Autobiographia Yogi

Secutus ab

commentationes spirituales

Paramhansa Yogananda

Ad situs communicationis socialis exscribendum

Autobiographia de a Yogi

A

Paramhans

a

Yogananda

CUM PRAEFATIO A

.WY Evans-Wentz, MA, D.Litt., D.Sc

Nisi" ita" vide signa et prodigia, non credetis." - Ioannes .4:48

Copyright , 1946, by Paramhansa Yogananda

Dedicatus Ad The Memoria De

Lutherus BURBANK

An Americanus Sanctus

Contenta

Praefatio, a WY EVANS- WENT Z scripta

Index Illustrationum

Capitulum

1. Parentes Mei et Prima Vita
2. Mors Matris et Amuletum
3. Sanctus cum Duobus Corporibus (Swami Pranabananda)
4. Volatus Meus Interruptus Ad Himalayas
5. "Sanctus Unguentorum" Miracula Sua Perficit
6. Swami Tigris
7. Sanctus Levitans (Nagendra Nath Bhaduri)
8. Bose , magnus scientificus et inventor Indiae
9. Beatus Devotus et Amor Cosmicus Eius (Magister Mahasaya)
10. Magistrum meum, Sri Yukteswar, convenio.
11. Duo Pueri Egeni in Brindaban
12. Eremitagio Magistri mei
13. Sanctus Insomnis (Ram Gopal Muzumdar)
14. Experientia in Conscientia Cosmica
15. Latrocinium Brassicae
16. Stellas Superans
17. Sasi et Tres Sapphiri
18. Miracularius Mahometanus (Afzal Khan)
19. Guru meus Calcuttae et Seramporae simul apparet.
20. Casmiriam non visitamus
21. Casmiriam Visitamus
22. Imaginis Lapideae
23. Gradus Meus Universitatis
24. Monachus Ordinis Swami Fio
25. Frater Ananta et Soror Nalini

26. Scientia Kriya Yogae
27. Schola Yogae Ranchiana Condita
28. Kashi, Renata et Rediscoperta

29. Rabindranath Tagore et Ego Scholas Comparamus
30. Lex Miraculorum
31. Colloquium cum Sacra Matre (Kashi Moni Lahiri)
32. Rama a mortuis resuscitatur
33. Babaji, Yogi-Christus Indiae Modernae
34. Palatium in Himalaya materializans
35. Vita Christi similis Lahiri Mahasayae
36. Babaji Studium in Occidente
37. Eo in Americam
38. Sanctus Americanus
39. Theresa Neumann, Stigmatista Catholica Bavariae
40. Indiam Redeo
41. Idyllium in India Meridionali
42. Dies Ultimi cum Guru Meo
43. Resurrectio Sri Yukteswar
44. Cum Mahatma Gandhi apud Wardham
45. "Mater Gaudio Permeata" Bengalica (Ananda Moyi Ma)
46. Femina Yogi Quae Numquam Edit (Giri Bala)
47. Occidentem Redeo
48. Apud Encinitas in California

ILLUSTRATIONES

Frontispiciu m e Tabula Indiae

Meus Pater, Bhagabati Charan Ghosh Mater Mea

Swami Pranabananda, "The Sanctus Cum Duo Corpora" Frater meus maior natu, Ananta

Festum Conventus in ille/illa/illud Atrium de meus Guru Eremitage in "Serampore Nagendra Nath Bhaduri, "Sanctus Levitanicus

Ego ipse sex annos natus

Jagadis Chandra Bose, Scientiae Peritus Clarus

Duo Fratres de Theresa Neumannus apud Konnersreuth Magister Mahasaya, Beatus Devotus

Jitendra Mazumdar, meus Socius in ille/illa/illud "Sine pecunia"
"Experimentum" apud Brindaban Ananda Moyi Ma, "Mater Gaudio
"Permeata

Himalayanus Spelunca
Occupatus ab Babaji Sri
Yukteswar, Magister Meus

Societas Auto-Realizationis, Sedes Angelopolitana

Auto-Realizatio Ecclesia de Omnes Religiones, Hollywood Eremitarium Maritimum Guru mei apud Puri

Auto-Realizatio Ecclesia de Omnes Religiones, Sanctus Didacus Sorores meae -- Roma, Nalini, et Uma

Soror Mea Uma

Dominus in aspectu suo ut Shiva

Yogoda Mathematica Eremitage apud Dakshineswar Schola Ranchi, Aedificium Praecipuum

Kashi, Renata et Rediscoperta

Bishnu, Motilal Mukherji, Pater meus, Dominus Wright, TN Bose, Swami Satyananda. Grex de Delegati ad ille/illa/illud Internationalis Congressus de Religiosus Liberales Bostonia 1920 Guru et Discipulus in Eremitorio Antiquo

Babaji ille/illa/illud Yogi-Christus de Modernus India Lahiri Mahasaya

A Yoga Classis in Vasingtonia DC Lutherus Burbank

Theresa Neumann de Konnersreuth, Bavaria Taj Mahal Agrae

Shankari Maius Iuppiter Solum Vivens Discipulus de ille/illa/illud magnus Trailanga Swami Krishnananda cum Leona sua mansueta

Grex in ille/illa/illud Cenatio Atrium de meus Guru Serampore Eremitage Domina Bletch, Dominus Wright, et ego -- in Aegypto

Rabindranath Tagore

Swami Keshabananda, apud eius Eremitage in Brindaban Krishna, Antiquus Propheta Indiae

Mahatma Gandhi, apud Wardham

Giri Bala ille/illa/illud Mulier Yogi OMS Numquam Edax Dominus EE Dickinson

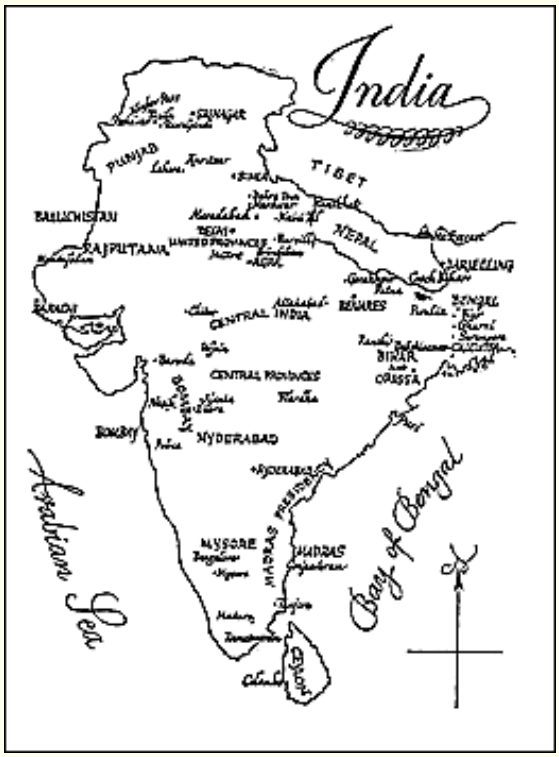
Meus Guru et Me ipsum Discipuli

Ranchienses

Encinitas

Conferentia in Sanctus Franciscus Swami Premananda

Pater meus

Tabula geographica de India

PRAEFATIO

.By WY EVANS-WENTZ, MA, D.Litt., D.Sc

Iesus Collegium Oxoniae;
Auctor Libri *Tibetani*
Mortuorum, Magni Yogi
,*Tibetani Milarepa*

.*Yoga Tibetana et Doctrinae Secretae,* etc

Valor *Autobiographiae Yoganandae* magnopere augetur eo quod est unus ex paucis libris Anglice scriptis de sapientibus Indiae qui non a diurnario aut peregrino, sed ab aliquo suae gentis et doctrinae scriptus est – breviter, liber *de* yogis *a* yogi. Ut narratio testis ocularis de extraordinaria... vitas et potestates de modernus Hinduus sancti, ille/illa/illud liber habet momentum ambo opportunus et aeternum. Auctori eius illustri, quem et in India et in America nosse mihi contigit, utinam quisque lector debitam gratiam et admirationem referat. Insolitum eius documentum vitae certe est unum ex operibus maxime revelantibus profunditates mentis et cordis Hinduicae, necnon divitiarum spiritualium Indiae, quae umquam in Occidente edita .sunt

Mihi fuit privilegium unum ex sapientibus, cuius vita hic narratur, convenire, Sri Yukteswar Giri. Imago venerabilis sancti apparuit in fronte libri mei " *Yoga Tibetana et Doctrinae Secretae*" . **1-1** Puri, in Orissa, ad Bengalensem sinum, Sri Yukteswar conveni. Tum ashramae quietae prope litus maritimum praeerat, et praecipue in eruditione spirituali coetus occupatus erat. de iuvenis discipuli. Ille expressus acer interesse in ille/illa/illud salutem de ille/illa/illud

homines de ille/illa/illud Unita Civitates et omnium Americarum, necnon Angliae quoque, meque de actionibus longinquis, praesertim in California, discipuli sui praecipui, Paramhansae Yoganandae, quem carissime amabat et quem anno MCMXX ut legatum suum in Occidentem .miserat, interrogavit

...Sri Yukteswar erat vultu et voce leni, praesentia grata, et dignus veneratione quam eius

Sectatores sponte ei concessi sunt. Omnes qui eum noverant, sive ex sua communitate sive non, eum in summa aestimatione habebant. Figuram eius altam, rectam, asceticam, colore croceo indutam, quasi mundanis quaestionibus renuntiatam, vivide memini, dum ad introitum eremitorii stabat ut me salutaret. Capilli eius longi et paulum crispi erant, facies barbata. Corpus eius musculose firmum erat, sed gracilis et bene formatus, et eius gradus strenuus. Ille habui electus ut eius locus de terrestris domicilium ille/illa/illud sanctus Urbs Puri, quo multitudines piorum Hinduistarum, ex omnibus provinciis Indiae repraesentantes, quotidie ad templum celebre Jagannath, "Domini Mundi," peregrinantur. Apud Puri Sri Yukteswar anno 1936 oculos mortales ad scaenas huius status transitorii clausit et transiit, sciens incarnationem suam ad triumphalem perfectionem perductam esse. Gaudeo sane hoc testimonium referre posse. ad ille/illa/illud altus persona et sanctitas de Sri Yukteswar. Contentum ad manere procul ab ille/illa/illud multitudo, se sine ulla condicione et tranquille vitae ideali, quam Paramhansa Yogananda, discipulus eius, iam per saecula descripsit. WY EVANS-WENTZ

1-1 Typis Universitatis Oxoniensis, 1935.

Auctoris Gratiarum Actio

Dominae LV Pratt pro diuturnis laboribus editorialibus in manuscripto huius libri confectis summe debeo. Gratias ago. sunt debitum etiam ad Domina Ruth Zahn nam praeparatio de ille/illa/illud index, ad Dominus C. Ricardus Wright nam permissionem ut excerptis ex diario .itineris sui Indici uteretur, et Dr. WY Evans-Wentz pro suggestionibus et incitamento

Paramhansa Yogananda

XXVIII Octobris, anno MCMXLV, Encinitas, California

CAPITULUM: 1

Meus Parentes et Primo Vita

Notae propriae culturae Indicae diu fuerunt inquisitio veritatum ultimarum et concomitans discipulus-guru **1-2.** necessitudo. Mea propria via me ad sapientem Christum similem duxit, cuius vita pulchra per saecula sculpta est. Unus ex magnis magistris erat, qui soli Indiae sunt.

reliquas divitias. In omni generatione emergentes, terram suam contra Babylonis et Aegypti fatum muniverunt.

Primiores memorias invenio notas anachronisticas incarnationis prioris tegentes. Clarae mihi memoriae venerunt vitae longinquae, yogi **1-3.** inter nives Himalayanas. Hae praeteriti visiones, nexu quodam sine dimensione, mihi etiam futuri conspectum praebebant.

Inermes infantiae humiliationes ex mente mea non exeunt. Indignatus eram quod ambulare aut me libere exprimere non possem. Impulsus precationis intra me orti sunt dum impotentiam meam corporis intellegebam. Vita mea valida animi formam silentem in verbis multis linguis induit.
Inter internam linguarum confusionem, auris mea paulatim se ad circumcirca circumcirca syllabas Bengalicas gentis meae adsuefecit. Deliciosum infantis animum, adultae ad ludibria et digitos pedum limitatum, habetur.

Fermentum psychologicum et corpus meum insensibile me ad multa pertinacia fletus adduxerunt. Recordor generalem familiae perturbationem ob meam miseriam. Laetiores quoque memoriae me invadunt: matris blanditiae, et prima conatus balbutiens verba et incessu lentus. Hi primi triumphi, plerumque cito obliti, tamen naturale fundamentum sunt fiduciae in me.

Memoriae meae longinquae non sunt singulares. Multi yogi noti sunt conscientiam sui retinuisse sine interruptione transitionis dramaticae ad "vitam" et "mortem." Si homo tantum corpus est, eius amissio profecto tempus extremum identitatis ponit. Sed si prophetae per millennia cum veritate locuti sunt, homo essentialiter naturae incorporeae est. Nucleus persistens egoitatis humanae tantum temporarie cum perceptione sensuum coniungitur.

Quamquam insolitae, clarae memoriae infantiae non sunt rarissimae. Per multas terras peregrinans, primas reminiscentias ex ore virorum ac feminarum veracium audivi.

Decennio ultimo saeculi undevicesimi natus sum, primosque octo annos Gorakhpuri egi. Hic locus natalis mei in Provinciis Unitis Indiae boreorientalis erat. Octo liberi eramus: quattuor pueri et quattuor puellae. Ego, Mukunda Lal Ghosh **1-4**, secundus filius et quartus proles eram.

Pater et mater Bengalenses erant, e casta *kshatriya* . **1-5** Ambo natura sancta donati sunt. Mutuus amor, tranquillus et dignus, numquam se leviter expressit. Perfecta parentalis harmonia erat centrum tranquillum tumultus octo iuvenum vitarum.

Pater, Bhagabati Charan Ghosh, erat benignus, gravis, interdum severus. Eum carissime amantes, nos liberi tamen quandam distantiam reverentialem servabamus.

Mathematicus et logicus egregius, intellectu praecipue regebatur. Mater autem regina cordium erat, et nos solum per amorem docebat. Post mortem eius, pater plus teneritudinis internae demonstravit. Tum animadverti eius aspectum saepe in matris meae transformari.

In praesentia matris primam dulcemque amarum notitiam scripturarum gustavimus. Fabulae ex ille/illa/illud *Mahabharata* et *Ramayana* [1-6] erant ingeniose vocatus ad convenire ille/illa/illud necessitates

de disciplina. Instructio et castigatio ivit manus in manus

Quotidie reverentiae signum erga patrem dabatur, mater nos post meridiem diligenter vestiens, ut eum ab officio domum reciperet. Munus eius simile erat muneri vicario praesidis in Ferrivia Bengalica-Nagpur, una ex magnis societatibus Indiae. Opus eius peregrinationes implicabat, et familia nostra in pluribus urbibus tempore pueritiae meae habitabat.

Mater manum apertam erga egenos tetigit. Pater quoque benignus erat, sed eius reverentia erga legem et ordinem ad rationes pecuniarias pertinebat. Una quindecim hebdomada mater, in alendos pauperes, plus quam menstruum reditum patris impendebat.

"Hoc tantum peto, quaeso, ut eleemosynas vestras intra limitem rationabilem contineatis." Etiam lenis increpatio a marito matri molesta erat. Currum publicum iussit, liberis nullam dissensionem significans.

"Vale;" or "Vale!" Ego sum eundo absens ad meus matris domum." Antiquus ultimatum!

In lamentationes attonitas prorupimus. Avunculus maternus opportune advenit; patri consilium sapiens quoddam, sine dubio ex saeculis collectum, susurravit. Postquam pater pauca verba conciliatoria protulerat, mater laeta raedam dimisit. Sic finita est unica controversia quam umquam inter parentes meos animadverti. Sed disputationem quandam propriam memini.

"Quaeso, decem rupias mihi date pro muliere infelici quae modo ad domum advenit." Risus matris suam persuasionis facultatem habebat.

"Cur decem rupiae? Una satis est." Pater iustificationem addidit: "Cum pater et avi mei subito mortui sunt, primum paupertatis gustum expertus sum. Solum ientaculum meum, antequam milia passuum ad scholam meam ambularem, parva banana erat. Postea, in universitate, tanta egentia fui ut a divite iudice auxilium unius rupiae per mensem peterem. Ille recusavit, dicens etiam rupiam magni momenti esse."

"Quam acerbe negationem illius rupiae meministi!" Cor matris statim logicam habuit. "Visne etiam hanc mulierem acerbe meminisse recusationem tuam decem rupiarum, quibus urgente eget?"

"Vicis!" Immemorabili gestu maritorum victorum, crumena sua aperuit. "Ecce decem rupiarum numisma. Da ei benevolentia mea."

Pater solebat primum "Non" dicere cuilibet novae propositioni. Eius animus erga mulierem ignotam quae… Tam prompte advocata, matris misericordia exemplum erat eius consuetae cautionis. Aversio ad statim acceptandum — typica mentis

Gallicae in Occidente — re vera tantummodo principium "debitae reflexionis" honorat. Patrem semper rationabilem et aequaliter libratum in iudiciis suis inveni. Si ego... Cum numerosas meas petitiones uno alterve bono argumento confirmare posset, metam optatam semper mihi in potestate ponebat, sive iter feriarum sive nova motocicleta esset.

Pater disciplinam severam erga liberos suos in primis annis praebebat, sed animus eius erga... Ipse vere Spartanus erat. Numquam theatrum visitabat, exempli gratia, sed recreationem suam in variis exercitiis spiritualibus et in lectione *Bhagavad Gitae quaerebat* . [1-7] Omnibus luxuriis vitatis, adhaerebat ad unus vetus par de calcei donec illi erant inutiles. Eius filii emptus autocineta post In usum vulgi venerunt, sed pater semper contentus erat curru tramine ad cotidianum iter ad officium. Pecuniae accumulatio causa potentiae a natura eius aliena erat. Olim, postquam Argentariam Urbanam Calcuttensem constituerat, recusavit sibi prodesse ullas eius partes possidendo. Simpliciter officium civile tempore otioso exsequi voluerat.

Post aliquot annos a patre pensione amissa, rationarius Anglicus advenit ut rationes Societatis Ferreae Bengalicae-Nagpur inspiceret. Investigator attonitus comperit patrem numquam praemia debita petiisse.

"Ille fecit ille/illa/illud labor de tres viri! ille/illa/illud rationarius narratum ille/illa/illud societas "Ille habet rupiae 125,000 (de
"$41,250.) ei debita ut compensatio retroactiva." Magistratus patri schedulam pro hac summa obtulerunt. Tam parum de ea cogitavit ut quamlibet mentionem familiae neglexerit. Multo post a fratre meo minimo Bishnu interrogatus est, qui magnum depositum in ratione argentaria animadvertit .

"Cur lucro materiali exsultare?" respondit pater. "Qui aequanimitatem sequitur, neque lucro gaudet neque iactura deprimitur. Scit hominem in hunc mundum sine nummo advenire, et sine ulla pecunia discedere."

PATER
Bhagabati Charan Ghosh
A Discipulus de Lahiri Mahasaya

Primo in vita coniugali, parentes mei discipuli magni magistri, Lahiri Mahasaya Benaresi, facti sunt. Hic contactus naturam patris asceticam confirmavit. Mater confessionem mirabilem sorori meae natu maximae Romae fecit: "Pater tuus et ego semel tantum in anno una vivimus ut vir et uxor, causa procreandi liberos."

Pater primum Lahiri Mahasaya per Abinash Babu convenit, **1-8.** operarius in officio Gorakhpur Ferriviae Bengal-Nagpur. Abinash aures meas iuvenes fabulis captivantibus de multis sanctis Indicis erudivit. Semper cum tributo gloriarum superiorum sui guru finivit.

"Audisti umquam de extraordinariis condicionibus sub quibus pater tuus discipulus Lahiri Mahasayae factus est?"

Aestate quodam otiosa postmeridie, dum ego et Abinash in area domus meae simul sedebamus, hanc quaestionem curiosam proposuit. Caput cum risu exspectationis quassavi.

"Annis abhinc, antequam natus esses, rogavi superiorem meum—patrem tuum—ut mihi hebdomadam vacationis a muneribus meis Gorakhpur daret, ut guru meum Benaresi visitarem. Pater tuus consilium meum derisit."

"'Num fanaticus religiosus futurus es?' interrogavit. 'Operi officii tui intende si progredi vis.'"

"Tristis eo die per silvam domum ambulans, patri tuo in palanchino occurri. Famulos et vehiculum dimisit, et mecum gressum se contulit. Me consolans, commoda prosperitatis mundanae contendendae demonstravit. Sed ego eum languide audivi. Cor meum iterabat: 'Lahiri Mahasaya! Non possum vivere quin te videam!'"

"Semita nostra nos ad marginem agri tranquilli duxit, ubi radii solis serotini adhuc altas herbae agrestis undas coronabant. Admirantes substitimus. Ibi in agro, paucis tantum passibus a nobis, forma magni guru mei subito apparuit! **1-9"**

"'Bhagabati, nimis severus es erga operarium tuum!' Vox eius resonuit in auribus nostris attonitis. Tam mysteriose evanuit quam venerat. Genibus inflexis exclamabam, 'Lahiri Mahasaya! Lahiri Mahasaya!' Pater tuus stupore immotus fuit per aliquot momenta.

tibi veniam do , sed mihi *quoque* veniam do ut cras Benares proficiscar. Necesse est mihi hunc magnum Lahiri Mahasaya cognoscere, qui se pro arbitrio materializare potest ut pro te intercedat! Uxorem meam accipiam et hunc magistrum rogabo ut nos in via sua spirituali initiare possit. Visne nos ad eum duces?'"

"'Sane.' Gaudium me implevit ob mirabilem responsionem ad precationem meam, et celerem, prosperum eventuum cursum ."

"Proxima vespera ego et parentes tui currum Benares versus ascendimus. Postero die curru equino vecti sumus," et deinde habui ad ambulare per angustus viae ad meus guru secretus domum. Ingrediens eius parvus

In conclavi, domino nos inclinavimus, in consueta sua loti positione haerentes. Acuto oculo nictato, in patrem tuum direxit.

"'Bhagabati, nimis severus es erga operarium tuum!' Verba eius eadem erant quae biduo ante in agro Gorakhpur dixerat. Addidit, 'Gaudeo te Abinash me visitare permisisse, et te et uxor tua eum comitatae esse.'"

"Ad eorum gaudium, parentes vestros in exercitatione spirituali *Kriya Yogae initiavit* . " **1-10** Pater tuus Et ego, ut discipuli fratres, amici intimi fui ab illo die memorabili visionis. Lahiri Mahasaya curam magnam in tua propria nativitate habuit. Vita tua certe cum sua coniuncta erit: benedictio magistri numquam deficit.

Lahiri Mahasaya hunc mundum reliquit paulo postquam ego eum ingressus eram. Imago eius, ornata cornice induta, semper aram familiarem nostram in variis urbibus ornabat, ad quas Pater officio suo translatus est. Multae mane et vesperae Matrem et me ante sacellum improvisum meditantes invenimus, flores in fragrante santali pasta intinctos offerentes. Thure et myrrha, necnon devotionibus nostris coniunctis, divinitatem, quae in Lahiri Mahasaya plene expressionem invenerat, honoravimus.

Eius imago habui a superans influxus super meus vita. Ut Ego crevit, ille/illa/illud cogitatio de ille/illa/illud magister crevit cum me In meditatio Ego vellem saepe vide eius photographicus imago emergere ab eius parvus corpus et, formam vivam assumens, ante me sedeo. Cum pedes corporis eius luminosi tangere conatus essem, Mutaretur et iterum imago fieret. Dum pueritia in pueritiam delabebatur, Lahiri Mahasaya inveni. transformatus in meus mens ab a parvus imago, incubustus in a quadro ad a praesentia viva, illuminans. Saepe ad eum precabar in momentis tribulationis vel confusionis, in me inveniens eius solacium directionis. Primo dolebam quod iam non vivebat corpore. Cum inciperem Ut arcanam eius omnipraesentiam detegerem, non amplius dolui. Saepe discipulis suis, qui eum videre nimis cupidi erant, scripserat: "Cur ossa mea et carnem inspicere venistis, cum semper intra conspectum vestrum *kutasthae* (spiritualis) sim?"

Circa octavum annum aetatis meae, mirabili curatione per imaginem photographicam Lahiri Mahasayae fruitus sum. Haec experientia amori meo auxit. Dum in praedio nostro familiae Ichapuri, Bengalae, eram, cholera Asiatica affectus sum. Vita mea desperata erat; medici curare poterant... nihil. Ad lectum meum, Mater me frenetica manu admonuit ut imaginem Lahiri Mahasayae in pariete supra caput meum inspicerem.

"Inclina eum animo!" Sciebat me nimis imbecillam esse ut etiam manus meas in salutationem tollerem. "Si vere devotionem tuam ostendas et intus coram eo genua flectas, vita tua servabitur!"

Imaginem eius contemplatus sum et ibi lucem excaecantem vidi, corpus meum et

totum involventem. Cubiculum. Nausea mea et alia symptomata incoercibilia evanuerunt; bene valebam. Statim satis validum me sensi ut me inclinarem et pedes matris tangerem, gratia fidei immensae in guru suo. Mater caput suum iterum atque iterum contra parvam imaginem pressit.

"O Omnipraesens Magister, Ego gratias ago te ille tuus lux habet sanatus meus fili!"

Intellexi etiam illam vidisse fulgorem illum luminosum per quem ego ab morbo plerumque mortifero statim convaluissem.

Una ex rebus meis pretiosissimis est eadem illa photographia. Patri a Lahiri Mahasaya ipso donata, vibrationem sacram fert. Imago originem mirabilem habuit. Historiam a Kali Kumar Roy, discipulo fratre Patris, audivi.

Videtur magistrum aversionem habuisse ad photographandum. Contra eius protestationem, olim imago coetus eius et coetus devotorum, inter quos Kali Kumar Roy, capta est. Stupefactus photographus invenit laminam, quae imagines claras omnium discipulorum habebat, nihil plus quam spatium vacuum in medio revelare, ubi iure speraverat se lineamenta Lahiri Mahasayae invenire. Phaenomenon late disputatum est.

Quidam discipulus et peritus photographus, Ganga Dhar Babu, gloriabatur figuram fugitivam se non effugere. Postero mane, cum guru in positione loti in scamno ligneo sederet cum... Post velum, Ganga Dhar Babu cum apparatu suo advenit. Omnibus cautionibus ad prosperitatem adhibitis, duodecim tabulas avide exposuit. In unaquaque mox vestigia scamni lignei et veli invenit, sed iterum forma magistri deerat.

Lacrimis et superbia fracta, Ganga Dhar Babu guru suum quaesivit. Multae horae praeterierunt antequam Lahiri Mahasaya silentium eius gravida commentatione fregit:

"Ego sum Spiritus. Potest tuus camera reflectere ille/illa/illud ubique praesens "Invisibilis?"

"Video non posse! Sed, Domine Sancte, vehementer desidero imaginem templi corporalis ubi solum, angustae meae visioni, Spiritus ille plene habitare videtur."

"Veni," deinde, cras mane. Ego voluntas positio nam te."

Iterum photographus cameram suam intendit. Hoc tempore figura sacra, non obscuritate obscura tecta, in lamina acuta erat. Magister numquam aliam imaginem posuit; saltem ego nullam vidi.

Photographia in hoc libro reproducitur. Formae Lahiri Mahasayae, generis universalis, vix indicant cui genti pertineret. Gaudium eius intensum communionis divinae leviter revelatur in... a aliquantum aenigmaticus risus. Eius oculi, dimidium apertum ad denoto a nominalis directio in ille/illa/illud mundus exterior, etiam semi-clausi sunt. Omnino ignarus miserorum illecebris terrae, plane vigil erat omni tempore ad spiritualia problemata quaerentium qui munificentiam eius accedebant.

Paulo post sanationem meam per vim imaginis guru, visionem spiritualem significantem habui. Quadam mane in lecto meo sedens, in profundam somniationem

incidi.

"Quid latet post tenebras oculorum clausorum?" Haec cogitatio perscrutans valide in mentem meam venit. Statim ingens fulgur lucis intus oculis meis apparuit. Divinae figurae sanctorum, in speluncis montanis in meditatione sedentes, velut imagines cinematographicas minutas in...

magnum splendoris velum in fronte

mea. "Quis es?" dixi clara voce.

"Nos yogi Himalayani sumus." Responsio caelestis difficilis est describere; cor meum vehementer exhilaratum est.

"Ah, desidero in Himalayas ire et similis tibi fieri!" Visio evanuit, sed radii argentei in circulos semper latiores ad infinitum dilatati sunt.

"Quid est hoc mirabilis fulgore?"

"Ego sum Iswara. **1-11"** "Lux sum." Vox erat sicut nubes

murmurantes. "Unum tecum esse volo!"

Ex lenta decrescentia divinae meae extasis, perpetuam inspirationis hereditatem ad Deum quaerendum servavi. "Ille est aeterna, semper nova Gaudia!" Haec memoria diu post diem raptus perstitit.

Alia memoria primaeva egregia est; et revera ita, nam cicatricem adhuc hodie porto. Soror mea natu maior, Uma, et ego mane primo sub arbore *neem* in area nostra Gorakhpur sedebamus. Illa mihi auxilium ferebat cum introductione Bengalica, quo tempore oculos meos a psittacis propinquis, qui fructum maturum margosae edebant, avertere poteram. Uma de furunculo in crure suo questus est et ampullam unguenti attulit. Paululum unguenti in brachium meum inlini.

"Cur facere tu usus medicamentum in a sanus bracchium?"

"Bene, soror, sentio me furunculum cras habiturum esse. Unguentum tuum experior in loco ubi furunculus apparebit."

"Tu" parvus mendax!"

"Soror," noli vocatio ego a mendax donec tu vide quid accidit in ille/illa/illud mane." Indignatio repletus me

Uma non commota est, et ter iocum suum repetiit. Dum lente respondebam, firma sententia in voce mea resonabat.

"Per vim voluntatis meae, dico cras mihi furunculum satis magnum in hoc loco brachii mei habiturum esse; et furunculum *tuum* ad duplam magnitudinem praesentem tumescet!"

Mane me ulcere gravi in loco indicato invenit; magnitudo ulceris Umae duplicata erat. Clamante, soror mea ad matrem cucurrit. "Mukunda necromancer factus est!"

Gravissime, mater me monuit ne umquam vi verborum ad nocendum uterer. Consilium eius semper memoria tenui, et secutus sum.

Meus ferveo erat chirurgice curatus. A conspicuus cicatrix sinistra ab ille/illa/illud medici incisio est praesens hodie. In

meus dexter antebrachium est a constans admonitio de ille/illa/illud potestas in viri purum verbum

Illae simplices et specie innocuae phrases ad Umam dictae, alta intentione dictae, vim occultam satis habuerant ut instar bombarum exploderent et effectus certos, quamvis noxios, producerent. Postea intellexi vim vibrantem explosivam in oratione sapienter dirigi posse ad vitam a difficultatibus liberandam, atque ita sine cicatrice aut reprehensione operari. **1-12**

Familia nostra Lahorem in provincia Punjab migravit. Ibi imaginem Matris Divinae in forma Deae Kali acquisivi. **1-13** Sacrarium parvum et informale in maeniano domus nostrae consecravit. Certa mihi persuasio invasit fore ut preces meas in illo loco sacro expressas adimplerentur. Ibi cum Uma quodam die stans, duos cercos super tecta aedificiorum in parte opposita angustissimae viae volantes observavi.

"Cur sunt tu ita "quies?" Uma impulsus ego iocose.

"Modo cogito quam mirabile sit Divinam Materm mihi dare quaecumque

peto." "Opinor Eam tibi illas duas milvas daturam esse!" Soror mea

irridens risit.

"Cur "non?" Ego coepit tacitus preces nam eorum possessio.

In India certamina luduntur cerculis quarum fila glutino et vitro trito teguntur. Quisque lusor funem adversarii sui resecare conatur. Aquila libera super tecta volat; magnum gaudium est eam capere. Cum Uma et ego in maeniano essemus, impossibile videbatur ut ullus aquila soluta in manus nostras veniret; funis eius naturaliter super tecta penderet.

Lusores trans viam certamen suum inceperunt. Unum filum abscisum est; statim aena in meam partem volavit. Paulisper immobilis fuit, propter subitam aurae remissionem, quae… Sufficit ut funiculum firmiter cum planta cacti in summo domo opposita implicaret. Circulus perfectus ad meam comprehensionem formatus est. Praemium Umae tradidi.

"Casus extraordinarius erat, nec responsum ad preces tuas. Si altera milva ad te venerit, tum credam." Oculi obscuri Sororis plus stuporis quam verba eius significabant.

Preces meas cum crescente fervore continuavi. Tractus violentus ab altero lusore subito eius cervus amissus est. Ad me properavit, in vento saltans. Adiutrix mea utilis, planta cacti, iterum filum cervi in ansam necessariam, qua eum prehendere

possem, firmavit. Secundum tropaeum Umae tradidi.

"Vere, Divina Mater te audit! Hoc mihi nimis mirabile est!" Soror aufugit velut cervulus perterritus.

1-2 : Spiritualis magister/magistra; ab Sanscrita radix *Gur* , ad excitare ad elevare.

1-3 : A practicus de yoga "unio" antiquus Indicus scientia de meditatio in Deus.

1-4 : Meus nomen erat mutatus ad Yogananda quando Ego ingressus ille/illa/illud antiquus monastica Swami Ordo in MCMXIV. Meus guru titulum religiosum *Paramhansae* mihi anno 1935 contulit (vide capita 24) et 42).

1-5 : Traditio, ille/illa/illud secundus casta de bellatores et rectores.

1-6 : Haec antiquus epica sunt ille/illa/illud thesaurus de Indiae historia, mythologia et philosophia. An "Cuiusvis hominis" Bibliotheca" volumen,

.*Ramayana et Mahabharata* est a condensatio in Anglice versus ab Romesh Dutt (Novum Eboracum: E. P. Dutton)

1-7 Hoc nobile carmen Sanscritum, quod pars carminis epici *Mahabharatae invenitur* , Biblia Hinduistica est. Poeticissima versio Anglica est " *The Song Celestial" Edwini Arnold* (Philadelphiae: David McKay, 75 centesimi). Una ex optimis versionibus. cum accuratus commentarium est Sri Aurobindo *Nuntius De The Gita* (Iuppiter Prelum XVI Semudoss Sanctus, Madras, India, $3.50).

1-8 : *Babu* (Domine) est positus in Bengalica nomina apud ille/illa/illud finis.

1-9 : The mirabilis potestates obsessus ab magnus magistri sunt explicatum in capitulum triginta , "The Lex de Miracula.

1-10 : A yogicus ars quo ille/illa/illud sensorius tumultus est quietus permittens vir ad consequi unus semper crescens identitas cum conscientia cosmica. (Vide caput XXVI .)

1-11 : A Sanscrita nomen nam Deus ut Rector de ille/illa/illud universum; ab ille/illa/illud radix *Est* , ad regulam Ibi sunt 108 nomina nam Deus in scripturae Hinduisticae, quarum unaquaeque diversam significationem philosophicam prae se fert.

1-12 : The infinitus potentiae de sonus derivare ab ille/illa/illud Creativus Verbum *Aum* , ille/illa/illud cosmicus vibrans potestas post tergum omnes energiae atomicae. Quodvis verbum cum clara recognitione et profunda concentratione prolatum vim materialis habet. Repetitio clara vel silens de inspirans verba habet fuisse inventum efficax in Coueismus et similis systemata de psychotherapiam; ille/illa/illud secretum mendacia in gradus ascendens de ille/illa/illud mentis vibrans rata The poeta Tennyson habet sinistra nos, in eius *Commentarii* , unus ratio de eius instrumentum repetitivum ad transeundum ultra mentem consciam in superconscientiam:

Genus quoddam extaseos vigilantis — hoc enim verbo meliore careo — saepe expertus sum, iam a pueritia, cum solus essem," scripsit Tennyson. "Hoc mihi accidit per *repetitionem* nominis mei mihi tacite, donec subito, quasi ex intensitate conscientiae individualitatis, ipsa individualitas dissolvi et evanescere visa est in..." infinitus ens, et hoc non a confusus civitas sed ille/illa/illud clarissima, ille/illa/illud certissimus de ille/illa/illud certissimus, omnino ultra verba—ubi mors erat paene risibilis impossibilitas—amissio personalitatis (si ita esset) non extinctio, sed sola vera vita videbatur." Scripsit porro: "Non est nebulosa extasis, sed status transcendentis miraculi, cum absoluta mentis claritate coniunctus".

1-13 : Kali est a symbolum de Deus in ille/illa/illud aspectus de aeternus Mater Natura.

CAPITULUM: Duo

Meus Matris Mors Et The Mysticus Amuletum

Meus matris maximus desiderium erat ille/illa/illud matrimonium de meus senior

frater. "Ah," quando Ego ecce ille/illa/illud facies de

"Uxor Anantae, caelum in hac terra inveniam!" Saepe audivi matrem his verbis exprimere validum suum sensum Indicum pro continuitate familiae.

Undecim fere annos natus eram tempore sponsalium Anantae. Mater Calcuttae erat, laeta nuptiarum apparatibus curans. Pater et ego soli domi nostrae Bareilly in India septentrionali mansimus, unde pater post biennium Lahori translatus erat.

Splendorem rituum nuptialium duarum sororum mearum maiorum, Romae et Umae, antea videram; sed Anantae, ut filio natu maximo, consilia erant vere elaborata. Mater numerosos propinquos excipiebat, qui quotidie ex domibus longinquis Calcuttam adveniebant. Eos commode in magna domo nuper acquisita, sita ad numerum quinquagesimum in via Amherst, hospitio collocabat. Omnia parata erant - epulae delicatae, laetus thronus quo Frater ad domum sponsae futurae vehendus erat, ordines luminarium coloratorum, ingentes elephanti et cameli e charta, orchestrae Anglicae, Scotae et Indicae, histriones periti, sacerdotes pro ritibus antiquis.

Pater et ego, animo festivo, familiae tempore ad caerimoniam accedere parabamus. Paulo autem ante magnum diem, visionem ominosam habui.

Bareilly media nocte erat. Dum iuxta patrem in porticu casae nostrae dormirem, singulari tremore retii contra culices super lectum excitatus sum. Tenues cortinae dissolutae sunt et formam dilectam matris meae vidi.

"Expergiscere patrem tuum!" Vox eius susurrus tantum erat. "Primum tramen praesto cape, hora quarta hodie mane. Festina Calcuttam si me videre vis!" Figura spectri similis evanuit.

"Pater, pater! Mater moritur!" Terror in voce mea eum statim excitavit. Nuntium fatalem singultiens pronuntiavi.

"Omitte illam hallucinationem tuam." Pater negationem suam propriam novae rei addidit. "Mater tua optima valetudine fruitur. Si quid mali nuntii accipiemus, cras discedemus."

"Numquam tibi ignosces quod nunc non coepisti!" Angor me amare addere coegit, "Nec ego tibi umquam ignoscam!"

Tristis mane verbis explicitis venit: "Mater graviter aegra; nuptiae dilatae; statim veni."

Pater et ego distracti discessimus. Unus ex avunculis meis nobis in itinere ad stationem transitus occurrit. Tramen, telescopico incremento imminens, ad nos tonuit. Ex interno meo tumultu, subito orta est voluntas me in vias ferreas proicere. Iam matre orbatus, mihi videbar, mundum subito sterilem ferre non poteram. Matrem tamquam carissimam amicam in terris amabam. Oculi eius nigri, solacia,

mihi certissimum refugium in levibus pueritiae tragediis fuerant.

"Num illa tamen vivere?" Ego substitit nam unus ultimus quaestio ad meus avunculus.

"Sane vivit!" Non tarde interpretatus est desperationem in vultu meo. Sed vix ei credidi.

Cum domum nostram Calcuttensem advenimus, non nisi ad mysterium mortis stupendum obviam ivimus. In statum paene exanimi collapsus sum. Anni praeterierunt antequam ulla reconciliatio cor meum intravit. Ipsas portas caeli expugnantes, clamores mei tandem Divinam Matrem evocaverunt. Verba eius ultimam sanationem vulneribus meis supurantibus attulerunt:

"Ego sum quae te custodivi, vitam post vitam, in teneritudine multarum matrum! Vide in oculis meis duos oculos nigros, oculos pulchros amissos, quos quaeris!"

Pater et ego Bareilly mox post ritus crematorios pro dilectis reversi sumus. Quotidie mane miseram peregrinationem memorialem ad magnam arborem *sheoli faciebam* , quae umbram praebebat graminis lenis, viridis-aurei ante casam nostram. In momentis poeticis, putabam flores *sheoli albos* se cum voluntaria devotione super altare graminosum spargere. Lacrimas cum rore miscens, saepe lucem quandam alienam et miram ab aurora emergentem observabam. Intensae cupiditatis Dei cupiditates me invadebant. Valde ad montes Himalayas attractus eram.

Unus e consanguineis meis, recens e peregrinatione in montibus sacris, nos Bareilly visitavit. Avide fabulas eius de sedibus yogi et swami in alto monte audivi. **2-1**

"In Himalayas montes fugiamus." Quod consilium meum olim Dwarkae Prasad, filio iuveni domini nostri in Bareilly, datum est, in aures non benevolas incidit. Consilium meum fratri maiori, qui modo ad patrem visendum venerat, revelavit. Loco autem leviter ridendi de hoc inepto consilio pueri parvi, Ananta certe me irridere studuit.

"Ubi est tuus aurantiacus stola? Tu non possum esse a Swami sine illud!

Sed verbis eius inexplicabiliter vehementer commotus sum. Claram imaginem mei per Indiam vagantis, monachi, mihi attulerunt. Fortasse memorias vitae praeteritae excitaverunt; quoquo modo, intellegere coepi qua naturali facilitate vestem illius ordinis monasticus antiquitus conditi gererem.

Quadam mane cum Dwarka colloquens, amorem Dei vi avalanchica descendentem sensi. Socius meus eloquentiae subsequenti tantum ex parte attendebat, ego autem mihi toto corde auscultabam.

Ea post meridiem versus Naini Tal in radicibus Himalayanis fugi. Ananta me fortiter persecutus est; Tristis Bareilly redire coactus sum. Sola peregrinatio mihi permissa erat illa consueta, quae prima luce ad arborem *Sheoli* facere solebat. Cor meum pro matribus amissis, humanis divinisque, flebat.

Scissura in textura familiae a morte matris relicta irreparabilis erat. Pater numquam iterum in matrimonium duxit per fere quadraginta annos reliquos. Difficile munus Patris-Matris parvo gregi suo susceptus, sensim tenerior, magis accessibilis factus est. Cum tranquillitate et perspicacia, varias difficultates familiares solvit. Post horas officii, velut eremita, in cellam cubiculi sui se recepit, *Kriya Yogam* dulci serenitate exercens. Diu post mortem matris, conatus sum aliquem inire...

Nutrix Anglica ad curam rerum quae vitam parentum meorum commodiorem redderent. Sed pater caput quassavit.

Meus Mater

A Discipulus de Lahiri Mahasaya

"Servitium mihi finitum est cum matre tua." Oculi eius remoti erant, perpetua devotione. "Ministeria ab ulla alia femina non accipiam."

Quattuordecim mensibus post obitum matris, didici eam mihi nuntium magni momenti reliquisse. Ananta ad lecto mortis eius praesens erat et verba sua memoriae mandaverat. Quamquam petierat ut mihi intra annum unum patefieret, frater meus moram fecit. Mox Bareilly Calcuttam versus discederet, ut puellam quam mater ei elegerat in matrimonium duceret. **2-2** Quadam vespera me ad latus suum vocavit .

"Mukunda, nuntium insolitum tibi dare dubitavi." Vox Anantae notam resignationis habebat. "Meus metus erat ut desiderium tuum domo discedendi incenderet. Sed quoquo modo ardore divino ferves. Cum te nuper in itinere tuo ad Himalayas cepi, ad certum statum perveni. Non debeo amplius promissionis meae sollemnis impletionem differre." Frater meus mihi parvam capsam tradidit et nuntium matris rettulit.

"Sint haec verba mihi ultima benedictio, fili mi carissime Mukunda!" dixerat Mater. "Adest hora cum mihi necesse est plura eventa mirabilia post ortum tuum narrare. Primum viam tuam destinatam cognovi cum infans in ulnis meis esses. Te deinde ad

domum guru mei in Benares tuli. Post turbam discipulorum fere latens, vix Lahiri Mahasaya videre poteram dum in profunda meditatione sedebat."

"Dum te palpabam, precabar ut magnus guru animadverteret et benedictionem mihi daret. Cum silentiosa mea devotionis postulatio in intensitatem cresceret, oculos aperuit et me ad accedendum vocavit. Alii viam mihi fecerunt; ad pedes sacros me inclinavi. Magister meus te in gremio suo collocavit, manum suam in fronte tua ponendo quasi te spiritualiter baptizaret."

"'Matercula, filius tuus yogi erit. Quasi machina spiritualis, multas animas ad regnum Dei portabit .'"

"Cor meum gaudio exsultavit cum preces meas secretas a guru omnisciente exauditas inveni. Paulo ante ortum tuum, mihi dixerat te viam eius secuturam esse."

"Postea, mi fili, visio tua Magnae Lucis mihi et sorori tuae Romae nota fuit, cum ex proximo cubiculo te immobilem in lecto observavimus. Facies tua parva illuminata est; vox tua..." ferrea pertinacia resonavit cum de eundo in Himalayas ad Divinum quaerendum loquebaris.

"His modis, care fili, cognovi viam tuam longe a mundanis ambitionibus esse. Eventus singularissimus vitae meae ulteriorem confirmationem attulit - eventus qui nunc nuntium meum in lecto mortis impellit."

"Colloquium cum quodam sapiente in Punjab erat. Dum familia nostra Lahori habitabat, mane quodam servus in cubiculum meum festinanter venit."

"'Domina,'" a insolitus *sadhu* **2-3** est hic Ille insistit ille ille "vide" ille/illa/illud mater de Mukunda.

"Haec verba simplicia profundam intus resonantiam me tetigerunt; statim advenis salutandum accessi. Ad pedes eius inclinatus, sensi ante me verum virum Dei esse."

"'Mater,' inquit, 'magistri magni scire te volunt moram tuam in terra non longam futuram esse. Proxima aegrotatio ultima erit." **2-4** Silentium fuit, quo tempore nullum metum sed tantum vibrationem magnae pacis sensi. Tandem iterum me allocutus est:

"'Custos amuleti argentei cuiusdam futurus es. Non tibi hodie dabo; ut veritatem verbis meis demonstrem, talisman cras in manibus tuis apparebit dum meditaris. In lecto mortis tuae, filio tuo natu maximo Anantae mandare debes ut amuletum per unum annum custodiat, deinde secundo filio tradat. Mukunda significationem talismani a maioribus intelleget. Id accipere debet tempore quo paratus est omnes spes mundanas abdicare et vitalem Dei investigationem incipere. Cum amuletum per aliquot annos retinuerit, et cum proposito suo functus sit, evanescet. Etiam si in loco secretissimo servatur, unde venit redibit.'"

"Duas ad quinque eleemosynas **obtuli "** ad sanctum, et ante eum magna cum

reverentia inclinavit. Non accipiens oblatione data, cum benedictione discessit. Vespere sequenti, dum manibus complicatis in meditatione sedebam, amuletum argenteum inter palmas meas apparuit, sicut *sadhu* promiserat. Se manifestavit ab a frigidus, levis tactus Ego habere invidialiter custoditus id nam plus quam duo annos, et Nunc relinque in custodia Anantae. Noli me dolere, nam a magno meo guru ductus ero.

in ille/illa/illud arma de ille/illa/illud Infinitus. Vale, meus puer; ille/illa/illud Cosmicus Mater voluntas protegere te."

Flagratio illuminationis me invasit, amuleto possessore; multae memoriae dormientes expergefactae sunt. Talisman, rotundum et antiquitus venustum, litteris Sanscriticis ornatum erat. Intellexi id a magistris vitarum praeteritarum venire, qui invisibiliter vestigia mea regebant. Significatio quaedam ulterior erat, sane; sed cor amuleti non plene revelatur.

Quomodo talisman tandem evanuerit inter infelices vitae meae res; et quomodo eius amissio praenuntia fuerit acquisitionis mihi guru, in hoc capitulo dici non potest.

Puer autem parvulus, in conatu suo Himalayas attingendi frustratus, cotidie longe iter faciebat alis amuletti sui.

2-1 : Sanscrita radix significatio de *Swami* est "ille OMS est unus cum eius Ipse (*Swa*). Applicatum ad a sodalis de ille/illa/illud Indicus ordo monachorum, titulus formalem reverentiam "reverendi" habet.

2-2 : The Indicus consuetudo quo parentes elige ille/illa/illud socius vitae nam eorum puer, habet restitit ille/illa/illud obtusus impetus de tempus. Alta est proportio matrimoniorum Indorum felicium.

2-3 : An anachoreta; unus OMS persequitur a *sadhana* vel semita de spiritualis disciplina.

2-4 : Quando Ego repertus ab haec verba ille Mater habui obsessus secretum scientia de a brevis vita, Ego intellexi nam primus tempus cur illa habui fuisse insistens in festinans ille/illa/illud consilia nam Anantae matrimonium. Quamquam illa mortuus est ante ille/illa/illud nuptiis, naturale eius desiderium maternum fuerat ritus videre.

2-5 : A consuetus gestus de respectus ad *sadhūs* .

CAPITULUM: Tres

The Sanctus Cum Duo Corpora

"Pater," si Ego promissum ad reditus domus sine coactio, Maius Ego capere a visendi iter ad "Benares?"

Amor meus vehemens peregrinandi raro a Patre impeditus est. Mihi, etiam puero, permisit ut multas urbes et loca peregrinationis visitarem. Plerumque unus vel plures amici me comitabantur; commode iter faciebamus tesseris primae classis a Patre provisis. Munus eius ut officialis ferriviae nomadibus familiae omnino

satisfaciebat.

Pater promissum ad dare meus petitio debitum consideratio. The deinde dies ille vocatus ego et tentum

ex a iter eundum transitus ab Bareilly ad Benares a numerus de rupia notae, et duo litterae.

"Rem negotialem amico Benaresi, Kedar Nath Babu, proponere debeo. Infeliciter, inscriptionem eius amisi. Sed credo te hanc epistolam ad eum per amicum nostrum communem, Swami Pranabanandam, perferre posse. Swami, frater meus discipulus, ad statum spiritualem excelsum pervenit. Ex eius societate proficies; haec secunda nota tibi quasi introductio erit."

Patris oculi micabat ut ille additum, "Mens," non plus volatus ab domum!"

Profectus sum cum fervore duodecim annorum meorum (quamquam tempus numquam gaudium meum in novis scenis et vultibus ignotis obscuravit). Benares perventus, statim ad domum swami processi. Ianua anterior aperta erat; in longum cubiculum, aulae simile, in secundo tabulato me contuli. Vir satis crassus, solum lumbos indutus, in positione loti in suggestu paulo elevato sedebat. Caput eius et facies sine rugis rasa erant; risus beatificus circa labia eius ludebat. Ut cogitationem me intrusum esse dimitterem, me quasi amicum veterem salutavit.

" *Baba Anand* (beatitudo carissimo meo)." Ex animo exceptus est voce puerili. Genua flexi et pedes eius tetigi.

"Suntne tu Swami "Pranabananda?"

Annuit. "Esne filius Bhagabati?" Verba eius prolata erant priusquam tempus habuissem ut epistulam patris e sinu meo extraherem. Stupens, ei epistulam introductionis tradidi, quae nunc superflua videbatur.

"Sane Kedar Nath Babu tibi inveniam." Sanctus iterum me clarividentia sua permovit. Epistulam inspexit et paucas blandas mentiones ad parentem meum fecit.

"Scis, duabus pensionibus fruor. Una est commendatione patris tui, cui olim..." laboravit in ille/illa/illud ferrivia officium The alius est ab ille/illa/illud commendatio de meus Caelestis Pater, cui officia mea terrena in vita conscientiae meae perfeci.

Hoc dictum mihi obscurissimum visum est. "Quale pensionem, domine, a Patre caelesti accipis? Num pecuniam in gremium tuum demittit?"

Risit. "Pensionem pacis immensae volo dicere—praemium multorum annorum profundae meditationis. Numquam nunc pecuniam desidero. Paucis rebus necessariis satis provisum est. Postea intelleges momentum secundae pensionis."

Subito colloquio nostro finito, sanctus graviter immobilis factus est. Aura sphingis similis eum involvit. Primo oculi eius micabant, quasi aliquid interessante observarent, deinde hebetabantur. Pauciloquio eius erubescebam; nondum mihi

narraverat quomodo amicum patris convenire possem. Paulo inquietus, circum me in cubiculo vacuo, praeter nos duos vacuo, circumspiciens, otiosus meus oculus in soleas eius ligneas, sub sede suggestiva iacentes, percepit.

"Domine parve, **tres et unum"** "Noli solliciti esse. Vir quem videre cupis tecum erit intra semihoram." Yogi mentem meam legebat—res non admodum difficilis in praesenti!

Iterum in silentium imperscrutabile incidit. Horologium meum mihi nuntiavit

triginta minuta praeterisse. Swami se expergefecit. "Credo Kedar Nath Babu ad

portam appropinquare."

Audivi aliquem per scalas ascendentem. Subito stupefactio orta est; cogitationes meae confusae cucurrerunt: "Quomodo fieri potest ut amicus patris huc vocatus sit sine auxilio nuntii? Swami nemini nisi mihi locutus est ex quo advenerim !"

Subito cubiculum reliqui et gradus descendi. In medio scalpturae virum gracilem, candidum, mediae staturae, conveni. Festinare videbatur.

"Suntne tu Cedar Nath "Babu?" Excitatio coloratus meus vox.

"Ita vero. Nonne es filius Bhagabati qui hic me exspectavit?" Amicabiliter subrisit .

"Domine," quomodo facere tu accidere ad veni "hic?" Ego feltro perplexus indignatio super eius inexplicabilis praesentia.

"Omnia hodie arcana sunt! Minus quam hora abhinc balneum meum in Gange finiveram cum..." Swami Pranabananda adgressus me Ego habere non idea quomodo ille scivi Ego erat ibi apud ille tempus.

"'Filius Bhagabati te in apartamento meo exspectat,' inquit. 'Visne mecum venire?' Libenter assensi. Dum manus in manibus progrediebamur, Swami sandaliis ligneis indutus me, quamquam his robustis calceis ambulatoriis gerebam, mirum in modum superare poterat."

"'Quanto tempore ad meam domum pervenies?' Pranabanandaji subito substitit ut mihi hanc quaestionem poneret.

"De" dimidium unus hora.

"'Aliud mihi agendum est hoc tempore.' Aenigmatico mihi obtutu aspexit. 'Te relinquere debeo. Me in domo mea coniungi potes, ubi ego et filius Bhagabati te exspectabimus.'"

"Antequam querere possem, celeriter praeter me cucurrit et in turba evanuit. Huc quam celerrime ambulavi."

Hoc explicatio solum auctus meus perturbatio. Ego quaesivit quomodo longus ille

habui notus ille/illa/illud Swami

"Anno proximo aliquotiens convenimus, sed non nuper. Valde gaudebam eum hodie iterum videre ad balneum . "

"Ego non possum credere meus aures! Sum Ego amittens meus mens? Fecitne tu convenire eum in a visio, vel fecit tu re vera

vide eum tactus eius manus et audire ille/illa/illud sonus de eius pedes?"

"Nescio quid agas!" Iratus rubescit. "Non tibi mentior. Nonne intellegis me solum per swamim scire potuisse te me hoc loco exspectare?"

"Cur, ille vir, Swami Pranabananda, ne momentum quidem meum e conspectu discessit ex quo primum adveni abhinc hora fere." Totam fabulam effuti.

Oculi eius late aperti sunt. "Num in hac aetate materiali vivimus an somniamus? Numquam tale miraculum in vita mea videre expectavi! Hunc Swamim virum vulgarem esse putavi, et nunc ego..." "inveniet se posse corpus additum materializare et per id elaborare!" Simul cubiculum sancti ingressi sumus.

ghat gerebat ," Kedar Nath Babu susurravit. "Solum lumborum pallio indutus erat, sicut eum nunc video."

Ut ille/illa/illud hospes inclinatus ante eum ille/illa/illud sanctus versus ad ego cum a interrogativus risus.

"Cur his omnibus obstupescis? Subtilis unitas mundi phaenomeni a veris yogis non latet. Statim discipulis meis in Calcutta remota video et cum eis colloquor. Similiter, pro arbitrio, omne impedimentum materiae crassae transcendere possunt."

Probabiliter conatus erat ardorem spiritualem in iuvenili pectore meo excitare, ut swami dedesignatus esset... ad narrare ego de eius potestates de astralis radiophonum et televisio. **3-2** Sed loco studio, timorem tantum reverentiam expertus sum. Cum destinatus essem ut divinam investigationem per unum guru singularem — Sri Yukteswar, quem nondum conveneram — susciperem, nullam inclinationem sentiebam ut Pranabanandam tamquam magistrum acciperem. Dubitans eum aspexi, mirans num... utrum ille an par eius ante me esset.

Swami Pranabananda

"*The Sanctus Cum Duo Corpora*"

An Exaltatus Discipulus de Lahiri Mahasaya

Magister inquietudinem meam pellere conatus est intuitu animae excitante et quibusdam verbis inspirantibus de guru suo.

"Lahiri" Mahasaya erat ille/illa/illud maximus yogi Ego semper scivi. Ille erat Divinitas Ipsa in ille/illa/illud forma de caro."

Si discipulus, cogitavi, formam extra carnem pro libitu materializare posset, quae miracula revera magistro eius interdi possunt?

"Dicam vobis quam inestimabile sit auxilium guru. Solebam cum alio discipulo octo horas singulis noctibus meditari. Interdiu in officio ferriviario laborare debebamus. Difficultate inveniens in officiis meis clericalibus peragendis, totum tempus meum Deo dedicare cupiebam. Octo annos perseveravi, dimidiam noctem meditans. Mirabilia effecta habui; ingentes perceptiones spirituales mentem meam illuminabant. Sed parvum velum semper inter me et Infinitum remansit. Etiam cum superhumano studio, ultimam irrevocabilem unionem mihi negatam inveni. Quadam vespera Lahiri Mahasaya visitavi et divinam eius intercessionem imploravi. Insistentiae meae per totam noctem continuatae sunt."

"'Angelice Guru, tanta est mea animi angustia ut vitam meam non amplius ferre possim quin Magno Dilecto facie ad faciem conveniam!"

"Quid?" potest Ego facere? Tu necesse est meditari plus profunde.

"'Ad te imploro, o Deus Domine mi! Te coram me in corpore physico materializatum video; benedic mihi ut te in infinita tua forma percipere possim!"

Lahiri Mahasaya manum suam benigno gestu extendit. 'Ire nunc potes et meditari. Pro te apud Brahmam intercesseram.' **3-3**

"Immenso gaudio sublatus, domum redii. In meditatione illa nocte, ardens vitae meae finis attingitur. Nunc sine intermissione pensione spirituali fruor. Numquam ex illo die Beatus Creator ab oculis meis post ullum velum deceptionis latuit."

Vultus Pranabanandae luce divina perfusus erat. Pax alterius mundi cor meum intravit; omnis timor effugerat. Sanctus ulterius confidens fecit.

"Post aliquot menses ad Lahiri Mahasaya reversus, ei gratias agere conatus sum pro dono infiniti. Deinde aliam rem commemoravi."

"'Divine Guru, iam in officio laborare non possum. Quaeso me libera. Brahma me continuo ebrium tenet.'"

"'Pensionem a societate tua pete.'"

"'Quam causam afferam, tam mane in

servitio meo?' "'Dic quod sentis.'"

"The deinde dies Ego factus meus applicatio. The medicus quaesivit ille/illa/illud fundus nam meus praematurus petitio.

"In opere, sensum vehementem in spina mea ascendentem sentio. **3-4"** Totum corpus meum permeat, me ad officia mea exsequenda ineptum reddens.

"Sine ulteriore interrogatione medicus me vehementer ad pensionem commendavit, quam mox accepi. Scio divinam voluntatem Lahiri Mahasayae per medicum et officiales ferriviarios, incluso patre tuo, operatam esse. Automate directioni spirituali magni guru paruerunt, et me ad vitam ininterruptae communionis cum Dilecto liberaverunt." **3-5**

Post hanc extraordinariam revelationem, Swami Pranabananda in unum ex longis suis silentiis se recepit. Ut Discedens, pedes eius reverenter tangens, benedixit me:

"Vita tua ad viam renunciationis et yogae pertinet. Te iterum cum patre tuo postea videbo." Anni utrique praedictioni impleti sunt. **3-6**

Kedar Nath Babu in tenebris crescentibus mecum ambulabat. Epistulam patris tradidi, quam comes meus sub lucerna legit.

"Pater tuus mihi suggerit ut munus in officio Calcuttensi societatis suae ferriviariae suscipiam. Quam iucundum est saltem unam ex pensionibus quibus Swami Pranabananda fruitur exspectare! Sed impossibile est; Benares relinquere non possum. Heu, duo corpora mihi nondum sunt!"

3-1 : *Choto Mahasaya* est ille/illa/illud terminus ab quae a numerus de Indicus sancti allocutus me Id interpretatur "parvus domine."

3-2 Suo modo, scientia physica validitatem legum a yogis per scientiam mentalem inventarum affirmat. Exempli gratia, a demonstratio ille vir habet televisificus potestates erat datus in Nov. XXVI, 1934 apud ille/illa/illud Regalis Universitas de Romae. "Dr. Iosephus Calligaris, professor neuropsychologiae, certa corporis puncta subiecti premebat, et subiectum respondebat descriptionibus minutis aliarum personarum et rerum in altera parte parietis. Dr. Calligaris aliis professoribus dixit si quaedam areae cutis agitatae essent, subiectum impressiones supersensoriales accipere, quae ei permitterent videre res quas aliter percipere non posset. Ut subiectum suum discernere posset res in altera parte parietis, Professor Calligaris locum ad dextram thoracis per quindecim minuta premebat. Dr. Calligaris dixit si alia corporis puncta agitata essent, subiecta res e quavis distantia videre posse, sive umquam antea eas res vidissent sive non."

3-3 : Deus in Eius aspectus de Creator; ab Sanscrita radix *Brih* , ad expandere. Quando Emersonis carmen *Brahma* apparuit in Oceanus *Atlanticus Menstruum* in MDCCCLVII, plurimi ille/illa/illud lectores erant perturbatus. Emerson subrisit. "Dic eos," ille dixit, "ad dicere 'Iehova' loco 'Brahmae' et nullam perplexitatem sentient.

3-4 : In profundus meditatio, ille/illa/illud primus experientia de Spiritus est in ille/illa/illud ara de ille/illa/illud spina, et

deinde in ille/illa/illud cerebrum. The Beatitudo torrentialis est immensa, sed yogi discit eius manifestationes externas moderari.

3-5 : Post eius otium, Pranabananda scripsit unus de ille/illa/illud plurimi profundus commentarii in ille/illa/illud *Bhagavad* Gita Bengalice et Hindice praesto.

3-6 : Vide capitulum XXVII .

CAPITULUM: quattuor

Meus Interruptus Volatus Ad The Himalayae

"Egredere ex schola tua sub aliquo levi praetextu, et conducto curru vecturae publicae. In angiporto siste ubi nemo in domo mea te videre potest."

Haec erant ultima mea mandata Amaro Mittero, amico e schola superiore qui me in Himalayas comitari constituerat. Diem posterum ad volatum nostrum elegeramus. Cautelae necessariae erant, cum Ananta oculo vigilanti uteret. Constituerat consilia effugii, quae in mente mea praecipua esse suspicabatur, impedire. Amuletum, velut fermentum spirituale, tacite intra me operabatur. Inter nives Himalayanas, sperabam me magistrum inventurum esse, cuius facies mihi saepe in visionibus apparebat.

Familia nunc Calcuttae habitabat, quo pater perpetuo translatus erat. Mos patriarchalis Indicus sequens, Ananta sponsam suam in domum nostram, nunc ad numerum 4 in via Gurpar, adduxerat. Ibi in parvo cubiculo sub tecto meditationibus cotidianis operam dabam et mentem meam ad investigationem divinam parabam.

Mane memorabilis cum pluvia infausta advenit. Rotis currus Amari in via auditis, celeriter stragulum, par solearum, imaginem Lahiri Mahasayae, exemplar libri... Bhagavad *Gita,* seriem margaritarum, et duo lintea lumborum. Hunc fasciculum e fenestra tertii tabulati abieci. Gradus decurri et praeter avunculum meum, pisces ad ianuam ementem, praeterii.

"Quid est ille/illa/illud excitatio?" Eius aspectus vagatus suspiciose super meus persona.

Ei subrisi neglegenter et ad angiportum ambulavi. Sarcina mea recepta, Amaro cum cautione coniugali coniunctus sum. Ad Chadni Chowk, forum mercium, vecti sumus. Mensibus pecuniam nostram conservaveramus ut vestes Anglicas emeremus. Scientes fratrem meum callidum facile personam detectivi agere posse, cogitavimus eum habitu Europaeo superare.

Dum ad stationem iter faciebamus, consobrinum meum, Jotin Ghosh, quem Jatinda appellabam, invenimus. Nuper conversus erat, guru in Himalaya desiderans. Novum vestimentum, quod paratum habebamus, induit. Bene tectum, sperabamus! Profunda laetitia corda nostra occupavit.

"Nunc nihil nisi calcei lintei nobis opus est." Socios meos ad tabernam calceos soleis gummosis ostentantem duxi. "Articuli de corium acquisitus solum per ille/illa/illud caedes de animalia, necesse est esse absens "In hoc itinere sacro." In via substiti ut tegumentum coriaceum e *Bhagavad Gita mea et lora coriacea e sola topee* (galea) mea Anglice facta removerem.

In statione tesseras ad Burdwan emimus, unde ad Hardwar in raedis Himalayanis transvehi constitueramus. Simul ac tramen, sicut nos, in aere erat, nonnullas ex gloriosis meis exspectationibus expressi.

"Fingite modo!" exclamavi. "A magistris initiabimur et sensum conscientiae cosmicae experiemur. Caro nostra tanto magnetismo implebitur ut ferae Himalayarum nobis mansuete accedant. Tigres non plus erunt quam mites feles domesticae blanditiis nostris expectantes !"

Haec observatio—prospectum quem et metaphorice et proprie mihi illecebrosum videbar depingens—risum alacrem ab Amaro elicuit. Sed Jatinda oculos eius avertit, per fenestram in regionem currentem dirigens.

"Pecunia in tres partes dividatur." Jatinda silentium longum hac suggestione rupit. "Unusquisque nostrum tesseras suas apud Burdwan emant. Sic nemo in statione suspicabitur nos una aufugere."

Incautus assensi. Sub crepusculum tramen nostrum Burdwani substitit. Jatinda officium tessararum ingressus est; Amar et ego in suggestu sedimus. Quindecim minuta exspectavimus, deinde frustra quaesivimus.
Undique quaerentes, nomen Jatindae cum metu urgente clamavimus. Sed ille in obscura ignotaque parvam stationem circumdante evanuerat.

Omnino perturbatus eram, ad singularem stuporem perterritus. Utinam Deus hoc triste eventum toleraret! Amorosa illa primae meae volatus post Eum, diligenter excogitatae, occasio crudeliter vitiata est.

"Amar, domum redire debemus." Flebat quasi puer. "Discessus crudelis Jatindae omen malum est. Hoc iter ad ruinam destinatum est."

"Estne hoc tuus amor nam ille/illa/illud Domine? Non possum tu stare ille/illa/illud parvus experimentum de a perfidus "comes?"

Consilio Amari de experimento divino, cor meum se stabilivit. Nos refecimus dulcibus Burdwanis famosis, *sitabhog* (cibus deae) et *motichur* (frustulis margaritae dulcis). Paucis horis, per Bareilly, Hardwar in tramen conscendimus. Mutatis traminibus apud Moghul Serai, rem magni momenti tractavimus dum in perone exspectabamus.

"Amar, mox fortasse a magistratibus ferriviariis diligenter interrogabimur. Ingenium fratris mei non exspecto! Quicquid eveniat, non mentiar."

"Omnes Ego rogare de tu, Mukunda est ad servare adhuc. Noli rideo vel risus dum Ego sum loquens."

Hoc momento, institor stationis Europaeae me adloquitur. Telegramma ostentans, cuius significationem statim intellexi.

"Suntne tu cursus absens ab domus in ira?"

"Minime!" Laetus eram quod verba eius mihi permiserunt ut vehementer responderem. Non ira sed "divina melancholia" causam esse, ut sciebam, pro insolito meo comportamento.

Tum magistratus ad Amarum se convertit. Vix mihi permisit certamen ingenii, quod secutum est, ut gravitatem stoicam, quam monueram, servarem.

"Ubi est tertius puer?" Vir plenam auctoritatem in vocem suam infudit. "Age, dic veritatem!"

"Domine, animadverto te specula gerere. Nonne vides nos tantum duos esse?" Amar impudenter subrisit. "Magus non sum; tertium socium evocare non possum."

Magistratus, hac procacitate insigniter perturbatus, novum campum impetus

quaesivit. "Quod tibi nomen est?"

"Thomas vocor. Filius sum matris Anglicae et patris Indi Christiani conversi." "Quod est

nomen amici tui?"

"Ego vocatio eum Thompson.

Hoc tempore laetitia mea interna ad summum fastigium pervenerat; sine caerimonia ad tramen me contuli, sibilans ad discessum. Amar secutus est cum officiali, qui credulus et satis commodus erat. ut nos in compartimentum Europaeum collocaret. Eum manifeste dolebat cogitando de duobus pueris semi-Anglis in parte indigenis destinata iter facientibus. Post eius comitatem discessum, in sede reclinatus, sine ullo impedimento risi. Amicus meus vultum laetae satisfactionis gerebat quod veteranum magistratum Europaeum astutia superaverat.

In suggestu mihi contigeram ut telegramma legerem. A fratre meo sic scriptum erat: "Tres pueri Bengalenses, vestibus Anglicis induti, domo versus Hardwar per Moghul Serai fugientes. Quaeso eos retine donec adveniam. Ampla merces pro officiis vestris."

"Amar, tibi dixi ne horas notatas domi relinqueres." Aspectus meus vituperationis plena erat. "Frater ibi unam invenisse debet."

Amicus meus verecunde impetum agnovit. Bareilly breviter substitimus, ubi Dwarka… Prasad nos cum telegrammate ab Ananta expectabat. Amicus meus vetus fortiter nos retinere conatus est; eum persuasi fugam nostram non leviter susceptam esse. Ut antea, Dwarka…

recusavit meus invitatio ad constituere progredior ad ille/illa/illud Himalayae.

Dum illa nocte tramen nostrum in statione stabat, ego autem semisomnus eram, Amar ab alio interrogante officiali excitatus est. Et ipse ille incantationibus mixtis "Thomae" et "Thompsonis" captus est. Nos triumphantes tramen ad Hardwar, ubi mane advenimus, portavit. Montes magnifici procul invitantes apparebant. Per stationem cucurrimus et in libertatem turbae urbanae intravimus. Primum nostrum factum erat vestem indigenam induere, cum Ananta aliquo modo personam nostram Europaeam penetrasset. Praemonitio captionis mentem meam premebat.

Hardwar statim relinquere existimantes, tesseras emimus ut ad septentriones Rishikesh proficisceremur, terram diu pedibus multorum dominorum sacratam. Ego iam tramen ascenderam, dum Amar in suggestu haesitabat. Subito clamore vigilis constitit. Custos noster ingratus nos ad casam stationis deduxit et pecuniam nostram curavit. Comiter explicavit se officium esse nos retinere donec frater meus maior adveniret.

Discendi ille ille/illa/illud errantium destinatio habui fuisse ille/illa/illud Himalayae ille/illa/illud officialis affinis a insolitus fabula.

"Video te de sanctis insanire! Numquam maiorem virum Dei invenies quam quem vidi." heri tantum. Frater meus et ego praefectus eum primum ante quinque dies convenimus. Excubias faciebamus. Ad Gangem, homicidam quendam diligenter observantes. Mandatum nostrum erat eum capere, vivum vel mortuum. Notum erat se personam *sādhu simulare* ut peregrinos spoliaret. Paulo ante nos, figuram conspeximus quae descriptioni scelerati similis erat. Mandatum nostrum sistendi neglexit; cucurrimus ut eum superaremus. Ad tergum eius accedens, securim meam vi ingenti usus sum; bracchium dextrum viri fere omnino a corpore abscissum erat.

"Sine clamore aut ullo aspectu ad vulnus horrendum, peregrinus mirum in modum celerem gradum suum continuavit. Dum ante eum saliebamus, ille quiete locutus est."

"Ego" sum non ille/illa/illud homicida tu sunt quaerens.

"Profunde dolui cum videns me personam sapientis divini aspectus laesisse. Prostratus" Me ad pedes eius procumbens, veniam eius imploravi, et mitram meam obtuli ad graves sanguinis effusiones sistendas.

"'Fili, error tuus erat, quod intellegi potest.' Sanctus me benigne aspexit. 'Curre, et noli te ipsum reprehendere. Dilecta Mater curam mei gerit.' Bracchium suum pendentem in stipitem eius pressit, et ecce! adhaesit; sanguis, inexplicabiliter, fluere desiit.

"'Veni ad me sub arbore illa post tres dies et me invenies plene sanum. Ita nullum

paenitentiam senties.'"

"Heri ego et frater meus praefectus alacriter ad locum designatum ivimus. *Sadhu* ibi erat et nobis permisit bracchium eius inspicere. Nullam cicatricem aut vestigium doloris habebat!"

"Ego" sum eundo per Rishikesh ad ille/illa/illud Himalayanus solitudines. Ille benedictus nos ut ille discedens celeriter. Ego

sentire ille meus vita habet fuisse sublatus per eius sanctitas."

Officialis pia exclamatione conclusit; experientia eius eum manifeste ultra solitum sensum movisset. Gestu magnifico, mihi fragmentum impressum de miraculo tradidit. Consueto modo confuso diurnariorum sensuum (qui, heu! ne in India quidem deest), versio nuntii paulum exaggerata erat: indicabat sadhu *fuisse* ... paene decollatus!

Amar et ego lamentabamur nos magnum yogium desideravisse qui persecutorem suum tam Christo simili modo ignoscere poterat. India, rebus materialibus pauper per duo saecula proxima, tamen inexhaustum divinarum divitiarum thesaurum habet; "caeliscalpia" spiritualia interdum prope viam inveniri possunt, etiam ab hominibus mundanis sicut hic vigil.

Praefecto gratias egimus quod taedium nostrum fabula mirabili levavit. Probabiliter significabat se nobis feliciorem esse: sanctum illuminatum sine labore invenerat; nostra seria inquisitio non ad pedes magistri, sed in rudi statione vigilum finita erat!

Tam prope Himalayas, et tamen, in captivitate nostra, tam longe, Amaro dixi me dupliciter impulsum sentire ad libertatem petendam.

"Abeamus cum occasio se obtulerit. Pedibus ad sanctum Rishikesh ire possumus." Subrisi hortantem.

Sed comes meus pessimistus factus erat simulac firmissimum pecuniae nostrae fautor nobis sublatum esset.

"Si iter per tam periculosam silvam incepissemus, non in urbe sanctorum, sed in tigridum ventribus finire deberemus!"

Post tres dies Ananta et frater Amaris advenerunt. Amar cognatum suum cum solatio benigna salutavit. Ego non reconciliatus eram; Ananta nihil plus a me accepit quam severam obiurgationem.

"Intelligo quomodo te sentias," frater meus leniter locutus est. "Nihil aliud a te peto nisi ut me Benares comiteris ut quendam sanctum conveniam, et deinde Calcuttam proficiscaris ut patrem tuum maerentem per aliquot dies visites. Deinde hic investigationem magistri resumere poteris."

Amar hoc loco sermonem ingressus est ut omnem propositum mecum ad Hardwar redire negaret. Familiari calore fruebatur. Sed sciebam me numquam investigationem guru mei deseriturum esse.

Noster convivium implicatus nam Benares. Ibi Ego habui a singularis et instantanea responsum ad meus preces.

Astutum consilium ab Ananta praeparatum erat. Antequam me apud Hardwar videret, Benaresi substitit ut auctoritatem quandam scripturarum rogaret ut me postea interrogaret. Et eruditus et filius eius promiserant se me a via sannyasi deterrere suscepturos *esse* . **4-1**

Ananta me domum suam duxit. Filius, iuvenis moribus exhilarandis, me in atrio salutavit. Me longam disputationem philosophicam induxit. Proferens se scientiam perspicuam de futuro meo habere, notionem meam de monacho essendo sprevit.

"Continua infortunia experieris, et Deum invenire non poteris, si in deserendis officiis tuis ordinariis insistas! Karma praeterita tua excogitare non potes **4-2. "** sine experientiis mundanis."

Immortalia verba Krishnae ad labia mea pervenerunt respondens: "Etiam is, qui pessimo karma praeditus est et incessanter de Me meditatur, cito effectus malarum actionum praeteritarum perdit. In animo nobile factus, mox pacem perpetuam assequitur. Arjuna, hoc certo scito: devotus qui in Me fidem ponit numquam perit!"
4-3

Sed gravia iuvenis praesagia fiduciam meam leviter labefactaverant. Toto cordis fervore tacite Deum precatus sum:

"Quaeso, solve perturbationem meam et responde mihi, hic et nunc, si vis me vitam abnegatoris vel hominis mundani ducere!"

Animadverti quendam *sadhum* vultu nobili stantem prope aedes pandit. Manifesto sermonem acriorem inter me, qui se clarividens appellabat, et audiverat, nam peregrinus me ad latus suum vocavit. Vim ingentem ex eius tranquillitate emanantem sensi. oculi.

"Fili, noli audire illum ignorantem. Dominus, ad preces tuas respondens, mihi dicit ut te certiorem faciam solam viam tuam in hac vita esse viam renuntiatoris."

Cum stuporem ut bene ut gratiarum actio, Ego subrisit laete apud hoc decisivus nuntius

"Ab isto homine discede!" "Ignarus" me ex atrio vocabat. Sanctus meus ductor manum benedictionis sustulit et lente discessit.

"Iste *sadhu* aeque insanus est ac tu." Hoc lepidum commentarium ille canus erat qui fecit. Ipse et filius eius me lugubriter aspiciebant. "Audivi eum quoque domo sua reliquisse, vaga Dei investigatione."

Averti me. Anantae dixi me non amplius cum hospitibus nostris disputationem initurum esse. Frater meus statim discedendi consensit; mox Calcuttam in tramen ascendimus.

Ego stare post tergum meus senior frater, Ananta.

Solstitii ultimus celebratus a Sri Yukteswar, mense Decembri, anno 1935. Guru meus in medio sedet; ego ad dextram eius sum, in atrio magno eremitorii eius Seramporei.

"Domine Inspector, quomodo me cum duobus comitibus fugisse comperisti?" Vivam meam curiositatem in Anantam effudi dum domum redimus. Ille maligne subrisit.

"In schola vestra, inveni Amarum ex schola sua egressum esse nec redisse. Postero

mane domum eius ivi et horarium notatum effodi. Pater Amari modo discedebat."

currus et erat loquens ad ille/illa/illud auriga.

"'Filius meus mecum hodie mane ad scholam suam non vehetur. Abiit!' pater ingemuit.

"'A quodam fratre auriga audivi filium tuum et duos alios, vestibus Europaeis indutos, in stationem Howrah tramen ascendisse,' vir dixit. 'Calceos suos coriaceos aurigae dono dederunt.'"

"Sic Ego habui tres indicia-the horarium ille/illa/illud tria de pueri, et ille/illa/illud Anglice vestimenta."

Anantae revelationes cum mixto gaudio et fastidio audiebam. Nostra erga auriga liberalitas paulum iniuste habita erat!

"Sane festinavi ut telegrammata ad officiales stationum in omnibus urbibus, quas Amar in indice horarum sublineaverat, mitterem. Bareilly inspexerat, itaque amico tuo Dwarka eo telegrapho misi. Postquam in vicinia nostra Calcuttensi investigavi, didici consobrinam Jatindam una nocte abfuisse, sed mane sequenti domum vestitu Europaeo rediisse. Eum quaesivi et ad cenam invitavi. Accepit, amicitia mea omnino exarmatus. In itinere eum incautum ad stationem vigilum duxi. Circumdatus erat pluribus officialibus, quos antea propter ferocitatem eorum elegeram. Sub eorum formidabili aspectu, Jatinda consensit rationem reddere de mysterioso eius actu."

"'Ad Himalayas profectus sum animo laeto et spirituali,' explicavit. 'Inspiratione me implevit prospectu magistrorum conveniendi. Sed simulac Mukunda dixit, 'Dum extases nostras in speluncis Himalayanis versabimur, tigres incantati erunt et circa nos sedebunt velut vulvae mansuetae,' animus meus rigidus factus est; guttae sudoris in fronte mea formabantur. 'Quid ergo?' cogitavi. 'Si natura saeva tigrium non mutatur per vim nostrae mentis extasiae, num nos tractabunt cum benignitate felium domesticarum?' In mente mea, iam me videbam quasi incolam necessarium cuiusdam ventris tigris - non statim cum toto corpore, sed per partes singulas partes ingrediens!'"

Ira mea ob evanescentiam Jatindae in risum evanuit. Hilaris illa continuatio in tramine omnem dolorem quem mihi attulerat digna erat. Confiteri debeo me leviter gaudere: ne Jatinda quidem congressum cum vigilibus effugerat!

"Ananta, **4-4"** "Natus es investigator!" Aspectus meus hilaris non carebat quadam exasperatione. "Et Jatindae dicam me gaudere eum non, ut videbatur, proditionis studio, sed tantum prudenti instinctu sui conservandi impulsum esse!"

Domi Calcuttae, pater me commovente animo rogavit ut pedes meos errantes cohiberem saltem usque ad finem studiorum meorum scholasticorum. Me absente,

consilium amanter molitus erat, sanctum peritum, Swami Kebalananda, annos **quattuor vel quinque natum, curando.** ut regulariter ad domum veniant.

"The salvia voluntas esse tuus Sanscrita tutor," meus parens nuntiatum confidenter.

Pater speratum ad satisfacere meus religiosus desideria ab instructiones ab a didici philosophus. Sed subtiliter res versae sunt: novus meus magister, longe abest ut ariditates intellectuales offerret, cineres aspirationis meae divinae inflammavit. Patri inscius, Swami Kebalananda discipulus excelsus Lahiri Mahasayae erat. Guru incomparabilis milia discipulorum, tacite ad se attractorum, possidebat. irresistibilitate divini eius magnetismi. Postea didici Lahiri Mahasaya saepe Kebalanandae *rishi* sive sapientem illuminatum descripsisse.

Vultum pulchrum praeceptoris mei cincinnis luxuriosis circumdabant. Oculi eius nigri simplicissimi erant, puerili perspicuitate. Omnes motus corporis eius tenuis tranquilla deliberatione notabantur. Semper lenis et amans, firmiter in infinita conscientia positus erat. Multae horae nostrae laetae simul in profunda *Kriya* meditatione consumebantur.

Kebalananda erat auctor insignis in antiquis *shastris* sive libris sacris: eruditio eius ei titulum "Shastri Mahasaya" meruerat, quo plerumque appellabatur. Sed progressus meus in eruditione Sanscrita insignis erat. Omnem occasionem quaerebam ut grammaticam prosaicam relinquerem et de yoga et Lahiri Mahasaya loquerer. Tutor meus me quodam die commodavit narrando mihi aliquid de vita sua cum magistro.

"Raro fortunatus, Ego erat capax ad manere prope Lahiri Mahasaya nam decem annos. Eius Benares Domus erat meta peregrinationis meae nocturnae. Guru semper aderat in parvo conclavi anteriori in primo tabulato. Dum in sede lignea sine dorso, loto in habitu sedebat, discipuli eum in semicirculo coronabant. Oculi eius micabant et gaudio Divini saltabant. Semper semi-clausi erant, per orbem telescopicum internum in sphaeram aeternae beatitudinis spectantes. Raro diu loquebatur. Interdum oculi eius in discipulum auxilio egentem figebantur; verba sanantia tunc velut nix lucis effundebantur.

"Pax ineffabilis intra me effloruit ad magistri aspectum. Fragrantia eius permeatus sum, quasi ex loto infiniti. Cum eo esse, etiam sine verbo per dies, experientia erat quae totum meum esse mutavit. Si quod invisibile impedimentum in via oriretur..." Intentio mea, ad pedes guru meditabar. Ibi status tenuissimi facile mihi comprehendebantur. Tales perceptiones me in praesentia magistrorum minorum eludebant. Magister erat templum vivum Dei, cuius portae secretae omnibus discipulis per devotionem patebant.

"Lahiri Mahasaya non erat interpres litterarum peritus. Sine labore in 'bibliotheca divina' se immersit. Spuma verborum et imbres cogitationum ex fonte omniscientiae suae erumpebant. Clavem mirabilem habebat, quae profundam scientiam philosophicam, iamdudum in Vedis inclusam, reserabat . " **4-6** Si rogaretur ut varia conscientiae plana in textibus antiquis memorata explicaret, subridens assentiret.

"'Status illos subibo, et mox tibi dicam quae percipio.' Itaque diametraliter dissimilis erat." ille/illa/illud magistri OMS committo scriptura ad memoria et deinde dare progredior nondum perfectum abstractiones.

"'Quaeso, strophas sacras expone prout tibi sensus occurrit.' Saepe taciturnus guru hoc praeceptum discipulo propinquo dabat. 'Cogitationes tuas dirigam, ut recta interpretatio inveniatur.'"

"pronuntiata." Hoc modo multae ex perceptionibus Lahiri Mahasayae relatae sunt, cum copiosis commentariis a variis discipulis.

"Magister numquam servilem fidem suasit. 'Verba tantum testae sunt,' inquit. 'Per laetum tuum contactum in meditatione, Dei praesentiam tibi persuade."

"Non" materia quid ille/illa/illud discipuli problema, ille/illa/illud guru monitus *Kriya Yoga* nam eius solutio.

"'Clavis yogica vim suam non amittet cum ego iam non praesens ero in corpore ad te ducendum. Haec ars non potest ligari, limari, et oblivisci, modo inspirationum theoreticarum. Perge sine intermissione in via tua ad liberationem per *Kriya* , cuius vis in praxi sita est.'"

"Ipse *Kriya* instrumentum efficacissimum salutis per conatum proprium umquam in investigatione hominis Infiniti excogitatum esse existimo." Kebalananda hoc serio testimonio conclusit. "Per eius usum, Deus omnipotens, in omnibus hominibus latens, visibiliter incarnatus est in carne Lahiri Mahasaya et nonnullorum discipulorum eius."

Miraculum quoddam Christi simile a Lahiri Mahasaya in praesentia Kebalanandae factum est. Sanctus meus praeceptor historiam quadam die narravit, oculis a textibus Sanscriticis ante nos remotis.

"Discipulus caecus, Ramu, misericordiam meam actuosam excitavit. Num nullum lumen in oculis haberet, cum magistro nostro, in quo Divinum plene fulgebat, fideliter serviret? Quadam mane cum Ramu loqui volui, sed ille per horas patientes sedebat, guru *punkha e folio palmae manu facta ventilans* . Cum devotus tandem cubiculum reliquisset, eum secutus sum."

"Ramu," quomodo longus habere tu fuisse caecus?

"'Ab ortu meo, domine! Numquam oculi mei solis splendore donati sunt.'

"'Guru noster omnipotens te adiuvare potest. Quaeso, supplicationem

fac.'"

"Postero die Ramu verecunde ad Lahiri Mahasaya accessit. Discipulus paene erubuit petere ut divitiae corporales ad abundantiam suam spiritualem adderentur."

"'Domine, illuminator mundi in te est. Te oro ut lumen eius in oculos meos adferas, ut minorem solis splendorem percipiam.'"

"'Ramu, aliquis me in condicionem difficilem adducere conatus est. Nullam

mihi vim sanandi habeo.' "'Domine, Infinitus in te certe sanare potest.'"

"'Hoc sane differt, Ramu. Nusquam est finis Dei! Qui stellas et cellulas carnis arcano vitae splendore accendit, certe splendorem visionis in oculos tuos afferre potest."

"Magister frontem Ramu in loco inter supercilia tetigit. **4-7"** "Animum intentum tene" ibi, et frequenter cantus ille/illa/illud nomen de ille/illa/illud propheta Rama **4-8** nam septem dies. The

splendor de ille/illa/illud sol debeo habere a specialis aurora nam te.

"Ecce! intra unam hebdomadam ita factum est. Ramu primum pulchram naturae faciem contemplatus est. Omniscius discipulo suo sine errore mandaverat ut nomen Ramae, ab eo prae omnibus aliis sanctis adorati, repeteret. Fides Ramu erat solum devote aratus in quo potens guru semen permanentis..." sanatio germinavit. Kebalananda erat tacitus nam a momentum, deinde solutus a ulterius tributum guru suo.

"In omnibus miraculis a Lahiri Mahasaya effectis manifestum erat eum numquam principium ego permisisse **." 4-9** ut se vim causativam consideraret. Per perfectionem deditionis irresistibilis, magister permisit ut Prima Vi Sanatrix libere per se flueret.

"Corpora plurima quae per Lahiri Mahasaya mirabiliter sanata sunt, tandem flammas cremationis alere debuerunt. Sed silentes expergefactiones spirituales quas effecit, discipuli Christiformes quos formavit, miracula eius immortalia sunt."

Ego numquam factus est a Sanscrita scholaris; Kebalananda doctus ego a divinator syntaxis.

.....

4-1 : Litteraliter, "renuntiare." Ab Sanscrita verbum radices, "ad iactus seorsum.

4-2 : Effectus de praeteritum actiones, in hoc vel a prior vita; ab Sanscrita *kri* , "ad fac.

4-3 : *Bhagavad Gita* , IX XXX-XXXI. Krishna erat ille/illa/illud maximus propheta de India; Arjuna erat eius praecipuus discipulus.

4-4 : Ego semper allocutus eum ut Ananta-da. *Da* est a reverens suffixum quae ille/illa/illud natu maximus frater in unus Indicus familia accipit a fratribus et sororibus minoribus.

4-5 Tempore conventus nostri, Kebalananda nondum Ordini Swami se iunxerat et vulgo "Shastri Mahasaya" appellabatur. Ad vitare confusio cum ille/illa/illud nomen de Lahiri Mahasaya et de Magister Mahasaya (capitulum 9), Ego sum referens ad meum Sanscrita praeceptor solum ab eius postea monastica nomen de Swami Kebalananda. Eius biographia habet fuisse nuper editus in

Bengalica. Natus in ille/illa/illud Khulna districtus de Bengala in MDCCCLXIII, Kebalananda dedit sursum eius corpus in .Benares apud ille/illa/illud aetas de sexaginta octo

.Eius familia nomen erat Ashutosh Chatterji

4-6 : The antiquus quattuor *Vedae* comprehendere super centum exstans canonicus libri. Emerson solutus ille/illa/illud sequentes tributum in eius *Diarium* cogitationis Vedicae: "Sublimum est sicut calor et nox et anhelans oceanus. Continet omne sentimentum religiosum, omnes magnas ethicas quae vicissim singulas nobiles mentes poeticas visitant. .....Nihil prodest librum deponere; si mihi confido..."

silvae vel in a navis super ille/illa/illud stagnum Natura facit a *Brahminus* de ego nunc aeternus necessitas, aeternus Hoc est eius symbolum fidei. Pax, mihi dicit, et compensatio, potentia imperscrutabilis, silentium non interruptum. puritas et absoluta

".derelictio- haec panaceae expiare omnes peccatum et afferre tu ad ille/illa/illud beatitudo de ille/illa/illud Octo Dii

4-7 : The sedes de ille/illa/illud "singulus" vel spiritualis oculus. Apud mors ille/illa/illud conscientia de vir est plerumque delineatus ad hoc sanctus macula, rationem reddens ob oculos sublatos in mortuis inventos.

4-8 : The centralis sacer figura de ille/illa/illud Sanscrita epicum *Rāmāyāna*

4-9 : Ahankara egoismus; proprie, "Ego fac. The radix causa de dualismus vel illusio de *Maya* quo ille/illa/illud subiectum (ego) apparet ut obiectum; creaturae se creatores esse imaginantur.

CAPITULUM: quinque

A "Odoramenta Sanctus" Ostentationes Eius Miracula

"Ad omnis res ibi est a tempus anni et a tempus ad omnis propositum sub ille/illa/illud caelum."

Haec sapientia Salomonis mihi non erat ad me consolandum; circumspiciens, in omni itinere a domo, vultum guru mihi destinati quaerebam. Sed via mea eius viam non invenit nisi post completionem studiorum meorum scholasticorum.

Biennium inter fugam meam cum Amaro versus Himalayas et magnum diem adventus Sri Yukteswar in vitam meam interiit. Eo intervallo complures sapientes conveni—"Sanctum Unguentorum," "Tigridem Swami," Nagendram Nath Bhaduri, Magistrum Mahasayam, et clarum scientificum Bengalensem, Jagadis Chandra Bose.

Occursus meus cum "Sancto Unguentorum" duo praefationes habuit, unam harmoniosam, alteram iocosam.

"Deus simplex est. Cetera omnia complexa sunt. Noli valores absolutos in mundo naturae relativo quaerere."

Hae conclusiones philosophicae leniter aurem meam intraverunt dum silens ante imaginem Kali in templi stabam. Conversus, virum altum obvius feci cuius vestitus, vel potius quam eius defectus, eum *sadhu errantem revelabat* .

"Vere perruptionem cogitationum mearum penetrasti!" grato animo subrisi. "Confusio benignorum terribiliumque aspectuum in natura, ut a Kali, **5-1, significata est."** "Capita sapientiora quam mea perturbavit!"

"Pauci sunt qui mysterium eius solvunt! Bonum et malum est aenigma difficile quod vita sphingem similem omni intelligentiae ponit. Nulla solutione tentata, plerique homines poenam vitae suae solvunt, poenam nunc etiam sicut olim Thebarum. Hic illic, figura solitaria turris numquam cladem clamat. Ex *Maya* **5-2. "** dualitatis veritatem inscissabilem unitatis carpit."

"Tu" loqui cum damnatio, domine."

"Diu honestam introspectionem, subtiliter dolorosam ad sapientiam aditum, exercui. Scrutinium sui, indefessam cogitationum observationem, est experientia

asperrima et confracta. Fortissimum ego pulverizat. Sed vera sui analysis mathematice operatur ad videntes producendos. Via 'sui expressionis', agnitiones individuales, egoistas efficit, iure ad sua..."

privatus interpretationes de Deus et ille/illa/illud universum."

"Veritas humiliter se ab officio removet non dubium ante talis arrogans originalitas." Ego erat fruens ille/illa/illud disputatio.

"Nullam veritatem aeternam homo intellegere potest, donec se a praetentionibus liberaverit. Mens humana, luto saeculorum nudata, vita taetra innumerabilium delusionum mundanarum scatet."
Hic proeliorum certamina extenuantur, cum homo primum cum hostibus interioribus contendit! Nulli hi hostes mortales sunt, qui agmine virium superandi sunt! Omnipraesentes, inquieti, etiam dormientem hominem persequentes, subtiliter arma miasmatica instructi, hi milites ignorantium libidinum nos omnes occidere student. Inconsideratus est homo qui sua idealia sepelit, se dedens... fatum commune. Num aliter videri potest quam impotens, ligneus, ignominiosus?"

"Domine honorabile, num nullam tibi misericordiam erga

turbam perturbatam habes?" Sapiens paulisper tacuit,

deinde oblique respondit.

"Deum invisibilem, Omnium Virtutum Depositarium, et hominem visibilem, qui nullas specie habet, amare saepe est perplexum! Sed ingenium labyrintho par est. Investigatio interna mox unitatem in omnibus mentibus humanis revelat - firmam cognationem egoisticae motivae. Quodam saltem sensu, fraternitas hominum revelatur. Humilitas attonita hanc inventionem aequantem sequitur. Maturescit in compassionem erga proximos, caeci ad potentias sanatrices animae explorationem expectantis."

"The sancti de omnis aetas, domine, habere feltro similis te ipsum nam ille/illa/illud dolores de ille/illa/illud mundus."

"Solus homo superficialis amittit sensum ad mala vitae alienae, dum in angustas suas cruciatus immergitur." Vultus severus SADHU insigniter mollior factus est. "Qui exercet..." "Se ipsum dissectio scalpello expansionem misericordiae universalis cognoscet. Liberatio ei datur ab assordantibus postulationibus ego sui. Amor Dei in tali solo floret. Creatura tandem ad Creatorem suum se convertit, si non ob aliam causam quam ut in angore roget: 'Cur, Domine, cur?' Ignobilibus doloris flagellis, homo tandem in Infinitam Praesentiam impellitur, cuius sola pulchritudo eum allicere debet."

Sapiens et ego praesentes eramus in templo Kalighat Calcuttensi, quo veneram ut eius magnificam gloriam contemplarer. Gesto amplo, comes meus fortuitus ornatam dignitatem abiecit.

"Lateres et mortarium cantare nos non audibilis melodia ille/illa/illud cor aperit solum

ad ille/illa/illud humanus cantus de ens."

Ad solem invitantem ad introitum, ubi turbae devotorum huc illuc transibant, ambulavimus.

"Iuvenis es." Sapiens me cogitans contemplatus est. "India quoque iuvenis est. Antiqui *rishi* **5-3"** Exemplis vitae spiritualis inexstirpabilibus statutis. Sententia eorum cana huic die et terrae sufficiunt. Non obsoleta, non rudi contra dolos materialismi, praecepta disciplinaria Indiam adhuc formant. Per millennia — plus quam eruditi pudore affecti computare solent! — Tempus scepticum pretium Vedicum comprobavit. Accipe illud pro hereditate tua.

Dum reverenter valedicebam eloquenti *sadhuo* , perceptionem clarividentem patefecit:

"Postquam hodie hinc discesseris, insolita experientia tibi occurret."

Templum reliqui et sine meta erravi. Angulum vertens, incidi in veterem notum - unum ex illis hominibus loquacibus quorum facultas sermonis tempus neglegit et aeternitatem amplectitur.

"Te dimittam mox, si mihi omnia quae per sex annos separationis nostrae acciderunt narraveris."

"Quid a paradoxum! Ego necesse est discedere tu nunc."

Sed manu me tenuit, fragmenta informationis exprimens. Similis erat lupo voraci, cogitavi cum hilaritate; quo diutius loquebar, eo avidius novas odoribus quaerebat. Intus deam Kali rogavi ut modum elegantem effugii excogitaret.

Subito comes meus me reliquit. Suspiravi cum solatio et gradum duplicavi, timens ne quis in garrulam febrem recideret. Celeres vestigia post me audita, cursum acceleravi. Non ausus sum respicere. Sed subito iuvenis me rediit, laete umerum meum amplectens.

"Oblitus sum tibi dicere de Gandha Baba (Sancto Unguentorum), qui domum illam ornat." Monstravit ad... domicilium paucis passibus distantem. "Eum conveni; est interesting. Experientiam insolitam fortasse habebis. Vale," et revera me reliquit.

Similiter verba praedicta a *sadhu* in templo Kalighat facta mihi in mentem veniebant. Certe captus, domum ingressus sum et in amplum conclave deductus sum. Turba hominum, more Orientis, hic illic in crasso tapete aurantiaco sedebat. Susurri reverentiae ad aurem meam pervenit:

"Ecce Gandha Baba in pelle pantherina. Odorem naturalem cuiuslibet floris homini inodoro dare potest." unus, vel revivisco a marcescens flos vel facere a personae cutis exsudare iucundus odorem."

Sanctum directe aspexi; eius oculi celeres in meos fixi sunt. Erat pinguis et barbatus, cute fusca, oculis magnis micantibus.

"Fili, gaudeo te videre. Dic quod vis. Visne unguentum?" "Quare?"

Dictum eius satis puerile mihi visum est.

"Ut modum mirabilem fruendi unguentis experiar." "Deum

ad odores creandos adhibere?"

"Quid de id? Deus facit unguentum quoquo modo."

"Ita vero, sed fragiles lagenas petalorum ad usum recens et abiciendum fingit. Num flores in materiam formare potes?"

"Ego materializare unguenta, parvus amicus."

"Deinde odor officinae voluntas ire ex de negotium.

"Permittam eis mercaturam suam retinere! Meum propositum est potentiam Dei

demonstrare." "Domine, necesse estne Deum probare? Nonne miracula in omnibus

rebus, ubique operatur?" "Ita vero, sed nos quoque aliquid ex infinita eius

varietate creativa manifestare debemus."

"Quantum temporis ad artem tuam

perficiendam necesse fuit?" "Duodecim

anni."

"Odores astralibus modis fabricandos! Videtur, mi sancte honorate, duodecim annos in odoribus, quos paucis rupiis ex taberna floraria adipisci potes, perdidisse."

"Odoramenta evanesco cum flores."

"Odoramenta evanesco cum mors. Cur debeo Ego desiderium ille quae placet ille/illa/illud corpus tantum?"

"Domine Philosophe, mentem meam placas. Nunc, dextram tuam extende." Gestum benedictionis fecit.

Paucis pedibus a Gandha Baba aberam; nemo alius satis prope erat ut corpus meum tangeret. Manum extendi, quam yogi non tetigit.

"Quod unguentum vis?"

"Rosam."

"Esto id ita."

Magna mea admiratione, fragrantia rosae iucunda e medio palmae meae fortiter affulgebat. Subridens magnum florem album et inodorum e proximo vase sumpsi.

"Num hic flos inodorus iasmino permeari potest?"

"Ita sit."

Statim fragrantia iasmini e petalis erumpebat. Thaumaturgo gratias egi et iuxta unum ex discipulis eius sedi. Ille mihi nuntiavit Gandha Baba, cuius nomen proprium Vishudhananda erat, multa mirabilia secreta yogae a magistro quodam in Tibet didicisse. Tibetanus...

yogi Ego erat certus, habui adeptus ille/illa/illud aetas de super a mille annos.

"Discipulus eius Gandha Baba non semper sua opera unguentorum eo simplici modo verborum, quem modo vidisti, perficit." Discipulus cum manifesta superbia de magistro suo locutus est. "Modus operandi eius valde differt, ut cum varietate ingeniorum congruat. Mirabilis est! Multi ex intelligentia Calcuttensi inter sectatores eius sunt."

Intus mihi statui ne me eorum numero adderem. Guru nimis proprie "mirabilis" mihi non placebat. Gratiis urbanis Gandhae Babae actis, discessi. Domum lente progrediens, de tribus variis eventibus quos dies attulerat cogitavi.

Soror mea Uma mihi obviam venit cum ianuam

nostram in via Gurpar intravi. "Satis elegans te

evadit, unguentis utens!"

Sine a verbum Ego nutu eam ad olfacere meus manus

"Quid unus venustus rosa fragrantiam! Id est insolito fortis!"

Rem "valde insolitum" esse putans, tacite florem astraliter odorem prae se ferentem sub naribus eius posui.

"O, iasminum amo!" Florem arripuit. Ridicula quaedam admiratio faciem eius pervasit dum iasmini odorem ex genere floris quem bene sciebat inodorum esse iterum atque iterum olfaciebat. Eius reactiones suspicionem meam disarmaverunt Gandha Baba statum autosuggestivum induxisse quo ego sola odores percipere possem.

Postea ab amico quodam, Alakananda, audivi "Sanctum Unguentorum" vim habere quam vellem a famelicis millionibus Asiae, et hodie etiam Europae, possideri.

"Cum centum aliis hospitibus in domo Gandhae Babae in Burdwan aderam," Alakananda mihi narravit. "Occasio festiva erat. Quia yogi vim extrahendi res ex aere tenui habere dicebatur, ridens eum rogavi ut mandarinas extra tempus efficeret. Statim luchi *5-4* ..." quae in omnibus patinis foliis banani aderant, inflata sunt. Quisque panis involucrum mandarinam excorticatam continere apparuit. Meum cum quadam trepidatione momordi, sed deliciosum inveni."

Annis post, per internam recognitionem intellexi quomodo Gandha Baba suas materializationes perfecerit. Methodus, heu!, extra potestatem turbarum esurientium mundi est.

Stimula sensoria varia quibus homo reagit — tactus, visus, gustatus, auditus, olfactorius — a variationibus vibratoriis electronum et protonum producuntur. Vibrationes vicissim a "vitatronibus," viribus vitalibus subtilibus vel energiis atomicis subtilioribus, quae quinque substantiis distinctis ideis sensoriis intelligenter onerantur.

Gandha Baba, se cum vi cosmica per quasdam exercitationes yogicas congruens, ducere potuit lifetrones ad structuram vibratoriam suam reordinandam et exitum optatum obiectivandum. Odor, fructus, et alia miracula eius erant actuales materializationes vibrationum mundanarum, non autem sensationes internae hypnotice productae. **5-5**

Miraculorum exhibitio, qualis a "Sancto Unguentario" ostendit, spectaculosa est sed spiritualiter inutilis. Parum propositi praeter oblectationem habentes, a seria Dei inquisitione digressiones sunt.

Hypnotismus a medicis in operationibus minoribus adhibitus est, quasi chloroformium psychicum pro iis qui periclitarentur ab anaesthetico. Sed status hypnoticus nocet iis qui saepe ei subiiciuntur; effectus psychologicus negativus sequitur qui, tempore procedente, cellulas cerebri perturbat.
Hypnotismus est transgressio in territorium conscientiae alterius. Phaenomena eius temporalia nihil commune habent cum miraculis ab hominibus divinae cognitionis effectis. Vigilantes in Deo, veri sancti mutationes in hoc mundo somniorum efficiunt per voluntatem harmonice congruentem cum Somniatore Cosmico Creativo.

Ostentatio insolitarum virium a magistris vituperatur. Mysticus Persicus, Abu Said, olim quosdam *fakiros derisit* qui miraculis suis super aquam, aerem et spatium gloriabantur.

"Rana quoque in aqua domi est!" Abu Said cum leni despectu demonstravit. "Corvus et vultur facile in aere volant; Diabolus simul in Oriente et in Occidente adest! Vir verus..." est ille OMS habitat in iustitia inter eius sodalis viri, OMS emit et vendit, tamen est numquam "per unum momentum oblitus Dei!" Aliquando magnus doctor Persicus sententiam suam de vita religiosa sic protulit: "Deponere quae in mente habes (cupiditates et ambitiones egoisticas); libenter largiri quae in manu habes; et numquam ab ictibus adversitatis contremiscere!"

Neque sapiens ille impartialis apud Templum Kalighat neque yogi Tibetanis eruditus desiderium meum guru satiavissent. Cor meum nullo praeceptore egebat ad suas recognitiones, et suum "Bravo!" clamabat eo resonantius quo raro e silentio evocatum est. Cum tandem magistrum meum conveni, sola exempli sublimitate me veri viri mensuram docuit.

5-1 : Kali repraesentat ille/illa/illud aeternus principium in natura. Illa est traditione depictus ut a quadribrachius mulier stans in forma de ille/illa/illud Deus Shiva vel ille/illa/illud Infinitus, quia natura vel ille/illa/illud mirabilis mundus est radicatus in ille/illa/illud Noumenonum. The quattuor Brachia attributa cardinalia significant, duo benefica, duo destructiva, dualitatem essentialem materiae vel creationis indicantes.

5-2 : Cosmicus illusio; proprie, "ille" mensor. *maya* est ille/illa/illud magicus potestas in creatio ab quae limitationes et divisiones sunt videtur praesens in ille/illa/illud Immensurabilis et Inseparabilis. Emerson scripsit ille/illa/illud sequentes carmen ad quae ille dedit titulus *Mayae* :

Illusionis opera impenetrabilis, Textura telae innumerabiles, Eius homosexualis imagines numquam deficere Turba .quisque alius, velum in velum, incantator qui credetur ab homine qui sitit decipi

5-3 : The *Rishi* litteraliter vates erant ille/illa/illud auctores de ille/illa/illud *Vedae* in unus

indeterminabilis antiquitas.. 5-4: Panis Indicus planus, rotundus..

Laici vix intellego ille/illa/illud vastus passus de saeculi vicesimi scientia. Transmutatio de metalla et alius somnia :5-5 alchemica sunt videns impletio omnis dies in centra de scientificus investigatio super ille/illa/illud mundus. The eminentis Francogallica chemicus, Dominus Georgius Claudius, per scientiam chemicam transformationum oxygenii, "miracula" Fontainebleae anno 1928 coram coetu scientificorum perfecit. "Virga magi" eius erat simplex oxygenium, in tubo in mensa bullans. Scientificus "pugillum harenae in lapides pretiosos convertit, ferrum in statum similem chocolatae liquefactae, et, postquam flores coloribus suis privavit, eos in crassitudinem vitri convertit".

Mr. Claudius explicavit quomodo mare per transformationes oxygenii in multa milia librarum equorum virium converti posset;" quomodo aqua quae furunculae est non necessario ardens; quomodo parvus tumuli de arena ab a sola olfactus de ille/illa/illud "...tubus oxygenii, in sapphiros, rubinos et topazos mutari poterat; et tempus praedixit quo hominibus in fundo oceani sine apparatu urinatoris ambulare licebit. Tandem scientificus spectatores suos permovit facies eorum nigras reddendo ruborem e radiis solis tollendo".

Hic insignis scientificus Gallicus aerem liquidum methodo expansionis produxit, qua varias substantias separare potuit. gases de ille/illa/illud aer, et habet repertus varii significat de mechanicus usus de differentiae de temperatura in aqua marina .

CAPITULUM: sex

The Tigris Swami

"Ego habere repertus ille/illa/illud Tigris Swami inscriptio Sine nos visita eum cras."

Haec grata suggestio a Chandi, uno ex amicis meis scholae superioris, venit. Cupidus eram sanctum cognoscere qui, in vita praemonastica, tigres nudis manibus ceperat et contra eos pugnaverat. Puerilis quidam ardor de tam insignibus facinoris intra me valebat.

Postero die hiemis frigus illuxit, sed Chandi et ego laete proficiscimur. Post multam et vanam venationem in Bhowanipur, extra Calcuttam, ad rectam domum pervenimus. Ianua duos anulos ferreos habebat, quos acute perscrutatus sum. Clamore non obstante, servus lente incessu appropinquavit. Eius ironica... risus implicitus ille visitatores, quamvis eorum strepitus erant impotens ad perturbare ille/illa/illud tranquillitas domus sancti.

Tacitam increpationem sentientes, ego et comes meus grati eramus quod in conclave invitati essemus. Longa ibi exspectatio nostra dubitationes molestas creavit. Lex non scripta Indiae pro veritatis investigatore est patientia; magister

consulto experimentum facere potest cupiditatis alicuius eum conveniendi. Hoc dolum psychologicum libere in Occidente a medicis et dentistis adhibetur!

Tandem a servo vocati, ego et Chandi cubiculum dormientem intravimus. Celeberrima Sohong **6-1** Swami in lecto suo sedebat. Visus corporis eius ingentis nos mirum in modum movit.

Oculis prominentibus, obstupefacti stetimus. Numquam antea tale pectus aut bicipites tam similes pediludii videramus. In collo ingenti, facies ferox sed tranquilla Swami crinibus fluentibus, barba et mystacibus ornata erat. Indicium columbinae et tigrinae qualitatis in oculis eius obscuris relucebat. Nudus erat, praeter pellem tigrinam circa lumbos musculosos.

Vocibus nostris inventis, ego et amicus meus monachum salutavimus, admirationem nostram propter eius peritiam in extraordinaria arena felina significantes.

"Nonne nobis, quaeso, dices quomodo fieri possit nudis pugnis ferocissimas bestias silvestres, regios Bengalenses?"

"Filii mei, nihil mihi est tigres pugnare. Hodie, si opus sit, facere possem." Pueriliter risit. "Vos tigres ut tigres aestimatis; ego eos ut feles novi."

"Swamiji, puto me subconscium meum cogitatione tigres esse feles imprimere posse, sed num tigres id credere possem?"

"Scilicet etiam robur necessarium est! Victoriam ab infante, qui tigridem felem domesticam esse putat, exspectare non potest! Manus potentes mihi satis arma sunt."

Rogavit nos ut eum ad atrium sequeremur, ubi marginem muri percussit. Later in solum cecidit; caelum per dentem hiatum et amissum muri audacter prospexit. Ego paene attonitus titubavi; qui lateres caemento iunctos e muro solido uno ictu removere potest, cogitavi, dentes tigridum certe depellere posse debet!

"Multi viri vim corporis habent, qualis mea est, sed fiducia tamen tranquilla carent. Qui corpore robusti sunt, sed non mente, fortasse se ipsos deficere possunt aspectu ferae libere in silva salientis. Tigris in sua naturali ferocitate et domicilio longe differt a bestia circensi opio nutrita!"

"Multi viri Herculeis robore praediti nihilominus in summam impotentiam ante impetum regii Bengalensis terrore coacti sunt. Sic tigris hominem, in mente sua, ad..." Status tam inermis quam felis. Viro, corpore satis valido et constantia immensa praedito, fortunam in tigridem invertere et ad persuasionem inermiae felis cogere potest. Quoties hoc ipsum feci!

Libenter crederem titanem ante me metamorphosin tigridis et felis perficere posse. Animo didactico indulgere videbatur; Chandi et ego reverenter auscultavimus.

"Mens est musculorum usor. Vis ictus mallei ab energia adhibita pendet; vis ab instrumento corporali hominis expressa a voluntate et fortitudine eius aggressiva pendet. Corpus reapse a mente fabricatur et sustentatur. Per pressionem instinctuum ex vitiis praeteritis, vires vel infirmitates gradatim in conscientiam

humanam percolantur. Expressi sunt ut habitus, qui vicissim in corpus desiderabile vel non desiderabile ossificantur. Fragilitas externa originem mentalem habet; in circulo vitioso, corpus consuetudine alligatum mentem impedit. Si dominus sibi permittit..."

a servo imperari, hic fit autocraticus; mens similiter servituti reducitur dum corporis dictati se submittit.

Nostra prece, insignis ille swami consensit nobis aliquid de vita sua

narrare. "Prima mea ambitio erat tigres pugnare. Voluntas mea magna

erat, corpus autem debile."

Exclamatio admirationis ex me erupit. Incredibile videbatur hunc virum, nunc "umeris Atlantidis praeditum, ad ferendum aptum," umquam infirmitatem expertum esse.

"Indomita perseverantia in cogitationibus de salute et robore impedimentum meum superavi. Omnem causam habeo extollendi vigorem mentis compellentem, quem verum domitorem equorum regiorum Bengalensium esse comperi."

"Putasne, venerande Swami, me umquam tigres pugnare posse?" Haec prima et ultima vice fuit qua insolita ambitio umquam mentem meam visitavit!

"Ita vero." Arridebat. "Sed multae sunt species tigridum; quaedam per silvas desideriorum humanorum vagantur. Nullum emolumentum spirituale ex iactandis bestiis provenit. Potius esto victor super interiores insidiatores."

"Maius nos audire, domine, quomodo tu mutatus ab a domitor de ferus tigres ad a domitor de ferus passiones?"

Tigris Swami in silentium rediit. Longitudo in eius oculos invasit, visiones annorum praeteritorum evocans. Levem eius animi laborem animadverti ut decerneret utrum petitioni meae satisfaceret necne. Tandem subrisit assentiens.

"Cum fama mea ad summum fastigium pervenisset, ebrietatem superbiae attulit. Non solum tigres pugnare, sed etiam eos variis artibus demonstrare constitui. Ambitio mea erat bestias feras cogere ut domesticas se gererent. Facta mea publice perficere coepi, cum successu grato."

"Unus vespera meus pater ingressus meus cubiculum in cogitabundus animus

"Fili, verba admonitionis habeo. Te a malis futuris, a rotarum triturae causae et effectus productis, servare velim."

"'Esne fatalista, pater? Num superstitio permittendum est aquas potentes aut actiones meas decolorare?"

"Non sum fatalista, fili. Sed credo in iustam legem ultionis, ut in sacris litteris docetur. Est indignatio contra te in familia silvestris; interdum fortasse tibi detrimento aget."

"Pater, me stupes! Bene nosti quid tigres sint - pulchri sed immisericordes! Etiam statim post ingentem cibum alicuius infelicis bestiae, tigris nova libidine inflammatur visa nova praeda. Forsitan laeta gazella sit, super herbam silvae saltans. Eam capiens et foramen in molli gutture mordens, bestia malevola tantum paulum sanguinis tacite vagientis gustat,"

et it eius lascivus via.

"Tigres sunt contemptibilissimi ex stirpe silvestris! Quis scit? Fortasse ictus mei aliquam sanitatem considerationis in crassos capita eorum iniiciant. Ego sum magister scholae perfunctionis silvestris, ut eos mores mites doceam!"

"Quaeso, Pater, me tamquam domitorem tigridum, numquam autem tamquam interfectorem tigridum, puta. Quomodo bonae actiones meae mihi malum afferre possunt? Te oro ne ullum praeceptum imponas ut vivendi rationem meam mutem."

Chandi et ego omnes attenti eramus, praeteritum dilemma intellegentes. In India puer non leviter parentum voluntatibus non obtemperat.

"Stoico silentio pater explicationem meam audivit. Eam patefecit, quam graviter pronuntiavit."

"Fili, me cogis ut ominosa praedictio ex ore sancti narrarem. Heri ad me accessit dum in veranda in quotidiana meditatione sedebam."

"'"Care amice, cum nuntio ad filium tuum belligerantem venio. Desine agere cum feris rebus. Alioquin, proximus congressus cum tigre vulnera gravia ei inferet, deinde sex menses morbi mortiferi. Tum priores vias relinquet et monachus fiet."

"Haec fabula me non movit. Patrem victimam credulam fanatici decepti fuisse putavi."

Tigris Swami hanc confessionem cum impatienti gestu fecit, quasi quadam stultitia affectus. Diu torve tacitus, praesentiae nostrae oblitus videbatur. Cum filum pendentem narrationis suae resumpsit, subito id fecit, voce submissa.

"Non multo post admonitionem patris, urbem capitalem Cooch Behar visitavi. Regio amoena mihi nova erat, et mutationem tranquillam expectabam. Ut ubique solet, turba curiosa me per vias sequebatur. Fragmenta susurrorum audiebam:"

"'Hic est vir qui tigres feros

pugnat.' "'Num crura an truncos

arborum habet?'"

"Vide" apud eius facies! Ille necesse est esse unus incarnatio de ille/illa/illud rex de tigres se ipsum!

"Scis quomodo pueri rustici velut editiones ultimae diarii funguntur! Quam celeriter ephemerides orationum mulierum, etiam posteriores, de domo in domum circumferuntur! Intra paucas horas, tota urbs ob praesentiam meam commota est."

"Vespere placide requiescebam, cum sonitum ungularum equorum currentium audivi. Ante domicilium meum constiterunt. Intraverunt multi vigiles alti, turbantibus induti."

"Attonitus sum. 'Omnia possibilia sunt his creaturis legis humanae,' cogitavi. 'Miror num me reprehensuri sint de rebus mihi prorsus ignotis." Sed ministri se inclinaverunt cum insolita comitate.

"'Domine Honorabili, missi sumus ut te nomine Principis Cooch Behar salutaremus. Libenter te cras mane ad palatium suum invitabit.'"

"De hac re aliquantum cogitavi. Obscura quadam de causa, acrem dolorem sensi ob hanc interruptionem in quieto meo itinere. Sed supplices vigilum mores me movit; ire consensi ."

"Postero die obsecutus sum cum obsequiose a ianua mea in magnificum currum a quattuor equis tractum deductus sum. Servus ornatum umbraculum tenebat ut me a sole ardente protegeret. Iucundum iter per urbem et silvas eius circumcirca fructus sum. Ipse proles regia ad ianuam palatii me salutavit. Sellam suam auro brocatam obtulit, subridens se in sella simplicioris formae collocavit."

"'Haec omnis comitas mihi certe aliquid constabit!' cogitavi crescente stupore. Propositum principis post paucas observationes fortuitas emersit.

"Urbs mea rumore plena est te tigres feros nihil plus quam nudis manibus pugnare posse. Estne hoc verum?"

"Id" est satis verum.

"'Vix mihi credere licet! Bengalensis Calcuttensis es, oryza alba urbanorum nutritus. Sis sincerus, quaeso; nonne contra animalia tantum sine spina dorsali, opio pasta, pugnasti?" Vox eius erat alta et sarcastica, accentu provinciali tincta.

"Ego probatus non responsum ad eius contumeliosus quaestio.

"Te provoco ut contra tigrim meum nuper captum, Rajam Begum, pugnes." **6-2** Si ei feliciter resistere, catena eum ligare, et caveam eius in statu animi reliquere potes, hunc regium Bengalensem habebis! Milia rupiarum et multa alia dona quoque dabuntur. Si ei in pugna occurrere recusaveris, nomen tuum per civitatem tamquam impostoris blasphaero!

"Verba eius insolentia me velut globulorum iactus sunt. Iratam acceptationem edidi. Princeps, prae gaudio semi-errectus, cum risu sadico se reclinavit. Imperatorum Romanorum mihi in mentem venit qui gaudebant Christianos in arenis ferinis collocare."

"Certamen post hebdomadem constituetur. Doleo quod tibi licentiam dare non possum ut tigridem antea videas."

"Utrum princeps timeret ne bestiam hypnotizare conarer, an ei clam opio dare, nescio!"

"Palatio reliqui, cum hilari animo animadvertens umbraculum regium et currum ornatum nunc abesse."

"Sequenti hebdomade mentem corpusque ad imminentem tribulationem methodice paravi. Per servum meum fabulas phantasticas didici. Praedictio horrenda a sancto patri meo facta nescio quo modo divulgata erat, crescens dum discurrebat. Multi rustici simplices credebant spiritum malum, a diis maledictum, in tigridem reincarnatum esse, qui varias formas daemonicas noctu induebat, sed interdiu animal striatum manebat. Hic daemon-tigris is esse putabatur qui ad me humiliandum missus esset."

"Alia versio imaginaria erat preces animalium ad Caelum Tigridum responsum in forma Rajae Begum attulisse. Ille instrumentum futurus erat ad me puniendum - audacem bipedem, tam contumeliosum toti tigris speciei! Virum sine pilis, dentibus carentem, audens tigridem unguibus armatam, membris robustis provocare! Venenum concentratum omnium tigridum humiliatarum - vicani declarabant - impetum sufficientem collegisse ad leges occultas operandas et casum superbi domitoris tigridum afferendum . "

"Servus meus mihi porro certiorem fecit principem in suo elemento esse ut moderator certaminis inter homines et bestias. Erectionem papilionis tempestatibus immunis, ad capere destinati, curaverat." milia. Eius centrum tentum Raja Begum in unus ingens ferrum cavea circumdati iuxta cubiculum externum securitatis. Captivus seriem continuam rugitorum sanguinis gelantium edidit. Parce cibabatur, ut appetitus iracundus incitaretur. Forsitan princeps me praemii cibum esse exspectabat!

"Turbae ex urbe et suburbiis avide tesseras emerunt, tympanorum sonitu certamen singulare nuntiantium. Die proelii centeni virorum propter inopiam sedium abiecti sunt. Multi viri per foramina tentoriorum irrupere, aut quodvis locum infra porticus compleverunt."

Dum fabula Swami Tigris ad culmen appropinquabat, mea quoque laetitia cum ea crescebat; Chandi quoque plane obmutuit.

"Inter sonos acutos et explosivos a Raja Begum et strepitum turbae paulum perterritae, tacite adveni. Exiguo circa lumbos vestitus, vestibus aliter non protectus eram. Ostium cubiculi securi pessulum aperui et post me placide clausi. Tigris sanguinem sensit. Cum fragore ingenti in cancellos saliens, formidabilem salutationem emisit. Spectatores misero timore silebant; agnus mitis coram bestia furente videbar."

"Momento momento intra caveam eram; sed cum ianuam clauderem, Raja Begum in me praecipitem invasit. Manus dextra mea desperanter lacerata est. Sanguis

humanus, maximum deliciae quod tigris cognoscere potest, in rivis horrendis cadebat. Prophetia sancti mox implenda videbatur."

"Statim a primo gravi vulnere, quod umquam acceperam, me recreavi. Expulso..." Digitis meis cruentis visis, eos sub linteo lumborum immisso, bracchium sinistrum ictu ossa frangenti ieci. Bestia retrorsum vacillavit, circa caveam posteriorem volvitur, et convulsive prosiluit. Poena mea famosa pugni in caput eius defluxit.

"Sed gustus sanguinis Rajae Begum, dipsomaniaco diu privato, velut primus haustus vini insanus fuerat. Fremitu assordante interpunctus, impetus bestiae in furorem creverunt. Mea defensio unius manus insufficiens me vulnerabilem unguibus et dentibus reliquit. Sed ultionem attonitam inflixi. Mutuis sanguine capti, de morte luctati sumus. Cavea pandemonium erat, cum sanguis undique spargeretur, et flatus doloris ac libidinis letalis e gutture bestiali proderent."

"'Ieci eum!' 'Tigrim interfice!' Clamores ex auditorio orti sunt. Tam celeriter homines et bestiae movebantur, ut glans custodis erraret. Omnem voluntatem meam collegi, vehementer rugii, et ultimum ictum contunsum inflixi. Tigris concidit et tacite iacuit.

"Sicut a feles!" Ego interiectus.

The Swami risit in copiosus aestimatio, deinde continuatum ille/illa/illud captivans fabula.

"Raja Begum tandem victus est. Regalis eius superbia adhuc humiliata est: manibus meis laceratis, audacter maxillas eius aperui. Per momentum dramaticum, caput meum intra laqueum mortiferum hiatum tenui. Circumspiciens catenam quaesivi. Unam ex acervo in solo extrahens, tigridem collo ad cancellos caveae vinxi. Triumphans ad portam processi."

"Sed ille daemon incarnatus, Raja Begum habui perseverantia dignus de eius putabatur daemonicus Origo. Incredibili impetu, catenam fregit et in dorsum meum insiluit. Humero meo in maxillis eius firmiter prehenso, violenter cecidi. Sed momento momento eum sub me habui. Sub crudelibus ictibus, animal perfidum in semi-conscientiam delapsum est. Hoc tempore eum diligentius vinxi. Lente caveam reliqui.

"In novo tumultu me inveni, hac vice gaudio. Acclamatio turbae quasi ex..." Unum ingens guttur. Calamitose laceratus, tamen tres pugnae condiciones impleveram - tigridem attonitam, catena ligatam, et sine auxilio meo relinquendam. Praeterea, tam graviter feram vulneraveram et terrueram ut praemium opportunum, capitis mei in ore suo, neglegeret!

"Postquam vulnera mea curata sunt, honoratus et coronatus sum; centeni aurei nummi ad pedes meos effundebantur. Tota urbs tempus feriarum ingressa est. Infinitas disputationes undique audiebantur de victoria mea super unum ex maximis et ferocissimis tigribus umquam visis. Raja Begum mihi praesentata est, ut promissum est, sed nullam laetitiam sensi. Mutatio spiritualis cor meum invaserat. Videbatur me, ultima mea e cavea egressu, etiam ianuam ambitionibus meis mundanis clausisse."

"Tempus miserabile secutum est. Sex menses prope mortem ob sanguinis veneficium

iacui. Simul ac satis convalui ut Cooch Behar relinquerem, ad oppidum natale redii."

"'Nunc scio magistrum meum esse virum sanctum qui sapientem admonitionem dedit.' Humiliter hanc confessionem patri meo feci. 'O si modo eum invenire possem!' Desiderium meum sincerum erat, nam quodam die sanctus sine praenuntiatione advenit.

"Satis est" de tigris domans. Ille locutus est cum tranquillus fiducia Veni cum me; Ego voluntas docere tu ad

"Besias ignorantiae, quae per silvas mentis humanae vagantur, doma. Assuevisti auditorio: sit quasi galaxia angelorum, delectata tua yogae peritia exhilarante!"

"In viam spiritualem a sancto meo guru initiatus sum. Ille portas animae meae, rubiginosas et longa desuetudine resistentes, aperuit. Manibus iunctis, mox ad exercitationem meam in Himalaya profecti sumus."

Chandi et ego ad pedes Swami inclinavimus, grati pro eius vivido delineatione vitae vere cyclonicae. Amplissime compensatum me sensi pro longa probationis exspectatione in frigido conclavi!

6-1 : *Sohong* erat eius monastica nomen Ille erat populariter notus ut ille/illa/illud "Tigris Swami.

6-2 : "Princeps Principissa"-ita nominatus ad indicare ille hoc bestia obsessus ille/illa/illud coniuncti ferocitas de tigris et tigris

CAPITULUM: VII

The Levitans Sanctus

"Yogin in aere manere vidi, aliquot pedes supra terram, heri nocte in conventu coetus." Amicus meus, Upendra Mohun Chowdhury, admirabiliter locutus est.

Ei subrisi alacriter. "Fortasse nomen eius divinare possum. Num Bhaduri Mahasaya, de Via Circulari Superiore, erat?"

Upendra annuit, paulum animo demissus quod nuntius non esset. Curiositas mea de sanctis inter amicos meos bene nota erat; libenter me in novam viam dirigebant.

"Yogi tam prope domum meam habitat ut eum saepe visitem." Verba mea magnum Upendrae vultum excitaverunt, et ego ulteriorem fiduciam creavi.

"Eum in rebus miris vidi. Varias *pranayamas perite perfecit* **. 7-1"** de octuplici yoga antiqua a Patanjali delineata. **7-2** Olim Bhaduri Mahasaya *Bhastrika Pranayama* coram me tanta vi peregit ut vera tempestas in cubiculo orta videretur! Tum tonitruantem halitum exstinxit et immobilis in alto statu superconscientiae mansit. **7-3** Aura pacis post tempestatem vividissima erat ultra oblivione."

"Ego auditus ille ille/illa/illud sanctus numquam folia eius domum." Upendrae tonus erat a nuga incredulus.

"Verum sane est! Viginti annos iam intra aedes vixit. Regulam sibi impositam paulum laxat temporibus festivitatum nostrarum sacrarum, cum ad marginem viae anterioris pervenit! Mendici ibi congregantur, quia Sanctus Bhaduri tenero corde notus est."

"Quomodo facit ille manere in ille/illa/illud aer, contemptus ille/illa/illud lex de gravitatio?"

"Corpus yogi crassitudinem suam perdit post usum quorundam *pranayamarum* . Deinde levitabit vel saliet instar ranae saltantis. Etiam sancti qui non exercent formalem yogam **7-4"** noti sunt levitare durante statu intensae devotionis erga Deum.

"Plura de hoc sapiente scire velim. Frequentasne eius conventus vespertinos?" Oculi Upendrae curiositate micabant.

"Ita, saepe eo. Ingenio sapientiae eius vehementer delector. Interdum risus meus diuturnus sollemnitatem conventuum eius perturbat. Sanctus non displicet, sed discipuli eius quasi pugiones apparent!"

Post meridiem e schola domum redii, claustrum Bhaduri Mahasaya praeterii et eum visitare constitui. Yogi publico inaccessus erat. Discipulus solus, infimo solo occupans, secreta magistri sui custodiebat. Discipulus erat quasi peritus rerum; nunc formaliter me interrogavit num "propositum" haberem. Guru eius adfuit justo tempore ut me ab eiectione subita servaret.

"Mukunda veniat cum volet." Oculi sapientis micabant. "Mea regula seclusionis non est ad meam commoditatem, sed ad aliorum commoditatem. Homines mundani candorem qui eorum errores frangit non amant. Sancti non solum rari sunt, sed etiam perturbantes. Etiam in Scripturis saepe inveniuntur pudendi!"

Bhaduri Mahasaya secutus sum ad austerum cubiculum in summo tabulato, unde raro se movebat. Magistri saepe neglegunt panorama tumultus mundi, obscurum donec in aetatibus concentratum sit. Non solum contemporanei sapientis sunt illi qui angustum praesens tempus vivunt.

"Maharishi," **VII-V** tu sunt ille/illa/illud primus yogi Ego habere notus OMS semper manet intra aedes."

"Deus plantae eius sancti interdum in inopinatus solum ne nos cogitare nos Maius minuere Eum ad a dominare!

Sapiens corpus vibrantem in statura loti fixit. Septuagenario aetatis, nulla signa

iniucunda senectutis aut vitae sedentariae ostendit. Firmus et rectus, omnibus modis perfectus erat. Vultus eius erat... Similis *rishi* , ut in textibus antiquis descriptum est. Nobili capite, barba abundanter ornatus, semper firmiter rectus sedebat, oculis quietis in Omnipraesentiam fixis.

The sanctus et Ego ingressus ille/illa/illud meditativus civitas Post unus hora eius mitis vox excitatus me

"Saepe in silentium ingredieris, sed num *anubhavam evolvisti* ?" [7-6] Me admonebat ut Deum plus quam meditationem amarem. "Ne artem pro Fine confundas."

Mihi manga obtulit. Cum illa facetia hilari, quam in eius gravitate naturae tam iucundam inveni, dixit, "Homines plerumque *Jala Yogam* (unionem cum cibo) magis amant quam *Dhyana Yogam* (unionem cum Deo)."

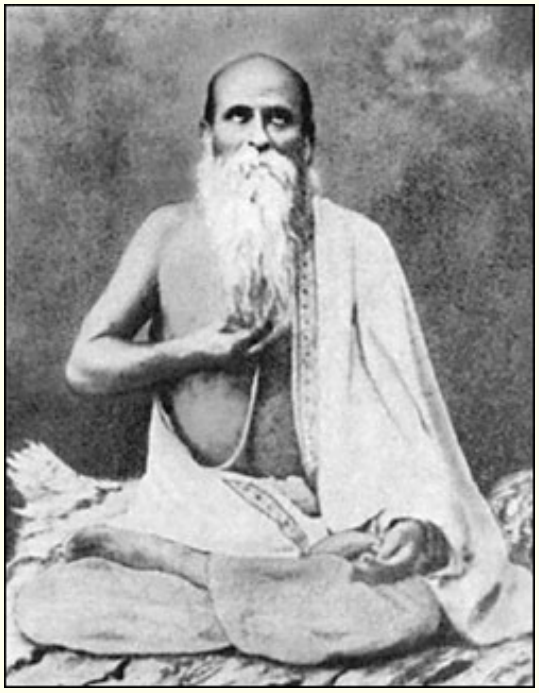
Eius yogicus lusus verborum affectus ego tumultuose.

"Quale risus habes!" Splendor affectuosus in oculos eius venit. Vultus eius semper serius erat, tamen risu extatico commotus. Magni oculi eius, loti similes, divinum risum occultum continebant.

"Illae litterae ex America longinqua veniunt." Sapiens aliquot crassa involucra in mensa monstravit. "Cum paucis societatibus ibi litteras colloquor, quarum sodales yoga student. Indiam denuo inveniunt, meliore sensu directionis quam Columbus! Libenter eos adiuvo. Yogae scientia gratuita est omnibus qui accipere volunt, sicut lux diurna non ornata."

"Quod *rishis* ad salutem humanam essentiale percipiebant, Occidenti diluendum non est. Animis similes, quamvis experientia externa diversae, neque Occidens neque Oriens florebunt nisi aliqua forma yogae disciplinaris exerceatur."

Sanctus me oculis suis tranquillis tenuit. Non intellexi orationem eius esse velatam propheticam gubernationem. Demum nunc, dum haec scribo, plenam significationem intellego in illis fortuitis significationibus quas saepe mihi dabat me aliquando doctrinas Indiae in Americam allaturum esse.

BHADURI MAHASAYA

"Domine," rogavi, "cur librum de yoga ad mundum commodum non scribis?" "Discipulos instituo," respondit. "Illi et discipuli eorum erunt volumina viventia, probatio contra naturales temporis dissolutiones et interpretationes contra naturam criticorum."

"Maharishi," Ego votum tu vellem scribere a liber in yoga nam ille/illa/illud commodum de ille/illa/illud mundus."

"Discipulos instituo. Illi et discipuli eorum volumina viventia erunt, munimentum contra naturalem temporis dissolutionem et interpretationes innaturales criticorum." Facetiae Bhaduri me in rursum cachinnum impulerunt.

Solus cum yogi mansi donec discipuli eius vesperi advenerunt. Bhaduri Mahasaya In unum ex inimitabilibus suis sermonibus ingressus est. Velut tranquillus diluvius, reliquias mentis auditorum suorum abstulit, eos ad Deum ferens. Parabolae eius permovens lingua Bengalica perfecta expressae sunt.

Hac vespera Bhaduri varia argumenta philosophica cum vita Mirabai coniuncta exposuit, principissa Rajputanensis mediaevalis quae vitam aulicam deseruit ut sadhorum societatem quaereret. Quidam sannyasi magnus eam recipere recusavit quia mulier erat; responsum eius eum humiliter ad pedes eius adduxit.

"Dic magistro," dixerat, "me nescire ullum marem in universo esse praeter Deum; nonne omnes feminae sumus ante Eum?" (Conceptio scripturalis de Domino ut unico Principio Positivo Creativo, creatione Eius nihil nisi *maya passiva existente* .)

hic interpretor :

"Si per balneum cotidianum Deus cognosci
posset, citius balaena in profundo essem;"
Si per radices fructusque edendo cognosci posset,
libenter formam caprae eligerem;
Si rosariorum numeratio eum detegeret,
preces meas in margaritis ingentibus
dicerem; si ante imagines lapideas
inclinatus eum detegeret, montem siliceum
humiliter adorarem;
Si lacte hausto Dominus hauriri posset, multi
vituli et pueri eum cognoscerent;
Si uxore deserenda Deum evocaret, nonne milia
eunuchi essent?
Mirabai scit ad Divinum inveniendum unicum
necessarium esse Amorem.

Plures discipuli rupias in calceos Bhaduri, qui iuxta eum iacebant dum in positione yoga sedebat, posuerunt. Haec oblatio reverens, in India usitata, indicat discipulum bona sua materialia ad pedes guru ponere. Amici grati non sunt nisi Dominus occultus, suis curans.

"Magister, mirabilis es!" Discipulus, discedens, sapientem patriarchalem ardenter aspexit. "Divitias et commoditates renuntiasti ut Deum quaereres et sapientiam nos doceres!" Notum erat Bhaduri Mahasaya magnas divitias familiares in prima pueritia reliquisse, cum uno animo viam yogicam ingressus est.

"Rem invertis!" Vultus sancti lenem increpationem ostendit. "Paucas exiles rupias reliqui, paucas..." parvus voluptates, nam a cosmicus imperium de infinitus beatitudo. Quomodo deinde habere Ego negatus "Quid mihi ipsi? Novi gaudium thesauri communicandi. Num hoc sacrificium est? Homines mundani myopes vere veri abnegatores sunt! Possessionem divinam incomparabilem pro pauperibus manipulis terrenorum ludicrorum relinquunt!"

Subrisi ob hanc paradoxam renunciationis opinionem — quae quemvis mendicum sanctum Croesi pileum imponit, dum omnes superbos millionarios in martyres inscios transformat.

"Divinus ordo futura nostra sapientius disponit quam ulla societas assecurationis." Verba conclusiva magistri erant symbolum fidei eius impletum. "Mundus plenus est credentibus inquietis in securitate externa. Cogitationes eorum amarae sunt sicut cicatrices in frontibus. Qui nobis aerem et lac ab primo spiritu dedit, scit quomodo quotidie providere devotis suis."

Peregrinationes meas post scholam ad ianuam sancti continuavi. Tacito zelo me adiuvit ut *anubhavam consequerer* . Quodam die ad viam Ram Mohan Roy migravit, procul a vicinia domus meae in via Gurpar. Discipuli eius amantes ei novum eremitorium, "Nagendra Math" appellatum, aedificaverant. [7-7]

Quamquam me aliquot annis ante fabulam meam propellit, hic ultima verba mihi a Bhaduri Mahasaya data narrabo. Paulo antequam ad Occidentem navigarem, eum quaesivi et humiliter genua flexi pro eius valedictorio beneficio:

"Fili, in Americam vade. Canitiem Indiae dignitatem pro scuto accipe. Victoria in fronte tua scripta est; nobilis populus longinquus te bene excipient."

7-1 : Methodi de moderans vis vitalis per ordinatio de spiritus. 7-2:

Praecipuus antiquus yogae exponent.

Professores Galli primi in Occidente fuerunt qui facultates supraconscii scientifica ratione investigare voluerunt. :7-3 mens. Professor Iulius-Bois sodalis de ille/illa/illud Schola de Psychologia de ille/illa/illud Sorbona praelectiones habui in America Anno MCMXXVIII, auditoribus suis dixit scientificos Gallicos superconscientiae agnitionem tribuisse, "quae est contrarium menti subconsciae Freudianae et facultas quae hominem vere hominem facit, non solum superanimal." M. Jules-Bois explicavit expergefactionem conscientiae superioris "non esse confundendam cum Coueismo vel hypnotismo. Existentia mentis superconsciae iamdudum philosophice agnita est, re vera Anima Superconscia existentem." dictum de ab Emerson sed solum nuper habet id fuisse agnitus scientifice." The Francogallica scientificus acutus ex

"superconscientia inspirationem, ingenium, valores morales venire. "Fides in hoc non est mystica quamquam

.agnitus et aestimatus ille/illa/illud qualitates quae mystici praedicavit

Sanctus/Sancta Theresa de Avila et alius Christianus sancti erant saepe observatus in a :7-4

".civitas de levitatio. 7-5: "Magne sapiens

.Actualis perceptio de Deus :7-6

The sancti plenus nomen erat Nagendranath Bhaduri. *Mathematica* significat eremitorium vel *ashrama* :7-7

CAPITULUM: VIII

Indiae Magnus Scientiae peritus, JC Bose

"Jagadis" Chandra Bosei sine filo inventiones anteacta illi de Marconi."

Hoc provocante dictum auditum, propius ad coetum professorum in via publica, qui in disputationibus scientificis versabantur, accessi. Si causa mea cur eis interfui erat superbia gentis, id paenitet. Negare non possum mihi vehementer interesse in probationibus quibus demonstrare possum Indiam partes primas agere posse in physica, non solum in metaphysica.

"Quid facere tu medium domine?"

Professor comiter explicavit. "Bose primus fuit qui cohaerentem sine filo et instrumentum ad refractionem undarum electricarum indicandam invenit. Sed scientificus Indus inventiones suas commercialiter non exercuit. Mox animum ab inorganico ad organicum convertit. Inventiones eius revolutionariae ut physiologista plantarum etiam res eius radicales ut physicus superant."

Comiter mentoribus meis gratias egi. Ille addidit, "Magnus ille scientiarum peritus unus ex fratribus meis professoribus in Collegio Praesidentiali est."

Postero die sapientem in domo sua, quae prope meam in via Gurpar erat, invisi. Diu eum e longinquo reverenter admiratus eram. Botanicus gravis et remissus me

benigne salutavit. Vir erat formosus et robustus quinquagenario, capillis densa, fronte lata, oculisque somniatoris distractis. Accuratio in voce eius per totam vitam scientificam consuetudinem patefaciebat.

"Nuper ex expeditione ad societates scientificas Occidentis redii. Sodales earum magnum studium in delicatis instrumentis a me inventis ostenderunt, quae demonstrant."

unitas indivisibilis omnis vitae. **8-1** Crescographum Bose magnitudinem decem milionum amplificationum habet. Microscopium paucis tantum milibus vicibus augetur; tamen impetum vitalem scientiae biologicae attulit. Crescographum prospectus innumerabiles aperit.

"Multum confecisti, domine, ut complexum Orientis et Occidentis in impersonalibus scientiae ulnis accelerares ."

"Cantabrigiae eruditus sum. Quam admirabilis est occidentalis methodus omnem theoriam scrupulosae verificationi experimentali submittendi! Illa ratio empirica una cum dono introspectionis, quod est mihi hereditas orientalis, processit. Una mihi permiserunt silentia regnorum naturalium, diu tacitorum, disrumpere. Tabulae indicatrices crescographi mei **8-2..."** sunt indicia maxime dubitantibus plantas systema nervosum sensibile et variam habere Vita affectiva. Amor, odium, gaudium, timor, voluptas, dolor, excitabilitas, stupor, et innumerabiles responsiones aptae ad stimulos tam universales sunt in plantis quam in animalibus.

"Singularis vitae pulsus in omni creatione ante adventum tuum, Professor, tantum imagines poeticae videri poterat! Sanctus quem olim novi numquam flores carperet. 'Num rosae fruticem pulchritudinis suae decus auferam? Num crudeliter eius dignitatem offendam mea rudi exutione?' Verba eius benevola per inventa tua reapse verificantur!"

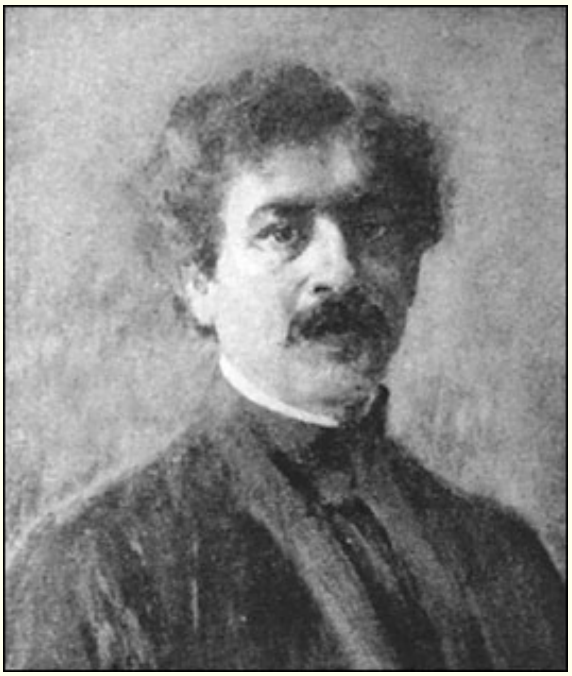
"Poeta veritati familiaris est, dum scientificus incommode accedit. Veni aliquando ad laboratorium meum et vide testimonium indubitabile crescographi."

Gratus invitationem accepi et discessi. Postea audivi botanicum Collegium Praesidis reliquisse et centrum investigationum Calcuttae in animo habere.

Cum Institutum Bose apertum esset, caerimoniis dedicatoriis interfui. Centeni homines alacres per aedes ambulabant. Arte et symbolo spirituali novae domus scientiae captus sum. Porta eius anterior, animadverti, reliquia saeculi ex longinquo delubro erat. Post lotum **8-3** Fons, figura muliebris sculpta cum face, Indicum reverentiam erga mulierem ut immortalem luciferam significabat. Hortus parvum templum Noumenoni ultra phaenomena consecratum habebat. Cogitatio de incorporatione divina per absentiam cuiuslibet imaginis altaris suggeritur.

Me ipsum apud Aetas sex

JAGADIS Chandra BOSE
Indiae magnus physicus, botanicus, et inventor de ille/illa/illud Crescographum

Bosei oratio in hoc magnus occasio potestas habere emissus ab ille/illa/illud labia de unus de ille/illa/illud inspiratus antiquus

Rishi

"Hodie hoc Institutum non modo laboratorium sed templum dedico." Reverens eius sollemnitas velut pallium invisibile auditorium refertum obtexit. "Dum

investigationes meas persequebar, insciens in regionem finitimam physicae et physiologiae ductus sum. Ad stuporem meum, inveni..."

Lineae limites evanescentes, puncta contactus emergentes, inter regna viventium et non viventium. Materia inorganica nihil nisi iners percipiebatur; sub actione ingentium virium vehementer exsultabat.

"Reactio universalis metallum, plantam et animal sub legem communem adducere videbatur. Omnia fere eadem phaenomena lassitudinis et depressionis, cum possibilitatibus recuperationis et" de exaltatio, ut bene ut ille/illa/illud permanens irresponsabilitas consociatus cum mors. Plenus Ob hanc stupendam generalisationem attonitus, magna cum spe eventus meos coram Regia Societate nuntiavi — experimentis demonstratos. Sed physiologi qui praesentes erant mihi suadebant ut me ad investigationes physicas, in quibus successus meus certus erat, continerem potius quam in eorum iuris pervaderem. Imprudens in fines ignoti systematis castarum aberraveram, eiusque mores offenderam.

"Inconscia quoque aderat inclinatio theologica, quae ignorantiam cum fide confundit. Saepe obliviscitur Eum, qui nos circumdedit hoc semper evolvente mysterio creationis, etiam in nobis desiderium interrogandi et intelligendi insinuasse. Per multos annos miscomprehensionis, cognovi vitam studiosissimi scientiae necessario infinita contentione repletam esse. Eius est vitam suam quasi ardens oblationem — de lucro et damno, successu et clade, quasi unum — constituere."

"Tempore procedente, societates scientificae praecipuae orbis terrarum theorias meas et eventus acceperunt, et momentum contributionis Indicae ad scientiam agnoverunt." **8-4** Num quidquam parvum aut circumscriptum umquam mentem Indiae satiare potest? Traditione continua et viva vi renovationis, haec terra se per innumerabiles transformationes restituit. Semper exstiterunt Indi qui, praemio praesenti et occupanti horae reiecto, summas ideales in vita quaesiverunt — non per renunciationem passivam, sed per activam contentionem. Imbecillulus qui conflictum recusavit, nihil acquirens, nihil potuit abnegare. Solus qui conatus est et vicit, mundum locupletare potest fructus suae experientiae victricis largiendo.

"Opus iam in laboratorio Bosiano de responsione materiae perfectum, et revelationes inopinatae in vita plantarum, regiones investigationis amplissimas in physica, in physiologia, in medicina, in agricultura, et etiam in psychologia aperuerunt. Problemata antehac insolubilia habita nunc in sphaeram investigationis experimentalis redacta sunt."

"Sed magnus successus non obtinetur sine rigida exactitudine. Hinc longa series instrumentorum et apparatuum supersensibilium mei consilii, quae hodie coram vobis in capsis suis in atrio stant. Narrant vobis de diuturnis conatibus ad perveniendum post speciem fallacem in realitatem quae manet invisibilis, de continuo labore et perseverantia et ingenio ad superandas humanas limitationes adhibitis. Omnes scientifici ingeniosi sciunt verum laboratorium esse mentem, ubi post illusiones leges veritatis detegunt."

"Lectiones hic datae non erunt merae repetitiones scientiae secundae manus. Novas inventiones, primum in his aulis demonstratas, nuntiabunt. Per publicationem regularem operum Instituti, hae contributiones Indicae totum orbem terrarum pervenient."

Publicae possessiones fient. Nullae patentes umquam auferentur. Spiritus culturae nostrae nationalis postulat ut in perpetuum liberi simus a profanatione utendi scientia solum ad lucrum personale.

"Praeterea votum meum est ut huius Instituti facultates, quantum fieri potest, operariis ex omnibus terris praesto sint. In hoc conor traditiones patriae meae continuare. Iam per viginti quinque saecula, India in universitatibus suis antiquis, Nalandae et Taxilae, eruditos ex omnibus partibus orbis terrarum excepit."

"Quamquam scientia est neque de ille/illa/illud Oriens nec de ille/illa/illud Occidens sed potius internationalis in universalitate sua, tamen India aptissima est ad magnas contributiones faciendas. **8-5** Ardens illa imaginatio Indica, quae novum ordinem ex multitudine factorum apparenter inter se repugnantium extorquere potest, habitu concentrationis cohibetur. Haec moderatio vim confert mentem ad veritatem inquirendam cum infinita patientia retinendi.

Lacrimae mihi in oculis steterunt ad verba ultima a scientista scripta. Nonne "patientia" revera synonymum Indiae est, Tempus et historicos similiter confundens?

Centrum investigationis iterum visitavi, paulo post diem inaugurationis. Magnus botanicus, promissi sui memor, me ad laboratorium suum quietum duxit.

"Crescographum huic filicinae adiungam; amplificatio est ingens. Si reptatio cochleae augeretur." in ille/illa/illud idem proportio, ille/illa/illud creatura vellem apparere ad esse iter faciens similis unus expressus "tramen!"

Oculi mei avide in velo defixi erant, quod umbram filicis amplificatam reflectebat. Motus vitae minuti iam clare percipiebantur; planta ante oculos meos fascinatos lentissime crescebat. Scientista apicem filicis parva virga metallica tetigit. Pantomimus crescens subito substitit, rhythmos eloquentes resumens simulac virga extracta est.

"Vidisti quomodo quaevis levis interventio externa noceat textibus sensibilibus," Bose animadvertit. "Vide; nunc chloroformum administrabo, deinde antidotum."

Effectus chloroformii omnem incrementum impedivit; antidotum revivificabat. Gestus evolutionarii in velo me magis quam fabula "pelliculae" tenuerunt. Socius meus (hic in persona scelerati) instrumentum acutum per partem filicis infixit; dolor spasmodicis palpitationibus indicabatur. Cum novaculam partim per caulem traiecit, umbra vehementer agitata est, deinde se cum ultimo mortis signo conquievit.

"Primo chloroformando arborem ingentem, transplantationem prosperam perfeci.

Solent tales silvae monarchas celerrime mori postquam moti sunt." Jagadis laete subrisit dum artem servatricem vitae narrabat. "Graphica apparatus mei delicati demonstraverunt arbores systema circulatorium habere; motus suci earum pressioni sanguinis corporum animalium respondent. Ascensus suci non explicatur per rationes mechanicas quae ordinarie proponitur, ut attractio capillaris. Phaenomenon per crescographum solutum est ut activitas cellularum viventium. Undae peristalticae ex tubo cylindrico qui per arborem extenditur emanant et..."

"...velut cor verum fungitur! Quo altius perspicimus, eo clarior fit evidentia quod ordo uniformis omnem formam in natura multiplici coniungit."

The magnus scientificus acutus ad alius Bose instrumentum

"Experimenta in stanneo tibi ostendam. Vis vitalis in metallis stimulis vel adverse vel utiliter respondet. Notae atramento varias reactiones notabunt."

Penitus captus, schema observavi quod undas proprias structurae atomicae depingebat. Cum professor chloroformum stanni adhibuit, inscriptiones vibrantes cessaverunt. Iterum inceperunt dum metallum paulatim statum suum normalem recuperabat. Socius meus dispensavit... venenum chemicum. Simul cum tremente extremo stannei, acus dramatice nuntium mortis in tabula scripsit.

"Instrumenta Bose demonstraverunt metalla, ut ferrum in forficibus et machinis adhibitum, defatigationi obnoxia esse et per periodicam quietem efficaciam recuperare. Pulsus vitalis in metallis graviter laeditur vel etiam extinguitur per applicationem currentium electricarum vel pressionis gravis."

Ego aspexi circum ille/illa/illud cubiculum apud ille/illa/illud numerosi inventiones, eloquens testimonium de a indefessus ingenium.

"Domine, dolendum est quod progressus agriculturae late diffusus non acceleratur pleniore usu mirabilium mechanismorum tuorum. Nonne facile esset aliquos ex eis in celeribus experimentis laboratorio adhibere ad demonstrandam vim variorum generum stercoris in incrementum plantarum?"

"Recte dicis. Innumerabilia instrumenta Bosea a posteris usurpabuntur. Scientista raro praemium contemporaneum cognoscit; satis est gaudium servitii creativi habere."

Cum gratitudine plena erga indefessum sapientem, discessi. "Numquamne exhauriri potest mirabilis ingenii eius fertilitas?" cogitavi.

Nulla diminutio cum annis venit. Instrumento intricato, "Cardiographo Resonante" invento, Bose deinde investigationes amplas in innumerabilibus plantis Indicis peregit. Pharmacopoeia ingens et insuspecta medicamentorum utilium detecta est. Cardiographum cum certa accuratione constructum est, qua centesima pars secundi indicatur. graphum. Registrationes resonantes pulsationes infinitesimales in plantis, animalibus et hominibus metiuntur. structura. Magnus botanicus praedixit usum cardiographi sui ad vivisectionem ducturum esse plantae loco animalium.

"Descriptiones effectuum medicamenti plantae et animali simul dati iuxta factae miram unanimitatem in exitu demonstraverunt," demonstravit. "Omnia in homine in planta praenuntiata sunt. Experimenta in vegetatione ad minuendum dolorem humanum

conferunt."

Annis post, inventa Bosei de plantis novis ab aliis scientificis confirmata sunt. Opus anno 1938 apud Universitatem Columbianam factum a *The New York Times* sic rettulit:

Intra annos proximos determinatum est, cum nervi nuntios transmittunt Inter cerebrum et alias corporis partes, impulsus electrici minimi generantur. Hi impulsus galvanometris delicatis mensurati et apparatu amplificatorio moderno millies amplificati sunt. Usque adhuc nulla methodus satisfaciens inventa erat ad investigandos tractus impulsuum per fibras nervosas in animalibus viventibus vel homine propter magnum... celeritate qua hi impulsus proficiscuntur.

Doctores K. S. Cole et H. J. Curtis rettulerunt se invenisse longas cellulas singulas plantae aquae dulcis *nitellae*, quae saepe in aquariis piscium aureorum adhibetur, fere identicas esse cum iis fibrarum nervosarum singularium. Praeterea, invenerunt fibras nitellae, cum excitantur, undas electricas propagare quae omnibus modis, praeter velocitatem, similes sunt iis fibrarum nervosarum in animalibus et hominibus. Impulsus nervorum electrici in planta multo lentiores inventi sunt quam in animalibus. Haec inventio igitur a Columbianis ut modus capiendi imagines motu lento transitus impulsuum electricorum in nervis arripuit.

Planta igitur nitellae fortasse fit quasi lapis Rosettanus ad arcana arcte custodita prope ipsum finem mentis et materiae interpretanda.

Poeta Rabindranath Tagore amicus fidelis viri scientiae idealisticae Indicae erat. Ad eum, cantor Bengalicus dulcis haec versus direxit: **8-6**

O Eremita, voca tu verbis authenticis
illius hymni veteris, qui **sama* appellatur*
; "Surge! Expergiscere!" Voca hominem qui
doctrinam suam *shastricam* ex vanis
pedanticis rixis gloriatur sine fructu,
voca illum stultum iactantem ut prodeat in
faciem naturae, in hanc latam terram, mitte
hanc vocem ad coetum tuum scholasticum; una
circum sacrificium tuum ignis."
Conveniant omnes. Sic India nostra,
terra nostra antiqua ad se ipsam
redeat.
O iterum revertere ad constantem opus,
ad officium et devotionem, ad eius
stuporem
De serio meditatio; permitto eam sedeo

Iterum imperturbata, avara, sine contentionibus,
pura, o iterum in sede excelsa
Et suggestus magister de omnes terras.

8-1 : "Omnes scientia est transcendens vel aliud transitus abesse. Botanica est nunc acquirens ille/illa/illud dexter theoria-the avatara de "Brahma mox erit liber historiae naturalis." - *Emerson* .

8-2 : Ab ille/illa/illud Latina radix *crescere* , ad augere. Nam eius crescographus et alius inventiones, Bose erat eques factus in MCMXVII.

8-3 : The lotus flos est unus antiquus divinus symbolum in India; eius explicatio petala suggerere ille/illa/illud expansio de ille/illa/illud anima; Incrementum purae pulchritudinis eius ex luto originis suae benignum promissionem spiritualem habet.

8-4 "Hodie, casus fortuitus tantum Indiam in conspectum discipulorum Americanorum universitatum adducit. Octo universitates (Harvard, Yale, Columbia, Princeton, Johns Hopkins, Pennsylvania, Chicago, et California) cathedras Indologiae vel Sanscritae habent, sed India paene non repraesentatur in disciplinis historiae, philosophiae, artium liberalium, scientiae politicae," sociologia, vel ullus de ille/illa/illud alius departmentae de intellectualis experientia in quae, ut nos habere visum, India habet magnas contributiones contulit. Credimus igitur nullam studiorum disciplinam, praesertim in humanitatibus, ullo modo

Universitas maior plene instructa esse potest sine perito rite erudito in gradibus Indicarum disciplinae suae. Credimus, quoque, ille omnis collegium quae proposita ad parare eius graduati nam intelligens labor in ille/illa/illud mundus quae est ad esse eorum ad vivere in necesse est habere in eius baculus a scholaris idoneus in ille/illa/illud civilizatio de "India." - Excerpta ab unus articulus ab Professor Gulielmus Normanus Fuscus de ille/illa/illud Universitas de Pennsylvania quae apparuit in ille/illa/illud Maius Anno MCMXXXIX, quaestio de ille/illa/illud *Bulletin* de ille/illa/illud Concilium Americanum de Discere Societates 907 XV Sanctus, Vasingtonia D. C. XXV centesimi exemplum Hoc quaestio

".(#28) continet super centum paginae "Bibliographiae Fundamentalis Studiorum Indicarum

8-5 : The atomicus structura de materia erat notus ad ille/illa/illud antiquus Hinduistae. Unus de ille/illa/illud sex systemata de Indicus philosophia est *Vaisesika* , ab ille/illa/illud Sanscrita radix *visas* "atomica" individualitas." Unus de ille/illa/illud praecipuus *Vaisesika* interpretatores erat Aulukya, etiam Kanada, "atomovorator", dictus, natus est abhinc annos circiter 2800.

In articulo in ephemeride *"East-West"* , mense Aprili anni 1934, summarium scientiae *Vaisesikae* sic datum est: "Quamquam moderna 'theoria atomica' plerumque pro novo progressu scientiae habetur, iam pridem a Kanada, 'atomo-voratore', ingeniose exposita est. *Anus Sanscritus* recte ut 'atomus' in sensu Graeco litterali 'insectorum' vel indivisibilis verti potest. Aliae expositiones scientificae tractatuum *Vaisesikae* aetatis a.C.n. includunt (1) motum acuum." versus magnetes, (2) ille/illa/illud circulatio de aqua in plantae, (3) *Akash* vel aether iners et sine structura, ut a basis ad vires subtiles transmittendas, (4) ignem solarem ut causam omnium aliarum formarum caloris, (5) calorem ut causam mutationis molecularis, (6) legem gravitationis ut causatam a qualitate quae in atomis terrestribus inest ut eis vim attractivam det. vel deorsum trahere (7) ille/illa/illud cineticus natura de omnes energia; causatio ut semper radicatus in unus sumptus de energia vel redistributio de motus, (VIII) universalis dissolutio per ille/illa/illud dissolutio de atomi, (9) ille/illa/illud radiatio de calor et radii lucis, particulae infinite parvae, in omnes partes celeritate incredibili erumpentes

,(theoria moderna 'radiorum cosmicorum')

ille/illa/illud relativitas de tempus et spatium (10)

Vaisesika " assignatus ille/illa/illud origo de ille/illa/illud mundus ad atomi, aeternus in eorum natura, id est, eorum " Recens inventum, quod atomus ultimus peculiaritates. Haec Atomi motum vibratorium incessantem haberentur.

...est parva vis solaris

systema vellem esse non nuntii ad ille/illa/illud vetus *Vaisesika* philosophi, OMS etiam imminutus tempus ad eius extremus mathematicus " conceptum describendo minimam temporis unitatem (*kala*) ut periodum quam atomus

".impendit ad percurrendam suam spatii unitatem

8-6 : Translatum ab ille/illa/illud Bengalica de Rabindranath Tagore ab Manmohan Ghosh in *Viswa- Bharati.*

CAPITULUM: IX

The Beatus Devotus Et Eius Cosmicus Amor

"Parvus domine, quaeso esse sedebat. Ego sum loquens ad meus Divinum "Mater."

Tacite, magna cum admiratione, cubiculum intraveram. Aspectus angelicus Magistri Mahasaya me paene perstrinxit. Barba candida et sericea, oculis magnis et fulgentibus, quasi incarnatio puritatis videbatur. Mento eius sublato et manibus complicatis mihi nuntiaverunt primam meam visitationem eum in medio precum suarum turbasse.

Simplices eius salutationes verba vehementissimum effectum, quem natura mea hactenus experta erat, effecerunt. Amaram separationem mortis matris meae mensuram omnis doloris existimaveram. Nunc agonia separationis a Divina Matre mea erat cruciatus animi ineffabilis. In pavimentum gemens cecidi.

"Parvus domine, quietus te ipsum!" The sanctus erat cum commiseratione anxius/a.

In quadam desolatione oceanica derelictus, pedes eius quasi solam ratem

liberationis meae amplexus sum. "Domine sancte, intercessionem tuam!

Divinam Matrem roga si ullam gratiam in conspectu Eius inveniam!"

Hoc promissum est unus non facile donatus; ille/illa/illud magister erat coactus ad silentium.

Sine ullo dubio, mihi persuasum erat Magistrum Mahasaya in intima colloquio cum Matre Universali esse. Profunda mihi erat humilitas intellegere oculos meos caecos esse ad Eam, quae etiam hoc momento immaculati sancti aspectui percipiebatur. Impudenter pedes eius prehendens, surdus ad lenes eius querelas, iterum atque iterum eum pro gratia interveniente imploravi.

"Precationem tuam Dilecto meo dicam." Deditio domini cum lento ac misericordi risu venit.

Quid potestas in illi pauci verba, ille meus ens debeo scire liberatio ab eius procellosus exilium?

"Domine, memento iuramenti tui! Mox redibo pro nuntio Eius!" Laeta exspectatio resonabat in voce mea quae paulo ante prae dolore singultiebat.

Descendens longas scalas, memoriis obrutus sum. Haec domus ad quinquagesimum Amherst Street, nunc domicilium Magistri Mahasayae, olim fuerat domus familiaris mea, locus mortis matris meae. Hic cor meum humanum fractum erat propter matrem evanescentem; et hic hodie animus meus quasi crucifixus erat absentia

Divinae Matris. Muri sacri, testes taciti gravium vulnerum meorum et ultimae sanationis!

Gradus mei celeres erant dum ad domum meam in Via Gurpar redibam. Secretum parvae cenaculi mei quaerens, in meditatione mansi usque ad horam decimam. Tenebrae tepidae noctis Indicae subito visione mirabili illuminatae sunt.

Splendore aureolata, Divina Mater ante me stabat. Vultus eius, tenero ridens, ipsa pulchritudo erat.

"Semper habere Ego amatus te! Semper debeo Ego amor te!"

The caelestis tonis adhuc sonans in ille/illa/illud aer, Illa evanuit.

Vixdum sol mane sequenti ad decorum gradum ortus erat, cum iterum Magistrum Mahasaya invisere volui. Scalas in domo memoriarum commoventium ascendens, cubiculum eius in quarto tabulato perveni. Ansa ianuae clausae panno circumvoluta erat; indicium, ut sentiebam, sanctum secretum cupere. Dum in podio haesitans stabam, ianua manu benigna magistri aperta est. Ad pedes eius sanctos genua flexi. Ioco animo, personam sollemnem faciem meam gerebam, divinam laetitiam celans.

"Domine, veni—perquam mane, confiteor!—pro nuntio tuo. Num quicquam de me Mater Dilectissima dixit?"

"Malignulosus parvus domine!"

Non alius observatio vellem ille facere. Apparet meus assumpta gravitas erat inexpressivus.

"Cur ita arcanus ita evasivus? Fac sancti numquam loqui plane?" Fortasse Ego erat a parvus provocatus.

"Necesse estne me tentare?" Oculi eius tranquilli pleni erant intelligentia. "Num unum verbum hodie mane addere possum ad fiduciam quam heri hora decima a Pulchra Matre Ipsa accepisti ?"

Magister Mahasaya cataractas animae meae regebat: iterum ad pedes eius prostratus sum. Sed hac vice lacrimae meae ex beatitudine, non ex dolore, intolerabili, emanabant.

"Putasne devotionem tuam Misericordiam Infinitam non tetigisse? Maternitas Dei, quam in formis et humanis et divinis adorasti, clamori tuo derelicto numquam deesse potuit."

Quis erat hic sanctus simplex, cuius minima petitio ad Spiritum Universalem dulci consensu occurrit? Munus eius in mundo humile erat, ut decebat virum humilem maximum quem umquam cognovi. In hac domo in via Amherst, Magister Mahasaya **9-1...** Parvam scholam superiorem pueris administravit. Nulla verba castigationis ex ore eius exierunt; nulla regula aut ferula disciplinam eius conservavit. Mathematica superior quidem in his modestis classibus docebatur, et chemia amoris a libris scholasticis aberat. Sapientiam suam contagione spirituali potius quam praecepto imperviabili disseminavit.
Ardore rudi erga Divinam Matrem consumptus, sanctus non magis quam puer externas

reverentiae formas postulabat.

"Non sum guru tuus; paulo post veniet," mihi dixit. "Per eius ducem, experientiae tuae Divini, quoad amorem et devotionem, in eius sapientiam immensam convertentur."

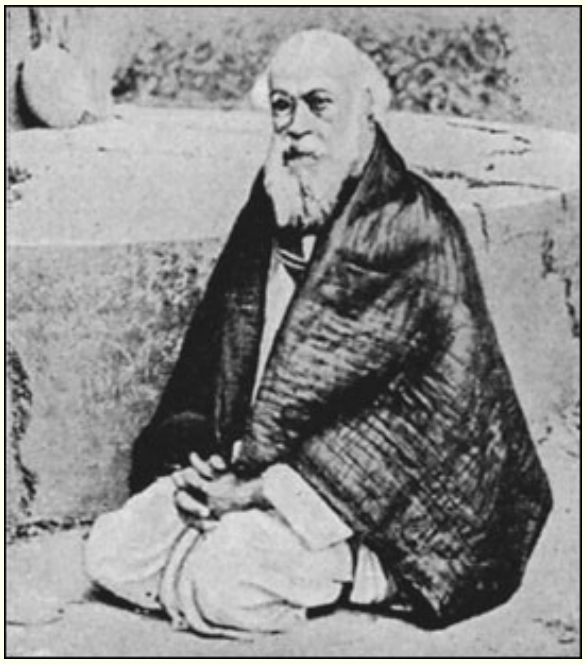
Omnibus sero post meridiem, me ad Viam Amherst conferebam. Calicem divinum Magistri Mahasayae quaerebam, tam plenum ut guttae eius quotidie super meum corpus redundarent. Numquam antea me in summa reverentia inclinaveram; nunc immensum privilegium esse sentiebam, etiam eandem terram calcare quam Magister Mahasaya sanctificavit.

"Domine, quaeso, hanc coronam champak, quam tibi specialiter finxi, gere." Vespere quodam adveni, catenam florum tenens. Sed verecunde se retraxit, honorem iterum atque iterum recusans. Intellegens... Dolore meo, tandem subrisit assensus.

"Cum ambo Matris devoti simus, coronam in hoc templo corporali imponere potestis, quasi oblationem Ei quae intus habitat." Vastae eius naturae deerat spatium in quo ulla egoistica consideratio pedem figere posset.

DUO FRATRES DE Theresa NEUMANNUS
Ego stare cum eos in Konnersreuth, Bavaria.

MAGISTER MAHASAYA
Semper occupatus in eius beatus cosmicus amor.

"Cras ad Templum Dakshineswar, a guru meo in perpetuum consecratum, eamus." Magister Mahasaya discipulus magistri Christo similis, Sri Ramakrishna Paramhansa, erat.

Iter quattuor milium passuum mane sequenti navigio in Gange factum est. Templum Kali novem fornicum ingressi sumus, ubi imagines Matris Divinae et Shivae in loto argenteo polito requiescunt, mille petalis subtiliter sculptis. Magister Mahasaya incantatione radiabat. In amore suo inexhausto cum Dilecta occupatus erat. Dum nomen Eius canebat, cor meum raptum in mille partes fractum esse videbatur.

Postea per sacra spatia ambulavimus, in luco tamaricis consistentes. Manna, quod ab hac arbore more suo emanabat, symbolum cibi caelestis, quem Magister Mahasaya largiebatur, praebebat. Divinae eius invocationes continuabantur. Ego, inter flores roseos tamaricis plumosos, in gramine rigide immotus sedebam. A corpore ad tempus absens, in superna visitatione volavi.

Haec fuit prima ex multis peregrinationibus ad Dakshineswar cum sancto magistro. Ab eo dulcedinem Dei in aspectu Matris, sive Divinae Misericordiae, didici. Sanctus puerilis parum attractionis in aspectu Patris, sive Divinae Iustitiae, invenit. Iudicium severum, exactum, mathematicum mihi alienum erat. ad eius naturam mitem.

"Prototypum terrestre angelis ipsis caeli esse potest!" cum gaudio cogitavi, eum quodam die in precibus observans. Sine ullo spiritu reprehensionis aut criticæ, mundum oculis Puritiæ Primordialis iamdudum notis contemplabatur. Corpus, mens, sermo, actionesque eius cum simplicitate animae sine labore congruebant.

"Magister meus mihi dixit." Abhorrens ab assertione personali, sanctus omne consilium sapiens hoc invariabili laude finivit. Tam profunda erat eius coniunctio cum Sri Ramakrishna ut Magister Mahasaya non...

longior consideratus eius cogitationes ut eius proprium

Manibus in manibus, sanctus egoque una vespera per plateam scholae eius ambulabamus. Gaudium meum obscuratum est adventu amici arrogantis qui nos longa sermone oneravit.

"Video hunc virum tibi non placere." Susurri sancti ad me inauditus est ab egoista, suo ipsius monologo capto. "Cum Divina Matre de hoc locutus sum; Illa intellegit tristem nostram condicionem. Simul ac ad illam domum rubram pervenerimus, promisit se eum de negotiis urgentioribus admonere."

Oculi mei in locum salutis defixi erant. Ad portam rubram perveniens, vir, inexplicabiliter se vertit et abiit, neque sententiam finiens neque valedicens. Aer vehemens pace consolabatur.

Alio die me solum prope stationem ferriviariam Howrah ambulantem inveni. Paulisper iuxta templum steti, tacite vituperans gregem parvum virorum cum tympanis et cymbalis qui carmen vehementer recitabant.

"Quam sine pietate nomen divinum Domini in repetitione mechanica utuntur," cogitavi. Attonitus eram ob celerem adventum Magistri Mahasayae. "Domine, quomodo huc venisti?"

Sanctus, interrogatione mea neglecta, cogitationem meam respondit: "Nonne verum est, domine, nomen Dilecti ex omnibus labiis, sive ignaris sive sapientibus, dulciter sonare?" Bracchium suum me amanter circumduxit; In tapete magico eius ad Praesentiam Misericordis me ferri inveni.

"Visne bioscopia quaedam videre?" Haec quaestio quadam post meridiem a Magistro Mahasaya proposita erat mystificans; vocabulum tum in India ad significandas pelliculas cinematographicas utebatur. Assensi, laetus quod in eius societate essem quibuscumque in condicionibus. Ambulatio celeris nos ad hortum Calcuttae prospiciens perduxit. Universitas. Socius meus scamnum prope *goldighium* sive stagnum indicavit.

"Sedeamus hic per pauca minuta. Magister meus semper me rogabat ut meditarer, quotiescumque aquae spatium viderem. Hic eius placiditas nos vastam Dei tranquillitatem admonet. Sicut omnia in aqua reflecti possunt, ita totum universum in lacu Mentis Cosmicae reflectitur. Ita *gurudeva meus* saepe dicebat."

Mox aulam universitatis ingressi sumus, ubi lectio procedebat. Quae, quamquam interdum illustrationibus in laminis vitreis, aeque inutilibus, variabatur, admodum taediosa apparuit.

"Hoc igitur est genus bioscopii quod magister me videre voluit!" Impatiens erat

cogitatio mea, tamen sanctum laedere nolebam taedium in vultu meo ostendendo. Sed ille ad me confidenter se inclinavit.

"Video, domine, te hoc bioscopium non probare. Divinae Matri id commemoravi; nobis ambobus plene compatitur. Mihi dicit lumina electrica nunc extincturam esse, nec iterum accensiura esse donec nobis occasio sit cubiculum relinquendi."

Susurrio eius finito, aula in tenebras immersa est. Vox stridula professoris stupore conticuit, tum dixit, "Systema electricum huius aulae vitiosum esse videtur." Hoc tempore, Magister Mahasaya et ego limen tuto transieramus. Ex androne respiciens, vidi scaenam martyrii nostri iterum illuminatam esse.

9-2, frustratus es." "sed puto te aliud probaturum esse." Sanctus et ego in via ante aedificium universitatis stabamus. Leniter pectus meum super cor percussit.

Silentium mutans secutum est. Sicut modernae pelliculae sonorae inaudibiles fiunt cum apparatus soni deficiat, ita Manus Divina, quodam miraculo mirabili, tumultum terrestrem suffocavit. Pedites, necnon currus ferrei, autocineta, plaustra boum, et currus ferreis rotatis praetereuntes, omnia silentio incedebant. Quasi oculum omnipraesentem haberem, scaenas quae post me et utrinque erant, tam facile quam eas quae ante me erant, contemplabar. Totum spectaculum activitatis in illa parva parte Calcuttae sine sono ante me transiit. Sicut fulgor ignis sub tenui cineris strato obscure conspicuus, lenis luminescentia prospectum panoramicum permeabat.

Corpus meum nihil aliud quam una ex multis umbris videbatur, quamquam immotum erat, dum cetera tacite huc illuc volitabant. Pueri complures, amici mei, appropinquaverunt et praeterierunt; quamquam me directe aspexerant, tamen non agnoscebatur.

Singularis pantomimus mihi ineffabilem extasim attulit. Ex quodam fonte beato altius bibi. Subito pectus meum alium ictum lenem a Magistro Mahasaya accepit. Pandemonium mundi aures meas invitas erupit. Vacillavi, quasi ex tenui somnio aspere excitatus. Vinum transcendentale extra potestatem meam remotum est.

"Domine, video te secundum bioscopium tibi gratum invenisse." Sanctus arridebat; ego, gratia praesens, humi coram eo prostratus sum. "Hoc mihi nunc facere non potes; scis Deum etiam in templo tuo esse! Non sinam Divinam Matrem pedes meos per manus tuas tangere!"

Si quis dominum modestum meque observavit dum a frequenti via recedebamus, spectator nos ebrietatis certe suspicabatur. Sentiebam umbras cadentes vespere Deo ebrii erant. Cum tenebrae a nocturno deliquio se recepissent, Novum mane animo extatico orbatus obviam ibam. Sed semper in memoria haeret... seraphicus filius Divinae Matris Magistrae Mahasayae!

Dum verbis tenuibus benignitati eius iustitiam reddere conor, miror num Magister Mahasaya, aliique inter sanctos profundae visionis quorum viae meas secutae sunt, sciverint me annis post, in terra occidentali, de eorum vitis tamquam divinorum cultorum scripturum esse. Praescientia eorum me nec, spero, lectores meos, qui mecum huc usque pervenerunt, miratura esset.

9-1 : Haec sunt reverens tituli ab quae ille erat more allocutus. Eius nomen erat Mahendra Nath Gupta; ille opera sua

litteraria simpliciter "M." signavit.

9-2 : The Oxonia Anglice Dictionarium dat, ut rarus, hoc definitio de *bioscopium* A prospectus de vita; ille quae dat talis a sententia. Electio verbi a Magistro Mahasaya facta igitur peculiariter iusta erat.

CAPITULUM: decem

Ego Convenio Meus Magister, Sri Yukteswar

"Fides in Deum quodlibet miraculum efficere potest praeter unum—examen superandum sine studio." Taedio affectus librum quem otiosum momento sustuleram clausi.

"Exceptio scriptoris," cogitavi, "omnem eius infidelitatem ostendit. Miser vir, magnum habet respectum erga oleum nocturnum!"

Promissum meum patri fuerat me studia scholae superioris perfecturum esse. Diligentiam simulare non possum. Menses praetereuntes me rarius in schola quam in locis secretis iuxta *ghatas balnearias Calcuttenses invenierunt* . Area crematorii adiacens, noctu praesertim horrenda, sunt... consideratus summe venustus ab ille/illa/illud yogi. Ille OMS vellem invenio ille/illa/illud Immortalis Essentia necesse est Ne paucis craniis inornatis perterrearis. Insufficientia humana manifesta fit in obscuro domicilio ossium variorum. Vigiliae meae nocturnae igitur alterius naturae erant quam scholaris.

Hebdomada examinationum finalium apud Scholam Superiorem Hinduisticam celeriter appropinquabat. Hoc Tempus interrogationis, sicut latibula sepulcralia, terrorem notum inspirat. Mens mea nihilominus pacem gerebat. Larvis audacter resistens, scientiam in auditoriis non inveniendam effodi. Sed ei deerat ars Swami Pranabanandae, qui facile duobus locis simul apparebat. Dilemma meum educationale plane res Infinitae Ingenii erat. Haec erat ratiocinatio mea, quamquam multis illogica videatur. Irrationabilitas devoti ex mille inexplicabilibus demonstrationibus instantiae Dei in periculo oritur.

"Salve, Mukunda! Vix te his diebus conspicio!" condiscipulus me quadam post meridiem in Via Gurpar alloquitur.

"Salve, Nantu! Invisibilitas mea in schola me revera in locum prorsus incommodum

collocavit." Me sub eius amicali intuitu liberavi.

Nantu OMS erat a ingeniosus discipulus, risit ex animo; meus difficultas erat non sine a comicus

aspectus.

"Tu" sunt omnino imparatus nam ille/illa/illud finales! Ego puto id est sursum ad ego ad auxilium te!"

Simplices verba divinam promissionem auribus meis transtulerunt; alacriter domum amici mei visitavi. Ille benigne solutiones variarum difficultatum, quas a magistris proposituras esse putabat, exposuit.

"Hae interrogationes esca sunt quae multos pueros confidentes in laqueo examinationis capient. Memento responsorum meorum, et immunes evades."

Nox iam longe praeterierat cum discessi. Eruditione insolita effulgens, devote precatus sum ut maneret per proximos aliquot dies criticos. Nantu me in variis disciplinis docuerat, sed, tempore presso, cursum Sanscriti oblitus erat. Ferventer Deum de neglegentia admonui.

Postero mane breve iter suscepi, novam meam scientiam ad rhythmum pedum oscillantium assimilans. Dum compendio per herbas anguli agri transibam, oculus meus in paucas chartas impressas laxas incidit. Impetus triumphalis eas versus Sanscriticos esse probavit. Peritum quaesivi ut auxilium in interpretatione mea haesitanti peterem. Vox eius dives aerem pulchritudine mellea et sine finibus linguae antiquae implevit. **10-1**

"Hae strophae insignes nullo modo auxilium in examine tuo Sanscritico praebere possunt." Eruditus eas dubitanter repudiavit.

Sed familiaritas cum illo carmine particulari mihi permisit ut postero die examen Sanscritum superarem. Per auxilium perspicax quod Nantu praebuerat, etiam minimam notam ad successum in omnibus aliis disciplinis consecutus sum.

Pater gaudebat quod fidem servavissem et cursum scholae secundariae peregissem. Gratias ad Dominum meas confluxit, cuius solam gubernationem in visitatione mea Nantu et in itinere meo per viam insolitam agri ruderibus pleni percepi. Iocose duplicem expressionem consilio suo opportuno ad meam liberationem dederat.

Incidi in librum abiectum, cuius auctor Deo praestantiam in examinationibus negaverat. Subrisum meum silentium retinere non potui:

"Huius hominis confusionem tantum augeret, si ei dicerem divinam meditationem inter cadavera esse compendiariam viam ad diploma scholae superioris!"

Nova mea dignitate, nunc palam domo discedere cogitabam. Una cum iuvene amico,

Jitendra Mazumdar, **decem et duorum annorum...** Constitui eremitorium Mahamandale Benaresi me adiungere eiusque disciplinam spiritualem accipere.

Desolatio me invasit quodam mane cogitatione separationis a familia mea. Post mortem matris, amor meus praecipue tenerior factus erat erga duos fratres minores, Sanandam et...

sadhana viderat, festinavi . **10-3** Post duas horas lacrimarum inundationem, singulariter transformatus me sensi, quasi quodam purgatorio alchemico. Omnis affixus **10-4** evanuit; propositum meum Deum ut amicum amicorum quaerendi in me velut granitum inhaesit. Celeriter itineris mei apparatus perfeci.

"Unam ultimam precem facio." Pater anxius erat dum coram eo ad ultimam benedictionem stabam. "Noli me et fratres sororesque tuas dolentes derelinquere."

"Pater venerabilis, quomodo amorem meum erga te demonstrare possum! Sed maior etiam est amor meus erga Patrem caelestem, qui mihi donum patris perfecti in terra dedit. Sine me abire, ut aliquando cum intellectu diviniore revertar."

Invito consensu parentum, Jitendram, iam Benaresi in eremo, coniungere profectus sum. Meo adventu, iuvenis princeps swami, Dyananda, me benigne salutavit. Procerus et gracilis, vultu cogitabundo, mihi grate placuit. Vultus eius candidus, quasi Buddhae, tranquillitatem prae se ferebat.

Laetus eram quod nova mea domus cenaculum habebat, ubi auroram et horas matutinas degere poteram. Sodales ashrami, parum de meditationis artibus periti, existimabant me totum tempus meum muneribus ordinatoriis impendere debere. Me laudaverunt propter laborem meum pomeridianum in officio suo.

"Noli Deum tam cito capere conari!" Hoc ludibrium ab incola quodam unum ex meis comitatus est. Discessus matutini versus cenaculum. Ad Dyanandam ivi, occupatum in parvo sanctuario suo Gangem prospiciente.

"Swamiji, **10-5"** "Non intellego quid a me hic requiratur. Perceptionem Dei directam quaero. Sine Eo, neque affiliatione neque fidei dogmate neque bonorum operum effectu contentus esse possum."

Ecclesiasticus veste aurantiaca me benigne palpavit. Simulatam increpationem fingens, paucos discipulos propinquos admonuit. "Nolite Mukundam vexare. Mores nostros discet."

Dubitationem meam comiter celavi. Discipuli ex conclavi discesserunt, non nimis in castigationem suam incitati. Dyananda plura verba mihi dixit.

"Mukunda, video patrem tuum tibi pecuniam regulariter mittere. Quaeso eam ei redde; nullam hic requiris. Alterum praeceptum disciplinae tuae ad cibum pertinet. Etiam cum famem sentis, ne mentionem facias."

Utrum fames in oculis meis reluceret, nesciebam. Me esurire, nimis bene sciebam. Hora immutabilis primae cenae in eremo erat duodecima meridies. Domi meae ad copiosum prandium hora nona assuefactus eram.

Intermissio trium horarum in dies interminabilior fiebat. Abierunt anni Calcuttenses cum coquum ob decem minutarum moram increpare poteram. Nunc appetitum meum moderari conabar; quodam die ieiunium viginti quattuor horarum suscepi. Duplici cum ardore meridiem sequentem exspectavi.

"Tramen Dyanandaji tarde advenit; non cenabimus donec adveniat." Jitendra mihi hanc nuntium infelicem attulit. Quasi signum salutationis erga swamim, qui per duas hebdomades abfuerat, multae deliciae paratae erant. Odor appetibilis aera implebat. Nihil aliud offerebat, quid aliud devorari poterat nisi superbia de ieiunio hesterno peracto?

"Domine, festina tramen!" Caelestis Provisor, ut mihi videbar, vix inclusus erat in interdictione qua Dyananda me silentium imposuerat. Divina autem attentio alibi erat; horologium tardum... tectus ille/illa/illud horas. Tenebrae erat descendens ut noster dux ingressus ille/illa/illud ianua. Meus Salutatio erat verae laetitiae.

"Dyanandaji lavabit se et meditabitur antequam cibum ministrare poterimus." Jitendra iterum ad me accessit velut avis mali ominis.

Prope collapsus eram. Venter meus iuvenis, inopiae novus, mordaci vigore reclamabat. Imagines quas famis victimarum videram ante me velut spectra transierunt.

"Proxima mors Benares fame in hoc eremitorio statim debetur," cogitavi. Fatum imminens hora nona avertit. Vocatio ambrosialis! In memoria illa cena vivida est velut una ex horis perfectis vitae.

Intensa tamen absorptio mihi permisit observare Dyanandam absens cibum capere. Videbatur supra meas voluptates crassas esse.

"Swamiji," non erant tu esurisne?" Feliciter satur, Ego erat solus cum ille/illa/illud dux in eius studium

"O, ita vero! Quattuor dies proximos sine cibo aut potu egi. Numquam in traminibus edo, vibrationibus heterogeneis hominum mundanorum plenus. Stricte observo shastricam *10-6* ·" regulae monachorum ordinis mei peculiaris.

"Quaedam difficultates operis nostri ordinationis in mente mea versantur. Hac nocte domi cenam neglexi. Quid festinatio? Cras operam dabo ut cenam rite habeam." Laete risit .

Pudor quasi suffocatio in me diffundebatur. Sed dies prior tormentorum meorum non facile obliviscebatur; ausus sum ulterius dicere.

"Swamiji, perplexus sum. Mandato tuo secutus, finge me numquam cibum petivisse, et nemo mihi det. Fame perirem."

"More igitur!" Hoc consilium terribile aera disrumpit. "More si necesse est, Mukunda! Numquam fatearis te vi cibi vivere, non vi Dei! Ille qui omnem nutrimentum creavit, Ille qui appetitum donavit, certe curabit ut devotus eius

sustineatur! Noli putare te oryza sustentare, aut pecuniam aut homines te sustentare! Num adiuvare possunt si Dominus spiritum vitalem tibi subtrahat? Instrumenta eius indirecta tantum sunt. Num ulla arte tua cibus in ventre tuo digeritur? Gladio discretionis tuae utere, Mukunda! Secare..."

per ille/illa/illud catenae de procuratio et percipere ille/illa/illud Sola "Causa!" or "Causa!"

Acuta eius verba in profundas medullas penetrare inveni. Abiit vetus illa deceptio qua corporis imperia animam superant. Iam Spiritus omnisufficientiam gustavi. In quot urbibus ignotis, in vita mea posteriore assidua peregrinationis, occasio orta est ut utilitatem huius lectionis in eremo Benaresi demonstrarem!

Solus thesaurus qui me Calcutta comitatus erat erat amuletum argenteum SADHU, mihi a Matre legatum. Quo per annos custodi, nunc in cubiculo meo ashram diligenter celavi. Ut gaudium in testimonio talismanico renovarem, mane quodam arcam clausam aperui. Involucro sigillato intacto, ecce! amuletum aberat. Maerore affectus involucrum eius laceravi et sine dubio certus sum. Evanuisse, secundum praedictionem SADHU, in aethere unde illud evocaverat.

Relatio mea cum sectatoribus Dyanandae paulatim peior fiebat. Familia alienata erat, Laesus pertinacia mea remota. Stricta mea adhaesio meditationi in ipso Ideali, propter quod domum et omnes mundanas ambitiones reliqueram, undique levem reprehensionem excitabat.

Angore spirituali laceratus, quadam aurora cenaculum ingressus sum, statuens precari donec responsum daretur.

"Misericordis Mater Universi, doce me te ipsa per visiones, vel per guru a te missum!"

Horae praetereuntes preces meas singultientes sine responso invenerunt. Subito quasi corpore ad sphaeram incircumscriptam sublatum me sensi.

"Tuum Magister venit hodie! A divinus muliebris vox venit ab ubique et nusquam.

Haec superna experientia clamore ex loco certo transfixa est. Iuvenis sacerdos, cognomine Habu, ex culina inferiori me vocabat.

"Mukunda," satis de meditatio! Tu sunt necessarius nam unus mandatum.

Alio die impatienter responderem; nunc lacrimis tumidum vultum abstersi et vocationi mansuete parui. Una Habu et ego ad longinquum forum in Bengalensi regione profecti sumus. sectio de Benares. The inclemens Indicus sol erat non tamen apud zenith ut nos factus noster emptiones in foris. Per mixturam variopintam dominarum, ducum, sacerdotum, viduarum simpliciter vestitarum, Brahmanorum gravibus, et taurorum sacris ubique praesentium, viam nobis propulimus. Transiens per angiportum inconspicuum, caput verti et angustum spatium contemplatus sum.

Vir Christi similis, vestibus ocreis Swami indutus, immobilis ad finem viae stabat. Statim et antiquum familiaris mihi visus est; oculi mei avide per momentum temporis vexabantur. Tum dubitatio me aggressus est.

"Tu" sunt confusus hoc vagans monachus cum aliquis notus ad tu," Ego cogitatio. "Somniator," ambulare

in."

Post decem minuta, gravem torporem in pedibus sensi. Quasi in lapides conversi, me ulterius ferre non poterant. Laboriose me converti; pedes mei ad statum normalem redierunt. In contrariam partem me converti; iterum pondus mirum me oppressit.

"Sanctus me ad se magnetice trahit!" Hac cogitatione, sarcinas meas in brachia Habui congessi. Is, cum stupore, motum meum erraticum observaverat, et nunc in risum prorupit.

"Quid aegrotat tu? Sunt tu insanus?"

Meus tumultuosus affectus impeditus ullus responsum; Ego celeriter tacite abesse.

Vestigia mea quasi alis calceis repetens, ad angustum vicum perveni. Cito obtutu figuram quietam ostendit, constanter in me spectantem. Paucis passibus alacris, ad pedes eius perveni.

"Gurudeva!" **10-7** Vultus divinus non alius erat quam ille ex mille visionibus meis. Hi oculi halcyonei, in capite leonino cum barba acuta et capillis fluentibus, saepe per tenebras somniorum nocturnorum meorum perspexerant, promissionem tenentes quam non plene intellexeram.

"O mei, ad me venistis!" Guru meus verba iterum atque iterum Bengalice pronuntiabat, voce gaudio tremente. "Quot annos vos exspectavi!"

Silentii unitatem ingressi sumus; verba superflua vilissima videbantur. Eloquentia in cantu silenti a corde magistri ad discipulum fluebat. Antenna perspicaciae irrefragabilis sensi guru meum Deum nosse et me ad eum ducturus esse. Obscuratio huius vitae evanuit in fragili aurora memoriarum praenatalium. Tempus dramaticum! Praeteritum, praesens et futurum sunt eius cyclus. scaenae. Non primus sol me ad hos sanctos pedes invenit!

Manu mea in eius, guru meus me ad domicilium suum temporarium in parte urbis Rana Mahal duxit. Figura eius athletica gressu firmo incedebat. Procerus, erectus, eo tempore circiter quinquaginta quinque annos natus, activus erat. et vigorosus ut iuvenis. Oculi eius nigri magni erant, pulchri cum sapientia sine plumbo. Capilli leviter crispi vultum vim mirabilem emolliebant. Robur subtiliter cum lenitate miscebatur.

Dum ad maenianum lapideum domus Gangem prospiciens pergebamus,
ille amanter dixit:

"Ego voluntas dare tu meus eremitae et omnes Ego possidere.

"Domine," Ego veni nam sapientia et Contactus cum Deo. Illi sunt tuus thesaurus thesauri Ego sum post!"

Celeris crepusculus Indicus semi-aulaea deposuerat antequam dominus meus iterum locutus est. Oculi eius teneritudinem inscrutabilem praebebant.

"Ego dare tu meus sine conditione amor."

Verba pretiosa! Quarta pars saeculi praeteriit antequam aliam auricularem amoris eius probationem haberem. Labra eius ardori ignota erant; silentium cor eius oceanicum factum est.

"Dabisne mihi eundem amorem sine conditione?" Me cum puerili fiducia

aspexit. "Te in aeternum amabo, Gurudeva!"

"Amor vulgaris egoisticus est, obscure radicatus in desideriis et satisfactionibus. Amor divinus est sine conditione, sine fine, sine mutatione. Fluxus cordis humani in perpetuum evanescit ad tactum transfixorem amoris puri." Humiliter addidit, "Si umquam me inveneris e statu divinae recognitionis cadentem, quaeso promitte te caput meum in gremio tuo ponere et adiuvare ut me reducam ad Dilectum Cosmicum quem ambo colimus."

Tum surrexit in tenebris crescentibus et me in cubiculum interius duxit. Dum manga et dulcia amygdalarum ederamus, ille, clam, in sermonem suum naturae meae peritiam intimam inseruit. Stupefactus sum magnitudine sapientiae eius, exquisite mixta cum innata humilitate.

"Noli dolere amuletum tuum. Proposito suo functum est." Velut speculum divinum, guru meus, ut videtur, totius vitae meae imaginem cepisse videtur.

"The vivens realitas de tuus praesentia, Magister, est gaudium ultra ullus symbolum."

"Id est tempus nam a mutatio quoniam ut tu sunt infeliciter situs in ille/illa/illud eremitorium.

Nullas mentiones vitae meae feceram; nunc superfluae videbantur! Ex eius naturali et non emphatico modo, intellexi eum nullas exclamationes attonitas de sua clairvoyance optare.

"Tu" debeo ire dorsum ad Calcutta. Cur excludere propinqui ab tuus amor de humanitas?"

Eius consilium me consternavit. Familia mea reditum meum praedicebat, quamquam multis precibus per litteras non respondissem. "Sine avem iuvenem in caelis metaphysicis volet," Ananta animadverterat. "Alae eius in atmosphaera gravi defatigabuntur. Iterum eum videbimus domum versus volare, alas complicare, et humiliter in nido nostro familiari quiescere." Hac similitudine desperans in mente mea recens, decrevi ne in Calcuttam "volarem."

"Domine, domum non revertar. Sed te quovis sequar. Quaeso mihi inscriptionem et nomen tuum da."

"Swami Sri Yukteswar Giri. Eremitage meum praecipuum est Serampore, in via Rai Ghat. Matrem meam hic paucis tantum diebus visito."

Mirabar Dei ludum intricatum cum cultoribus suis. Serampore duodecim tantum milia passuum a Calcutta distat, tamen in his regionibus guru meum numquam conspexeram. Nobis iter facere debueramus...

Conventus noster ad antiquam urbem Kasi (Benares), memoria Lahiri Mahasayae sacratam. Hic quoque pedes Buddhae, Shankaracharyae aliorumque Yogi-Christorum terram benedixerant.

"Ad me venies intra quattuor hebdomades." Vox Sri Yukteswar primum severa erat. "Nunc aeternum meum amorem declaravi, et laetitiam meam te inveniendi demonstravi—igitur rogationem meam neglegis. Cum iterum conveniemus, meum studium denuo excitare debebis: te discipulum facile non accipiam. Plena deditio per oboedientiam strictae meae disciplinae fieri debet."

Obstinatim tacui. Guru meus facile difficultatem meam

perspexit. "Putasne propinquos tuos te rideturos esse?"

"Ego voluntas non reditus."

"Tu" voluntas reditus in triginta dies."

"Numquam." Ad pedes eius reverenter inclinatus, discessi sine controversa tensione levanda. Ut In tenebris mediae noctis iter facio, miratus cur miraculosus congressus tono inharmonico finitus esset. Duplices *mayae scalae* , quae omne gaudium cum dolore librant! Cor meum iuvenile nondum erat malleabile digitis transformantibus guru mei.

Postero mane animadverti auctam inimicitiam in animo sodalium eremitorii. Dies mei constanti ruditate imbuti sunt. Tribus hebdomadibus post, Dyananda ashram reliquit ut Bombaiae conventum frequentaret; tumultus infelix meum caput erupit.

"Mukunda parasitus est, hospitium eremi accipiens sine iusta vicissim." Hoc dictum auditum, primum paenituit me petitioni paruisse ut pecuniam Patri remitterem. Magno corde, unicum amicum meum, Jitendram, quaesivi.

"Ego sum discedens. Quaeso transvehere meus reverens paenitentia ad Dyanandaji quando ille redit."

"Ego quoque discedam! Conatus mei hic meditandi non maiorem favorem quam tui accipiunt," Jitendra cum constantia locutus est.

"Ego habere occurri a Christi similis sanctus. Sine nos visita eum in Serampore.

Et ita ille/illa/illud "avis" paratus ad "irruere" periculose claudere ad Calcutta!

10-1 : *Sanskrita* politus; completus. Sanscrita est ille/illa/illud natu maximus soror de omnes Indo-Europaea linguae. Eius alphabeticum scriptum *Devanagari* est , litteraliter "divina sedes." "Quis grammaticam meam novit, Deum novit!" Panini, magnus philologus Indiae antiquae, hoc tributum perfectioni mathematicae et psychologicae Sanscritae persolvit. Qui linguam ad eius latibulum persequi vellet, revera omniscius finire deberet.

10-2 : Ille erat non Jatinda (Jotin) Ghosh), OMS voluntas esse memoratus nam eius opportunus aversio ad tigres! 10-3: Semita sive via praeliminaris ad Deum.

10-4 : Hinduus scripturae docere ille familia affixus est fallax si id impedit ille/illa/illud devotus ab quaerens ille/illa/illud Dator de omnia beneficia, inter quas ille/illa/illud unus de amans propinqui, non ad mentionem facere vita se ipsum Iesus similiter docuit: "OMS est meus mater? "Et qui sunt fratres mei?" (*Matthaeus* 12:48)

10-5 : *Ji* est a consuetus reverens suffixum praesertim usus in directus inscriptio; sic "swamiji" "guruji" "Dominus" "Yukteswarji," "paramhansaji." or "Paramhansaji."

10-6 : Pertinens ad ille/illa/illud *shastrae* , proprie, "sacer" libri, comprehendens quattuor classes de scriptura: ille/illa/illud *shruti smriti purana,* et *tantra* Haec comprehensivus tractatus tegumentum omnis aspectus de religiosus et socialis vita, et ille/illa/illud agri de lex, medicina, architectura, ars, etc. *Shruti* sunt scripturae "directe auditae" vel "revelatae", *Vedae* . *Smriti* sive doctrina "memorata" tandem scripta est in praeterito remoto ut longissima carmina epica mundi, *Mahabharata* et *Rāmāyāna Puranae* sunt litteraliter "antiquus" allegoriae; *tantrae* litteraliter malum ritus vel "ritus"; haec tractatus veritates profundas sub velo symbolismi accurati tradere.

10-7 : "Divinum magister," ille/illa/illud consuetus Sanscrita terminus nam alicuius spiritualis praeceptor. Ego habere redditus id in Anglice ut simpliciter "Magister."

CAPITULUM: undecim

Duo Egens Pueri In Brindaban

"Iure tibi prodesset, Mukunda, si pater te exhaeredaret! Quam stulte vitam tuam abicis!" Concio fratris maioris aures meas pulsabat.

Ego et Jitendra, recentes e tramine (figura rhetorica tantum; pulvere obruti eramus), modo ad domum Anantae adveneramus, nuper e Calcutta in antiquam urbem Agrae translati. Frater noster rationum curator erat pro ferrivia Bengalica-Nagpur.

"Bene scis, Ananta, me hereditatem meam a Patre Caelesti

petere." "Pecunia primum; Deus postea venire potest! Quis scit?

Vita fortasse nimis longa erit." "Deus primus; pecunia ancilla

eius est! Quis scire potest? Vita fortasse nimis brevis est."

Responsum meum necessitatibus momenti evocatum est, nullumque praesagium habuit. Attamen folia temporis ad praematuram finem pro Ananta explicata sunt; paucis annis post **11-1** terram ingressus est ubi chartae argentariae neque primae neque ultimae valent.

"Sapientia ex eremo, opinor! Sed video te Benares reliquisse." Oculi Anantae gaudio micabant; adhuc sperabat se alas meas in nido familiari firmaturum.

"Non frustra commoratio mea Benaresi fuit! Ibi omnia quae cor meum desideraverat inveni! Scire potes non peritum tuum aut filium eius fuisse!"

Ananta mihi risum memorabilem adiunxit; ei fassus erat "clarividentem" Benaresem, quem elegerat, myopem esse.

"Quid sunt tuus consilia, meus vagans frater?"

11-2 videbimus ." "Age," explicavi. "Deinde ad guru meum nuper inventum, qui eremitam Serampore habet, ibimus."

Ananta hospitaliter nobis commodum curavit. Saepe vesperi oculos eius cogitative in me fixos animadverti.

"Ego scire ille "ecce!" Ego cogitatio. "A" coniuratio est coquitur!

The exitus cepit locus per noster mane ientaculum

"Itaque te a divitiis patris prorsus independentem sentis." Innocens erat Anantae aspectus dum aculeos sermonis hesterni resumebat.

"Ego sum conscius de meus dependentia in Deus."

"Verba vilia sunt! Vita te hactenus protexit! Quam miseriae si ad Manum Invisibilem cibum et tectum petere cogereris! Mox in viis mendicares!"

"Numquam! Non fidem praetereuntibus potius quam Deo ponerem! Mille opes praeter crateram mendicanti pro sectatore suo excogitare potest!"

"Plus rhetoricae! Finge me suadere ut philosophia tua iactata in hoc mundo tangibili experimento subiciatur ?"

"Ego vellem consentio! Fac tu coartare Deus ad a speculativus "mundus?"

"Videbimus; hodie tibi dabitur occasio vel augere vel meas opiniones confirmare!" Ananta paulisper tacuit; deinde lente et graviter locutus est.

"Propono ut te et condiscipulum tuum Jitendram hodie mane ad vicinam urbem Brindaban mitterem. Ne unam quidem rupiam accipiatis; neque cibum neque pecuniam mendicate; nemini condicionem vestram patefaciatis; neque cibo careatis; neque in Brindaban haerere debetis. Si ante horam duodecimam noctis ad casam meam redieritis, nulla regula probationis violata, ego homo Agrae maxime attonitus ero!"

"Provocationem accipio." Nulla haesitatio in verbis meis aut in corde meo erat. Gratae memoriae de Beneficentia Instantanea coruscabant: sanatio mea a cholera mortifera per preces ad Lahiri.

Imago Mahasayae; donum ioculare duarum milvorum in tecto Lahorensis cum Uma; amuletum opportunum inter meam desperationem; nuntius decisivus per ignotum Benares *sadhu* extra aream domus eruditi; visio Divinae Matris et verba eius magnifica amoris; celeris eius auscultatio per Magistrum Mahasayam ad leves meas confusiones; ductio ultimae horae quae diploma meum scholae secundariae materializavit; et summum donum, Magister meus vivus e caligine somniorum per totam vitam. Numquam "philosophiam" meam confiteri potui imparem ulli certamini in duro campo probationum mundi!

"Voluntas tua tibi laudem facit. Statim te ad tramen comitabor." Ananta ad Jitendram hiantem se convertit. "Te testis et, probabiliter, etiam socius victimae, una ire debes!"

Post semihoram, Jitendra et ego tesseras unius viae pro itinere nostro improviso habebamus. In stationis angulo secreto, perquisitioni personarum nostrarum subivimus. Ananta mox persuasus est nos nullum thesaurum occultum portare; simplices nostrae *dhoti* **11-3...** nihil plus quam necesse erat celavit.

Fide seria rerum pecuniariarum regiones invadente, amicus meus reclamans locutus est: "Ananta, da mihi unam aut duas rupias quasi praesidium. Tum te telephonare potero si forte infortunio eveniat."

"Jitendra!" exclamatio mea acriter reprehendens erat. "Experimentum non pergam si pecuniam ullam ut pignus extremum accipias."

"Est aliquid solatii in tinnitu nummorum." Jitendra nihil amplius dixit, dum eum severe aspexi.

"Mukunda," Ego sum non sine corde. A indicium de humilitas habui irrepsit in Anantae vox. Id Maius esse conscientiam se verberare; fortasse quod duos pueros insolventes ad urbem ignotam misit; fortasse propter suam propriam dubitationem religiosam. "Si forte aut gratia feliciter per Brindabanensem probationem transieris, te rogabo ut me discipulum tuum initiares."

Haec promissio quandam irregularitatem habebat, occasione insolita congruens. Frater natu maximus in familia Indica raro se ante iuniores inclinat; reverentiam et oboedientiam secundum patrem accipit. Sed nullum tempus ad commentarium meum supererat; tramen nostrum ad punctum profectionis pervenerat.

Dum tramen nostrum milia passuum peragebat, Jitendra lugubre silentium servavit. Tandem se excitavit; inclinans se, me aegre in loco incommodo pressit.

"Nullum signum video Deum proximum nostrum

cibum suppeditaturum esse!" "Tace, Thoma

dubitante; Dominus nobiscum operatur."

"Potesne etiam curare ut festinet? Iam famelicus sum ob solam prospectum ante nos. Benares reliqui ut mausoleum Tajidis viderem, non ut meum intrarem!"

"Animum habe, Jitendra! Nonne primum miracula sacra Brindabani conspiciemus?" **11- quattuor** Magna mihi gaudio est cogitando de calcando terram pedibus Domini Krishnae sacratam.

Ianua compartimenti nostri aperta est; duo viri se consederunt. Proxima statio traminis ultima erat.

"Iuvenes, habetisne amicos in Brindaban?" Ignotus mihi adversus mirum in modum interesse praebebat.

"Nullus de tuus negotium! Rude Ego avertit meus aspectus

"Fortasse a familiis vestris sub incantatione Furtis Cordium avolatis." **11-5** Ipse sum animo devotissimo. Officium mihi promittam ut tibi cibum et tectum ab hoc aestu vehementi accipias.

"Minime, domine, sine nos. Valde benignus es; sed erras cum nos domo absentes iudicas."

Nulla amplius disputatio secuta est; tramen substitit. Dum Jitendra et ego ad suggestum descendimus, comites nostri fortuiti bracchia nobiscum iunxerunt et currum equorum vocaverunt.

Ante eremitorium magnificum, inter arbores sempervirentes agri bene culti situm, conscendimus. Benefactores nostri hic manifeste noti erant; puer hilaris nos sine commento ad conclave duxit. Mox anus nobiscum gravis habitus se iunxit.

"Gauri Ma, principes venire non potuerunt." Unus ex viris hospitem ashram allocutus est. "Ultimo momento consilia eorum perversa evenerunt; magnum dolorem mittunt. Sed duos alios hospites adduximus. Simul ac in tramine convenimus, ad eos quasi devotos Domini Krishnae attractus sum."

(A sinistra ad dextram) Jitendra Mazumdar, comes meus in "examine sine pecunia" apud Brindaban; Lalit-da, consobrinus meus; Swami Kebelananda

("Shastri Mahasaya"), sanctus meus praeceptor Sanscritae; ego ipse, iuvenis scholae superioris.

Ananda Moyi Ma
ille/illa/illud Bengalica "Gaudio Permeatus" "Mater."

Una ex speluncis quas Babaji in montibus Drongiri prope Ranikhet in Himalaya occupavit. Nepos Lahiri Mahasayae, Ananda Mohan Lahiri (secundus a dextra, albo vestitus), et tres alii devoti locum sacrum visitant.

"Valete, iuvenes amici." Duo nostri noti ad ianuam ambulaverunt. "Iterum conveniemus, si Deus voluerit."

"Hic benvenuti estis." Gauri Ma materno modo duobus discipulis suis inopinatis subrisit. "Meliori die venire non potuistis. Duos patronos regios huius eremitorii expectabam. Quanta ignominia si mea coquinaria neminem invenisset qui eam

probaret!"

Haec verba appetitosa calamitosum effectum in Jitendra habuerunt: in lacrimas prorupit. "Prospectus" quem in Brindaban timuerat in regalem oblectationem evadebat; subita eius animi adaptatio ei nimia erat. Hospes nostra eum curiose aspexit, sed sine ulla observatione; fortasse adolescentium singularitates ei notae erant.

Prandium nuntiatum est; Gauri Ma viam ad atrium cenatorium duxit, odoribus sapidis aromaticum. In culinam vicinam evanuit.

Hoc momentum praemeditaveram. Loco apto in anatomia Jitendrae electo, leviter leviter momordi, tam resonante quam illa quam in tramine mihi dederat.

"Dubitans Thomas ille/illa/illud Dominus opera intus a festina, "etiam!"

Hospes cum *punkha reintravit* . Nos constanter ventilavit more Orientali dum nos... In ornatis sedilibus stragulis insidebant. Discipuli Ashram ultro citroque cum circiter triginta ferculis ibant. Potius quam "prandium," descriptio non potest esse nisi "cena lauta." Ex quo in hunc planetam advenimus, Jitendra et ego numquam antea tales delicias gustaveramus.

"Fercula digna principibus sane, Mater Honorata! Quid patroni tui regii urgentius quam hoc convivio interesse invenire potuerint, non possum imaginari! Memoriam nobis dedisti pro..." vita! (or vita!)

Silentium cum essemus postulatione Anantae, non potuimus explicare gratiās nostras duplicem significationem habere. Saltem sinceritas nostra manifesta erat. Discessimus cum eius benedictione et invitatione venusta ad eremitorium revisendum.

Calor foris erat implacabile. Amicus meus et ego ad perfugium arboris cadambae magnificae apud portam ashram contendimus. Verba aspera secuta sunt; Jitendra iterum dubitationibus premebatur.

"In magnam calamitatem me induxisti! Prandium nostrum fortuita fortuna fuit! Quomodo huius urbis spectacula videre possumus, nullo inter nos discrimine? Et quomodo me ad Anantae domum reducere potes?"

"Cito Deum oblivisceris, nunc cum venter plenus sit." Verba mea, non amara, accusatoria erant. Quam brevis est memoria humana ad beneficia divina! Nemo vivit qui non viderit quasdam preces suas exauditas.

"Ego sum non probabilis ad oblivisci meus stultitia in audacia ex cum a insanus similis te!"

"Esto quietus, Jitendra! The idem Dominus OMS pastus nos voluntas demonstrare nos

Brindaban et reditus nos ad Agra.

Adulescens gracilis vultu gracili celeriter advenit. Sub arbore nostra substitit, et me inclinavit.

"Care amice, tu et comes tuus hic ignoti esse debetis. Permitte mihi ut hospes et dux vester sim."

Vix fieri potest ut Indus pallescat, sed vultus Jitendrae subito aegrotavit. Comiter recusavi offertum.

"Certe me non exsilias?" Timor peregrini in quibusvis aliis circumstantiis comicus fuisset .

"Cur "non?"

"Tu es guru meus." Oculi eius meos confidenter quaesiverunt. "Dum preces meas meridianas celebrabam, beatus Dominus Krishna in visione apparuit. Duas figuras derelictas sub hac ipsa arbore mihi ostendit. Una facies tua erat, domine mi! Saepe eam in meditatione vidi! Quanta laetitia si humiles meas officia accipis!"

"Ego quoque gaudeo te me invenisse. Neque Deus neque homo nos deseruit!" Quamquam immobilis eram, vultui alacri ante me subridens, interna reverentia me ad pedes divinos deiecit.

"Care amici, voluntas tu non honor meus domus nam a visitare?"

"Benignus es; sed consilium non est possibile. Iam hospites fratris mei

Agrae sumus." "Saltem mihi memorias Brindabanum tecum peragrandi da."

Libenter consensi. Iuvenis, qui nomen sibi Pratap Chatterji esse dixit, currum equorum salutavit. Templum Madanamohanae et alia delubra Krishnae visitavimus. Nox descendit dum in devotionibus nostris in templis eramus.

sandesh mihi datur ." **11-6** Pratap tabernam prope stationem ferriviariam ingressus est. Jitendra et ego per latam viam ambulavimus, nunc in relativa frigiditate conferti. Amicus noster aliquamdiu abfuit, sed tandem cum donis multorum dulcium rediit.

"Quaeso mihi permitte hoc meritum religiosum adipisci." Pratap suppliciter subridens fasciculum nummorum nummorum et duas tesseras, modo emptas, Agram porrigebat.

Reverentia acceptationis meae erga Manum Invisibilem erat. Ab Ananta derisa, nonne eius munificentio necessitatem longe superabat?

Nos quaesitum ex a secretus macula prope ille/illa/illud statio

Kriya Lahiri Mahasaya, maximi yogi temporum recentiorum, instruam . Ars eius erit guru tuus."

Initiatio intra semihoram completa est. " *Kriya* est tua *chintamani* ," **11-7** Novo discipulo dixi. "Ars, quae, ut vides, simplex est, artem accelerandi hominis vim complectitur."

Evolutio spiritualis. Scripturae Hinduisticae docent ego incarnatum decies centena milia annorum requirere ad liberationem a *maya obtinendam. Hoc tempus naturale per Kriya Yogam* magnopere abbreviatur . Sicut Jagadis Chandra Bose demonstravit incrementum plantarum multo ultra normalem ratem accelerari posse, ita progressus psychologicus hominis etiam scientia interna accelerari potest. Esto fidelis in praxi tua; ad Guru omnium guruum accedere poteris.

"Efferor ut hanc clavem yogicam, diu quaesitam, inveniam!" Pratap cogitabundus dixit. "Eius effectus liberans vincula mea sensoria me ad altiores sphaeras liberabit. Visio hodierna Domini Krishnae..." "summum meum bonum tantum significare potest."

Tacito animo intellegente aliquandiu sedimus, deinde lente ad stationem ambulavimus. Gaudium in me inerat dum tramen ascendebam, sed hic dies lacrimarum Jitendrae erat. Valedictio mea amantissima Pratap suppressis singultibus amborum comitum meorum intercalata erat. Iter iterum Jitendram in confusionem doloris invenit. Non pro se hac vice, sed contra se ipsum.

"Quomodo vadus meus confide! Meus cor habet fuisse lapis! Numquam in futurum debeo Ego dubium Dei praesidium!

Media nox appropinquabat. Duae "Cinturinae", egens emissae, cubiculum Anantae intraverunt. Vultus eius, ut promiserat, stuporem exprimebat. Tacite mensam rupibus perfudi.

"Jitendra, veritas!" Anantae iocosa voce dixit. "Nonne hic iuvenis rapinam parabat?"

Sed dum fabula explicabatur, frater meus sobrius, deinde gravis factus est.

"Lex copiae et postulationis ad subtiliora regna pertingit quam putaveram," Ananta cum spirituali enthusiasmo numquam antea animadverso locutus est. "Primum intellego indifferentiam tuam erga cryptas et vulgares accumulationes mundi."

Quamvis sero esset, frater meus institit ut *diksha* **11-8 acciperet.** in *Kriya Yogam* . "Guru" Mukunda officium duorum discipulorum non quaesitorum uno die suscipere debuit.

Ientaculum mane sequenti consumptum est cum concordia, pridie absente. Jitendrae subrisi.

"Tu" debeo non esse deceptus de ille/illa/illud Taj. Sine nos prospectus id ante incipiens nam Serampore.

Valedicto Anantae, ego et amicus meus mox ante gloriam Agrae, Taj Mahal, advenimus. Marmor candidus, sole fulgens, visionem purae symmetriae prae se fert. Cupressus obscurus, pratum nitidum, et lacus tranquillus in situ perfecto

positi sunt. Interius eximia sunt sculpturae laciniae similibus, lapidibus semipretiosis incrustatae. Coronae et voluta delicata e marmoribus, fuscis et violaceis, intricate emergunt. Illuminatio e tholo in cenotaphia Imperatoris Shah-Jahan et Mumtaz Mahall, reginae regni et cordis sui, cadit.

Satis de visus! (or) visus! Ego erat desiderium nam meus guru Jitendra et Ego erant breviter iter faciens meridies ab

tramen versus Bengala.

"Mukunda, familiam meam mensibus non vidi. Sententiam mutavi; fortasse postea dominum tuum Serampore visitabo."

Amicus meus, qui leviter dici potest animo fluctuante, me Calcuttae reliquit. Mox Seramporem, duodecim milia passuum ad septentrionem, perveni tramine locali.

Mirabilis palpitatio me invasit cum intellexi viginti octo dies praeterisse ex conventu Benaresi cum guru meo. "Ad me venies post quattuor hebdomades!" Hic eram, corde palpitante, in atrio eius in quieta Rai Ghat Lane stans. Primum eremitorium intravi ubi maximam partem decem annorum sequentium cum *Jyanavatar Indiae* , "incarnatione sapientiae," transigerem.

11-1 : Vide capitulum XXV .

11-2 : The clarus orbi terrarum mausoleum..

11-3 : A pannus *dhoti* est nodosus circum ille/illa/illud lumbus et tegumenta ille/illa/illud crura..

11-4 : Brindaban in ille/illa/illud Muttra districtus de Unita Provinciae, est ille/illa/illud Hinduus Hierosolyma. Hic Dominus Krishna monstratum glorias eius ad utilitatem hominum.

11-5 : Hari; unus amabilis nomen ab quae Dominus Krishna est notus ad eius

devoti. 11-6: Dulce Indicum..

11-7 : A mythologicus gemma cum potestas ad concessio desideria.

11-8 : Spiritualis initiatio; ab ille/illa/illud Sanscrita radix *Diksh* ad dedicare se ipsum

CAPITULUM: Duodecim

Anni In Meus Magistri Eremitage

"Venisti," Sri Yukteswar me salutavit e pelle tigrina in pavimento conclavis cum maenianis. Vox eius frigida erat, mores sine motu animi.

"Ita vero," carus Magister, Ego sum hic ad sequi te." Genu flectens Ego tactus eius pedes.

"Quomodo potest ille esse? Tu neglegere meus vota.

"Non" diutius, Guruji! Tuus votum debeo esse meus lex!"

"Melius est! Nunc vitae tuae responsabilitatem

suscipere possum." "Libenter onus transfero,

Domine."

"Prima igitur mea petitio est ut domum ad familiam tuam redeas. Volo te Calcuttae collegium ingredi. Educatio tua continuanda est."

"Bene, domine." Trepidationem meam celavi. Num libri importuni me per annos persequerentur? Primo Pater, nunc Sri Yukteswar!

"Aliquando ad Occidentem ibis. Populus eius aures ad sapientiam antiquam Indiae promptior erit, si magister Hinduisticus ille mirus gradum academicum habeat."

"Tu optime scis, Guruji." Tristitia mea evanuit. Allusionem ad Occidentem mihi perplexam et remotam visam est; sed occasio mihi Magistro per oboedientiam placendi maxime immediata erat.

"Tu" voluntas esse prope in Calcutta; veni hic quotiescumque tu invenio tempus."

"Quotidie si fieri potest, Domine! Grato animo auctoritatem tuam in omni vitae meae parte accipio—una condicione."

"Ita vero?"

"Id tu promissum ad revelare Deus ad me!"

Horae certaminis verbis secuta est. Verbum magistri non potest falsificari; non leviter datur. Implicationes in iure dando vastas metaphysicas prospectus aperiunt. Guru cum Creatore arcte coniunctus esse debet antequam Eum ad apparendum obligare possit! Divinam Sri Yukteswar unitatem sensi, et, ut discipulus eius, commodum meum urgere decrevi.

"Ingenio tuo est exigentis!" Tum consensus Magistri cum misericordi definitivitate

resonavit: "Votum tuum sit meum votum."

Umbra perpetua ex corde meo sublata est; vaga investigatio, huc illuc, finita erat. Perfugium aeternum apud verum guru inveneram.

"Veni; eremitorium tibi ostendam." Magister e stragulis tigrinis surrexit. Circumspiciens, oculis meis stupore in picturam muralem, iasmini coronatam, incidit.

"Lahiri" "Mahasaya!"

"Ita vero, guru divinus meus." Vox Sri Yukteswar reverenter vibrans erat. "Maior erat, ut vir et yogi, quam ullus alius magister cuius vita intra fines investigationum mearum venit."

Tacite imaginem notam anteii. Animae honor magistro incomparabili ferebatur, qui, infantiam meam benedicens, vestigia mea ad hanc horam direxit.

Duce guru meo, per domum eiusque agros ambulavi. Magnum, antiquum et bene constructum eremitarium atrio ingentibus columnis ornato circumdatum erat. Muri exteriores musco tecti erant; columbae super tectum planum et griseum volitabant, sine caerimonia cubicula ashramica inter se communicantes. Hortus posterior amoenus erat cum jaca, mango et musa. Maeniana balustrata cubiculorum superiorum in aedificio duorum tabulatorum atrium ex tribus lateribus respiciebant. Aula spatiosa in solo inferiori, laqueari alto columnatis sustentata, Magister dixit, praecipue per festivitates annuas Durgapujae *adhiberi* . **12-1** Scala angusta ad conclave Sri Yukteswar ducebat, cuius parvum porticus viam prospiciebat. Ashram simpliciter ornatum erat; omnia simplicia, munda et utilia erant. Plures sellae, scamna et mensae stylo occidentali ornatae in promptu erant.

Magister me invitavit ut pernoctarem. Cena e curry olerum a duobus discipulis iuvenibus, qui disciplinam eremiticam accipiebant, apposita est.

"Guruji, quaeso mihi aliquid de vita tua narra." In stramine prope pellem eius tigrinam sedebam. Stellae amicae, ut videbatur, ultra maenianum prope aderant.

"Nomen familiae meae Priya Nath Karar erat. Nata sum **duodecim annis duobus. "** Hic in Serampore, ubi pater meus dives negotiator erat. Hanc domum maiorum mihi reliquit, nunc eremitorium meum. Educatio mea formalis parva erat; tarda et superficialis inveni. Prima iuventute, officia patris familiae suscepi, et unam filiam habeo, nunc nuptam. Media vita mea ductu benedicta est... Lahiri Mahasayae. Postquam uxor mea mortua est, Ordini Swami interfui et novum nomen accepi Sri Yukteswar Giri. **12-3** Tales sunt annales mei simplices."

Magister vultui meo alacri subrisit. Sicut in omnibus delineationibus biographicis, verba eius res externas protulerant, interiore homine non revelato.

"Guruji, Ego vellem similis ad audire quidam fabulae de tuus pueritia."

"Pauca vobis narrabo—unaquaeque cum morali sua!" Oculi Sri Yukteswar micabant admonitione sua. "Mater mea olim me terrere conata est fabula horrenda de larva in camera obscura. Abii..." Statim ibi adveni, et dolorem meum quod umbram non vidissem expressi. Mater mihi numquam aliam fabulam horribilem narravit. Moralia: Metum in faciem inspice et te vexare desinet.

"Alia memoria vetusta est desiderium meum canem turpem vicini. Familiam meam per hebdomades in tumultu tenui ut canem illum adipiscerer. Aures meae surdae erant ad oblationes animalium specie magis grata. Morale: Affectus excaecat; imaginariam aureolam attractivitatis rei desiderii addit."

"Tertia fabula de plasticitate mentis iuvenilis agit. Matrem meam interdum dicentem audivi: 'Vir qui officium sub quolibet accipit servus est.' Ea impressio tam indelebiliter fixa est ut etiam post matrimonium omnia officia recusarem. Sumptus supplevi dotem familiarem in agros collocando. Moralis: Suggestiones bonae et positivae sensibilem erudire debent." "aures puerorum. Primae eorum notiones diu acute impressae manent."

Magister in silentium tranquillum incidit. Circa mediam noctem me ad angustum lectum duxit. Somnus profundus et dulcis erat prima nocte sub tecto guru mei.

Sri Yukteswar mane sequenti elegit ut mihi initiationem *Kriya Yogae concederet* . Technicam iam a duobus discipulis Lahiri Mahasayae acceperam — Patre et praeceptore meo, Swami Kebalananda — sed in praesentia Magistri vim transformantem sensi. Ad tactum eius, magna lux in essentiam meam erupit, velut gloria innumerabilium solium simul fulgentium. Diluvium beatitudinis ineffabilis, cor meum ad intima penetrans, per diem sequentem continuavit. Sera erat illa post meridiem antequam me ad relinquendum eremitorium adducere potui.

"Intra triginta dies redibis." Cum domum meam Calcuttensem pervenissem, impletio praedictionis Magistri me comprehendit. Nemo ex propinquis meis acerbas observationes fecit quas de reditu "avis volantis" timebam.

sadhanae meae vidisti . Nunc ad portum divini magistri mei perveni."

"Fili, gaudeo pro nobis ambobus." Pater et ego vesperi tranquilli simul sedebamus. "Invenisti" guru vester, sicut mirabili modo olim meum inveni. Manus sancta Lahiri Mahasaya vitas nostras custodit. Magister vester non sanctum Himalayanum inaccessibilem, sed unum propinquum probavit. Preces meae exauditae sunt: non in investigatione Dei perpetuo remoti estis. ex conspectu meo."

Pater quoque gaudebat quod studia mea formalia resumerentur; idoneas curavit. Postero die in Collegium Ecclesiae Scoticae Calcuttae inscriptus sum.

Menses felices praeterierunt. Lectores mei sine dubio perspicaciter coniecturaverunt me parum in scholis collegii videri. Eremita Serampore nimis irresistibilem illecebram habebat. Magister ubique praesentiam meam sine commento accepit. Ad solatium meum, raro de aulis studiorum locutus est. Quamquam omnibus manifestum erat me numquam ad studium factum esse, interdum minimas notas transeundi consequi potui.

Vita quotidiana in ashram leniter fluebat, raro variabat. Guru meus ante lucem expergefactus est. Iacens, vel interdum in lecto sedens, statum *samadhi ingressus est* . **12-4** Simplicitas ipsa erat invenire cum Magister expergefactus esset: subito cessatio stertorum ingentium. **12-5** Suspirium unum aut alterum; fortasse motus corporis. Deinde status silentii anhelitus: in profunda laetitia yogica erat.

Ientaculum fecit non sequi; primus venit a longus ambulare ab ille/illa/illud Ganges. Illi mane ambulationes cum meus

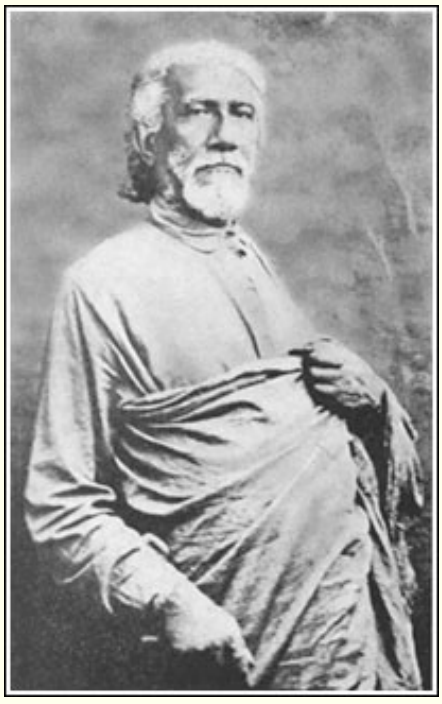
Guru—quam verus et vividus adhuc! In facili memoriae resurrectione, saepe me ad latus eius invenio: sol matutinus flumen calefacit. Vox eius resonat, sapientiae veracitate dives.

Balneum; deinde prandium meridianae. Eius praeparatio, secundum cotidianas Magistri instructiones, diligens opus iuvenum discipulorum fuerat. Guru meus vegetarianus erat. Antequam autem monachum amplexus esset, ova et pisces comederat. Consilium eius discipulis erat ut quamlibet simplicem diaetam, quae constitutioni suae conveniret, sequerentur.

Magister comedit parvum; saepe oryza coloratus cum curcuma vel sucus de betae vel spinacia et leviter butyro liquefacto vel butyro bubalino *aspersus* . Alio die fortasse lenticulam - *dhal* vel *channam* **12- sex** Cari cum holeribus. Pro bellariis, manga vel aurantia cum oryza e pulte, vel suco jacae.

Post meridiem adveniebant visitantes. Continuus flumen e mundo in tranquillitatem eremi influebat. Omnes in Magistro parem comitatem et benignitatem inveniebant. Homini qui se ipsum ut animam, non corpus aut ego, intellexit, reliqua humanitas similitudinem aspectus miram assumit.

The impartialitas de sancti est radicatus in sapientia. Magistri habere effugit *maya* ; eius alternans Vultus intellectus et stultitiae non iam aspectum influentem praebebant. Sri Yukteswar nullam considerationem specialem erga eos qui forte potentes aut periti erant praebebat; neque alios propter paupertatem aut illitteratum contemnebat. Verba puerilia cum reverentia audiebat, et peritum arrogantem aperte ignorabat.

MEUS MAGISTER, SRI Yukteswar

Hora octava erat hora cenae, et interdum hospites morantes inveniebantur. Guru meus se non excusabat ut solus ederet; nemo e suo ashramo esuriens aut insatisfactus egressus est. Sri Yukteswar numquam erat...

Haesitatus, numquam a visis improvisis perterritus; cibus exiguus e convivio sub eius ingeniosa directione emergeret. Attamen frugalis erat; modicae eius pecuniae multum proficiscebantur. "In marsuppio tuo commode esto," saepe dicebat. "Prodigalitas tibi molestiam afferet." Sive in minutiis oblectamentorum eremi, sive in operibus aedificandi et reparandis, sive in aliis curis practicis, Magister originalitatem spiritus creativi demonstravit.

Saepe vespertinae horae tranquillae sermones guru mei, thesauros contra tempus, afferunt. Omnis eius locutio sapientia mensurata et sculpta erat. Sublimis fiducia modum loquendi eius notabat: id erat singularis Ille locutus est ut nullus alius in meus experientia semper locutus est. Eius Cogitationes in delicata discretionis statera ponderatae sunt antequam eis habitum externum permitteret. Essentia veritatis, ubique permeans etiam aspectu physiologico, ab eo velut fragrans animae exudatio profluebat. Semper mihi conscius eram me in praesentia manifestationis viventis esse. Dei. Pondus divinitatis eius caput meum ante eum sponte inclinavit.

Si hospites serotini animadverterent Sri Yukteswar Infinito occupari, celeriter eos in sermonem inibat. Incapax erat gestum adhibere, aut interiorem secessionem ostentare. Semper unus cum Domino, nullum tempus separatum ad communionem requirebat. Magister sibi perfectus iam gradum meditationis reliquit. "Flos cadit cum fructus apparet." Sed sancti saepe formis spiritualibus ad discipulos exhortandos adhaerent.

Media nocte appropinquante, guru meus fortasse in somnum incideret quasi puerilis. De stragulis nulla cura erat. Saepe, sine pulvino quidem, in angusto lectulo iacebat, quod… erat fundamentum pro consueta sua sella e pelle tigrina.

Disputatio philosophica per noctem non rara erat; quivis discipulus eam intensitate studii evocare poterat. Nullam lassitudinem tum, nullam cupiditatem somni sensi; verba viva Magistri sufficiebant. "O, aurora est! Ambulemus iuxta Gangem." Sic finita sunt multae periodi meae nocturnae aedificationis.

Primi mei menses cum Sri Yukteswar in utili lectione culminaverunt—"Quomodo Culicem Superes." Domi familia mea semper velamina tutelaria noctu utebatur. Consternatus sum cum inveni in… In eremo Serampore, haec prudentis consuetudo in violatione honorata est. Attamen insecta plene habitabant; a capite ad calcem morsus sum. Guru meus mei misertus est.

"Eme tibi velum, et mihi quoque unum." Risit et addidit, "Si unum tantum tibi emeris, omnes culices in me concentrabuntur!"

Maxime gratus eram quod parui. Quaque nocte quam Serampore transigebam, guru meus me rogabat ut cortinas ante somnum componerem.

Culices una vespera praecipue virulenti erant. Sed Magister consuetas suas

instructiones dare neglexit. Anxius murmur insectorum praevidens audivi. In lectum conscensus, precem expiatoriam in omnes partes iactavi. Post semihoram, simulacter tussivi ut attentionem guru mei attraherem. Putabam me insanire morsibus et praesertim murmure canente dum culices ritus cruentos celebrabant.

Nullus motus responsivus a Magistro; caute ad eum accessi. Non respirabat. Haec prima mea observatio eius in stupore yogico erat; me terrore implevit.

"Cor eius defecisse debet!" Speculum sub naso eius posui; nullus halitus vapor apparuit. Ut rem dupliciter certius essem, per minuta os eius et nares digitis clausi. Corpus eius frigidum et immotum erat. Stupefactus, ad ianuam me converti ut auxilium arcesserem.

"Itaque! Experimentalista incipiens! Miser meus nasus!" Vox Magistri risu tremula erat. "Cur non cubitum is? Totusne mundus tibi mutabitur? Te ipsum muta: conscientia culicum libera te."

Mansuete ad lectum meum redii. Nullum insectum propius accessit. Intellexi guru meum antea cortinas tantum mihi placendi causa consensisse; nullum enim timorem culices habebat. Vis eius yogica talis erat ut vel eos non mordere vellet, vel ad interiorem invulnerabilitatem effugere posset.

"Demonstrationem mihi dabat," cogitavi. "Hic est status yogicus quem consequi conari debeo." Yogi in superconscientiam transire et in ea manere posse debet, multis distractionibus numquam ab hac terra absentibus non obstantibus. Sive in murmure insectorum sive in splendore pervasivo lucis diurnae, testimonium sensuum excludendum est. Sonus et visus tum quidem veniunt, sed ad mundos pulchriores quam Eden exsul. **12-7**

The instructivus culices servitum nam alius mane lectio apud ille/illa/illud ashrama Id erat ille/illa/illud mitis hora crepusculi. Guru meus textus antiquos incomparabiliter interpretabatur. Ad pedes eius, in perfecta pace eram. Culex rudis idyllium intravit et attentionem meam certavit. Dum foveam venenosam fodit Acus hypodermica in femur meum infixa, manum ultricem sponte sustuli. Remissio a supplicio imminente! Memoria opportuna mihi venit unius ex aphorismibus yogae Patanjali— quod in *ahimsa* (innocuitate).

"Cur opus non perfecisti?"

"Domine! Vitam tollere suadesne?"

"Non; sed plaga mortis iam in mente tua inflicta est."

"Non intellego."

"Significatio Patanjali erat remotio *cupiditatis* necandi." Sri Yukteswar processus mentales meos quasi librum apertum invenerat. "Hic mundus inconvenienter ad usum litteralem *ahimsae ordinatus est* . Homo cogi potest ad creaturas noxias

exterminandas. Non sub simili compulsione est ad iram vel inimicitiam sentiendam. Omnes formae vitae ius aequum habent ad aera *mayae* . Sanctus qui secretum creationis detegit in harmonia erit cum innumeris eius expressionibus perturbantibus. Omnes homines ad hanc intelligentiam accedere possunt qui interiorem cupiditatem destructionis cohibent."

"Guruji, debeo unus offero se ipsum a sacrificium potius quam occidere a ferus bestia?"

"Minime; corpus hominis pretiosum est. Summum valorem evolutionarium habet propter centra cerebri et spinalia singularia. Haec devotum provectum sinunt plene comprehendere et exprimere altissima divinitatis aspectus. Nulla forma inferior ita instructa est. Verum est aliquem debitum peccati minoris incurrere si cogitur animal vel quodlibet animal vivum occidere. Sed Vedae *docent* iacturam gratuitam corporis humani esse gravem transgressionem contra legem karmicam."

Ego suspiravit in levamen; scripturalis roboratio de alicuius naturalis instinctus est non semper proxima.

Forte accidit ut numquam Magistrum prope cum panthera aut tigre vidi. Sed cobra mortifera ei semel obviam ivit, solum ut amore guru mei victa esset. Haec species serpentis in India valde timetur, ubi plus quam quinque milia mortuum quotannis efficit. Periculosus occursus Puri accidit, ubi Sri Yukteswar secundum eremitorium habebat, amoene situm prope... ille/illa/illud Sinus de Bengala. Prafulla, a iuvenis discipulus de postea annos, erat cum Magister in hoc occasione.

"Foris prope ashram sedebamus," Prafulla mihi narravit. "Cobra prope apparuit, quattuor pedes longa, puro terrore plena. Cucullo eius iratus expansus est dum ad nos cucurrit. Guru meus subrisit benigne, quasi puero. Prae consternatione fui cum Magistrum rhythmico plausu manuum intercedere vidi. **12-8** Ille horrorem indulgebat! Ego omnino quietus manebam, preces fervidas quas fervere poteram intus exclamans. Serpens, guru meo propinquus, nunc immobilis erat, quasi ab eius blanditiis captus. Cucullus horrendus paulatim contractus est; serpens inter pedes Magistri reptavit et in frutices evanuit.

"Cur guru meus manus moveret, et cur cobra eas non percuteret, mihi tum inexplicabile erat," Prafulla conclusit. "Ex eo tempore intellexi magistrum meum divinum ultra metum laesionis ab ulla creatura viventi esse."

Quadam post meridiem, primis meis mensibus in ashram, oculi Sri Yukteswar in me acriter defixi inveni.

"Tu" sunt nimis tenuis, Mukunda.

Dictum eius rem delicatam tetigit. Oculi mei depressi et aspectus macer longe... a meo favore testabantur ordines tonicorum in cubiculo meo Calcuttensi. Nihil profuit; dyspepsia chronica me ab infantia persequebatur. Desperatio mea interdum culmen attigit cum ego me ipsum interrogavi num operae pretium esset hanc vitam cum corpore tam insalubri pergere.

"Medicamenta limites habent; vis vitalis creatrix nullos habet. Crede: valebis et fortis eris."

Verba Sri Yukteswar convictionem veritatis personaliter applicabilis excitaverunt,

quam nullus alius medicus — et multos ego expertus eram! — in me evocare potuerat.

Die post diem, ecce! Crescebam. Duabus hebdomadibus post benedictionem occultam Magistri, pondus recreans, quod me antea eluderat, accumulaveram. Pertinaces mei dolores stomachi cum momento evanuerunt.

Perpetua perpetua. Postea vidi divinas sanationes a guru meo factas, quae homines morbo ominoso — tuberculosi, diabete, epilepsia, paralysi — laborabant. Nemo curationi eius gratior esse potuisset quam ego, subito liberatus ab aspectu meo cadaveroso.

"Annis abhinc, ego quoque anxius eram pondus addere," Sri Yukteswar mihi narravit. "Convalescentia post gravem morbum, Lahiri Mahasaya Benaresi visitavi."

"Domine," Ego habere fuisse valde aeger et perditus multi librae.

"Ego" vide, Yukteswar **XII-IX** tu factus te ipsum aegrotus et nunc tu cogitare tu sunt tenuis.

"Hoc responsum longe aberat ab eo quod exspectaveram; guru meus autem

addidit hortando: 'Videam; scio te cras melius valere debere.'"

"Verba eius tamquam gestum occultae curationis erga mentem meam receptivam accipiens, non miratus sum mane sequenti grata virium accessione. Magistrum meum quaesivi et exultans exclamavi, 'Domine, hodie multo melius me habeo.'"

"'Vere!'" Hodie tu roborare te ipsum.

"'Minime, domine!' reclamavi. 'Tu mihi auxilium tulisti; haec est prima vice post hebdomades qua ullam vim habui.'"

"'O, ita vero! Morbus tuus satis gravis fuit. Corpus tuum adhuc fragile est; quis dicere potest qualis cras futurus sit?"

"Cogitatio de possibili reditu infirmitatis meae mihi tremorem frigidi timoris attulit. Postero mane vix me ad domum Lahiri Mahasayae trahere potui."

"Domine," Ego sum aegrotans iterum.

"Mea guru aspectus erat interrogativus "Ita!" or "Ita!" Semel plus tu indisponere te ipsum.

"'Gurudeva, nunc intellego te me derisisse cotidie.' Patientia mea defecta erat. 'Non intellego cur veras meas narrationes non credas.'"

"'Vere, cogitationes tuae te modo debilem modo fortem sentire fecerunt.' Magister meus me amanter aspexit. 'Vidisti quomodo valetudo tua exspectationes tuas exacte secuta sit. Cogitatio vis est, sicut electricitas vel gravitas. Mens humana scintilla est omnipotentis conscientiae Dei. Ostendere tibi possem quidquid mens tua potens vehementer credit statim eventurum esse.'"

"Sciens ille Lahiri Mahasaya numquam locutus est otiose, Ego allocutus eum cum magnus reverentia et gratiarum actio:

"Magister," si Ego cogitare Ego sum bene et habere recuperatus meus prior pondus debeo ille "quid fiat?" or "quid fiat?"

"Id" est ita, aequaliter apud hoc momentum. Meus guru locutus est graviter, eius aspectus concentratus in meus oculi.

"Ecce! Non solum virium sed etiam ponderis augmentum sensi. Lahiri Mahasaya in silentium se recepit. Post paucas horas ad pedes eius, ad domum matris meae redii, ubi manebam dum Benares visitabam ."

"'Fili mi! Quid est? An hydropisia te tumescit?' Mater oculis suis vix credere poterat. Corpus meum nunc easdem robustas dimensiones habebat quas ante morbum meum habuerat."

"Me ipsum ponderavi et inveni me uno die quinquaginta libras addidisse; hae mecum in perpetuum manserunt. Amici et noti qui figuram meam gracilem viderant prae stupore obstupefacti sunt. Nonnulli eorum vivendi rationem mutaverunt et discipuli Lahiri Mahasayae propter hoc miraculum facti sunt."

"Guru meus, in Deo vigilans, sciebat hunc mundum nihil esse nisi somnium obiectivum Creatoris. Quia unitatem suam cum Somniatore Divino plene conscius erat, Lahiri Mahasaya materializare vel dematerializare vel quamlibet mutationem quam vellet in visione cosmica facere poterat." **12-10**

"Omnis creatio lege regitur," Sri Yukteswar conclusit. "Quae in universo externo manifestantur, a scientificis detegi possunt, leges naturales appellantur. Sed sunt leges subtiliores quae regnorum conscientiae regunt, quae solum per internam scientiam yogae cognosci possunt. Plana spiritualia occulta etiam sua naturalia et legitima principia operationis habent. Non est physicus scientificus sed magister plene sui ipsius perfectus qui veram naturam materiae comprehendit. Ita..." Christus aurem servi, postquam ab uno ex discipulis abscissam erat, restituere potuit. (**12-11)**

Sri Yukteswar fuit interpres scripturarum incomparabilis. Multae ex felicissimis meis memoriis in sermonibus eius positae sunt. Sed gemmae eius cogitationes non in cineres neglegentiae aut stultitiae coniectae sunt. Unus inquietus motus corporis mei, aut levis meus lapsus in oblivionem, sufficiebat ut subito tempus expositioni Magistri imponeret.

"Non hic es." Magister se ipsum quadam post meridiem hac patefactione interpellavit. Ut solet, attentionem meam cum celeritate quadam et inexpectabili observabat.

"Guruji!" Vox mea protestationis erat. "Non movi; palpebrae meae non motae sunt; omnia verba quae protulisti repetere possum!"

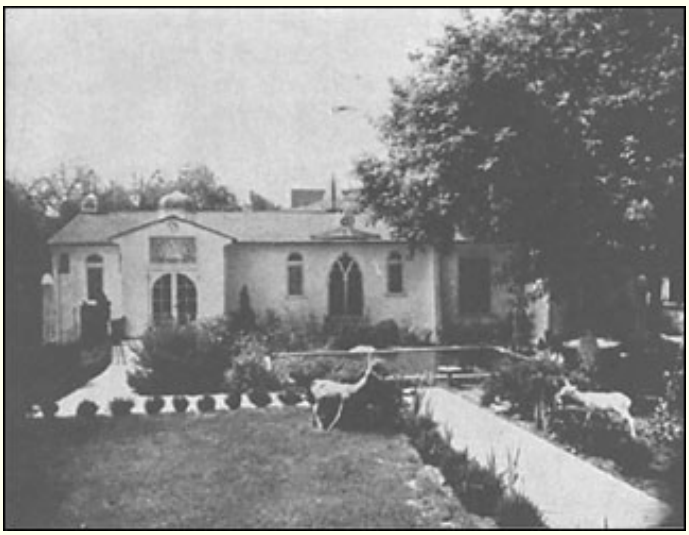
"Nihilominus non plene mecum eras. Obiectio tua me cogit admonere te in animo tuo tria instituta creavisse. Unum erat silvanum refugium in planitie, alterum in colle, tertium iuxta oceanum."

Illae cogitationes vage expressae revera paene subconscie praesentes fuerant.
Veniam petens, eum aspexi.

"Quid potest Ego facere cum talis a magister, OMS penetrat meus fortuitus meditationes?

Aedificium principale apud Mount Washington Estates Angelopoli, anno MCMXXV ut sedes Americana pro Self-Realization Fellowship conditum.

Auto-Realizatio Ecclesia de Omnes Religiones, Hollywoodum California.

"Ius mihi dedisti. Subtiles veritates quas explico sine tua plena attentione comprehendi non possunt. Nisi necesse est, secretum mentium aliorum non invado. Homini naturale privilegium est clam inter cogitationes suas vagari. Dominus non rogatus illuc non intrat; neque ego audeo intervenire."

"Tu" sunt semper salve, "Magister!"

"Tua architecturae somnia voluntas materializare postea. Nunc est ille/illa/illud tempus nam stude!"

Ita obiter guru meus simplici modo adventum trium magnorum eventuum in vita mea revelavit. Ab prima iuventute enigmaticas visiones trium aedificiorum, unumquodque in diverso loco, habueram. In exacta serie quam Sri Yukteswar

indicaverat, hae visiones formam ultimam ceperunt. Primo scholam yogae puerorum in campo Ranchi condidi, deinde sedes Americana in monte Los...

Angelus cacumen collis tandem a eremitorium in meridionalis California ab ille/illa/illud vastus Pacificum.

Magister numquam arroganter affirmavit: "Ego praedico tale illudque eventum futurum esse!" Maluit... indicium: "Noli tu cogitare id Maius "accidere?" Sed eius simplex oratio celavi vaticus potestas Ibi Nulla erat retractatio; numquam verba eius paulum velata falsa probata sunt.

Sri Yukteswar erat ingenio reservato et simplici. Nihil in eo erat vagi aut inepti visionarii. Pedes firmi in terra erant, caput in portu caeli.
Homines practici admirationem eius excitabant. "Sanctitas non est stultitia! Perceptiones divinae non debilitant!" aiebat. "Expressio activa virtutis acutissimam intelligentiam gignit."

In vita Magistri, discrimen inter realismum spiritualem et obscurum plene inveni. mystica quae falsa vice pro simili habetur. Guru meus de regnis superphysicis disserere dubitabat. Sola eius aura "mirabilis" erat perfectae simplicitatis. In colloquio vitabat allusiones attonitas; in actione libere expressus erat. Alii de miraculis loquebantur sed... nihil manifestare poterat; Sri Yukteswar raro leges subtiles commemorabat sed eas clam pro arbitrio operabatur.

"Vir cognitionis plena nullum miraculum efficit nisi internam sanctionem accipiat," Magister explicavit. "Deus non vult secreta creationis suae promiscue revelari. **12-12** Praeterea, quisque in mundo ius inalienabile ad liberum arbitrium habet. Sanctus hanc libertatem non violabit.

Silentium, Sri Yukteswar assuetum, profundae perceptiones Infiniti effecerunt. Nullum tempus restabat interminabilibus "revelationibus" quae dies magistrorum sine sui cognitione occupant. "In hominibus superficialibus pisces cogitationum parvarum magnum tumultum efficiunt. In mentibus oceanicis balaenae inspirationis vix tumultum faciunt." Haec observatio ex scripturis Hinduisticis non caret perspicaci facetiis.

Ob speciem minus spectaculosam guru mei, pauci tantum ex contemporaneis eius eum ut superhominem agnoverunt. Vulgare dictum: "Stultus est qui sapientiam suam celare non potest" numquam ad Sri Yukteswar applicari potuit. Quamquam mortalis natus sicut omnes alii, Magister identitatem cum Rectore temporis et spatii consecutus erat. In vita eius unitatem divinam percepi. Nullum impedimentum insuperabile invenerat ad unionem humani cum Divino. Nullum tale impedimentum exsistere, ut intellexi, nisi in spirituali hominis audacia exsistere.

Semper ad tactum pedum sanctorum Sri Yukteswar exhilarabar. Yogi docent discipulum spiritualiter magnetizari per reverentem contactum cum magistro; subtilem cursum generari. Incommodae habitus devoti in cerebro saepe cauteriuntur; sulcus inclinationum mundanarum eius utiliter perturbatur. Saltem

per momentum velamina secreta mayae invenire potest . elevans, et realitatem beatitudinis intue. Totum corpus meum cum liberante splendore respondit quotiescumque Genua flexi more Indico coram guru meo.

"Etiam quando Lahiri Mahasaya erat tacitus," Magister narratum ego, "vel quando ille colloquebatur in alius quam

De rebus stricte religiosis, nihilominus comperi eum mihi scientiam ineffabilem transmisisse."

Sri Yukteswar me similiter affecit. Si eremitam in animo sollicito aut indifferenti intravissem... animi, habitus meus insensibiliter mutatus est. Tranquillitas sanatrix ad solam visionem guru mei descendit. Quotidie cum eo nova experientia gaudii, pacis et sapientiae erat. Numquam eum inveni. decepti vel avaritia aut affectu aut ira aut quolibet humano affectu inebriati.

"Tenebrae *mayae* tacite appropinquant. Domum introspicimus." His verbis, crepusculo, Magister discipulos suos de *Kriya Yogae necessitate perpetuo admonuit* . Novus discipulus interdum dubitationes de sua dignitate ad yogae exercitationem exercendam expressit.

"Praeterita obliviscere," Sri Yukteswar eum consolabatur. "Vitae evanuerunt omnium hominum obscurae sunt multis pudoribus. Mores humani semper incerti sunt donec in Divino haereant. Omnia in futuro meliora erunt si nunc conatum spiritualem suscipias."

Magister semper iuvenes *chelas* **duodecim vel tredecim annos natos habebat.** in eremo suo. Educatio eorum spiritualis et intellectualis fuit eius studium per totam vitam: etiam paulo antequam obiit, duos pueros sex annorum et unum iuvenem sedecim annorum ad educandum accepit. Mentes eorum et vitas illa diligenti disciplina direxit in qua vocabulum "discipulus" etymologice radicatur. Incolae ashram guru suum amabant et venerabantur; levis plausus manuum eius sufficiebat ut eos alacres ad latus suum adduceret. Cum animus eius... tacitus et retractus, nemo loqui audebat; cum risus eius laete resonaret, pueri aspiciebant in eum tamquam suum.

Magister raro ab aliis rogabat ut sibi servitium personale praestarent, nec auxilium a discipulo acciperet nisi voluntas sincera esset. Guru meus vestes suas tacite lavabat si discipuli illud munus privilegiatum neglegebant. Sri Yukteswar vestem swami coloris ocrae traditionalem gerebat; calcei eius sine laqueis, secundum morem yogi, e pelle tigridis vel cervina erant.

Magister Anglice, Gallice, Hindica, et Bengalice expedite loquebatur; Sanscrita eius erat mediocris. Patienter iuvenes discipulos suos certis compendiis, quas ingeniose ad studia Anglica et Sanscrita excogitaverat, instruebat.

Magister erat cautus de eius corpus, dum retentio sollicitus affixum The Infinitus, demonstravit, recte se manifestat per corporis et mentis sanitatem. Extrema omnia sprevit. Discipulus olim longum ieiunium coepit. Guru meus tantum risit: "Cur non os cani iacit ?"

Valetudo Sri Yukteswar optima erat; numquam eum aegrotum vidi. **12-14** Discipulis permisit ut medicos consulerent, si id utile videretur. Propositum eius erat morem

mundanum reverentiam tribuere: "Medici opus suum sanandi per leges Dei, ut ad materiam applicantur, pergere debent." Sed excellentiam therapiae mentis extollebat, saepeque iterabat: "Sapientia est summum purgamentum."

"Corpus amicus perfidus est. Da ei debitum; non amplius," inquit. "Dolor et voluptas sunt transitoriae; omnes dualitates cum tranquillitate tolera, dum simul conaris earum tenacitatem removere."

Imaginatio est ianua per quam morbus necnon sanatio intrat. Noli credere realitati morbi etiam cum aegrotas; hospes ignotus fugiet!

Magister inter discipulos suos multos medicos numeravit. "Qui leges physicas investigaverunt, facile scientiam animae investigare possunt," eis dixit. "Subtilis quidam mechanismus spiritualis post ipsam structuram corporis latet." **12-15**

Sri Yukteswar discipulis suis suadebat ut essent vivi interpres virtutum occidentalium et orientalium. Ipse, externis moribus Occidentalis exsecutivus, intus autem Orientalis spiritualis erat. Mores progressivos, ingeniosos et hygienicos Occidentis, necnon ideales religiosos quae saeculorum circulum Orienti dant, laudabat.

Disciplina mihi non ignota erat: domi pater severus erat, Ananta saepe severus. Sed disciplina Sri Yukteswar non potest dici nisi drastica. Perfectionista, guru meus discipulos suos hypercriticus erat, sive in rebus momenti sive in subtilitatibus morum.

"Mores boni sine sinceritate similes sunt pulchrae mortuae feminae," dixit occasione opportuna. "Rectitudo sine urbanitate similis est cultro chirurgi, efficax sed iniucunda. Candor cum comitate utilis et admirabilis est."

Progressu meo spirituali Magister, ut videtur, contentus erat, nam raro de eo loquebatur; in aliis rebus aures meae reprehensioni non ignarae erant. Delicta mea praecipua erant oblivio, interdum tristitiae indulgentia, neglectio quarundam regularum decoris, et interdum mores inordinati.

"Observa quomodo actiones patris tui Bhagabati bene ordinatae et omni modo libratae sint," guru meus demonstravit. Duo discipuli Lahiri Mahasayae convenerant, paulo postquam peregrinationes meas ad Serampore incepi. Pater et Sri Yukteswar admiranter alter alterius dignitatem aestimabant. Ambo vitam interiorem graniti spiritualis, per saecula insolubilem, aedificaverant.

A magistris transversis prioris vitae meae paucas falsas praecepta hauseram. *Chela* , mihi dictum est, non debere se strenue de officiis mundanis sollicitare; cum officia mea neglexissem aut incaute perfecissem, non castigabar. Natura humana talem instructionem facilem invenit adsimilationem. Sub implacabili virga Magistri autem, mox a iucundis illusionibus irresponsabilitatis convalui.

"Qui huic mundo nimis boni sunt, alium ornant," Sri Yukteswar animadvertit. "Dummodo aerem liberum terrae respiratis, obligamini gratias officia praestare. Is solus qui statum anhelitum plene perfecit." **12-16** liberatur a imperativis cosmicis. Non omittam te certiorem facere cum ad perfectionem ultimam perveneris.

Guru meus numquam corrumpi potuit, ne amore quidem. Nullam indulgentiam

praebuit erga quemquam qui, sicut ego, libenter se discipulum eius offerebat. Sive Magister et ego discipulis eius sive ignotis circumdati essemus, sive soli una essemus, semper plane loquebatur et acriter increpabat. Nullae nugae… Lapsus in superficialitatem vel inconstantiam eius correptionem effugit. Haec tractatio adplanans difficile erat ad

Perferre, sed meum propositum erat Sri Yukteswar permittere ut singulas difficultates meas psychologicas expoliret. Dum in hac titanica transformatione laborabat, sub pondere mallei eius disciplinaris saepe contremui.

"Si verba mea tibi non placent, tibi licet quovis tempore discedere," Magister me certiorem fecit. "Nihil a te volo nisi tuam propriam emendationem. Mane tantum si tibi prodesse videtur."

Pro omni ictu humiliante quem vanitati meae inflixit, pro omni dente in metaphorica maxilla mea quem stupendo scopo excussit, gratiam habeo ultra omnem dicendi facultatem. Durus nucleus humani egoismi vix nisi rudi modo excuti potest. Eo discessu, Divinum tandem canalem apertum invenit. Frustra per silicea corda egoismi penetrare conatur.

Sapientia Sri Yukteswar tam perspicax erat ut, dictis neglegens, saepe tacitis observationibus responderet. "Quod quis audire se putat, et quod loquens revera insinuavit, fortasse longe distant," inquit. "Conare sentire cogitationes quae post confusionem verborum hominum latent ."

Sed divina perspicacia auribus mundanis dolorosa est; Magister apud discipulos superficiales non erat gratus. Sapientes, semper pauci numero, eum profunde venerabantur. Ausim dicere Sri Yukteswar guru omnium in India maxime quaesitum fuisse, nisi verba eius tam candida et tam censoria fuissent.

"Dureus sum in eos qui ad meam disciplinam veniunt," mihi confessus est. "Ea est mea via; aut accipe aut discede." id Ego voluntas numquam compromissum Sed tu voluntas esse multum benignior ad tuus discipuli; ille est tuus via. Conor purificare tantum in ignibus severitatis, ultra tolerantiam mediam urentibus. Modus lenis de amor est etiam transfigurans. The inflexibilis et ille/illa/illud cedens methodi sunt Aeque efficax si cum sapientia adhibeatur. Ibis ad terras externas, ubi impetus asperi in ego non probantur. Magister nuntium Indiae in Occidente propagare non posset sine ampla copia patientiae et tolerantiae accommodativae." Recuso dicere quanta veritate postea intellexi. in verbis Magistri inveni!

Quamquam oratio Sri Yukteswar, quae sine dissimulatione erat, magnum sectatorum numerum per annos suos in terra impedivit, nihilominus spiritus eius vivus hodie per orbem terrarum manifestatur, per sinceros discipulos... *Kriya Yoga* eius aliaque doctrina. Magistratum in animis hominum habet quam umquam Alexander in solo somniavit.

Pater quodam die advenit ut Sri Yukteswar honorem suum offerret. Parens meus, probabiliter, exspectabat se verba mea laudatoria auditurum. Attonitus est cum longam narrationem imperfectionum mearum ei narravit. Mos erat Magistri simplices, neglegendos defectus cum specie ominosae narrare. gravitas. Pater ad me festinavit. "Ex verbis guru tui te omnino corruptum invenire putabam!" Parens

meus inter lacrimas et risum erat.

Sola causa displicentiae Sri Yukteswar eo tempore erat quod conatus eram, contra eius lenem monitum, quendam hominem ad viam spiritualem convertere.

Cum indignatus celeritas Ego quaesitum ex meus guru Ille acceptus ego cum deiectus oculi, ut quamquam

Culpae conscius. Unica vice fuit quam divinum leonem mansuetum ante me vidi. Momentum unicum plene gustatum est.

"Domine, cur me tam impie iudicasti coram patre meo attonito? Iustumne

erat?" "Non iterum faciam." Magistri vox erat veniam petens.

Statim inermis fui. Quam facile vir magnus culpam suam confessus est! Quamquam numquam iterum tranquillitatem animi patris turbavit, Magister tamen implacabiliter me dissecare perrexit, quotiescumque et quocumque vellet.

Novi discipuli saepe cum Sri Yukteswar in exhaustiva aliorum critica se iunxerunt. Sapienter sicut guru! Exempla perfectae discriminationis! Sed qui impetum facit non debet esse inermis. Iidem discipuli carpebantes praecipites fugerunt simulac Magister publice pauca iacula e pharetra sua analytica in eorum directionem emisit.

"Tenera interna infirmitates, levibus reprehensionis tactibus taediosas, similes sunt morbis corporis partibus, quae etiam ante delicatam tractationem refugiunt." Hoc erat Sri Yukteswar hilariter dictum de levibus.

Sunt discipuli qui guru ad imaginem suam factum quaerunt. Tales discipuli saepe questi sunt se Sri Yukteswar non intellegere.

"Neque tu Deum comprehendis!" respondi aliquando. "Cum sanctus tibi perspicuus erit, unus eris." Inter trilliones mysteriorum, singulis momentis auras inexplicabiles spirantes, quis audeat postulare ut natura inscrutabilis magistri statim comprehendatur?

Discipuli veniebant, et plerumque abibant. Qui viam pinguis misericordiae et commodae recognitionis cupiebant, eam in eremo non invenerunt. Magister perfugium et pascuum per aeonas praebuit, sed multi discipuli parci etiam unguentum ego postulaverunt. Discesserunt, innumerabiles vitae humilitationes omni humilitati praeferentes. Radii fulgentes Magistri, apertus et penetrans solis sapientiae suae, nimis potentes erant pro eorum morbo spirituali. Quaesiverunt aliquem magistrum minorem qui, eos adulatione obumbrans, somnum incertum ignorantiae permisit.

Primis mensibus cum Magistro, timorem quendam increpationum eius expertus eram. Hae, mox intellexi, discipulis reservabantur qui vivisectionem verbalem eius petierant. Si quis discipulus contortus protestationem faceret, Sri Yukteswar sine offensione silebat. Verba eius numquam iracunda erant, sed impersonalia cum sapientia.

Perspicacia Magistri non erat ad aures imparatas visitantium fortuitorum; raro de

vitiis eorum, etsi insignibus, animadvertebat. Sed erga discipulos qui consilium eius petebant, Sri Yukteswar gravem responsabilitatem sentiebat. Fortis sane est guru qui suscipit transformare rudem humanitatis ego permeae! Fortitudo sancti radicatur in compassione eius erga titubantes oculorum huius mundi.

Cum latentem indignationem reliquerim, notabilem imminutionem in castigatione mea animadverti. Subtilissimo quodam modo, Magister in relativam clementiam diffusus est. Tempore procedente, omnem murum rationalizationis et subconsciae reservationis, post quem humana personalitas se plerumque protegit, demolivi. **12-17** Praemium erat concordia sine labore cum guru meo. Eum tum fidens, consideratus, et tacite amantem inveni. Sine demonstratione autem, nullum verbum affectionis pronuntiabat .

Mea ipsa natura praecipue devotionis plena est. Primo mihi perturbabat invenire guru meum, *jnana saturatum sed bhakti* aridum videbatur , **12-18** Se solum per frigidam mathematicam spiritualem expressit. Sed dum me ad eius naturam conformavi, nullam diminutionem sed potius augmentum in devotione mea ad Deum inveni. Magister sui ipsius perfectus plene potest varios discipulos suos secundum naturales vias propriae inclinationis dirigere.

Relatio mea cum Sri Yukteswar, quamvis aliquantum inarticulata, nihilominus omni eloquentia praedita erat. Saepe silentium eius in cogitationibus meis impressum inveniebam, orationem inutilem reddens. Iuxta eum quiete sedens, eius munificentiam per enthusiasmum meum placide effundi sentiebam.

Iustitia impartialis Sri Yukteswar insigniter demonstrata est per ferias aestivas primi anni mei academici. Libenter accepi occasionem menses continuos apud Serampore cum guru meo degendi.

"Fortasse eremitorio praepositus eris." Magister adventu meo alacri gaudebat. "Munera tua erunt hospites accipere et operis aliorum discipulorum curare."

Kumar, iuvenis vicanus e Bengala orientali, post duas hebdomades ad institutionem eremitoriam acceptus est. Ingenio insigniter praeditus, celeriter amorem Sri Yukteswar sibi conciliavit. Nescioqua de causa, Magister novo incolae valde clemens erat.

"Mukunda, Kumar officia tua suscipiat. Tempus tuum scopis et coquendo adhibe." Magister haec praecepta edidit postquam puer novus nobiscum mensem unum fuerat.

Ad principatum evectus, Kumar tyrannidem domesticam levem exercuit. Tacita seditione, ceteri discipuli me cotidie consilium quaerere pergebant.

"Mukunda impossibilis est! Me supervisorem fecisti, tamen alii ad eum eunt et ei oboediunt." Tribus hebdomadibus post Kumar apud guru nostrum querebatur. Eum ex cubiculo proximo audivi.

"Ideo eum culinae, te conclavi assignavi." Nova erat Kumari voce aspera Sri Yukteswar. "Hoc modo intellexisti ducem dignum servire, non dominari, velle. Munus Mukundae cupiebas, sed merito conservare non potuisti. Nunc ad pristinum

opus tuum, ut adiutor coqui, revertere."

Post hoc humilis eventum, Magister erga Kumar pristinam insolitae indulgentiae habitum resumpsit. Quis mysterium attractionis solvere potest? In Kumar guru noster fontem venustum invenit qui non erupit pro condiscipulis. Quamquam puer novus manifeste Sri erat...

Dilectissimus Yukteswar, nullam perturbationem sensi. Insolitiās personales, etiam a magistris habitae, vitae ratione divitem complexitatem addunt. Natura mea raro a detailis exprimitur; a Sri Yukteswar beneficium minus inaccessibile quam laudem externam petebam.

Kumar locutus est venenose ad ego unus dies sine ratio; Ego erat profunde laedere

"Caput tuum tumescit ad punctum rumpendum!" addidi admonitionem cuius veritatem intuitive sensi: "Nisi mores tuos corriges, aliquando rogaberis ut hoc ashrame discedas."

Kumar, sarcastice ridens, dictum meum guru nostro, qui modo cubiculum intraverat, repetiit. Plane expectans me increpare, me in angulum mansue cepi.

"Fortasse Mukunda recte dicit." Magister puero responsum insolita frigiditate venit. Sine castigatione effugi.

Post annum, Kumar domum pueritiae suae visitavit. Tacitam improbationem Sri Yukteswar, qui numquam auctoritate motus discipulorum suorum regebat, neglexit. Post paucos menses puero Serampore redito, mutatio iniucunda apparuit. Abierat Kumar gravis vultu sereno et fulgente. Solus rusticus ignotus ante nos stabat, qui nuper nonnullas malas consuetudines contraxerat.

Magister me vocavit et animo fracto disseruit puerum iam vitae eremiticae monasticae ineptum esse.

"Mukunda, tibi relinquam ut Kumar cras ashram relinquere iubeas; id facere non possum!" Lacrimae in oculis Sri Yukteswar haerebant, sed se cito repressit. "Puer numquam ad has profunditates cecidisset si mihi auscultasset nec abiisset ut cum sociis invitis misceretur. Meam protectionem repudiavit; mundus insensibilis adhuc guru eius esse debet."

Discessus Kumaris nullam mihi laetitiam attulit; triste mirabar quomodo quis potentia praeditus vincere posset... Amor domini umquam vilioribus illecebris respondere posset. Delectatio vini et veneris in homine naturali radicata est, nec ullas subtilitates perceptionis ad earum aestimationem requirunt. Doli sensuum comparabiles sunt oleandro sempervirenti, floribus multicoloribus fragrante: omnis pars plantae venenata est. Terra curationis intus iacet, radians illa felicitate caeco modo quaesita in mille deceptionibus. **12-19**

"Acuta intelligentia anceps est," Magister olim animadvertit de mente ingeniosa Kumaris. "Ea constructive vel destructive adhiberi potest velut culter, sive ad furunculum ignorantiae secandum, sive ad se ipsum decapitandum. Intelligentia recte dirigitur tantum postquam mens inevitabilitatem legis spiritualis agnovit."

Guru meus libere cum discipulis viris et mulieribus versatus est, omnes quasi liberos suos tractans. Aequalitatem animorum eorum animadvertens, nullam distinctionem aut favorem ostendit.

"In" somnus tu facere non scire utrum tu sunt a vir vel a mulier," ille dixit. "Modo ut a vir,

"Mulierem imitans, non fit mulier, ita anima, virum et mulierem imitans, sexum non habet. Anima est pura, immutabilis Dei imago."

Sri Yukteswar numquam mulieres tamquam res seductionis vitavit aut culpavit. Viros, inquit, etiam mulieribus esse tentationem. Olim a guru meo quaesivi cur magnus sanctus antiquus mulieres "ianuam ad inferos" appellasset.

"Puella quaedam in prima aetate tranquillitati eius animi molestissima fuisse debet," mordaciter respondit guru meus. "Alioquin non mulierem, sed vitium quoddam in sua temperantia damnavisset."

Si quis visitator fabulam quandam in eremo narrare auderet, Magister silentium tacitum servaret. "Nolite vos flagello provocante vultus pulchri vapulare," discipulis dixit. "Quomodo servi sensuum mundo frui possunt? Sapores eius subtiles eos effugiunt dum in luto primordiali reptant. Omnia bona discrimina amittuntur homini cupiditatum elementalium."

Discipuli qui effugere volunt ab dualistica *mayae* illusione, a Sri Yukteswar accepti, consilio patienti et intellegenti.

"Sicut finis edendi est famem satiare, non avaritiam, ita instinctus sexualis ad propagationem speciei secundum legem naturalem destinatus est, numquam ad incendendas cupiditates insatiabiles," inquit. "Cupiditates pravas nunc dele; alioquin te sequentur postquam corpus astrale ex involucro physico avulsum erit. Etiam cum caro debilis est, mens perpetuo resistere debet. Si temptatio te vi crudeli aggreditur, eam impersonali analysi et voluntate indomita supera. Omnis passio naturalis vinci potest."

"Vires vestras conservate. Similes estote oceano capaci, omnia flumina sensuum tributaria absorbentes. Parva desideria sunt foramina in receptaculo pacis vestrae interioris, aquas sanatrices permittentes in solo desertico materialismi dissipari. Impetus vehemens et excitans cupiditatis pravae est hostis maximus felicitati hominis. Per mundum vagamini ut leo temperantiae; cavete ne ranae infirmitatis vos calcitrant."

Devotus tandem ab omnibus impulsionibus instinctivis liberatur. Cupidinem affectionis humanae in aspirationem Dei solius transformat, amorem solitarium quia ubique praesentem.

Mater Sri Yukteswar in regione Rana Mahal Benaresi habitabat, ubi primum guru meum visitaveram. Benigna et benigna, tamen erat mulier sententiae firmae. In eius porticu quodam die steti et matrem et filium inter se colloquentes observavi. Magister, suo modo quieto et prudenti, eam de aliqua re persuadere conabatur. Videtur frustra fuisse, nam illa caput magno cum vigore quassavit.

"Minime," immo, meus filius, ire absens nunc! Tuus sapiens verba sunt non nam me! Ego sum non tuus discipulus!"

Sri Yukteswar, quasi puer increpatus, sine ulteriore disputatione recessit. Commotus sum magna eius reverentia erga matrem, etiam in animis eius iniustis. Eum tantum ut puerulum suum videbat,

non ut sapiens. Inerat quaedam venustas in levi incidente; praebebat lucem quandam in insolitam naturam guru mei, intus humilem et extus inflexibilem.

Regulae monasticae non permittunt swami nexum cum mundanis vinculis retinere post formalem eorum separationem. Ritus familiares caerimoniales, qui patri familiae obligatorii sunt, perficere non potest. Attamen Shankara, antiquus conditor Ordinis Swami, praecepta neglexit. Mortuo dilectissimae matris suae, corpus eius igne caelesti, quem ex manu sublata erumpere fecit, cremavit.

Sri Yukteswar quoque restrictiones neglexit, modo minus spectaculoso. Matre mortua, crematorium iuxta Gangem sacrum Benaresi disposuit, et multos Brahmanos secundum antiquam consuetudinem pavit.

shastricae destinatae erant ad adiuvandos Swamis ut angustas identificationes superarent. Shankara et Sri Yukteswar entia sua in Spiritu Impersonali penitus immerxerant; nulla regula auxilio egebat. Interdum etiam magister consulto canonem ignorat ut eius principium tamquam formae superius et independens sustineat. Sic Iesus spicas carpsit die de quiete. Criticis inevitabilibus dixit: "Sabbatum propter hominem factum est, et non homo propter sabbatum." **12-20**

Extra scripturas, raro liber a Sri Yukteswar perscrutatus est. Attamen semper novissimas inventiones scientificas et alios progressus scientiae peritus erat. Sermonem ingeniosum, de innumeris rebus cum hospitibus suis commutatione opinionum fruebatur. Ingenium promptum et risus lascivus guru mei omnem disputationem exhilarabant. Saepe gravis, Magister numquam tristis erat. "Ad Dominum quaerendum, non opus est vultum deformare," dicebat. "Memento Deum invenire funus omnium dolorum significare."

Inter philosophos, professores, iuris consultos et scientiarum peritos qui ad eremitorium venerant, nonnulli ad primum adventum advenerunt cum exspectatione congressus religionis orthodoxae. Subrisus superciliosus aut aspectus tolerantiae hilaris interdum prodebat advenas nihil plus quam paucas pias locutiones exspectare. Attamen discessus eorum invitus manifestam convictionem afferebat Sri Yukteswar accuratam perspicaciam in eorum disciplinas speciales demonstravisse.

Guru meus plerumque erat mitis et affabilis erga hospites; eius salutatio cum iucunda comitate praebebatur. Attamen egoistae pertinaces interdum ictum recreantem patiebantur. In Magistro aut frigida indifferentia aut formidabili oppositione obviam ibant: glaciei an ferri!

Chemicus quidam insignis olim cum Sri Yukteswar gladiis commisit. Visitator Dei existentiam non admittere voluit, cum scientia nullam rationem ad eum detegendum excogitaverit.

"Itaque inexplicabiliter defecistis in segreganda Summa Potentia in tubulis vestris

experimentalibus!" Magistri vultus severus erat. "Experimentum inauditum suadeo. Cogitationes vestras sine intermissione per viginti quattuor horas examinate. Deinde de absentia Dei amplius ne miremini."

A celebratus peritus acceptus a similis trepidatio Cum ostentatiosus zelus ille/illa/illud scholaris tremuit ille/illa/illud ashrama

asseres cum scripturalis doctrina Resonans transitus effusus ab ille/illa/illud *Mahabharata* ille/illa/illud

.*Upanishads* , **XII-XXI** ille/illa/illud *Bhasyae* **XII-XXII** de Shankara

"Te exspecto," Sri Yukteswar dixit, quasi silentium omne regnasset. Peritus perplexus erat.

"Citationes fuerunt, superabundantes." Verba Magistri me hilaritate concusserunt, dum in angulo meo sedebam, distantia reverenti a visitatore. "Sed quam commentarium originalem ex singularitate vitae tuae praebere potes? Quem textum sacrum hausisti et tibi proprium fecisti? Quibus modis hae veritates aeternae naturam tuam renovaverunt? Contentusne es esse victrola vacua, verba aliorum hominum mechanice repetens?"

"Ego dare sursum!" The eruditi dolor erat comicus. "Ego habere non interior "realisatio."

Primum fortasse intellexit discretionem commae collocationis non expiare comam spiritualem.

"Hi exsanguis pedantī lucernam indebitē olent," guru meus post discessum castigati animadvertit. "Philosophiam malunt esse lenem exercitium intellectualem praeparandi. Cogitationes eorum sublimes diligenter neque a cruditate actionis externae neque ab ulla flagellante disciplina interna seiunctae sunt!"

Magister sollicitus in alius occasiones ille/illa/illud futilitas de mera liber discendo.

"Noli intellegentiam cum vocabulario ampliore confundere," animadvertit. "Scripta sacra utilia sunt ad stimulandum desiderium interioris percipiendi, si singula stropha paulatim assimilatur. Studium intellectuale continuum vanitatem et falsam satisfactionem indigestae ducit." scientia.

Sri Yukteswar unam ex suis ipsius experientiis in aedificatione scripturarum narravit. Scaena erat eremitorium silvae in Bengala orientali, ubi modum procedendi magistri clari, Dabru Ballav, observavit. Methodus eius, simul simplex et difficilis, in India antiqua communis erat.

Dabru Ballav discipulos suos circum se in silvis solitudinibus congregaverat. Sacra *Bhagavad Gita* ante eos patebat. Per dimidiam horam unum locum constanter inspexerunt, deinde oculos clauserunt. Alia dimidia hora praeteriit. Magister breve commentarium dedit. Immobiles, iterum per horam meditati sunt. Tandem guru locutus est.

"Habe" tu "intellectum?"

"Ita vero," domine." Unus in ille/illa/illud grex ausus hoc assertio.

"Minime; non plene. Quaerite vitalitatem spiritualem quae his verbis vim dedit ad Indiam saeculo post saeculum renovandam." Alia hora silentio evanuit. Magister discipulos dimisit, et ad Sri Yukteswar se convertit.

"Minime," domine, non vere; quamquam meus oculi et mens habere currere per eius paginae multi tempora."

"Milia mihi aliter responderunt!" Magnus sapiens Magistro subrisit benedicens. "Si quis se occupat externa ostentatione divitiarum scripturarum, quod tempus restat silenti et interiori immersioni post margaritas inestimabiles?"

Sri Yukteswar studium discipulorum suorum eadem methodo intensiva unius directionis direxit. "Sapientia non oculis, sed atomis assimilatur," inquit. "Cum persuasio veritatis non solum in cerebro sed in esse tuo est, diffidenter de eius significatione affirmare potes." Quamlibet propensionem discipulus ad interpretandam scientiam librorum tamquam... gradus necessarius ad perfectionem spiritualem.

" *Rishi* una sententia profunditates scripserunt, quas per generationes eruditi commentatores incumbunt," animadvertit. "Disputatio litteraria infinita mentibus pigris est. Quaenam cogitatio magis liberans quam 'Deus est' - immo, 'Deus'?"

Sed homo non facile ad simplicitatem redit. Raro "Deus" ei est, sed potius pompositates eruditae. Ego eius gaudet, quod talem eruditionem comprehendere potest.

Viri qui dignitatem mundanam altam superbe conscii erant, in praesentia Magistri, verisimiliter aliis possessionibus suis humilitatem addebant. Magistratus quidam localis olim ad colloquium in eremo maritimo Puri advenit. Vir, qui famam crudelitatis gerebat, in potestate sua nos ex ashram expellere poterat. Guru meum de possibilitatibus despoticis monui. Sed ille se vultu inflexibili consedit, nec surrexit ut visitatorem salutaret. Paululum anxius, Prope ianuam considi. Vir arca lignea contentus erat; guru meus sellam afferre non rogavit. Non impleta erat manifesta exspectatio magistratus ut eius momentum caerimonia agnosceretur.

Disputatio metaphysica secuta est. Hospes per falsas interpretationes scripturarum erravit. Cum accuratio eius deficeret, ira eius crevit.

"Scisne me primum in examine magistri artium fuisse?" Ratio eum deseruerat, sed clamare adhuc poterat.

"Domine Magistrate, oblivisceris hanc non esse aulam tuam," Magister aequaliter respondit. "Ex puerilibus tuis dictis suspicatus essem cursum tuum academicum mediocrem fuisse. Gradus universitarius, quoquo modo, minime ad percipiendam Vedicam pertinere potest. Sancti non per singula semestria, sicut rationarii, coetu producuntur."

Post a attonitus silentium, ille/illa/illud hospes risit ex animo

"Hic est primus meus congressus cum magistratu caelesti," inquit. Postea petitionem formalem fecit, verbis legalibus expressis, quae manifeste pars essentiae suae erant, ut acciperetur ut...

"probationis" discipulus.

Guru meus ipse curam gerebat rerum ad administrationem bonorum suorum pertinentium. Variis occasionibus homines improbi terram maiorum Magistri sibi vindicare conati sunt. Cum perseverantia, immo litibus incitandis, Sri Yukteswar omnes adversarios superavit. Has res acerbas ex desiderio subiit ne umquam guru mendicus aut discipulis suis onus esset.

Libertas eius pecuniaria una ex causis erat cur Magister meus, tam eloquens quam terribilis, astutiis diplomaticis ignarus esset. Dissimilis illis magistris qui fautores suos adulatione adulari debent, guru meus... Impervius erat influentiis, sive apertis sive subtilibus, divitiarum alienarum. Numquam eum audivi pecuniam petere aut etiam insinuare ullo consilio. Eius disciplina eremitica gratis et gratis omnibus discipulis dabatur.

Insolens quidam legatus curiae ad ashram Serampore die quodam advenit ut Sri Yukteswar citationem legalem traderet. Discipulus nomine Kanai et ego quoque aderamus. Animus officialis erga Magistrum iniucundus erat.

"Proderit tibi umbras eremi tui relinquere et auras honestas iudicii respirare." Subrisit vicarius contemptim. Me continere non potui.

"Alius verbum de tuus impudentia et tu voluntas esse in ille/illa/illud pavimentum! Ego provectus minaciter.

"Miser!" clamavit Kanai simul cum meo. "Ausne blasphemias tuas in hunc sacrum ashrama inferre?"

Magister autem ante abusorem suum protective stetit. "Noli de nihilo exsultare. Hic vir tantum officium suum legitimum facit."

The praefectus attonitus apud eius varians receptio, reverenter oblatum a verbum de veniam et celeriter abesse.

Mirabile erat invenire magistrum tam ardente voluntate tam tranquillum intus esse posse. Definitioni Vedicae viri Dei congruebat: "Mollior flos, ubi de benignitate agitur; fortior tonitru, ubi de principiis agitur."

Semper sunt in hoc mundo qui, ut Browningi verbis utitur, "nullam lucem tolerant, cum sint..." "se obscuros." Aliquis extraneus interdum Sri Yukteswar propter querelam fictam increpabat. Guru meus imperturbabilis comiter auscultabat, se ipsum examinans ut videret num ulla veritatis particula in denuntiatione lateret. Hae scenae mihi in mentem revocarent unam ex inimitabilibus Magistri observationibus: "Quidam capita aliorum amputando altitudinem altissimam esse conantur!"

Immutabilis sancti tranquillitas ullam concionem superat. "Melior est patiens forti, et dominans animo suo expugnatore urbis." **12-23**

Ego saepe reflexus ille meus maiestuosus Magister posset facile habere fuisse unus imperator vel orbem terrarum concutiens

Militis, si mentem in fama aut rebus mundanis intentam habuisset, potius arces illas interiores irae et superbiae, quarum casus summum hominis est, expugnare elegit.

12-1 "Cultus Durgae." Haec est festivitas principalis anni Bengalensis et per novem dies circa finem Septembris durat. Statim sequentes est ille/illa/illud decem dierum festum de *Dashahara* ("ille" Unus OMS removet decem peccata" - tria de corpus, tres de mens, quattuor de oratio). Uterque *preces* sunt sacer ad Durga litteraliter "ille" Inaccessibilis, unus aspectus de Divinum Mater, Shakti, vis creativa feminina personificata.

12-2 : Sri Yukteswar erat natus in Maius decem, MDCCCLV.

12-3 : *Yukteswar* significat "uniti ad Deus." *Giri* est a classificatorium distinctio de unus de ille/illa/illud decem antiquus Swami rami *Sri*

.significat "sanctus"; id est non a nomen sed a titulus de respectus

12-4 : Litteraliter, "ad directus una." *Samadhi* est a superconscius civitas de extasis in quae ille/illa/illud yogi percipit ille/illa/illud identitas animae et Spiritus.

12-5 : Sterrens secundum ad physiologi, est unus indicium de proferre relaxatio (ad ille/illa/illud ignarus practicus solum).

12-6 : *Dhal* est a crassus iusculum factus ab findere pisa vel alius pulsus *Channa* est a caseus de recens coagulatus lac secare in quadrata et cum patatis condita.

12-7 Vires omnipraesentes yogi, quibus unitatem suam in creatione videt, audit, gustat, olfacit et sentit sine... ille/illa/illud usus de sensorius organa, habere fuisse descriptus ut sequitur in ille/illa/illud *Taittiriya Aranyaka* "The caecus vir perforatus margaritam; digitus filum in eam infixit; collo carens eam gerebat; et lingua carens eam laudavit.

12-8 : The cobra celeriter ictus apud ullus movens obiectum intra eius ambitus Completum immobilitas est plerumque alicuius sola spes salutis .

12-9 : Lahiri Mahasaya re vera dixit "Priya" (primum vel datus nomen), non "Yukteswar" (monasticus nomen, non acceptus ab guru meus per Lahiri Mahasayae vita). (Vide pagina 109.) "Yukteswar" est substitutus hic, et in a pauci alius loca in hoc libro, ne lectori duorum nominum confusio oriatur.

12-10 : "Quapropter Ego dicere ad tu, Quid res quamvis ita desiderium quando ita ora, credere ille ita accipere eos, et ita "eos habebunt." - *Marcus* 11:24. Magistri qui Visione Divina praediti sunt plene possunt suas cognitiones ad discipulos provectos transferre, sicut Lahiri Mahasaya pro Sri Yukteswar hac occasione fecit.

12-11 : "Et unus de eos percussus ille/illa/illud servus de ille/illa/illud altus sacerdos et secare exstinctus eius dexter auris. Et Iesus responsum et dixit, “Sinite usque huc.” Et tetigit aurem eius et sanavit eum.” – *Lucas* 22:50-51.

12-12 : "Da non ille quae est sanctus ad ille/illa/illud canes, neque iactus ita tuus margaritae ante porcus ne illi conculcare eos sub pedibus eorum, et convertentur et lacerabunt vos." - *Matthaeus* 7:6.

12-13 : Discipuli; ab Sanscrita verbum radix "ad servire.

12-14 : Ille erat semel aegrotus in Casmiria quando Ego erat absens ab eum. (Vide capitulum XXIII .)

12-15 : A audax medicus vir, Carolus Robertus Richet praemiatus ille/illa/illud Nobelianus Praemium in physiologia, scripsit ut sequitur: "Metaphysica nondum officialiter scientia est, ut talis agnita. Sed futura est. Apud" Edinburgum Ego erat capax ad

affirmare ante centum physiologi ille noster quinque sensus sunt non noster solum significat de scientia et ille a Quia a factum est rarus est non causa fragmentum de realitas interdum attingit ille/illa/illud intelligentia in alius vias. ille id facit non existere. Quia

OMS habere vexatus apud metaphysica ut unus occultus. .a studium est difficile, est ille a causa nam non intellectus Illi ?

ille/illa/illud materia de principia ibi sunt solum eo argumento quod lapidis philosophorum persecutio illusoria esset. illi de Lavoisier Claudius Bernardus et

Pasteurus *experimentalis* ubique et semper. Salutationes, deinde, ad ille/illa/illud novum scientia quae est eundo ad mutatio ".orientatio cogitationis humanae

12-16 : *Samadhi* : perfectus unio de ille/illa/illud individualis anima cum ille/illa/illud Infinitus Spiritus.

12-17 : The subconscie ductus rationalizationes de ille/illa/illud mens sunt omnino diversi ab ille/illa/illud infallibilis ductio de veritas quae quaestiones ab ille/illa/illud superconscientia. Ductus ab Francogallica scientifici de ille/illa/illud Sorbona Occidentalis cogitatores sunt initium ad possibilitatem perceptionis divinae in homine investigandam.

Per viginti annos proximos, discipuli psychologiae, Freudo adducti, omne tempus suum investigationi subconsciousis" impenderunt." regna," Rabbi Israel H. Levinthal acutus ex in MCMXXIX. "Id est verum ille ille/illa/illud subconscious revelat multum de Mysterium quod actiones humanas explicare potest, sed non omnes actiones nostras. Abnormalia explicare potest, sed non facta quae supra sunt. ille/illa/illud normalis. The recentissimus psychologia, patrocinatus ab ille/illa/illud Francogallica scholae, habet repertus a novum regio in vir, quae Superconscium appellat. Contra subconscium quod submersas naturae nostrae correntes repraesentat, revelat ille/illa/illud altitudines ad quae noster natura potest attingere Vir repraesentat a triplex, non a duplex personalitas; noster conscius ...et subconscium superconscium coronatur. Multis abhinc annis psychologus Anglicus, F.W.H. Myers, proposuit "in profundo essentiae nostrae latere acervum immunditiarum non minus quam thesaurum." Contra psychologiam quae omnes investigationes suas in subconscio in natura hominis ponit, haec nova psychologia superconscii attentionem suam in thesaurum dirigit, .regionem quae sola magna, altruistica, heroica hominum facta explicare potest

12-18 : *Jnana* , sapientia, et *bhakti* , devotio duo de ille/illa/illud praecipuus semitae ad Deus.

12-19 : "Vir in eius expergefactio civitas ponit progredior innumerabiles conatus nam experiens sensualis voluptates; quando ille/illa/illud totus "Si grex organorum sensoriorum defessus est, etiam voluptatem praesentem obliviscitur et dormit ut requiem in anima, sua natura, fruatur," Shankara, magnus Vedantista, scripsit. "Beatitudo ultrasensualis igitur facillime adipiscenda est et longe superior voluptatibus sensuum quae semper in taedio terminantur."

12-20 : *Marcus* 2:27.

12-21 Upanishades sive *Vedanta (* litteraliter, "finis Vedarum"), in quibusdam partibus Vedarum *ut* summaria essentialia inveniuntur. *Upanishades* fundamentum doctrinale religionis Hinduisticae praebent. A Schopenhauer hoc tributum acceperunt: "Quomodo omnino facit ille/illa/illud *Upanishad* respirare per totum ille/illa/illud sanctus spiritus de ille/illa/illud *Vedae* ! Quomodo est omnes Quis cum illo libro incomparabili, ab illo spiritu ad ipsas animae intimae incitato, familiaris factus est? Ex unaquaque sententia profundum, originale, et sublimis cogitationes surgere et ille/illa/illud totus est pervasit ab a altus et sanctus et serio spiritus. . . "...Aditus ad *Vedas* per *Upanishades,* mihi quidem maximum privilegium est quod hoc saeculum ante omnia saecula praecedentia vindicare possit."

12-22 : Commentarii. Shankara incomparabiliter explicatus ille/illa/illud

Upanishades 12-23: Proverbia *16:32* .

CAPITULUM: XIII

The Insomnia Sanctus

"Quaeso permitte mihi ut in Himalayas montes proficiscar. Spero me in solitudine ininterrumpta continuam divinam communionem consecuturum esse."

Haec verba ingrata Magistro meo revera olim allocui. Captus una ex imprevisibilibus delusionibus quae interdum devotum vexant, crescente impatientia erga officia eremitoria et studia academica sensi. Circumstantia leviter extenuans est quod propositum meum factum est cum sex tantum menses apud Sri Yukteswar essem. Nondum plene eius staturam eminentem contemplatus eram.

"Multi montani in Himalaya habitant, tamen nullam Dei perceptionem habent." Responsum guru mei lente et simpliciter venit. "Sapientia melius a viro perspicuo quam a monte inerti quaeritur."

Neglegens manifestam Magistri significationem se, non collem, esse magistrum meum, preces meas iteravi. Sri Yukteswar nullam responsionem dedit. Silentium eius pro consensu accepi, interpretatio incerta facile pro commodo accipienda.

In domo mea Calcuttensi ea vespera, me itineris apparatibus occupatum esse coepi. Paucis rebus intra stragulum ligatis, similem sarcinam, clam e fenestra cenaculi mei ante aliquot annos delapsam, recordatus sum. Cogitavi num hic futurus esset alius infelicis volatus ad Himalayas montes.
Primo tempore magna erat laetitia mea spiritualis; hac nocte conscientia graviter pulsabat cogitando de relinquendo guru meo.

Postero mane Behari Pundit, professorem meum Sanscriticam in Collegio Ecclesiae Scoticae, quaesivi .

"Domine, de amicitia tua cum magno discipulo Lahiri Mahasaya mihi narravisti. Quaeso mihi inscriptionem eius da."

"Ram Gopal Muzumdar dicis? Ego eum 'sanctum insomnem' appello. Semper vigilat in conscientia exstatica. Domus eius est apud Ranbajpur, prope Tarakeswar."

Ego gratias agens ille/illa/illud peritus, et implicatus statim nam Tarakeswar. Ego speratum ad silentium dubitationes meas per extortionem sanctionis a "sancto insomni" ut me solitariae meditationi Himalayanae dedicarem. Amicum Behari, ut audivi, illuminationem acceperat post multos annos *Kriya Yogae* in speluncis remotis exercendis.

Apud Tarakeswar ad celebre fanum accessi. Hinduistae eadem veneratione id aestimant qua Catholici sanctuario Lourdensi in Gallia tribuunt. Innumerabilia miracula sanationis apud Tarakeswar evenerunt, incluso uno membro familiae meae.

"Ibi in templo per hebdomadem sedi," mihi olim narravit amita mea natu maxima. "Ieiunio completo observata, pro convalescentia avunculi tui Saradae a morbo diuturno precata sum. Die septimo herbam in manu mea materializatam inveni! Potionem ex foliis feci, et avunculo tuo dedi. Eius..." Morbus statim evanuit, neque umquam iterum apparuit."

Sacrum Tarakeswar aram intravi; ara nihil nisi lapidem rotundum continet. Eius circumferentia, sine initio et infinito, eam apte significantem Infinitum facit. Cosmicum

Abstractiones ne vilissimo quidem agricolae Indico alienae sunt; immo ab Occidentalibus accusatus est abstractionibus vivere!

Animus meus illo tempore tam severus erat ut nollem me ad lapidem illud symbolum inclinare. Deus, cogitabam, intra solam animam quaerendus esse.

Sine genuflexione templo egressus, celeriter ad vicum suburbanum Ranbajpur ambulavi. Mea prece ad transeuntem pro auxilio eum in longas cogitationes demersi.

"Cum tu veni ad a compita verte dexter et servare iens," ille tandem pronuntiatus oraculis

Praescriptionibus obtemperans, viam meam iuxta ripas canalis ingressus sum. Tenebrae advenerunt; fines vici silvestris lampyridibus micantibus et ululatibus sciacalorum propinquorum vivacebant. Lux lunae nimis tenuis erat ut ullam solacium praeberet; per duas horas titubavi.

Salvete tintinnabuli vaccae clangentes! Clamores mei repetiti tandem

rusticum ad me adduxerunt. "Ram Gopal Babu quaero."

"Nemo talis in vico nostro habitat." Vox viri torva erat. "Probabiliter es investigator mendax."

Sperans suspicionem ex animo eius politicae rei publicae perturbato sedare, condicionem meam commoventibus verbis explicavi. Me domum suam duxit et hospitaliter excepit.

"Ranbajpur procul abest," animadvertit. "Ad compitum, ad laevam, non ad dextram, vertere debuisti."

Prior informator meus, mihi triste visum est, periculum manifestum viatoribus praebebat. Post iucundam cenam oryzae crassae, lenticulae- *dal* , et caryo solanorum cum bananis crudis, me in parvam casam atrio contiguam recepi. Procul, vicani ad magnam *mridangarum consonantiam canebant* - et cymbala. Somnus illa nocte parvus erat; graviter precatus sum ut ad yogi secretum, Ram Gopal, dirigerer.

Primis aurorae radiis per rimas cubiculi mei obscuri penetrantibus, Ranbajpur versus profectus sum. Aspera oryzae agros transiens, per stipites falcatos plantae aculeatae et acervos argillae siccae incessi. Rusticus, cui interdum occurrebam, semper mihi nuntiabat destinationem meam "tantum *krosham (duo milia passuum)" esse. Intra sex horas sol victor ab horizonte ad meridianum iter fecit, sed ego sentire coepi me semper uno krosha* a Ranbajpur distare .

Media post meridiem mundus meus adhuc erat ager oryzae infinitus. Calor e caelo sine fuga effluens me paene ad collapsum adducebat. Cum vir lente appropinquaret, vix ausus sum solitam meam quaestionem proferre, ne taediosum illud evocaret: "Tantum *krosha* ."

The ignotus substitit iuxta me Brevis et levis, ille erat physice inexpressivus serva nam unus

extraordinarius par de perforatio obscurus oculi.

"Ranbajpur discedere constitueram, sed bonum erat propositum tuum, itaque te exspectavi." Digitum in vultum meum attonitum quassavit. "Nonne callidus es qui putas te, improviso, in me impetum facere posse? Ille professor Behari nullum ius habuit tibi inscriptionem meam dare."

Cum praesentationem mei ipsius meram verbositatem in praesentia huius magistri futuram esse putarem, obmutui steti, aliquantum offensus ob receptionem meam. Proxima eius observatio subito prolata est.

"Dic me; ubi facere tu cogitare Deus est?"

"Cur," Ille est intra ego et ubique." Ego sine dubio aspexi ut perturbatus ut Ego sensit.

"Omnia permeans, eh?" sanctus subrisit. "Cur igitur, domine iuvenis, heri Infinitum in symbolo lapideo in templo Tarakeswar te inclinare neglexisti?" **13-2** Superbia tua tibi poenam intulit ut a transeunte, qui subtilitates sinistrae et dextrae non curabat, decipereris. Hodie quoque tempus satis molestum habuisti!

Toto corde assensi, admiratione perculsus quod oculus omniscius intra corpus insignem coram me latebat. Vis sanatrix a yogi emanabat; statim in agro ardenti recreatus sum .

"Devotus," inquit, "ad credendum inclinat viam suam ad Deum esse unicam viam. Yoga, per quam divinitas intus invenitur, sine dubio est via summa: ita Lahiri Mahasaya nobis dixit. Sed Dominum intus invenientes, mox eum foris percipimus. Sacra delubra apud Tarakeswar et alibi iure venerantur ut centra nuclearia potentiae spiritualis."

Sancti censura evanuit; oculi eius misericorditer mites facti sunt. Humerum meum percussit.

"Iuvenis yogi, video te a magistro tuo fugere. Ille omnia quae tibi necessaria sunt habet; ad eum redire debes. Montes non possunt esse guru tuus." Ram Gopal eandem cogitationem iterabat. quod Sri Yukteswar in proxima nostra conventu expresserat.

"Magistri nullam coactionem cosmicam subeunt ad domicilium suum circumscribendum." Socius meus me interrogative aspexit. "Himalayae in India et Tibet nullum monopolium in sanctis habent. Quod quis intus invenire non curat, corpus huc illuc transportando non invenietur. Simul ac devotus etiam ad fines terrae pro illuminatione spirituali pergere vult, guru eius prope apparet. ”

Tacite assensi, precationem meam in eremo Benaresi commemorans, deinde

conventum cum Sri Yukteswar in angiporto frequenti habui.

"Suntne tu capax ad habere a parvus cubiculum ubi tu potest claudere ille/illa/illud ianua et esse solus?"

"Ita." Cogitavi hunc sanctum a generali ad particularia cum celeritate perturbante descendere.

"Illa est spelunca tua." Yogi mihi illuminationem dedit, quam numquam oblitus sum. "Illic est mons tuus sacer. Ibi regnum Dei invenies."

Simplices eius verba obsessionem meam per totam vitam erga Himalayas statim expulerunt. In ardente agro oryzae ex somniis monticulosis de nivibus aeternis experrectus sum.

"Domine iuvenis, sitis tua divina laudabilis est. Magnum amorem erga te sentio." Ram Gopal manum meam prehendit et me ad viculum amoenum duxit. Domus luteo factae foliis cocois tectae et ornatae erant rusticis vestibulis.

Sanctus me in umbroso bambusoque pulvino casulae suae consedit. Postquam mihi succum citri dulcificatum et frustum sacchari dedit, atrium suum ingressus est et statum loti assumpsit. Post quattuor fere horas, oculos meditantes aperui et vidi figuram yogi, luna illustratam, adhuc immobilem esse. Dum ventrem meum severe admonui non solo pane hominem vivere, Ram Gopal ad me accessit.

"Ego vide tu sunt famelicus; cibus voluntas esse paratus mox."

Ignis sub furno fictili in atrio accensus est; oryza et *dal celeriter* in magnis foliis banani apposita sunt. Hospes meus comiter auxilium meum in omnibus operibus coquinariis recusavit. "Hospes est Deus," proverbium Hinduisticum, ab immemorabili tempore religiosam observantiam praecepit. In posterioribus meis peregrinationibus per orbem terrarum, mihi pergratum fuit videre similem reverentiam erga advenas in regionibus rusticis multarum terrarum manifestari. Incola urbanus acutum hospitalitatis acies obtundebatur abundantia vultuum ignotorum.

Mercatus virorum, dum iuxta yogi in solitudine parvi vici silvestris sedebam, paulum obscuri videbantur. Cubiculum casulae mysteriosum erat, lumine leni praeditum. Ram Gopal stragula scissa in solo pro lecto meo disposuit et se in stragulis consedit. Magnetismo eius spirituali permotus, rogationem ausus sum facere.

"Domine," cur noli tu concessio ego a *samadhi* ?"

"Care mi, libenter contactum divinum traderem, sed non est meum munus id facere." Sanctus me oculis semi-clausis aspexit. "Magister tuus hanc experientiam mox tibi dabit. Corpus tuum nondum aptatum est. Sicut parva lucerna nimiam tensionem electricam sustinere non potest, ita nervi tui..." non parati estis ad cursum cosmicum. Si vobis infinitam extasim nunc darem, arderetis ut si omnis cellula arderet.

"Illuminationem a me petis," yogi meditans perrexit, "dum ego miror — parvus quamvis sim, et cum parva meditatione quam feci — num Deo placere potuerim, et quantum dignitatis in oculis Eius in ultima ratione inveniam."

"Domine," habere tu non fuisse toto corde quaerens Deus nam a longus tempus?"

"Non multa feci. Behari tibi aliquid de vita mea narrasse debet. Viginti annos speluncam secretam occupavi, duodeviginti horas per diem meditans. Deinde in speluncam minus accessibilem migravi et ibi viginti quinque annos mansi, unionem yoga viginti horas quotidie ingrediens. Ego..." Somno non egebam, nam semper cum Deo eram. Corpus meum magis quietum erat in completa tranquillitate superconscientiae quam quieti partiali ordinarii status subconscii esse poterat.

"Musculi somno relaxantur, sed cor, pulmones, et systema circulatorium perpetuo laborant; nullam quietem capiunt. In superconscientia, organa interna in statu animationis suspensae manent, energia cosmica electrificata. His modis per annos dormire non necessarium esse comperi. Tempus veniet cum et tu somno carebis."

"Mehercule, tam diu meditatus es et tamen de gratia Domini incertus es!" Stupens eum aspexi. "Quid igitur de nobis miseris mortalibus?"

"Nonne vides, mi care puer, Deum ipsam aeternitatem esse? Exspectatio absurda est assumere eum per quadraginta quinque annos meditationis plene cognoscere posse. Babaji autem nos certiores facit etiam parvam meditationem hominem a metu maximo mortis et rerum post mortem servare. Noli idealem tuum spirituale in parvo monte figere, sed ad stellam divinae perfectionis alliga. Si diligenter laboras, eo pervenies."

Captus hac spe, plura verba illuminantia ab eo rogavi. Mirabilem fabulam de primo congressu suo cum Babaji, guru Lahiri Mahasayae, narravit. **13-3** Circa mediam noctem Ram Gopal in silentium cecidit, et ego in stragulis meis decubui. Oculis clausis, fulgura vidi; vastum spatium intra me erat camera lucis liquefactae. Oculos aperui et eundem fulgorem fulgentem observavi. Cubiculum pars illius cryptae infinitae facta est, quam visione interna conspexi.

"Cur noli tu ire ad "dormire?"

"Domine," quomodo potest Ego somnus in ille/illa/illud praesentia de fulgur flammans utrum meus oculi sunt claudere vel apertum?"

"Benedicatus es hanc experientiam habere; radiationes spirituales non facile conspiciuntur." Sanctus pauca verba affectionis addidit.

Prima luce Ram Gopal mihi sacchara lapidea dedit et dixit me discedere debere. Tanta mihi erat aversione valedicere ei ut lacrimae per genas meas decurrerent.

"Ego voluntas non permitto tu ire manibus vacuis. The yogi locutus est tenerrime. "Ego voluntas facere aliquid nam te."

Subrisit et me constanter aspexit. Humi fixus steti, pace velut ingenti diluvio per

portas oculorum meorum irrumpente. Statim sanatus sum a dolore dorsi, qui me per annos interdum vexabat. Renovatus, in mari lucis gaudii perfusus, non amplius flevi. Postquam pedes sancti tetigi, in silvam ambulavi, viam per eius tropicas...

implicatio donec Ego perventum Tarakeswar.

Ibi secundam peregrinationem ad celebre sacellum feci, et me totum ante aram prostravi. Lapis rotundus ante visionem meam interiorem crevit, donec sphaerae cosmicae fierent, anuli intra anulum, zonae post zonas, omnes divinitate ornatae.

Post horam laetus in tramen Calcuttam conscendi. Iter meum non in montibus excelsis, sed in praesentia Himalayana Magistri mei finitum est.

13-1 : Manu lusum tympana usus solum nam devotionalis musica.

13-2 : Unus est admonitus hic de Dostoevskii observatio: "A" vir OMS arcus deorsum ad nihil potest numquam ursus ille/illa/illud onus sui ipsius."

13-3 : Vide capitulum XXXV .

CAPITULUM: XIV

An Experientia In Cosmicus Conscientia

"Ego sum hic, Guruji." Meus verecundia locutus est plus eloquenter nam me

"Eamus ad culinam et inveniamus aliquid quod edamus." Modus Sri Yukteswar tam naturalis erat quasi horae, non dies, nos separavissent.

"Domine, te fefellisse debeo subito discessu meo ab officiis meis hic; putavi te mihi irasci posse."

"Minime, scilicet! Ira oritur solum ex cupiditatibus frustratis. Nihil ab aliis exspecto, ergo eorum actiones non possunt esse contrariae voluntatibus meis. Te non uterer ad meos usus; sum felix solum in tua vera felicitate."

"Domine, de divino amore vage auditur, sed primum exemplum concretum in angelica tua persona habeo! In mundo, ne pater quidem filio facile ignoscit si negotia parentum sine monitu relinquit. Sed nullam molestiam ostendis, quamquam necesse est..." magno incommodo affectus sum propter multa opera imperfecta quae post me reliqui."

In oculos alter alterius respeximus, ubi lacrimae fulgebant. Fluctus beatitudinis me invasit; mihi conscius eram Dominum, in forma guru mei, parvos ardores cordis mei in inexpressibiles cosmici amoris fines expandere.

Paucis post mane ad cubiculum vacuum Magistri me contuli. Meditari constitueram, sed propositum meum laudabile a cogitationibus inoboedientibus non communicatum est. Dispersae sunt velut aves ante venatorem.

"Mukunda!" Sri Yukteswar vox sonuit ab a longinquus interior maenianum

Tam rebellis me sentiebam quam cogitationes meae. "Magister me semper ad meditandum hortatur," mihi murmuravi. "Non debet me perturbare cum scit cur ad cubiculum eius veniam."

Iterum me vocavit; obstinate tacui. Tertio tempore tonus eius increpationem

continebat. "Domine, meditor," clamavi reclamans.

"Scio quomodo meditaris," exclamavit guru meus, "mente dispersa instar foliorum in tempestate! Veni huc ad me."

Respectus et expositum, Ego factus meus via triste ad eius latus.

"Miser puer, montes non potuerunt dare quod desiderabas," Magister blande et consolanter locutus est. Aspectus eius tranquillus erat imperscrutabilis. "Desiderium cordis tui implebitur."

Sri Yukteswar raro aenigmatibus indulgebat; ego attonitus eram. Leniter pectus meum supra cor percussit.

Corpus meum immobiliter radicatum est; spiritus e pulmonibus meis quasi a quodam ingenti magnete extrahebatur. Anima et mens statim vincula corporis relicta, velut lux fluida penetrans ex omnibus poris meis effluxerunt. Caro quasi mortua erat, tamen in intensa mea conscientia sciebam me numquam antea plene vivum fuisse. Sensus identitatis meae non iam anguste corpori coarctabatur, sed atomos circum ambientes amplectebatur. Homines in viis longinquis leniter per remotam meam peripheriam moveri videbantur. Radices plantarum et arborum per... obscura soli pelluciditas; fluxum internus suci eorum animadverti.

Tota vicinitas mihi nuda erat. Visio mea frontalis ordinaria nunc mutata est in vastam visionem sphaericam, simul omnia perspicuam. Per occipitium meum viros longe per Viam Rai Ghat ambulantes vidi, et etiam vaccam albam lente appropinquantem animadverti. Cum ad spatium ante portam ashram apertam pervenisset, eam duobus oculis meis corporalibus observavi. Dum praeteribat, post murum latericium, eam clare immobilem vidi.

Omnia obiecta intra conspectum meum panoramicum tremebant et vibrabant velut celeres imagines moventes. Corpus meum, Domini, atrium columnatum, supellex et pavimentum, arbores et sol, interdum vehementer agitabantur, donec omnia in mare lucens liquefiebant; velut crystalli saccharini, iacti...

in poculum aquae, post agitationem dissolvuntur. Lux unificans cum materialisationibus formae alternabat, metamorphoses legem causae et effectus in creatione revelantes.

Gaudium oceanicum in tranquillas infinitasque animae meae oras irrupit. Spiritum Dei, intellexi, Beatitudinem inexhaustam esse; corpus eius innumerabiles lucis texturas esse. Gloria crescens intra me coepit... Urbes, continentes, terram, systemata solaria et stellaria, nebulas tenues, et universa fluctuantia involvunt. Totus cosmos, leniter luminosus, velut urbs noctu procul visa, in infinitate mei essentiae relucebat. Lineamenta globalia acute incisa paulum in extremis marginibus evanescebant; ibi mitem splendorem, semper imminutum, videre poteram. Subtilis erat indescribibiliter; imagines planetarum ex luce crassiore formatae erant.

Divina radiorum dispersio ex Aeterno Fonte effusa, in galaxias fulgens, ineffabilibus auris transfigurata. Iterum atque iterum vidi radios creativos in constellationes condensari, deinde in laminas flammae pellucidae resolvi. Per rhythmicam reversionem, sextilliones mundorum in diaphanum splendorem transierunt; ignis firmamentum factus est.

Centrum Empyrei tamquam punctum perceptionis intuitivae in corde meo agnovi. Splendor irradians e nucleo meo ad omnem partem structurae universalis emanabat. *Amrita beata* , nectar immortalitatis, per me pulsabat fluiditate quasi argenti vividi. Vox creatrix Dei... Audivi resonantem sicut *Aum* , **14-1** vibratio Motoris Cosmici.

Subito spiritus in pulmones rediit. Cum paene intolerabili deceptione, intellexi infinitam meam immensitatem perditam esse. Rursus ad humiliantem corporis caveam, Spiritui non facile accommodati, restrictus eram. Velut prodigus filius, e macrocosmo meo domo aufugeram et me in angusto microcosmo incluseram.

Guru meus ante me immobilis stabat; ad pedes eius sanctos procumbere coepi, gratias agens, pro experientia conscientiae cosmicae quam diu vehementer quaerebam. Me erectum tenuit et placide, sine ostentatione, locutus est.

"Non debes te ebrium extasi facere. Multum laboris tibi adhuc in mundo restat. Veni; pavimentum porticus verremus; deinde iuxta Gangem ambulabimus."

Scopam adduxi; Magister, ut sciebam, me arcanum vitae aequabilis docebat. Anima per abyssos cosmogonicos extendi debet, dum corpus officia sua cotidiana perficit. Cum postea ad ambulandum profecti essemus, adhuc ineffabili laetitia captus eram. Corpora nostra quasi duas imagines astrales vidi, per viam iuxta flumen moventes cuius essentia erat mera lux.

"Spiritus Dei est qui omnem formam et vim in universo active sustinet; attamen

transcendens et remotus est in beato increato vacuo ultra mundos phaenomenorum vibrantium," **14-2** Magister explicavit. "Sancti qui divinitatem suam etiam in carne agnoscunt..." similem duplicem existentiam cognoscunt. Conscie in opere terreno occupati, tamen in beatitudine interna immersi manent. Dominus omnes homines ex gaudio infinito esse sui creavit. Quamquam corpore moleste coarctantur, Deus nihilominus exspectat ut animae ad imaginem suam factae tandem supra omnes identificationes sensuum ascendant et cum eo iterum coniungantur.

Visio cosmica multas perpetuas lectiones reliquit. Quotidie cogitationes meas sedando, liberari poteram ab illa fallaci persuasione, corpus meum massam carnis et ossium esse, per durum materiae solum transeuntem. Spiritus et mens inquieta, ut vidi, similes erant procellis quae oceanum lucis in undas formarum materialium — terram, caelum, homines, animalia, aves, arbores — flagellabant. Nulla perceptio Infiniti ut Unius Lux haberi poterat nisi per sedationem harum procellarum. Quotiescumque silentium reddidi... Duobus naturalibus tumultubus, innumerabiles creationis undas in unum mare lucens liquescere vidi, sicut undae oceani, tempestatibus suis sedatis, serenissime in unitatem dissolvi.

Magister divinam experientiam conscientiae cosmicae largitur cum discipulus eius, meditatione, mentem suam eo gradu roboravit ut vastae prospectus eum non obruant. Experientia numquam dari potest per solam voluntatem intellectualem aut mentem apertam. Solum amplificatio sufficiens per exercitationem yogae et *bhakti devotionalem* mentem praeparare potest ad... Absorbe ictum liberantem omnipraesentiae. Advenit cum naturali inevitabilitate sincero devoto. Eius vehemens desiderium Deum trahere incipit vi irresistibili. Dominus, ut Visio Cosmica, ab ardore magnetico quaerentis in ambitum conscientiae suae trahitur.

Carmen sequens, "Samadhi" annis meis posterioribus, scripsi, gloriam status eius cosmici exprimere conans:

Evanescere vela lucis et umbrae,
sustulisse omnem vaporem doloris,
Navigaverunt omnes aurora fugacis
gaudii, abierunt obscurum sensuum
miragium.
Amor, odium valetudo, morbus, vita, mors,
Periit haec falsus umbrae in ille/illa/illud velum de dualitas.
Fluctus risus, Scyllae sarcasmi, melancholici vortices, In vasto
beatitudinis mari liquefacti.
The tempestas de *maya* quietus
A magia virga de intuitio profundus.
Universum, somnium oblitum, subconsciously latet,
paratus invadere memoriam meam divinam recens
expergefactam.
Vivo sine umbra cosmica, sed non
est, me orbatus;
Ut mare sine undis existit, Illae
autem sine mari non spirant.
Somnia, vigiliae, status profundae *turiae*
Somnus, praesens, praeteritum, futurum, nihil

amplius mihi,
Sed semper praesens, omnifluens ego, ego, ubique.
Planetae, stellae, pulvis stellarum, terra,
Eruptiones vulcanicae cataclysmorum
apocalithesicorum, caminum creationis
fingens,
Glacies de tacitus radiographiae, ardens electron inundationes,

Cogitationes omnium hominum, praeteritorum,
praesentium, futurorum, omnis graminis, mei
ipsius, generis humani,
Quisque particula de universalis pulvis
Ira, avaritia, bonum, malum, salus,
libido, omnia deglutivi, transmutavi
In vastum sanguinis oceanum unius mei
Essentiae! Gaudium fumigans, meditatione saepe
inflatum, oculos lacrimosos excaecans,
In flammas immortales beatitudinis
erupisti, lacrimas meas, corpus
meum, omnia mea consumpsit. Tu es
ego, ego sum Tu,
Sciens, Sciens, Notus, ut Unus!
Tranquillitas, gaudium continuum, aeternaliter vivens, pax semper
nova! Iucunda ultra imaginationem exspectationis, *samadhi.*
beatitudo!
Non unus inscius civitas
Aut chloroformum mentale sine reditu
voluntario, *Samadhi* sed regnum meum
conscientiae ultra limites corporis
mortalis extendit
Ad ultimum aeternitatis finem ubi
ego, Mare Cosmicum,
Observa ille/illa/illud parvus ego fluitans in Me.
Passer, omnis granum arenae, non cadit sine conspectu meo.
Omne spatium velut glacies in mari meo mentali fluitat.
Ingens Vasculum Ego, de omnes res factus.
Per meditationem profundiorem, diuturniorem,
sitientem, a guru datam, venit hoc *samadhi*
caeleste .
Mobilis murmura de atomi sunt audivi,
Terra obscura, montes, valles, ecce liquor liquefactus!
Maria fluentia in vapores nebularum mutantur!
Aum in vapores flat, mire vela sua aperiens, Oceani
revelantur, fulgentes electrones,
Donec, ultimo sono tympani cosmici, lumina
crassiora in radios aeternum beatitudinis
omnia permeantis evanescant.
Ex gaudio veni, pro gaudio vivo, in sacro gaudio
liquesco. Oceanus mentis, omnes creationis undas bibo.
Quattuor vela solidi, liquidi, vaporis,
lucis, Recte attolle.
Me ipsum, in omnia, intrat ille/illa/illud Magnus Me ipsum.

Absunt in aeternum, incertae, tremulae umbrae memoriae mortalis. Immaculatum est caelum meum mentale, infra, ante, et alte superne.
Aeternitas et ego, unus radius
unitus. Parva bulla risus, ego
Sum fio ille/illa/illud Mare de Laetitia Ipsa.

Sri Yukteswar me docuit quomodo experientiam beatam pro arbitrio evocarem, et etiam quomodo eam aliis transmitterem si canales intuitivi eorum evoluti essent. Mensibus in unionem extaticam ingressus sum, intellegens cur Upanishades *dicant* Deum esse *rasam* , "maxime delectabilem." Quodam tamen die problema ad Magistrum dedi.

"Scire volo, domine, quando Deum

inveniam?" "Invenisti Eum."

"O non, domine, Ego noli cogitare ita!

Guru meus arridebat. "Certus sum te non exspectare venerabilem Personam, thronum ornantem in aliquo antiseptico cosmi angulo! Video autem te imaginari possessionem..." Cognitio Dei est sola potentiarum miraculosarum. Fortasse quis totum universum habeat, et Dominum adhuc difficile inveniat! Progressus spiritualis non viribus externis metitur, sed tantum... profunditatem beatitudinis suae in meditatione.

" *Gaudium semper novum est Deus* . Inexhaustus est; dum meditationes tuas per annos perges, te infinita ingenio decipiet. Devoti similes tibi qui viam ad Deum invenerunt numquam de commutatione Eum pro alia felicitate cogitant; ille ultra cogitationem aemulationis seducens est ."

"Quam cito voluptatibus terrenis defatigamur! Cupiditas rerum materialium infinita est; homo numquam plene satiatur, et finem post finem persequitur. Aliud quod quaerit est Dominus, qui solus gaudium perennem dare potest."

"Cupiditates externae nos ex Eden interiore expelliunt; falsas voluptates offerunt quae solam animae felicitatem imitantur. Paradisus amissus per divinam meditationem cito recuperatur. Cum Deus sit improvisa Semper-Novitas, numquam Eo nos defatigamur. Possumusne beatitudine satiari, per aeternitatem iucunde variari?"

"Nunc intellego, domine, cur sancti Dominum inscrutabilem appellent. Ne vita quidem aeterna sufficere posset ad eum aestimandum."

Kriya Yogam ab impedimentis sensoriis purgata est , meditatio duplicem Dei probationem praebet. Semper nova gaudium est testimonium existentiae Eius, persuadens etiam atomis nostris. Praeterea, in meditatione invenitur quisque Eius gubernatio instantanea, Eius responsio adaequata ad omnem difficultatem."

"Video, Guruji; problema meum solvisti." Gratus subrisi. "Nunc sane intellego me

Deum invenisse, nam quotiescumque gaudium meditationis subconscie rediit horis meis activis, subtiliter directus sum ut rectum cursum in omnibus rebus, etiam in minimis, sequerer."

"Vita humana dolore vexatur donec sciamus quomodo cum Voluntate Divina, cuius 'rectus cursus' saepe intelligentiae egoisticae confunditur, congruere. Deus onus cosmi portat; solus ipse consilium inerrans dare potest."

14-1 : "In" ille/illa/illud initium erat ille/illa/illud Verbum et ille/illa/illud Verbum erat cum Deus, et ille/illa/illud Verbum erat Deus." - *Ioannes* 1:1.

14-2 : "Pro ille/illa/illud Pater iudicat non vir, sed habet commissus omnes iudicium ad ille/illa/illud "Fili." - *Ioannes* 5:22. "Non" vir habet Deum vidi apud ullus tempus; ille/illa/illud solum genitus Fili, quae est in ille/illa/illud pectus de ille/illa/illud Pater, ille habet declaratus eum." - *Ioannes* 1:18. "Vere, vere," Ego dicere ad tu, ille ille credit in ego, ille/illa/illud opera ille Ego facere debeo ille facere etiam; et maior opera quam haec "...et faciet; quia ego ad Patrem meum vado." - *Ioannes* 14:12. "Paracletus autem Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, et suggeret vobis omnia, quaecumque dixi vobis." - *Ioannes* 14:26.

Haec verba biblica ad triplicem naturam Dei referuntur ut Pater, Filius, Spiritus Sanctus (*Sat* , *Tat* , *Aum* in scripturis Hinduisticis). Deus ille/illa/illud Pater est ille/illa/illud Absolutum, Inmanifestum, existens *ultra* vibrans creatio. Deus ille/illa/illud Filius est ille/illa/illud Conscientia Christi (Brahma vel *Kutastha Chaitanya*) existens *intra* vibrans creatio; hoc Christus Conscientia est ille/illa/illud "Unigenitus" vel sola reflexio Infiniti Increati. Manifestatio eius externa vel "testis" est *Aum* sive Spiritus Sanctus, vis divina, creatrix, invisibilis quae omnem creationem per vibrationem structurat. *Aum,* beatus .Consolator, in meditatione auditur et devoto Veritatem ultimam revelat

CAPITULUM: XV

The Brassica oleracea Latrocinium

"Domine, donum tibi! Hae sex brassicae ingentes manibus meis satae sunt; earum incrementum cura tenera matris infantem lactantis observavi." Calathum olerum cum caerimonia praebui.

"Gratias tibi ago!" Risus Sri Yukteswar calidus erat gratia. "Quaeso, ea in cubiculo tuo serva;" "Cras eis ad cenam specialem opus erit mihi."

Modo Puriam adveneram **15-1** ut aestivas ferias academicas cum guru meo in eremo suo maritimo agerem. A Magistro et discipulis eius constructum, parvum laetum refugium duorum tabulatorum in sinum Bengalensem prospicit.

Mane sequenti experrectus sum, aura marina salsa et amoenitate circumstantium recreatus. Vox melodiosa Sri Yukteswar vocabat; caules meos caros inspexi et sub lecto meo eleganter condidi.

"Veni," permitto nos ire ad ille/illa/illud litus." Magister ductus ille/illa/illud via; plures iuvenis discipuli et me ipsum secutus sum in

a dispersus grex. Noster guru perlustratus nos in mitis critica.

"Cum fratres nostri occidentales ambulant, plerumque concordia gloriantur. Nunc, quaeso, duobus ordinibus procedite; passum rhythmicum inter vos habete." Sri Yukteswar nos observabat dum oboediebamus; canere coepit: "Pueri huc illuc eunt, in ordine parvo pulchro." Non potui non admirari facilitatem qua Magister gradum celerem discipulorum suorum iuvenum aequare poterat.

"Siste!" or "Siste!" Meus guru oculi quaesitum meus "Num?" tu memento ad sera ille/illa/illud dorsum ianua de ille/illa/illud eremitorium?"

MEUS GURU MARINUS EREMITAGIUM Apud PURI

Continuus peregrinorum fluxus e mundo in tranquillitatem eremi influebat. Nonnulli viri docti cum exspectatione convenerunt se orthodoxo religionistae occurrere. Subdolus risus aut laeta tolerantia interdum prodebat advenas nihil plus quam paucas pias locutiones exspectare. Attamen eorum invitus discessus manifestam convictionem afferebat Sri Yukteswar accuratam perspicaciam in eorum specialia scientiae campis demonstravisse.

Guru meus semper discipulos iuvenes residentes in eremo suo habebat. Mentes eorum vitasque cum illa diligenti disciplina regebat, in qua vocabulum "discipulus" etymologice radicatur.

"Ego cogitare ita, domine."

Sri Yukteswar per aliquot minuta tacuit, risu semi-represso in labiis. "Minime, oblitus es," tandem dixit. "Divina contemplatio non debet excusatio pro neglegentia materiali adhiberi. Officium tuum in custodiendo ashram neglexisti; puniri debes."

Ego cogitatio ille erat obscure iocans quando ille additum est: "Tua sex cauliflorae voluntas mox esse solum quinque."

Nos versus circum apud Magistri mandata et processit dorsum donec nos erant claudere ad ille/illa/illud eremitorium.

"Paulisper quiesce. Mukunda, trans castra ad sinistram nostram respice; viam ultra observa. Vir quidam mox illuc adveniet; ille erit instrumentum castigationis tuae."

His incomprehensibilibus dictis, fastidium meum celavi. Mox rusticus in via apparuit. via; ille saltabat ridicule et bracchia iactabat cum gestibus inanibus. Paene curiositate paralyticus, oculos meos in spectaculum hilari defixi. Cum vir ad locum in via pervenisset ubi ex conspectu nostro evanesceret, Sri Yukteswar dixit, "Nunc, redibit."

Statim rusticus cursum mutavit et ad partem posteriorem ashrami se contulit. Transiit per campum arenosum, aedificium per ianuam posteriorem ingressus est. Eam non clausam reliqueram, sicut guru meus dixerat. Vir mox egressus est, unum ex pretiosis meis caulifloris tenens. Nunc honeste incedebat, dignitate possessionis praeditus.

Farsa illa, quae se explicabat, in qua persona mea victimae attonitae videbatur, non tam perturbans erat ut in persecutione indignata deficerem. Media via iam peragrata eram cum Magister me revocavit. A capite ad pedes prae risu tremebat.

"Ille miser insanus brassicam iamdudum desideravit," inter risum eruptiones explicavit. "Putabam bonam ideam esse si unam ex tuis acciperet, tam incaute!"

In cubiculum meum festinanter cucurri, ubi inveni furem, manifeste hominem oleribus obsectum, anulos aureos, horologium et pecuniam intacta reliquerat, omnia palam in stragulis iacentia. Sub lectum autem se receperat, ubi, ab oculis fortuitis omnino occulta, una ex caulifloris meis eius desiderium sincerum excitaverat.

Ea vespera Sri Yukteswar rogavi ut incidentum, qui, mea sententia, nonnullas habebat notas perplexas, explicaret.

Guru meus caput lente quassavit. "Aliquando intelleges. Scientia mox paucas ex his legibus occultis inveniet."

Cum miracula radiophonica post aliquot annos in mundum attonitum eruperunt, praedictionem Magistri recordatus sum. Antiquae notiones temporis et spatii deletae sunt; nulla domus rustica tam angusta… Londinium aut Calcuttam intrare non posse! Intelligentia hebescentissima ante indisputabilem argumentum unius aspectus omnipraesentiae hominis.

The "coniuratio" de ille/illa/illud brassica comoedia potest esse optimus intellexi ab a radiophonum analogia. Sri Yukteswar erat radiophonum humanum perfectum. Cogitationes nihil aliud sunt quam vibrationes lenissimae in aethere motae. Sicut

radiophonum sensibile numerum musicum desideratum ex milibus aliorum programmatum undique capit, ita guru meus cogitationem viri semi-dementis qui desiderabat capere potuerat... nam a brassica, ex de ille/illa/illud innumerabiles cogitationes de emissionem humanus testamenta in mundus. **15-2** Potenti voluntate sua, Magister etiam humana statio emissionis erat, et agricolam feliciter dixerat ut vestigia sua retrocederet et ad certum cubiculum per singulum tempus iret.

brassica

Intuitio **15-3** est ductio animae, naturaliter in homine apparens illis momentis cum mens eius tranquilla est. Fere omnes experti sunt "praesentiae" inexplicabiliter rectae, vel... cogitationes suas efficaciter ad aliam personam transtulit.

Mens humana, a perturbatione statica libera, per antennas suas agere potest. intuitus omnes functiones mechanismorum radiophonicorum implicatorum — cogitationes mittens et recipiens, et cogitationes non gratas excludens. Cum vis radiophoni a quantitate currentis electrici pendeat uti potest, ita radio humanum secundum vim voluntatis ab unoquoque possessam energizatur .

Omnes cogitationes in cosmo aeternum vibrant. Profunda concentratione, magister cogitationes cuiuslibet mentis, sive vivae sive mortuae, deprehendere potest. Cogitationes universaliter radicatae sunt, non individualiter; Veritas creari non potest, sed tantum percipi. Cogitationes hominis erroneae ex imperfectionibus in eius discretione oriuntur. Finis scientiae yogae est mentem tranquillare, ut sine distortione visionem divinam in universo referat.

Radiophonia et televisio sonum et visum hominum remotorum ad focos millionum pervenerunt: prima tenuia scientifica indicia hominem esse spiritum omnia permeantem. Non corpus spatio tantum inclusum, sed animam vastam, quam ego, modis barbaris plerisque, frustra conspirat ad constringendum.

"Phenomena permirabilia, permirabilia, improbabilia videntur adhuc apparere possunt, quae, cum semel constituta erunt, nos non magis stupefacient quam nunc obstupescimus omnibus quae scientia nos saeculo proximo docuit," declaravit Carolus Robertus Richet, laureatus Praemii Nobeliani in physiologia. "Supponitur phaenomena quae nunc sine admiratione accipimus, nostram admirationem non excitare quia intelleguntur. Sed res non ita se habet. Si nos non mirant..." Non quia intelleguntur, sed quia nota sunt; nam si id quod non intellegitur nos mirari debet, omnia mirari debemus - casus lapidis in aerem iacti, glans quae quercus fit, hydrargyrum quod calefactum expandit, ferrum a magnete attractum, phosphorus quod fricatum ardet. .....Scientia hodierna est... materia levis; revolutiones et evolutiones quas intra centum milia annorum experietur audacissimas exspectationes longe superabunt. Veritates illae mirabiles, stupendae, improvisae veritates quas posteri nostri invenient, iam nunc undique circum nos sunt, in oculos nostros intuentes, ita... loqui, et tamen eos non videmus. Sed non satis est dicere nos eos non videre; videmus "eas videre nolumus; nam simulac factum inopinatum et insolitum apparet, id in contextum locorum communium scientiae acquisitae inserere conamur, et indignamur quod quisquam ulterius experimenta facere audeat."

Res ridicula accidit paucis diebus postquam mihi tam incredibiliter brassica oleracea abstuleram. Lucerna quaedam petrolei inveniri non potuit. Cum nuper guru mei

omniscientem esse vidissem... perspicacia, Ego cogitatio ille vellem demonstrare ille id erat pueri ludere ad locare ille/illa/illud lucerna.

Magister perceptus meus exspectatio. Cum exaggeratus gravitas ille interrogatus omnes ashrama incolae. A

Discipulus iuvenis confessus est se lucerna ad puteum in horto posteriori

ivisse. Sri Yukteswar sollemne consilium dedit: "Lucernam prope puteum

quaere."

Eo festinavi; nulla lucerna! Tristis animo, ad guru meum redii. Iam ex animo ridebat, sine compunctione propter meam deceptionem.

"Nimis dolendum est quod te ad lucernam evanuisse dirigere non potui; non sum vates!" Oculis micantibus, addidit, "Ne Sherlock Holmes quidem satis idoneus sum!"

Ego intellexi ille Magister vellem numquam demonstrare eius potestates quando provocatus, vel nam a levitas.

Hebdomades iucundae praeterierunt. Sri Yukteswar processionem religiosam parabat. Me rogavit ut discipulos per oppidum et litus Puri ducerem. Dies festivus illuxit ut unus ex calidissimis aestatis .

"Guruji, quomodo potest Ego capere ille/illa/illud nudis pedibus discipuli super ille/illa/illud igneus harenae?" Ego locutus est desperanter.

"Secretum vobis dicam," respondit Magister. "Dominus umbraculum nubium mittet; omnes vos in solatio ambulabitis."

Processionem libenter ordinavi; grex noster ab ashram cum vexillo *Sat-Sanga profectus est* . **15-4** A Sri Yukteswar designatum, symbolum singularis **15-5 gerebat.** oculus, telescopicus intuitus obtutus .

Vix eremitorio relicto, pars caeli quae supra caput erat, quasi magica arte nubibus impleta est. Cum clamoribus attonitis undique audiebantur, Imber levissimus cecidit, vias urbanas et litus ardens refrigerans. Guttae lenientes per duas horas pompae descenderunt. Eo ipso momento quo grex noster ad ashramam rediit, nubes et pluvia sine vestigio abierunt.

"Videsne quomodo Deus erga nos sentit," Magister respondit postquam gratiam meam expressi. "Dominus omnibus respondet et pro omnibus operatur. Sicut pluviam ad preces meas misit, ita quodvis sincerum desiderium devoti implet. Raro homines intellegunt quam saepe Deus preces eorum exaudiat. Non paucis favet, sed omnibus qui ad eum confidenter accedunt audit. Liberi eius semper fidem implicitam in benignitate Patris sui Omnipraesentis habere debent." **15-6**

Sri Yukteswar quattuor festa annua, aequinoctiis et solstitiis, patrocinabatur, quibus

discipuli eius e longinquo et e late conveniebant. Celebratio solstitii hiemalis Serampore habita est; prima quae adfui mihi benedictione perpetua relicta est.

Festivitates mane coeperunt pompa nudis pedibus per vias. Voces centum discipulorum dulcibus cantibus religiosis resonabant; pauci musici tibiam et *khol kartal* (tympana et cymbala) canebant. Oppidani alacres viam floribus spargebant, laeti quod a prosaicis operibus a nostra resonante laude benedicti nominis Domini evocabantur. Longa peregrinatio...

In atrio eremitorii finitum est. Ibi guru nostrum circumdedimus, dum discipuli in maenianis superioribus nos floribus calendulae perfundebant.

Multi convivae ad superiorem tabulatum ascenderunt ut pulmentum *channae* et aurantiorum acciperent. Ego ad gregem fratrum discipulorum me contuli qui hodie coqui munere fungebantur. Cibus pro talibus magnis coetibus sub divo in ingentibus ollis coquendus erat. Camini latericii improvisati, lignei, fumosi et lacrimas moventes, sed nos laete de opere nostro ridebamus. Festa religiosa in India numquam pro... molestus; quisque unus facit eius pars, suppeditatio pecunia oryza olera, vel officia sua personalia.

Magister mox inter nos erat, curam convivii gerens. Omni momento occupatus, cum alacrissimo iuvene discipulo gradum aequabat.

Sankirtan (*cantus* coetus), harmonio et tympanis Indicis manu pulsatis comitantibus, in secundo tabulato procedebat. Sri Yukteswar cum gratitudine auscultabat; sensus eius musicus acute perfectus erat.

"Discordant!" Magister coquos reliquit et artificibus se iunxit. Melodia iterum audita est, hac vice recte reddita.

In India, musica, sicut pictura et drama, ars divina habetur. Brahma, Vishnu, et Shiva – Trinitas Aeterna – primi musici fuerunt. Saltator Divinus Shiva scripturis repraesentatur quasi infinitos modos rhythmi in sua saltatione cosmica universalis creationis, conservationis, et dissolutionis excogitaverit, dum Brahma pulsum temporis cum ... exaggeravit. cymbalis clangentibus, et Vishnu sacrum *mridangam* sive tympanum cecinit. Krishna, incarnatio Vishnu, semper in arte Hinduistica cum tibia depingitur, in qua carmen captivum canit quod animas humanas in *maya* - delusione errantes ad veram domum revocat. Saraswati, dea sapientiae, symbolizata est ut vinam *,* matrem omnium instrumentorum chordarum, canat. *Sama Veda* Indiae prima scripta mundi de scientia musica continet.

Fundamentum musicae Hinduisticae sunt *ragae* sive scalae melodicae fixae. Sex *ragae fundamentales in 126 raginas* (uxores) et *putras* (filios) derivativas ramificantur . Quaeque *raga* minimum quinque notas habet: notam principalem (*vadi* sive rex), notam secundariam (*samavadi* sive primus minister), notas adiuvantes (*anuvadi* , ministri), et notam dissonantem (*vivadi* , inimicus).

Sex *rāga fundamentalia singula* naturaliter congruunt cum certa hora diei, tempore anni, et deo praesidente qui vim peculiarem largitur. Ita, (1) *Hindole Raga* tantum aurora vere auditur, ad evocandum amorem universalem; (2) *Deepaka Raga* aestate vesperi canitur, ad misericordiam excitandam; (3) *Megha Raga* melodia est pro meridie tempore pluviosum, ad audaciam evocandam; (4) *Bhairava Raga* mane Augusti, Septembris, Octobris canitur, ad tranquillitatem consequendam; (5) *Sri Raga* autumno reservatur. crepusculis, ad amorem purum adipiscendum; (6)

Malkounsa Raga auditur media nocte hieme, ad virtutem.

Antiqui rishi has leges sani foederis inter naturam et hominem invenerunt. Quia natura... est unus objectificatio de *Aum* , ille/illa/illud Primordialis Sonus vel Vibratorium Verbum vir potest obtinere imperium

super omnes manifestationes naturales per usum certorum *mantrorum* vel cantuum. **15-7** Documenta historica de insignibus viribus narrant quae Miyan Tan Sen, musicus aulici saeculi sexti decimi pro Akbar Magno, possidebat. Iussi ab Imperatore ragam nocturnum canere *dum* sol supra caput erat. Fuscus Sen. intonatus a *praeceptum* quae statim causatus ille/illa/illud totus palatium praecincta tenebris involvi.

Musica Indica octavam in XXII *srutis* sive semi-semitonos dividit. Haec intervalla microtonalia subtilitates expressionis musicae permittunt, quas scala chromatica occidentalis XII semitonorum attingere non potest. Unaquaeque ex septem notis fundamentalibus octavae in mythologia Hinduistica cum... color, et naturalis clamor avis vel bestiae - *Fac* cum viridi, et pavo; *Re* cum rubro, et alauda; *Mi* aureo colore et capra; *Fa* albo flavo et ardea; *Sol* nigro colore et luscinia; *La* flavo et equus; *Si* omnium colorum mixtura et elephas.

Tres scalae — maior, minor harmonica, minor melodica — solae sunt quas musica Occidentalis adhibet, sed musica Indica 72 *thatas* sive scalas delineat. Musicus facultatem creativam habet ad improvisationem infinitam circa melodiam traditionalem fixam vel *ragam* ; in sensu vel animo definitivo thematis structuralis intendit, deinde ad limites suae originalitatis acu pingit. Musicus Hinduicus notas fixas non legit; in unoquoque ludo nudum sceleton ragae denuo induit , saepe se ad unam seriem melodicam coercens, omnes eius variationes subtiles microtonales et rhythmicas repetitione urgens. Bach, inter compositores occidentales, intellexit venustatem et vim soni repetitivi paulum centum modis complexis differentiati.

Litterae Sanscritae antiquae centum viginti *talas* sive mensuras temporis describunt. Conditor traditionalis... Musica Hinduica, Bharata, dicitur triginta duo genera *talae* in cantu alaudae segregavisse. Origo *talae* seu rhythmi in motibus humanis radicatur - duplici tempore ambulandi et triplici tempore respirationis in somno, cum inspiratio duplo longior est quam expiratio. India semper... Vocem humanam ut perfectissimum instrumentum soni agnoverunt. Musica Hinduistica igitur se plerumque ad trium octavarum amplitudinem vocis restringit. Eadem de causa, melodia (relatio notarum successivarum) potius quam harmonia (relatio notarum simultanearum) exaggeratur.

Propositum profundius primorum musicorum rishi erat cantorem cum Cantu Cosmico miscere, quod per excitationem centrorum spinalium occultorum hominis audiri potest. Musica Indica est ars subiectiva, spiritualis et individualistica, non ad symphonicam splendorem sed ad harmoniam personalem cum Superanima spectans. Verbum Sanscritum pro musico est *bhagavathar* , "qui laudes Dei canit." *Sankirtanae* sive congregationes musicae sunt forma efficax yogae sive disciplinae spiritualis, quae profundam concentrationem, intensam absorptionem in cogitatione seminali et sono requirunt. Quia homo ipse est expressio Verbi Creativi, sonus effectum potentissimum et immediatissimum in eum habet, viam ad

memoriam originis suae divinae offerens.

Sankirtan *e* conclavi secundo tabulato Sri Yukteswar die festi emanans coquis inter ollae fumantes inspirabat. Ego et fratres discipuli laete carmina canebamus, manibus tempora pulsantes.

Ante solis occasum, centum visitatores nostros *khichuri* (oryza et lenticula), olerum curry, et oryzae pulte appulimus. Stragulis gossypinis atrium superstravimus; mox coetus sub stellis considens sedebat, tacite attentus sapientiae ex labris Sri Yukteswar emananti. Orationes eius publicae valorem *Kriya Yogae* et vitam sui reverentiae, tranquillitatis, constantiae, victus simplicis, et exercitationis regularis extulerunt.

Deinde coetus discipulorum iuvenissimorum paucos hymnos sacros cecinit; conventus *sankirtan finitus est* . Ab hora decima usque ad mediam noctem, incolae ashram ollas et sartagines laverunt, et atrium purgaverunt. Guru meus me ad latus suum vocavit.

"Laetor de laetis laboribus tuis hodiernis et per hebdomadam praeparationum praeteritam. Te mecum volo; hac nocte in lecto meo dormire potes."

Hoc privilegium numquam mihi sorte obventurum putaveram. Aliquamdiu in statu intensae divinae tranquillitatis sedimus. Vix decem minutis postquam in lectum iveramus, Magister surrexit et se vestire coepit.

"Quid est, domine?" Sensi tenuem irrealitatem in inopinato gaudio dormiendi iuxta guru meum.

"Puto nonnullos discipulos qui conexiones ferriviarias proprias amiserunt mox huc adfuturos esse. Cibum nobis paratum habeamus."

"Guruji, non unus vellem veni apud unus hora in ille/illa/illud mane!"

"Mane" in lectus; tu habere fuisse laborans valde durus. Sed Ego sum eundo ad coquere."

Ad tono constanti Sri Yukteswar, exsilivi et eum ad parvam cotidianam culinam iuxta maenianum interius secundi tabulati secutus sum. Oryza et *dal* mox fervebant.

Guru meus cum affectione subrisit. "Hac nocte lassitudinem et metum laboris ardui superasti; numquam in posterum ab eis vexaberis."

Dum haec verba perpetuae benedictionis pronuntiabat, gressus in atrio sonuerunt. Deorsum cucurri et gregem discipulorum admisi.

"Care frater, quam inviti sumus hac hora Magistrum perturbare!" Quidam vir me veniam petens allocutus est. "Erravimus de horariis ferriviariis, sed sentiebamus nos domum redire non posse sine conspectu guru nostri."

"Ille habet fuisse expectans tu et est aequaliter nunc parans tuus cibus."

Vox salutatoria Sri Yukteswar exsonuit; hospites attonitos ad culinam duxi.

Magister ad me oculis micantibus se convertit.

"Nunc ille tu habere perfectus comparans notae, non dubium tu sunt contentus ille noster hospites vere

fecit desiderare eorum "tramen!"

Post semihoram eum ad cubiculum eius secutus sum, plene intelligens me iuxta guru deiformem dormiturum esse.

15-1 : Puri de CCCX milia passuum meridies de Calcutta est a clarus peregrinatio urbs nam fideles de Krishna; eius cultus ibi duobus ingentibus festis annuis, *Snanayatra* et *Rathayatra ,* celebratur .

15-2 : The 1939 inventum de a radiophonum microscopium revelatus a novum mundus de hactenus ignotus radii. "Vir se ipsum ut bene ut omnes genera de putatur iners materia constanter emittit ille/illa/illud radii ille hoc instrumentum videt," nuntiatum ille/illa/illud *Socius Prelum* "Qui telepathiam, secundam visionem, et clarividentiam credunt, in hac nuntiatione primam probationem scientificam existentiae radiorum invisibilium habent, qui revera ab uno homine ad alterum iter faciunt. Instrumentum radiophonicum revera est instrumentum frequentiae radiophonicae." spectroscopium Id facit ille/illa/illud idem res nam frigidus, non lucens materia ille ille/illa/illud spectroscopium facit quando id genera atomorum quae stellas constituunt revelat. .Existentia talium radiorum ab homine et omnibus rebus viventibus provenientium iam probata est.
suspectus ab scientifici nam multi annos. Hodie est ille/illa/illud primus experimentalis probatio de eorum existentia. The
Ita inventum spectacula omnem atomum et omnem moleculam in natura esse stationem continuam radiophonicam.
...etiam post mortem

Substantia quae homo erat radios suos tenues emittere pergit. Longitudines undarum horum radiorum a brevioribus quam quaecumque nunc in radiophonia adhibentur ad longissimas undas radiophonicas variant. Farrago horum radiorum paene incredibilis est. Ibi sunt milliones de eos A sola valde magnus molecula Maius dare exstinctus Mille milia diversi unda longitudines simul. Longiores undae huius generis cum facilitate et celeritate undarum
Est unus..... radiophonicarum iter faciunt.

mirabilis differentia inter ille/illa/illud novum radiophonum radii et familiaris radii similis lux. Hoc est ille/illa/illud diuturnus
".tempus summans ad milia annorum, quas hae undae radiophonicae ex materia imperturbabili emittere pergent

15-3 Dubitat quis "intuitionem" uti; Hitler vocabulum paene corrupit una cum devastationibus audacioribus. Lingua Latina... radix significatio de *intuitio* est "interior" praesidium." The Sanscrita verbum *agama* significat intuitivus scientia natus de perceptio directa animae; unde quidam antiqui tractatus a Rishis scripti *agamae appellabantur* .

15-4 : *Sat* est litteraliter "ens" ergo "essentia"; realitas." *Sanga* est "consociatio." Sri Yukteswar vocatus eius Organizatio eremi *Sat-Sanga* , "communitas cum veritate."

15-5 : "Si" ergo tuus oculus esse sola, tuus totus corpus debeo esse plenus de lux." - *Matthaeus* 6:22. Per profundus meditatio, singularis vel spiritualis oculus fit visibilis intra ille/illa/illud centralis pars de ille/illa/illud frons. Hoc omnisciens oculus est varie relatus ad in scripturae ut ille/illa/illud tertius oculus ille/illa/illud stella de ille/illa/illud Oriens, ille/illa/illud interior oculus ille/illa/illud columba descendens ab caelum, ille/illa/illud oculus de Shiva oculus intuitionis, et cetera.

15-6 : "Ille ille plantatus ille/illa/illud auris debeo ille non audis? ille ille formatus ille/illa/illud oculus debeo ille non videsne?
..... ille ille docet vir
. scientia, debeo ille non "scis?" - *Psalmus* 94:9-10

15-7 Fabulae vulgares omnium populorum mentiones incantationum cum potestate super naturam continent. Indi Americani bene noti sunt. ad habere elaboratus sonus ritus nam pluvia et ventus Fuscus Sen. ille/illa/illud magnus Hinduus musicus, erat capax ad extinguere ignis ab potestas de eius carmen. Carolus Kellogg ille/illa/illud California naturalista dedit a demonstratio de ille/illa/illud effectus de tonalis vibratio ardens in 1926 ante a grex de Novum Eboracum vigiles ignis "Transiens a arcus similis unus auctus violina arcus celeriter trans unus aluminii adaptatio furca ille productum a stridor similis vehemens radiophonum staticus. Statim ille/illa/illud flavus gas flamma duo pedes altus, saltus intus Tubus vitreus cavus, ad altitudinem sex unciarum subsedit et flamma caerulea spumans factus est. Alius conatus arcu, et alius stridor vibrationis, eum exstinxit.

CAPITULUM: XVI

Superans The Stellae

"Mukunda, cur non tibi armillam astrologicam

acquiris?" "An mihi, Magister, acciderit? Astrologiae

non credo."

"Numquam quaestio *fidei est* ; sola opinio scientifica quam quis de quavis re assumere potest est utrum *vera sit* . Lex gravitationis tam efficaciter ante Newton quam post eum operabatur. Universum satis chaoticum esset si leges eius sine auctoritate fidei humanae operari non possent."

"Vraculatores scientiam stellarum ad statum praesentem ignominiae perduxerunt. Astrologia nimis vasta est, et mathematice **16-1"** et philosophice, recte comprehendenda nisi ab hominibus profundae intelligentiae. Si ignorantes caelos male interpretantur, et ibi litteras pro scriptura vident, Quod in hoc mundo imperfecto expectandum est. Sapientiam cum 'sapientibus' non abicere oportet.

"Omnes partes creationis inter se conexae sunt et suas vim inter se permutant. Aequilibratus universi rhythmus in reciprocitate radicatur," guru meus perrexit. "Homo, in aspectu humano suo, duas vires pugnare debet - primum, tumultus intra essentiam suam, qui mixtura terrae, aquae, ignis, aeris et elementorum aethereorum causantur; secundo, vires externas naturae dissolventes. Dummodo homo cum mortalitate sua luctatur, innumeris mutationibus caeli et terrae afficitur."

"Astrologia est studium responsus hominis ad stimulos planetarios. Stellae nullam benevolentiam vel inimicitiam consciam habent; tantum radiationes positivas et negativas emittunt. Per se, hae neque humanitati prosunt neque laedunt, sed canalem legitimum offerunt ad operationem externam."
causa-effectus aequilibria quae quisque vir habet constituere in motus in ille/illa/illud praeteritum

"Puer eo die et ea hora nascitur, cum radii caelestes in harmonia mathematica cum karma singulari sunt. Horoscopus eius est imago provocans, praeteritum immutabile eius et probabilia futura eventa revelans. Sed charta natalis recte interpretari potest tantum a viris sapientiae intuitivae: hi pauci sunt."

"Nuntius audacter per caelos in momento nativitatis impressus non fatum — ex praeteritis bonis et malis effectum — exaggerare sed voluntatem hominis excitare ad effugiendum ex universali servitute sua destinatur. Quod ipse fecit, id ipse dissolvere potest. Nemo alius quam ipse causas quorumcumque effectuum nunc in

vita eius praevalent instigator fuit. Quamlibet limitationem superare potest, quia eam suis actionibus primum creavit, et quia opes spirituales habet quae pressioni planetariae non obnoxiae sunt."

"Superstitiosa astrologiae reverentia hominem automatum facit, serviliter a mechanica gubernatione dependens. Sapiens planetas suos - id est, praeteritum suum - vincit fidem suam a creatione ad Creatorem transferendo. Quo magis unitatem suam cum Spiritu intellegit, eo minus a materia regi potest. Anima semper libera est; immortalis est quia sine nata. A stellis regi non potest."

"Homo *est* anima et corpus *habet* . Cum recte sensum identitatis suae collocat, omnes habitus coercitivos relinquit. Quamdiu in statu ordinario amnesiae spiritualis confusus manet, subtilia vincula legis environmentalis cognoscet."

"Deus est harmonia; devotus qui se ipsum accommodat numquam ullam actionem male perficiet. Actiones eius recte et naturaliter tempori accommodabuntur ad legem astrologicam. Post profundam precationem et meditationem, cum divina conscientia sua coniungitur; nulla maior vis est quam illa interna protectione."

"Tum, Magister care, cur vis me armillam astrologicam gerere?" Hanc quaestionem ausus sum post longum silentium, quo tempore conatus eram nobilem Sri Yukteswar expositionem assimilare.

"Tantum cum viator ad metam pervenit, iuste mappas suas abicit. Per iter, quavis commoda via breviori utitur. Antiqui rishi multas vias invenerunt ad tempus exilii hominis in delusione breviandum. Sunt quaedam mechanicae proprietates in lege karmatis quae digitis sapientiae perite adaptari possunt."

"Omnia mala humana ex quadam transgressione legis universalis oriuntur. Scripturae demonstrant hominem legibus naturae satisfacere debere, dum divinam omnipotentiam non infamat. Dicere debet: 'Domine,'" Ego fiducia in Te, et scire Tu potes auxilium ego, sed Ego nimis voluntas facere meus optimus ad dissolvere ullus "Peccavi." Variis modis — prece, voluntate, meditatione yogica, consultatione cum sanctis, armillis astrologicis — effectus adversi iniuriarum praeteritarum vel minui vel deleri possunt.

"Sicut domus virga aenea ad ictum fulminis absorbendum instruri potest, ita templum corporale variis praesidiis prodesse potest. Saeculis abhinc yogi nostri invenerunt metalla pura lucem astralem emittere quae vehementer adversatur attractionibus negativis planetarum."
Subtiles radiationes electricae et magneticae perpetuo per universum circulant; cum corpus hominis iuvatur, id nescit; cum disintegratur, adhuc in ignorantia est.
Potest ille facere quidlibet de id?

"Hoc problema a nostris Rishis attentionem accepit; non solum metallorum mixturam, sed etiam plantarum et—omnium efficacissimam—gemmarum immaculatarum non minus quam duorum caratorum utilem invenerunt. Usus praecaventes astrologiae raro extra Indiam serio investigati sunt. Unum parvum—"
Res nota est gemmas, metalla, aut praeparationes plantarum proprias nullius pretii esse nisi pondus requisitum obtineatur, et nisi haec medicamenta iuxta cutem gerantur.

"Domine, consilium tuum sequar et armillam acquiram. Me vehementer movet cogitatio planetam superare!"

"Ad usus generales armillam ex auro, argento et cupro factam adhibere suadeo. Sed ad usum specificum armillam ex argento et plumbo tibi comparare volo." Sri Yukteswar diligentes instructiones addidit.

"Guruji, quid 'specificus' propositum facere tu "quid significat?"

"Mukunda, astra mox inimice in te curabunt. Noli timere; protegeris. Intra mensem circiter, iecur tuum tibi multum molestiae afferet. Morbus sex menses duraturus est, sed usus armillae astrologicae tempus ad viginti quattuor dies contrahet."

Postero die gemmarium quaesivi, et mox armillam gerebam. Valetudo mea optima erat; praedictio Magistri e mente mea elapsa est. Serampore discessit Benares visitaturus. Triginta diebus post colloquium nostrum, subito dolorem in regione iecoris sensi. Sequentes hebdomades fuerunt somnium terribilis doloris acerbi. Invitus guru meum perturbare, putavi me fortiter solus probationem toleraturum esse.

Sed viginti tres dies tormentorum animum meum debilitaterunt; Benares in tramine conscendi. Ibi Sri Yukteswar me insolita benignitate excepit, sed nullam mihi occasionem dedit ut ei aerumnas meas privatim narrarem. Multi devoti eo die Magistrum visitarunt, tantum ad *darshan* . **16-2** Aeger et neglectus, in angulo sedi. Non ante cenam omnes convivae discesserant. Guru meus vocavit... me ad porticum octogonalem domus.

"De morbo hepatis venisse debes." Sri Yukteswar aversus est; huc illuc ambulabat, interdum lucem lunae intercipiens. "Videamus; iam viginti quattuor dies aegrotas, nonne?"

"Ita vero," domine."

"Quaeso facere ille/illa/illud ventriculus exercitatio Ego habere doctus te."

"Si magnitudinem doloris mei scires, Domine, me non rogares ut exercerem." Nihilominus, debilem conatum feci ut ei oboediens essem.

"Dicis te dolorem habere; ego dico te nullum habere. Quomodo tales contradictiones exsistere possunt?" Guru meus me interrogative aspexit.

Stupefactus sum, deinde gaudio solatii perfusus. Non iam poteram sentire continuum cruciatum qui me per hebdomades paene insomnem tenuerat; ad verba Sri Yukteswar, dolor evanuit quasi numquam accidisset.

Ego inceptum ad genua in genua incumbere apud eius pedes in gratiarum actio, sed ille celeriter impeditus me

"Noli esse puerilis. Surge et fruere pulchritudine lunae super Gangem." Sed oculi Magistri laete micabant dum ego silens iuxta eum stabam. Ex eius habitu intellexi eum me sentire velle non se, sed Deum fuisse Medicum.

Etiam nunc gravem armillam argenteam plumbeamque gero, monumentum illius diei praeteriti, semper carum, cum iterum me cum persona vere superhumana

vivere comperi. Postea, cum amicos meos ad Sri Yukteswar ad sanationem adduxi, semper commendavit...

gemmae vel ille/illa/illud armilla laudibus eorum usus ut unus actus de astrologicus sapientia.

Ab infantia contra astrologiam praejudicium habui, partim quia animadvertebam multos homines ei assidue adhaerere, partim propter praedictionem astrologi familiae nostrae factam: "Ter in matrimonium duceris, bis viduus." Rem meditatus sum, me quasi capram sacrificium expectantem ante templum triplicis matrimonii.

"Fato tuo te committere licet," frater meus Ananta animadverterat. "Horoscopum tuum scriptum recte dixit te domo versus Himalayas primis annis fugiturum esse, sed vi remissurum. Praedictio de matrimonio tuo etiam vera erit ."

Clara mihi intuitio venit quadam nocte, vaticinium omnino falsum esse. Volumen horoscopii ignem appendens, cinerem in sacculo chartaceo ponens, in quo haec scripsi: "Semina karmatis praeteriti germinare non possunt, si in divinis sapientiae ignibus torreantur." Sacculum in loco conspicuo posui; Ananta statim commentarium meum provocans legit.

"Veritatem tam facile delere non potes quam hoc volumen chartaceum combussisti." Frater meus contemptim risit.

Re vera, ter ante virilitatem meam, familia mea sponsalia mea ordinare conata est. Quotiescumque consiliis obtemperare recusavi, **16-3** sciens amorem meum erga Deum superabiliorem esse quam ullam persuasione astrologica ex praeterito.

"Quo profundior sui ipsius cognitio hominis, eo magis totum universum subtilibus suis vibrationibus spiritualibus afficit, et eo minus ipse a fluxu phaenomenali afficitur." Haec verba Magistri saepe in mentem meam inspiranter redibant.

Interdum astrologis dixi ut pessima tempora mea eligerent, secundum indicationes planetarum, et Quodcumque mihi proposuerim negotium perficerem. Verum est successum meum talibus temporibus... difficultatibus extraordinariis comitata est. Sed mea persuasio semper iusta fuit: fides in divinam protectionem, et rectus usus voluntatis homini a Deo datae, vires sunt formidabiles ultra quam ullam "crateram inversam" congregare potest.

Inscriptio illa stellata in ortu, ut mihi intellexi, non est homo quasi pupa sui praeteriti. Nuntius eius potius est stimulus ad superbiam; ipsi caeli student excitare hominis voluntatem ut ab omni limitatione liber sit. Deus unumquemque hominem creavit ut animam, individualitate dotatam, ergo essentialem structurae universalis, sive in munere temporali columnae sive parasiti. Libertas eius est finalis et immediata, si ita vult; non a victoriis externis sed internis pendet.

Sri Yukteswar applicationem mathematicam cycli aequinoctialis 24 000 annorum ad aetatem nostram praesentem detexit. **16-4** Cyclus in Arcum Ascendentem et Arcum

Descendentem dividitur, uterque duodecim milium annorum. Intra quemque Arcum quattuor *Yugae sive Aetates cadunt, Kali* , *Dwapara* , *Treta* , et *Satya* appellatae , quae Graecis notionibus Ferri, Aeris, Argenti, et Aureae Aetatis respondent.

Kali Yugam ultimam , sive Aetatem Ferream, Arcus Ascendentis, circa annum 500 p.C.n. coepisse. Aetas Ferrea, 1200 annorum duratione, spatium materialismi est; circa annum 1700 p.C.n. finita est. Eo anno *Dwapara Yugam* , periodum 2400 annorum electricitatis, initium cepit. et progressus energiae atomicae, aetas telegraphi, radiophonii, aeroplanorum, aliorumque deletorum spatiorum.

Periodus 3600 annorum *Treta Yugae* initium capiet anno 4100 p.C.n.; aetas eius notabitur communi cognitione communicationum telepathicarum aliorumque annihilatorum temporis. Per 4800 annos *Satya Yugae* , aetatem ultimam in arcu ascendente, intelligentia hominis plene evoluta erit; ille in concordia cum consilio divino laborabit.

Arcus descendens duodecim milium annorum, incipiens aetate aurea descendente quadringentorum octingentorum annorum, deinde incipit annis **sexto et quingentis ad quintum.** pro mundo; homo paulatim in ignorantiam delabitur. Hi cycli sunt aeterni circuli *mayae* , contraria et relativitates universi phaenomeni. **16-6** Homo, singillatim, e carcere dualitatis creationis evadit dum ad conscientiam suae inseparabilis divinae unitatis cum Creatore expergiscitur.

Magister non solum astrologiae sed etiam scripturarum mundi intellectum meum auxit. Scriptis sacris in immaculata mentis suae mensa positis, eos scalpello dissecare potuit. ratiocinatione intuitiva, et ad errores et interpolationes eruditorum a veritatibus ut a prophetis originaliter expressae sunt separandos.

"Fige visum in extremitate nasi." Haec interpretatio erronea strophae *Bhagavad Gitae* , **16-7** late ab peritis Orientalibus et interpretibus Occidentalibus acceptum, ad iocularem Magistri reprehensionem excitandam adhibitum.

"Satis singularis est via yogi ut est," animadvertit. "Cur ei suadeas ut etiam se strabonem faciat? Vera significatio *nasikagram* est 'origo nasi,' non 'finis nasi.' Nasus incipit a puncto inter duas supercilia, sede visionis spiritualis." **16-8** Ob unum *Sankhya* **16-9** aphorismus " *Iswar-ashidha* ," - "Dominus Creationis deduci non potest" vel "Deus non probatur," **16-10** -multi eruditi totam philosophiam atheisticam appellant.

"Versus non est nihilisticus," Sri Yukteswar explicavit. "Tantum significat homini non illuminato, sensibus suis ad omnia iudicia finalia pendenti, probationem Dei ignotam manere debere et ideo non existentem. Veri *Sankhyae* sectatores, cum inconcussa perspicacia ex meditatione nata, intellegunt Dominum et existentem esse et cognoscibilem."

Magister Bibliam Christianam pulchra claritate exposuit. A guru meo Hinduico, ignoto nominibus sodalium Christianorum, didici essentiam immortalem Bibliorum percipere, et veritatem in assertione Christi intellegere — certe maxime pertinaciter

umquam prolata: "Caelum et terra transibunt, verba autem mea non transibunt."

XVI- XI

Magni domini Indiae vitas suas fingunt eisdem idealibus piis quibus Iesus incitabatur; hi viri sunt cognati eius proclamati: "Quicumque fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis est,..."

Idem frater meus et soror mea et mater mea. **16-12** "Si manseritis in sermone meo," Christus demonstravit, "vere discipuli mei estis; et cognoscetis veritatem, et veritas liberabit vos." **(16-13)** Liberi omnes, domini sui, Yogi-Christi Indiae pars sunt fraternitatis immortalis: ii qui cognitionem liberantem Unius Patris adepti sunt.

"Historia Adami et Evae mihi incomprehensibilis est!" animadverti cum nonnihilo fervore quodam die in primis meis cum allegoria luctationibus. "Cur Deus non solum par noxium, sed etiam innocentes generationes nondum natas punivit?"

Magister vehementia mea magis quam ignorantia mea delectabatur. " *Genesis* alte symbolica est, nec interpretatione litterali comprehendi potest," explicavit. "'Arbor vitae' eius corpus humanum est. Medulla spinalis similis est arbori inversae, capillis hominis ut radicibus, nervis afferentibus et efferentibus ut ramis. Arbor systematis nervosi multos fructus iucundos, seu sensationes visus, soni, olfactus, gustus et tactus, fert. His hominibus iure indulgere licet; sed ei experientia veneris, 'mali' in medio horti corporalis, prohibita est. **16-14**

"'Serpens' vim spinalem convolutam repraesentat, quae nervos sexuales stimulat. 'Adam' est ratio, et 'Eva' est sensus. Cum affectus vel conscientia Evae in quolibet homine impulsu sexuali superatur, ratio eius vel Adam etiam succumbit." **16-15**

"Deus speciem humanam creavit corpora viri et feminae vi voluntatis suae materializando; novam speciem potestate donavit liberos simili modo creandi." 'immaculatus' vel modus divinus. **16-16** Quia manifestatio eius in anima individuali hactenus ad animalia limitata erat, instinctu vincta et potentialibus plenae rationis carentibus, Deus prima corpora humana creavit, symbolice Adam et Eva appellata. His, ad evolutionem sursum commodam, animas seu essentiam divinam duorum animalium transtulit. **16-17** In Adamo sive homine, ratio praevaluit; in Eva sive muliere, sensus ascendebat. Sic dualitas sive polaritas quae mundis phaenomenis subest expressa est. Ratio et sensus in uno manent... Caelum gaudii cooperativi quamdiu mens humana a serpentina vi propensionum animalium non decipitur.

"Corpus humanum igitur non solum evolutionis ex bestiis effectum fuit, sed actu speciali creationis a Deo productum. Formae animalium nimis rudes erant ad plenam divinitatem exprimendam; homini singulariter data est ingens capacitas mentis - 'lotus mille petalorum'" cerebrum—necnon centra occulta in spina acute excitata.

"Deus, sive Divina Conscientia intra primum par creatum praesens, eis suasit ut omnibus humanis sensibus fruerentur, sed ne in sensationibus tactus animum intenderent." **16-18** Haec prohibita sunt ne organa sexualia, quae humanitatem in inferiorem animalis propagationis modum implicarent, evolverent. Monitio ne memorias bestiales subconscie praesentes reviviscerent non audita est. Viam

procreationis brutae resumentes, Adam et Eva e statu gaudii caelestis, homini perfecto originali naturali, deciderunt.

"Scientia de bonum et malum refert ad ille/illa/illud cosmicus dualisticus coactio Cadens sub ille/illa/illud oscillatio de

maya, per abusum sensus et rationis suae, seu conscientiae Evae et Adami, homo ius suum ingrediendi hortum caelestem divinae sufficientiae abdicat. **16-19** Officium personale cuiusque hominis est 'parentes' suos sive naturam duplicem ad harmoniam unificatam sive Eden restituere.

Cum Sri Yukteswar orationem suam finisset, nova cum reverentia paginas

Genesis percurrebam . "Magister carissime," inquam, "primum iustum officium

filiale erga Adamum et Evam sentio!"

16-1 : Ab astronomicus referentiae in antiquus Hinduus scripturae, eruditi habere fuisse capax ad recte explorare ille/illa/illud temporibus auctorum. Scientia rishiorum erat maxima; in *Kaushitaki Brahmana* invenimus praecisas astronomicas rationes. transitus quae demonstrare ille in 3100 a.C.n. ille/illa/illud Hinduistae erant longe provectus in astronomia quae habui a Valor utilis in determinandis temporibus faustis caerimoniis astrologicis. In articulo in periodico *"East-West"* , Februario anni 1934, haec summaria de *Jyotish sive corpore tractatuum astronomicorum Vedicorum dantur: "Continet scientiam quae Indiam in prima acie omnium nationum antiquarum tenuit et eam Meccam quaerentium scientiae fecit. Brahmagupta* antiquissimus..." , unus de ille/illa/illud *Jyotish* opera, est unus astronomicus tractatus tractatio cum talis res ut ille/illa/illud heliocentricus motus ille/illa/illud planetarium corpora in noster solaris systema, ille/illa/illud obliquitas de ille/illa/illud ecliptica, ille/illa/illud terrae sphaericus forma ille/illa/illud reflexus lux de luna, de quotidiana revolutione axiali Telluris, de praesentia stellarum fixarum in Via Lactea, de lege gravitationis, et de aliis rebus scientificis quae in mundo occidentali non emerserunt nisi tempore Copernici et Newtoni."

Id est nunc notus ille ille/illa/illud sic dictus "Arabice numeri, sine cuius symbola provectus mathematica est difficile, in Europam saeculo nono, per Arabes, ex India, ubi illud notationis systema antiquitus formatum erat, pervenit. Ulterior lux in Indiae vastus scientificus hereditas voluntas esse inventum in Dr. P. C. Radii *Historia De Hinduus Chemia , et in*

. *Scientiis Positivis Hinduorum Antiquorum* Dr. B.N. Seal

16-2 : The benedictio quae fluit ab ille/illa/illud mera visus de a sanctus.

16-3 : Unus de ille/illa/illud puellae quem meus familia selectus ut a possibilis sponsa nam ego, postea coniugatus meus consobrinus Prabhas Chandra Ghose.

16-4 : A series de tredecim articuli in ille/illa/illud historicus verificatio de Sri Yukteswar *Yuga* theoria apparuit in ille/illa/illud periodicum

Oriens-Occidens (Los) Angelopolis) ab Septembri, Anno MCMXXXII, ad

.Septembri, 1933. 16-5: Anno p.C.n. 12,500

16-6 : The Hinduus scripturae locus ille/illa/illud praesens aetas mundi ut occurrens intra ille/illa/illud *Kali Yuga* de a multum longior universalis Cyclus maior quam simplex cyclus aequinoctialis 24 000 annorum de quo Sri Yukteswar curavit. Cyclus universalis scripturarum 4 300 560 000 annorum est, et Diem Creationis vel longitudinem vitae planetario nostro assignatam metitur. systema in eius praesens forma. Hoc vastus figura datus ab ille/illa/illud rishi est fundatum in a necessitudo inter ille/illa/illud longitudo anni solaris et multiplex Pi (3.1416, proportio circumferentiae ad diametrum circuli).

The vita spatium nam a totus universum, secundum ad ille/illa/illud antiquus vates est 314,159,000,000,000 solaris annos,

". vel "Unus Aetas Brahmae

Scientiae periti aestimatio ille/illa/illud praesens aetas de ille/illa/illud terra ad esse de duo billion annos, fundamentum eorum conclusiones in a studium de sacculi plumbei sinistra ut a eventum de radioactivitas in saxa The Hinduus scripturae declarare ille unus terra talis ut noster est dissolutus pro uno de duo causae: ille/illa/illud incolae ut a totus fio vel omnino bonus vel omnino malum. The mens mundi sic vim generat quae atomos captivos ut terra coniunctos

.liberat

Diri pronuntiationes sunt interdum editus de unus imminens "finis" de ille/illa/illud mundus." The recentissimus praedictio de Fatum a Reverendo Chas. G. Long Pasadenae datum est, qui publice "Diem Iudicii" ad diem XXI Septembris anni MCMXLV statuit. Nuntii diarii *United Press* opinionem meam rogaverunt; explicavi cyclos mundanos progressionem ordinatam secundum consilium divinum sequi. Nulla dissolutio terrestris in conspectu est; duo miliarda annorum cyclorum aequinoctialium ascendentium et descendentium adhuc planetae nostrae in forma praesenti imminent. Numeri a Rishis pro variis aetatibus mundi dati diligentem studium in Occidente merentur; periodicum *Time* (XVII Decembris anni .MCMXLV, p. VI) eos "statisticas consolatorias" appellavit

16-7 : capitulum VI:13.

16-8 : "The lux de ille/illa/illud corpus est ille/illa/illud oculus: ergo quando tuus oculus est sola, tuus totus corpus etiam est plenus de lux; sed cum tua oculus est malum, tuus corpus etiam est plenus de tenebrae. Accipe attendere ergo ille ille/illa/illud lux quae est in te esse non tenebras." — *Lucas* 11:34-35.

16-9 : Unus de ille/illa/illud sex systemata de Hinduus philosophia. *Sankhya* docet finalis emancipatio per scientia de viginti quinque principia, a *prakriti* sive natura incipientia et ad *purusha* sive anima desinentia.

16-10 : *Sankhya Aphorismi* , I:92.

16-11; *Matthaeus* 24:35.

16-12 : *Matthaeus* 12:50.

16-13 *Ioannes 8:31-32. Sanctus Ioannes testificatus est:* " Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri," aequaliter ad eos ille credere in eius nomen (etiam ad eos OMS sunt constitutus in ille/illa/illud Christus "Conscientia") - *Ioannes* 1:12.

16-14 : "Nos Maius edere de ille/illa/illud fructus de ille/illa/illud arbores de ille/illa/illud hortus sed de ille/illa/illud fructus de ille/illa/illud arbor quae est in ille/illa/illud medium de ille/illa/illud "In paradiso, dixit Deus: Ne comedetis ex eo, neque tangatis illud, ne moriamini." - *Genesis* 3:2-3.

16-15 : "The mulier quem tu donavit ad esse cum ego, illa dedit ego de ille/illa/illud arbor et Ego fecit edere. The mulier dixit, "Seduxit me serpens, et comedi." - *Gen.* 3:12-13.

16-16 : "Itaque Deus creatus vir in eius proprius imago, in ille/illa/illud imago de Deus creatus ille eum; masculus et femina creatus ille eos. Et Deus benedictus eos, et Deus dixit ad eos, Esto fecundus et multiplicare et reficere ille/illa/illud terra, et subigere id." - *Gen.* 1 :27-28.

16-17 : "Et ille/illa/illud Dominus Deus formatus vir de ille/illa/illud pulvis de ille/illa/illud solum et respiravit in eius nares ille/illa/illud spiritus de vita; "et factus est homo in animam viventem." - *Gen.* 2:7.

16-18 : "Nunc ille/illa/illud serpens (sexus vis) erat plus subtilis quam ullus bestia de ille/illa/illud ager" (quilibet alius sensus de ille/illa/illud corpus).- *Gen.* 3 :1.

16-19 "Plantavit autem Dominus Deus paradisum in Eden ad orientem, in quo posuit hominem quem formaverat." - *Gen.* 2:8. "Emisit ergo eum Dominus Deus de paradiso Eden, ut operaretur terram de qua sumptus est." - *Gen.* 3:23. Homo divinus, a Deo primo creatus, conscientiam suam in uno oculo omnipotente in fronte habebat centratam. (versus orientem) The omnino creativus potestates de eius voluntas intentus apud ille macula erant perditus ad vir quando ille coepit ad usque ad "fundamentum" naturae suae physicae.

CAPITULUM: XVII

Sasi Et The Tres Sapphiri

"Quia tu et meus filius cogitare ita summe de Swami Sri Yukteswar Ego voluntas capere a aspicere apud eum." The

Tonus vocis a Dr. Narayan Chunder Roy usus significabat eum ineptorum arbitrio obtemperare. Indignationem meam celavi, optima proselytistae traditione utens.

Socius meus, chirurgus veterinarius, agnosticus confirmatus erat. Filius eius iuvenis, Santosh, me imploraverat ut patri suo operam darem. Hactenus auxilium meum pretiosum paulo invisibile fuerat.

Dr. Roy me postero die ad eremitorium Serampore comitatus est. Postquam Magister ei breve colloquium concesserat, plerumque stoico silentio utrimque notatum, visitator abrupte discessit.

"Cur hominem mortuum ad ashramam adducere?" Sri Yukteswar me interrogative aspexit simulac ianua in Calcuttensem scepticum clausa est.

"Domine! Medicus vivus est!"

"Sed" in a brevis tempus ille

voluntas esse mortuus."

Attonitus sum. "Domine, hoc erit gravis ictus filio eius. Santosh adhuc sperat tempus ad mutandas opiniones patris sui materialisticas. Obsecro te, Domine, ut viro auxilium feras."

"Bene; propter te." Vultus magistri mei impassibilis erat. "Superbus medicus equorum diabete laborat, quamquam id nescit. Intra quindecim dies in lectum se iacebit. Medici eum pro perdito dabunt; tempus naturale eius ad hanc terram relinquendam sex septimanas ab hodie est. Tua tamen intercessione, illo die convalescet. Sed una condicio est. Eum armillam astrologicam gerere debes; sine dubio tam vehementer obiciet quam unus ex equis suis ante operationem!" Magister subrisit.

Post silentium, quo me interrogabam quomodo ego et Santosh artes blandiendi in medico recalcitranti optime adhibere possemus, Sri Yukteswar plura patefecit.

"Simul ac vir convaluerit, eum mone ne carnem edat. Consilio autem non obtemperabit, et post sex menses, cum optime se habeat, morietur. Etiam sex menses..." Prorogatio vitae ei sola ob preces tuas conceditur."

Postero die Santosh suasi ut armillam apud aurificem ordinaret. Intra hebdomadem parata erat, sed Dr. Roy eam induere recusavit.

"Optima valetudine fruor. Numquam me his superstitionibus astrologicis delectabis." Medicus me bellicose aspexit.

Cum hilari animo recordatus sum Magistrum iure hominem equo tenaci comparasse. Alii septem dies praeterierunt; medicus, subito aegrotans, mansuete armillam gerere consensit. Duabus hebdomadibus post, medicus qui curabat mihi dixit casum aegroti sui desperatum esse. Singulas atroces de vastationibus a diabete illatis exposuit.

Ego tremuit meus caput. "Mea guru habet dixit illud, post a morbus diuturnus unus mensis, Dr. Roy voluntas esse bene."

Medicus me incredulus aspexit. Sed post duas hebdomades, vultu veniae petens, me quaesivit.

"Dr. Roy omnino convaluit!" exclamavit. "Casus est mirabilissimus in mea experientia. Numquam antea vidi moribundum tam inexplicabilem reditum ostendere. Guru vester profecto vates sanans esse debet!"

Post unum colloquium cum Dr. Roy, quo tempore consilium Sri Yukteswar de victu sine carne repetivi, virum illum per sex menses non iterum vidi. Ad colloquium quodam vespere substitit, dum in porticu domus familiaris meae in Via Gurpar sedebam.

"Dic magistro tuo me, carne frequenter edendo, vires meas omnino recuperasse. Eius opiniones de victu, quae non scientificae sunt, me non moverunt." Verum erat Dr. Roy imaginem sanitatis prae se ferre.

Sed postero die Santosh ex domo sua in proxima insula ad me accurrit. "Hoc mane pater mortuus concidit!"

Hic casus una ex miris meis experientiis cum Magistro fuit. Veterinarium chirurgum rebellantem, quamvis incredulus esset, sanavit, et naturalem hominis vitam in terra sex mensibus prorogavit, propter meam solam supplicationem ferventem. Sri Yukteswar immensa benignitate sua praeditus est cum... instanti devoti prece obviam itur.

Summum mihi gaudium erat amicos academicos ad guru meum adducere. Multi ex eis — saltem in ashram! — pallium suum academicum et elegans dubitationis religiosae deponerent.

Unus ex amicis meis, Sasi, aliquot laetas hebdomadis Serampore egit. Magister puerum vehementer dilexit, et deploravit vitam eius privatam turbulentam et turbulentam esse.

"Sasi, nisi te corrigas, post unum annum graviter aegrotabis." Sri Yukteswar amicum meum cum affectuosa exasperatione aspexit. "Mukunda testis est: ne postea dicas me te non monuisse."

Sasi risit. "Domine, tibi relinquam ut dulcis mundi caritas in meo tristi casu intersis! Animus meus promptus est, sed voluntas mea debilis. Tu solus meus servator in terra es; nihil aliud credo."

"Apud saltem tu debeo induere a duorum caratorum caeruleus sapphirus. Id voluntas auxilium te."

"Ego non possum praebere unus. Quomodocumque, carus guruji, si molestia venit Ego plene credere tu voluntas protegere me."

"Post annum tres sapphiros afferes," Sri Yukteswar enigmatice respondit. "Nulli igitur usui erunt."

Variationes huius sermonis regulariter fiebant. "Corregere non possum!" Sasi cum comica desperatione diceret. "Et fiducia mea in te, Domine, mihi pretiosior est quam ullus lapis!"

Anno post, guru meum in domo Calcuttensi discipuli sui, Naren Babu, visitabam. Circa horam decimam matutinam, cum Sri Yukteswar et ego in conclavi secundi tabulati tacite sedebamus, ianuam anteriorem aperiri audivi. Magister rigide se erexit.

"Is est Sasi," graviter animadvertit. "Annus iam elapsus est; ambo pulmones eius deficiunt. Consilium meum neglexit; dic ei me eum videre nolle."

Semi-attonitus severitate Sri Yukteswar, per scalas cucurri. Sasi ascendebat.

"O Mukunda! Spero Magistrum hic esse; suspicabar eum fortasse adesse."

"Ita vero," sed ille non facit votum ad esse perturbatus/a."

Sasi, lacrimis prorupit et me praetervehens, se ad pedes Sri Yukteswar proiecit, ibi tres sapphiros pulchros collocans.

"Guru omnisciens, medici dicunt me phthisis galopante laborare! Non plus quam tres menses mihi dant! Suppliciter auxilium tuum imploro; scio te me sanare posse!"

"Nonne iam paulo sero est ut de vita tua sollicitus sis? Abi cum gemmis tuis; tempus utilitatis eorum praeteriit." Magister tum sphingis instar in silentio perpetuo sedit, singultibus pueri misericordiam implorantibus intercalatis.

Intuita mihi persuasio venit Sri Yukteswar tantummodo profunditatem fidei Sasi in divinam vim sanatricem experiri. Non miratus sum hora post, tesa, cum Magister oculos misericordes in amicum meum prostratum convertit.

"Surge, Sasi; quantum tumultum in domibus alienis facis! Sapphiros tuos ad aurificem redde; nunc sumptus superflui sunt. Sed armillam astrologicam eme et ger. Noli timere; paucis hebdomadibus bene valebis."

Risus Sasi vultum eius lacrimis madidum illustravit, velut sol subito super terram madidam. "Dilecte guru, num medicamenta a medicis praescripta sumam?"

Aspectus Sri Yukteswar longus erat. "Prout vis — bibe ea aut abiice; sic fit." "Nihil refert. Magis fieri potest ut sol et luna suas positiones permutent quam ut tu phthisi moriaris." Subito addidit, "Abi nunc, antequam sententiam mutem!"

Trepida inclinatione, amicus meus celeriter discessit. Eum pluries per proximas

aliquot hebdomades visitavi, et obstupui cum condicionem eius magis magisque deteriorem viderem.

"Sasi" non possum ultimus per ille/illa/illud nox." Haec verba ab eius medicus, et ille/illa/illud spectaculum de meus

Amicus, iam fere ad sceletum redactus, me celeriter Serampore misit. Guru meus frigide lacrimosum meum nuntium audivit.

"Cur facere tu veni hic ad molestus me? Tu habere iam auditus ego asseverare Sasi de eius recuperatio."

Magno cum reverentia eum inclinavi, et ad ianuam me recepi. Sri Yukteswar nullum verbum valedicens dixit, sed in silentium delapsus est, oculis non nictitantibus semiapertis, visus eorum in alium mundum fugiens.

Statim ad domum Sasi Calcuttae redii. Cum stupore amicum meum sedentem et lac bibentem inveni.

"O Mukunda! Quale miraculum! Abhinc quattuor horis praesentiam Magistri in cubiculo sensi; symptomata mea terribilia statim evanuerunt. Sentio me per gratiam eius omnino valere."

Paucis hebdomadibus Sasi robustior et valetudine meliore quam umquam antea erat. **17-1** Sed singularis eius Reactio ad eius curationem tinctum ingrati habuit: raro iterum Sri Yukteswar visitabat! Amicus meus mihi quodam die dixit se priorem vivendi rationem tam vehementer paenitere ut Magistrum videre erubuit .

Solum concludere potui morbum Sasii effectum illum contrarium habuisse, voluntatem eius rigidiorem reddereque mores imminuere.

Primi duo anni cursus mei apud Collegium Ecclesiae Scoticae ad finem vergebant. Frequentia mea in scholis valde irregularis fuerat; quod parum studui, tantum ad pacem cum familia mea conservandam destinabar. Duo praeceptores mei privati domum meam regulariter veniebant; ego regulariter aberabam: saltem hanc unam regularitatem in cursu meo scholastico discernere possum!

In India, duo anni prosperi academici diploma Artium Intermediarum afferunt; deinde discipulus biennium alterum et gradum AB exspectare potest.

Examinationes finales Artium Intermediarum ominose imminebant. Puri fugi, ubi guru meus aliquot hebdomades agebat. Vaga sperans fore ut me non comparentem ad [conventum/conventum/etc.] In examinibus finalibus, pudendam meam imparationem narravi.

Magister autem consolans subrisit. "Munera tua spiritualia toto corde persecutus es, et opera academica neglegere non potuisti. Libris tuis diligenter te per hebdomadam proximam applica: per tribulationem tuam sine defectu superabis."

Calcuttam redii, omnes rationabiles dubitationes, quae interdum cum perturbante ludibrio oriebantur, firmiter suppressas. Montem librorum in mensa mea

contemplans, quasi viator in solitudine errans me sensi. Longa meditatio mihi inspirationem laboris lenientem attulit. Aperiens unumquemque… Libro temere, eas tantum paginas quae sic expositas iacebant perlegi. Hoc cursu per decem et octo horas cotidianas per hebdomadam sequens, me iure existimavi omnes posteros posteros de arte conficiendi monere.

Dies sequentes in aulis examinationum iustificationem fuerunt procedendi mei, qui temere videbatur, insolitus. Omnia examina, quamvis vix, superavi. Gratulationes amicorum et familiarium ridiculose mixtae erant cum exclamationibus quae stuporem eorum prodebant.

Reditu suo ex Puri, Sri Yukteswar mihi gratam admirationem praebuit. "Studia tua Calcuttensia nunc finita sunt. Curabo ut biennium ultimum laboris universitarii hic in Serampora persequaris."

Perplexus eram. "Domine, nullus cursus Baccalaurei Artium in hac urbe est." Collegium Serampore, sola institutio superioris doctrinae, tantum biennium cursum in Artibus Intermediis praebebat.

Magister malice subrisit. "Nimis senex sum ut donationes colligere possim ad collegium AB tibi constituendum. Credo me rem per alium ordinare debere."

Post duos menses, Professor Howells, praeses Collegii Serampore, publice nuntiavit se pecuniam sufficientem ad cursum quadriennalem offerendum conlegisse. Collegium Serampore ramus Universitatis Calcuttensis factus est. Unus ex primis discipulis fui qui Serampore ut candidatus AB se inscripsit.

"Guruji, quam benignus mihi es! Iam diu Calcuttam relinquere et tibi prope cotidie in Serampore esse cupiebam. Professor Howells ne somniat quidem quantum auxilio tuo tacito debeat!"

Sri Yukteswar me simulata severitate aspexit. "Nunc non tot horas in traminibus consumere debebis; quantum otii studiis tuis! Forsitan minus studiosus inopinatus et magis doctus fies." Sed nescio quo modo vox eius persuasione carebat.

17-1 : In 1936 Ego auditus ab a amicus ille Sasi erat adhuc in praeclarus valetudo.

CAPITULUM: XVIII

A Mahometanus Mirabilium Operator

"Annis abhinc, in hac ipsa camera quam nunc tenes, quidam faber miraculorum Mahometanus quattuor miracula coram me perfecit!"

Sri Yukteswar factus hoc mirum enuntiatio per eius primus visita ad meus novum quadrantes.

Statim postquam Collegium Serampore ingressus sum, cubiculum in proximo hospitio, *Panthi nomine, conduxeram* . Domus latericia antiqua erat, flumen Gangem spectans.

"Domine, quanta coincidentia! Verene hi parietes nuper ornati memoriis antiqui sunt?" Circumspiciens cubiculum meum simpliciter ornatum cum excitato studio.

"Longa est fabula." Guru meus reminiscens subrisit. "Nomen fakiri *18-1* " erat Afzal Khan. Vires suas extraordinarias per fortuitum congressum cum yogi Hinduico acquisiverat.

Sannyasi pulvere obtectus hanc petitionem Afzal quodam die, dum prima pueritia erat, in parvo vico Bengalae orientalis fecit."

"'Domine,'" Ego sum a Mahometanus. Quomodo posset tu, a Hinduismus accipere a bibere ab meus manus?

"'Veritas tua mihi placet, mi fili. Non observo leges exclusionis impii sectarismi. Vade; aquam mihi celeriter affer.'"

"Afzalis" reverens oboedientia erat praemiatus ab a amans aspectus ab ille/illa/illud yogi.

"'Bonum karma ex prioribus vitis habes,' graviter observavit. 'Quaedam methodum yogae te docturus sum quae tibi imperium super unum ex invisibilibus regnis dabit. Magnae vires quae tuae erunt ad dignos fines exercendae sunt; numquam eas egoistice adhibe! Intellego, heu!, te ex praeterito semina quaedam inclinationum destructivarum attulisse. Ne sinas ea germinare, ea novis actionibus malis irrigando. Complexitas tuae..." Karma prior tale est ut hac vita uti debeas ad reconcilianda tua yogica gesta cum summis humanitariis propositis.

"Post" instruens ille/illa/illud attonitus puer in a complicatus ars, ille/illa/illud magister evanuit.

"Afzal viginti annos exercitationes suas yogicas fideliter secutus est. Miracula eius facta late diffusa attentionem attrahere coeperunt. Videtur semper spiritu quodam sine corpore comitatum esse, quem 'Hazrat' appellabat. Haec entitas invisibilis etiam minimam voluntatem FAKIR explere poterat."

"Monitione domini neglecta, Afzal vires suas abuti coepit. Quicquid rem tangeret deindeque reponere vellet, mox sine vestigio evanesceret. Haec res perturbans plerumque Mahometanum hospitem ingratum reddebat!"

"Magnas gemmarum tabernas Calcuttae interdum visitabat, se emptorem possibilem praebens. Quaevis gemma quam tractabat paulo postquam tabernam reliquisset evanescebat."

"Afzal saepe circumdabatur pluribus centum discipulis, spe discendi secreta eius allecti. Fakir *eos* interdum invitabat ut secum iter facerent. In statione ferriviaria volumen tesserarum tangere solebat. Has tesseras scribae reddebat, dicens: 'Sententiam mutavi, et eas nunc non emam.' Sed cum in tramen cum comitatu suo ascenderet, Afzal tesseras necessarias possidebat." **18-2**

"Hae res gestae indignationis tumultum creaverunt; aurifices et venditores tesseras Bengalenses perturbationibus nervorum succumbebant! Vigiles qui Afzal comprehendere conabantur se impotentes invenerunt;" *Fakir* indicia incriminantia removere poterat simpliciter dicendo: 'Hazrat, aufer hoc.'"

Sri Yukteswar e sede sua surrexit et ad maenianum cubiculi mei, quod Gangem prospiciebat, ambulavit. Eum secutus sum, cupidus plura de sordidis illis Islamicis audiendis.

"Haec domus *Panthi* olim amici mei pertinuit. Afzal notitiam fecit et eum huc invitavit. Amicus meus etiam circiter viginti vicinos invitavit, me incluso. Tum adulescens eram, et vivam curiositatem de infami *fakiro sentiebam* ." Magister risit. "Cautionem cepi ne quid pretiosum gererem!" Afzal me curiose inspexit, deinde dixit:

"'Manus validas habes. Deorsum in hortum descende; lapidem laevum accipe et nomen tuum creta in eo scribe; deinde lapidem quam longissime in Gangem iacta."

"Oboedi. Simul ac lapis sub undis longinquis evanuit, iterum me Mahometanus allocutus est:"

"Imple" a olla cum Ganges aqua prope ille/illa/illud frons de hoc domus.

"Post" Ego habui rediit cum a vas de aqua, ille/illa/illud *fakir* flevit, Hazrat, pone ille/illa/illud lapis in ille/illa/illud olla!

"Lapis statim apparuit. Eum ex vase extraxi et subscriptionem meam tam legibilem inveni quam cum..." Scripsissem id.

"Babu, **XVIII-III"** Unus ex amicis meis in cubiculo, grave horologium aureum antiquum et catenam gerebat. *Fakir* eos cum ominosa admiratione examinavit. Mox desiderabantur!

"Afzal," quaeso reditus meus pretiosus hereditas! Babu erat fere in lacrimae

"Mahometanus aliquandiu stoice tacuit, deinde dixit, 'Quingentes rupias in ferrea arca habes. Eas mihi affer, et tibi dicam ubi horologium tuum collocare debeas.'"

"Babu perturbatus statim domum abiit. Mox rediit et Afzal summam requisitam tradidit."

"'Ad pontem parvum prope domum tuam vade,' *fakir* Babum praecepit. 'Hazrat voca ut tibi horologium et catenam det.'"

"Babu" festinavit abesse. In eius reditus ille erat gerens a risus de levamen et non

ornamenta quidquid.

"'Cum Hazrat imperavi ut iussus erat,' nuntiavit, 'horologium meum e caelo in dextram manum meam delapsum est! Certum esse potest me hereditatem in arca mea clausisse antequam ad coetum hic redirem!"

Amici Babi, testes comicae tragoediae redemptionis pro horologio, cum indignatione Afzalem aspiciebant. Iam placans loquebatur.

"Quaeso" nomen ullus bibere tu volo; Hazrat voluntas producere id.

"Nonnulli lac, alii sucos fructuum petierunt. Non nimis perterritus sum cum Babu perturbatus whisky petivit! Musulmanus mandatum dedit; Hazrat officiosus vasa sigillata per aera volitantia et ad solum cadentes misit. Quisque potionem desideratam invenit."

"Promissio quarti facinoris spectaculi diei sine dubio hospiti nostro grata erat: Afzal prandium statim paratum praebere obtulit!"

"'Carissima fercula iubeamus,' Babu tristis sententiam dedit. 'Cenas elaboratas pro quingentis meis rupibus volo! Omnia in patinis aureis apponi debent!'"

"Simul ac quisque vir suas praeferentias expresserat, *fakir* se ad Hazrat inexhaustum allocutus est. Magnus strepitus secutus est; patinae aureae, caryophyllis subtiliter paratis, *luchis calidis* , et multis fructibus extra tempus, ex nihilo ad pedes nostros ceciderunt. Omnis cibus deliciosus erat. Post horam epulatum, ex cubiculo exire coepimus. Strepitus ingens, quasi patinae accumularentur, nos ad se convertere coegit. Ecce! nullum signum patinarum micantium aut reliquiarum cenae apparebat."

"Guruji," interpellavi, "si Afzal facile talia ut aurea patella adipisci potuit, cur aliena bona concupivit?"

" *Fakir* non erat valde progressus spiritualiter," Sri Yukteswar explicavit. "Peritia eius in certa arte yoga ei aditum ad planum astrale dedit ubi quodvis desiderium statim materializatur. Per actionem entis astralis, Hazrat, Musulmanus evocare poterat." "atomi cuiuslibet obiecti ex energia aetherica actu voluntatis potentis. Sed tales obiecta astraliter producta structuraliter evanescunt; diu retineri non possunt. Afzal adhuc divitias mundanas desiderabat, quae, quamvis difficilius acquirendae, diuturnitatem magis certam habent."

Ego risit. "Id nimis interdum evanescit plurimi inexplicabiliter!

"Afzal non erat vir Dei perspicax," Magister perrexit. "Miracula naturae permanentis et utilis a veris sanctis perficiuntur quia se omnipotenti Creatori adhaeserunt. Afzal erat tantum homo vulgaris, praeditus extraordinaria potentia penetrandi regnum subtile quod mortales non solent ingredi usque ad mortem."

"Ego intellegere nunc, Guruji. The post-mundus apparet ad habere quidam venustus lineamenta.

Magister assensus est. "Numquam Afzalem post illum diem vidi, sed post aliquot

annos Babu domum meam venit ut mihi narrationem diurnariam de confessione publica Musulmani ostenderet. Ex ea didici quae modo tibi narravi de prima initiatione Afzalis a guru Hindu."

Summa posterioris partis documenti editi, ut Sri Yukteswar commemoravit, haec erat: "Ego, Afzal Khan, haec verba scribo ut actum paenitentiae et ut admonitionem iis qui quaerunt." possessio virtutum miraculosarum. Per annos abusus sum mirabilibus facultatibus mihi per gratiam Dei et magistri mei traditis. Ebrius factus sum egotismo, sentiens me leges communes moralitatis excessisse. Dies rationis meae tandem advenit.

"Nuper senem in via extra Calcuttam conveni. Claudicando laboriose incedebat, rem fulgentem, auro similem, portans. Cum aviditate in corde eum alloquebar."

"Ego" sum Afzal Khan ille/illa/illud magnus *fakir* . Quid habere tu ibi?

fakiro nullius momenti esse potest . Te obsecro, domine, ut claudicationem meam sanes."

"Pilam tetigi et sine responso abii. Senex claudicans me secutus est. Mox clamavit: 'Aurum meum abest!'"

"Cum ego nihil attenderem, subito voce stentoria, quae mirum in modum ex fragili corpore prodiit, locutus est:"

"Fac" tu non agnoscere me?

"Obstupefactus steti, sero invento hunc senem claudum et ingratum neminem alium esse quam magnum sanctum qui, iam pridem, me in yoga initiaverat. Se erexit; corpus eius statim firmum et iuvenile factum est."

"'Itaque!' Ardens erat aspectus guru mei. 'Oculis meis video te viribus tuis uti, non ad humanitatem patientem adiuvandam, sed ad eam praedandam sicut vulgaris fur! Dona tua occulta retraho; Hazrat nunc a te liberatus est. Non amplius eris terror in Bengala!"

"Hazrat voce angore invocat; primum, oculis meis internis non apparuit. Sed subito velum obscurum quoddam intra me levatum est; blasphemiam vitae meae clare vidi."

"'Guru mi, gratias tibi ago quod venisti ut longam meam illusionem pelleres.' Ad pedes eius singultiens. 'Promitto me ambitiones meas mundanas derelinquere. In montes me recipiam ad solitariam meditationem de Deo, sperans me pro praeterito meo malo expiaturum.'"

"Dominus meus me tacita misericordia aspexit. 'Sincerem tuam sentio,' tandem dixit. 'Propter priores annos strictae oboedientiae, et propter praesentem paenitentiam, unum tibi donum tribuam. Aliae vires tuae nunc abierunt, sed quotiescumque cibus et vestitus necessariae sunt, adhuc feliciter Hazrat invocare potes ut ea suppleat. Te

totum corde divinae dedica." intellectus in solitudinibus montanis.

"Tum guru meus evanuit; ego lacrimis meis et cogitationibus relictus sum. Vale, mundus! Veniam Dilecti Cosmici peto."

18-1 : A Musulmanus yogi; ab ille/illa/illud Arabica *faqir* , pauper; initio applicatus ad derviches sub a votum de paupertas.

18-2 : Meus pater postea narratum ego ille eius societas, ille/illa/illud Bengala-Nagpur Ferrivia habui fuisse unus de ille/illa/illud societates victimae affectus ab Afzal Khan.

18-3 : Ego facere non revocatio ille/illa/illud nomen de Sri Yukteswar amicus, et necesse est referre ad eum simpliciter ut "Babu" (Domine).

CAPITULUM: XIX

Meus Magister, In Calcutta Apparet In Serampore

"Saepe dubitationibus atheisticis vexare soleo. Attamen interdum coniectura crucians me vexat: nonne existunt animae possibilitates intactae? Nonne homo verum fatum suum amittit si eas explorare neglegit?"

Haec verba Dijen Babu, contubernalis mei in deversorio *Panthi* , invitatione mea ut guru meum conveniret, elicata sunt.

Kriya Yoga initiabit ," respondi. "Dualisticum tumultum divina quadam interna certitudine sedat."

Vesperi illo Dijen me ad eremitorium comitatus est. Praesente Magistro, amicus meus tantam pacem spiritualem consecutus est ut mox adsiduus visitator esset. Triviae curae vitae quotidianae homini non sufficiunt; sapientia quoque est fames innata. In verbis Sri Yukteswar, Dijen incitamentum invenit his conatibus — primum dolorosis, deinde sine labore liberantibus — ad inveniendum verum ego intra... sinu eius quam humilians ego partus temporalis, raro satis amplus Spiritui.

Cum ego et Dijen ambo cursum AB in Collegio Serampore sequeremur, consuetudinem cepimus simul ad ashram ambulandi simulac lectiones finitae essent. Saepe videbamus Sri Yukteswar in porticu secundi tabulati stantem, adventum nostrum cum risu excipientem.

Quadam post meridiem Kanai, iuvenis incola eremi, Dijen et me ad ianuam cum nuntio tristi occurrit.

"Magister est non hic; ille erat vocatus ad Calcutta ab unus urgens nota.

Postero die chartam epistolaris a guru meo accepi. "Calcutta mane Mercurii relinquam," scripserat. "Tu et Dijen tramen horae nonae in statione Serampore exspectabitis."

Circa horam octavam et dimidiam die Mercurii mane, nuntius telepathicus a Sri Yukteswar in mentem meam insistenter relucebat: "Mora sum; ne ad tramen horae nonae venias."

Ego translatus ille/illa/illud recentissimus instructiones ad Dijen OMS erat iam vestitus nam discessus.

"Tu et intuitio tua!" Vox amici mei contemptu acuta erat. "Verbis scriptis Magistri credere malo ."

Humeros levavi et me tacita firmitate sedi. Iratus mussitans, Dijen ad ianuam se contulit et eam post se cum strepitu clausit.

Cum cubiculum satis obscurum esset, propius ad fenestram viam prospiciens accessi. Rara lux solis subito ad intensum splendorem crevit, quo fenestra ferreis cancellis clausa omnino evanuit. Contra hoc fulgens contextum apparuit figura clare materializata Sri Yukteswar!

Ad stuporem perterritus, e sella surrexi et ante eum genua flexi. Soletissimo, gestu salutationis reverentis ad pedes guru mei, calceos eius tetigi. Hi erant mihi noti, e linteo aurantiaco tincto, fune soleis instructi. Pannus eius ocraeus me tetigit; non solum texturam vestimenti eius, sed etiam superficiem asperam calceorum, et pressionem digitorum pedum intra eos distincte sensi. Nimis attonitus ut verbum proferre possem, surrexi et eum interrogative aspexi.

"Gaudebam te nuntium meum telepathicum accepisse." Vox Magistri erat tranquilla, omnino normalis. "Negotia mea Calcuttae iam perfeci, et Serampore perveniam tramine horae decimae."

Dum ego adhuc tacite intuebar, Sri Yukteswar perrexit, "Haec non est apparitio, sed forma mea carnis et sanguinis. Diviniter mihi mandatum est ut hanc experientiam vobis dem, raram in terris assequi. Ad stationem me convenite; tu et Dijen me ad vos venientem videbitis, vestitum ut nunc sum. Me praecedet socius viator - puer parvus urceum argenteum portans."

Guru meus ambas manus capiti meo imposuit, murmurante benedictione. Ut verbis "*Taba Asi* " finivit, **19-1** Sonum fremitum peculiarem audivi. **19-2** Corpus eius paulatim in luce penetrante liquescere coepit. Primo pedes et crura evanuerunt, deinde truncus et caput, velut volumen convolutum. Ad ultimum, digitos eius leviter in capillis meis quiescere sentiebam. Splendor evanuit; nihil ante me remansit nisi fenestra clausa et pallidus radius solis.

Semi-stuporis confusus manebam, dubitans num hallucinationis victima fuissem. Mox Dijen animo deiectus cubiculum intravit.

"Dominus non erat in tramine horae nonae, nec in tramine nonae et dimidiae." Amicus meus nuntium suum cum vultu paulum veniae petente fecit.

"Veni igitur; scio eum ad horam decimam adventurum esse." Manum Dijen prehendi et eum mecum vi rapui, eius querelis neglegens. Post decem fere minuta stationem ingressi sumus, ubi tramen iam anhelans subsistebat.

"Totum tramen lumine aurae Magistri impletur! Ille adest!" exclamavi laeta.

"Ita somnias?" Dijen irridens dixit.

"Hic exspectemus." Amico meo singula de modo quo guru noster nos aggredieretur narravi. Cum descriptionem meam finivissem, Sri Yukteswar in conspectum venit, iisdem vestibus indutus quos paulo ante videram. Lente incedebat post puerum parvum urceum argenteum ferentem.

Per momentum, frigida timoris unda me pervasit, ob experientiam meam insolitam et inauditam. Mundum materialisticum, saeculi vicesimi, a me elabi sensi; num ad dies antiquos redii, cum Iesus Petro in mari apparuit?

Cum Sri Yukteswar, Yogi-Christus modernus, ad locum pervenit ubi Dijen et ego sine verbis radicati eramus, Magister amico meo subrisit et dixit:

"Ego missus tu a nuntius quoque, sed tu erant incapax ad comprehendere id."

Dijen tacitus erat, sed me suspiciose aspexit. Postquam guru nostrum ad eremitorium eius deduximus, ego et amicus meus ad Collegium Serampore profecti sumus. Dijen in via substitit, indignatione ex omnibus poris emanante.

"Itaque!" Magister missus ego a nuntius! Attamen tu occultus id! Ego postulatio unus explicatio!

"Numquid possum adiuvare si speculum tuum mentale tanta inquietudine oscillat ut praecepta guru nostri percipere non possis?" respondi.

Ira e vultu Dijen evanuit. "Intelligo quid dicas," inquit paenitens. "Sed quaeso explica quomodo de puero cum urceo scire potuisti."

Cum narrationem de adventu mirabili Magistri in deversorio mane illo finivissem, ego et amicus meus Collegium Serampore iam adveneramus.

"Narratio quam modo de viribus guru nostri audivi," dixit Dijen, "me sentire facit ut quamlibet universitatem in mundo non nisi ludum infantium sit."

Capitulum XIX Adnotationes

19-1 : The Bengalica "Vale"; proprie, id est a spe plena paradoxum: "Deinde Ego veni." 19-2: Sonus proprius dematerializationis atomorum corporalium.

CAPITULUM: viginti

Nos Fac Non Visita Cashmir

"Pater, Magistrum et quattuor amicos invitare volo ut me ad radices Himalayanas per ferias aestivas comitentur. Possuntne mihi sex tesseras ferriviarias ad Casmiriam et satis pecuniae ad sumptus itineris nostri?"

Ut exspectaveram, pater ex animo risit. "Haec est tertia vice quam eandem fabulam de iocis mihi narras. Nonne similem petitionem aestate proxima, et anno ante illud, fecisti? Ultimo momento, Sri Yukteswarji ire recusat."

"Verum est, Pater; nescio cur guru meus mihi verbum suum certum de Casmiria non det. " [1] Sed si ei dixero me iam tesseras a te obtinuisse, aliquo modo puto hoc tempore consentiet iter facere.

Pater eo tempore non persuasus erat, sed postero die, post iocos hilariter factos, mihi sex tesseras et volumen decem rupiarum pecuniarum tradidit.

"Ego vix cogitare tuus theoreticum iter necessitates talis practicus ornamenta, ille animadvertit, "sed hic illi sunt.

Ea post meridiem praedam meam Sri Yukteswar ostendi. Quamquam studio meo arrisit, verba eius non obligata erant: "Ire velim; videbimus." Nihil dixit cum parvum discipulum eius eremitorium, Kanai, nobiscum comitari rogavi. Tres quoque alios amicos invitavi - Rajendram Nath Mitram, Jotin Auddy, et unum alium puerum. Dies profectionis nostrae proximo die Lunae constitutus est.

Diebus Saturni et Solis Calcuttae mansi, ubi ritus nuptiales pro consobrino in domo familiae meae celebrabantur. Mane Lunae cum sarcinis meis Seramporem adveni. Rajendra me ad ianuam eremi excepit.

"Magister est ex, ambulans. Ille habet recusavit ad "Vade."

Aeque dolui et pertinaciter pertinaciter. "Patri tertiam occasionem non dabo ut consilia mea vana de Casmiria irrideat. Veni; reliqui ex nobis ibimus quoquo modo."

Rajendra consensit; Ego sinistra ille/illa/illud ashrama ad invenio a servus Kanai Ego scivi, vellem non capere ille/illa/illud iter

Sine Domino, et aliquo opus erat qui sarcinas curaret. De Behari mihi in mentem venit, olim famulo in domo familiae meae, qui nunc a magistro scholae Seramporeensi conductus erat. Dum alacriter ambulabam, guru meo ante ecclesiam Christianam prope curiam Serampore conveni.

"Ubi sunt tu "ites?" Sri Yukteswar facies erat sine risu.

"Domine, audio te et Kanai iter quod paravimus non suscepturos esse. Ego Beharim quaero. Memineris eum anno proximo tam cupidum fuisse Casmiriam videndi ut etiam se gratis servire obtulerit."

"Memini. Nihilominus, non puto Beharium ire velle."

Exasperatus sum. "Avide hanc occasionem exspectat!"

Guru meus tacite iter suum resumpsit; mox ad domum magistri scholae perveni. Behari, in atrio, me benigno quodam calore salutavit, qui subito evanuit simulac Kashmir mentionem feci. Murmurato verbo veniae, servus me reliquit et domum domini sui intravit. Dimidiam horam exspectavi, anxie mihi persuasum habens moram Behari a parationibus itineris causari. Tandem ianuam pulsavi.

"Behari per scalas posteriores abhinc fere triginta minutis discessit," vir mihi nuntiavit. Levis risus circa labia eius volitabat.

Tristis discessi, dubitans num invitatio mea nimis coacta fuisset an occulta Magistri vis operaretur. Praeter ecclesiam Christianam, iterum guru meum lente ad me ambulantem vidi. Sine exspectatione relationis meae, exclamavit:

"Itaque Behari vellem non ite! Nunc, quid sunt tuus consilia?"

Quasi puer recalcitrans qui patri suo imperioso resistere decreverat me sensi. "Domine, avunculum meum rogare volo ut mihi servum suum, Lal Dhari, commodet."

"Vide avunculum tuum si vis," Sri Yukteswar respondit subridens. "Sed vix credo te visitatione fructurum esse."

Sollicitus sed rebellis, guru meum reliqui et Curiam Serampore intravi. Avunculus meus paternus, Sarada Ghosh, advocatus publicus, me amanter excepit.

"Hodie cum amicis quibusdam in Casmiriam proficiscor," ei dixi. "Annis iam exspectavi hoc iter Himalayanum."

"Gaudeo pro te, Mukunda. Estne aliquid quod facere possum ut iter tuum commodiorem reddam?"

Haec benignus verba dedit ego a leva de incitamentum "Care avunculus," Ego dixit, "posset tu fortasse parcere

ego tuus servus Lal "Dhari?"

Simplex mea petitio effectum terrae motus habuit. Avunculus tam violenter exsiluit ut sella eius everteretur, chartae in mensa huc illuc volarent, et pipa eius, longa forma bulliformis cocois caulibus ornata, cum magno strepitu in solum cecidit.

"Adulescens egoista," clamavit, ira tremens, "quae absurda cogitatio! Quis mihi curam dabit, si servum meum in unam ex voluptatibus tuis duces?"

Stuporem celavi, cogitans subitam mutationem vultus avunculi mei amabilis unum tantum aenigma esse in die incomprehensibilitati omnino dedicato. Discessus meus e curia magis celer quam dignus erat.

Ad eremitorium redii, ubi amici mei exspectantes congregati erant. Crescebat mihi persuasio aliquam causam sufficientem, etsi valde reconditam, post animum Magistri latere. Paenitentia me invasit quod voluntatem guru mei impedire conatus eram.

"Mukunda, nonne vis paulisper diutius mecum manere?" Sri Yukteswar interrogavit. "Rajendra et alii nunc progredi possunt et te Calcuttae exspectare. Satis temporis erit ad ultimum vespertinum tramen Calcuttae proficiscentem ad Casmiriam capiendum."

"Domine," Ego noli cura ad ire sine tu," Ego dixit lugubriter.

Amici mei dicto meo ne minimam quidem attentionem dederunt. Currum vecturae vocaverunt et cum omnibus sarcinis discesserunt. Kanai et ego ad pedes guru nostri tacite sedimus. Post dimidiam horam silentii completi, Magister surrexit et ad atrium cenandi secundi tabulati ambulavit.

"Kanai," quaeso servire Mukundae cibus. Eius tramen folia mox."

E sede stragulis obtecta surgens, subito vacillavi, nausea et sensu horrendo in ventre contorto. Dolor pungens tam vehemens erat ut mihi viderer subito in infernum quoddam violentum praecipitatum esse. Palpando caeco ad guru meum, coram eo concidi, omnibus symptomatibus cholerae Asiaticae horrendae affectus. Sri Yukteswar et Kanai me in cubiculum refecerunt.

Dolore contusus, clamavi, "Domine, vitam meam tibi trado;" nam credebam eam revera celeriter ab oris corporis mei refluere.

Sri Yukteswar pone meus caput in eius gremium palpatio meus frons cum angelicus teneritas.

"Nunc vides quid accidisset si in statione cum amicis tuis esses," inquit. "Hoc modo insolito te curare debui, quia iudicium meum de itinere hoc tempore suscipiendo

dubitare voluisti."

Tandem intellexi. Quoniam magni magistri raro aptum videntur palam vires suas ostendere, fortuita observator de ille/illa/illud diei eventus vellem habere imaginatus ille eorum series erat satis naturalis.

Interventio guru mei nimis subtilis fuerat ut suspecta esset. Voluntatem suam per Beharim, avunculum meum Saradam, Rajendram, aliosque tam inconspicue effecerat ut fortasse omnes praeter me putarent res logice normales fuisse.

Cum Sri Yukteswar numquam officia sua socialia neglegeret, Kanai mandavit ut peritum arcesseret et avunculum meum certiorem faceret.

"Magister," Ego protestatus est, "solum tu potest sanare me Ego sum nimis longe abiit nam ullus medicus."

"Fili, divina misericordia te protegit. De medico ne sollicitus sis; te in hoc statu non inveniet. Iam sanatus es."

Verbis guru mei, dolor acerbus me reliquit. Debiliter erectus sum. Medicus mox advenit et me diligenter examinavit.

"Pessima transiisse videris," inquit. "Nonnulla exempla mecum ad probationes in laboratorio feram."

The sequentes mane ille/illa/illud medicus advenit festinanter. Ego erat sedens sursum, in bonus spiritus.

"Heus, ecce, hic ades, ridens et garriens quasi nullo prope mortem expertus esses." Manum meam leniter percussit. "Vix te vivum invenire sperabam, postquam ex exemplaribus morbum tuum choleram Asiaticam esse comperi. Fortunatus es, iuvenis, qui guru viribus divinis sanandis praeditus est! Hoc mihi persuasum est!"

Ex animo assensi. Dum medicus discedere parabat, Rajendra et Auddy ad ianuam apparuerunt. Indignatio in vultibus eorum in misericordiam versa est dum medicum, deinde vultum meum pallidum aspexerunt.

"Nos erant iratus quando tu non fecit verte sursum ut consensit apud ille/illa/illud Calcutta tramen Tu habere fuisse aeger?"

"Ita." Non potui me cohibere risum dum amici sarcinas in eodem angulo, quem heri occupaverant, collocabant. Pronuntiavi: "Navis erat quae in Hispaniam profecta est; cum advenisset, iterum rediit !"

Dominus cubiculum ingressus est. Ego mihi libertatem convalescentis concessi, et manum eius amanter cepi.

"Guruji," inquam, "ab anno meo duodecimo, multa frustra conata sum ad Himalayas perveniendum. Tandem persuasum mihi est sine tuis beneficiis Deam Parvati ... non me recipiet!

20-1 : Quamquam Magister defecit ad facere ullus explicatio, eius aversatio ad visita Cashmir per illi duo aestates Fortasse praescia fuit tempus nondum maturum esse morbo eius ibi (vide caput XXII).

20-2 : Litteraliter, "de ille/illa/illud montes." Parvati mythologice repraesentatus ut a filia de Himavat vel ille/illa/illud sacer

CAPITULUM: XXI

Nos Visita Cashmir

"Satis nunc vales ad iter faciendum. Te in Casmiriam comitabor," Sri Yukteswar mihi nuntiavit biduo post meam mirabilem convalescentiam a cholera Asiatica.

Vesperi sex hominum coetus noster septentrionem versus contendit. Prima nostra otiosa statio Simlam habuit, urbem regiam in solio montium Himalayanorum positam. Per vias arduas ambulavimus, prospectus magnificos admirantes.

"Fragae Anglicae venales sunt," clamavit anus, in foro aperto et amoeno considens .

Magister curiosus erat de miris parvis fructibus rubris. Corbem plenum emit et Kanai mihique, qui prope eramus, obtulit. Unam baccam gustavi, sed eam celeriter in terram exspui.

"Domine," quid a acerbus fructus! Ego posset numquam similis fragae!"

Guru meus risit. "O, in America ea tibi placebunt. Ibi in cena, hospita tua ea cum saccharo et cremore ministrabit. Postquam bacas furca contuderit, eas gustabis et dices: 'Quam deliciosae fragae!' Tum hunc diem in Simla memineris."

Praedictio Sri Yukteswar ex mente mea evanuit, sed ibi iterum apparuit multis annis post, paulo post adventum meum in Americam. Hospes eram cenae in domo Dominae Alice T. Hasey (Sororis Yogmatae) in West Somerville, Massachusetta. Cum fragorum dulcis in mensa positus esset, hospita mea furcam suam sustulit et bacas meas contudit, cremorem et saccharum addens. "Fructus est satis acidus; puto te hoc modo paratum probaturum," animadvertit.

Gustum sumpsi. "Quam fragae deliciosae!" exclamavi. Statim praedictio guru mei in Simla ex spelunca inscrutabili memoriae emersit. Stupendum erat intellegere iamdudum mentem Sri Yukteswar, divinitus accommodatam, sensitive

deprehendisse programmata eventuum karmicorum in aethere futuri errantium.

Mox Simla nostra reliquit et Rawalpindi iter fecit. Ibi magnum landau conduximus, duobus equis tractum, quo iter septem dierum ad Srinagar, caput Kashmir, incepimus. Alter dies itineris nostri septentrionales veram vastitatem Himalayanam in conspectum praebuit. Dum ferreae rotae currus nostri per vias calidas et saxosas crepitabant, mutantibus prospectibus magnitudinis montium rapti sumus.

"Domine," Auddy dixit ad Magister, "Ego sum magnopere fruens haec gloriosus scaenae in tuus sanctus societas."

Auddy gratias agens, quasi hospitis munere fungerer, gaudio palpitabam. Sri Yukteswar cogitationem meam capit; ad me conversus susurravit:

"Noli te ipsum blandiri; Auddy haudquaquam tam captus est scaena quam prospectu nos relinquendi satis diu ut cigarettam fumet."

Attonitus sum. "Domine," submissa voce dixi, "noli quaeso nostram concordiam his verbis iniucundis perturbare. Vix mihi credi potest Auddy fumum desiderare." **21-1** Ad guru meum, qui plerumque non coercetur, anxius aspexi.

"Bene; nihil Auddy dicam," subrisit Dominus. "Sed mox videbis, cum terra constitit, Auddy celeriter occasionem arripere."

Currus ad parvum caravanserraium pervenit. Dum equi nostri ad aquam ducebantur, Auddy quaesivit, "Domine, molestumne tibi est si paulisper cum auriga vehor? Paululum aeris externi capere velim."

Sri Yukteswar dedit permissio, sed animadverti ad ego, "Ille vult recens fumus et non recens aer."

Currus landau per vias pulverulentas strepentem progressum suum resumpsit. Oculi domini micabant; mihi praecepit, "Collum per portam currus extende et vide quid Auddy aere agat."

Parui, et attonitus fui Auddy observando dum anulos fumi cigarettarum exhalabat. Aspectus meus ad Sri Yukteswar veniam petens erat.

"Recte dicis, ut semper, domine. Auddy flatu una cum panorama fruitur." Coniecturavi... Amicus meus donum ab auriga taxi acceperat; sciebam Auddy nullas cigarettas ex Calcutta attulisse.

Per viam labyrinthinam progressi sumus, ornati prospectibus fluminum, vallium, praeruptorum rupium, et ingentium montium ordinum. Quaque nocte in cauponis rusticis subsistebamus, et cibum nostrum ipsi parabamus. Sri Yukteswar curam diligentem de victu meo gerebat, affirmans ut succum citri omnibus cibis consumerem. Infirmus adhuc eram, sed quotidie convalescebam, quamquam strepens currus stricte ad molestiam destinatus erat.

Laeta exspectatio corda nostra implebat dum ad mediam Casmiriam appropinquabamus, terram paradisiacam lacuum lotosorum, hortorum fluctuantium, navium laete tectarum, fluminis Jhelum multis pontibus iuncti, et pascuorum floribus conspersorum, omnia maiestate Himalayana circumdata. Aditus noster ad Srinagar erat per…

Viam arborum altarum et hospitalium. Cubicula in deversorio duplici tabulato, colles nobiles prospiciens, conduximus. Aqua fluens non praesto erat; copiam ex puteo proximo haurivimus. Aestas erat optima, diebus tepidis et noctibus paulo frigidis.

Peregrinationem ad antiquum templum Srinagar Swami Shankara fecimus. Dum eremitorium in cacumine montis, contra caelum audax stans, contemplabar, in extaticum stuporem incidi. Visio mihi apparuit aedium in colle sitarum in terra longinqua. Sublimis ashrama Shankara ante me transformatum est in structuram ubi, annis post, sedem Societatis Auto-Realizationis in America constitui. Cum primum Los Angeles visitavi et magnum aedificium in cacumine Montis Washington vidi, statim illud agnovi ex visionibus meis diu praeteritis in Casmiria et... alibi.

Paucis diebus Srinagariae; deinde ad Gulmarg ("semitas montanas florum"), sex milibus pedum elevatam. Ibi primum equitavi in magno equo. Rajendra parvum equum consedit, cuius cor celeritatis cupiditate ardebat. In Khilanmarg praeruptissimum ingressi sumus; semita per silvam densam, fungis arboricolis abundantem, ducebat, ubi semitae nebulosis saepe periculosae erant. Sed parvum animal Rajendrae numquam equo meo magno quietis momentum permisit, ne in periculosissimis quidem flexibus. Pergebat, indefesse veniebat equus Rajendrae, nihil nisi gaudium certaminis ignarus.

Strenua nostra cursus prospectu spiritum rapiente praemium accepit. Primum in hac vita, in omnes partes sublimes montes Himalayas nivibus opertos contemplatus sum, gradatim iacentes velut umbras ingentium... ursi polares. Oculi mei laetitia exsultantes in infinitis montium glacialium extensionibus contra caelum caeruleum apricatum epulabantur.

Laete cum sodalibus meis iuvenibus, omnibus paenulis indutis, per clivos candidos micantes volutabar. In declivi nostro procul vidimus tapete amplum florum flavorum, qui colles desolatos omnino transfigurabat.

Proximae nostrae excursiones ad celebres "hortos voluptatis" regios Imperatoris Jehangir, apud Shalimar et Nishat Bagh, fuerunt. Palatium antiquum apud Nishat Bagh directe super cataractam naturalem constructum est. Torrens de montibus defluens, per ingeniosas machinationes moderatus est ut per terrassas coloratas fluat et in fontes inter fulgentes florum areolas scaturiat. Rivus etiam in complures cubicula palatii intrat, tandem quasi fabula in lacum infra cadens. Horti immensi coloratis abundant - rosis duodecim colorum, antirrhinis, lavandula,... violae tricolores papavera An smaragdus includens delineatio est datus ab symmetricus ordines Sinarum , **21-2** cupressi, cerasi; ultra eos eminent candidae austeritates Himalayarum.

Uvae Cashmirenses rarae Calcuttae inter delicatas habentur. Rajendra, qui sibi veras epulas in Cashmir pervento promiserat, doluit quod ibi nullas magnas vineas invenit. Interdum eum iocose propter vanam eius exspectationem irridebam.

"O, uvis tam saturatus sum ut ambulare non possim!" dicerem. "Uvae invisibiles intra me coquuntur!" Postea audivi uvas dulces abundanter crescere in Kabul, ad occidentem Casmiriae. Nos consolabamur glacie facta e *rabri* , lacte valde condensato, et...

aromatizatus cum totus pistacium nuces

Plures itinera fecimus in *shikaris* sive navibus domesticis, umbra rubro picto tectis, quae per intricatos canales Lacus Dal fluebant, reticulum canalum instar araneae aquaticae. Hic innumeris hortis fluctuantibus, rudi modo ex lignis et terra exstructis, stuporem percellit, tam incongrua est prima visio olerum et melonum in mediis vastis aquarum crescentium. Interdum quis videt agricolam, "terrae radicatae" esse dedignantem, quadratum "agri agrum" suum ad novum locum in lacu multi-digitis trahentem.

In hac valle fabulosa invenitur quasi exemplum omnium pulchritudinis terrae. Domina Casmiriae est montibus coronata, lacubus coronata, et floribus calceata. Post annos, postquam multas terras longinquas peragravi, intellexi cur Casmiria saepe locus pulcherrimus mundi appellatur. Possedit aliquas venustates Alpium Helveticarum, et Lacus Lomond in Scotia, et lacuum Anglicorum exquisitorum. Viator Americanus in Casmiria multa invenit quae ei magnitudinem asperae Alascae et Pikes Peak prope Denver in memoriam revocant.

In certamine pulchritudinis scaenicae, vel pro primo praemio offero vel pulcherrimum Xochimilco in Mexico prospectum, ubi montes, caelum et populi se in innumeris aquarum alveis inter pisces ludentes reflectunt, vel lacus gemmeos Casmiriae, a severa Himalayarum custodia velut pulchrae virgines custoditi. Hi duo loci in memoria mea eminent ut pulcherrimi loci in terra.

Attamen etiam obstupui cum primum miracula Horti Nationalis Yellowstone et Magni Canionis Colorati et Alascae contemplatus sum. Hortus Yellowstone fortasse sola regio est ubi innumerabiles geyseras alte in aera erumpentes, anno post annum cum mechanica regularitate operantes, videre quis potest. Stagna eius opali et sapphirini et fontes calidi sulphurei, ursi et bestiae ferae, aliquem admonent Naturam hic specimen primae suae creationis reliquisse. Autocineto progrediens... A viis Vyominae ad "Ollam Pigmenti Diaboli" luti calidi et bullentis, cum fontibus murmurantibus, fontibus vaporosis, et geyseris erumpentibus undique, pronus eram dicere Yellowstone praemium speciale ob singularitatem mereri.

Antiquae et magnificae sequoiae Yosemite, columnas suas ingentes in caelum imperscrutabile longe extendentes, sunt virides naturales cathedrales divina arte designatae. Quamquam in Oriente mirabiles cataractae sunt, nullae torrenti pulchritudini Niagarae prope fines Canadenses aequat. Speluncae Mammoth Kentuckiae et Speluncae Carlsbad in Novo Mexico, cum coloratis glaciei similibus formationibus, sunt mirabiles loca fabellarum. Longae aculei stalactitum spirarum, pendentes ex speluncis... tecta et speculatus in subterraneus aquae, praesens a aspectus de alius mundi ut ab homine imaginatus.

Plerique Hinduistae Casmiriae, pulchritudine toto orbe terrarum clari, tam albi sunt quam Europaei et similes lineamenta et structuram ossium habent; multi oculos

caeruleos et capillos flavos habent. Vestibus occidentalibus induti, Americanos simulant. Frigidi montes Himalayae Casmirias a sole aestuoso protegunt et... servare eorum lux complexiones. Ut unus itinera ad ille/illa/illud meridionalis et tropicus latitudines Indiae, animadvertit paulatim populum obscuriorem et obscuriorem fieri.

Postquam laetas hebdomades in Casmiria egi, coactus sum Bengalam redire ad autumnalem Collegii Serampore. Sri Yukteswar Srinagarae remansit, cum Kanai et Auddy. Ante discessum meum, Magister significavit corpus suum in Casmiria doloribus obnoxium fore.

"Domine, sanitatem tibi prae se ferre

videaris," reclamavi. "Est fortasse facultas ut

etiam hanc terram relinquam."

"Guruji!" Ad pedes eius cum gestu implorante procidi. "Quaeso promitte te corpus tuum nunc non relicturum. Prorsus imparatus sum ad pergendum sine te."

Sri Yukteswar tacuit, sed mihi tam misericorditer arrisit ut me consolatum sentirem. Invitus eum reliqui.

"Dominus graviter aegrotans." Hoc telegramma ab Auddy ad me pervenit paulo post reditum meum Serampore.

"Domine," frenetice guru meo telegraphavi, "promissionem tuam petivi ne me derelinquas. Corpus tuum, quaeso, serva; alioquin ego quoque moriar."

"Esto id ut tu "opta." Hoc erat Sri Yukteswar responsum ab Cashmir.

Epistula ab Auddy paucis diebus advenit, mihi nuntians Magistrum convaluisse. Cum intra proximas duas hebdomades Serampore rediisset, dolui invenire corpus guru mei ad dimidium ponderis soliti redactum.

Fortunate nam eius discipuli, Sri Yukteswar combustus multi de eorum peccata in ille/illa/illud ignis de eius febris gravis in Casmiria. Methodus metaphysica translationis morbi physicae yogis peritissimis nota est. Vir fortis infirmiorem adiuvare potest onus grave portando; Superhomo spiritualis onera discipulorum suorum, sive physica sive mentalia, minuere potest karma actionum praeteritarum communicando. Sicut dives pecuniam perdit cum magnum debitum pro filio prodigo solvit, qui sic a gravissimis suae stultitiae consequentiis servatur, ita magister libenter partem divitiarum suarum corporalium sacrificat ad miseriam discipulorum levandam. **21-3**

Methodo arcana, yogi mentem suam et vehiculum astrale cum illis hominis patientis coniungit; morbus, sive totum sive ex parte, ad corpus sancti transmittitur. Deum in agro physico collegisse, magister non amplius curat quid illi formae materiali accidat. Quamvis permittat eam morbum quendam notare ut alios levet, mens eius numquam afficitur; se fortunatum aestimat quod tale auxilium praebere potest.

Devotus qui salutem finalem in Domino consecutus est, invenit corpus suum finem suum plene implevisse; deinde eo uti potest quoquo modo sibi aptum videtur. Opus eius in mundo est dolores hominum levare, sive per media spiritualia sive per consilium intellectuale sive per vim voluntatis sive per translationem physicam morborum. Ad superconscientiam effugiens, quotiescumque ita desiderat, magister potest oblivisci doloris physici; interdum…

Dolores corporis stoice ferre eligit, exemplum discipulis praebens. Aliorum morbos induendo, yogi legem karmicam causae et effectus illis satisfacere potest. Haec lex mechanice vel mathematice operatur; eius operationes ab hominibus divinae scientiae manipulari possunt. sapientia.

Lex spiritualis non postulat ut magister aegrotet quotiescumque alium sanat. Sanationes plerumque fiunt per scientiam sancti variarum methodorum curationis instantaneae. in quae non laedere ad ille/illa/illud spiritualis medicus est implicatus. In rarus occasionibus, tamen, a Magister qui evolutionem discipulorum suorum magnopere accelerare vult, deinde sponte in corpore suo magnam partem karmae eorum non desideratae exercere potest.

Iesus se ipsum significavit ut redemptionem pro peccatis multorum. Divinis viribus suis, **21-4** Corpus eius numquam crucifixionis morti subiectum esse potuisset, nisi sponte cum subtili cosmicae legi causae et effectus cooperatus esset. Ita consequentias karmae aliorum, praesertim discipulorum suorum, in se suscepit. Hoc modo summe purificati et apti facti sunt ad recipiendam omnipraesentem conscientiam, quae postea in eos descendit.

Solus magister sui ipsius cognitus vim vitalem suam transferre potest, aut morbos aliorum in corpus suum inducere. Homo vulgaris hac methodo yogica curationis uti non potest, nec expedit ut ita faciat; nam instrumentum corporis vitiosum impedimentum est meditationi Dei. Scripturae Hinduisticae docent primum hominis officium esse corpus suum in bono statu conservare; alioquin mens eius in concentratione devotionali fixa manere non potest.

Mens autem fortissima omnes difficultates physicas transcendere et ad Dei perfectionem pervenire potest. Multi sancti morbos neglexerunt et in divina investigatione successerunt. Sanctus Franciscus Assisiensis. graviter morbis afflictus, alios sanavit et etiam mortuos suscitavit.

Novi sanctum Indicum, cuius dimidia pars corporis olim ulceribus putrescebat. Morbus eius diabeticus tam acutus erat ut sub condicionibus ordinariis non posset uno tempore quiescere plus quam quindecim minuta. Sed aspiratio eius spiritualis erat indeterrebilis. "Domine," precatus est, "visne venire in..." "templum meum fractum?" Cum incessanti voluntatis imperio, sanctus paulatim cotidie sedere potuit in positione loti per decem et octo horas continuas, in stupore exstatico absorptus.

"Et," mihi dixit, "post triennium, inveni Lucem Infinitam fulgentem intra fractam meam formam. Laeto splendore gaudens, corpus oblitus sum. Postea vidi illud per Divinam Misericordiam integrum factum esse."

Casus historicus de sanatione Baberum regem (1483-1530), conditorem imperii Mogol in India, pertinet. Filius eius, princeps Humayun, aegrotabat mortiferum. Pater cum anxia perseverantia precatus est ut ipse morbum acciperet et filius

servaretur. Postquam omnes medici spem amiserant, Humayun convaluit. Baber statim aegrotavit et eodem morbo quo filium eius percusserat mortuus est. Humayun Baberum successit ut Imperator Hindustaniae.

Multi putant quemque magistrum spiritualem valetudinem et robur Sandowi habere, aut habere debere. The suppositio est infundatus. A aegrotus corpus facit non indicare ille a guru est non in tactus

Cum viribus divinis, non magis quam valetudo per totam vitam necessario illuminationem internam indicat. Status corporis physici, aliis verbis, non iure potest fieri ut probatio magistri. Qualitates eius propriae in suo dominio, spirituali, quaerendae sunt.

Multi perplexi quaesitores in Occidente erronee putant oratorem vel scriptorem metaphysicae eloquentem magistrum esse debere. Rishi autem demonstraverunt gravissimum experimentum magistri esse facultatem hominis ad statum anhelitum pro libitu ingrediendi et *samadhi nirbikalpae inintermissum* conservandi . **21-5** His tantum rebus gestis homo demonstrare potest se *mayan* sive dualisticum Cosmicum Delusionem "dominatum" esse. Solus ipse ex profundo cognitionis dicere potest: " *Ekam sat* ," - "Unus tantum existit."

" *Vedae* declarant hominem ignorantem, qui contentus est minima distinctione inter animam singularem et Summum Ego, periculo exponi," scripsit Shankara magnus monista. "Ubi dualitas est propter ignorantiam, omnia videntur ut distincta a Ego. Cum omnia videntur ut Ego, tum ne atomus quidem est praeter Ego..."

"Ut mox ut ille/illa/illud scientia de ille/illa/illud Realitas habet emersus sursum, ibi potest esse non fructus de praeteritum actiones experienda, propter irrealitatem corporis, eodem modo quo nullum somnium post vigilantiam esse potest."

Soli magni guru karma discipulorum assumere possunt. Sri Yukteswar in Casmiria non passus esset nisi a Spiritu intra se permissionem accepisset ut discipulis suis illo modo mirabili auxilium ferret. Pauci sancti umquam sapientia ad divina mandata exsequenda magis sensibiliter instructi erant quam Magister meus, a Deo accommodatus.

Quando Ego ausus a pauci verba de misericordia super eius macer figura, meus guru dixit laete

"Bona habet; nunc parvas *ganjis* (subuculas) induere possum, quas annis non gessi!"

Risum Magistri hilariter audiens, verba Sancti Francisci Salesii recordatus sum: "Sanctus tristis, sanctus tristis est!"

21-1 : Id est a nota de irreverentia in India, ad fumus in ille/illa/illud praesentia de alicuius

seniores et superiores. 21-2: Platanus orientalis..

21-3 : Multi Christianus sancti, inter quas Theresa Neumann (vide capitulum 39), sunt familiaris cum ille/illa/illud metaphysica translatio morbi .

21-4 : Christus dixit, modo ante ille erat ductus absens ad esse crucifixus: "Putasne tu ille Ego non possum nunc precari ad meus Pater, et ille debeo nunc dare ego plus quam duodecim legiones de angelos? Sed quomodo deinde debeo ille/illa/illud scripturae esse impletus, ille sic "Oportetne esse?" - *Matthaeus* 26:53-54.

21-5 : Vide capitula XXVI , 43 *notae* .

CAPITULUM: XXII

The Cor De A Lapis Imago

"Ut uxor Hinduistica fidelis, de marito meo queri nolo. Sed desidero videre eum a suis opinionibus materialibus se avertere. Gaudet imagines sanctorum in cubiculo meo meditationis deridere."
Carissime frater, Ego habere profundus fides ille tu potest auxilium eum. Voluntas "tu?"

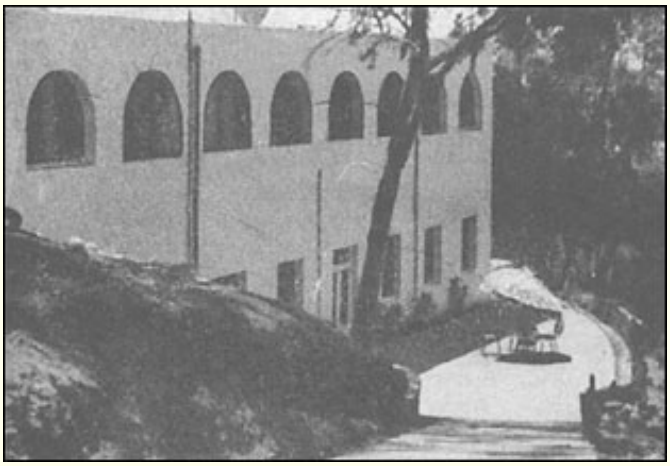
Soror mea natu maxima Roma me suppliciter aspexit. Domum eius Calcuttensem in Girish Vidyaratna Lane breviter visitabam. Preces eius me movit, nam profundam vim spiritualem in prima vita mea exercuerat, et amanter conata erat vacuum in circulo familiari a morte matris relictum explere.

"Soror carissima, scilicet quidquid potero faciam." Subrisi, cupida tristitiam illam in vultu eius manifeste conspicuam, quae cum solito vultu tranquillo et laeto discrepabat, levare.

Ego et Roma aliquamdiu silentes precati sumus, auxilium petens. Anno ante, soror mea me rogaverat ut eam in *Kriya Yoga initiarem* , in qua progressum notabilem faciebat.

Inspiratio me cepit. "Cras," inquam, "ad templum Dakshineswar proficiscor. Quaeso, mecum veni, et virum tuum ad nos comitandum persuade. Sentio in vibrationibus illius loci sancti, Divinam Matrem cor eius tangere. Sed noli propositum nostrum, quo eum ire volumus, revelare ."

Soror spe plena assensa est. Perquam mane postero laeta fui inveniendo Romam et maritum eius erant in paratus nam ille/illa/illud iter Ut noster hackney currus tremulus per Superior Via Circularis versus Dakshineswar, meus levir Satish Chandra Bose delectatus se ipsum irridendo gurus spirituales praeteriti, praesentis et futuri. Animadverti Romam tacite flere.

Auto-Realizatio Ecclesia de Omnes Religiones, Sanctus Didacus California

Ego stare cum meus duo sorores, Roma (apud sinistra) et Nalini

Meus soror Uma, ut a iuvenis puella

"Soror, animo esto!" susurravi. "Noli viro tuo hanc laetitiam dare credendi nos eius ludibrium serio accipere."

"Mukunda, quomodo potes admirari vanos et vanos?" Satish dicebat. "Ipsa species SADHU est taetra. Aut tam gracilis est quam sceletus, aut tam impie pinguis quam elephantus!"

Cachinno exclamavi. Mea benigna reactio Satishum molestavit; in taciturnum silentium se recepit. Cum raeda nostra agrum Dakshineswar ingressa est, sarcastice subrisit.

"Hoc excursionem Ego puto, est a schema ad reformatio "me?"

Cum me sine responso averterem, bracchium meum prehendit. "Domine Monachus iuvenis," inquit, "noli oblivisci ordinationes rite facere cum magistratibus templi ut nobis prandium meridianeum provideatur."

"Meditare iam faciam. De prandio tuo ne cures," acriter respondi. "Divina Mater id curabit."

"Divinae Matri nihil pro me facere confido. Sed te pro cibo meo responsabilem habeo." Vox Satish minax erat.

Solus ad aulam columnatam, quae magnum Kali, sive Naturae Matris templum, exstat, processi. Loco umbroso prope unam ex columnis electo, corpus meum in statum loti collocavi. Quamquam hora septima tantum erat, sol matutinus mox gravis futurus erat.

Mundus recessit dum ego devotione captus sum. Mens mea in Deam Kali intenta erat, cuius imago apud Dakshineswar a magno magistro, Sri..., venerationis causa specialis fuerat. Ramakrishna Paramhansa. In responsum ad eius anxius postulata, ille/illa/illud lapis imago de hoc valde

templum habui saepe captus a vivens forma et colloquebatur cum eum.

"Mater tacita corde lapideo," precatus sum, "vita impleta es ad rogationem dilecti tui devoti Ramakrishnae; cur non etiam lamentationes huius filii tui desiderantis audis ?"

Crevit zelus meus admodum instinctus, pace divina comitante. Attamen, cum quinque horae praeteriissent, et Dea, quam intus imaginabar, nihil responderet, leviter animo defeci. Interdum est tentatio a Deo ut preces differas. Sed tandem apparet perseveranti devoto, quacumque forma ei cara sit. Christianus devotus Iesum videt; Hindu Krishnam, aut Deam Kali, aut Lucem crescentem conspicit, si eius cultus impersonalem vertuntur.

Invitus oculos aperui et vidi fores templi a sacerdote claudi, secundum mos meridianus. Ex sede secreta sub aula aperta et tecta surrexi et in atrium ingressus sum. Pavimentum lapideum sub sole meridiano ardebat; pedes nudi mei graviter adusti erant.

"Diva Mater," tacite obiurgavi, "non ad me in visione venisti, et nunc in templo post fores clausas lates. Volui tibi hodie precem specialem pro fratre meo offerre."

Petitio mea interna statim agnita est. Primo, iucunda frigida unda super dorsum meum et sub pedes descendit, omnem molestiam abiciens. Deinde, ad stuporem meum, templum vehementer amplificatum est. Magna eius ianua lente aperta est, figuram lapideam Deae Kali revelans.
Paulatim in formam vivam mutata est, arridens annuens in salutationem, me gaudio ineffabili permovens. Quasi mystica syringe, spiritus e pulmonibus meis sublatus est; corpus meum valde quietum factum est, quamquam non iners.

Extatica conscientiae amplificatio secuta est. Trans flumen Gangem ad laevam per aliquot milia passuum, et ultra templum in totum Dakshineswar praecinctum clare videre poteram. Muri omnium aedificiorum perspicue micabant; per eos homines per agros longinquos huc illuc ambulantes observabam.

Quamquam anhelarem et corpus meum in statu miro quieto inerat, tamen manus pedesque libere movere poteram. Per aliquot minuta oculos claudere et aperire experiri coepi; in utroque statu... Totum panorama Dakshineswar distincte vidi.

Visus spiritualis, quasi radiographus, omnem materiam penetrat; oculus divinus ubique est centrum, nusquam circumferentia. Iterum intellexi, ibi in atrio aprico stans, cum homo desinat esse prodigus Dei filius, in mundo physico immo somnio absorptus, infundatus ut bulla, aeterna regna iterum hereditate recipiet. Si "effugium" est hominis necessitas, in angusta personalitate sua coarctatus, num ulla fuga comparari potest cum maiestate omnipraesentiae?

In meus sacer experientia apud Dakshineswar, ille/illa/illud solum extraordinarie-auctus res erant ille/illa/illud

templum et forma Deae. Cetera omnia in dimensionibus suis normalibus apparuerunt, quamquam singula erat inclusus in a aureola de mitis albus levis, caeruleus, et pastel arcus caelestis colores Meus corpus videbatur ad esse de aetherius substantia, paratus ad levitare Plene conscius de meus In circumstantiis materialibus, circumspiciebam et paucos gradus faciebam, sine perturbatione continuitatis beatae visionis.

Post muros templi subito levirum meum conspexi dum sub spinosis ramis sacrae arboris *"bel" sedebat* . Cursum cogitationum eius facile discernere poteram. Quamquam aliquantum sub sacra Dakshineswar influxu elatus erat, mens eius tamen cogitationes iniquas de me habebat. Directe ad formam Deae graciosam me converti.

"Diva Mater," precatus sum, "nonne virum sororis meae spiritualiter

mutabis?" Pulchra figura, hactenus tacita, tandem locuta est: "Votum

tuum exauditum est!"

Laete Satishum aspexi. Quasi instinctu animadverteret vim quandam spiritualem operari, ex sede sua humi indignatus surrexit. Post templum eum currentem vidi; ad me appropinquavit, pugnum quatiens.

Visio omnia complectens evanuit. Deam gloriosam amplius videre non poteram; templum altum ad magnitudinem ordinariam redactum est, praeter perspicuitatem. Rursus corpus meum sub radiis ferocissimis solis tepescebat. Ad perfugium aulae columnatae desilui, ubi Satish me iratus persecutus est. Horologium meum inspexi. Hora prima erat; visio divina horam duraverat.

"Stulte," exclamavit levir meus, "sex horas ibi cruribus impositis et oculis distortis sedes. Huc illuc te observavi. Ubi est cibus meus? Nunc templum clausum est; magistratus non certiores fecisti; prandii caremus!"

Exaltatio, quam ob praesentiam Deae senseram, adhuc in corde meo vigebat. Audax factus sum ut exclamarem, "Divina Mater nos pascet!"

Satish ira furore fremebat. "Semel et omnino," clamavit, "Matrem tuam Divinam nobis hic cibum sine praevia ordinatione dantem videre velim!"

Eius verba erant vix effatus quando a templum sacerdos transversus ille/illa/illud atrium et iunctus nos

"Fili," me allocutus est, "vultum tuum serenissime relucentem per horas meditationis observavi. Adventum coetus tui hodie mane vidi, et desiderium sensi ut satis cibi ad prandium tuum seponerem. Contra regulas templi est eos pascere qui non antea

petitionem faciunt, sed exceptionem tibi feci."

Ei gratias egi et directe in oculos Satishi inspexi. Ille, affectu rubescens, tacita paenitentia oculis demissis, oculos demisit. Cum nobis cena copiosa, mangis extra tempus inclusis, apposita esset, animadverti leviris mei appetitum esse exilem. Attonitus, in profundum cogitationum oceanum se immergens. In reditu Calcuttam, Satish, vultu molliore,

interdum me suppliciter aspiciebat. Sed ne verbum quidem unum locutus est ex quo momento sacerdos apparuerat ut nos ad prandium invitaret, quasi directe ad provocationem Satish responderet.

The sequentes post meridiem Ego visitavi meus soror apud eam domum. Illa

salutatus ego amanter. "Care frater," clamavit, "quod miraculum! Heri vesperi

maritus meus palam coram me flevit."

"'Dilecta *Devi* ,' **22-1** "Inquit, 'Gaudeo supra modum quod hoc consilium fratris tui reformationis transformationem effecit. Omnem iniuriam quam tibi feci corrigam. Ab hac nocte cubiculum nostrum magnum tantum ut locum cultus utemur; parvum cubiculum meditationis tuum..." in cubicula nostra mutabuntur. Sincere me paenitet quod vestram deriserim. "frater. Propter turpem modum quo me gessi, me ipsum puniam non loquendo cum Mukunda donec in via spirituali progressus sim. Profunde Divinam Matrem ex hoc tempore quaeram; aliquando eam certe invenire debebo!"

Annis post, levirum meum Dellii visitavi. Summo gaudio affectus sum cum intellexi eum... in sui ipsius cognitione valde progressus, et visione Divinae Matris benedictus erat. Dum apud eum commorabar, animadverti Satish maximam partem cuiusque noctis clam in divina meditatione degere, quamquam gravi morbo laborabat et interdiu occupatus erat apud... officium suum.

Cogitatio mihi venit vitam leviri mei non longam futuram esse. Roma mentem meam legisse debuit.

"Care frater," inquit, "ego valeo, et vir meus aegrotat. Nihilominus, scire te volo me, ut devotam uxorem Hinduisticam, primam morituram esse." **22-2** Non diu erit antequam moriar."

Attonitus verbis eius ominosis, tamen aculeum veritatis eorum intellexi. In America eram cum soror mea mortua est, circiter annum post praedictionem eius. Frater meus minimus, Bishnu, postea mihi singula narravit .

"Roma et Satish Calcuttae erant tempore mortis eius," Bishnu mihi narravit. "Ea mane se ornatu nuptiali induit."

"Cur?" hoc specialis habitus? Satish quaesivit.

"'Hic est dies meus ultimus tibi in terra serviendi,' respondit Roma. Paulo post impetum cordis correpta est. Dum filius auxilium petere concurrebat, dixit:

"'Fili, noli me relinquere. Frustra est; abibo antequam medicus advenire possit.'

Decem minutis post, pedes mariti cum reverentia tenens, Roma corpus suum conscie reliquit, laeta et sine dolore.

"Satish" factus est valde solitarius post eius uxoris mors," Bishnu continuatum est. "Unus dies ille et Ego erant

spectans apud a magnus ridens photographia de Romae.

"'Cur rides?' Satish subito exclamavit, quasi uxor praesens esset. 'Callide te putas me antecedere paravisse. Probabo te diu a me abesse non posse; mox tibi iungar.'"

"Quamquam eo tempore Satish a morbo plene convaluerat et optima valetudine fruebatur, sine causa manifesta paulo post insolitam suam observationem ante photographiam mortuus est."

Sic prophetice transierunt carissima soror mea natu maxima Roma, et maritus eius Satish, qui apud Dakshineswar ex homine mundano communi in sanctum tacitum transformatus est.

22-1 Dea .

22-2 : The Hinduus uxor credit id est a signum de spiritualis progressus si illa moritur ante eam maritus ut a probatio de eam fidelis ei servitium, aut "in lure mori."

CAPITULUM: XXIII

Ego Accipe Meus Universitas Gradus

"Munera philosophica ex libris scholasticis neglegis. Sine dubio in 'intuitione' quadam inopiosa confidis ut examina perficias. Sed nisi te eruditius adhibeas, curabo ne hunc cursum superes."

Professor D. C. Ghoshal Collegii Seramporeensis me severe alloquebatur. Si examen eius scriptum ultimum in classe non superarem, examina finalia non possem suscipere. Haec a facultate Universitatis Calcuttensis composita sunt, quae Collegium Seramporeense inter suos ramos affiliatos numerat. Discipulus in universitatibus Indicis qui in una materia in examinibus finalibus AB non superat, iterum in *omnibus* disciplinis suis anno sequenti examinandus est.

Magistri mei in Collegio Serampore me plerumque benigne tractabant, non tamen tolerantia quadam hilariter exceptum. "Mukunda paulo nimis ebrius est religione." Ita me summatim exprimentes, mihi tacite ab interrogationibus in schola respondendi verecundia liberaverunt; probationibus scriptis finalibus confisi sunt ut me e catalogo candidatorum AB removerent. Iudicium a condiscipulis meis

prolatum in cognomine mihi dato expressum est—"Monachus Insanus."

Ingeniosum consilium adhibui ut minas Professoris Ghoshal mihi de defectu in philosophia irritas facerem. Cum eventus examinum ultimorum publice nuntiandi essent, condiscipulum rogavi ut... Comitare me ad museum professoris.

"Veni; testem volo," socio meo dixi. "Maxime decipiar si praeceptorem astutia superare non potuerim."

Professor Ghoshal tremuit eius caput post Ego habui quaesivit quid aestimatio ille habui datus meus charta.

"Non es inter eos qui superaverunt," inquit triumphator. Magnum acervum in mensa sua perscrutatus est. "Charta tua omnino non est hic; certe defecisti, quia ad examen non comparuisti."

Ego subrisit. "Domine," Ego erat ibi. Maius Ego aspicere per ille/illa/illud acervus "me ipsum?"

Professor, attonitus, permissionem dedit; ego celeriter chartam meam inveni, ubi omnem notam identificationis praeter numerum academicum diligenter omiseram. Nominis mei "signo rubro" non admonitus, instructor responsis meis altam aestimationem dederat, quamquam non ornatae essent citationibus librorum. **23-1**

Dolum meum perspiciens, nunc tonuit, "Fortuna audax!" Addidit spe plena, "Certe in examinibus finalibus AB deficies."

Pro examinibus in aliis disciplinis meis, aliquantum instructionis accepi, praesertim a carissimo amico et consobrino meo, Prabhas Chandra Ghose, **annos XXIII natus et duorum annorum.** filius avunculi mei Saradae. Per omnia examina mea finalia, cum infimis notis transitus, aegre sed feliciter vacillavi.

Nunc, post quattuor annos studiorum academicorum, mihi licebat examina AB subsistere. Nihilominus, vix sperabam me hoc privilegio uti. Examina finalia Collegii Serampore ludus puerilis erant, comparata cum difficilibus illis quae ab Universitate Calcuttensi pro gradu AB constituerentur. Visitationes meae fere quotidianae ad Sri Yukteswar mihi parvum tempus reliquerant ad aulas academicas ingrediendas. Ibi praesentia mea, potius quam absentia mea, exclamationes stuporis a condiscipulis meis elicuit !

Consuetudo mea erat circa horam nonam et dimidiam matutinam birotam proficisci. Una manu Munusculum pro guru meo ferebam — paucos flores ex horto hospitii mei *Panthi* . Me comiter salutans, Magister me ad prandium invitabat. Semper alacriter accipiebam, laetus quod cogitationem de collegio illo die abiecissem. Post horas cum Sri Yukteswar actas, eius incomparabili sapientiae flumine auscultans, vel muneribus ashram adiuvans, invitus circa mediam noctem ad Panthi discedebam

. Interdum totam noctem cum guru meo manebam, tam laete in eius sermone absorptus ut vix animadverterem cum tenebrae in auroram mutarentur.

Una nocte circa undecimam horam, dum calceos meos induebam, **XXIII-III** Ad iter ad deversorium parandum, Magister me graviter interrogavit.

"Quando examina tua AB incipiunt?"

"Quinque dies abhinc, domine."

"Ego spes tu sunt in paratus nam eos."

Timore captus, unum calceum in aere tenui. "Domine," reclamavi, "scis quomodo dies mei apud te potius quam cum professoribus acti sint. Quomodo fabulam ridiculam agere possum me ad illa difficilia examina finalia subeundo?"

Oculi Sri Yukteswar in meos acriter conversi sunt. "Adesse debes." Vox eius frigide et imperiosa erat. "Non debemus patri tuo aliisque propinquis causam dare ut vitam tuam ashramicam reprehendant. Modo mihi promitte te ad examinationibus praesentem futurum esse; eis quam optime poteris responde."

Lacrimae effrenatae per faciem meam fluebant. Sentiebam mandatum Magistri iniustum esse, eiusque studium, ut minimum dicam, sero advenisse.

"Apparebo si vis," inquam inter singultus. "Sed tempus non restat ad rectam praeparationem." Submissa voce murmuravi, "Chartas implebo doctrinis tuis in responsione ad interrogationes!"

Cum postero die hora consueta eremitorium ingressus essem, fasciculum florum meum cum quadam tristi sollemnitate obtuli. Sri Yukteswar vultum meum maestum risit.

"Mukunda, num te Dominus umquam fefellit, in examine an alibi?"

"Minime, domine," respondi benigne. Memoriae gratae quasi

revivificans diluvium advenerunt.

"Non ignavia sed ardens zelus Dei te impedivit quominus honores academicos peteres," guru meus benigne dixit. Post silentium, citavit, "'Primum quaerite regnum Dei et iustitiam eius; et haec omnia addentur vobis.'" **23-4**

Millesima vice, onera mea in praesentia Magistri levata sensi. Cum prandium maturum finivissemus, ille mihi suasit ut ad *Panthi redirem* .

"Num amicus tuus, Romesh Chandra Dutt, adhuc in deversorio tuo

habitat?" "Ita vero, domine."

"Accipe in tactus cum eum; ille/illa/illud Dominus voluntas inspirare eum ad auxilium tu

cum ille/illa/illud examinationes.

"Bene, domine; sed Romesh insolito modo occupatus est. Vir honoris in classe nostra est, et cursum graviorem quam ceteri gerit."

Magister agitatus seorsum meus obiectiones. "Romesh" voluntas invenio tempus nam te. Nunc "Vade."

Biciclo ad *Panthi redii* . Primus quem in area hospitii conveni fuit eruditus Romesh. Quasi dies eius omnino liberi essent, rogatui meo verecundo comiter annuit.

"Sane; ad officium tuum sum." Complures horas illius pomeridiani et dierum subsequentium me in variis meis disciplinis docendo impendit.

"Credo multas quaestiones in litteris Anglicis circa viam Childe Haroldi positas fore," mihi dixit. "Atlantem statim nobis comparare debemus."

Ad domum avunculi mei Saradae festinavi et atlantem mutuatus sum. Romesh tabulam Europaeam in locis a peregrinatore romantico Byronis visitatis notavit.

A pauci condiscipuli habui collectus circum ad audi ad ille/illa/illud tutoris "Romesh" est consulens "Te falso," unus ex eis mihi in fine sessionis animadvertit. "Solet tantum quinquaginta centesimae quaestionum de libris esse; altera pars vitam auctorum tanget."

Cum postero die examen litteris Anglicis suscepissem, primo aspectu quaestionum lacrimas gratiae profuderunt, quae chartam meam madefecerunt. Moderator scholae ad mensam meam venit et interrogationem benignam fecit.

"Guru meus praedixit Romesh mihi auxilium daturum esse," explicavi. "Ecce; ipsae quaestiones a Romesh mihi dictatae hic in scheda examinationis sunt! Mihi feliciter, perpaucae sunt." Quaestiones hoc anno de auctoribus Anglicis, quorum vitae, quantum ad me attinet, alto mysterio involutae sunt!

Deversorium meum tumultuosum erat cum redii. Pueri qui deridebant Methodus Romeshiana docendi me attonito aspexit, paene gratulationibus me obstrepens. Per hebdomadam examinationum, multas horas cum Romeshiano egi, qui quaestiones formulavit quas, ut putabat, a professoribus probabiliter propositas iri posse putabat. Quotidie, quaestiones Romeshianae fere eadem forma in chartis examinationum apparebant.

Late per collegium nuntiatum est aliquid miraculo simile fieri, et successum probabilem videri "Monacho Insano" distracto. Nullum conatum feci ut res ipsas celarem. Professores locales non poterant quaestiones mutare, quas Universitatis Calcuttensis paraverat.

De examine litteris Anglicis cogitans, mane quodam intellexi me gravem errorem commisisse. Una pars quaestionum in duas partes, A vel B, et C vel D, divisa erat. Loco unius quaestionis ex utraque parte respondendi, utramque quaestionem in Grege I neglegenter responderam, et nihil in Grege II consideraveram. Optima nota quam in eo consequi potui… Charta triginta tres esset, tribus minus quam nota transeundi triginta sex. Ad Magistrum cucurri et curas meas effudi.

"Domine, errorem inexpiabilem feci. Divina beneficia per Romesh non mereor;" "Prorsus indignus sum."

"Animum habe, Mukunda." Vox Sri Yukteswar levis et indifferentis erat. Ad caeruleam caeli convolutionem digitum monstravit. "Magis fieri potest ut soli et lunae suas positiones in spatio permutent quam ut tibi in gradu adipiscendo deficias!"

Eremitagio animo tranquilliore discessi, quamquam mathematice incredibile videbatur ut Transire poteram. Semel aut bis anxius in caelum aspexi; Dominus Diei in orbita sua consueta firmiter haerere videbatur!

Panthi pervenissem , dictum condiscipuli audivi: "Modo didici hoc anno, primum, notam transeundi requisitam in litteris Anglicis imminutam esse."

Ego ingressus ille/illa/illud pueri cubiculum cum talis celeritas ille ille aspexi sursum in alarmum Ego interrogatus eum avide.

"Monachus crinibus longis," inquit ridens, "cur tam subita res scholasticas te movet? Cur fleas hora undecima? Sed verum est notam transitoriam modo ad triginta tres puncta redactam esse."

Paucis laetis saltibus me in cubiculum meum duxerunt, ubi genua flexi et perfectiones mathematicas Divini Patris mei laudavi.

Quotidie fremebam conscientia praesentiae spiritualis, quam me per Romesh ducem manifeste sentiebam. Res gravis accidit in examine linguae Bengalicae. Romesh, qui parum de hac re tetigerat, me quodam mane revocavit, cum ex hospitio discederem ad aulam examinationis iter facerem.

"Romesh te clamat," condiscipulus mihi impatienter dixit. "Noli redire; sero ad aulam adveniemus."

Ignorans ille/illa/illud consilium, Ego cucurrit dorsum ad ille/illa/illud domus.

"Examen Bengalicum a pueris nostris Bengalicis facile plerumque superatur," Romesh mihi narravit. "Sed modo suspicio mihi venit hoc anno professores discipulos trucidare parasse, interrogationibus ex litteris nostris antiquis factis." Amicus meus deinde duas fabulas ex vita Vidyasagari, philanthropi clari, breviter exposuit.

Romesh gratias egi et celeriter ad aulam collegii birota me contuli. Scheda examinationis Bengalica duas partes continere apparuit. Prima instructio erat: "Scribe duo exempla caritatis Vidyasagaris." Dum doctrinam quam nuper didiceram in chartam transferebam, pauca verba gratiarum susurravi quod vocationi Romesh ultimae horae paruissem. Si beneficia Vidyasagaris erga homines (me ipsum

denique incluso) ignorassem, examen Bengalicum superare non potuissem. Si in una materia deficerem, anno sequenti iterum in omnibus materiis examen subire coactus essem. Talis prospectus, ut iure dignum erat, abhorrens erat.

Altera instructio in charta sic legitur: "Scribe commentationem Bengalice de vita viri qui te maxime inspiravit." Lector benigne, non opus est mihi te certiorem facere quem virum pro argumento meo elegi. Ut... Paginam post paginam laudibus guru mei perlegi, subrisi cum intellexi murmuratam meam praedictionem veram fieri: "Chartas doctrinis tuis implebo!"

Non mihi visum erat Romeshum de cursu meo philosophico interrogare. Longa mea disciplina sub Sri Yukteswar fretus, explicationes ex libris scriptis tuto neglexi. Summa nota omnibus meis scriptis data erat ea in philosophia. In omnibus aliis disciplinis, nota mea vix intra notam transeundi erat.

Id est a voluptas ad recordum ille meus altruista amicus Romesh acceptus eius proprius gradus *ejaculatio laude*

Pater meus, ad graduationem meam, risu circumdatus erat. "Vix te successurum esse putavi, Mukunda," confessus est. "Tantum temporis cum guru tuo degis." Magister quidem recte tacitam patris mei reprehensionem animadverterat.

Annos per incertum fueram me umquam diem visurum esse quo AB nomen meum sequeretur. Raro hoc titulo utor quin cogitem donum divinum fuisse, mihi ob causas obscuriores. Interdum audio academicos dicentes post graduationem parum ex eorum congesta scientia secum remansisse. Haec confessio me paulum consolatur de indubitatis meis defectibus academicis.

Die quo gradum meum ab Universitate Calcuttana accepi, ad pedes guru mei genua flexi et ei gratias egi pro omnibus beneficiis ex vita eius in meam fluentibus.

"Surge, Mukunda," inquit indulgenter. "Dominus simpliciter commodiorem invenit te facere." "Magis graduatus quam solem et lunam mutare ordinem!"

23-1 : Ego necesse est facere Professor Ghoshal ille/illa/illud iustitia de admittens ille ille/illa/illud coactus necessitudo inter nos erat non debitum ad ulla culpa de eius sed solum ad meus absentiae ab classes et inattentione in eos Professor Ghoshal erat, et est, a orator insignis praeditus vasta scientia philosophica. Post annos ad cordialem concordiam pervenimus.

23-2 : Quamquam meus consobrinus et Ego habere ille/illa/illud idem familia nomen de Ghosh Prabhas habet assuetus se ipsum ad nomen eius Anglice ut Ghose transliterans; ergo orthographiam eius hic sequor.

23-3 : A discipulus semper removet eius calcei in unus Indicus

eremitorium. 23-4: *Matthaeus* 6:33.

CAPITULUM: XXIV

Ego Fio A Monachus De The Swami Ordo

"Magister, pater meus anxius fuit ut munus administrativum apud Ferriviam Bengal-Nagpur acciperem. Sed ego certe recusavi." Addidi spe plena, "Domine, nonne me monachum Ordinis Swami facies?" Supplicans ad guru meum respexi. Annis praecedentibus, ut profunditatem meae constantiae experiri posset, eandem hanc petitionem recusaverat. Hodie autem, benigne subrisit.

"Bene; cras te in artem natandi initiabo." Perrexit tacite, "Gaudeo te perseverasse in desiderio tuo monachus fieri. Lahiri Mahasaya saepe dicebat: 'Si Deum non invitaveris ut hospes tuus aestivus sit, non veniet hieme vitae tuae.'"

"Magister carissime, numquam in proposito meo ad Ordinis Swami pertinendi vacillare possem, sicut tu venerabilis ipse." Ei cum immensa affectione subrisi.

"Qui innuptus est, sollicitus est quae sunt Domini, quomodo Domino placeat; qui autem uxorem ductus est, sollicitus est quae sunt mundi, quomodo uxori placeat." **24-1** Vitas multorum amicorum meorum, qui, postquam certam disciplinam spiritualem perfecerant, deinde matrimonio iuncti erant, perscrutatus eram. In mare officiorum mundanorum iacti, proposita sua alte meditandi obliti erant.

Deo locum secundarium in vita tribuere mihi incredibile erat. Quamquam unicus est cosmi Dominus, tacite nos donis de vita in vitam perfundens, unum tamen manet quod non possidet, et quod quodque cor humanum vel retinere vel largiri potest - amor hominis. Creator, dum infinitas curas adhibet ut praesentiam suam in omni atomo creationis mysterio obtegeret, unum tantum impulsum habere potuit - desiderium sensibile ut homines eum solum per liberum arbitrium quaerant. Qua chirotheca velutina omnis humilitatis non texit manum ferream omnipotentiae!

Dies sequens unus ex memorabilibus vitae meae fuit. Dies Iovis, ut memini, apricus erat, mense Iulio anni 1914, paucis hebdomadibus post graduationem meam ex collegio. In porticu interiore... In eremo Serampore, Magister novum sericum album in tincturam ochrae, colorem traditionalem Ordinis Swami, intinxit. Postquam pannus exsiccatus est, guru meus id circum me velut vestem renuntiationis induit.

"Aliquando ad Occidentem ibis, ubi sericum praefertur," inquit. "In symbolum, tibi hanc materiam sericiam loco consueti gossypii elegi."

In India, ubi monachi paupertatis ideal amplectuntur, Swami serice vestitus insolitum spectaculum est. Multi yogi autem vestes sericas gerunt, quae quasdam subtiles corporis fluctuationes melius quam bombax conservant.

"Ego sum aversor ad caerimoniae, Sri Yukteswar animadvertit. "Ego voluntas facere tu a Swami in ille/illa/illud *bidwat*

(non caerimoniale) modo.

Bibidisa sive initiatio elaborata in swamiship caerimoniam ignis includit, per quam ritus funebres symbolici peraguntur. Corpus physicum discipuli mortuum repraesentatur, in flamma sapientiae crematum. Swami nuper factus deinde carmen accipit, ut: "Hoc *atma* est Brahma. " **24-2** aut "Tu es Ille" aut "Ego sum Ille." Sri Yukteswar autem, propter amorem simplicitatis, omnibus ritibus formalibus abnegavit et me tantum rogavit ut novum nomen eligerem.

"Ego voluntas dare tu ille/illa/illud privilegium de eligendo id te ipsum," ille dixit, ridens.

"Yogananda," respondi, post momentum deliberationis. Nomen proprie significat "Beatitudinem (*ananda*) per unionem divinam (*yogam*)."

"Ita sit. Nomine gentilicio Mukunda Lal Ghosh relicto, exinanc Yogananda rami Giri Ordinis Swami vocaberis."

Cum genua flecterem coram Sri Yukteswar, et primum eum novum nomen meum pronuntiantem audirem, cor meum gratia redundavit. Quam amanter et indefesse laboraverat, ut puer Mukunda aliquando in monachum Yoganandam transformaretur! Laeta paucos versus ex longo carmine Sanscrito Domini Shankarae cecini:

```
"Mens, nec intellectus, nec ego, sensus;
nec caelum nec terra nec metalla sum."
Ego Ille sum, ego Ille sum, Spiritus
Benedictus, ego Ille sum! Nullam ortum,
nullam mortem, nullam stirpem habeo;
Patrem, matrem nullos habeo.
Ego sum Ille, ego sum Ille, Spiritus
Benedictus, ego sum Ille! Ultra phantasiae
volatus, informis sum, Permeans membra omnis
vitae;
Vincula non timeo; liber sum, semper liber,
Ego Ille sum, Ego Ille sum, Spiritus
Benedictus, Ego Ille sum!"
```

Omnis swami ad antiquum ordinem monasticum pertinet, qui in forma hodierna a Shankara ordinatus est. **24-3** Quia ordo formalis est, cum serie continua sanctorum repraesentantium qui ducibus activis funguntur, nemo sibi titulum swami tribuere

potest. Iure id accipit tantum ab alio swami; omnes monachi ergo stirpem suam spiritualem ad unum communem guru, Dominum Shankaram, referunt. Votis paupertatis, castitatis, et oboedientiae erga magistrum spiritualem, multi ordines monasticos Christiani Catholici Ordini Swamium similes sunt.

Praeter novum nomen, quod plerumque in *"ananda" desinit* , swami titulum accipit qui nexum formalem cum una ex decem subdivisionibus Ordinis Swami indicat. Hae *dasanamis* vel...

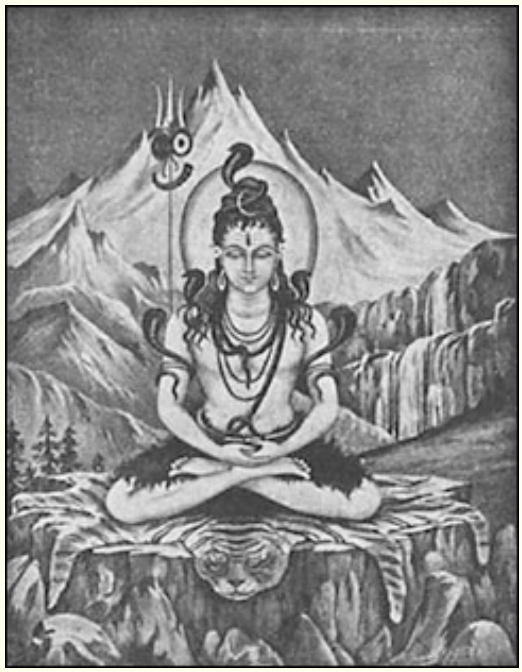
Decem agnomina includunt *Giri* (montem), cui Sri Yukteswar, et proinde ego ipse, pertinent. Inter alios ramos sunt *Sagar* (mare), *Bharati* (terra), *Aranya* (silva), *Puri* (via), *Tirtha* (locus peregrinationis), et *Saraswati* (sapientia naturae).

Novum igitur nomen a swami acceptum duplicem significationem habet, et repraesentat consecutionem supremae beatitudinis (*anandae*) per aliquam qualitatem vel statum divinum — amorem, sapientiam, devotionem, servitium, yogam — et per harmoniam cum natura, ut exprimitur in infinita eius vastitate oceanorum, montium, caelorum.

Idealis servitii abnegati erga omnem genus humanum, et abdicationis vinculorum personalium ambitionumque, plerosque swamis impellit ut active se dedant operibus humanitariis et educationalibus in India, vel interdum in terris externis. Omnibus praejudiciis castae, fidei, classis, coloris, sexus, aut gentis neglectis, swami praecepta fraternitatis humanae sequitur. Finis eius est absoluta unitas cum Spiritu. Imbuens conscientiam suam vigilantem et dormientem cogitatione, "Ego sum Ille," contentus vagatur, in mundo sed non in eo. Sic solum titulum suum swami iustificare potest - eius qui unionem assequi conatur. cum *Swa* sive Ego. Supervacuum est addere non omnes Swamis formaliter titulatos aeque prosperos esse in meta sua alta consequenda.

Sri Yukteswar et swami et yogi erat. Swami, formaliter monachus propter nexum cum ordine antiquo, non semper yogi est. Quicumque scientificam artem contactus cum Deo exercet, yogi est; vel uxorem dux vel caelebs esse potest, vel homo mundanus vel formalibus vinculis religiosis. Swami fortasse viam tantum aridae rationis, frigidae... sequi potest. renunciatio; sed yogi se in certa, gradatim processu implicat quo corpus et mens disciplinantur, et anima liberatur. Nihil pro concesso habens propter affectiones vel fidem, yogi seriem exercitationum diligenter probatam exercet, quae primum a primis rishis delineatae sunt. Yoga, omni aetate Indiae, viros produxit qui vere liberi, veros Yogi-Christos facti sunt.

Sicut quaevis alia scientia, yoga hominibus omnis climatis et temporis applicari potest. Theoria a quibusdam scriptoribus imperitis proposita, yoga "Occidentalibus non apta" esse, omnino falsa est, et proh dolor, multos sinceros discipulos impedivit ne eius multiplices beneficia quaererent. Yoga est methodus ad naturalem cogitationum turbulentiam cohibendam, quae aliter impartialiter impediunt... omnes homines, omnium terrarum, a vera natura Spiritus sui conspicanda prohibent. Yoga impedimentum vitae non potest cognoscere. Oriens et Occidens non magis quam lux solis sanatrix et aequa. Quamdiu homo mentem cum inquietis cogitationibus possidet, tamdiu universalis yogae sive dominationis necessitas erit.

"***ab B. K. Mitra in "Kalyana- Kalpatur-***

ILLA DOMINUS IN SUUS ASPECTUS UT Shiva

> Non persona historica sicut Krishna, Shiva est nomen Deo datum in ultimo aspectu naturae eius triplicis (Creator-Conservator-Destructor). Shiva, Deletor *mayae* seu delusionis, symbolice in scripturis repraesentatur ut Dominus Renuntiatorum, Rex Yogium. In arte Hinduistica semper cum luna nova in capillis, et corona serpentum cucullatorum gerens, antiquum symbolum mali superati et sapientiae perfectae, depingitur. "Unicus" oculus omniscientiae in fronte eius apertus est.

Antiquus rishi Patanjali "yogam" definit ut "moderationem fluctuationum rerum mentis." **24-4** Expositiones eius brevissimae et perquam peritae, *Yoga Sutrae* , unum e sex systematibus philosophiae Hinduisticae constituunt. **24-5** Contra philosophias occidentales, omnia sex systemata Hinduistica non solum doctrinas theoreticas sed etiam practicas continent. Praeter omnem investigationem ontologicam cogitabilem, sex systemata sex disciplinas definitas formulant, quae ad permanentem remotionem doloris et... adeptio beatitudinis aeternae.

Filum commune quod omnia sex systemata coniungit est declaratio nullam veram libertatem homini fieri posse sine cognitione Realitatis ultimae. *Upanishads posteriores Yoga Sutras , inter sex systemata, tamquam efficacissimas methodos ad perceptionem directam veritatis assequendam continentes* affirmant . Per practicas technicas yogae, homo sterilia speculationis regiones in perpetuum relinquit et in experientia veram Essentiam cognoscit.

Systema *Yogae* , ut a Patanjali delineatum est, Octuplicis Via appellatur. Primi gradus, (1) *yama* et (2) *niyama* , observationem decem moralitatum negativarum et

positivarum requirunt – vitanda iniuria aliis illata, mendacia, furtum, incontinentia, dona accipienda (quae obligationes affert); et puritatem corporis et mentis, contentationem, disciplinam sui, studium, et devotionem Deo.

Gradus proximos sunt (3) *asana* (status rectus); columna vertebralis recta tenenda est, corpus firmum in positione commoda ad meditationem; (4) *pranayama* (imperium *pranae* , currentium vitae subtilium); et (5) *pratyahara* (retractio sensuum ab obiectis externis).

Gradus ultimi sunt formae propriae yogae: (6) *dharana* (concentratio); mentem ad unam cogitationem tenens; (7) *dhyana* (meditatio), et (8) *samadhi* (perceptio supraconscia). Haec est Octuplex Via Yogae **24-6.** quod aliquem ad metam ultimam *Kaivalyae* (Absolutitudinis) ducit, terminus qui melius explicari posset ut "comprensio Veritatis ultra omnem comprehensionem intellectualem."

“Quid maius est,” quispiam fortasse rogabit, “swami an yogi?” Si et quando finalis unitas cum Deo obtinetur, distinctiones variarum viarum evanescunt. *Bhagavad Gita* autem demonstrat methodos yogae omnia complecti. Technicae eius non solum certis generibus et ingeniis destinantur, ut paucis qui ad vitam monasticam inclinant; yoga nullam formalem fidem requirit. Quia scientia yogica necessitati universali satisfacit, naturalem universalem applicationem habet.

Verus yogi in mundo officiose manere potest; ibi est sicut butyrum in aqua, non sicut lac facile dilutum humanitatis non agitatae et indisciplinatae. Munera terrena implere profecto via altior est, dummodo yogi, mente a cupiditatibus egoisticis liberatus, partes suas tamquam instrumentum Dei sponte agat.

Sunt complures animae magnae, hodie in corporibus Americanis vel Europaeis vel aliis non-Hinduisticis viventes, quae, quamquam fortasse numquam verba " *yogi"* et *"swami" audiverint* , tamen vera exempla horum terminorum sunt. Per servitium suum generi humano impartitum, per dominium super passiones et cogitationes, per amorem Dei sincerum, per magnam vim concentrationis, quodammodo yogi sunt; sibi finem yogae - sui ipsius - proposuerunt. imperium. Hi viri ad altiora etiam ascendere possent si certa scientia yogae, quae directionem mentis et vitae conscium magis efficit, docerentur.

Yoga a quibusdam scriptoribus occidentalibus superficialiter perperam intellecta est, sed eius critici numquam fuerunt. eius practici. Inter multi cogitabundus tributa ad yoga Maius esse memoratus unus ab Dr. C.
G. Iungius ille/illa/illud clarus Helvetici psychologus.

"Cum methodus religiosa se 'scientificam' commendat, de publico suo in Occidente certa esse potest. Yoga hanc expectationem implet," scribit Dr. Jung. **24-7** "Praeter venustatem novi et fascinationem semi-intellectorum, iusta causa est cur Yoga multos sectatores habeat." Possibilitatem experientiae controllabilis offert, atque ita necessitatem scientificam 'factorum' explet, et praeterea, propter latitudinem et profunditatem suam, aetatem venerabilem, doctrinam et methodum, quae omnem vitae phasem comprehendunt, possibilitates inopinatas promittit.

"Omnis praxis religiosa vel philosophica disciplinam psychologicam significat, id est, methodum hygienae mentis. Variae, pure corporales rationes Yogae **24-8"** Significat etiam hygienem physiologicam quae gymnasticae ordinariae et exercitiis respirationis superior est, quatenus non solum mechanistica et scientifica est, sed etiam philosophica; in exercitatione partium corporis,

unit eos cum ille/illa/illud totus de ille/illa/illud spiritus, ut est satis clarus, nam exempli gratia, in ille/illa/illud *Pranayama*
exercitia ubi *Prana* est ambo ille/illa/illud spiritus et ille/illa/illud universalis dynamica de ille/illa/illud cosmos.

"Cum res quam singulus agit etiam eventus cosmicus est, effectus in corpore expertus (innervatio) cum affectu animi (idea universali) coniungitur, et ex hoc viva unitas oritur quam nulla ars, quamvis scientifica, producere potest. Exercitatio Yogae impensabilis est, et etiam inefficax esset, sine notionibus quibus Yoga fundatur. Corporale et spirituale inter se modo extraordinarie perfecto coniungit."

"In Oriente, ubi hae notiones et consuetudines evolutae sunt, et ubi per aliquot milia..." "Per annos traditio continua necessaria fundamenta spiritualia creavit; Yoga, ut facile credo, est perfecta et apta methodus corpus et mentem coniungendi, ut unitatem forment quae vix dubitari potest. Haec unitas dispositionem psychologicam creat quae intuitiones conscientiam transcendentes possibiles reddit."

Dies occidentalis profecto appropinquat, cum scientia interna sui moderationis tam necessaria invenietur quam externa naturae victoria. Haec nova Aetas Atomica mentes hominum sobrias et dilatatas videbit veritate, nunc scientifica ratione indisputabili, materiam re vera esse energiae concentratum. Vires subtiliores mentis humanae possunt et debent energias maiores quam quae in lapidibus et metallis sunt liberare, ne gigas atomicus materialis, nuper emissus, in mundum in destructionem sine mente convertatur. **24-9**

24-1 : Ego *Corinthii* 7:32-33 .

24-2 : Litteraliter, "Hoc anima est Spiritus." The Supremus Spiritus, ille/illa/illud Increatus, est omnino inconditionatus (*neti, neti* non hoc, non id) sed saepe in *Vedanta* appellatur ut *Sat-Chit-Ananda* , id est, Esse-Intelligentia-Beatitudo.

24-3 Interdum Shankaracharya appellatur. *Acharya* "magistrum religiosum" significat. Dies Shankarae est centrum scholasticae consuetae. controversia. A pauci acta indicare ille ille/illa/illud incomparabilis monista vixit ab 510 ad 478 a.C.n.; Occidentalis historici Eum saeculo octavo post Christum natum exeunte assigna. Lectores qui expositione famosa Brahma *Sutrarum a Shankara facta student* , accuratam versionem Anglicam invenient in libro " *Systema Vedantae" a Dr. Paulo Deussen scripti* (Chicago: Open Court Publishing Company, ...). 1912). Brevis extracta ab eius scripta voluntas esse inventum in *Selecta Opera De Sri Shankaracharya* (Natesanus) & Comitatus Madrasensis).

24-4 : *"Chitta" vritti "nirodha" - Yoga Sutra* I:2. Patanjali diem est ignotus, quamquam a numerus de eruditi locus eum in secundus saeculum a.C.n. The rishi dedit progredior tractatus in omnes subiecta cum talis perspicacia ille aetates habere fuisse impotens exire eos; tamen, ad ille/illa/illud subsequens consternatio de historici, ille/illa/illud sapientes factus non conatus ad adiungo eorum proprius dies et personae ad eorum litterarius opera. Illi scivi eorum vitas erant solum temporarie magni momenti ut fulgura de ille/illa/illud magna Vita infinita; et veritas illa aeterna est, impossibile est notam notare, nec ulla privata possessio sua.

24-5 : The sex orthodoxus systemata (*saddarsana*) sunt *Sankhya Yoga Vedanta Mimamsa Nyaya* et *Vaisesika* . Lectores unius eruditus curvus voluntas delectatio in ille/illa/illud subtilitates et latus ambitus de haec antiquus formulationes ut summatim compendiatum, in Anglice, In **Historia Philosophiae Indicae** , Vol. I, a Professore Surendranath DasGupta (Cantabrigiae Universitatis Prelo, 1922).

24-6 : Non ad esse confusus cum ille/illa/illud "Nobilis Octuplex Semita" de Buddhismus a dux ad viri mores de vita, ut sequitur (1) Recte Idealia, (2) Dextra Motivum, (3) Dextra Oratio (4) Dextra Actio (5) Dextra Media de Victus (6) Dextra Conatus (7) Recta Memoria (Sui), (8) Recta Intellegentia (*samadhi*).

24-7 : Dr. Jung frequentavi ille/illa/illud Indicus Scientia Congressus in 1937 et acceptus unus honorarius gradus ab ille/illa/illud Universitas Calcuttensis .

24-8 : Dr. Jung est hic referens ad *Hatha Yoga* a specializatus ramus de corporalis habitus et technicae nam valetudo et

diuturnitas *Hatha* est utilis, et producit spectaculosus physicus eventus, sed hoc ramus de yoga est parvus usus ab yogi .intendit liberationi spiritualis

24-9 In fabula Atlantidis a Platone scripta, quae in *Timaeo* narratur, de statu provecto scientiae incolarum narrat. Continens amissum circa annum 9500 a.C.n. per cataclysmum naturae evanuisse creditur; quidam scriptores metaphysici autem... civitas ille ille/illa/illud Atlantides erant deletus ut a eventum de eorum abusus de atomicus potestas Duo Francogallica scriptores Nuper *Bibliographiam Atlantidis* composuerunt , quae plus quam 1700 fontes historicos aliasque refert.

CAPITULUM: XXV

Frater Ananta Et Soror Nalini

"Ananta" non possum vivere; ille/illa/illud harenae de eius karma nam hoc vita habere currere ex.

Haec verba inexorabilia ad interiorem meam conscientiam pervenerunt, dum mane quodam in profunda meditatione sedebam. Paulo postquam Ordinem Swami ingressus eram, locum natalem meum, Gorakhpur, visitavi, hospes fratris mei maioris Anantae. Subita morbus eum in lecto coëgit; amanter eum curavi.

Sollemnis illa interna pronuntiatio me dolore implevit. Sentiebam me diutius Gorakhpuri manere non posse, solum ut fratrem meum ante inermes oculos meos amotum viderem. Inter incomprehensivam propinquorum reprehensionem, Indiam prima navi praesto reliqui. Haec per Birmaniam et Mare Sinense ad Iaponiam navigavit. Kobe egressus sum, ubi paucos tantum dies mansi. Cor meum nimis grave erat ad loca visenda.

In reditu in Indiam, navis Shanghaium appulit. Ibi Dr. Misra, medicus navis, me ad plures tabernas rerum curiosarum duxit, ubi varia dona pro Sri Yukteswar et familia amicisque meis delegi. Pro Ananta magnum ornamentum bambuseum sculptum emi. Simul ac venditor Sinensis mihi ornamentum bambuseum tradidit, illud in solum deieci, clamans, "Hoc pro dilecto fratre meo defuncto emi!"

Perspicua mihi perceptio invasit animam eius in Infinito modo liberari. Munusculum acute et symbolice fractum est casu suo; inter singultus, in superficie bambusea scripsi: "Pro dilectissima mea Ananta, nunc abeunte."

Socius meus, medicus, haec res cum risu mordaci observabat. "Lacrimas serva," inquit. "Cur eas effundis, nisi certus sis eum mortuum esse?"

Cum navis nostra Calcuttam attigisset, Dr. Misra iterum me comitatus est. Frater meus minimus, Bishnu, me ad portum exspectabat ut salutaret.

"Scio Anantam hanc vitam decessisse," Bishnu dixi, antequam loquendi tempus habuisset. "Quaeso mihi et medico hic narra, quando Ananta mortua est."

Bishnu nominatus ille/illa/illud diem, quae erat ille/illa/illud valde dies ille Ego habui emptus ille/illa/illud dona in Shanghai.

"Ecce!" exclamavit Dr. Misra. "Ne ulla huius rei fama circumferatur! Professores annum studii telepathiae mentalis cursui medicorum, qui iam satis longus est, addent!"

Pater me benigne amplexus est cum domum nostram in via Gurpar intravi. "Venisti," inquit tenerrime. Duae lacrimae magnae ex oculis eius fluebant. Solet esse modestus, numquam antea mihi talia signa affectionis ostenderat. Extrinsecus pater gravis, intrinsecus cor liquefactum habebat. de a mater. In omnes eius negotia cum ille/illa/illud familia, eius dualis parentalis munus erat distincte manifestum.

Paulo post obitum Anantae, soror mea minor, Nalini, divina curatione e limine mortis eripuit. Antequam fabulam narrem, aliquot vitae eius prioris partes attingam.

Necessitudo puerilis inter me et Nalini non felicissima fuerat. Ego eram valde macra; illa etiam macra erat. Inconscio quodam motivo sive "complexu", quod psychiatris facile intellegendum erit, saepe sororem meam de cadaverosa specie irridebam. Responsiones eius aeque permeabantur crudelitate extremae iuventutis. Interdum mater interveniebat, pueriles rixas finiens, ad tempus, leni palpatione in aure mea, quasi aure natu maiori.

Tempus praeteriit; Nalini Panchanon Bose, medico Calcuttensi iuveni, desponsata est. Dotem generosam a Patre accepit, probabiliter (ut Sorori dixi) ad compensandum... sponsus futurus pro fato suo se cum pertica fabae humana iungens.

Elaborare matrimonium ritus erant celebratus in debitum tempus. In ille/illa/illud nuptiae nox, Ego iunctus ille/illa/illud Magnus et hilaris coetus propinquorum in atrio domus nostrae Calcuttensis. Sponsus ingenti pulvino auro brocato innixus erat, Nalini ad latus eius. *Sari sericeum purpureum pulcherrimum* **25-1** non potui, heu, angularitatem eius omnino celare. Me post cervicalem novi mei texi levir et ei amice subrisit. Nalini numquam viderat usque ad diem nuptiarum, cum tandem didicit quid in loteria matrimoniali accepturus esset.

Misericordiam meam sentiens, Dr. Bose ad Nalini tacite digitum monstravit et in aurem meam susurravit, "Dic, quid est hoc?"

"Cur," "Medicus," Ego respondit, "id est a sceletus nam tuus observatio!

Hilariter convulsi, ego et levir meus aegre coacti eramus decorum debitum coram propinquis nostris congregatis servare.

Annis progredientibus, Dr. Bose familiae nostrae carus factus est, quae eum visitabat quotiescumque morbus oriebatur. Ego et ille amici celeriter facti sumus, saepe inter nos iocamur, plerumque Nalini scopo nostro.

"Curiositas medica est," levir meus mihi quodam die animadvertit. "Omnia in sorore tua macra experta sum — oleum iecoris aselli, butyrum, braseum, mel, pisces, carnes, ova, tonica. Nihilominus, ne centesimam quidem unciae partem turgescit." Ambo subrisimus.

Paucis post diebus domum Boseorum invisi. Negotium meum eo paucis tantum minutis duravit; discedebam, inobservatum, ut opinor, a Nalini. Cum ad ianuam pervenissem, vocem eius audivi, cordialem sed imperiosam.

"Frater, veni huc. Non me hac vice fugies. Tecum loqui volo." Scalas ad

cubiculum eius ascendi. Ad meam admirationem, lacrimabat.

"Care frater," inquit, "vetustam securim sepeliamus. Video pedes tuos nunc firmiter in via spirituali positos esse. Omnibus modis similis tibi fieri volo." Spe plena addidit, "Nunc robustus es specie; potesne mihi auxilium ferre? Maritus meus mihi non appropinquat, et eum tam carissime amo!"
Sed magis adhuc progredi in Dei cognitione cupio, etiamsi gracilis manere debeam ▪ et invenustus."

Cor meum prece eius vehementer commotum est. Nova nostra amicitia paulatim progrediebatur; quodam die discipula mea fieri petiit.

"Erude me quoquo modo tibi placet. Fidem meam in Deo pono potius quam in medicamentis." Bracchium medicamentorum collegit et in canalem tecti effudit.

Ut a experimentum de eam fides, Ego rogavi eam ad omitto ab eam victus omnes pisces, caro, et ova.

Post aliquot menses, quibus Nalini varias regulas a me descriptas stricte secuta erat, et, quamvis innumeris difficultatibus, victum suum vegetarianum servaverat, eam visī.

"Soror, praecepta spiritualia diligenter observasti; praemium tuum appropinquat." Maligne subrisi. "Quam pinguis vis esse — tam pinguis quam amita nostra, quae pedes suos annis non vidit?"

"Minime!" Sed Ego longus ad esse ut robustus ut tu sunt.

Sollemniter respondi. "Gratia Dei, sicut semper veritatem dixi, ita nunc veritatem dico." **25-3** Per divina beneficia, corpus tuum vere ab hodierno die mutabitur; intra

unum mensem idem pondus habebit quod meum.

Haec verba ex corde meo impleta sunt. Intra triginta dies, pondus Nalini meo aequavit. Nova rotunditas ei pulchritudinem dedit; maritus eius penitus amore captus est. Matrimonium eorum, ita inceptum…

infauste, versus ex ad esse idealiter felix.

Ex Iaponia reversus, cognovi Nalini, absente me, febre typhoidea afflictam esse. Ad domum eius festinavi, et obstupui eam in sceleton redactam inveniendo. In coma erat.

"Antequam mens eius morbo perturbaretur," mihi narravit gener meus, "saepe dicebat: 'Si frater Mukunda hic esset, non ita mihi esset.'" Desperans addidit, "Alii medici..." et me ipsum vide non spes. Sanguis dysenteria habet constituere in post eam longus impetus cum typhoides.

Caelum terramque precibus meis movere coepi. Nutricem Anglo-Indicam adhibita, quae mihi plena cooperatione praebuit, sorori meae varias artes sanationis yogae adhibui. Dysenteria sanguinis evanuit.

Sed Dr. Bose caput lugubriter quassavit. "Nullum amplius sanguinem ei

effundendum est." "Convalescet," fortiter respondi. "Intra septem dies

febris eius abibit."

Post hebdomadam, laetus sum cum Nalini oculos aperiret et me cum amore et recognitione aspicieret. Ab illo die celeris eius convalescentia fuit. Quamquam ad solitum pondus rediit, unam tamen cicatricem tristem morbi paene letalis gerebat: crura eius paralytica erant. Periti Indi et Angli eam desperatam claudicantem iudicaverunt.

Incessans bellum pro vita eius, quod precibus gesseram, me defatigaverat. Adii... Serampore ut auxilium Sri Yukteswar peterem. Oculi eius profundam misericordiam ostenderunt dum ei de condicionibus Nalini narrabam .

"Crura sororis tuae post unum mensem normalia erunt." Addidit, "Iuxta cutem suam fasciam cum margarita duorum caratorum non perforata, fibula suspensa, gerat."

Ego prostratus me ipsum apud eius pedes cum laetus levamen.

"Domine, magister es; fama tua de eius convalescentia sufficit. Sed si insistas, statim ei margaritam dabo."

Guru meus annuit. "Ita, fac." Perrexit recte describere qualitates corporis et mentis Nalini, quam numquam viderat.

"Domine," Ego quaesivit, "est hoc unus astrologicus analysis? Tu facere non scire eam partus dies vel hora."

Sri Yukteswar subrisit. "Est astrologia profundior, quae non pendet a testimoniis

calendariorum et horologiorum. Quisque homo pars est Creatoris, seu Hominis Cosmici; corpus caeleste habet, sicut unum terrestre. Oculus humanus formam physicam videt, sed oculus interior profundius penetrat, etiam ad exemplar universale cuius quisque homo pars integralis et singularis est."

Ego rediit ad Calcutta et emptus a margarita nam Nalini. A mensis postea, eam paralyticus crura erant

omnino sanatus.

Soror mea me rogavit ut gratiam suam ex animo guru meo afferrem. Ille nuntium eius silentio audivit. Sed dum discederem, gravidam sententiam protulit.

"Sorori tuae a multis medicis dictum est se numquam liberos parere posse. Ei persuade paucis annis duas filias parituram esse."

Aliqui annos postea, ad Nalini gaudium, illa terebrare a puella secutus sum in a pauci annos ab alius filia.

"Magister vester domum nostram, totam familiam nostram benedixit," soror mea dixit. "Praesentia talis viri sanctificatio est totius Indiae. Frater carissime, quaeso dic Sri Yukteswarji me, per te, me humiliter unum ex discipulis eius *Kriya Yogae numerare* ."

25-1 : The eleganter velatus vestis de Indicus mulieres.

25-2 : Quia plurimi personae in India sunt tenuis, rationabilis pinguedo est consideratus valde desiderabilis.

25-3 : The Hinduus scripturae declarare ille illi OMS consuetudine loqui ille/illa/illud veritas voluntas evolvere ille/illa/illud potestas de materializatio verba eorum. Quae ex corde pronuntiant, in vita vera fient.

CAPITULUM: XXVI

The Scientia De Kriya Yoga

Scientia *Kriya Yogae* , tam saepe in his paginis commemorata, in India moderna late nota facta est per operam Lahiri Mahasayae, guru mei guru. Radix Sanscrita *Kriyae* est *kri* , facere, agere et reagere; eadem radix invenitur in vocabulo *karma* , principio naturali causae et effectus. *Kriya Yoga* igitur est "unio (yoga) cum Infinito per certam actionem vel ritum." Yogi qui fideliter eius artem sequitur paulatim liberatur a karma seu universali causationis catena.

Ob quasdam antiquas praecepta yogica, plenam explicationem *Kriya Yogae* in paginis libri publico destinati dare non possum. Vera ars a *Kriyaban* vel *Kriya Yogi discenda est* ; hic lata referentia sufficere debet.

Kriya Yoga est a simplex, psychophysiologicus methodus ab quae ille/illa/illud humanus sanguis est decarbonizatus

et oxygenio reficitur. Atomi huius oxygenii additi in cursum vitae transmutantur ad cerebrum et centra spinalia renovanda. **26-1** Accumulatione sanguinis venosi impedita, yogi potest putredinem textuum minuere vel impedire; yogi provectus cellulas suas in puram energiam transmutat. Elias, Iesus, Kabir, aliique prophetae fuerunt magistri praeteriti in usu *Kriyae* vel similis artis, qua corpora sua ad libitum dematerializanda faciebant.

Kriya est scientia antiqua. Lahiri Mahasaya eam accepit a guru suo, Babaji, qui artem iterum invenit et clarificavit postquam in Aetate Obscura perdita erat.

" *Kriya Yoga,* quam mundo per te hoc saeculo undevicesimo do," Babaji Lahiri Mahasaya dixit, "est resuscitatio eiusdem scientiae quam Krishna, ante millennia, Arjunae dedit, et quae postea Patanjali, et Christo, Sancto Ioanni, Sancto Paulo, aliisque discipulis nota est."

Kriya Yoga a Krishna, maximo propheta Indiae, in stropha Bhagavad Gitae commemoratur : "Inspirationem in exhalationem offerens, et exhalationem in inspirationem offerens, yogi utrumque spiritum neutralizat; sic vim vitalem e corde liberat et sub suum imperium redigit." **26-2** Interpretatio est: "Yogi putredinem in corpore per additionem vis vitalis sistit, et mutationes incrementi in corpore per *apan* (eliminationem currentis) sistit. Ita putredinem et incrementum neutralizando, corde sedando, yogi imperium vitae discit."

Krishna etiam narrat **26-3.** eum, in incarnatione priori, fuisse qui yoga indestructibilem illuminato cuidam antico, Vivasvato, communicavit, qui id Manu, magno legislatori, dedisse. **XXVI-IV** Ille vicissim Ikshwaku, patrem familiae bellatorum solarium Indiae, instruxit. Sic ab uno ad alterum transiens, yoga regia a rishis custodiebatur usque ad adventum aetatum materialisticarum. **26-5** Deinde, ob secretum sacerdotale et hominum indifferentiam, sacra scientia paulatim inaccessibilis facta est.

Kriya Yoga bis commemoratur ab antiquo sapiente Patanjali, praecipuo yogae artifice, qui scripsit: " *Kriya Yoga* constat ex disciplina corporis, moderatione mentis, et meditatione de *Aum* ." **26-6** Patanjali de Deo loquitur tamquam de vero Sono Cosmico *Aum* in meditatione audito. **26-7** *Aum* est Verbum Creativum, **26-8** sonus Motoris Vibratorii. Etiam incipiens yoga mox intus audit mirabilem sonum *Aum* . Hoc beato spiritu incitamento accepto, devotus certus fit se vere cum regnis divinis coniunctum esse.

Patanjali iterum ad artem vitae moderandae sive *Kriyae sic refert: "Liberatio per illud pranayama* , quod per separationem cursus inspirationis et expirationis obtinetur, effici potest ." **26-9**

Sanctus Paulus *Kriya Yogam* , vel artem ei simillimam, cognoverat, qua cursus vitae

ad sensus et ab eis mutare poterat. Ideo dicere potuit: "Vere, per gloriam quam in Christo habeo, *quotidie morior* ." **26-10** Vim vitalem corporalem quotidie retrahendo, eam per unionem yogicam cum gaudio (beatitudine aeterna) conscientiae Christi iunxit. In illo statu felici, erat...

conscie conscius de ens mortuus ad ille/illa/illud fallax sensorius mundus de *maya* .

In primis statibus contactus cum Deo (*sabikalpa samadhi*), conscientia devoti cum Spiritu Cosmico coalescit; vis vitalis eius a corpore subtrahitur, quod "mortuum" vel immobile et rigidum apparet. Yogi plene conscius est status sui corporis, suspensae animationis. Dum... Ad altiores status spirituales (*nirbikalpa samadhi*) progreditur, attamen cum Deo sine fixatione corporali et in ordinaria conscientia vigilanti, etiam in mediis exigentibus officiis mundanis, communicat. **26-11**

" *Kriya Yoga* instrumentum est per quod evolutio humana accelerari potest," Sri Yukteswar discipulis suis explicavit. "Antiqui yogi invenerunt secretum conscientiae cosmicae arcte cum dominio respirationis coniunctum esse. Haec est singularis et immortalis contributio Indiae ad thesaurum scientiae mundi. Vis vitalis, quae plerumque in conservanda cordis pulsatione absorbetur, ad altiores actiones liberanda est per modum sedandi et sedandi incessantes spiritus necessitates."

Kriya *Yogi,* mente sua, energiam vitalem dirigit ut sursum deorsumque circum sex centra spinalia (plexus medullares, cervicales, dorsales, lumbares, sacrales et coccygeales) rotet, quae duodecim signis astralibus zodiaci, symbolico Homini Cosmico, respondent. Dimidium minutum revolutionis energiae circa sensibilem medullam spinalem hominis subtilem progressum in evolutione eius efficit; illud dimidium minutum *Kriyae* aequat unum annum naturalis evolutionis spiritualis.

Systema astrale hominis, cum sex (duodecim polaritate) constellationibus interioribus circa solem oculi spiritualis omniscientis versantibus, cum sole physico et duodecim signis zodiacalibus inter se conexum est. Omnes homines igitur ab universo interno et externo afficiuntur. Antiqui rishi invenerunt ambitum hominis terrestrem et caelestem, duodecim annorum cyclis, eum in via naturali impellere. Scripturae affirmant hominem decies centena milia annorum evolutionis normalis et sine morbo requirere ad cerebrum humanum suum satis perficiendum ad conscientiam cosmicam exprimendam.

Mille *Kriya* octo horis exercita yogi, uno die, aequivalens mille annorum evolutionis naturalis praebent: trecenti sexaginta quinque milia annorum evolutionis uno anno. Tribus annis, *Kriya Yogi* igitur, intelligente conatu sui, idem effectum assequi potest quem natura decies centena milia annorum efficit. Compendiaria via *Kriya* , scilicet, tantum a yogis alte evolutis capi potest. Guru adiuti, tales yogi corpora et cerebra diligenter paraverunt ad vim ab exercitatione intensa creatam recipiendam.

Kriya tiro exercitationibus yogicis tantum quattuordecim ad viginti octo vicibus, bis in die, utitur. Nonnulli yogi emancipationem intra sex vel duodecim vel viginti quattuor vel quadraginta octo annos consequuntur. Yogi qui ... moritur ante assequens plenus realisatio portat cum eum ille/illa/illud bonus karma de eius

praeteritum Conatu *Kriya* ; in nova vita sua harmonice ad Finem Infinitum propellitur.

Corpus hominis mediocris simile est lucernae quinquaginta wattiorum, quae miliarda capere non potest. Potentiae wattiorum excitatae ab immodica *Kriyae exercitatione* . Per gradatim et regulariter augmentum simplicium et "infallibilium" methodorum *Kriyae* , corpus hominis astraliter transformatur in dies singulos, et tandem aptatur ad exprimendas infinitas potentias energiae cosmicae - primam materialiter...

activus expressio de Spiritus.

Kriya Yoga nihil commune habet cum exercitiis respirationis non scientificis, quae a nonnullis fanaticis errantibus docuntur. Conatus eorum spiritum in pulmonibus vi retinendi non solum innaturales sunt, sed etiam plane iniucundi. *Kriya* autem ab ipso initio comitatur accessio pacis et sensationes lenientes effectus regenerativi in spina.

Antiqua ars yogica spiritum in mentem convertit. Per progressum spiritualem, quis spiritum tamquam actum mentis — spiritum somnii — cognoscere potest.

Multi illustrationes posset esse datus de ille/illa/illud mathematicus necessitudo inter viri Frequentia respirationis et variationes in statubus conscientiae. Persona cuius attentio tota occupata est, ut in sequendo argumento intellectuali dense conexo, vel in tentando aliquo delicato vel difficili facto physico, sponte lentissime respirat. Fixitas attentionis a respiratione lenta pendet; respirationes celeres vel inaequales inevitabiles sunt comitatus status emotionales noxii: timoris, libidinis, irae. Simius inquietus respirat ratione tricies bis in minuto, contra... media hominis duodeviginti vicibus. Elephantus, testudo, serpens et alia animalia propter eorum nota sunt longivitatis habent frequentiam respirationis quae minor est quam hominis. Testudo, exempli gratia, quae aetatem trecentorum annorum attingere potest, **26-12** quater tantum in minuto respirat.

Effectus recreantes somni ex hominis temporaria corporis et respirationis inscientia oriuntur. Homo dormiens fit yogi; quaque nocte insciens ritum yogicum perficit. se liberando ab identificatione corporali, et vim vitalem cum currentibus sanantibus in regione principali cerebri et sex sub-dynamis centrorum spinalium coniungendo. Dormiens sic insciens in receptaculum energiae cosmicae, quae omnem vitam sustentat, se immergit.

Yogi voluntarius simplicem naturalemque processum conscie perficit, non inconscie sicut dormiens lente. *Kriya Yogi* hac arte utitur ad omnes cellulas suas physicas luce non putrescente saturandas et nutriendas, easque in statu magnetizato conservandas. Respirationem scientifica ratione non necessariam reddit, sine ullis statibus somni subconscii vel inscientiae producendis.

Per *Kriya* , vis vitalis exiens non perditur et in sensibus abutitur, sed cogitur ad... cum subtilioribus viribus spinalibus iterum coniungi. Tali vitae roboratione, corpus yogi et cellulae cerebri elixiro spirituali electrificantur. Sic se ab observatione studiosa legum naturalium removet, quae eum tantum per vias indirectas, ut dantur cibo idoneo, luce solis, et cogitationibus harmonicis, ad metam millionis annorum ducere possunt. Duodecim annos vitae normalis et salubris requirit ut vel minima mutatio perceptibilis in structura cerebri efficiatur, et decies centena milia redituum solarium exiguntur ut satis refinatur tectum cerebrale ad manifestationem conscientiae cosmicae.

Kriya , funiculo spirituum qui animam corpori coniungit solvendo, vitam prolongat et conscientiam ad infinitum amplificat. Methodus yogae nexum inter mentem et sensus materiae vinctos superat, et devotum liberat ut regnum aeternum iterum hereditet. Scit veram naturam suam neque involucro physico neque spiritu vinctam esse, qui symbolum est servitutis mortalis ad aera, ad impulsus elementales naturae.

Introspectio, sive "in silentio sedere," est modus non scientificus mentem et sensus, vi vitali coniunctos, separandi. Mens contemplativa, reditum ad divinitatem conans, a currentibus vitae perpetuo ad sensus retrahitur. *Kriya* , mentem *directe* per vim vitalem regens, est via facillima, efficacissima, et scientifica ad Infinitum accedendi. Contra lentae, incertae viae theologicae "plaustri boum" ad Deum, *Kriya* iure "via aeroplani" appellari potest.

Scientia yogica nititur consideratione empirica omnium formarum concentrationis et exercitationum meditationis. Yoga deditum sinit ut, pro arbitrio, cursum vitae ex... Quinque sensoria telephona: visus, auditus, olfactus, gustus, et tactus. Hac vi disiunctionis a sensubus adeptus, yogi facile invenit mentem suam cum regnis divinis vel cum mundo materiae pro arbitrio coniungere. Non iam invitus a vi vitali ad sphaeram mundanam sensationum turbulentarum et cogitationum inquietarum reducitur. Dominus corporis et mentis suae, *Kriya Yogi.* tandem victoriam de "hoste ultimo," morte, consequitur.

Sic Morte vesceris, quae homines vescitur: Et Morte semel mortua, non amplius mors erit . **26-13**

Vita *Kriya Yogi* provecti non effectibus actionum praeteritarum, sed solis animae directionibus afficitur. Ita devotus vitat tardos, evolutionarios monitores actionum egoisticarum, bonorum malorumque, vitae communis, quae aquilarum cordibus molesta et cochleae similia est.

Superior modus vivendi in anima yogin liberat, qui, carcere ego exutus, profundam omnipraesentiae auras gustat. Obligatio vitae naturalis, contra, in gradu humiliante ponitur.
Vitam suam ad ordinem evolutionarium conformans, homo nullam concessionem a natura implorare potest, sed, sine errore contra leges suae dotationis physicae et mentalis vivens, adhuc circiter decies centena milia annorum incarnationis personarum requirit ut emancipationem finalem cognoscat.

Methodi telescopicae yogicorum, se ab identificationibus physicis et mentalibus separantes in favorem animae-individualitatis, sic se commendant iis qui cum repugnantia mille milia annorum spectant. Haec peripheria numerica dilatatur homini communi, qui non cum natura, nedum cum anima sua, in concordia vivit, sed potius complexitates innaturales persequitur, sic... offendens in eius corpus et cogitationes ille/illa/illud dulcis sanitates de natura. Nam eum duo tempora a decies centena milia annorum vix ad liberationem sufficere possunt.

Homo crassus raro aut numquam intellegit corpus suum esse regnum, ab Anima Imperatrice in solio cranii gubernatum, cum regentibus subsidiariis in sex centris spinalibus sive sphaeris... conscientia. Haec theocratia extenditur super turbam subiectorum oboedientium: viginti septem miliarda cellularum—praeditae intelligentia certa, si automatica, qua omnia officia incrementi, transformationis et

dissolutionis corporalis perficiunt—et quinquaginta miliones cogitationum, emotionum et variationum phasium alternantium in conscientia hominis in vita media sexaginta annorum. Quaevis insurrectio apparens cellularum corporalium vel cerebralium erga Animam Imperatorem, manifestans ut morbus vel tristitia, non debetur perfidiae inter humiles cives, sed abusui praeterito vel praesenti a... Homo suae individualitatis sive liberi arbitrii, sibi simul cum anima dato, et numquam revocabili.

Homo, se cum ego levi coniungens, pro certo habet se ipsum cogitare, velle, sentire, cibum digerere, seque vivum servare, numquam per reflexionem (pauca sufficeret!) admittens se in vita sua ordinaria nihil esse nisi pupam actionum praeteritarum (karmae) et naturae. sive ambitus. Singulorum hominis intellectuales reactiones, sensus, animi affectiones, et habitus circumscribuntur effectibus causarum praeteritarum, sive huius sive prioris vitae. Super tales autem influentias est... Anima sua regia. Veritatibus libertatibusque transitoriis spretis, *Kriya Yogi* omnem delusionem in Esse suum liberum transit. Omnes scripturae hominem non corpus corruptibile, sed animam viventem esse declarant; per *Kriya* ei methodus datur ad veritatem scripturalem probandam.

"Ritus externus ignorantiam delere non potest, quia inter se non repugnant," scripsit Shankara in famoso libro suo **Saeculo Versuum** . "Sola cognitio perfecta ignorantiam destruit... Scientia nullo alio modo quam per inquisitionem oriri potest. 'Quis sum ego? Quomodo natus est hic universus? Quis est eius factor? Quae est eius causa materialis?' Hoc genus inquisitionis est ad quod refertur." Intellectus nullam responsionem habet his quaestionibus; ergo rishi yogam ut artem inquisitionis spiritualis evolverunt.

Kriya Yoga est verus "ritus ignis" saepe in *Bhagavad Gita celebratus* . Ignes purificantes yogae illuminationem aeternam afferunt, et ita multum differunt a caerimoniis ignis religiosis externis et parum efficacibus, ubi perceptio veritatis saepe ad sollemnem cantum cum incenso comitatur!

Yogi provectus, totam mentem, voluntatem, et sensum a falsa identificatione cum desideriis corporalibus arcens, mentem suam cum viribus supraconsciis in spinalibus sacrariis uniens, sic in hoc mundo vivit ut Deus destinavit, non impulsus praeteritorum nec nova ignorantia novarum motivationum humanarum. Talis yogi impletionem Summi Desiderii sui accipit, tutus in portu ultimo Spiritus inexhauste beati.

Yogi labyrinthicas suas humanas cupiditates ad rogum monotheisticum Deo incomparabili dedicatum offert. Haec sane vera caerimonia ignis yogica est, in qua omnia desideria praeterita et praesentia ab amore divino consumuntur. Flamma Ultima sacrificium omnis humanae insaniae accipit, et homo purus est a sordibus. Ossibus omni carne cupidi exutus, sceleto karmico in solibus sapientiae antisepticis dealbato, tandem mundus est, innocens coram homine et Creatore.

De certa et methodica efficacia yogae loquens, Dominus Krishna yogi technologicum his verbis laudat: "Yogi maior est quam ascetae corpus disciplinantes, maior etiam quam sectatoribus viae sapientiae (*Jnana Yoga*), vel viae actionis (*Karma Yoga*); esto tu, o discipule Arjuna, yogi!" **26-14**

26-1 : The notatus scientificus Dr. Georgius W. Crile de Cleveland explicatum ante a 1940 conventus de ille/illa/illud

Americanus Consociatio pro ille/illa/illud Progressus de Scientia ille/illa/illud experimenta ab quae ille habui probatum ille omnes corporalis texta sunt electrice negativa, exceptis cerebri et textibus systematis nervosi quae electrice positivi manent quia oxygenium revivificans celerius absorbent.

26-2 : *Bhagavad Gita* , IV:29.

26-3: *Bhagavad Gita* IV:1-2.

26-4 Auctor libri *Manava Dharma Shastras* . Haec instituta iuris communis canonizati in India usque ad hunc diem valent. Eruditus Francogallicus, Ludovicus Jacolliot, scribit diem Manu "perditum esse in nocte periodi ante-historicae Indiae"; et non scholaris habet ausus sum ad recusare eum ille/illa/illud titulus de ille/illa/illud plurimi antiquus legislator in ille/illa/illud mundus." In *La Biblia Danae In* paginis 33-37, Jacolliot parallelas referencias textuales reproducit ut probet *Codicem Romanum Iustiniani Leges Manus* arcte sequi .

26-5 : The initium de ille/illa/illud materialista aetates, secundum ad Hinduus scripturalis rationes, erat 3102 a.C.n. Hoc erat ille/illa/illud initium ille/illa/illud Descendens Dwapara Aetas (vide pagina 174). Modernus eruditi, laete credens ille decem milia annos ante omnes viri erant

demersus in a barbarus Lapis Aetas, summarie dimittere ut "fabulae" omnes acta et traditiones de valde antiquus .civilizationes in India, Sinis, Aegypto, aliisque terris

26-6 *Aphorismi* Patanjali , II:1. Verbis *Kriya Yoga utens* , Patanjali vel ad ipsam artem doctam referebat... ab Babaji vel unus valde similis ad id Illud id erat a certus ars de vita imperium est probatum ab Patanjali *Aphorismus* II:49.

26-7 : Patanjali *Aphorismi* , I:XXVII.

26-8 : "In" ille/illa/illud initium erat ille/illa/illud Verbum et ille/illa/illud Verbum erat cum Deus, et ille/illa/illud Verbum erat Deus. ..... Omnes res erant factus ab eum; et sine ipso factum est nihil quod factum est." - *Ioannes* 1:1-3. *Aum* (*Om*) Vedarum *verbum* sacrum factum est. *Amin* de ille/illa/illud Musulmani, *Murmur* de ille/illa/illud Tibetani et *Amen* de ille/illa/illud Christiani (eius significatio in Hebraea .ens *certe* , " *Haec* dicit Amen, testis fidelis et verus, initium creaturae Dei." - *Apocalypsis* 3:14

26-9 : *Aphorismi* II:49..

26-10 : Ego *Corinthii* 15:31. "Noster gaudens" est ille/illa/illud rectus interpretatio; non, ut plerumque dato, "tuus" gaudens." Sanctus/Sancta Paulus ad *omnipraesentiam* conscientiae Christi referebat .

26-11 : *Kalpa* significat tempus vel aeon. *Sabikalpa* significat subiectum ad tempus vel mutatio; quidam nexus cum *prakriti* vel materia manet.

Nirbikalpa significat aeternum, immutabilis; hoc est ille/illa/illud summus civitas de *samadhi*

26-12 : Secundum ad ille/illa/illud *Lincoln Bibliotheca De Essentiale Informationes* , p. 1030, ille/illa/illud gigas testudo vitas inter ducenti et Trecenti anni.

26-13 : Shakespeare: *Sonnetum*

#146. 26-14: *Bhagavad Gita* ,

VI:46.

CAPITULUM: XXVII

Conditio A Yoga Schola Apud Ranchi

"Cur sunt tu aversor ad organizationalis "labor?"

Magistri quaestio perterritus ego a frustum Id est verum ille meus privatus damnatio apud ille/illa/illud tempus erat ille

organizationes erant "crabrones" nidi."

"Ingratum est munus, domine," respondi. "Quidquid dux faciat aut non faciat, vituperatur ."

"Visne totum divinum *channam* (lac coagulatum) tibi soli?" Responsum guru mei severo intuitu comitabatur. "Potuistine tu aut quisquam alius contactum cum Deo per yoga consequi, si series magistrorum generosorum scientiam suam aliis tradere noluisset?" Addidit, "Deus est mel, organizationes sunt alvearia; ambo necessaria sunt. Quaevis *forma* inutilis est, scilicet, sine spiritu, sed cur non alvearia plena nectare spirituali inciperes?"

Consilium eius me vehementer commovit. Quamquam nullam externam responsionem dedi, tamen firma sententia in pectore meo orta est: cum sodalibus meis, quantum in mea potestate erat, veritates liberantes quas ad pedes magistri mei didiceram, communicaturus sum. "Domine," precatus sum, "utinam Amor Tuus in aeternum super sanctuarium devotionis meae luceat, et utinam hunc Amorem in aliis cordibus excitare possim."

Priore occasione, antequam ordinem monasticum ingressus essem, Sri Yukteswar observationem perinsperatam fecerat.

"Quam desiderabis sodalitatem uxoris in senectute!" dixerat. "Nonne consentis patrem familiae, utilibus operibus ad uxorem et liberos sustentandos occupatum, sic munus gratum in oculis Dei agere?"

"Domine," perterritus reclamaveram, "scis me in hac vita solum Dilectum Cosmicum desponsare velle."

Tam laete riserat Magister ut intellegerem observationem eius tantummodo ad fidei meae probationem factam esse.

"Memento," lente dixerat, "eum qui mundana officia abicit se ipsum iustificare non posse nisi aliquam responsabilitatem erga multo maiorem familiam suscipere."

Ideal educationis universalis iuventutis semper cordi meo fuit. Aridiores effectus instructionis ordinariae, ad solam corporis et intellectus progressionem spectantis, clare perspexi. Valores morales et spirituales, sine quorum aestimatione nemo ad felicitatem accedere potest, adhuc erant… deest in curriculo formali. Constitui scholam condere ubi pueri ad plenam virilitatis staturam crescere possent. Primum meum gradum in hanc directionem cum septem pueris apud Dihikam, parvum locum ruralem in Bengala, feci.

Anno post, anno MCMXVIII, per liberalitatem Domini Manindrae Chandra Nundy, Maharajae Kasimbazarensis, gregem meum celeriter crescentem Ranchi transferre

potui. Hoc oppidum in Bihar, circiter ducentis milibus passuum a Calcutta distat, uno ex saluberrimis climatibus in India ornatum est. Palatium Kasimbazar apud Ranchi in sedem novae scholae, quam *Brahmacharya Vidyalaya* **27-1 nominavi, transformatum est.** secundum ideales educationis Rishiorum.

Eorum silva ashramae habui fuisse ille/illa/illud antiquus sedes de discendo, saecularis et divinus, nam ille/illa/illud iuventus de

India.

Ranchi programma educationis tam pro classibus grammaticae quam pro schola superiore ordinavi. Res agriculturales, industriales, commerciales, et academicas complectebatur. Discipuli etiam yoga concentrationis et meditationis, necnon systema singulare progressionis corporis, "Yogoda," cuius principia anno 1916 inveni.

Cum intellegerem corpus hominis simile esse pilae electricae, ratiocinatus sum id energia refici posse per directam operam voluntatis humanae. Cum nulla actio, sive levis sive magna, sine *voluntate fieri possit* , homo motore suo primo, voluntate, uti potest ad renovandas corporis telas sine apparatu oneroso aut exercitiis mechanicis. Itaque discipulos Ranchi docui simplices meas artes "Yogoda" quibus vis vitalis, in medulla oblongata hominis sita, conscie et statim refici potest ex infinita copia energiae cosmicae.

Pueri huic exercitationi mirum in modum responderunt, facultatem extraordinariam transferendi vim vitalem ex una corporis parte in aliam, et in positionibus corporis difficilibus in perfecta aequanimitate sedendi evolventes. **27-2** Roboris et perseverantiae facinora perfecerunt quae multi adulti potentes aequare non poterant. Frater meus minimus, Bishnu Charan Ghosh, scholam Ranchi frequentavit; postea factus est... Cultor physicus praeclarus in Bengala. Cum uno ex discipulis suis Europam et Americam iter fecit, ostentationes roboris et artis exhibens quae peritos universitatis, inter quos eos qui apud Universitatem Columbianam Novi Eboraci erant, permoverunt.

Primo anno apud Ranchiam exeunte, numerus petitionum admissionis ad duo milia pervenit. Sed schola, quae eo tempore tantum ad domicilia accommodata erat, tantum centum fere capere poterat. Instructio discipulorum diurnorum mox addita est.

In *Vidyalaya* mihi patris et matris partes parvulis agere debui, et multas difficultates organizationis tolerare. Saepe verba Christi recordabar: "Amen dico vobis: Nemo est qui reliquit domum, aut fratres aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut..." terras propter me et evangelium, accipiet autem centuplum nunc in hoc tempore, domos et fratres et sorores et matres et liberos et agros cum persecutionibus; et in venturo seculo vitam aeternam." **27-3** Sri Yukteswar haec verba interpretatus est: "Devotus qui experientias vitae matrimonii et familiae omittit, et problemata parvae domus et actionum limitatarum pro maioribus officiis servitii societati in genere commutat, munus suscipit quod saepe persecutione a mundo non intellegente, sed etiam divina interna laetitia comitatur."

Yogoda Math , pulchrum eremitarium Societatis Auto-Realizationis apud Dakshineswar ad Gangem. Conditum anno 1938 ut recessus yogae discipulis Orientis et Occidentis.

Aedificium centrale *Yogoda Sat-Sanga Brahmacharya Vidyalayae* apud Ranchi, Bihar, anno 1918 ut schola yogae pueris destinata conditum, cum educatione grammatica et scholae secundariae. Cum eo coniungitur Missio philanthropica Lahiri Mahasaya.

Quodam die pater meus Ranchium advenit ut paternam benedictionem daret, diu retentatam quia eum laeseram recusando oblationem eius muneris apud Ferriviam Bengal-Nagpur.

"Fili," inquit, "nunc reconciliatus sum cum electione tua in vita. Gaudium mihi affert te videre inter hos iuvenes felices et alacres; hic potius quam inter figuras exanimis horariorum ferriviariorum debes esse." Ad gregem duodecim parvulorum qui me calcanea insequebantur manu significavit. "Octo tantum liberos habui," oculis micantibus animadvertit, "sed miseror tibi!"

Cum amplo pomari fructifero et viginti quinque iugeribus fertilibus nobis praesto essent, discipuli, magistri, et ego multas horas laetas laboris sub divo in his locis idealibus fructi sumus. Multa animalia domestica habebamus, inter quae cervus iuvenis, qui a pueris satis delectabatur. Ego quoque cervum tam vehementer

amabam ut eum in cubiculo meo dormire permiserim. Prima luce, parva bestiola ad lectum meum ad blandiendum matutinum gradum dabat.

Olim, cum mihi in oppido Ranchi negotia quaedam agenda essent, cervum pavi cibarium cibarium dedi. Quamquam monui pueros ne ante reditum meum cervum paverent, unus ex eis non oboediens erat.

et cervo pullo magnam lactis copiam dedit. Cum vesperi rediissem, tristis nuntius me excepit: "Cervulus parvulus paene mortuus est, propter nimium cibum."

Lacrimans, animal exanime videbatur in gremio meo posui. Deum miserabiliter precatus sum ut vitam eius servaret. Horis post, parvum animal oculos aperuit, surrexit, et debiliter ambulavit. Tota schola prae gaudio clamavit.

Sed illa nocte mihi magna lectio venit, quam numquam oblivisci potero. Cum cervulo usque ad horam secundam vigilavi, cum obdormivi. Cervus in somnio apparuit et mihi locutus est:

"Me retines. Quaeso, me ire sine; me ire sine!"

"Bene," in somnio respondi.

Ego experrectus statim, et flebam ex, "Pueri," ille/illa/illud cervus est morior! The liberi festinavit ad meus latus.

Ad angulum cubiculi, ubi animal posueram, cucurri. Ultimum conatum surgendi fecit, ad me titubavit, tum ad pedes meos, mortuus, cecidit.

Secundum karmam communem, quod animalium fata regit et moderatur, vita cervi finita erat, et paratus erat ad formam altiorem progredi. Sed per meum profundum amorem, quem postea intellexi egoisticum esse, et per fervidas meas preces, potueram eum in limitibus formae animalis, a qua anima ad liberationem contendebat, continere. Anima cervi in somnio preces suas fecit, quia, sine meo amanti permissione, aut abire nolebat aut non poterat. Simul ac assensus sum, abiit.

Omnis dolor me reliquit; iterum intellexi Deum velle ut liberi sui omnia diligant, quasi partem vitae… Eum, neque decipiat se mortem omnia finire. Ignarus tantum videt murum mortis inexpugnabilem, qui amicos caros quasi in perpetuum celat. Sed homo solutus, qui alios amat ut Domini signa, intellegit caros in morte tantum ad respirationem gaudii in Eo rediisse.

Schola Ranchiana ab initiis parvis et simplicibus ad institutionem nunc in India bene notam crevit. Multae scholae partes contributionibus voluntariis ab eis qui gaudent perpetuando idealia educationis rishiorum sustentantur. Sub nomine generali *Yogoda Sat-Sanga* , **27-4** scholae ramosae florentes Midnapore, Lakshmanpur, et Puri conditae sunt.

Sedes Ranchiensis Sectionem Medicam habet, ubi medicamenta et officia medicorum pauperibus loci gratis praebentur. Numerus curatorum plus quam duodeviginti milia pervenit. personae a annus. The *Vidyalaya* habet factus eius signum quoque, in Indicus certatim athletica, et in agro scholastico, ubi multi alumni Ranchi se postea insigniverunt vita universitaria.

The schola nunc in eius vicesimus octavus annus et ille/illa/illud centrum de multi actiones, **XXVII-V** habet fuisse honoratus

visitationibus virorum eminentium ex Oriente et Occidente. Una ex primis magnis personis quae *Vidyalaya* primo anno inspexerunt fuit Swami Pranabananda, Benares "sanctus duobus corporibus." Cum magnus magister pulchras classes sub divo, sub arboribus habitas, contemplaretur, et vesperi pueros iuvenes per horas immobiles in meditatione yoga sedere videret, penitus commotus est.

"Gaudeo," inquit, "cordi meo pervenitur, cum video ideales Lahiri Mahasayae de iuventute recte educanda in hac institutione continuari. Benedictiones guru mei super hoc sint."

Adolescens quidam, iuxta me sedens, magnum yogi quaestionem

rogare ausus est. "Domine," inquit, "monachus ero? Vita mea

Deo tantum destinatur?"

Quamquam Swami Pranabananda subrisit leniter, eius oculi erant perforatio ille/illa/illud futurum.

"Puer," respondit, "cum adultus eris, pulchra sponsa te exspectat." Puer tandem in matrimonium duxit, postquam annis iamdudum in ordinem Swami ingredi cogitaverat.

Aliquando postquam Swami Pranabananda Ranchium visitaverat, patrem meum ad domum Calcuttensem comitabar, ubi yogi temporarie manebat. Praedictio Pranabanandae, mihi tot annis ante facta, in mentem mihi subito venit: "Te cum patre tuo postea videbo."

Cum pater cubiculum swami ingressus esset, magnus yogi e sede sua surrexit et parentem meum cum amore et reverentia amplexus est.

"Bhagabati," inquit, "quid de te ipso agis? Nonne vides filium tuum ad Infinitum currentem?" Erubuit me audire laudem eius coram patre meo. Swami perrexit, "Meministi quoties guru noster beatus dicere solebat: ' *Banat, banat, ban jai* .' **26-6** "Itaque *Kriya Yogam* sine intermissione persequere, et ad portas divinas celeriter pervenire."

Corpus Pranabanandae, quod tam sanum et validum apparuerat tempore primae meae mirabilis visitationis ad eum Benaresi, nunc certam senescentem ostendebat, quamquam eius statura adhuc admirabiliter erecta erat.

"Swamiji," rogavi, directe in oculos eius intuens, "veritatem mihi dic quaeso: Nonne progressum senectutis sentis? Corpus debilitato, num perceptiones tuae Dei ullam minutionem patiuntur?"

Angelice subrisit. "Dilectus meus nunc magis quam umquam mecum est." Plena

eius persuasio mentem animamque meam pervasit. Perrexit, "Duabus pensionibus adhuc fruor - una a Bhagabati hic, et altera a superno." Digito ad caelum tendente, sanctus in extasim cecidit, vultu divino splendore illuminato - ampla responsione ad interrogationem meam.

Cum animadvertissem cubiculum Pranabanandae multas plantas et fasciculos seminum continere, earum propositum interrogavi.

"Benarem perpetuo reliqui," inquit, "et nunc ad Himalayas iter facio. Ibi ashrama discipulis meis aperiam. Haec semina spinaciam et alia pauca olera producent. Cari mei simpliciter vivent, tempus suum in beata unione cum Deo agentes. Nihil aliud necesse est."

Pater rogavi eius frater discipulus quando ille vellem reditus ad Calcutta.

"Numquam iterum," respondit sanctus. "Hic annus est quo Lahiri Mahasaya mihi dixit me dilectum meum Benares in perpetuum relicturum et ad Himalayas iturum, ibi ut corpus meum mortale exuerem."

Lacrimis oculi mei verbis eius impleti sunt, sed Swami placide subrisit. Parvulum caelestem mihi in mentem revocavit, secure in gremio Divinae Matris sedentem. Onus annorum nullum malum effectum in plena possessione supremarum potestatum spiritualium magni yogi habet. Corpus suum pro libitu renovare potest; tamen interdum non curat processum senescendi retardare, sed karmae suae operari permittit. se in planum physicum evolvit, corpore vetere ut instrumento temporis conservandi ut necessitatem karmae in nova incarnatione elaborandi excludat.

Menses postea Ego occurri unus vetus amicus, Sanandan OMS erat unus de Pranabanandae claudere discipuli.

"Guru meus amabilis abiit," mihi inter singultus dixit. "Eremitarium prope Rishikesh condidit, et nobis amanter instituit. Cum satis bene constituti essemus, et celeriter spirituales progressus facientes..." progressu in societate sua, proposuit aliquando ingentem turbam ex Rishikesh pascere. Quaesivi cur tantum numerum vellet.

"'Haec est mea ultima caerimonia festiva,' inquit. Non intellexi plenam significationem verborum eius."

"Pranabanandaji in magna copia cibi coquendi auxilium tulit. Circiter duo milia convivarum pavimus. Post epulas, in alto suggestu sedit et concionem inspiratam de Infinito habuit. Ad finem, coram milibus hominum, ad me se convertit, dum iuxta eum in suggestu sedebam, et cum insolita vi locutus est."

"Sanandan," esse paratus; Ego sum eundo ad calcitrare ille/illa/illud frame. **XXVII-VII** '

"Post silentium attonitum, magna voce clamavi, 'Magister, noli facere! Quaeso, quaeso, noli facere!' Turba lingua impedita, nos curiose observabat. Guru meus mihi subrisit, sed eius gravis oculus iam in Aeternitatem fixus erat."

"'Nolite esse egoistae,' inquit, 'nec doleatis pro me. Diu vobis omnibus libenter servivi; nunc..." "Gaudete et mihi salutem optate. Ad Dilectum meum Cosmicum conveniam." Submurmurato, Pranabanandaji addidit, "Mox renascam. Postquam

breve tempus Infinitae Beatitudinis fruitus sum, revertar." ad terram et Babaji iunge. **27-8** Mox scies quando et ubi anima mea in novo corpore inclusa sit.

"Ille flebam iterum, Sanandan, hic Ego calcitrare ille/illa/illud structura ab ille/illa/illud secundus *Kriya Yoga* . **XXVII- IX**

"Mare vultuum ante nos aspexit, et benedixit. Introrsum ad oculum spiritualem oculos convertens, immobilis factus est. Dum turba attonita eum in statu extatico meditari putabat, iam tabernaculum carnis reliquerat et animam suam in vastitatem cosmicam merserat. Discipuli corpus eius, in statu loti sedentem, tetigerunt, sed non iam caro calida erat. Tantum corpus rigidum remanserat; incola ad litus immortale fugit."

Ego quaesivit ubi Pranabananda erat ad esse renascentis.

"Hoc est sacrum mandatum quod nemini patefacere possum," respondit Sanandan. "Fortasse aliam viam invenies."

Annis post a Swami Keshabananda **27-10 didici** Pranabanandam, paucis annis post ortum in novo corpore, ad Badrinarayan in Himalayas profectum esse, et ibi coetui sanctorum circa magnum Babaji se iunxisse.

27-1 Vidyalaya , schola. *Brahmacharya* hic ad unum e quattuor gradibus in consilio Vedico vitae hominis refertur, ut complectens ... ille de (1) ille/illa/illud caelibes discipulus (*brahmachari*) (2) ille/illa/illud paterfamilias cum mundanus officia (*grihastha*) ille/illa/illud eremita (*vanaprastha*) (4) ille/illa/illud silva incola vel vagus liber ab omnes terrestris curae (*sannyasi*) Hoc schema ideale de vita, dum non late observatus in modernus India, adhuc habet multi pius sectatores (3) .The quattuor stadia sunt religiose peracta sub perpetua ductu guru

27-2 : A numerus de Americanus discipuli etiam habere peritus varii *asanas* vel habitus corporis, inter quas Bernardus Coleus instructor Angelopoli doctrinarum Societatis Self-Realization.

27-3 : *Marcus* 10:29-30 .

27-4 : Yogoda: *yoga* unio, harmonia, aequilibrium; *ita* , ille quae impertit. Sat-Sanga: *sedit* , veritas; *sanga* sodalitas In Occidens ad vitare ille/illa/illud usus de a Sanscrita nomen, ille/illa/illud *Yogoda Sat-Sanga* motus habet fuisse vocatus ille/illa/illud *Societas Sui Ipsius Realisationis* .

27-5 : The actiones apud Ranchi sunt descriptus plus plene in capitulum 40 . The Lakshmanpur schola est in ille/illa/illud capax accusatio Domini GC Dey, BA Sectionem medicam perite administrant Dr. SN Pal et Sasi Bhusan Mullick.

27-6 : Unus de Lahiri Mahasayae dilectissimus observationes, datus ut incitamentum nam eius discipulorum perseverantia. A Libera interpretatio est: "Conans, conans, aliquando ecce! Finis Divinus!"

27-7 : id est, dare sursum ille/illa/illud corpus.

27-8 : Lahiri Mahasayae guru OMS est adhuc vivens. (Vide capitulum 33.)

27-9 Secundum *Kriya* , ut a Lahiri Mahasaya doctum est, devotum qui illud perfecit discedere et ad... redire sinit. corpus conscie apud ullus tempus. Provectus yogi usus ille/illa/illud secundus Kriya ars per ille/illa/illud ultimus exitus de mors, a momento quod semper praesciunt.

27-10 : Meus conventus cum Keshabananda est descriptus in capitulum 42 .

CAPITULUM: XXVIII

Kashi Renatus Et Redinventum

"Quaeso facere non ire in ille/illa/illud aqua. Sine nos lavare ab immersio noster situlae."

Adulescentes discipulos Ranchienses alloquebar qui me in octo milium passuum itinere comitabantur ad... collis vicinus. Stagnum ante nos invitans erat, sed fastidium eius in mente mea ortum erat.
Coetus circum me exemplum meum situlae intingendi secutus est, sed pauci iuvenes temptationi aquarum frigidarum cessit. Vix se immerserunt, cum magni serpentes aquatici circum eos volitaverunt. Pueri e stagno cum ridicula alacritate exierunt.

Postquam ad metam pervenimus, prandium campestre cepimus. Sub arbore sedi, circumdatus coetu discipulorum. Me animo inspirato invenientes, interrogationibus me oneraverunt.

"Quaeso mihi dic, domine," quidam iuvenis rogavit, "num semper tecum in via renunciationis manebo."

"Ah," non," Ego respondit, "tu" voluntas esse vi captus absens ad tuus domum, et postea tu voluntas "nubere" vel "nubere"

Incredulus, vehementer protestatus est. "Tantum si mortuus ero domum portari possum." Sed post paucos menses, parentes advenerunt ut eum abducerent, quamquam lacrimis resistebat; post aliquot annos, In matrimonium duxit.

Postquam multas interrogationes respondi, adulescens nomine Kashi me allocutus est. Erat fere duodecim annos natus, discipulus egregius, et ab omnibus carus.

"Domine," ille dixit, "quid" voluntas esse meus "fatum?"

"Tu" debeo mox esse mortuus." The responsum venit ab meus labia cum unus irresistibilis vis.

Haec inexpectata revelatio me, omnesque adstantes, percussit et contristavit. Tacite me quasi *enfant terrible increpans* , ulteriores quaestiones respondere recusavi.

In noster reditus ad ille/illa/illud schola Kashi venit ad meus cubiculum

"Si moriar, me invenies cum renascor et me iterum ad viam spiritualem reduces?"

singultiens dixit.

Coactus sum recusare hanc difficilem occultam responsabilitatem. Sed per hebdomades postea, Kashi me pertinaciter urguebat. Videns eum ad extremum perturbatum, tandem consolatus sum.

"Ita," Ego promisit. "Si" ille/illa/illud Caelestis Pater commodat Eius auxilium Ego voluntas conari ad invenio te."

Aestivis feriis, breve iter suscepi. Doleo me Kashi mecum ducere non posse, eum in cubiculum meum vocavi antequam discederem, et diligenter ei imperavi ut, contra omnem persuasionem, in vibrationibus spiritualibus scholae maneret. Nescio quo modo sentiebam se, nisi domum rediret, imminentem calamitatem vitare posse.

Vix discessi, cum pater Kashi Ranchium advenit. Quindecim dies testamentum filii sui frangere conatus est, explicans si Kashi Calcuttam quattuor tantum dies ad matrem visendam iret, Tum redire posset. Kashi pertinaciter recusavit. Pater tandem dixit se puerum accepturum esse. abfuit auxilio vigilum. Minatio Kashium perturbavit, qui nolebat esse causa ullius famae adversae scholae. Nullam aliam optionem vidit nisi abire.

Paucis post diebus Ranchium redii. Cum audivissem de Kashi sublato, statim Calcuttam profectus sum. Ibi raedam equinam conduxi. Mirum sane, cum vehiculum pontem Howrah super Gangem transiret, patrem Kashi aliosque propinquos vestibus lugubribus indutos vidi. Clamans aurigae ut sisteret, exsilivi et patrem infelicem torve aspexi.

"Dominus" "Homicida," Ego flebam aliquantum iniuste, "tu" habere occisus meus puer!"

Pater iam intellexerat iniuriam quam fecerat Kashi vi Calcuttam adducendo. Per paucos dies quibus puer ibi fuerat, cibum contaminatum comederat, choleram contraxerat, et decessit.

Amor meus erga Kashi, et promissum eum post mortem inveniendi, nocte dieque, me vexabat. Quocumque irem, facies eius ante oculos meos apparebat. Quaestionem eius memorabilem inchoavi, sicut iam pridem matrem meam amissam quaesieram.

Kashi perditus et iterum repertus

Bishnu frater meus; Motilal Mukherji Seramporis, discipulus provectus Sri Yukteswar; pater meus; Mr. Wright; ipse; Tulsi Narayan Bose; Swami Satyananda Ranchi

Grex legatorum ad Congressum Internationalem Liberalium Religiosorum anni 1920 apud Bostoniae, ubi orationem meam primam in America habui. *(A sinistra ad dextram)* Reverendus Clay MacCauley, Reverendus T. Rhondda Williams, Professor S. Ushigasaki, Reverendus Jabez T. Sunderland, ego ipse, Reverendus Chas. W. Wendte, Reverendus Samuel A. Eliot, Reverendus Basil Martin, Reverendus...
Christophorus I. Via Reverendus Samuel M. Crotheri.

Sentiebam, cum Deus mihi facultatem rationis dedisset, eam uti et vires meas ad summum exercere debere, ut leges subtiles, quibus locum pueri in astrali cognoscere possem, invenirem. Anima erat, desideriis irrisolutis vibrans, intellexi — massa lucis alicubi inter milliones animarum luminosarum in regionibus astralibus fluctuans. Quomodo me cum eo coniungerem... eum, inter tot vibrantia aliarum animarum lumina?

Utens a secretum yoga ars, Ego divulgatum meus amor ad Kashi's anima per ille/illa/illud microphonum de

oculus spiritualis, punctum inter supercilia. Antenna manuum et digitorum sublatarum, Ego saepe versus me ipsum rotundus et rotundus, conans ad locare ille/illa/illud directio in quae ille ut embryo renatus erat. Sperabam responsionem ab eo in radio cordis mei attentione accommodato accipere. **28-1**

Intuitione sensi Kashi mox ad terram rediturum esse, et si vocem meam ad eum sine intermissione transmitterem, animam eius responsuram esse. Sciebam quemvis impulsum a Kashi missum in digitis, manibus, brachiis, spina, et nervis meis sentiri.

Cum studio integro, methodum yogae constanter per sex menses fere post mortem Kashi exercui. Mane quodam in regione Bowbazar Calcuttae, quae frequentissima erat, cum paucis amicis ambulans, manus solito modo levavi. Primo tempore responsum audivi. Exsultavi cum impulsus electricos per digitos et palmas defluentes animadverterem. Hi cursus se in unam cogitationem potentissimam ex profundo conscientiae meae recessu converterunt: "Ego sum Kashi; ego sum Kashi; veni ad me!"

Cogitatio paene audibilis facta est dum radiophonum cordis mei intenderem. In suo proprio, paulum rauco susurro Kashi, **28-2...** Vocationem eius iterum atque iterum audivi. Bracchium unius e comitibus meis, Prokash Das, **annorum XXVIII-III, prehendi.** et ei laete arrisit.

"Id aspectus ut quamquam Ego habere locatus Kashi! (or Kashi!)

Coepi circum et circum me vertere, ad apertam amicorum meorum et turbae praetereuntis oblectationem. Impulsus electrici per digitos meos tantum vibrabant cum ad proximam semitam, apte nominatam "Serpentine Trail", me verterent. Cursus astrales evanuerunt cum in alias partes me vertissem.

"Ah," exclamavi, "anima Kashi in utero matris alicuius, cuius domus in hac via est, vivere debet ."

Ego et comites mei propius ad Viam Serpentinam accessimus; tremores in manibus meis sublatis validiores, clariores fiebant. Quasi magnete, ad dextram viae partem tractus sum. Ad cuiusdam domus ianuam perveniens, attonitus me haerere inventus sum. Magna laetitia ianuam pulsavi, spiritum ipsum retinens. Sentiebam finem felicem advenisse longae, arduae, et certe insolitae meae investigationis!

Ianua a famula aperta est, quae mihi dominum suum domi esse dixit. Per scalas e secundo tabulato descendit et mihi interrogative arrisit. Vix sciebam quomodo quaestionem meam, simul pertinentem et impertinentem, formarem.

"Quaeso narrare ego, domine, si tu et tuus uxor habere fuisse expectans a puer nam de sex menses?"

"Ita est," videns me esse swamim, renuntiantem veste aurantiaca traditionali indutum, comiter addidit, "Quaeso mihi indica quomodo res meas noscas."

Quando ille auditus de Kashi et ille/illa/illud promissum Ego habui dato, ille/illa/illud attonitus vir credidi meus fabula.

"Filius masculus candidae cutis tibi nascetur," ei dixi. "Faciem latam habebit, cum turgido in fronte. Indoles eius insigniter spiritualis erit." Certus eram fore ut futurus filius has similitudines cum Kashi haberet.

Postea puerum visitavi, cuius parentes ei nomen antiquum Kashi dederant. Etiam in infantia, discipulo meo caro Ranchiano specie insigniter similis erat. Puer mihi statim affectum ostendit; attractio praeteritorum duplicata vi expergefacta est.

Post aliquot annos, dum in America commorabar, adulescens ille mihi scripsit. Profundum desiderium suum viam renuntiantis sequendi explicavit. Eum ad magistrum Himalayanum direxi, qui adhuc hodie Kashi renatum ducit.

28-1 Voluntas, e puncto inter supercilia proiecta, a yogis apparatus cogitationis emittens appellatur. Quando ille/illa/illud sensus est placide concentratus in ille/illa/illud cor, id actus ut a mentalis radiophonum et potest accipere ille/illa/illud nuntia aliorum e longinquo vel e propinquo. In telepathia, subtiles vibrationes cogitationum in mente unius hominis per subtiles vibrationes aetheris astralis et deinde per crassiorem aetherem terrestrem transmittuntur, undas electricas creantes quae, vicissim, se in undas cogitationis in mente alterius hominis vertunt.

28-2 : Omnis anima in eius purus civitas est omnisciens. Kashi's anima memoratus omnes ille/illa/illud proprietates de Kashi ille/illa/illud puer, atque ideo vocem eius raucam imitatus est ut me agnosceret.

28-3 : Prokash Das est ille/illa/illud praesens director de noster Yogoda Mathematica (eremitagium) apud Dakshineswar in Bengala.

CAPITULUM: XXIX

Rabindranath Tagore Et Ego Compara Scholae

"Rabindranath" Tagore doctus nos ad cantare ut a naturalis forma de sui expressio, similis ille/illa/illud aves."

Bhola Nath, iuvenis quattuordecim annorum ingeniosus in schola mea Ranchiana, hanc mihi explicationem dedit postquam eum quodam mane de eruptionibus eius melodiosis laudavi. Sive provocatione sive sine ea, puer fluvium melodicum effudit. Antehac scholam Tagoreanam "Santiniketan" (Portus Pacis) Bolpuri frequentaverat.

"Carmina Rabindranathi in labiis meis ab ineunte iuventute fuerunt," socio meo

dixi. "Totus Bengala, etiam rustici illitterati, carminibus eius excelsis delectatur."

Bhola et ego una nonnulla carmina a Tagore cecinimus, qui milia poematum Indicorum, alia originalia, alia antiquitatis cantui composuit.

"Rabindranath conveni paulo postquam Praemium Nobelianum litterarum accepit," animadverti postquam... nostra vociferatio. "Ad eum visitandum adducta sum quia eius audaciam, quae non diplomaticam erat, in criticis litterariis vincendis admirabar." Subrisi.

Bhola curiose quaesivit ille/illa/illud fabula.

"Tagore a doctis graviter flagellatum est quod novum stilum in poesin Bengalicam introduxit," incipiebam. "Expressiones vulgares et classicas miscuit, omnibus praescriptis limitibus, quae peritorum cordibus carae erant, neglectis. Carmina eius profundam veritatem philosophicam verbis ad affectibus allicientibus repraesentant, parum respectu formarum litterariarum receptarum."

"Quidam criticus potens Rabindranath leviter appellavit 'poetam columbarum qui murmura sua impressa pro rupia vendidit.' Sed ultio Tagoris imminebat; totus mundus occidentalis ad pedes eius honorem persolvit paulo postquam Gitanjali *(* "Oblationes Canticorum") Anglice vertit. Agmen onustum peritorum, inter quos olim critici eius, ad Santiniketan profectus est ut gratulationes suas offerret."

"Rabindranath hospites suos post longam moram de industria excepit, deinde laudes eorum stoico silentio audivit. Tandem consueta sua arma reprehensionis contra eos convertit."

"'Viri,' inquit, 'honores fragrantes quos hic praestitis incongrue mixti sunt cum odoribus putridis prioris vestri contemptus. Estne ulla conexio inter meum Praemium Nobelianum datum et vestras subito acutas virtutes aestimandi? Sum adhuc idem poeta qui vobis displicuit cum primum humiles meos flores in Bengalensi sacello obtuli."

"Diaria narrationem de audaci castigatione a Tagore data divulgaverunt. Verba aperta hominis ab adulatione non hypnotizatorum admirabar," perrexi. "Rabindranath Calcuttae introductus sum a secretario eius, domino C.F. Andrews, **annos 29 natus. "** qui simpliciter Bengalica *dhoti indutus erat. Tagorem amanter gurudevam* suum appellabat .

"Rabindranath me benigne excepit. Aura leniens venustatis, culturae, et urbanitatis emanabat. Respondens interrogationi meae de origine sua litteraria, Tagore mihi dixit unam antiquam fontem inspirationis suae, praeter carmina epica religiosa nostra, poetam classicum Bidyapati fuisse."

His memoriis incitatus, versionem Tagori carminis antiqui Bengalici, "Accendit Lampadam Amoris Tui," canere coepi. Bhola et ego laete cantavimus dum per agros

Vidyalayae ambulabamus .

Post biennium fere a schola Ranchiana condita, invitationem a Rabindranath accepi ut eum apud Santiniketan visitarem, ut de idealibus nostris educationis dissererem. Libenter ivi. Poeta in cubiculo suo sedebat cum intravi; tum, sicut in primo nostro congressu, putavi eum tam insignem esse… exemplar virilitatis praeclarae, qualem pictor quisque desiderare posset. Facies eius pulchre sculpta, nobiliter patricia, capillis longis et barba fluente circumdabatur. Oculi magni, molliti; risus angelicus; et…

Voce tibiae simili, quae revera incantabat. Robur, procerus, et gravis, teneritudinem paene muliebrem cum iucunda spontaneitate puerili coniunxit. Nulla idealis conceptio… Poeta aptiorem formam invenire posset quam in hoc leni cantore.

Tagore et ego mox in studio comparativo scholarum nostrarum, ambarum secundum normas insolitas conditarum, immersi sumus. Multa similia invenimus — instructionem sub divo, simplicitatem, amplum spatium spiritui creativo pueri. Rabindranath autem studium litterarum et poesis, et sui ipsius expressionem per musicam et cantum, quod iam in casu Bholae notaveram, magnam vim posuit. Pueri Santiniketani silentium observabant, sed nullam peculiarem disciplinam yoga acceperunt.

Poeta cum attentione blandiente auscultavit descriptionem meam exercitationum "Yogoda" stimulantium et technicarum concentrationis yogae quae omnibus discipulis Ranchi docentur.

Tagore mihi de suis primis difficultatibus educationis narravit. "Post quintum gradum e schola fugi," inquit ridens. Facile intellegere poteram quomodo innata eius poetica subtilitas offensa esset a… atmosphaera tristis et disciplinaris scholae.

"Idcirco Santiniketan sub umbrosis arboribus et caeli splendoribus aperui." Ille eloquenter ad parvum coetum in pulchro horto studentem significavit. "Puer in naturali suo loco inter flores et aves canoras est. Sic solum occultas divitias suae singularis dotis plene exprimere potest. Vera educatio numquam extrinsecus farciri et exprimi potest; potius" "Adiuvare debet ut sponte ad superficiem evolvantur infinitae sapientiae thesauri intus." **29-2**

Assensi. "Instinctus ideales et heroum adorantes iuvenum famelici sunt exclusiva victus statisticarum et temporum chronologicorum."

Poeta amanter de patre suo, Devendranath, qui initia Santiniketanorum inspiraverat, locutus est .

"Pater mihi hanc terram fertilem donavit, ubi iam hospitium et templum aedificaverat," Rabindranath mihi narravit. "Experimentum meum educationis hic anno 1901 incipi, cum decem tantum pueris. Octo milia librarum quae cum Praemio Nobeliano venerunt, omnia ad sustentationem scholae destinata sunt."

The senior Tagore Devendranath notus longe et latus ut "Maharishi" erat a valde Vir insignis, ut ex *autobiographia* eius cognoscere licet . Duo anni virilitatis eius meditationi in Himalayas egerunt. Pater eius, Dwarkanath Tagore, per totam Bengalam ob munifica beneficia publica celebratus erat. Ex hac arbore illustri familia ingeniorum orta est. Non solus Rabindranath; omnes propinqui eius se in arte exprimendi excelluerunt. Fratres eius, Gogonendra et Abanindra, inter artifices

praestantissimos numerantur . **Tres** de India; alius frater, Dwijendra est a profunda perspicientia philosophus apud cuius mitis vocatio aves et animalia silvestria respondent.

Rabindranath me invitavit ut in deversorio pernoctarem. Spectaculum sane iucundum erat, vesperi, poetam cum caterva in atrio sedentem videre. Tempus retrorsum explicatum est:

Scena ante me similis erat veteri eremitorio - cantoris laeti circumdati fidelibus suis, omnes aureolati amore divino. Tagore singula vincula funibus harmoniae texuit. Numquam assertivus, cor attrahebat et capiebat magnetismo irresistibili. Rarus flos poesis in horto Domini florens, alios fragrantia naturali attrahens!

Voce sua melodiosa, Rabindranath nobis nonnulla ex exquisitis poematibus suis, nuper creatis, recitavit. Pleraque carmina et fabulae eius, ad delectationem discipulorum eius scriptae, apud Santiniketan compositae sunt. Pulchritudo versuum eius, mihi, in arte Dei fere in omni re posita est. stropha, tamen raro sacrum Nomen commemorans. "Ebrius beatitudine canendi," scripsit, "me obliviscor et te amicum voco qui dominus meus es."

Postero die, post prandium, poetae valedixi invitus. Gaudeo quod parva eius schola nunc in universitatem internationalem, "Viswa-Bharati," crevit, ubi eruditi ex omnibus terris locum idealem invenerunt.

"Ubi mens sine timore est et caput erectum tenetur; Ubi scientia libera est;"
Ubi mundus non in fragmenta angustis muris domesticis divisus est;
Ubi verba veni ex ab ille/illa/illud profunditas de veritas;
Ubi indefessus conatus extenditur eius arma versus perfectio;
Ubi clarus rationis flumen non perdidit viam suam in tristem deserti arenam mortuae consuetudinis;
Ubi mens a Te in cogitationem et actionem semper latiorem ducitur;
"In illud libertatis caelum, Pater mi, expergiscatur patria mea!" **29-4**

Rabindranath TAGORE

29-1 : The Anglice scriptor et publicista claudere amicus de Mahatma Gandhius. Dominus Andreas est honoratus in India nam eius multa officia terrae adoptivae suae.

29-2 "Anima saepe nata, vel, ut Hindui dicunt, 'per milia nativitatum viam existentiae iter faciens'" . . . ibi est nihil de quae illa habet non acquisitus ille/illa/illud scientia; non miraculum ille illa est capax ad meminisse . . . "Quae antea sciebat. .....Nam inquisitio et discere omnia reminiscentia sunt." - *Emerson* .

29-3 : Rabindranath quoque, in eius sexaginta annorum occupatus in a gravis studium de pictura. Exhibitiones de eius "futuristicus" labor datae sunt ante aliquot annos in urbium capitalibus Europaeis et Novo Eboraco.

29-4 *Gitanjali* (Novi Eboraci: Macmillan Co.). Studium cogitativum poetae invenietur in *Philosophia Rabindranath. Tagore* , ab ille/illa/illud celebratus scholaris Domine S. Radhakrishnan (Macmillan, 1918). Alius expositio volumen est

B. K. Royi *Rabindranath Tagore: The Vir Et Eius Poesis* (Novum Eboracum: Dodd Pratum 1915). *Buddha Et The Evangelium Buddhismi* (Novum Eboracum: Putnam, (anno 1916), ab ille/illa/illud eminentis Orientalis ars auctoritas, .Ananda K. Coomaraswamy, continet nonnullae illustrationes coloratae ab Abanindra Nath Tagore, fratre poetae, pictae

CAPITULUM: triginta

The Lex De Miracula

Magnus scriptor fabularum Leo Tolstoi fabulam iucundam, *"Tres Eremitae", scripsit* . Amicus eius Nicolaus Roerich **30-1** fabulam sic summatim exposuit:

"In insula quadam tres eremitae senes habitabant. Tam simplices erant ut sola precatio quam utebantur esset: 'Tres sumus; Tu tres es - miserere nostri!' Magna miracula per hanc simplicem precationem manifesta sunt."

"Episcopus localis **30-2"** De tribus eremitis et eorum prece inadmissibili audiens, eos visitare constituit ut invocationes canonicas doceret. Ad insulam perveniens, eremitis dixit petitionem caelestem eorum indignum esse, et multas preces consuetas docuit. Episcopus deinde in navi profectus est. Navem sequentem lucem radiantem vidit. Appropinquante ea, tres eremitas conspexit, qui manus iuncti super undas currebant ut navem comprehendere conarentur.

"'Preces quas nos docuisti obliti sumus,' clamaverunt cum ad episcopum pervenissent, 'et festinavimus te rogare ut eas repeteres.' Episcopus attonitus caput quassavit.

"'Carissimi,' respondit humiliter, 'pergite vivere cum vestra

vetere prece!'" Quomodo tres sancti super aquas ambulaverunt?

Quomodo fecit Christus resuscitare eius crucifixus corpus?

Quomodo fecit Lahiri Mahasaya et Sri Yukteswar perficere eorum miracula?

Scientia moderna adhuc nullam responsionem habet; quamquam, bomba atomica adveniente et miraculis radaricis, ambitus mentis mundanae subito amplificatus est. Verbum "impossibile" minus prominens in vocabulario scientifico fit.

Antiquae scripturae Vedicae declarant mundum physicum sub una lege fundamentali *maya* , principio relativitatis et dualitatis, operari. Deus, Vita Sola, est Unitas Absoluta; Ille... non possunt apparere ut separatae et diversae

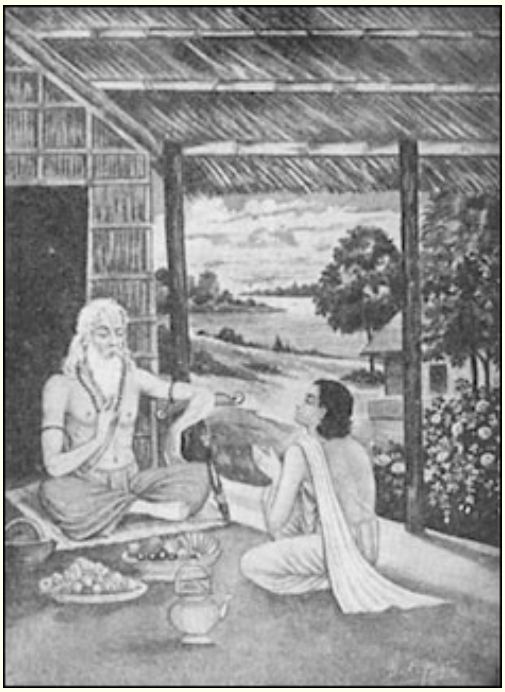
manifestationes creationis nisi sub falsa vel

Velum irreale. Illa illusio cosmica est *maya* . Omne magnum inventum scientificum temporum modernorum confirmationi huius simplicis pronuntiationis Rishium functum est.

Lex motus Newtoni est lex *mayae* : "Omni actioni semper est reactio aequalis et contraria; actiones mutuae duorum corporum quorumvis semper sunt aequales et contrarie diriguntur." Actio et reactio ergo sunt prorsus aequales. "Vim singularem habere impossibile est. Debet esse, et semper est, par virium aequalium et contrariarum."

Actiones naturales fundamentales omnes originem suam magicam produnt. Electricitas, exempli gratia, est phaenomenon repulsionis et attractionis; eius electrones et protones sunt electrica opposita. Aliud exemplum: atomus vel ultima particula materiae, sicut ipsa terra, est magnes cum polis positivis et negativis. Totus mundus phaenomenalis sub inexorabile imperio polaritatis est; nulla lex physicae, chemiae, vel ullius alterius scientiae umquam invenitur libera a principiis inherentibus oppositis vel inter se dissimilibus.

Scientia igitur physica leges extra *mayan* , ipsam texturam et structuram creationis, formare non potest. Natura ipsa *maya est* ; scientia naturalis necessario cum eius quidditate ineluctabili agere debet. In suo proprio dominio, aeterna et inexhausta est; futuri scientifici nihil plus quam unum post alterum aspectum infinitatis eius variae explorare possunt. Scientia igitur in perpetuo fluxu manet, finalitatem attingere non valens; apta quidem ad leges cosmi iam existentis et operantis formandas, sed impotens ad Legis Latorem et Unicum Operatorem detegendum. Magnificae manifestationes gravitationis et electricitatis notae factae sunt, sed quid gravitatio et electricitas sint, nemo mortalis scit. **30-3**

"***ab B. K. Mitra in "Kalyana- Kalpatur-***

A GURU ET DISCIPULUS

Silva eremitae erant ille/illa/illud antiquus sedes de discendo, saecularis et divinus, nam ille/illa/illud iuventus

Indiae. Hic venerabilis guru, ligneo fulcro cubiti meditationis innixus, discipulum suum in augusta Spiritus mysteria initiat.

Superare *maya* erat munus generi humano a prophetis millennialibus assignatum. Supra dualitatem creationis ascendere et unitatem Creatoris percipere summum hominis finem habebatur. Qui illusioni cosmicae adhaerent legem eius essentialem polaritatis accipere debent: fluxum et refluxum, ascensum et descensum, diem et noctem, voluptatem et dolorem, bonum et malum, ortum et mortem. Hic cyclicus ordo quandam anxietate plenam monotoniam assumit, postquam homo per aliquot milia nativitatum humanarum transiit; incipit oculum spe plenum ultra *mayae impulsus iacere* .

mayae scindere est arcanum creationis penetrare. Yogi qui sic universum denudat solus verus monotheista est. Ceteri omnes imagines paganas adorant. Quamdiu homo naturae dualibus delusionibus subiectus manet, *Maya facie Iani* dea eius est; unum Deum verum cognoscere non potest.

Illusio mundi, *maya , singillatim avidya* appellatur , litteraliter "non-scientia," ignorantia, deceptio. *Maya* vel *avidya* numquam per convictionem intellectualem vel analysin deleri potest, sed solum per adipiscendum statum interiorem *nirbikalpa samadhi* . Prophetae Veteris Testamenti, et vates omnium terrarum et aetatum, ex illo statu conscientiae locuti sunt. Ezechiel dicit (43:1-2): "Post haec ille allatus ego ad ille/illa/illud porta aequaliter ille/illa/illud porta ille spectat versus ille/illa/illud orientem: et, ecce, gloria Dei Israel veniebat de via orientali: et vox eius erat quasi sonus aquarum multarum: et terra splendebat a gloria eius." Per oculum divinum in fronte (orientali), Yogi conscientiam suam in omnipraesentiam navigat, Verbum sive Aum audiens, sonum divinum multarum aquarum sive vibrationum, quae est sola realitas creationis.

Inter trilliones mysteria cosmi, phaenomenalissimum est lux. Dissimiles undis sonicis, quarum transmissio aerem vel alia media materialia requirit, undae lucis libere per vacuum spatii interstellaris transeunt. Etiam aether hypotheticus, qui in theoria undulatoria ut medium interplanetarium lucis habetur, reiici potest propter argumenta Einsteiniana, quae dicunt proprietates geometricae spatii theoriam aethere superfluam reddere. Sub utraque hypothesi, lux manet subtilissima, libera a dependentia materiali, ex omni manifestatione naturalis.

In ingentibus conceptionibus Einsteini, velocitas lucis — 186,000 milia passuum per secundum — totam Theoriam Relativitatis dominatur. Mathematice probat velocitatem lucis, quantum ad mentem finitam hominis attinet, solam *constantem esse* in universo fluxus instabilis. Ab unico absoluto velocitatis lucis pendent omnes humanae mensurae temporis et spatii. Non abstracte aeternae ut hactenus consideratae sunt, tempus et spatium sunt factores relativi et finiti, validitatem mensurae suae solum ex relatione ad mensuram velocitatis lucis derivantes. Spatium

ut relativitatem dimensionalem coniungens, tempus vetera iura valori immutabili tradidit. Tempus nunc ad naturam suam legitimam exuitur — essentia simplex ambiguitatis! Paucis aequationalibus ictibus calami sui, Einstein omnem realitatem fixam praeter illam lucis e cosmo abiecit.

In evolutione posteriore, Theoria Campi Unificati, magnus physicus leges gravitationis et electromagnetismi in una formula mathematica incorporat. Reducendo cosmicam…

structura ad variationes unius legis, Einstein **30-4** Per saecula ad Rishis pervenit qui unicam creationis texturam — mayae proteae — *proclamaverunt* .

In Theoria Relativitatis, quae tempore insignis est, ortae sunt possibilitates mathematicae explorandi atomi ultimi. Magni scientifici nunc audacter affirmant non solum atomum esse energiam potius quam materiam, sed etiam energiam atomicam essentialiter materiam mentis esse.

"Aperta comprehensio scientiam physicam de mundo umbrarum versari unum ex progressibus maximi momenti est," scribit Arthurus Stanley Eddington eques in libro " *De Natura Mundi Physicorum* ". "In mundo physicae, spectaculum umbrarum dramatis vitae familiaris spectamus. Umbra cubiti mei in mensa umbrarum requiescit dum atramentum umbrarum super chartam umbrarum fluit. Omnia symbolica sunt, et ut symbolum physicus eam relinquit. Deinde venit Mens alchemista quae symbola transmutat. Ut conclusionem rudi dicam, materia mundi est mens-"
res. .....The realisticus materia et agri de vis de prior physicus theoria sunt omnino impertinens
excepto in ita longe ut ille/illa/illud materia mentis habet se ipsum filatus haec imaginationes. .....The externus mundus habet sic
"... mundus umbrarum factus est. Illusionibus nostris remotis, substantiam removimus, nam re vera vidimus substantiam unam ex maximis illusionibus nostris esse."

Recenti inventione microscopii electronici venit certa demonstratio essentiae lucidae atomorum et inevitabilis dualitatis naturae. Diarium *"The New York Times"* hanc relationem de demonstratione microscopii electronici anno 1937 facta coram conventu Societatis Americanae protulit. ad Scientiam Progressam:

"Structura crystallina tungsteni, hactenus per radios X tantum indirecte cognita, in velo fluorescente audacter delineata stabat, novem atomos in locis rectis in reticulo spatiali, cubo, ostendens, cum uno atomo in utroque angulo et uno in centro. Atomi in reticulo crystallino tungsteni in velo fluorescente ut puncta lucis apparebant, in forma geometrica dispositi. Contra hunc cubum crystallinum lucis moleculae aeris bombardantes observari poterant ut puncta lucis saltantes, similes punctis lucis solaris in aquis mobilibus micantibus..."

"Principium microscopii electronici primum anno 1927 inventum est a doctoribus Clinton J. Davisson et Lester H. Germer de Bell Telephone Laboratories, Novi Eboraci, qui invenerunt electronem duplicem personalitatem habere, particulae et undae proprietatem participantem. Qualitas undae electroni proprietatem lucis dedit, et investigatio coepta est ad inveniendas vias ad electrones 'focandos' modo simili focalizationi lucis per lentis."

"Ob inventionem qualitatis Jekyll-Hyde electronis, quae praedictionem anno 1924 a

De Broglie, physico Francogallico Praemio Nobeliano ornato, factam corroboravit et demonstravit totum regnum naturae physicae duplicem personalitatem habere, Dr. Davisson etiam Praemium Nobelianum in physica accepit."

"Flumen scientiae," scribit dominus Iacobus Jeans in *libro *Universo Mysterioso *, "ad realitatem non-mechanicam tendit; universum incipit videri magis similis magnae cogitationi quam magnae machinae." Scientia igitur saeculi vicesimi sonat sicut pagina ex canutis *Vedes* .

Ex scientia igitur, si ita esse necesse est, discat homo veritatem philosophicam, nullum universum materiale exstare; eius stamen et lamina est *maya* , illusio. Eius realitatis mirationes omnes sub analysi dissolvuntur. Dum singillatim fulcra consolatoria cosmi physici sub eo corruunt, homo obscure percipit suam idololatricam fiduciam, transgressionem praeteritam praecepti divini: "Non erunt tibi dei alii praeter me."

In famosa aequatione sua quae aequivalentiam massae et energiae delineat, Einstein demonstravit energiam in quavis particula materiae aequalem esse massae vel ponderi eius multiplicato per quadratum velocitatis lucis. Emissio energiarum atomicarum fit per annihilationem particularum materialium. "Mors" materiae fuit "ortus" Aetatis Atomicae.

Velocitas lucis est norma mathematica sive constans non quia valor absolutus est in 186,000 milibus passuum per secundum, sed quia nullum corpus materiale, cuius massa cum velocitate crescit, umquam velocitatem lucis attingere potest. Aliter dictum: solum corpus materiale cuius massa infinita est velocitati lucis aequare potest.

. Hoc Conceptio Affert Nos Ad The Lex De Miracula

Magistri qui corpora sua vel quodlibet aliud objectum materializare et dematerializare, et cum velocitate lucis moveri, et radios lucis creativos ad visibilitatem statim adducendam uti possunt. ullus physicus manifestatio, habere impletus ille/illa/illud necessarius Einsteinianus condicio: massa eorum infinita est.

Conscientia yogi perfecti sine labore identificatur, non cum corpore angusto, sed cum structura universali. Gravitatio, sive "vis" Newtoni sive "manifestatio inertiae" Einsteiniana, impotens est ad magistrum *cogendum* ut proprietatem "ponderis" exhibeat, quae est condicio gravitationis distinctiva omnium rerum materialium. Qui se ipsum ut Spiritum omnipraesentem cognoscit, non iam rigiditatibus corporis in tempore et spatio subiicitur. "Annuli-non-transeunt" eorum captivi solventi cesserunt: "Ego sum Ille."

"Fiat lux! Et facta est lux." Primum Dei mandatum ad ordinatam suam creationem (*Genesis* 1:3) unicam realitatem atomicam in esse produxit: lucem. In radiis huius immaterialis medii omnes manifestationes divinae fiunt. Cultores omnis aetatis de apparitione Dei ut flammae et lucis testantur. "Rex regum et Dominus dominorum; qui solus habet immortalitatem, habitat in luce ad quam nullus hominum appropinquabit." **30-5**

Yogi qui per perfectam meditationem conscientiam suam cum Creatore iunxit, essentiam cosmicam ut lucem percipit; ei nulla differentia est inter radios lucis componentes. Aqua et radii lucis terram componentes. Liber a conscientia

materiae, liber a tribus dimensionibus spatii et quarta dimensione temporis, magister corpus suum lucis pari facilitate super radios lucis terrae, aquae, ignis vel aeris transfert. Longa concentratio in oculo spirituali liberante yogi permisit ut omnes delusiones de materia et eius pondere gravitatis destrueret; exinde universum videt ut massam lucis essentialiter indifferentiatam.

"Optica imagines, Dr. L. T. Trolandia de Harvardiana narrat nos, "sunt constructum sursum in ille/illa/illud idem principium ut ille/illa/illud

sculpturae 'semitonales' vulgares; id est, ex minutis punctis vel striis, quae oculo detegere non possunt, constant. Sensibilitas retinae tanta est ut visus... "Sensatio produci potest a relative paucis Quantis lucis rectae." Per divinam magistri cognitionem phaenomenorum lucis, statim in manifestationem perceptibilem proicere potest ubique praesentes atomos lucis. Forma ipsa projectionis — sive arbor, sive medicamentum, sive corpus humanum sit — congruit cum viribus voluntatis et visualisationis yogi.

In conscientia somniorum hominis, ubi somno laxavit vinculum in egoisticis limitibus qui eum quotidie circumdant, omnipotentia mentis eius nocturna manifestatione se praebet. Ecce! ibi in somnio stant amici iamdudum mortui, continentes remotissimi, resurrecti... Scaenae pueritiae suae. Hac libera et incondicionata conscientia, omnibus hominibus in phaenomenis somniorum nota, magister a Deo accommodatus vinculum numquam ruptum creavit. Omnibus motivationibus personalibus innocens, et voluntate creativa a Creatore sibi data utens, yogi atomos lucis universi reordinat ad quamlibet sinceram precem devoti satisfaciendum. Ad hunc finem homo et creatio facta sunt: ut magister mayae , dominium suum super cosmos cognoscens, emergeret.

"Et dixit Deus: Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram, et dominentur..." super pisces maris et super volatilia caeli et super pecora et super universam terram et super omne reptile quod movetur super terram." **30-6**

In MCMXV, breviter post Ego habui ingressus ille/illa/illud Swami Ordo, Ego visum a visio de violentus contraria. In eo ille/illa/illud relativitas de humanus conscientia erat vivide constitutus; Ego clare perceptus ille/illa/illud unitas De Lucis Aeternis post dolorosas dualitates *mayae* . Visio mihi invasit dum mane quodam in parvo cubiculo meo in cenaculo domus patris mei in via Gurpar sedebam. Mensibus Bellum Orbis Terrarum Primum in Europa saeviebat; tristis cum cogitatione de ingenti mortuorum numero cogitabam.

Cum oculos meditabundos clauderem, subito conscientia mea ad corpus gubernatoris navi bellicae translata est. Fragor tormentorum aera disrumpebat dum ictus inter tormenta litoralia et tormenta navis commutabantur. Ingens globus pulverulentum receptaculum percussit et navem meam dilaceravit. In aquam desilui, una cum paucis nautis qui explosionem superfuerant .

Corde palpitante, ad litus tuto perveni. Sed heu! globus errans volatum suum furentem in pectore meo finivit. Gemens ad terram cecidi. Totum corpus meum haesitabat, tamen sentiebam me illud possidere sicut quis sentiat crus dormientem.

"Tandem vestigium arcanum Mortis me consecutus est," cogitavi. Cum ultimo suspirio, in inscientiam delapsurus eram, cum ecce! me in statu loti in cubiculo meo in Via Gurpar sedentem inveni.

Lacrimae hystericae profuderunt dum laeta rem recuperatam—corpus—palpabam et prehendebam Liber ab ullo foramine globuli in pectore. Huc illucque me movebam, inspirans et expirans ut mihi persuaderem me vivere. Inter has mihi gratulationes, iterum conscientiam meam ad corpus exanime gubernatoris iuxta litus cruentum translatam inveni. Summa mentis confusio me invasit.

"Domine," Ego precatus sum, "sum" Ego mortuus vel vivus?"

Fulgens lumen totum horizontem implevit. Lenis fremens vibratio in verba se convertit:

"Quid vita aut mors ad Lucem attinet? Ad imaginem Lucis Meae te creavi. [vel: ...ad imaginem Lucis Meae te creavi."] Relativitates vitae et mortis ad somnium cosmicum pertinent. Ecce ens tuum sine somniis! Expergiscere, mi puer, expergiscere!"

Quasi gradus in expergefactione hominis, Dominus inspirat scientificos ut, tempore et loco opportuno, secreta creationis suae detegant. Multae inventiones modernae hominibus adiuvant ut cosmum comprehendant ut variam expressionem unius potentiae-lucis, divina intelligentia ductae. Miracula cinematographiae, radiophoniae, televisionis, radaris, cellulae photoelectricae - "oculi electrici" omnia videntis, energiarum atomicarum, omnia in phaenomeno electromagnetico lucis fundantur.

Ars cinematographica quodvis miraculum depingere potest. Ex aspectu visuali impressionis, nullum miraculum photographiam fallere prohibetur. Corpus astrale hominis pellucidum ex crassa forma physica surgere videri potest, super aquam ambulare, mortuos resuscitare, naturalem progressionis seriem invertere, et tempus spatiumque perturbare potest. Imagines lucis pro suo arbitrio componens, photographus mirabilia optica efficit, quae verus magister veris radiis lucis producit.

Imagines quasi vivae in pellicula cinematographica multas veritates de creatione illustrant. Director Cosmicus fabulas suas scripsit et ingentes actores ad spectaculum saeculorum congregavit. Ex obscuro tabernaculum aeternitatis, radium suum creativum per pelliculas aetatum successivarum effundit, et imagines in velum spatii proiciuntur. Sicut imagines pelliculae cinematographicae reales apparent, sed tantum lucis et umbrae combinationes sunt, ita universalis varietas species fallax est. Sphaerae planetariae, cum innumerabilibus vitae formis, nihil nisi figurae in pellicula cinematographica cosmica sunt, quinque sensuum perceptionibus temporarie fideles, dum scaenae in velum conscientiae humanae ab infinito radiu creativo proiciuntur.

Spectatores cinematographici suspicere possunt et videre omnes imagines in velo apparere per unum radium lucis sine imagine. Similiter drama universale coloratum ex unica luce alba Fontis Cosmici emanat. Deus, ingenio incredibili, spectaculum pro liberis suis humanis parat, eos actores et spectatores in theatro suo planetario faciens.

Olim cinematographeum intravi ut pelliculam nuntiorum de campis proeliorum Europaeis spectarem. Bellum Orbis Terrarum Primum adhuc in Occidente

gerebatur; pellicula nuntiorum caedem tanta realitate scripsit ut... Corde afflicto e theatro discessi.

"Domine," Ego precatus sum, "cur deest Tu permissio talis "patiens?"

Ad maximam meam admirationem, responsum statim venit in forma visionis verorum camporum proeliorum Europaeorum. Horror certaminis, mortuis et morientibus repletus, longe superabat ferocitatem.

ullus repraesentatio de ille/illa/illud nuntii cinematographici

"Intente inspice!" vox lenis ad interiorem meam conscientiam locutus est. "Videbis has scaenas, quae nunc in Gallia aguntur, nihil esse nisi ludum chiaroscuri. Sunt quasi cosmica pellicula, tam vera et tam irrealis quam nuntii theatrales quos modo vidisti — ludus intra ludum."

Cor meum adhuc non consolabatur. Vox divina pergebat: "Creatio est lux et umbra, alioquin nulla imago fieri potest. Bonum et malum *mayae* semper alternatim in imperio debent. Si gaudium hic in hoc mundo perpetuum esset, num homo umquam aliam quaereret? Sine dolore vix curat meminisse se aeternam domum reliquisse. Dolor est stimulus memoriae. Via effugii est per sapientiam! Tragoedia mortis irrealis est; qui de ea contremiscunt similes sunt histrioni ignaro qui in scaena prae metu moritur cum nihil plus quam globulus inanis in eum iacitur. Filii mei sunt filii lucis; non in aeternum dormient in delusione."

maya legeram , non mihi perspicaciam profundam dederant quae cum visionibus personalibus et verbis consolationis eas concomitantibus venerat. Valores alicuius penitus mutantur cum tandem persuasus est creationem tantum vastam pelliculam esse, et non in ea, sed ultra eam, suam realitatem latere.

Dum hoc capitulum scribere pergebam, in lecto meo in positione loti sedi. Cubiculum meum duabus lucernis obscure illuminatum erat. Oculos sublatos, animadverti lacunar parvis luminibus sinapis conspersum esse, splendore radio quasi scintillantibus et trementibus. Myriadae radiorum delineatorum, velut pluviae strata, in pellucidum puteum congregabantur et tacite super me effundebantur.

Statim corpus meum physicum crassitudinem amisit et in texturam astralem transmutatum est. Sensationem fluctuantem sensi dum, vix lectum tangens, corpus sine pondere leviter et alternatim ad laevam et ad dextram movebatur. Circumspiciens cubiculum; supellex et parietes ut solebant erant, sed parva massa lucis ita multiplicata erat ut laquear invisibile esset. Stupore perculsus sum.

"Hic est mechanismus cinematographicus cosmicus." Vox quaedam quasi ex luce locuta est. "Radium suum in album linteorum tuorum velum effundens, imaginem corporis tui producit. Ecce, forma tua nihil nisi lux est!"

Brachia mea contemplabar et huc illuc movebam, tamen pondus eorum sentire non poteram. Gaudium extaticum me oppressit. me Hoc cosmicus caulis de lux, florens ut meus corpus, videbatur a divinus exemplar radiorum lucis e camera proiectionis in cinematographio erumpentium et in imagines in velo manifestantium.

Diu hanc imaginem corporis mei in theatro cubiculi mei, obscure illuminato, expertus sum. Quamvis multae visiones habui, nulla umquam singularior fuit. Cum illusio corporis solidi omnino evanesceret, et conscientia mea augeretur essentiam

omnium rerum lucem esse, ad flumen palpitantem lifetronum suspexi et suppliciter locutus sum.

"Divina lux, quaeso hanc humilem imaginem corporis mei in te ipsum retrahe, sicut Elias flamma in caelum tractus est."

Haec precatio manifeste attonita erat; radius evanuit. Corpus meum pondus suum naturale resumpsit et in lecto concidit; caterva fulgentium luminarium lacunariorum micabat et evanuit. Tempus meum relinquendi hanc terram nondum advenerat, ut videtur.

"Praeterea," philosophice cogitavi, "Elias propheta fortasse mea praesumptione displicebit !"

30-1 : Hoc clarus Russice artifex et philosophus habet fuisse vivens nam multi annos in India prope ille/illa/illud Himalayae. "Ab cacumina venit revelatio," ille habet scriptum. "In" speluncae et super ille/illa/illud cacumina vixit ille/illa/illud rishis Super ille/illa/illud nivosus cacumina de Himalayae montes fulgore claro ardent, clariores quam stellae et mirabilia fulgura."

30-2 : The fabula Maius habere a historicus basis; unus editorialis nota certiorem facit nos ille ille/illa/illud episcopus occurri ille/illa/illud tres monachi dum Ab Archangelo ad Monasterium Slovetsky, ad ostium fluminis Dvinae, navigabat.

30-3 Marconi, inventor magnus, hanc confessionem insufficientiae scientificae ante fines fecit: "Incapacitas" de scientia ad solvere vita est absolutus. Hoc factum vellem esse vere terrificus erant id non nam fides. The mysterium de vita "Certe est problema pertinacissimum quod umquam ante cogitationem hominis propositum est."

30-4 : A indicium ad ille/illa/illud directio captus ab Einsteinii ingenium est datus ab ille/illa/illud factum ille ille est a per totam vitam discipulus de ille/illa/illud Spinoza magnus philosophus, cuius opus notissimum est *Ethica ordine geometrico demonstrata* .

30-5 : Ego *Timotheus* 6:15-16 .

30-6 : *Genesis* 1:26.

CAPITULUM: XXXI

An Colloquium Cum The Sacrum Mater

"Reverenda Mater, a marito tuo propheta in infantia baptizata sum. Ille erat guru parentum meorum et guru mei ipsius, Sri Yukteswarji. Dabisne igitur mihi privilegium audiendi pauca eventa vitae tuae sacrae?"

Srimati Kashi Moni, comitem vitae Lahiri Mahasayae, alloquebar. Me Benaresi per breve tempus commorans, diu cupidum venerabilem dominam visitandi explebam. Me benigne excepit in vetere villa Lahiri, in regione Garudeswar Mohulla Benaresi. Quamquam aetatis, loto similis florebat, tacite odorem spiritualem emanans. Statura eius erat mediocris, collo gracili et cute candida. Oculi magni et fulgentes

vultum eius maternum mitigabant.

"Fili, tu sunt salve hic Veni supra.

Kashi Moni viam duxit ad cubiculum perangustum ubi, aliquamdiu, cum marito vixerat. Honorem mihi visum est sacellum videre in quo magister incomparabilis drama humanum matrimonii agere dignatus erat. Domina comis me ad sellam iuxta se collocatam significavit.

"Anni praeterierunt antequam divinam mariti mei staturam intellegere coepi," incepit. "Quadam nocte, in hoc ipso cubiculo, vividum somnium habui. Angeli gloriosi in inimaginabili gratia super me ferebantur. Tam realis erat visio ut statim experrecta essem; cubiculum mirum in modum luce fulgente circumdatum erat."

"Maritus meus, loti habitu positus, in medio cubiculi levitabatur, circumdatus angelis qui eum supplici dignitate manuum palmarum complicatarum adorabant. Supra modum attonita, persuasa eram me adhuc somniare."

"'Mulier,' inquit Lahiri Mahasaya, 'non somnias. Desine somnum tuum in perpetuum." Dum ille lente ad solum descendebat, me ad pedes eius prostravi."

"'Magister,' clamavi, 'iterum atque iterum ante te inclino! Ignoscesne mihi quod te pro marito meo habui? Pudore morior cum intellego me in ignorantia dormivisse iuxta eum qui divinitus expergefactus est. Ab hac nocte, non amplius maritus meus es, sed guru meus. Accipiesne me parvum me discipulum tuum?" **31-1**

"Magister me leniter tetigit. 'Anima sacra, surge. Accepta es.' Ad angelos indicavit. 'Quaeso, singulis his sanctis vicissim inclinamini.'"

"Cum humiles genuflexiones perfecissem, voces angelicae simul sonuerunt, velut chorus ex antiqua scriptura."

"'Consorte Divini, benedicta es. Salutamus te." Ad pedes meos se inclinaverunt et ecce! formae eorum fulgentes evanuerunt. Cubiculum obscuratum est.

"Mea guru rogavi ego ad accipere initiatio in *Kriya Yoga*

"De" cursus,' Ego respondit. Ego sum ignosce non ad habere habui eius benedictio antea in meus vita.

"'Tempus nondum maturum erat.' Lahiri Mahasaya consolans subrisit. 'Magnam partem karmatis tui tacite te adiuvi ut evolveres. Nunc paratus et volens es.'"

"Frons meam tetigit. Turbae lucis turbinantis apparuerunt; splendor paulatim se in oculum spiritualem caeruleo-opaleum formavit, auro circumdatum et stella pentagonali alba in medio."

"'Per stellam conscientiam tuam in regnum Infiniti penetra.' Vox guru mei novum sonum habebat, mollem quasi musica longinqua.

"Visio post visio fractus ut oceanicus fluctus in ille/illa/illud litora de meus anima. The panoramicus sphaerae tandem

In mari beatitudinis liquefactus sum. Me ipsum in semper crescenti beatitudine perdidi. Cum post horas ad conscientiam huius mundi rediissem, magister mihi artem *Kriya Yogae dedit* .

"Ex illa nocte, Lahiri Mahasaya numquam iterum in cubiculo meo dormivit. Neque, deinde, umquam dormivit. In conclavi anteriori inferiore mansit, cum discipulis suis et die et nocte."

Illustris domina in silentium rediit. Singularitatem necessitudinis suae cum sublimi yogi intellegens, tandem ausus sum plura reminiscentia petere.

"Fili, avarus es. Nihilominus unam fabulam adhuc habebis." Verecunde subrisit. "Peccatum confitebor quod contra guru-maritum meum commisi. Post aliquot menses ab initiatione mea, desolata et neglecta me sentire coepi. Quadam mane Lahiri Mahasaya hanc parvam cameram ingressus est ut rem aliquam peteret; eum celeriter secutus sum. Violenta delusione superata, eum mordaciter allocutus sum."

"Omne tempus cum discipulis agis. Quid de officiis tuis erga uxorem et liberos? Doleo te non curare de plus pecuniae familiae praebenda."

"Magister me paulisper aspexit, deinde ecce! abierat. Stupefactus et perterritus, vocem ex omni parte cubiculi resonantem audivi:"

"Id" est omnes nihil, noli tu videsne? Quomodo posset a nihil similis ego producere divitiae nam tu?

"'Guruji,' clamavi, 'veniam decies centena milia imploro! Oculi mei peccatores te amplius videre non possunt; quaeso in sacra forma tua appare.'"

"'Adsum.' Haec responsio desuper venit. Suspiciens, magistrum in..." aere, capite tectum tangente. Oculi eius flammae excaecantes similes erant. Metu exanimata, ad pedes eius singultiens iacebam postquam tacite ad pavimentum descenderat.

"'Mulier,' inquit, 'divinas divitias quaere, non tenues fulgura terrena. Postquam interiores thesauros adquisiveris, externam copiam semper adesse invenies.' Addidit, 'Unus ex filiis meis spiritualibus tibi providebit.'"

"Mea guru verba naturaliter venit verum; a discipulus fecit discedere a considerabilis summa nam noster familia."

Kashi Moni gratias egi quod mirabiles eius experientias mecum communicavit. **31-2** Postero die domum eius reversus, compluribus horis disputationis philosophicae cum Tincouri et Ducouri Lahiri fructus sum. Hi duo filii sancti magni yogi Indiae vestigia eius idealia arcte secuti sunt. Ambo viri erant candidi, proceri, robusti, et barba densa, vocibus mollibus et venustate morum antiqua.

Uxor eius non sola discipula Lahiri Mahasayae erat; erant centeni alii, inter quos mater mea. Chela quaedam mulier olim a guru imaginem photographicam suam petivit. Ille ei tradidit...

imprimere, observans, "Si" tu existimo id a praesidium, deinde id est ita; aliter id est solum a imago."

Bhagavad Gitam ad mensam post quam photographia guru pendebat studebant . Procella electrica orta est. magna cum ira.

"Lahiri Mahasaya, protege nos!" Mulieres ante imaginem se inclinaverunt. Fulmen librum quem legerant percussit, sed duo fideles incolumes erant.

"Quasi lamina glacialis circum me posita esset ad arcendum aestum," chela explicavit.

Lahiri Mahasaya duo miracula cum discipula quadam, Abhoya, perfecit. Illa et maritus eius, causidicus Calcuttensis, quodam die Benares profecti sunt ut guru visitarent. Currus eorum ob frequentiam vehiculorum impeditus est; stationem principalem Howrah attigerunt, ubi tramen Benares sibilantem ad discessum audiverunt.

Abhoya, prope ille/illa/illud tessera officium, stetit tacite.

"Lahiri Mahasaya, te obsecro ut tramen siste!" tacite precata est. "Non possum dolores morae ferre in exspectando alium diem ut te videam."

Rotae traminis ronrificantis circum et circum moveri pergebant, sed nullus progressus ulterius fiebat. Machinator et vectores ad suggestum descenderunt ut phaenomenon spectarent. Custos ferriviarius Anglicus Abhoyae et mariti eius accessit. Contra omnia exempla, operam suam obtulit.

"Babu" ille dixit, "da" ego ille/illa/illud pecunia. Ego voluntas eme tuus tesserae dum tu accipere in navem."

Simul ac coniuges consederunt et tesseras acceperunt, tramen lente progressum est. Pavidus, machinator et vectores iterum ad loca sua ascenderunt, neque scientes quomodo… tramen coeperit, neque cur primo loco substiterit.

Ad domum Lahiri Mahasayae Benaresi perveniens, Abhoya silenter se ante magistrum prostravit et pedes eius tangere conata est.

"Compone te, Abhoya," animadvertit. "Quam amas me vexare! Quasi non potuisses huc proximo tramine venire!"

Abhoya Lahiri Mahasaya alia occasione memorabili visitavit. Hoc tempore intercessionem eius non per tramen, sed per ciconiam cupiebat.

"Te oro ut me benedicas ut nonus meus infans vivat," inquit. "Octo infantes mihi nati sunt; omnes paulo post partum mortui sunt."

The magister subrisit cum commiseratione. "Tua veniens puer voluntas vivere. Quaeso sequi meus instructiones

caute. Infans, puella, nocte nascetur. Cura ut lucerna olei usque ad auroram ardeat. Ne obdormias et sic lumen extingui sinas.

Filia Abhoyae erat, nocte nata, prorsus ut a guru omniscio praeviderat. Mater nutrici suae mandavit ut lucernam oleo repletam haberet. Ambae mulieres vigilantiam urgentem usque ad horas matutinas servaverunt, sed tandem obdormierunt. Oleum lucernae fere defecerat; lumen debiliter vacillabat.

Ianua cubiculi reclusa est et cum sono vehementi subito aperta est. Mulieres perterritae expergefactae sunt. Oculi earum attoniti formam Lahiri Mahasayae conspexerunt.

"Abhoya, ecce, lumen paene evanuit!" Lucernam monstravit, quam nutrix festinavit replere. Simul ac iterum clare arsit, dominus evanuit. Ianua clausa est; pessulus sine manifesta manu affixus est.

Abhoyae nonus puer supervixit; in MCMXCV, quando Ego factus inquisitio, illa erat adhuc vivens.

Unus e discipulis Lahiri Mahasayae, venerabilis Kali Kumar Roy, mihi multa et mirabilia de vita sua cum magistro narravit.

"Saepe hospes eram in domo eius Benaresi per hebdomades continuas," Roy mihi narravit. "Observavi multas personas sanctas, *danda* **31-3. "** swami, in quiete noctis advenerunt ut ad pedes guru sederent.
Interdum de rebus meditationis et philosophicis disputabant. Prima luce hospites illustres discedebant. Inter visitationes meas inveni Lahiri Mahasaya ne semel quidem ad somnum recubuisse.

"Primo tempore quo cum domino coniunctus sum, cum oppositione conductoris mei contendere debui," Roy perrexit. "Materialismo imbutus erat."

"'Fanaticos religiosos in ministris meis nolo,' subrideret. 'Si umquam guru vestrum vanum et insolentem convenero, ei verba quaedam memoranda dabo.'"

"Haec minatio terribilis programma meum consuetum interrumpere non potuit; fere omnes vesperas in praesentia guru mei egi. Quadam nocte dominus meus me secutus est et rudi modo in conclave irruit. Sine dubio plane intentus erat verba pulverisantia quae promiserat proferre. Vix vir se consederat, cum Lahiri Mahasaya parvum coetum circiter duodecim discipulorum allocutus est."

"Utinam" tu omnes similis ad vide a imago?

"Cum annuissemus, nos rogavit ut cubiculum obscuraremus. 'Sedete post alios in circulo,' inquit, 'et manus vestras super oculos viri ante vos ponite.'"

"Non miratus sum videre dominum meum quoque, quamvis invitum, praecepta magistri sequi. Paucis post minutis Lahiri Mahasaya nos rogavit quid videremus."

"'Domine,' respondi, 'pulchra femina apparet. *Sari rubro margine ornatum gerit* et prope plantam auris elephanti stat.' Ceteri discipuli eandem descriptionem dederunt. Magister ad dominum meum se vertit. 'Agnoscisne illam feminam?'"

"'Ita.' Vir manifeste cum affectibus novis naturae suae luctabatur. 'Stulte pecuniam meam in eam expendi, quamquam bonam uxorem habeo. Pudet me causarum quae me huc adduxerunt. Ignoscesne mihi et me ut discipulum accipies?'

"'Si vitam bonam moribus per sex menses ages, te accipiam.' Magister aenigmatice addidit, 'Alioquin te initiare non debebo.'"

"Tribus mensibus dominus meus a tentatione se abstinuit; deinde priorem necessitudinem cum muliere resumpsit. Duobus mensibus post mortuus est. Ita prophetiam guru mei velatam de improbabilitate initiationis viri intellexi."

Lahiri Mahasaya amicum clarissimum habebat, Swami Trailanga, qui plus quam trecentos annos natus esse ferebatur. Duo yogi saepe simul meditabantur. Fama Trailangae tam late diffusa est ut pauci Hinduistae veritatem in ulla narratione miraculorum eius stupendi negarent. Si Christus in terram rediret et per vias Novi Eboraci ambularet, vires suas divinas ostendens, eandem excitationem excitaret quam Trailanga ante decennia creaverat dum per vias Benares frequentatas transiret.

Saepe Swami visus est venena mortifera, sine ullo effectu, bibere. Milia hominum, inter quos pauci qui adhuc vivunt, Trailangam in Gange flumine fluitantem viderunt. Per dies continuos in superficie aquae sedebat, aut sub undis diutissime latebat. Spectaculum commune in *ghatis balneariis Benares* erat corpus immobile Swami in lapidibus ardentibus, omnino soli Indico implacabili expositum. His factis Trailanga homines docere conatus est vitam yogi non pendere ab oxygenio aut condicionibus et cautionibus ordinariis. Sive supra aquam sive sub aqua esset, sive corpus eius radiis solaris vehementibus expositum iaceret sive non, magister probavit se divina conscientia vivere: mors eum tangere non poterat.

Yogi non solum spiritu, sed etiam corpore magnus erat. Pondus eius trecentas excedebat. librae: libram pro quolibet anno vitae suae! Cum raro ederet, mysterium augetur. A Magister autem facile omnes usitatas regulas sanitatis ignorat, cum id facere cupit ob aliquam causam specialem, saepe subtilem sibi soli notam. Magni sancti qui experrecti sunt Somnium cosmicum mayicum perfecerunt et hunc mundum ut ideam in Mente Divina intellexerunt, cum corpore facere possunt quod volunt, scientes id esse tantum formam manipulabilem energiae condensatae vel congelatae. Quamquam physici nunc intellegunt materiam nihil esse nisi energiam congelatam, magistri plene illuminati iamdudum a theoria ad praxim in campo materiae moderandae transierunt.

Trailanga semper omnino nudus manebat. Vexati vigiles Benares eum quasi puerum

difficilem et perplexum habere coeperunt. Swami naturalis, sicut Adamus primus in horto Eden, nuditatis suae prorsus ignarus erat. Vigiles autem eius plane conscii erant et eum sine caerimonia in carcerem coniecerunt. Generalis pudor secutus est; ingens corpus...

Trailanga mox visus est, solito totus, in tecto carceris. Cella eius, adhuc firmiter clausa, nullum indicium de via effugii praebebat.

Officiales legis demissi iterum officium suum perfecerunt. Hoc tempore custos ante cellam swami collocatus est. Might iterum se recepit ante ius. Trailanga mox observatus est in ambulatione sua noncuranti per tectum. Iustitia caeca est; vigiles inscii eam sequi constituerunt. exemplum.

Magnus yogi silentium consuetum servavit. **31-4** Quamquam facie rotunda et ingenti ventre dolii simili praeditus erat, Trailanga raro tantum edebat. Post hebdomades sine cibo, ieiunium frangebat ollis plenis lactis tosti a fidelibus oblatis. Quidam scepticus olim Trailangam quasi impostorem deprehendere statuit. Situla magna mixturae calcis et calcis, quae ad muros dealbandos adhibetur, ante swami posita est.

"Domine," materialista dixit, ficta reverentia, "lac tibi contusum attuli. Bibe, quaeso."

Trailanga sine haesitatione, ad ultimam guttam, vas calcis ardentis plenum exhausit. Paucis post minutis sceleratus dolore in terram concidit.

"Auxilium," Swami auxilium!" ille flevit. "Ego sum in ignis! Ignosce meus improbus experimentum!

Magnus yogi silentium consuetum rupit. "Derisor," inquit, "nescivisti, cum mihi venenum obtulisti, vitam meam unam esse cum tua. Nisi scirem Deum in ventre meo praesentem esse, sicut in omni atomo creationis, citrus me interfecisset. Nunc, cum divinam significationem boomerang cognoveris, numquam iterum cuiquam dolos facias."

The bene purgatus peccator sanatus ab Trailangae verba, furtivus debiliter abesse.

Inversio doloris non ulla voluntate magistri facta est, sed per inerrantem applicationem legis iustitiae, quae ultimum orbem creationis oscillantem sustinet, facta est. Viri Dei recogniti, sicut Trailanga, legem divinam statim operari permittunt; omnes contrarias perturbationes ego in perpetuum abiecerunt.

Automatae iustitiae adaptationes, saepe nummo inopinato solutae, ut in casu Trailangae et homicidae sui, praecipitem nostram indignationem ob iniustitiam humanam sedant. "Mihi vindicta; ego retribuam," dicit Dominus. **31-5** Quid opus est brevibus opibus humanis? Universum rite conspirat ad ultionem. Mentes hebetes possibilitatem divinae iustitiae, amoris, omniscientiae, immortalitatis infidelem faciunt. "Coniecturae scripturales leves!" Haec insensibilis sententia, trepida… ante spectaculum cosmicum, seriem eventuum excitat quae suam ipsius expergefactionem affert.

Omnipotentiam legis spiritualis a Christo commemoratam est occasione triumphalis ingressus sui Hierosolymam. Dum discipuli et turba prae gaudio clamabant et clamabant "Pax in caelo et gloria in excelsis," quidam Pharisaei de indeco spectaculo questi sunt. "Magister," reclamantes, "increpa discipulos tuos."

Respondit Iesus: “Dico vobis, quia si hi tacuerint, lapides clamabunt.” **31-6**

Hac Pharisaeis increpatione, Christus demonstrabat iustitiam divinam non esse abstractionem figuratam, et virum pacificum, etiamsi lingua eius a radicibus avulsa sit, tamen orationem suam et defensionem in fundamento creationis, ipso ordine universali, inventurum esse.

"Putatisne," Iesus dicebat, "homines pacis silentium facturos esse? Sicut sperare potestis suffocare..." vox Dei, cuius ipsi lapides gloriam eius et omnipraesentiam eius canunt. Num postulabis ut homines non celebrent in honorem pacis in caelo, sed tantum congregari in multitudine ad clamandum bellum in terra? Tunc praeparate vos, Pharisaei, ad subvertenda fundamenta mundi; non enim soli homines mites, sed lapides vel terra, et aqua et ignis et aer contra vos insurgent, ut testimonium perhibeant ordinatae harmoniae eius."

Gratia Trailangae, yogi Christi similis, olim *sajo mamae meae* (avunculo materno) concessa est. Quadam mane avunculus magistrum turba devotorum circumdatum in ghat Benaresi vidit. Prope Trailangam se occultare contigit, cuius pedes humiliter tetigit. Avunculus obstupuit se statim a morbo chronico et doloroso liberatum invenisse. **31-7**

Sola discipula viventis magni yogi nota est mulier, Shankari Mai Jiew. Filia unius e discipulis Trailangae, disciplinam swami ab ineunte infantia accepit. Quadraginta annos in serie speluncarum Himalayanarum solitariarum prope Badrinath, Kedarnath, Amarnath, et Pasupatinath vixit. Brahmacharini *(* mulier ascetica), anno 1826 nata, nunc plus quam centum annos complevit. Non tamen specie senile, capillos nigros, dentes micantes, et energiam miram retinuit. Ex seclusione sua post aliquot annos egreditur ut periodicas *melas* sive nundinas religiosas frequentet.

Haec sancta femina Lahiri Mahasayam saepe visitabat. Narravit quodam die, in regione Barackpur prope Calcuttam, dum ipsa iuxta Lahiri Mahasayam sederet, magnum eius guru Babaji tacite cubiculum intrasse et cum ambobus colloquium habuisse.

Olim magister eius Trailanga, silentio solito relicto, Lahiri Mahasaya publice insigniter honoravit. Discipulus Benaresensis obstitit.

"Domine," ille dixit, "cur facere tu, a Swami et a renuntiare demonstrare talis respectus ad a "dominus familiae?"

"Fili mi," Trailanga respondit, "Lahiri Mahasaya similis est catulo divino, manens ubicumque Mater Cosmica eum collocavit. Dum officiose personam hominis mundani agit, illam perfectam sui ipsius recognitionem consecutus est, pro qua etiam lumbos

meos renuntiavi!"

31-1 : Unus est admonitus hic de Miltoni linea: "Ille nam Deus solum, illa nam

Deus in eum." 31-2: Venerabilis mater Benaresi anno 1930 mortua est.

31-3 : Ministri, symbolizans ille/illa/illud spinalis funis portatus ritu ab certus mandata de monachi.

31-4 : Ille erat a *muni* a monachus OMS observat *mauna* spiritualis silentium. The Sanscrita radix *muni* est affinis ad Graecum **monos* , "solus, singularis," a quo verba Anglica "monachus," "monismus,"* etc. derivantur.

31-5 : *Romani* 12:19.

31-6 : *Lucas* 19:37-40 .

31-7 : The vitas de Trailanga et alius magnus magistri admonere nos de Iesu verba: "Et haec signa debeo sequi eos qui credunt; In meus nomen (ille/illa/illud) Christus conscientia) illi debeo iactus ex daemones; illi debeo loqui cum novum linguae; illi serpentes tollent; et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit; super aegrotos manus imponent, et bene erunt." — *Marcus* 16:17-18

CAPITULUM: XXXII

Rama Est Elevatus Ab The Mortuus

"Nunc a certus vir erat aegrotus nominatus Lazarus. Quando Iesus auditus illud, ille dixit, Hoc morbus est non ad mors, sed nam ille/illa/illud gloria de Deus, ille ille/illa/illud Filius de Deus potestas esse glorificatus ita. **32-1**

Sri Yukteswar scripturas Christianas quodam mane aprico in porticu eremitorii sui Seramporeensis explicabat. Praeter paucos alios discipulos Magistri, ego cum parvo grege discipulorum meorum Ranchiensium aderam.

"In hoc loco Iesus se Filium Dei appellat. Quamquam vere cum Deo unitus erat, hic mentio eius significationem profundam et impersonalem habet," guru meus explicavit. "Filius Dei est Christus sive Conscientia Divina in homine. Nullus *mortalis* Deum glorificare potest. Solus honor quem homo Creatori suo tribuere potest est Eum quaerere; homo Abstractionem quam nescit glorificare non potest. 'Gloria' sive nimbus circa capita sanctorum est testimonium symbolicum *facultatis eorum* ad divinum obsequium reddendum."

Sri Yukteswar perrexit ad fabulam mirabilem resurrectionis Lazari recitandam. Finita hac, Magister in longum silentium cecidit, libro sacro in genu aperto.

"Ego quoque simile miraculum contemplari contigit." Tandem guru meus cum sollemni unctione locutus est. "Lahiri Mahasaya unum ex amicis meis a mortuis suscitavit."

Adulescentes ad me acri studio subriserunt. Satis puerilis in me quoque erat, ut non solum philosophia, sed praesertim quavis fabula quam a Sri Yukteswar narrare possem, fruerer.

de eius mirabilis experientiae cum eius guru

"Ego et amicus meus Rama inseparabiles eramus," Magister incepit. "Quia timidus et solitarius erat, guru nostrum Lahiri Mahasaya tantum horis mediae noctis et aurorae visitare elegit, cum turba discipulorum diurnorum aberat. Ut amicus Ramae intimus, quasi spiraculum spirituale praebui, per quod divitias perceptionum suarum spiritualium effudit. Inspirationem in eius sodalitate ideali inveni." Vultus guru mei memoriis mollitus est.

"Rama subito gravi probationi subiectus est," Sri Yukteswar perrexit. "Morbo cholerae Asiaticae affectus est. Cum magister noster numquam officiis medicorum temporibus gravis aegrotationis obstitisset, duo medici specialistae arcessi sunt. Inter freneticam illam expeditionem curandi hominem afflictum, ego profunde Lahiri Mahasaya auxilium petens precabar. Ad domum eius festinavi et fabulam singultiens narravi ."

"'The medici sunt videns Rama. Ille voluntas esse bene. Meus guru subrisit iocosè.

"Ego rediit cum a lux cor ad meus amici iuxta lectum solum ad invenio eum in a moriens civitas

"'Non potest plus quam una aut duabus horis durare,' mihi unus e medicis cum desperationis gestu dixit. Iterum ad Lahiri Mahasaya festinavi."

"'Medici viri sunt diligentes. Certus sum Ramam valeturum esse.' Magister me laete dimisit.

"Apud Ramam ambos medicos abisse inveni. Alter mihi epistulam reliquerat: 'Optimum fecimus, sed casus eius desperatus est.'"

"Amicus meus sane imago hominis morientis erat. Non intellexi quomodo verba Lahiri Mahasayae non vera evenire possent, tamen visio vitae Ramae celeriter refluentis menti meae suggerere pergebat: 'Omnia nunc finita sunt.' Sic in mari fidei et dubitationis anxiae iactatus, amico meo quantum potui ministravi. Ille se ipsum exclamavit:

"Yukteswar" currere ad Magister et narrare eum Ego sum abiit. Interroga eum ad benedicere meus corpus ante eius ultimus ritus.
Cum haec verba Rama suspiravit graviter et dedit sursum ille/illa/illud larva. **32-2**

"Horam flevi iuxta formam eius dilectissimam. Semper quietis amator, nunc ad perfectam mortis quietem pervenerat. Alius discipulus intravit; rogavi eum ut in domo maneret donec redirem. Semi-attonitus, ad guru meum lente redii."

"Quomodo" est Rama nunc? Lahiri Mahasayae facies erat coronatus in subridet.

"'Domine, mox videbis quomodo se habeat,' effudi commotus. 'Post paucas horas corpus eius videbis, antequam ad crematorium deferatur.' Corrupi et palam gemui.

"Yukteswar" imperium te ipsum Sede placide et meditare. Meus guru emeritus in *samadhi* The

Post meridiem et nox in silentio continuo transierunt; frustra laboravi ut interius commodum recuperarem.

"Prima luce Lahiri Mahasaya me consolatorie aspexit. 'Video te adhuc perturbatum esse. Cur heri non explicasti te me Ramae auxilium tangibile in forma medicamenti alicuius praebiturum esse exspectare?" Magister ad lucernam calicem similem, oleum ricini crudum continentem, monstravit. 'Parvam ampullam ex lucerna imple; septem guttas in os Ramae pone.'"

"'Domine,'" Ego querelavit, ille habet fuisse mortuus ex quo heri meridies. De quid usus est ille/illa/illud oleum nunc?

"'Nihil refert; fac modo quod peto.' Laetus animus Lahiri Mahasayae incomprehensibilis erat; adhuc in dolore luctus non lenito versabar. Effusa modica olei quantitate, ad domum Ramae profectus sum."

"Corpus amici mei in vinculo mortis rigidum inveni. Statum eius horrendum nulla cura habens, labia eius digito dextro aperui et, manu sinistra et subere adiutus, oleum guttam guttam super dentes eius constrictos infundere contigit."

"Ut septima gutta frigida labia eius tetigit, Rama vehementer tremuit. Musculi eius a capite ad pedes vibrabant dum mirans se erigebat."

"'Lahiri Mahasaya in fulgore lucis vidi,' clamavit. 'Sicut sol fulgebat. 'Surge; somnum relinque,' mihi imperavit. 'Veni cum Yukteswar ut me videas.'"

"Vix oculis meis credere poteram cum Rama se vestivit et post illam morbum fatalem satis validus erat ut ad domum guru nostri ambularet. Ibi se coram Lahiri Mahasaya cum lacrimis gratitudinis prostravit."

"The magister erat iuxta se ipsum cum hilaritas Eius oculi micabat apud ego maligne.

"'Yukteswar,' inquit, 'certe deinceps non omittes tecum portare ampullam olei ricini! Quotiescumque cadaver videris, tantum oleum infunde! Septem guttae olei lucernae certe vim Yamae impedire debent!" **32-3**

"'Guruji, tu sunt deridens me Ego noli intellegere; quaeso punctum ex ille/illa/illud natura de meus error.

"'Bis tibi dixi Ramam bene valere; tamen mihi plene credere non potuisti,' Lahiri Mahasaya explicavit. 'Non volui dicere medicos eum sanare posse; tantum animadverti eos praesto esse. Nulla nexus causalis inter meas duas assertiones erat. Nolebam medicos impedire; ipsi quoque vivere debent.' Voce gaudio resonante, guru meus addidit, 'Semper scito inexhaustum Paramatman **32-4...**' quemlibet sanare potest, sive medicus sive nullus medicus.

"'Errorem meum video,' paenitentia affectus confessus sum. 'Nunc scio verbum tuum simplex totum cosmum obligare.'"

Cum Sri Yukteswar fabulam mirabilem perficeret, unus ex auditoribus incantatis quaestionem ausus est proposuit quae, iam puero quidem, dupliciter intelligibilis erat.

"Domine," ille dixit, "cur fecit tuus guru usus ricinus oleum?"

"Puella, oleum dare nullum sensum habuit nisi quod aliquid materiale exspectabam et Lahiri Mahasaya oleum proximum elegit ut symbolum obiectivum ad maiorem fidem meam excitandam. Magister Ramam mori permisit, quia partim dubitaveram. Sed guru divinus sciebat, quoniam discipulum bene valere dixerat, sanationem fieri debere, etiamsi Ramam a morte, morbo plerumque finali, sanare deberet!"

Sri Yukteswar dimissus ille/illa/illud parvus grex, et nutu ego ad a stragulum sedes apud eius pedes.

"Yogananda," inquit gravitate insolita, "ab ortu discipulis directis Lahiri Mahasaya circumdatus es. Magister magnus vitam suam sublimem in partiali seclusione egit, et constanter negavit ut discipuli sui ullam ordinationem circa doctrinas suas aedificarent. Nihilominus, praedixit magni momenti.

"'Post obitum meum circiter quinquaginta annis,' inquit, 'vita mea scribetur propter profundum studium yogae, quod Occidens manifestabit. Nuntius yogicus orbem terrarum circumdabit et adiuvabit ad constituendam illam fraternitatem hominum, quae ex perceptione directa Unius Patris oritur.'"

"Fili mi Yogananda," Sri Yukteswar perrexit, "partem tuam agere debes in divulgando illo nuntio, et in scribenda illa vita sacra."

Quinquaginta annis post obitum Lahiri Mahasayae anno MDCCCXCV, culmen attigit anno MCMXLV, anno quo hic liber completus est. Non possum non permoveri casu quod annus MCMXLV etiam induxit... Nova aetas — aetas energiarum atomicarum revolutionariarum. Omnes mentes cogitabundae, ut numquam antea, ad urgentia pacis et fraternitatis problemata convertuntur, ne usus continuus vis physicae omnes homines una cum difficultatibus abeat.

Quamvis genus humanum eiusque opera sine vestigio tempore aut bomba evanescant, sol tamen in cursu suo non vacillat; astra immutabilem vigiliam servant. Lex cosmica nec sisti nec mutari potest, et homo bene faceret si se cum ea in concordia poneret. Si cosmos contra potentiam est, si sol non cum planetis bellum gerit sed suo tempore recedit ut stellis parvam potestatem det, quid prodest pugnus noster acervus? Num ulla pax vere ex ea proficiscetur? Non crudelitas sed benevolentia nervos universales armat; humanitas pacifica infinitos fructus victoriae cognoscet, dulciores gustu quam ulla quae in solo sanguinis nutrita est.

Foedus Nationum efficax erit naturale, innominatum foedus cordium humanorum.

Latae sympathiae et perspicacia perspicax, quae ad sanationem terrestrium malorum necessariae sunt, non possunt ex sola consideratione intellectuali diversitatum humanarum fluere, sed ex cognitione unicae unitatis hominis — cognationis eius cum Deo. Ad realizationem summi idealis mundi — pacis per fraternitatem — utinam yoga, scientia contactus personalis cum Divino, tempore ad omnes homines in omnibus terris diffusa.

Quamquam civilizatio Indiae omnibus aliis antiquior est, pauci historici animadverterunt eius facinus supervivendi nationalis nullo modo casus esse, sed logicum incidentum in devotione veritatum aeternarum quam India per optimos viros suos in omni generatione obtulit. Per solam continuitatem existentiae, per intransitivitatem ante saecula - num vere eruditi pulverulenti nobis dicere possunt quot fuerint? - India dignissimam responsionem omnium gentium ad provocationem temporis dedit.

Historia Biblica **32-5** Preces Abrahae ad Dominum ut urbs Sodomae servaretur si decem viri iusti in ea invenirentur, et responsum divinum: "Non delebo eam propter decem," novum sensum accipit luce liberationis Indiae ab oblivione Babylonis, Aegypti et aliarum nationum potentium quae olim eius contemporaneae erant. Responsum Domini clare demonstrat terram vivere non rebus materialibus gestis, sed operibus humanis praeclaris.

Audiantur iterum verba divina, hoc saeculo vicesimo, bis sanguine tincto ante semifinitum: Nulla natio quae decem homines, magnos in oculis Iudicis Incorruptibilis, producere potest, exstinctionem cognoscet. His persuasionibus obtemperans, India se non insanam contra mille temporis astutias probavit. Magistri sui ipsius periti omni saeculo solum suum sanctificaverunt; sapientes moderni, similes Christo, ut Lahiri Mahasaya et discipulus eius Sri Yukteswar, surgunt ut proclament scientiam yogae plus quam ullum progressum materialem ad felicitatem hominis et ad longaevum vitae nationis valere.

Rarae informationes de vita Lahiri Mahasaya eiusque doctrina universali umquam in forma impressae apparuerunt. Per triginta annos in India, America et Europa, profundum sincerumque studium in nuntio eius de yoga liberante inveni; narratio scripta vitae magistri, sicut ipse praedixit, nunc in Occidente requiritur, ubi vitae magnorum yogicorum modernorum parum notae sunt.

Nihil nisi unum aut duo libellos parvos Anglice scriptos est de vita guru. Una biographia Bengalice, *Sri Sri* **32-6.** **Shyama Charan Lahiri Mahasaya** anno 1941 apparuit. Scriptum est a discipulo meo, Swami Satyananda, qui per multos annos *acharya* (praeceptor spiritualis) in *Vidyalaya nostra* Ranchi fuit. Pauca ex libro eius interpretata sunt et in hanc partem Lahiri Mahasayae dicatam inserui.

Lahiri Mahasaya natus est die XXX mensis Septembris anno MDCCCXXVIII in familia pia Brahminorum antiquae stirpis. Locus natalis eius fuit vicus Ghurni in regione Nadia prope Krishnagar, Bengalae. Filius minimus natu erat Muktakashi, secundae uxoris Gaur Mohan Lahiri, viri aestimati. (Prima uxor eius, post partum trium filiorum, in peregrinatione mortua erat.) Mater pueri adhuc pueritia eius mortua est; de ea parum notum est praeterquam quod ardens devota Domini Shivae erat, **annos 32-7.** scripturaliter "Rex Yogicorum" designatus est.

Puer Lahiri, cui nomen datum Shyama Charan erat, primos annos in domo maiorum apud Nadia egit. Trium aut quattuor annorum saepe sub arenis in habitu yogi sedens observabatur, corpore praeter caput omnino occulto.

Praedium Lahiri hieme anni 1833 dirutum est, cum flumen Jalangi propinquum cursum suum mutavit et in profundum Gangis evanuit. Unum e templis Shivae a Lahiris conditis una cum domo familiae in flumen descendit. Quidam fidelis imaginem lapideam Domini Shivae ex aquis turbulentis eripuit et in novo templo, nunc bene noto ut Ghurni, collocavit.

Shiva Situs.

Gaur Mohan Lahiri cum familia sua Nadia reliquerunt et Benares incolae facti sunt, ubi pater statim templum Shivae erexit. Domum suam secundum disciplinam Vedicam rexit, cum observantia regulari cultus caeremoniarum, actibus caritatis, et studio scripturarum. Iustus autem et animo aperto, cursum beneficum idearum modernarum non neglexit.

Puer Lahiri in circulis studiorum Benaresi linguae Hindi et Urdu lectiones accepit. Scholam a Joy Narayan Ghosal ductam frequentavit, ubi Sanscrite, Bengalice, Gallice, et Anglice instructus est. Vedarum studio diligenti incumbens , iuvenis yogi disputationes scripturarum a Brahmanis eruditis, inter quos erat Nag-Bhatta, peritus, avidissime audivit.

Shyama Charan erat iuvenis benignus, mitis, et fortis, omnibus comitibus amatus. Corpore bene proportionato, ingenioso, et valido, in natatione et in multis artibus excellebat.

Anno MDCCCXLVI Shyama Charan Lahiri Srimati Kashi Moni, filiae Sri Debnarayan Sanyal, in matrimonium duxit. Domina Indica exemplaris, Kashi Moni officia domestica et officium patrisfamilias, hospitibus et pauperibus serviendi, libenter pergebat. Duo filii sancti, Tincouri et Ducouri, coniunctionem benedixerunt.

Anno MDCCCLI, cum viginti tres annos natus esset, Lahiri Mahasaya munus rationarii in Ministerio Machinarum Militarium regiminis Anglici suscepit. Multas promotiones tempore servitii sui accepit. Itaque non solum magister coram Deo erat, sed etiam successus in parvo dramate humano, ubi munus suum officialis in mundo egit.

Cum officia Ministerii Exercitus translata essent, Lahiri Mahasaya ad Gazipur, Mirjapur, Danapur, Naini Tal, Benares, aliasque regiones translatus est. Post mortem patris, Lahiri totam familiae curam suscipere debuit, cui domum tranquillam in regione Garudeswar Mohulla Benares emit.

Anno aetatis suae tricesimo tertio, Lahiri Mahasaya propositum, propter quod in terra reincarnatus erat, impletum vidit. Flamma cineris occulta, diu fumigans, occasionem accepit ut in flammam erumperet. Decretum divinum, extra hominum obtutum positum, mysteriose operatur ut omnia in manifestationem externam tempore opportuno perducat. Magnum suum… Guru, Babaji, prope Ranikhet, et ab eo in *Kriya Yoga initiatus est* .

Hoc faustum eventum non illi soli accidit; momentum felix fuit universo generi humano, quorum multi postea privilegio consecuti sunt donum *Kriyae , animae excitantis, accipere* . Ars yogae suprema, perdita vel diu evanuerat, iterum in lucem proferebatur. Multi viri et mulieres spiritualiter sitientes tandem viam ad aquas

frigidas *Kriya Yogae invenerunt* . Sicut in legenda Hinduistica, ubi Mater Ganges potionem divinam suam ariditati devoto Bhagirath offert, ita diluvium caeleste *Kriyae* ex secretis Himalayarum arcibus in pulverulenta hominum loca defluxit .

. *Ioannes* 11:1-4 :32-1

A cholera victima est saepe rationalis et plene conscius dexter sursum ad :32-2

.ille/illa/illud momentum de mors. 32-3: Deus mortis

Litteraliter, "Summa :32-4

anima." 32-5: *Genesis* 18:23-

.32

.*Sri* , a praefixum significatio "sanctus" est adiunctus (plerumque bis vel ter) ad nomina de magnus Indicus magistri :32-6

Unus e trinitate Divinitatis — Brahma, Vishnu, Shiva — quorum opus universale est, respective, creationis, :32-7
conservationis, et dissolutionis-restaurationis. Shiva (interdum Siva scriptus), in mythologia ut Dominus Renuntiatorum repraesentatus, apparet in visiones ad Eius fideles sub varii aspectus, talis ut Mahadeva, ille/illa/illud crinibus intricatis
.Asceticus, et Nataraja, Saltator Cosmicus

CAPITULUM: XXXIII

Babaji The Yogi-Christus De Modernus India

Rupes Himalayanae septentrionales prope Badrinarayan adhuc praesentia viva Babaji, guru Lahiri Mahasayae, benedicuntur. Magister secretus formam suam corporalem per saecula, fortasse per millennia, retinuit. Immortalis Babaji est *avatara* . Hoc vocabulum Sanscritum "descensum" significat; radices eius sunt *ava* , "deorsum," et *tri* , "transire." In scripturis Hinduisticis, *avatara* descensum Divinitatis in carnem significat.

"Status spiritualis Babaji humanam comprehensionem transcendit," Sri Yukteswar mihi explicavit. "Visio hominum nana ad stellam eius transcendentalem penetrare non potest. Frustra quis conatur etiam imaginari consecutionem avataris. Incognitum est."

Upanishades singula progressus spiritualis gradus accurate classificaverunt. *Siddha* ("ens perfectum") a statu *jivanmuktae* ("liberatus dum vivit") ad statum ... paramukta ("summe libera" - plena potestas super mortem); haec omnino effugit ab servitutis maica et eius circulus reincarnationis. *Paramukta* igitur raro ad corpus physicum redit; si redit, avatar est, medium divinitus constitutum benedictionum supernarum in mundum.

An avatar est sine subiecto ad ille/illa/illud universalis oeconomia; eius purus corpus, visibilis ut a lux imago, est liber

ab ullo debito erga naturam. Obtutus fortuitus nihil extraordinarium in forma avataris fortasse videt, sed umbram nullam proicit nec vestigium ullum in terra relinquit. Haec sunt externa testimonia symbolica internae carentiae tenebrarum et vinculi materialis. Talis homo-deus solus Veritatem post novit. Relativitates vitae et mortis. Omar Khayyam, tam graviter male intellectus, de hoc viro liberato in immortali scriptura sua, *Rubaiyat , cecinit* :

"Ah, Luna Deliciarum mearum quae decrescere nescis, Luna Coeli iterum oritur; quoties posthac ortus per hunc eundem Hortum me frustra respiciet!"

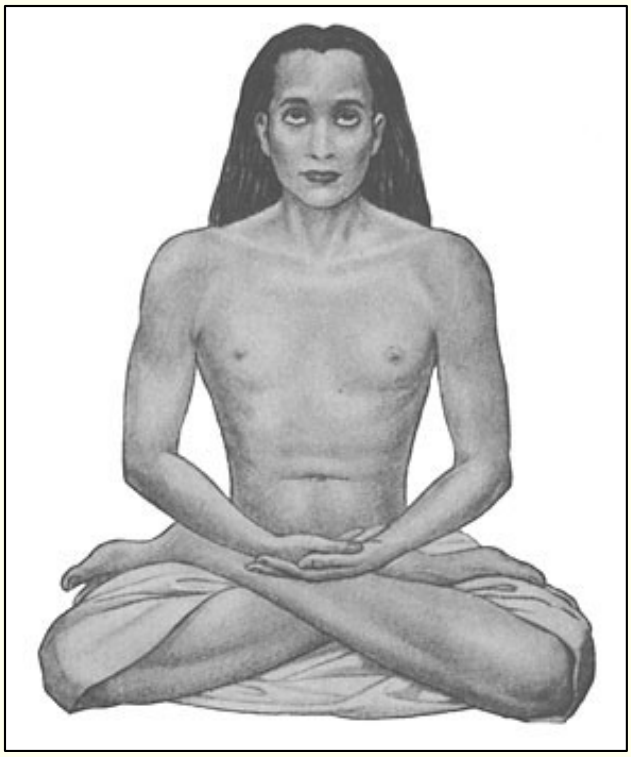
"Luna Deliciarum" est Deus, aeterna Polaris, numquam anachrona. "Luna Coeli" est cosmos externus, legi periodicae recursus vinctus. Eius vincula a vate Persico per sui ipsius cognitionem in perpetuum dissoluta sunt. "Quoties posthac resurgens me frustra respiciet!" Quanta frustratio investigationis ab universo frenetico pro omissione absoluta!

Christus libertatem suam alio modo expressit: "Et accedens quidam scriba dixit ei: Magister, sequar te quocumque ieris. Et dicit ei Iesus: Vulpes foveas habent, et volucres caeli nidos; Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet." **33-1**

Spatiosus cum omnipraesentia, posset Christus sane esse secutus sum excepto in ille/illa/illud generalis Spiritus?

Inter antiquos avatares Indicos Krishna, Rama, Buddha, et Patanjali erant. Magna litteratura poetica lingua Tamil circa Agastyam, avatarem Indicum meridionalium, orta est. Multa miracula per saecula ante et post aetatem Christianam effecit, et ei tribuitur quod formam physicam suam etiam ad hunc diem retinuit.

Missio Babaji in India fuit prophetas adiuvare in dispensationibus suis specialibus exsequendis. Itaque classificationi scripturali *Mahavatar* (Magni Avatari) respondet. Affirmavit se initiationem yogicam Shankarae, antiquo conditori Ordinis Swami, et Kabiro, famoso sancto mediaevali, dedisse. Discipulus eius praecipuus saeculi undevicesimi, ut scimus, Lahiri Mahasaya fuit. revivificator artis *Kriya amissae* .

BABAJI ILLA MAHAVATAR
Guru de Lahiri Mahasaya

Ego habere adiutus unus artifex ad trahere a verum similitudo de ille/illa/illud magnus Yogi-Christus de modernus India.

Mahavatar in perpetua communione cum Christo est; una vibrationes redemptionis emittunt, et spiritualem salutis rationem pro *hac* aetate designaverunt. Opus horum duorum magistrorum plene illuminatorum – unius cum corpore, alterius sine eo – est gentes inspirare ut bella suicidalia, odia inter gentes, sectarianismum religiosum, et mala boomerang materialismi deserant. Babaji bene novit inclinationem temporum modernorum, praesertim vim et complexitates civilizationis occidentalis, et necessitatem diffundendi auto-liberationes yogae aequaliter in Occidente et in Oriente intellegit.

Quod nulla historica Babaji mentio exstat, nos non mirari debet. Magnus guru numquam ullo saeculo palam apparuit; splendor male interpretatus publici nullum locum in consiliis eius millennialibus habet. Sicut Creator, sola sed silens Potestas, Babaji in humili obscuritate operatur.

Magni prophetae, velut Christus et Krishna, ad terram veniunt ad finem certum et spectacularem; abeunt simulac is perfectus est. Alii avatara, velut Babaji, opus suscipiunt quod est... Magis sollicitus est lento progressu evolutionario hominis per saecula quam ullo evento insigni historiae. Tales magistri semper se ab aspectu publico crasso occultant, et potestatem habent invisibiles fieri pro arbitrio. Ob has causas, et quia discipulos suos plerumque iubent silentium de eis servare, nonnullae figurae spirituales insignes mundo ignotae manent. In his paginis de Babaji tantum

indicium vitae eius do - pauca tantum quae ipse apta et utilia iudicat publice communicanda.

Non limitans facta de Babaji familia vel locus natalis carus ad ille/illa/illud annalis cor, habere semper fuisse

inventum. Sermo eius plerumque Hindica est, sed facile quavis lingua colloquitur. Simplex nomen Babaji (pater veneratus) assumpsit; alii tituli honoris ei a discipulis Lahiri Mahasaya dati sunt Mahamuni Babaji Maharaj (summus sanctus ecstaticus), Maha Yogi (maximus yogi), Trambak Baba et Shiva Baba (tituli avatararum Shivae). Num refert nos patronymicum magistri e terra liberati nescire?

"Quotiescumque quis nomen Babaji cum reverentia pronuntiat," Lahiri Mahasaya dixit, "is devotus statim benedictionem spiritualem attrahit."

Guru immortalis nullas aetatis notas in corpore suo fert; iuvenis viginti quinque annorum non plus esse videtur. Cute candida, statura et statura mediocris, corpus Babaji pulchrum et validum splendorem sensibilem radiat. Oculi eius obscuri, tranquilli et teneri sunt; capilli longi et nitentes aenei coloris sunt. Res permirum est Babaji similitudinem miram cum discipulo suo Lahiri Mahasaya habere. Similitudo tam insignis est ut, annis posterioribus, Lahiri Mahasaya pater Babaji iuvenili aspectu haberi potuisset.

Swami Kebalananda, meus sanctus Sanscrita tutor, expensus quidam tempus cum Babaji in ille/illa/illud Himalayae.

"Magister incomparabilis cum grege suo de loco in locum in montibus movetur," Kebalananda mihi narravit. "Parvus eius grex duos discipulos Americanos valde provectos continet. Postquam Babaji in uno loco aliquamdiu fuit, dicit: *'Dera danda uthao.'* ('Castra nostra et baculum tollamus.') *Dandam symbolicam* (baculum bambuseum) portat. Verba eius signum sunt ad cum grege suo statim ad alium locum movendum. Non semper hac methodo itineris astralis utitur; interdum pedibus de cacumine ad cacumen it."

"Babaji ab aliis videri vel agnosci potest tantum cum ita desiderat. Notum est habere" Apparuit multis formis paulo diversis variis devotis — interdum sine barba et mystaciis, interdum cum eis. Cum corpus eius immutabile cibum non requirat, magister raro edit. Comitate sociali erga discipulos visitantes, interdum fructus accipit, aut oryza in lacte et butyro clarificato cocta.

"Duo mirabilia eventa vitae Babaji mihi nota sunt," Kebalananda perrexit. "Discipuli eius una nocte circa ignem ingentem sedebant, qui ad sacram caerimoniam Vedicam ardebat. Magister subito lignum ardentem arripuit et leviter humerum nudum chelae, qui igni prope erat, percussit."

"Domine," quomodo crudele! Lahiri Mahasaya, OMS erat praesens, factus hoc querela

"'Maluissesne eum coram oculis tuis in cineres combustum videre, secundum decretum karmatis eius praeteriti?"

"His verbis Babaji manum suam salutarem in humero deformato chelae posuit. 'Te

hac nocte a morte dolorosa liberavi. Lex karmica per levem tuam igni passum impleta est .'"

"Aliā occasione circulus sacer Babaji adventu peregrini turbatus est. Is mirabili arte ad crepidinem paene inaccessibilem prope castra magistri ascenderat."

"'Domine, tu magnus Babaji esse debes.' Vultus viri ineffabili reverentia illuminatus est. 'Mensibus te inter has asperas rupes sine intermissione quaesivi. Te obsecro ut me discipulum accipias.'"

"Cum ille/illa/illud magnus guru factus non responsum, ille/illa/illud vir acutus ad ille/illa/illud saxosus chasma apud eius pedes.

"Si me recusas, ex hoc monte desiliam. Vita nullum amplius pretium habet nisi ducatum tuum ad Divinum adipisci possim."

"'Salta igitur,' Babaji dixit sine ulla perturbatione. 'Te in statu tuo praesenti progressionis accipere non possum.'"

"Vir statim se de rupe coniecit. Babaji discipulis attonitis mandavit ut corpus peregrini adferrent. Cum forma concisa rediissent, magister manum divinam super mortuum posuit. Ecce! oculos aperuit et se humiliter ante omnipotentem prostravit."

"'Nunc paratus es ad discipulatum.' Babaji amanter ad resuscitatum chelam suum radiavit. 'Audacter difficile experimentum superasti. Mors te iterum non tanget; nunc unus es ex immortali grege nostro.' Tum solitas suas voces discessus dixit, *'Dera danda uthao'* ; totus grex de monte evanuit."

Avatar in Spiritu omnipraesenti vivit; ei nulla distantia quadrato inversa est. Una igitur causa Babaji ad formam physicam suam saeculo post saeculum conservandam incitare potest: desiderium humanitati exemplum concretum propriarum possibilitatum praebendi. Ubi...? Si homo numquam Divinitatis in carne visum dignatus esset, gravi illa mayica illusione opprimeretur, se mortalitatem suam transcendere non posse.

Iesus ab initio seriem vitae suae novit; per singula eventa non propter se, non ex ulla karmica necessitate, sed solum ad elevationem humanae contemplativae transiit. Quattuor discipuli eius nuntii – Matthaeus, Marcus, Lucas et Ioannes – drama ineffabile ad usum posterorum generationum rettulerunt.

Nam Babaji etiam, ibi est non relativitas de praeteritum, praesens, futurum; ab ille/illa/illud initium ille habet Omnes vitae suae partes novit. Attamen, se ad limitatam hominum intelligentiam accommodans, multa acta vitae suae divinae in praesentia unius vel plurium testium egit. Ita accidit ut discipulus Lahiri Mahasaya praesens esset cum Babaji tempus maturum sibi iudicavit ut possibilitatem immortalitatis corporalis proclamaret. Hanc promissionem coram Ram Gopal Muzumdar protulit, ut tandem innotesceret ad inspirationem aliorum cordium

quaerentium. Magni verba sua loquuntur et in cursu rerum naturali apparente participant, solum propter bonum hominis, sicut Christus dixit: "Pater... sciebam quia semper me audis: sed *propter populum qui circumstant dixi,* ut credant quia tu me misisti." **33-2** Per

Visitatio mea apud Ranbajpur cum Ram Gopal, "sancto insomne," **33-3** fabulam mirabilem primi congressus sui cum Babaji narravit.

"Interdum speluncam meam solitariam relinquebam ut ad pedes Lahiri Mahasayae in Benare sederem," Ram Gopal mihi narravit. "Quadam media nocte, cum silenter in coetu discipulorum eius meditarer, magister petitionem inopinatam fecit."

"Aries" Gopal, ille dixit, "I" apud semel ad ille/illa/illud Dasasamedh balneum * *gang* *

"Mox ad locum secretum perveni. Nox lunae lumine et stellis micantibus clara erat. Postquam aliquamdiu in patienti silentio sedi, attentio mea ad ingentem tabulam lapideam prope pedes meos conversa est. Paulatim surrexit, speluncam subterraneam revelans. Dum lapis quodam modo ignoto aequilibrium manebat, forma mulieris iuvenis et praeclare pulchrae, velata, e spelunca in altum levata est. Halo molli circumdata, lente ante me descendit et immota stetit, interiore extasis statu immersa. Tandem se movit et leniter locuta est."

"Mataji sum, annos **XXXIII et IV natus."** soror Babaji. Rogavi eum et etiam Lahiri Mahasaya ut ad speluncam meam hac nocte veniant ad rem magni momenti disputandam.

"Lux nebulosa super Gangem celeriter ferebatur; mira illa fulgore in opacis aquis relucebat. Propius propiusque appropinquabat, donec, fulgure caeco, apparuit..." latus Mataji et se statim in formam humanam Lahiri Mahasaya condensavit. Humiliter ad pedes sanctae feminae se inclinavit.

"Antequam ex perturbatione mea convaluissem, ulterius stupore affectus sum cum massam mysticae lucis in caelo circumvolantem conspexi. Celeriter descendens, vortex flammea ad coetum nostrum appropinquavit et in corpus iuvenis pulchri se materializavit, qui, statim intellexi, Babaji erat. Similis Lahiri Mahasaya videbatur, sola differentia quod Babaji multo iunior apparebat et capillos longos et claros habebat."

"Lahiri Mahasaya, Mataji, et ego ad pedes guru genua fleximus. Sensatio aetheria gloriae beatificae omnem fibram mei animi permovit dum carnem eius divinam tetigi."

"'Soror benedicta,' inquit Babaji, 'formam meam exuere et in Infinitum Flumen immergere in animo habeo .'"

"'Consilium tuum iam conspexi, domine carissime. Volui tecum hac nocte de eo disserere. Cur corpus tuum relinquere debes?' Mulier gloriosa eum suppliciter aspexit.

"Quid?" est ille/illa/illud differentia si Ego induere a visibilis vel invisibilis unda in ille/illa/illud oceanus de meus Spiritus?

"Mataji respondit cum quadam facetiae scintilla. 'Guru immortalis, si nihil interest, quaeso ne umquam formam tuam deseras." **33-5**

"Esto" id ita, Babaji dixit sollemniter. Ego voluntas numquam discedere meus physicus corpus. Id voluntas semper manere visibilis

saltem paucis hominibus in hac terra. Dominus voluntatem suam per labia vestra pronuntiavit.

"Dum sermonem inter has entitates excelsas attonitus audiebam, magnus guru cum gestu benigno ad me se convertit."

"'Noli timere, Ram Gopal,' inquit, 'benedictus es testis esse in scaena huius immortalis promissionis.'"

"Dulci vocis Babaji melodia evanescente, forma eius et Lahiri Mahasaya lente leviter super Gangem retrorsum mota est. Aureola lucis fulgentis corpora eorum tegebat dum in caelum nocturnum evanescebant. Forma Mataji ad speluncam natavit et descendit; lapis..." lamina per se clausa, quasi vecte invisibili operans.

"Infinite inspiratus, ad domum Lahiri Mahasayae me reverti. Dum prima luce ante eum me inclinabam, guru meus mihi intellegens arrisit."

"'Gaudeo pro te, Ram Gopal,' inquit. 'Desiderium Babaji et Mataji conveniendi, quod saepe mihi expressisti, tandem sacrum impletum est.'"

"Condiscipuli mei mihi nuntiaverunt Lahiri Mahasaya e suggestu suo non movisse ab mane vesperi praecedenti."

ghat profectus es ,' mihi unus e chelis narravit. Primum veritatem in versibus scripturalibus plene intellexi, qui dicunt hominem sui ipsius perfectionem in duobus pluribusve corporibus simul in diversis locis apparere posse."

"Lahiri Mahasaya postea mihi multa puncta metaphysica de occulto consilio divino pro hac terra explicavit," Ram Gopal conclusit. "Babaji a Deo electus est ut in corpore suo per totam durationem huius cycli mundi maneat. Aetates venient et ibunt - adhuc immortalis magister, **33-6."** drama saeculorum contemplantes, in hac scaena terrestri praesentes erunt."

Capitulum XXXIII Adnotationes

. *Matthaeus* 8:19-20 :33-1

. *Ioannes* 11:41-42 :33-2

33-3 : The ubique praesens yogi OMS observatus ille Ego defecit ad arcus ante ille/illa/illud Tarakeswar sacrarium (capitulum 13).

33-4 : "Sanctus "Mater." Mataji etiam habet vixit per ille/illa/illud saecula; illa est fere ut longe provectus spiritualiter ut eam frater. Illa in extasi manet in spelunca subterranea occulta prope Dasasamedh *ghat* .

33-5 : Hoc incidentum admonet unus de Thales. The magnus Graecum philosophus doctus ille ibi erat non differentia inter vita et mors. "Cur igitur," interrogavit criticus, "non morieris?" "Quia," respondit Thales, "nihil interest."

33-6 : "Vere," vere, Ego dicere ad tu, Si a vir servare meus dicens (manent ininterrupte in ille/illa/illud Christus Conscientia ille debeo

CAPITULUM: XXXIV

Materializatio A Palatium In The Himalayae

"Primus Babaji congressus cum Lahiri Mahasaya fabula captivans est, et una ex paucis quae nobis imaginem accuratam immortalis guru praebet."

Haec verba fuerunt praefatio Swami Kebalanandae ad fabulam mirabilem. Primo cum eam narravit, prorsus incantatus fui. Saepe aliis occasionibus praeceptorem meum Sanscriticum benignum ad fabulam repetendam persuasi, quae mihi postea fere iisdem verbis a Sri Yukteswar narrata est. Ambo discipuli Lahiri Mahasaya fabulam mirabilem directe ex ore guru sui audiverant.

"Primum meum congressum cum Babaji anno meo tricesimo tertio accidit," Lahiri Mahasaya dixerat. "Autumno anni 1861 Danapuri ut rationarius publicus in Departamento Machinarum Militarium collocatus eram. Quadam mane procurator officii me vocavit."

"'Lahiri,' inquit, 'telegramma modo ex officio nostro principali advenit. Ad Ranikhet transferendus es, ubi statio militaris **34-1... "** nunc constituitur.

"Cum uno servo, iter quingentorum milium passuum suscepi. Equo et curru iter facientes, triginta diebus ad locum Ranikhet in Himalaya pervenimus." **34-2**

"Munera mea officii non erant onerosa; multas horas in magnificis collibus vagando degere potui. Rumor ad me pervenit magnos sanctos regionem praesentia sua beasse; magnum desiderium eos videndi sensi. Dum uno die primo ambulabam, attonitus sum vocem longinquam nomen meum vocantem audiendo. Strenuum ascensum meum in montem Drongiri continuavi. Levis inquietudo me vehementer invasit cogitans me vestigia mea retrahere non posse antequam tenebrae silvam descendissent."

"Tandem ad parvam campum apertum perveni, cuius latera speluncis conspersa

erant. In uno e saxis crepidinibus stabat iuvenis ridens, manum salutans porrigens. Cum stupore animadverti eum, praeter capillos aeneos, mihi mirum in modum similem esse."

"Lahiri," tu habere veni! The sanctus allocutus ego amanter in Hindica. Requies hic in hoc spelunca. Id

erat Ego OMS vocatus te.

"Ego ingressus a elegans parvus spelunca quae contentus plures laneus stragulis et a pauci *kamandulus*
(mendicans craterae).

"Lahiri," facere tu memento ille sedes? The yogi acutus ad a plicata stragulum in unus angulus.

"'Minime, domine.' Aliquantum attonitus ob insolentiam huius mei itineris, addidi, 'Iam discedere debeo, ante noxam. Negotia mane in officio meo habeo.'"

"Sanctus ille mysteriosus Anglice respondit, 'Officium tibi allatum est, non tu propter officium.'"

"Obstupui quod hic asceta silvestris non solum Anglice loquebatur, sed etiam verba Christi paraphrasabat." **34-3**

"'Video telegramma meum effectum habuisse.' Dictum yogi mihi incomprehensibile erat; quid significaret quaesivi ."

"Ego" referre ad ille/illa/illud telegramma ille vocatus tu ad haec segregatus partes. Id erat Ego OMS Tacite menti superioris tui suggessisti ut ad Ranikhet transferreris. Cum quis unitatem suam cum genere humano sentit, omnes mentes fiunt stationes transmissoriae per quas operari potest. "Voluntatem." Leniter addidit, "Lahiri, certe haec spelunca tibi nota videtur?"

"Dum silentium attonitum servabam, sanctus accessit et me leniter percussit." frontem. Ad eius tactum magneticum, mirabilis fluminis per cerebrum meum pervagatus est, dulces memorias quasi seminum prioris vitae meae liberans.

"'Memini!' Vox mea laetitiae singultibus semi-obstupefacta erat. 'Tu es meus guru Babaji, qui mihi semper pertinuit! Scaenae praeteritorum in mente mea vivide resurgunt; hic in hac spelunca multos annos ultimae incarnationis meae egi!" Dum ineffabiles memoriae me obruebant, lacrimans pedes magistri mei amplexus sum.

"'Plus quam triginta annos te hic exspectavi - te ad me redire exspectavi!' Vox Babaji caelesti amore resonabat. 'Abstulisti et in tumultuosas undas evanuisti...'" Vita ultra mortem. Virga magica karmatis tui te tetigit, et abieras! Quamquam me e conspectu amisisti, numquam te e conspectu amisi! Te per mare astrale lucens persecutus sum, ubi angeli gloriosi navigant. Per tenebras, tempestates, tumultus et lucem te secutus sum, velut avis mater pullos suos custodiens. Dum tempus humanum vitae uteri explevisti, et infans emersisti, Oculus meus semper in te erat. Cum parvam tuam formam in statu loti sub arenis Nadiae pueritia tua tegebas, invisibiliter praesens eram! Patienter, mense post mensem, anno post annum, te

custodivi, hunc diem perfectum expectans. Nunc mecum es! Ecce, ecce spelunca tua, olim dilecta! Eam semper mundam et paratam tibi servavi. Ecce sacra tua *asana* - stragulum, ubi quotidie sedebas ut cor tuum crescente Deo impleres! Ecce ibi crateram tuam, ex qua... Saepe nectar a me paratum bibisti! Ecce quomodo poculum aeneum splendide politum servavi,

ille tu potestas bibere iterum inde! Meus proprium facere tu nunc Intellegisne?

"'Guru mi, quid dicam?' murmuravi fracte. 'Ubi umquam quisquam de tali amore immortali audivit?' Diu et extatice contemplatus sum thesaurum meum aeternum, guru meum in vita et in morte."

"'Lahiri, purificatione indiges. Oleum in hac patera bibe et iuxta flumen recumbe." Sapientia practica Babaji, cum rapido et memoriā subrisu cogitavi, semper in prospectu erat.

"Eius praeceptis parui. Quamquam glacialis nox Himalayana descendebat, tamen solacium quoddam, interna radiatio, in omni cellula corporis mei pulsare coepit. Mirabar. Num oleum ignotum calore cosmico praeditum erat?"

"Venti amari in tenebris me circumagebant, ululantes ferocissimum certamen. Frigidae undae fluminis Gogash interdum corpus meum, in ripa saxosa extensum, permeantes. Tigres prope ululabant, sed cor meum a timore vacuum erat; vis radians nuper intra me generata fiduciam inexpugnabilis protectionis praebebat. Horae complures celeriter praeterierunt; memoriae evanuerunt." alterius vitae se in praesens splendidum exemplar reunionis cum divino meo guru conexerunt.

"Cogitationes meae solitariae sono pedum appropinquantium interruptae sunt. In tenebris, manus viri me leniter ad pedes surgere adiuvit et vestes siccas mihi dedit."

"Veni," frater,' meus comes dixit. 'The' magister exspectat te.

"Per silvam viam duxit. Nox tristis subito constanti lumine procul illuminata est."

"Potestne" ille esse ille/illa/illud ortus solis? Ego quaesivit. Certe ille/illa/illud totus nox habet non praeteriit?

"'Hora est media nox.' Dux meus leniter risit. 'Lux illa est splendor aurei palatii, hic hac nocte ab incomparabili Babaji materializatus. In obscuro praeterito, olim desiderium expressisti pulchritudines palatii fruendi. Magister noster nunc desiderium tuum explet, ita te a vinculis karmae liberans.' **34-4** Addidit, "Magnificum palatium erit locus initiationis tuae hac nocte in *Kriya Yogam* . Omnes fratres tui hic in cantu salutationis coniunguntur, gaudentes fine longi exilii tui. Ecce!"

"Palatium vastum auro fulgente ante nos stabat. Innumeris gemmis ornatum, et inter hortos cultos situm, spectaculum magnitudinis incomparabilis praebebat. Sancti vultu angelico iuxta portas fulgentes, semirubescentes splendore rubinorum, collocabantur."
Adamantes, margaritae, sapphiri, et smaragdi magnae magnitudinis ac splendoris in arcubus ornatis infixi erant.

"Socium meum in spatiosam aulam receptionis secutus sum. Odor thuris et rosarum per aerem ferebatur; lucernae obscurae splendorem multicolorem effundebant. Parvi coetus devotorum, quidam candidi, quidam fusci, musica canebant, aut in statu meditativo sedebant, pace interiore immersi. Gaudium vibrans atmosphaeram pervadebat."

"'Pastate oculis; fruere splendore artistico huius palatii, nam in honorem vestrum solum creatum est.' Dux meus cum commiseratione subrisit dum ego paucas admirationis exclamationes edidi ."

"'Frater,' inquam, 'pulchritudo huius structurae fines imaginationis humanae superat. Quaeso mihi mysterium originis eius narra.'"

"'Libenter te illuminabo.' Oculi obscuri socii mei sapientia micabant. 'Re vera nihil inexplicabile in hac materializatione est. Totus cosmos est cogitatio materializata...'" Creator. Haec gravis, terrena gleba, in spatio volitans, somnium Dei est. Omnia ex conscientia sua creavit, sicut homo in conscientia somnii sui creationem cum creaturis suis reproducit et vivificat.

"Deus primum terram ut ideam creavit. Deinde eam vivificavit; atomi energiae in ortum venerunt. Atomos in hanc sphaeram solidam coordinavit. Omnes moleculae eius voluntate Dei coniunguntur. Cum voluntatem suam retraxerit, terra iterum in energiam dissolvetur. Energia dissolvetur." in conscientiam; idea terrae ex obiectivitate evanescet.

"Substantia somnii in materializatione tenetur a cogitatione subconscia somniantis. Cum illa cogitatio cohaerens in vigilia retrahitur, somnium et eius elementa dissolvuntur. Homo oculos claudit et creationem somnii erigit quam, expergiscens, sine labore dematerializat. Exemplar archetypum divinum sequitur. Similiter, cum in conscientia cosmica expergiscitur, sine labore illusiones somnii cosmici dematerializabit."

"'Unum cum infinita Voluntate omnia perficiente, Babaji atomos elementales evocare potest ut se coniungant et in quavis forma manifestent. Hoc aureum palatium, statim creatum, reale est, sicut haec terra realis est. Babaji hanc palatinam domum ex mente sua creavit et atomos eius vi voluntatis suae coniungit, sicut Deus hanc terram creavit et eam integram conservat.' Addidit, 'Cum haec structura proposito suo functa erit, Babaji eam dematerializabit.'"

"Dum ego stupore tacitus manerem, dux meus amplo gestu dedit. 'Hoc palatium fulgens, gemmis superbe ornatum, non humano opere aut auro gemmisque laboriose effossis aedificatum est. Solide stat, homini ingens provocatio. **34-5"** Quicumque se filium Dei agnoscit, sicut Babaji fecit, quemvis finem pervenire potest per infinitas vires in se latentes. Lapis vulgaris intra se secretum stupendae energiae atomicae includit; **34-6** Etiam sic, mortalis tamen est divinitatis vis.

"Sapiens de mensa proxima vasculum elegans sustulit, cuius ansa adamantibus fulgebat. 'Magnus noster guru hoc palatium creavit myriades radiorum cosmicorum liberorum solidificando,' perrexit. 'Tange hoc vasculum et adamantes eius; omnia experimenta sensuum probant.'"

"Ego examinatus ille/illa/illud vasculum et praeteriit meus manus super ille/illa/illud levis parietes cubiculi crassus cum aurum fulgens. Quaeque gemmarum laute dispersarum collectione regis digna erat. Profunda Satisfactio mentem meam diffusa est. Desiderium submersum, in subconscio meo abditum a vitis

nunc abiit, videbatur simul gratum et exstinctus.

"Comes meus elegans me per ornatos arcus et porticus in seriem cubiculorum duxit." Opulenter ornatum more palatii imperatoris. Aulam immensam intravimus. In medio stabat thronus aureus, gemmis incrustatus, fulgentem colorum mixturam effundentibus. Ibi, loto in habitu, sedebat summus Babaji. In pavimento fulgente ad pedes eius genua flexi.

"'Lahiri, adhucne desideriis tuis somniorum palatii aurei epularis?" Oculi guru mei micabant. similis eius proprius sapphiri. "Expergiscere!" or "Expergiscere!" Omnes tuus terrestris sitit sunt de ad esse "In aeternum exstinctus." Murmuravit quaedam verba mystica benedictionis. "Fili mi, surge. Accipe initiationem tuam in regnum Dei per *Kriya Yogam* ."

"Babaji manum extendit; ignis *homa* (sacrificialis) apparuit, fructibus floribusque circumdatus. Artem yogicam liberantem ante hoc aram flammeam accepi."

"Ritus prima luce perfecta sunt. In statu extatico meo, somnum non desideravi, et per palatium, undique thesauris et *rebus artis pretiosis repletum, vagatus sum* ." Ad hortos pulcherrimos descendens, prope easdem speluncas et steriles montium clivos animadverti, qui heri nullam vicinitatem palatio aut florido solario praebuerant.

"Palatium, sub frigida Himalayana luce fabulose relucentem, rursus ingressus, praesentiam magistri mei quaesivi. Adhuc in solio sedebat, multis discipulis tacitis circumdatus."

"Lahiri," tu sunt esuriens. Babaji additum, 'Proxima' tuus oculi.

"Cum ea iterum aperui, palatium illud incantatorium et horti eius pictoresci evanuerant. Corpus meum et formae Babaji et coetus chelarum nunc omnes in nudo sedebant." in loco ipso palatii evanuisti, non procul ab solis illuminatis aditubus speluncarum saxosarum. Recordatus sum ducem meum dixisse palatium dematerializaturum esse, eius Atomi captivi in essentiam cogitationis, ex qua orta erat, emissi. Quamquam attonitus, guru meum confidenter aspexi. Nesciebam quid deinde in hoc die miraculorum expectarem.

"'Propositum, propter quod palatium creatum est, nunc perfectum est,' Babaji explicavit. Vas fictile e terra sustulit. 'Manum tuam ibi pone et quemcumque cibum desideras accipe.'"

"Simul ac latam crateram vacuam tetigi, *luchis butyro frictis calidis* , curry, et dulcibus raris cumulata est. Mihi ipsi servivi, observans vas semper plenum esse. Finito cibo, aquam quaesivi. Guru meus crateram ante me monstravit. Ecce! cibus fuerat..." evanuit; in eius loco aqua erat, clara velut ex rivo montano.

"'Pauci mortales sciunt regnum Dei regnum rerum mundanarum complecti,' Babaji observavit. 'Regnum divinum ad terrena extenditur, sed hoc posterius, cum sit illusorium, essentiam realitatis comprehendere non potest.'"

"Carissime" guru ultimus nox tu demonstratum nam ego ille/illa/illud nexus de pulchritudo in caelum et terram! Ego

Subrisi ad memorias palatii evanidi; profecto nullus simplex yogi umquam initiationem in augusta Spiritus mysteria inter circumstantias magis admirabiles luxuriae acceperat! Tranquille aspexi ad acerbum discrimen scaenae praesentis. Solum macilentum, tectum caelum plenum, speluncae perfugium primitivum offerentes — omnia gratiosum naturalem locum pro sanctis seraphicis circum me videbantur.

"Illa post meridiem in stragulis meis sedi, sacratus associationibus rerum gestarum vitae praeteritae. Guru meus divinus accessit et manum suam super caput meum posuit. Statum *nirbikalpae samadhi ingressus sum* , per septem dies in beatitudine eius ininterrumpiter manens. Transiens strata successiva cognitionis sui," Immortalia realitatis regna penetravi. Omnes fallaces limitationes evanuerunt; anima mea plene in aeterna ara Spiritus Cosmici stabilita est. Octavo die ad pedes guru mei procidi et eum imploravi ut me semper prope se in hac sacra solitudine teneret.

"'Fili mi,' inquit Babaji, me amplectens, 'partes tuae in hac incarnatione in scaena externa agendae sunt. Ante nativitatem multis vitis meditationis solitariae beatus, nunc cum mundo hominum te miscere debes ."

"Profunda quaedam causa subiacuit cur me hac vice non convenires nisi iam vir coniugatus esses, modicis negotiis officiis instructus. Cogitationes de coetu nostro secreto in Himalayas ingrediendo seponere debes; vita tua in mercatibus refertis iacet, exemplum praebens idealis yogi-capifamilias."

"'Clamor multorum hominum ac mulierum mundanorum perturbatorum non inauditus est in aures Magnorum,' perrexit. 'Electus es ut solacium spirituale per *Kriya Yogam* multis studiosis quaerentibus afferas. Milliones qui vinculis familiaribus et gravibus officiis mundanis obruuntur novum animum a te, domino familiae qualis ipsi sunt, capient. Eos ducere debes ut videant summas yogicas perfectiones non excludi patri familiae. Etiam in mundo, yogi qui fideliter officia sua exsequitur, sine motivo personali aut adhaesione, viam certam illuminationis ingreditur."

"Nulla necessitas te cogit mundum relinquere, nam intus iam omne eius vinculum karmicum disrupisti. Non huius mundi, sed adhuc in eo esse debes. Multi anni adhuc restant quibus officia tua familiaria, negotialia, civilia et spiritualia conscie explere debes. Dulcis novus aura divinae spei arida corda hominum mundanorum penetrabit. Ex vita tua aequilibrata, intelligent liberationem pendere ab interioribus, potius quam externis, renuntiationibus."

"Quam remota videbantur familia mea, officium, mundus, dum guru meum in altis Himalayanis solitudinibus audiebam. Attamen adamantina veritas in verbis eius resonabat; submissive consensi relinquere hunc beatum portum pacis. Babaji me instruxit in antiquis rigidis regulis quae transmissionem artis yogicae a guru ad

discipulum gubernant."

"'Clavem *Kriya* tantum chelis idoneis tribuite,' dixit Babaji. 'Qui vovit se omnia in hac investigatione sacrificare...'" de ille/illa/illud Divinum est aptus ad explicare ille/illa/illud finalis mysteria de vita per ille/illa/illud scientia de meditatio.

Kriya amissam resuscitando , nonne beneficium illud augebis requisitis strictis discipulatus relaxandis?" Observavi...

suppliciter ad Babaji. 'Precor ut mihi liceat *Kriya* omnibus quaerentibus communicare, etiamsi initio non possint se ad perfectam renunciationem interiorem promittere. Viri et mulieres cruciati mundi, triplici dolore persecuti, **34-7** Speciali incitamento indigent. Numquam fortasse viam ad libertatem tentabunt si initiatio *Kriya* eis denegetur.

"'Ita sit. Divina voluntas per te expressa est.' His simplicibus verbis, misericors guru severas cautiones, quae per saecula *Kriya* a mundo celaverant, abiecit. 'Da *Kriya* gratis omnibus qui humiliter auxilium petunt.'"

Post silentium, Babaji addidit, 'Hoc promissum maiestatis ex Bhagavad Gita singulis" discipulis vestris repete *: "Swalpamasya Dharmasya, Trayata Mahato Bhoyat"* - "Etiam parva huius religionis exercitatio vos a timoribus maximis et ingentibus doloribus servabit." **34-8**

"Cum mane sequenti ad pedes guru mei genua flecterem pro eius valedictione, sensit meam profundam aversionem ab eo relinquendo."

"'Nulla separatio nobis est, dilectissima filia.' Humerum meum amanter tetigit. 'Ubicumque fueris, quotiescumque me vocaveris, statim tecum ero.'"

"Mirabili eius promisso consolatus, et auro nuper reperto divinae sapientiae dives, montem descendi. In officio a collegis meis exceptus sum, qui per decem dies me in silvis Himalayanis perditum putaverant. Epistula mox a sede principali advenit. "

"'Lahiri redire ad Danapur **34-9"** "officium," legitur. "Translatio eius ad Ranikhet errore facta est. Alius vir mittendus erat ad munia Ranikhet suscipienda."

"Surisi, de occultis contradictis fluctibus rerum meditans, quae me ad hunc remotissimum locum Indiae duxerant."

"Antequam Danapuri redirem, aliquot dies apud familiam Bengalensem Moradabad egi. Sex amicorum grex convenerat ut me salutaret. Dum sermonem ad res spirituales converterem, hospes meus tristis dixit:"

"'O,'" in haec dies India est egens de sancti!

"'Babu,'" Ego protestatus est calide, de cursus ibi sunt adhuc magnus magistri in hoc terram!

"Exaltato fervore, impulsus sum ad narrandas res mirabiles in Himalaya.
Parva cohors comiter incredula erat."

"'Lahiri,' quidam vir leniter dixit, 'mens tua in illis aëribus montanis tenuibus pressa

est. Hoc est quoddam somnium diurnum quod narrasti.'"

"Ardens cum ille/illa/illud studium de veritas, Ego locutus est sine debitum cogitatio. Si Ego vocatio eum meus guru voluntas

apparere dexter in hoc domus.

"Studium in omnibus oculis relucebat; non mirum erat coetum cupidum esse sanctum tam insolito modo materializatum conspicere. Paene invitus, cubiculum quietum et duas novas stragulas laneas petivi."

"'Magister ex aethere materializabitur,' inquam. 'Silentes extra ianuam manete; mox vos vocabo.'"

"In statum meditationis delapsus sum, guru meum humiliter invocans. Mox obscura cubicula obscura luce lunae impleta est; figura luminosa Babaji emersit."

"'Lahiri, num me propter nugacitatem vocas?' severus erat magistri aspectus. 'Veritas est studiosis quaerentibus, non vanis curiosis. Facile est credere cum quis videt; nihil igitur est negare.'"
"Veritas suprasensualis meretur et invenitur ab iis qui naturalem materialisticum dubitationem superant." Graviter addidit, "Dimitte me!"

"Suprecans ad pedes eius procidi. 'Sancte guru, gravem errorem meum intellego; veniam humiliter peto. Ut fidem in his mentibus spiritualiter caecis crearem, te vocare ausus sum. Quia benigne ad preces meas apparuisti, quaeso ne discedas sine benedictione amicis meis. Quamvis infideles sint, saltem veritatem mirandarum mearum assertionum investigare voluerunt."

"'Bene; paulisper manebo. Nolo verba tua coram amicis tuis infamari." Vultus Babaji mitior factus erat, sed leniter addidit, 'Exinde, mi fili, veniam cum mihi opus erit, et non semper cum me vocaveris. **34-10** '"

"Cum ianuam aperui, silentium intentum in parvo grege regnabat. Quasi sensibus suis diffidentes, amici mei figuram splendidam in sede stragulata intuebantur."

"'Hic est hypnotismus massalis!' Quidam vir aperte risit. 'Nemo hanc cameram sine nostra conscientia intrare potuisset!'

"Babaji arridens progressus est et singulis significavit ut calidam et solidam corporis sui carnem tangerent. Dubitationibus dimissis, amici mei se humi prostraverunt, reverentia paenitentiae pleni."

"'Let *halua* **34-11.html "** "Estote parati." Babaji hanc petitionem fecit, sciebam, ut coetum de realitate sua physica magis confirmaret. Dum puls fervebat, guru divinus affabiliter fabulabatur. Magna erat metamorphosis horum Thomarum dubitantium in devotos Sanctos Paulos. Postquam edimus, Babaji singulos nostrum vicissim benedixit. Subito fulgur accidit; vidimus dechemicalizationem elementorum electronicorum corporis Babaji in lucem vaporosam diffusam. Voluntas magistri, a Deo accommodata, atomorum aetheris, qui corpus eius coniungebantur,

comprehensionem laxaverat; statim trilliones minimarum scintillarum vitaetronicarum in infinitum receptaculum evanuerunt.

"Cum meus proprius oculi Ego habere visum ille/illa/illud victor de mors. Maitra **34-12** unus de ille/illa/illud grex, locutus est

reverenter. Vultus eius gaudio recentis expergefactionis transfiguratus est. 'Summus guru cum tempore et spatio lusit, sicut puer cum bullis ludit. Unum cum clavibus caeli et terrae vidi.'

"Mox Danapūram redii. Firmiter in Spiritu haerens, iterum multiplicia negotia et officia familiaria patrisfamilias suscepi."

Lahiri Mahasaya etiam Swami Kebalanandae et Sri Yukteswar narravit historiam alterius conventus cum Babaji, sub condicionibus quae promissum guru in memoriam revocabant: "Veniabo quotiescumque me desiderabitis."

"Scena erat *Kumbha Mela* apud Allahabad," Lahiri Mahasaya discipulis suis narravit. "Eo ieram per breve tempus vacationis a muneribus meis. Dum inter turbam monachorum vagabar..." et sadhūs qui e longinquis locis venerant ad festivitatem sacram frequentandam, animadverti asceticum cinere oblitum qui phialam mendicantis tenebat. Cogitatio mihi orta est virum hypocritam esse, gerens ille/illa/illud extrorsum symbola de renunciatio sine a correspondens introrsum gratia.

"Vix asceticum praeterii, cum oculus meus attonitus in Babaji incidit. Ille coram anachoreta capillis intricatis genuflexus erat."

"'Guruji!' Ego festinatus ad eius latus. "Domine," quid sunt tu agens hic?

"'Pedes huius renuntiantis lavo, deinde instrumenta coquinaria eius mundabo.' Babaji." "Mihi quasi puer parvulus subrisit; sciebam eum insinuare se velle neminem reprehenderem, sed Dominum aequaliter in omnibus corporibus templis habitare videre, sive superiorum sive inferiorum hominum. Magnus guru addidit, 'Sadhus sapientibus et imperitis serviendo, maximam virtutem disco, Deo prae omnibus aliis placentem - humilitatem.'"

34-1 : Nunc a militaris sanatorium A MDCCCLXI ille/illa/illud Britannicus Gubernatio habui iam constitutus certus communicationes telegraphicae .

34-2 : Ranikhet, in ille/illa/illud Almora districtus de Unita Provinciae, est situs apud ille/illa/illud pes de Nanda Devi ille/illa/illud summus Cacumen Himalayanum (25,661 pedes) in India Britannica.

34-3 : "The sabbatum erat factus nam vir, et non vir nam ille/illa/illud sabbatum."- *Marcus* 2:27.

34-4 : The karmicus lex requirit ille omnis humanus votum invenio ultimus impletio. Desiderium est sic ille/illa/illud catena quae ligat hominem ad rotam reincarnationis.

34-5 :

Quid est a miraculum? - Estne? a"
opprobrium, 'Tis unus tacitus satira
".in genus humanum

. Eduardus Iuvenis, in *Nox Cogitationes*-

34-6 : The theoria de ille/illa/illud atomicus structura de materia erat explicatus in ille/illa/illud antiquus Indicus *Vaisesika* et *Nyaya* tractatus. "Ibi sunt vastus mundi omnes positus absens intra ille/illa/illud cavitates de quisque atomus multiplicis ut ille/illa/illud particulae in a radius solis." - *Yoga Vasishtha.*

34-7 : Physica, mentalis, et spiritualis passio; manifestatus, respective, in morbus, in psychologicus insufficientiae vel "complexis," et in animae ignorantia.

34-8 : Capitulum 11:40.

34-9 : A oppidum prope Benares.

34-10 : In ille/illa/illud semita ad ille/illa/illud Infinitus, aequaliter illuminatus magistri similis Lahiri Mahasaya Maius pati ab unus excessus de zelus et subiectus esse ad disciplina. In ille/illa/illud *Bhagavad Gita* , nos legere multi transitus ubi ille/illa/illud divinus guru Krishna dat castigatio ad principem devotorum, Arjunam.

34-11 : A puls factus de cremor de triticum frictus in butyrum et coctus cum lac

34-12 Vir, Maitra, ad quem Lahiri Mahasaya hic loquitur, postea in sui ipsius cognitione valde progressus est. Ego occurri Maitra breviter post meus graduatio ab altus schola; ille visitavi ille/illa/illud Mahamandal eremitorium in Benares dum incola eram. Tum mihi narravit de Babaji materializatione coram grege Moradabadensi. "Ex miraculo," Maitra mihi explicavit, "discipulus per totam vitam Lahiri Mahasaya factus sum."

CAPITULUM: XXXV

The Christi similis Vita De Lahiri Mahasaya

"Sic decet nos implere omnem iustitiam." **35-1** His verbis ad Ioannem Baptistam, et rogando a Ioanne ut eum baptizaret, Iesus iura divina sui guru agnoscebat.

Ex studio reverenti Bibliorum ex prospectu Orientali, **35-2** Et ex perceptione intuitiva, mihi persuasum est Ioannem Baptistam, in vitis praeteritis, guru Christi fuisse. Multae sunt paginae in Biblia quae inferunt Ioannem et Iesum in ultimis incarnationibus, respective, Eliam et discipulum eius Elisam fuisse. (Hae sunt orthographiae in Vetere Testamento. Interpretes Graeci nomina Eliam et Eliseum scripserunt; in Novo Testamento his formis mutatis iterum apparent.)

Finis Veteris Testamenti est praedictio reincarnationis Eliae et Elisae: "Ecce, ego mittam vobis Eliam prophetam, antequam veniat dies Domini magnus et horribilis." **35-3** Ita Ioannes (Elias), missus "ante adventum ... Domini," paulo ante natus est. ut praeco Christi fungeretur. Angelus Zachariae patri apparuit ut testificaretur futurum filium suum Ioannem non alium fore quam Eliam (Eliam).

"Sed ille/illa/illud angelus dixit ad eum Timor non, Zacharias: nam tuus precatio est audivi; et tuus uxor Elisabeth

debeo ursus te a filius, et tu erit vocatio eius nomen Ioannes. Et multi de ille/illa/illud liberi de Israel
Num convertetur ad Dominum Deum eorum? Et ipse praecedet ante eum ." *in spiritu et virtute Eliae* , ut convertantur corda patrum in filios et incredulos ad prudentiam iustorum; ut parare possitis Domino populum paratum." **35-5** Iesus bis sine ambiguitate Eliam (Eliam) Ioannem esse agnovit: "Elias iam venit, et non cognoverunt eum. .....Tunc discipuli..." intellexerunt quia de Ioanne Baptista locutus est eis. **35-6** Iterum Christus dicit: "Omnes enim prophetae et lex usque ad Ioannem prophetaverunt. Et si vultis recipere, hic est Elias, qui venturus erat." **35-7** Quando Ioannes negatus ille ille erat Elias (Elias) **35-8** ille significabat ille in ille/illa/illud humilis Vestibus Ioannis non iam venit in exteriori elevatione Eliae magni guru. In priore incarnatione sua "pallium" gloriae suae et divitiarum spiritualium discipulo suo Eliseo dederat. "Et Eliseus dixit: 'Fiat duplex portio spiritus tui super me.' Et dixit: 'Rem difficilem petisti: attamen, si videris me cum tollar a te, fiet tibi'." te... et accepit *pallium* Eliae quod ceciderat ab eo." **35-9**

Munera inversa sunt, quia Elias-Ioannes non iam requirebatur ut species guru Elisae-Iesu, nunc in divina realizatione perfecti, esset.

Cum Christus in monte transfiguratus est **35-10** Elias, guru eius, cum Mose, vidit. Iterum, hora extremitatis suae in cruce, Iesus nomen divinum clamavit: " *Eli, Eli, lama sabachthani?* hoc est dicere, Deus meus, Deus meus, quare me dereliquisti?" Quidam ex ibi stantibus, audientes, dixerunt: "Hic Eliam vocat. Videamus an Elias..."
voluntas veni ad serva eum." **35-11**

Aeternum vinculum guru et discipuli, quod inter Ioannem et Iesum exstabat, etiam Babaji et Lahiri Mahasaya praesens erat. Cum tenera sollicitudine immortalis guru aquas Letheas, quae inter duas ultimas vitas chelae suae volitabant, natavit, et gradus successivos, a puero deinde a viro Lahiri Mahasaya factos, direxit. Non priusquam discipulus annum tricesimum tertium attigisset, Babaji tempus maturum esse iudicavit ut vinculum numquam ruptum aperte restitueret.
Deinde, post brevem conventum prope Ranikhet, magister ille abnegatus discipulum suum dilectissimum e parvo grege montano exsulavit, eum ad missionem mundanam externam liberans. "Fili mi, veniam quotiescumque me desiderabis." Quisnam amans mortalis tale infinitum promissum donare potest?

Incognita societati universae, magna renascentia spiritualis ex remoto Benares angulo fluere coepit. Sicut fragrantia florum supprimeri non potest, ita Lahiri Mahasaya, tacite vivens ut paterfamilias idealis, gloriam suam innatam celare non poterat. Lente, ex omni parte Indiae, apes devotae nectar divinum magistri liberati quaesiverunt.

Superintendens officii Anglici unus ex primis fuit qui mutationem transcendentalem miram in operario suo animadvertit, quem blanditiis "Babu Exstaticum" appellavit.

"Domine, tristis videris. Quid est problema?" Lahiri Mahasaya hanc benignam quaestionem quadam mane domino suo fecit.

"Mea uxor in Anglia est critice aegrotus Ego sum laceratus ab anxietas."

"De ea tibi aliquid nuntiabo." Lahiri Mahasaya cubiculum reliquit et paulisper in loco secreto sedit. Rediens consolatorie subrisit.

"Uxor tua convalescit; nunc tibi epistulam scribit." Yogi omnisciens nonnullas partes epistulae citavit.

"Babu extatice, iam scio te virum non vulgarem esse. Attamen credere non possum te, pro libitu, tempus et spatium expellere posse!"

Epistula promissa tandem advenit. Stupens praefectus invenit eam non solum nuntium laetum de convalescentia uxoris suae continere, sed etiam easdem phrases quas, hebdomades antea, Lahiri Mahasaya iteraverat.

Uxor post aliquot menses in Indiam venit. Officium visitavit, ubi Lahiri Mahasaya tacite ad mensam suam sedebat. Mulier ad eum reverenter accessit.

"Domine," inquit, "forma tua, aureolata luce gloriosa, erat quam ante menses iuxta lectum meum aegroti Londinii conspexi. Eo momento plane sanata sum! Mox longam navigationem oceanicam ad Indiam suscipere potui."

Quotidie, unus aut duo devoti a sublimi guru pro initiatione *Kriya rogabant. Praeter haec officia spiritualia, et ea quae negotia et vitam familiarem gerebant, magnus magister studiosissime educationi studebat. Multa studia coetus instituit, et partem activam in incremento magnae scholae superioris in regione Bengalitola Benaresi egit. Sermones eius regulares de scripturis "Conventus Gitae "* appellati sunt , a multis veritatis quaerentibus libenter frequentati.

His multiplicibus actionibus, Lahiri Mahasaya communi provocationi respondere studuit: "Postquam negotia et officia socialia peracta sunt, ubi est tempus meditationi devotae?" Vita harmoniose librata magni patrisfamilias-guru facta est tacita inspiratio milium cordium interrogantium. Solum modico salario acquirens, frugalis, sine ostentatione, omnibus accessibilis, magister naturaliter et laete in via vitae mundanae progressus est.

Quamquam in sede Supremi sedens, Lahiri Mahasaya omnibus hominibus, quorumvis meritis diversis, reverentiam praebebat. Cum sectatores eum salutarent, ipse vicissim eis se inclinabat.
Puerili quadam humilitate, magister saepe aliorum pedes tetigit, raro autem similem honorem eis tribuere permisit, quamvis talis erga guru obsequium antiquum ritum Orientale sit. consuetudo

Pars insignis vitae Lahiri Mahasayae erat donum initiationis *Kriya* omnibus hominibus. fides. Non solum Hinduistae, sed etiam Musulmani et Christiani inter discipulos eius praecipuos erant. Monistae et dualistæ, sive omnium fidei sive nullae fidei stabilitæ, a guru universali impartialiter recipiebantur et instruebantur. Unus

ex chelis eius summe provectis erat Abdul Gufoor Khan, Mahometanus. Magnam fortitudinem ex parte Lahiri Mahasaya ostendit quod, quamquam Brahminus nobilis castae esset, summis viribus conatus est rigidam castae intolerantiam sui temporis dissolvere. Qui ex omni genere... vita inventum perfugium sub ille/illa/illud magistri ubique praesens alae. Similis omnes Deo inspiratus prophetae, Lahiri

Mahasaya dedit novum spes ad ille/illa/illud exprobrantes et oppressus de societas.

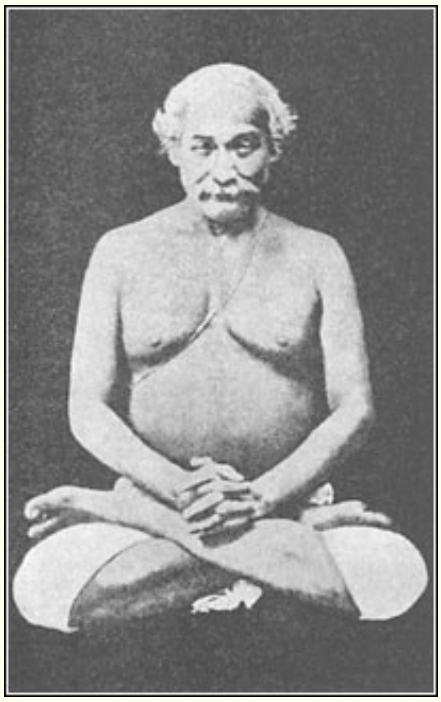
"Semper memento te nullius esse, et neminem tibi esse. Aliquando id cogita." "Subito omnia in hoc mundo relinquere debebis - ergo nunc Deum cognoscite," magnus guru discipulis suis dixit. "Ad iter astrale mortis vos parate, quotidie in globo perceptionis Dei vecti. Per delusionem vos ipsos velut fasciculum carnis et ossium percipitis, qui optimo casu nidus malorum est." **35-12** Sine intermissione medita, ut te ipsum cito videas ut Essentiam Infinitam, ab omni miseriae forma liberam. Desine esse corporis captivus; clave secreta *Kriyae utens* , disce in Spiritum effugere.

Magnus guru varios discipulos suos hortatus est ut bonae disciplinae traditionalis suae fidei adhaererent. Naturam *Kriyae , quae omnia complectitur* ut practicam liberationis rationem, urgens, Lahiri Mahasaya deinde chelis suis libertatem dedit ut vitas suas secundum ambitum et educationem exprimerent.

"Musulmanus namaj suum perficere debet *35-13* ." "Quater in die adora," magister demonstravit. "Quater in die Hindu in meditatione sedere debet. Christianus quater in die genua flectere, Deum precari, deinde Bibliam legere debet."

Sapienter guru sectatores suos in vias *Bhakti* (devotionis), *Karmae* (actionis), *Jnanae* (sapientiae), vel *Rajae* (regiae vel completae) *Yogae duxit* , secundum naturales cuiusque inclinationes. Magister, qui tarde permisit devotis qui formalem viam monachisticam ingredi cupiebant, semper eos monuit ut primum bene de austeritatibus vitae monasticae meditarentur.

Magnus guru discipulos suos docuit disputationes theoreticas scripturarum vitare. "Solus ipse sapiens est." OMS dedicat se ipsum ad intellegens, non lectio solum, ille/illa/illud antiquus revelationes," ille dixit. "Omnia problemata tua meditatione solve." **35-14** Speculationes religiosas inutiles pro vero contactu cum Deo commuta. Mentem tuam a reliquiis theologicis dogmaticis purga; admitte novam, sanantem. aquae perceptionis directae. Te ad activam internam gubernationem accommoda; Vox Divina responsionem habet ad omne vitae dilemma. Quamquam ingenium hominis ad se in periculum inducendum videtur... "ut infinitum sit, Infinitum Auxilium non minus ingeniosum est."

LAHIRI MAHASAYA
Discipulus de Babaji

et Guru de Sri Yukteswar

Omnipraesentia magistri quodam die coram coetu discipulorum, qui expositionem eius *Bhagavad Gitae audiebant, demonstrata est. Dum significationem Kutasthae Chaitanyae sive Conscientiae Christi in omni creatione vibrante* explicabat , Lahiri Mahasaya subito anhelavit et exclamavit:

"Ego sum submersio in ille/illa/illud corpora de multi animae exstinctus ille/illa/illud litus de Iaponia!"

Postero mane chelae narrationem in diurno legerunt de morte multorum quorum navis die praecedenti prope Iaponiam perierat.

Discipuli distantes Lahiri Mahasayae saepe praesentiae eius circumdantes animadverterunt. "Semper cum iis sum qui *Kriya exercent* ," consolans dixit chelis qui prope eum manere non poterant. "Vos ad Domum Cosmicam per perceptiones vestras amplificantes ducam."

Swami Satyananda a quodam devoto narratus est virum, Benares ire non potuisse, nihilominus accuratam *Kriya* initiationem in somnio accepisse. Lahiri Mahasaya apparuerat ut chelam, precibus eius respondens, instrueret.

Si discipulus quodlibet ex mundanis officiis suis neglegeret, magister eum leniter corrigeret et disciplinaret.

"Verba Lahiri Mahasaya lenia et sanantia erant, etiam cum de vitiis chelae palam

loqui coactus esset," Sri Yukteswar mihi olim narravit. Addidit paenitenter, "Nullus discipulus umquam a pungentibus magistri nostri fugit." Non potui me cohibere quin riderem, sed veraciter Sri Yukteswar affirmavi, sive acutum sive...

non, eius omnis verbum erat musica ad meus aures.

Kriya diligenter in quattuor initiationes progressivas divisit. **35-15** Tres superiores artes tantum postquam devotus progressum spiritualem certum demonstraverat, contulit. Quodam die... quidam chela, persuasus dignitatem suam non rite aestimari, vocem dedit suis malcontentus

"Magister," ille dixit, "certe Ego sum paratus nunc nam ille/illa/illud secundus initiatio."

Hoc momento ianua aperta est ad humilem discipulum, Brindam Bhagat, admittendum. Is erat tabellarius Benaresensis.

"Brinda, sede hic iuxta me." Magnus guru ei amanter subrisit. "Dic mihi, paratusne es ad secundam *Kriyae artem* ?"

Parvus tabellarius manus suppliciter complicuit. "Gurudeva," inquit perterritus, "nullae amplius initiationes, quaeso! Quomodo doctrinas altiores adipisci possum? Hodie veni ut benedictiones tuas petam, quia prima divina *Kriya* me tanta ebrietate implevit ut epistulas meas tradere non possim!"

"Iam Brinda in mari Spiritus natat." His verbis a Lahiri Mahasaya prolatis, alter discipulus caput demisit.

"Magister," ille dixit, "Ego vide Ego habere fuisse a pauper operarius, inventio culpa cum meus instrumenta."

Tabellarius, vir indoctus, postea per *Kriya suam perspicaciam* eo usque excoluit ut eruditi interdum interpretationem eius de rebus scripturalibus implicatis quaererent. Innocens similiter peccati et syntaxis, parva Brinda famam in regno eruditorum peritorum consecuta est.

Praeter innumerabiles discipulos Benares Lahiri Mahasayae, centeni ad eum venerunt ex longinquis Indiae partibus. Ipse Bengalam pluries iter fecit, domos socerorum duorum filiorum suorum visitans. Ita praesentia eius benedicta, Bengala parvis coetibus *Kriya faviferum factum est* . Praesertim in regionibus Krishnagar et Bishnupur, multi devoti silentes usque ad hunc diem cursum invisibilem meditationis spiritualis fluentem servaverunt.

Inter multos sanctos qui *Kriya* a Lahiri Mahasaya acceperunt, commemorari possunt illustris Swami Vhaskarananda Saraswati Benaresensis et asceta Deogarhensis magnae staturae, Balananda Brahmachari. Aliquamdiu Lahiri Mahasaya munere privatus tutoris filio Maharajae Iswari Narayan Sinha Bahadur Benaresensis functus est. Spiritualem magistri peritiam agnoscens, maharaja, sicut et filius eius, initiationem *Kriya quaesiverunt* , sicut Maharaja Jotindra Mohan Thakur.

Nonnulli discipuli Lahiri Mahasayae, qui in mundo potenti erant, circulum *Kriya* per famam amplificare cupiebant. Guru permissionem eius negavit. Quidam chela, medicus regius Domini Benaresis, conatum ordinatum ad nomen magistri ut "Kashi Baba" (Exaltatus Benaresis) divulgandum coepit. **35-16** Iterum guru prohibuit.

"Fragrantia floris *Kriya* naturaliter, sine ulla ostentatione, diffundatur," inquit. "Semina eius radices agunt in solo cordium spiritualiter fertilium."

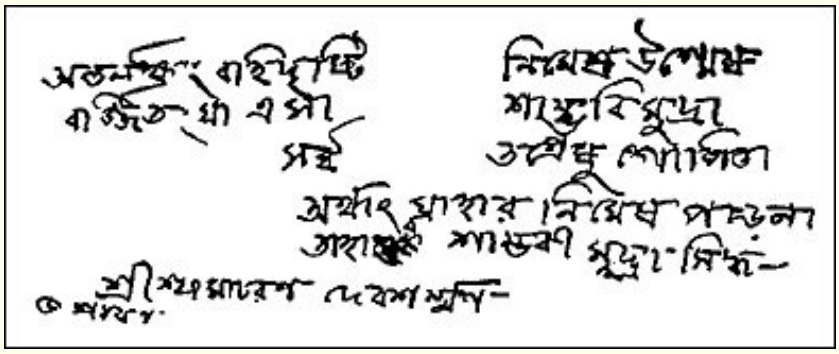
Quamquam magnus magister systema praedicandi per media moderna organizationis vel per prelum typographicum non amplexus est, sciebat tamen vim nuntii sui velut diluvium irresistibilem ascensuram esse, sua vi ripas mentium humanarum inundantem. Vitae devotorum mutatae et purificatae erant simplices pignora immortalis vitalitatis *Kriyae* .

In MDCCCLXXXVI, viginti quinque annos post eius Ranikhet initiatio, Lahiri Mahasaya erat emeritus in a pensionem
XXXV-XVII Cum interdiu praesto esset, discipuli eum numero semper crescente quaerebant. Magnus guru nunc plerumque silentio sedebat, in tranquilla positione loti clausus. Raro ex parvo conclavi suo egrediebatur, ne ad ambulandum quidem aut ad alias partes domus visitandas. Quieta chelarum multitudo, paene sine intermissione, ad *darshan* (sanctum conspectum) guru adveniebat.

Ad stuporem omnium spectantium, consuetus status physiologicus Lahiri Mahasayae suprahumanas notas ostendit, nempe anhelitum, insomnia, cessationem pulsuum et cordis palpitationis, oculos tranquillos per horas non palpebrantes, et profundam auram pacis. Nulli visitatores sine animi elevatione discedebant; omnes sciebant se silentem benedictionem veri viri Dei accepisse.

Magister nunc discipulo suo, Panchanon Bhattacharya, permisit ut "Institutum Missionis Arya" Calcuttae aperiret. Hic discipulus sanctus nuntium *Kriya Yogae disseminavit* et ad usum publicum quasdam herbas yogicas **[35-18] paravit.** medicamenta.

Secundum antiquam consuetudinem, magister hominibus in universum *neem* **35-19 dedit.** oleum ad curationem variorum morborum. Cum guru discipulum rogaret ut oleum distillaret, facile negotium perficere poterat. Si quis alius conaretur, difficultates miras offenderet, inveniens oleum medicinale paene evaporasse post processus distillationis necessarios.
Manifeste ille/illa/illud magistri benedictio erat a necessarius ingrediens

Manus et subscriptio Lahiri Mahasayae, litteris Bengalicis scriptae, supra monstrantur. Versus in epistula ad chelam inveniuntur; magnus magister versum Sanscriptum sic interpretatur: "Qui adeptus est..." "Status tranquillitatis, in quo palpebrae eius non micant, *Sambhabi Mudram consecutus est* ."

Dominus" Shyama Charan Deva Sharman" (*signatum*)

The Arya Missio Institutum suscepit ille/illa/illud publicatio de multi de ille/illa/illud guru scripturalis

commentarii. Sicut Iesus et alii magni prophetae, ipse Lahiri Mahasaya nullos libros scripsit, sed interpretationes eius perspicaces a variis discipulis notatae et digestae sunt. Quidam ex his amanuensibus voluntariis perspicaciores erant quam alii in recte exprimenda profunda perspicacia guru; tamen, in universum, conatus eorum prosperi fuerunt. Propter eorum zelum, mundus possidet commentarios incomparabiles a Lahiri Mahasaya scriptos de viginti sex scripturis antiquis.

Sri Ananda Mohan Lahiri, nepos magistri, libellum de *Kriya scripsit* . "Textus *Bhagavad Gitae* pars est magnae carminis epici, *Mahabharatae* , quae plures nodos (*vyas-kutas*) possidet," Sri Ananda scripsit. "Si hos nodos sine dubio habeamus, nihil nisi fabulas mythicas generis peculiaris et facile male intellecti invenimus. Eos..." nodi inexplicati, et scientiam amisimus quam Oriens superhumana patientia post milia annorum experimentorum servavit. **35-20** Commentarii Lahiri Mahasayae fuerunt qui, allegoriis liberas, ipsam scientiam religionis, quae tam callide per aenigmata litterarum et imaginum scripturarum abscondita erat, in lucem protulerunt.
Formulae cultus Vedici, non iam mera verborum inintelligibilis congeries, sed alias inanes, a magistro plenae significatione scientifica probatae sunt. ...

"Scimus hominem plerumque impotentem esse contra insurgentem malarum passionum imperium, sed hae impotentes redduntur et homo nullum in earum indulgentiae causam invenit cum ei conscientia superioris et diuturnae beatitudinis per *Kriya illucescit* . Hic derelictio, negatio inferiorum passionum, cum susceptione, cum assertione beatitudinis, synchronizat. Sine tali cursu, centenae praecepta moralia quae in meris negativis versantur, nobis inutiles sunt."

"Cupiditas nostra actionum mundanarum in nobis sensum reverentiae spiritualis extinguit. Magnam Vitam post omnia nomina et formas comprehendere non possumus, solum quia scientia nobis demonstravit quomodo possimus..." Utere viribus naturae; haec familiaritas contemptum secretorum eius ultimorum creavit. Nostra relatio cum natura est negotii practici. Lacessimus eam, ut ita dicam, ut sciat quomodo ad usus nostros serviendos adhiberi possit; utimur eius energiis, quarum fons adhuc ignotus manet. In scientia nostra relatio cum natura est qualis inter hominem et servum eius existit, vel sensu philosophico est quasi captiva in tribunali testium. Eam interrogamus, provocamus, et subtiliter eius testimonia in statera humana ponderamus quae valores eius occultos metiri non possunt. Contra, cum ego in communione cum potentia superiore est, natura sponte, sine labore aut labore, voluntati hominis paret. Hoc imperium sine labore in naturam 'miraculosum' a materialista non comprehendente appellatur.

"Vita Lahiri Mahasaya exemplum praebuit quod falsam notionem mutavit, yoga esse mysteriosam praxim. Quisque homo per *Kriya viam invenire potest* ad intellegendam suam propriam cum natura relationem, et ad sentiendam reverentiam spiritualem pro omnibus phaenomenis, sive mysticis sive quotidianis, quamvis scientia physica

sit res ipsa et vera." **35-21** Meminisse debemus quod mysticum erat ante mille annos iam non esse tale, et quod nunc mysticum est post centum annos legitime intelligibile fieri posse. Infinitum ipsum, Oceanum Potestatis, est quod adest. tergum omnium manifestationum.

"Lex *Kriya Yogae* aeterna est. Vera est sicut mathematica; sicut simplices regulae additionis et subtractionis," ille/illa/illud lex de *Kriya* potest numquam esse deletus. Urere ad cinis omnes ille/illa/illud libri in mathematica,

Ratione praediti semper tales veritates iterum invenient; omnes libros sacros de yoga dele, leges eius fundamentales patebunt quotiescumque verus yogi apparebit qui in se puram devotionem et consequenter puram scientiam complectitur.

Sicut Babaji inter maximos avataras, *Mahavatar* , et Sri Yukteswar *Jnanavatar* sive Incarnatio Sapientiae numeratur, ita Lahiri Mahasaya iure *Yogavatar* sive Incarnatio Yogae appellari potest. Secundum normas boni tam qualitatis quam quantitatis, gradum spiritualem societatis extulit. Propter potestatem suam discipulos suos propinquos ad staturam Christi similem elevandi et propter latam veritatem inter plebem disseminandam, Lahiri Mahasaya inter servatores generis humani numeratur.

Singularitas eius ut propheta in eo consistit quod methodum definitam, *Kriya* , adhibet, quae primum portas libertatis yogicae omnibus hominibus aperit. Praeter miracula vitae suae, certe *Yogavatar* ad summum omnium mirabilium pervenit, cum antiquas yogae complexitates ad... simplicitas efficax non ultra communem comprehensionem.

De miraculis, Lahiri Mahasaya saepe dicebat, "Operatio legum subtilium, quae hominibus in universum ignotae sunt, publice disputanda aut publicanda non debet sine debita discriminatione." Si in his paginis verba eius monentia contemnere visus sum, id est quia mihi internam consolationem praebuit. Praeterea, in vitas Babaji, Lahiri Mahasaya, et Sri Yukteswar describendo, utile putavi multas veras fabulas miraculosas omittere, quae vix includi potuissent nisi etiam volumen explicativum philosophiae abstrusae scripsisset.

Nova spes novis hominibus! "Divina unio," *Yogavatar* proclamavit, "per proprium laborem fieri potest," et est non dependens in theologicus opiniones vel in ille/illa/illud arbitrarium voluntas de a Cosmicus Dictator."

Per clavem *Kriya* , homines qui se ad credendum in divinitatem ullius hominis adducere non possunt, tandem plenam sui ipsius divinitatem conspicient.

35-1 : *Matthaeus* 3:15.

35-2 Multae paginae biblicae revelant legem reincarnationis intellectam et acceptam fuisse. Cycli reincarnationis explicationem rationabiliorem praebent pro variis evolutionis statibus in quibus genus humanum invenitur, quam vulgaris theoria occidentalis quae assumit aliquid (conscientiam egoismi) ex nihilo ortum esse, variis gradibus exstitisse. de libido nam triginta vel nonaginta annos, et deinde rediit ad ille/illa/illud originale vacuum The incredibilis natura de talis Vacuum est problema ad delectandum cor scholastici medii aevi.

35-3 : *Malachias* 4:5.

35-4 : "Ante eum," id est, "ante"

ille/illa/illud "Domine." 35-5: *Lucas* 1:13-

17.

:35-6 . *Matthaeus* 17:12-13

:35-7 . *Matthaeus* 11:13-14

:35-8 .*Ioannes* 1:21

:35-9 . II *Reges* 2:9-14

35-10 : *Matthaeus* 17:3.

35-11 : *Matthaeus* 27:46-49 .

35-12 : "Quomodo multi genera de mors sunt in noster corpora! Nihil est ibi sed mors." -*Martinus Lutherus in "Colloquia ad Mensam."*

35-13 : The princeps precatio de ille/illa/illud Mahometani plerumque repetitus quattuor vel quinque tempora cotidie.

35-14 : "Quaere" veritas in meditatio, non in mucidus libri. Aspice in ille/illa/illud caelum ad invenio ille/illa/illud luna, non in ille/illa/illud "stagnum." - *Proverbium Persicum .*

35-15 : Ut *Kriya Yoga* est capax de multi subdivisiones, Lahiri Mahasaya sapienter cribratus ex quattuor gradus quae ille perceptus eas esse quae medullam essentialem continebant, et quae in re vera maximi pretii erant.

35-16 : Alia tituli donatus in Lahiri Mahasaya ab eius discipuli erant *Yogibar* (maximus de yogi), *Yogiraj* (rex) de yogi), et *Munibar (maximus sanctorum), quibus Yogavatar* (incarnationem yogae) addidi .

35-17 : Ille habui dato, omnino, triginta quinque annos de servitium in unus departmentum de ille/illa/illud gubernatio

35-18 Vasta scientia herbarum in antiquis tractatibus Sanscritis invenitur. Herbae Himalayanae in curatione reiuvenescentiae adhibitae sunt, quae attentionem orbis terrarum anno 1938 excitavit, cum methodus in Pundit Madan Mohan Malaviya adhibita est. Septuaginta septem annos natus Vice-Cancellarius de Benares Hinduus Universitas. Ad a insignis amplitudinem ille/illa/illud notatus scholaris recuperatus Intra dies quadraginta quinque valetudo, robur, memoria, visus normalis; indicia tertiae dentium paris apparuerunt, omnibus rugis evanuerunt. The herbalis curatio, notus ut *Kaya Kalpa* , est unus de LXXX renovatio methodi delineatus in Hinduus *Ayurveda* vel scientia medica. Pandit Malaviya curationem a Sri Kalpacharya Swami Beshundasji subiit, qui annum natalem suum 1766 esse affirmat. Documenta possidet quae probant eum plus quam centum annos natum esse; nuntii *Associated Press* animadverterunt eum circiter quadraginta annos natum videri.

Antiqui tractatus Hinduistici scientiam medicam in octo partes dividebant: *salya* (chirurgia); *salakya* (morbi supra collum); *kayachikitsa.* (medicamentum proprium); *Bhutavidya* (mentalis morbi); *kaumara* (cura de infantia); *Agada* (toxicologia); *Rasayana* (longevitas); *Vagikarana* (tonica). Medici Vedici instrumenta chirurgica delicata utebantur, chirurgia plastica adhibebant, intellexerunt medicus methodi ad resistere ille/illa/illud effectus de venenum gas, peractus Caesarea sectiones et cerebrum operationibus, periti erant in dynamizatione medicamentorum. Hippocrates, medicus clarus saeculi quinti a.C.n., magnam partem materiae medicae suae ex fontibus Hinduisticis mutuatus est.

35-19 Arbor margosae Indicae orientalis. Eius virtutes medicinales nunc in Occidente agnitae sunt, ubi *neem amarum...* cortex est usus ut a tonicum et ille/illa/illud oleum ab semina et fructus habet fuisse inventum de summus dignitas in ille/illa/illud curatio de lepram et alias aegrotationes.

35-20 "Nonnullae sigillae nuper e locis archaeologicis vallis Indi effossae, quae tertio millennio adscribuntur." a.C.n. demonstrare figurae sedens in meditativus habitus nunc usus in ille/illa/illud systema de Yoga et mandatum ille/illa/illud Coniectura est etiam eo tempore nonnulla rudimenta Yogae iam nota esse. Non absurde concludere possumus introspectionem systematicam, methodis investigatis ope, in India iam quinque milia annorum exercuisse. India habet elaboratus certus pretiosus religiosus affectiones de mens et ethicus notiones quae sunt singularis, apud saltem in latitudine applicationis earum ad vitam. Una harum fuit tolerantia in quaestionibus doctrinae-fidem intellectualis- quae Occidenti mirabilis est, ubi per multa saecula venatio haeresium communis erat, et bella cruenta inter nationes per... sectarii aemulationes erant "frequens." - Excerpta ab unus articulus ab Professor W. Normannus Fuscus in ille/illa/illud Maius 1939 quaestio Bulletin *Consilii* Americani Societatum Eruditorum, Vasingtoniae, D.C.

35-21 Hic observationem Carlyle in *Sartor Resartus in mentem venit:* "Vir qui mirari non potest, qui non habitualiter mirari (et adorare), si praeses innumerabilium Societatum Regiarum esset et portaret ....." epitome de omnes laboratorium et observatoria, cum eorum eventus, in eius sola caput est sed a par de spectacula post tergum quae ibi est nullus oculus".

CAPITULUM: XXXVI

Babaji Interesse In The Occidens

"Magister," fecit tu semper convenire "Babaji?"

Tranquilla aestiva nox Serampore erat; magnae tropicarum stellae super capita nostra fulgebant dum ego iuxta Sri Yukteswar in secundo tabulato eremitorii podio sedebam.

"Ita vero." Magister ad interrogationem meam directam subrisit; oculi eius reverentia micabant. "Ter aspectu immortalis guru beatus sum. Primus noster congressus Allahabadi in *Kumbha Mela fuit* ."

Kumbha Melas appellantur ; proposita spiritualia multitudini perpetuo in conspectu tenuerunt. Hinduistae devoti, millionibus singulis sexenniis, conveniunt ut milia sadhorum, yogiorum, swamium, et ascetorum omnis generis conveniant. Multi sunt eremitae qui numquam loca sua secreta relinquunt nisi ut *melas frequentent* et benedictiones suas hominibus et mulieribus mundanis largiantur.

"Non eram swami tempore quo Babaji conveni," Sri Yukteswar perrexit. "Sed iam initiationem *Kriya a Lahiri Mahasaya acceperam. Me hortatus est ut ad melam* , quae mense Ianuario anni 1894 Allahabad conveniebat, interessem. Prima mea kumbhae experientia erat *;* paulum obstupui clamore et impetu turbae. In circumscrutantibus meis oculis nullum vultum magistri illuminatum vidi. Pontem in ripa Gangis transiens, animadverti notum prope stantem, pateram mendicantis extensam."

"'O, haec nundinae nihil aliud sunt quam chaos strepitus et mendicorum,' cogitavi disillusus. 'Miror num viri docti occidentales, patienter scientiae fines ad bonum practicum hominum amplificantes, nonne Deo magis placeant quam hi otiosi qui religionem profitentur sed eleemosynis student .'"

"Cogitationes meae fervidae de reformatione sociali interruptae sunt voce proceri sannyasi qui ante me substitit."

"'Domine,' inquit, 'sanctus te

vocat.' "'Quis est?'"

"Veni" et vide nam te ipsum.

"Dubitanter sequentes hoc laconicus consilium, Ego mox inventum me ipsum prope a arbor cuius rami erant

Guru cum discipulorum grege venusto tegens. Magister, figura insolita clara, oculis fuscis micantibus, ad meum adventum surrexit et me amplexus est.

"'Salve, Swamiji,' inquit amanter.

"'Domine,' respondi emphatice, 'non sum

swami .'"

"'Ii quibus divinitus iussus sum titulum 'swami' tribuere numquam eum abiiciunt.' Sanctus me simpliciter allocutus est, sed profunda veritatis persuasio in verbis eius resonabat; subito unda benedictionis spiritualis absorptus sum. Subridens ob subitam meam elevationem in antiquum ordinem monasticum, **36-1** Ad pedes eius manifeste magni et angelici entis forma humana indutae, qui me sic honoraverat, me inclinavi.

"Babaji—nam revera ipse erat—me ad sedem prope se sub arbore indicavit. Fortis et iuvenis erat, et Lahiri Mahasaya similis videbatur; tamen similitudo me non percussit, quamquam saepe de similitudinibus extraordinariis in aspectu duorum magistrorum audiveram." Babaji Vim possidet qua ullam cogitationem specificam in mente hominis oriri prohibere potest. Plane magnus guru me in praesentia sua prorsus naturalem esse voluit, non eius identitate cognitione perterritum.

? Quid?" facere tu cogitare de ille/illa/illud *Kumbha Mela*"

"'Maxime deceptus sum, domine.' festinanter addidi, 'usque ad tempus quo te conveni. Quoquo modo sancti et haec commotio non videntur inter se convenire.'"

"'Puer,' inquit magister, quamquam ego fere duplo maior essem quam ego, 'pro vitiis multorum, noli totum iudicare. Omnia in terra mixta sunt natura, quasi mixtura arenae et sacchari. Similis esto formicae sapienti quae solum saccharum rapit, et arenam intactam relinquit. Quamquam multi sadhū hic adhuc in errore vagantur, tamen *mela* a paucis viris divinae cognitionis benedicitur .'"

"In" prospectus de meus proprius conventus cum hoc exaltatus magister, Ego celeriter consensit cum eius observatio.

"'Domine,' inquam, 'de viris scientificis Occidentis cogitavi, ingenio multo maioribus quam plerique hic congregati, in longinqua Europa et America viventibus, diversa symbola profitentibus, et veras virtutes talium *melarum* qualis est praesens ignaris. Hi sunt..." Viri qui magnopere ex congressibus cum magistris Indiae prodesse possent. Sed, quamvis ingenio excelsis, multi Occidentales cum materialismo vulgari adhaerent. Alii, scientia et philosophia clari, unitatem essentialem in religione non agnoscunt. Symbola eorum tamquam impedimenta inexpugnabilia funguntur quae eos a nobis in perpetuum separare minantur.

"'Vidi te Occidente, aeque ac Oriente, interesse.' Vultus Babaji approbatione radiabat. 'Dolores cordis tui sensi, satis amplos omnibus hominibus, sive Orientalibus sive Occidentalibus. Quam ob rem te huc vocavi.'

"'Oriens et Occidens auream viam mediam actionis et spiritualitatis coniunctae constituere debent,' perrexit. 'India multa ab Occidente in progressu materiali discenda habet; vicissim, India methodos universales docere potest quibus Occidens suas opiniones religiosas in fundamentis inconcussis scientiae yogicae fundare poterit.'"

"'Tu, Swamiji, partes agendae sunt in futuro concordi commercio inter Orientem et Occidentem. Post aliquot annos discipulum tibi mittam quem ad disseminationem yogae in Occidente erudire potes. Vibrationes ibi multarum animarum spiritualiter quaerentium mihi instar inundationis perveniunt. Sanctos potentiales in America et Europa perspicio, qui expergefactionem exspectant.'"

Apud hoc punctum in eius fabula Sri Yukteswar versus eius aspectus plene in meus

"Fili mi," inquit, sub luna subridens, "tu es discipulus quem, ante annos, Babaji mihi missurum promisit."

Laetus eram cum didici Babaji vestigia mea ad Sri Yukteswar direxisse, tamen difficile mihi erat me ipsum in remoto Occidente imaginari, procul a dilecto meo guru et simplici pace eremi.

"Babaji deinde de *Bhagavad Gita locutus est* ," Sri Yukteswar perrexit. "Ad meam admirationem, paucis laudibus significavit se conscium esse me interpretationes variorum capitulorum *Gitae scripsisse* ."

"'Mea rogatu, Swamiji, quaeso aliud negotium suscipe,' inquit magnus magister. 'Nonne breve librum de fundamentali unitate inter scripturas Christianas et Hinduisticas scribes? Parallelis testimoniis demonstra filios Dei inspiratos easdem veritates, nunc obscuratas discrepantiis inter sectas hominum, locutos esse.'"

"'Maharaj,'" **36-2** Ego responsum timide, quid a impera! Debebit Ego esse capax ad implere "id?" or "idne?"

"Babaji leniter risit. 'Fili mi, cur dubitas?' inquit consolans. 'Vere, Cuius opus est hoc omne, et Quis est Factor omnium actionum? Quidquid Dominus me dicere fecit, certe verum evadet."

"Me ipsum sancti benedictionibus confirmatum esse putavi, et librum scribere consensi. Invitus sentiens horam valedictionis advenisse, e frondosa sede surrexi."

"'Nostine Lahiri?' **36-3** Magister quaesivit. 'Animus magnus est, nonne? De conventu nostro ei narra.' Tum mihi nuntium ad Lahiri Mahasaya dedit.

Postquam humiliter valedictionem dixeram, sanctus benigne subrisit. 'Cum liber tuus perfectus erit, te invisam,' promisit. 'Vale in praesenti.'

Kumbha Mela effudi ."

"'O, nonne eum agnovisti?' Oculi Lahiri Mahasayae cachinnis saltabant. 'Video te non potuisse, nam te prohibuit. Ille est guru meus incomparabilis, Babaji caelestis!'"

"'Babaji!' repetivi, attonitus. 'Yogi-Christus Babaji! Invisibilis-visibilis servator Babaji! O si..." Praeterita revocare et iterum in eius praesentia esse possem, ut devotionem meam ad lotum eius demonstrarem. pedes!

"Numquam" mens,' Lahiri Mahasaya dixit consolatorie. Ille habet promissum ad vide tu iterum.

"Gurudeva, magister divinus me rogavit ut tibi nuntium darem. 'Dic Lahiri,' inquit, 'vim huic vitae conditam nunc deficere; fere finitam esse.'"

"His enigmaticis verbis meis prolatis, figura Lahiri Mahasayae tremuit quasi fulminis impetu tacta. Statim omnia circa eum siluerunt; vultus eius ridens incredibiliter severus factus est. Sicut statua lignea, tristis et immotus in sede sua, corpus eius..." Incolor factus est. Perterritus et attonitus eram. Numquam in vita mea hanc animam laetam tantam gravitatem ostendentem videram. Ceteri discipuli praesentes anxie aspexerunt.

"Tres horae in silentio summo transierunt. Tum Lahiri Mahasaya naturalem et laetam suam formam resumpsit, et cum singulis chelis amanter locutus est. Omnes prae solatio suspiraverunt."

"Ex reactione magistri mei intellexi nuntium Babaji signum indubitabile fuisse per..." Quod Lahiri Mahasaya intellexit corpus eius mox vacuum futurum esse. Silentium eius mirabile probavit guru meum statim essentiam eius regens, ultimum nexum cum mundo materiali abscidisse, et ad identitatem suam semper viventem in Spiritu confugisse. Dictum Babaji modus dicendi fuerat: "Semper tecum ero."

"Quamquam Babaji et Lahiri Mahasaya omniscientes erant, nec per me aut alium quemquam intermediarium inter se communicare opus erat, magni saepe dignantur partes agere in dramate humano. Interdum per nuntios suas prophetias modo ordinario transmittunt, ut finalis verborum eorum impletio maiorem fidem divinam in amplo circulo hominum qui postea fabulam cognoscunt infundat."

"Mox Benares reliqui, et Serampore in scriptis scripturalibus a Babaji petitis laborare coepi," Sri Yukteswar perrexit. "Vix opus meum incepi, cum carmen immortali guru dedicatum componere potui. Versus melodiosi ex calamo meo sine labore fluebant, quamquam numquam antea poesin Sanscritam tentaveram."

"In" ille/illa/illud quietus de nox Ego occupatus me ipsum super a comparatio de ille/illa/illud Biblia et ille/illa/illud scripturae Sanatan *Dharmae* . **36-4** Verba beati Domini Iesu citans, demonstravi doctrinas eius essentia unum esse cum revelationibus Vedarum . Ad solatium meum, liber meus perfectus est... brevi

tempore; intellexi hanc celerem benedictionem gratiae mei *Param-Guru-Maharaj debitam esse* . **36-5** Capita primum in ephemeride *Sadhusambad apparuerunt* ; postea privatim ut liber impressa sunt ab uno ex discipulis meis Kidderpore.

"Mane postquam opera mea litteraria perfeceram," Magister perrexit, "ad Rai profectus sum." Hic in Gange me lavabam. Ghat desertum erat; paulisper immotus steti, pace aprica fruens. Postquam in aquis scintillantibus me immersi, domum profectus sum. Solus sonus in silentio erat panni mei Gange perfusi, qui cum quolibet passu sibilabant. Cum ultra locum magnae arboris banianae prope ripam fluminis transirem, impetus magnus me impulit ut respicerem. Ibi, sub umbra banianae, paucis discipulis circumdatus, sedebat magnus Babaji!

"'Salve, Swamiji!' Pulchra vox magistri resonavit ut me certiorem faceret me non somniare. 'Video te librum tuum feliciter perfecisse. Ut promisi, hic adsum ut tibi gratias agam.'"

"Corde palpitante, me ad pedes eius totum prostravi. 'Param-guruji,' inquam implorans, 'nonne tu et chelae tui proximam domum meam praesentia vestra honorabitis?'"

"Summus guru subridens recusavit. 'Minime, puer,' inquit, 'nos sumus homines qui arborum tectum amamus; hic locus satis commodus est.'"

"'Quaeso, domine, paulisper moramini.' Supplicans eum aspexi. 'Statim cum dulcibus quibusdam specialibus redibo.'"

"Cum post pauca minuta cum deliciis reversus essem, ecce! banyan dominicus coetum caelestem non iam protegebat. Circum totum ghat quaesivi, sed in corde meo sciebam coetum parvum iam alis athericis aufugisse."

"Valde laesus sum. 'Etiam si iterum conveniamus, non libenter cum eo loquar,' mihi persuasi. 'Iniquus fuit me tam subito reliquisse.' Ira amoris erat, scilicet, et nihil amplius."

"Post aliquot menses Lahiri Mahasaya Benaresi visitavi. Cum conclave eius parvum intrarem, guru meus me salutavit subrisit."

"'Salve, Yukteswar,' inquit. 'Num Babaji modo ad limen cubiculi mei

convenisti?' "'Minime,' respondi attonitus.

"'Veni huc.' Lahiri Mahasaya me leniter in fronte tetigit; statim prope ianuam formam Babaji, instar loti perfecti florentem, vidi."

"Veteris mei doloris memoria tenui, nec me inclinavi. Lahiri Mahasaya me attonitus

aspexit. "Divinus guru me oculis inscrutabilibus aspexit. 'Vexas me.'"

"'Domine, cur non ego essem?' respondi. 'Ex aere cum grege magico tuo venisti, et

in tenuem aera evanuisti.'"

"'Dixi tibi me te visurum esse, sed non dixi quamdiu mansurum essem.' Babaji leniter risit. 'Plenus eras gaudio. Te certiorem facio me in aethere paene extinctum esse a flatu inquietudinis tuae.'"

"Statim hac explicatione inepta contentus sum. Ad pedes eius genua flexi; summus guru me benigne in humero percussit."

"'Fili, plus meditari debes,' inquit. 'Oculi tui nondum immaculati sunt — me post lucem solis latentem videre non potuisti.' His verbis voce tibiae caelestis prolatis, Babaji in splendorem occultum evanuit.

"Illa una ex ultimis meis Benares visitationibus fuit ut guru meum viderem," Sri Yukteswar conclusit. "Sicut Babaji in *Kumbha Mela praedixerat* , incarnatio patrisfamilias Lahiri Mahasaya ad finem appropinquabat. Aestate anni 1895 corpus eius robustum parvum furunculum in dorso contraxit. Contra laceration reclamavit; in sua carne malum karma aliquorum discipulorum suorum exercuit. Tandem pauci chelae valde insistentes facti sunt; magister cryptice respondit:"

"'The corpus habet ad invenio a causa ad ire; Ego voluntas esse iucundus ad quidquid tu volo ad fac.

"Pauco post tempore incomparabilis guru corpus suum Benaresi tradidit. Non iam opus est mihi eum in parvo conclavi eius quaerere; singulos dies vitae meae omnipraesenti eius ductu beatos invenio."

Annis post, ex ore Swami Keshabanandae, **36-6** Discipulus provectus, multa mirabilia de obitu Lahiri Mahasaya audivi.

"Paucis diebus antequam guru meus corpus suum relinqueret," Keshabananda mihi narravit, "se coram me materializatum est dum in eremo meo apud Hardwar sedebam."

"Veni" apud semel ad Benares. Cum haec verba Lahiri Mahasaya evanuit.

"Statim Benares in cursum conscendi. Apud domum guru mei multos discipulos congregatos inveni. Per horas illo die, **triginta sex ad septem... "** Magister *Gitam exposuit* ; deinde nobis simpliciter allocutus est.

"Ego" sum eundo domum.

"Singultus de angoris fractus ex similis unus irresistibilis torrentem

"'Consolamini; iterum resurgebo.' Post hanc vocem, Lahiri Mahasaya corpus suum ter in circulum convertit, septentrionem in statu loti versus aspexit, et gloriose *mahasamadhi finalem ingressus est* . **36-8**

"Corpus pulchrum Lahiri Mahasayae, tam carum devotis, sollemni cum crematione"

"Ritus domini familiae apud Manikarnika Ghat iuxta sacrum Gangem," Keshabananda perrexit. "Postero die, hora decima matutina, cum adhuc Benares essem, cubiculum meum magna luce perfusum erat. Ecce! ante me stabat forma carnea et sanguinea Lahiri Mahasaya! Prorsus simillima erat corpori eius veteri, nisi quod iuvenior et magis radians apparebat. Guru meus divinus mecum locutus est.

"'Keshabananda,' inquit, 'ego sum. Ex atomis dissolutis corporis mei cremati, formam reformatam resuscitavi. Munus meum familiaris in mundo perfectum est; sed terram non omnino relinquo. Deinceps aliquod tempus cum Babaji in Himalaya, et cum Babaji in cosmo agam."

"Paucis verbis benedictionis ad me dictis, magister transcendens evanuit. Mirabilis inspiratio cor meum implevit; Spiritu sublatus sum, sicut discipuli Christi et Kabir **36-9. "** cum gurus suos vivos post mortem corporis contemplati essent.

"Cum ad solitarium meum eremitorium Hardwar reversus essem," Keshabananda perrexit, "sacras cineres guru mei mecum portavi. Scio eum e cavea spatio-temporali evasisse; avem omnipraesentiae liberatam esse. Attamen cor meum consolabatur sacras eius reliquias consecrare."

Alius discipulus qui aspectu guru resurrecti sui benedictus est fuit sanctus Panchanon Bhattacharya, conditor Instituti Missionis Calcuttensis Aryae. **36-10**

Panchanonem in domo sua Calcuttensi visitavi, et cum gaudio fabulam multorum annorum cum magistro audivi. Denique, mihi de mirabilissimo vitae suae evento narravit.

"Hic Calcuttae," inquit Panchanon, "hora decima matutina quae post crematione eius secuta est, Lahiri Mahasaya mihi in gloria viva apparuit."

Swami Pranabananda, "sanctus duobus corporibus," mihi quoque de sua experientia superna confidit.

"Paucis diebus antequam Lahiri Mahasaya corpus suum reliquit," Pranabananda mihi narravit tempore quo scholam meam Ranchi visitavit, "epistolam ab eo accepi, me rogans ut statim Benares venirem. Mora tamen eram, nec statim discedere potui. Cum in mediis meis itineris praeparationibus essem, circa horam decimam matutinam, subito gaudio perfusus sum cum figuram fulgentem guru mei viderem.

"Cur?" festinare ad "Benares?" Lahiri Mahasaya dixit, ridens. "Tu" debeo invenio ego ibi non diutius.

"Cum verborum eius significationem mihi illuxisset, fracto corde singultivi, credens me eum tantum in visione videre."

"Magister ad me consolans accessit. 'En, tange carnem meam,' inquit. 'Vivus sum, ut semper. Noli flere; nonne tecum in aeternum sum?'"

Ex labris horum trium magnorum discipulorum, fabula veritatis mirabilis emersit: Hora decima matutina, die postquam corpus Lahiri Mahasayae ignibus traditum est, magister resurrectus, corpore vero sed transfigurato, tribus discipulis apparuit,

singulis in urbe diversa.

"Itaque quando hoc corruptibilis debeo habere pone in incorruptio, et hoc mortalis debeo habere pone in

immortalitatem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victoria. Ubi est, mors, aculeus tuus? Ubi est, sepulcre, victoria tua? **36-11**

36-1 : Sri Yukteswar erat postea formaliter initiatus in ille/illa/illud Swami Ordo ab ille/illa/illud *Mahant* (monasterium caput) de Buddhus Gaya. 36-2: "Magnus Rex" - titulus honoris.

36-3 : A guru plerumque refert ad eius proprius discipulus simpliciter ab eius nomen, omittens ullus titulus. Ita, Babaji dixit "Lahiri" non "Lahiri Mahasaya."

36-4 : Litteraliter, "aeterna" religio," ille/illa/illud nomen datus ad ille/illa/illud corpus de Vedica doctrinae. *Sanatan Dharma* habet veni ad esse *Hinduismus* appellatus ex quo ille/illa/illud tempus de ille/illa/illud Graeci OMS designatus ille/illa/illud homines in ille/illa/illud ripae de ille/illa/illud flumen Indus ut *Intra* , vel *Hinduistae* . Vocabulum *"Hinduista"* , proprie loquendo, solum ad cultores *Sanatanae Dharmae* sive Hinduismi refertur. Vocabulum *"Indus"* aeque ad Hinduistas et Mahometanos aliosque *incolas* soli Indiae pertinet (et etiam, per errorem geographicum confusum Columbi, ad aborigenes Americanos Mongoloides).

Antiquum nomen Indiae est *Aryavarta* , quod litteraliter significat "sedes Aryanorum." Radix Sanscrita vocabuli " *arya* " est "dignus, sanctus, nobilis." Usus posterior ethnologicus abusus vocabuli " *Aryan"* ad significandas proprietates non spirituales, sed physicas, magnum Orientalistam duxit, Maximus Muller, ad dicere curiose "Ad ego unus ethnologus OMS loquitur de unus Aryanus genus Aryanus sanguis, Aryanus oculi et capillos, tam peccator est quam linguista qui de .dictionario dolichocephalico aut grammatica brachycephalica loquitur

36-5 : *param-guru* est litteraliter "guru" summus" vel "guru" ultra," significans a linea vel successio de magistri. Babaji ille/illa/illud .*guru* de Lahiri Mahasaya, erat ille/illa/illud *param-guru* de Sri Yukteswar

36-6 : Meus visita ad Keshabanandae ashrama est descriptus in pp. 405-408 .

36-7 : Septembris XXVI, MDCCCXCV est ille/illa/illud diem in quae Lahiri Mahasaya sinistra eius corpus. In a pauci plus dies ille vellem sexagesimum octavum diem natalem attigit.

36-8 Septentrionem versus spectare, et corpus ter circumagere, partes sunt ritus Vedici a magistris qui antea sciunt usurpati. ille/illa/illud finalis hora est de ad ictus nam ille/illa/illud physicus corpus. The ultimus meditatio, per quae ille/illa/illud magister coniunctiones ipse in Cosmico AUM, appellatur *maha* , sive magnus, *samadhi* .

36-9 Kabir magnus sanctus saeculi sexti decimi fuit, cuius sectatores et Hinduistae et Mahometanae numerabantur. Eo tempore de eius mors, ille/illa/illud discipuli rixati sunt super ille/illa/illud modus de ducens ille/illa/illud funus caerimoniae. The exasperatus rosa magistra ab eius finalis somnus et dedit eius instructiones. "Dimidium de meus reliquiae debeo esse sepultus ab ille/illa/illud Musulmanus ritus; ille dixit, "Altera pars sacramento Hinduico crematur." Tum evanuit. Cum discipuli sarcophagum, qui corpus eius continebat, aperuissent, nihil inventum est nisi splendida series florum champak aurei coloris. Dimidia pars horum a Musulmanis, qui eius sacellum usque ad hunc diem venerantur, oboedientiter sepulta est.

In eius iuventus Kabir erat adgressus ab duo discipuli OMS volutus minutum intellectualis ductio per ille/illa/illud mysticus :semita. Magister simpliciter respondit

Semita praesupponit distantia; Si Ille esse prope, non semita egens tu apud omnes. Vere id facit ego risus Ad audire de" "!a pisces in aqua sitiente

36-10 : Panchanon constitutus, in a septemdecim iugera hortus apud Deogarh in Bihar a templum continens a lapis statua Lahiriae Mahasaya. Alius statua de ille/illa/illud magnus magister habet fuisse constituere ab discipuli in ille/illa/illud parvus conclave de eius Benares domum.

36-11 : Ego *Corinthii* 15:54-55 .

CAPITULUM: XXXVII

Ego Ire Ad America

"America! Certe hi homines Americani sunt!" Hoc cogitavi dum visio panoramica vultuum Occidentalium ante oculos meos internos transiit.

Meditatione immersus, post quasdam cistas pulverulentas in apotheca scholae Ranchi sedebam. Locum privatum invenire difficile erat illis annis occupatis cum iuvenibus!

Visio continuata est; multitudo ingens, **triginta septem-unum.** me attente intuens, histrionis instar per scaenam conscientiae pervagatus est.

Ianua cellae cellae aperta est; ut solet, unus e iuvenibus latibulum meum

deprehenderat. "Veni huc, Bimal," clamavi laete. "Nuntium tibi habeo: Dominus

me ad Americam vocat!" "Ad Americam?" Puer verba mea tono repetiit qui

significabat me "ad lunam" dixisse.

"Ita vero! Proficiscor ut Americam inveniam, sicut Columbus. Indiam se invenisse putabat; certe nexus karmicus inter has duas terras intercedit!"

Bimal aufugit; mox tota schola de diurno bipedali certior facta est. **37-2** Professores attonitos convocavi et scholam in custodiam eorum tradidi.

"Scio te," inquam, "ideas Lahiri Mahasayae de yoga et educatione semper in prospectu servaturum esse. Saepe tibi scribam; si Deus voluerit, aliquando revertar."

Lacrimae mihi in oculis stabant cum ultimum aspectum in pueros parvos et aprica Ranchi agros iaciebam. Certa aetas vitae meae iam clausa erat, sciebam; exinde in terris longinquis habitaturus sum. Paucis horis a visione mea Calcuttam in tramen conscendi. Postero die invitationem accepi ut legatus ex India ad Congressum Internationalem Liberalium Religiosorum in America fungerer. Is eo anno Bostoniae, sub auspiciis Societatis Unitarianae Americanae, conveniendus erat.

Meus caput in a vortex Ego quaesitum ex Sri Yukteswar in Serampore.

"Guruji, modo invitatus sum ut congressum religiosum in America alloquar.

Ibone?" "Omnes fores tibi patent," Magister simpliciter respondit. "Aut nunc

aut numquam."

"Sed, domine," Ego dixit in consternatio "quid" facere Ego scire de publicus loquens? Raro habere Ego datus a praelectio

et numquam in Anglice.

"Anglice vel non Anglice, tuus verba in yoga debeo esse auditus in ille/illa/illud "Occidente."

Risi. "Bene, guruji care, vix credo Americanos Bengalicam discere posse! Quaeso, mihi benedictionem da ut obstacula linguae Anglicae superes." **37-3**

Cum patri nuntium de consiliis meis nuntiavi, ille prorsus obstupuit. America ei incredibiliter remota videbatur; timebat ne me numquam iterum videret.

"Quomodo ire potes?" severe rogavit. "Quis te pecunias suppeditabit?" Cum sumptus educationis meae totiusque vitae amanter sustinuisset, sine dubio sperabat suam interrogationem inceptum meum ad pudendam finem adducturam esse.

"Dominus certe me pecunia adiuvabit." Dum haec respondebam, de simili illo, quod olim fratri meo Anantae in Agra dederam, cogitavi. Sine magna fraude addidi: "Pater, fortasse Deus tibi in mentem iniiciet ut mihi auxilium feras."

"Minime," numquam! Ille aspexit apud ego misere.

Obstupui igitur cum pater mihi, postero die, schedulam magnae summae inscriptam tradidit.

"Hoc tibi pecuniam do," inquit, "non ut pater, sed ut fidelis discipuli Lahiri Mahasayae." Ire deinde ad ille longe Occidentalis terra; propagatio ibi ille/illa/illud sine fide doctrinae de *Kriya Yoga* .

Immo commotus sum animo liberali quo pater celeriter cupiditates suas personales deponere potuerat. Iusta ei cognitio priore nocte evenerat nullam vulgarem cupiditatem peregrinationis meae iter movere.

"Fortasse in hac vita iterum non conveniemus." Pater, qui tum sexaginta septem annos natus erat, tristiter locutus est.

An intuitivus damnatio impulsus ego ad respondeo, "Certe ille/illa/illud Dominus voluntas afferre nos una semel plus."

Dum me parabam ad relinquendum Magistrum et patriam meam ad ignotas oras Americae, non parvam trepidationem expertus sum. Multas fabulas audiveram de materialistica atmosphaera Occidentali, quae valde diversa erat a spirituali origine Indiae, perfusa aura saeculari sanctorum. "Magister Orientalis qui audeat auras Occidentales," cogitavi, "fortasse ultra certamina cuiuslibet frigoris Himalayani resistet!"

Quadam mane primo precari coepi, cum pertinaci proposito perseverandi, immo etiam moriendi precando, donec vocem Dei audirem. Benedictionem eius et fiduciam desiderabam ne me in nebulis utilitarismi moderni perderem. Cor meum paratum erat ad Americam proficisci, sed etiam vehementius decreveram solacium divinae permissionis audire.

Precatus sum et precatus, singultus compescens. Nulla responsio venit. Tacita mea petitio crescendo acerrimo crescebat, donec meridie ad summum pervenissem; cerebrum meum non iam poterat dolores meos sustinere. Si iterum flerem cum aucta profunditate internae passionis, ego... Quasi cerebrum meum disrumpiturum esset sentiebam. Eo momento pulsatus est vestibulum iuxta cubiculum Viae Gurpar, in quo sedebam. Aperta ianua, iuvenem in veste tenui renuntiantis vidi. Intravit, post se ianuam clausit et, recusans meam petitionem ut sederet, gestu significavit se mecum stans loqui velle.

"Babaji esse debet!" cogitavi, attonitus, quia vir ante me faciem Lahiri Mahasayae iunioris habebat.

Cogitationi meae respondit. "Ita, Babaji sum." Melodie lingua Hindica locutus est. "Pater noster Caelestis preces tuas audivit. Mihi imperat ut tibi dicam: Sequere mandata guru tui et in Americam vade. Noli timere; protegeris."

Post pausam vividam, Babaji iterum me allocutus est. "Tu es quem elegi ad nuntium *Kriya Yogae* in Occidente diffundendum. Olim guru tuum Yukteswar in *Kumbha Mela conveni* ; tum ei dixi me te ad eum ad institutionem missurum esse."

Obmutui, praesentia eius pietate obstupui, et vehementer commotus sum audiendo... suis ipsius labris me ad Sri Yukteswar duxisse dixit. Prostratus iacui coram immortali guru. Ille me benigne a solo sustulit. Multa de vita mea mihi narrans, deinde mihi praecepta personalia dedit et paucas prophetias secretas pronuntiavit.

" *Kriya Yoga* , ars scientifica Dei-percipiendi," tandem cum gravitate dixit, "tandem per omnes terras diffundetur, et ad nationes harmonizandas per perceptionem hominis personalem, transcendentalem Patris Infiniti adiuvabit."

Visu maiestaticae potentiae, magister me electrificavit viso conscientiae suae cosmicae. Mox ad portam se contulit.

"Noli me sequi conari," inquit. "Non poteris." "Quaeso, Babaji,

noli abire!" clamavi iterum atque iterum. "Tecum me duc!"

Respiciens, respondit, "Non nunc. Aliquando."

Motu animi superatus, monitum eius neglexi. Dum eum persequi conabar, pedes meos firmiter solo haerere animadverti. Ab ianua, Babaji me ultimum aspectum benignum dedit. Manum suam benedictionis causa sustulit et abiit, oculis meis in eum cupide fixis.

Post pauca minuta pedes mei liberi erant. Sedi et in meditationem profundam me contuli, Deo sine intermissione gratias agens non solum quod preces meas exaudivisset, sed etiam quod me congressu cum Babaji benedixisset. Totum corpus meum tactu magistri antiqui, semper iuvenis, sanctificatum videbatur. Diu ardentem mihi desiderium erat eum contemplari.

Usque adhuc, hanc fabulam de congressu meo cum Babaji nemini narravi. Eam tamquam... Sacratissimam humanarum mearum experientiarum, eam in corde meo abscondi. Sed mihi in mentem venit lectores huius autobiographiae fortasse magis ad credendum in realitatem Babaji secreti eiusque mundi studiorum propensiores esse, si narravero me eum meis oculis vidisse. Artifici auxilium dedi ut veram imaginem magni Yogi-Christi Indiae modernae depingeret; in hoc libro apparet.

The vespera de meus discessus nam ille/illa/illud Unita Civitates inventum ego in Sri Yukteswar sanctus praesentia.

"Obliviscere te Hindu natum esse, et noli esse Americanus. Optimum utriusque sume," Magister dixit tranquillo sapientiae modo. "Esto te ipsum verum, filius Dei. Quaere et in te ipsum incorpora optimas qualitates omnium fratrum tuorum, per orbem terrarum in variis gentibus dispersorum."

Tum me benedixit: "Omnes qui ad te cum fide veniunt, Deum quaerentes, adiuvabuntur. Dum eos spectas, spiritus flatus ex oculis tuis emanans in cerebra eorum intrabit et habitus materiales mutabit, eos magis Dei conscios reddens."

Perrexit, "Soss tua ad attrahendas animas sinceras optima est. Quocumque ieris, etiam in deserto, amicos invenies."

Utraque eius benedictio abunde demonstrata est. Solus in Americam veni, in solitudinem sine ullo amico, sed ibi milia inveni paratos ad accipiendas doctrinas animae, tempore probatas.

Indiam mense Augusto anni 1920 reliqui, in *nave "City Of Sparta"* , prima nave vectoria post finem Belli Orbis Terrarum Primi ad Americam navigante. Vecturam mihi reservare potueram tantum postquam multae "obstacula administrativa" quae ad concessionem passportus mei pertinebant, modis satis mirabilibus remota sunt.

Per navigationem bimensem, quidam viator, cum quo mecum erat, comperit me legatum Indicum ad congressum Bostoniensem esse.

"Swami Yogananda," inquit, prima ex multis pronuntiationibus venustis quibus postea nomen meum ab Americanis auditurus eram, "quaeso, viatoribus oratione proxima fave." "Nocte Iovis. Credo nos omnes profuturum esse ex oratione de 'Pugna Vitae et Quomodo Eam Gerere'."

Eheu! Proelium vitae meae mihi gerendum erat, die Mercurii comperi. Dum desperanter conabar cogitationes meas in orationem Anglice ordinare, tandem omnia praeparata reliqui; cogitationes meae, Velut pullus ferus ephippium contemplans, omnem cooperationem cum legibus grammaticae Anglicae recusavit. Plena tamen fiducia in praeteritis Magistri promissionibus, coram auditorio meo die

Iovis in cella navis vaporariae apparui. Nulla eloquentia ad labia mea ascendit; sine verbis coram multitudine steti. Post decem minuta certaminis tolerantiae, auditores condicionem meam intellexerunt et ridere coeperunt.

In suggestu sto ante unam ex classibus meis in America. Haec classis mille discipulorum yogae Vasingtoniae, D.C., habita est.

Res mihi illo tempore non iocosa videbatur; indignatus precem silentem ad

Magistrum misi. "Potes *!* Loquere!" Vox eius statim in conscientia mea resonavit.

Cogitationes meae statim in amicitiam cum lingua Anglica inciderunt. Post quadraginta quinque minuta, auditores adhuc attenti erant. Oratio mihi plurimas invitationes conciliavit ut postea coram variis coetibus in America praelegerem.

Numquam postea verbum quod dixeram meminisse potui. Discreta interrogatione a nonnullis viatoribus didici: "Orationem inspirantem Anglice commovente et correcta habuisti." Hoc nuntio iucundo guru meo pro opportuno auxilio humiliter gratias egi, iterum intellegens eum semper... mecum, omnia temporis spatiique limites ad nihilum reiecta.

Interdum, per reliquum itineris oceanici, nonnullos dolores anxii sensi de imminente periculo lectionum Anglicarum in congressu Bostoniensi.

"Domine," precatus sum, "quaeso, sit mihi inspiratio Tu Ipse, non iterum cachinni auditorum !"

Sparta Urbs Bostoniam exeunte Septembri appulit. Sexto die Octobris orationem meam egi. Congressus prima oratione mea in America. Bene accepta est; prae solatio suspiravi. Magnanimus secretarius Societatis Unitarianae Americanae hoc commentarium in relatione edita **37-4 scripsit.** de actis congressus:

"Swami Yogananda, legatus ab Ashrama Brahmacharya Ranchi Indiae, salutationes Societatis suae ad Congressum attulit. Anglice expedite et pronuntiatione vehementi orationem philosophicam de 'Scientia Religionis' habuit, quae in forma libelli

impressa est ad distributionem latiorem. Religio, affirmavit, universalis est et una. Nos..."

Mores et opiniones particulares universalizare non possumus, sed elementum commune in religione universalizari potest, et omnes similiter rogare possumus ut id sequantur et oboediant.

Propter munificum stipendium patris, in America manere potui post congressum finitum. Quattuor anni felices in condicionibus humilibus Bostoniae acti sunt. Orationes publicas habui, classes docui, et librum poematum, " *Carmina Animae"* , scripsi, cum praefatione a Dr. Frederico B. Robinson, praeside Collegii Urbis Novi Eboraci. **37-5**

Aestate anni 1924 iter transcontinentale incipiens, coram milibus hominum in urbibus principalibus locutus sum, iter meum ad occidentem vacatione in pulchra septentrionali Alaskana finiens.

Adiuvantibus discipulis magnanimis, ante finem anni 1925 sedem Americanam in Montis Washingtoniae Praediis Angelopoli constitueram. Aedificium est illud quod annis antea in visione mea apud Casmiriam videram. Festinavi imagines harum actionum Americanarum longinquarum Sri Yukteswar mittere. Respondit charta postali Bengalica, quam hic interpretor:

undecimum Augusto, 1926

Puer de meus cor, O Yogananda!

Imagines scholae vestrae et discipulorum videns, quanta gaudia in vita mea veniat, exprimere non possum. verba. Gaudio liquefio discipulos tuos yogae ex variis urbibus videndo. Methodos tuas in cantu affirmationum, vibrationibus sanantibus, et precibus divinis sanantibus contemplans, non possum me continere quin ex corde tibi gratias agam. Portam, viam flexuosam et collinam sursum, et pulchrum scaenarum spectaculum videns. Sub praediis Montis Washingtonii expansis, desidero omnia meis oculis videre.

Omnia hic bene procedunt. Per gratiam Dei, utinam semper in

beatitudine sis. SRI YUKTESWAR GIRI

Anni praeterierunt. In omni parte novae terrae meae praelectiones habui, et centenas sodalitatum, collegiorum, ecclesiarum, et coetuum cuiusvis denominationis allocutus sum. Decena milia Americanorum initiationem yogicam acceperunt. Omnibus his novum librum cogitationum precationis anno 1929 dedicavi - *Susurros ex... Aeternitas* , cum praefatione Amelitae Galli-Curci. **37-6** Hic ex libro carmen, cui titulus est "Deus! Deus! Deus!", quod una nocte, dum in suggestu lectionum stabam, compositum est:

Ab ille/illa/illud profunditates de somnus
Dum scalas spirales vigiliae ascendo, susurro:
Deus! Deus! Deus!
Tu es cibus, et cum ieiunium meum nocturnae
separationis a Te frango,
Ego gustus Te, et mente dic:

```
Deus! Deus! Deus!
Quocumque iero, lumen mentis meae semper in te
vertetur;
Et in ille/illa/illud pugna strepitus de actio
Clamor meus tacitus belli semper est:
Deus! Deus! Deus! Cum tempestates
tumultuosae tribulationum strident, et
cum curae ad me ululant,
Ego submergere eorum clamor magna voce cantus:
Deus! Deus! Deus!
Cum mens mea somnia filis
memoriarum contexit,
Deinde in ille magia pannus Ego invenio embossatum:
Deus! Deus! Deus!
Omnis nox, in tempus de profundissimus somnus
Pax mea somniat et vocat, Gaudium! Gaudium!
Gaudium! Et gaudium meum semper canens
venit:
Deus! Deus! Deus!
Vigilans,   edendo,   laborando,   somniando,
dormiendo,  serviendo,  meditando,  cantando,
divinitus amando, anima mea perpetuo murmurat,
ab nemine audita:
Deus! Deus! Deus!
```

Interdum—plerumque Kalendis mensis, cum ad sustentationem Montis Washingtonii aliorumque centrorum Societatis Auto-Realizationis pervenissent rationes—de simplici pace Indiae cupide cogitabam. Sed quotidie latioriorem inter Occidentem et Orientem intelligentiam videbam; anima mea gaudebat.

Magnum cor Americae in mirabilibus versibus ab Emma Lazarus insculptis ad basin Statuae Libertatis, "Matris Exsulum", expressum inveni:

```
                    Ab eam manus phari
Splendet toto orbe salutat; oculi eius mites
portum aereis pontibus coniunctum, quem geminae
urbes formant, gubernant.
"Servate, terrae antiquae, pompam vestram
fabulosam!" clamat tacitis labris. "Date mihi
fessos, pauperes, congregatas turbas respirare
libere cupientes,
```

Miserae sordes litoris tui abundantis. Mitte hos, egenos, tempestate iactos mihi, lucernam meam iuxta auream ianuam tollo.

37-1 : Multi de illi facies Ego habere ex quo visum in ille/illa/illud Occidens et statim agnitus..

37-2 : Swami Premananda, nunc ille/illa/illud dux de ille/illa/illud Auto-Realizatio Ecclesia de Omnes Religiones in Vasingtonia DC, erat unus discipulorum scholae Ranchianae tempore quo inde in Americam profectus sum. (Tunc Brahmachari Jotin erat.)

37-3 : Sri Yukteswar et Ego ordinarie colloquebatur in Bengalica.

37-4 : *Novum Peregrinationes De The Spiritus* (Bostoniae:) Signum Prelum 1921).

37-5 : Dr. et Domina Robinson visitavi India in Anno MCMXXXIX, et erant honoratus hospites apud ille/illa/illud Ranchi schola.

37-6 : Domina Galli-Curci et eam maritus Homerus Samueles ille/illa/illud clavilista habere fuisse Kriya Yoga discipuli nam viginti annos. The inspirans fabula de ille/illa/illud clarus prima mulieris annos de musica habet fuisse nuper editus (*Galli-Curcii) Vita De Carmen* , a C.E. LeMassena, Paebar Co., Novi Eboraci, 1945).

CAPITULUM: XXXVIII

Lutherus Burbank -- A Sanctus Inter The Rosae

"Arcanum melioris plantarum propagationis, praeter scientiam, est amor." Hanc sapientiam Lutherus Burbank pronuntiavit dum iuxta eum in horto suo Santa Rosae ambulabam. Prope aream cacti edules constitimus.

"Dum experimenta ad cactos 'sine spina' faciendos faciebam," perrexit, "saepe cum..." plantis ad vibrationem amoris creandam. 'Nihil timendum est,' eis dicerem. 'Non habetis' Spinis tuis defensivis opus est. Ego te protegam. Paulatim utilis planta deserti emersit in varietas sine spinis."

Hoc miraculo captus sum. "Quaeso, Luthere care, da mihi pauca folia cacti ad plantandum in horto meo apud Montem Washington."

A operarius stans prope inceptum ad nuda exstinctus quidam folia; Burbank impeditus eum.

"Ipse ea pro Swami carpam." Tria folia mihi tradidit, quae postea plantavi, gaudens quod in magnum numerum crescebant.

Magnus horticultor mihi narravit primum suum insigne triumphum fuisse magnum tuberum, nunc nomine suo notum. Cum indefessitudine ingenii, mundo deinde

centum...

emendationes naturae mutuatae — novae eius varietates Burbankenses lycopersicorum, frumenti, cucurbitae, cerasorum, prunorum, nectarinarum, bacarum, papaverum, liliorum, rosarum.

Cameram meam intendi dum Lutherus me ante celebrem arborem iuglandi ducebat, qua demonstraverat evolutionem naturalem telescopico accelerari posse.

"Intra annos sedecim tantum," inquit, "haec iuglans ad statum copiosae nucum productionis pervenit, ad quem natura sola arborem bis eo tempore adduxisset."

Lutherus Burbank dilecte amicus, poses cum ego in eius Sanctus Nicolaus Rosa hortus

Burbankiensis parvus adoptatus filia venit lasciviens cum eam canis in ille/illa/illud hortus

"Ea est mea planta humana." Lutherus eam amanter admonuit. "Humanitatem nunc video quasi unam plantam vastam, ad summos suos fines solum amore, naturalibus beneficiis aeris aperti, et intelligente cruce atque selectione indigentem. Per totam vitam meam tantum progressum mirabilem in evolutione plantarum observavi ut optimistice ad mundum sanum et felicem exspectem, simulac liberi eius principia vitae simplicis et rationalis edocti erunt. Ad naturam et Deum naturae redire debemus."

"Luthere, schola mea Ranchiana, cum eius classibus sub divo, et aura laetitiae ac simplicitatis, delectaberis."

Verba mea ad medullam Burbankii educationem quasi puerilem proxime tetigerunt.

Me interrogationibus iactavit, oculis profundis et serenis micante studio.

"Swamiji," tandem dixit, "scholae quales vestrae sunt sola spes futuri millennii. Ego in rebellione sum contra systemata educationis nostri temporis, a natura separata et omnia suffocans."

individualitas. Ego sum cum tu cor et anima in tuus practicus ideales de educatio."

Dum a sapiente miti discederem, parvum volumen mihi signavit et obtulit. **38- 1** "Hic est meus liber in *The Exercitatio De The Humanus Planta* , **38-2** ille dixit. "Novum genera de exercitationes necessariae sunt — experimenta audacia. Interdum audacissimae probationes proferre valuerunt Optima in fructibus et floribus. Innovationes educationis pro pueris similiter plures, audaciores fieri debent.

Libellum eius illa nocte magno cum studio legi. Oculo gloriosum futurum generis humani prospiciente, scripsit: "Res vivens obstinatissima in hoc mundo, difficillima ad deviandum, est planta." semel fixus in certus consuetudines. Memento ille hoc planta habet conservatus eius individualitas omnes
per saecula; fortasse est una quae per aeonas temporis in ipsis saxis retro investigari potest, numquam admodum variata per tot tam vasta tempora. Visne? Finge post tot saecula repetitionis plantam non voluntatem, si ita dicere vis, incomparabilis tenacitatis praeditam fore? Sunt sane plantae, sicut quaedam palmae, tam perseverantes ut nulla humana vis eas adhuc mutare potuerit. Voluntas humana res debilis est praeter voluntatem plantae. Sed vide quomodo tota haec plantae pertinacia per totam vitam frangitur simpliciter nova vita secum miscendo, mutationem perfectam et potentem in vita eius efficiendo, per crucem. Deinde cum... ille/illa/illud interrumpere venit reficere id ab haec generationes de patiens supervisio et selectio, et Nova planta novam viam incipit numquam iterum ad veterem revertetur, tenaci voluntate fracta et tandem mutata.

"Cum ad rem tam sensibilem et flexibilem quam natura pueri ventum est, problema fit multo facilius."

Ad hunc magnum Americanum magnetico animo captus, eum iterum atque iterum visitavi. Quadam mane eodem tempore quo tabellarius adveni, qui in Burbankii cubiculum circiter mille epistulas deposuit.
Horticultores scripsit eum ab omnes partes de ille/illa/illud mundus.

"Swamiji, praesentia tua est tantummodo excusatio quam mihi opus est ut in hortum exeam," Lutherus laete dixit. Magnum scrinium aperuit, continens centum fasciculos itinerum.

"Ecce," inquit, "sic iter facio. Plantis et litteris vinctus, desiderium terrarum externarum interdum his imaginibus intuendo expleo."

Currus meus ante portam eius stabat; ego et Lutherus per vias oppidi parvi vehebamur, hortis eius rosarum Santa Rosae, Peachblow, et Burbank varietatibus suis splendidis.

"Ego et amicus meus Henricus Ford ambo in antiquam theoriam reincarnationis credimus," Lutherus mihi dixit. "Lucem in partes vitae aliter inexplicabiles inicit.

Memoria non est veritatis probatio; quod homo vitas praeteritas non meminit, non probat eas numquam habuisse. Memoria etiam de vita uteri et infantia eius vacua est; sed per eas probabiliter transiit!" Subrisit.

Kriya in una ex prioribus meis visitationibus acceperat . "Technicam devote exerceo, Swamiji," inquit. Post multas meditatas interrogationes mihi de variis...

aspectus de yoga Lutherus animadverti lente:

"Oriens profecto immensas scientiae copias possidet, quas Occidens vix explorare coepit ."

Artissima communio cum natura, quae ei multa ex secretis suis zelote custoditis reseraverat, Burbanko infinitam reverentiam spiritualem dederat.

"Interdum Vim Infinitam valde propinquam sentio," verecunde confidit. Vultus eius sensibilis, pulchre formatus, memoriis illuminatus est. "Deinde aegros circa me sanare potui, necnon multas plantas aegrotantes."

De matre sua mihi narravit, Christiana sincera. "Saepe post mortem eius," inquit Lutherus, "apparitione eius in visionibus beatus sum; mecum locuta est."

Nos vectus dorsum invitus versus eius domus et illi exspectans mille litterae.

"Luthere," dixi, "mense proximo periodicum incipiam ad veritates Orientis et Occidentis exhibendas. Quaeso, mihi auxilium fer ut nomen aptum periodico eligam."

De titulis aliquamdiu disputavimus, et tandem de " *Oriente-Occidente* " *convenimus* . Postquam eius museum regressi sumus, Burbank mihi articulum quem de "Scientia et Civilizatione" scripserat dedit.

"Hoc voluntas ire in ille/illa/illud primus quaestio de *Oriens*- Occidens Ego dixit grato animo.

Crescente amicitia nostra, Burbank "sanctum Americanum" meum appellavi. "Ecce vir," verba mea citavi, "in quo dolus non est!" Cor eius erat profundissimum, diu peritum humilitati, patientiae, sacrificio. Parva domus eius inter rosas erat austera simplicitate; noverat vanitatem luxuriae, gaudium paucarum possessionum. Modestia, qua famam scientificam suam gerebat, mihi iterum atque iterum arbores, quae onere fructuum maturescentium demissae sunt, in memoriam revocabat; est... arbor sterilis quae caput altum in vacua iactatione tollit.

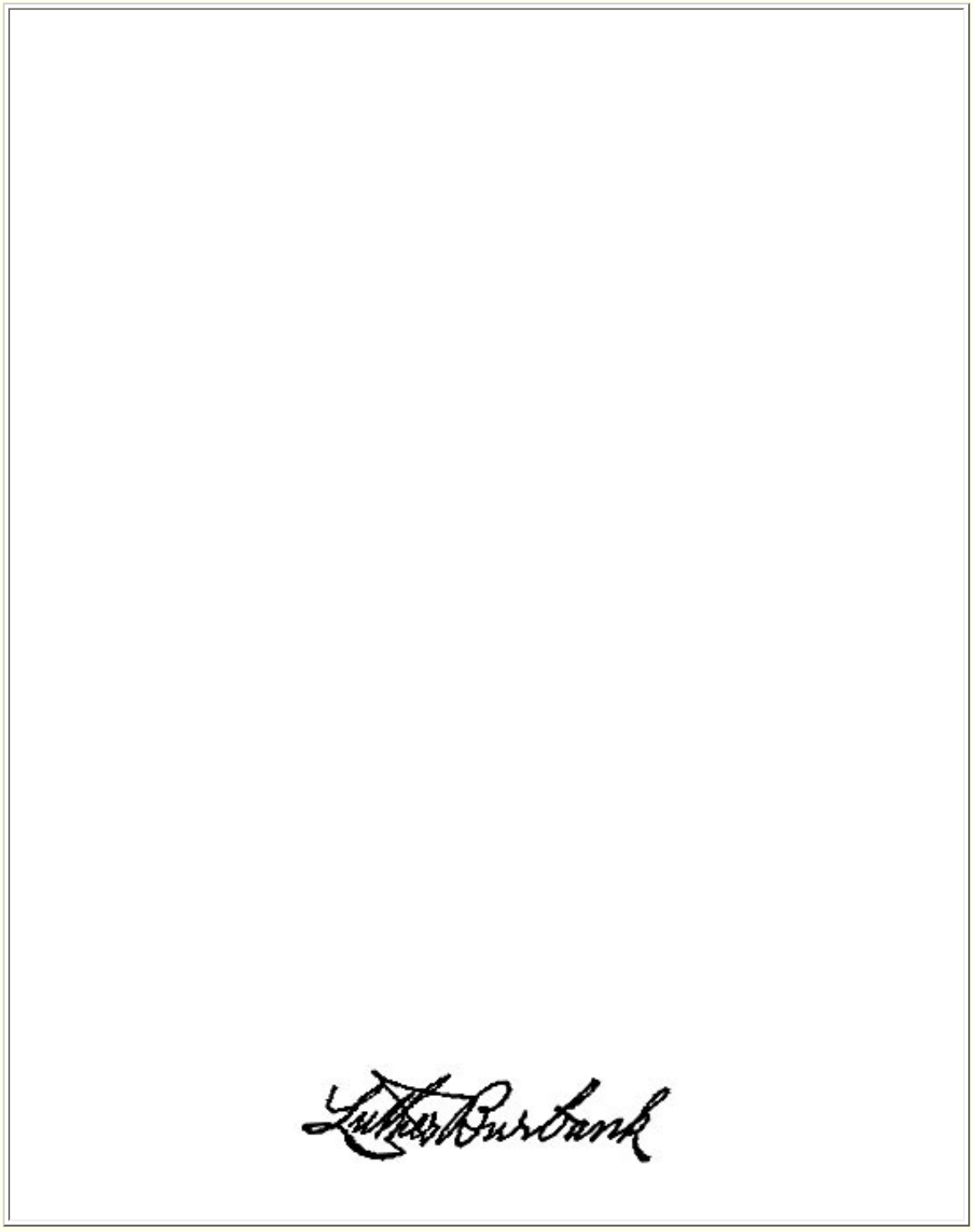
Novi Eboraci eram cum, anno MCMXXVI, carus amicus meus vita defunctus est. Lacrimans cogitavi, "O, libenter totam viam hinc ad Sanctam Rosam ambularem ut eum semel amplius viderem!" Me a secretariis et visitatoribus excludens, proximas viginti quattuor horas in secreto egi.

Postero die ritum memoriale Vedicum circum imaginem Lutheri magnam peregi. Grex discipulorum meorum Americanorum, vestibus caeremonialibus Hinduisticis induti, hymnos antiquos cecinerunt dum oblatio florum, aquae et ignis, symbolorum elementorum corporis et liberationis eorum in Fonte Infinito, fiebat.

Quamquam forma Burbank iacet in Santa Rosa sub cedro Libani quem annos abhinc in horto suo plantavit, anima eius mihi consecratur in omni flore oculorum dilatatorum qui iuxta viam floret. Retractus ad tempus in spatiosum naturae spiritum, nonne ille est Lutherus in ventis eius susurrans, auroras eius ambulans?

Nomen eius nunc in hereditatem sermonis communis transiit. "Burbank" ut verbum transitivum enumerans, Webster's New International Dictionary id definit: "Crucere vel inserere (plantam). Ergo, figurative, emendare (quidlibet, ut processum vel institutum) eligendo bonas proprietates et reiciendo malas, vel addendo bonas proprietates."

"Carissime Burbank," exclamavi postquam definitionem legi, "ipsum nomen tuum nunc est synonymum bonitatis!"

38-1 : Burbank etiam dedit ego unus autographum imago de se ipsum. Ego thesaurus id aequaliter ut a Hinduus mercator semel pretiosus imago Lincolni. Hindu, qui in America annis Belli Civilis erat, tantam admirationem erga

Lincolnum concepit.

se nolle redire in Indiam nisi effigiem Magni Emancipatoris nactus esset. Se ipsum pertinaciter innixum in Lincolniensis limen, ille/illa/illud mercator recusavit ad discedere donec ille/illa/illud attonitus Praeses permissum eum ad Opera Danielis Huntington, artificis Novi Eboraci clari, conducit. Cum effigies perfecta esset, Hindu eam triumphator .Calcuttam portavit

38-2 : Novum Eboracum: Saeculum Societas MCMXXII.

CAPITULUM: XXXIX

Theresa Neumannus The Catholicus Stigmatista

"Redi in Indiam. Quindecim annos te patienter exspectavi. Mox e corpore natabo et ad Domum Splendentem pergam. Yogananda, veni!"

Vox Sri Yukteswar in aure mea interna, dum in meditatione sedebam in Monte Washingtonio, permovens, permotus est. Decem milia passuum uno momento peragrans, nuntius eius velut fulgur animum meum penetravit.

Quindecim anni! Ita, intellexi, nunc annus est 1935; quindecim annos doctrinas guru mei in America disseminando impendi. Nunc me revocat.

Ea post meridiem experientiam meam discipulo advenienti narravi. Eius progressus spiritualis sub *Kriya Yoga* tam insignis erat ut eum saepe "sanctum" appellarem, memor prophetiae Babaji, quae Americanam quoque viros et mulieres divinae perfectionis per antiquam viam yogicam produxisse significabat.

Hoc discipulus et a numerus de alii liberaliter institit in faciens a donatio nam meus itinera. Sic problema pecuniarium solutum, navigationem per Europam in Indiam feci. Septimanas occupatarum praeparationum apud Montem Washington! Mense Martio anni 1935, Societatem Auto-Realizationis secundum leges Status Californiae tamquam societatem non lucrativam constitui. Ad hanc institutionem educationis pertinent omnes donationes publicae, necnon reditus ex venditione librorum meorum, periodicorum, cursuum scriptorum, mercedum scholarum, et omnis aliae fontis reditus.

"Ego debeo esse retro," Ego narratum meus discipuli. "Numquam debeo Ego oblivisci America."

In convivio valedictorio mihi Angelopoli ab amicis amantibus dato, diu in vultus eorum contemplatus gratus cogitavi, "Domine, qui te ut Unicum Datorem meminit, numquam carebit dulcedine..."

de amicitia inter mortales."

Novo Eboraco navigavi die nono Iunii, anno millesimo nongentesimo tricesimo **quinto.** In nave *Europa* . Duo discipuli me comitabantur: scriba meus, dominus C. Richard Wright, et anus quaedam Cincinnatiensis, domina Ettie Bletch. Dies pacis oceanicae fructi sumus, grato discrimine a praeteritis hebdomadibus festinantibus. Brevis erat tempus otii nostri; celeritas navium modernarum nonnullas habet notas dolendas!

Sicut quivis alius grex curiosorum peregrinantium, per ingentem et antiquam urbem Londinium ambulavimus. Postero die invitatus sum ut magnum conventum in Aula Caxtonensi alloquerer, ubi a Francisco Younghusband equite auditorio Londiniensi introductus sum. Nostri coetus diem iucundum egerunt hospites equitis Henrici Lauder in praedio suo Scotiae. Mox fretum Britannicum transiimus ad... continentem, nam peregrinationem specialem ad Bavariam facere volebam. Hoc solum mihi esset Occasionem, mihi visum est, magnam mysticam Catholicam, Theresam Neumann Konnersreuthensem, visitandi.

Annis antea fabulam mirabilem de Theresa legeram. Informationes in articulo datae haec erant:

(1)Therese, anno MDCCCXCVIII nata, in accidente viginti annos nata vulnerata erat; caeca et paralytica facta est.

(2) Mirabiliter visum recuperavit anno MCMXXIII per preces ad Sanctam Teresiam, "Florem Parvum." Postea membra Theresiae Neumann statim sanata sunt.

(3) Ab anno MCMXXIII deinceps, Therese a cibo et potu omnino abstinuit, praeterquam a quotidiana deglutitione unius parvae hostiae consecratae.

(4) Stigmata, sive vulnera sacra Christi, anno 1926 in capite, pectore, manibus et pedibus Teresiae apparuerunt. Deinde, singulis hebdomadibus, die Veneris cuiusque, Passionem Christi subiit, in corpore suo omnes eius historicas cruciatus perferens.

(5) Theresa, lingua Germanica simplici vici sui plerumque tantum sciens, per extasias Veneris diei phrases profert quas eruditi ut antiquam Aramaicam agnoverunt. Temporibus opportunis in visione sua, Hebraice vel Graece loquitur.

(6) A ecclesiasticus permissio, Theresa habet plures tempora fuisse sub claudere observatio scientifica. Dr. Fritz Gerlick, editor diarii Germanici Protestantis, Konnersreuth adiit ut "fraudem Catholicam detegeret," sed tandem biographiam eius reverenter scriberet. **39-2**

Ut semper, sive in Oriente sive in Occidente, cupidus eram sanctum conveniendi.

Laetatus sum cum parva nostra caterva, die sexto decimo mensis Iulii, vicum amoenum Konnersreuth ingressus est. Rustici Bavarici vivum studium in curru nostro Ford (ex America nobiscum allato) et eius vario coetu - iuvene Americano, anus, et Orientali olivae coloris, capillis longis sub collum tunicae recondito - ostenderunt.

Theresiae parvus casa, purus et elegans cum gerania florens ab a primitivus bene, erat heu!

silentio clausa. Vicini, et etiam tabellarius vici qui praeteribat, nullam nobis informationem dare poterant. Pluere coepit; comites mei nobis suadebant ut discederemus.

"Minime," Ego dixit pertinaciter, "Ego voluntas manere hic donec Ego invenio quidam indicium ducens ad Teresia.

Post horas duas adhuc in curru nostro sedebamus inter imbrem tristem. "Domine," suspiravi querulus, "cur me huc duxisti si illa evanuit?"

An Anglice loquens vir substitit iuxta nos, comiter oblatio eius auxilium

"Nescio certo ubi Therese sit," inquit, "sed saepe domum Professoris Wurz, magistri seminarii Eichstattensis, octoginta milia passuum ab hoc loco distantis, visitat."

Postero mane, coetus noster ad quietum vicum Eichstatt, anguste lapidibus stratis stratum, autocineto profectus est. Dr. Wurz nos domi benigne salutavit; "Ita, Therese adest." Nuntium de advenis ei misit. Mox nuntius cum responso eius apparuit.

"Etsi episcopus me rogavit neminem sine eius permissione viderem, virum Dei ex India recipiam."

His verbis vehementer commotus, Dr. Wurz ad superiorem partem in conclave secutus sum. Therese statim intravit, auram pacis et gaudii radians. Togam nigram et immaculatum album ornamentum capitis gerebat. Quamquam tum triginta septem annos nata erat, multo iunior videbatur, puerili quadam novitate et venustate praedita. Sana, bene formata, roseis genis, et hilaris, haec est sancta quae non edit!

Therese me lenissima manuum iunctura salutavit. Ambae silentio gaudio radiabamus, altera alteram amantem Dei esse sciens.

Dr. Wurz benigne se interpretem munere obtulit. Dum considebamus, animadverti Theresam me cum simplici curiositate aspicientem; Hindus, ut videtur, rari in Bavaria fuisse videbatur.

"Noli tu edere "aliquid?" Ego volutus ad audire ille/illa/illud

responsum ab eam proprius labia. "Non, praeter oblatam e farina

oryzae consecratam, semel omni mane hora sexta." "Quanta est

magnitudo oblatae?"

"Tenue est chartae simile, magnitudinis nummi parvi." Addidit, "Ob causas

sacramentales accipio; si non consecratum est, deglutire non possum."

"Certe duodecim annos integros eo vivere non potuisti?"

"Ego luce Dei vivo." Quam simplex responsum eius, quam

Einsteinianum!

"Ego vide tu intellego ille energia fluit ad tuus corpus ab ille/illa/illud aether sol, et aer."

A celer risus fractus super eam facies. "Ego sum ita felix ad scire tu intellegere quomodo Ego vivere."

"Vita vestra sacra est quotidiana demonstratio veritatis a Christo pronuntiatae: 'Non in solo pane vivet homo, sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.'" **39-3**

Iterum gaudium ob meam explicationem ostendit. "Ita vero est. Una ex causis cur hodie hic in terra sim est ut demonstrem hominem luce invisibili Dei vivere posse, non cibo solo."

"Potest tu docere alii quomodo ad vivere sine cibus?"

Illa apparuit a nuga attonitus. "Ego non possum facere illud; Deus facit non votum id."

Cum oculis meis in manus eius fortes et elegantes inciderent, Therese mihi parvum vulnus quadratum, recens sanato, in utraque palma ostendit. In dorso utriusque manus, vulnus minus, lunulatum, demonstravit. Vulnus formae similis, recens sanato. Quaeque plaga per manum recta penetravit. Visus mihi in mentem reduxit distinctam memoriam magnorum clavorum ferreorum quadratorum cum cuspide lunata, qui adhuc in Oriente adhibentur, sed quos in Occidente vidisse non memini.

Sancta mihi aliquid de hebdomadariis suis extatibus narravit. "Tanquam spectator inermis, totam Passionem Christi observo." Quaque hebdomada, a media nocte diei Iovis usque ad horam primam post meridiem diei Veneris, vulnera eius aperiuntur et sanguinant; decem libras ex ordinario pondere centum viginti et unius librarum amittit. Intense patiens amore compassione, Therese tamen laete has visiones hebdomadarias... Dominum eius.

Statim intellexi vitam eius insolitam a Deo destinatam esse ut omnes Christianos de historica authenticitate vitae et crucifixionis Iesu, ut in Novo Testamento relata est, certiores faceret, et ut vinculum semper vivum inter Magistrum Galilaeum et cultores eius dramatice demonstraret.

Professor Wurz affinis quidam de eius experientiae cum ille/illa/illud sanctus.

"Plures nostrum, Theresa inter quas, saepe per dies in itineribus turisticis per Germaniam iter facimus," mihi narravit. "Mirum est discrimen - dum nos ter in die cibum sumimus, Theresa nihil edit. Recens instar rosae manet, intacta a lassitudine quam itinera nobis afferunt. Dum esurimus et deversoria iuxta viam quaerimus, illa laete ridet."

Professor nonnulla singularia physiologica addidit: "Quia Therese cibum non accipit, venter eius contractus est. Excrementa non habet, sed glandulae sudoriferae eius functionem suam praebent; cutis eius semper mollis et firma est."

Apud ille/illa/illud tempus de discessus, Ego expressus ad Theresa meus desiderium ad esse praesens apud eam extasia

"Ita vero, quaeso veni Konnersreuth proximo die Veneris," inquit comiter. "Episcopus tibi licentiam dabit. Valde gaudeo te me Eichstattii quaesivisse."

Theresa manus leniter, saepe, prehendit et cum nostro coetu ad portam ambulavit. Dominus Wright radiophonum autocineticum accendit; sancta illud cum parvis cachinnis enthusiasticis examinavit. Tanta turba iuvenum congregata est ut Theresa in domum se receperit. Eam ad fenestram vidimus, ubi nos, pueriliter, manu vibrans, aspexit.

Ex colloquio die postero cum duobus fratribus Teresiae, benignissimis et amabilibus, didicimus sanctam unam aut duas tantum horas noctu dormire. Quamvis multa vulnera in corpore habeat, activa est et plena energiae. Aves amat, aquarium piscium curat, et saepe in horto suo laborat. Multae sunt epistulae eius; fideles Catholici ei preces et benedictiones sanationis petere scribunt. Multi per eam a gravibus morbis inquirentes sanati sunt.

Frater eius Ferdinandus, annos circiter viginti tres natus, explicavit Teresiam vim habere, per preces, in suo corpore aliorum morbos sanandi. Abstinentia a cibo sanctae originem trahit ex tempore quo precata est ut morbus gutturis iuvenis paroeciae suae, qui tum ad ordines sacros ingredi parabat, in suum guttur transferretur.

Die Iovis post meridiem coetus noster ad domum episcopi vectus est, qui comam meam fluentem quodammodo admiratus est. Libenter licentiam necessariam scripsit. Nulla erat pecunia; regula ab Ecclesia constituta est simpliciter Theresam a concursu peregrinorum fortuitorum, qui annis praecedentibus diebus Veneris milibus confluxerant, protegere.

Die Veneris mane circa horam nonam et dimidiam Konnersreuthi advenimus. Animadverti casulam Theresiae partem specialem tecto vitreo habere, ut ei satis lucis praebeat. Laeti eramus videre… Ianuae non iam clausae, sed late patentes in hospitali gaudio. Viginti fere visitatores, licentiis suis armati, ordine stabant. Multi e longinquo venerant ut mysticam illam stuporem spectarent.

Therese primum meum examen in domo professoris superaverat, intuitiva sua conscientia me eam videre velle ob causas spirituales, non solum ad satiandam curiositatem transeuntem.

Alterum experimentum meum eo coniunctum erat quod, paulo antequam ad cubiculum eius ascenderem, me in statum yogicum mentis exasperatae inieci ut unum cum ea in concordia telepathica et televisiva essem. Cubiculum eius, hospitibus plenum, intravi; illa, veste alba induta, in lecto iacebat. Cum Domino… Wright me prope sequente, intra limen ipsum constiti, spectaculo insolito et horrendo attonitus.

Theresa NEUMANNUS

Clarus Catholicus Stigmatista OMS inspiratus meus 1935 peregrinatio ad Konnersreuth, Bavaria

Sanguis tenuis et continuus, rivo pollice lato, ex palpebris inferioribus Theresiae fluebat. Oculi eius sursum in oculum spiritualem intra frontem mediam intendebantur. Pannus circa caput eius involutus sanguine ex vulneribus stigmatum coronae spinosae perfusus erat. Vestis alba rubra super cor eius maculata erat ex vulnere in latere, in loco ubi corpus Christi, multis ante saeculis, ultimam iacturam hastae militis passus erat.

Manus Teresiae in gestum maternum, supplicem, extensae erant; vultus eius vultum simul cruciatum et divinum praebebat. Macior apparebat, multis modis subtilibus et externis mutata.
Verba lingua peregrina murmurans, labris leviter trementibus ad personis ante oculos suos internos conspicuis loquebatur.

Dum in harmonia cum ea eram, scaenas visionis eius videre coepi. Iesum crucem portantem inter turbam irridentem observabat. **39-4** Subito caput consternata sustulit: Dominus sub crudeli pondere ceciderat. Visio evanuit. Defatigata fervida misericordia, Therese graviter in cervicalem suum concidit.

Hoc momento magnum sonitum post me audivi. Caput paulisper convertens, duos viros corpus prostratum portantes vidi. Sed quia e statu superconscio profundo exibam,... Non statim agnovi hominem prostratum. Iterum oculos in faciem Theresae fixi, pallidam mortiferam sub rivis sanguinis, nunc autem tranquillam, puritatem et sanctitatem radiantem. Postea post me respexi et Dominum Wright stantem vidi, manu ad genam admota, unde sanguis fluebat. stillans

"Dick" Ego quaesivit anxie, "erant tu ille/illa/illud unus OMS cecidit?"

"Ita vero," Ego defecit apud ille/illa/illud terrificus spectaculum."

"Bene," Ego dixit consolatorie, "tu" sunt fortis ad reditus et aspicere super ille/illa/illud visus iterum."

Recordati patienter exspectantis peregrinorum ordine, ego et dominus Wright silenter valediximus Theresae et sacram eius praesentiam reliquimus. **39-5**

Postero die parvus grex noster autocineto ad meridiem iter fecit, grati quod non a traminibus penderemus, sed Ford ubicumque vellemus per agros sistere possemus. Omni momento fructi sumus. a iter per Germania Hollandia Francia et ille/illa/illud Helvetici Alpes. In Italia nos factus a specialis Iter Assisium ad honorem apostoli humilitatis, Sancti Francisci. Iter Europaeum in Graecia finitum est, ubi templa Atheniensia visitavimus et carcerem vidimus in quo Socrates mitis **39-6.** potionem mortiferam bibisse. Admiratione quisque perfunditur propter artem qua Graeci ubique suas ipsas phantasmata in alabastro finxerunt.

Navem per apricam Mare Mediterraneum ascendimus, Palaestinae appulimus. Quotidie per Terram Sanctam vagans, de pretio peregrinationis magis quam umquam persuasus eram. Spiritus... Christus per Palaestinam ubique pervadit; ego iuxta eum reverenter ambulavi in Bethlehem, Gethsemani, Calvaria, monte sancto Olivarum, et iuxta flumen Iordanem et Mare Galilaeae.

Parvus noster coetus praesepe nativitatis, officinam fabri Iosephi, sepulcrum Lazari, domum Marthae et Mariae, aulam Cenae Ultimae visitavit. Antiquitas se explicabat; scena post scenam, drama divinum vidi quod Christus olim per saecula egit.

Ad Aegyptum, cum Cairo moderno et pyramidis antiquis. Deinde navigio per angustum Mare Rubrum, trans vastum Mare Arabicum; ecce India!

39-1 : The insignis inclusio hic de a completus diem est debitum ad ille/illa/illud factum ille meus scriba Dominus Wrightus servatus a diarium itineris

39-2 : Alia libri in eam vita sunt *Theresa Neumannus: A Stigmatista De Noster Dies* , et *Ulterior Chronica De Therese Neumann* , ambae a Friderico Ritter von Lama scriptae (Milwaukee: Bruce Pub. Co.).

39-3 : *Matthaeus* 4:4. Viri corpus altilium est non sustinuit ab crassus cibus (panis) solus, sed ab ille/illa/illud vibrans cosmicus energia (verbum, vel AUM). Vis invisibilis in corpus humanum influit per portam medullae oblongatae. Hoc sextum centrum corporis in occipitio, ad summum quinque *chakrarum spinalium* (Sanscrite "rotas" vel centra vis radiantis), situm est. Medulla est introitus principalis pro copia corporis vis vitalis universalis (AUM), et directe coniungitur cum potentia voluntatis hominis, concentrata in septimo vel centro Conscientiae Christi (*Kutastha*) in tertio oculo. inter ille/illa/illud supercilia. Cosmicus energia est deinde repositum sursum in ille/illa/illud cerebrum ut a receptaculum de infinitus potentialitates, poetice in *Vedis memoratur* ut "lotus lucis mille petalorum." Biblia semper AUM appellat ut "Spiritum Sanctum" vel vim vitae invisibilem quae divinitus omnem creationem sustentat. "Quid? Nescitis quia corpora vestra templum sunt Spiritus Sancti qui in vobis est, quem habetis a Deo, et non estis vestri?" - I *Corinthios* 6:19.

39-4 : Per ille/illa/illud horae praecedens meus adventus, Theresa habui iam praeteriit per multi visiones de ille/illa/illud claudendo dies in Christi vita. Eius fascinatio plerumque incipit cum scaenae de ille/illa/illud eventus quae secutus sum ille/illa/illud Ultimus Cena. Eius visiones finiuntur cum morte Iesu in cruce vel, interdum, cum eius sepultura.

39-5 : Theresa habet supervixit ille/illa/illud Nazista persecutio, et est adhuc praesens in Konnersreuth, secundum ad MCMXLV Americanus nuntii ex Germania missi.

39-6 Locus quidam apud Eusebium narrat de congressu inter Socratem et sapientem Hinduisticum. Locus sic legitur: "Aristoxenus, musicus, hanc fabulam de Indis narrat. Unus ex his viris Socratem Athenis convenit et rogavit..." eum quid erat ille/illa/illud ambitus de eius philosophia. 'An' inquisitio in humanus phaenomena respondit Socrates. Apud hoc ille/illa/illud Eruptio Indica ex ridens. Quomodo potest a vir inquirere in humanus phaenomena ille dixit, cum ille est ignarus de divinus "unae?" Aristoxenus ille memoratus discipulus Aristotelis et scriptor harmonicus insignis erat. Aetas eius est 330 a.C.n.

CAPITULUM: quadraginta

Ego Reditus Ad India

Grato animo auras beatas Indiae inhalabam. Navis nostra *Rajputana* die XXII mensis Augusti, anno MCMXXXV, in portu magno Bombaiae appulit. Etiam hic primus dies e nave egressus, praegustatio anni futuri erat — duodecim menses continuae activitatis. Amici ad portum cum coronis et salutationibus convenerant; mox, in cubiculo nostro in deversorio Taj Mahal, fluxus nuntiorum et photographorum advenit.

Bombay mihi urbs nova erat; eam energiae modernam inveni, multis innovationibus ex Occidente praeditam. Palmae amplas plateas ornant; magnificae aedificia publica cum templis antiquis inter se certant. Perpaucum autem tempus visitationibus datum est; impatiens eram, cupidus videndi dilectum meum guru aliosque caros. Fordo in currum sarcinarium commendato, turma nostra mox orientem versus tramine Calcuttam versus properabat. **40-1**

Ad stationem Howrah advenientes, tantam turbam ad nos salutandos invenimus ut per aliquod tempus e tramine descendere non possemus. Maharaja iuvenis Kasimbazarensis et frater meus Bishnu conventui receptionis praefuerunt; ego autem ad caliditatem et magnitudinem salutationis nostrae imparatus eram.

Ordine autocinetorum et motociclorum praecedentibus, et inter laetum tympanorum et concharum sonum, Domina Bletch, Dominus Wright, et ego, floribus a capite ad pedes ornati, lente ad domum patris mei vehimur.

Senex parens me amplexus est quasi a mortuis redeuntem; diu nos invicem contemplati sumus, gaudio obmutescentes. Fratres et sorores, avunculi, amitae, et consobrini, discipuli et amici annorum priorum circum me congregati sunt, ne

quisquam siccus inter nos. Nunc in archivia memoriae translata, scena amoris reunionis vividissime permanet, in corde meo inoblivabilis.

Ut nam meus conventus cum Sri Yukteswar verba deficere me; permitto ille/illa/illud sequentes descriptio ab meus

scriba sufficere.

"Hodie, maximis exspectationibus plenus, Yoganandaji ex Calcutta ad Serampore vectus sum," Dominus Wright in diario itineris sui scripsit. "Praeterivimus tabernas venustas, quarum una erat locus ubi Yoganandaji cenabat dilectissimus tempore studiorum suorum, et tandem in angustam viam muros circumdatam ingressi sumus. Subito ad sinistram flexu, et ecce ante nos eminuit simplex sed inspirans ashrama duorum tabulatorum, cuius maeniana Hispanico modo ex superiore tabulato prominente. Impressio pervadens erat pacis solitudinis."

"Gravi humilitate post Yoganandaji in atrium intra muros eremi ambulavi. Cordibus celeriter palpitantibus, per veteres gradus cementi ascendimus, sine dubio a myriadibus veritatis quaerentium calcatos. Tensio, dum progrediebamur, acrius acriusque fiebat. Ante nos, prope gradus, tacite apparuit Magnus, Swami Sri Yukteswarji, in nobili sapientis gestu stans ."

"Cor meum palpitavit et tumuit dum me beatum sentiebam privilegio praesentiae eius sublimi. Lacrimae oculos meos avidos obnubilabant cum Yoganandaji genua flexit et capite demisso gratiam et salutationem animae suae obtulit, manu pedes guru sui tangens, deinde, humiliter reverens, caput suum. Tum surrexit et ab utroque latere pectoris a Sri Yukteswarji amplexus est."

"Nulla verba initio proferbantur, sed vehementissimus affectus in mutis animae verbis expressus est. Quam micabant oculi eorum et incendebantur calore renovatae animae unionis! Tenera vibratio per quietum atrium erumpebat, et etiam sol nubes eludens subito gloriae fulgorem addebat."

"Genibus flexis coram domino, proprium meum tacitum amorem et gratias obtuli, eius tangens" pedes, tempore et ministerio callosi, et benedictionem eius accipientes. Tum steti et duobus obviam ibam Oculi pulchri profundi, introspectione fumantes, attamen gaudio radiantes. Cubiculum eius intravimus, cuius totum latus in porticum exteriorem, primum e via visam, aperiebatur. Magister se contra lectum detritum innixus, in lecto tecto in pavimento cementitio sedens, adhaesit. Yoganandaji et ego prope pedes guru sedebamus, pulvinis aurantiacis adhaerentibus et positiones nostras faciliores reddendas. in stramine.

"Conatus sum atque conatus perscrutari sermonem Bengalicum inter duos Swamijis—nam Anglicam linguam, ut comperi, nullam et irritam esse cum simul sunt, quamquam Swamiji Maharaj, ut ab aliis magnus guru appellatur, eam loqui potest et saepe facit. Sed sanctitatem Magni per eius risum cordi moventem et oculos micantes percepi. Una qualitas facile perspicua in eius colloquio hilari et serio est manifesta positivitas in enuntiatione—nota viri sapientis, qui scit se scire, quia Deum novit. Magna eius sapientia, vis propositi, et determinatio omni modo apparent."

"Eum interdum reverenter contemplans, animadverti eum esse staturae magnae et athleticae, laboribus et sacrificiis renunciationis induratum. Aequanimitas eius est. Frons manifeste declivis, ut..." si quaerens ille/illa/illud caeli, dominatur eius divinus vultus Ille habet a potius magnus et familiaris nasus

quibus se otiosis momentis delectat, eam digitis vertens et movens, velut puer. Oculi eius potentes et nigri anulo caeruleo aethereo circumdantur. Capilli, in medium divisi, argentei initio in strias aureo-argenteas et nigro-argenteas mutantur, deinde ad humeros in cincinnos desinunt. Barba et mystaces rari aut tenues sunt, tamen lineamenta eius augere videntur et, sicut indoles, simul profundi et leves sunt.

"Risum eius hilaris et lascivum habet, qui ex intimo pectore prorumpit, eum per totum corpus tremere et tremere faciens—valde hilaris et sincerus. Vultus et statura eius vi sua mirum in modum eminent, sicut digiti musculosi. Gradu gravi et statura erecta movetur."

"Simpliciter vestiebatur communi *dhoti* et tunica, ambae olim colore ocrae forti tinctae, nunc autem... " aurantium excolorem.

"Circumspiciens, animadverti hanc cameram satis dilapidatam domini non amorem erga commoditates materiales indicare. Parietes candidi, tempestatibus maculati, longae camerae gypso caeruleo decolorante striati erant. In uno extremo camerae imago Lahiri Mahasayae pendebat, simplici devotionis corona ornata. Etiam imago vetus erat, Yoganandaji ostendens ut primum Bostoniam advenerat, cum aliis legatis ad Congressum Religionum stantem."

"Animadverti singularem modernitatis et antiquae congruentiam. Candelabrum ingens, vitreum caesum, ad lucem candelarum ornatum, aranearum telis ob desuetudinem tegebatur, et in pariete calendarium clarum et hodiernum pendebat. Tota camera odorem pacis et tranquillitatis emanabat. Ultra maenianum arbores cocoes super eremitam imminentes in silentio protectionis videre poteram."

"Interest observare magistrum tantum manus complodere debere, et, antequam finiat, a quodam parvo discipulo servitur vel comitatur. Obiter, valde trahor ad unum ex eis - iuvenem gracilem, nomine Prafulla, **quadraginta pedes et duos pollices altus ."** Crinibus nigris longis usque ad humeros, oculis nigris micantibus perspicacissimis, et risu caelesti; oculi eius micant, dum anguli oris assurgunt, velut stellae et luna crescens crepusculo apparentes.

Gaudium Swami Sri Yukteswarji manifeste intensum est ob reditum 'producti' sui (et de 'producto producti' aliquantum curiosus esse videtur). Attamen, praedominantia aspectus sapientiae in natura Magni impedit externam eius affectionem exprimere.

"Yoganandaji ei donis quibusdam donavit, ut mos est cum discipulus ad guru suum redit. Postea ad cenam simplicem sed bene coctam consedimus. Omnia fercula ex oryza et oleribus mixta erant. Sri Yukteswarji gaudebat me aliquot consuetudines Indicas, exempli gratia 'digitis edendi', usurpare."

"Post aliquot horas volitantium phrasium Bengalicarum et commutationis

benignorum subrisuum atque laetorum aspectuum, ad pedes eius venerati sumus, pronam valediximus , 40-3 •—" et Calcuttam profectus est cum perpetua memoria sacri conventus et salutationis. Quamquam de impressionibus meis externis de eo praecipue scribo, tamen semper verae basis sancti - gloriae eius spiritualis - conscius fui. vim eius sensi, et hanc sensationem tamquam divinam meam benedictionem portabo."

Ex America, Europa, et Palaestina multa dona Sri Yukteswaro attuleram. Ea arridens accepit, sed sine commento. Ad usum meum, in Germania baculum umbellarium compositum emeram. In India baculum Magistro dare constitui.

"Hoc donum vere aestimo!" Oculi guru mei in me cum affectione conversi sunt. intellegens dum insolitum commentum protulit. Ex omnibus donis, baculum erat quod delegit ut visitatoribus ostenderet.

"Domine, quaeso permitte mihi ut novum tapete pro conclavi adipiscar." Animadverteram pellem tigrinam Sri Yukteswar super tapete scissum positam esse.

"Fac ita si tibi placet." Vox guru mei non erat alacris. "Ecce, mea tigrina stragula est pulchra et munda; ego sum rex in parvo regno meo. Ultra eam est vastus mundus, solum externis rebus studens."

Dum haec verba profert, annos retrorsum volvere sensi; iterum iuvenis discipulus sum, in quotidianis castigationis ignibus purificatus!

Simul ac me a Serampore et Calcutta avellere potui, cum domino Wright Ranchium versus profectus sum. Quanta ibi exceptio, vera plausus! Lacrimae in oculis meis stabant dum magistros benevolos amplectebar qui vexillum scholae per quindecim annos absentiae meae suspensum tenuerant. Vultus clari et risus laeti discipulorum residentialium et diurnorum satis testimonium praebebant de dignitate eorum multiplicis scholae et institutionis yogae.

Attamen, heu! institutum Ranchianum in gravibus difficultatibus pecuniariis versabatur. Dominus Manindra Chandra Nundy, vetus Maharaja cuius Palatium Kasimbazar in aedificium scholae centrale conversum erat, et qui multas donationes regias fecerat, iam mortuus erat. Multae gratuitae et benevolae partes scholae nunc graviter periclitabantur propter inopiam sufficientis auxilii publici.

Non annos in America transegi quin aliquam eius sapientiam practicam, animum intrepidum ante impedimenta didiceram. Per unam hebdomadam Ranchii mansi, cum criticis difficultatibus luctatus. Deinde colloquia Calcuttae cum ducibus et educatoribus praeclaris, longa disputatio cum iuvene Maharaja Kasimbazar, supplicatio pecuniaria ad patrem meum facta, et ecce! fundamenta vacillantia Ranchii corrigi coeperunt. Multae donationes, incluso uno ingenti syngrapha, tempore opportunissimo advenerunt ex... discipuli mei Americani.

Intra paucos menses post adventum meum in Indiam, gaudio affectus sum scholam Ranchi rite constitutam videre. Somnium meum per totam vitam de centro educationis yogae perpetuo dotato impletum est. Illa visio me in initiis humilibus anno 1917 cum grege septem puerorum duxerat.

Decennio ab anno 1935 abhinc, Ranchi fines suos ultra scholam puerorum extendit. Latae actiones humanitariae ibi nunc in Missione Shyama Charan Lahiri Mahasaya geruntur.

Schola, sive Yogoda Sat-Sanga Brahmacharya Vidyalaya, classes sub divo in grammatica et materiis scholasticis ducit. Discipuli residentiales et diurni etiam educationem vocationalem accipiunt.

disciplina aliqua. Pueri ipsi plerasque actiones suas per comitia autonoma regunt. Iam primo in cursu meo educatoris inveni pueros qui lascive gaudent magistro superando libenter regulas disciplinae a condiscipulis statutas accipere. Numquam ipse discipulus exemplar fui, promptam habebam misericordiam erga omnes iocos et problemata puerilia.

Ludi et artes athleticae promoventur; campi exercitationibus hockey et pediludii resonant. Discipuli Ranchi saepe poculum in certaminibus vincunt. Gymnasium sub divo lateque notum est. Musculi recargatio per voluntas potestas est ille/illa/illud *Yogoda* proprietas: mentalis directio de vita energia ad quamlibet corporis partem. Pueri etiam *asanas* (gestus), ludum gladii et *lathi* (baculi), et jujitsu docentur. The Yogoda Salus Exhibitiones apud ille/illa/illud Ranchi *Vidyalaya* habere fuisse frequentavi milibus .

Kolis , *Santalis* , et *Mundis* , tribubus indigenis provinciae, lingua Hindica traditur . Classes puellis tantum in vicis propinquis ordinatae sunt.

Singulare Ranchii proprium est initiatio in *Kriya Yoga* . Pueri quotidie exercitia spiritualia exercent, cantu *Gitae intersunt* , et praeceptis et exemplo virtutes simplicitatis, abnegationis, honoris, et veritatis docentur. Malum eis demonstratur ut id quod miseriam pariat; bonum ut actiones quae veram felicitatem afferunt. Malum comparari potest melle venenato, illecebrosum sed morte onustum.

Superata inquietudine corporis et mentis per artes concentrationis, mirabilia effecta perfecerunt: non est res nova apud Ranchi videre parvam et venustam figuram, novem aut decem annos natam, sedentem… per horam vel plus in aequo animo, oculis fixis ad oculum spiritualem directis. Saepe imago horum discipulorum Ranchi in mentem meam rediit, dum collegiatos toto orbe terrarum observabam qui vix per unum tempus lectionis quieti sedere possunt. **40-4**

Ranchi duo milia pedum supra mare iacet; caelum mite et aequabile est. Ager viginti quinque iugerum, iuxta magnum stagnum balnearium, unum ex optimis pomariis Indiae continet — quingentas arbores fructiferas — mangos, guavas, litchi, jacas, dactylos. Pueri sua olera colunt et *charkas suas torquent* .

Deversorium hospitaliter apertum est visitatoribus occidentalibus. Bibliotheca Ranchi continet numerosas ephemerides et circiter mille volumina Anglice et Bengalice scriptura, donationes ex Occidente et Oriente. Collectio scripturarum mundi est. Museum bene ordinatum exhibet exhibitiones archaeologicas, geologicas et anthropologicas; trophaea, magna ex parte, peregrinationum mearum per variam terram Domini.

Nosocomium et dispensarium caritatis Missionis Lahiri Mahasaya, cum multis ramis sub divo in vicis remotis, iam centum quinquaginta milibus pauperum Indiae

ministraverunt. Discipuli Ranchi in primo auxilio eruditi sunt, et provinciae suae laudabiliter servierunt temporibus tragicis inundationis vel famis.

In pomario stat templum Shivae, cum statua magistri beati, Lahiri Mahasaya. Preces quotidianae et lectiones scripturarum in horto sub pergulas mangiferas habentur.

Scholae secundariae ramificatae, cum proprietatibus residentialibus et yogae Ranchi, apertae sunt et nunc florent. Hae sunt Yogoda Sat-Sanga Vidyapith (Schola) Puerorum, Lakshmanpuri. in Bihar; et Schola Superior Yogoda Sat-Sanga et eremitorium apud Ejmalichak in Midnapore.

Magnificum Yogoda Math anno MCMXXXIX Dakshineswari, ad Gangem flumen, dedicatum est. Paucis tantum milibus passuum ad septentrionem a Calcutta situm, novum eremitarium perfugium pacis urbanis praebet. Hospitibus occidentalibus idonea praesto sunt, praesertim iis qui vitam suam realizationi spirituali intense dedicant. Inter actiones Yogoda Math est missio doctrinarum "Self-Realization Fellowship" (Sodalitas Auto-Realizationis) bihebdomadalis ad studentes in variis partibus Indiae.

Supervacuum est dicere has omnes actiones educationales et humanitarias servitium abnegationis et devotionem multorum magistrorum et operariorum postulavisse. Nomina eorum hic non recenseo, quia tot sunt; sed in corde meo singuli locum splendentem habent. Idealibus Lahiri Mahasaya inspirati, hi magistri proposita mundana promissa deseruerunt ut humiliter servirent, ut magna largirentur.

dhoti indutus , aliquamdiu inter eos vixit. Ranchi, Calcuttae, Serampore, ubicumque ibat, scriba mea, quae... vivido dono descriptionis, diarium itineris suum extraxit ut res gestas suas notaret. Una vespera ego ei quaestionem posuit.

"Dick," quid est tuus impressio de "India?"

"Pax," ille dixit cogitabunde. "The gentis aura est pax."

40-1 : Nos fractus noster iter in Centralis Provinciae, in medio trans ille/illa/illud continens ad vide Mahatma Gandhius apud Wardha. Ii dies in capitulo quadragesimo quarto describuntur .

40-2 : Prafulla erat ille/illa/illud puer OMS habui fuisse praesens cum Magister quando a cobra adgressus (vide pagina 116).

40-3 : Litteraliter, "sanctus nomen," a verbum de salutatio inter Hinduistae comitatus ab palmae complicatae manus sublatus ab ille/illa/illud Cor ad frontem in salutatione. *Pronam* in India locum salutationis occidentalis per manuum iunctionem obtinet.

40-4 Exercitatio mentis per certas artes concentrationis in unaquaque generatione Indica viros memoriae prodigiosae produxit. Dominus T. Vijayaraghavachari, in *Hindustan Times* , probationes hodiernis "memoriarum viris" Madrasensis professionalibus submissas descripsit. "Hi viri," scripsit, "inusitate docti erant in litteris Sanscritis. In medio magnae auditorii sedentes, probationibus pares erant quibus plures e spectatoribus simul eos subiiciebant. Probatio huiusmodi esset: unus tintinnabulum pulsare inciperet, numero tintinnabulorum a 'memoriarum homine' numerando. Alter ex charta longum exercitium arithmeticum dictaret, additionem, subtractionem, multiplicationem et divisionem involvente. Tertius ex Ramayana *vel* Mahabharata *longam* seriem recitare pergeret..." de poemata, quae habui ad esse reproductum; a quartus vellem constituere problemata in versificatio quae requisitus ille/illa/illud compositio versus in proprium metrum in a datus subiectum quisque linea ad finis in a specificatum verbum a quintus vir vellem portare in cum a sexta disputatio theologica, cuius verba exacta ordine preciso quo disputantes eam agebant, citanda erant, et septimus vir interim rotam vergebat, cuius numerus revolutionum numerandus erat. The memoria peritus habui simul ad facere omnes haec facinora pure ab mentalis processus, ut ille erat permissum nulla charta et stilus. Onus in facultates ingens fuisse debet. Solent homines invidia inconscia affecti depreciare. talis conatus ab afficiens ad credere ille illi implicare solum ille/illa/illud exercitatio de ille/illa/illud inferior functiones de ille/illa/illud cerebrum. Non est tamen mera

quaestio memoriae. Maior autem factor est immensa animi concentratio.

CAPITULUM: 41

An Idyllium In Meridies India

"Tu" sunt ille/illa/illud primus Occidentalis Dickus semper ad ingredi ille sacellum Multi alii habere conatus in vanus."

Ad verba mea, Dominus Wright attonitus, deinde laetus visus est. Modo templum Chamundi pulchrum in collibus Mysoren in India meridionali prospicientibus reliqueramus. Ibi nos ante aurum et... argentum arae de ille/illa/illud Dea Chamundi patronus deum de ille/illa/illud familia de ille/illa/illud regnans maharaja

"In monumentum honoris singularis," dixit dominus Wright, pauca petala rosae benedicta diligenter recondens, "hunc florem, a sacerdote aqua rosacea aspersum, semper servabo."

Socius meus et ego **41-1** Mensem Novembrem anni 1935 hospites civitatis Mysorensis agebant. Maharaja, Sri Krishnaraja Wadiyar IV, princeps exemplar est, cum devotione erga populum suum intelligente. Hindu pius, Maharaja Mahometanum, Mirza Ismail peritum, ut Dewan sive Primum Ministrum suum potestatem dedit. Repraesentatio popularis septem milionibus incolarum Mysorensis et in Conventu et in Consilio Legislativo datur.

Haeres Maharajae, Summus Iuvaraja, Dominus Sri Krishna Narasingharaj Wadiyar, me et secretarium meum invitaverat ut regnum suum illuminatum et progressivum visitaremus. Per duas hebdomades praeteritas, milia civium et discipulorum Mysorensium in Aula Municipali, Collegio Maharajae, Schola Medica Universitatis alloquebar; et tribus conventibus publicis Bengaluri, in Schola Nationali Superiore, Collegio Intermedio, et Aula Municipali Chetty, ubi plus quam tria milia hominum convenerant, allocutus sum. Utrum auditores avidi imaginem splendidam quam de America pinxissem credere potuerint, nescio; sed plausus semper maximus fuerat cum de mutuis commodis, quae ex commutatione optimorum elementorum in Oriente et Occidente provenire possent, loquebar.

Ego et Dominus Wright nunc in pace tropica requiescebamus. Diarium eius itineris sequentem narrationem impressionum suarum de Mysore dat:

"Oryzae agri, splendide virides, saccharo fimbriatis ornati, ad radices montium

saxosorum protectivas iacent—colles qui smaragdino paesagum velut excrescentiae lapidis nigri conspergunt—et ludus colorum subita et dramatica solis disparitione augetur, dum post colles graves requiem quaerit."

"Multi laetus momenta habere fuisse expensus in spectans, fere absens animo, apud ille/illa/illud semper-

Tela Dei mutans per firmamentum extensa, nam tactus eius solus colores producere potest qui cum vitae novitate vibrant. Illa iuventus colorum amittitur cum homo imitari conatur meris pigmentis, nam Dominus ad medium simplicius et efficacius confugit—olea quae neque olea neque pigmenta sunt, sed meri radii lucis. Hic guttam lucis iacit, et reflectit. ruber; penicillum iterum agitat et paulatim in aurantiacum et aurum miscetur; deinde cum acuto ictu Ille puncta ille/illa/illud nubes cum a linea de purpureus ille folia a cirro vel fimbria de ruber stillans e vulnere in nubibus; et sic, deinceps, ludit, nocte maneque similiter, semper mutans, semper novus, semper recens; nullae formae, nullae duplicationes, nulli colores idem. Pulchritudo mutationis Indicae inter diem et noctem alibi comparari non potest; saepe caelum videtur quasi Deus omnia abstulisset. colores in apparatu Suo et eis unum magnissimum kaleidoscopicum iactum in caelum dedit.

"Splendorem visitationis crepuscularis ad ingentem Krishnaraja Sagar Dam, **41-2, narrare debeo."** constructum duodecim milia passuum extra Mysorem. Yoganandaji et ego parvum autobus ascendimus et, puero parvo ut officiali manubrio vel substituto pilae, per viam lenem et pulverulentam profecti sumus, cum sol luceret. in horizonte cadens et instar lycopersici nimis maturi comprimens.

"Iter nostrum praeter omnipraesentes quadrata oryzae agros, per seriem consolatoriam ficuum banyanorum duxit." inter arbores, inter lucum palmarum cocoes altarum, vegetatione fere tam densa quam in silva, et tandem, ad cacumen collis appropinquantes, lacum ingens artificialem coram vidimus, qui lucem reflectebat ille/illa/illud stellae et fimbria de palmae et alius arbores, circumdati ab amoenus terrassatus horti et series luminarium electricorum ad marginem aggeris—et infra oculi nostri spectaculum fulgens radiorum coloratorum ludentium in fontibus geyserimis, velut tot rivi atramenti splendidi effluentium—cataractae caeruleae pulcherrime, cataractae rubrae deprimentes, aspergines virides et flavae, elephanti aquam erumpentes, pars miniatura Expositionis Mundanae Chicagensis, et tamen moderniter egregia in hac antiqua terra oryzarum agrorum et hominum simplicium, qui nos tam amanter exceperunt ut ego... Vereor ne plus quam vires meae requirantur ad Yoganandaji in Americam reducendum.

"Aliud rarum privilegium - primum meum elephantum vehi. Heri Yuvaraja nos ad aestivam suam aulam invitavit ut vecturam in uno ex elephantis suis, bestia ingenti, frueremur. Scalam ascendi ad *howdah* sive sellam ascendendam, quae serice molliter tecta et arcae similis est; deinde ad volutationem, iactationem, vacillationem, et deorsum in vallem descendendum, nimis laetus ut anxius vel exclamarem, sed pro vita cara haerens!"

India meridionalis, dives vestigiis historicis et archaeologicis, terra est certae et tamen indefinibilis venustatis. Ad septentrionem Mysoris est maxima civitas indigenarum Indiae, Hyderabad, planities picta a magno flumine Godavari secta. Latae fertiles planities, amoenae Nilgiri sive "Montes Caerulei," aliae regiones cum

sterilibus collibus calcis vel graniti. Historia Hyderabad est longa et colorata fabula, incipiens ante annos tres milia sub regibus Andhra, et continuans sub dynastiis Hinduis usque ad annum 1294 p.C.n., cum ad stirpem principum Musulmanorum transiit qui regnaverunt usque ad... hoc die.

Spectaculum architecturae, sculpturae, et picturae in tota India maxime mirabile invenitur apud Hyderabad, in antiquis speluncis rupibus sculptis Ellorae et Ajantae. Kailasa apud Elloram, templum ingens monolithicum, figuras sculptas deorum, hominum, et bestiarum in proportionibus stupendis Michaelis Angelorum possidet. Ajanta situs est quinque cathedralium et viginti quinque monasteriorum.

Omnes effossiones rupestres columnis ingentibus pictis muralibus sustentantur, in quibus artifices et sculptores ingenium suum immortalaverunt.

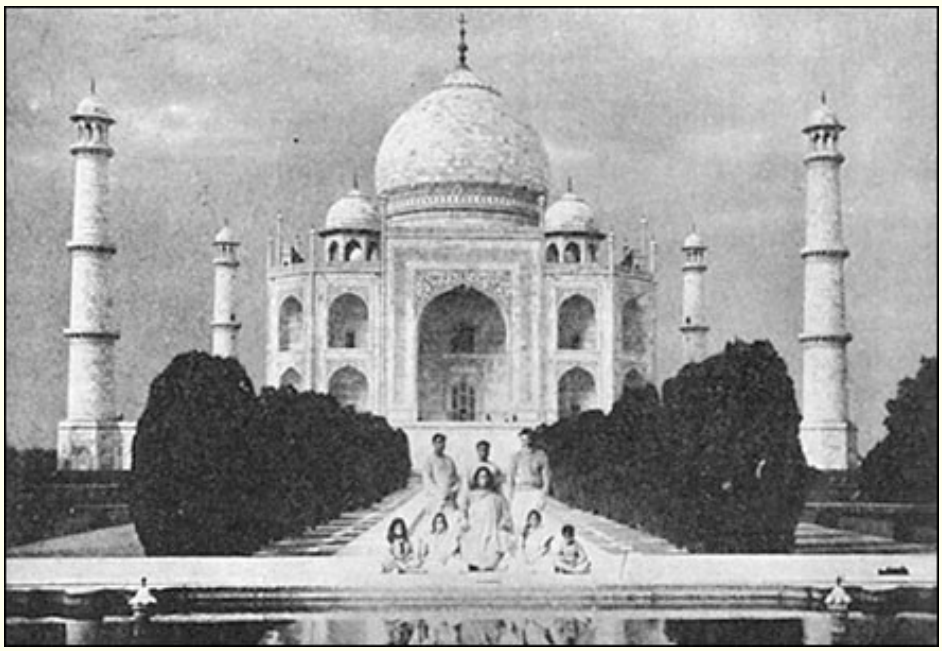
Urbs Hyderabad Universitate Osmaniae et imponente Meschita Meccae, ubi decem milia Mahometanorum ad precandum convenire possunt, ornatur.

Mysore quoque est locus amoenus et mirabilis, tribus milibus pedum supra mare sita, silvis tropicis densis abundans, domicilium elephantorum ferorum, bisonum, ursorum, pantherarum et tigridum. Duae urbes principales, Bangalore et Mysore, sunt mundae, pulchrae, cum multis hortis publicis et hortis publicis.

Architectura et sculptura Hinduistica summum perfectionem Mysore sub patrocinio regum Hinduisticorum ab undecimo ad quintum decimum saeculum adeptae sunt. Templum Belur, undecimi saeculi egregium sub regno regis Vishnuvardhana perfectum, propter subtilitatem singularium et imagines exuberantes in mundo insuperabile est.

Pilae lapideae in Mysore septentrionali inventae ad tertium saeculum a.C.n. pertinent, memoriam regis Asoka illustrantes. Is in solium dynastiae Mauryae tum vigentis successit; imperium eius fere totam Indiam hodiernam, Afghanistaniam et Baluchistan complectebatur. Hic imperator illustris, etiam ab historicis occidentalibus princeps incomparabilis habitus, hanc sapientiam in monumento lapideo reliquit:

Haec inscriptio religiosa incisa est ne filii nostri et nepotes cogitent Nova victoria necessaria est; ne putent victoriam gladio factam nomen victoriae mereri; ne in ea nihil nisi destructionem et violentiam videant; ne nihil pro vera victoria nisi victoriam religionis habeant. Tales victoriae et in hoc mundo et in proximo valorem habent.

Meus comites et Ego positio ante ille/illa/illud "somnium in marmor," ille/illa/illud Taj Mahal apud Agrae.

Asoka nepos erat Chandraguptae Mauryae (Graecis Sandrocotto appellati), viri formidabilis, qui iuvenis Alexandrum Magnum convenerat. Postea Chandragupta praesidia Macedonum in India relicta delevit, exercitum Seleuci Graecorum invadentem in Punjab vicit, deinde Megasthenem legatum Hellenicum in aula Patna accepit.

Fabulae perquam iucundae a Graecis historicis aliisque qui Alexandrum in expeditione sua in Indiam comitati sunt vel secuti sunt, accurate descriptae sunt. Narrationes Arriani, Diodori, Plutarchus et Strabo ille/illa/illud geographus habere fuisse translatum ab Dr. I. W. M'Crindle **41-3** ut radium lucis in Indiam antiquam iaceret. Praeclarissimum Alexandri invasionis infelicis signum fuit profundum studium quod philosophiae Hinduisticae et yogis et viris sanctis, quos interdum conveniebat et quorum societatem avidissime quaerebat, demonstravit. Paulo postquam miles Graecus Taxilam in India septentrionali advenerat, nuntium misit, Onesikritonem, discipulum scholae Hellenicae Diogenis, ut magistrum Indicum, Dandamim, magnum sannyasin... Taxila.

"Ave tibi, o magister Brahmanorum!" Onesikritos dixit postquam Dandamim in silva sua refugii quaesivit. "Filius Dei potentis Iovis, Alexander qui est Dominus omnium hominum, te rogat ut ad eum eas, et si obtemperaveris, te magnis donis remunerabit; si autem recusaveris, caput tuum abscindet!"

Yogi hanc invitationem satis compulsivam placide accepit, "nec caput quidem e foliorum lecto sustulit."

"Ego quoque Iovis filius sum, si Alexander talis est," inquit. "Nihil Alexandri desidero, nam contentus sum iis quae habeo, dum eum cum suis per mare et terram sine commodo vagari video, neque umquam finem vagationum suarum habere."

"Vade et Alexandro dic Deum Regem Summum numquam esse auctorem iniuriae insolentis, sed..." Creator lucis, pacis, vitae, aquae, corporis hominis et animarum; omnes homines recipit cum mors eos liberat, nullo modo morbo malo obnoxii. Solus Deus est obsequii mei, qui caedem abhorret et nulla bella incitat.

"Alexander non est deus, cum mortem gustare debeat," perrexit sapiens tacito derisu. "Quomodo talis potest esse dominus mundi, cum nondum se in solio interioris virtutis insederit?" dominium universale? Nec adhuc vivus in Orcum ingressus est, nec cursum terrae novit ille/illa/illud sol per ille/illa/illud centralis regiones de ille/illa/illud terra, dum ille/illa/illud gentes in eius limites habere ne nomen quidem eius audivi!

Post hanc castigationem, certe acerbissimam umquam ad aures "Domini Mundi" oppugnandas missam, sapiens ironice addidit, "Si praesens imperium Alexandri non

satis est capax desideriis suis, transeat flumen Gangem; ibi inveniet regionem capacem omnibus suis militibus alere," si regio hac parte nimis angusta est ad eum capiendum. **41-4**

"Scito autem hoc, quae Alexander offert et dona quae pollicetur, mihi res esse omnino inutiles; quae autem magni aestimo et vere utiles et digni invenio, haec folia sunt quae mea sunt."

domus, hae plantae florentes quae mihi cibum cotidianum et aquam quae potus est mihi praebent; dum ceterae omnes possessiones quae anxia cura accumulantur mihi solent esse exitiosae Qui eas colligunt, et solum dolorem et molestiam afferunt, quibus omnis miser mortalis penitus oneratur. Ego autem in foliis silvae iaceo, et nihil habens quod custodiam requirat, oculos in tranquillo somno claudo; cum autem aliquid custodiendum haberem, somnum expellam. Terra mihi omnia suppeditat, sicut mater lacte infanti. Quocumque libet eo, et nullae curae me onerare cogor.

"Si Alexander caput meum abscindat, animam meam quoque delere non potest. Caput meum solum, tum tacitum, manebit, corpus relinquens quasi vestimentum scissum in terra, unde etiam sumptum est. Ego igitur, Spiritus factus, ascendem ad Deum meum, qui nos omnes carne conclusit et in terra reliquit ad probandum utrum, hic in terris, praeceptis eius oboedientes vivemus et quis etiam... a nobis omnibus, cum hinc ad eius praesentiam discedimus, rationem vitae nostrae requirat, cum ipse sit iudex omnis superbiae iniquitatis; quia gemitus oppressorum fiunt poena oppressor.

"Alexander igitur his minis terreat eos qui divitias cupiunt et mortem timent, nam contra nos haec arma ambo aeque invalida sunt; Brahmani neque aurum amant neque mortem timent. Vade igitur et haec Alexandro dic: Dandamis nihil eget quod tuum est, et ideo ad te non ibit, et si quid a Dandamis vis, ad eum veni."

Diligentissima attentione Alexander per Onesicriton nuntium a yogi accepit, et "sensit" cupiditate maiori quam umquam Dandamim videndi, qui, quamvis senex et nudus, solus erat adversarius in quo ipse, multarum gentium victor, plus quam parem suum invenerat.

Alexander Taxilam nonnullos ascetas Brahmanos invitavit, qui propter peritiam suam in respondendis quaestionibus philosophicis cum sapientia summa et concisa insignes erant. De rixa verbali narratur a Plutarcho; ipse Alexander omnes quaestiones finxit.

"Qui sunt plures, vivi an mortui?" "Vivi, nam mortui

non sunt."

"Utrum maiora animalia gignit, mare an terra?"

"Terra, nam mare tantum pars terrae est."

"Quae est ille/illa/illud callidissimus de bestiae?"

"Id quod homo nondum novit." (Homo ignotum timet.) "Quod

primum exstitit, dies an nox?"

"Dies uno die primus erat." Haec responsio Alexandrum admirationem prodere fecit; Brahminus addidit: "Quaestiones impossibilia responsa impossibilia requirunt."

"Quomodo optimus Maius a vir facere se ipsum dilecte?"

"Vir amabitur si, magna potestate praeditus, se tamen timeri non facit." "Quomodo homo deus fieri potest?" **41-5**

"Facendo id quod homini impossibile est facere."

"Quid est validius, vita an mors?"

"Vita," quia id ursi ita multi mala."

Alexander ex India verum yogium quasi praeceptorem elicere successit. Hic vir erat Swami Sphines, a Graecis "Kalanos" appellatus, quia sanctus, Dei cultor in forma Kali, omnes salutabat nomine eius fausto pronuntiato.

Kalanos Alexandrum in Persias comitatus est. Die quodam statuto, Susae in Persia, Kalanos corpus suum senem tradidit, rogum funebrem in conspectu totius exercitus Macedonici ingrediens. Historici... Stupor militum, qui animadverterunt yogi nullum dolorem aut mortem timere, neque semel se e loco suo movisse dum flammis consumebatur, commemora. Antequam discederet... Ad crematione suam, Kalanos omnes socios suos intimos complexus erat, sed Alexandro valedicere abstinuit, cui sapiens Hinduicus tantum dixerat:

"Ego debeo vide tu breviter in Babylon.

Alexander Persia reliquit, et anno post Babyloniae mortuus est. Verba guru Indici eius modus ei fuerat praenuntiandi se cum Alexandro et in vita et in morte praesentem futurum esse.

Historici Graeci nobis multas imagines vividas et inspirantes societatis Indicae reliquerunt. Lex Hinduistica, Arrianus nobis dicit, populum protegit et "decernit ne quis inter eos, ullis condicionibus, servus sit, sed ut, ipsi libertate fruentes, ius aequale ad eam, quod omnes habent, observent. Nam ii, putabant, qui neque dominari neque alios verecundari didicerint, vitam omnibus vicissitudinibus fortunae aptissimam consequentur." **41-6**

"Indi," inquit alius textus, "nec pecuniam usuris offerunt, nec sciunt quomodo mutuum accipiant. Contra consuetudinem constitutam est Indo iniuriam facere aut pati, et ideo neque contractus faciunt neque pignora requirunt." Sanatio, ut dicitur, simplicibus et naturalibus modis fiebat. "Curationes potius per moderatam victus

rationem quam per medicamentorum usum efficiuntur. Remedia maxime aestimata sunt unguenta et emplastra. Alia omnia magna ex parte perniciosa habentur."

Bellum ad *Kshatriyas* seu castam bellatorum restrictum erat. "Nec hostis agricolam in agro opere inveniens, ei ullum damnum inferret, nam homines huius..." "Classis, ut benefactores publici habita, ab omni iniuria protegitur. Terra sic intacta manens et fruges abundantes producens, incolis necessaria praebet ad vitam iucundam." **41-7**

Imperator Chandragupta, qui anno 305 a.C.n. Seleucum, ducem Alexandri, vicerat, septem decrevit annos postea ad manus super ille/illa/illud habenae de Indiae gubernatio ad eius filius. Iter faciens ad In India meridionali, Chandragupta duodecim annos vitae suae ultimos ut asceta egens egit, sui ipsius perfectionem quaerens in spelunca saxosa apud Sravanabelagolam, quae nunc ut sacellum Mysorense honoratur. Proxima stant... statua maxima mundi, ex ingenti saxo a Jainis anno 983 p.C.n. exsculpta ad honorem sancti Comateswarae.

Delubra religiosa Mysorensis ubique praesentia perpetuam admonitionem multorum magnorum sanctorum Meridionalium praebent. India. Unus de haec magistri, Thayumanavar habet sinistra nos ille/illa/illud sequentes provocans carmen:

```
Tu potest imperium a insanus elephantus;
Ursi et tigridis os claudere potes; leonem
equitare potes;
Tu potest ludere cum ille/illa/illud cobra
Alchemia victum tuum quaerere potes; per
universum incognitus vagaberis; deorum
vassallos facere potes;
Tu potest esse semper iuvenilis;
Tu potest ambulare in aqua et vivere in ignis;
Sed imperium de ille/illa/illud mens est melior et plus difficile.
```

In pulchra et fertili civitate Travancore in extremo Indiae meridionali, ubi commeatus per flumina et canales ducitur, Maharaja quotannis obligationem hereditariam suscipit ad expiandum peccatum ex bellis et annexatione plurium civitatum minorum Travancore olim contractum. Quinquaginta sex dies quotannis Maharaja templum ter in die visitat ut hymnos et recitationes Vedicas audiat; caerimonia expiationis lakshadipam *sive* illuminatione templi centum milibus luminibus finitur.

Magnus legislator Hinduicus Manu **41-8** Munera regis delineavit. "Eum oportet ut, sicut Indra (dominus deorum), commodis utatur; tributa leniter et insensibiliter colligat, sicut sol vaporem ex aqua accipit; in vitam subditorum suorum ingrediatur, sicut ventus ubique vadit; iustitiam omnibus aequam tribuat, sicut Yama (deus mortis); transgressores laqueo liget, sicut Varuna (deus Vedicus caeli et venti); omnibus placeat, sicut luna, inimicos saevos comburat, sicut deus ignis; et omnes sustineat, sicut dea terrae."

"In bello rex non debet venenatis aut ignibus armis pugnare, neque hostes imbecilles aut imparatos aut inermes aut viros timentes aut qui protectionem

implorant aut qui fugiunt occidere. Bello tantummodo extremo remedio uti debet. Eventus semper dubii sunt in bello."

Praesidatus Madrasensis in litore Indiae austro-orientali continet urbem Madras planam, spatiosam, mari circumdatam, et Conjeeveram, urbem Auream, caput domus Pallavae cuius reges regnaverunt.

primis saeculis aetatis Christianae. In hodierna praesidentia Madrasensi, non violenta Idealia Mahatmae Gandhi magnos progressus fecerunt; alba insignia "pilei Gandhi" ubique videntur. In meridie plerumque Mahatma multas reformationes templorum "intoccabilium" necnon reformationes systematis castarum effecit.

Sudras) societati servire possunt ; eos qui per... Mens, peritia, agricultura, mercatura, commercium, vita negotiali in genere (*Vaisyae*); ii quorum talenta sunt administrativa, exsecutiva, et protectiva — rectores et bellatores (*Kshatriyae*); ii quorum natura contemplativa est, spiritualiter inspirati et inspirantes (*Brahmini*). "Neque nativitas neque sacramenta neque studium neque maiores decernere possunt utrum quis bis natus sit (i.e., *Brahmin*);" *Mahabharata* declarat, "mores et mores tantum decernere possunt." **41-9** Manu praecepit Societas ut sodalibus suis reverentiam ostenderet quatenus sapientiam, virtutem, aetatem, cognationem, vel denique divitias possidebant. Divitiae in India Vedica semper contemnebantur si accumularentur vel ad usus beneficentiae non praesto essent. Viri non liberales, magnarum divitiarum, infimo loco in societate tribuebantur.

Gravia mala exorta sunt cum systema castarum per saecula in vincula hereditaria induruit. Reformatores sociales, velut Gandhi et sodales plurimarum societatum in India hodie, progressum lentum sed certum faciunt in restituendis valoribus antiquis castarum, sola qualificatione naturali, non ortu, fundatis. Quaeque natio in terra suum proprium karma miseriam producens tractandum et removendum habet; India quoque, spiritu versatili et invulnerabili, se parem muneri reformationis castarum demonstrabit.

Tam illecebrosa est India meridionalis ut ego et dominus Wright idyllium nostrum prolongare cuperemus. Sed tempus, in immemorabili sua ruditate, nullas nobis comitates tribuit. Mox mihi destinatum erat orationem habere in sessione ultima Congressus Philosophici Indici apud Universitatem Calcuttensem. Fine visitationis Mysorensis, colloquium habui cum domino C.V. Raman, praeside Academiae Indicae... Scientiae. Hic ingeniosus physicus Hinduicus Praemium Nobelianum anno MCMXXX ob inventionem magni momenti in diffusione lucis—"Effectum Raman" nunc omnibus discipulis notum—donatus est.

Invitus valedicens turbae discipulorum amicorumque Madrasensium, ego et dominus Wright versus septentrionem profecti sumus. In itinere ante parvum sacellum memoriae Sadasivae Brahman sacratum substitimus, **41-10.** in cuius historia vitae saeculo duodevicesimo miracula dense congregantur. Maius sacellum Sadasivae apud Nerur, a Raja Pudukkottai erectum, locus peregrinationis est qui numerosas sanationes divinas vidit.

Multae fabulae venustae de Sadasiva, magistro amabili et plene illuminato, adhuc inter vicanos Indiae Meridianae valent. Quadam die in *samadhi* ad ripam fluminis Kaveri immersus, Sadasiva subito diluvio abreptus visus est. Paucis hebdomadibus

post, sub aggere terrae alte sepultus inventus est. Cum palae vicanorum corpus eius tetigerunt, sanctus surrexit et celeriter abiit.

Sadasiva numquam verbum locutus est aut vestem induit. Quadam mane nudus yogi sine caerimonia tabernaculum principis Musulmani intravit. Mulieres eius perterritae clamaverunt; miles saevam iniuriam inflixit. gladius impulsus apud Sadasiva cuius bracchium erat abscissus. The magister discedens securo animo.

Paenitentia affectus, Mahometānus bracchium e solo sustulit et Sadasivam secutus est. Yogi tacite bracchium in truncum sanguinantem inseruit. Cum miles humiliter aliquam instructionem spiritualem petisset, Sadasiva digito in arenā scripsit:

"Fac" non facere quid tu volo, et deinde tu Maius facere quid tu similis."

Mahometanus ad animi statum exaltatum evectus est, et paradoxum sancti consilium intellexit, qui per dominium ego ducem esse ad libertatem animae.

Pueri vicani olim, Sadasiva praesente, desiderium expresserunt ut festum religiosum Madurae, centum quinquaginta milia passuum distantem, viderent. Yogi parvulis significavit ut corpus eius tangerent. Ecce! statim tota caterva Maduram translata est. Pueri inter milia peregrinorum laete vagabantur. Paucis horis yogi parvulos suos simplici manu domum reduxit. modus vecturae. Parentes attoniti narrationes vividas de processione imaginum audiverunt, et animadverterunt complures pueros saccos dulcium Madurae ferre.

Adulescens quidam incredulus sanctum fabulamque derisit. Postero mane Sadasivam adiit.

"Magister," inquit contemptim, "cur me non ad festum ducis, sicut heri pro aliis pueris fecisti?"

Sadasiva paruit; puer statim se in turba urbis longinquae invenit. Sed heu! ubi erat sanctus cum iuvenis discedere voluit? Puer fessus domum suam per antiquam et prosaicam pedis motum pervenit.

41-1 : Domina Bletch, incapax ad conservare ille/illa/illud activus passus constituere ab Dominus Wright et me ipsum, mansit laete cum meus propinqui Calcuttae.

41-2 Haec moles, ingens hydroelectricae structura, urbem Mysorensem illuminat et vim praebet fabricis sericorum, saponum, et olei santali. Munera santali ex Mysore fragrantiam iucundam habent, quam tempus non exhaurit; levis... punctura reviviscit ille/illa/illud odorem. Mysora gloriatur quidam de ille/illa/illud maximus pioner industrialis incepta in India, inter quas Aurariae Kolar, Officina Sacchari Mysore, ingentes officinae ferri et chalybis apud Bhadravati, et vilis et efficax ferrivia publica Mysore quae multas ex triginta milibus milium passuum quadratorum civitatis complectitur.

The Maharaja et Iuvaraja OMS erant meus hospites in Mysora in 1935 habere ambo nuper mortuus est. The filius de ille/illa/illud Iuvaraja Maharaja praesens, princeps ingeniosus est, et industriis Mysorensis magnam officinam aeroplanorum addidit.

41-3 : Sex volumina in *Antiquus India* (Calcutta, MDCCCLXXIX).

41-5: Neuter Alexander nec ullus de eius duces semper transversus ille/illa/illud Ganges. Inventio determinatus resistentia in boreoccidente, ille/illa/illud Macedonica exercitus recusavit ad penetrare longius; Alexander erat coactus ad discedere India et quaerere victorias suas in Persia.

41-5 : Ab hoc quaestio nos Maius coniectura ille ille/illa/illud "Filius de "Iovem" habui unus occasionalis dubium ille ille habui iam perfectionem adeptus est .

41-6 : Omnes Graecum observatores commentarium in ille/illa/illud carentia de servitus in India, a lineamentum apud

completus discrepantia cum ille/illa/illud structura societatis Hellenicae.

41-7 : *Creativus India* ab Professor Benoius Kumar Sarkar dat a comprehensivus imago de Indiae antiquus et modernus

res gestae et distinctus valores in oeconomia, politicus scientia, litterae, ars, et socialis philosophia. (Lahore:) Motilal Banarsi (.Dass, Publishers, 1937, 714 pp., $5.00

Alius commendatus volumen est *Indicus Cultura Per The Aetates* ab S. V. Venatesvara (Novum Eboracum: Longmans .Viridis & Socii, $5.00)

41-8 : Manu est ille/illa/illud universalis legislator; non solus nam Hinduus societas, sed nam ille/illa/illud mundus. Omnes systemata de sapiens socialis ordinationes et aequaliter iustitia sunt ornatus post Manus. Nietzsche habet solutus ille/illa/illud sequentes tributum "Ego scire de non liber in quae ita multa delicata et benigne res sunt dixit ad mulier ut in ille/illa/illud *Liber legum De Manu* ; illi vetus canae barbae et sancti habere a Modus fortitudine erga mulieres agendi qui fortasse superari non potest... opus incomparabiliter intellectuale et praestans... valoribus nobilibus refertum, sensu perfectionis repletum est, cum "ita" vitae, et sensu triumphali prosperitatis de se et de vita; sol totum librum illuminat.

41-9 : "Inclusio in unus de haec quattuor castae initio pendebat non in a viri partus sed in eius naturalis capacitates ut demonstratum est ab ille/illa/illud meta in vita ille electus ad consequi," unus articulus in *Oriens-Occidens* nam Ianuario, MCMXCV, narrat nos "Hoc metam posse esse (1) *Kama* desiderium actio de ille/illa/illud vita de ille/illa/illud sensus (*Sudra)* scaena), (2) *Artha* lucrum, implens sed moderans desideria (gradus *Vaisya*), (3) *dharma* , disciplina sui, vita responsabilitatis et actionis rectae (gradus *Kshatriya*), (4) *moksha* , liberatio, ille/illa/illud vita de spiritualitas et religiosus docendo (*Brahminus* scaena). Haec quattuor castae reddere servitium humanitati per (1) corpus, (2) mentem, (3) voluntatem, (4) spiritum.

Hi quattuor gradus correspondentiam habent in aeternis *gunas* sive qualitatibus naturae, *tamas* , *rajas* , et *sattva* :" obstructione," actio, et expansio; vel, massa energia, et intelligentia. The quattuor naturalis castae sunt notatus ab ille/illa/illud *gunas* ut (1) *tamas* (ignorantia) (2) *tamas- rajae* (mixtura) de ignorantia et actio), (3) *rajas sattva* (mixtura) de dexter actio et illuminatio), (4) *sattva* (illuminatio). Ita habet natura notatus omnis vir cum eius casta ab ille/illa/illud praedominantia in se unius, vel mixturae duorum, gunarum . Scilicet omnis homo omnia tria *gunarum* variis .proportionibus habet. Guru recte poterit castam vel statum evolutionarium hominis determinare

Ad a certus amplitudinem omnes certamina et gentes observare in exercitatio, si non in theoria, ille/illa/illud lineamenta" de casta Ubi ibi est magna licentia vel sic dictus libertas, praesertim in coniugium mixtum inter extrema in ille/illa/illud naturalis castae ille/illa/illud certamen decrescit abit et extinguitur. *Purana Samhita* progeniem talium unionum comparat hybridis sterilibus, sicut mulo qui propagationem propriae speciei incapax est. Species artificiales tandem exterminantur. Historia probationes copiosas offert. de numerosi magnus certamina quae non longior habere ullus vivens repraesentantes. The casta systema de India est aestimatus ab ea plurimi profundus cogitatores cum ens ille/illa/illud inspicere vel praecavens contra licentia quae habet conservatus ille/illa/illud puritas de ille/illa/illud gentem et eam per ".millennia vicissitudinium tuto duxit, dum aliae gentes in oblivione evanuerunt

41-10 : Plenus titulus eius fuit Sri Sadasivendra Saraswati Swami. Illustris successor in formal Shankara linea, Jagadguru Sri Shankaracharya de Sringeri Mathematica scripsit unus inspirans *Oda* dedicatus ad Sadasiva. *Oriens-Occidens* nam Iulio, Anno MCMXLII, articulum de vita Sadasivae protulit.

CAPITULUM: 42

Ultimus Dies Cum Meus Guru

"Guruji, gaudeo te solum hodie mane invenire." Modo ad eremitorium Serampore adveneram, fragrans onus fructuum rosarumque ferens. Sri Yukteswar me mansuete aspexit.

"Quid est tuus quaestio?" Magister aspexi de ille/illa/illud cubiculum ut quamquam ille erant quaerens effugium

"Guruji, ad te veni iuvenis in schola superiore; nunc vir adultus sum, etiam cum canitie vel..." duo. Quamquam me tacito amore ab prima hora ad hanc perfudisti, intellegisne semel solum, in ille/illa/illud dies de conventus habere tu semper dixit, Ego amor "tu?" or "tu?" Ego aspexi apud eum suppliciter.

Magister oculos demisit. "Yogananda, numne in frigida orationis regiones calidas affectiones, quas corde sine verbis optime custodit, proferre debeo?"

"Guruji, Ego scire tu amor ego, sed meus mortalis aures dolor ad audire tu dicere ita."

"Fiat ut vis. Saepe, dum matrimonio iunctus eram, filium desideravi, ut in via yogica me exercerem. Sed cum in vitam meam venisti, contentus eram; in te filium meum inveni." Duae lacrimae clarae In oculis Sri Yukteswar stetit. "Yogananda, te semper amo."

"Responsum tuum mihi est tessera ad caelum." Pondus ex corde meo levatum sensi, verbis eius in perpetuum dissolutum. Saepe silentium eius miratus eram. Intellegens eum esse sine motibus animi et sui ipsius... contentus, tamen interdum verebar ne eum plene satisfacere non potuissem. Natura eius erat mira, numquam penitus cognita; natura profunda et quieta, mundo externo imperscrutabilis, cuius valores iamdudum transcenderat.

Paucis post diebus, cum coram ingenti auditorio in Aula Alberti Calcuttae loquerer, Sri Yukteswar consensit ut iuxta me in suggestu sederet, una cum Maharaja Santosh et Praetore Calcuttae. Quamquam Magister nihil mihi dixit, interdum eum aspexi dum orationem meam habebam, et mihi visum est mihi scintillam laetam in oculis eius deprehendere.

Deinde sermo coram alumnis Collegii Serampore habitus est. Dum ego veteres condiscipulos meos contemplabar, et dum illi suum "Monachum Insanum" contemplabantur, lacrimae gaudii sine pudore effulserunt. Professor meus philosophiae, lingua vulgari, Dr. Ghoshal, ad me salutandum processit, omnibus nostris pristinis malentendiis ab alchemista Tempore dissolutis.

Festum Solstitii Hiemalis fine Decembris in eremo Serampore celebratum est. Ut semper, discipuli Sri Yukteswar e longinquo et e late convenerunt. *Sankirtan devotae* , sola voce dulci-necrosa Kristo-dae, epulae a discipulis iuvenibus servitae, oratio Magistri sub astris in atrio ashrami frequenti – memoriae, memoriae! Festa laeta annorum diu praeteritorum! Hac nocte autem, nova res futura erat.

"Yogananda, quaeso, coetui alloquere — Anglice." Oculi Magistri micabant dum hanc dupliciter insolitam petitionem faciebat; num de difficultate navis, quae primam

meam orationem Anglice habitam antecesserat, cogitabat? Historiam auditoribus meis fratrum discipulorum narravi, fervido laude guru nostro finiens.

"Eius omnipraesens dux non solum in navi vaporaria oceanica mecum erat," conclusi, "sed quotidie per quindecim annos meos in vasta et hospitali terra Americae."

Postquam hospites discesserunt, Sri Yukteswar me ad idem cubiculum vocavit ubi—olim tantum, post festum iuventutis meae—in lecto ligneo dormire mihi permissum erat. Hac nocte guru meus ibi tacite sedebat, semicirculo discipulorum ad pedes eius. Subrisit dum celeriter cubiculum intravi.

"Yogananda, nuncne Calcuttam proficisceris? Cras huc revertere, quaeso. Quaedam tibi dicendum habeo."

Postero die, paucis simplicibus benedictionis verbis, Sri Yukteswar mihi ulterius titulum monasticum *Paramhansae donavit* . **42-1**

"Nunc formaliter titulum tuum pristinum *swami substituit* ," inquit dum ego coram eo genua flectebar. Tacito risu cogitavi de certamine quod discipuli mei Americani de pronunciatione *Paramhansaji subituri essent* . **42-2**

"Munus meum in terra nunc perfectum est; pergere debes," Magister quiete locutus est, oculis tranquillis et lenibus. Cor meum prae timore palpitabat.

"Quaeso, mitte aliquem qui ashram nostrum apud Puri curet," Sri Yukteswar perrexit. "Omnia in manibus tuis committo. Poteris feliciter navem vitae tuae et organizationis ad litora divina navigare."

In lacrimae Ego erat amplectens eius pedes; ille rosa et benedictus ego blande

Postero die discipulum ex Ranchi, Swami Sebanandam, vocavi et Puri misi ut officia eremitorii susciperet. **42-3** Postea guru meus mecum de legalibus rebus bonorum suorum constituendis disseruit; cupidus erat ne, post mortem suam, lis a propinquis oriretur, de possessione duorum eremitoriorum aliorumque praediorum, quae solae hereditatis tradi volebat. ad proposita caritatis.

42-4, visitaret." "sed ire neglexit." Amulaya Babu, frater discipulus, hoc mihi quodam die post meridiem dixit; frigidum praesagii fluctum sensi. Ad meas interrogationes instantes, Sri Yukteswar tantum respondit, "Non amplius ad Kidderpore ibo." Ad momentum, Magister sicut puer perterritus tremuit.

("Adhaesio ad domicilium corporale, sua natura orta [id est, ex radicibus immemorabilibus, praeteritis mortis experientiis orta]," Patanjali scripsit, **42-5** "adest leviter etiam in magnis sanctis." In quibusdam sermonibus suis de morte, guru meus addere solebat: "Sicut avis longa cavea inclusa dubitat relinquere consuetam domum cum ianua aperitur.")

"Guruji" Ego supplicatus eum cum a singultus "noli" dicere id! Numquam proferre illi verba ad me!"

Vultus Sri Yukteswar in placidum risum remissus est. Quamquam octogesimum primum natalem appropinquabat, sanus et fortis videbatur.

Cotidie in sole amoris guru mei, taciti sed acute sensus, perfruens, varia indicia quae de imminente obitu suo dederat e mente mea conscia expuli.

"Domine, *Kumbha Mela* hoc mense Allahabad convenit." Magistro dies *melae ostendi.* ephemeris Bengalica. **42-6**

"Fac" tu vere volo ad "ire?"

Non animadvertens Sri Yukteswar me ab eo relinquere recusantem, perrexi, "Olim beatum Babaji spectaculum in *kumbha Allahabad conspexisti* . Forsitan hac vice satis felix ero ut eum videam."

"Non puto te eum ibi conventurum esse." Tum guru meus siluit, nolens consilia mea impedire.

Cum postero die cum parvo grege Allahabad profectus essem, Magister me tacite, suo more solito, benedixit. Apparet me ignarum manere implicationum in animo Sri Yukteswar, quia Dominus me parcere voluit ab experientia coacti, impotens, obitum guru mei spectandi. Semper in vita mea accidit ut, morte eorum quos mihi carissimi erant, Deus misericorditer disposuit ut a loco procul essem. **42-7**

Nostra cohors ad *Kumbha Mela* die XXIII mensis Ianuarii, anno MCMXXXVI, pervenit. Turba frequens fere duorum hominum… Visus hominum, qui ad miliones hominum pertinebat, erat spectaculum admirabile, immo immoderatum. Ingenium peculiare populi Indici est reverentia innata etiam infimo rustico erga dignitatem Spiritus, et erga monachos ac sadhūs qui vincula mundana reliquerunt ut ancoram divinam quaererent. Impositores et hypocritae sane sunt, sed India omnes reveretur propter paucos qui totam terram supernis beneficiis illuminant. Occidentales qui magnum spectaculum spectabant, occasionem singularem habuerunt ut pulsum terrae sentirent, ardorem spiritualem cui India vitalitatem suam inextinguibilem ante ictus temporis debet.

The mulier yogi Shankari Maius Iuppiter solum vivens discipulus de ille/illa/illud magnus Trailanga Swami.

Figura turbante iuxta eam sedet, Swami Benoyananda est, director scholae nostrae yogae Ranchianae pro pueris in Bihar. Imago capta est apud Hardwar *Kumbha Mela* anno 1938; sancta femina tum annos 112 nata erat.

Krishnananda, apud ille/illa/illud 1936 Allahabad *Kumbha Mela* , cum eius mansuetus vegetarianus leaena.

Atrium cenatorium in secundo tabulato eremitorii Seramporei Sri Yukteswar. Sedeo (in medio) ad pedes guru mei.

Primus dies a coetu nostro in mero spectando actus est. Hic innumerabiles balneatores, in flumine sacro pro remissione peccatorum se immergentes; illic sollemnia cultus caerimonias vidimus; illic dona devotionalia ad pulverulenta pedes

sanctorum sparsa erant; conversione capitum nostrorum, et series elephantorum, equorum ornatorum et camelorum Rajputanarum tardorum praeteribat, vel pompa religiosa venusta...

nudus sadhūs agitatio sceptra de aurum et argentum vel vexilla et serpentes de sericus holoserica.

Anachoretae, solis lumbis induti, in parvis gregibus tacite sedebant, corporibus cinere, quae eos a calore et frigore protegit, perfusis. Oculus spiritualis in frontibus eorum vividissime repraesentabatur macula singulari pastae santali. Swami capitibus raso milibus apparebant, vestibus ocreis induti, baculum bambuseum et crateram mendicantis portantes. Facies eorum radiabant... ille/illa/illud renuntiationis pax ut illi ambulavi de vel tentum philosophicus disputationes cum discipuli.

Hic illic sub arboribus, circum ingentes acervos lignorum ardentium, erant sadhū picturi, **42-8** Capilli in plexum et in spiras super capita congregati. Quidam barbas aliquot pedum longas, crispas et nodo vinctas gerebant. Quiete meditabantur, aut manus benedicentes extendebant... Turba praetereuntia mendicorum, maharajae in elephantis, mulieres in *saris multicoloribus* - armillis et periscelidis tinnientibus, *fakiri* bracchiis tenuibus grotesque sublatis, *brahmachari* cubitales meditationis fulcra gerentes, sapientes humiles quorum sollemnitas beatitudinem interiorem celabat. Alte supra strepitum incessantem campanarum templi evocationem audivimus.

secundo *melae nostrae* , ego et comites mei varia ashrama et casas temporarias intravimus, *pronam* sanctis personis offerentes. Benedictionem ducis rami *Giri* Ordinis Swami accepimus – monachi macri, ascetici, oculis igneis ridentibus. Proxima visitatio nos ad eremitorium duxit, cuius guru per novem annos vota silentii et strictam victus fructariani observaverat. In suggestu centrali aulae ashramatis sedebat sadhu caecus, Pragla Chakshu, in shastris profunde eruditus *et* ab omnibus sectis valde veneratus.

Vedanta lingua Hindi habui , coetus noster e tranquillo eremitorio reliquit ut Krishnanandam, monachum formosum genis roseis et humeris magnis, prope aderat, salutaremus. Iuxta eum recumbebat leaena mansueta. Monachi venustati spirituali cedens – non, credo, robusto corporis! – animal silvestre omnem carnem recusans, oryza et lacte favens. Swami bestiam fulvam docuit " *Aum* " murmure profundo et venusto proferre – feles devota!

Proximus noster occursus, colloquium cum iuvene quodam sadhu docto, bene in scintillante diarium itineris Domini Wright describitur.

"Vado trans Gangem humillimum in ponte stridente vecti sumus, serpentiformes per turbas et per angustas tortuosasque vias reptantes, praetereuntes locum ad ripam fluminis quem Yoganandaji mihi demonstraverat ut locum conventus Babaji et Sri Yukteswarji."
Paulo post ex curru egressi, aliquantum per fumum densius ignis sadhorum et super lubricam arenam ambulavimus, ut ad congeriem parvarum, modestissimarum

casarum luteo-stramineaeque perveniremus. Ante unam ex his insignificantibus domibus temporariis, pygmaeo introitu sine ianua instructam, substitimus, perfugium Kara Patri, iuvenis sadhus errantis, propter singularem intelligentiam noti. Ibi sedebat, cruribus impositis in acervo stramenti, solo tegumento—et obiter sola possessione—panno ocreo super humeros suspenso.

"Vere divina facies nobis arrisit postquam quattuor pedibus in casam reptavimus et ad pedes huius animae illuminatae *pronuntiavimus* , dum lucerna petrolei ad introitum mire micabat,"

Umbrae saltantes in parietibus stramineis. Vultus eius, praesertim oculi et dentes perfecti, radiabat et relucebat. Quamquam lingua Hindi me perturbabat, vultus eius valde revelabant; plenus erat studio, amore, gloria spirituali. Nemo de magnitudine eius errare poterat.

"Finge vitam beatam alicuius qui mundo materiali non adhaeret; liber a vestibus; liber a desiderio cibi, numquam mendicans, numquam cibum coctum tangens nisi alternis diebus, numquam..." Crateram mendicantem portans; liber ab omnibus implicationibus pecuniariis, numquam pecuniam tractans, numquam res recondens, semper in Deo confidens; liber a curis vecturae, numquam in vehiculis vectus, sed semper super ripas fluminum sacrorum ambulans; numquam in uno loco diutius quam hebdomadam commorans ne ullum amorem crescat.

"Anima tam modesta! Inusitate erudita in *Vedis* , et gradu magistri artium (MA) et titulo *shastri* (magistri scripturarum) ab Universitate Benaresi praedita. Sublimis sensus me pervasit dum ad pedes eius sedebam; omnia responsio videbantur desiderio meo videndi veram, antiquam Indiam, nam verus huius terrae gigantum spiritualium repraesentator est."

Karam Patri de vita eius erratica interrogavi. "Nonne habes vestes superfluas

hiemi?" "Non, satis est."

"Fac" tu portare ullus libri?"

"Minime, eos qui me audire volunt memoria doceo." "Quid

aliud agis?"

"Ego vagari ab ille/illa/illud Ganges.

His verbis quietis, desiderio vitae eius simplicitatis oppressus sum. Americam et omnium officiorum quae humeris meis incumbebant, recordatus sum.

"Minime, Yogananda," cogitavi, paulisper tristis, "in hac vita vagari iuxta Gangem non est tibi ."

Postquam sadhu mihi nonnulla de suis spiritualibus coniecturis narraverat,

subito quaestionem inieci: "Hasne descriptiones ex traditione Scripturarum

an ex experientia interna das?"

"Dimidium ab liber discendo, ille responsum cum a simplex rideo, "et dimidium ab experientia."

Aliquamdiu laete in silentio meditativo sedimus. Postquam sacram eius praesentiam discessimus, Domino Wright dixi, "Rex est in solio straminis aurei sedens."

Cenam illa nocte in hortis sub astris *sumpsimus* , ex patinis foliis confectis, virgis acubus confixis, vescentes. Lavatio vasorum in India ad minimum redigitur!

Kumbhae mirabilis ; deinde ad boreoccidentem secundum ripas Jumnae ad Agram. Iterum Taj Mahal contemplatus sum; in memoria Jitendra iuxta me stabat, attonitus somnio marmoreo. Tum ad ashrama Brindaban Swami Keshabanandae.

Propositum meum in investigando Keshabananda cum hoc libro coniunctum erat. Numquam oblitus eram petitionem Sri Yukteswar ut vitam Lahiri Mahasaya scriberem. Dum in India commorabar, omni occasione discipulos directos et propinquos Yogavataris contactandi utebar. Sermones eorum in notis ingentibus notavi, facta et datas comprobavi, et imagines, epistulas antiquas et documenta collegi. Fasciculus meus de Lahiri Mahasaya crescere coepit; cum consternatione intellexi ardua opera in scribendo me iacere. Precatus sum ut muneri meo ut biographi guru colossalis par essem. Complures discipuli eius timebant ne in narratione scripta magister eorum extenuaretur vel perperam interpretaretur.

"Vix quis frigidis verbis vitam incarnationis divinae exprimi potest," Panchanon Bhattacharya mihi olim animadverterat.

Alii discipuli intimi similiter contenti erant Yogavatam in cordibus suis tamquam praeceptorem immortalem celare. Nihilominus, memor praedictionis Lahiri Mahasayae de vita eius, nullo conatu peperci ut facta vitae eius externae confirmarem et confirmarem.

Swami Keshabananda coetum nostrum benigne salutavit apud Brindaban in Ashramo suo Katayani Peith, aedificio latericio imponente cum columnis nigris ingentibus, in horto pulchro sito. Nos ad... semel in conclave ornatum pictura Lahiri Mahasayae amplificata. Swami Ad nonaginta annos appropinquabat, sed corpus eius musculosum robur et valetudinem radiabat. Crinibus longis et barba nive candida, oculis gaudio micantibus, vera patriarchalis incarnatio erat. Ei nuntiavi me nomen eius in libro meo de magistris Indiae commemorare velle.

"Quaeso mihi de vita tua priore narra." Supplicans subrisi; magni yogi saepe taciti sunt.

Keshabananda humilitatis gestum fecit. "Pauca momenti externi sunt. Tota fere vita mea in solitudinibus Himalayanis acta est, pedibus ab una spelunca quieta ad aliam iter faciens. Aliquamdiu parvum ashram extra Hardwar curavi, undique luco arborum altarum circumdatum. Locus tranquillus erat, a viatoribus parum frequentatus, propter ubique praesentiam cobrarum." Keshabananda subrisit. "Postea inundatio Gangis et eremitam et cobras similiter abluit. Discipuli mei deinde mihi auxilium tulerunt ut hoc ashram Brindaban aedificarem."

Unus e nostris Swamim rogavit quo modo se contra tigres Himalayanos defenderet.

Keshabananda caput quassavit. "In illis altis altitudinibus spiritualibus," inquit, "ferae raro yogis vexant. Semel in silva tigridem facie ad faciem conveni. Ad subitam meam ejaculationem, animal quasi in lapidem conversum obstupuit." Iterum swami ad memorias suas subrisit.

"Interdum Ego sinistra meus seclusio ad visita meus guru in Benares. Ille usus ad iocus cum ego super meus

incessanter itinera in ille/illa/illud Himalayanus desertum.

"'Nota libidinis peregrinandi in pede tuo est,' mihi olim dixit. 'Gaudeo quod Himalayae sacrae satis latae sunt ut te absorbeant.'"

"Saepe," Keshabananda perrexit, "et ante et post obitum suum, Lahiri Mahasaya mihi corporaliter apparuit. Nulla ei altitudo Himalayana inaccessibilis est!"

Post horas duas nos ad andronem duxit. Tacito consternamento suspiravi. Alia cena quindecim ferculorum! Minus quam annus hospitalitatis Indicae, et quinquaginta libras ponderis addideram! Attamen summum inhumanitatis habitum fuisset recusare ullum ex ferculis, diligenter paratis ad infinita convivia in honorem meum. In India (nulla alibi, heu!) swami bene plenus visus iucundus habetur. **42-10**

Dominus Wrightus me ipsum, Domina Bletch -- in Aegyptus

Rabindranath Tagore inspiratus poeta de Bengala et Nobelianus Praemium in litterae

Ego et Dominus Wright cum venerabili Swami Keshabananda et discipulo in eremo magnifico Brindabanensi stamus.

Post cena Keshabananda ductus ego ad a secretus angulus

"Tua adventus est non inopinatus," ille dixit. "Ego habere a

nuntius nam "te." Miratus sum; nemo de consilio meo

Keshabanandae visitandi sciverat.

"Dum anno proximo in Himalaya septentrionali prope Badrinarayan vagarer," perrexit swami, "via erravi. Refugium apparuit in spelunca spatiosa, quae vacua erat, quamquam cineres ignis in foramine in solo saxoso ardebant. De incola huius refugii solitarii miratus, prope ignem sedi, oculis in solis illuminatum introitum speluncae fixis.

"'Keshabananda, gaudeo te hic esse.' Haec verba a tergo me venerunt. Conversus, attonitus, Babaji contemplatus sum et obstupui! Magnus guru se in speluncae recessu materializatur. Pergaudens eum post multos annos iterum videre, me ad sanctos eius pedes prostravi.

"'Te huc vocavi,' Babaji perrexit. 'Idcirco viam tuam aberrasti et ad domicilium meum temporarium in hac spelunca ductus es. Multum temporis ab ultimo nostro congressu praeteriit; gaudeo te iterum salutare.'"

"Magister immortalis me quibusdam verbis auxilii spiritualis benedixit, deinde

addidit: 'Nuntium tibi pro Yogananda do. Te visitabit cum in Indiam reversus erit. Multae res cum guru eius et cum discipulis superstitibus Lahiri coniunctae Yoganandam plene occupatum tenebunt. Dic igitur ei me eum hac vice non visurum, ut ipse avide sperat; sed eum alia occasione visurum.'"

Ego erat profunde tactus ad accipere ab Keshabanandae labia hoc consolans promissum ab Babaji. A

Dolor quidam in corde meo evanuit; non iam dolebam quod, sicut Sri Yukteswar significaverat, Babaji ad *Kumbha Mela non apparuit.*

Impensa unus nox ut hospites de ille/illa/illud ashrama noster convivium constituere ex ille/illa/illud sequentes post meridiem Calcuttam profecti sumus. Pontem fluminis Jumna transeuntes, magnificam urbis Brindaban prospectum horizontis fructi sumus, cum sol caelum incenderet – veram fornacem coloris Vulcani, sub nobis in aquis tranquillis reflexam.

Litus Jumnae memoriae Sri Krishnae pueri consecratur. Hic cum... dulcedo innocentis in *ludis* (lilis) suis cum *ancillis* (gopis), amorem supernum exemplificans quae semper existit inter a divinus incarnatio et eius devoti. The vita de Dominus Krishna a multis commentatoribus occidentalibus perperam intellecta est. Allegoria scripturarum mentibus litteralibus perplexa est. Error hilaris interpretis hoc demonstrabit. Fabula de sancto mediaevali inspirato, sutore Ravida, de quo simplicibus terminis artis suae de gloria spirituali in omni genere humano latente cecinit:

```
Sub ille/illa/illud vastus thesaurus de caeruleus
Vitae ille/illa/illud divinitas vestitus in abscondere
```

Quisque se vertit ut risum occultet, cum interpretationem vulgarem carmini Ravidae a scriptore occidentali datam audiat:

"Postea casam aedificavit, in ea idolum ex corio fecit posuit, et eius cultui se applicuit."

Ravidas discipulus frater magni Kabir erat. Una ex praeclaris chelis Ravidae erat Rani Chitorensis. Magnum numerum Brahminorum ad epulas in honorem magistri sui invitavit, sed illi cum humili sutore cibum sumere recusaverunt. Dum seorsum et dignitate sedebant ut sua ederent... Cena incontaminata, ecce! quisque Brahmin formam Ravidae ad latus suum invenit. Haec visio magna late diffusa reviviscentia spiritualis in Chitore effecit.

Paucis diebus parvus grex noster Calcuttam attigit. Cupidus Sri Yukteswar videndi, dolui audiens eum Serampore reliquisse et nunc Puri esse, circiter trecenta milia passuum ad meridiem.

"Statim ad ashram Puri veni." Hoc telegramma die octavo mensis Martii a discipulo fratre ad Atul Chandram missum est. Roy Chowdhry unus de Magistri chelae in Calcutta. Nuntii de ille/illa/illud nuntius perventum aures meae; anxius apud eius

implicationes, Ego deiectus ad meus genua et imploratus Deus ille meus guru Vita servata sit. Cum domo patris discederem ad tramen, vox divina intus locuta est.

"Fac" non ire ad Puri hac nocte. Tua precatio non possum ille concessum."

"Domine," inquam, dolore affectus, "nolis mecum in 'cerrimo certamine' Puri contendere, ubi preces meas incessantes pro vita Magistri negare debebis. Debeone igitur, tuo iussu, ad altiora officia discedere?"

Interno imperio oboediens, illa nocte Puri non profectus sum. Vespere sequenti... Ad tramen profectus sum; in itinere, hora septima, nubes astralis nigra subito caelum obtexit. **42- undecim** Postea, dum tramen fremebat ad Puri, visio Sri Yukteswar mihi apparuit. Sedebat, vultu gravissimo, lumine utrinque posito.

"Num omnia finita sunt?" Brachia mea

suppliciter sustuli. Ille annuit, deinde

lente evanuit.

Postridie mane, cum in perrone ferriviario Puri starem, adhuc contra spem sperans, vir ignotus me accessit.

"Audisti Magistrum tuum abiisse?" Sine verbo amplius me reliquit; numquam inveni quis esset nec quomodo scivisset ubi me inveniret.

Attonitus, contra parietem suggestus vacillavi, intellegens variis modis guru meum mihi nuntium devastantem tradere conari. Rebellione fervens, anima mea instar igniferi erat. Cum ad eremitorium Puri pervenissem, prope ruinam eram. Vox interna tenerrime repetebat: "Te collige. Esto tranquillus."

Cubiculum ashramicum ingressus sum, ubi corpus Magistri, incredibiliter vivum, in positione loti sedebat – imago sanitatis et pulchritudinis. Paulo ante obitum eius, guru meus febre leviter aegrotaverat, sed ante diem ascensionis suae in Infinitum, corpus eius plane sanum factum erat. Quamvis saepe caram eius formam aspexissem, non intellegere poteram vitam eius abiisse. Cutis eius levis et mollis erat; in facie eius beata tranquillitatis expressio erat. Corpus suum conscie reliquerat hora mysticae evocationis.

"The Leo de Bengala est abiit! Ego flebam in a obstupesco

Sollemnia ritus decimo die Martii peregi. Sri Yukteswar sepultus est inter annos **XLII et XII .** cum antiquis ritibus swamium in horto ashram sui Puri. Discipuli eius postea e longinquo et e late advenerunt ut guru suum in caerimonia memoriali aequinoctii verni honorarent. *Amrita Bazar Patrika* , diarium praecipuum Calcuttae, imaginem eius et relationem sequentem divulgavit:

mortis *Bhandarae* pro Srimat Swami Sri Yukteswar Giri Maharaj, annos octoginta unum nata, Puri die vicesimo primo mensis Martii facta est. Multi discipuli Puri ad ritus venerunt.

Unus e maximis *Bhagavad Gitae interpretibus* , Swami Maharaj magnus discipulus Yogiraj Sri Shyama Charan Lahiri Mahasaya Benaresi fuit. Swami Maharaj conditor plurium centrorum Yogoda Sat-Sanga (Sodalitas Auto-Realizationis) in India fuit, et magna inspiratio post motum yogae, quem Swami Yogananda, eius..., in Occidentem translatum est.

discipulus principalis. Vires propheticae Sri Yukteswarji et profunda cognitio Swami Yoganandam inspiraverunt ut oceanos transiret et nuntium magistrorum Indiae in America diffunderet.

Interpretationes eius *Bhagavad Gitae* aliarumque scripturarum profunditatem peritiae Sri Yukteswarji in philosophia, tam Orientali quam Occidentali, testantur et manent quasi signum unitatis inter Orientem et Occidentem. Cum in unitate omnium fiderum religiosarum crederet, Sri Yukteswar Maharaj *Sadhu Sabha (Societatem Sanctorum) cum cooperatione ducum variarum sectarum et fiderum condidit, ad spiritum scientificum in religione inculcandum. Tempore mortis suae Swami Yoganandam successorem suum ut praesidem Sadhu Sabhae* nominavit .

India hodie vere pauperior est ob mortem tanti viri. Utinam omnes satis fortunati qui ad eum accesserunt verum spiritum culturae et *sadhanae Indiae* , quae in eo personificabatur, sibi inculcent.

Calcuttam redii. Nondum mihi confidens ut ad eremitorium Serampore cum sacris memoriis irem, Prafullam, parvum discipulum Sri Yukteswar Serampore, vocavi et ei curam dedi ut scholam Ranchi intraret.

"Mane qua ad *festum Allahabad profectus es* ," Prafulla mihi narravit, "Magister graviter in lectum descendit. "

"'Yogananda abiit!' clamavit. 'Yogananda abiit!' addidit enigmatice, 'Alio modo ei dicere debebo.' Tum per horas silentio sedit."

Dies mei implebantur lectionibus, classibus, colloquiis, et reunionibus cum veteribus amicis. Sub risu inani et vita incessantis activitatis, flumen nigrum meditationis polluebat internum flumen beatitudinis quod tot annos sub arenis omnium perceptionum mearum vagabatur.

"Quo abiit ille divinus sapiens?" ex profundo animi cruciati tacite clamavi.

Nulla responsio venit.

"Optimum est Magistrum unionem suam cum Dilecto Cosmico complevisse," mens mea mihi confirmavit. "Aeternaliter in regno immortalitatis lucet."

Jnanavatar Indiae !'"

Dominus Wright curavit ut turma nostra e Bombay in Occidentem initio Iunii navigaret. Post duas hebdomades mense Maio conviviis valedictoriis et orationibus Calcuttae habitis, ego, domina Bletch, dominus Wright et Fordo Bombaiam versus profecti sumus. Cum advenissemus, magistratus navis nos rogaverunt ut navigationem nostram abrogaremus, cum nullus locus Fordo inveniretur, quo

iterum in Europa egeremus.

"Numquam mens," Ego dixit maeste ad Dominus Wrightus. "Ego volo ad reditus semel plus ad Puri. Ego tacite

additum, "Sit" meus lacrimae semel iterum aqua ille/illa/illud sepulcrum de meus guru."

42-1 Litteraliter, *param* , altissimum; *hansa* , cygnus. *Hansa* in scripturis ut vehiculum Brahmae, Supremi, repraesentatur. Spiritus; ut ille/illa/illud symbolum de discriminatio, ille/illa/illud albus *hansa* cygnus est cogitatio de ut capax ad separatus ille/illa/illud verum *Soma* nectar ex mixtura lactis et aquae. *Ham-sa* (pronuntiatur *hong-sau*) sunt duo verba sacra cantus Sanscriti quae nexum vibratorium cum spiritu influente et emittente habent. *Aham-Sa* litteraliter est "Ego sum Ille."

42-2 : Illi habere plerumque effugit ille/illa/illud difficultas ab alloquitur ego ut *domine* .

42-3 : Apud ille/illa/illud Puri ashrama Swami Sebananda est adhuc ducens a parvus, florens yoga schola nam pueri, et Circuli meditationis adultis destinati. Conventus sanctorum et peritorum ibi periodicē conveniunt.

42-4 : A sectio de Calcutta.

42-5: *Aphorismi* : II:9.

42-6 : Religiosus *melas* sunt memoratus in ille/illa/illud antiquus *Mahabharata* The Sinensis viator Hieuen Tsiang habet sinistra unus Narratio de vasta *Kumbha Mela* anno Domini 644 apud Allahabad habita. Maxima *Kumbha* duodecimo quoque anno habetur; altera maxima (*Ardha* vel dimidia) *Kumbha* sexto quoque anno fit. Minores *melae* tertio quoque anno conveniunt, circiter decies centena milia devotorum attrahentes. Quattuor urbes sacrae *melarum* sunt Allahabad, Hardwar, Nasik, et Ujjain.

Veteres peregrinatores Sinenses multas imagines insigniter insignitas societatis Indicae nobis reliquerunt. Sacerdos Sinensis, Fa-Hsien, narrationem scripsit... de eius undecim annos in India per ille/illa/illud regnare de Chandragupta II (primum quartum saeculo). The Sinensis auctor narrat: "Per totam terram nemo ullum animal vivum necat, nec vinum

"Non alunt porcos aut aves; nullae sunt..... bibit.

negotia in pecora, non macellarii tabernae vel officinae distillationis Cubicula cum lecti et matraces cibus et vestimenta, sunt provisum sacerdotibus residentibus et peregrinantibus sine exceptione, et hoc idem est in omnibus locis. Sacerdotes se occupant benevolentia ministeria et cum cantus liturgiae; vel illi sedeo in meditatio. Fa-Hsien narrat nos

.ille/illa/illud Indicus homines erant felices et honesti; poena capitalis ignota erat

42-7 : Ego erat non praesens apud ille/illa/illud mortes de meus mater, senior frater Ananta natu maximus soror Romae Magister, Pater, vel complurium discipulorum propinquorum.

(.Pater praeteriit in apud Calcutta in Anno MCMXLII, apud ille/illa/illud aetas de octoginta novem)

42-8 Centena milia sadhorum Indorum a consilio exsecutivo septem ducum, qui repraesentant, reguntur. septem magnus sectiones de India. The praesens *Mahamandaleswar* vel praeses est Joyendra Puri. Hoc sanctus Homo est summe reservatus, saepe sermonem suum tribus verbis coartans — Veritatem, Amorem, et Operem. Satis sermonis!

42-9 Multae sunt rationes, ut videtur, tigridem superare. Explorator Australianus, Franciscus Birtles, narravit se silvas Indicas "varias, pulchras et tutas" invenisse. Incantatio eius salutis erat charta muscaria. "Quaque nocte quantitatem spargebam..." de lintea circum meus castra et erat numquam perturbatus," ille explicatum est. "The causa est psychologicus. The tigris est Animal magnae dignitatis consciae. Circumvagatur et hominem provocat donec ad chartam muscariam perveniat; tum clam abit. Nullus tigris dignus auderet hominem affrontare postquam super chartam muscariam viscosam consedit!

42-10 : Post Ego rediit ad America Ego cepit exstinctus sexaginta quinque libras.

42-11 : Sri Yukteswar praeteriit apud hoc hora septima Primus Minister, Martius IX, MCMXXXVI.

42-12 Mores funebres in India cremationem dominorum familiae requirunt; swami et monachi aliorum ordinum non cremantur. sed sepultus. (Ibi sunt occasionalis exceptiones.) The corpora de monachi sunt symbolice consideratus ad cremationem in igne sapientiae subierunt tempore voti monasticī suscipiendi.

CAPITULUM: 43

The Resurrectio De Sri Yukteswar

"Domine Krishna!" Gloriosa forma avatarae in fulgore micante apparuit dum in cubiculo meo apud Deversorium Regent Bombaiae sedebam. Super tectum aedificii alti trans viam fulgens, visio ineffabilis subito in oculos meos erupit dum per fenestram meam longam et apertam in tertio tabulato prospiciebam.

Divina figura mihi manu adnuit, arridens et salutans annuens. Cum accurate Domini Krishnae nuntium intellegere non possem, ille cum gestu benedictionis discessit. Mirum in modum sublatus, sensi quasi eventus quidam spiritualis praenuntiaretur.

Navigatio mea occidentalis, in praesenti, abrogata erat. Pluribus orationibus publicis Bombaiae mihi destinata erat antequam Bengaliam redirem.

In lecto meo in deversorio Bombaiensi sedens hora tertia post meridiem die undevicesimo mensis Iunii anno millesimo nongentesimo tricesimo sexto — una hebdomade post visionem Krishnae — e meditatione mea excitatus sum lumine beatifico. Antequam aperirentur… et oculis attonitis, tota camera in mundum mirum transformata est, lux solis in splendorem supernum transmutata est.

Fluctus extaseos me pervaserunt dum formam Sri Yukteswar in carne et

sanguine contemplabar! "Fili mi!" Magister leniter dixit, vultu angelico

quasi fascinante risu praeditus.

Primum in vita mea non ad pedes eius genua flexi salutans, sed statim processi ut eum avide amplexus meos arriperem. Momentum momentorum! Angor mensium praeteritorum mihi levis erat pondus, quod contra torrentem beatitudinem nunc descendentem numerabam.

"Domine mi, dilecte cordis mei, cur me reliquisti?" Incoherens eram prae nimia laetitia. "Cur." fecit tu permitto ego ire ad ille/illa/illud *Kumbha Mela* ? Quomodo amarissime habere Ego culpatus me ipsum nam discedens te!"

"***ab B. K. Mitra in "Kalyana- Kalpatur-***

Krishna ANTIQUUS PROPHETA DE INDIA

> Conceptio artificis moderni de magistro divino, cuius consilium spirituale in *Bhagavad Gita Biblia Hinduistica facta est. Krishna in arte Hinduistica depingitur cum penna pavonis in capillis (symbolum lilae* Domini , ludi vel athletae creativae), et tibia portans, cuius notae raptantes devotos, unum post unum, e somno *mayae* vel delusionis cosmicae excitant.

"Nolui impedire laetam tuam exspectationem videndi locum peregrinationis ubi primum" Babaji conveni. Te tantum per breve tempus reliqui; num non iterum tecum sum?

"Sed tune *es* , Domine, idem Leo Dei? Num corpus geris simile illi quod sub crudelibus arenis Puri sepelivi?"

"Ita, filia mea, idem sum. Hoc corpus carne et sanguine est. Quamquam ego id aethereum video, tuo visui physicum est. Ex atomis cosmicis corpus omnino novum creavi, prorsus simile illi corpori physico somnii cosmici quod sub arenis somniorum Puri in mundo somniorum posuisti. Vere resurrexi — non in terra sed in planeta astrali. Incolae eius melius quam humanitas terrestris possunt ad altas meas normas consequendas. Ibi tu et dilecti tui exaltati aliquando mecum eritis."

"Immortalis guru narrare ego plus!

Magister celeriter et hilariter subrisit. "Quaeso, carissima," inquit, "nonne paulum teneas te remittere ?"

"Paulum tantum!" Eum complexus eram quasi prehensione polypi. Eundem odorem tenuem, fragrantem, naturalem, qui antea corpori eius proprius fuerat, percipere poteram. Tactus vibrans eius...

Caro divina adhuc permanet circa interiora bracchiorum meorum et in palmis meis, quotiescumque illas horas gloriosas recordor.

"Sicut prophetae in terram mittuntur ad adiuvandos homines in karma physica elaboranda, ita ego a... directus sum." Deus ad servire in unus astralis planeta ut a servator," Sri Yukteswar explicatum est. "Id est *Hiranyaloka sive 'Planeta Astralis Illuminata'* appellatur . Ibi entibus provectis auxilio sum ut se a karma astrali liberent et sic liberationem a renascentiis astralibus consequantur. Incolae Hiranyalokae spiritualiter valde evoluti sunt; omnes, in ultima incarnatione terrestri, vim meditatione datam conscie corpora sua physica post mortem relinquendi acquisiverunt. Nemo Hiranyalokam intrare potest nisi in terra ultra statum *sabikalpa samadhi* in statum altiorem *nirbikalpa samadhi transierit* . **43-1**

"Incolae Hiranyalokae iam per ordinarias sphaeras astrales transierunt, quo fere omnes entiae e terra morte ire debent; ibi multa semina actionum suarum praeteritarum in mundis astralibus elaboraverunt. Soli nisi entiae provecti tale opus redemptivum efficaciter in mundis astralibus perficere possunt. Deinde, ut animas suas plenius a folliculo vestigiorum karmicorum in corporibus astralibus insitum liberarent, hae entiae superiores lege cosmica tractae sunt ut cum novis corporibus astralibus in Hiranyaloka, sole astrali vel caelo, renascerentur, ubi ego resurrexi ut eis auxilium ferrem. Sunt etiam entiae valde provectae in Hiranyaloka quae e mundo superiore, subtiliore, causali venerunt."

Mens mea nunc tam perfecta cum praeceptis guru mei congruens erat ut ille mihi imagines verborum partim ore, partim cogitatione transmittendo transmitteret. Itaque celeriter eius ephemerides excogitatorias accipiebam.

"In scripturis legistis," Magister perrexit, "Deum animam humanam successive tribus corporibus inclusisse - corpore ideali sive causali; corpore astrali subtili, sede mentis et mentis hominis." naturae affectivae; et corpus physicum crassum. In terra homo sensibus suis physicis instructus est. Ens astrale cum conscientia et affectibus suis et corpore e lifetronibus composito operatur.
43-2 Ens corpore causali in regno beato idearum manet. Opus meum est cum illis entibus astralibus quae se parant ad mundum causalem ingrediendum.

"Magister adorabilis, quaeso mihi plura de cosmo astrali narra." Quamquam amplexum meum paulum remisissem ad rogationem Sri Yukteswar, bracchia mea adhuc circum eum erant. Thesaurus ultra omnia... thesauri, guru meus qui mortem riserat ut me attingeret!

"Multi planetae astrales sunt, rebus astralibus abundantes," Magister incepit. "Incolae utuntur planis astralibus, sive lucis massis, ut ab uno planeta ad alterum iter faciant, celerius quam electricitas et energiae radioactivae."

"Universum astrale, ex variis subtilibus lucis et coloris vibrationibus compositum, centum vicibus maius est quam cosmos materialis. Tota creatio physica pendet velut parva solida calathi sub ingenti globo luminoso sphaerae astralis. Sicut multi soles et stellae physicae in spatio vagantur, ita etiam innumerabilia systemata solaria et stellaria astralia sunt. Planetae eorum soles et lunas astrales habent, pulchriores quam physicae. Lumina astralia auroram simulant."

borealis—aurora astralis aprica, quae clarior est quam aurora lunaris leniter radiis fulgens. Dies et nox astralis longiores sunt quam terrestres.

"Mundus astralis est infinite pulcher, purus, et ordinatus. Nulli sunt planetae mortui aut terrae steriles. Maculae terrestres — herbae, bacteria, insecta, serpentes — absunt. Dissimiles climatibus et temporibus terrae variabilibus, planetae astrales aequalem temperaturam veris aeterni conservant, cum interdum nive alba luminosa et pluvia luminarium multicolorum. Planetae astrales abundant in lacubus opalis et maribus claris et fluminibus iridis."

"Universum astrale ordinarium — non subtilius caelum astrale Hiranyalokae — populo est..." Milliones entium astralium qui nuperrime ex terra venerunt, necnon cum myriadibus nympharum, sirenum, piscium, animalium, goblinorum, gnomorum, semideorum et spirituum, omnes in diversis planetis astralibus secundum qualificationes karmicas residentes. Variae sedes sphaericae sive regiones vibratoriae spiritibus bonis et malis praebentur. Boni libere iter facere possunt, sed spiritus mali in zonas limitatas coercentur. Sicut homines in superficie terrae vivunt, vermes intra solum, pisces in aqua, et aves in aere, ita entia astralia diversorum graduum ad idoneas partes vibratorias assignantur.

"Inter angelos tenebrosos lapsos ex aliis mundis expulsos, frictio et bellum fiunt cum bombis vitaetronicis vel *mantricis mentalibus* **43-3. "** radii vibrantes. Hae entiae in regionibus tenebrosis inferioris cosmi astralis habitant, karma malum suum exercentes.

"In vastis regnis supra obscurum carcerem astralem, omnia splendent et pulchra sunt. Cosmos astralis naturalius quam terra ad divinam voluntatem et consilium perfectionis aptus est. Omne objectum astrale manifestatur imprimis voluntate Dei, et partim evocatione voluntatis entium astralium. Habent potestatem modificandi vel amplificandi gratiam et formam cuiuslibet rei iam creatae ab..." Dominus. Libertatem et privilegium dedit liberis suis astralibus cosmos astrales pro arbitrio mutandi vel emendandi. In terra solidum in liquidum vel aliam formam per processus naturales vel chemicos transformari debet, sed solida astralia in liquores astrales, gases vel energiam sola et statim voluntate incolarum mutantur.

"Terra tenebrosa est bello et caede in mari, terra et aere," guru meus perrexit, "sed astralis..." regna scire a felix harmonia et aequalitas. Astralis entia dematerializare vel formas suas pro arbitrio materializant. Flores aut pisces aut animalia se, per aliquod tempus, in metamorphoses transformare possunt. homines astrales. Omnibus entibus astralibus licet quamlibet formam assumere, et facile inter se communicare. Nulla lex naturalis fixa, definita eos circumdat - quaevis arbor astralis, exempli gratia, feliciter... rogatus est ut mangum astrale vel alium fructum, florem, vel revera quodlibet aliud objectum producat.
Quaedam restrictiones karmicae adsunt, sed nullae distinctiones in mundo astrali

de desiderabilitate variarum formarum exstant. Omnia luce creatrice Dei vibrant.

"Nemo ex muliere nascitur; proles ab entibus astralibus, voluntate cosmica, in formas specialiter designatas, astraliter condensatas materializatur. Ens nuper corpore exinanitus, similibus inclinationibus mentalibus et spiritualibus attractus, in familiam astralem per invitationem advenit."

"Corpus astrale neque frigori neque calori neque aliis condicionibus naturalibus obnoxium est. Anatomia cerebrum astrale, sive lotum lucis mille petalorum, et sex centra expergefacta in..." **sushumna** , sive axis astralis cerebrospinalis. Cor energiam cosmicam necnon lucem e cerebro astrali haurit, eamque ad nervos astrales et cellulas corporis, sive lifetrona, impellit. Entia astralia corpora sua vi lifetronica vel vibrationibus *mantricis afficere possunt* .

"Corpus astrale est exacta aequalitas ultimae formae physicae. Entia astralia eandem speciem retinent quam in iuventute in priore peregrinatione terrestri habuerunt; interdum ens astrale, sicut ego, speciem senectutis retinere eligit." Magister, ipsam iuventutis essentiam emanans, hilariter subrisit.

"Dissimiles mundo physico spatiali, tridimensionali, quinque sensibus tantum cognito, sphaerae astrales sensui sexto, qui omnia comprehendit — intuitione — visibiles sunt," Sri Yukteswar perrexit. "Merum sensum intuitionis, omnia entia astralia vident, audiunt, olfaciunt, gustant et tangunt. Tres oculos habent, quorum duo partim clausi sunt. Tertius et praecipuus oculus astralis, verticaliter in fronte positus, est..." Apertum. Astrales entia omnia organa sensoria externa habent — aures, oculos, nasum, linguam et cutem — sed sensu intuitivo utuntur ad sensationes per quamlibet corporis partem experiendas; per aurem, vel nasum, vel cutem videre possunt. Per oculos vel linguam audire possunt, et per aures vel cutem gustare, et cetera. **43-4**

"Corpus hominis physicum innumeris periculis expositum est, facileque laeditur aut mutilatur; corpus astrale aethereum interdum secari aut conteri potest, sed sola voluntate statim sanatur."

"Gurudeva," sunt omnes astralis personae pulchra?"

"Pulchritudo in mundo astrali qualitas spiritualis esse nota est, non conformatio externa," Sri Yukteswar respondit. "Entiae astrales igitur parum momenti lineamentis facialibus tribuunt. Privilegium tamen habent se pro arbitrio novis, coloratis, astraliter materializatis corporibus induendi. Sicut homines mundani novas vestes pro eventibus festivis induunt, ita entiae astrales occasiones inveniunt se formis specialiter designatis ornandi."

"Laetae festivitates astrales in planetis astralibus superioribus, ut Hiranyaloka, fiunt cum ens a mundo astrali per progressionem spiritualem liberatur, et ideo paratus est caelum mundi causalis intrare. In talibus occasionibus Pater Caelestis Invisibilis, et sancti qui in Eo immersi sunt, se in corpora suae electionis materializant et celebrationi astrali intersunt. Ut dilecto devoto suo placeat, Dominus quamlibet formam desideratam assumit. Si..." Devotus per devotionem colendus, Deum ut Matrem Divinam videt. Iesu, aspectus Pater Infiniti supra alias conceptiones

attrahebat. Individualitas qua Creator singulas creaturas suas donavit, omnia cogitabilia et inconcipibilia facit. "Postulatio in versatilitate Domini!" Ego et guru meus simul laete risimus.

"Amici aliarum vitarum facile se invicem in mundo astrali agnoscunt," Sri Yukteswar voce sua pulchra, tibiali simili, perrexit. "Immortalitate amicitiae gaudentes, indestructibilitatem amoris intellegunt, saepe tempore tristium, fallacium, discessionum vitae terrenae dubitatum."

"The intuitio de astralis entia perforat per ille/illa/illud velum et observat humanus actiones in terram, sed homo mundum astralem videre non potest nisi sensus sextus eius aliquantum evolutus sit. Milia terrarum incolarum momentum ens astrale vel mundum astralem conspexerunt.

"Entia provectiora in Hiranyaloka plerumque vigilant in extasi per longum diem noctemque astralem, adiuvantes ad elaborandas intricatas quaestiones regiminis cosmici et redemptionem filiorum prodigorum, animarum terrestrium. Cum entia Hiranyaloka dormiunt, interdum habent visiones astrales quasi somnia. Mentes eorum plerumque immersae sunt in statu conscio summae beatitudinis *nirbikalpae* ."

"Incolae omnium partium mundorum astralium adhuc doloribus mentis obnoxii sunt. Mentes sensibiles entium superiorum in planetis sicut Hiranyaloka dolorem magnum sentiunt si quis error in agendi ratione vel perceptione veritatis fit. Hae entiae provectae conantur omnem actum et cogitationem suam cum perfectione legis spiritualis accommodare."

"Communicatio inter incolas astrales omnino per telepathiam astralem et televisionem habetur; nulla est confusio et misconceptio verbi scripti et dicti quam incolae terrae perferre debent. Sicut personae in velo cinematographico per seriem imaginum lucis moveri et agere videntur, nec re vera respirare, ita entia astralia ambulant et operantur ut imagines lucis intelligenter directae et coordinatae, sine necessitate vim ex oxygenio hauriendi. Homo a solidis, liquidis, gasibus et energia ad sustentationem nititur; entia astralia se praecipue luce cosmica sustentant."

"Domine mi, num astrales creaturae quicquam edunt?" Mirabiles eius elucidationes hauribam cum omnium facultatum mearum — mentis, cordis, animae — receptivitate. Perceptiones supraconsciae veritatis perpetuo reales et immutabiles sunt, dum sensuum experientiae et impressiones fugaces numquam plus quam temporarie vel relative verae sunt, et mox omnem vivacitatem in memoria amittunt. Verba guru mei tam penetranter impressa erant in membrana essentiae meae ut quovis tempore, mentem meam ad statum supraconscium transferendo, claram divinam experientiam reviviscere possim.

"Luminosus radiiformis olera abundant in ille/illa/illud astralis terrae," ille respondit. "The astralis Entia olera consumunt et nectar ex gloriosis fontibus lucis et ex rivis fluminibusque astralibus fluentem bibunt. Sicut imagines invisibiles hominum in terra ex aethere effodi et per apparatum televisificum visibiles fieri possunt, postea iterum in spatium mittendae, ita delineationes astrales invisibiles, a Deo creatae, olera et plantarum in aethere natantium, in planeta astrali praecipitantur. ab ille/illa/illud voluntas de eius incolae. In ille/illa/illud idem via, ab ille/illa/illud ferocissimus elegans de haec entia, integri horti florum fragrantium materializantur, postea ad invisibilitatem aethericam revertentes.
Quamquam incolae planetarum caelestium, ut Hiranyaloka, fere ab omni

necessitate edendi liberantur, tamen altior est existentia incondicionata animarum fere omnino liberatarum in mundo causali, quae nihil nisi manna beatitudinis edunt.

"Ens astrale a terra liberatum multitudinem propinquorum, patrum, matrum, uxorum, maritorum et amicorum, per varias incarnationes in terra acquisitos, convenit, **43-5. "** ut interdum in variis partibus regnorum astralium apparent. Itaque nescit quem praecipue amet; hoc modo discit omnibus amorem divinum et aequalem dare, tamquam liberis et...

expressiones Dei individualizatae. Quamvis species externa carorum mutata sit, plus minusve secundum evolutionem novarum qualitatum in vita recentissima cuiuslibet animae particularis, ens astrale intuitione sua inerrante utitur ad agnoscendos omnes qui ei olim caros erant in aliis existentiae planis, et ad eos in novam domum astralem recipiendos. Quia omnis atomus in creatione inextinguibiliter individualitate donatus est, **43-6** Amicus astralis, quocumque vestitu quem induat, agnoscetur, sicut in terra identitas histrionis per observationem accuratam, quolibet dissimulatione non obstante, detegi potest.

"Spatium vitae in mundo astrali multo longius est quam in terra. Mundus astralis normalis provectus..." Medium vitae spatium entium a quingentis ad mille annos est, secundum terrestres temporis normam mensuratum. Sicut quaedam sequoiae arbores plerisque arboribus millenniis superant, aut sicut quidam yogi aliquot centum annos vivunt quamquam plerique homines ante sexagesimum annum moriuntur, ita quaedam entia astralia multo diutius quam solitum spatium existentiae astralis vivunt. Visitatores mundi astralis ibi diutius vel brevius morantur secundum pondus karmae physicae suae, quod eos intra tempus definitum ad terram retrahit.

"Astrale ens non debet cum morte acriter contendere tempore corporis luminosi deponendi. Multae ex his entibus nihilominus paulum anxiae sunt cogitando de forma astrali pro causali subtiliore relinquenda. Mundus astralis liber est a morte, morbo, et senectute invita. Hi tres terrores sunt maledictio terrae, ubi homo conscientiam suam permisit..." ad agnoscere se ipsum fere omnino cum a fragilis physicus corpus requirens constans auxilium ab aer, cibum et somnum ut omnino exsistat.

"Mors physica evanescentia spiritus et disintegratio cellularum carnearum comitatur. Mors astralis dispersionem lifetronum, illarum manifestarum energiae unitatum quae vitam entium astralium constituunt, constat. Morte physica ens conscientiam carnis amittit et corporis sui subtilis in mundo astrali conscius fit. Mortem astralem tempore suo experiens,..." Ita esse transit a conscientia ortus et mortis astralis ad conscientiam ortus et mortis physicae. Hi cycli recurrentes inclusionis astralis et physicae sunt fatum ineluctabile omnium entium non illuminatorum. Definitiones scripturales caeli et inferni interdum subconscium profundius hominis excitant. memoriae de eius longus series de experientiae in ille/illa/illud laetus astralis et mundos terrestres frustrantes."

"Magister dilecte," rogavi, "visne, quaeso, accuratius describere discrimen inter renascentiam in terra et in sphaeris astralibus et causalibus?"

"Homo, ut anima individualisata, essentialiter corpore causali praeditus est," guru meus explicavit. "Corpus illud est matrix" de ille/illa/illud triginta quinque *ideae* requisitus ab Deus ut ille/illa/illud fundamentalis vel causalis cogitatio vires ab quo

postea corpus astrale subtile ex decem et novem elementis et corpus physicum crassum ex sedecim elementis formavit.

"Decem et novem elementa corporis astralis sunt mentalia, emotionalia, et vitalia. Decem et novem partes sunt intelligentia; ego; sensus; mens (sensus-conscientia); quinque instrumenta cognitionis , subtilia contrapartita sensuum visus, auditus, olfactus, gustus, tactus; quinque instrumenta *actionis* , correspondentia mentalis pro facultatibus exsecutivis procreandi, excreandi,"

Loqui, ambulare, et artem manualem exercere; et quinque instrumenta *vis vitalis* , quae possunt functiones corporis crystallizandi, assimilandi, eliminandi, metabolizandi, et circulandi exsequi. Haec subtilis involucra astralis undeviginti elementorum mortem corporis physici, quod ex sedecim elementis crassis metallicis et non metallicis constat, supervivit.

"Deus varias ideas intra se excogitavit easque in somnia projecit. Ita Domina Somnium Cosmicum, ornata omnibus suis ingentibus et infinitis ornamentis relativitatis, exorta est."

"In triginta quinque categoriis cogitationis corporis causalis, Deus omnes complexitates undeviginti hominis elaboravit." astralis et sedecim physicus contrapartes. A condensatio de vibrans vires, Primo subtili, deinde crasso, corpus astrale hominis, denique formam physicam produxit. Secundum legem relativitatis, qua Prima Simplicitas facta est multiplex perplexa, cosmos causalis et corpus causale a cosmo astrali et corpore astrali differunt; cosmos physicus et corpus physicum similiter characteristice discrepant a ceteris formis creationis.

"Corpus carneum ex somniis fixis, obiectivis Creatoris constat. Dualitates semper in terra adsunt: morbus et valetudo, dolor et voluptas, damnum et lucrum. Homines limitationem et resistentiam in materia tridimensionali inveniunt. Cum desiderium vivendi hominis graviter morbo vel aliis causis labefactatur, mors advenit; grave vestimentum carnis ad tempus deponitur. Anima autem in corporibus astrali et causali inclusa manet." **43-7** Vis glutinosa qua omnia tria corpora coniunguntur est desiderium. Vis desideriorum inexpletorum est radix omnis servitutis humanae.

"Desideria corporis in egotismo et voluptatibus sensuum radicantur. Compulsio sive tentatio experientiae sensoriae potentior est quam vis desiderii cum nexibus astralibus vel perceptionibus causalibus coniuncta."

"Desideria astralia circa gaudium secundum vibrationem versantur. Entia astralia musica aethereali sphaerarum fruuntur et a conspectu totius creationis tamquam exhaustarum expressionum lucis mutantis capiuntur. Entia astralia etiam lucem olfaciunt, gustant et tangunt. Desideria astralia igitur cum potestate entis astralis omnia obiecta et experientias tamquam formas lucis vel cogitationes vel somnia condensata praecipitandi coniunguntur."

"Causalis desideria sunt impletus ab perceptio tantum The fere liber entia OMS sunt inclusus solum In corpore causali totum universum vident ut realizationes idearum somniorum Dei; omnia et omnia sola cogitatione materializare possunt. Entia causalia igitur fruitionem sensationum physicarum vel delectationum astralium tamquam crassam et suffocantem sensibilitatibus animae subtilibus aestimant. Entia causalia desideria sua exsequuntur ea statim materializando. **43-8** Qui se solo velo delicato corporis causalis tectos inveniunt, universa in

manifestationem adducere possunt, etiam ut Creator. Quia omnis creatio ex textura somnii cosmici constat, anima tenuiter causali vestita vastas potentiae perceptiones habet.

"Anima, cum natura invisibilis sit, sola praesentia corporis vel corporum suorum distingui potest. [vel: ...non potest distingui nisi praesentia corporis sui vel corporum suorum."] mera praesentia de a corpus significat ille eius existentia est factus possibilis ab imperfectus desideria. **43-**

"Dummodo anima hominis in uno, duobus, vel tribus corporibus inclusa est, arcte obsignatis suberibus ignorantiae et cupiditatum, cum mari Spiritus coalescere non potest. Cum crassa..." receptaculum physicum a malleo mortis destruitur, cetera duo tegumenta - astralia et causales—adhuc manent ne anima conscie Vitae Omnipraesenti se iungat. Cum absentia desiderii per sapientiam obtinetur, eius potentia duo vasa reliqua dissolvit. Parva anima humana emergit, tandem libera; una est cum Amplitudine Infinita.

Ego rogavi meus divinus guru ad deposito ulterius lux in ille/illa/illud altus et arcanus causalis mundus.

"Mundus causalis est ineffabiliter subtilis," respondit. "Ad eum intelligendum, necesse esset..." tantam vim concentrationis habere ut oculos claudere et cosmos astrales et cosmos physicos in tota sua vastitate - globum luminosum cum solido corbe - quasi in solis ideis existentes visualizare posset. Si per hanc superhumanam concentrationem quis convertere vel... solvens ille/illa/illud duo cosmos cum omnes eorum complexitates in purum notiones, ille vellem deinde Mundum causalem attingere et in limite fusionis inter mentem et materiam stare. Ibi omnes res creatas – solida, liquida, gasa, electricitatem, energiam, omnia entia, deos, homines, animalia, plantas, bacteria – ut formas conscientiae percipiuntur, sicut homo oculos claudere et intellegere potest se existere, quamvis corpus eius oculis physicis invisibile sit et tantum ut idea praesens sit.

"Quidquid homo imaginatione agere potest, ens causalis re vera agere potest. Ingens imaginativa humana intelligentia, sola mente, ab uno extremo cogitationis ad alterum vagari, mentaliter de planeta in planetam salire, aut per infinitum in foveam aeternitatis devolare, aut instar rochetae in tectum galaxiae volare, aut instar luminis specularis super vias lacteas et spatia stellata scintillare potest. Sed entia in mundo causali multo maiorem libertatem habent, et cogitationes suas in obiectivitatem instantaneam sine labore manifestare possunt, sine ullo impedimento materiali vel astrali vel limitatione karmica. "

"Entia causalia intellegunt cosmos physicos non ex electronibus imprimis constructos esse, nec esse" Cosmos astralis ex lifetronibus fundamentaliter compositus — ambo re vera ex minutissimis particulis cogitationis Dei creati sunt — concisi et divisi a *maya* , lege relativitatis quae intercedit ut Noumenon a phaenomenis Eius separet, ut videtur.

"Animae in mundo causali inter se agnoscunt ut puncta individualia Spiritus laeti; res-cogitatae earum solae sunt res quae eas circumdant. Entia causalia differentiam inter corpora sua et cogitationes tamquam meras ideas vident. Sicut homo, oculis clausis, lucem albam fulgentem aut caliginem caeruleam tenuem

visualizare potest, ita entia causalia sola cogitatione videre, audire, sentire, gustare et tangere possunt; quidvis creant, aut dissolvunt, vi mentis cosmicae."

"Et mors et renascentia in mundo causali in cogitatione sunt. Entia corporibus causalibus tantum edunt" ambrosia aeternae novae cognitionis. Bibunt ex fontibus pacis, vagantur in solo immani perceptionum, natant in oceano infinito beatitudinis. Ecce! videte clara eorum corpora cogitationis praetervolare trilliones planetarum Spiritu creatorum, bullas recentes universorum, stellas sapientiae, somnia spectralia nebularum aurearum, per totum caeruleum caeli sinum Infinitatis!

"Multae entiae per milia annorum in cosmo causali manent. Per profundiores extases anima liberata se deinde a parvo corpore causali retrahit et vastitatem cosmi causalis induit. Omnes separati idearum vortices, undae particulares potentiae, amoris, voluntatis, gaudii, pacis, intuitionis, tranquillitatis, imperii sui, et concentrationis in semper laetum Mare Beatitudinis liquescunt. Non iam animae gaudium suum ut undam singularem conscientiae experiri necesse est, sed in Uno Oceano Cosmico immergitur, cum omnibus suis undis - aeterno risu, gaudiis, palpitationibus."

"Cum anima e folliculo trium corporum extra est, legem relativitatis in perpetuum effugit et fit ineffabile Semper-Exsistens." **43-10** Ecce papilionem Omnipraesentiae, alis stellis, lunis, solibusque insculptis! Anima in Spiritum expansa sola manet in regione lucis sine luce, obscuritatis sine tenebris, cogitationis sine cogitatione, ebria gaudio extasi in somnio Dei de creatione cosmica.

"A" liber anima!" Ego eiaculatus in reverentia

"Cum anima tandem e tribus amphoras illusionum corporalium evadit," Magister perrexit, "unitatem cum Infinito fit sine ulla individualitatis iactura. Christus hanc ultimam libertatem iam ante nativitatem suam ut Iesus adeptus erat. Tribus praeteriti sui stadiis, quae in vita terrestri tres dies mortis et resurrectionis experientiae suae symbolizantur, potestatem plene in Spiritu resurgendi consecutus erat."

"Homo imperfectus innumerabiles incarnationes terrestres, astrales, et causales subire debet ut ex tribus corporibus suis emergat. Magister qui hanc ultimam libertatem assequitur, eligere potest ut in terram rediret ut alios homines ad Deum reducat, vel, sicut ego, in cosmo astrali habitare eligere potest. Ibi servator partem oneris karmatis incolarum suscipit." **43-11** atque ita eis adiuvat ut cyclum reincarnationis suae in cosmo astrali terminent et ad sphaeras causales permanenter progrediantur. Vel anima liberata mundum causalem intrare potest ut suis entibus auxilium ferat ut spatium suum in corpore causali brevient et sic Libertatem Absolutam consequantur.

"Resuscitate, plura de karma, quae animas ad tres mundos redire cogit, scire volo." Aeternum, cogitavi, Magistro meo omnisciente auscultare possem. Numquam in vita terrestri tantum sapientiae eius simul adipisci potueram. Nunc primum perspicuam et definitam perspicientiam in enigmatica spatia in tabula lapidum vitae et mortis accipiebam.

"Karma physica sive desideria hominis plene elaboranda sunt antequam eius permanens commoratio in mundis astralibus fieri possit," guru meus voce vibrante explicavit. "Duo genera entium vivunt..." in ille/illa/illud astralis sphaerae. Illi OMS adhuc habere terrestris karma ad disponere de et OMS Qui igitur corpus physicum

crassum denuo habitare debent ut debita karmica solvant, post mortem physicam tamquam visitantes temporales mundi astralis potius quam incolae permanentes classificari possunt.

"Entibus karma terrestri non redempto post mortem astralem non licet ad sphaeram causalem superiorem idearum cosmicarum adire, sed tantum ultro citroque a mundo physico et astrali transmigrare debent, successive corporis sui physici sedecim elementorum crassorum et corporis sui astralis undeviginti elementorum subtilium conscii. Post singulas autem amissiones corporis sui physici, corpus non evolutum..."

Qui e terra est, plerumque in profundo stupore somni mortis manet et vix pulchrae sphaerae astralis conscius est. Post quietem astralem, talis homo ad planum materiale redit ad ulteriores lectiones, paulatim se assuefaciens, per crebras itinera, ad... mundi subtilis texturae astralis.

"Incolae autem normales vel diu constituti universi astralis sunt ii qui, ab omnibus materialibus cupiditatibus in perpetuum liberati, non amplius ad crassas terrae vibrationes redire debent." Tales entia tantum karma astrale et causale elaboranda habent. Morte astrali, haec entia ad... Mundus causalis infinite subtilior et delicatior. Forma cogitationis corporis causalis deposita post certum spatium, lege cosmica determinatum, hae entiae provectae deinde ad Hiranyalokam vel similem planetam astralem superiorem redeunt, in novo corpore astrali renati, ut karma astrale suum non redemptum exsequantur.

"Fili mi, nunc plenius intellegere potes me divino decreto resurrectum esse," Sri Yukteswar perrexit, "ut servatorem animarum astraliter reincarnatarum e sphaera causali redeuntium, praesertim, potius quam earum entium astralium quae e terra ascendunt. Eae e terra, si adhuc vestigia karmatis materialis retinent, ad planetas astrales altissimos non sicut Hiranyaloka ascendunt."

"Sicut plerique homines in terra non didicerunt per meditationem — visionem acquisitam — appretiare..." superior gaudia et commoda de astralis vita et ita, post mors, desiderium ad reditus ad Ob voluptates terrenas limitatas et imperfectas, tot entia astralia, inter disintegrationem normalem corporum astralium, statum provectum gaudii spiritualis in mundo causali imaginari non possunt et, cogitationibus de felicitate astrali crassiore et ostentatiore commorantes, paradisum astrale revisere desiderant. Karma astrale grave a talibus entibus redimi debet antequam post... mors astralis permanens commoratio in mundo cogitationis causalis, tam tenuiter a Creatore divisus.

"Tantum cum ens nullas amplius cupiditates experientiarum in cosmo astrali, oculis iucundo, habet, neque eo redire tentari potest, in mundo causali manet. Ibi opere redemptionis omnis karmae causalis sive seminum cupiditatum praeteritarum peracto, anima inclusa ultimum e tribus suberibus ignorantiae propellit et, ex ultimo ampulla corporis causalis egressa, cum Aeterno miscetur."

"Nunc facere tu "intellegis?" Magister subrisit ita incantatorie!

"Ita vero," per tuus gratia. Ego sum mutus cum gaudium et gratiarum actio."

Numquam ex carmine aut fabula tantam inspirantem scientiam acceperam. Quamquam scripturae Hinduisticae ad mundos causalem et astralem et ad tria corpora hominis referunt, quam remotae et inanes illae paginae cum calida veritate Magistri mei resurrecti comparatae! Pro eo revera nulla exsistebat "terra ignota ex cuius finibus nullus viator redit"!

"Interpenetratio trium corporum hominis multis modis per triplicem eius naturam exprimitur," meus magnus guru ivit in "In" ille/illa/illud vigilans civitas in terra a humanus ens est conscius plus minusve trium vehiculorum suorum. Cum sensualiter intentus est gustando, olfaciendo, tangendo, audiendo,

sive videns, per corpus physicum praecipue operatur. Visualizando sive volens, per corpus astrale praecipue operatur. Medium causale exprimitur cum homo cogitat vel in introspectione vel meditatione profunda se immergit; cogitationes cosmicae ingenii ad hominem perveniunt qui corpus causale habitualiter tangit. Hoc sensu individuum late classificari potest ut 'homo materialis', 'homo energeticus', vel 'homo intellectualis'.

"Homo se circiter sedecim horas quotidie cum vehiculo suo physico identificat. Deinde dormit; si somniat, in corpore astrali manet, sine labore quodlibet objectum creans, sicut faciunt entia astralia. Si somnus hominis profundus et sine somniis est, per aliquot horas conscientiam suam, sive sensum "ego" (vel "ego-itatis"), ad corpus causale transferre potest; talis somnus est revivificans. Somnans corpus astrale, non causale, tangit; somnus eius non est plene recreans."

Ego habui fuisse amanter observans Sri Yukteswar dum ille dedit eius mirabilis expositio.

"Guru angelice," inquam, "corpus tuum prorsus apparet ut erat cum ultimo super illud in ashrame Puri flevi."

"O, ita vero, novum meum corpus est exemplar perfectum veteris. Hanc formam materializo vel dematerializo quovis tempore pro arbitrio, multo saepius quam in terra eram. Celeri dematerializatione, nunc statim per lucem rapidam de planeta in planetam, vel etiam ab astrali ad causalem vel ad cosmos physicos iter facio." Guru meus divinus subrisit. "Quamquam tam celeriter his diebus moves, nullam difficultatem habui te Bombaiae invenire!"

"O Magister, Ego erat lugens ita profunde de tuus mors!"

"Ah, ubi mortuus sum? Nonne est aliqua contradictio?" Oculi Sri Yukteswar amore et gaudio micabant.

"In terra tantum somniabas; in terra illa corpus meum somniatum vidisti," perrexit. "Postea" imaginem illam somnii sepelisti. Nunc corpus meum carneum subtilius—quod tu conspicis et iam nunc satis arcte amplectiris!—in alio subtiliore planeta somnii Dei resurgit. Aliquando ille Subtilior corpus somniorum et subtilior planeta somniorum transibunt; nec illa aeterna sunt. Omnes bullae somniorum tandem ultimo tactu vigilantis rumpentur. Distingue, mi fili Yogananda, inter somnia et Realitatem!

Haec notio *Vedanticae* **43-12** Resurrectio me stupore percussit. Puduit me Magistrum misertum esse cum corpus eius exanime Puri vidissem. Tandem intellexi guru meum semper in Deo plene vigilasse, vitam suam et mortem in terra, et resurrectionem suam praesentem, nihil aliud quam relativitates idearum divinarum in somnio cosmico percipientem.

"Nunc tibi, Yogananda, veritates vitae, mortis et resurrectionis meae narravi. Noli me dolere; potius ubique fabulam resurrectionis meae a terra hominum, a Deo somniata, ad alium planetam animarum astraliter vestitarum, a Deo somniatum, diffunde! Nova spes in cordibus miseriae insanientibus, mortem timentis, somniantium mundi infundetur."

"Ita vero," "Magister!" Quomodo libenter vellem Ego communicare cum alii meus gaudium apud eius resurrectio!

"In terris normae meae erant nimis altae, ingeniis plerorumque hominum alienae. Saepe te plus quam debuissem increpavi. Experimentum meum superasti; amor tuus per nubes omnium increpationum effulsit." Leniter addidit, "Hodie quoque veni ut tibi dicam: Numquam iterum severum reprehensionis aspectum geram. Non amplius te increpabo."

Quam vehementer desideraveram castigationes magni guru mei! Quaeque mihi fuerat angelus custos protectionis.

"Carissime Magister! Increpatio ego a decies centena milia tempora-do obiurgare ego nunc!

"Non amplius te obiurgabo." Vox eius divina gravis erat, tamen cum subfusco risus. "Tu et ego simul ridebimus, dummodo duae formae nostrae in *maya* -somnio Dei diversae appareant. Tandem in unum in Dilecto Cosmico coalescemus; risus nostri erunt risus Eius, canticum nostrum unitum gaudii per aeternitatem vibrans ut animabus Deo affectis diffundatur!"

Sri Yukteswar mihi lucem dedit de quibusdam rebus quas hic revelare non possum. Per duas horas quas mecum in cubiculo deversorii Bombaiensis egit, omnibus meis quaestionibus respondit. Nonnullae prophetiae mundiales ab eo illo die Iunii anni 1936 pronuntiatae iam evenerunt.

"Te nunc relinquo, carissime!" His verbis Magistrum intra brachia mea circumdante liquescere sensi.

nirbikalpae samadhi intraveris et me invocaveris, ad te in carne et sanguine veniam, sicut hodie."

Hac promissione caelesti, Sri Yukteswar ex oculis meis evanuit. Vox nubis in tonitribus musicis iteravit: "Dic omnia! Quicumque per *nirbikalpam* recognitionem scit terram vestram esse somnium Dei, ad pulchriorem planetam Hiranyaloka, per somnium creatum, venire potest, et ibi me resurrectum invenire in corpore prorsus simili meo terrestri. Yogananda, dic omnia!"

Abiit dolor discessus. Misericordia et dolor mortis eius, diu pacis meae praedo, nunc in aspera pudore effugerunt. Beatitudo velut fons per infinitos, nuper apertos animae poros effudit. Olim desuetudine obstructi, nunc in puritatem dilatabantur ad impellentem extasis undam.
Cogitationes et sensus subconscii incarnationum mearum praeteritarum sordes karmicas deponunt, visitatione divina Sri Yukteswar luculenter renovati.

In hoc capitulo autobiographiae meae, iussu magistri mei parui et nuntium laetum

propagavi, quamquam iterum generationem incuriosam confundit. Submissis, homo bene scit; desperatio raro aliena est; tamen hae perversitates sunt, non ad veram sortis hominis pertinent. Die quo voluerit, in viam libertatis ponitur. Nimis diu madidum pessimismum consiliariorum suorum "pulvis-tu" auscultavit, animae invictae neglegens.

Ego erat non ille/illa/illud solum unus privilegiatus ad ecce ille/illa/illud Resurrectus Guru.

Una ex chelis Sri Yukteswar erat anus, *Ma* (Mater) amanter appellata, cuius domus prope eremitorium Puri sita erat. Magister saepe cum ea colloquebatur durante ambulatione matutina. Vesperi diei XVI mensis Martii, anno MCMXXXVI, Ma ad ashram advenit et guru suum videre petiit.

"Magister ante hebdomadem mortuus est!" Swami Sebananda, nunc eremitorio Puri praepositus, eam tristi animo aspexit.

"Impossibile est!" Subrisit leviter. "Fortasse tantummodo guru ab insistentibus advenis defendere conaris?"

"Minime," Sebananda singula sepulturae narravit. "Veni," inquit, "te ad hortum anteriorem ad sepulcrum Sri Yukteswarji ducam."

Mater caput quassavit. "Nulla ei sepulcra est! Hodie mane hora decima solito suo ambulatione ante ianuam meam transiit! Per aliquot minuta cum eo sub luce aperto collocuta sum."

"Veni" hoc vespera ad ille/illa/illud ashrama ille dixit.

"Adsum! Benedictiones effundantur super hoc vetus canitie! Immortalis guru me intellegere voluit quo corpore transcendenti me hodie mane visitasset!"

The attonitus Sebananda genuflexit ante eam

"Mater," ille dixit, "quid" a pondus de dolor tu leva ab meus cor! Ille est resurrectus/a!"

43-1 : In *sabikalpa samadhi* ille/illa/illud devotus habet spiritualiter progressus ad a civitas de introrsum divinus unio, sed non possum conservare suum cosmicus conscientia excepto in ille/illa/illud immobilis status mentis A continuus meditatio, ille attingit ille/illa/illud superior civitas nirbikalpae *samadhi* , ubi libere in mundo movetur et officia sua externa sine ulla iactura divinae perficit .

43-2 : Sri Yukteswar usus ille/illa/illud verbum *prana* ; Ego habere translatum id ut vitatrona. The Hinduus scripturae referre non solum ad ille/illa/illud *anu* , "atom" et ad ille/illa/illud *Paramanu* ultra ille/illa/illud atomus, subtilior electronicus energiae; sed etiam ad *prana* "creativus vitatronica "vi." Atomi et electrona sunt caecus vires; *prana* est intrinsecus intelligens. The pranicus vitatrona in ille/illa/illud spermatozoa et ova exempli gratia, evolutionem embryonis secundum consilium karmicum dirigere.

43-3 Adiectivum *mantrae* , soni seminum cantati a sclopeto mentali concentrationis emissi. *Puranae* (*shastrae antiquae)* vel tractatus) describere haec *mantricus* bella inter *devas* et *asurae* (dii et daemones). An *asura* semel conatus ut devam *cantu* potenti interficeret. Sed propter falsam pronunciationem bomba mentalis instar boomerangi functa est et daemonem interfecit .

43-4 : Exempla de talis potestates sunt non desiderans aequaliter in terra, ut in ille/illa/illud casus de Helena Keller et alius rarus entia.

43-5 : Dominus Buddha erat semel rogavi cur a vir debeo amor omnes personae aequaliter. "Quia," ille/illa/illud magnus magister respondit, "in valde numerosi et varius vitas de quisque vir, omnis alius ens habet apud unus tempus vel alius fuisse carus ad eum."

43-6 : The octo elementalis qualitates quae ingredi in omnes creatus vita, ab atomus ad vir, sunt terra, aqua, ignis aer, aether, motus, mens, et individualitas. (*Bhagavad Gita* : VII:4.)

43-7 : Corpus significat ullus involucrum animae, utrum crassus vel subtilis. The tres corpora sunt caveae nam ille/illa/illud Avis de Paradisus.

43-8 : Etiam ut Babaji adiutus Lahiri Mahasaya ad liberare se ipsum de a subconscious desiderium ab quidam praeteritum vita nam a palatium ut in capitulo 34 describitur .

43-9 "Et dixit eis: Ubicumque fuerit corpus, illuc congregabuntur et aquilae." - *Lucas* 17:37. Ubicumque ille/illa/illud anima est inclusus in ille/illa/illud physicus corpus vel in ille/illa/illud astralis corpus vel in ille/illa/illud causalis corpus, ibi ille/illa/illud aquilae de Cupiditates — quae vel sensuum humanorum infirmitates, vel nexibus astralibus et causalibus praedantur — etiam congregabuntur ut animam captivam teneant.

43-10 : "Qui vicerit, eum faciam columnam in templo Dei mei, et non amplius egredietur (id est, reincarnabitur" non plus). .....Ad eum ille vincit voluntas Ego concessio ad sedeo cum ego in meus thronus aequaliter ut Ego etiam superatus, et

.sum constituere deorsum cum meus Pater in eius thronum." - *Apocalypsis* 3:12 XXI

43-11 Sri Yukteswar significabat, etiam in incarnatione terrestri interdum onus morbi suscepisse... ad illuminare eius discipulorum karma ita in ille/illa/illud astralis mundus eius missio ut a servator activatus eum ad capere in certus karma astrale incolarum Hiranyalokae, atque sic evolutionem eorum in mundum causalem altiorem accelerare.

43-12 : Vita et mors ut relativitates de cogitatio tantum *Vedanta* puncta ex ille Deus est ille/illa/illud solum Realitas; omnes creatio vel separatum existentia est *maya* vel illusio. Hoc philosophia de monismus acceptus eius summus expressio in ille/illa/illud Commentarii *Upanishad* de Shankara.

CAPITULUM: 44

Cum Mahatma Gandhius Apud Wardha

"Wardham te salutat!" Mahadev Desai, scriba Mahatmae Gandhi, Dominam Bletch, Dominum Wright, et me his verbis cordialibus et dono coronarum *khaddaris* (gossypii domestici) salutavit. Parvus noster grex modo equo descenderat in statione Wardha mane quodam Augusto, laeti pulverem et calorem traminis relinquere. Sarcinas nostras in plaustrum bovem impositas, in currum motoricum apertum cum Domino Desai et comitibus eius, Babasaheb Deshmukh et Dr. Pingale, intravimus. Brevis iter per vias rurales lutulentas nos ad *Maganvadi* , ashram sancti politici Indiae, perduxit.

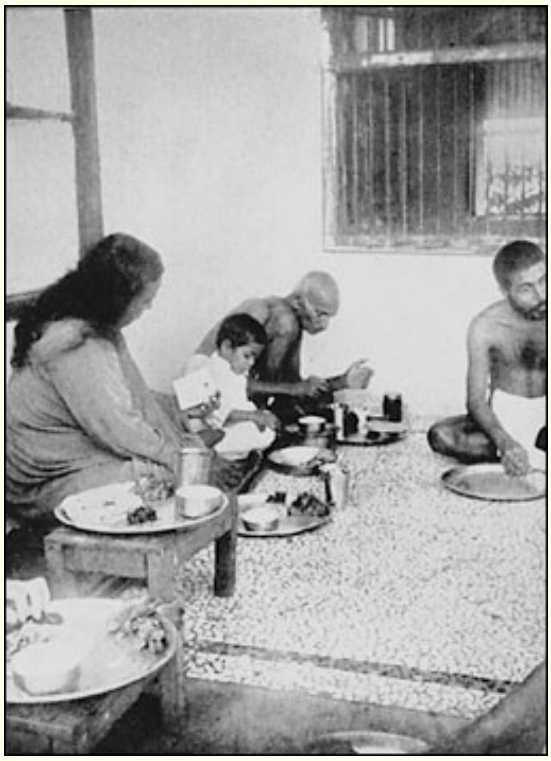
Dominus Desai nos statim ad scrinium duxit, ubi, cruribus impositis, Mahatma Gandhi sedebat. Calamo in una manu, charta in altera, in facie amplo, conciliante, benigno risu!

"Salve!" or "Benevenisti!" ille scribillatus in Hindica; id erat a Lunae die, eius hebdomadalis dies de silentium.

Quamquam haec prima nostra congressio erat, nobis invicem amanter arrisi sumus.

Anno MCMXXV Mahatma Gandhi scholam Ranchi visitatione honoraverat, et in libro hospitum eius benignum tributum inscripserat.

Sanctus ille parvus, centum librarum ponderis, valetudinem corporis, mentis, et spiritalis radiabat. Oculi eius molles, fusci, intelligentia, sinceritate, et subtilitate fulgebant; hic vir publicus, ingenio suo comparato, victor evasit in mille proeliis legalibus, socialibus, et politicis. Nullus alius dux in mundo locum securum in cordibus populi sui consecutus est quem Gandhi pro India obtinet. milliones illitterati. Spontaneum eorum tributum est titulus eius clarus - *Mahatma* , "anima magna." **44-1** Illis solis Gandhi vestem suam ad lumbos late delineatos restringit, symbolum unitatis suae cum plebe oppressa quae plus sibi permittere non potest.

Mahatma Gandhius

Prandium tranquillum cum sancto politico Indiae in eremo suo Wardhae, mense Augusto, anno MCMXXXV, fruor.

"Incolae ashrami omnino tibi adsunt; quaeso eos pro quolibet officio consule." Cum comitate sua propria, Mahatma mihi hanc epistolam festinanter scriptam tradidit, dum dominus Desai coetum nostrum e cubiculo scriptorio ad deversorium ducebat.

Dux noster nos per pomaria et agros florentes ad aedificium tegulis tectum fenestrisque cancellatis praebuit. Puteus in atrio anteriore, viginti quinque pedes latus, ut dixit dominus Desai, ad pecora irriganda utebatur; prope stabat rota cementicia versatilis ad oryza triturandam. Cubicula nostra parva tantum minimum irreducibile continere demonstraverunt — lectum, manu e fune factum. Culina calce dealbata... In uno angulo fistula aquae, in altero focum ad coquendum iactabat. Simplices soni Arcadici ad aures nostras pervenerunt—clamus corvorum et passerum, mugitus pecorum, et sonitus scalptorum ad lapides concidendos

adhibitorum.

Observans Dominus Wrightii iter diarium Dominus Desai apertus a pagina et scripsit in id a index de *Satyagraha*

vota captus ab omnes ille/illa/illud Mahatmae severus sectatores (*satyagrahis*) 44-2

"Non-violentia; Veritas; Non-furtum; Caelibatus; Non-possessio; Labor Corporis; Imperium Palati; Audacia; Aequalis Respectus Omnium Religionum; *Swadeshi* (usus rerum domesticarum); Libertas ab Intoccabilitate. Haec undecim ut vota in spiritu humilitatis observanda sunt."

(Gandhi) se ipsum signatus hoc pagina in ille/illa/illud sequentes dies, dando ille/illa/illud diem etiam Augusto XXVII, 1935.)

Duabus horis post adventum nostrum, ego et comites mei ad prandium vocati sumus. Mahatma iam sub porticu ashramatis, trans atrium a cubiculo suo e regione, sedebat. *Satyagrahi circiter viginti quinque nudis* pedibus ante pocula et patinas aeneas sedebant. Chorus precum communis; deinde prandium ex magnis vasis aeneis, *chapatis* (pane azymo ex toto tritico) butyro asperso , talsari *(* holera cocta et concisa), et dulciario citri, datum est.

Mahatma *chapatis* , betas coctas, quaedam holera cruda, et aurantia edebat. In latere patinae eius erat massa magna foliorum *neem amarissimorum* , insignis ad sanguinem purgandum. Cochleari sua partem separavit et in patinam meam posuit. Ego eam aqua perfundi, dies pueriles memorans cum mater me coegisset ad deglutiendam illam iniucundam dosem. Gandhi autem paulatim pastam *neem* tanta voluptate edebat quasi dulciarium deliciosum fuisset.

In hoc levi incidente, Mahatmae facultatem mentem suam a sensibus pro arbitrio separandi animadverti. Appendicemtomiam celebrem, quae ei ante aliquot annos peracta est, commemoravi. Anaesthetica recusans, sanctus cum discipulis suis per totam operationem laete colloquebatur, risu contagioso doloris ignorantiam revelante.

Post meridiem occasionem praebuit colloquii cum discipula clara Gandhii, filia praefecti classis Anglici, domina Madeleine Slade, nunc Mirabai appellata. **44-3** Vultus eius fortis et tranquillus, studio effulgebat, dum mihi, lingua Hindi perfecta, de actionibus suis cotidianis narrabat.

"Opus reconstructionis rusticae fructuosum est! Coetus nostrum omni mane hora quinta proficiscimur ut vicinis vicis inserviamus et eos simplicem hygienem doceamus. Curam habemus ut latrinas eorum et casas luto tectas purgemus. Vicani illitterati sunt; nisi exemplo erudiri non possunt!" Laete risit.

Admirans aspexi hanc Anglicam nobili genere, cuius vera humilitas Christiana eam sinit opus illud collectionis, quod soli "intoccabilia" plerumque perficiunt.

"In Indiam anno MCMXXV veni," mihi narravit. "In hac terra sentio me 'domum rediisse'. Nunc numquam ad pristinam vitam et vetera studia redire vellem."

De America aliquamdiu disputavimus. "Semper gaudeo et attonita sum," inquit, "cum video magnum studium in rebus spiritualibus ostentatum a multis Americanis qui Indiam visitant." **44-4**

Manus Mirabai mox occupatae erant charkae *(* rotae conversae), ubique praesenti in omnibus cubiculis ashramorum et, re vera, propter Mahatmam, per totam Indiam ruralem.

Gandhi rationes oeconomicas et culturales validas habet ad renovationem rusticarum rusticarum promovendam. Industriae, sed non suadet fanaticam repudiationem omnis progressus moderni. Machinae, tramina, autocineta, telegraphum partes magnas in vita eius ingenti egerunt! Quinquaginta anni servitii publici, in carcere et extra, quotidie cum rebus practicis et asperis realitatibus in mundo politico luctati, tantum aequilibrium eius, mentem apertam, sanitatem sanitatis, et iocosam admirationem spectaculi humani singularis auxerunt.

Nostri tres cenam hora sexta, hospites Babasaheb Deshmukh, ceperunt. Precatio hora septima vespertina. Hora nos ad ashram *Maganvadi reduxit* , ad tectum ascendentes ubi triginta *satyagrahi* congregati erant. in a semicirculus circum Gandhius. Ille erat concubuit in a stramen matta unus antiquus horologium manuale ante eum positum. Sol languens ultimum splendorem super palmas et ficus banianas iaciebat; murmur noctis et grylli coeperant. Atmosphaera ipsa serenitas erat; raptus eram.

Cantus sollemnis a Domino Desai ductus, cum responsionibus a grege; deinde lectio *Gitae* . Mahatma mihi nutu significavit ut precem finalem dicerem. Quam divina cogitationum et aspirationis concordia! Memoria perpetua: meditatio in tecto Wardhae sub stellis matutinis.

Hora octava punctuali Gandhi silentium finivit. Labores Herculei vitae eius eum cogunt ut tempus suum minutissime distribuat.

"Salve, Swamiji!" Salutatio Mahatmae hac vice non per chartam facta est. Modo e tecto ad cubiculum eius scriptorium descenderamus, simpliciter ornatum mattis quadratis (sine sellis), mensa humili cum libris, chartae, et a pauci ordinarius calami (non fons calami); a ineffabilis horologium notatus in angulus. Aura pacis et devotionis ubique permeabat. Gandhi unum ex suis captivantibus, cavernosis, paene edentulis risubus praebebat.

"Annis abhinc," explicavit, "hebdomadalem diem silentii observantiam inchoavi ut tempus ad epistulas curandas lucrarer. Sed nunc illae viginti quattuor horae vitalis necessitas spiritualis factae sunt. Periodicum silentii decretum non est tormentum sed benedictio."

Ex animo assensi. **44-5** Mahatma me de America et Europa interrogavit; de India et condicionibus mundi disputavimus.

"Mahadev," Gandhi dixit cum dominus Desai cubiculum intravit, "quaeso in Aula Municipali curam fac ut Swamiji ibi de yoga cras vesperi loquatur."

Dum Mahatmae bonam noctem dicerem, ille mihi benigne ampullam olei citronellae

tradidit. "Culices Wardhae nihil de *ahimsa sciunt* , **44-6. "** "Swamiji!" inquit ridens.

Postero mane parvus noster grex ientaculum mature puls triticea sapida cum mellace et lacte sumpsit. Hora decima et dimidia ad porticum ashram vocati sumus ad prandium cum Gandhi et *satyagrahis* . Hodie in menu oryza fusca, nova selectio holerum, et semina cardamomi erant.

Meridies me per agros ashram deambulantem invenit, ad pascua paucarum vaccarum imperturbabilium. Tutela vaccarum apud Gandhi studium est.

"Vacca mihi totum mundum infrahumanum significat, sympathias hominis ultra suam speciem extendens," Mahatma explicavit. "Homo per vaccam iubetur identitatem suam percipere." cum omnibus quae vivunt. Cur antiqui rishi vaccam ad apotheosin elegerint mihi manifestum est. [vel: ... mihi manifestum est.] "Vacca in India optima comparatio erat; erat dator ubertatis. Non solum lac dedit, sed etiam agriculturam possibilem reddidit. Vacca est carmen misericordiae; misericordiam in animali mansueto legitur. Est secunda mater millionibus hominum. Protectio vaccae significat protectionem totius creationis Dei mutae. Appellatio ordinis inferioris creationis eo validior est quia mutus est."

Tres ritus cotidianos Hinduis orthodoxis praescribuntur. Unum est *Bhuta Yajna* , oblatio cibi... animal regnum Hoc caerimonia significat viri realisatio de eius obligationes ad formae creationis minus evolutae, instinctive cum identificationibus corporalibus conexae quae etiam humanas res corrodunt vita, sed carens illa qualitate rationis liberantis quae humanitati propria est. *Bhuta Yajna* Sic hominis promptitudinem ad infirmis subveniendum confirmat, dum vicissim innumeris sollicitudinibus superiorum entium invisibilium consolatur. Homo etiam sub vinculo est munerum naturae recreantium, prodigus in terra, mari et caelo. Obice evolutionario incommunicabilitatis inter naturam, animalia, hominem et angelos astrales sic superatur officiis amoris silentis.

Alia duo *yajna quotidiana* sunt *Pitri* et *Nri. Pitri Yajna* est oblatio oblationum maioribus. tamquam symbolum agnitionis debiti hominis erga praeterita, cuius essentia sapientiae humanitatem hodie illuminat. *Nri Yajna* est oblatio cibi advenis vel pauperibus, symbolum praesentium responsabilitatum hominis, officiorum eius erga contemporaneos.

Primo post meridiem, *Nri Yajna comiter perfeci* visitando ashrama Gandhii puellis parvis destinatum. Dominus Wright me in decem minutorum itinere comitatus est. Parvae iuvenes facies floribus similes in summis *saris longi-caulibus coloratis* ! Post breve sermonem lingua Hindi **44-7...** Quod sub divo dabam, caelum subito imbrem effudit. Ridentes, ego et dominus Wright in currum ascendimus et inter velamina argentea celeriter ad *Maganvadi rediimus. Quanta tropica intensitas et aspersio!*

Deversorium reingressus, simplicitate duris et testimoniis abnegationis sui, quae ubique praesentes sunt, iterum permotus sum. Votum Gandhianum de non-possessione primo in vita coniugali eius factum est. Renuntiata ampla praxi iuris, quae ei reditus annuos plus quam viginti milia dollariorum afferebat, Mahatma omnes divitias suas pauperibus distribuit.

Sri Yukteswar usus ad pungere mitis iocus apud ille/illa/illud vulgo insufficientis conceptiones de renunciatio

"Mendici divitias renuntiare non potest," Magister diceret. "Si quis lamentatur: 'Negotium meum...'" "Defecit; uxor mea me reliquit; omnia abdicabo et monasterium ingrediar," ad quod sacrificium mundanum refert? Non divitias et amorem abdicavit; illi eum abdicaverunt!"

Sancti, velut Gandhi, contra, non solum sacrificia materialia et tangibilia fecerunt, sed etiam difficilius abdicationem cupidinis egoisticis et finis privati, intima sua in...

ille/illa/illud rivus de humanitas ut a totum.

Kasturabai, insignis uxor Mahatmae, non obstitit cum ille nullam partem divitiarum suarum in usum suum et liberorum suorum seponere neglexisset. Iuvenis in matrimonio coniuncti, Gandhi et uxor eius votum caelibatus post partum complurium filiorum fecerunt. **44-8** Heroina tranquilla in intenso drama quod vita eorum communis fuit, Kasturabai maritum suum ad carcerem secuta est, eius tres hebdomades communicavit ieiunia et plene fertur eam communicare de eius infinitus officia Illa habet solutus Gandhi hoc tributum tribuit:

Gratias tibi ago quod privilegium habuisti ut per totam vitam comes et adiutor tuus esses. Gratias tibi ago pro matrimonio perfectissimo in mundo, in *brahmacharya* (temperantia sui) non autem in venere fundato. Gratias tibi ago quod me parem tuum in opere vitae tuae pro India habuisti. Gratias tibi ago quod non fuisti unus ex illis maritis qui tempus suum in alea, cursibus, mulieribus, vino et cantu impendunt, uxoribus et liberis suis defatigati sicut puer parvulus cito ludicris puerilibus suis defatigatur. Quam gratus sum quod non fuisti unus ex illis maritis qui tempus suum divitiis ex labore aliorum abusu impendunt.

Quam grata sum quod Deum patriamque muneribus antetulisti, quod audaciam persuasionum tuarum et fidem perfectam et implicitam in Deum habuisti. Quam grata sum pro marito qui Deum patriamque mihi anteposuit. Gratias tibi ago pro tolerantia tua erga me et vitia mea iuventutis, cum murmurarem et rebellarem contra mutationem quam in modo vivendi nostro fecisti, a tanto ad tam parvum.

Puerula parva, in domo parentum tuorum habitavi; mater tua erat femina magna et bona; me erudivit, docuit quomodo essem uxor fortis et audax, et quomodo amorem et reverentiam filii sui, futuri mariti mei, conservarem. Annis praetereuntibus et tu dux Indiae dilectissima facta es,... nullus de ille/illa/illud timores ille obsessus ille/illa/illud uxor OMS Maius esse iactus seorsum quando eam maritus habet scalam successus ascendi, ut saepe in aliis terris fit. Sciebam mortem nos tamen maritum et uxorem inventuram esse.

Per annos Kasturabai munera quaestoris pecuniae publicae, quas Mahatma idolatratus millionibus colligere potest, suscepit. Multae fabulae iocosae in domibus Indicis narrantur. effectus ut mariti anxii sint ne uxores ulla ornamenta ad conventum Gandhianum gerant; lingua magica Mahatmae, pro oppressis supplicans, armillas aureas et torques adamantinas e brachiis et cervicibus divitum in corbem collectionis detrahit!

Olim Kasturabai, quaestor publicus, rationem reddere non potuit pro distributione quattuor rupiarum. Gandhi rite rationem publicavit in qua discrepantiam quattuor rupiarum uxoris suae sine dubio demonstravit .

Saepe hanc fabulam coram classibus discipulorum meorum Americanorum

narraveram. Quadam vespera mulier in atrio indignata exclamavit.

"Mahatma an non Mahatma," exclamaverat, "si maritus meus esset, ei oculum lividum attulissem propter tam inutilem publicam contumeliam!"

Postquam aliqua iocabula hilariter inter nos de uxoribus Americanis et uxoribus Hinduicis interposita erant, ad explicationem pleniorem processeram.

"Domina Gandhi Mahatmam non tamquam maritum suum sed tamquam guru suum considerat, eum qui ius habet." "ut eam etiam propter errores leves corripiam," demonstraveram. "Aliquando postquam Kasturabai publice reprehensus est, Gandhi ob crimina politica in carcerem damnatus est. Dum uxori placide valedicebat, illa ad pedes eius procubuit. 'Domine,' inquit humiliter, 'si umquam te offendi, quaeso mihi ignosce.'" **44-9**

Hora tertia post meridiem Wardhae, me, ex priore constituto, ad scriptorium cubiculum sancti contuli, qui ex uxore sua discipulum instabiliorem facere potuerat – miraculum rarum! Gandhi cum risu suo memorabili sursum aspexit.

"Mahatmaji," inquam dum iuxta eum in tapete non molli considens sedebam, "quaeso mihi definitionem tuam *ahimsae dic* ."

"The vitatio de nocere ad ullus vivens creatura in cogitatio vel factum.

"Pulchrum ideale! Sed mundus semper rogabit: Nonne quis cobram occidere potest ut puerum protegat, aut se ipsum?"

"Cobram necare non possem quin duo vota mea violarem — audaciam et non occidendum. Malo intus serpentem vibrationibus amoris placare. Nulla ratione possum normas meas ad res meas accommodare." Cum mirabili candore, Gandhi addidit, "Confiteri debeo me hanc disputationem non posse pergere si cobrae obviam irem!"

Ego animadverti in plures valde recens Occidentalis libri in victus quae ponere in eius mensa

"Ita, victus magni momenti est in motu *Satyagrahae* — sicut ubique alibi," inquit subridens. "Quia continentiam perfectam pro *Satyagrahis suadeo* , semper optimam victus caelibibus invenire conor. Palatum vincere oportet antequam instinctum procreativum moderari possit. Semi-fame aut victus inaequalis non sunt solutio. Postquam aviditatem internam *cibi* superavit, *Satyagrahi* rationalem victus vegetarianum cum omnibus necessariis vitaminibus, mineralibus, caloriis, et cetera sequi debet. Sapientia interna et externa de edendo, humor sexualis SATYAGRAHI facile in energiam vitalem pro toto corpore convertitur."

Mahatma et ego nostram scientiam de bonis substitutis carnis comparavimus. "Avocado est optimus," dixi. "Multae sunt pomae avocado prope centrum meum in California."

Vultus Gandhii interesse effulsit. "Miror num in Wardha crescerent? *Satyagrahi* novum cibum probarent."

"Plantas avocado ex Los Angeles ad Wardham certe mittam." **44-10** Addidi, "Ova sunt cibus proteinis abundans; num *satyagrahis vetita sunt* ?"

"Non ova non fecundata." Mahatma risit reminiscens. "Annis usus eorum non probavi; ne nunc quidem ea edo. Una ex nuribus meis olim malnutritione moriebatur; medicus eius ova postulabat. Non assensus sum, et ei suasi ut ei daret aliqua." ovum substitutum

"'Gandhiji,'" ille/illa/illud medicus dixit, non fecundatus ova continere non vita semen; non caedes est implicatus.

"Libenter deinde nurui meae licentiam dedi ut ova ederet; mox sanitati restituta est."

Nocte praecedenti Gandhi desiderium expresserat ut *Kriya Yogam* Lahiri Mahasaya acciperet. Mahatmae apertura animi et spiritu investigationis commotus sum. Puerilis est in divina sua investigatione, illam puram receptivitatem revelans quam Iesus in pueris laudavit: "... talium est regnum caelorum."

Hora promissae mihi instructionis advenerat; complures *satyagrahi* nunc cubiculum intraverunt — Dominus Desai, Dr. Pingale, et pauci alii qui artem *Kriya cupiebant* .

Primum parvae classi exercitia *Yogoda physica* docui. Corpus in viginti partes divisum visualizatur; voluntas vim vicissim ad singulas partes dirigit. Mox omnes ante me vibrabant velut motor humanus. Facile erat undulationem in viginti corporis partibus Gandhii observare, semper aspectui omnino expositis! Quamquam macer admodum, non ingrate est; cutis corporis eius levis et sine rugis est.

Postea Ego initiatus ille/illa/illud grex in ille/illa/illud liberans ars de *Kriya Yoga*

Mahatma omnes religiones mundi reverenter perscrutatus est. Scripturas Jainisticas, Novum Testamentum Biblicum, et scripta sociologica Tolstoi **44-11.** Tres sunt fontes principales convictionum non violentarum Gandhianarum. Credo suum sic declaravit:

Credo Bibliam, *Alcoranum* , et *Zend-Avestam* **44-12.** tam divinitus inspiratum quam *Vedae* . Credo in institutione Guruum, sed hac aetate milliones sine Guru esse debent, quia rara est... res ad invenio a combinatio de perfectus puritas et perfectus discendo. Sed unus opus est non desperatio umquam veritatem religionis suae cognoscendi, quia fundamenta Hinduismi, sicut omnis magnae religiones immutabiles et facile intelleguntur.

Ego credere similis omnis Hinduus in Deus et Eius unitas, in renascentia et salus. ..... ego potest non plus
Describam melius quam erga meam uxorem meam affectum meum. Me movet ut nulla alia femina in mundo potest. Non quod nulla vitia habeat; audeo dicere ea multo plura habere quam ego ipse video. Sed sensus vinculi indissolubilis adest. Attamen sentio et de Hinduismo cum omnibus vitiis et limitibus suis. Nihil me magis

delectat quam musica Gitae , aut *Ramayana* a Tulsidas. Cum mihi videbar ultimum spiritum efferre, *Gita* solacium meum erat.

Hinduismus non est religio exclusiva. In ea locus est ad cultum omnium prophetarum mundi. **44-13** Non est religio missionaria sensu communi verbi. Nullum dubium habet quin

Multas tribus in grege suo absorpsit, sed haec absorptio evolutionaria, imperceptibilis characteris fuit. Hinduismus singulos homines iubet Deum colere secundum suam fidem vel *dharmam* , **44-14** et ita cum omnibus religionibus in pace vivit.

De Christo, Gandhi scripsit: "Certus sum, si hic nunc inter homines viveret, multorum vitas benedicturum esse, qui fortasse nomen eius numquam audiverunt... sicut scriptum est: 'Non omnis qui dicit mihi: Domine, Domine... sed qui facit voluntatem Patris mei.' **44-15** In lectione vitae suae, Iesus generi humano dedit propositum magnificum et unicum finem ad quod omnes aspirare debemus. Credo eum non solum ad Christianitatem pertinere, sed ad totum mundum, ad omnes terras et gentes.

Ultima mea vespera Wardhae, conventui a domino Desai in aula municipali convocato orationem habui. Aula usque ad fenestras plena erat, circiter quadringentis hominibus congregatis ut orationem de yoga audirent. Primo Hindica, deinde Anglice locutus sum. Parvus grex noster ad ashramam rediit tempore opportuno ut Gandhi, pace et epistulis implicatus, bonam noctem videremus.

Nox adhuc manebat cum ego quinta hora matutina surrexi. Vita vici iam movebatur; primo plaustrum boum ad portas ashram, deinde rusticus cum ingenti onere periculose in capite librato. Post ientaculum, tres nostri Gandhium ad pronam valedictoriam quaesiverunt . Sanctus quarta hora surgit ad precem matutinam.

"Mahatmaji," vale! Ego genuflexit ad tactus eius pedes. "India" est tutus in tuus servans!

Anni ab idyllio Wardhae praeterierunt; terra, oceani et caeli mundo bello affecto obscurati sunt. Solus inter magnos duces, Gandhi alternativam practicam et non violentam viribus armatis obtulit. Ad querelas corrigendas et iniurias tollendas, Mahatma adhibuit... media nonviolenta quae iterum atque iterum efficaciam suam probarunt. Doctrinam suam his verbis enuntiat:

Inveni vitam in media interitu perseverare. Ergo legem altiorem quam interitum esse oportet. Sub hac sola lege societas bene ordinata intelligibilis et vita digna vitae esset.

Si ea est lex vitae, eam in vita quotidiana exercere debemus. Ubicumque bella sunt, ubicumque adversario obviam imus, amore vince. Inveni legem certam amoris... in vita mea propria respondit sicut lex exitii numquam respondit.

In India demonstrationem ocularem operationis huius legis in latissimo gradu possibili habuimus. Non affirmo nonviolentiam trecentos sexaginta miliones hominum in India penetrasse, sed affirmo eam altius quam ullam aliam doctrinam intra tempus incredibiliter brevissimum penetrasse.

Cursus exercitationis satis arduus requiritur ad statum mentis non violentiae perveniendum. Vita disciplinata est, similis vitae militis. Status perfectus tantum attingitur cum mens, corpus et sermo recte coordinantur. Omne problema solutionem praeberet si legem veritatis et non violentiae legem vitae facere constitueremus.

Sicut vir doctus mirabilia ex variis applicationibus legum naturae efficiet, ita vir qui leges amoris scientifica accuratione adhibet maiora mirabilia efficere potest. Nonviolentia est... Infinite mirabilius et subtilius quam vires naturae, velut electricitas. Lex amoris est scientia longe maior quam ulla scientia moderna.

Historia consulto, quis iure affirmare potest problemata generis humani non vi bruta soluta esse. Bellum Orbis Terrarum Primum pilam nivem belli karmatis, quae mundum gelidam reddidit, quae in Bellum Orbis Terrarum Secundum crevit. Solus calor fraternitatis praesentem pilam nivem belli karmatis, quae aliter in Bellum Orbis Terrarum Tertium crescere posset, liquefacere potest. Haec trinitas impia possibilitatem Belli Orbis Terrarum Quarti per finem bombarum atomicarum expellat. Usus logicae silvaticae loco rationis humanae in controversiis componendis terram in silvam restituet. Si fratres non in vita, tum fratres in morte violenta.

Bellum et scelus numquam solvunt. Milliarda dollariorum quae in fumum explosivae nihilitatis ablata sunt sufficissent ad mundum novum creandum, fere liberum a morbo et omnino liberum a paupertate. Non terram timoris, chaosis, famis, pestilentiae, saltationis *macabrae* , sed unam latam terram pacis, prosperitatis, et scientiae crescentis.

Vox Gandhi non violenta ad summam conscientiam hominis provocat. Nationes se non amplius cum morte, sed cum vita coniungant; non cum destructione, sed cum constructione; non cum Annihilatore, sed cum Creatore.

"Ignoscere oportet, sub quavis iniuria," ait *Mahabharata* . "Dictum est continuationem specierum deberi homini ignoscente. Ignoscere est sanctitas; per ignoscendi rationem universum continetur. Ignoscere est potentia potentium; ignoscere est sacrificium; ignoscere est quies mentis. Ignoscere et mansuetudo sunt qualitates eorum qui sibi commodant."
Illi repraesentare aeternus virtus.

Nonviolentia est naturalis excrementum legis veniae et amoris. "Si amissio vitae necessaria fit in iusto proelio," Gandhi proclamat, "quisque, sicut Iesus, paratus esse debet ad effundendum sanguinem suum, non alienum. Tandem minus sanguinis in mundo effundetur."

Epica aliquando scribentur de *satyagrahis Indicis* qui odio amore, violentia non violentia restiterunt, qui se impie trucidari passi sunt potius quam ulcisci. Resultatum... in certus historicus occasiones erat ille ille/illa/illud armatus adversarii iecit deorsum eorum arma et fugit, pudore affectus, commotus ad eorum profunditates ab ille/illa/illud visus de viri OMS aestimatus ille/illa/illud vita de alius supra sua.

"Si opus esset, diutius exspectarem," inquit Gandhi, "potius quam libertatem patriae meae per cruentas vias quaerere." Numquam Mahatma obliviscitur maiestatis illius moniti: "Omnes qui gladium capiunt, gladio peribunt." **44-16** Gandhi scripsit:

Me nationalistam appello, sed nationalismus meus tam latus est quam universum. In ambitu suo omnes complectitur. ille/illa/illud gentes de ille/illa/illud terram. **44-17** Meus nationalismus includit ille/illa/illud salus de ille/illa/illud totus mundus. Ego facere

Nolo Indiam meam super cineres aliarum nationum resurgere. Nolo Indiam unum hominem abutiri. Volo Indiam fortem esse ut alias nationes quoque sua vi inficere possit. Non ita est cum una natione in Europa hodie; aliae vires non dant.

Praeses Wilson quattuordecim pulchra sua puncta commemoravit, sed dixit: "Postremo, si hoc conatum nostrum ad pacem assequendam deficiat, arma nostra habemus quibus confugiamus." Ego hanc sententiam invertere volo, et dico: "Arma nostra iam defecerunt. Nunc aliquid novi quaeramus; vim amoris et Dei, quae est veritas, experiamur." Cum eam adepti erimus, nihil aliud nobis deerit.

Per institutionem a Mahatma milium verorum *satyagrahis* (eorum qui undecim vota rigorosa in prima parte huius capitis memorata susceperunt), qui vicissim nuntium disseminaverunt; per patienter educationem multitudinis Indicae ad intellegendam spiritualia et tandem materialia... Beneficia non-violentiae; populum suum armis non-violentis armando — non-cooperando cum iniustitia, prompte tolerandi indignitates, carcerem, mortem ipsam potius quam ad arma confugere; misericordiam mundi per innumerabilia exempla heroici martyrii inter *satyagrahis conciliando* , Gandhi naturam practicam non-violentiae, eius vim sollemnem ad controversias sine bello componendas, dramatice depinxit.

Gandhi iam per vias non violentas maiores concessiones politicas pro terra sua obtinuit quam umquam ab ullus dux ullius terrae nisi per globulos lucratus est. Methodi non violentae ad eradicanda omnia iniuria et mala insigniter adhibitae sunt non solum in... arena politica sed in delicato et implicato campo reformationis socialis Indicae. Gandhi et eius sectatores multas diuturnas inimicitias inter Hindus et Mahometanos sustulerunt; centena milia Musulmanorum ad Mahatmam ut ducem suum spectant. Intangibiles invenerunt in eum audacem et triumphalem propugnatorem. "Si mihi renascentia imminet," Gandhi scripsit, "ego..." votum ad esse natus a paria in ille/illa/illud medium de pariae quia ita Ego vellem esse capax ad "eis efficacius servitium praebe."

Mahatma sane "anima magna" est, sed milliones illitteratorum discretionem habuerunt ut titulum tribuerent. Hic propheta mitis in terra sua honoratur. Humilis rusticus ad altum Gandhii certamen surgere potuit. Mahatma toto corde credit in nobilitatem hominis innatam. Inevitabiles clades eum numquam fefellerunt. "Etiamsi adversarius eum ludit..." "Vicies falsum," scribit, " *satyagrahi* paratus est ei vicibus prima vice confidere, nam fiducia implicita in naturam humanam ipsa essentia symboli est." **44-18**

"Mahatmaji, vir es egregius. Non debes exspectare ut mundus agat sicut tu." Criticus quidam hanc observationem olim fecit.

"Mirum est quomodo nos ipsos decipimus, fingentes corpus emendari posse, sed

vires occultas animae evocare impossibile esse," respondit Gandhi. "In eo consisto ut demonstrem, si quaslibet harum virum habeo, me tam fragilem mortalem esse quam quemvis nostrum, et numquam quicquam extraordinarium in me habuisse nec nunc habere. Sum simplex homo, errare obnoxius sicut quivis alius mortalis. Fateor tamen me satis humilitatis habere ut errores meos confitear et vestigia mea retraham. Fateor me fidem immobilem in Deum eiusque bonitatem habere, et..."

Passio inexsumibilis veritatis et amoris. Sed nonne hoc est quod in omni homine latet? Si progredi volumus, non historiam repetere sed novam historiam facere debemus. Hereditati a maioribus nostris relictae addere debemus. Si novas inventiones et detectiones in mundo phaenomenali facere possumus, num in regno spirituali nostram bankruptatem declarare debemus? Num impossibile est exceptiones multiplicare ut regula fiat? Num homo semper primum brutum et postea homo esse debet, si omnino?" **44-19**

Americani fortasse cum superbia meminerint experimentum prosperum et non violentum Gulielmi Penn in colonia sua saeculi XVII in Pennsylvania condenda. Erant "nullae castra, nulli milites, nullae copiae, ne arma quidem." Inter bella saeva finitima et caedes quae inter novos colonos et Indos Rubros fiebant, soli Quaceri Pennsylvaniani intacti manebant. "Alii interfecti sunt; alii trucidati sunt; sed salvi erant. Nulla mulier Quacerorum impetum passa est; non..." "Puer Quacerus occisus est, nullus vir Quacerus cruciatus est." Cum Quaceri tandem coacti sunt regimen civitatis relinquere, "bellum exarsit, et quidam Pennsylvaniani necati sunt. Sed tantum tres Quaceri necati sunt, tres qui tam longe a fide sua discesserant ut arma defensionis portarent ."

"Consilio ad vim in Magno Bello (I) tranquillitatem afferre non potuit," Franklinus D. Roosevelt demonstravit. "Victoria et clades steriles aeque erant. Hanc lectionem mundus discere debuit."

"Quo plura arma violentiae, eo maior miseriae generis humani," Lao-tzu docuit. "Triumphus violentiae festo luctus terminatur."

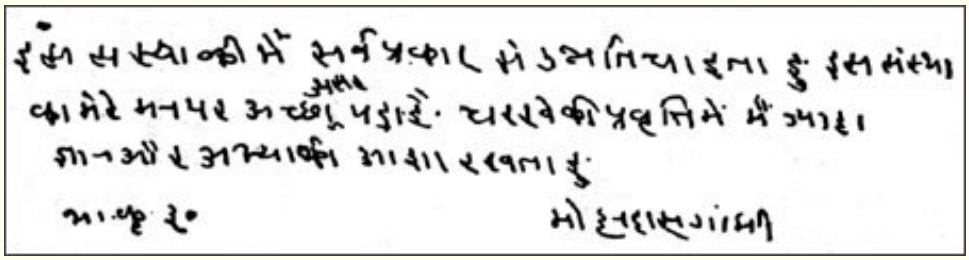
"Nihil minus quam pro pace mundiali pugno," Gandhi declaravit. "Si motus Indicus ad successum perducatur sine violentia secundum *Satyagraham* , novum sensum dabit patriotismo, et, si mihi cum omni humilitate dicere licet, vitae ipsae."

Antequam Occidens programma Gandhii tamquam somniatoris inepti reiciat, primum de definitione *Satyagrahae* a Magistro Galilaeae data cogitet:

Audistis quia dictum est: Oculum pro oculo, et dentem pro dente. Ego autem dico vobis: Non resistere malo. **44-20** sed quicumque te percusserit in dextram maxillam tuam, praebe illi et alteram.

Aetas Gandhiana, pulchra temporis cosmici praecisione, in saeculum iam duobus bellis mundanis desolatum et vastatum extensa est. Scriptura divina in muro granitico vitae eius apparet: monitio contra ulteriorem sanguinis effusionem inter fratres.

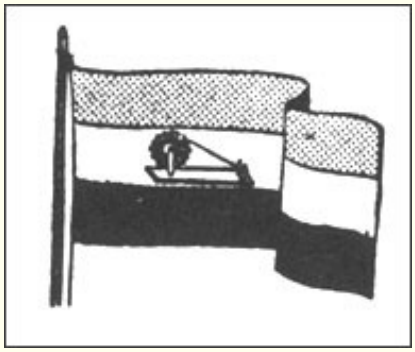
MAHATMA GANDHI MANUSCRIPTURA IN HINDI

Mahatma Gandhi scholam meam superiorem Ranchii yogae disciplinam praebuit. His verbis benigne in libro hospitum Ranchiensi scripsit. Versio haec est: "Haec institutio mentem meam vehementer impressit. Magnas spes foveo fore ut haec schola ulteriorem usum practicum rotae volutura sit."

MOHANDAS GANDHI (*Signatum*)

Septembris XVII 1925

Vexillum nationale Indiae anno 1921 a Gandhi designatum est. Striae croceae, albae et virides sunt; *charka* (rota versatilis) in medio caerulea obscura est. " *Charka* energiam significat," scripsit, "et..." admonet nos ille per ille/illa/illud praeteritum aetates de prosperitas in Indiae historia, manus volutatio et alia artificia domestica eminentia erant."

44-1 : Eius familia nomen est Mohandas Karamchand Gandhius. Ille numquam refert ad se ipsum ut "Mahatma."

44-2 : The litteralis interpretatio ab Sanscrita est "tenens ad veritas." *Satyagraha* est ille/illa/illud clarus nonviolentia motus ductus a Gandhio.

44-3 : Falsus et heu! malitiosus relationes erant nuper divulgatum ille Domina Slade habet abscissus omnes eam vinculi cum Gandhius et vota sua deseruit. Domina Slade, discipula *Satyagrahae* Mahatmae per viginti annos, declarationem subscriptam ad *Civitates Foederatas edidit Prelum* , datatus Decembri XXIX, MCMXLV, in quae illa explicatum ille a series de infundatus rumores ortus est post illa habui profecta est, Gandhi benedictione adiuta, ad parvum locum in India boreorientali prope montes Himalayas, ut ibi florentem domum suam conderet. *Kisan Ashram* (centrum) nam medicus et agriculturae auxilium ad agricola agricolae). Mahatma Gandhius consilia ad novum ashram anno MCMXLVI visitavit.

44-4 : Domina Slade admonitus ego de alius insignis Occidentalis mulier Domina Margarita Woodrow Wilsonus natu maximus filia Americae magnus praeses. Ego occurri eam in Novum Eboracum; illa erat intense studiosus in India. Postea illa ivit ad Pondicherry, ubi ultimos quinque annos vitae suae degit, laeta viam disciplinae ad pedes Sri Aurobindo Ghosh sequens.

Hoc salvia numquam loquitur; ille tacite salutat eius discipuli in tres annuus occasiones tantum

44-5 : Nam annos in America Ego habui fuisse observans tempora de silentium, ad ille/illa/illud consternatio de vocantes et secretarii.

44-6 : Innocuitas; nonviolentia; ille/illa/illud fundamentum saxum de Gandhii symbolum fidei. Ille erat natus in a familia de severus Jainorum qui *ahimsam* ut virtutem radicalem venerantur. Jainismus, secta Hinduismi, saeculo VI a.C.n. a Mahavira, conditus est.

contemporaneus de Buddha. Mahavira significat "magnus heros"; Maius ille aspicere deorsum ille/illa/illud saecula in eius heroicus filius Gandhi!

44-7 : Hindica est ille/illa/illud lingua franca nam ille/illa/illud totus de India. An Indo- Aryanus lingua fundatum plerumque in Sanscrita radices, Hindica est lingua vulgaris praecipua Indiae septentrionalis. Dialectus principalis linguae Hindi occidentalis est Hindustani, scripta et characteribus *Devanagari* (Sanscritis) et characteribus Arabicis. Subdialectus eius, Urdu, a Musulmanis loquuntur.

44-8 : Gandhius habet descriptus eius vita cum a vastans sinceritas in *The Fabula De Meus Experimenta Cum Veritas* (Ahmedabadensis: Navajivan) Prelum 1927- XXIX, Duo volumen) Hoc autobiographia habet fuisse summatum in *Mahatma Gandhius Eius Proprium Fabula* a C.F. Andrews editum, cum praefatione Ioannis Haynes Holmes (Novi Eboraci: Macmillan Co., 1930).

> Multi autobiographiae repletus cum clarus nomina et coloratus eventus sunt fere omnino tacitus in ullus phasis de analysis interna vel progressus. Unus ponit deorsum quisque de haec libri cum a certus insatisfactio ut quamquam dicens: "Hic est "vir qui multas personas insignes noverat, sed qui se ipsum numquam cognovit." Haec reactio cum autobiographia Gandhii impossibilis est; vitia et insidias suas cum impersonali devotione ad veritatem, quae in annalibus cuiusvis aetatis rara est, revelat.

44-9 Kasturabai Gandhi in carcere Poonae die XXII Februarii anni MCMXLIV mortuus est. Gandhi, plerumque sine motu animi, tacite flevit. Brevi tempore post eam admiratores habui suggestus a Monumentum Pecunia in eam honorem 125 laccae de rupiae (fere quattuor decies centena milia dollariorum) effusus in ab omnes super India. Gandhius habet dispositus ille ille/illa/illud pecunia esse usus nam vicus salutem labor inter mulieres et pueri. Actiones suas in hebdomadario Anglico, *Harijan , refert* .

44-10 : Ego missus a vectura ad Wardha mox post meus reditus ad America. The plantae, heu! mortuus est in ille/illa/illud via, incapax ad tolerandas asperitates longae navigationis oceanicae.

44-11 : Thoreau Ruskinus et Mazzini sunt tres alius Occidentalis scriptores cuius sociologicus prospectus Gandhius habet diligenter studiata .

44-12 : The sacer scriptura datus ad Persia de mille a.C.n. ab Zoroaster.

44-13 : The singularis lineamentum de Hinduismus inter ille/illa/illud mundus religiones est ille id derivatur non ab a sola magnus conditor sed ex ille/illa/illud impersonalis Vedica scripturae. Hinduismus sic dat ambitus nam venerabilis incorporatio in eius plica de prophetae omnium aetates et omnes terras. The Vedica scripturae regula non solum devotionalis consuetudines sed omnes magni momenti socialis consuetudines in conatus ad omnem actionem hominis in concordiam cum lege divina adducendam.

44-14 Verbum Sanscritum comprehensivum pro lege; conformitas legi vel iustitiae naturalis; officium ut inhaerens circumstantiis. in quae a vir invenit se ipsum apud ullus datus tempus. The scripturae definire *dharma* ut "ille" naturalis leges universales quarum observatio hominem sinit se a degradatione et dolore servare."

44-15 : *Matthaeus* 7:21.

44-16 : *Matthaeus* XXVI:LII.

44-17 : "Sit" non a vir gloria in hoc, ille ille amor eius patria; Sine eum potius gloria in hoc, ille ille amor eius "benignus." - *Proverbium Persicum* .

44-18 "Tunc accedens Petrus ad eum dixit: Domine, quoties peccabit in me frater meus, et dimittam ei? Usque septies?" Iesus dicit ad eum Ego dicere non ad te, Donec septem tempora: sed, Donec septuaginta tempora septem." - *Matthaeus* 18:21-22 .

44-19 Carolus P. Steinmetz, magnus ingeniarius electricus, olim a domino Rogerio W. Babson interrogatus est: "Quae linea investigationis maximum progressum videbit proximis quinquaginta annis?" "Credo maximam inventionem fieri una cum..." spiritualis lineae, Steinmetz respondit. "Hic est a vis quae historia clare docet habet fuisse ille/illa/illud maximus potestas in progressum hominum. Attamen tantum cum eo lusimus nec umquam serio id investigavimus sicut physicum vires. Aliquando homines voluntas discere ille materia res facere non afferre felicitas et sunt de parvus usus in faciens Viri et mulieres creativi et potentes. Tum viri scientifici mundi laboratoria sua studio Dei et precationis et virium spiritualium, quae adhuc vix attritae sunt, tradent. Cum hic dies advenerit, mundus plus progressus in una generatione

videbit quam in quattuor praeteritis vidit.

44-20 : Illud est, resistere non malum cum malum. (*Matthaeus* (5:38-39)

CAPITULUM: 45

The Bengalica "Gaudio Permeatus" Mater

"Domine, quaeso ne Indiam relinquas quin Nirmala Devi visa sis. Sanctitas eius est immensa; late lateque ut Ananda Moyi Ma (Mater Gaudio Permeata) nota est." Neptis mea, Amiyo Bose, me serio aspexit.

"Sane! Sanctam illam feminam videre vehementer cupio." Addidi, "De eius provecto statu divinae cognitionis legi. Parvus articulus de ea ante annos in periodico " *East-West " apparuit* ."

"Eam conveni," Amiyo perrexit. "Nuper oppidum meum parvum Jamshedpur visitavit. Precibus discipuli, Ananda Moyi Ma ad domum hominis morientis ivit. Iuxta lectum eius stetit; manu frontem eius tetigit, crepitus mortis eius cessavit. Morbus statim evanuit; ad laetam viri admirationem, bene valebat."

Paucis post diebus audivi Matrem Beatam in domo discipuli in regione Bhowanipur Calcuttae manere. Dominus Wright et ego statim a domo patris mei Calcuttensi profecti sumus. Cum Ford ad domum Bhowanipur appropinquaret, ego et comes meus insolitam scaenam in via observavimus.

Ananda Moyi Ma in autocineto decapotato stabat, turbam centum fere discipulorum benedicens. Apparebat eam in procinctu discedendi esse. Dominus Wright Ford aliquantum procul collocavit et me pedibus ad quietam coetum comitatus est. Sancta femina in nostram partem aspexit; e curru suo descendit et ad nos ambulavit.

"Pater, venisti!" His fervidis verbis bracchium circa collum meum et caput in humero meo posuit. Dominus Wright, cui modo dixeram me sanctum nescire, erat... vehementer hac extraordinaria salutationis demonstratione fruens. Oculi centum chelarum etiam cum quadam admiratione in mensam amantissimam defixi erant.

Statim vidi sanctam in alto *samadhi statu* versari. Vestitus sui externi, muliebris omnino ignara, se animam immutabilem agnoscebat; ex illo plano laete alium Dei cultorem salutabat. Me manu in currum suum duxit.

"Ananda" Moyi Mater, Ego sum mora tuus iter! Ego protestatus est.

"Pater, te primum in hac vita convenio, post saecula!" inquit. "Quaeso, nondum discedas ."

In sedibus posterioribus currus una sedebamus. Beata Mater mox in statum immobilem et extaticum ingressa est. Oculi eius pulchri ad caelum spectabant et, semi-aperti, quieti facti sunt, in Elysium interius prope remotum spectantes. Discipuli leniter cecinerunt: "Victoria Matri Divinae!"

Multos in India viros divinam cognitionem inveni, sed numquam antea tam exaltam sanctam feminam conveneram. Vultus eius mitis ineffabili gaudio, quod ei nomen Beatae Matris dederat, politus erat. Longae nigrae comae post caput nudum laxe iacebant. Punctum rubrum e pasta santali in fronte oculum spiritualem, semper apertum in ea, significabat. Facies parva, manus parvae, pedes parvi — discrimen magnitudini eius spirituali!

Ego pone quidam quaestiones ad a prope mulier chela dum Ananda Moyi Ma mansit captus

"Mater Beata late per Indiam iter facit; in multis partibus centenos discipulos habet," chela mihi dixit. "Conatus eius audaces multas reformationes sociales optandas effecerunt."
Quamvis Brahminus, sanctus nullas distinctiones castarum agnoscit. **45-1** Coetus nostrum semper cum ea iter facit, eius commodis curam gerens. Maternam eam curare debemus; corpus suum nullam curam habet. Si nemo ei cibum daret, nec ederet nec ullam quaereret. Etiam cum ei cibaria apponuntur, ea non tangit. Ne ex hoc mundo evanescat, nos discipuli eam manibus nostris alimus. Per dies continuos saepe in divina mentis stupore manet, vix spirans, oculis non palpebris fixis. Unus ex discipulis eius praecipuis est maritus eius. Multis abhinc annis, paulo post nuptias, silentii votum fecit.

Chela virum umeris latis, facie pulchra, capillis longis et barba cana monstravit. In medio conventu quiete stabat, manibus in reverentia discipuli gestu complicatis.

Immersione in Infinito recreata, Ananda Moyi Ma nunc conscientiam suam in mundum materialem intendebat.

"Pater, quaeso mihi dic ubi manes." Vox eius clara et melodiosa

erat. "In praesenti, Calcuttae aut Ranchi; sed mox in Americam

revertar." "Americam?"

"Ita. Sancta femina Indica ibi a studiosis spiritualibus sincere grata esset. Visne ire?"

"Si" Pater potest capere ego, Ego voluntas "Vade."

Hoc responsum causatus eam prope discipuli ad initium in alarmum

"Viginti vel plures ex nobis semper cum Matre Beata iter facimus," unus ex eis mihi firmiter dixit. "Sine ea vivere non possemus. Quocumque illa ierit, nos ire debemus."

Invitus consilium deseruit, quoniam mihi erat impracticabilis proprietas spontaneae augmentationis!

"Quaeso, saltem Ranchium cum discipulis tuis veni," dixi, a sancto discedens. "Tamquam ipse puer divinus, parvulis in schola mea frueris."

"Quotiescumque Pater capit ego, Ego voluntas libenter "Vade."

Paulo post, Ranchi *Vidyalaya* ornatu festivo ob promissam sancti adventum se praebebat. Iuvenes quemvis diem festivum exspectabant — nullas lectiones, horas musicae, et epulas ad summum finem!

"Victoria! Ananda Moyi Ma, ki jai!" Hoc cantum repetitum a multis parvis gutturis enthusiasticis salutavit coetum sancti dum portas scholae ingrediebatur. Pluviae calendulae, tinnitus cymbalorum, flatus concharum lascivus et pulsus tympani mridanga *!* Beata Mater arridens per aprica *Vidyalayae* areas vagata est, semper secum ferens paradisum portabilem.

"Hic pulchrum est," Ananda Moyi Ma comiter dixit dum eam in aedificium principale ducebam. Pueriliter cum risu iuxta me consedit. Carissima amica, mihi videri faciebat, tamen aura remotionis semper circum eam erat - paradoxa illa solitudo Omnipraesentiae.

"Quaeso narrare ego aliquid de tuus vita."

"Pater omnia de hoc scit; cur iterum dicere?" Ea manifeste sensit historiam veram unius brevis incarnationis infra attentionem esse.

Ego risit, leniter repetitio meus quaestio.

"Pater, parum est narrandum." Manus suas elegantes in gestu deprecatorio expandit. "Conscientia mea numquam se cum hoc corpore temporario coniunxit. Antequam in hanc terram veni, Pater, 'Eadem eram.' Puella parva, 'Eadem eram.' In mulierem crevi, sed tamen 'Eadem eram.' Cum familia in qua nata eram curavit ut hoc corpus in matrimonium ducerem, 'Eadem eram.' Et cum, amore ebrius, maritus meus ad me venit et verba blanda murmuravit, corpus meum leviter tangens, vehementer percussit, quasi fulmine percussus, nam etiam tum 'Eadem eram.'"

"Mea maritus genuflexit ante ego, plicata eius manus, et imploratus meus veniam.

"'Mater,' inquit, 'quia templum tuum corporale violavi, id libidinis cogitatione tangendo — nesciens intus non uxorem meam sed Matrem Divinam habitare — hoc

votum sollemne facio: discipulus tuus ero, sectator caelibus, te semper tacitus curans quasi servus, numquam iterum cum quoquam vivo loquens. Sic peccatum quod hodie commisi expiam."

contra tu, meus guru.

"Etiam cum tacite hanc propositionem mariti mei accepissem, 'Idem eram.' Et, Pater, in coram te nunc, 'Idem sum.' Semper postea, quamvis saltatio creationis circum me mutetur in aula aeternitatis, 'Idem ero.'"

Ananda Moyi Ma in profundam meditationem demersa est. Forma eius immota erat, quasi statua; ad regnum suum semper vocans confugerat. Obscurae oculorum eius stagnationes exanimes et vitreae apparebant. Haec expressio saepe adest cum sancti conscientiam suam a corpore physico removent, quod tum... vix plus quam frustum argillae exanimatae. Una per horam in extatico stupore sedimus. Illa ad hunc mundum cum laeto risu parvo rediit.

"Quaeso, Ananda Moyi Ma," inquam, "veni mecum in hortum. Dominus Wright imagines quasdam capiet ."

"Sane, Pater. Voluntas tua mea voluntas est." Oculi eius gloriosi immutabilem divinum splendorem retinuerunt dum pro multis imaginibus posabat.

Tempus convivii! Ananda Moyi Ma in sede stragulis simili sedit, discipulo ad cubitum ad eam alendum. Sicut infans, sancta oboedienter cibum deglutivit postquam chela eum ad labia eius attulerat. Manifestum erat Beatam Matrem nullam differentiam inter crustula et dulcia agnoscere!

Appropinquante crepusculo, sancta cum suis catervis inter rosarum petalorum imbrem discessit, manibus instar benedictionis super parvulos sublatis. Vultus eorum fulgebant amore quem sine labore excitaverat.

"Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota mente tua, et ex tota virtute tua": Christus proclamavit, "hoc est primum mandatum." **45-2**

Omne nexum inferiorem abiectum, Ananda Moyi Ma solam Domino fidem offert. Non subtilibus eruditorum distinctionibus, sed certa fidei logica, sancta puerilis unicum problema in vita humana solvit - unitatem cum Deo constituendam. Homo hanc asperam simplicitatem, nunc innumeris difficultatibus obscuratam, oblitus est. Amorem Dei monotheisticum recusantes, gentes infidelitatem suam occultant attentione fastidiosa ante externa caritatis delubra.
Haec humanitarius gestus sunt virtuosus, quia nam a momentum illi deflecto viri attentionem a se ipso abducunt, sed non liberant eum ab unica vitae responsabilitate, quam Iesus primum mandatum appellat. Exhilarans obligatio amandi Deum assumitur primo spiritu aeris ab unico Benefactore suo gratuito concessi.

Alia occasione post eius Ranchi visitationem, Ananda Moyi Ma videre mihi contigit. Post aliquot menses, inter discipulos suos in statione Serampore stabat, tramen expectans.

"Pater, in Himalayas montes proficiscor," mihi dixit. "Discipuli liberales mihi eremitorium in Dehra Dun aedificaverunt."

Cum illa in tramen ascenderet, mirabar videns sive inter turbam, sive in tramine, sive epulans, sive silens sedens, oculos eius numquam a Deo avertere. Intra me adhuc vocem eius audio, resonum immensae dulcedinis:

"Ecce," nunc et semper unus cum ille/illa/illud Aeternus, Ego sum semper ille/illa/illud idem.

45-1 Alia de vita Anandae Moyi Ma, impressa in *lingua Orientali-Occidentali , invenio* . Sanctus anno MDCCCXCIII Daccae in media India natus est. Bengala. Illiteratus illa habet tamen attonitus ille/illa/illud intellectuales ab eam sapientia. Eius versus in Sanscrita habere repletus eruditos cum admiratione. Solatium orbatis attulit et sanationes miraculosas, sola praesentia sua, effecit.

45-2 : *Marcus* Hora duodecima et dimidia.

CAPITULUM: 46

The Mulier Yogi OMS Numquam Edax

"Domine, quo hodie mane proficiscimur?" Dominus Wright Fordum agebat; oculos a via satis diu avertit ut me interrogante micante intuitus esset. Indie raro sciebat quam partem Bengalae deinde inventurus esset.

"Si deo volente," devote respondi, "iter facimus ad octavum miraculum mundi videndum — sanctam feminam cuius victus est tenuissimus!"

"Repetitio miraculorum—post Theresam Neumann." Sed dominus Wright nihilominus avide risit; etiam celeritatem currus acceleravit. Magis extraordinaria polenta pro diario itineris sui! Non talis peregrinatoris mediocris!

Schola Ranchiana modo post tergum nostrum relicta erat; ante solem surrexeramus. Praeter me et secretarium meum, tres amici Bengalenses in coetu erant. Aera exhilarante, vinum naturale matutinum, bibimus. Auriga noster currum caute inter rusticos matutinos et plaustra birota, quae tauris iugis gibbosis lente trahebantur, viam cum intruso clangente disputare parata erant, duxit.

"Domine," nos vellem similis ad scire plus de ille/illa/illud ieiunium sanctus."

"Eius nomen est Giri Bala Ego certior factus meus comites. "Ego primus auditus de eam annos ante ab a

vir doctus, Sthiti Lal Nundy. Saepe ad domum in Via Gurpar veniebat ut fratrem meum Bishnu erudiret.

"'Giri Balam bene novi,' mihi Sthiti Babu dixit. 'Quadam arte yogae utitur, qua sine cibo vivere potest. Vicinus ei proximus eram in Nawabganj prope Ichapur. **46-1"** Curae mihi fuit ut eam attente observarem; numquam enim indicium inveni eam cibum aut potum sumere. Tanta tandem mea curiositas crevit ut Maharaja Burdwan **46-2 adirem.** ...et rogavit eum ut investigationem faceret. Historia attonitus, eam ad palatium suum invitavit. Illa experimento consensit et duos menses in parva parte domus eius clausa vixit. Postea rediit ad palatium viginti dierum visitandum; deinde ad tertium experimentum quindecim dierum. Ipse Maharaja mihi dixit has tres diligentes examinationes eum sine dubio de statu eius non edendi persuasisse.

"Haec fabula de Sthiti Babu in mente mea per plus quam viginti quinque annos inhaesit," conclusi. "Interdum in America cogitabam num flumen temporis *yogini non absorberet* **."** antequam eam convenire possem. Iam satis senex esse debet. Nescio quidem ubi, aut utrum, habitet. Sed paucis horis Puruliam adveniemus; frater eius ibi domum habet."

A decima et triginta noster parvus grex erat colloquentes cum ille/illa/illud frater, Lambadar Dey, a advocatus de Purulia.

"Ita, soror mea vivit. Interdum mecum hic manet, sed nunc in domo nostra familiae Biur est." Lambadar Babu dubitanter Ford respexit. "Vix puto, Swamiji, ullum autocinetum umquam in interiora tam longe ad Biur penetrasse. Optimum fortasse esset si omnes vos ad antiquum plaustri boum strepitum resignaretis!"

Ut unus vox noster convivium promissus fidelitas ad ille/illa/illud Superbia de Detroitum.

"Ford ex America venit," advocato dixi. "Triste esset ei occasione privare ut cum corde Bengalae cognoscatur!"

"Mai Ganesh **46-4"** "Tecum ibo!" dixit Lambadar Babu ridens. Comiter addidit, "Si umquam eo perveneris, certus sum Giri Balam te videre laetam fore. Septuagenaria iam appropinquat, sed optima valetudine frui perstat."

"Dic mihi, domine, quaeso, num omnino verum sit eam nihil edere?" Directe in oculos eius, illas fenestras mentis indicatrices, aspexi.

GIRI BALA

Haec magna yogi femina cibum aut potum non sumpsit ab anno MDCCCLXXX. Cum ea depicta sum. Anno MCMXXXVI, domi suae in remoto vico Bengalensi Biur. Status eius non edendi a Maharaja Burdwan diligenter investigatus est. Arte quadam yogae utitur ad corpus suum energia cosmica ex aethere, sole et aere reficiendum.

"Verum est." Oculi eius aperti et honorifici erant. "Per plus quam quinque decennia numquam eam frustulum edere vidi. Si mundus subito finis adveniret, non magis mirari possem quam visione sororis meae cibum sumentis!"

Nos subrisit una super ille/illa/illud improbabilitas de haec duo cosmicus eventa.

"Giri Bala numquam solitudinem inaccessibilem ad exercitationes yogae suae quaesivit," Lambadar Babu perrexit. "Totam vitam suam familia et amicis circumdata vixit. Omnes nunc ad eius statum insolitum bene assueti sunt. Nemo eorum qui non obstupesceret si Giri Bala subito aliquid edere constitueret! Soror naturaliter se recedit, ut viduam Hinduisticam decet, sed circulus noster parvus in Purulia et in Biur omnes sciunt eam reapse 'exceptionalem' mulierem esse."

Fratris sinceritas manifesta erat. Parva nostra caterva ei gratias egit et Biur versus profecta est. Ad tabernam in via ubidam curry et *luchis vendidimus* , turbam echinorum attrahentes qui circum congregati sunt ut Dominum Wright digitis edentem, more simplici Hinduico, spectarent. **46-5** Magna cupiditas nos impulit ut nos contra pomeridianum, qui, tum incognitus, satis laboriosus futurus erat, firmaremus.

Via nostra nunc ad orientem per oryzae sole coctas in partem Burdwan

Bengalensem ducebat. Per vias densa vegetatione ornatas, cantus maynarum *et bulbulorum* striatogulare ex arboribus cum ramis ingentibus, umbellatis similibus, erumpebant. Plaustrum boum interdum,… *Rini Rini manju manju* stridor de eius axis et ferreus ligneus rotae contrastans acriter

in mens cum ille/illa/illud *sibilus sibilus* de autocinetum pneumatica super ille/illa/illud nobilis bitumen de ille/illa/illud urbes.

"Dick, siste!" Subita mea petitio vehementem protestationem a Ford elicuit. "Illa arbor mangifera nimis onusta vere clamat invitationem!"

Nos quinque velut pueri in terram mangis conspersam cucurrimus; arbor fructus suos benigne effuderat, dum maturescebant.

"Multae mangae nascuntur ut invisae iaceant," paraphrasavi, "et dulcedinem suam in solo saxoso perdant ."

"Nihil tale in America, Swamiji, eh?" risit Sailesh Mazumdar, unus ex discipulis meis Bengalicis.

"Minime," confessus sum, suco mangiferae et laetitia perfusus. "Quam desideravi hunc fructum in Occidente! Caelum Hinduistae sine mangis incredibile est!"

Ego electus sursum a saxum et deiectus a superbus pulchritudo occultus in ille/illa/illud summus membrum

"Dick," inter morsus ambrosiae, sole tropico tepidae, rogavi, "suntne omnes camerae in curru?"

"Ita vero," domine; in ille/illa/illud sarcinae compartimentum.

"Si Giri Bala vera sancta esse probabitur, de ea in Occidente scribere volo. *Yogini Hinduistica* tam inspirantibus viribus praedita non debet vivere et mori ignota — sicut pleraeque hae mangiferae."

Dimidium unus hora postea Ego erat adhuc ambulatio in ille/illa/illud silvanus pax.

"Domine," Dominus Wright animadvertit, "Giri Balam ante solis occasum attingere debemus, ut satis lucis ad imagines capiendas adsit." Subridens addidit, "Occidentales sunt turba dubitantium; non possumus exspectare ut sine ullis imaginibus in dominam credant!"

Hoc frustum de sapientia erat indisputabilis; Ego versus meus dorsum in tentatio et reingressus ille/illa/illud currus

"Recte dicis, Dick," suspiravi dum celeriter progrediebamur, "paradisum mangorum in ara realismi occidentalis sacrifico. Photographias habere debemus!"

Via magis magisque aegrota fiebat: rugae sulcorum, vulnus argillae induratae, tristes infirmitates senectutis! Noster grex equo descendit interdum ut domino Wright facilius Ford, quod nos quattuor a tergo impellebamus, gubernare posset.

"Lambadar Babu vere dixit," Sailesh confessus est. "Non currus nos vehit; nos currum ipsum vehimus!"

Noster ascensus, ascensus autocinetum taedium erat deceptus semper et anonymus ab ille/illa/illud species de a vicus

quisque unus a scena de pictus simplicitas.

"Iter nostrum per palmeta inter antiquos vicos intactos, in umbra silvae sitos, tortuosum et tortuosum erat," Dominus Wright in diario itineris sui, sub die quinto mensis Maii anni millesimi nongentesimi tricesimi sexti, notavit. "Valde fascinans sunt hi coetus casarum lutearum stramine tectarum, uno ex nominibus Dei ornatarum." ianua; multi parvi, nudi pueri innocenter ludentes, subsistentes ad intuendum vel effrenati currentes ex hoc magno, nigro, sine bobus curru per vicum eorum furiose discurrens. Mulieres tantum ex umbris prospiciunt, dum viri sub arboribus iuxta viam pigre otiantur, sub noncurantia curiosi. Alio loco, omnes vicani laete in magna piscina lavabantur (vestibus induti, mutantes vestes siccas circa corpora induendo, madidas demittendo).
Mulieres ferens aqua ad eorum domos, in ingens aes amphorae.

"Via nos laetam venationem per montes et iugos duxit; salivimus et iactati sumus, in rivulos parvos immersi sumus, circum viam imperfectam defleximus, per aridos et arenosos alveos fluminum reptavimus, et tandem, circa horam quintam post meridiem, prope metam nostram, Biur, eramus. Hic minutus vicus in interiore parte Bankurae Districtus, densae fronditionis protectione latens, viatoribus tempore pluviali inaditus est, cum rivi torrentes furentes sunt et viae serpentine similes venenum luti spuunt."

"Ducem inter coetum fidelium, qui ab oratione in templo (in agro deserto) domum redeuntes erant, petivimus, a duodecim iuvenibus leviter vestitis obsessi sumus, qui latera currus conscenderunt, cupidi nos ad Giri Balam ducere."

"Via ad lucum palmarum dactylorum ducebat, qui casas luteas tegebat, sed antequam ad eum pervenissemus, Ford paulisper in angulum periculosum inclinatus, sursum iactus et demissus est. Angusta semita circum arbores et cisternam, per iugos, in foveas et sulcos profundos ducebat. Currus in fruticem haesit, deinde in collem incidit, glebis terrae sublatis opus erat; ulterius progressi sumus, lente et caute; subito via a massa virgultorum in medio interclusa est." semitae plaustralis, deviationem per praeruptum crepidinem in piscinam siccam necessariam faciens, unde liberatio radendo, ligando, et palando opus erat. Iterum atque iterum via intransibilis videbatur, sed peregrinatio pergere debebat; iuvenes officiosi ligones adtulerunt et impedimenta (umbrae Ganeshae!) demoliti sunt dum centeni pueri et parentes intuebantur.

"Mox per duas antiquitatis sulcas incedebamus, mulieribus ex casarum ianuis oculis dilatatis spectantibus, viris iuxta nos et post nos trahentibus, pueris ad augendum gregem currentibus." processio. Nostra fortasse prima autocineta fuit quae has vias transiit; 'societas plaustrorum boum' debet Hic omnipotens esto! Qualem sensationem creavimus — coetum ab Americano gubernatum et curru roncante in arcem vici sui pergentem, antiquam secreti et sanctitatis invadentem!

"Ad angustum viculum substitimus, nos intra centum pedes a domo maiorum Giri Balae invenimus. Post longam viam, aspero fine coronatam, gaudium impletionis sensimus. Ad magnum aedificium duorum tabulatorum, lateribus et gypso constructum, appropinquavimus, quod circumstantes casas luteas dominabatur; domus reparatione subiacebat, nam circa eam structura bambusae, quae tropicae et propria erat, inerat."

"Cum febrili exspectatione et suppressa laetitia ante apertas fores eius, quem Dominus tactu 'sine fame' benedicerat, stetimus. Perpetuo hiantes erant vicani, iuvenes et senes, nudi et vestiti, mulieres aliquantum remotae sed etiam curiosae, viri et pueri sine pudore nos sequentes dum hoc spectaculum inauditum spectabant."

"Mox in limine figura brevis in conspectum venit — Giri Bala! Serico obscuro, aureo colore involuta erat; more typico Indico, modeste et haesitanter processit, sub plica superiore panni *swadeshi leviter prospiciens* . Oculi eius, velut cineres fumantes in umbra capitis eius, micabant; vultu benignissimo et benignissimo capti sumus," vultus cognitionis et intellectus, liber a labe adhaesionis terrenae.

"Mansuete illa adgressus et tacite assensus ad noster crepitus a numerus de imagines cum camerae nostrae "staticae" et "pellicularum". **46-6** Patienter et verecunde nostras rationes photographicas posturae accommodandae toleravit. et lux dispositio. Tandem nos habui memoriae mandavit nam posteritas multi photographia unicae feminae in mundo quae plus quinquaginta annos sine cibo et potu vixisse nota est. (Therese Neumann, scilicet, ab anno 1923 ieiunavit.) Maxime materna erat vultus Giri Balae cum coram nobis stabat, omnino panno laxo fluente tecta, nihil corporis eius conspicuum praeter faciem oculis demissis, manus et pedes parvos. Vultus rarae pacis et innocentis aequanimitatis—… latum, puerilis, tremens labrum a feminina nasus angustus, scintillans oculi, et a risus melancholicus ."

Impressio Domini Wright de Giri Bala mihi quoque communis erat; spiritualitas eam velut velum leniter fulgens involvebat. Pronuntiavit *coram* me gestu solito salutationis a domino familiae ad monachum. Simplex eius venustas et quietus risus nos salutaverunt ultra mellitam orationem; oblitum erat iter nostrum difficile et pulverulentum.

Sancta parva se cruribus impositis in porticu consedit. Quamquam cicatrices senectutis gerebat, non erat macra; cutis eius olivae coloris pura et sana manserat.

"Mater," dixi Bengalice, "iam plus viginti quinque annos de hac ipsa peregrinatione avide cogitavi! De sacra vita tua a Sthiti Lal Nundy Babu audivi."

Illa annuit in agnitio "Ita vero," meus bonus vicinus in Nawabganj.

"Per hos annos oceanos transivi, sed numquam oblitus sum pristinum consilium meum aliquando videre." te. Sublimis drama quod hic tam inconspicue agis coram mundo qui iamdudum internum cibum divinum oblitus est, palam exhibitum esse debet.

Sancta oculos paulisper sustulit, sereno studio subridens.

"Baba (patre honorate) optima scit," respondit mansuete.

Laetatus sum quod illa nullam offensionem tulisset; nemo scit quomodo magni yogi vel yogini cogitationem publicationis reagant. Eam plerumque vitant, cupientes silentio profundam animae investigationem persequi. Sanctio interna eis advenit cum tempus opportunum advenit ad vitas suas ostendendas.

palam nam ille/illa/illud commodum de quaerens mentes.

"Mater," perrexi, "ignosce mihi igitur, quaeso, quod te multis quaestionibus oneravi. Benigne responde tantum illis quae tibi placent; silentium tuum quoque intellegam."

Manus, gestu comi, expandit. "Libenter respondeo, quatenus persona parva qualis ego sum, responsa satisfactoria dare possum."

"O," non, non parvi momenti! Ego protestatus est sincere. "Tu" sunt a magnus anima."

"Humilis omnium ancilla sum." Addidit facete, "Amo coquere et homines

pascere." Mirum oblectamentum, cogitavi, pro sancta non edente!

"Dic ego, Mater, ab tuus proprius labia tu vivere sine cibus?"

"Verum est." Paucis momentis siluit; proxima eius verba demonstraverunt eam cum arithmetica mentali laborasse. "Ab aetate duodecim annorum et quattuor mensium usque ad praesentem aetatem sexaginta octo annorum — spatio plus quinquaginta sex annorum — cibum neque edi neque liquores bibi."

"Suntne tu numquam tentatus ad "edere?"

"Si desiderium cibi sentirem, edere deberem." Simpliciter sed regaliter hanc veritatem axiomaticam, nimis bene notam mundo circa tres cibos in die versantibus, enuntiavit!

"Sed aliquid edis!" Voce mea notam querelae habebat.

"Sane!" Illa subrisit, celeriter intellegens.

"Alimentum tuum ex subtilioribus viribus aeris et solis derivatur, **46-7. "** et ex vi cosmica quae corpus tuum per medullam oblongatam recreat."

"Baba" scit." Iterum illa assensus est, eam modus leniens et inemphaticus.

"Mater, quaeso mihi de prima vita tua narra. Magnam vim habet in tota India, immo etiam in fratribus sororesque transmarinis."

Giri Bala pone seorsum eam consuetus reservare relaxans in a colloquialis animus

"Ita sit." Vox eius humilis et firma erat. "In his silvis nata sum. Pueritia mea nihil insignis fuit, nisi quod appetitu insatiabili tenet me. Desponsa fueram a teneris annis."

"'Fili,' mater mea saepe me monebat, 'conare avaritiam tuam coercere. Cum

tempus advenerit tibi inter ignotos in familia mariti tui habitare, quid de te cogitabunt si dies tui nihil nisi in edendo consumpserint?"

"Calamitas quam praeviderat accidit. Duodecim tantum annos nata eram cum ad mariti mei populum in Nawabganj coniunxi. Socrus mea me mane, meridie, nocte de voracitate mea dedecorabat. Increpationes eius tamen quasi benedictio occulta erant; sopitas meas inclinationes spirituales excitabant. Quadam mane derisus eius crudelis erat."

"'Mox tibi probabo,' inquam, ad intimo dolore affectus, 'me numquam iterum cibum tangere quamdiu vivo.'"

"Socrus mea derisit. 'Ergo!' inquit, 'quomodo sine cibo vivere potes, cum sine nimia edendi ratione vivere non possis?"

"Hoc dictum erat irresponsabile! Attamen ferrea sententia animum meum obruit. In loco secreto Patrem meum caelestem quaesivi."

"'Domine,' precabar sine intermissione, 'mitte mihi quaeso guru, qui me docere possit luce tua vivere, non cibo.'"

"Divina extasis me invasit. Incantatione beatifica ductus, ad *ghat Nawabganj* ad Gangem profectus sum. In itinere sacerdoti familiae mariti mei occurri."

"Venerabilis" domine, Ego dixit confidenter, benigne narrare ego quomodo ad vivere sine edens.

"Me sine responso fixis oculis aspexit. Tandem consolatorio modo locutus est. 'Puer,' inquit, 'veni ad templum hac vespera; caerimoniam *Vedicam specialem* tibi praestabo.'"

"Hoc vagum responsum non erat quod quaerebam; ad *ghat progressus sum* . Sol matutinus aquas penetravit; me in Gange purificavi, quasi ad sacram initiationem. Ut ripam fluminis reliqui, panno madefacto me circumdans, in lato diei fulgore magister meus se coram me manifestavit!"

"'Care parvule,' inquit voce amantis misericordiae, 'ego sum guru a Deo huc missus ad implendam precem tuam urgentem. Natura eius insolita eum vehementer commovit! Ab hodierno die luce astrali vives, atomis corporalibus tuis infinito flumine nutritis.'"

Giri Bala silere coepit. Ego, stilo et puga domini Wright sumptis, pauca ad eius informationem Anglice interpretatus sum.

Sancta narrationem resumpsit, voce leni vix audibili. " *Ghat* desertum erat, sed guru meus auram lucis custodientis circum nos iecit, ne balneatores errantes nos postea perturbent. Me initiavit in... " Ars *kria* quae corpus a dependentia a cibo crasso

mortalium liberat. Ars usum mantrae cuiusdam includit *46-8* - et exercitatio respirationis difficilior quam homo mediocris perficere posset. Nulla medicina aut magia adest; nihil ultra *kria* ."

In ille/illa/illud modus de ille/illa/illud Americanus diarium nuntius, OMS habui insciens doctus ego eius

Procedendo, Giri Balam de multis rebus, quas mundo interesse putavi, interrogavi. Mihi, paulatim, haec indicia dedit:

"Numquam liberos habui; multis abhinc annis vidua facta sum. Perpauca dormio, cum somnus et vigilia mihi idem sint. Nocte meditor, muneribus domesticis interdiu incumbens. Mutationem caeli inter tempora anni leviter sentio. Numquam aegrotavi nec ullum morbum passus sum. Levem tantum dolorem sentio cum fortuito laesus sum. Nullas excretiones corporales habeo. Cor meum et respirationem regere possum. Saepe guru meum, necnon alias animas magnas, in visione video."

"Mater," rogavi, "cur non alios doces rationem vivendi sine cibo?" Spes

meae ambitiosae pro millionibus hominum famelicis in flore oppressae

sunt.

"Minime." Caput quassavit. "A guru meo stricte mihi praeceptum est ne secretum patefacerem. Non est eius voluntas drama creationis Dei perturbare. Agricolae mihi non gratias agerent si multos docerem sine cibo vivere! Fructus iucundi frustra in terra iacerent. Videtur miseria, fames et morbi flagella karmae nostrae esse quae nos tandem ad verum vitae sensum quaerendum impellunt."

"Mater," Ego dixit lente, "quid" est ille/illa/illud usus de tuus habens fuisse singularis ex ad vivere sine edere?"

"Ut probetur hominem esse Spiritum." Vultus eius sapientia illuminatus est. "Ut demonstretur eum per divinum progressum paulatim discere posse vivere secundum Lucem Aeternam, non secundum cibum."

Sancta in profundam meditationem demersa est. Oculi eius introrsum versus sunt; lenis oculorum profunditas inexpressiva facta est. Suspirum quoddam emisit, praeludium extasiae mentis anhelantis. Aliquamdiu ad regnum sine quaestione, ad caelum gaudii interioris, confugerat.

Tenebrae tropicae venerant. Lux parvae lampadis petrolei per ora viginti vicanorum in umbris silentes considens intermittebat. Lucernae volitantes et laternae oleariae distantes casarum formas claras et sinistras in noctem velutinam intertexebant. Hora dolorosa discessus erat; iter lentum et taediosum ante parvum nostrum gregem iacebat.

"Giri" Bala Ego dixit ut ille/illa/illud sanctus apertus eam oculi, "quaeso" dare ego a memoria nuda de unus de tuus

. *saris*

Mox rediit cum frusto serici Benaresis, quem manu porrigens subito se humi

prostravit.

"Mater," Ego dixit reverenter, "potius permitto ego tactus tuus proprius benedictus pedes!"

46-1 : In septentrionalis Bengala.

46-2 : H. H. Domine Bijay Chand Mahtab nunc mortui. Eius familia sine dubio possidet quidam recordum de ille/illa/illud Maharajae Tres investigationes Giri Balae.

46-3 : Mulier yogi.

46-4 : "Amovetor" de "Impedimenta" ille/illa/illud deus de bonus fortuna.

46-5 : Sri Yukteswar usus ad dic: "The Dominus habet datus nos ille/illa/illud fructus de ille/illa/illud bonus terram. Nos similis ad vide noster cibus, ad olfacere "id, gustare - Hindu etiam tangere id libenter facit!" Nec audire *id* taedet quis, si nemo alius adest cenae!

46-6 : Dominus Wright etiam cepit movens imagines de Sri Yukteswar per eius ultimus Hiems Solstitium Festum

in Serampore. 46-7: "Quod edimus est radiatio; cibus noster est tanta quanta energiae," Dr. Georgius W. Crile

Clevelandensis dixit...

congregatio de medicus viri in Maius XVII 1933 in Memphis. "Hoc maximi momenti radiatio, quae emissiones electricus fluctus

Nam circuitus electricus corporis, systema nervosum, cibo radiis solis datur. Atomi, Dr. Crile dicit, systemata solare sunt. Atomi sunt ille/illa/illud vehicula ille sunt repletus cum solaris splendor ut ita multi convolutus fontes. Haec innumerabiles atomorum plenorum energiae ut cibus sumuntur. Postquam in corpore humano pervenerunt, haec vehicula tensa, atomi, in protoplasma corporis exonerantur, ille/illa/illud splendor supellex novum chemica energia, novum electricus currentes 'Tuus corpus est factus sursum de talis "Atomi," dixit Dr. Crile. "Sunt musculi tui, cerebra, et organa sensoria, ut oculi et aures".

Aliquando scientifici voluntas invenio quomodo vir potest vivere directe in solaris energia. "Chlorophyllum est ille/illa/illud solum substantia notus in natura ille aliquo modo possidet ille/illa/illud potestas ad actus ut a lux solis laqueus,'" Gulielmus L. Laurentius scribit in ille/illa/illud *Novum Eboracum Tempora* . "Energiam solis 'captat' et in planta recondit. Sine hac vita nulla exsistere posset. Energiam, quam ad vivendum requirimus, ex energia solari, quae in cibo plantarum quem edimus vel in carne animalium quae plantas edunt conditur, obtinemus".

The energia nos obtinere ab carbo vel oleum est solaris energia captus ab ille/illa/illud chlorophyllum in planta vita milliones de annos ante. Nos "Sub solem per chlorophyllum vivunt".

Potens vibrans cantus The litteralis interpretatio de Sanscrita *praeceptum* est "instrumentum de cogitatio," :46-8 significans ille/illa/illud idealis, inaudibilis soni quae repraesentare unus aspectus de creatio; quando vocalizatus ut syllabae, a *praeceptum* constituit a terminologia universalis. Infinitae vires soni derivantur ab AUM, "Verbo" vel murmure creativo Motoris Cosmici.

CAPITULUM: 47

Ego Reditus Ad The Occidens

"Multas lectiones yogae in India et America dedi; sed confiteri debeo me, ut Hinduista, insolito gaudio esse quod discipulis Anglicis classem praefero."

Discipuli mei Londinienses cum gratitudine riserunt; nullae umquam perturbationes

politicae pacem nostram yogicam turbaverunt.

India nunc memoria sacra erat. September est, anno 1936; in Anglia sum ut promissum, ante menses sedecim datum, impleam, iterum Londinii praelectiones habendi.

Anglia quoque nuntium yogae sempiternum accipit. Nuntii et camerarii nuntiorum cinematographicorum cubicula mea apud Grosvenor House confluxerunt. Concilium Nationale Britannicum Mundi

Sodalitas Fidei conventum die XXIX mensis Septembris in Ecclesia Congregationali Whitefieldensi ordinavit, ubi auditoribus de gravi argumento "Quomodo Fides in Sodalitate Civilizationem Servare Possit" locutus sum. Lectiones hora octava in Aula Caxtonensi tantam turbam attraxerunt ut duabus noctibus multitudo hominum in auditorio Domus Windsorensis secundam meam orationem hora nona et dimidia exspectaret. Classes yogae per hebdomades sequentes tam magnae factae sunt ut Dominus Wright coactus esset translationem ad aliam aulam disponere.

Pertinacia Anglica admirabilem expressionem in necessitudine spirituali habet. Discipuli yogae Londinienses, post discessum meum, se fideliter in centrum "Self-Realization Fellowship" constituerunt, meditationis conventus suos hebdomadales per acerbos annos belli habentes.

Hebdomades in Anglia memorabiles; dies Londinii ad visendum, deinde per amoenum rus. Ego et dominus Wright fidum Ford ad loca natalia et sepulcra magnorum poetarum et heroum historiae Britannicae visitanda vocavimus.

Parvus noster grex ex Southamptonia in Americam exeunte Octobri nave *Brema navigavit* . Statua Libertatis magnifica in portu Novi Eboraci non solum faucibus Dominae Bletch et Domini Wright, sed etiam mihi ipsis laetam et emotionalem haustum attulit.

Ford, paulum attritus ob labores cum solis antiquis, adhuc potens erat; nunc iter transcontinentale ad Californiam facile suscipiebat. Fine anni 1936, ecce! Mons Washington.

Feriae finis anni quotannis in centro Angelopolitano celebrantur cum meditatione coetus octo horarum die vicesimo quarto Decembris (Natalis Spiritualis), quam die sequenti convivio (Natalis Socialis) sequentur. Festivitates hoc anno auctae sunt praesentia amicorum carorum et discipulorum ex urbibus longinquis qui advenerant ut tres peregrinatores per orbem terrarum domum reciperent.

Epulae diei Natalis comprehendebant delicias quindecim milibus passuum ad hanc laetam occasionem allatas: fungos *gucchi* e Casmiria, *rasagulla* et pulpam mangi in vasis conservatas, biscocta *papar* , et oleum... fl o r i s *keorae* Indicae , qui glaciem nostram aromatizavit. Vesper nos circa ingentem arborem nataliciam scintillantem congregatos invenit, camino proximo lignis cupressi aromaticis crepitante.

Tempus donorum! Dona ex ultimis orbis terrarum finibus - Palaestina, Aegypto, India, Anglia, Francia, Italia. Quam laboriose Dominus Wright truncos ad singula iunctura externa numeraverat, ne ulla manus furtiva thesauros caris in America destinatos acciperet! Tabulae oleae sacrae ex Terra Sancta, delicatae laquearia et acu picta ex Belgio et Hollandia, tapetes Persici, subtiliter textae pallae Kashmirianae, fercula santali semper fragrantia ex Mysore, lapides "oculi bovis"

Shivae ex Provinciis Centralibus, veteres nummi Indici dynastiarum iamdudum fugientium, vasa et pocula gemmis ornata, miniaturae, aulaea, thura et unguenta templorum, impressiones gossypinae *swadeshi* , opera laccata, sculpturae eburneae Mysore, soleae Persicae cum longo digito curioso, antiquae et venustae manuscripta illuminata, velveta, brocata, pilei Gandhiani, fictilia, tegulae, opera aenea, tapetia precum - praeda... tres continentes!

Unus ab unus Ego distributus ille/illa/illud laete involutus sarcinae ab ille/illa/illud immensus acervus sub ille/illa/illud arbor.

"Soror Gyanamata!" longam arcam tradidi sanctae dominae Americanae, vultu dulci et profunda cognitione praeditae, quae, me absente, Monte Washingtonio praefuerat. E chartaceis linteis *sari* ex serico aureo Benaresi sustulit.

"Gratias ago" tu, domine; id affert ille/illa/illud certamen de India ante meus oculi."

"Domine Dickinson!" Proxima sarcina donum continebat quod in foro Calcuttensi emeram. "Domino Dickinson hoc probabit," tum cogitaveram. Discipulus carissimus, Dominus Dickinson omnibus festis Nataliciis aderat ab anno 1925, quo Montis Washington conditus erat. In hac undecima celebratione annua, coram me stabat, vittas parvi fasciculi sui quadrati solvens.

"Poculum argenteum!" Animis luctans, donum fixis oculis aspexit, poculum altum bibendi. Aliquantum procul sedit, quasi attonitus. Ei amanter arrisi antequam munus meum Sancti Nicolai resumpsi.

Vespera iaculatoria prece ad Datorem omnium donorum finita est; deinde coetus carmina natalicia canens.

Dominus Dickinson et Ego erant colloquia una aliquando postea.

"Domine," inquit, "quaeso permitte mihi nunc tibi gratias agere pro poculo argenteo. Nulla verba invenire potui nocte Natalis Domini."

"Ego allatus ille/illa/illud donum praesertim nam te."

"Quadraginta tres annos calicem argenteum illum exspectavi! Longa est historia, quam intra me celavi." Dominus Dickinson me verecunde aspexit. "Initium dramaticum erat: submergebar. Frater meus maior me iocose in piscinam quindecim pedum in parvo oppido Nebraskae impulerat. Tum quinque annos natus eram. Cum iterum sub aquam mergi pararem, lux fulgens multicolor apparuit, totum spatium implens. In medio erat figura viri oculis tranquillis et risu consolatorio. Corpus meum tertio mergebatur cum unus e comitibus fratris mei salix alta gracilis in tam humilem depressionem curvavit ut eam digitis desperatis prehendere possem. Pueri me ad ripam sustulerunt et feliciter mihi curationem primam praebuerunt."

"Duodecim annis post, iuvenis septendecim annos natus, Chicagum cum matre mea visitavi. Annus MDCCCXCIII erat; magnum Parlamentum Religionum Mundanum in sessione erat. Mater et ego per viam principalem ambulabamus, cum iterum magnum lumen fulgur vidi. Paucis passibus abhinc, lente ambulans, erat..." idem vir quem annis antea in visione videram. Ad magnum auditorium accessit et evanuit intra ianuam.

Dominus E. E. Dickinson de Los Angelus; ille quaesitum a argentum poculum

Sri Yukteswar et me ipsum in Calcutta MCMXCV. Ille est portans ille/illa/illud donum baculus umbraculi

Grex discipulorum magistrorumque Ranchianorum cum venerabili Maharaja Kasimbazarensi (in medio, albo vestito) stat. Anno 1918, Palatium suum Kasimbazarense et viginti quinque iugera in Ranchi donavit ut locum perpetuum scholae meae yogae pueris destinatae collocarent.

"'Mater,'" Ego flevit, 'ille' erat ille/illa/illud vir OMS apparuit apud ille/illa/illud tempus Ego erat submergendo!

"Ego et illa in aedificium festinavimus; vir in suggestu lectionum sedebat. Mox cognovimus eum Swami Vivekananda Indiae esse." **47-1** Postquam orationem animo commoventem habuit, processi ut eum convenirem. Mihi benigne arrisit, quasi veteres amici essemus. Tam iuvenis eram ut nescirem quomodo affectus meos exprimere, sed in corde meo sperabam eum se offerturum esse mihi praeceptorem. Cogitationes meas legit.

"'Non, mi fili, non sum guru tuus.' Vivekananda oculis suis pulchris et acutis in meos oculos profunde aspexit. 'Magister tuus postea veniet. Poculum argenteum tibi dabit.' Post breve silentium, subridens addidit, 'Plura tibi benedictiones effundet quam nunc tenere potes.'"

"Chicago paucis diebus discessi," Dominus Dickinson perrexit, "nec magnum Vivekanandam iterum vidi. Sed omne verbum quod protulerat in intima conscientia mea indelebiliter scriptum erat. Anni praeterierunt; nullus magister apparuit. Una nocte anno 1925 graviter precatus sum ut Dominus mihi guru meum mitteret. Paucis horis post, e somno excitatus sum lenibus melodiae modis. Grex entium caelestium, tibias aliaque instrumenta portantium, ante conspectum meum venit. Postquam aerem gloriosa musica impleverunt, angeli lente evanuerunt.

"Proxima vespera, primum, uni ex tuis lectionibus hic Angelopoli interfui, et tum intellexi precem meam exauditam esse."

Nos subrisit apud quisque alius in silentium.

Kriya Yogae fui ," Dominus Dickinson perrexit. "Interdum de poculo argenteo cogitabam; mihi ipsi paene persuaseram verba Vivekanandae tantum metaphorica esse. Sed nocte Natalis Domini, cum mihi arcam quadratam iuxta arborem tradidisti," Ego vidit, nam ille/illa/illud tertius tempus in meus vita, ille/illa/illud idem fulgens fulgur de lux. In alius minutum Ego erat

donum guru mei contemplans, quod Vivekananda mihi quadraginta tribus annis ante praeviderat — poculum argenteum!

CAPITULUM: 48

Apud Encinitas In California

"Mirum, domine! Dum peregre abes, hoc eremitorium Encinitas aedificari curavimus; donum est 'reditus domum'!" Soror Gyanamata me arridens per portam et per semitam arboribus umbrosam duxit .

Aedificium vidi, velut magnam albam navim oceanicam versus caeruleam salsam prominentem. Primo sine verbis, deinde cum "Oh!" et "Ah!", denique cum humano insufficienti vocabulario gaudii et gratitudinis, ashrama examinavi - sedecim cubicula insolitae magnitudinis, singula lepide ornata.

Aula centralis magnifica, fenestris ingentibus usque ad laquearia altis instructa, in aram unitam graminis, oceani, caeli prospicit – symphoniam smaragdi, opalini, sapphirini. Tegmen supra ingens focum aulae imaginem Lahiri Mahasayae in cornice tenet, qui benedictionem suam super hoc caelum longinquum Pacificum arridet.

Sub ipso aula, in ipso rupes constructa, duae speluncae meditationis solitariae infinitatibus caeli marisque obversantur. Verandae, loca aprica, iugera pomarii, nemus eucalypti, semitae lapideae per rosas et lilia ad quieta pertica ducentes, longa scala in litore solitario terminans et vastas aquas! Numquamne somnium fuit concretius?

"Veniant huc animae sanctorum bonae et heroicae et munificae," legitur "Precatio pro Habitaculo," ex *Zend-Avesta* , affixa uni ex ianuis eremitorii, "et nobiscum progrediantur, virtutes salutares donorum suorum benedictorum tam late diffusas quam terra, tam longe dispersas quam flumina, tam alte patentes quam sol, ad profectum meliorum hominum, ad augmentum abundantiae et gloriae."

"Oboedientia in hac domo superet inobedientiam; pax hic triumphet super discordiam; largitas super avaritiam, veracitas super dolum, reverentia super contemptum. Ut mentes nostrae delectentur, et animae nostrae eleventur, corpora nostra quoque glorificentur; et o Lux Divina, videamus te, et appropinquantes circum te veniamus, et ad tuam perveniamus."

totus sodalitas!"

Encinitas, California, Oceanum Pacificum prospiciens. Aedificium principale et pars fundi Societatis Auto-Realizationis.

Haec ashrama Societatis Auto-Realizationis per munificentiam paucorum discipulorum Americanorum, negotiatorum Americanorum officiis infinitis praeditorum, qui tamen tempus quotidie *Kriya Yogae suae inveniunt, fieri potuit* . Ne verbum quidem de constructione eremi ad me pertinere permissum erat per commorationem meam in India et Europa. Stupor, delectatio!

Primis annis in America, litus Californiae perlustraveram, locum parvum pro ashram maritimo quaerens; quotiescumque locum idoneum inveneram, impedimentum aliquod semper exortum erat quod me impediret. Nunc per lata Encinitas agros spectans, **48-1** Humiliter vidi facilem impletionem vaticinii Sri Yukteswar olim prolati: "eremitagium iuxta oceanum."

Paucis mensibus post, Pascha anni 1937, in pratis levibus Encinitas primum ex Multae Officia Ortus Solis. Sicut magi antiqui, aliquot centum discipuli cum reverentia devota miraculum cotidianum, ritum ignis solaris matutinum in caelo orientali, contemplabantur. Ad occidentem iacebat Oceanus Pacificus inexhaustus, laudes sollemnes tonans; procul, parva alba navis velifica, et solitarius volatus lari. "Christe, resurrexisti!" Non solus cum sole verno, sed in aeterna aurora Spiritus!

Multi menses felices praeterierunt; in pace perfectae pulchritudinis, in eremo opus diu inceptum, " *Cosmic Chants" , perficere potui* . Ad verba Anglica et notationem musicam Occidentalem circiter quadraginta carmina composui, quaedam originalia, alia adaptationes meae melodiarum antiquarum. Inter ea erant carmen Shankarae, "Nulla Nativitas, Nulla Mors"; duo carmina Sri Yukteswar dilectissima: "Expergiscere, Attamen Expergiscere, O Sancte mi!" et "Desiderium, Magne Hoste mi"; canus Sanscritus "Hymnus ad Brahmam"; carmina Bengalica antiqua, "Quae Fulgura!" et "Nomen Tuum Audiverunt"; "Quis est in Templo Meo?" Tagoris; et nonnullae compositiones meae: "Semper Tuus Ero," "In Terra Ultra Somnia Mea,"

"Ex Caelo Silentio Exi," "Audi Vocationem Animae Meae," "In Templo Silentii," et "Tu Es Vita Mea."

Nam a praefatio ad ille/illa/illud carmen Ego narratum meus primus egregius experientia cum ille/illa/illud receptivitas de

Occidentales ad auras Orientis, pias et venustas, admodum religiosas. Occasio fuerat oratio publica; tempus, XVIII Aprilis, MCMXXVI; locus, Aula Carnegie Novi Eboraci.

"Domine Hunsicker," discipulo Americano confessus eram, "in animo habeo auditores rogare ut antiquum carmen Hinduisticum, 'O Deus Pulcher!', canant."

"Domine," reclamaverat dominus Hunsicker, "haec carmina orientalia ab intellectu Americano aliena sunt. Quam ignominiosum si oratio commentario de lycopersicis nimis maturis vitiaretur!"

Ridens dissenseram. "Musica est lingua universalis. Americani non deerunt quin animae aspirationem in hoc excelso cantu sentiant." **48-2**

Inter orationem, Dominus Hunsicker post me in suggestu sederat, fortasse pro mea salute metuens. Dubitationes eius vanae erant; non solum olerum ingratorum absentia fuerat, sed per horam unam et viginti quinque minuta carmina "O Deus Pulcher!" sine interruptione sonuerant. ab tres mille gutturibus Blasius non diutius, carus Novum Eboracenses; tuus corda in simplici cantu gaudii exsultaverant! Divinae sanationes illa vespera evenerant inter devotos cum amore nomen Domini benedictum cantantes.

Vita secreta cantoris litterarii non diu mihi munus fuit. Mox singulis bihebdomadis inter Angelopolim et Encinitam dividebam. Officia dominicalia, classes, lectiones coram sodalitatibus et collegiis, colloquia cum discipulis, continua epistularum fluxua, articuli pro *East-West* , directio actionum in India et plurima parva centra in urbibus Americanis. Multum temporis etiam datum est ordinationi doctrinarum *Kriya* et aliarum Societatis Auto-Realizationis in seriem studiorum pro yoga quaerentibus distantibus quorum zelus nullum spatii limitem agnoscebat.

Laetus dedicatio de a Auto-Realizatio Ecclesia de Omnes Religiones cepit locus in 1938 apud Vasingtonia
In medio hortorum cultorum sita, ecclesia magnifica in parte urbis quae apte "Friendship Heights" appellatur stat. Dux Washingtoniensis est Swami Premananda, in schola Ranchi et Universitate Calcuttensi educatus. Eum anno 1928 vocaveram ut ducatum centri Washington Self-Realization Fellowship susciperet.

"Premananda," ei dixi dum novum templum eius visitabam, "haec sedes orientalis monumentum lapideum est indefessae tuae devotionis. Hic in capite nationis lucem idealum Lahiri Mahasayae sublimis tenuisti."

Premananda me ex Vasingtonia comitatus est ad brevem visitationem centri Societatis Auto-Realizationis Bostoniae. Quanta laetitia iterum videre gregem *Kriya Yogae* qui ab anno 1920 firmus manserat! Dux Bostoniae, Dr. MW Lewis, socium meum et me in cubiculo moderno, artificiose ornato, recepit.

"Domine," Dr. Lewis mihi subridens dixit, "primis annis tuis in America in hac urbe in uno cubiculo, sine balneo, mansisti. Scire te volui Bostoniam nonnullas luxuriosas habitationes habere!"

Umbrae appropinquantis caedis per orbem terrarum extensae erant; iam auris acuta horrenda belli tympana audire poterat. Per colloquia cum milibus hominum in California, et per epistulas toto orbe terrarum, inveni viros et mulieres corda sua altius scrutari; tragica illa externa incertitudo necessitatem Aeterni Anchoramenti auxerat.

"Valorem meditationis profecto didicimus," mihi anno 1941 scripsit dux centri Societatis Auto-Realisationis Londiniensis, "et scimus nihil pacem nostram interiorem perturbare posse. Paucis hebdomadibus proximis, inter conventus, monita de incursionibus aëriis audivimus et explosionem..." actio tarda bombae sed noster discipuli adhuc congregare et penitus fruor noster " Pulchrum officium."

Alia epistula ex Anglia bello vastata ad me pervenit paulo antequam America in bellum intraret. Verbis nobilibus et miserrimis, Dr. L. Cranmer Byng, editor insignis *seriei "Sapientiae Orientis"* , scripsit:

"Orientem-Occidentem" legi, intellexi quam procul inter nos esse videremur, quasi in duobus vivimus." diversi mundi. Pulchritudo, ordo, tranquillitas, et pax ad me veniunt ab Angelopoli, navigantes in portum ut navis onusta benedictionibus et solacio Sancti Graalis ad urbem obsessam.

"Quasi in somnio video palmarum vestrarum lucum, et templum apud Encinitas cum oceanis spatiis et montium prospectu, et ante omnia societatem virorum ac mulierum spiritualiter mente deditorum, communitatem in unitate comprehensam, in opere creativo absorptam, et in contemplatione refectam. Est mundus meae visionis, in cuius creatione speravi partem meam agere, et nunc..."

"Fortasse in corpore numquam ad aureas vestras oras perveniam neque in templo vestro venerabor. Sed aliquid et plus est, visionem habuisse et scire in medio bello pacem adhuc in portubus vestris et inter colles vestros manere. Salutationes omni Sodalitate a milite vulgari, in specula scripto auroram expectante."

Anni belli excitationem spiritualem inter homines attulerunt quorum oblectamenta numquam antea studium Novi Testamenti inclusissent. Una dulcis distillatio ex amaris belli herbis! Ad crescentem necessitatem satiandam, parva Ecclesia Self-Realization Omnium Religionum inspirans aedificata et dedicata est. in 1942 apud Hollywood. The situs facies Oliva Collis et ille/illa/illud longinquus Los Planetarium Angelopolitanum. Ecclesia, caeruleo, albo, et auro ornata, inter hyacinthos aquaticos in piscina magna relucet. Horti floribus laeti sunt, paucis cervis lapideis perterritis, vitro colorato. pergola et puteus desideriorum venustus. Cum nummis et kaleidoscopicis votis hominis iniectae fuerunt multae purae aspirationes ad unicum thesaurum Spiritus! Universalis benignitas fluit ex parvis nidis cum statuis Lahiri Mahasaya et Sri Yukteswar, et Krishnae, Buddhae, Confucii, Sancti Francisci, et pulchra reproductione e matre margarita Christi in Ultima Cena.

Alia Ecclesia Omnium Religionum, quae Sui Ipsius Realisationem Improdiit, anno MCMXLIII San Diego condita est. Templum tranquillum in colle situm, in valle eucalypti declivi situm, scintillantem sinum San Diego prospiciens, stat.

Una vespera in hoc tranquillo portu sedens, cor meum in cantu effundebam. Sub digitis meis erat organum ecclesiae dulcis sonus, in labiis meis querela desiderabilis antiquae Bengalensis...

devotus OMS habui quaesitus nam aeternus solacium

```
In hoc mundus, Mater, nullus potest amor me;
In hoc mundo divinum amorem nesciunt. Ubi est
purus amor amans?
Ubi est vera te amatio? Ibi cor
meum esse desiderat.
```

Socius meus in sacello, Dr. Lloyd Kennell, dux centri San Diego, ad verba carminis leviter arridebat.

"Dic mihi vere, Paramhansaji, num operae pretium fuit?" Me cum seria sinceritate aspexit. Intellexi eius brevem quaestionem: "Felicemne in America fuisti? Quid de frustrationibus, doloribus, ducibus centralibus qui ducere non poterant, discipulis qui doceri non poterant?"

"Beatus vir quem Dominus probat, Doctor! Meminit interdum mihi onus imponere!" Cogitavi igitur de omnibus fidelibus, de amore et devotione et... intellegentia quae in corde Americae iacebat. Lenta cum pondere perrexi, "Sed responsum meum est: Ita, mille vicibus ita! Operae pretium fuit; continua inspiratio fuit, plus quam umquam somniavi, videre Occidentem et Orientem arctius coniunctos solo vinculo perpetuo, spirituali!"

Tacite precationem addidi: "Sentiant Babaji et Sri Yukteswarji me partem meam egisse, non frustrantes spem magnam qua me miserunt."

Ego versus iterum ad ille/illa/illud organum; hoc tempus meus carmen erat tinctus cum a martialis virtus

```
Rota Temporis multas vitam lunae et
stellae corrumpit et multa mane
splendentem laetam - sed anima mea
adhuc progreditur!

Tenebrae, mors, et clades certatim
inter se conabantur; Viam meam
obstruere acriter conati sunt;
Natura invidiae mihi pugnat — sed
anima mea adhuc progreditur!
```

Hebdomada anni novi anni 1945 me invenit in museo meo Encinitasensi laborantem, manuscriptum huius libri retractantem.

"Paramhansaji, quaeso foras veni." Dr. Lewis, Bostonia visitans, mihi suppliciter ex fenestra subrisit. Mox in sole ambulabamus. Socius meus novas turres, quae aedificabantur secundum marginem possessionis Societatis, quae viam maritimam adiacent, monstravit.

"Domine, multa hic meliorationes video ab ultima mea visitatione." Dr. Lewis bis quotannis Bostonia Encinitas venit.

"Ita vero, Doctor, consilium quod diu cogitavi formam certam capere incipit. In his pulchris circumstantiis coloniam mundi in miniatura institui. Fraternitas est ideal melius exemplo quam praecepto intellegitur! Parvus grex harmonicus hic alias communitates ideales per orbem terrarum inspirare potest."

"A" splendidus idea, domine! The colonia voluntas certe esse a successus si omnes sincere facit eius pars!"

"'Mundus' vocabulum amplum est, sed homo fidelitatem suam amplificare debet, se ipsum in luce civis mundi considerans," perrexi. "Qui vere sentit: 'Mundus est patria mea; est America mea, India mea, Philippinae meae, Anglia mea, Africa mea,' numquam spatium vitae utilis et beatae carebit. Naturalis eius superbia localis expansionem infinitam cognoscet; cum currentibus creantibus universalibus coniunctus erit."

Ego et Dr. Lewis supra lacum lotosum prope eremitorium constitimus. Sub nobis immensus Oceanus Pacificus iacebat.

"Eaedem aquae aequaliter in litoribus Occidentis et Orientis, in California et Sinis, franguntur." Socius meus parvum lapidem in primum ex septuaginta milionibus milium passuum quadratorum oceanicorum iecit. "Encinitas locus symbolicus est coloniae mundialis."

"Verum est, Doctor. Hic multas conventus et congressus religionis parabimus, legatos ex omnibus terris invitantes. Vexilla nationum in aulis nostris pendebunt. Templa parva in his agris aedificabuntur, religionibus praecipuis mundi dedicata."

"Quam primum," perrexi, "Institutum Yogae hic aperire in animo habeo. Munus benedictum *Kriya Yogae* in Occidente vix plus quam initium fecit. Utinam omnes homines cognoscant certam, scientificam sui ipsius percipiendi rationem ad superandam omnem humanam miseriam exstare!"

Oratores in Conventu Interraciali Franciscopoli anno 1945 habito, dum Conferentia Pacis convocabatur. (A sinistra ad dextram) Dr. Maneck Anklesaria, Ioannes Cohee, ego ipse, Hugo E. MacBeth, Vince M.

Ecclesia Omnium Religionum pro Auto-Realisatione Vasingtoniae, cuius dux, Swami Premananda, hic mecum depictus est.

Meus venerabilis pater, sedens in ille/illa/illud tranquillus lotus habitus corporis, Calcutta 1936

Noctem longam, carus amicus meus — primus *Kriya Yogi* in America — mecum de necessitate coloniarum mundanarum, quae fundamento spirituali fundarentur, disseruit. Mala quae abstractioni anthropomorphicae, quae "societas" appellatur, tribuuntur, fortasse realisius ad ianuam cuiusque hominis attribui possunt. Utopia in sinu privato oriri debet antequam in virtute civili florere possit. Homo anima est, non institutio; solae reformationes internae reformationibus externis permanentiam praebere possunt. Per accentum in valoribus spiritualibus, sui ipsius recognitione, colonia, quae fraternitatem mundialem exemplificat, vim habet ad vibrationes inspirantes longe ultra locum suum mittendas.

XV Kalendas Septembres, anno MCMXLV, finis Belli Orbis Terrarum II! Finis mundi; aurora enigmaticae Aetatis Atomicae! Incolae eremi in aula principali ad preces gratiarum agendarum congregati sunt. "Pater coelestis, numquam iterum ita fiat! Liberi tui exinaniter ut fratres proficiscuntur!"

Abierat tensio annorum belli; animi nostri in sole pacis murmurabant. Laete singulos socios meos Americanos contemplabar.

"Domine," Ego cogitatio grato animo, "Tu" festinatio datus hoc monachus a magnus familia!"

A parvus oppidum in Litus Via publica CI, Encinitas est centum milia passuum meridies de Los Angelus et XXV :48-1

:milia passuum septentrio de Sanctus Diego. 48-2: Verba carminis Guru Nanak hic interpretor

O Deus pulchrum! O Deus Pulcher!

,In silva, viridis es

In monte, altus es, in
ille/illa/illud flumen Tu ars
inquietus, in oceano, sepulcrum
!es

Ad ille/illa/illud servilis, Tu ars

,servitium, amanti, tu es amor

Ad ille/illa/illud tristis, Tu ars misericordia

!Ad ille/illa/illud yogi Tu ars beatitudo

O Deus pulchrum! O Deus Pulcher!

!Ad pedes tuos, me inclino

:Appendix: a

Ashrama Cyberspatii pro Kriya Yoga, Yoga Dei, Amore Divino et Recognitione Dei

Haec "Autobiographia Yogi" creata est ex Textus originales anni 1946 - editio prima. Ius auctorale editionis primae anni 1946 in Civitatibus Foederatis Americae exspiratum est, et hic liber, maxime inspirans, nunc in dominio publico est et toti mundo libere praesto est.

Versio electronica in forma PDF creata est. utens Acrobat 7.0 Professional et tibi praesentatur ab Ashramo Cyberspatii - Doctrina amoris completa inter quas ille/illa/illud accuratus initiatio ad ille/illa/illud sanctus Scientia Kriya Yogae gratis in interreti apud www praesto est. kriyayoga.com . Ashrama Cyberspatii anno MCMXCVII conditum est uno proposito ut doctrinas originales amoris toti mundo afferat, inter quas initiatio completa et accurata ad scientiam sacram Kriya Yogae.

Amor et beatitudo Patris mei te extollant et mentem, cogitationes et cor tuum purificent, ut viam tuam ad amorem faciliorem reddant. domum. Amor est ille/illa/illud clavis ad Deus - Amor est Omnia quae Deus tibi offert - ut amorem accipias, amorem dare debes - nihil nisi amorem

Conspectus quarundam sectionum praecipuarum Ashram Cyberspatii

1. Ad Kriya Yogae propriae praxim incipere - Fac ut vere multas centena paginas in Cyberspacio editas legeris . Ashram omnes partes comprehendens:
2. In tuus alae de amor - in tuus via ad Deus

3. Spiritualis Microlitterae
4. Spiritualis Epistulae nuntiales
5. Quaestiones Frequentes
6. Cum Amor ab Deus ad tu
7. Quando omnia fascicula et partes Ashram Cyberspatii legendo - tempore opportuno invenies actualis pagina dikshae cum omnes necessarius singula de ille/illa/illud technicae de -us sanctus scientia de Kriya Yoga. Paratus esto omnia legere, omnia studere donec omnia intellegas, et denique doctrinas amoris in omnibus partibus vitae quotidianae tuae exercere ut prosperitatem in Kriya Yoga tua consequaris. Kriya Yoga est vehiculum domum ad Deum - amor est materia prima in via tua amoris domum.

Cum Amore et

Beatitudine, hans

Deus est Amor | Amor Doctrinae Amoris Dei filius amoris | Lectiones Amoris Disce dicere " Ego" "amo te" | Disce amorem accipere | Amor probat et d Amoris responsio Forum Spirituale - Solutiones Amor | Chartae "Amoris ad dicendum "Te amo

Thesaurus Sapientiae

Paramhansa Yogananda

Articuli Spirituales

Visus ex vita viri sapientis

A Shri Daya Mata, praeside priore Societatis Auto-Cognitionis

Quae doctrinas magistri Paramhansa Yoganandae .rettulerunt et per generationes conservaverunt

Cum primum Paramhansam Yoganandam vidi, oratorem habebat coram auditorio magno et attonito in urbe Lacus Salsi anno 1931.

In extremo angulo aulae plenae stans, omnia circum me ignarus eram praeter oratorem eiusque verba.

Totum meum esse in divina sapientia et amore immergebatur, qui in animam meam influebant, cor mentemque meam implentes. Unum quod cogitare poteram erat: "Hic homo Deum amat sicut ego semper eum amare desideravi. Deum novit, et hoc est quod sequar." Et hoc est quod ex illo momento feci.

Cum gloriosam vim spiritualem verborum eius in vita mea per illos primos annos cum venerabili magistro meo Paramhansa sentirem, magna mihi cupiditas orta est ut sapientia eius dicta toti mundo omnibusque generationibus memoriae mandarem et conservarem.

Feliciter, per multos annos cum Magistro Paramahansa consociatus, eius orationes et consilia personalia memoriae mandavi—magnum et copiosum thesaurum sapientiae mirabilis et amoris divini singularis.

Angelici magistri inspiratio abundanter fluebat, in continua eius oratione reflectebatur; saepe per aliquot minuta sine intermissione, interdum per horam integram, loquebatur.

Dum auditores eius attoniti et fascinati sedebant, calamus meus incredibili celeritate movebatur! Dum verba eius tachygraphia transcribebam, quasi singularis benedictio descendisset, vocem magistri statim in symbola tachygraphica in paginis convertens.

Transcribere illud in scripturam vulgarem erat—et manet—officium sacrum et actus benedictus usque ad hunc diem. Etiam post totum hoc tempus—quaedam observationes meae plus quam quadraginta annos retrocedunt—cum illud transcribere incipio, illud mirabiliter recens in mente mea invenio, quasi heri scriptum esset,

adeo ut audire possim—in unaquaque phrase—sonum proprium vocis angelici Magistri, in profundissimis animae meae recessibus.

Magister raro lectiones suas vel leviter parabat. Si omnino se parabat, fortasse pauca facta celeriter et breviter annotando constaret. In itinere ad templum, unum ex nobis – in curru – interrogabat dicens...

" Quid est argumentum hodiernae orationis meae?"

Animum in hoc argumento intenderet, deinde orationem ex tempore pronuntiaret, ex fonte interiore divinae inspirationis hauriens.

Argumenta lectionum magistri in templis antea nuntiabantur, sed mens eius interdum in alio omnino campo laborabat cum loqui inciperet.

Quocumque argumento diei, magister veritates, quae eo tempore conscientiam eius occupabant, proferebat, scientiam inestimabilem continuo flumine ex experientia spirituali et intuitiva, certa intelligentia effundens. Fere semper, sub finem concionis, nonnulli homines accederent ut gratiam suam exprimerent pro illuminatione quam eis dederat in re quae eos perturbaverat, vel fortasse pro explicatione ideae philosophicae quae eis peculiariter studebat.

Interdum, dum docebat, conscientia magistri tam alte surgebat ut auditores oblivisceretur et directe cum Deo communicaret. Totum eius esse gaudio replebatur et divino amore redundabat.

In illis altioris conscientiae statibus, conscientia eius in perfecta harmonia cum conscientia divina erat, ita veritatem intra se percipiebat et quae expertus erat et viderat descripsit.

Alii fortasse praesentia radianti Paramhansae Yoganandae terrerentur, sed calor eius, modestia, et quieta humilitas statim pacem et tranquillitatem omnibus

adstantibus instillaverunt. Quisque sentiebat quasi verba .magistri ad se personaliter directa essent

Humor et animus levis erant notae blandae ingenii magistri. Phrase diligenter electa, gestu significativo, vultu venusto, responsum amicum et risum exhilarantem elicere poterat tempore opportunissimo ad rem quandam explicandam vel ad auditores levandos post longam et intensam mentis intentionem in argumento specifico vel .quaestione profunda et subtili

Homo proprietates singulares in libro notare non potest. Tota persona Paramhansae Yoganandae est radians, vibrans, et amans. Attamen, spes mea humilis in hac brevi interpretatione offerenda est ut intuitum personalem praebeat qui lectoris gaudium et appreciationem .doctrinarum eius augeat

Angelico magistro meo in perfecta harmonia et sacra concordia cum Divina Praesentia viso, et abundantibus veritatibus atque effusione ex animo divitis ac fecundi spiritus eius auditis; magnis eius doctrinis omnibus generationibus relatis; et nunc in manus lectorum traditis, !non possum non exclamare: O, magna mea gaudia

Deum Omnipotentem oro ut verba nobilia magistri portas firmae fidei in Deum et divini amoris erga Eum in .cordibus eorum qui eas desiderant aperiant

Theoria Reincarnationis scientifica ratione probari .potest

Si quis in Deum iustum in universo credit, notio reincarnationis facilius accipitur, cum hae duae notiones

inter se dependent. Quid autem de scepticis et atheis? Num realitas reincarnationis scientifica ratione ad eorum satisfactionem probari potest? Et num theoria reincarnationis rigorosae analysi scientificae subiici potest, non solum ut spes offeratur, sed etiam ut eius veritatis probatio ?praebeatur

Materialistae periti affirmant se nondum ullam veram Dei existentiae probationem invenisse, et ideo nullam probationem legis iustae Eius, quae omnibus hominibus aequales occasiones praebet ad evolvendum et progrediendum per reditum ad incarnationem, praebere .posse

Dolus puerorum innocentium, iniustitia, et iniquitas vitae, haec omnia talibus scientificis videntur res vagae et .inexplicabiles, quae absentiam creatoris iusti indicant

Contra, plerique credentes in Deum iustum et aequum suam persuasione in sola fide fundant, nulla probatione infidelibus offerenda carentes. Saepe dubitant fidem suam examinare vel interrogationibus logicis subicere, ne eam amittant vel tumultus sociales excitent. Aliis verbis , nullam legem scientificam vel spiritualem, quae fidem suam .comprobare possit, ignorant

Sed cur lex spiritualis non subicitur eidem investigationi rigorosae quam methodi experimentales a scientificis adhibitae ad detegenda phaenomena naturalia? Haec quaestio saeculis ab eruditis spiritualibus in India proposita est, qui ultro eam respondere obtulerunt. Experimenta eorum methodos scientificas protulerunt quas quisque adhibere potest ad legem spiritualem detegendam, et sic ad reincarnationem et omnes veritates cosmicas ultimas .intelligendas

Dummodo argumenta probandi exstent, nemo ius habet dicere reditum ad incarnationem aliasque leges spirituales falsas esse, nisi modos expertus sit et facta suis oculis .viderit

Naturalista scepticus ius habet opinionem suam exprimendi, sed ea manet tantum opinio, non factum.

In scientiis naturalibus, rationes specificae sequendae sunt ad quamlibet theoriam investigatam probandam. Germina oculo nudo invisibilia sunt, ergo microscopium necessarium est ad ea observanda. Si quis per microscopium inspicere recusat, non dici potest eum theoriam existentiae germinum examinasse et verificasse. Propterea, opinio eorum nullum pondus habet, quia regulas commendatas ad validitatem theoriae probandam non secutus est.

Idem valet de spiritualitate. Methodi excogitatae sunt, regulae constitutae, et eventus omnibus experimenta facere volentibus praesentati. In mundo autem occidentali, absentia methodi scientificae ad leges spirituales perscrutandas valorem religionis tamquam vis vitalis in vita humana magnopere minuit. Doctrinae spirituales secundum fidem singulorum amplectuntur vel repudiantur potius quam habeantur exitus definitivus studii profundi et investigationis spiritualis systematicae.

Quomodo antiqui sapientes Indici has leges cosmicas immutabiles patefecerunt? Experimenta de vita humana et cogitatione in laboratoriis eremitoriorum suorum agentes. Ut naturam rerum naturalium intellegamus, cum materiis naturalibus experimenta facere debemus. Similiter, ut veritatem de reincarnatione, sive transmigratione eiusdem animae per multa corpora, inveniamus, necesse est experimenta de conscientia humana facere.

Hi veteres eruditi invenerunt personam humanam per totam vitam immutatam manere, variis experientiis et fluctuationibus cogitationis inter vigilantiam, somnia, et somnum sine somniis. Invenerunt impressiones sensuum, ambitum, cogitationes, et status corporis omnes mutari, sed sensum sui, sive ego, a nativitate ad mortem omnino immutatum manere.

Viri docti experimentales Indi confirmaverunt hominem, per continuam, consciam, et independentem observationem sui ipsius diligenter intendens, independentem a fluctuationibus vigiliae, somniorum, et somni non-somnialis, naturam constantem et aeternam sui ipsius intellegere posse.

Saepe homo unum horum statuum conscius est. Dum vigilat, conscie conscius est, interdum etiam sui somnii conscius esse potest. Non insolitum est sentire se somniare dum somniat.

Per certas methodos et exercitia, homo conscientiam cuiusque statuum supra memoratorum conservare potest. Fortasse etiam quartum statum — beatum statum conscientiae superioris — consequi poterit.

Dum dormis, relaxatio involuntaria fit dum activitas in nervis et sensibus evanescit. Cum exercitatione, hanc relaxationem quis in vigilantia et per conatum conscium inducere potest. In somno profundo vel morte, relaxatio completa fit dum energia vitalis a corde et medulla spinali recedit. Per meditationem profundam, haec relaxatio completa conscie induci potest dum vigilat. Aliis verbis, omnis functio corporis involuntaria conscie et deliberate regi potest per exercitia specifica.

Veteres sapientes Indici mortem esse subtractionem vis vitalis e lucerna corporis humani, nervis, sensibus, et innumerabilibus canalibus energiae vitalis inclusis, concluserunt. Sicut electricitas non moritur cum e lampade fracta subtrahitur, ita vis vitalis non perit cum e nervis involuntariis subtrahitur. Energia deleri non potest. E corpore morte subtrahitur et ad energiam cosmicam redit.

Dum dormit, mens sensoria munere suo fungi desinit, cum cursus electricus in nervis ad tempus retrahitur. Morte, conscientia humana per corpus se exprimere omnino desinit, quod tum brachio paralytico similis est; dominus eius praesentiam eius sentit, sed eam moderari aut agere non

potest. Acta medica casum clerici describunt qui in comam incidit et circumstantes mortem eius apparentem lamentantes audivit, tamen sensus suos per functiones corporis exprimere non potuit. Mechanismi eius physici subito cessaverunt et mandatis mentis respondere recusaverunt. Postquam viginti quattuor horas in hoc statu egit, et cum ad sepulturam auferendus esset, magnum conatum adhibuit et movere potuit. Hoc incidentum perseverantiam sensus sui illustrat, etiam cum corpus exanime apparet.

Sapientes dicunt hominem conscie actionem et conscientiam a corpore separare, conscie statum somni observare, et voluntariam consciae actionis recessum a corde et centris spinalibus exercere debere. Hoc faciendo, quisque discit conscie accipere quod mors ei inscie et sine voluntate imponet.

Energia vitalis per medullam oblongatam corpus intrat et in receptaculo cerebri reponitur. Deinde ad quinque alia centra vitae et conscientiae in columna spinali descendit, ubi ad organa sensoria et reliquum corpus distribuitur.

Morte, energia vitalis omnino et definitive ad spinam retrahitur et corpus per medullam oblongatam relinquit. Yogi peritus, voluntate et conscientia, hanc energiam vitalem a corpore et sensibus ad spinam retrahere et ad summa centra perceptionis sacrae mittere potest, ubi gaudium "mortui" esse experitur, id est, liberati ab illusionibus sensoriis ex adhaesione ad conscientiam physicam limitatam oriundis.

Casus quidam in actis medicorum Francicorum aliorumque Europaeorum documentatus invenitur de viro nomine Sadhu Haridas, in aula imperatoris Indici Rajneet Singh. Hic casus demonstrat Sadhu Haridas potuisse actionem vitalem et conscientiam a corpore separare, deinde post aliquot menses eas iterum coniungere. Corpus eius subterraneum sepultum est, et regio sub stricta et

continua custodia per aliquot menses fuit. Hoc tempore, corpus eius exhumatum et examinatum est a medicis Europaeis, qui eum mortuum declaraverunt. Attamen, paucis minutis post hanc pronuntiationem, oculos aperuit et omnes functiones corporis sui in potestate recuperavit, multis annis postea vivens. Per praxim didicerat quomodo omnes functiones involuntarias corporis et mentis suae regeret. Erat eruditus spiritualis qui experimenta spiritualia a sapientibus commendata ad veram naturam legis cosmicae intellegendam fecerat. Propterea, continuitatem existentiae humanae post mortem et immortalitatem essentiae animae immortalis demonstrare potuit.

Qui sibi veritatem scientificam de reincarnatione demonstrare volunt, primum continuitatem conscientiae post mortem demonstrare debent, corpus ab anima conscie separando. Hoc fieri potest sequendo regulas a peritis spiritualibus Indicis saeculis ante constitutas. Cum quis discit vigilare dum dormit, somnia pro libitu inducere, et quinque sensus conscie separare — non passive ut fit dum dormit — et cum didicit functionem cordis moderari, tum mortem consciam vel statum inscientiae corporis (non statum inscientiae) experiri poterit.

Sapientes nostri dicunt hominem sibi ipsis conscium esse in omnibus pueritiae, iuventutis, et senectutis gradibus. Anima autem in corpore posita perpetuo conscia est omnium statuum successivorum quos homo experitur, inter quos est aliud corpus post mortem accipere et inter mundum physicum et aethereum transire. Haec veritas ab iis qui in scientia spirituali periti sunt, non disputatur.

Methodis ad quattuor status supra memoratos ducentibus exercendis, se ipsum in statibus existentiae suae indagare possumus. Conscie id indagare possumus per mortem, eius errationem in spatio cosmico, et eius reditum ad vitam in novo corpore.

Qui haec non docentur, conscientiam retinere non possunt per somnum maiorem, id est mortem. Itaque nullum statum priorem experti meminisse possunt, ne quidem periodos "somni profundi" per singulam vitam.

Methodis veterum eruditorum Indorum, qui leges illas probarunt et comprobaverunt, mundoque pretiosa et verificabili scientia donaverunt, sequentibus, veritatem scientificam de reincarnatione et omnibus aliis veritatibus aeternis discere licet.

Risus animae

Verus risus est risus felicitatis spiritualis, ortus ex contemplatione, meditatione de Deo, et sensu praesentiae Eius. Risus meus oritur ex profunda laetitia intra me — omnibus accessibili. Similis est fragrantiae emananti ex corde rosae florentis. Haec magna laetitia alios invitat ut se immergant in aquis sacris beatitudinis.

Quattuor status sunt quibus homo mediocris notus est: felicitas cum desiderium impletur, infelicitas cum id negatur, taedium cum neque laetus neque tristis est, et pax cum has affectiones vel status psychologicos voluptatis, doloris et taedii superantur.

Pax est status summe desiderabilis, ex absentia et doloris et voluptatis, et ex absentia taedii oriundus. Hi status perpetuo per superficiem animae undant. Postquam turbulentae undae doloris et voluptatis equitantur, inter quas crebrae immersiones in profunda lassitudinis, gaudium est in tranquillo mari pacis fluitando. Sed maior pace est extasis spiritualis — beatitudo animae — felicitas summa. Est gaudium perpetuum quod numquam evanescit, sed cum anima in aeternum manet. Hoc summum gaudium solum per conscientiam divinae praesentiae obtineri potest.

Si crateram aquae sub luce lunae ponas et deinde moveas, imaginem lunae distortam creabis. Cum aqua in cratera quiescit, reflexio clara fit. Momenta, cum aqua in cratera quieta est et faciem lunae clare reflectit, comparari possunt cum statu pacis contemplativae et statu profundae quietis. In pace contemplationis, omnes fluctus sensationum et cogitationum ex mente fluere desinunt. Et in hoc statu pacis profundiore, contemplativus, in illa tranquillitate, videt .plenam lunam divinae praesentiae in lacu animae reflexam

Pax est status passivus, absentia fluctuum voluptatis, doloris, et indifferentiae. Itaque meditator, post breve tempus, ad fluctus affectuum iterum experiendos trahitur. Sed quo profundior pax meditativa fit, eo magis in tranquillitatem spiritualem et, consequenter, in beatitudinem positivam transformatur, ita ut meditator gaudium perpetuo .renovatum et omnino contentum experiatur

Cum dormis, cogitationes et sensus passive sedas. Cum autem cogitationes et sensus conscie per meditationem sedas, primum quod experiris est status pacis, et musculi faciales tui naturaliter risum formant qui pacem interiorem reflectit. Sed ultra hunc statum pacis prospicere debes ut puritatem animae tuae percipias – puritatem intactam stimulis sensoriis vel reactionibus automaticis ad cogitationes cum sensibus coniunctas. Status quem deinde .experiris est perpetuae, semper renovantis beatitudinis

Prophetae et sancti hoc gaudium in cordibus suis perpetuo possident. Beata securitate et tranquillitate sentientes, a procellis irae inconcussi et invicti sunt, nec curae nec timores eos tangunt. Scalpello rationis vel perspicaciae utentes, cogitationes suas vel aliorum in mensa operationis mentis dissecare possunt, dum aequanimitatem et serenitatem servant. In hoc statu beato, omnis tristitia

evanescit, et discretio spiritualis in essentia quaerentis laeti illucet, eorum nexum cum Divino firmans.

Plerique risus ex bonis affectibus oriuntur, sive ex actibus benignitatis, sive ex sensibus amicitiae, amoris, lenitatis, sive misericordiae. Sed mirabilis modus ridendi est cum cor amore Dei repletum est. Tum quisque omnes amare poterit et constanter ridere poterit. Omnes aliae formae risus fugaces sunt, quia affectus, quamvis boni, micant, evanescunt, deinde extinguuntur. Sola res quae durat est gaudium Dei. Cum hoc gaudium habes, semper ridere potes; alioquin, non poteris affectionem sentire erga aliquem qui benignitati tuae cum ruditate respondet.

Virum novi qui magnum dolorem uxore mortua ostendit. Superficiales eius affectiones fictas perscrutatus sum et ei dixi, "Intra mensem iterum nupseris." Iratus me iterum videre recusavit, sed intra mensem a morte uxoris suae iterum in matrimonium duxit. Amorem suum erga primam uxorem immensum fuisse putabat, sed eam celerrime oblitus est!

Numquam obliviscar magnam lectionem quam a magistro meo, Sri Yuktswarji, didici, cum mihi hanc fabulam brevem narravit:

Cum puerulus essem, captus sum notione canem" parvum, deformis aspectu, qui vicinorum esset, possidendi, et per hebdomades tumultum in domo feci ut canem illum adipiscerer. Pertinaciter omnes oblationes animalium pulchriorum recusavi. Solum canem illum volebam, nullum alium".

Idem affectus homines tenet in eo quod infatuatio appellatur. Amantes tam magnetice ad vultum quendam trahuntur ut alibi solacium invenire nequeant. Sed pulchritudo quam in aliis quaerere debemus est pulchritudo

factorum nobilium, morum virtuosorum, et inclinationum .spiritualium, non pulchritudo corporis

Cum anima tua gaudio impletur, venusta evadis. Nihil amo nisi sincerum, innocentem risum, quia sine eo homines nihil differunt a pupis. Hodie dicunt se te in aeternum amaturos, et cras sepelientur. Ubi ergo est magnus amor eorum? Et ubi est illa absoluta certitudo, "Tu es vita mea, et "?te in aeternum amabo

Quod si sinas Deum tibi dicere, vel semel tantum, "Amo te," amor ille vere aeternus erit. Cur tempus terere quaerendo micas amoris humani, pugillum pecuniae, aut hoc aut illud, cum omnia in Deo invenire possis: omnem amorem in mundo, omnem potentiam quae exstat? Deum non ex cupiditate potentiae quaerere debemus, sed ex desiderio amoris. Tunc inveniemus maximum thesaurum. Et cum Deum amore profundo, sincero amamus, nobis exaudiet, et .amorem eius in cordibus nostris pulsare sentiemus

Quaerenti saepe meditari debet, nam vita Dei contemplatione dulcoratur. Meditatio multo maior est quam innumerabiles horas pecuniam, amorem humanum, vel aliud quod in mentem venire possit quaerendo consumere. Quo magis quis meditatur, et quo magis mens eius firmiter in statu spirituali dum laborat, eo magis capax fit ridendi. In illo regno sum nunc et semper — in beata conscientia Dei. Nihil me afficit. Sive solus sive cum aliis, gaudium Dei semper in me pulsat. Risum meum retinere potui. Sed illum risum adipisci labor arduus erat! Iidem risus etiam in te sunt — eadem gaudium et beatitudo animae in te resident. Non opus est eos adipisci, sed tantum eos recuperare. Eos per sensuum gratificationem temporarie amisisti, et eos .recuperare potes

Quicumque credit res corporales, quibus visum, auditum, gustum, olfactum et tactum frui licet, puram

gaudium afferre, graviter errat. Sensus enim felicitatem non praebent, sed potius ea nos privant. Si condiciones felicitati imponimus, ut puta dicamus "Nisi illam faciem videam, beatus esse non possum," numquam gaudium purum et sincerum gustabimus, quia voluptates sensuum fugaces sunt. Dies et anni pulchritudinem corporis laedunt. Omnia in mundo materiali legi mutationis subiecta sunt. Itaque, etiamsi quis omnem faciem pulchram in mundo videre, omnem sonum audire et omnia quae desiderat tangere posset, veram felicitatem tamen non inventurus est. Attamen se ipsos decipere possunt, putantes se beatum esse. Interdum, postquam magnum laborem ad aliquid obtinendum imposuerunt, inveniunt nullam felicitatem in ipsa re esse. Nihilominus, aliquam satisfactionem ex labore quod fecerunt capiunt, et ideo se beatos esse putant. Sed .huiusmodi satisfactio temporaria et fugax est

Ergo vanum est felicitatem in sensibus quaerere. Gaudium spirituale verbis et vultibus inveniendum et exprimendum est. Cum quis hoc facit, etiam parvus risus omnes circumstantes benedicto magnetismo suo involvet, et .alii laeti erunt

Sed solus Deus corda mutare potest. Non nobis ipsis tribuere debemus facultatem benefaciendi. Solus verus boni factor in mundo est Deus. Hic mundus Eius est. Si praesentiam Eius sentis et intellegis Eum omnia moderari, et si omnia Ei committis — bona facta et etiam mala — miraberis cum invenies omnes actiones tuas in bona facta .transformari

Cum conscientia Dei tecum est, nihil agere poteris quod Ei displiceat. Vitas nostras Ei dedicare debemus et agnoscere Deum esse qui cogitationes nobiles inspirat et nos ad bona opera peragenda incitat. Illud "ego" eliminare debemus, quod est maximum impedimentum huic cognitioni

liberanti. Homo manum tollere non posset si Deus scintillam vitae minimam in medulla oblongata [puncto primario per .quod vis vitalis corpus intrat] exstinxisset

Olim foris sedebam, et erat frigidissimum. Conscientiam meam intro verti, et in ictu oculi frigus omnino sentire non poteram. Immensa gaudio repletus sum, et interdum corpus meum et omnia circum me in unam lucem dissolvi videbam. Figuras circum me videre poteram si in eas animum intenderem, et mundum evanesceret si in lucem animum intenderem. Nihil sine conscientia videri potest. Si mentem tuam plene regere potes et intro, in te ipsum, inspicis, illam .magnam lucem divinam videbis, etiam oculis apertis

Cum oculos extrorsum convertis, conscientia tua mundum externum percipit. Omnia quae existunt imago movens sunt in pellicula cosmica Dei. Eo die, sensationes et cogitationes, quae conscientiae meae somnia erant, a Deo emanantes videre potui. Etiam gaudium purum sine ullis sensationibus sentire potui, cum conscientiam meam introrsum converti. Quamquam in illo frigore acerbo sedebam, vestibus levibus tantum gerens, frigus et visiones evanescere sentire poteram, et solam gaudium in se ipsum venire. Postea, dum illam magnam gaudium experiebar, .aliquas sensationes expertus sum

Nos ipsos ad Deum sentiendum exercere debemus. Non contenti esse debemus brevi precatione recitata aut simplici luce visa. Quicumque rationabiliter cupiditates sexuales moderari, sensus quodammodo moderari, et Deum totis viribus sequi potest, sine dubio divinum congressum experietur, si desiderium eius habeat. Etiamsi quis magnus moralitatis fautor sit et inclinationes ac indoles spirituales .habeat, hoc non sufficit sine vera divina perceptione

Si quis experientiam spiritualem desiderat, rite meditari et Deo dicere debet: "Domine, infirmitates meas novi, sed

non erunt impedimentum inter me et te. Solum tecum manere desidero, quia tu es qui me creasti et primum meum ".officium erga te est

Sapientes monent quaerentem ne se peccatorem putet, neque iustum se appellet et arrogans fiat, sed potius ut intelligat Deum secum esse et per se operari. Tum novum mundum videbit. Sine divina conscientia, hic mundus plenus videtur conflictu, violentia, et amaris ac terribilibus frustrationibus. Nullum refugium est nisi in illa suprema .divina conscientia

Intra unum momentum, Deus potest creare exactam imaginem cuiuslibet qui hunc mundum per mortem reliquit. Hanc veritatem agnoscere debemus: Deus vult nos intellegere hanc creationem esse tantum spectaculum. Si spectaculum nimis serio accipimus, patiemur et gaudium eius amittemus, nec vitam cum eius morbis, doloribus, .doloribus et oneribus ferre poterimus

Cum aliquid mihi dolorem corporalem affert, mentem meam in punctum spirituale inter supercilia colloco, et nullum dolorem omnino sentio. Sed cum ad fontem doloris animum intendo, id ut illusionem percipio. Si conscientiam spiritualem conservare potes, non dolebis cum umbrae illusoriae doloris ante animam tuam transeunt. Sine intermissione Deum ora ut se ipsum ut unicam et laetam .realitatem intra te revelet

Homines tantum temporis perdunt, et mors eos singulos rapit. Finis vitae est Deum cognoscere, et non oportet hunc .corpus relinquere nisi hoc propositum assecutus sit

Deus vult nos conscientiam nostram elevare et supra dualitates huius mundi ascendere, sed non permittet hominem hoc asylum illusionum perpetuo relinquere nisi se .a morbo libidinum sanuerit

Omnia quae facimus propter Deum facere debemus. Pro Deo laborare tam magni momenti est quam meditatio ad progressum spiritualem consequendum.

Nocte, cum discipulus de Deo meditatur, animus eius elevatur et in beatitudine Eius se immersum sentit. Cum opus suum interdiu peragit, memoriam illius status secum fert et gaudium eius retinet, sic in communione cum Deo manens, et semper ridere poterit et dicere: "Parva tristitia aut parva voluptas, aut parva pacis, nullam commotionem aut agitationem in semper renovante beatitudine animae meae efficere potest".

Fallaces vitae illusiones irridere debemus eamque tamquam seriem imaginum cosmicarum semper mutantium et transitoriarum considerare. Tum demum incantationem illusionis cosmicae effugiemus. In gratia Dei vivere debemus. Cum firmi et constanter inter varia vitae eventa stare poterimus, intellegemus Deum esse solam veram realitatem in universo. Deus nobis nocere non vult, quia nos ad imaginem suam creavit. Desinere debemus nos tamquam homines debiles cogitare et immensam potentiam cosmicam intra nos, quae liberari expectat, agnoscere.

Cum quis cancro vel alio morbo laborat, non res levis est. Attamen prophetae et sancti multa pertulerunt, aegros sanantes, quidam etiam mortuos suscitantes, et gaudium divinum per totam vitam cum eis mansit. Similiter, nos ad Deum cordibus, mentibus et intentionibus redire debemus. Sed eum attingere non poterimus nisi affirmaverimus nos eum super omnia desiderare.

Homo Deum interrogare non debet, nam si interrogaverit, tantum dubitationes metet. Leges eius nosse non poterit donec cum eo uniatur. Cur igitur tempus terere conando illas leges ex pura ratione intellegere?

Si fabulam legeres ubi heros male tractatur et sceleratus triumphare videtur, et ubi unumquodque caput priori contradicit, te frustratum et indignatum erga auctorem sentires. Sed cum ultimum caput legeris, te levamen sentires et eam fabulam mirabilem propter eius complexitatem et fabulam intricatam putares. Similiter, Deus auctor est maximae fabulae quae exstat, et contradictiones et complexitates creationis etiam maximam mentem humanam perturbarent. Sed cum eum in ultimo capitulo invenerimus, solutiones omnium mysteriorum vitae humanae revelabit, et de iustitia et sapientia eius nullam dubitationem habebimus cum responsum directe ab eo !accipiemus. Quam mirabile est hoc

Divina praesentia dubitationes, dolores et timores dissipat. Qui Deum in cordibus suis habitantem habent, timore superantur, ab eo fugientes et se ab illusionibus cosmicis liberantes. Tum arrident et dicent: "Tandem secretum vitae et mysteria existentiae novi." Sed non primum scientiam quaerere debemus. Deum primum amare debemus, et deinde nobis omnia quae scire volumus revelabit. Cum hoc acciderit, amice mi, risu perpetuo ridebis. Cogitationes tuae, verba, scripta et omnia quae agis gaudio radianti illius risus imbuentur. Ubicumque contemplaberis, fragrantiam risus relinques, et omnes qui locum illum .visitant cum Deo arridebunt

Semper ridere potes cum in eius ineffabili beatitudine .vivis, nam nimis sacra est ut de ea enuntietur

.Pax tibi sit

Egoismus et altruismus

Quod singulus aliis proicit vel mittit — verbo, facto, et cogitatione — eodem modo et eodem gradu ad se attrahet. Vera eorum natura per vultus et actiones revelabitur. Alii vibrationes vel undas psychologicas sentient, et reactiones eorum ad eas naturae illarum vibrationum — sive negativarum sive positivarum — commensurabuntur.

Quicumque viam mali egoismi amplectitur, alii omnia ei auferre conabuntur; si autem aliter se habet, alii ei liberalitatem et misericordiam ostendent.

Non omnia possidere possumus. Quae habemus donum Dei sunt, ad usum temporalem dum in hac terra vivimus destinata. Citius aut serius, rebus nostris discedere debebimus, sive per casus, sive per furtum, sive per detrimentum, sive per mortem. Ergo, cum aliquid adhaerere vel retinere conamur sola possessionis causa, nos ipsos decipimus.

Etiam haec corpora, in quibus tot annos viximus, aliquando relinquentur. Ergo, erratum est nos ipsos cogere ut credamus nos res possidere quae vere possideri non possunt. Cum aliquid nobis datur, intellegere debemus id nostrum esse tantum per tempus limitatum, et parati esse debemus id cum aliis communicare.

Cum quis plus quam desiderat concupiscit, magnae difficultates eum expectant.

Humilis qui Deum amat, maior est omnibus.

Deus a nobis non latet; per flores, per cogitationes nostras, et per totam creationem nobiscum loquitur.

Unicus finis existentiae est hominem impellere ad mysterium suum solvendum et ad intelligendum Deum post se esse.

Qui harmoniam et concordiam intra se sentiunt, harmoniam et concordiam in natura conscii sunt.

Nullum dubium est quin res necessarias, ut cibum, vestitum, et aliquam securitatem pecuniariam, habere debeamus, sed in his rebus quaerendis necessitates superfluas abicere debemus, atque hoc dico cupiditates manifestas et ardentes impetus plus quam necesse est possidendi.

Meminisse debemus, dum necessitates nostras implere studemus, aliis quoque in necessitatibus suis auxilium ferre debere et quae meremur cum minus fortunatis communicare.

Meminerimus nos partem integralem familiae globalis esse et sine ea vivere non posse. Qualis esset vita sine fabro lignario, inventore, aut agricola? Per commutationem operum et peritiae, Deus vult nos de aliis cogitare, nam grave est errorem solum sibi vivere.

Cum de nostra felicitate cogitamus, etiam de aliorum felicitate cogitare debemus. Non necesse est omnia propter familiam universalem relinquere, quia id impossibile est. Sed cum aliis compati debemus et eorum necessitates considerare, sicut Deus noster vult nos inter nos tantum dare quantum ab invicem accipimus. Alii sunt nostra maior persona. Sed homo mediocris de se ipso tantum cogitat, primum et ante omnia.

Nullum dubium est quin instinctus supervivendi validus sit. Sed mundus hunc sensum in nobis amplificat et necessitatem suggerit adhaerendi omnibus quae nostra sunt. Attamen, meminisse debemus omnes servos Dei familiam eius esse et nos omnes fratres et sorores in hac terra esse.

Deus homines ratione et perceptione donavit, ita ut famem et frigus experiamur. Agnoscendum est alios circa nos etiam famem et frigus experiri. Cum solacium nostrum quaerimus, etiam conari debemus ut aliis solacium inveniant. Quoniam dolorem et afflictionem oderimus, manum adiutricem porrigere debemus iis qui circa nos egent, ut eorum dolores leniamus et miseriam depellere possimus. Et ipsi sicut nos patiuntur, et quidam etiam plus .quam nos pati possunt

Si alicuius misericordia ad familiam et amicos restringitur, se ipsum restringit, et felicitas e vita eius fugit, .ut inopinatis difficultatibus substituatur

Parati esse debemus aliis pro viribus nostris auxilium ferre, et gaudium invenire in offerendo auxilio iis quos offendimus. Hoc non debemus sacrificium considerare, quia si id faceremus, auxilium onus fieret. Potius, gaudium interius sentire debemus, nam dare benedictum est, et est voluptas nota iis qui aliis auxiliari conantur, et materialiter et .emotionaliter, et qui corda eorum fracta reparant

Si mundus malum egoismum suum abiceret, paradisum .in hac terra videremus

Semina belli in corde malevolae avaritiae iacent. Primi homines primum clavas lapideas, quae postea in arcus et sagittas evolutae sunt, ad proprium avaritiae amorem ab aliorum avaritia defendendum utebantur. Postea, sclopeta et pistolae, deinde tormenta automatica, et deinde bombae et venenum gasicum inventa sunt — omnia ad avaritiae unius .coetus hominum ab avaritia alterius defendendam

Propter hoc odiosum egoismum, bella erumpunt, aequilibrium oeconomicum perturbatur, et recessio ac .deinde tristitia invalescunt

Potentia destructiva humanitatis plus crevit et evoluta est quam potentia constructiva. Haec fervor maligna — fervor egoismi malevoli — tandem rumpetur. Sed heu, multae vitae peribunt antequam humanitas expergiscatur et intellegat egoismum nationalisticum non minus noxium esse quam egoismum personalem. Natio fundamentaliter ex parvis coetibus constat, et hi coetus ex individuis constant; a .se ipso quisque incipere debet

Fines inter terras non fixi sunt, et gubernationes orbis .terrarum mutationibus continuis obnoxiae sunt

Egoismus qui felicitatem quaerit sine respectu iurium et felicitatis aliorum, vel qui iura et commoda aliorum propter suos fines conculcat, paupertatem, miseriam et infelicitatem gignit. Ditatio aliorum detrimento gravis error est. Magni homines altruismum suadent, qui in genuino desiderio .spirituali communicandi et dandi nititur

Communismus, qui extrinsecus multitudini abundantiam et prosperitatem pollicetur, non proficiet et aliquando corruet, quia in coactione et suppressione libertatum personalium fundatur (Nota: Haec oratio a Magistro Paramhansa anno 1937 habita est et ea conclusio revera .vera facta est!)

Si quis manibus pedibusque tantum intendit et caput neglegit, cerebrum non fungetur ad artes motorias dirigendas. Omnes functiones corporis coordinandae sunt. Similiter, mentes (qui decisiones capiunt) in nationibus et societatibus cum manibus pedibusque (qui opifices exercent) coordinate laborare debent, quia si commoda inter se confligunt, ordo corrumpetur, chaos praevalebit, et dolor .sequetur

Duo sunt magistri in mundo: qui Deum ducem et praeceptorem accipit, nihil timendum est. Qui Satanam ducem et ducem accipit, graviter patietur.

Verbum clavis plerisque hominibus in hac vita est "ego". Qui ingenio et inclinatione spirituali praediti sunt, de aliis tam cogitant quam de se ipsis. Qui de se solis cogitant, sibi inimicitiam et indignationem eorum qui circa se sunt adducunt. Sed qui aliorum sensus et studia considerant, inveniunt alios de se cogitare et eorum sensus considerare.

Si centum homines in oppido sunt, et singuli ab aliis capere conantur, tum singuli nonaginta novem inimicos habebunt. Sed si singuli aliis auxilium ferre conantur, tum singuli nonaginta novem amicos habebunt.

Ita vixi et nihil amisi dando aliis. Immo, omnia quae dedi mihi reddiderunt multiplicata gratia Dei. Nunc nihil desidero, quia quod in intimo meo possideo maius et pretiosius est quam quidquid mundus offerre posset. Quod homo vere quaerit est felicitas, et semel felicitate adquisita, necessitas circumstantiarum quae ad eam ducunt evanescit.

Rationem argentariam non habeo, quia sola mea pignus in hoc mundo est bonum affectum quem homines erga me habent. Nullum aliud pignus terrenum credo. Verae divitiae in cordibus fratrum et amicorum habitando consistunt.

Cum altruisti sumus, felices evadimus, et si hanc rationem sequimur, alii circa nos a moribus nostris afficientur et nos imitari conabuntur. Egoismum, qui radix est omnium malorum singularium et nationalium, eliminare debemus.

Altruismus conscientiam amplificat

Cum bona consilia aliis communicas, conscientia tua dilatatur. Cum de proximo cogitas, pars animi tui una cum illa cogitatione excitatur. Sed sola cogitatio non sufficit; parati esse debemus cogitationes nostras in actionem .transferre

Matrimonium lectionem altruismi praebet. Duo homines vitam communem communicare student. Deinde liberi veniunt, et parentes quae habent cum eis communicant. Sed cogitare de familia proxima tantum (id est, te et me solum, vel nos solum) est forma egoismi. Tempus veniet cum dilecti a nobis discedent, et ea est via vivendi. Hoc nos admonet finem ultimum humanitatis esse fines conscientiae nostrae expandere, pro aliis laborando et beneficia vitae cum eis .communicando

Altruismus possessori suo multa beneficia et magnam felicitatem affert, nam per altruismum quisque suam felicitatem conservat. Meum propositum est alios beatos .facere, nam mea felicitas ex eorum felicitate derivatur

Vere saporem rerum gestarum gustare non possumus nisi felicitatem nostram cum aliis communicamus. Non solum de familiaribus loquor, sed de omnibus hominibus. De aliis cogitare et eis pro viribus nostris auxiliari debemus. Hoc non significat nos ipsos pauperiores facere, sed potius veram et amicabilem sollicitudinem et voluntatem communicandi demonstrare. Principia iustitiae nobis ipsis primum applicare debemus. Altruismum aliis docere non possumus nisi ipsi altruisti sumus. A nobis ipsis incipiendo, bona exempla aliis .efficimur

Vitam meam aliis serviendo et prodesse dedicavi. Late iter feci et coram magnis auditoribus praelectiones habui.

Sed scio me aliis optime servire per scripta et doctrinas .meas

Turbae veniunt ad lectiones audiendas, non necessario ex vero amore. Homines veniunt ad inspirationem et solacium spirituale. Sed ego volo animas quae veritatem quaerunt, quae Deum amant. Ideo in necessitate meditandi .de Deo animum intendi, et adhuc intendo

Omnes qui seri et perseverantes in studio spirituali suo quaerunt, successu coronabuntur, si cum desiderio et .diligentia pergant procedere

Deum toto corde, tota mente, tota anima et tota vi diligere debemus, et proximum nostrum sicut nos ipsos .diligere

Quid sibi vult Deum toto corde, mente, anima, et viribus amare? Cor sensum significat, mens concentrationem, anima profundam harmoniam spiritualem in meditatione significat, et robur omnem nostram energiam ad Deum dirigere significat. Hoc significat Deum omnibus sensibus, omni concentratione in meditatione amare, et energiam vitae seu potentiam a rebus materialibus ad spiritualia dirigendo, .attentionem a corpore ad Deum transferendo

Deum sine contemplatione amare non potest, quia per contemplationem solam naturam nostram spiritualem, ut animam aeternaliter et in perpetuum Deo coniunctam, qui .eam ad imaginem suam creavit, experiri possumus

Thronum sublimis Dei amori intra nos aedificare debemus. Nihil in vita maioris momenti est. Nulla ambitio altior quam Eum amare, de Eo loqui, et alios illuminare ut .Eum cognoscant. Nihil aliud ab hominibus desidero

Iucundum est experientiam meam spiritualem cum iis qui eam sincere quaerunt communicare. Nihil mihi maiorem

gaudium affert quam cum eis de Deo loqui et eos adiuvare
.ut praesentiam eius experiantur

Mirabile est Deum amare et servos eius amare. Cum
eum invenimus, amorem eius in omnibus sentimus. Nulla vis
.maior est quam vis amoris in universo

Dominum altissimum in caelis et mariis sedentem video,
et in throno conscientiae meae praesentem intra me et in
animis omnium video, et eum in omnibus formis et
.manifestationibus eius infinitis in creatione amplector

Homines perpetuo quaerunt illam "aliam rem" quam
sperant sibi plenam et perpetuam felicitatem allaturam esse.
Animabus illis quae Deum quaesiverunt et invenerunt,
."inquisitio finita est, quia Deus est illa "alia res

.Deus te benedicat, et pax tibi sit

Spiritus et Umbrae

Eius realitas et essentia

Sunt fabulae et narrationes variae de spiritibus, larvis, goblinis thesaurorum venatoribus, veneficis, larvis cadaverum vorantibus, et vampyris. Et numerus eorum qui se cum his entibus congressus habuisse affirmaverunt non est parvus.

Ex multis casibus quos inveni, plerique homines gravibus hallucinationibus mentalibus laborabant. Quaedam talis mulier librum de bestiis sanguinariis et infernalibus legerat, et hallucinationes eius tam vividae erant ut sibi videretur larvam sanguinem suum omni nocte sugere. Quotiescumque me visitabat, convalescebat, sed notio larvae nocturnae in mente eius haesitabat, quia morbus recurrebat. Praemature mortua est, suis ipsius deliriis consumptus.

Fides in magia late diffusa erat saeculo XVI, et centeni homines, qui veneficae esse suspecti erant, falso accusati sunt de foedere cum diabolo et mortui sunt. Propterea Ioanna Arcensis ad palum ligata et in palo combusta est, quia venefica habebatur.

Est alius mundus, regnum aethereum, post hoc universum latens. Incolae eius in formis planetariis ex luce compositis inclusae sunt. Hae entiae, sive "umbrae," oculis nostris invisibiles sunt et plerumque in mundo suo continentur, sicut nos in mundo physico continemur. Si facile esset incolis malignis regni planetarii planum nostrum terrestre penetrare ut nobis nocerent, in perpetuo timore et terrore viveremus.

Terra nostra iam satis horrorum et terrorum habet. Certe Deus non vult addere ad dolores nostros interventionem spectrorum et daemonum!

Sunt tamen quaedam entia planetaria, quae spiritus errantes appellantur. Hi spiritus Terrae firmibus nexibus et desiderio ingrediendi corpus humanum, ut eo ut vehiculo voluptatum suarum utantur, vincti sunt. Hi entia plerumque invisibilia sunt et nullam vim habent homines communes movendi. Interdum, spiritus maligni corpus et mentem hominis ingredi et possidere possunt. Hoc solum fit cum homo mente inaequalis est, cum mens eius debilitata est otiosa vel non cogitans, sicut aliquis qui currum suum clavibus intus non clausum relinquit. In tali casu, vagus currum intrare et abire potest.

Spiritus errantes sunt animae quae corpora morte amiserunt, sed eis profunde adhaerent. Quare omni modo conantur corpore cuiuslibet hominis uti ad proposita sua assequenda. Feliciter, spiritus errantes vibrationes intensas cogitationis et conscientiae

spiritualis sustinere non possunt. Ii sinceri Dei quaerentes, qui de Eo contemplantur et meditantur, nihil timendum habent ab his entibus perditis et deceptis. Nam Deus est Spiritus Summus, et nullus spiritus, quantumvis malus, nocere potest iis qui Deum amant et Eius constanter meminerunt.

Ut naturam entium planetarum intellegamus, primum nos ipsos intellegere debemus. Cum Deus nos creavit, primum nos ut conscientiam creavit. Ex mente sua omnia complectente nos finxit, et ex hac perspectiva, imprimis entia mentalia sumus. Nonne verum est, cum aliquid novi creas, primum gradum esse exemplar eius in mente tua concipere? Deinde materiam necessariam colligis et tandem illam ideam ad vitam adducis. Hoc etiam ad nostram compositionem et compositionem totius creationis pertinet. Tres naturas habemus: naturam mentalem (ideam), naturam aetheream (materiam creationis), et naturam physicam (productum densum).

Corpus physicum ex sedecim elementis constat. Sed quomodo hae substantiae chemicae elementorum materialium coniunctae sint ut corpus instrumentum mentis fieret, vere mirum est!

Quidam currum novum quotannis emere volunt. Sed coguntur exemplar suum vetustum per sexaginta, septuaginta, vel etiam plures annos retinere! Etiam cum corpus deteritur, desiderium illud retinendi validum manet donec Deus dicat: "Satis! Libera me ex hoc corpore!" Tum homo e corpore putrescente prosiluit ut se in corpore aethereo ex luce et vitalitate composito inveniat. Gaudent invenientes se per novum corpus audiendi, videndi et tangendi facultatem habere, et se nulla ossa frangere aut carnem laedere posse.

Cum quis moritur, corpus eius physicum putrescit, sed corpus planetarium in statu originali in toto manet.

Ubi sunt illae animae quae Terram reliquerunt? Per aethere vagantur. Fortasse dicas, "Hoc impossibile est," sed hanc comparationem faciamus:

Si membro gentis primitivae dicerem musicam in aethere exstare et capi audirique posse, mihi riderent, vel fortasse etiam perterrerentur. Sed si radiophonum adferrem et ad stationem musicam et carmina transmittentem accommodarem, assertionem meam refutare non possent. Similiter, aliis demonstrare possum entia extraterrestres aethere iter facere, et ipsi id negare non poterunt. Mundus extraterrester hic est, ultra densas vibrationes universi physici.

Si homines multitudinem entium planetarum in aethere circum se videre possent, multi timore correpti essent, et quidam caros suos defunctos quaerere conarentur.

Si oculum spiritualem profunde intendis, per visionem internam mundum radiantem percipere potes, in quo omnes animae quae ad regnum aethereum transierunt vivunt. In hominibus, cor quasi receptor agit, et oculus spiritualis lucem transmittit. Etiamsi caros tuos defunctos videre non potes, si affectus tuos in corde tranquille dirigis, praesentiam eorum tibi carorum, qui in corporibus lucidis existunt, libertate a vinculis corporis physici fruuntur, senties.

Multa entia planetaria video quae planum Terrae reliquerunt, sed me videre non possunt. Me eis visibilem non facio, sed ea videre possum si volo.

Ergo, non sumus omnino liberi cum corpus relinquimus morte. Animae nostrae in duabus formis

subtilibus inclusae manent: planetaria (corpore energetico) et causali (corpore cogitationis).

Cum homo formam physicam assumit, in hoc mundo fit ens visibilis. Post mortem corporis sui, in mundo planetario manet ut "larva," id est, ut ens invisibile, praeditum facultate mentali et eadem mentalitate ac notis quae eum distinxerunt per vitam terrenam.

Incolae mundi planetarii, scilicet, inter se videre possunt in corporibus suis luminosis, sed entia planetaria nobis in Terra plerumque invisibilia sunt, nisi sciamus quomodo mundum planetarium per oculum spiritualem penetrare. Cum animae corpora aetherea exuunt et in statum mentalem mundi causalis ingrediuntur, non omnino evanescunt, sed potius omnino invisibiles fiunt, sicut cogitationes invisibiles sunt.

Cum animae a cupiditatibus carnalibus liberantur, non amplius opus est eis iterum in Terra incarnari. Hae animae deinde inter regnum planetarium et paradisum causale moventur, in plano planetario incarnari pergentes donec liberatio spiritualis ab illo statu etiam obtineatur. Cum omnia cupiditatibus causalibus exhausta sunt, individuum vere liber fit, seu anima libera.

Si anima defuncta adhuc desideria non impleta ex existentia terrena habet, ea desideria in regno planetario sentire perget et se in corpore physico exprimere cupiet. Itaque anima illa, cum corpore planetario, ad cellulam (spermatozoidem) ex spermate et ovo formatam retrahitur, et ut infans recens natus reincarnatur.

Imprudens est homini sibi perpetuo ullam defectum physicum tribuere. Finge aliquem bracchium in hac vita amittere, et notionem huius

amissionis in conscientia eius insinuare, se persuadentem se numquam iterum eo uti posse. Cum reincarnatus fuerit, secum feret illam sensationem bracchii amissi. Si haec cogitatio negativa satis fortis est, opus creatorium activitatis vitalis consciae, quae bracchia novi corporis creat, impedire potest. Ergo, homo numquam se per imperfectiones et defectus corporis physici definire debet. Tales limitationes ad animam non pertinent, quae est pura et perfecta Dei imago.

Itaque vides te, antequam formam corporalem induisti, spiritum fuisse, et post mortem te iterum spiritum rediturum esse. Spiritus sumus etiam cum dormimus, quia dormientes nos ipsos tamquam corpora physica omnino non conscii sumus. Ergo, cum spiritus sis cum dormis, et post mortem spiritus eris, cur spiritus timeant? Hoc est quod semper fuisti — spiritus — et semper eris — et hoc est quod eris in aeternum.

Sola differentia est, cum regnum planetarium tempore mortis ingredieris, non potes pro arbitrio corpus physicum simile ei quod nunc habes creare. Soli Magni Magistri qui cum Summo Creatore uniti sunt hoc facere possunt. Animae spiritualiter provectae vibrationes subtiles vehiculi planetarii in corpus tangibile intensificare possunt.

Mortem timemus propter dolorem et notionem deletionis. Haec est falsa opinio. Iesus Christus se discipulis suis in forma corporali post mortem revelavit. Lahiri Mahasaya in carne et sanguine rediit die post mortem. Demonstravimus eos non periisse.

(Et Nuntius, pax ei sit, dixit, "Qui in somniis veracissimus est, is in sermone verissimus est." Et, "Quicumque me in somnio videt, quasi me in re videat.")

Quamquam casus polorum spiritualium rari sunt, non dicendum est testimonia eorum falsa esse.

Ipse magistrum meum, Sri Yuktsuwar, vidi, qui post mortem circiter tres menses resurrectus est (vide "Mundos Spirituales: Realitas et Natura Eius" in hoc situ).

Libri sacri sapientiae affirmant animam humanam essentialiter esse reflexionem spiritus divini. Numquam experitur agoniam mortis aut dolores partus, eiusque existentiam aeternam esse quamdiu ipsa existentia durat. Haec anima aeternaliter vivit et immutabilis est, a corruptione intacta et a deletione non affecta.

Saepe discipulus aegrotus procul habitans corpus meum planetarium ad se attraxit per vim devotionis et amoris sui. Unum tale exemplum hic accidit cum discipula nomine Seva Devi. Haec discipula erat insigniter devota. Olim, graviter aegrotavit, sed rem ab omnibus celavit. Cum eam in nosocomio visitavi, mihi dixit: "Quaeso, Deum roga ne me diutius in hoc corpore teneat."

Postea, ad eremitorium Encinitas in litore Pacifico reversus sum, et mane quodam subito vibrationem planetariam perspicuam Sevae Devi sensi. Per devotionem et amorem spiritualem suum, corpus meum aethereum ad se attraxit. Statim corpus meum physicum rigescit, quasi vita ab eo recessisset. Postea mihi dictum est Sevam Devi subito exclamasse, "Swamaji adest!" paulo antequam corpus meum reliquit, cum conscie sciret me in alterum mundum translatum esse.

Postea eam vidi, corpore radiante, in una ex classibus meis sedentem, prorsus ut in vita sua apparuerat. Si quis me tunc tetigisset, is quoque eam videre potuisset, quamquam ii qui in tali statu

conscientiae spiritualis sunt, ab aliis eos tangere non permittunt.

Mortis limen saepe transiimus et ad vitam reversi sumus, cur igitur mortem timemus? Venit ut nos liberet. Scilicet mortem non optare debemus, sed solacium in ea invenire debemus — cum sua sponte advenit — ut nos a variis malis liberet.

Homines etiam mortem timent propter longam moram in hoc carcere physico, adeo ut eam relinquere timeant. Sed stultum est homini timere.

Cum voluntas Dei sit ut hoc antiquum exemplar physicum usque ad mortem possideamus, illud conservare et necessariam curam praebere debemus.

Fabula in India narratur de iuvene moriente qui, cum gemitus doloris et angorem discessus circum se audivisset, clamavit:

Noli animam meam clamoribus misericordiae tuae offendere

Cum aeterna lucis et amoris regna ingredieris

Ego sum qui te misereri et condicionem tuam miserari debeo.

Quod ad me attinet

Nullae amplius aegrotationes post hodiernum diem

Ne os quidem fractum

Nulla tristitia, nullus dolor acerbus

Quia de gaudio somnio et in mari gaudii nato

Et gaudium spiro

Horae laboris extensae!

Homo nescit quid sibi in hoc mundo futurum sit; inter timores et anxietates animi vivit. Qui decesserunt eum miserantur et ex suo mundo benedicunt. Haec matri dixi quae filium amiserat, et simulac explicationem finivi, lacrimas statim abstersit et dixit: "Numquam tantam pacem sensi. Gaudeo scire

filium meum liberum esse. Putavi aliquid terribile ei accidisse."

Multi homines spiritualiter provecti corpora sua aetherica videre possunt.

Cum corpus aethereum ascendit vel corpus physicum tempore mortis relinquit, homo discedens corpus suum mortuum videt. Haec eadem experientia fit cum yogi provecti corpus physicum per voluntatem transcendunt, quod eis permittit ut corpora sua pro arbitrio relinquant et ad eam redire possint. Multi autem qui hoc facere posse credunt errant. Simpliciter cogitare de aliqua re experienda non significat eam futuram esse. Methodum nosse essentiale est.

Olim, vir quidam Novi Eboraci ad me venit et contendit se posse aethere iter facere (ex corpore physico). Ei respondi, "Non puto; tibi fingis te hanc facultatem habere." Sed ille me experiri institit. Consensi et dixi, "Bene, ergo aethere iter fac et deorsum descende et mihi narra quid in popina illic deorsum agatur."

Paulisper tacuit, deinde dixit, "In angulo dextro est clavile magnum."

Certus eram eum id imaginari, quia respiratio et pulsus eius normales erant.

Itaque dixi, "Immo vero, duas mulieres circum mensam sedentes ibi inventuras esse puto." Ille me derisit. Tum simul ad popinam ivimus, et nullum clavile in angulo erat, sed duae tantum mulieres circum mensam sedentes. Tandem amicus noster intellexit se suis ipsius phantasiis deceptum esse.

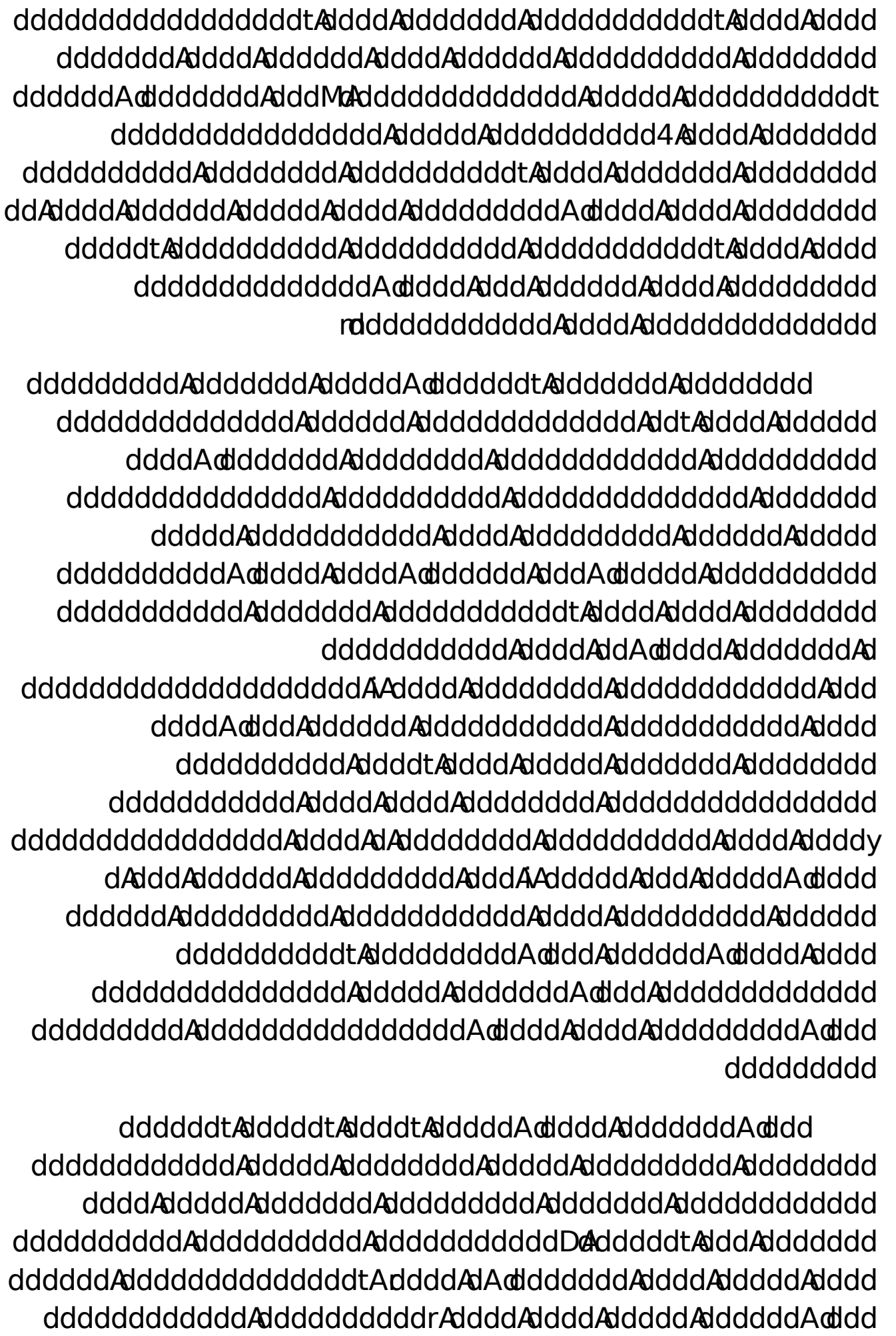
In meis visionibus planetariis esotericis, saepe res terrificas video, sed mihi quasi pelliculae videntur. Mundus ad nos oblectandos, non ad nos cruciandos aut terrendos destinatus erat. Et Deus Omnipotens

drama creationis suae incredibiliter complexum reddidit, contradictionibus boni et mali plenum.

Nos ipsos exercere debemus ut naturam nostram spiritualem occultam intellegamus. Sed hoc fieri non potest quamdiu cogitationes nostras perpetuo ad corpus physicum restringimus. Continua occupatio rerum materialium nos materialistas reddit et aspirationes nostras spirituales suffocat. Deum in vita nostra summum momentum habere debemus. Si eum in secundum locum relegamus, ad nos non veniet, et nos eum non cognoscemus. Tentationes mundi numerosae sunt et semper praesentes. Qui spiritualitatem desiderant, voluntatem suam excitare et viam suam per densam tentationum silvam sequi debent ut ad regnum tutum et serenum perveniant.

Ascensus planetarius aethereus conscie experiri potest tantum cum homo profundos status ecstasis spiritualis ingreditur, conscientiam suam ad altiorem gradum conscientiae expandens. Per oculum spiritualem, quemvis punctum in spatio percipere potest, sive in hoc mundo sive in regno aethereo. Etiam limites temporis et spatii transcendere possunt. Quidam individui spiritualiter provecti facultatem habent corpora sua aetherea et etiam physica in quemvis locum condensandi. Hic status bilocatio, sive praesentia dualis, appellatur, ubi quis in duobus pluribusve locis simul esse potest. In hoc statu, corpus physicum in statu animationis suspensae est, similis mentis extase. Cum magister summum gradum ecstasis spiritualis (gradum divinae cognitionis) attingit, omnes functiones suas normaliter exsequi potest, dum in sacro statu raptus immersus manet.

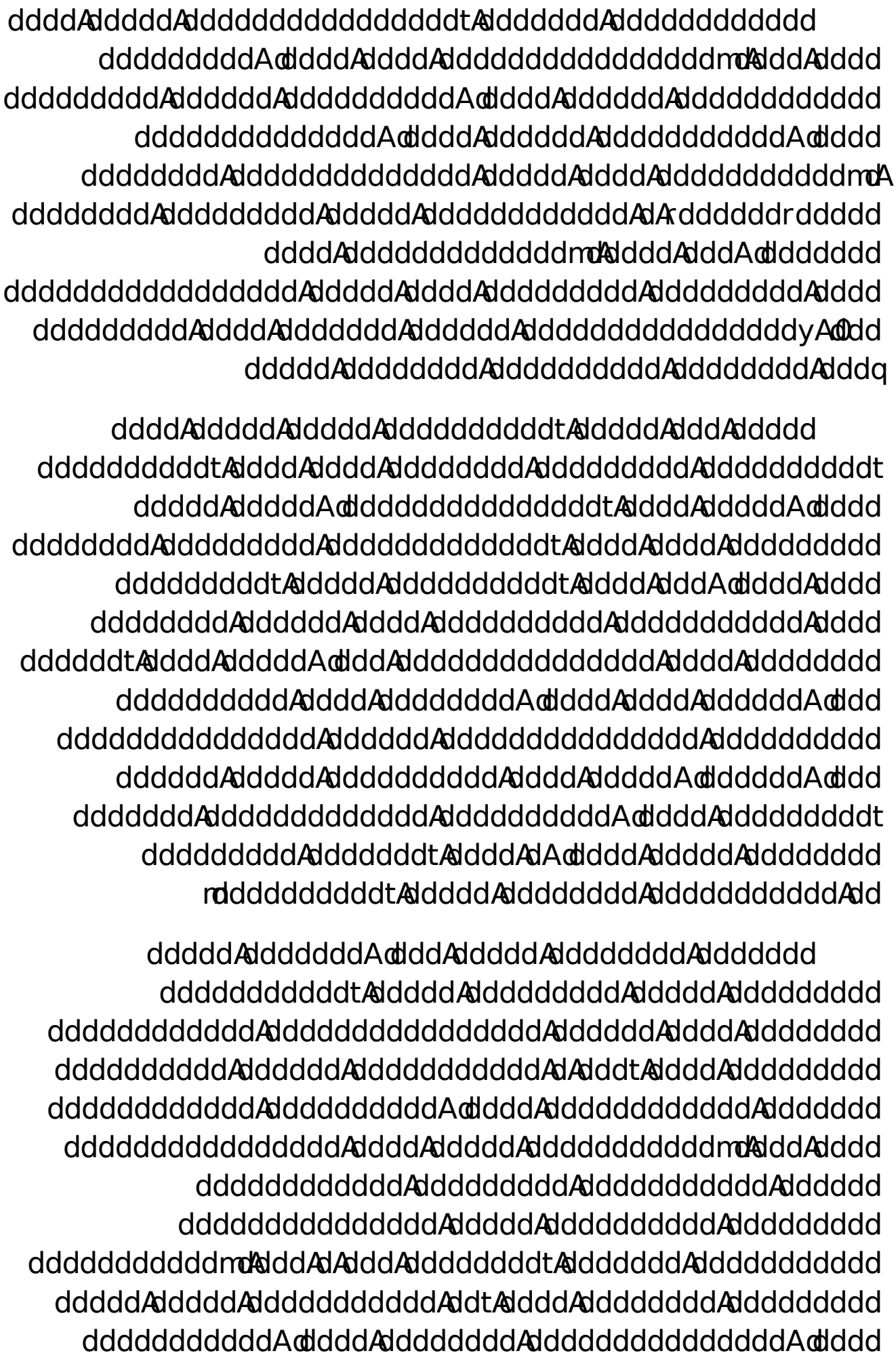
Qui in Deo refugium quaerit, a nemine laedi potest, neque quidquam timendum est, dummodo in

ddddddddddddAddddddddtAddddAddddddAddddt
ddddddddddddAddddddddAdddddddddddddtAdddddd
dddddddAddddddAddddddAddddddAddddAdddddddAddddd
dddddddAddddAddddddAdddddddddmdAddddAdddddddddddd
ddddddAdddddddAdddddddAdddddddddddddAddddddtAdddd
dddddddddAdddddddddddddAdddddddddAdddddAdddddd
dddddtAddddddddddAddddddddAdddddAddddAddddAddddd
ddddddddAddddddddddAdddddddddtAddddAdddddAdddddd
ddddddddddAdddddddddddddddddmdAdddtAddddAdddd
dddddddddddddddAddddAdddddddddAddddddddAdddd
dddddddddddddddddddmdAddddddddtAdddddddddAddddddAdddd
dddddddAddddAddddtAdAdddddddddddAdddddddddAddddAdddd
dddddddddddddddmdAddddddtAddddAddddAdddddddddddAdddd
ddddddAdddddddddddAdddddddddddAddddAddddddddAdddd
ddddddddddddddddddAdddddddddddmdAddddAdAdddddAdddddd
mddddddddAddddAdddddddddddd

ddddddddAdddddddddddddAdddddddddAddddddddd
ddddddmdAddddddddddAdddddddddAddddddddAdddd
dddddddddddddAdddddddddddddAddddAdddddddddddddmdAddd
dddddddddAddddddAddddddtAddddAddddAdddAdddAddd
ddddddddAdddddddddAdddAddddddddAddddddddddd
mddddddddddAddddAdddddAdddddddddddddd

ddddAdddddAddddAddddddddddAddddddddddddd
ddddddddddAddddAddddddddddddAddddAdddd
ddddddddddddddddddAddddddddddddddddAdddddd
dddddddddddAdddddddAdddddAdAddddddAdddddAddddAddd
dddddddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddAdddd
ddddddddAddddddddddddddAdddddddddddAddddAdddd
ddddddddddAddddddAdddddddddAiAddddddAdddddddddAdddd
dddddAddddddddAddAiAdddddAdddddAddddddddAdddddd
ddddddddddAdddddddddddddddddddddddAddddAdddd
mddddddddddddddddddd

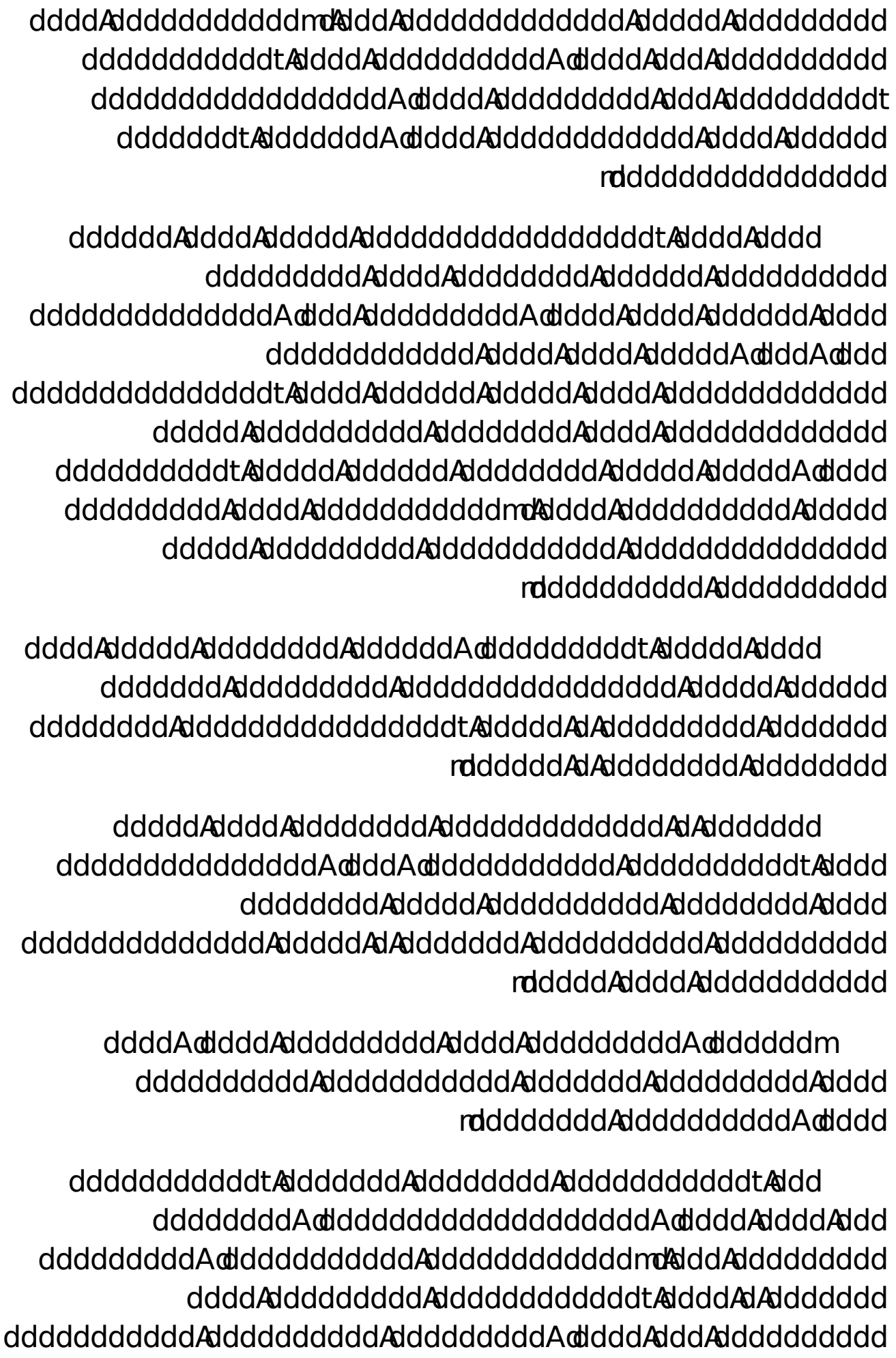

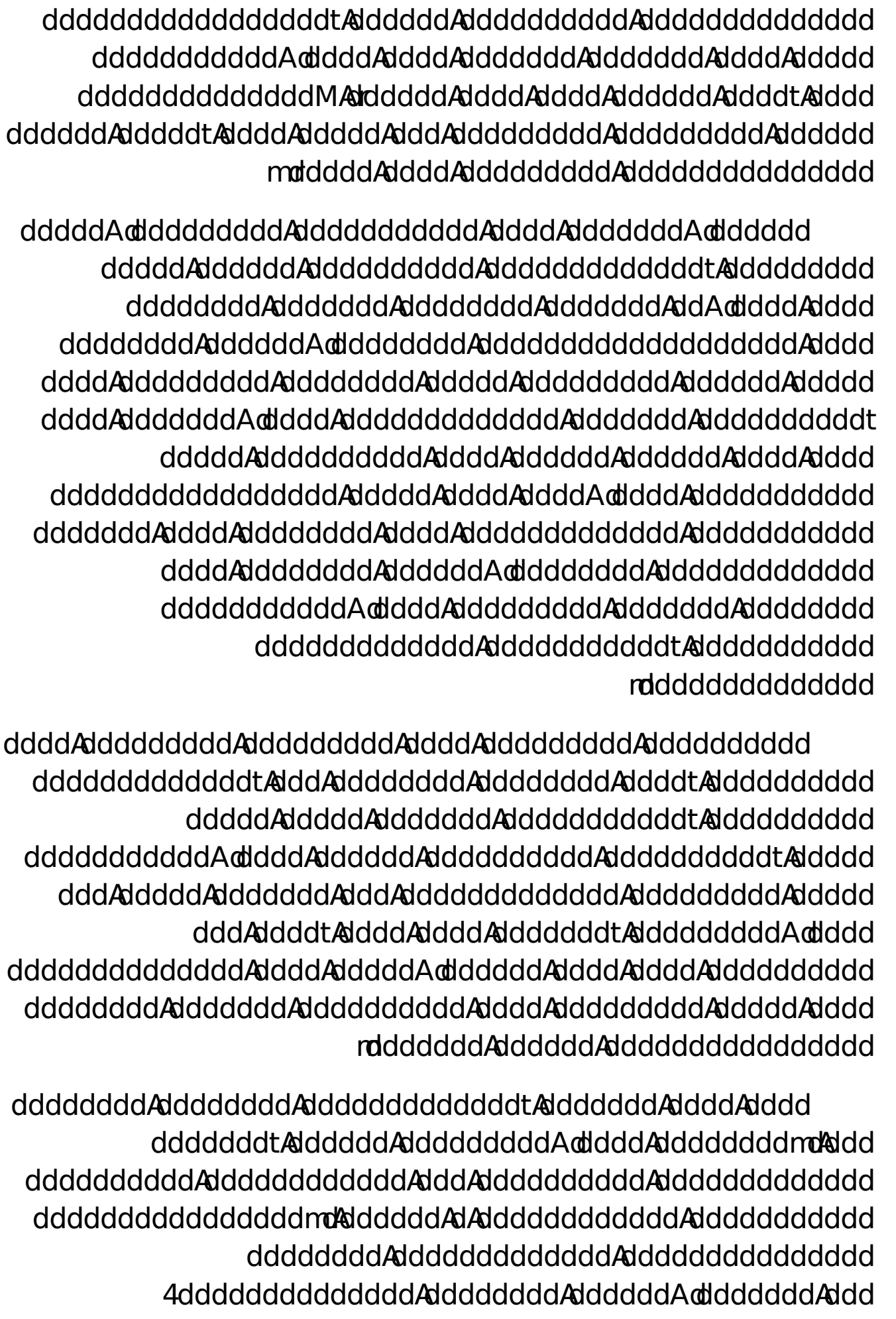
ddddAddddAddddAddddddddddmdAddtAdAddddAddddddddd
mddddddddddAddddAddddAddddddddddddAddddddddd

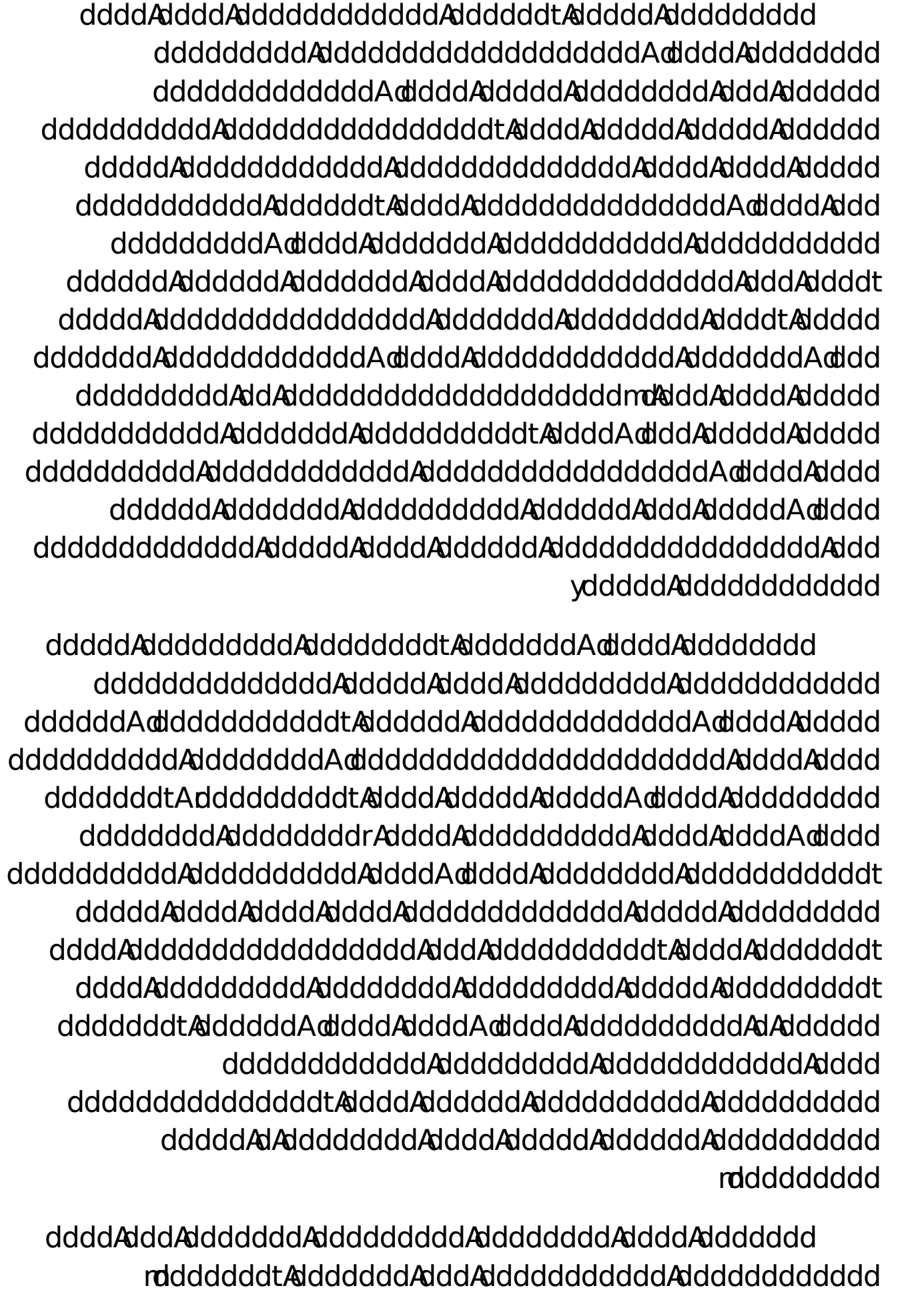
ddddddddAddddddddAddddAddddddddAdddddd
ddddddddddddmdAddddAddddAddddddddddddAddddddddddd
ddddAddddAddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddddm
ddddAddddAddddddAddddddddddddddddAddddddddd
ddddddddddddddddtAddddddAddddddAddddAddddddddddd
ddddddddddddddAddddAddddAddddddAddddddddAddddddd
ddddddddddddddAddddAddddddddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddddddmdAddddAddddddddddAddddddddAddddd
ddddddddddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddd
ddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddddt
ddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddddddddtAddd
ddddddAddddddAddddAddddddddAddddddMAddddddtAddd
ddddddddddddddAddddAddddddddddddtAddddAddddAddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddddddmdAddddddddddd
ddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddd
mddddddAddddAddddAddddddddAddddAddddd

ddddddddddddAddddddddddddAddddddddAddddAddddAddd
ddddddddddddtAddddddddAddddAddddddddddd
ddddddddddddddddAddddAddddddddddddddddddAddddAddd
ddddddddddtAddddddAddddddAddddddddddddddddAddddAdd
ddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddddddddmdAddddAdd
ddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddt
ddddAddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
mddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddAddddAddddddddddddddtAddddddAddddddAddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddddAd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddAddddAddddAddddddddAddddAddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

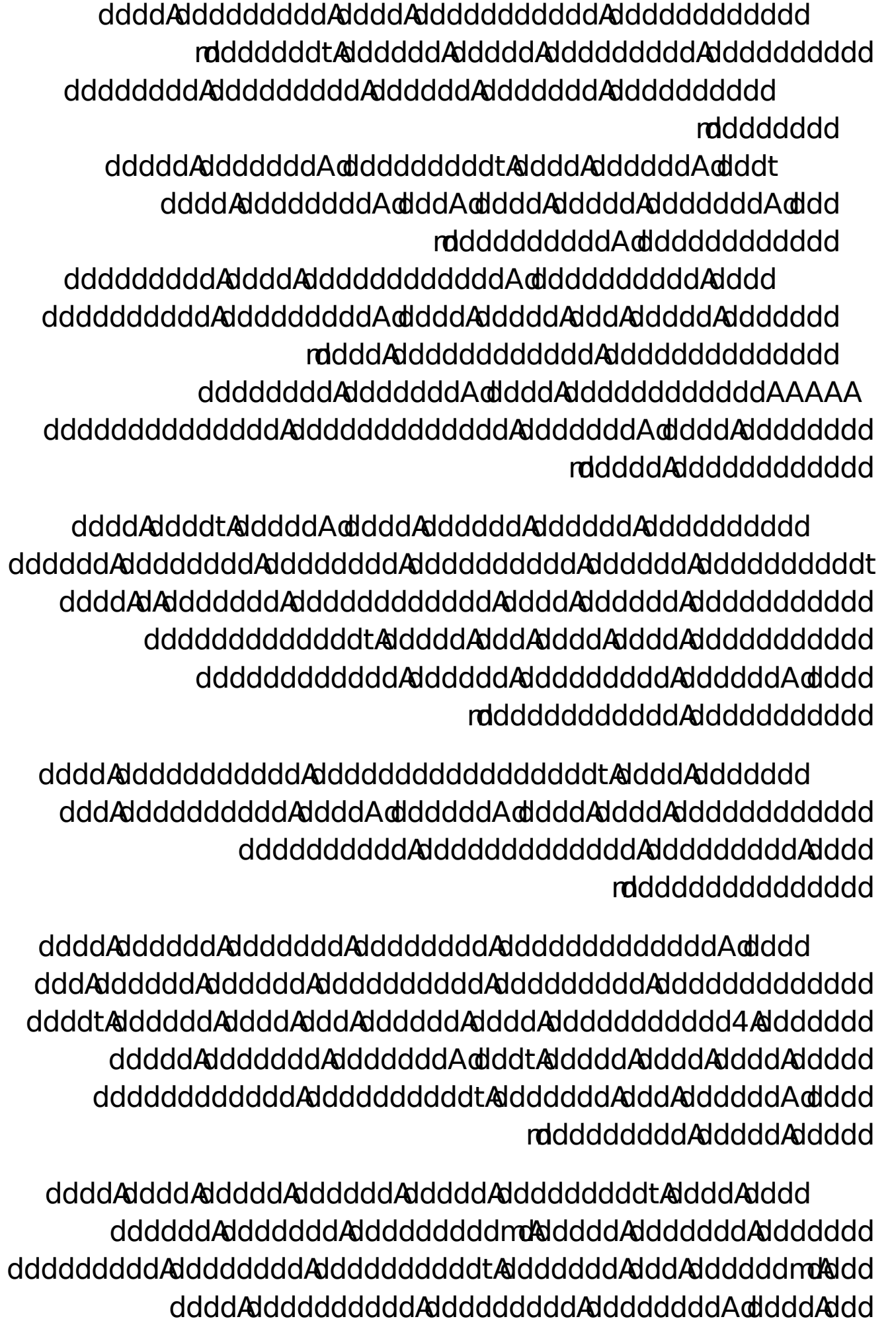
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAA

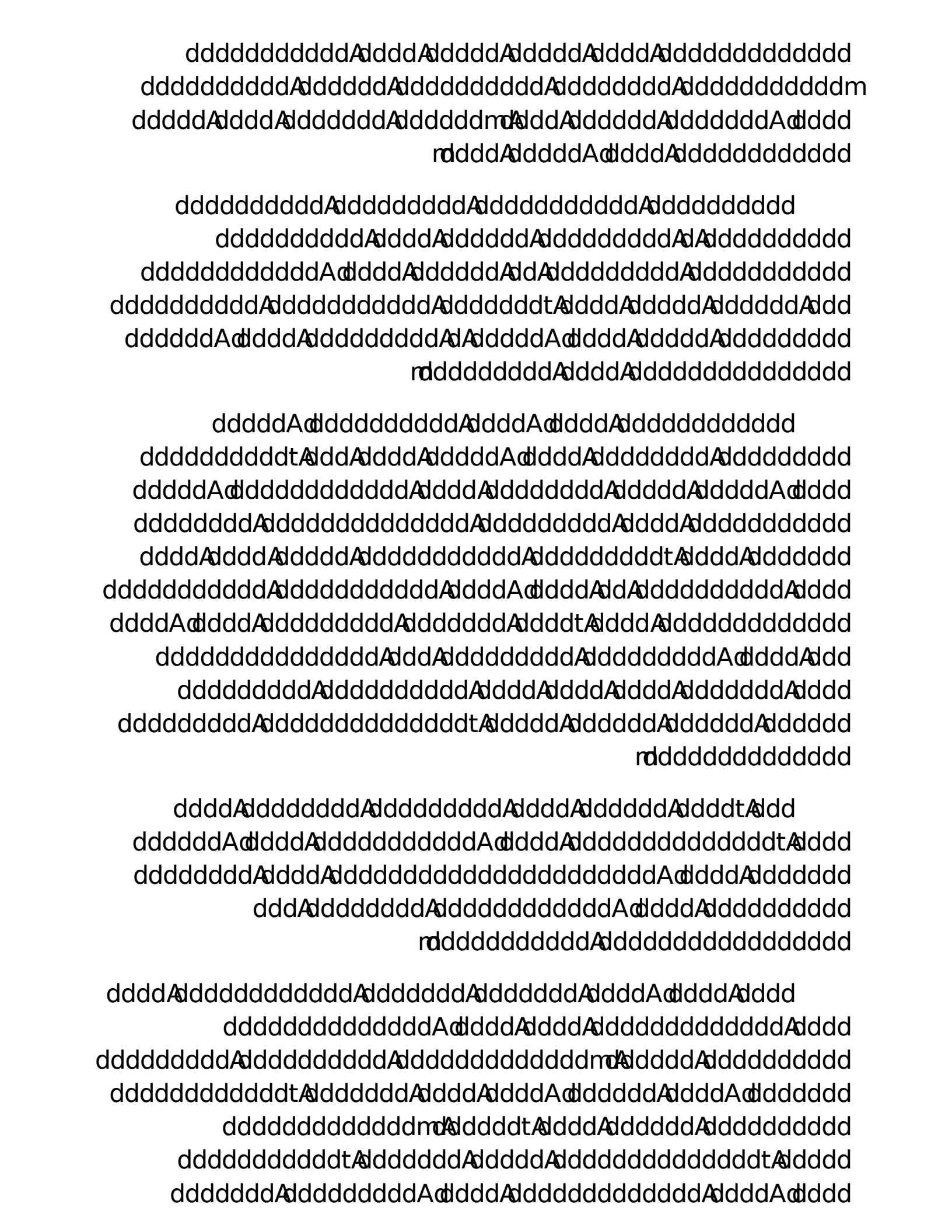
dddAddddddddAddddddAAdddtAddddAddddAddddd
dddAAddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddddAdd
ddddddAddddAddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddddmdAddAddddddAddddddddAddddAddddddddAddd
ddddddddAddddAddddddddddddddddmdAddddAddddAddddd
ddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddAddddddd
dddAddddddddddddddAddddddAddddddddd
mddddddddddddddddAAddddddddAddddAddddddd

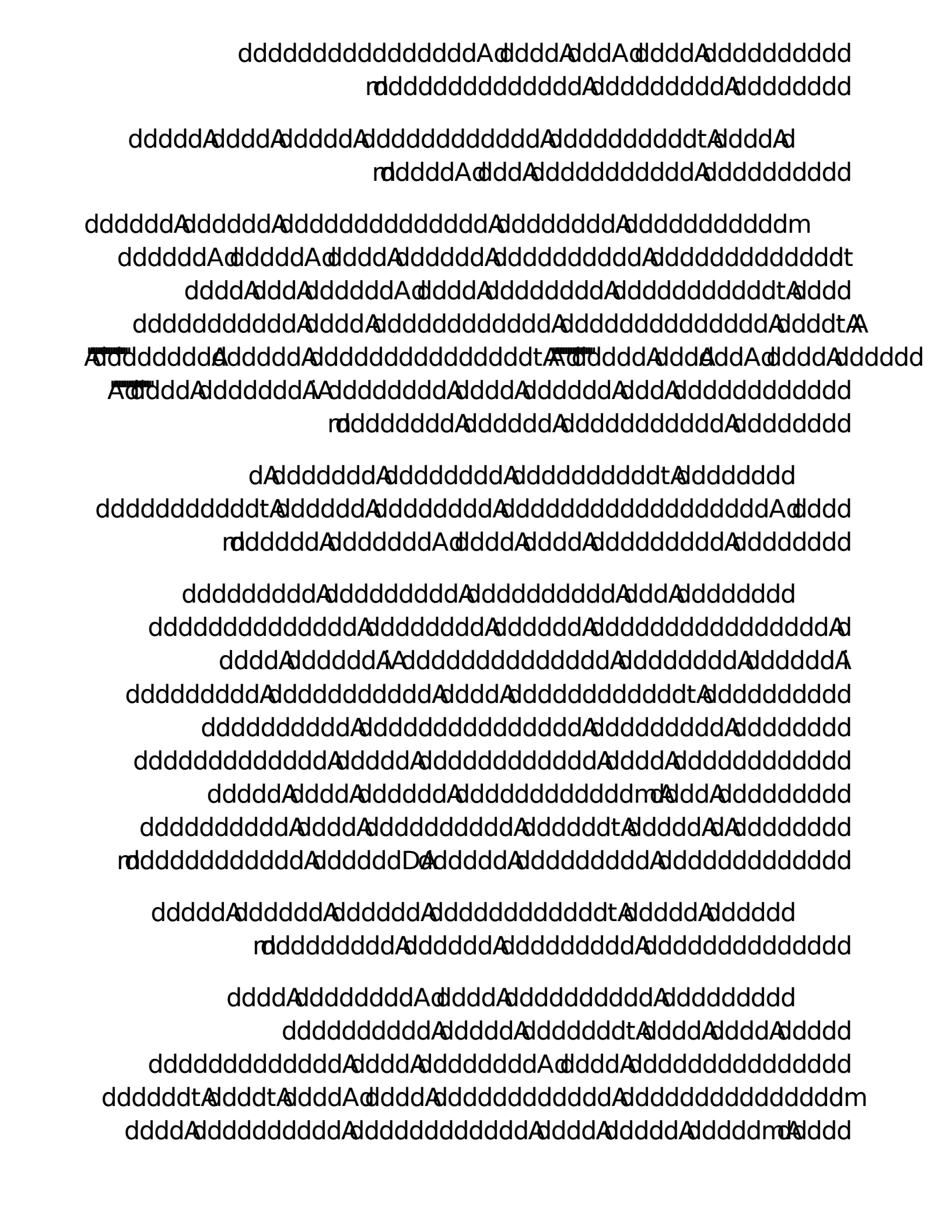
ddddAddddddAddddddddAddddddddAddddddddddddt
ddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddd
ddddddddddddddddtAddddAddddAddddddddddtAddddAddddd
mddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddd

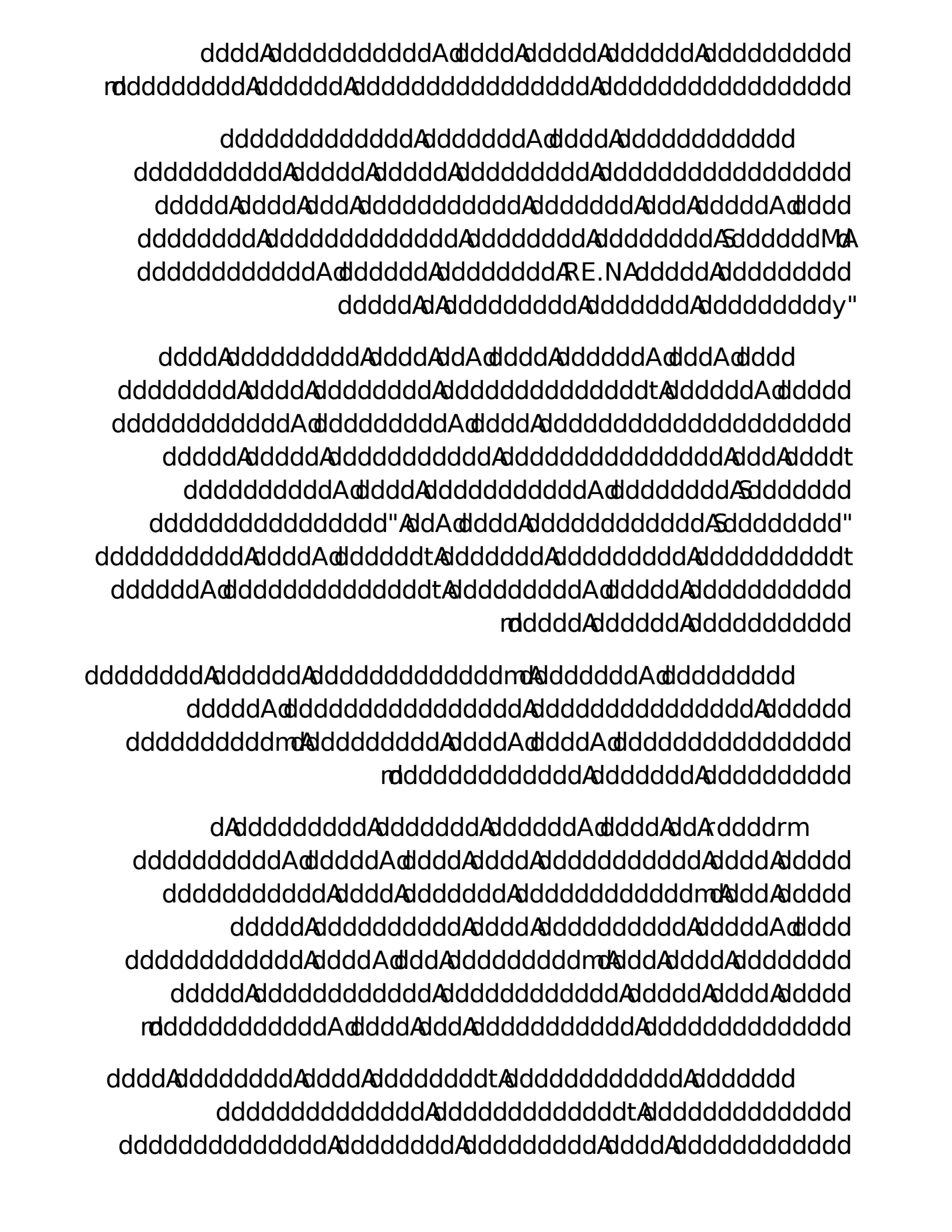
ddddAddddddddddAddddddAddddddddddmdAddddAddddddd
ddddAddddddtAddddAddddddAddddAddddddddAddddAddddddd
ddddddddAddddddddddddddmdAddddAddddtAddddddddt
ddddddtAddddAddddAddddddddddddddAddddAddddddAddddd
ddddAddddddddddAddddddAddddddddddddddmdAddddddtAddd
ddddddddddddddAddddddddAddddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddddtAddddAddddddd
mddddddddddddddddddddddddd

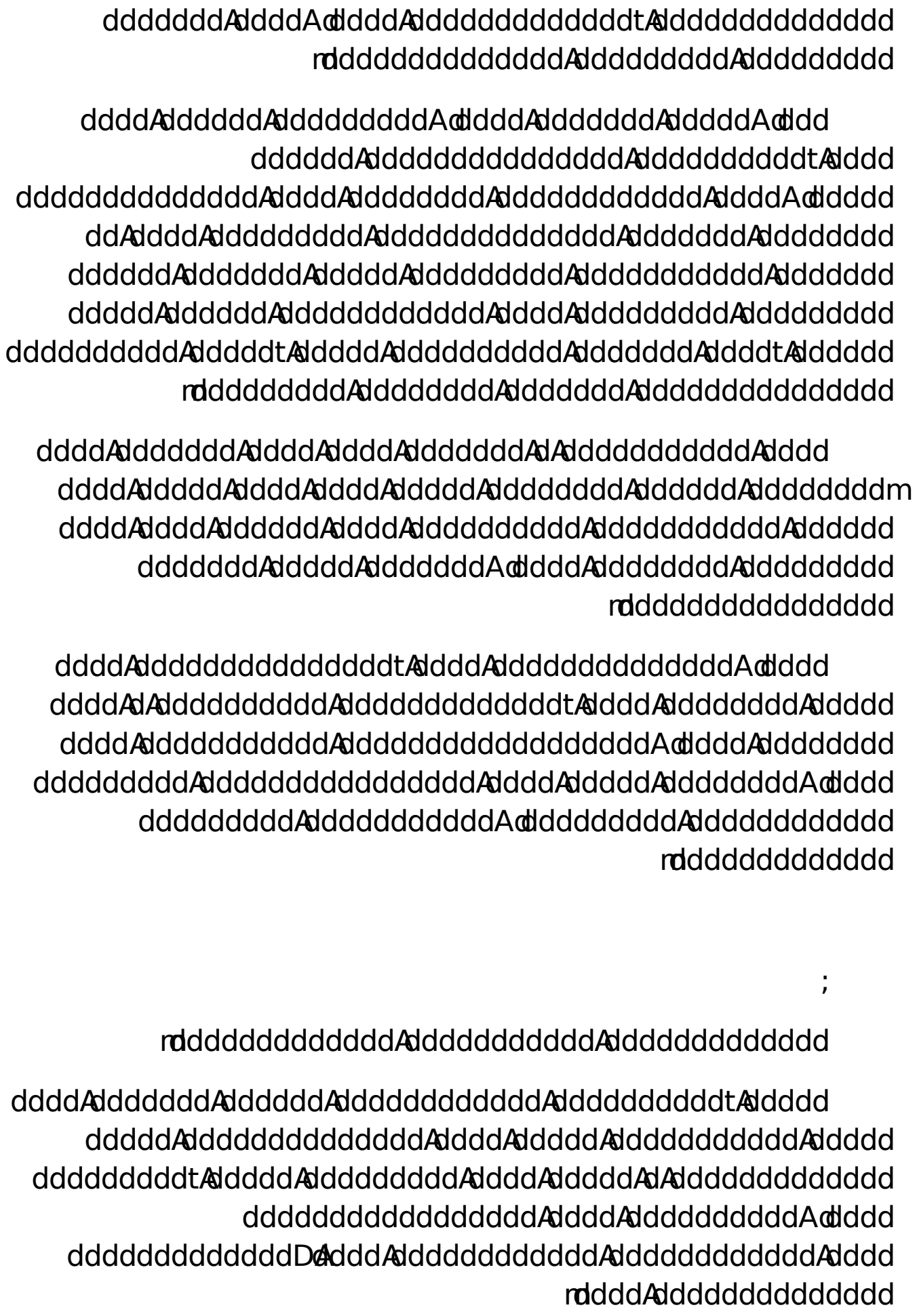
ddddAddddddAddddddAddddAddddddddAddddddAddddAddd
ddddddddddddddddAddddddddtAddddddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddAddddAddddddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddddAddddmdAddddAddddddddAddddddddtAddddd
ddddddAddddAddddddAddddAddddAddddddddddddddddAddd
mddddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddd

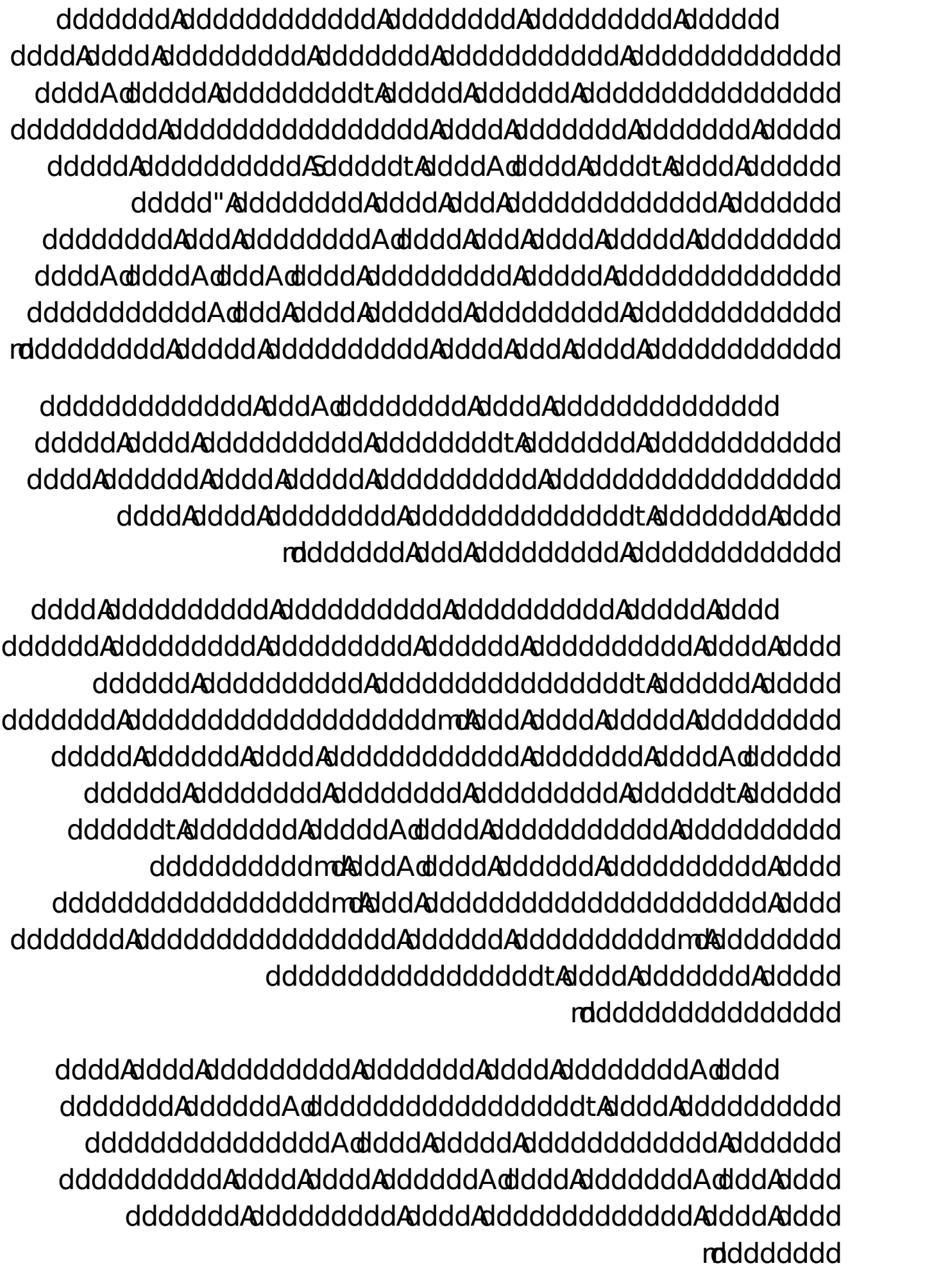

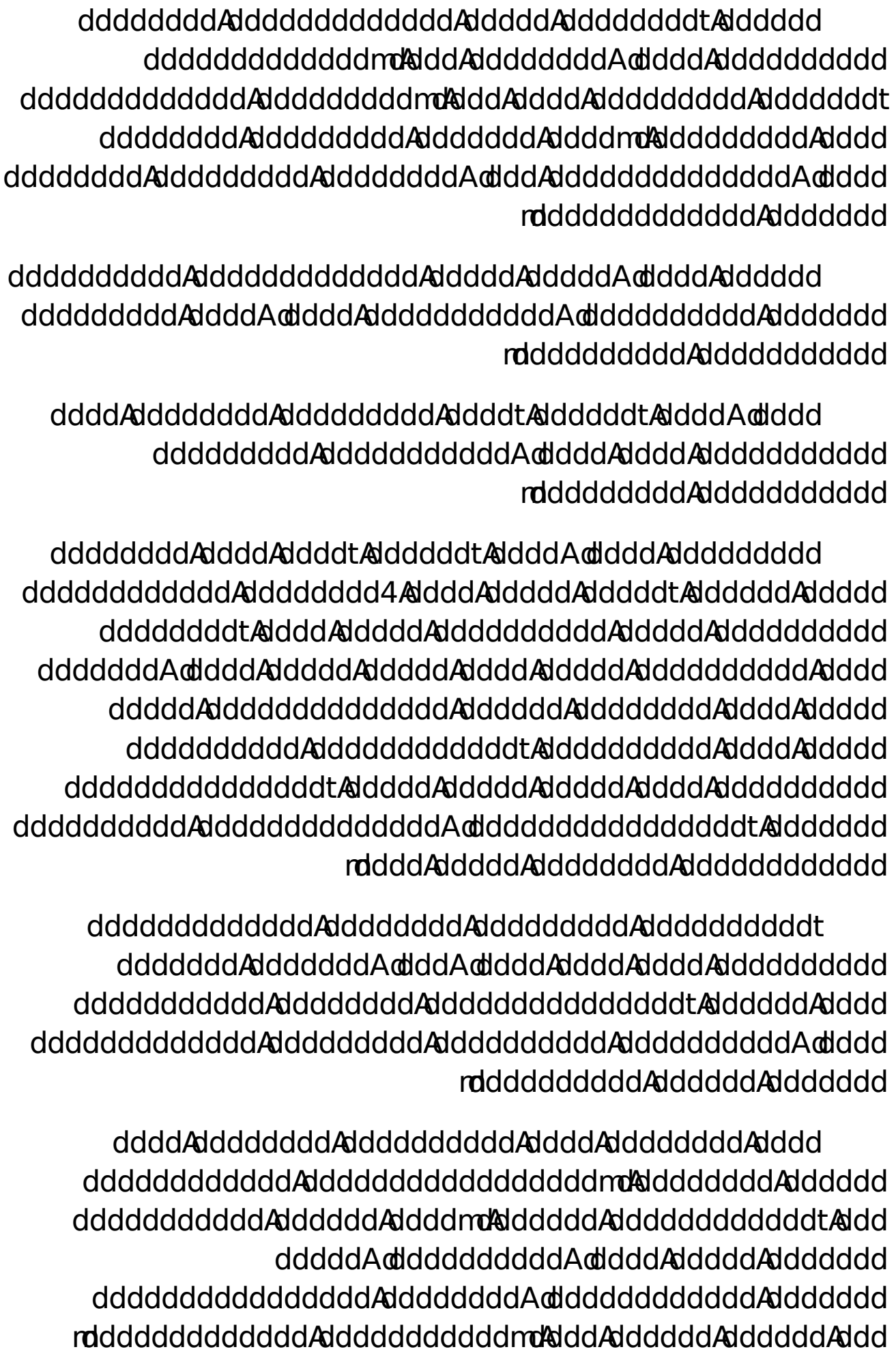

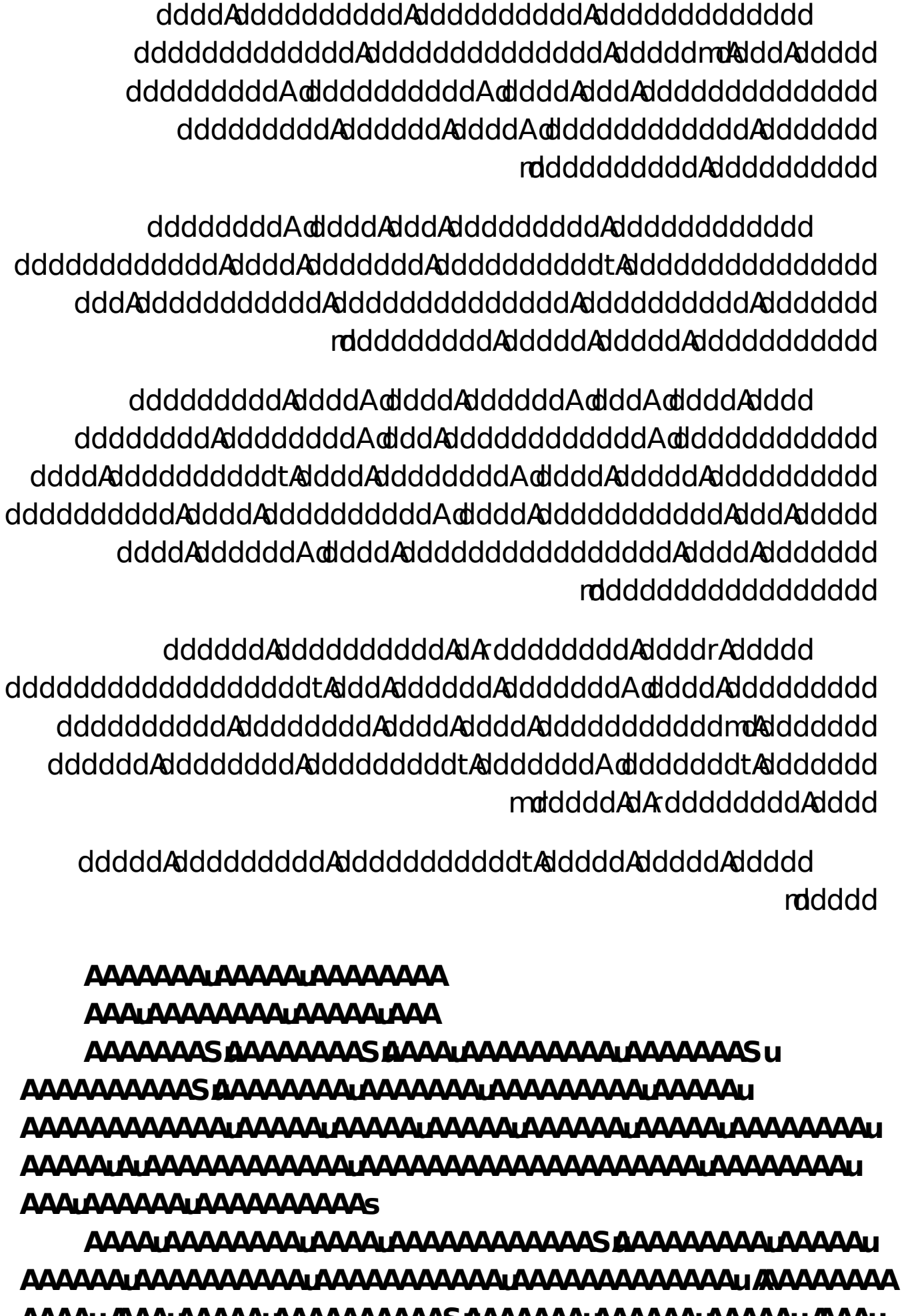

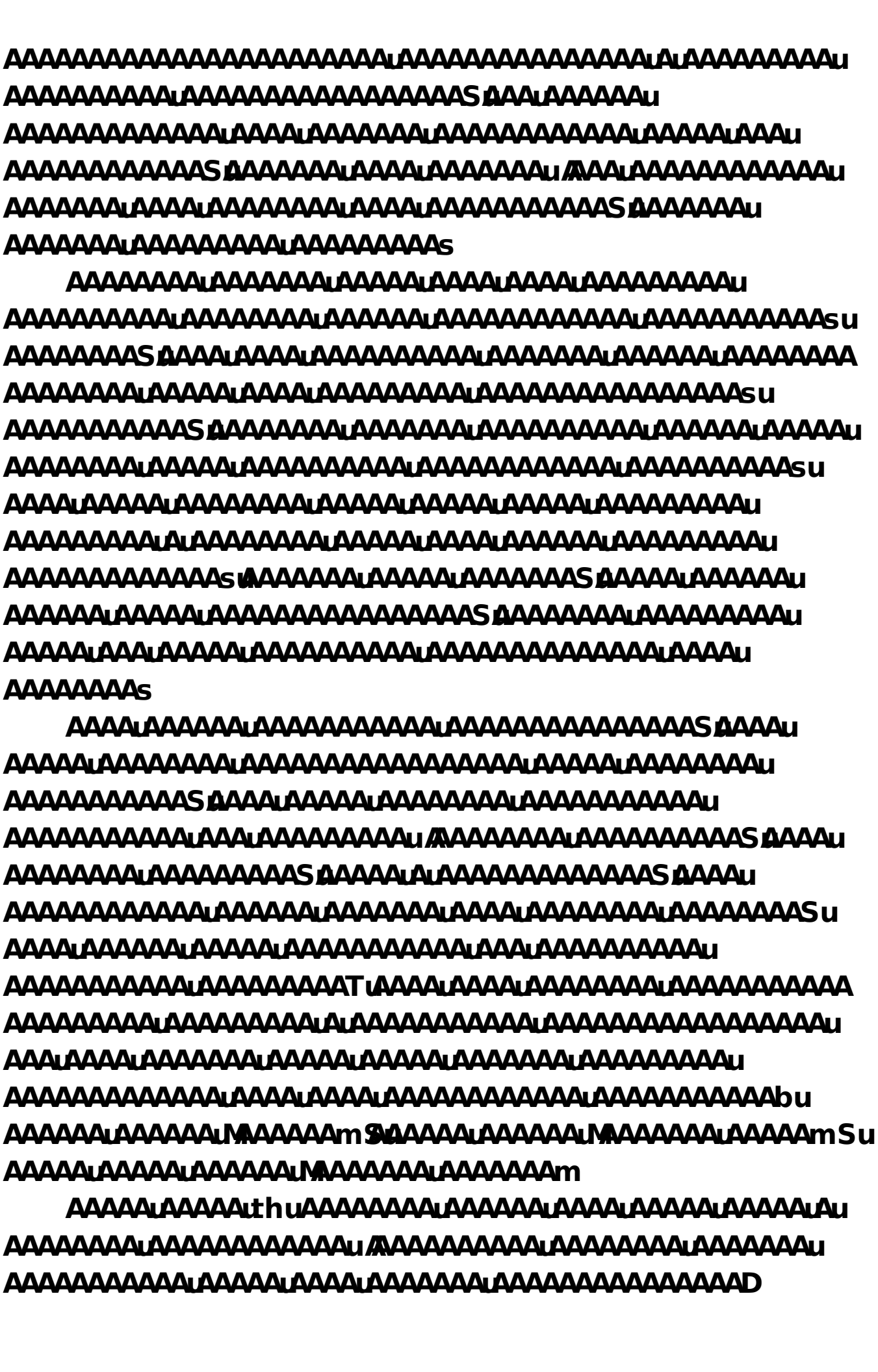
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAuAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

thuAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

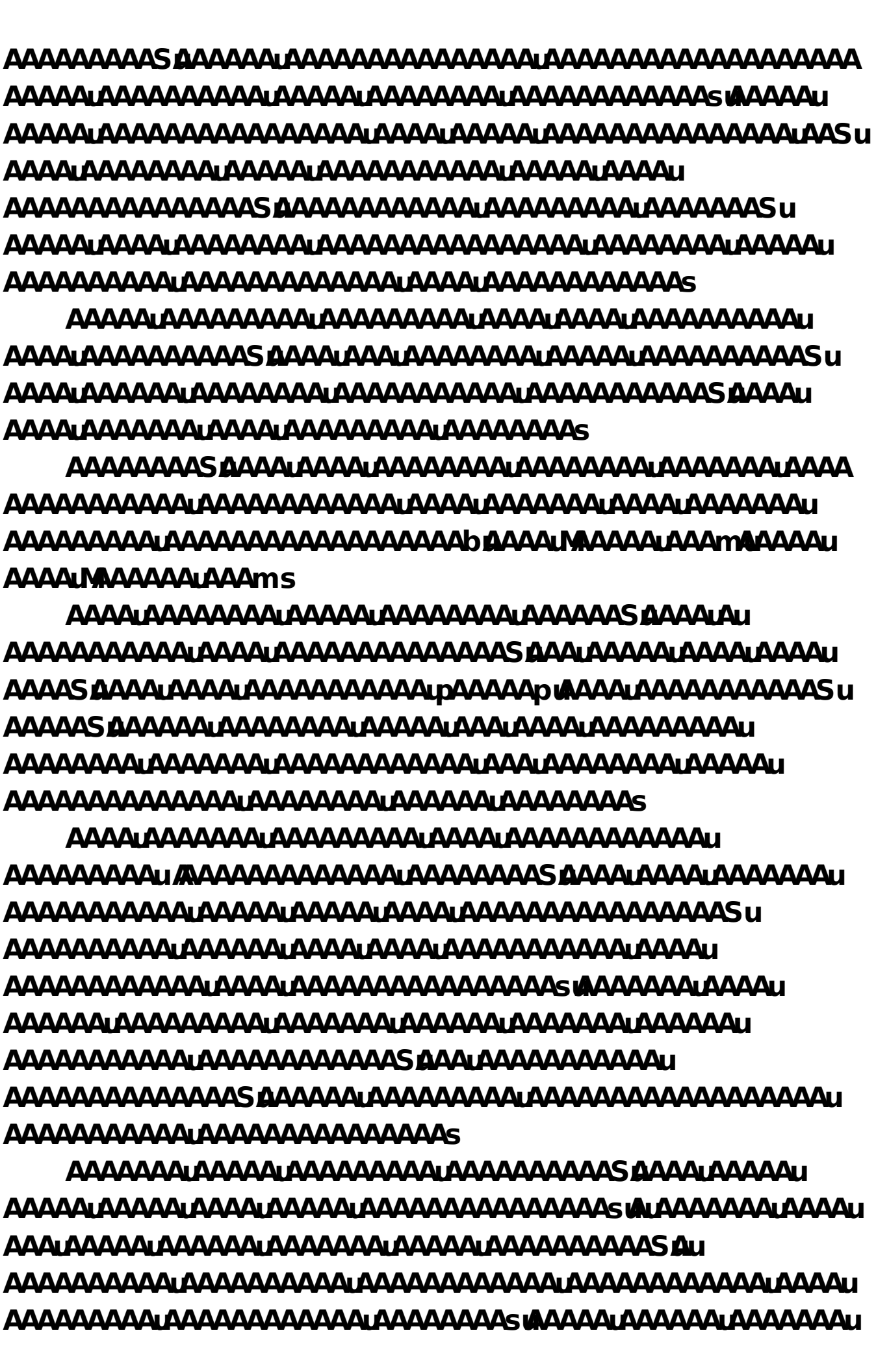
AuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAASu
AAAAAAuAAASuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAu
pAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAD

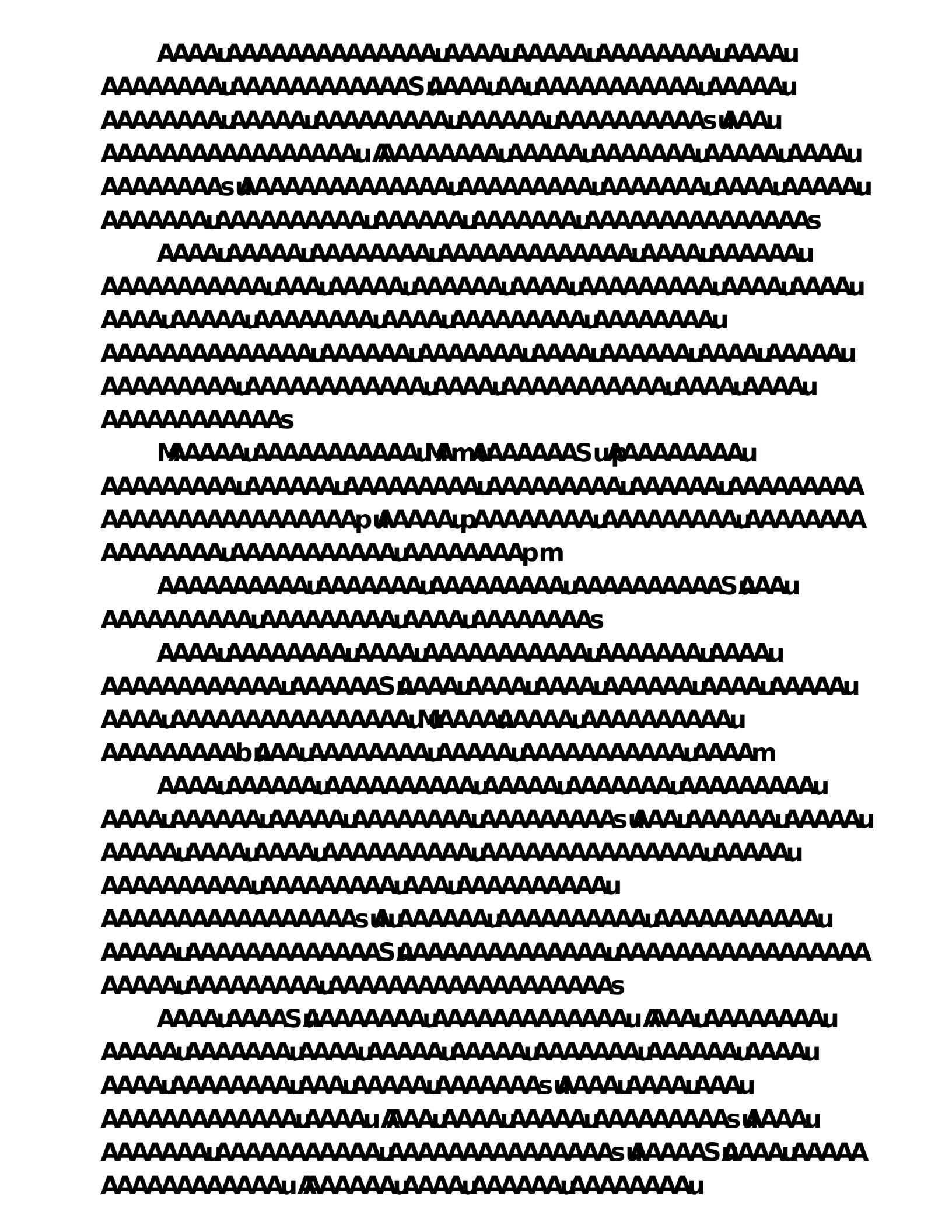
AAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu

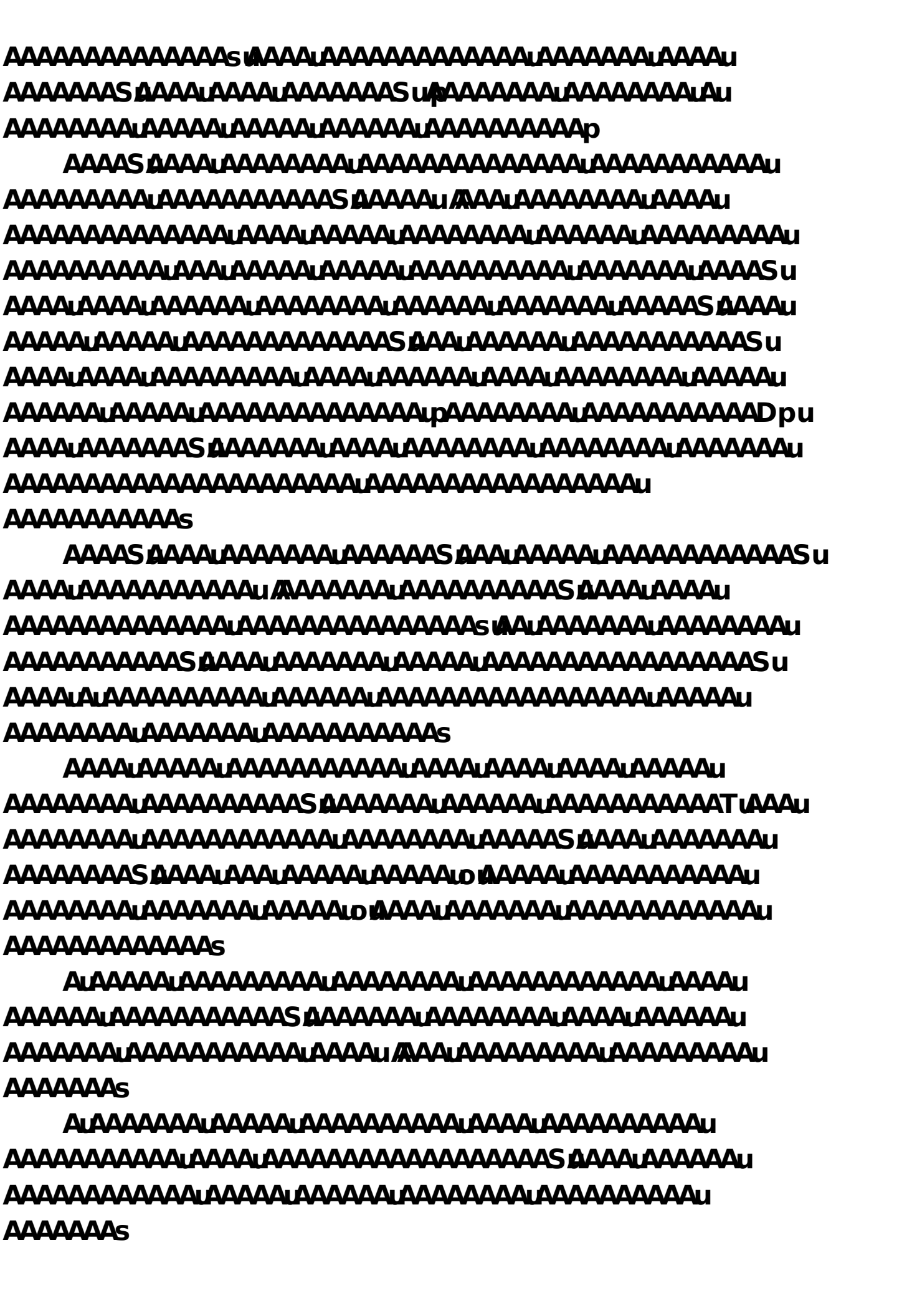

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAADuAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
pAAAADuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAADpuAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAuAAAAuAAAAu
AAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAuAAAAASuAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAuAAAAAAAuAAAAAAATuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsupAAAuAAAAApuAAAAuAAAAu
AAAAAAAASuAAAAuAuAAAAAAuAAAAAb
AAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAS u
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAA
AAAASuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAs
AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAASuAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAsu

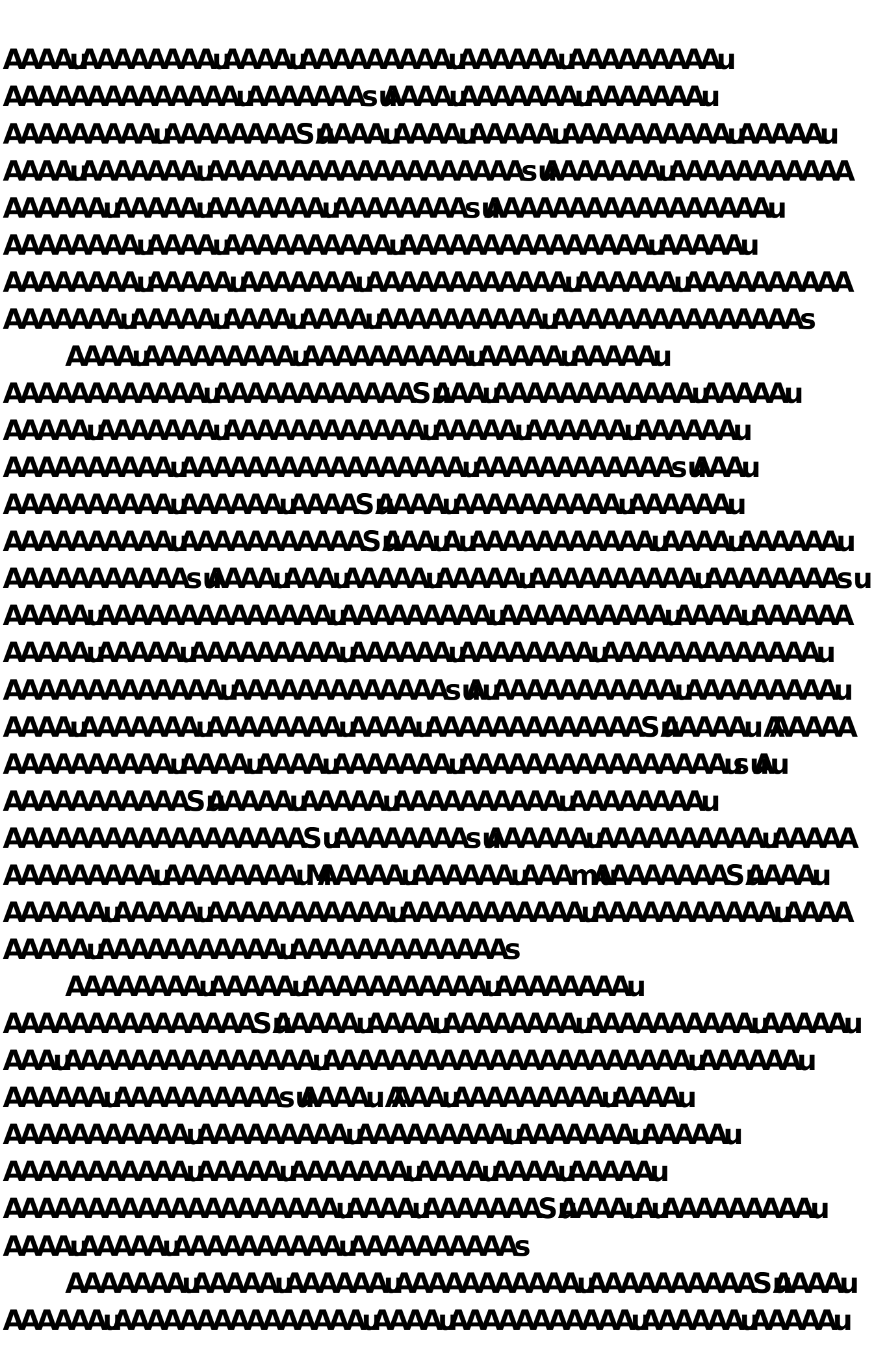

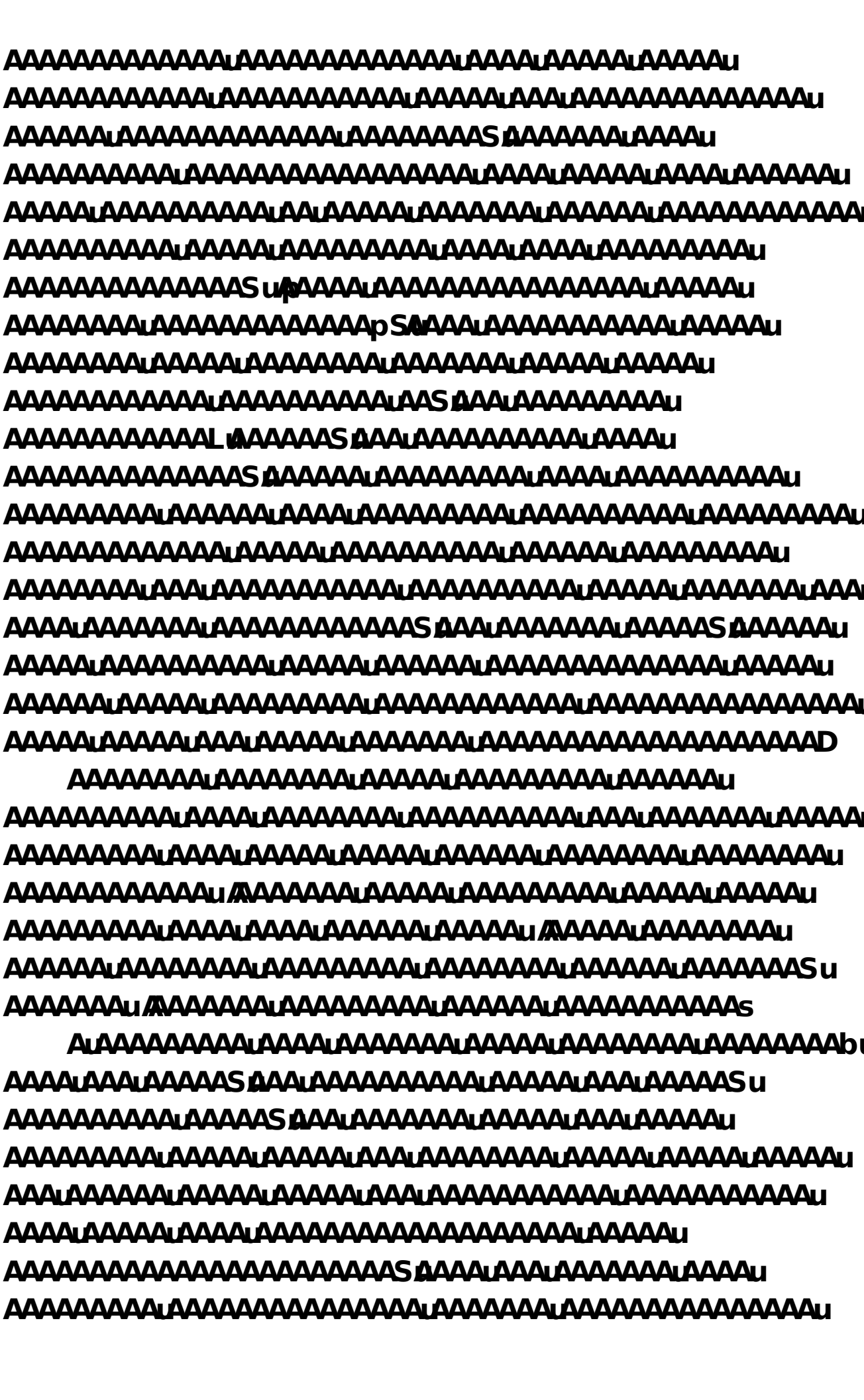

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAA
AAAuAAAb
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAs
AAAAuAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAASbAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAuAAAAAAAAD
AuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAASbAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAASbAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAbupAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASbAAAAuAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAASbAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAp
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAASbAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAASbAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAA
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu

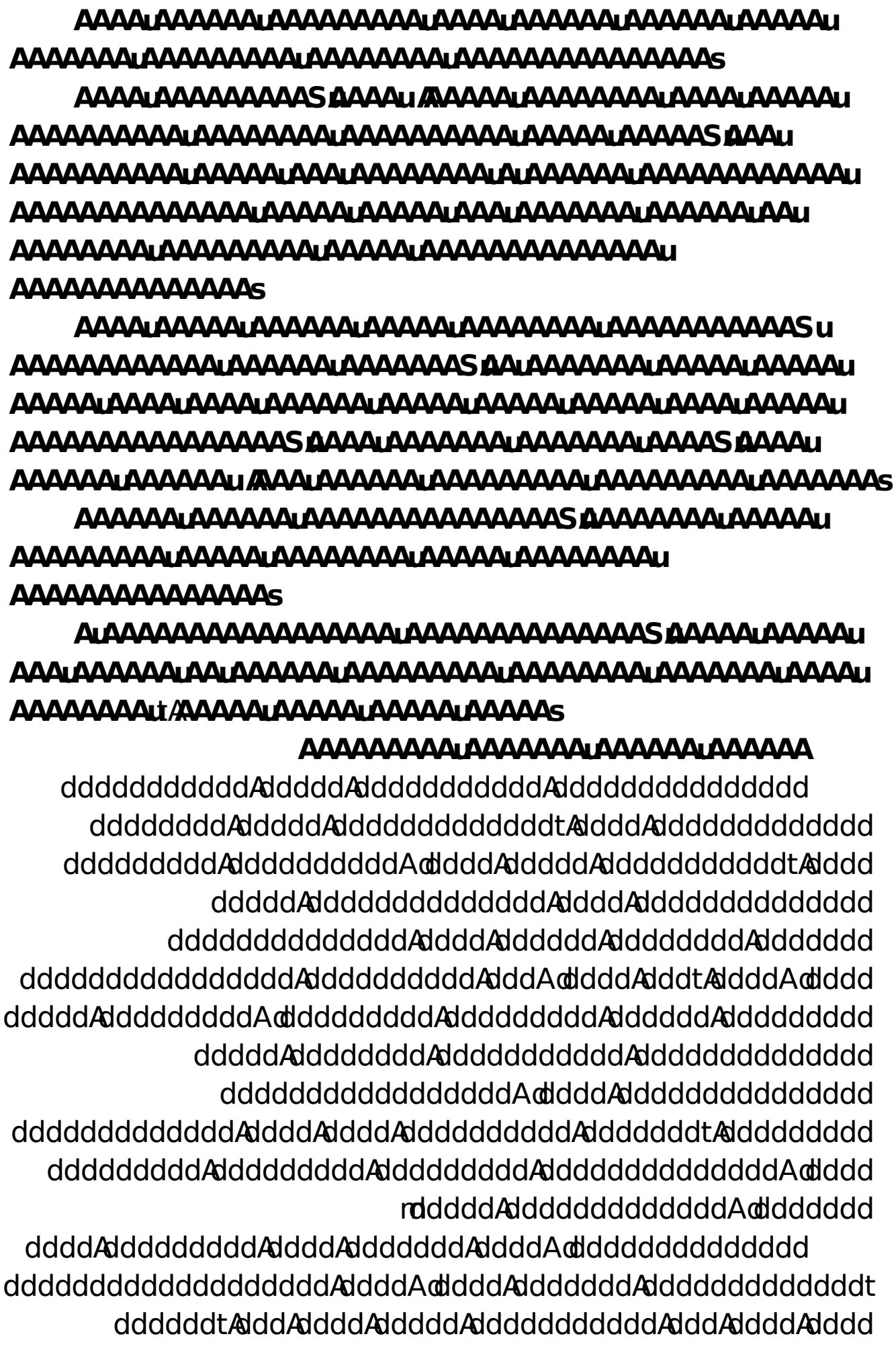

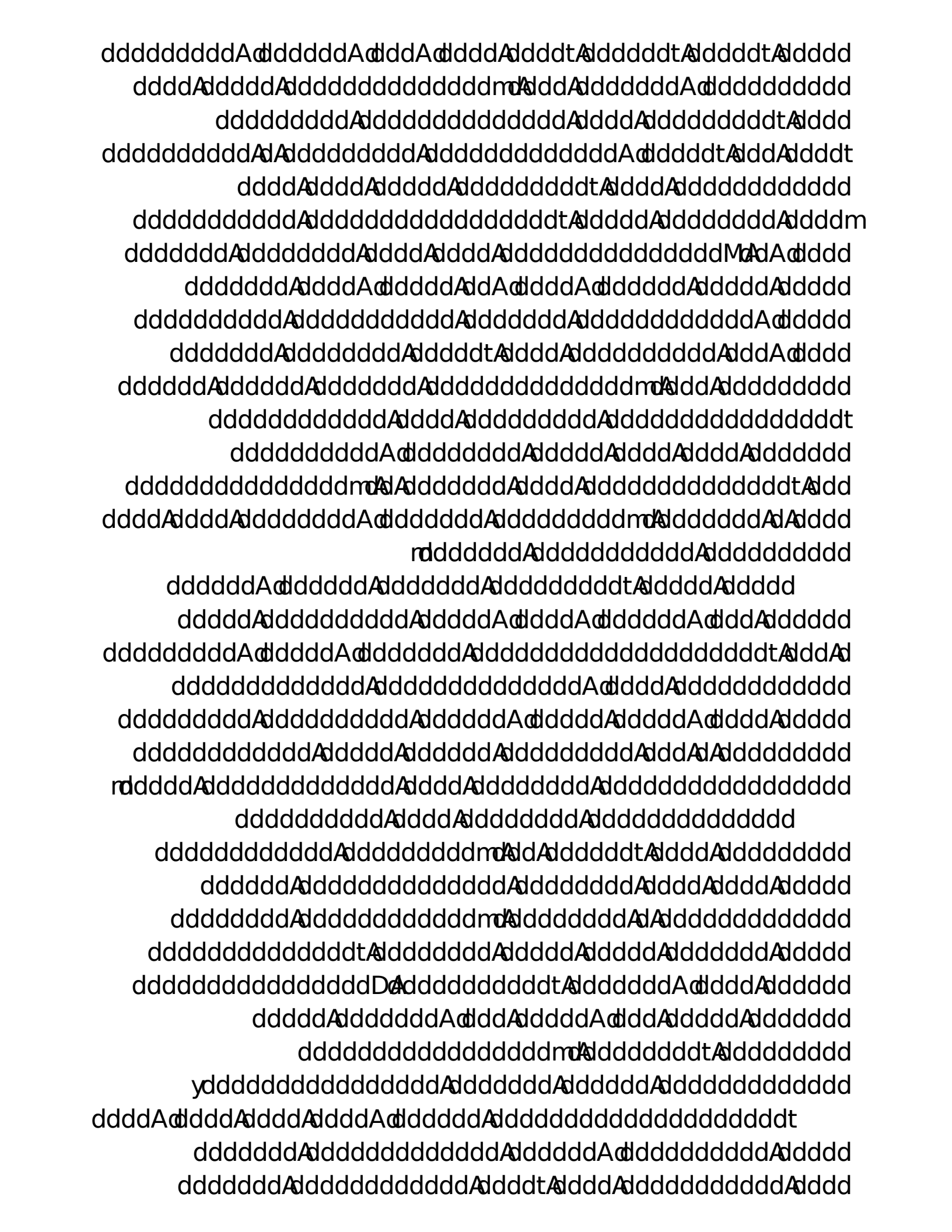

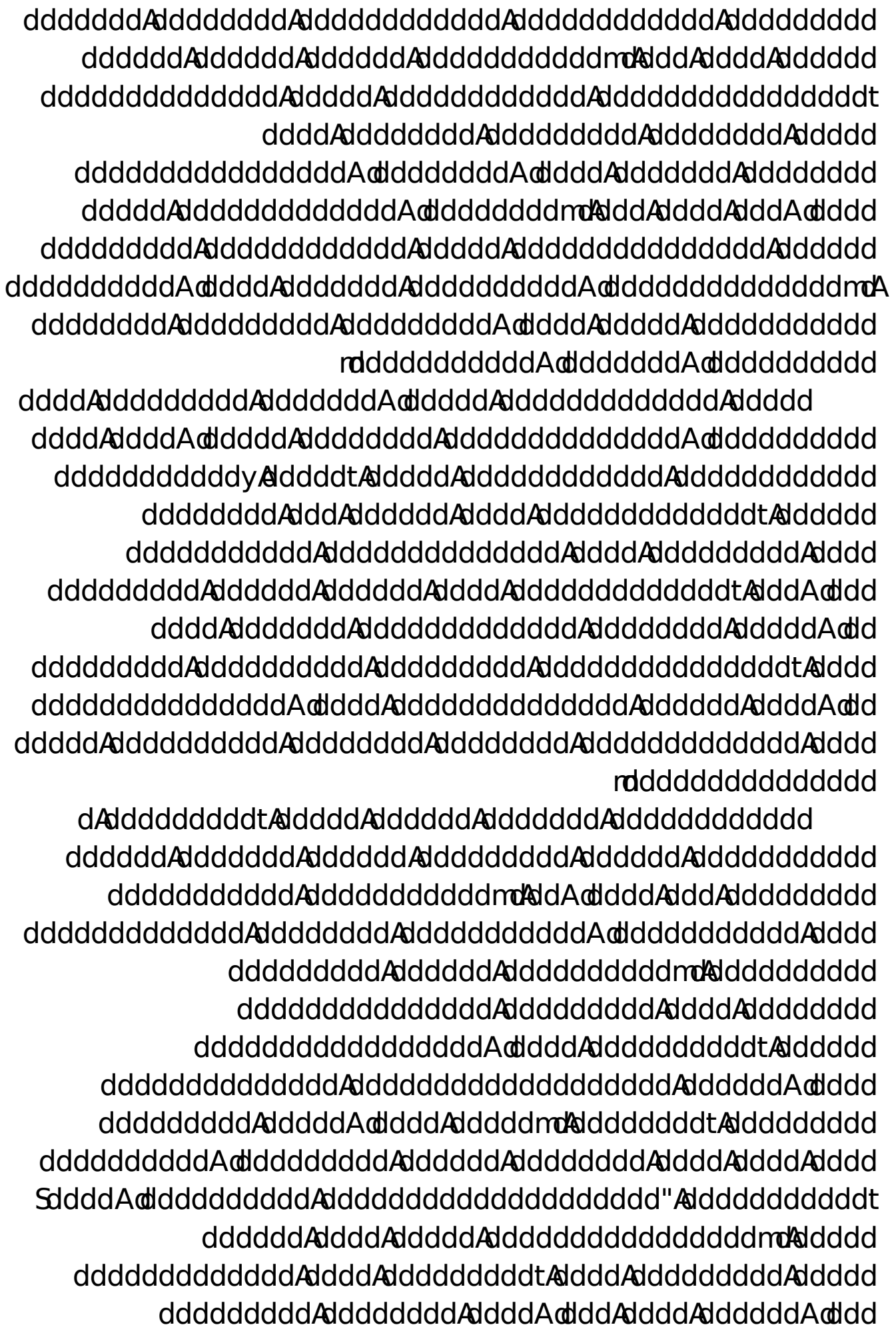

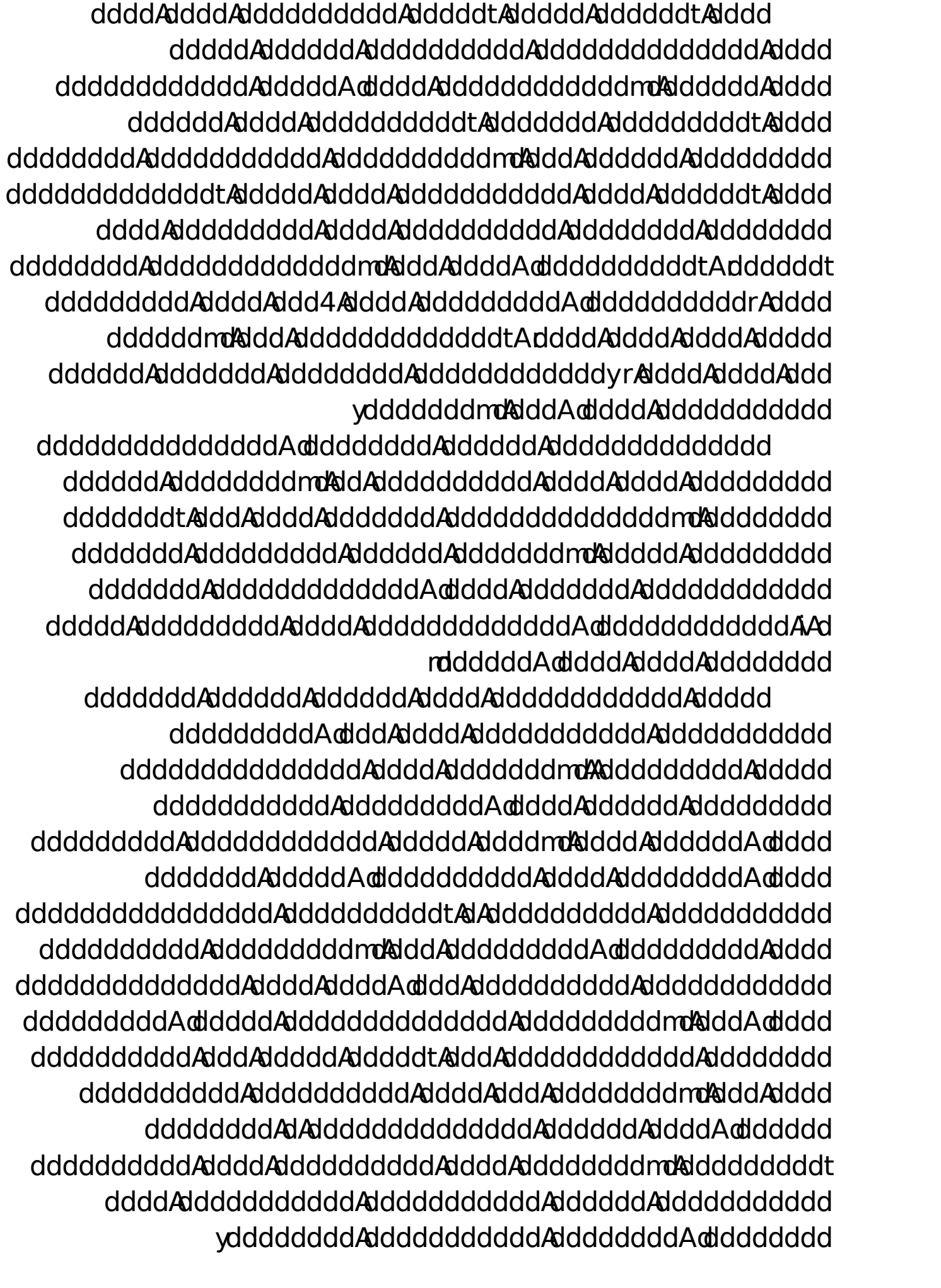

ddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddAdddd
ddddddddddAddddAdddAdddddddddAdAddddddddAdddddddd
mdddddddddAdddddddddddd
ddddAddddddddddMAddddddddAddddddddAdddddddddddd
dddddddddAddddddddAddddddAdddddddddddddAdddddd
dddddddddddddddtAddddAdddddAddddddddddAddddAdddddddd
rddddAdddddddddddAddddddddAddddddddddd
ddddAddddddddddAdddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddAddddddddddddddddAddddddddddddtAddddAdddddd
dddddddddAddddddddddddAddddAddddAdddddAddddddddddddd
dddddddddddtAddddAdddddAdddddtAddddddAdddddddddd
ddddddddddddddddddAdAdddddtAdddAddddddddddtAdddd
mddddddtAddddAdddddAdddddddAddddddddddddd
dddddAdddddAddddddddddddAddddddddddAdddddddddddddd
ddddddAddddddAddddAdddddddAdddddddddddddddddddAdddddd
ddddddddddddddtAddddAdddddddddAddddAddddddAdddddddddd
dddddddddddddddddtAdddAdddddtAdddddAdddddAddddddAddddddAdddd
dddddAdddddAddddddddddAddddddddddAddddAdddddddddAddddddAdddd
tAddddAddddAdddddddAdddddAdddddddddddddAddddddAddddddddddd
ddddddddddddddddddddAdddAdddddddddddddd
ddddddddddddAddddddAdddAddddddddddddddAdddddddddd
dddddddddAdddddAdddddddddAdAdddddddddAdddddddtAddd
dddddAdddtAddddddAddddddAddddddAddddddddddddddddtAddddAdddd
dAddddddddddddddAdddddddAddddddddddAdddddddddddAdddd
ddddddddddAddddAdddddAdddddAdddddddddddddddddd
ddddddddddAddddAddddddddddddAddddAddddddddddAdddd
dddddddddAdddddddddddddAdddddAddddddAddddddddddddddd
dddddddddddddddAddddAddddddddddAdddAddddAdddddddd
dddddddAdddddddddddddddddtAddddAddddAdddddddddAdddddddd
dddddddddddAddddAdddddddAddddddAdddddddAddddddddAdddddt
ddddddAdddddddddAddddAdddddddddddddddddtAddddddddddAdddddd
dddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddAdddAddddddddd
mddddddAdddddddddddd
dddddAdddddddAdddddddddddAdddddddddddddddDA
dddddddddddddAdddddddddddAdddddddddddddddddddmAddd

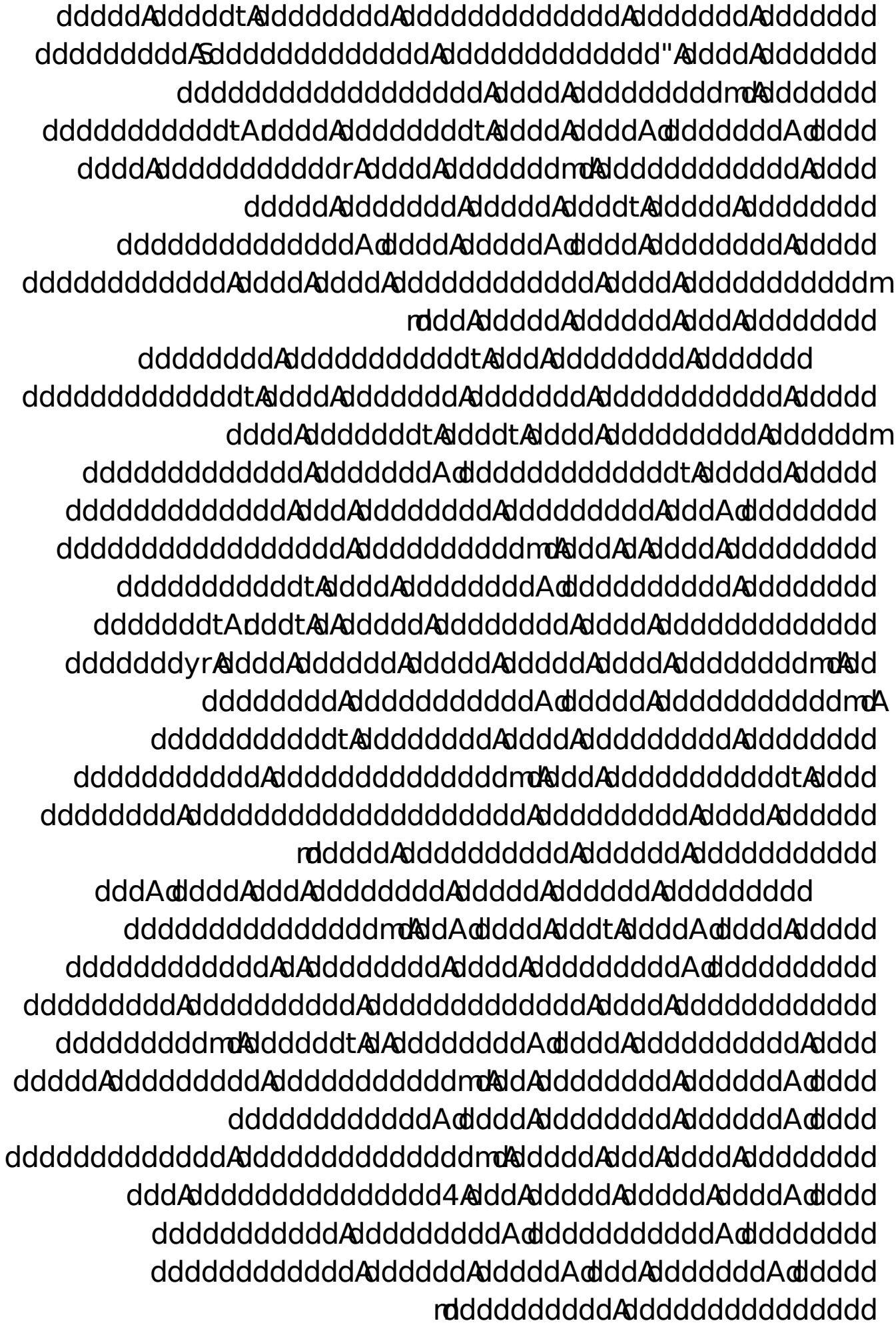

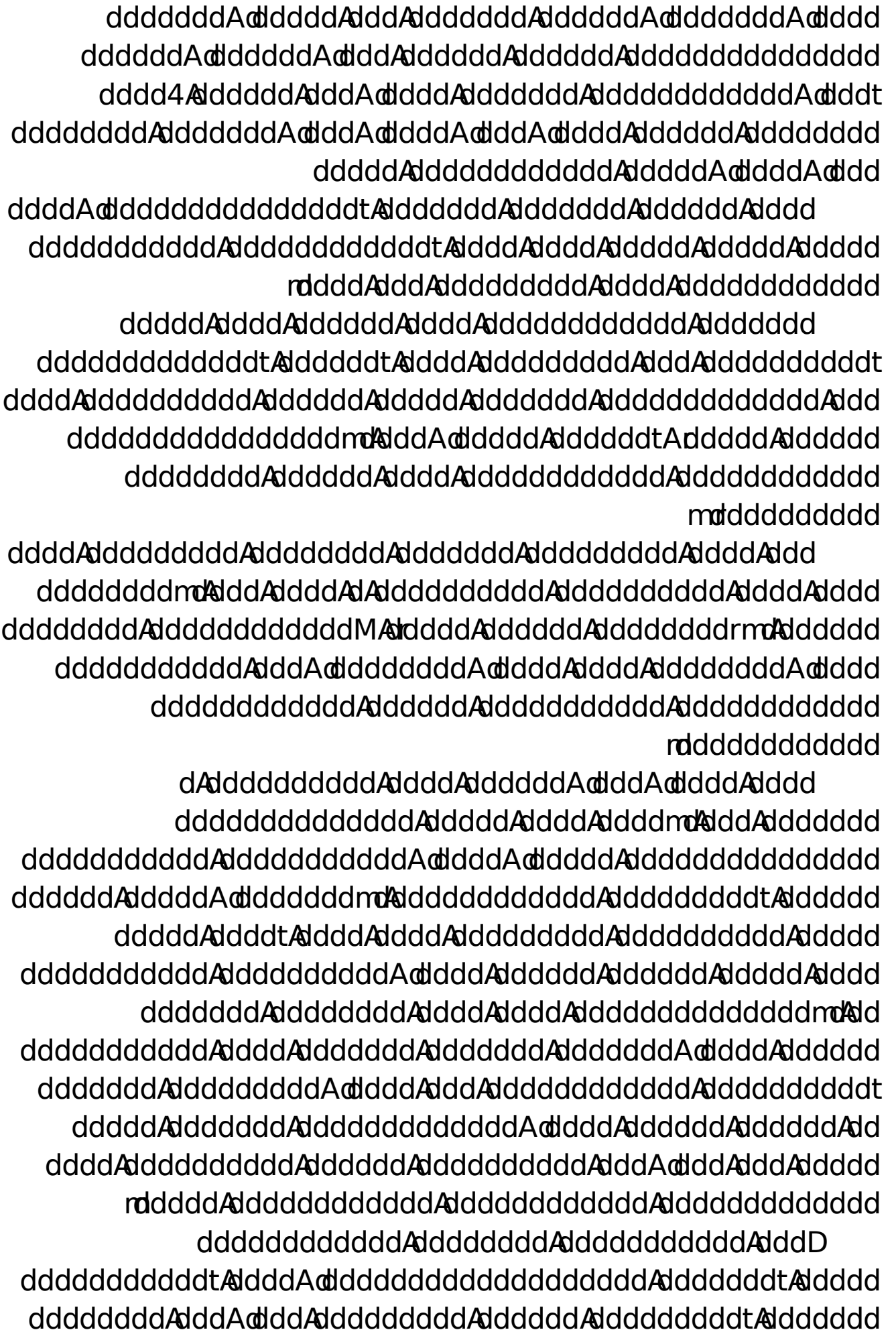
ddddddddddddddAddddAddddAddddddddAdddd
mddddddddAddddddddddAddddAddddddddAdddddd
ddddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddAdddd
dddddAddddddddddAddddddddddddddddmdAddddddddtAdddd
ddddddddddAddddAddddAddddAddddddddddddddddddddm
ddddddtAddddAddddddAdddddddAddddAddddddd
ddddddddddddAddddddddddmdAddddddAddddddddtAdddd
ddddAdddddAddddddddddddAddddddddddddddtAddddd
ddddAdddddddddddAddddddddddddddddddAddddAddddd
ddddddddddmdAdddAddddAdddddddAddddAdddddddddd
ddddddAddddddddddddtAdddddAddddddd
mdddddddddddddddddd
ddddddAdddddtAddddddAddddddddAdddddddddddt
dddddAddddddAddddddddddddddddddAdddddAddddddAdddt
dddAdddddddddAddddAdddddddddddddddtAddddAddddddd
dddddAddddddddddAddddddAdddddddddddAddddddmdAddd
ddddAddddddddAddddAdddddddddtAdddddAddd4rAddddAddddd
mddddAdddddddAdddddddddd
dAdddddtAdddAddddddddAdddddddAdddddddAdddddr
AdddddddddddddAddddddddddddddtAdddddddAddddddd
rydddddddddd
dddddddAdddddddddAddddAddddddddddddddtAdddd
ddddddddAddddAdddAddddddddddtAdddddAddddAddddd
ddddddddddAdddddAddddddAddddddddddddAddddd
mdddddddddd
ddddddAdddddtAdddddtAddddAdddAdddddi ddddddd
ddddddddddddAdddddddddddAdddddi ddddddddAddddddd
ddddi dddddAdddddAdddddddddddddddtAddddddAddddddAdddd
ddddddddddAddddAdddddAddddAddddddddAddddAdddd
dddddddddAddddddddddddAddddddAdddddddAdddAdddddAdddd
dddAddddddddddddddddtAddddAdddddddAdddddAddddddtAdddd
ddddAddddAddddddddddddddtAddddAddddddddddAddddddAdddd
ddddddyAdddAddddddAddddddddAddddddAddddAddddAdddddd
ddddddtAddddAddddAddddAdddddddddddddddd4Adddddd
ryddddddddddAddddAddddddddd

ddddddAddddAddddAddddddddAddddddddddddd
ddddddddddAdddddAddddAddddAdddddddddddd
dddddddddddddddddAddddddddddAddddAdddddddd
mdddddddddddd
ddddAddddddddddAddddddtAddddAddddddAddddd
ddddddddddddddAdddddddddddddddddAddddddddddAdddddddd
dddddddddddddAddddddddddAddddddddddtAdddddAddddddd
ddddddddddAddddddddddddddddmdAddAdddddddddddddddddAdddd
ddddddAddddddddddddmdAddddAddddddAddddddddAdddddAddddd
dddddddddddAddddddddddddddtAdddAddddAddddAddddddAdddd
ddddddddddddAddddddddddddddtAdddddAdddddAddddAdddddddd
dddddddAddddddAdddAdddddAdddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddmdAdddAddddddddddddAdddddddddd
dddddddddddAddddAdddAddddddddddddddmdAdddddAdddd
ddddddddddAddddddddddddddddddAdddddAdddddddddd
mdddddddd
ddddddddddddAdddddddddddddAdddddmdAddddAdddddddddd
dddddddddtAdddddAdddddddAddddddtAddddAdddddddddd
dddddddddAdddddddddddmdAdddAddddddAddddddAdddddd
dddddddddddAddddddddddddddddAdddddAdddddAddddd
dddddddddddddddddddddAdddddddddddddmdAddddAdddddddd
dddddAdddddAddddddAdddddddddddAdddddddddddddAdddd
dddddddddddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddddddddddm
dddddddddddAdddddddddddAddddddAdddddAdddddd
ddddddddddddtAddddAddddAdddddddAddddddddddddddd
ddddddddddAddddddddddddddddddAddddddddddAddddddddddt
ddddAddddddddddddddAddddddAdddddAdddddddddddddddAddddd
dddddAddddddddmdAdddddAddddddddddddtAddddddAddddddd
ddddddddddddmdAddddddAddddddddAddddddddddddddddAdddd
dddddAddddddddddddAddddddddAdddAdddAddddddddddddAdddd
ddddddddtAddddAdddddddddddddAdddddAddddAddddAdddddddd
mdddddddddddd
ddddtAddddAddddddAddddAddddddddAddddddAdddddddd
dddddAddddddAddddddddddAdddddAddddddAddddddddddddmdAddddd
ddddddAddddAddddAddddAdddddddAdddddddAdddddddAdddd

dddddAddddAddddddddAddddddAddddtAddddddAdddAddddd
dddddAddddddddAddddddddddtAdddddAddddddAdddddddddd
ddddddddddtAddddAddddddAddddAdddddtAdddddddd
ddddddddddAdddddddddAddddAddddddddddtAddddAd
mddddddddAdddAdddddddd
ddddddddddddddtAddddAdddddAddddddddAddddd
dddddddddddddAddddAdddddddAddddddtAddddAddddd
ddddddAddddddddtAddddAdAddddddddAddddd
dddddddddddddddtAdddddAddddAddddddddd
mdddddddddddd
ddddddddAddddAdddddddddddd
ddddddddddddddddddddtAddddAddddAdddddddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddAddddddAddddddddddddd
ddddAddddddtAddddAdddddAddddddddddAddddAddd
mddddddddddAdddddddddAddddddAddddddddddddd
ddddddddddddAdddddddddtAdddddAdddddddddAdddddd
dddddddddmdAddddddddAddddddAdddAdddddAddddAdddddd
ddddddddddAddddddAddddAdddddddddAddddddAddddddAdddddd
ddddAdddddAddddddddddAddddAdAddddddddAddddAdddd
dddddddddddddddddAdddddAdddddAddddddddAdddd
ddddddddddddddddddddddAddddAddddAdddddddmdAddddddd
dddddddddddAddddddddAdddddddAdddddAddddAdddddAddddd
ddddddddAdddddAddddAddddddddAdddddddddAdddd
ddddddddAddddddddddAdddddAdddddAdddddddAdddddd
dddddddddddddAdddddddddddAdddddAddddAdddddAddddddd
ddddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddd
dddddAdddddAdddddddddddddddtAddddAddddddddddddd
ddddddAddddddddddddddAdddddAddddddddddddddAdddd
ddddddddAdddddddddddddddAdddddAddddddddddddtAddd
ddddddddddAdddddddddAddddddAddddddddddddddAddtAd
ddddddddAdddddddddddddAdddAdddddddddddddddddddAdddAddddt
ddddAdddddAdddddddAddddAdddddAddddddAdddddd
mdddddddddddAdddddddddd
ddddddAddddAddddAddddddddAddddddddAdddddddd
dddddddAdddddddddAddddddAddddddddddddddAddddddddddddt

ddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddddddddAddddd

ddddddddddAddddAddddddAddddddddAddddAddd

mddddddddddddddAddddddddddddAddddddddd

dddddAddddAddddddddddddAddddddddddAddddAddddd

ddddAddddAddddddddtAddddAddddddAddddddAddddAddd

dddAddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddAdd

ddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddd

ddddddddddddddddddddAddddddtAddddAddAddddddddddtA

ddddddAddddAddddddAddddAddddddddddddtAddddAddddddAddddd

ddddddddddddddddddddAddddAddddAddddddAddddddddddAddd

ddddAddddddddddddddddDAddddddddddtAddddddddAddddd

ddddddAddddAddddddddAddddddddddddddAddddddddtAddd

ddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddAddddAddddd

mddddddddd

ddddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddddddd

AddddAddddddddAddddAddddddddMAddddddddAddddAddddAddddAddd

ddddAddddddddddDAddddAddddAddddAddddAddddAddd

rddddddddddd

ddddddAddddAddddddddddAddddddAddddAddddAddddd

ddddddAddddddddddddAddddddddddddmddAddddddddAddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddAddddddddddd

ddddddddddddddddmddAddddAddddddddddAddddddddAddddddAddddd

ddddAddddddddddddddddAddddddddddtAddddAddddddddddd

ddddddddddAddddAddddAddddAddddddddAddddddddddddddddd

ddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddd

ddddddddddddddddddAAddddddAddddddddddddddddAddddddddAddddd

mddddddddddAddddd

ddddddddAddddddddddddAddddddddddddddmddAddddddddtAddddd

ddddddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddt

dddAddddAddddddddddAddddddAddddddddddddddddAddddAddddd

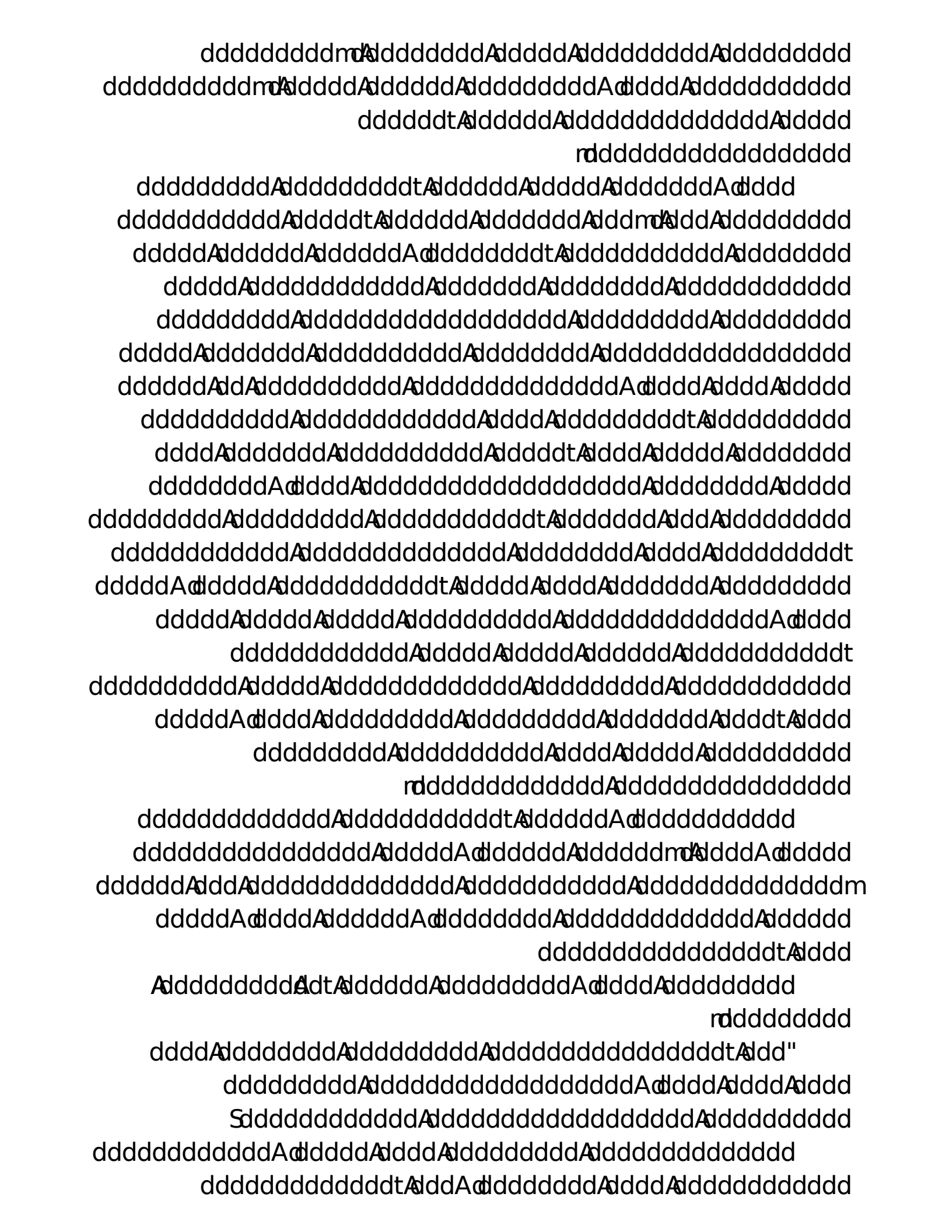
mddddddAddddddddddddAddddddddddd

ddddAddddddAddddddddddddMddAddddddAddddddddddddddAddddd

ddddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddddddtAddddd

ddddddddddAddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddAddddAddddddddddddddddAddddddddddd

ddddddddddddddAddddAddddAddddAddddddAddddddddAddddd

mddddddAddddAddddddddAddddddddddddd

ddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddd

dddddAddddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddddt

ddddAdAddddddddddddAddddddAddddAddddAddddAddddddddddd

ddddddAddddAddddddddddAddddddAddddAddddAddddddddddd

ddddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddmdAddddAdddd

ddddddddddAddddddddddddAddddAddddAddddddddd

ddddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddd

ddddddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddAddddddddddt

ddddddddAddddAddddddAddddddddAddddddAddddddddddd

ddddddddddddAddddddddddmdAddddAddddddAddddAd

mddddddddddddAddddddddd

ddddAddddAddddddAddddddAddddddddddddddtAdddd

ddddddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddd

ddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddd

mddddddddddddddddddd

ddddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddd

ddddddddddddddAddddddAddddAddddddddddAddddddddddddm

ddddAddddddddddtAddddAddddAddddAddddddddddd

mddddddddddAddddddddddddddddd

ddddddddAdAddddddddAddddddddAddddddddAddddd

ddddddddAddddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddAddddd

mddddAddddddddddddddddAddddddddddddd

ddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddd

ddddddddddddddAddddddddddtAddddAddddddddddddddAdddd

ddddddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddm

ddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddddddddddtAdddd

ddddAdAddddddddddAddddddddddddddddAddddddddddd

mddddddddddddddddAddddAddddddAddddddddAddddddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddAddddddd

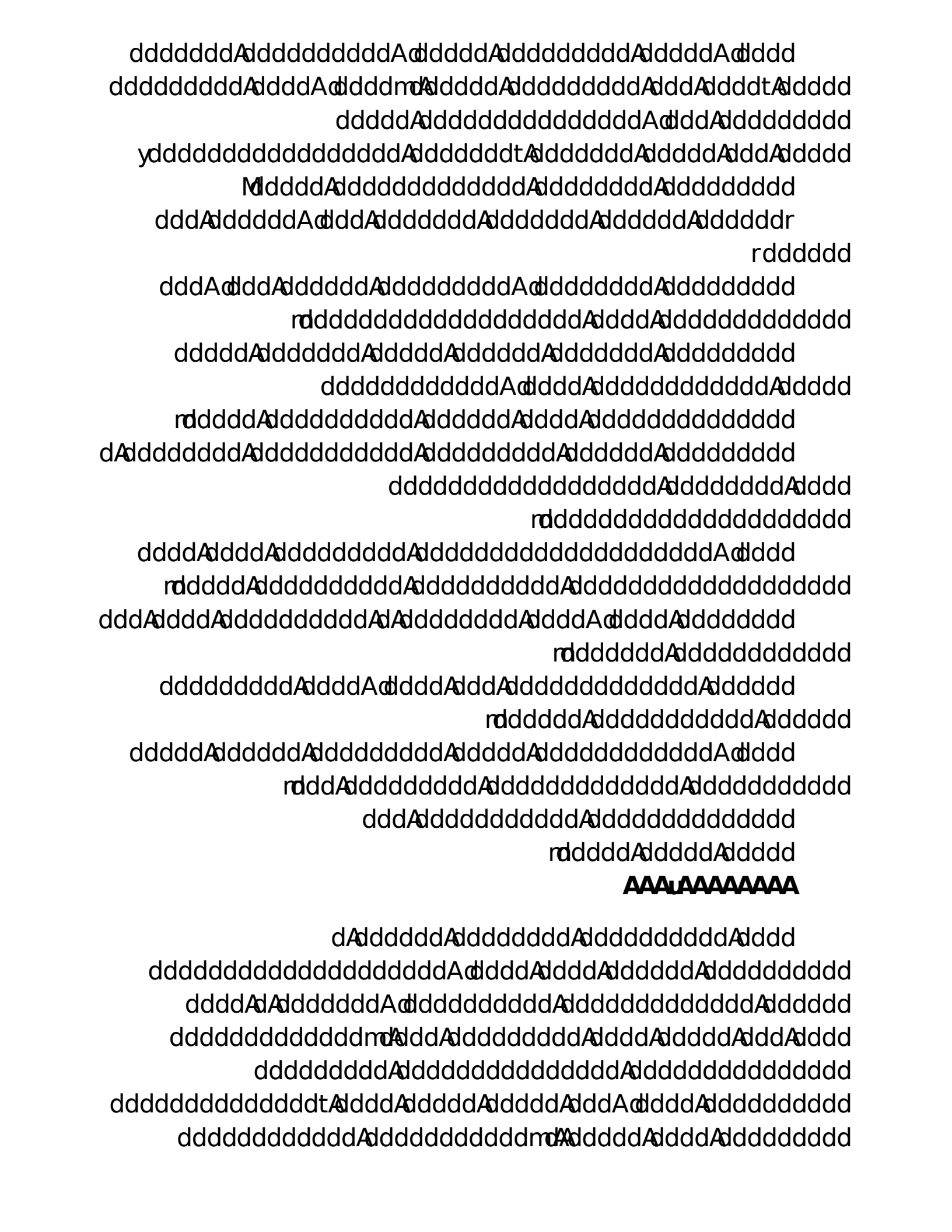
ddddddAddddddddddddAddddddtAddddAddddAddddddddddddd

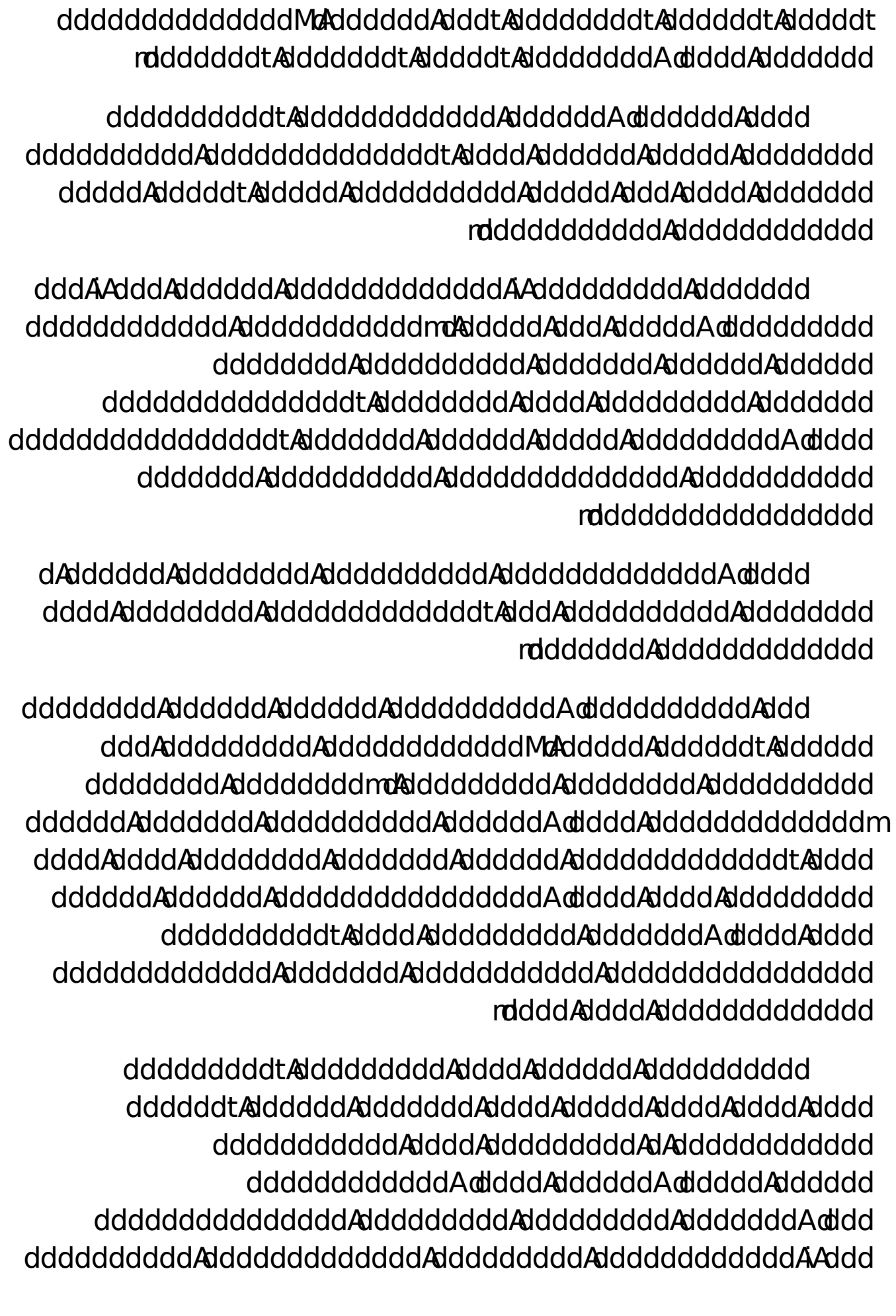
ddddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddAddddddd

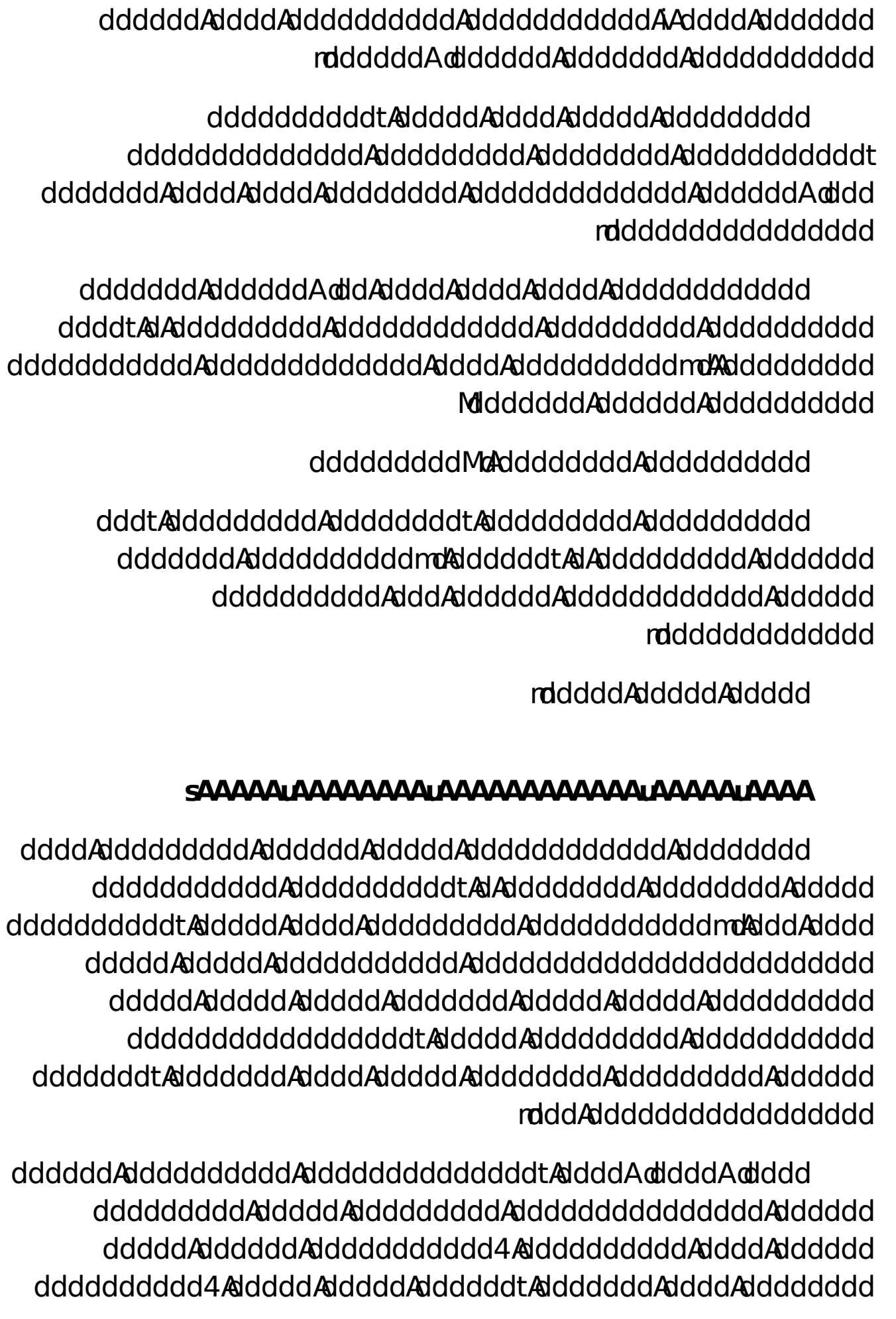
ddddddddddddddtAddddddAddddddddAddddddAddddddAddd

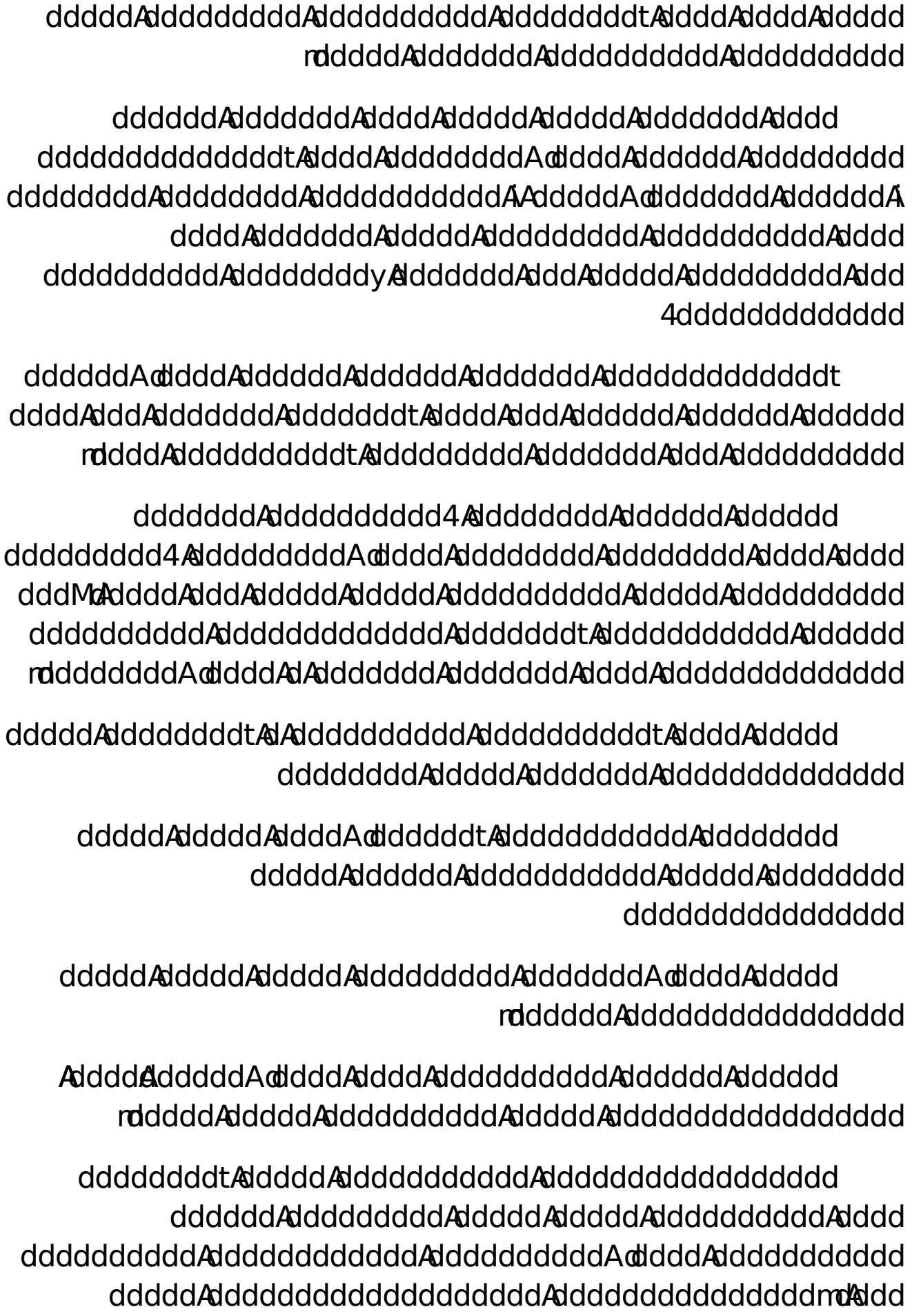
ddddddddddAddddddddddAddddtAddddddddddddddAddddddddd

ddddd Add ddddd Addddddddd Addd Adddddd Adddddt Addddd
ddddddddd Addddddddddd Ar ddddddddr Addddd Addddd
ddddddddddd Adddd tAdd tAdddd tAdddd tAddddddd Adddddddddd
ddddd Addddd Adddddd Addddddddd Addddddd Addddd Addddd
ddddddd Addddd Addddddddddddm dAddddddd Adddddddddddd
ddddddddd Adddd Add ddddddddddt Add Add ddddd Adddddddddd
ddddddddddddd Addddd Add ddddd Addddddddddd Addddd
ddddddddddd Addddddddddddddm dAddddddddd Adddddddd
dddd Add ddddddddddd Addddd Addddddddddd Addddd Addddddd
ddddddddddddt Addd Addddd Addddd Addddddd Adddddddddd
m ddddd Addddddddddd Addddddd
ddddd Addddd Adddddddddddddd Addddddddd Adddddddddddd
ddddd Addddddddddddt Add Add ddddd Addddddd Add ddddddd
ddddd Addddddd Addddddddddddddd Addddddddd Addddddd Addddd
dddddddd Add ddddddddddd Addddd Addddddddd Addddddd Addddd
ddddd Addddd Addddddddd Addddddddd Addddddddddddddddd
ddddd Addddddddddddddd Addddd Addddd Adddddddddddd
ddddddddd Addddddddt Ar ddddd Addddd Addddddd Adddd
ddddddddd Add ddddd Addddd Addddddddd Add ddddd Addddd Addddd
dddr Addddd Addddd Add ddddd Addddddddd Add ddddddddd Addddd
ddddddddt Add Addddd Addddddddd Addddddddddddd
ddddddddd Add ddddd Addddd Addddddddddd Addddddd
m ddddddddddddddd
ddddd Addddddddt Addddddd Addddd Add ddddddddddd Addd
ddddddddddd Add ddd Addd Addddddddd Add ddddd Addddd Addddd
ddddddddddr Addddd Addddd Addddddt Addddddd Addddddddddddt Ad
ry ddddd Addddddddddd Addddddddd Addddd
ddddd Addddd Addddddd Addddddddd Add ddddddddr Addddd
ddddddd Addddd Addddddd Addddddddd Addddddddddd Addddd
ddddddddddr Addddd Addddd Addddddt Addddddd Addddddddddd
ddddd Addddd Addddddddddd Addddddd Addddddddddddddddm dAddd
ddddddd Add ddddd Addddd Addddd Addddddd Adddddddddddd Addddd
m ddddddd Addddddddd Addddd Add ddddd

ddddddAddddddddddAddddddddddtAddddAddddddAddddddddddd
mddddddddAddddd

ddddddddddAddddddddtAdAddddddAddddddAddddddddd
Mddddddddddtddd4ddddddAddddddAddddddddd

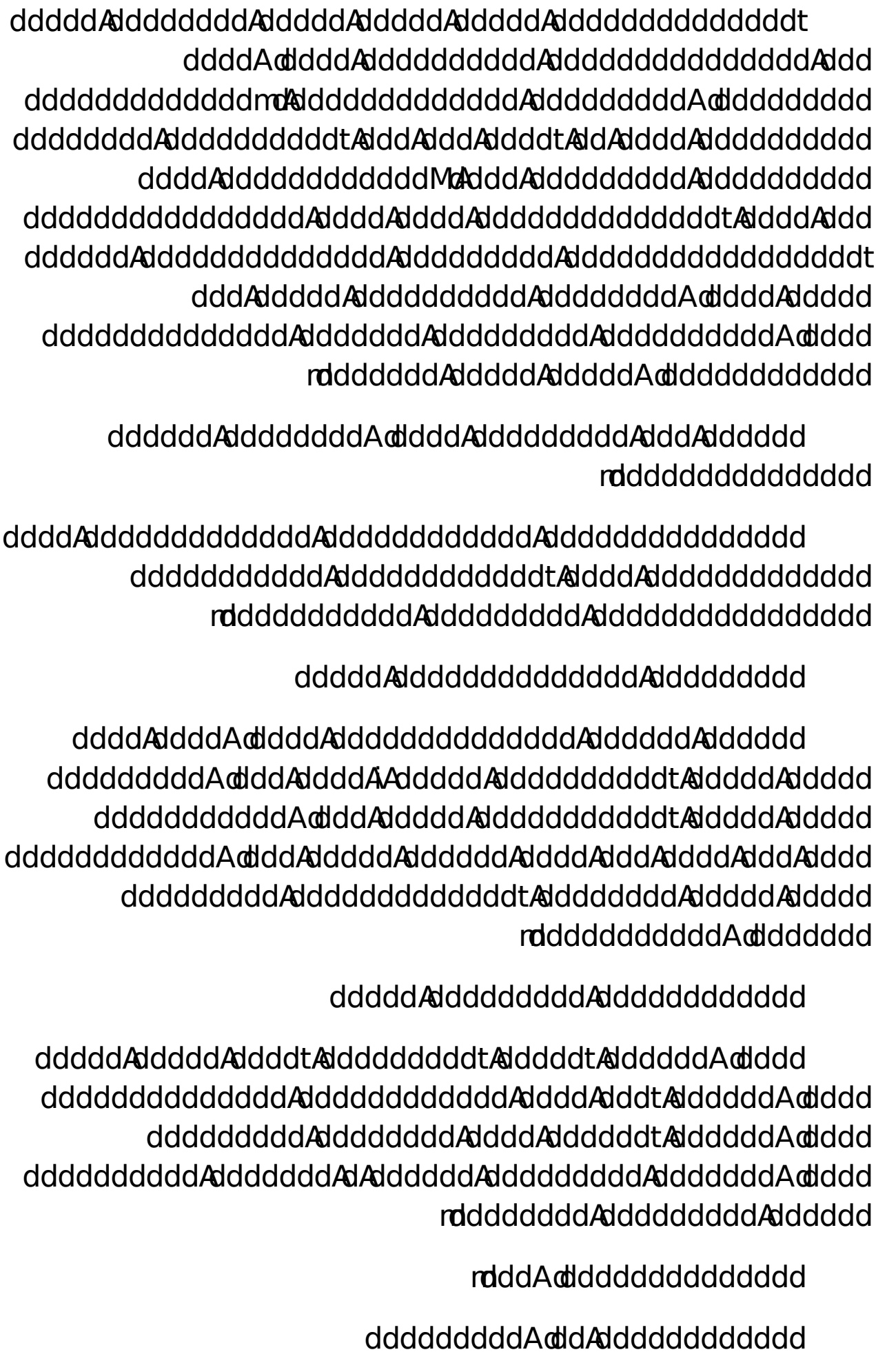
ddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddAdddd
mddddddddddddddAddddddddddddd

ddddd4ddddddddddAddddddAddddAddddddAddddddAddd
ddddddddAddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddAddd
dddddAddddddddAddddddddddAddddddddddAddddtAddd4ddddd
ddddd4ddddddddddAddd4ddddAddddddddddAddddddddddddddd
ddddddAddd4ddddddddddddmddd4ddddddddddtAddddAddddd
ddddddAddddddddd4ddddAddddddddddAddddddAddddddddm
ddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddddAddddd
ddddddddddddddddAddddddddddddAddddAddddddAddddddddd
mddddddddddAddddddddd

ddddd4ddddddddddAddddddddd4ddddddddAddd
ddddddddddddddddAddddddddddddAddddAddddddAddddddddd
dddddddddAddddddddddddddddddddtAddddAddddddddtAddddd
ddddddAddddddddAddddddddddddddddmddddddtAddddddddd4ddddd
ddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddm
mddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddAddd
ddddddddddddddddAddddddddddddAddddAddddddAddddddddd
dddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddm
mddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddddddddd
mddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddAddddAddddddddAddddddddddddd

ddddddtAddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddd
ddddddddddd

ddddAddddddddddAddddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddmdAddd
ddddddddddddAddddddddddddddtAddddddddAddddddAddddddddd
ddddddAddddddAddddddddddddddAddddddddddddAddddddddd
mddddddddddd

ddddddAddddtAddddddAddddddddddddddAddddddddAddddddt
ddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddtAddddAddddAddddddd
ddddAddddAddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddAddddd
ddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddd
mddddddddddddAddddAddddddddd

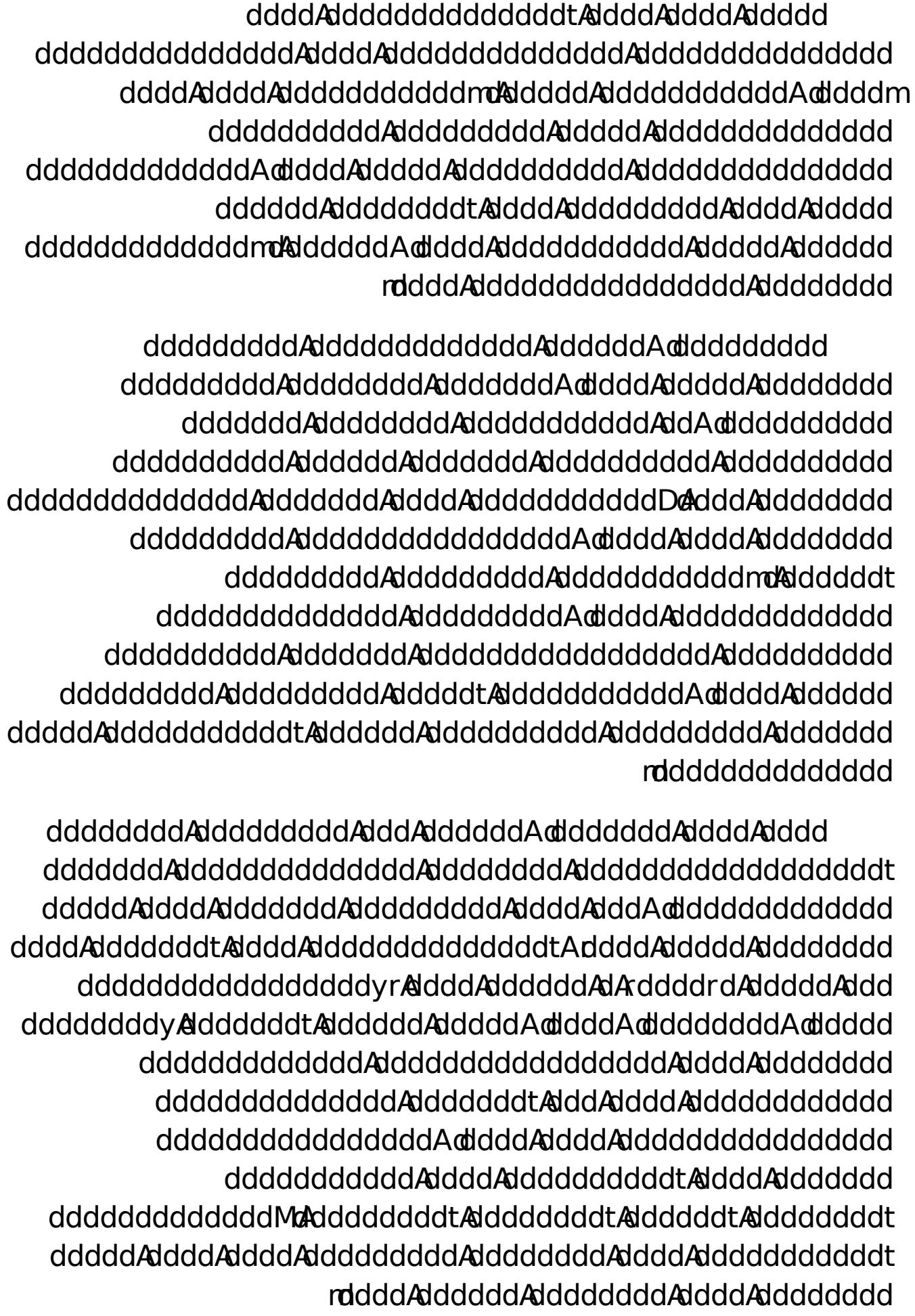
ddddAddddddddddAddddtAddddAddddddddAddddAddddddddd
mddddddddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddddddddd

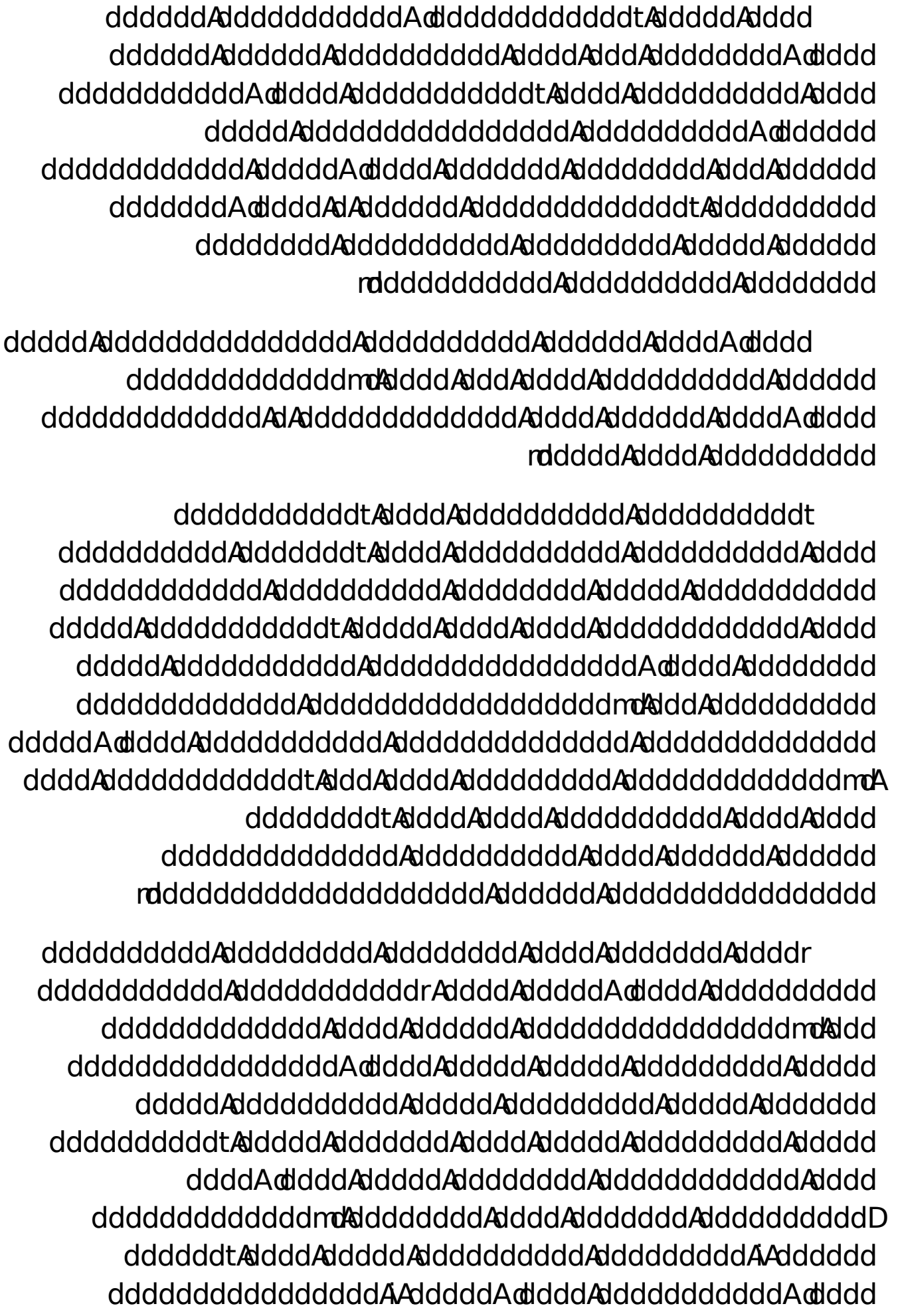
ddddAddddddddAddddAddddAddddddddAddddAddddddddd

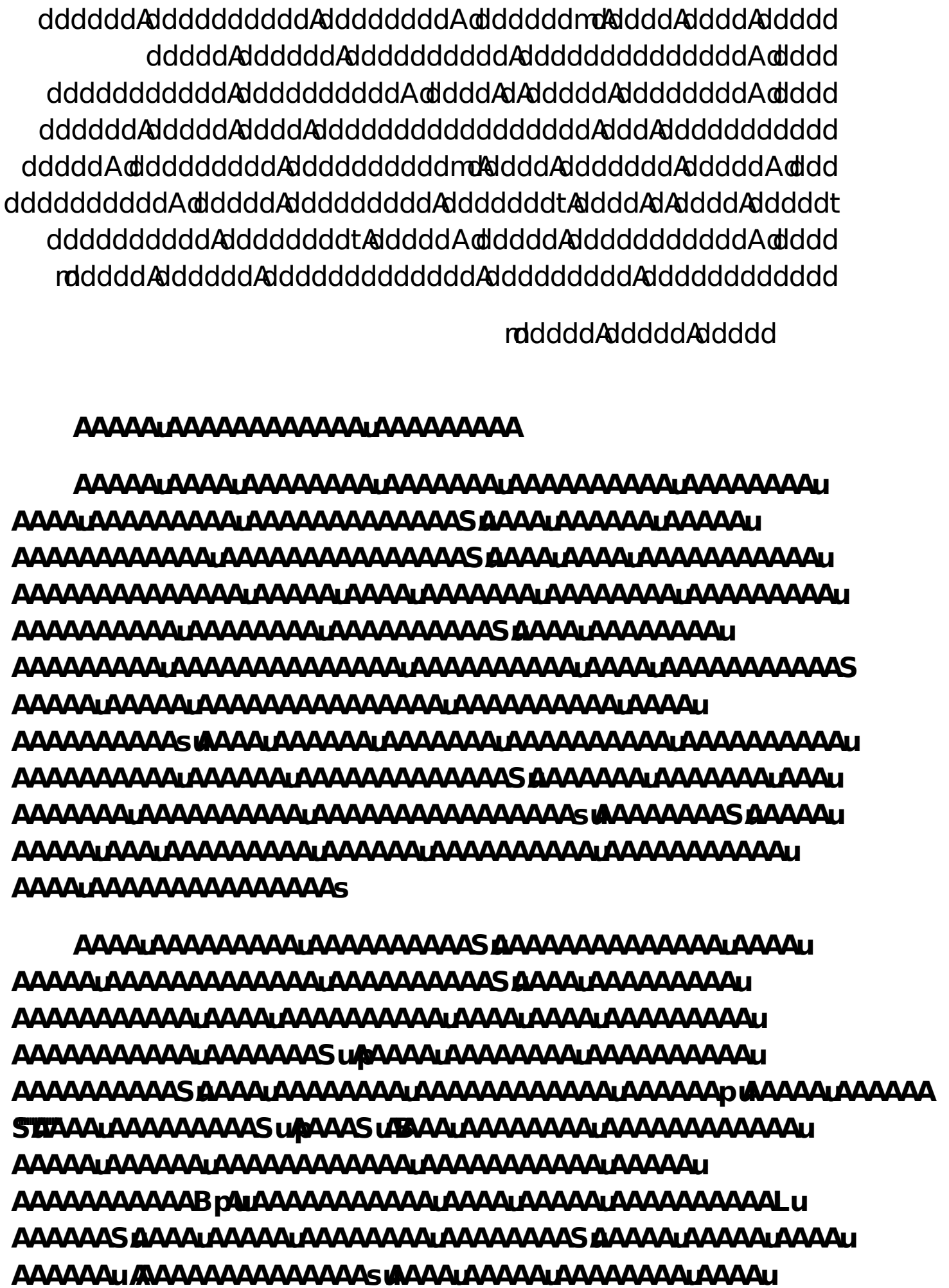
ddddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddd

yddddddddddddAdddddd

ddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddd
ddddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddddddAddddddddAdddd
ddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddd
ddddddAddddddAddddddddddddddAddddAddddddAddddddddddddd
ddddAddddddddddddddddAddddddddddAddddAddddd
ddddddddddddAddddddddddAddddddtAddddddAddddddd
ddddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddAdddd
ddddddddddddAddddddddddAddddddddddddddtAddddAddddd
ddddddddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddddt
ddddAddddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddddddAddddd
mddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddddddddd

AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAASuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAbuAu
AAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAsu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAps

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAASuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASuAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAASuAAAAAAASuAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAsu
AAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu

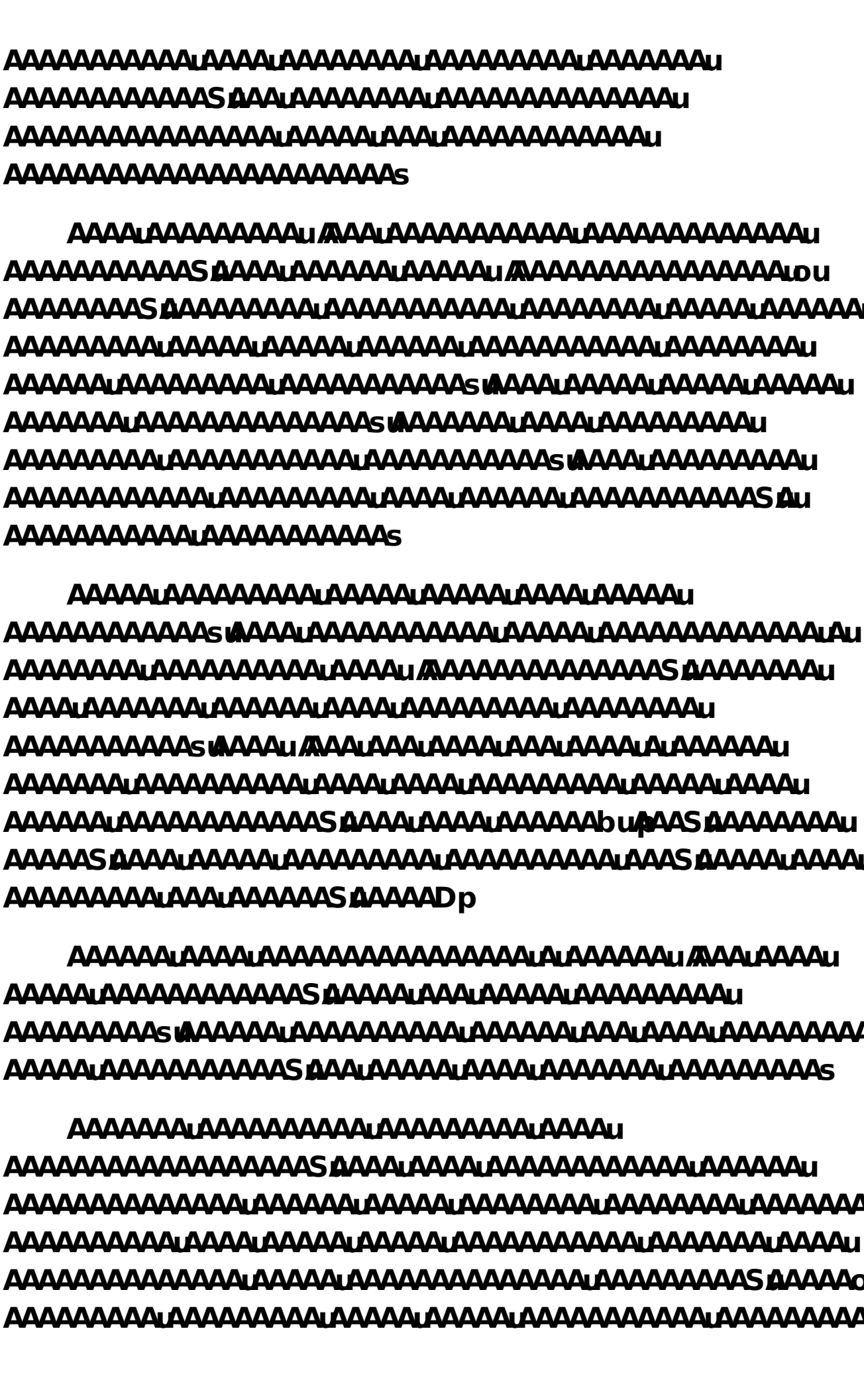
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASAuAAAAAAAAu
AAAAAuMAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAmAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

uuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAuAAAAAAuAAAASAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAASAAAASAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAAsAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAASAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAASAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAASAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAASAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAsu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAs

MAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAASu
AAAAAAAAAAASAAAAAASAAASAAAAASAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAm

AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAASAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAASupAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAApuAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAsuAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAASuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAALuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAADuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAu

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAASAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuouu
AAAAAASAAAAAAAAASAAAAAAAAAAASAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAuoAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAASAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAASAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAASAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAT

AASAAAAAASAAAAAAAASAAAAAASAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAu

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAA
AAAAAAAuAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAu
AAAAAAASuAAAAAAAbuAAAAuAAAAAAAuAAAASuAAAAuAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAATuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAS
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAASuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu

AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAs

AuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAuAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAASuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAbu
pAAAAuAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAuAAAAu
AAASuAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAASuAAA
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAA
AAAAAAAuAAAAASuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAp

AuAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu

AAAAAAAAAAAAsuAAAAAASuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAAAASuAAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAASuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASupAASuAAAuAAAAAuAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAuAAAADpAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAupAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAA
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASuAAAAADpAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAASuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAu

AAAAAsuAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAbuAAAuAAAAAAs

AAASuAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAASuAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAASuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuoAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAs

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAT

AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAT

AAAAuAAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAbu
pAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAASAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAASAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAASAAAAAuAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAp

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAuAAAAAAAAoAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAASuAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAb

pAAAAAAAuAAAAAAmSAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAATp

AAAASupAAuAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAATuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAApuAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAbupAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAsuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAA
uAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu

pAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu

AAAAAuMAAAAAAAAAmuAAAAAASAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
BAAAAAAAAAAABAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAsp

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAbu
UAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAoAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAbuAAAAAAAAAAuAAAASuAAAASuAAAAASu
uAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

pAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAuAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAsp

pAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuouAAAAAAu

AAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuouAAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAuAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAsuAAAAAuAAAAu
AuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAAAAAAAu/AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAp

pAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu/AAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAu/AAAAAAAAAAAAAAAAAp

pAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu/AAAAAAAAAAAAAAAAsp

pAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAp

AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAbuAAAAAAASAAAAuAAAAAAAuAAAASAAAAuAAAAuAu
AAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAATp

pAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAASuuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAp

pAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAASAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAbu
BAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAA
AAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuoAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAp

pAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAAAAAAAAu

AAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAu
uAAAAAAAAAAAuAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAsuAAAAuAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAsp

AAAASupAASuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAADpAAAAu
AAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAb

pAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAASuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAp

AAAASupAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAATpu
AAAAuAAAAAAs

pAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAu

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAApu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAsu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAsuAuAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAuAAA
AAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAb

pAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAATp

AAAAuAAAAAAAAAAbupAAAAuAAAp

AAAASupAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAApuAAAAuAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAASupAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu

AAAAAAAAAAAAApuAAAAAASuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAs

pAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAATp

AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAupAAAAuAAAAAAApuAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAb

pAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAASuAAAAuAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAAAoAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAbAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu

AAAAAAASAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAbupAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAApsAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAASAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAb

pAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAuAAAASAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsp

AAAAuAAAAAASAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAASAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAASAAAuAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAbupAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAApsu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASu
AAAAuAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAb

pAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAp

AAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAASAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAb

pAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu

AAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAp

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAuAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuoAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAuoAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAbAAAAAAuAAAAAAAAAAAupAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuou
AAAAuAAAAAAAAAAAuMAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAmp
ddddddddddAddddddd
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAAAAAAS
AAAAAAAASAAAAAAAAAAASAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAASAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAASAAAASu
AAAAAAAAAuAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAu

AAAAAAuAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAASAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASAAAASAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAAAAAAASAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAASAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAASAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAASAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAsuAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAuDAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuDAAAAAuAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAT

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAASAAAAu
AAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu

AAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAsuAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAD

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAA
AAAAAAAAAAuAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAuAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
pAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAApuAAAAAAAAAAAuAAATuAAAAAAA
AuAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAuAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuASuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsu

AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAuAAAAuAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAATuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAT

AAAAuAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AuAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAASAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAASAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAuAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAASAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAuAAAASAAAAAASAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuMAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAmAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAASAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAs

AuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAA

AAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAT

AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu

AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAASdAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAupAAAAAAAApSdAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAA

AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAuAAAAAAAAASdAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAASdAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAsu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAASdAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAbdAAAAAuAuAAAAAAAAuAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAMAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAADm

AAAuAAAAAAAuAAAAASdAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAsuAAuAAAAAAAAAuAAAAASdAAAAAAAuAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAsuAAAAAAAASdAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAASdAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAuAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuoAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAuAAAASuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
MAAAAAAAmAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAsuAAsu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuMAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAm

AAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAbuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAATu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAASu

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAu
AAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAu
AAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAupAAAAAAAAuAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAsuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAATuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAsuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAsuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAupuAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAuAAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAsuAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAASuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu

AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAsuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAASuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAsuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAALuAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAuAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuDAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAADu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAALAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAS
AAAAAuAAAAASAAAAASAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAsuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAASAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASAAAAu

AAAAAAAuAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAu
AAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAs
pAAAAuAAAAAuAAAAAAASAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAApuAMAAAAm
RuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAASu
AAAAAuAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAN
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAADAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAs
AAAAuAAAAAAAAAuAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAuAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAASAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAu
AAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAASAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAASAAAASAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu

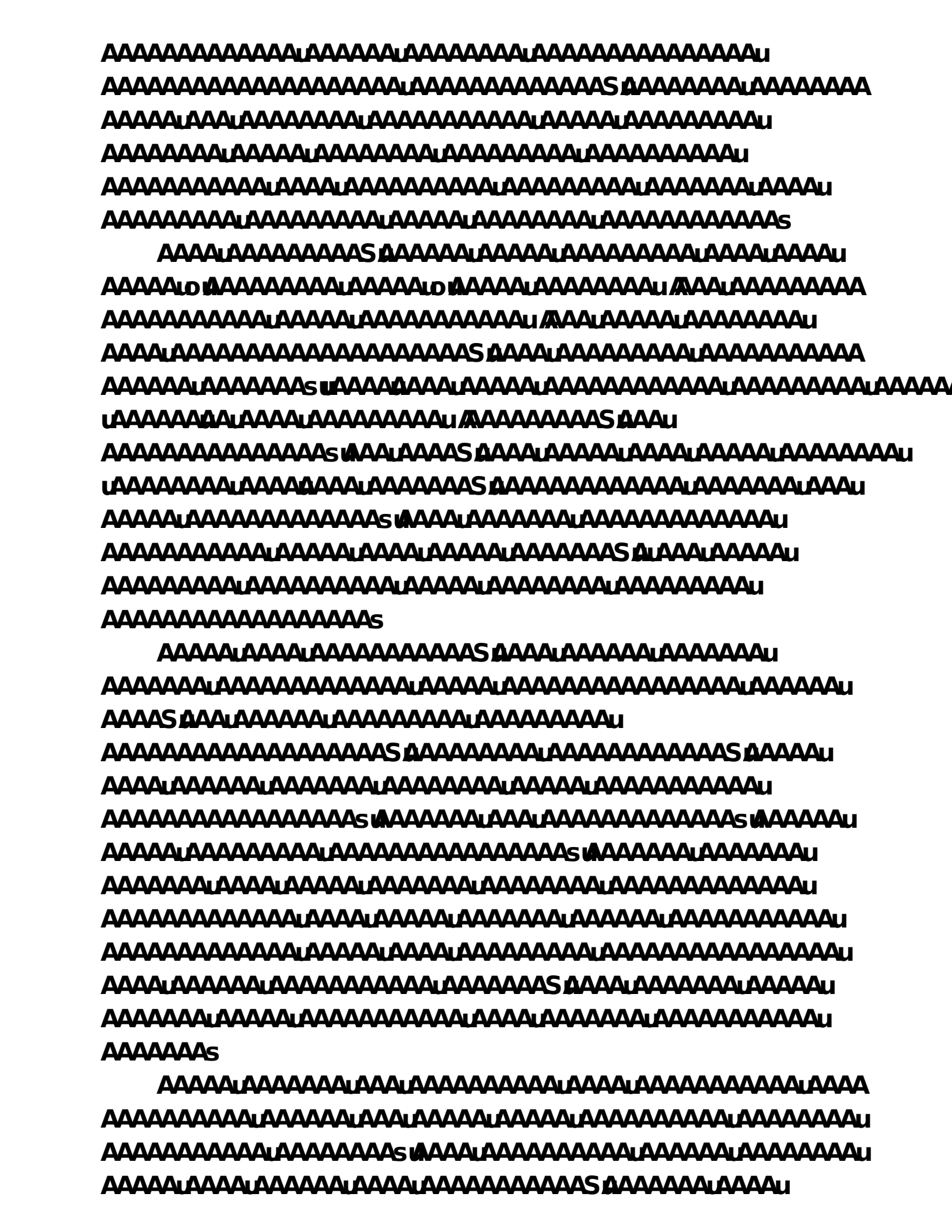

AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAs
AAAAuAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuMAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAmuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASupAAAASuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAADpuAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAADuAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAADu
AAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAS
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAATuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAu
AAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu

AAAAASAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAA
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAASAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAASAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAbu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

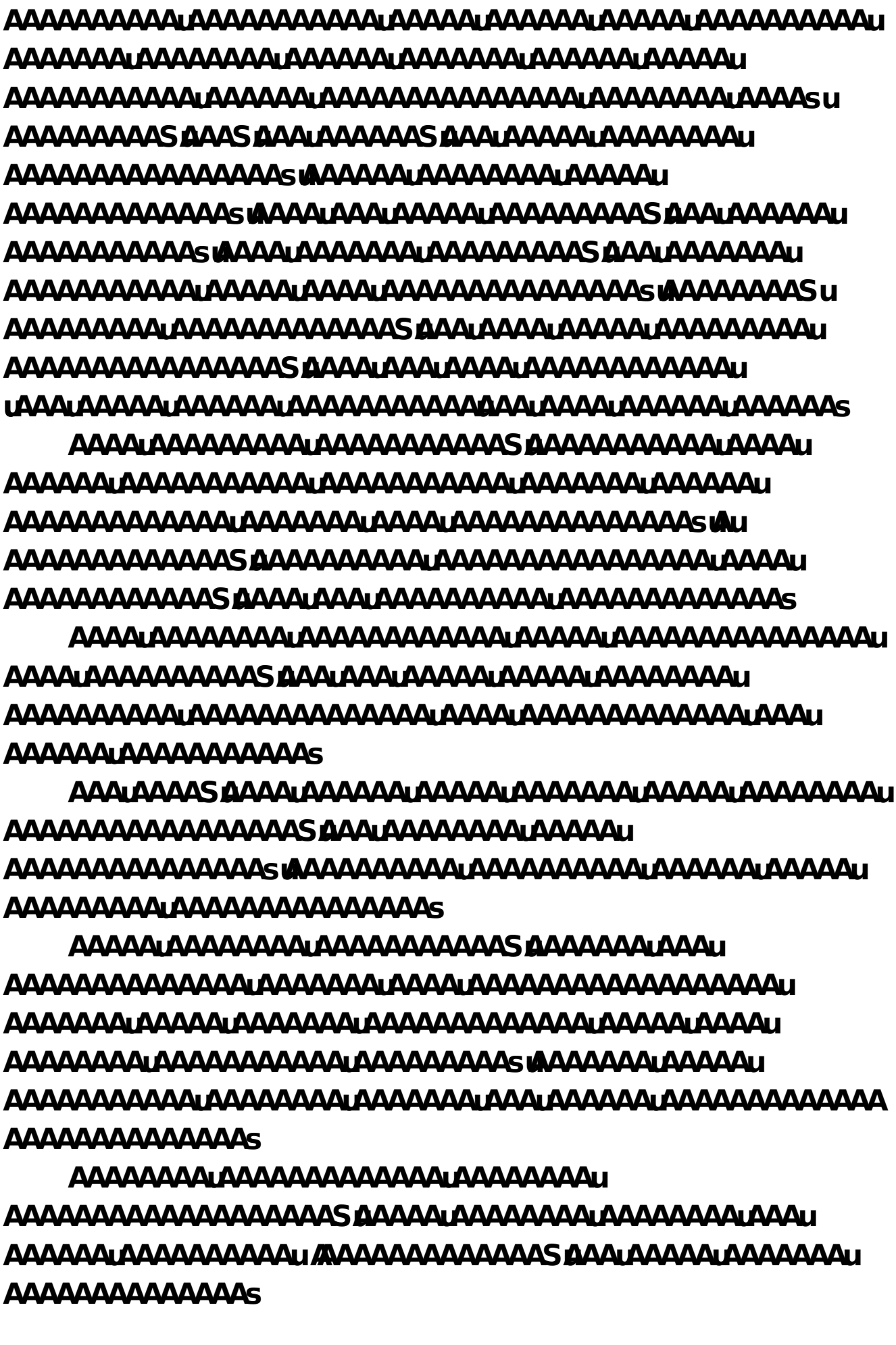
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAASAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAuAAAAAAAAAAAu
MAAAAAumAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuSAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuMAmAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAbuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAp
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAASAAAAAAuAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAASAAAAASAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAATuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAbAAAAAASAAAAASAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAASAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAASAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAASAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu

AAAAAupAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAApuAAAAuAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
uAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAs
AuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAuAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAbuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs
AuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAA
AAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuMAAAAAAAuAAAAAA
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAmsMAAAAuAAAAAuAAAAASuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAASuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAuAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAS

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAAuMtaahothceuKCmAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAuAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAupAAAAAAAAAu
AAAApuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuMAAAAAAmu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAuAAASuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAb

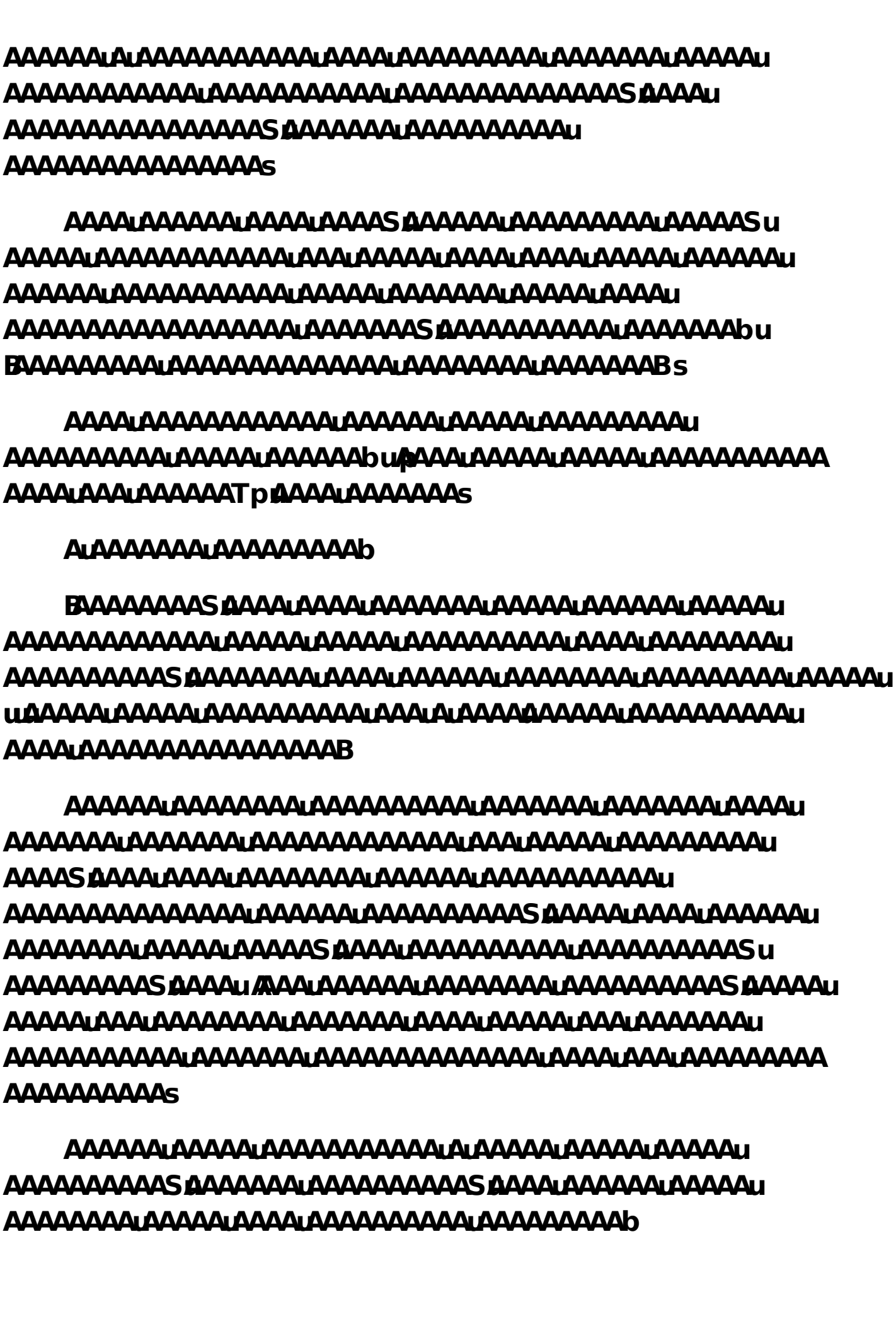
pAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAp

AuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAb

pAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAp

AAAAuAAAAAAuAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAASu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAupAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAs

AAAAuAAASuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuMAAAAuAAAAAuAAAAAAmAAAAAAAAuAAAAAAAsu

BAAAuAAAAAAuAAAAAAATuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAASbAAAAuAAAAuAAAAu
AAAASbAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAswAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAbbAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAABs

AAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAAAb

AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAs

AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAA

AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASbAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAb

AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAASbAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASbAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASbAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAbAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAbAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAu

AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuoAAAAAAAAAAAAAuAAuou
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAASbAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAbSbAAAuAAAAAAAAAAAuMAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAuAAuAAAAuAAAuAuAAAAmAAAAAAAAAA

u

pAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASbAAAAAAuMtmSbAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASbAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAADp

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAsu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASbAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAASbAAAAAAAAuAAAAuAAAAAASuSbAAAAu
AAAAAAAASbAAAAuAAAASbAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAbupAuAAAAAuAAAAAAASAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAADAAAAAAuAAAAAATuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAADp

AAAAuAAAAAAbupAAAAuAAAAAuAAAAAAAASAAAAAuAAAAuAAA
AAAADAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAATuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAADp

AAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuMAAAAuAAAAADAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAm

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAb

pAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAADp

AAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAADAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAMAAAAAAAmu
AAAAuAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAp

AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAASAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAsu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAb

pAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAASAAAAuAAAAuAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAATp

pAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu

AAAAuAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAb

pAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAuAAAAuAAAAADAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAADp

AAAAAuAAAAAAASAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASupAAAAASAAAAu
AAAAAuAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAADp

AAAAuAAAAAAbupAAAAASAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAp

AAAAuAAAAAAAAAAAbupAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAADAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAADAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAADp

AAAAuAAAAAAbupAAAASAAAAuAAAAAAAuAAAAAAADu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAADp

AAAAuAAAAAAbupAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAADAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAo
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAAAATp

AAAAuAAAAAAbupAAASdAAAAuAAAAAAAAAADdAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAATp

AAAAuAAAAAAASupAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAp

AAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASdAAAAu
AAAAAAAb

pAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAu
uAAAAAAAuAAAAAAAdAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAASdAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAASdAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAAAAAA
uAAAAAAAAdAAAAdAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAsAuAAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAADp

AAAAuAAAAAASupAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAp

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAbdAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAALdAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAALdAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAALuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAALdAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAALdAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAALdAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAASdAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAu

AAAAuAAAAAAAAuAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
pAAAAAAAAAAApuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAs

pAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAASuApAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAADpAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAASu
uAAAAAuAAAAuAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

pAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAApuAAAAuAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAbupAAAAAAASuAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAp

pAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAASuApAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAp

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu

AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAb

pAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASüWWAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsp

AuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAS
AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAALuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAb

pAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAADp

AAAAAAuAAAAuAAAAAASuAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAp

AAAAuAAAAAAAAAAAbuAuAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAATu
AAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAADp

AAAAAAuAAAASuAuAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAADuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAATpuAAAAuAAAAAAsJAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAp

AuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASupAuAAAAAAASüu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAATpAAAAuAAAAAs

pAAAuAAAAAuAAAAAAAApuAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAASupAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAp

AAAAuAAAAAAAAAAbupAAAAuAAASuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAp

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
uuAAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAS
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASupAAAAu
AAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAs

pAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAASupAAAAADuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASuuAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAADpuAAAAuAAAAAAAs

AuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAAASuuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAb

pAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAADp

AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAAAu
AAAADuAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAbu
pAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAADuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAADuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAADp

AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAS

AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAsuAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAb

pAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAADu
AAAAuAAuAAAAAADuAAAAAuAAuAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAATuAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAATp

AAAAAAuAAAAuAAAAAbuAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAASuAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAADp

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAADuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAs

pAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAADpAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAuAAAAAuAAAAAS
uAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAADp

AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAsuAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAb

pAAAAAuAAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAp

AuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAsuAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAsu
AAAAuAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAb

pAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAADp

AAAASuApAAAuAAATpuAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAASuApAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAuAuAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAuAAASuAAAAuAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu

AAAAAAAAADAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAADp

AAAAAAuAAAASuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAADpAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAs

AuAAAAAuAAAAASuAAAuAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAADp

AAAAuAAAAAASuAAAuAAAuAAAAuAAAASAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAp

AAAAuAAAAAAASuAAAAAAuAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
uAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAp

AAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAu
AAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAsuAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAsuAAAASAAAAAAAuAAAAAAAb

pAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAATp

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAuAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAu
uAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAu

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAuAAAAsuAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAT

AAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAb

pAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAbu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAu
AuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAp

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAbuAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAA
AAAAAuAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAsu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAu
AAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

pAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAS
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAASuAAAAA
AAAAuAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAb

pAAASuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAADu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAp

AAAAAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAA
AAAuAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAASuApAAAuAAAASu
AAAAAAAADAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAATp

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAb

pAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAp

AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAA
AAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAupAAAAAAAAAAApu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAb

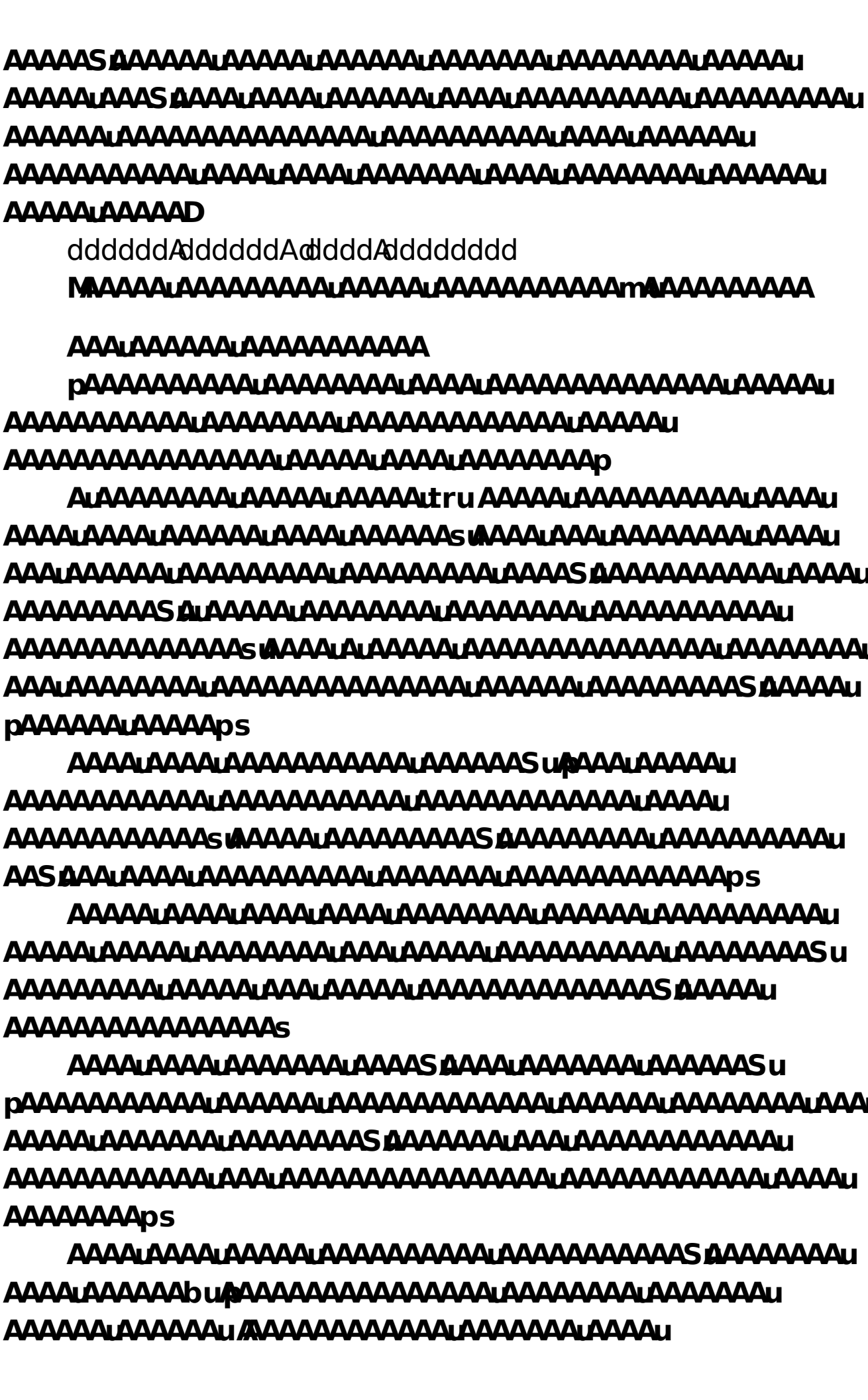
pAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAp

AAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAbuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAASuAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAASu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAuAAAoAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAs

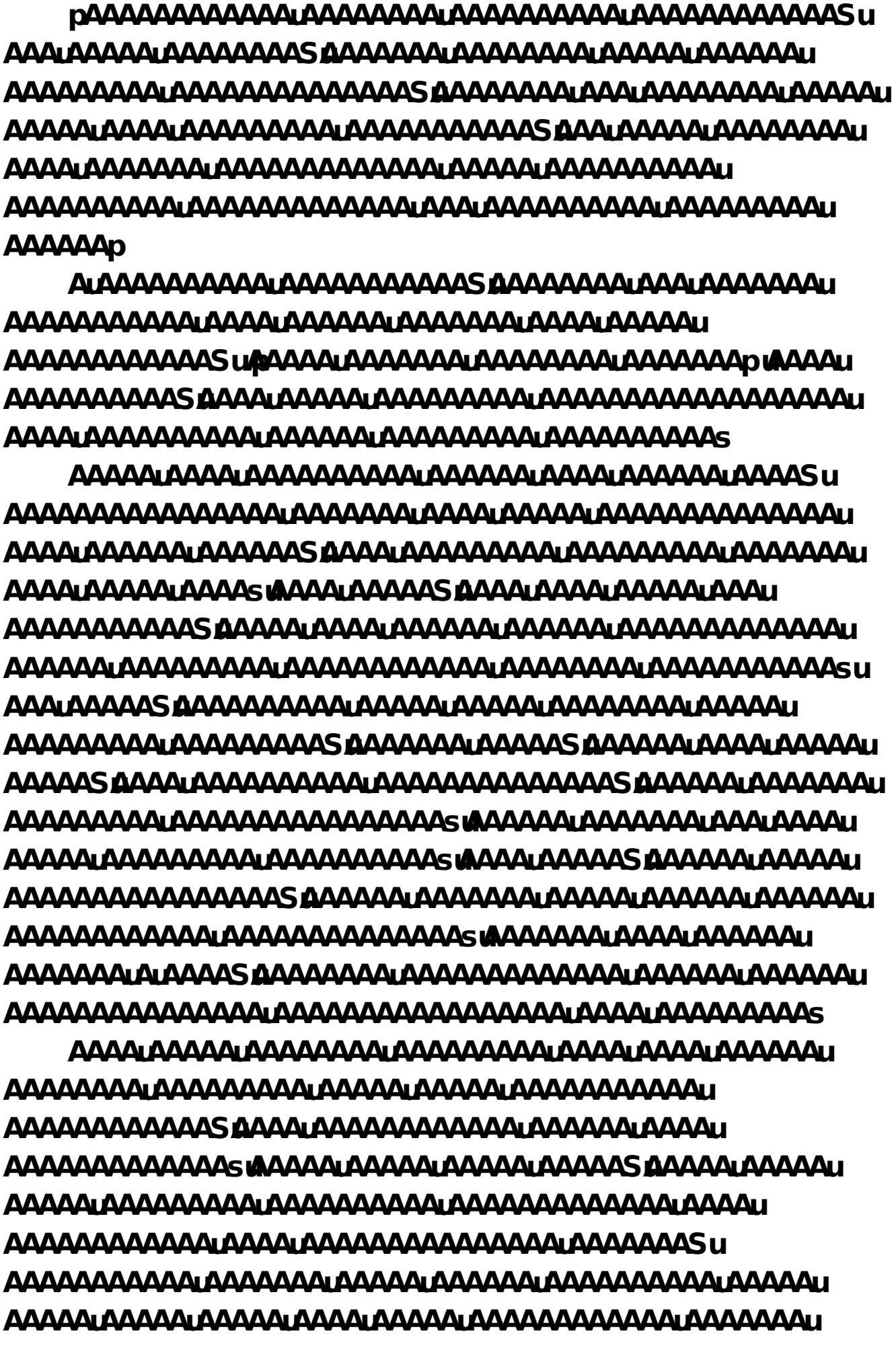
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAsu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAASupAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAps

AAAAuAAAAAAAuouAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAAuouAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAbupAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAADpuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAA
uAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAs

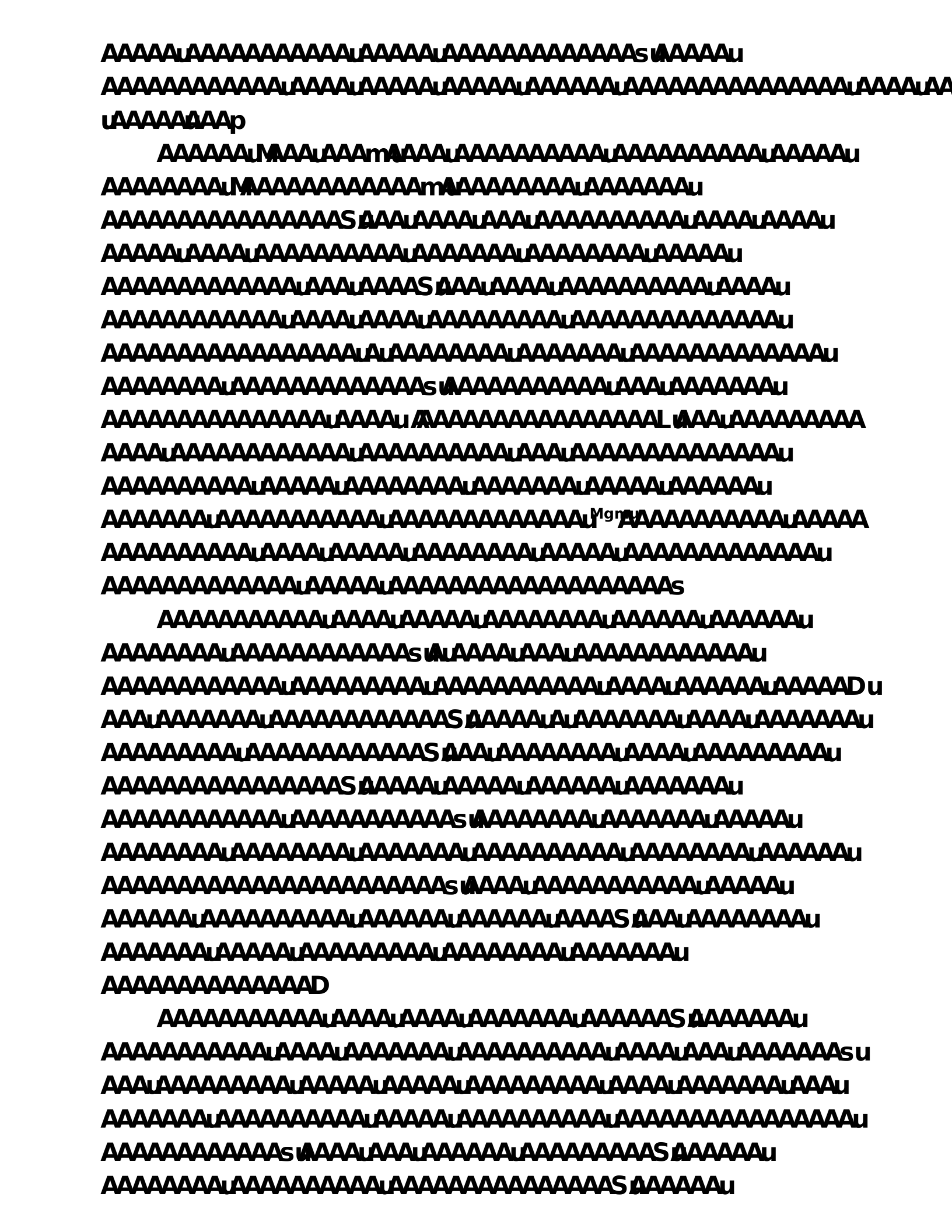
AAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASupAAAuAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAApuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAs

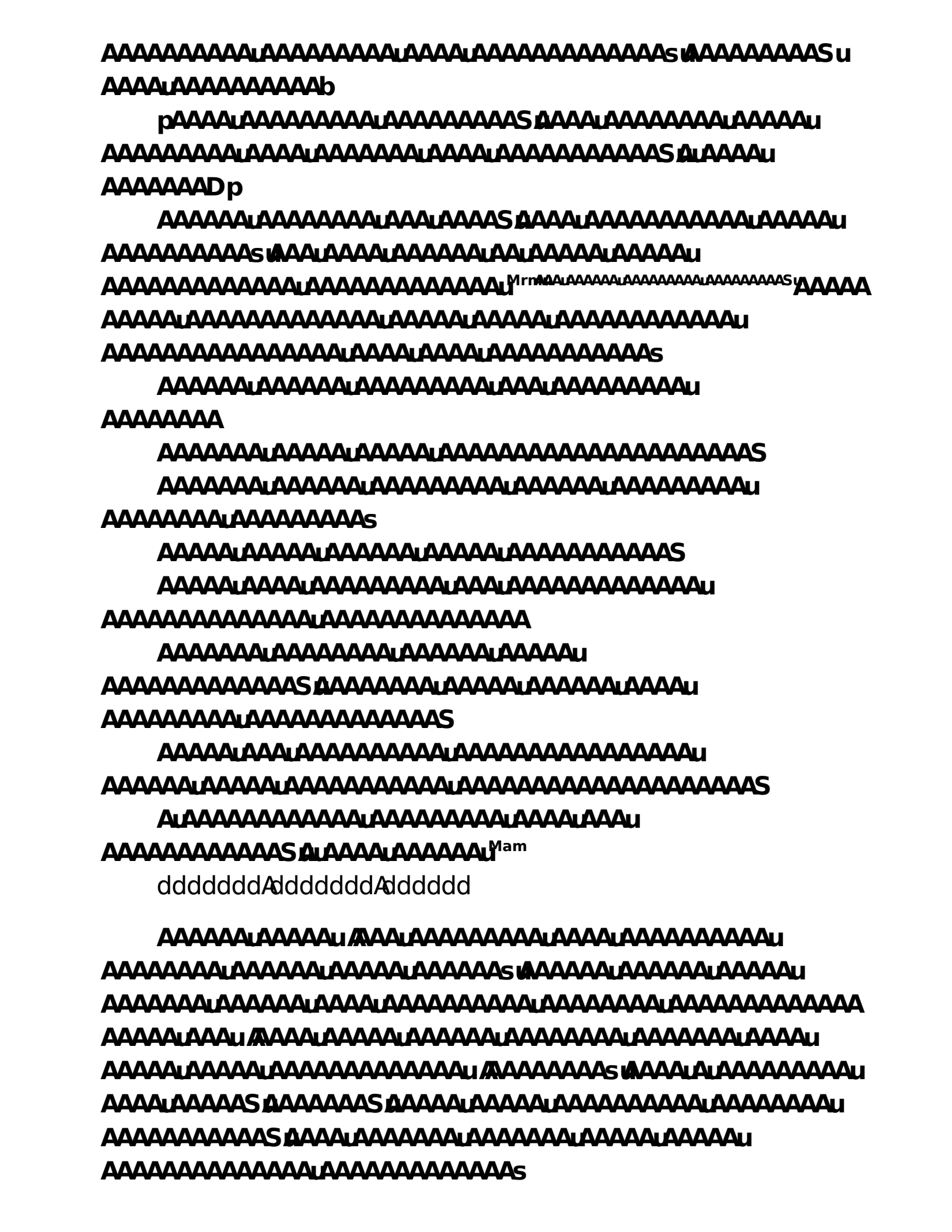
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAb

pAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAApu Mim

AAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAbupAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAp

AAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAbupAAAAuAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAutectu AAAAAuAAAAu

AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAADpAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAbuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAs

AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAASuAAAAuAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAALuAAAAASuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAs

AAAAAAAAASAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAsu
AAAAAASAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAuAAAAuAAAAAAAAAuDAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuDAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAsAu
AAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAASAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAA
AAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAADAAAAuAAAAAAAAAAAASAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAuAAAAAAAAAu

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
MAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAm

AuAAAAuAAASuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAbuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAASuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAs

AAAAAAAAAASuAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAsuAAAAuAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAASuAAAAAAAAAAAASuAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASu
uAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuou
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAAu

AAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAASuAuAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASuAuAAAAuAAAAuAAAuAAAuAAAAAAAAASu
AAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuouAAAAuAAAAAAAAAAAAuou
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAASuAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAASuAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAATu
AAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAASuAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAu
AAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAu
uAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAuAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAAAAu

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAATuAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAASAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAA

AuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAAASAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAsuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAS
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAuAAAAAuAAAAASAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAD

AAAAAAuAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAA
AAAAAAAAAAAAAAAAT

AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAu
AAAuAAAASuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAD

AAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
uAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAsuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAASu
AAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAuAAASuAAAAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAsuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAASuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAASuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAAASu[illegible]AAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAAAAAAuAAASuAAAuAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuMAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAm

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAALuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAu
AAAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAT

AAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAASAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAsuAAAAAAASAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAD

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAASAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAASAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuoAAAAAuAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAs

AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASAAAuAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAASAAAAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAsu
AAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAs

AuAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuoAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuou
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAASuAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAA
AAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAASuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

MAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAm

AAAAupAAAAAAAAAAApuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAu AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAA AAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAu AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuMAAAAAmAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAuAAAALuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAA AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAu AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAsu AAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASpAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

pAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAATpu
AAAApAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAATpAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAASpAAAAuAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAASpAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASpAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASpAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASpAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAASpAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAASpAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAASpAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASpAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu

AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAA
AAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAADu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAASAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAsuAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAuAAAAAAuAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAb

AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAA

AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAASAAAAuAAAuAAAAu
AAAAs

AAAAuAAAASAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAA

AAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAASAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu

AAAAAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAASAAAuAAAAAuAAAAAAAAASAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAbAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAADu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAADAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAASu
AAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAT

AuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAATuAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAA

AAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAATu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAS

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAS
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAS

AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAS

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAS

AAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAS

AAAAuAAAAAAAAAAuDuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuDu
AAAAAAAAAAAAAAAAssAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAS

AAAAuAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAALuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAS
AAAAAAuAAAAuAAA

AAAuAAAAASuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAu

AAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAsu
AAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAsuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAASuAAAuAAAAAAuAAAAAAAu

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAA
AAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAsuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAASuAAAuAAAAAAAAu

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuMAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAmAAAAAAAAAAAAs

AAuAAAuAAAAuMAAAAuAAAAAmAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAuAAAAAAuAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAbuAAAAAAAAuAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAADAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAATDp

AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAASAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAs

AAAoAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAASAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAASAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAASAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAASuAAAAAAAS
AAAuAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAspAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAATuAAAAuAAAAAAs

pAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAspuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAApuAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAuAAAASuAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAASupuAAAAuAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAASupAAAAAuAAAADuAAAAuAAAAAAu
AAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAp

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAuAAAASu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAbupuAAAAAAAAAuAAASu
AAAADuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAADuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAADp

AAAAAuAAAAAAAAAAAAASupAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAps

AuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAASuAuAAAAAuAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAADuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAAp

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAu
AAAAAAuAAAuoAAAAuAAAAuAAAAuoAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAbu
pAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAsuAAAAuAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAp

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAs

AuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAA
AAAASAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAASuApAAAAAASAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAApuAAAAuAAAAAAs

pAAAuAAAAAAASpAAAAAAuAAAAAAAAASuApAAAuAAAAAAu
uAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAsp

pAAAAAASAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAADAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAApu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAuAAAASAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAb

pAAAAuAAAASAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAASu
AAAAAAAuAAAAAAp

AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASdAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAuAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAASdAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAADduAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAASdAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAbuAAAAAAAAuAASdAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAsuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASdAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAASdAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASdAAAAAu
AAAAuAAAAASdAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAbdAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAASdAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAA
AAAAAuAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAASdAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

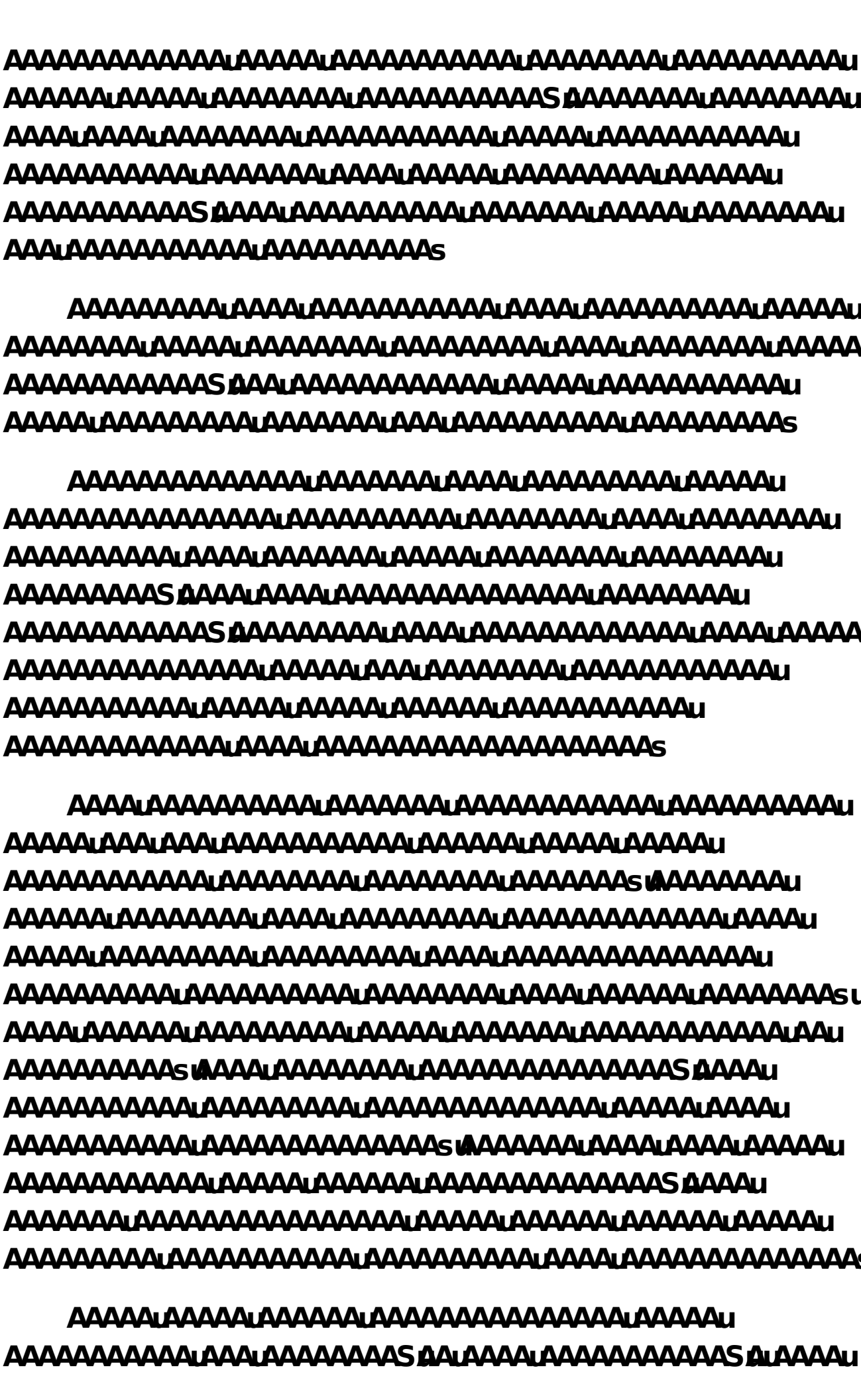
AAAAuAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuMAAAAmAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAAAAuMAAAAuAAAAAAAAAAAAAmSAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAS
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAALu
AAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAATu
AAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu

AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAuAAAAAu AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAAu.AAAAuAAAAAuAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAu.AAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAASuAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu AAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAu AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAb

AAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAA

AuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAuAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAs

AAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASbAAuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAASbAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAbu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAASbAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

MAAAAAmAAAAuAAAAAASbAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAAASbAAAAAuAAAAAuAAAAA

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAASbAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAsuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAbuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAA

AAAAAAAAAASupAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

pAAAAuAAAuAAAApuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AuAAAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAASdAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAASdAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAA

AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAASdAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAASdAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAASAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu AAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAASAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAASAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAuAAAAu AAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu AAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAASAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAAAAu AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAA AAAAASAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAA

AAAAuAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAA

AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAuAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAb

AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAsAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAATuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAuAAAAAAAASAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAASdAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAs

AuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAATuAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAbdAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAs

AAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASdAAAuAAAAAAAAAA

AAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAA

uAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAdAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAASdAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAA
AAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAXAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAL

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAXAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAA

AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuMAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAmu AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAs

AAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAS AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAASuAAAuAAAAAAuAAAAAuAu AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAA

AAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAu AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAASuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAuMAAAAAAmAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAbuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAuAAAA

AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAu AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAA

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAu AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAuAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu AAAAAAAAAAbuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAASAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAASAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAASAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAASAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAbAAAAAAAAAuAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAS

AAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAA

AuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAAuAAASAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAASu
AAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAs/AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAA

AAAAuAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAA

AAAAAAAAAAuAAAAAAA

ddddddddddAddddddddAddddddAddddd

ddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddddd

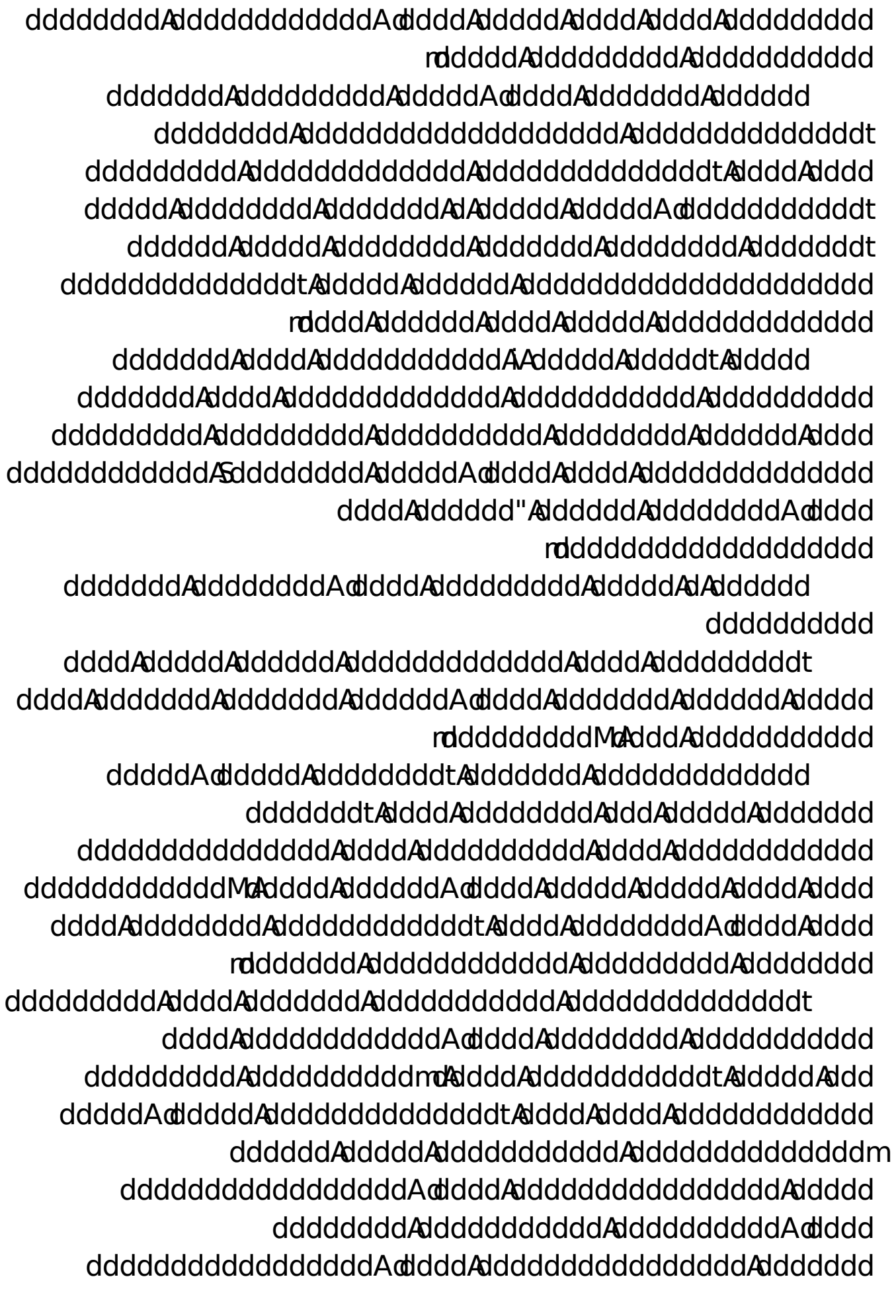
ddddddddddMaAddddddddAdddAddddddddAddddddddddd

ddddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddAddddd

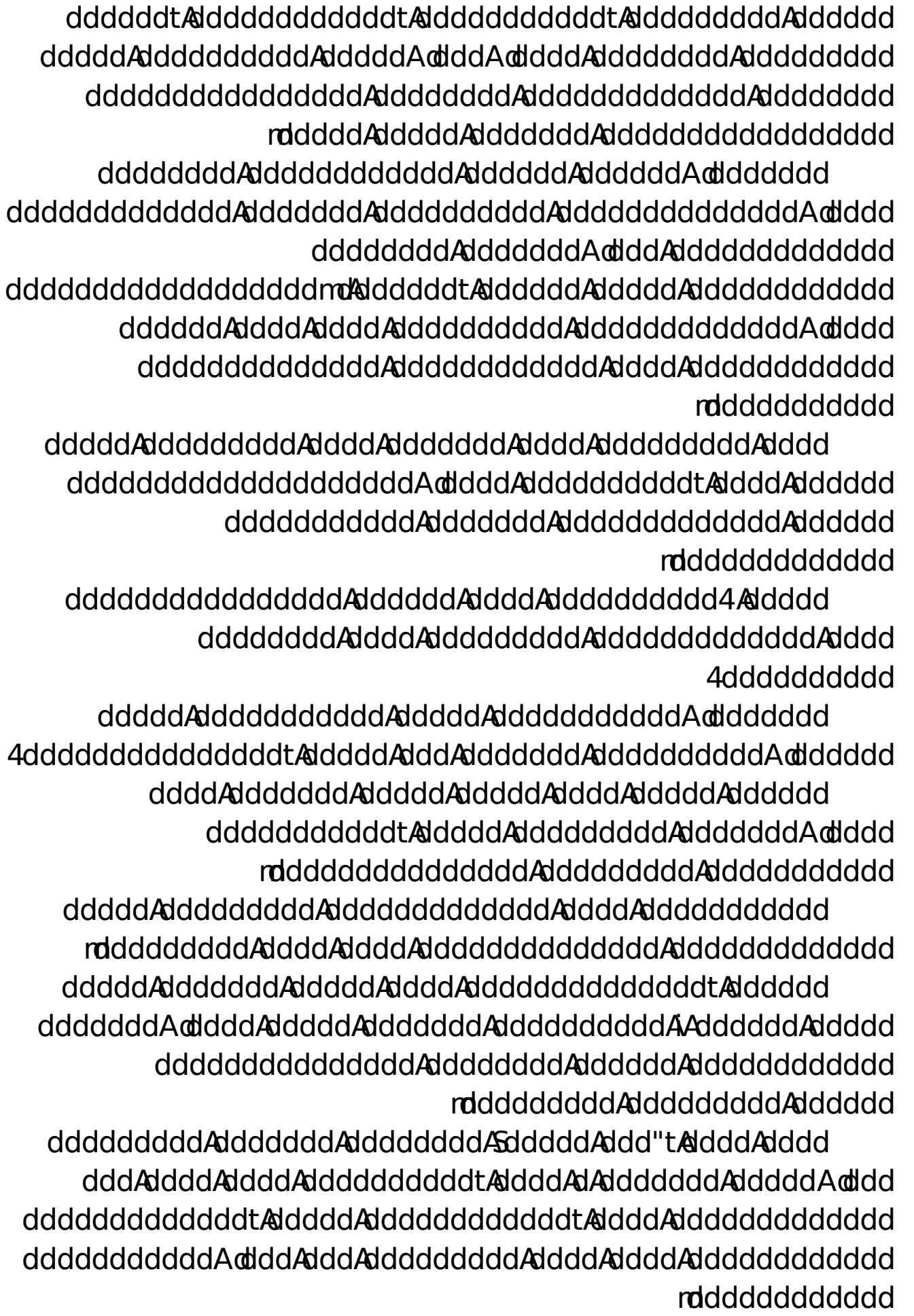
ddddddAddddddAddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddddddd

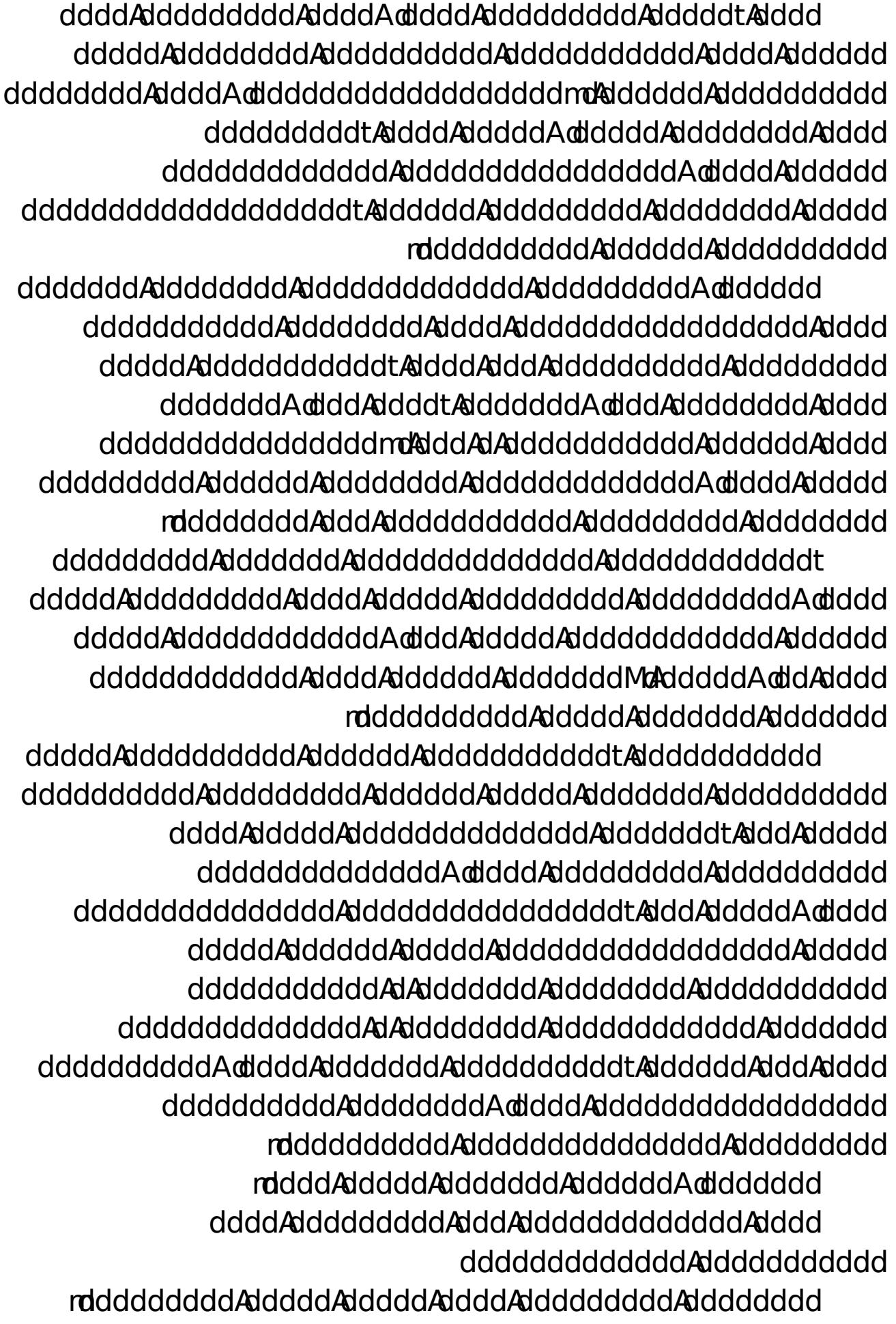
ddddAddddAdddAdddddddAddddddddAddddddAdddddd
ddddddddddAdddddddAddddddddddAddddAddddAdddAddddddd
ddddddAdddddddAddddddAdddddddddddAdddddddddddd
dddddddddddddtAdddAddddddddAdddddddAddddddAdddddddd
ddddddddddAdddAddddddddddAdddddddddddd
mddddddddddddAddddddddd
ddddAddddAdddddddddddAddddddddddAddddAdddddt
ddddddAddddddddddAddddddAdddddAddddddddddAddddAd
dddddAddddAdddddddddAdddAddddddddddAddddddddddddddd
dddddddddddddddddiAddddtAdddAdddAdddddddddddAdddddddd
dddddAddddddAdddddddddddAddddddddddAddddAddddd
mddddddddddAddddddddddddddd
dddddAddddAddddAddddddAddtAdddddAddddAdddAdddddd
dddddddAddddddddddAddddddddddddAddddAdddddddAdddddddd
mddddddddddddddddAddddAddddddddd
dddddtAddddddtAddddddddddddAddddAdddddddddddi
dddAdddddddddtAddddddAdddddAddddddAdddiAdddAd
dddddddddddddAdddddAddddddAddddAddddddddAddddddddddd
dddddAdddddddddddddddAddddddddddAddddddddd
mdddddddddddddd
dddddddAdddddddtAddddddddAddddAddddddddddAdddd
ddddddddAddddddAdddddddddddddddAddddAdddddddddddddd
ddddAddddddddddMdAddddAddddddddddAdddddddddddtAdddd
ddddddAdddddAddddddddddAdddddddddddAddddddAdddAdddd
ddddddddddddAddddddddddtAdddddAddddddAddddddAddddddd
dddddAdddi ddddddddddAddddddddddAdddddAdddddAdddd
dddddddddddddAddddddddddtAdddddAddddddAdddddAddddddd
mdddddAddddddddddAdddddddddd
ddddddAddddddddddtAddddddddAdddAdddddAddd
ddddddddAdddAddddddddddAdddddddAddddddddddd
ddddddddddddddddAddddddddAdddAddddddAddddddddd
ddddddddddAdddddddddddAddddAddddddAddddddddd
dddddddddddddddtAdddAdddddddddddddAdddddAdddddddAdddd
ddddddddddAddddddAddddddddmdAdddAddddAdddAddddAdddd
dddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddddtAdddddddd

ddddddAddddddddddAdAddddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddAddd
mddddddddddddd
ddddAddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddtAddd
ddddddAddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddddddddddm
ddddddAddddAddddddddAddddAddddAddddddddddddd
ddddddddddddAddddddAddddddddAddddddddddAddddddd
ddddddddAddddddAddddddddddtAddddddddddAddd
ddddddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddddd
mddddddddddAddddddddddd
ddddddAddddddAddddddddddAddddAddddAddddAddd
ddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddddtAddddd
mddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddddd
ddddddAddddddtAddddAddddddddAddddAddddddddd
ddddddddAddddddddtAddddAddddddAddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddddddAddddAddddddAddddddddAddddddtAddddAddd
ddddddddtAddddAddddddddddAddddddddddddAddddddAddddd
ddddddddddddddtAddddddddAddddAddddddddAddddddAddddd
ddddddddddddddddAddddddddddddddddAddddddddddtAddd
ddddddddddddddddddAddddddddddddddAddddddddddd
ddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddd
mddddddddd
ddddddAddddddAddddddtAddddAddddddddAddddddddddddd
ddddddAddddAddddddddAddddddddddtAddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddddddddddddtAddddddddAddddddddddd
ddddddddddddddddddAddddddddddddddddddAddddddddd
ddddddddAddddddddddAddddddddddddddddAddddddddd
mddddddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddt
ddddddAddddddddddddAddddddddddddddtAddddddddd
ddddddddddddAddddddddddddddddddddtAddddddddddddd
ddddddAddddddAddddddddddddddmddAddddddddAddddddddd
ddddddddddddddAddddAddddddddddddddddddAddddd
ddddddddddddAddddddddddddddddddddtAddddddddd

ddddddAddddddddAdddddAdddddddddddddAdddddddddddd
mddddAddddAddddAddddd
ddddtAddddddAddddAddddAdddddddAddddAdddddddddd
ddddddddddddddAddddddddAdddddAddddddAddddddddddm
ddddddAddddddAddddAdAddddddddAdddddddddddddddmAddd
dddddAdddddddddAdddddAddddddddddddddddddAdddddd
dddddddddddddddddAddddddddmAddddAdddddAddddddddddd
ddtAdddddddddAdddddAdddddddddAdddddddddddddddddd
mddddddddAddddddddddddAdddddAdddddddddd
ddddAdddddddddAdddddAdddddddddAddddddddddddddtAd
ddddddAddddddAdddddddddddddAdddddddddddd
ddddddddddddddmdAdddddAddddAdddddAddddddAdddddd
ddddddddddddAdddddddddddddddddmAddddAdddddAddddddA
ddddddddddAddddAddddddAAdddddAddddddAddddddddddAdddd
mdddddddddddAdddddddddddddddd
ddddddddddAddddAdddddddddddddAddddAdddddd
dddddddddAddddddddddtAdddddAddddddddAddddAdddd
ddddddddddddAdddddddddddddddddddAddddAddddddddm
dddddddtAddddddAddddddAddddddddddAdddddAddddAddddd
ddddddddtAddddddAdddddddddAdddddddddddddddAddddd
ddddddddddddddAddddddAddddddddAdddddddddddddAddddddddd
mdddAdddddddddddd
ddddddddAdddddddddAdddddddddAdddddddddddAdddddddd
ddddAddddAdddAddddddddMdAddddddddddAddddddddddddd
ddddddddddAddddddAddddddddtAddddAdddddAdddddddAdddd
ddddtAddddtAdddddddAddddAdddddddddddAddddddAddddddddddd
dddddddddddddddmdAdddddddddAdddddddddddddAddddddAdddd
ddddAddddAddddddddddddddAdddddddddddtAddddddddAdddd
mddddddddAddddAddddddddAddddAddddAdddddddAdddd
ddddddddddAddddddddddddddAdddddddddddAdddd
dddddddddddddAddddAdddddddddddAddddAddddddddddAddddd
dddddddAdddddAdddddAddddddddddddAdddddAdddddddddddd
ddddddAdddddddddAdddddddddddddddddddddddddAdddddddddAddddddd
ddddddddddAddddddddddddddddddddddAddddddddAdddddd
dddddddddAddddddddddddddddddddddAddddAdddddddddddd

dddAddddddddddAddddddAddddddddddddddddAddddddddddddm
mddddAddddddAddddd

AAAAA

AAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAASAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAASAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

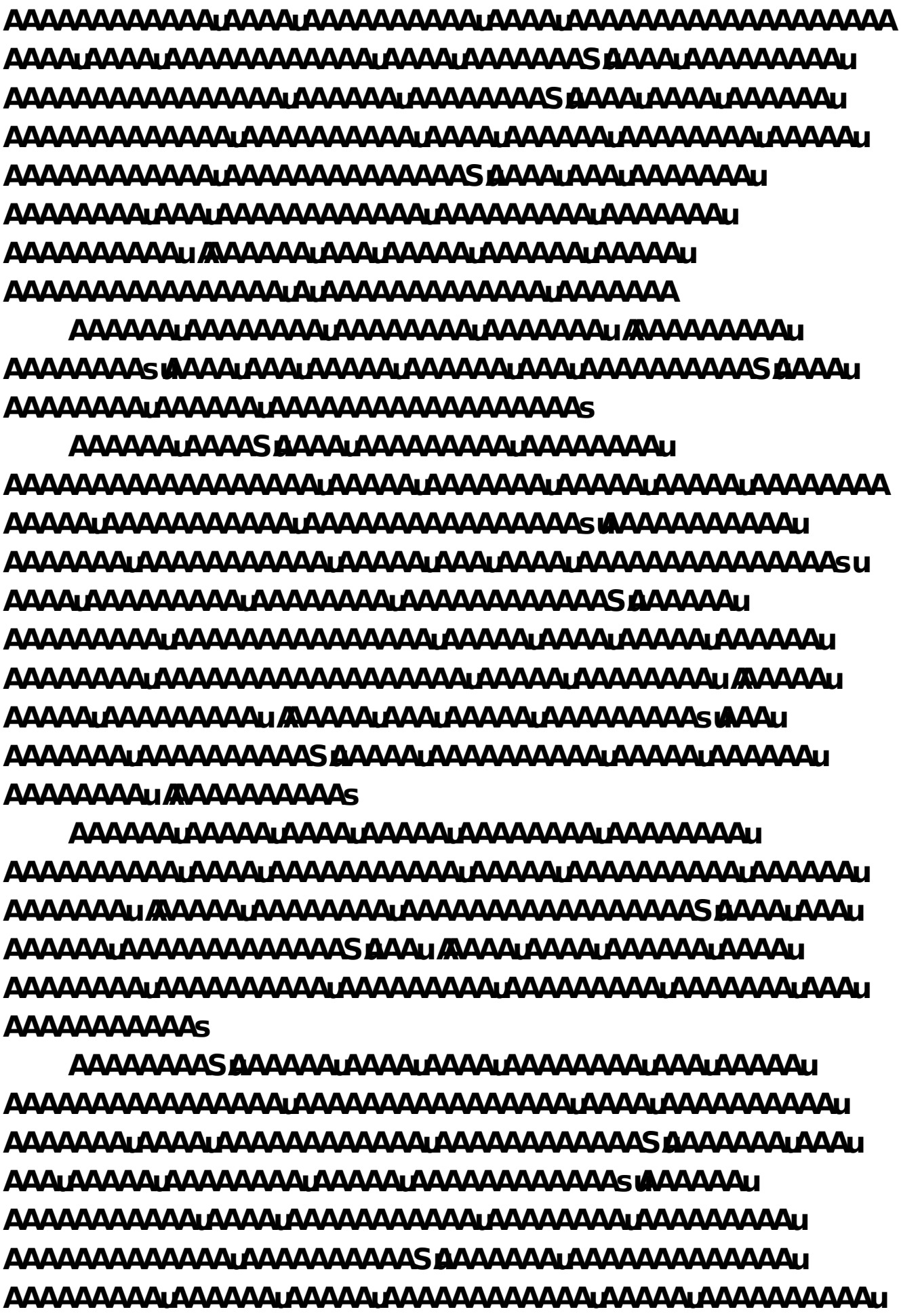
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAATuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAT

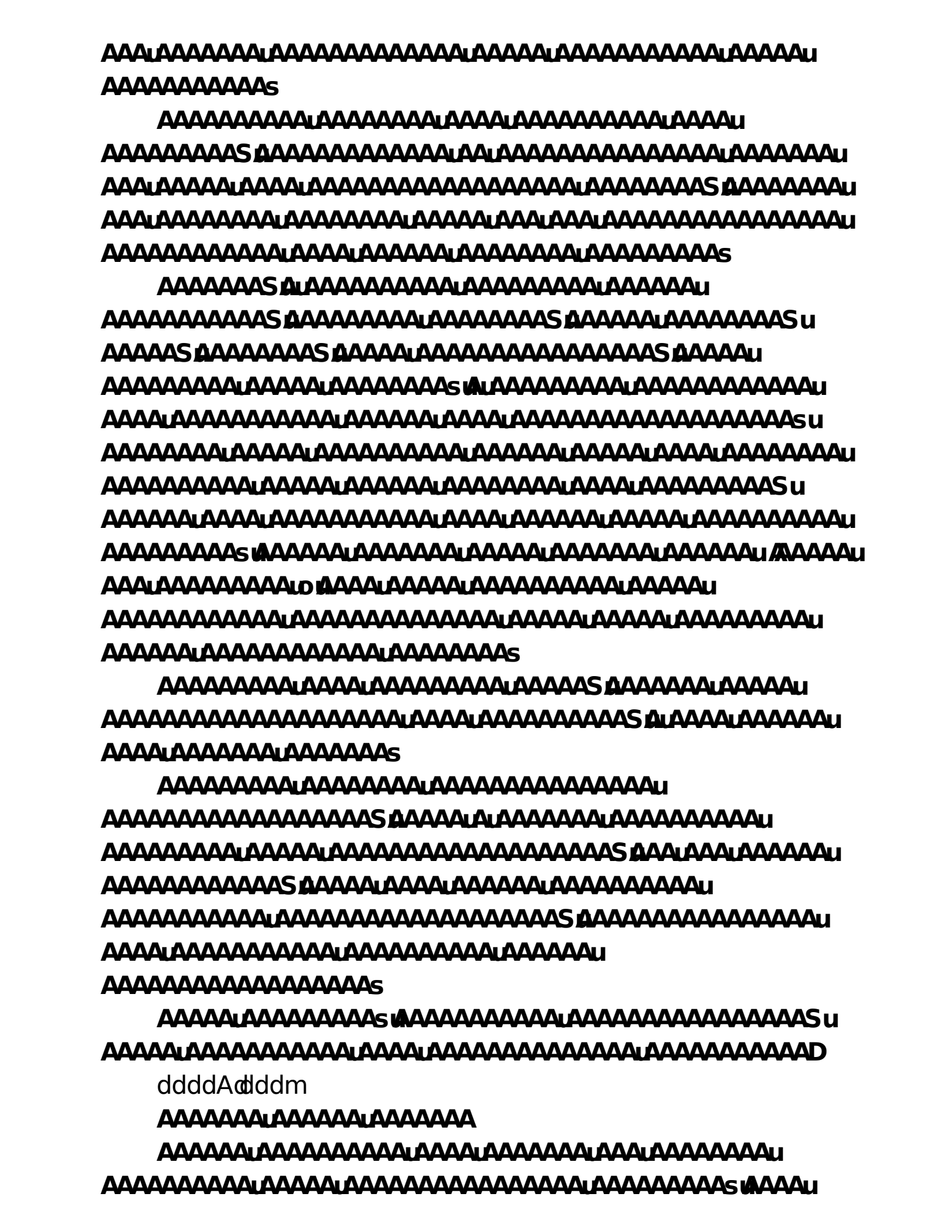
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

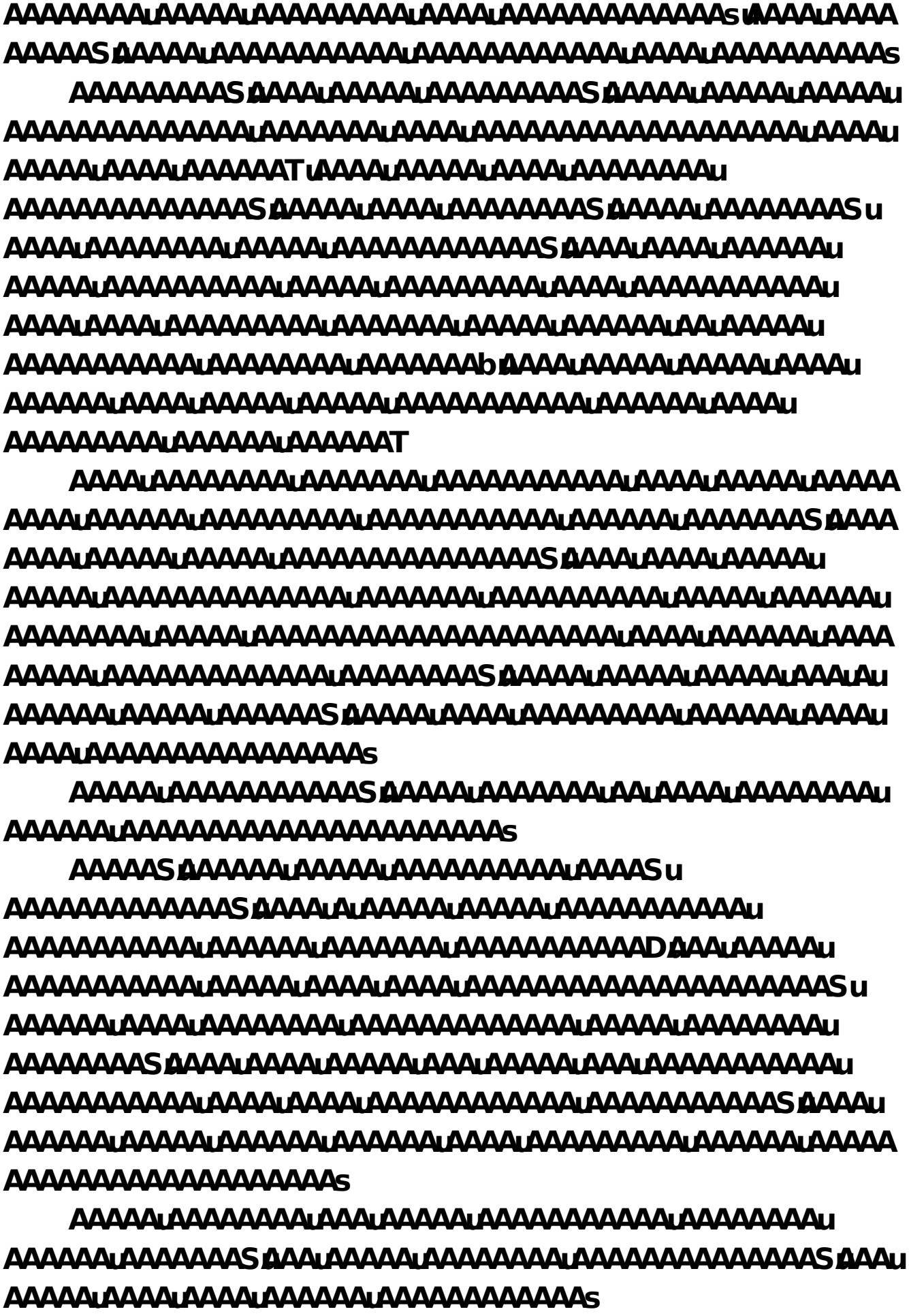
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAMAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAmeAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAS
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu

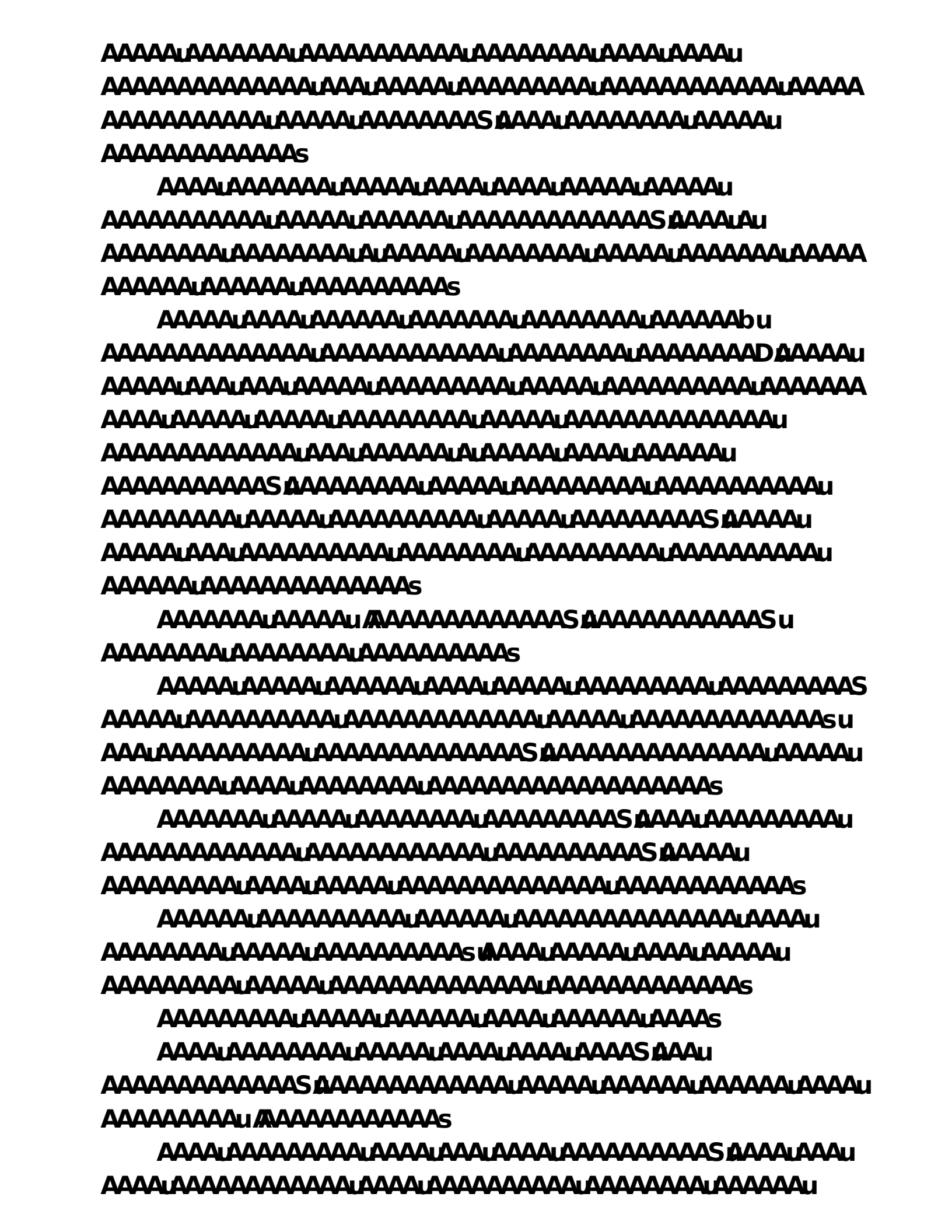

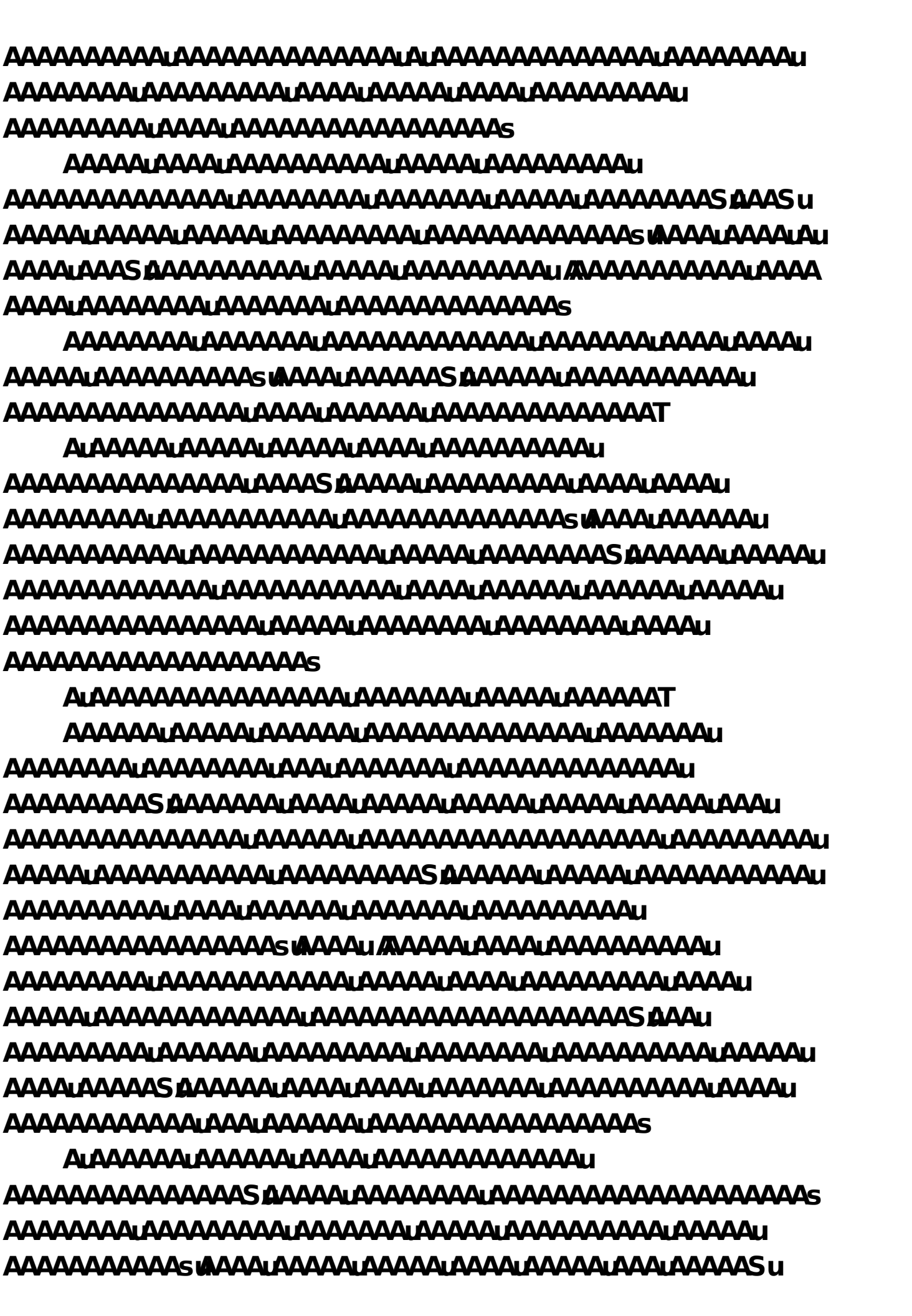

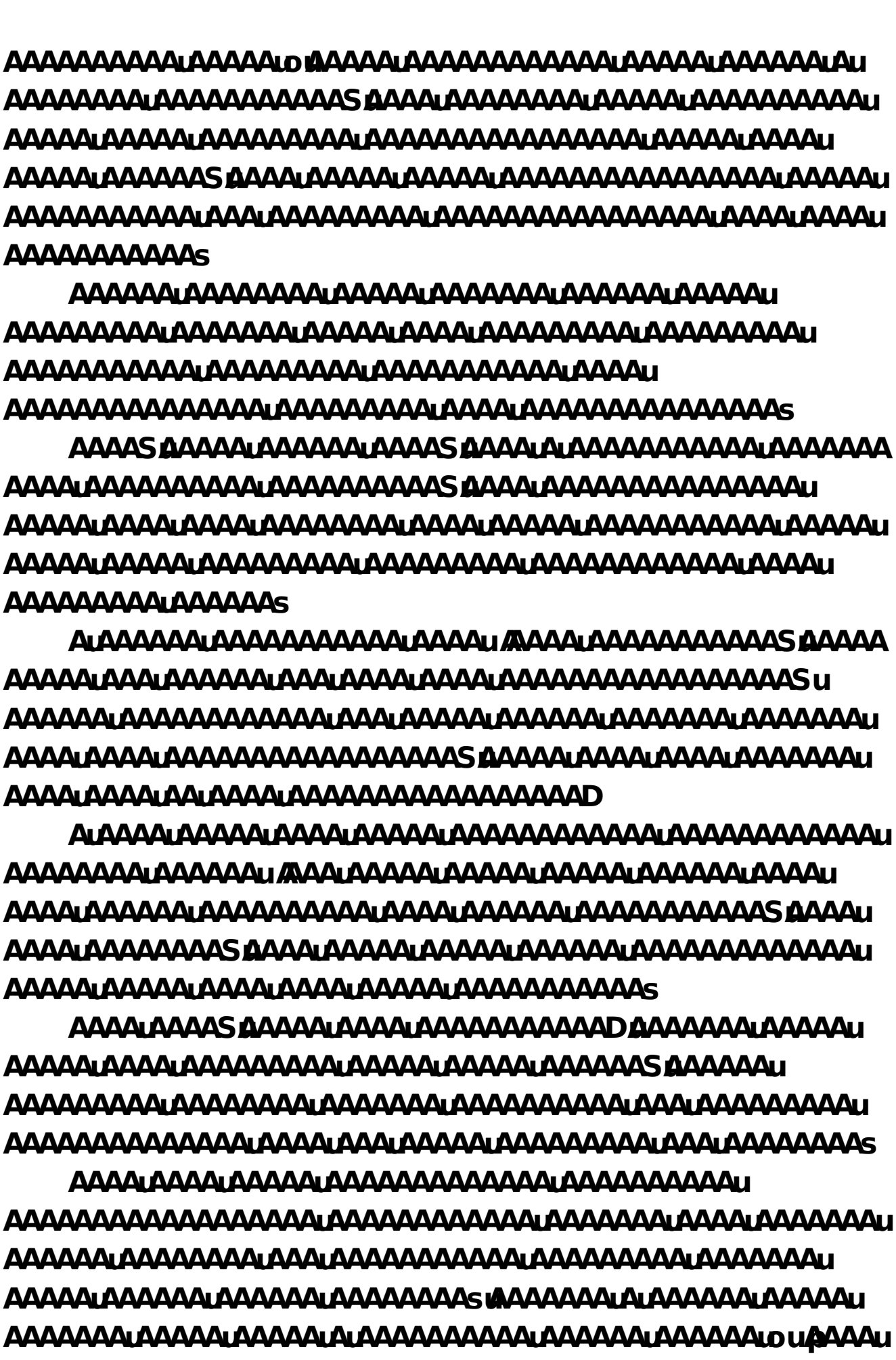

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAoAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAASuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAuAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAASuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAuAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAAAuAASuAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAS
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsu
AAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAASuAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuMAAAAAAAAAupAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAApuAAAAupAuAAAAAAAASuAuAAAAAoAAAApmAAAuAAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAbuAAAAAAAAAAuAAAAAuAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuoAAAAAuAAAAuAAAAAsuAAAAAuAAAAuAu

AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASbAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAsWuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAALWAAAAASbAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsWuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAASbAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASbAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAASbAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASbAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAASbAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAsWuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAS
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAsWuAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASbAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsWuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAb

AAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAASbAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuMAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAmWAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAASuAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAbuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAuAAASuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAuAAASuAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAsuAAAAAAAuAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAsu
AAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAu
AAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuMAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAmeAAAAAuMAAAAAAAAAAAAu
AAAAAmeAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAA
AAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuoAAAAAuAAAAAAAAAAAAuoAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAsuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAALuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAASuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAT

AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAASu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAuAAAAu

AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuMAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAmuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAmAAAAuAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAuAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAASuAAAAu
AAAAAAuAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuMAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAmuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAADm

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAuAAA
AAAAAAAAuAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAALuAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAASuAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAASAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAsu
AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAsuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAuAAAASu
AAAAuAAAAADAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAADp

AAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAbuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAuAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAASAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAsuAAAAuAAAuAAAAAAuAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuMAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAmAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAASAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuMAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAmsAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAAAAAuouAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAALuAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAsuAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu

AAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAASduAAAAAAAAASduAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAo
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASduAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASduAAASduAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAoAAAAAAuAAAAAAAAAASduAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAS
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASduAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASduAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASduAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAASAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAuAAAASAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAASAAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAS
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

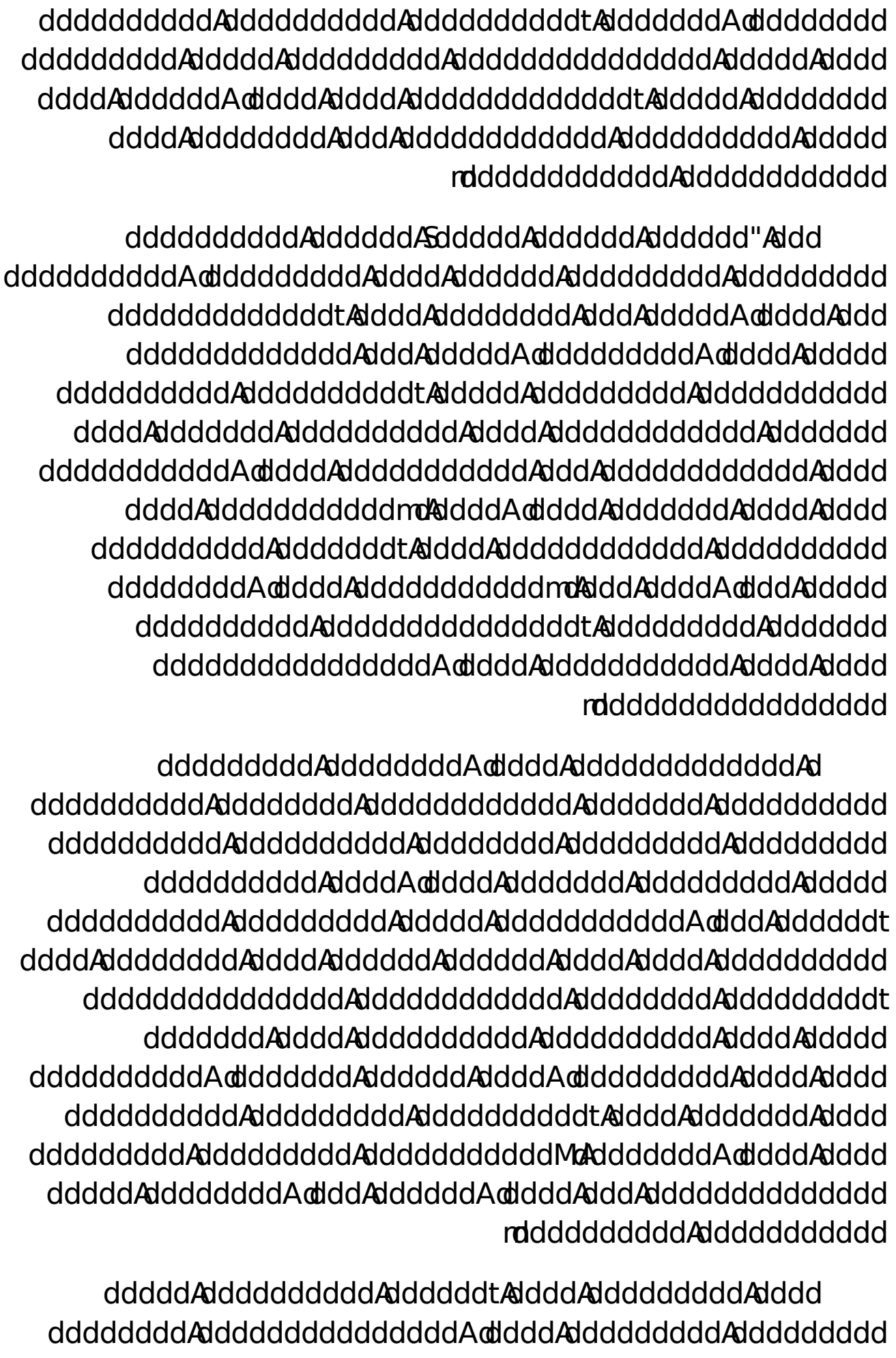
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

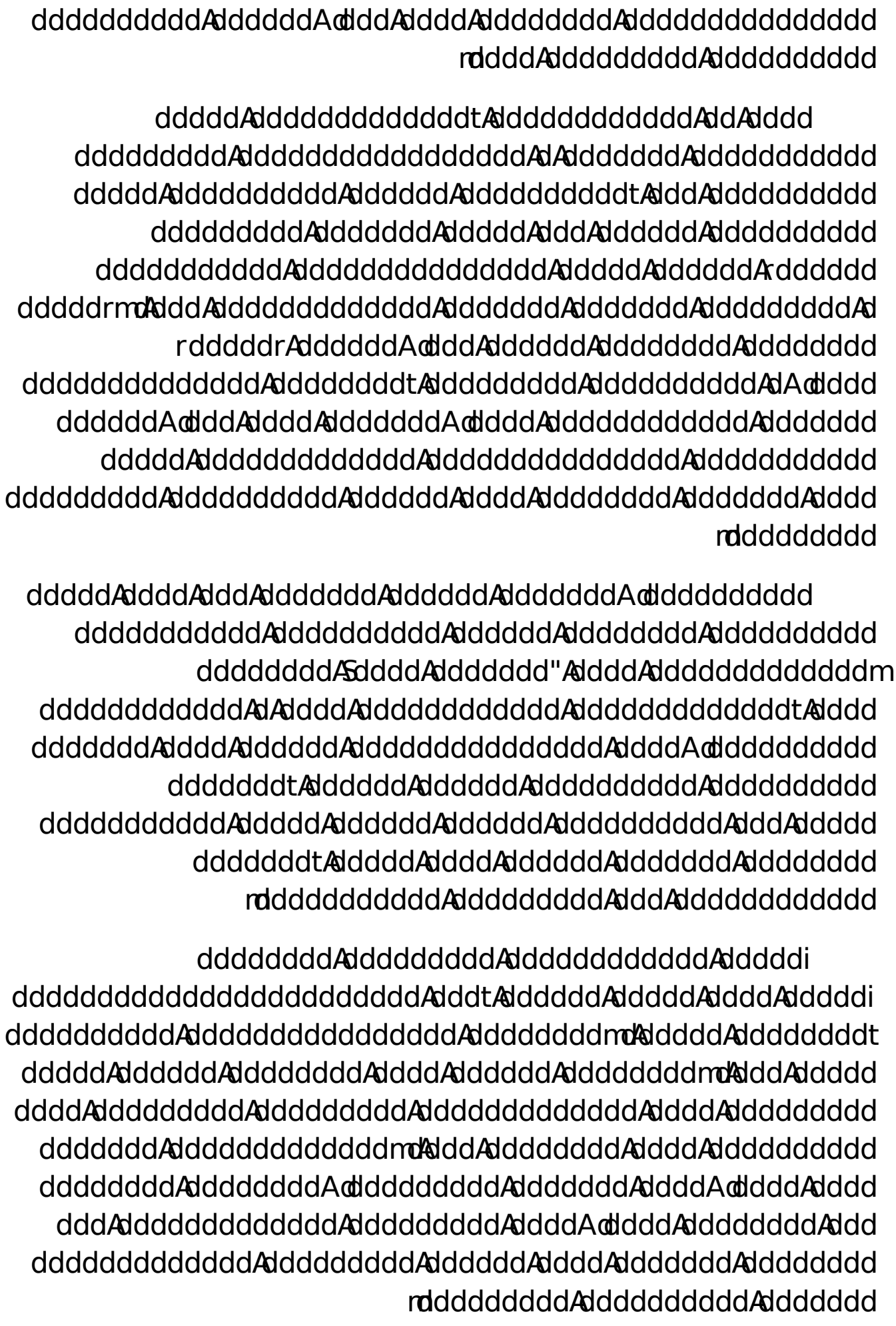
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

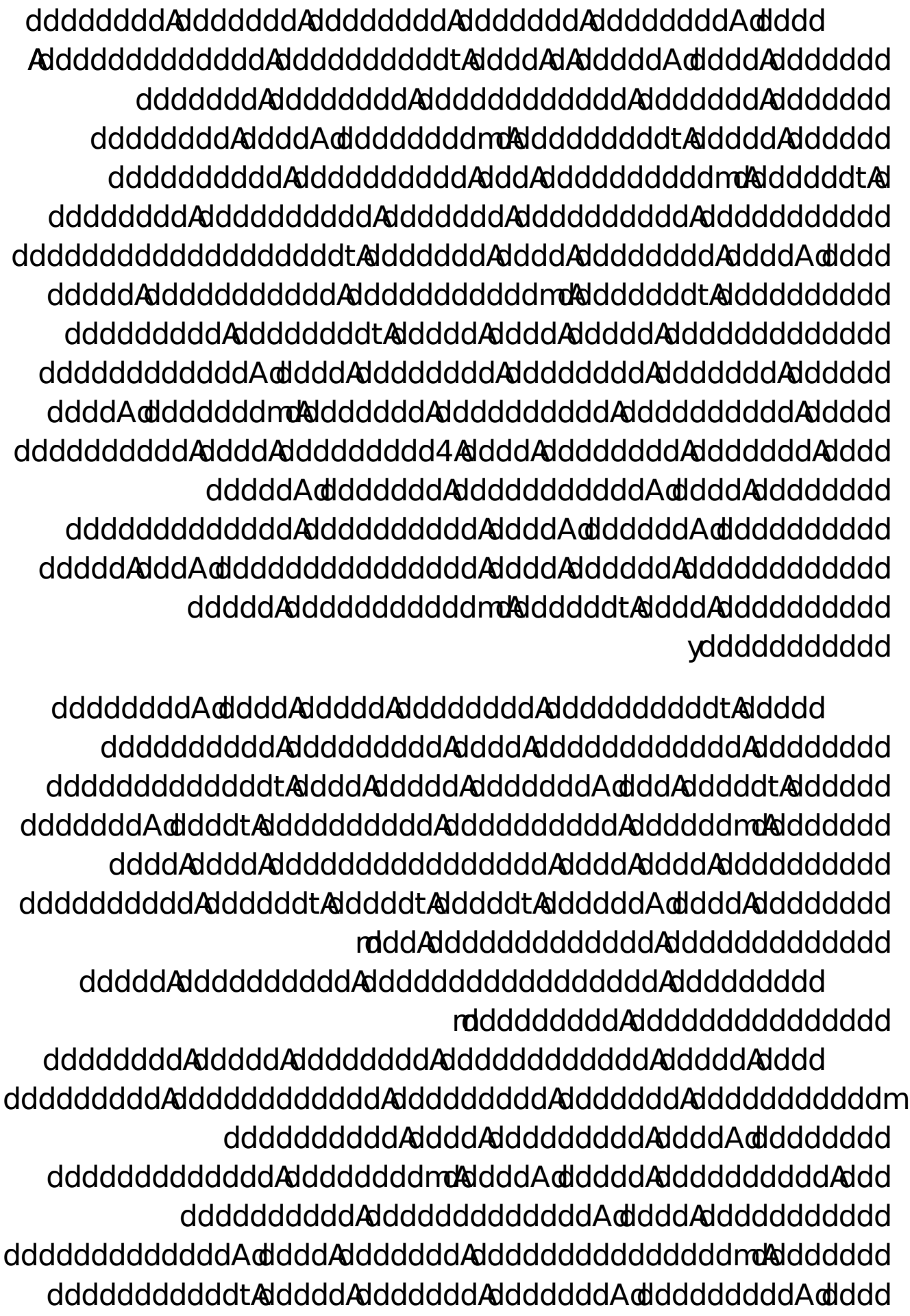
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

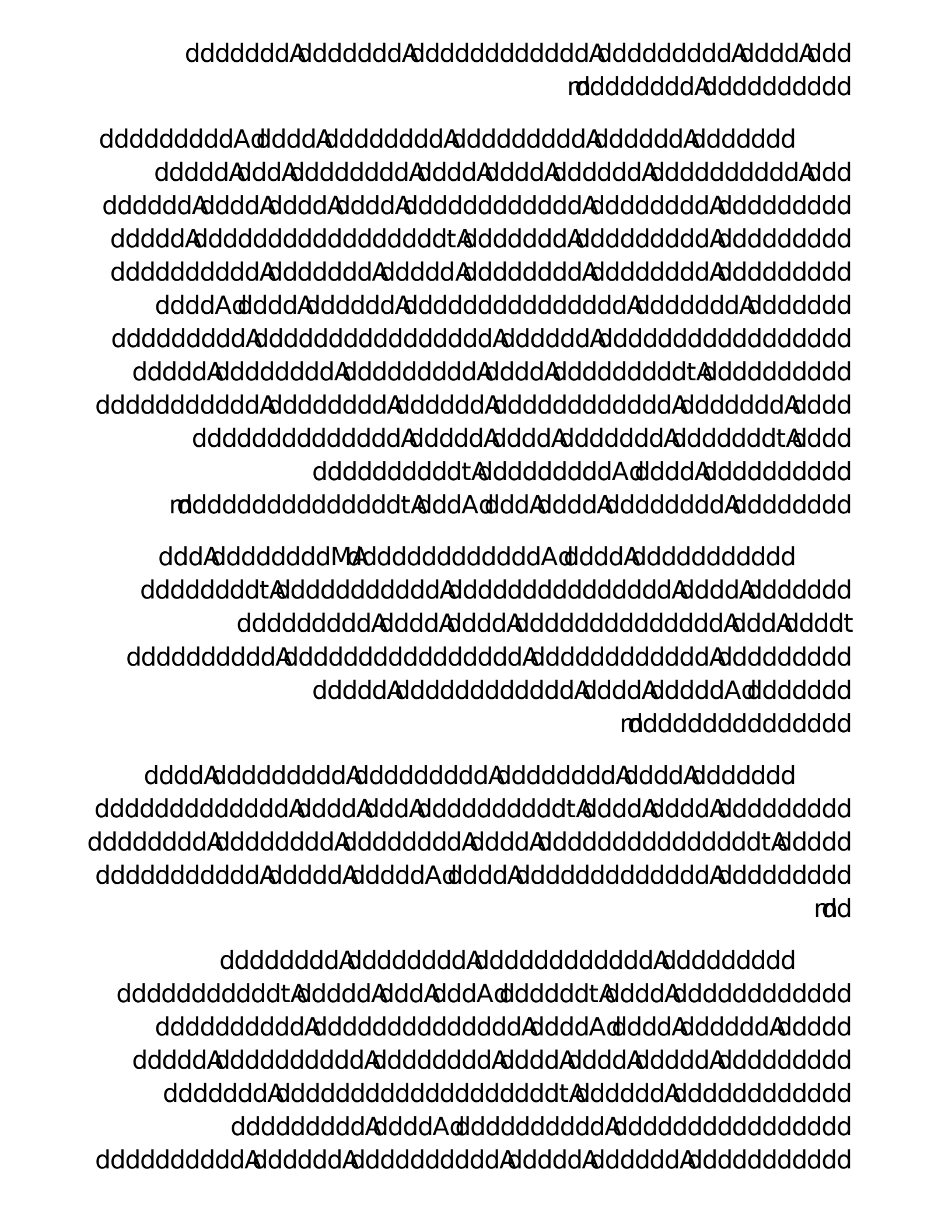
AAAAuAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAA

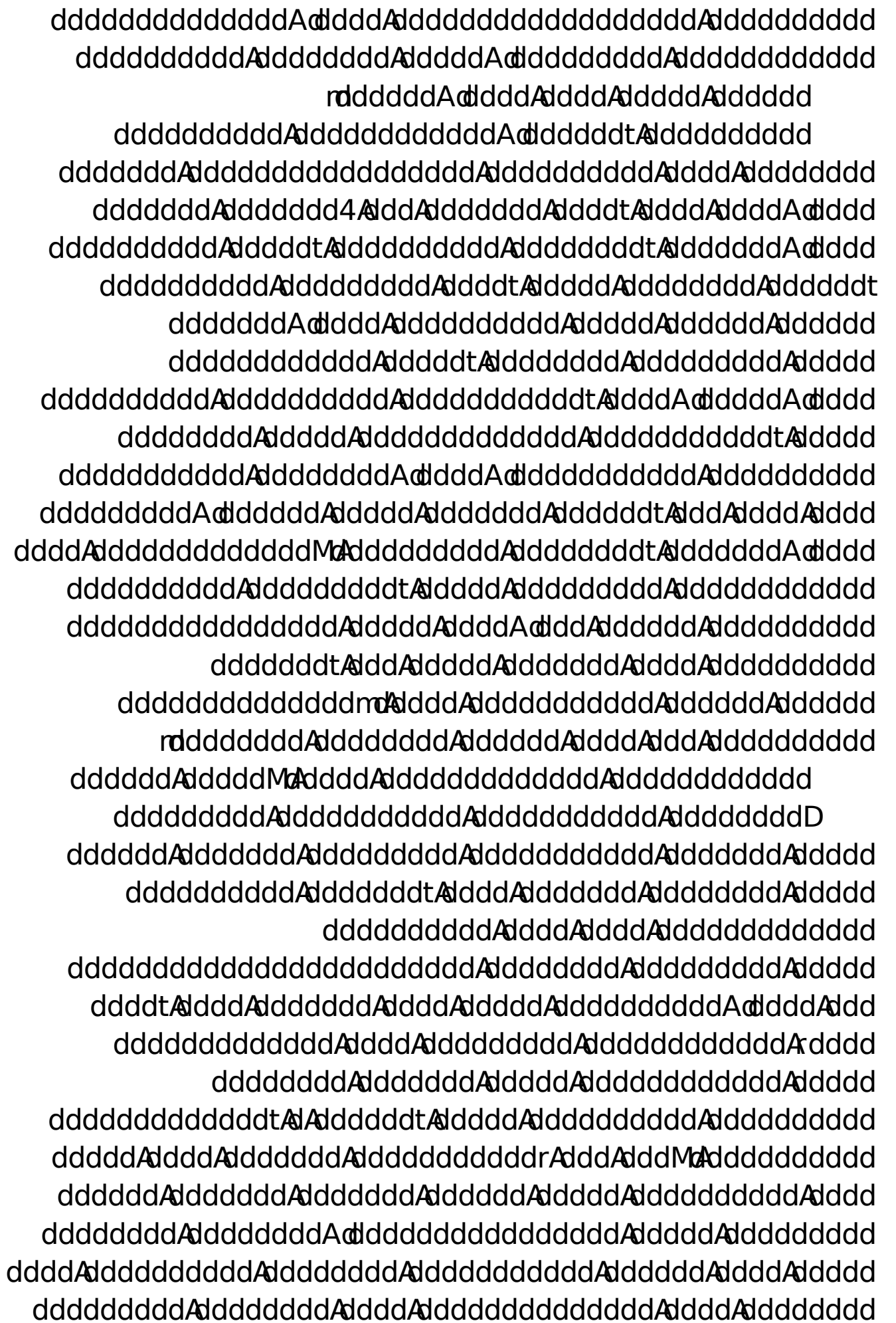
AAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAA

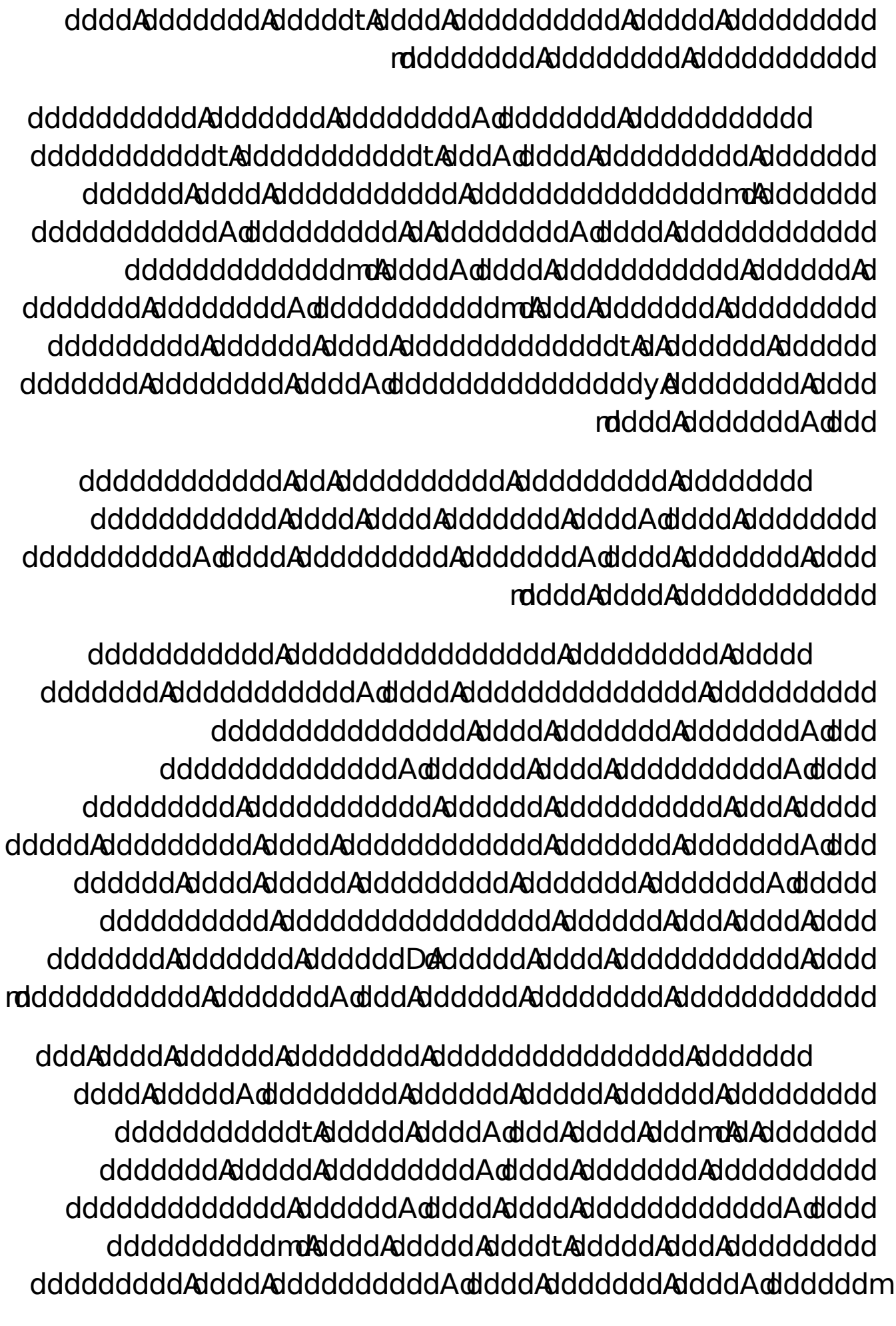

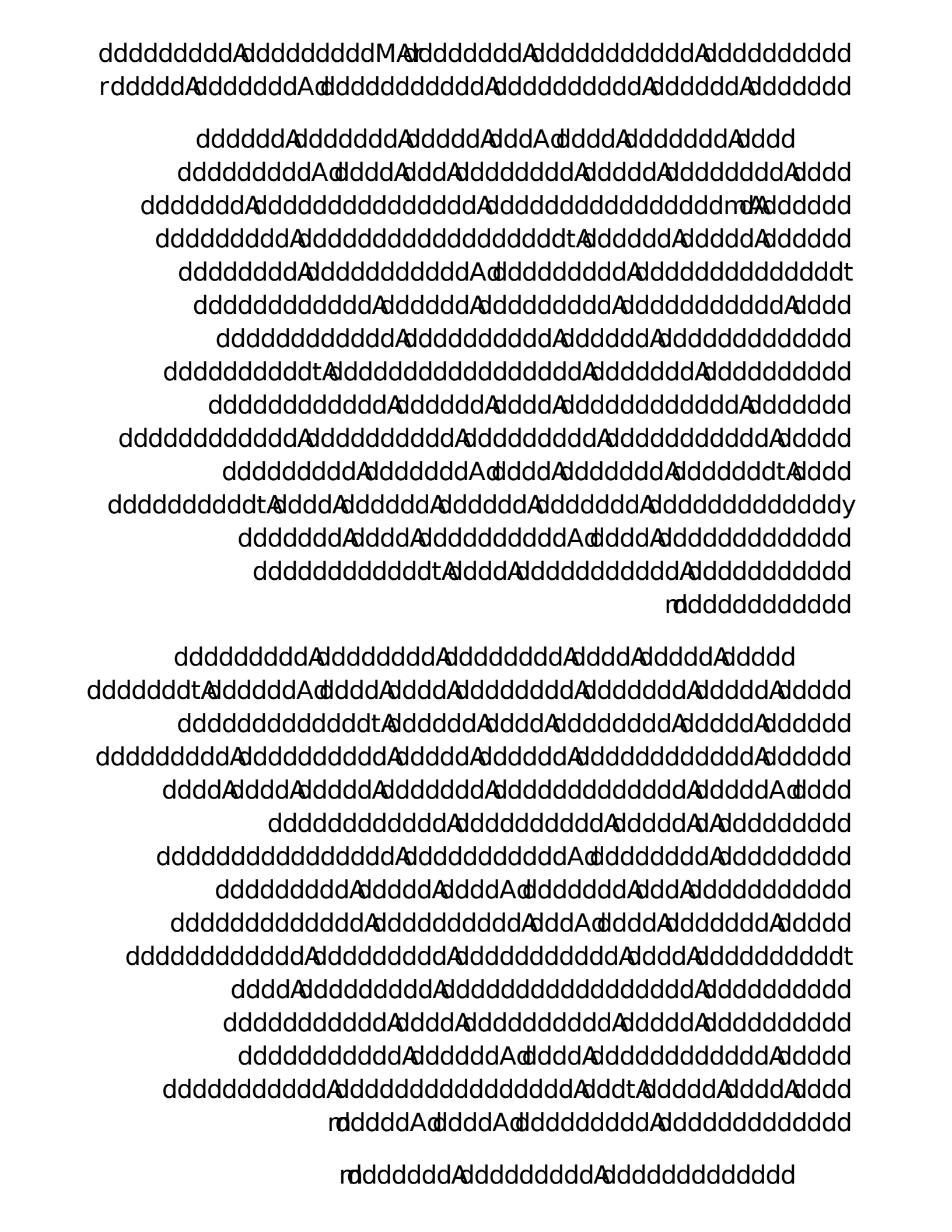

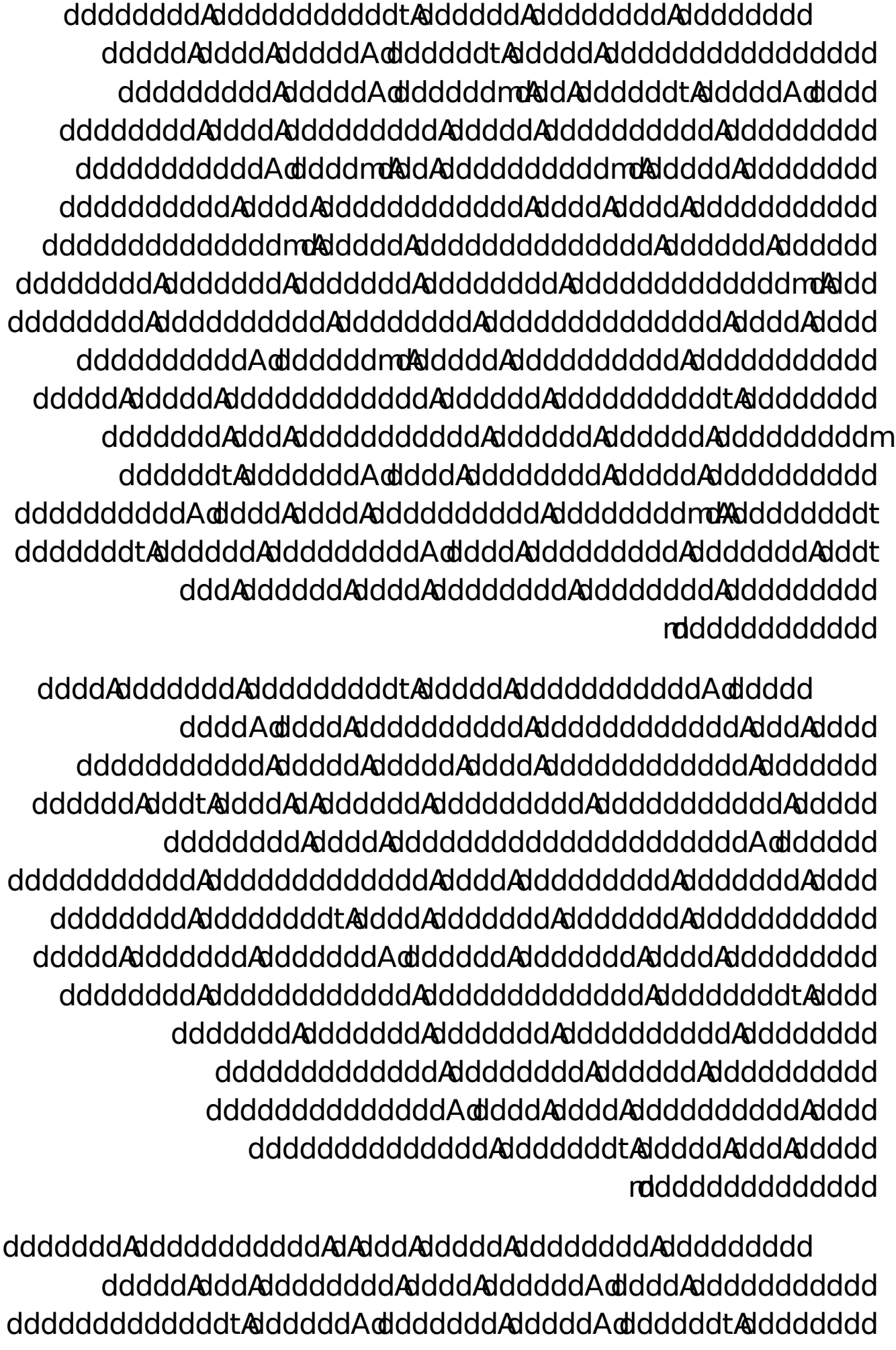

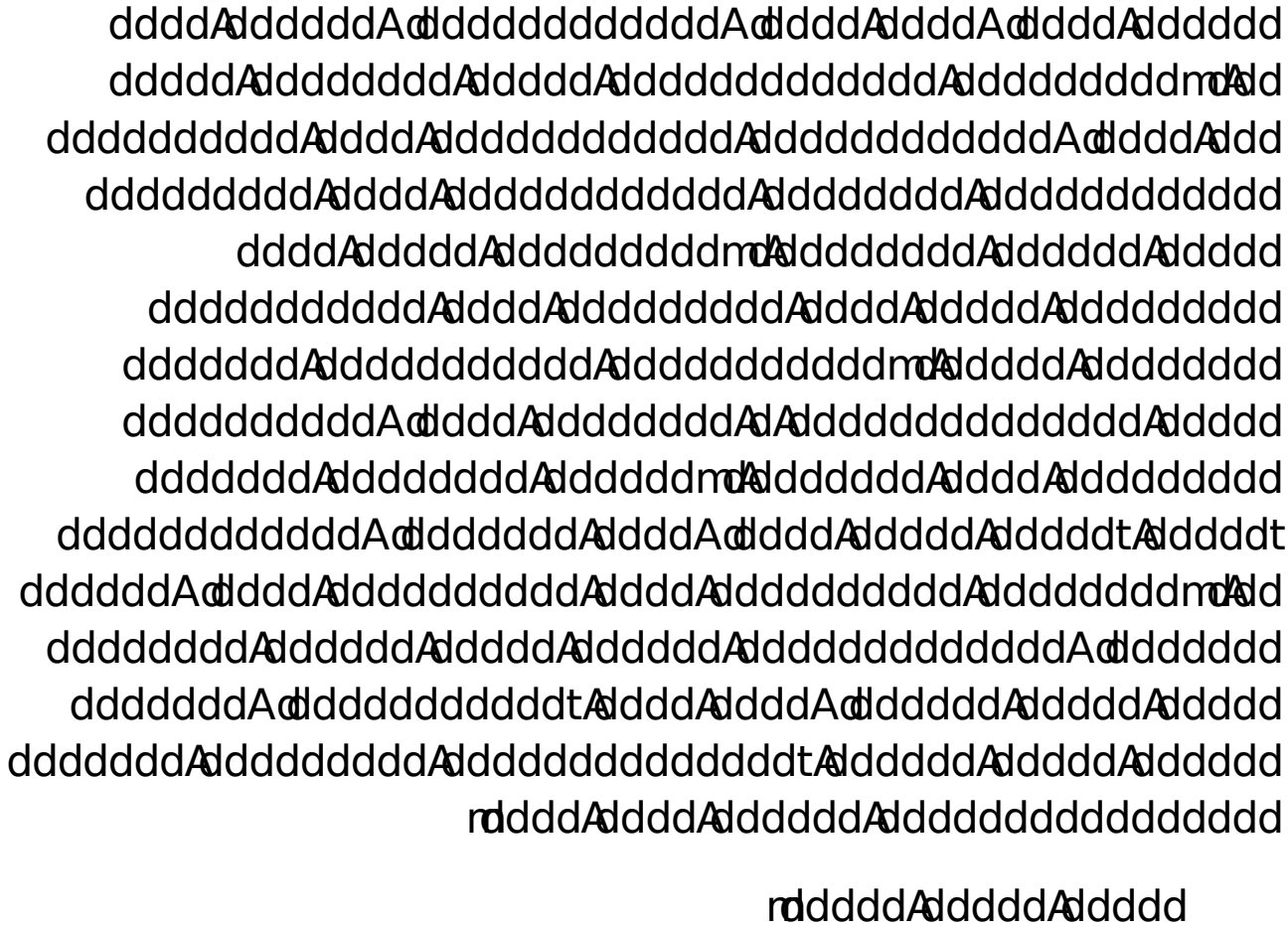

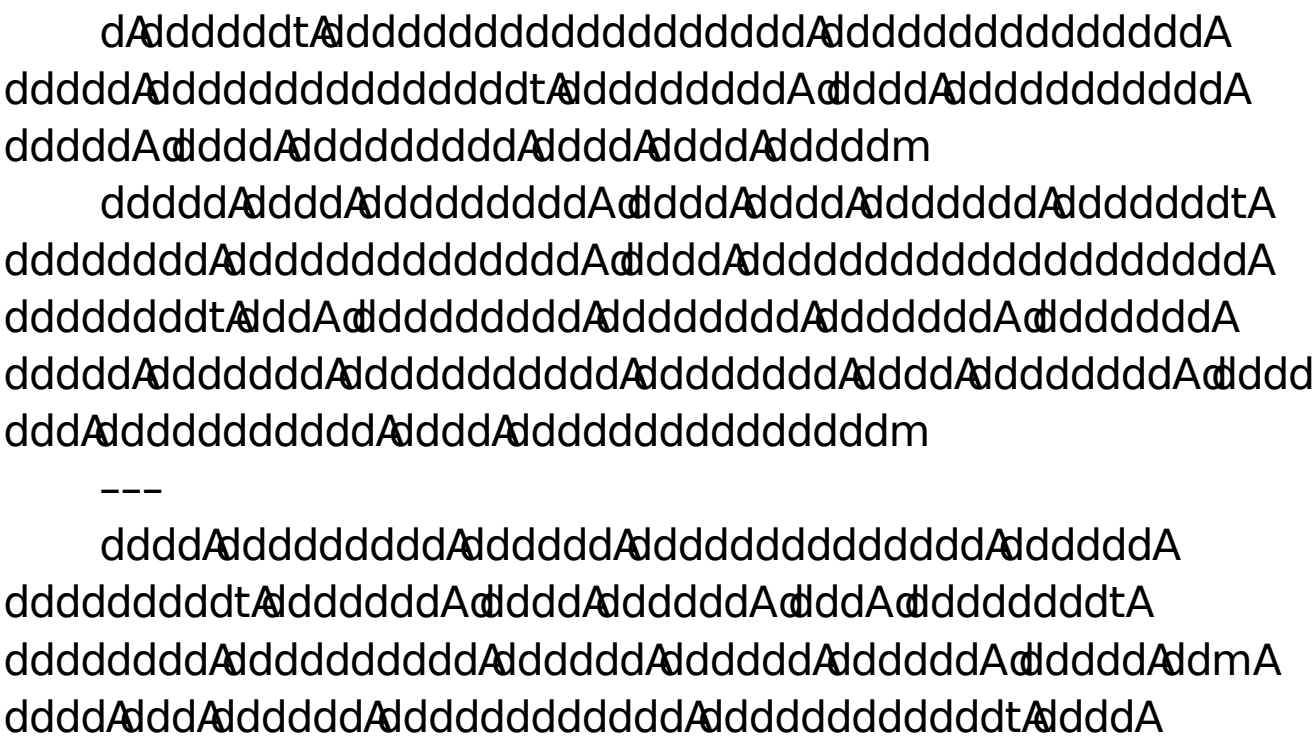

AAAAAAAAAuAAAAAA

---

dAddddddddAddddddddtAddddddAddddddddAdddAdddddddA
ddddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddAddddAddddddddA
ddddddddddddddAddddAddddAddddddddm

---

ddddAddddddddddAddddddddddddddddAddddddddAddddddtA
ddddddddAddddddddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddA
ddddddddm

---

ddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddAddddAddddddddd
ddddAddddddddddddddddtAddddAddddddddAddddddddddddddA
ddddddAddddddAddtAddddddtAddddAddddAddddddddddddA
ddddddddddddm

dddAddddtAddddddAddddddddAddddddddddddddddtAddddA
ddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddAdddddddA
ddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddA
ddddddddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddA
ddddddAddddddddddAddddddddddddm

ddddddAddddddAddddddddddAddAddddAddddddAddddddddA
ddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddtAddddAddddddA
ddddddddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddAddddddddA
ddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddAddddddAddddddddtAddddddAddddddddddddddAddddddddAdddA
ddddddddAddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddm

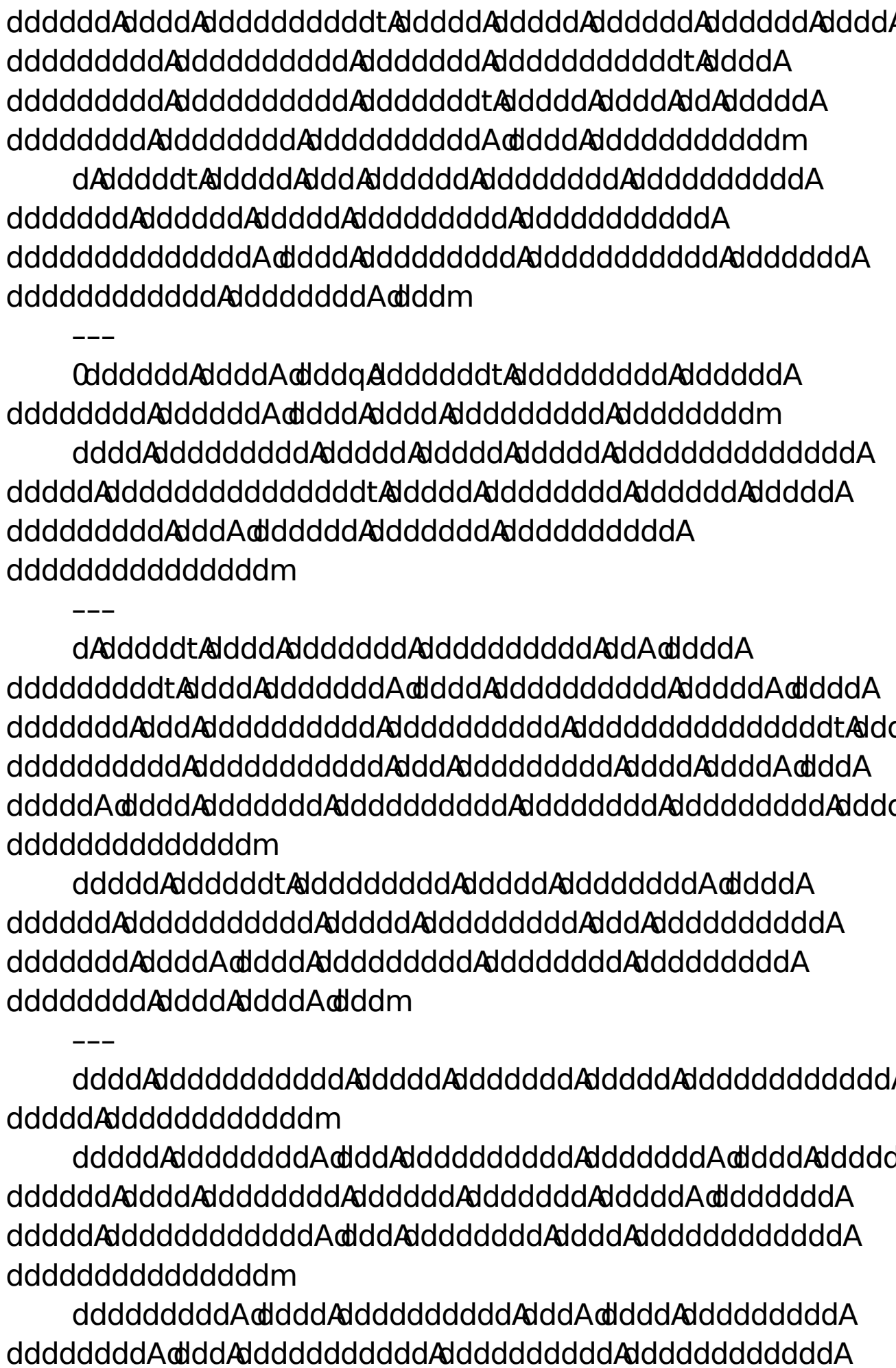
ddddAddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddtAd
ddddddtAddddddAddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddA
ddddddddddddddddddm

---

ddddddAddddddAddddddAddddddddAddddddAddddddAddddddddm

---

ddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddddAddddddtAddddA
ddddddAddddAddddddAddddddddAddddddddtAddddddddAddddddddddA
ddddddddAddddddddddddddmdAddddddAddddddddAddddddddddddtA

dddddAdddddd

ddddddddAddddddddddm

ddddddddddAdddm

ddddddAdddddAddddAddddddm

dddddAddddAddddddddAdddddd

ddddddddAdddddm

dddddAddddAddddddddddddAdddddAddddddddddAddddA
ddddddAddddAddddddd

ddddddddddddAddddddddAddddddddddAdddddddddd

ddddddddAddddAddddddAddddAddddddddAdddddddddddA
ddddddddddddm

ddddddAddddAddddddddAdddddd

ddddddddAddddddddddddAddddddddddAddddA
ddddddddddddddAdddddd

dddddddd

dddddd

ddddd

dddddd

dddddd

dddddd

dddddddd

dddAddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddA
ddddddddddddddddddAdddddddddddm

dddddddddd

dddddddd

ddd

dddddAddddAdddddddd

dddddd

ddddddddddAdddddddd

dddddd

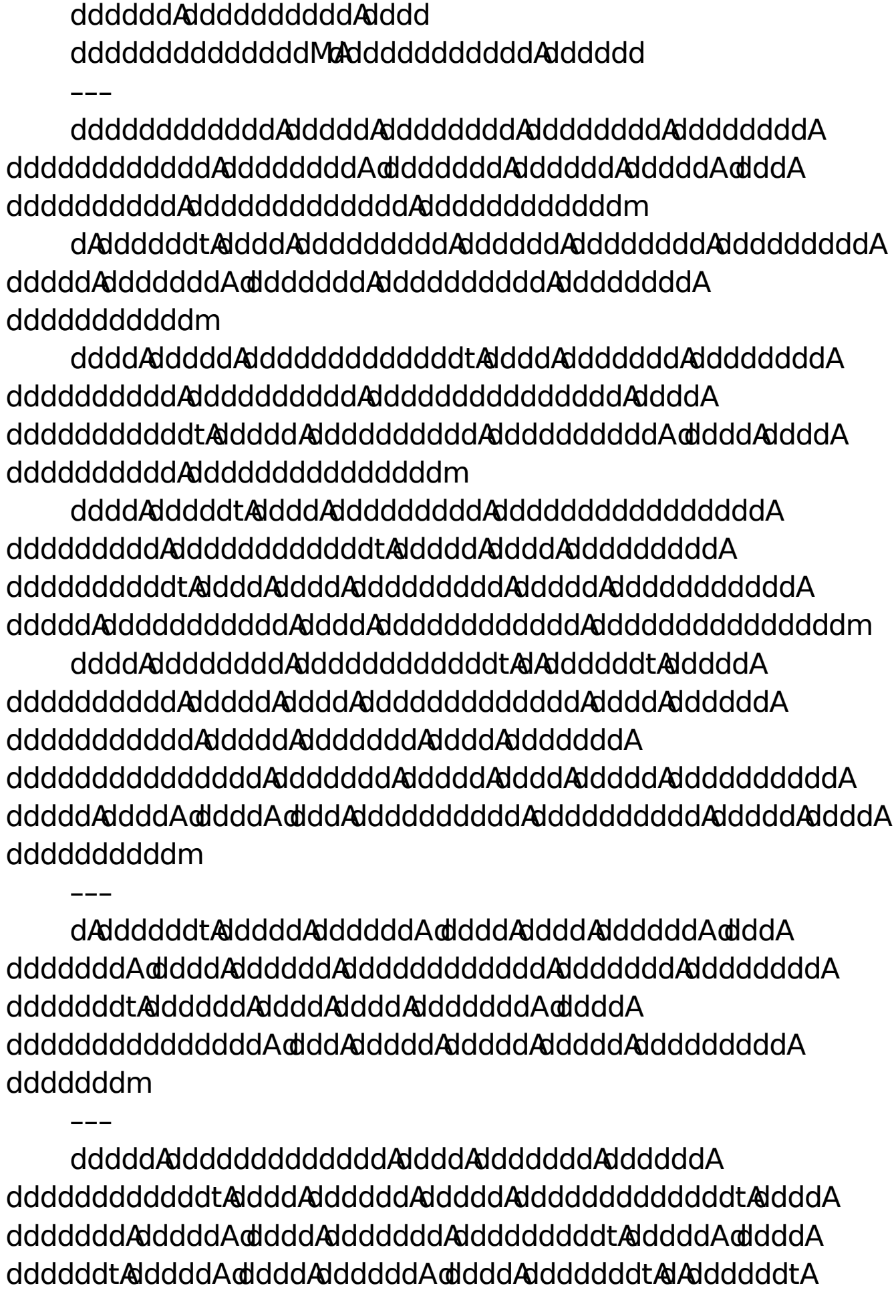
dddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddAdddddm

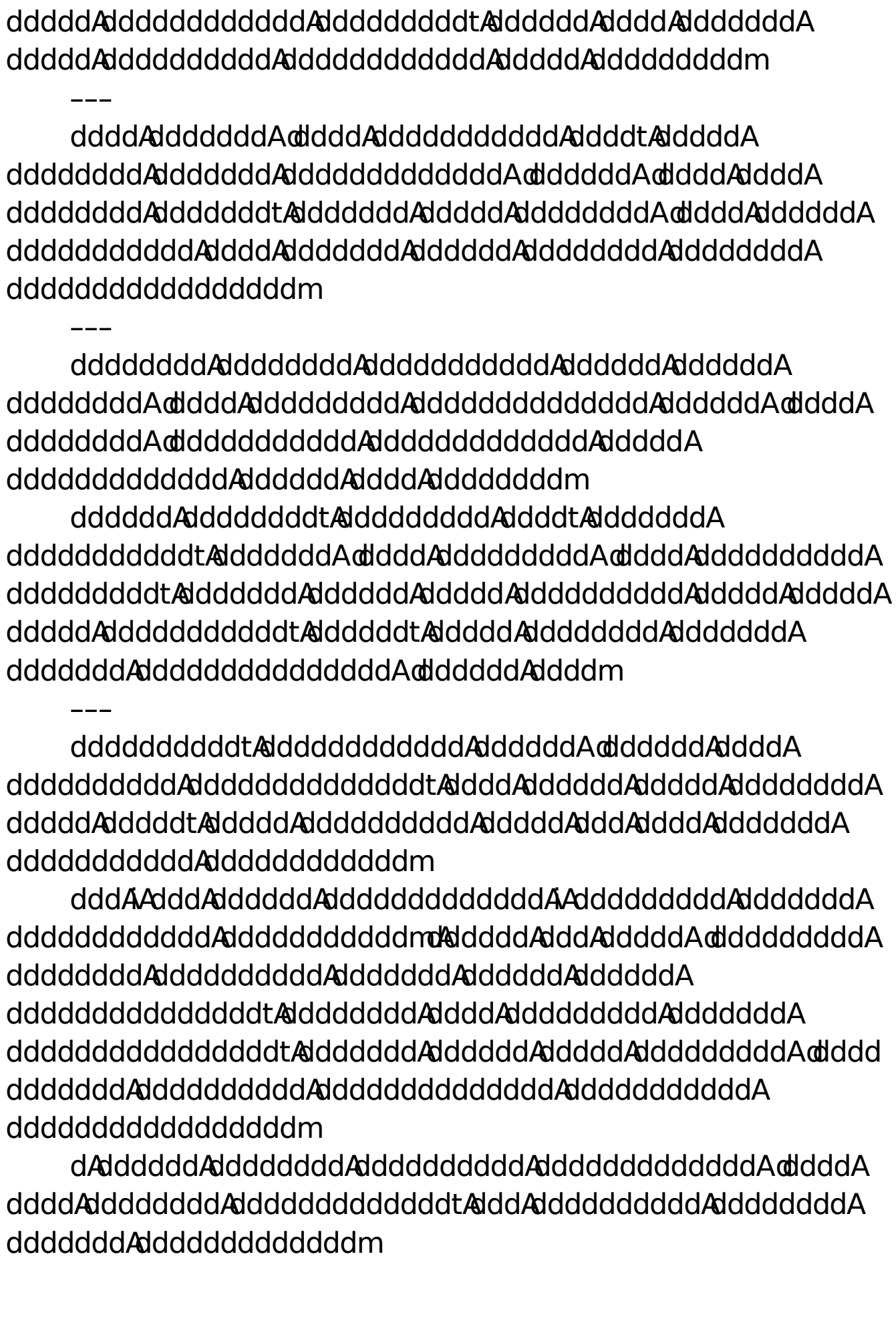
ddddddddAddddAddddddddddddddAdddddddddd

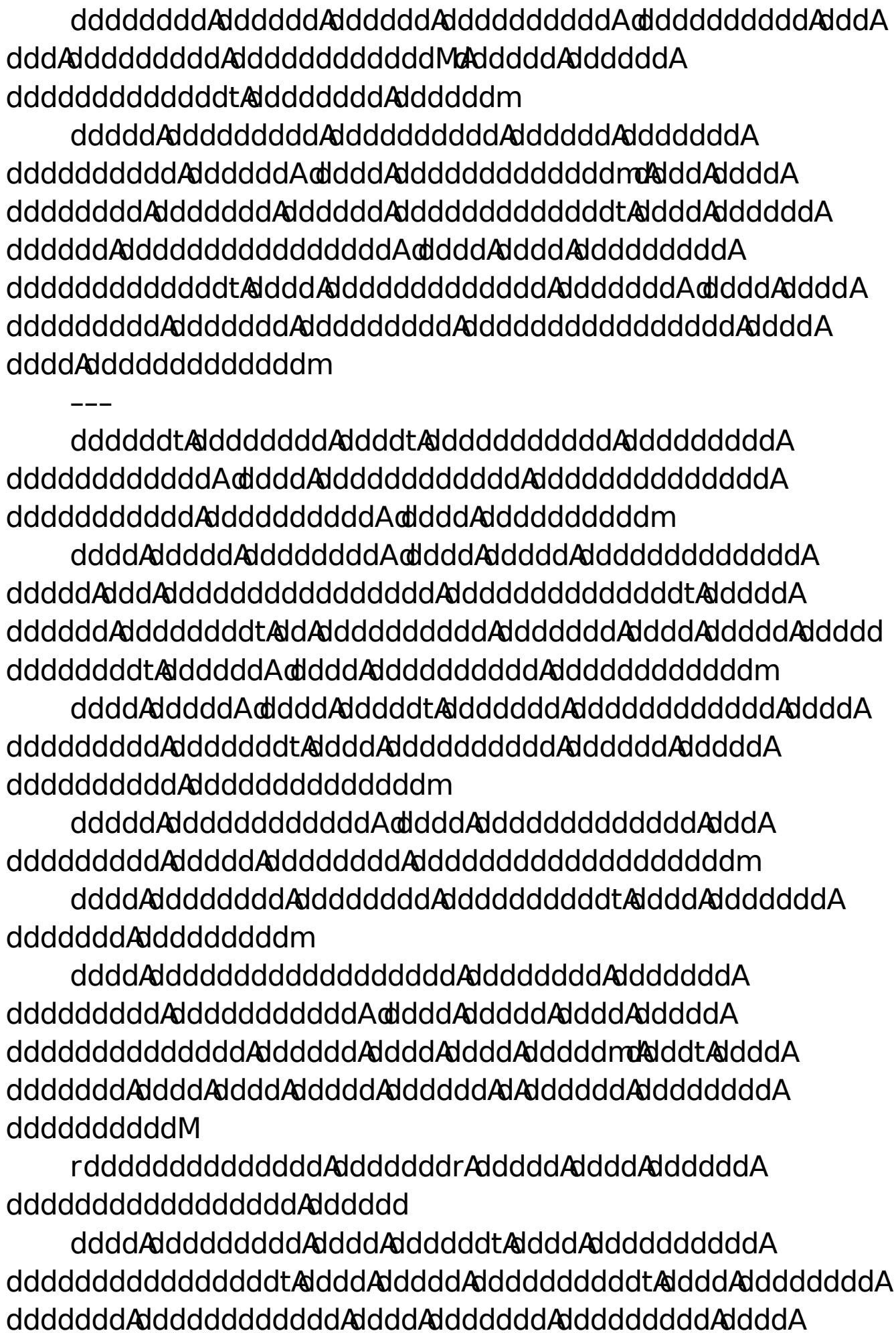
dddddddddAddddddm

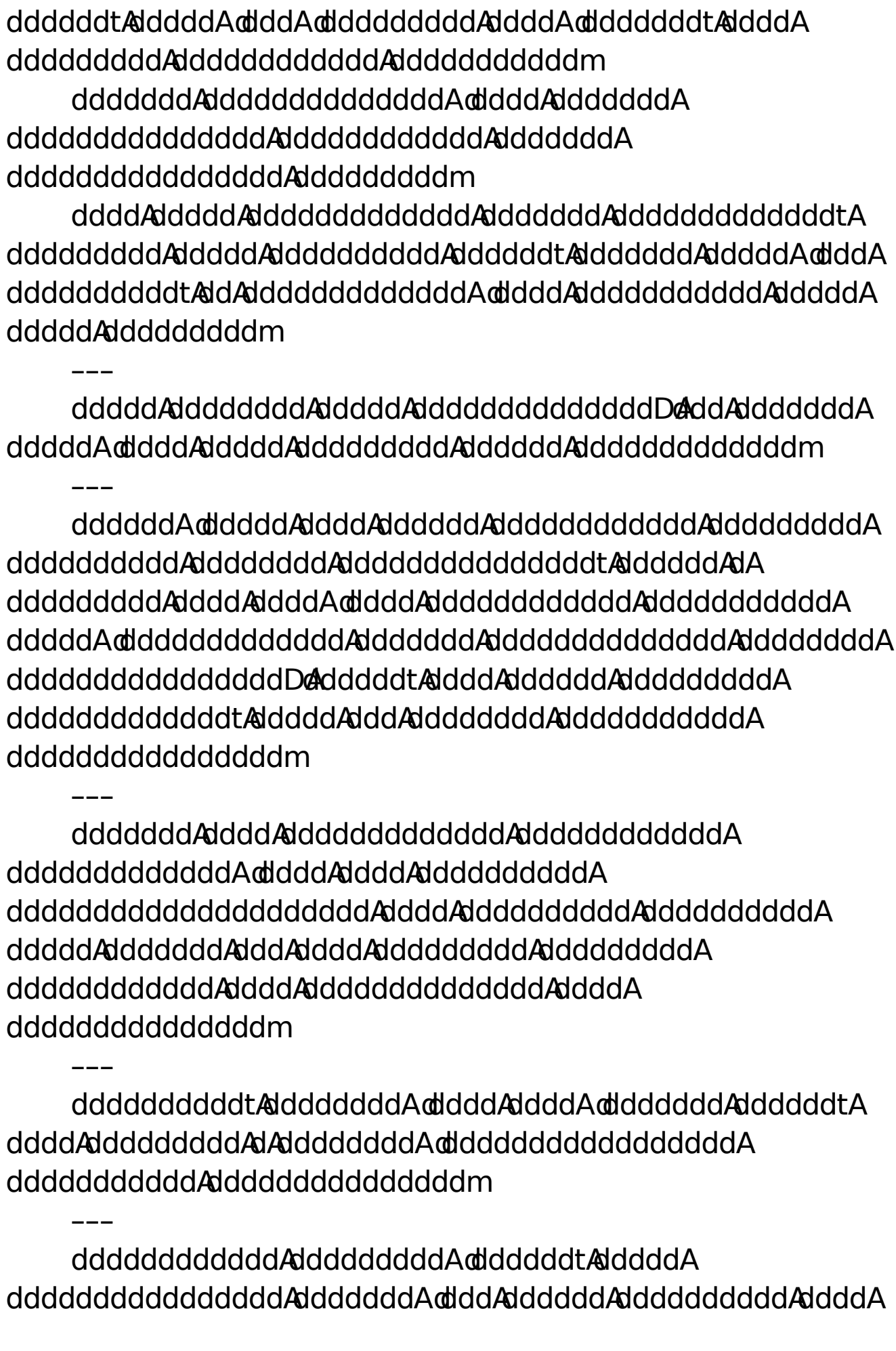
dddddddddd

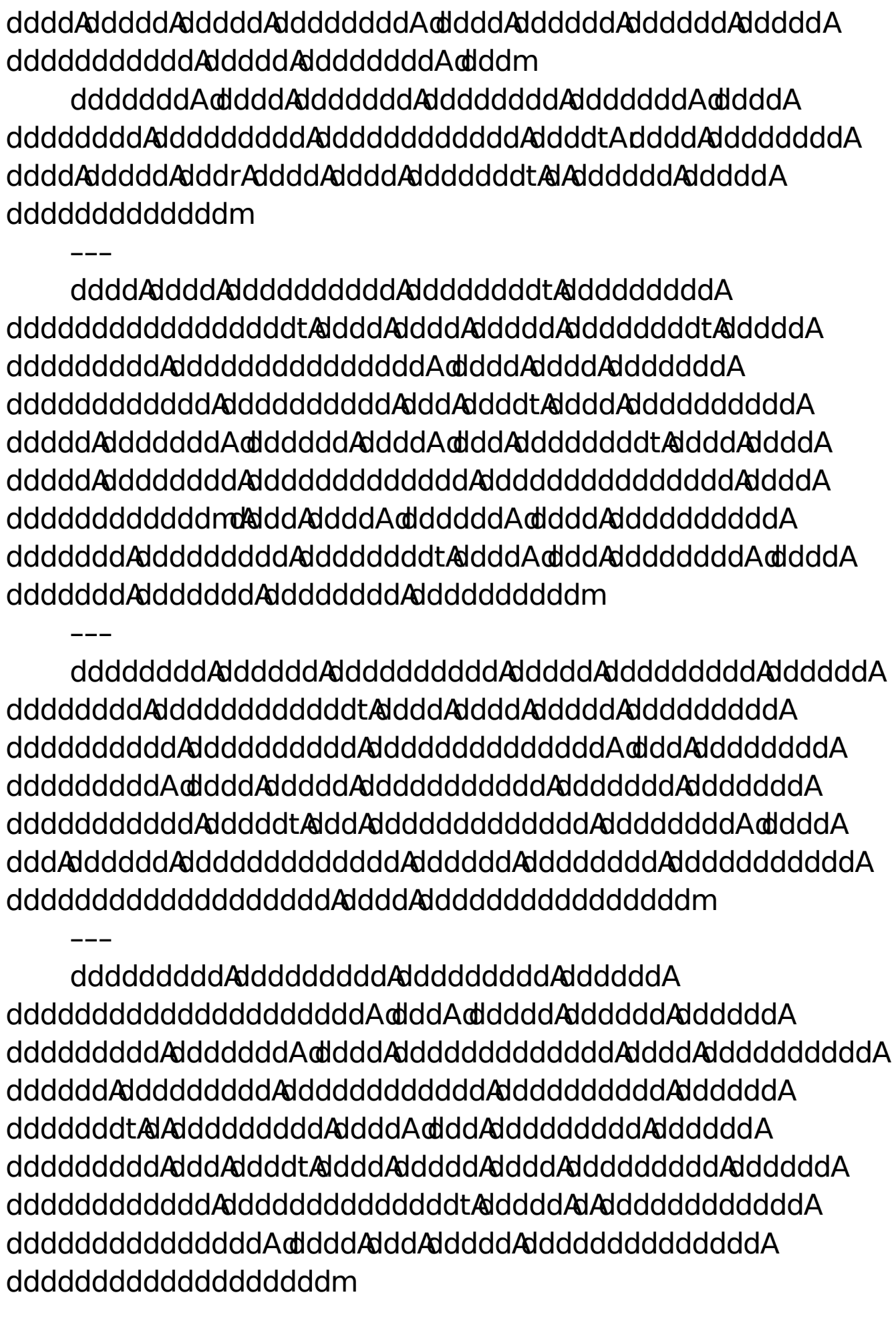
ddddddddAddddddddAddddddddAdddddddddddddddd

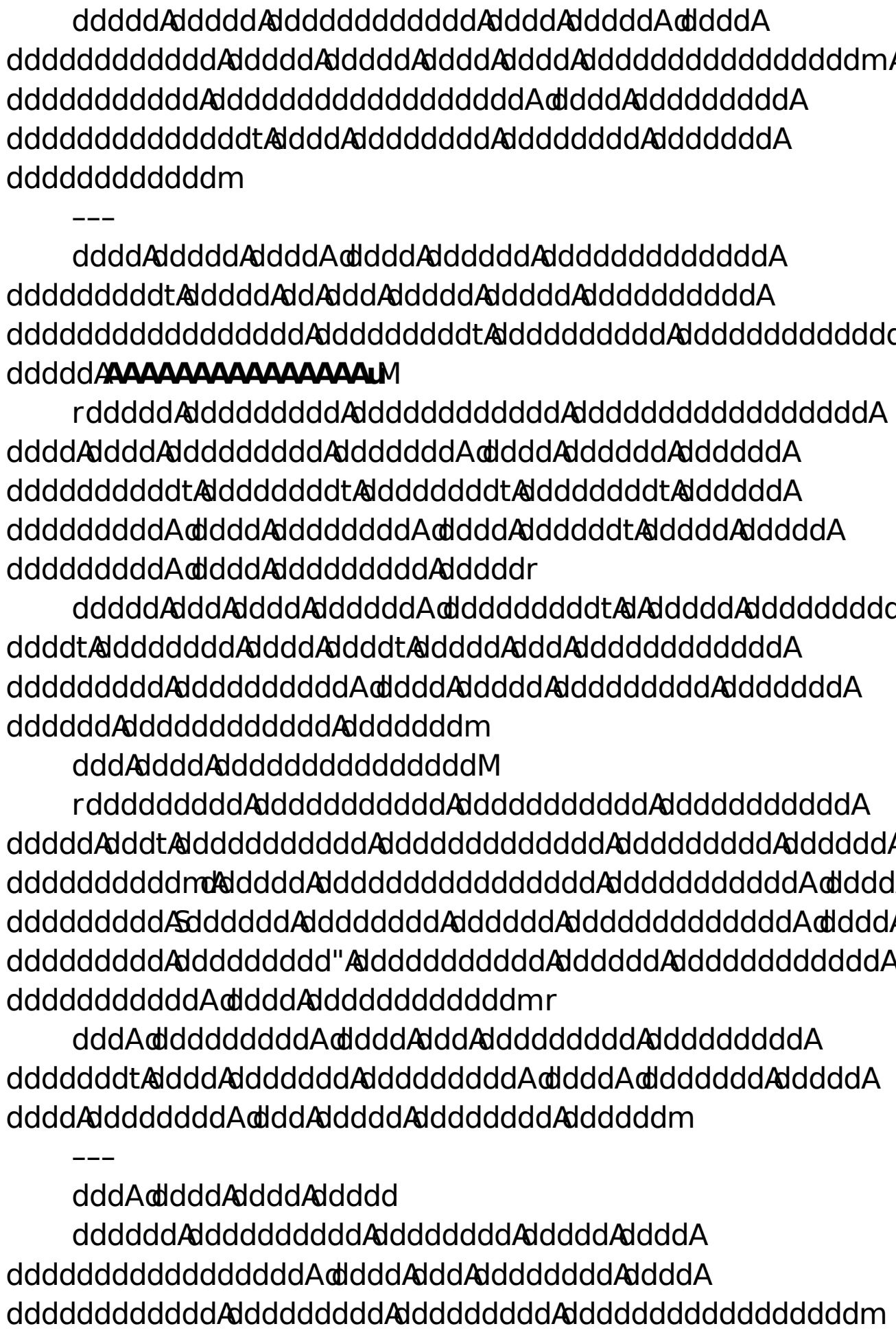

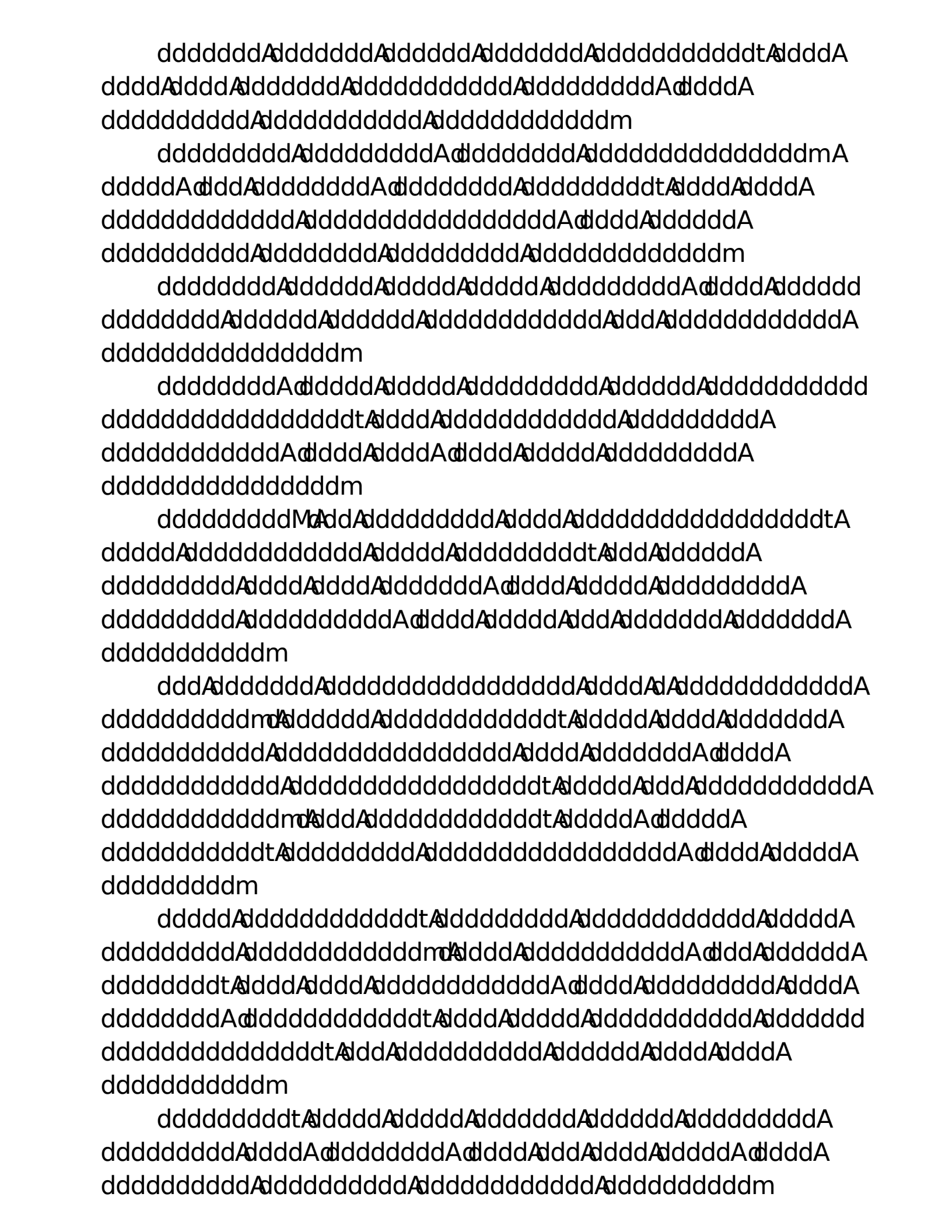

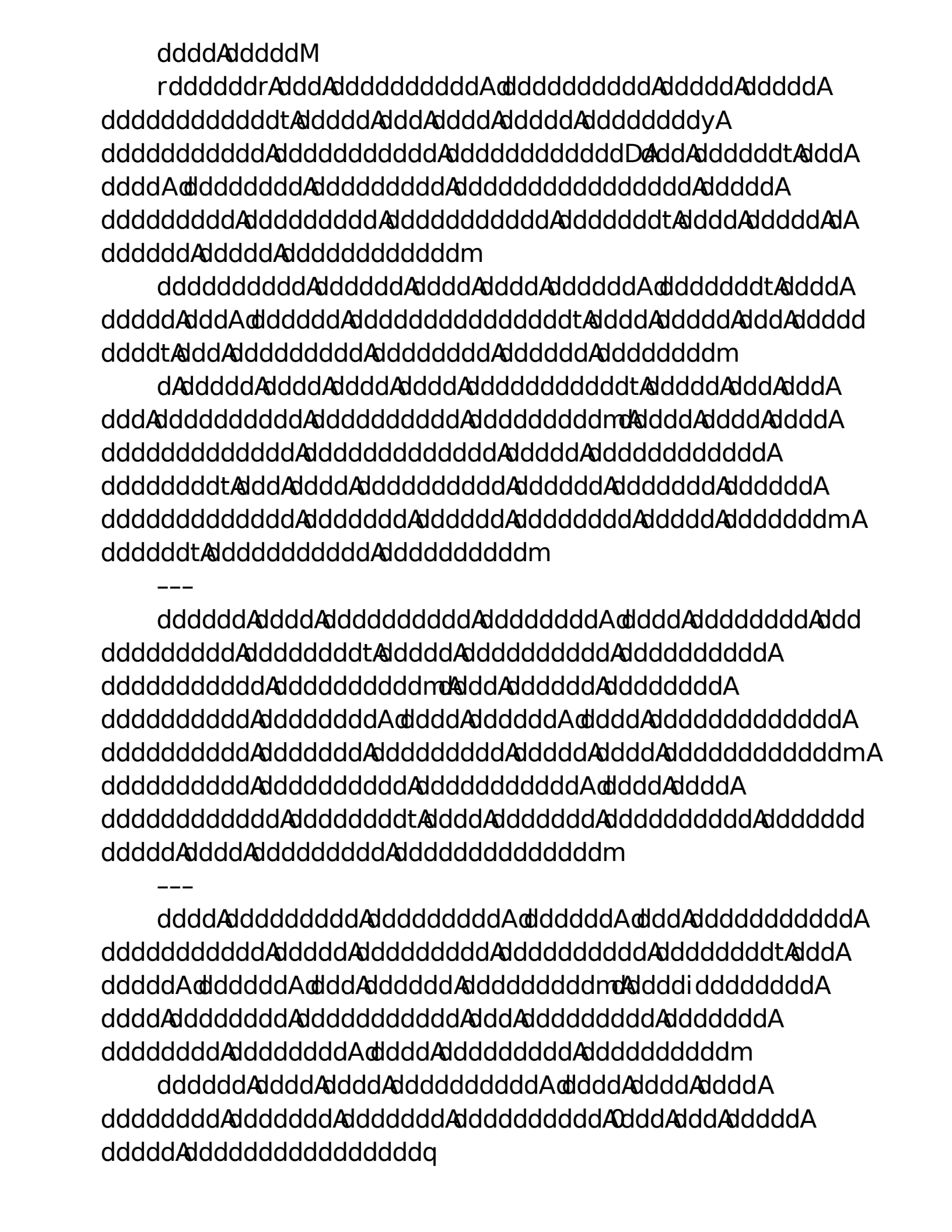

dddd Add dddddd Adddddddd Adddddd Add dddd Adddddddddddd A
ddddddddddddm

---

ddddd Adddddddd Adddddddddddddddddt Adddd Adddddd A
ddddddddd Adddddd Adddddd Adddddddd Adddd Adddddddddddddd A
ddddd Adddd Adddddd Add dddd Adddddddddd Adddddddddddd A
ddddddddddddm

ddddddt Adddd Adddddddddd Adddddd Adddddddddddd Adddddd A
ddddddddddddd Adddd Adddddddddddddddt Adddddd Adddd Adddddd
ddddddddddd Adddd Adddddddddddddddd Adddd Adddddddddd A
ddddd Adddddddddddd Adddddddd Adddddd Add dddd Adddddd A
ddddddddd Adddddddddd Adddd Adddddddm

d Adddddddt Adddd Adddddd Adddddddddd Adddddddddd Add dddd A
ddddddddd Add dddd Adddddd Adddddd Adddddddddd Adddddd Adddd A
ddddddddddd Adddd m d Addd Adddddddddd Adddddddddd Adddddd A
ddddddt Adddddd Adddd Adddddddd Add dddd Adddddddddd A
ddddddddddddd Adddddddddddm

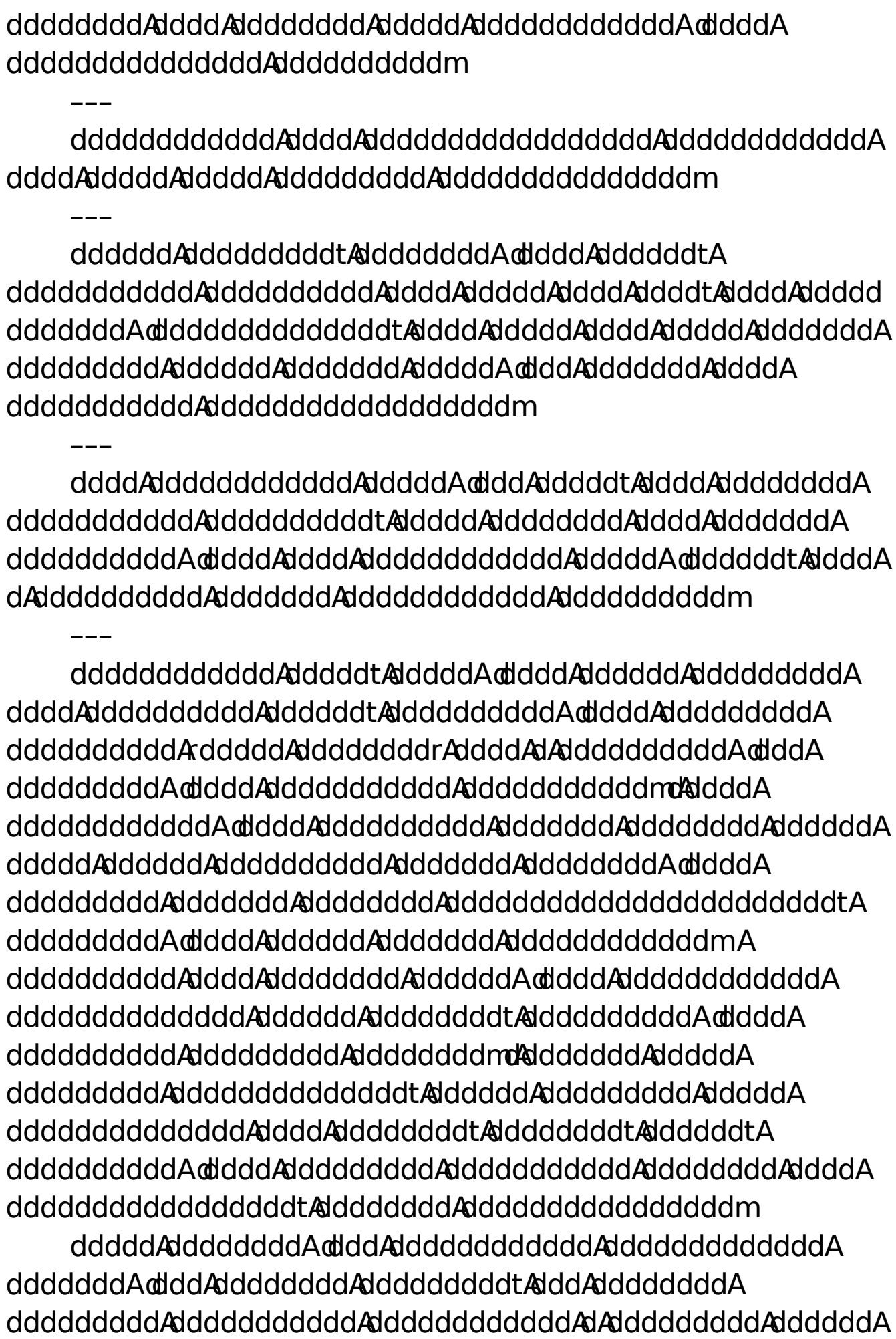
d Adddddddt Adddddd Add dddddd Adddddddddddt Adddddd Adddddddd A
ddddd Adddddddd Adddddddddd Adddddddddddt Adddddd Adddd A
ddddd Adddddddd Add Adddddd Adddddddddddddd Adddddddddd Adddddd
ddddddddddd Adddddddd m d Adddddddddddd Adddddddddd Add dddd A
ddddddddddddd Adddddddddddddd Adddddddddddt Adddddd Add dddddd A
ddddd Adddddddddd Adddddd Adddddddddd Adddddddddd Adddddddddd A
dddm

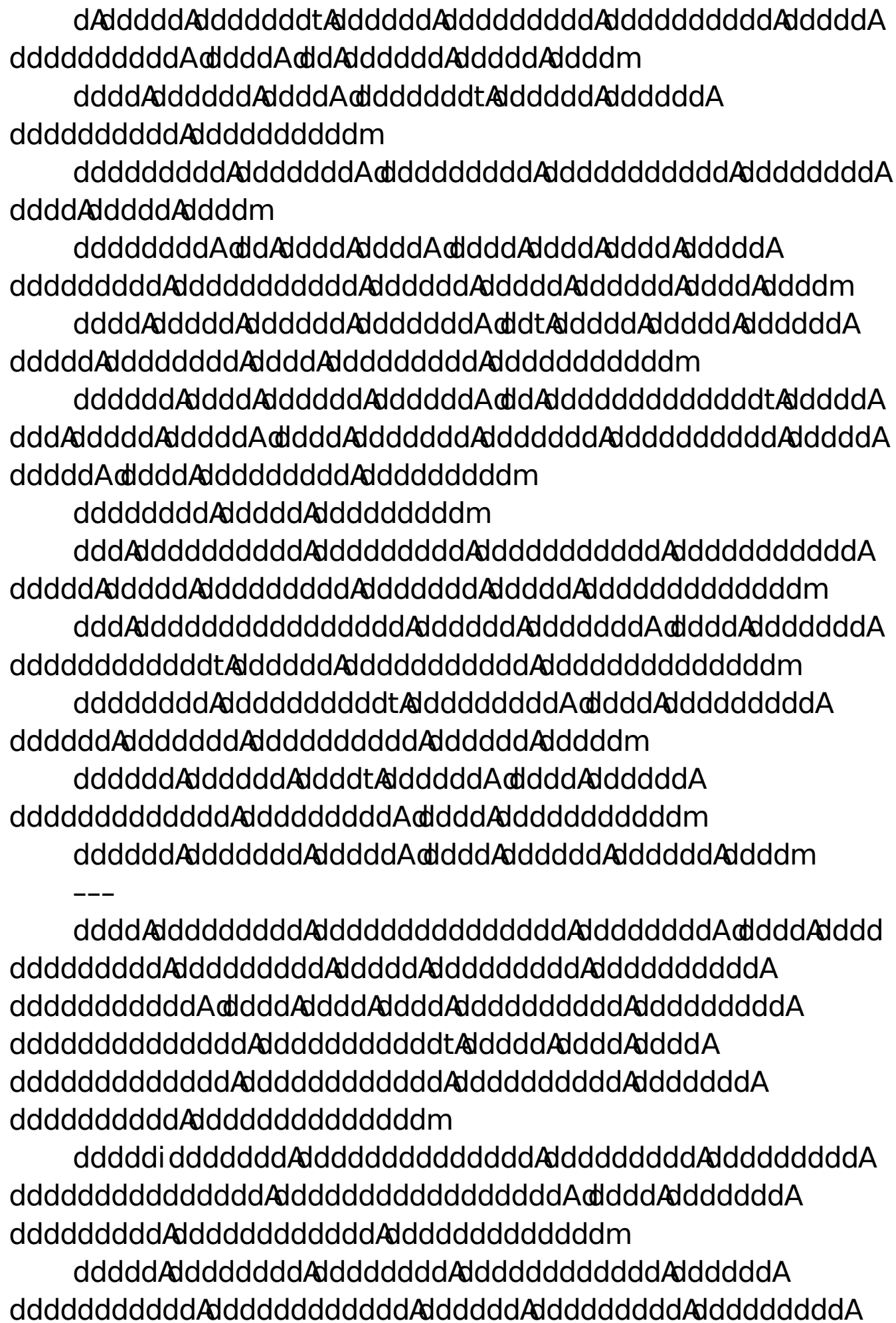
ddddddddd Adddddd Adddddd Adddddddddt Adddddddddddd Adddddd
ddddddddddd Adddddddt Adddddd Adddddd Adddddd Adddddd Adddddddd A
ddddddddddt Adddd Adddddd Adddddddddd Adddddd Adddd A
ddddddddd Adddddddd Adddddddd Adddddddddd Adddddddddd A
ddddddddddm

---

d Adddddddt Adddddd Add dddd Adddd Adddddddddddt Add Add dddd A
ddddddddddd Adddddddd Adddddddt Adddddd Adddddd Adddddd A

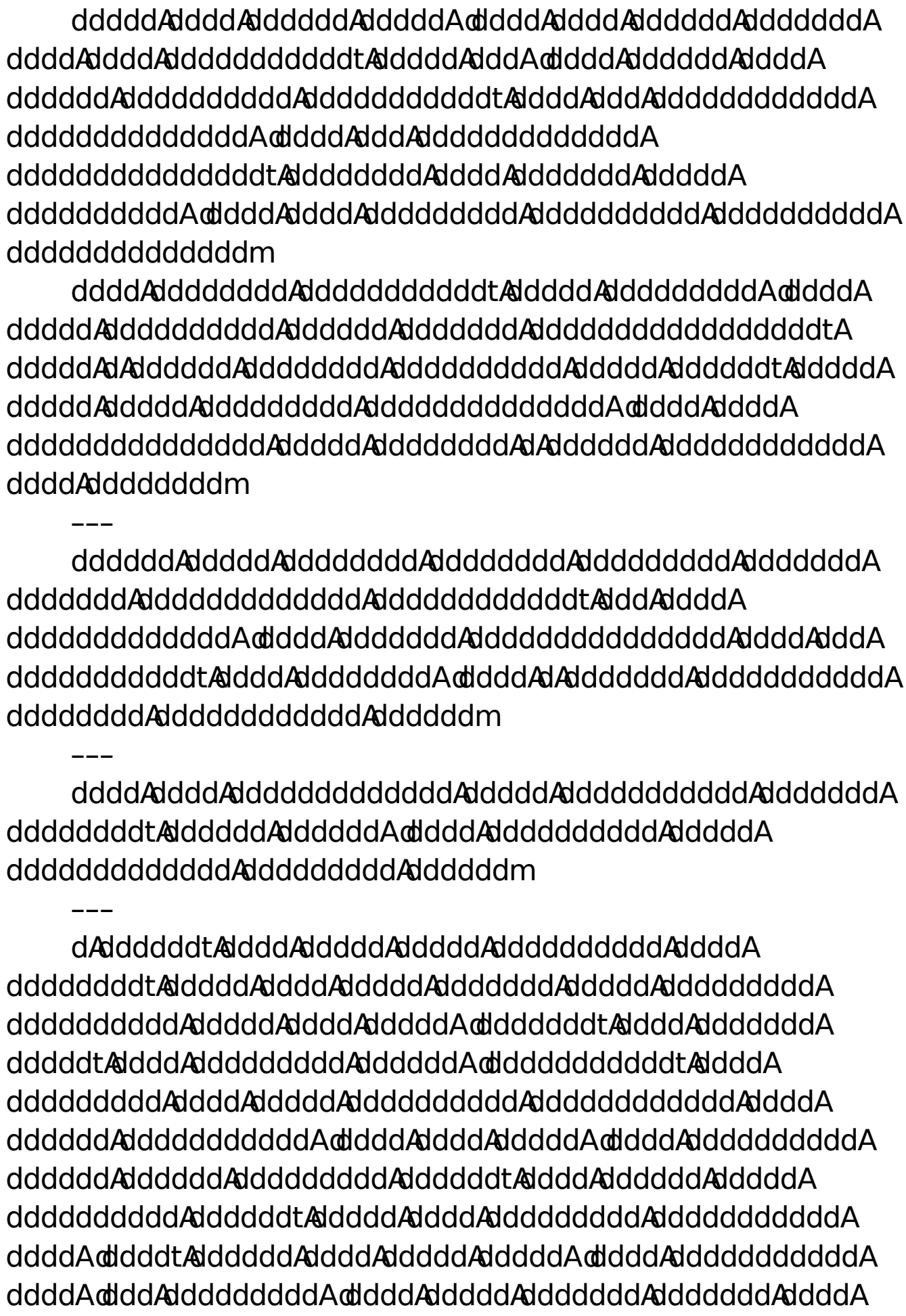

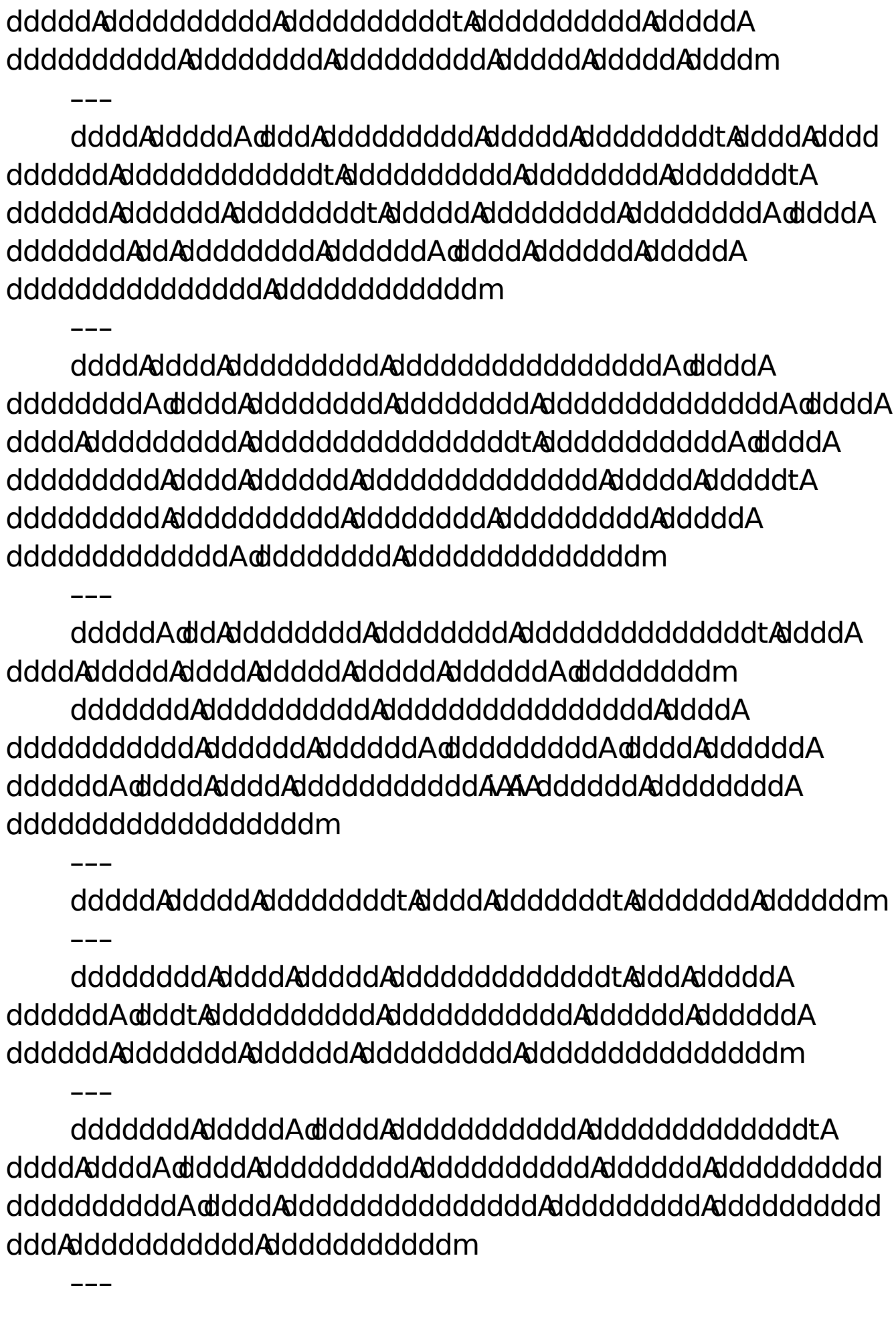

---

ddddAddddddddAddddddddAdddddddAddddddddddAddddA
dddddddAddddddddAddddddddm

–––

ddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddAdddddA
ddddddAdddddddAddddAddddAdddddddddddAddddAdddddA
dddddAddddddddddAddddddddddAdddddddddddddAddddAdddddA
dddddAdddddddddddddddddm

–––

dAddddAdddddAddddddtAddddAddddddtAddddddddddA
ddddddddAddddtAddddAdddddAddddAddddAddddAddddAdddddA
dddddm

–––

dddddddAddddddddddddddAddddddddAddddAddddAdddddddd
dddddddddAddddddddddtAdddddAdddAddddddAddddA
ddddddddAdddddAdddddddddddddddAddddddddddddddddtAdddA
ddddddddddddAddddddddAddddAddddddddAdddddddddAddddddA
ddddddddddddAddddddddm

–––

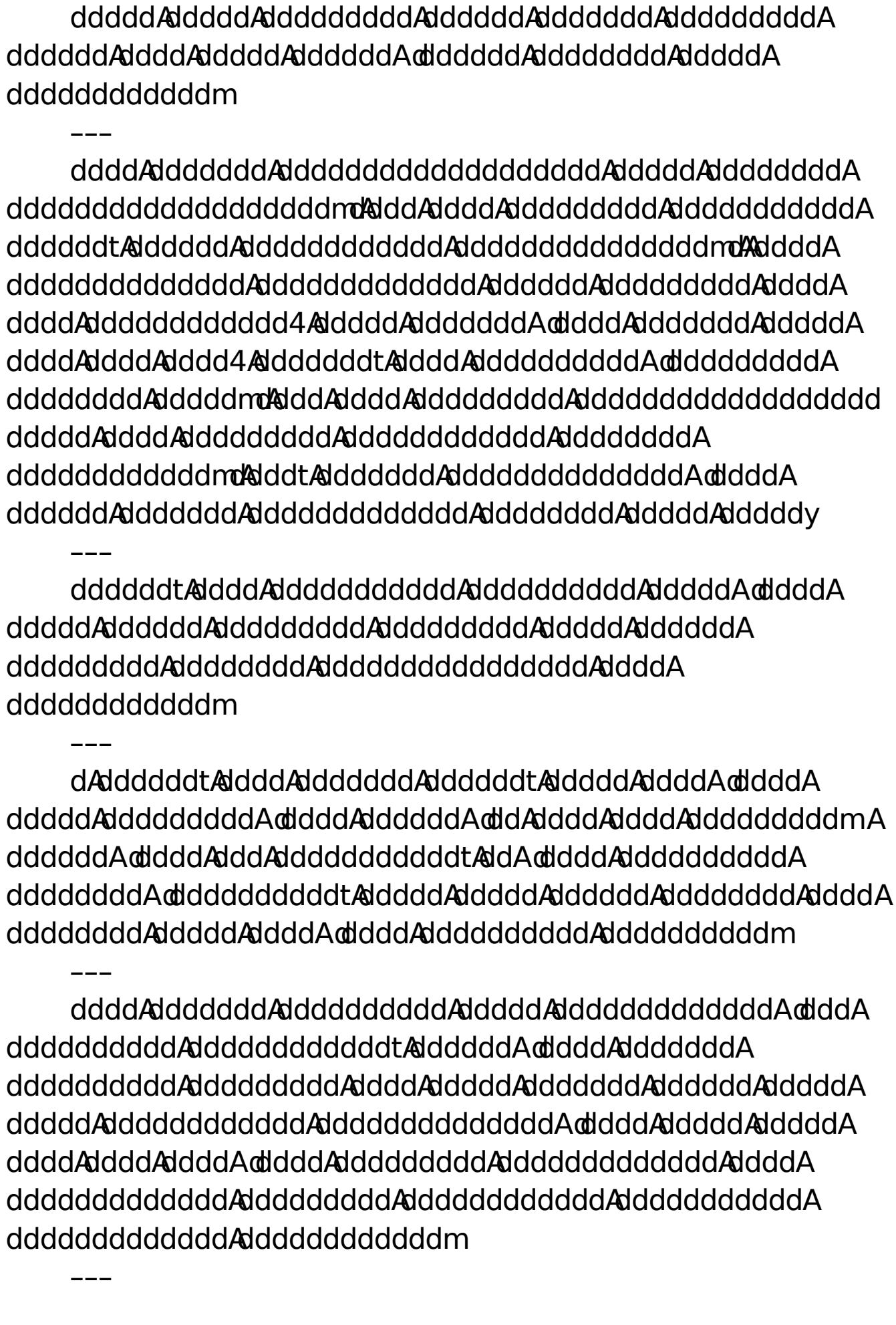
ddddddddddtAddddAddddddddddddAddddddAddddddddddA
dddddddddddAddddddAddddAddddddAdddddAddddAddddddddA
ddddddddddAddddtAddddddAdddddAddddddddddddddddddddAdddd
ddddddddddDAddddAdddAddddddAdddddAddddddddAdddA
ddddddddddddddddddtAdddddAddddmdAdddAddddAddddddddA
ddddddddddtAdddddAdddddAddddddAddddddddddm

–––

dddddAddddAdddddddddddddAddddddddddAddddddddddA
dddddddddddAddddAddddAdddddAddddAddddAddddddddddddddA
ddddddddddddddAddddAdddddAddddddddddAdddddddddddddA
ddddddddddddddddmdAddddddddAddddAddddddddAddddddddA
dddddddddddAddddAddddddddddddddddAdddddddddddddddddtA
dddddAdddddddddddAddddAddddddddddddddddAddddddddtAddddA
dddddAdddddAdddddddAddddAdddddddddddddAdddddddm

–––

dddddAddddddddddAddddddddAddddAddddAdddddA
ddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddAdddddddm

AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAbuAAAAAAAAuAAA

AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu AAAAAAuAAAAAAuMAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAmu AAAAuAAAAAAuAAAAT

AAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAATuAAAAAAuAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAu AAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAASu AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAA uAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAA AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAuAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAsAAuaccuAAAAASuAAAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAtYahuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAASuAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAASuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAASAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAASAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAA
uAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAASAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsu
AAAAuAAAAAAuAAAASuuAAAAAAAAAAAAuAAAAASAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAASAAAAuteciu AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAutecauAAAAASAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAASutecYAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAASAAAAu
uAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAASAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAAASAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAASAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAsu
AAAAAAASAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASutYeYu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAsuuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAAutSrccuAAAAAAAAAuMAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAADmu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAsuAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAD

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAuMAmAAAAAAAAAb

pAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAp

AAAAAuAAAAAuAAAAAs

AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAA

AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAsuAAsuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAASu
uAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
uAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAb

pAAAAAAAAAAuAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAADAAAAAu
uAAAAAAAuAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAu
AAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAp

AAAAAAuAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAb

pAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAuAASAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAASAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAASAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAsp

puAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAsuAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAASAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAu
AAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAsp

AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAb

pAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAu
```
```

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAATDp

MAAAAAAAuAAAAAmAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAuAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAbuuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAA
AAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAO

pAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAuAAAAASuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAsuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAA
AAAASuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAsp

AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu

AAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAASuAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

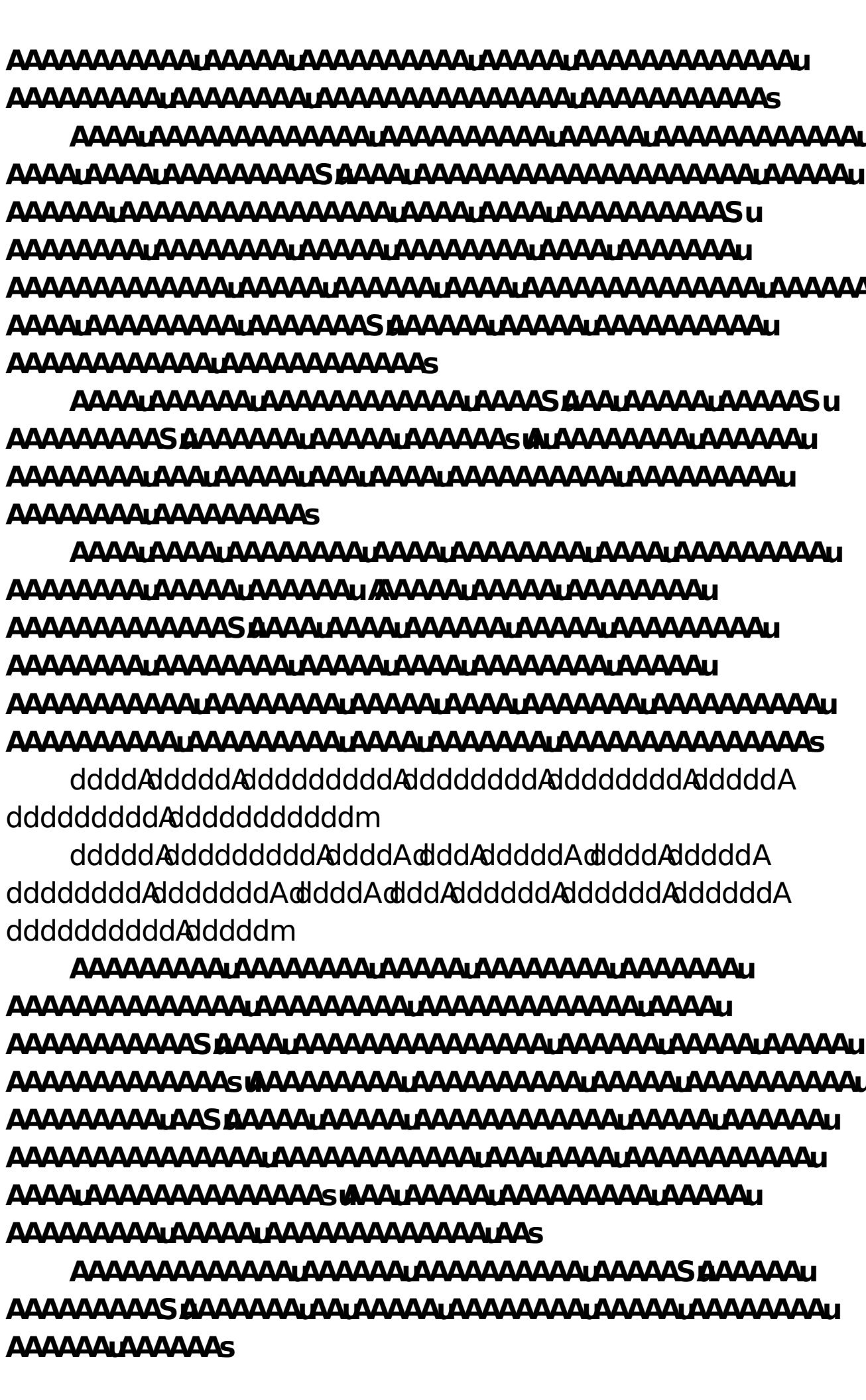
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAsuAAAAAAu
uAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAs

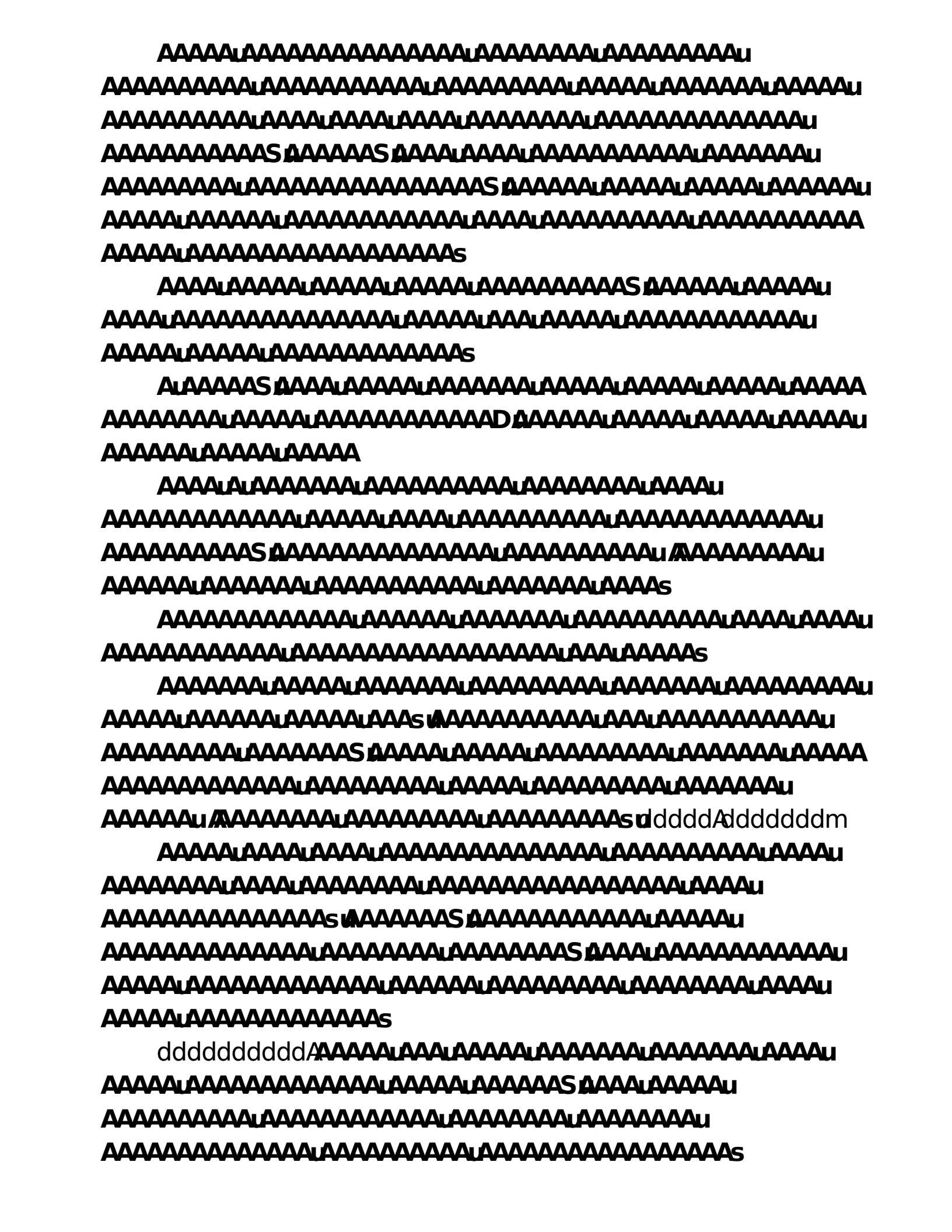
pAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAuAAAASuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAA
AAAuAAAAAAuAApuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAA
uAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuoAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuoAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAbuAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs
pAAAApuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAuAAAAuAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuouAAAAAuAAAAAAAAAuou
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASu

AAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAALuAAAAAASuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAASuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAbuAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuMAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAmAAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

pAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAASAAAAASAAAAAAuAAAAu
AAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsp
AAAAuAAAAASuApAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAb
pAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAASAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAsp
ddddddddddAddddddddd

AuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAT
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAT
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAsuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAAT
AAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs
AAAAuAuAAAAuAAAAuAAAAAAT
AAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAT
AAAAAuAAAAuAAAuAAuAAAAAAAAAAT
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAT
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAuAAAAu
AAAAAASAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAu
AAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAu
oAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAuAAAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAASAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
EuEuE
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAu

ddddddddAddddddddddddddddAddddAddAddddddddAddddA
ddddddddddddddddddddm

AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

EuEuE

AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAsu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAs

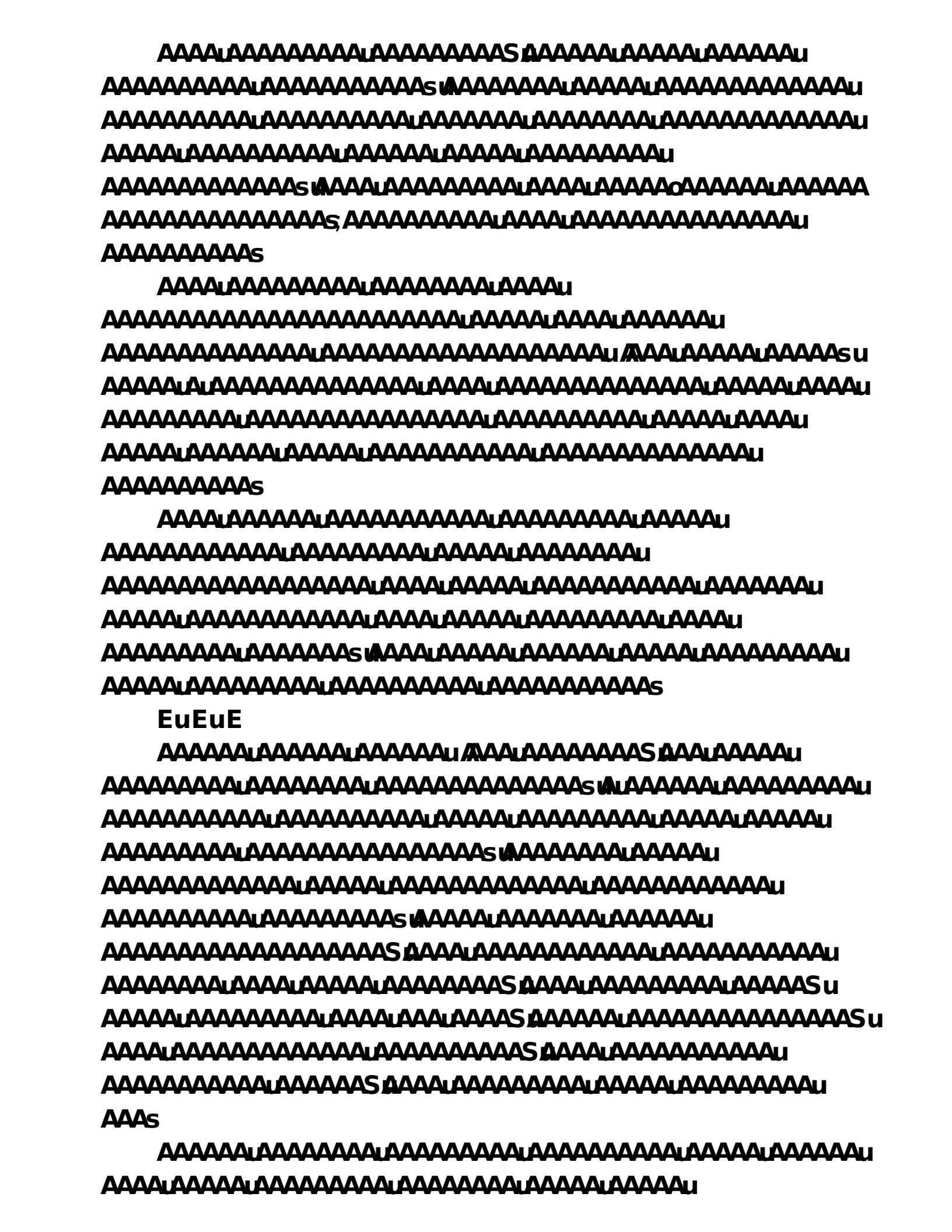
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

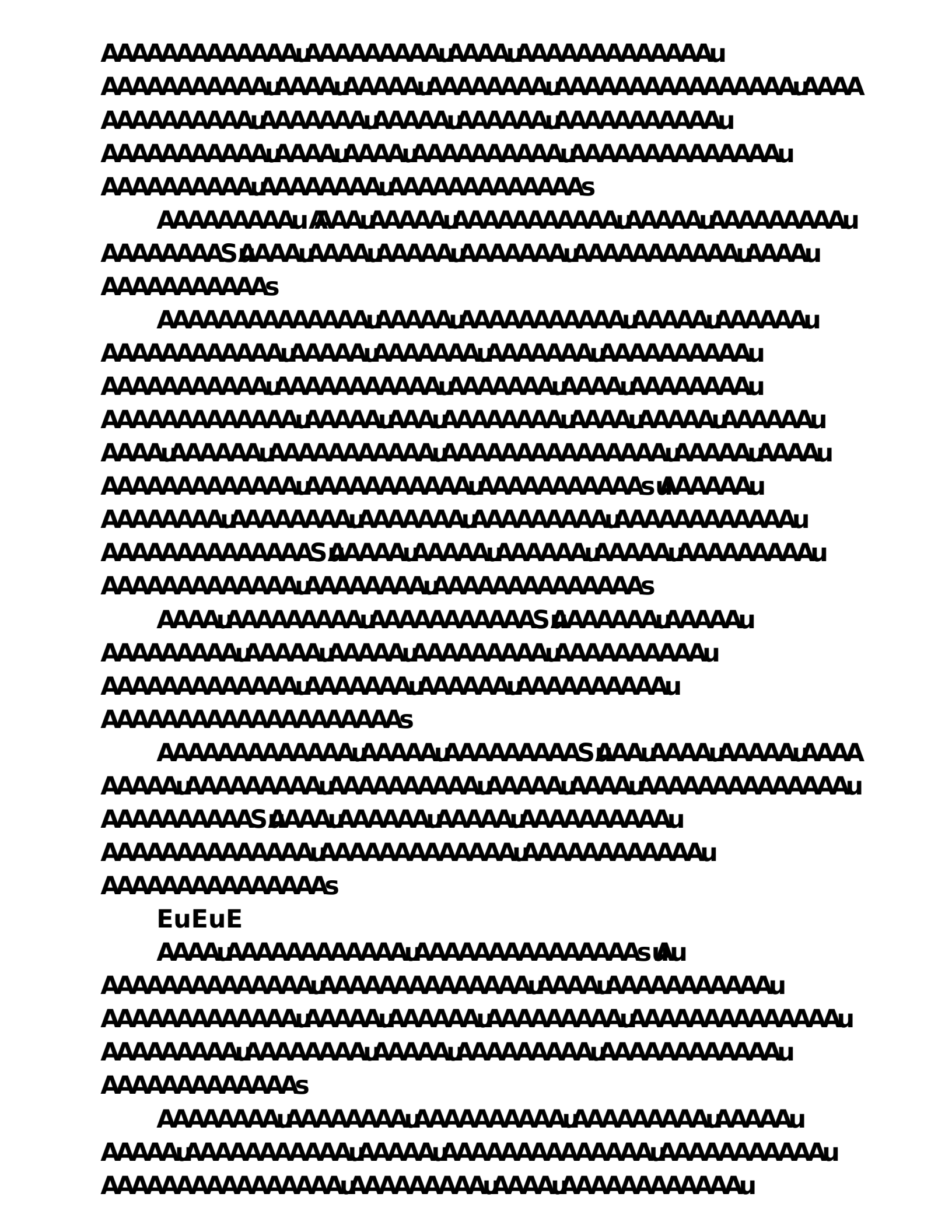
dddddddAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAASuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAs

EuEuE

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuddddddddddddddm
AAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs
o
AAAAAAbuAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAA
EuEuE
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAASuAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
pAAAAAAAApAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuMAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAmAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAD
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAAAuoAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuoAAAAAASuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAsuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAsuAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAsuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAs

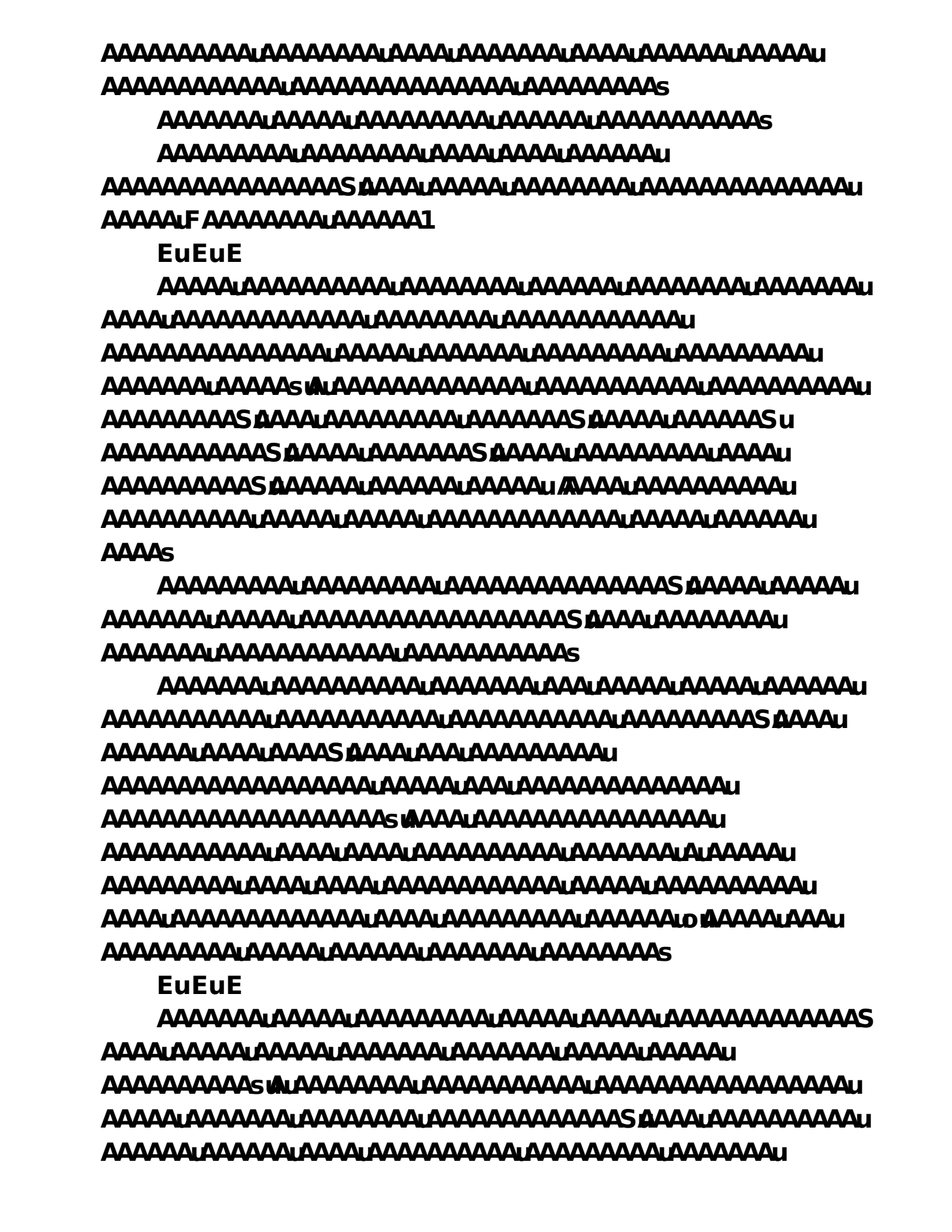
EuEuE

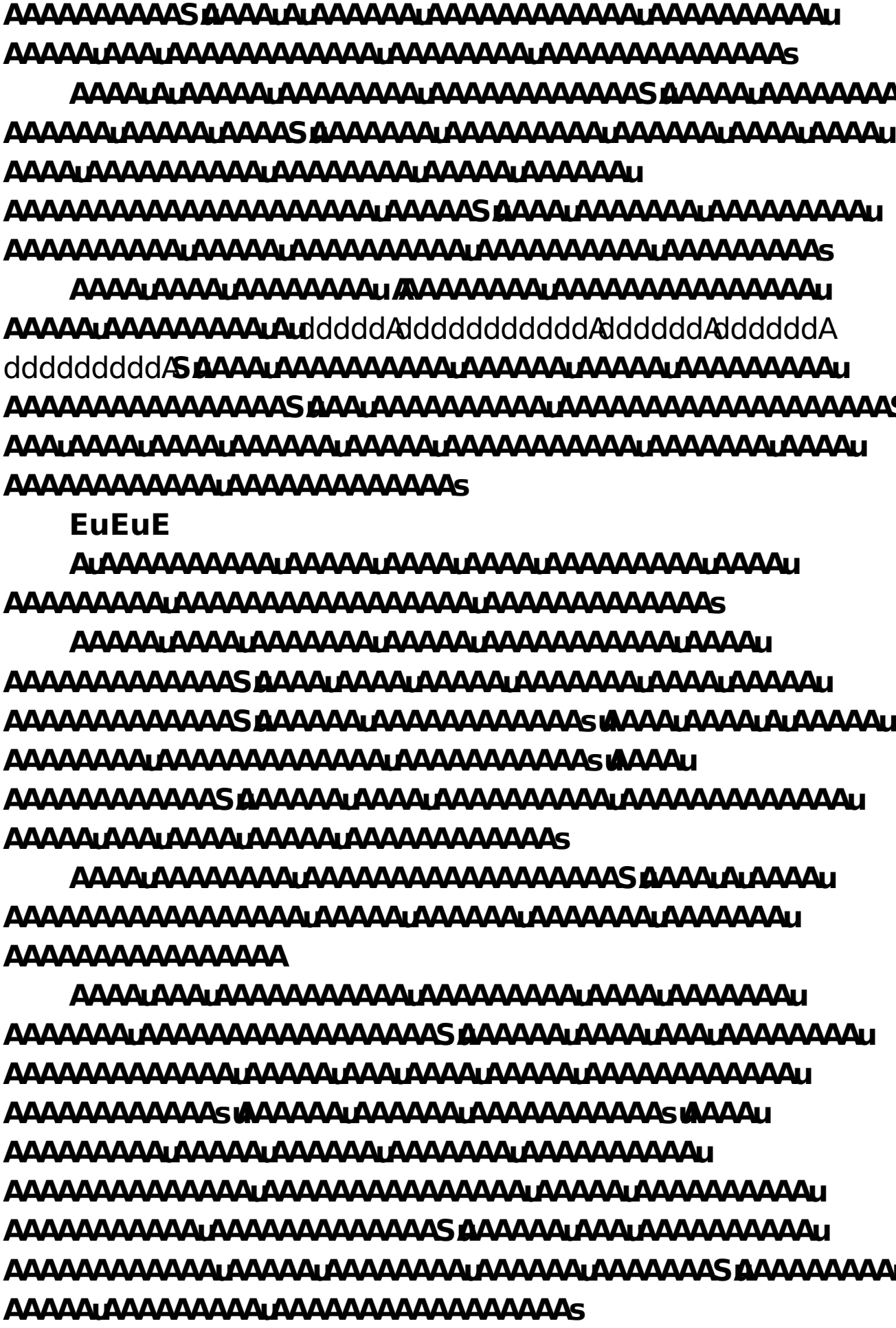
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

EuEuE

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAASAAAAAAASAAAAAAuAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAA
AAAAAAAuAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAs

AAAAuAAAASAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAASAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAASAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

EuEuE

AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAs

AuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASdAAAAAuAAAu
AAAAAASdAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASddddddddAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAASdAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAADdAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AuAAAAAAuAAAAASdAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

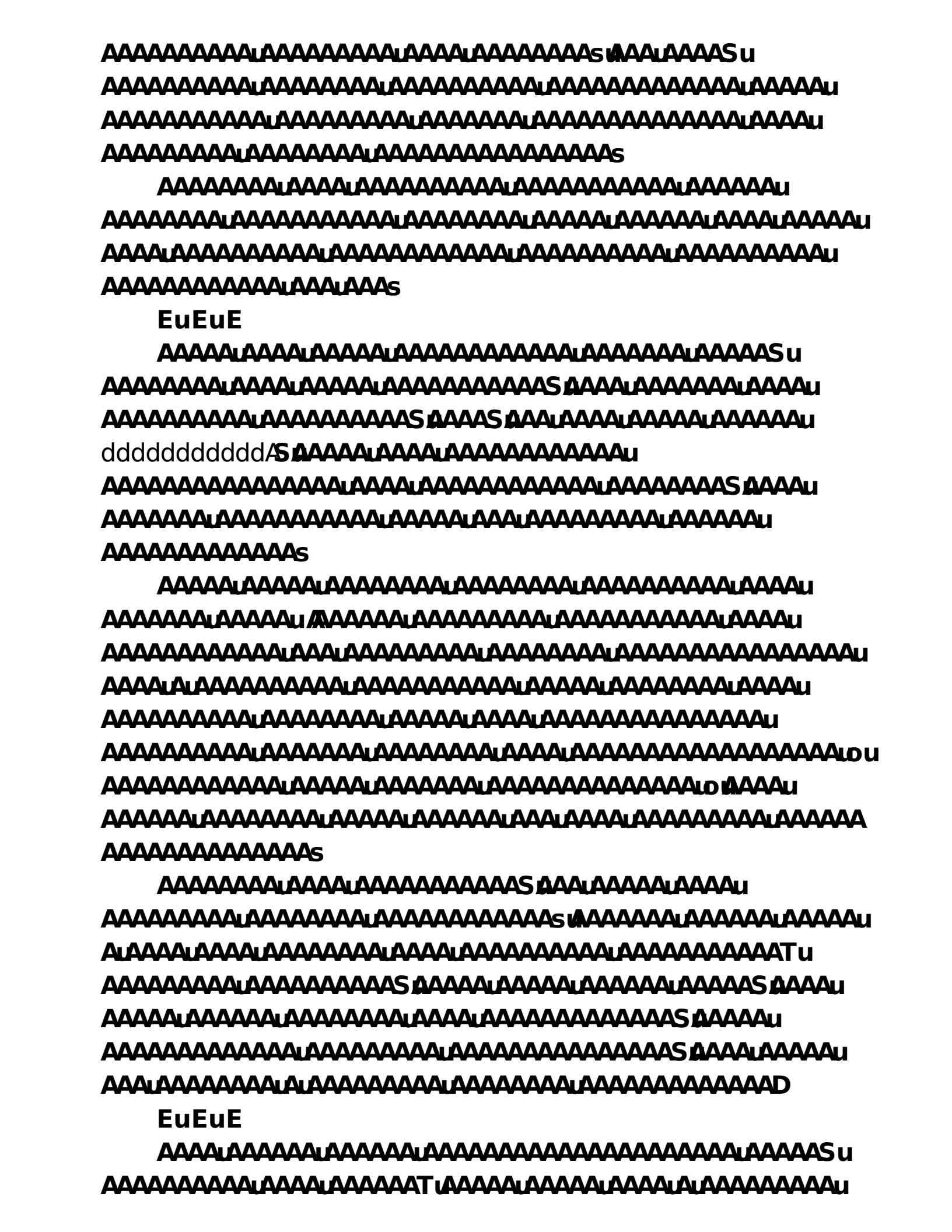
EuEuE

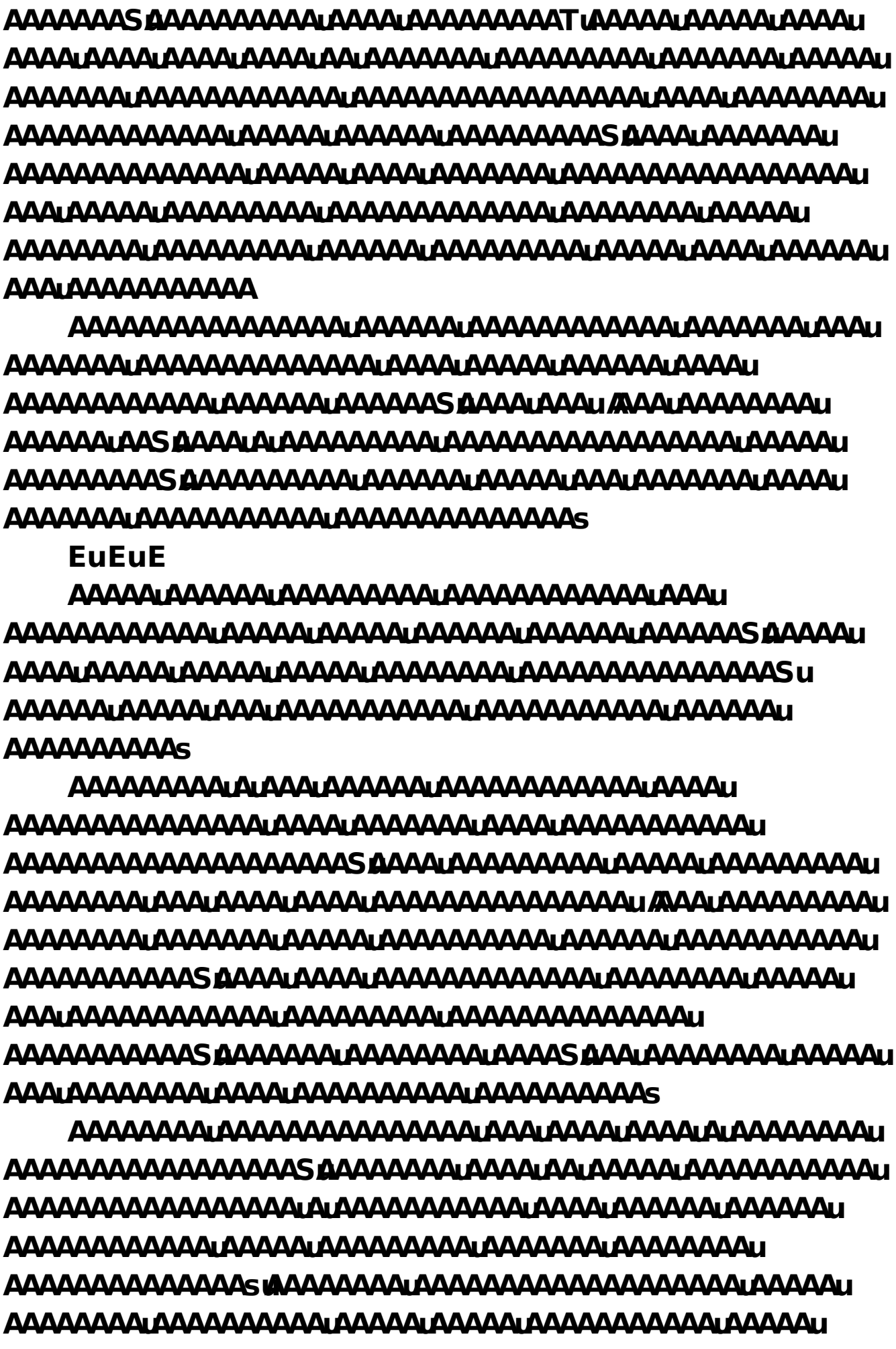
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAASdAAAAAAAu
AuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAASdAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAASdAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

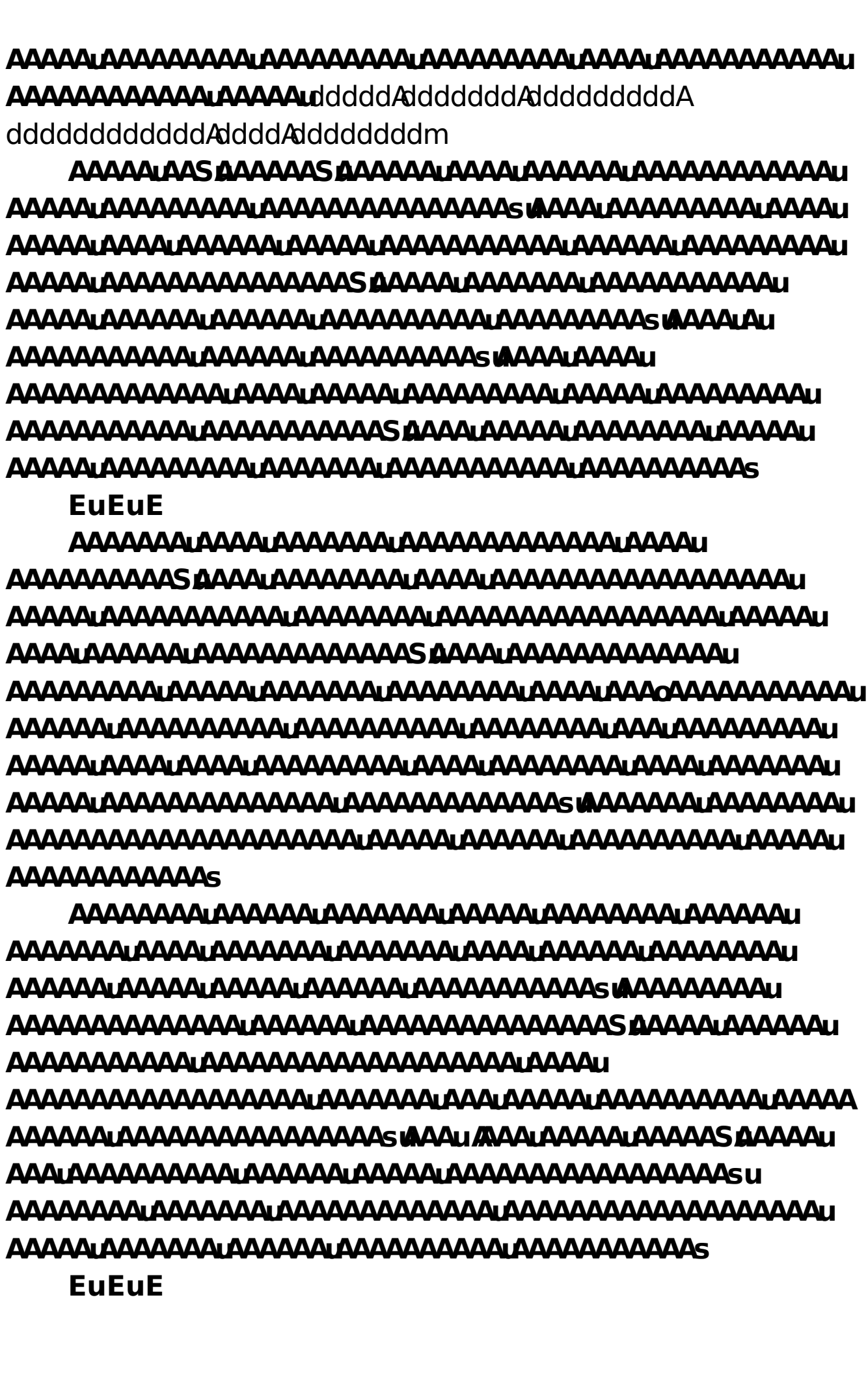
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAbdAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAs

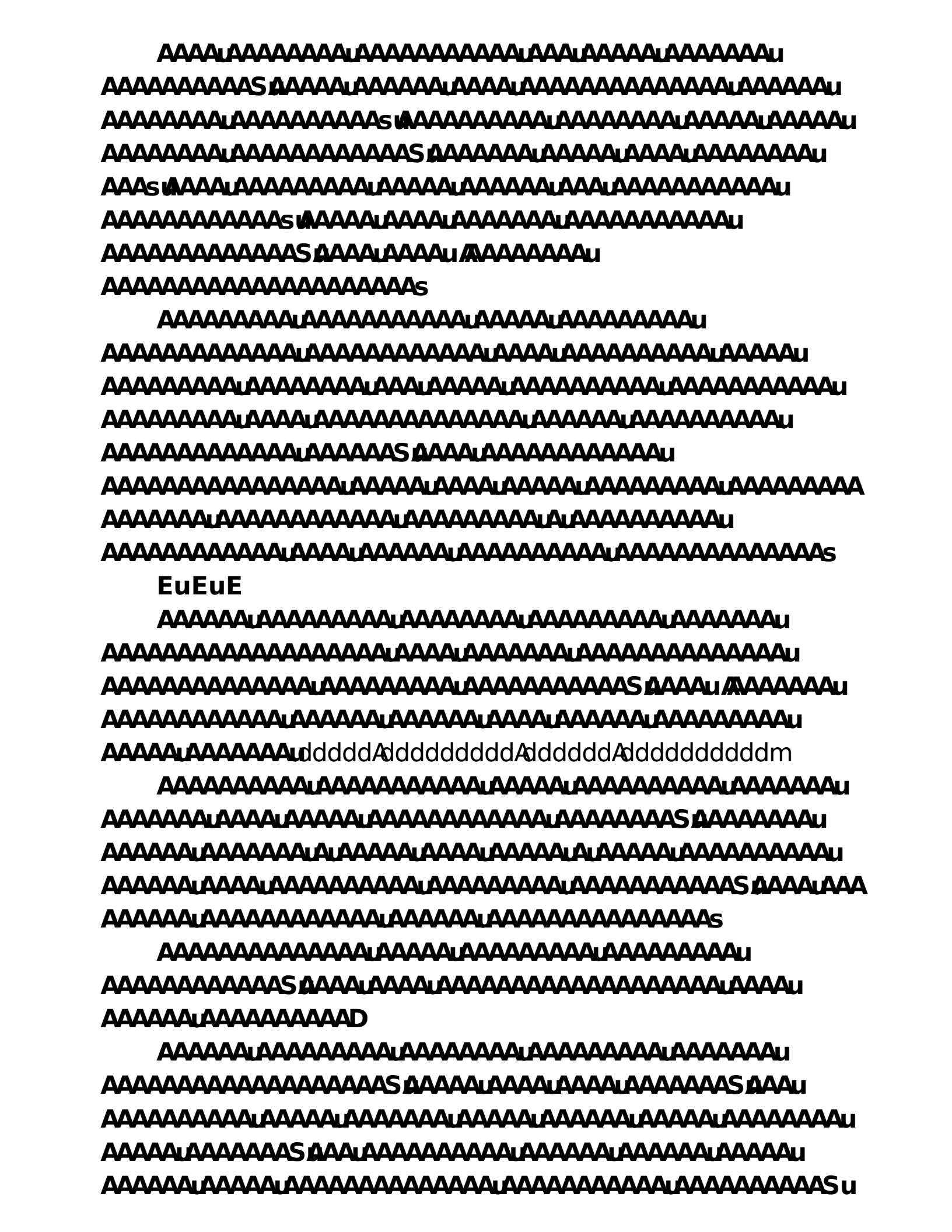
AAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAASdAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAs

EuEuE

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAuAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAsuAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAASuAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

EuEuE

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAA

AAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAALuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAASAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAbuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAps

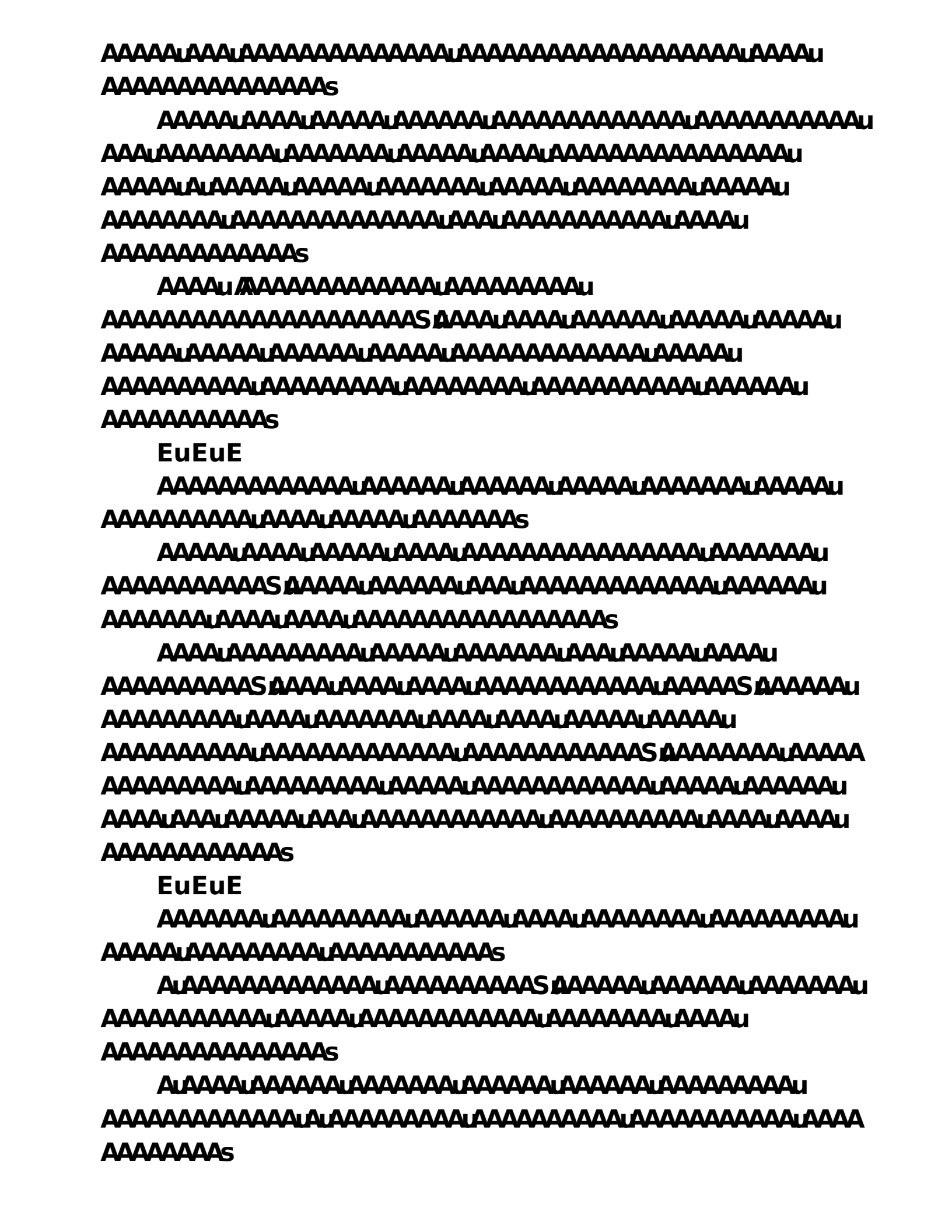
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
uAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAALuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAALu
AAAAAASAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAs

EuEuE

AuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAsuAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAASuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAASuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAs
AuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAASuAAAAAAuAAAAAAuAAAAsuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAuAAAAuAAAAu
ddddddddddddAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs
EuEuE
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAb
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAmAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAS
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAs
AAAAuAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAs
AuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAASu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs
EuEuE
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu

AuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

EuEuE

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAb

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

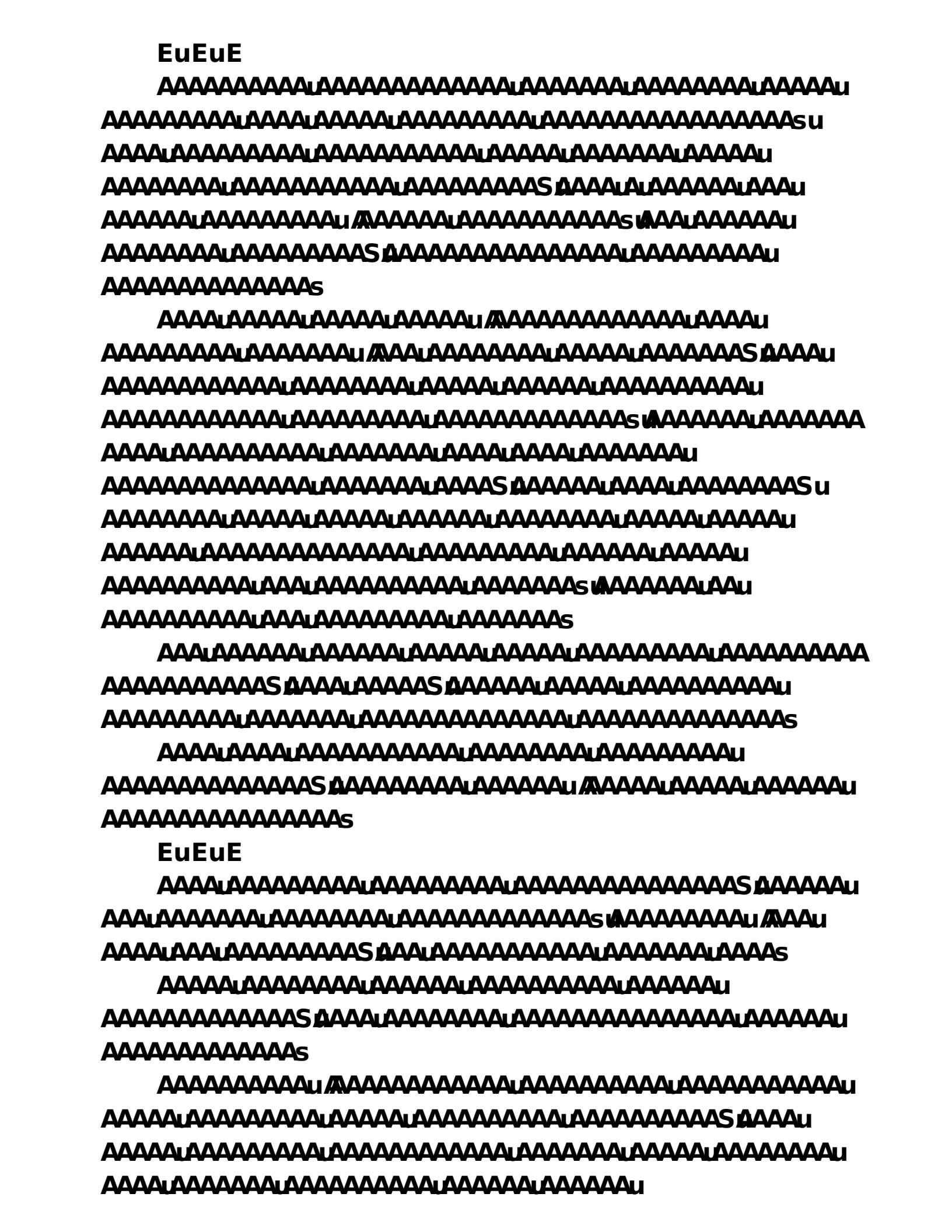
AuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

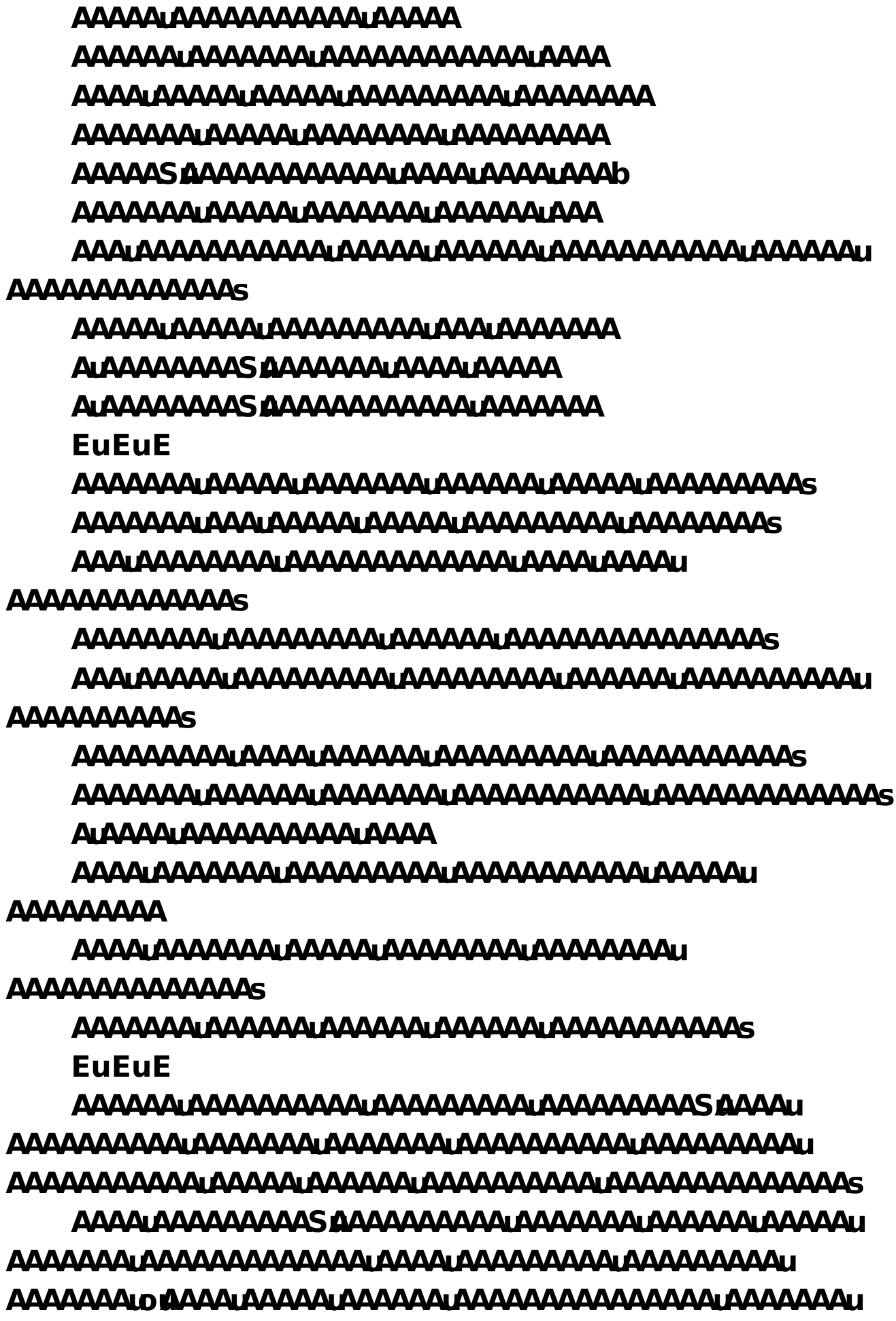
AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAs

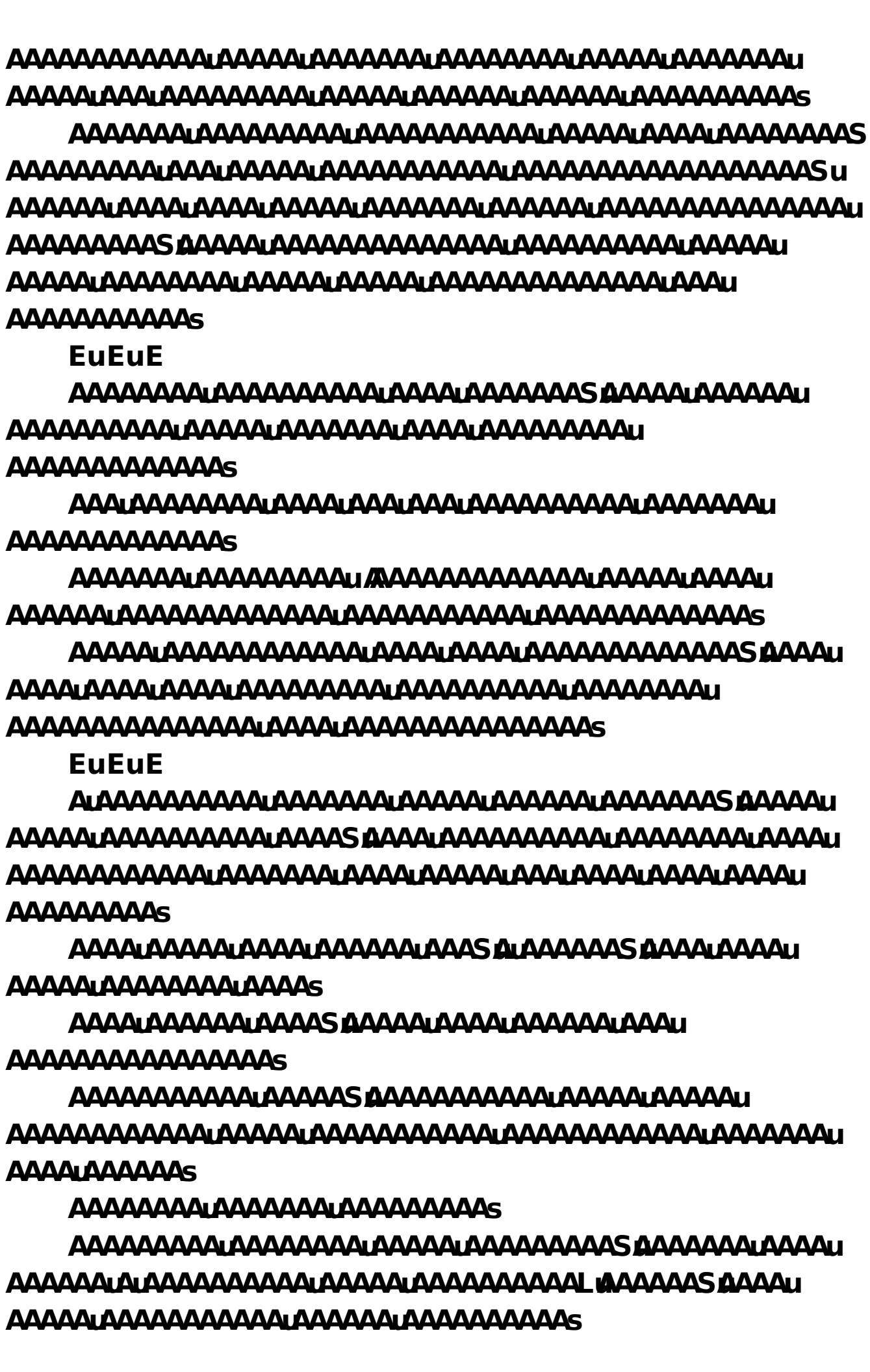
EuEuE

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAupAAAAAAuAAAAAuAAAAAApu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAT
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAASuAAAAAAAu
AAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAuoAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAudddddddddddAddddddA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
EuEuE
AuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
tScccuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAASuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAAAueeeeuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAsuAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAAAueeeeuAAAAAAAAu
AAAAAAAAs
AAAuAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs
EuEuE
AAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAs
AAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAs
AAAuAAAAAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAuAAAoAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAASdAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASdAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAASu
AAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAASdAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAASdAAAuAAAAAAAAASdAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAASdAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAuAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAS
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAs

AAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

EuEuE

AAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAApuAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

EuEuE

AuAAAAAASdAAAAAAAAuAAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAA

AAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAASdAAAAASdAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAA

AAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AuAAAAuAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAA

ddddddAddddddAddddAddddddddMddddddddA ddddddd

AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAA

uAAAAuAAAAb

--- AAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuMAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAu
pAAAAAAAApmAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAASuAAAAuAAAAuAAuAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAs

AuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAASuAAAuAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAb

pAuAAAAAAAASdAAAAuAAAAuAAAAAAuAAASdAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASdAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAsp

AAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAASdAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAuAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAswAAAAuAAAuAAAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAswAAAAAAAASdAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAASdAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAASu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAswAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAs

AAAASdAAAuAAAAAAAAAAuAAAASdAAAASdAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAswAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAS
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAAuAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAASuAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAS
AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAADpAAAAu
AAAAAAAs

pAAAAAAASAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAuAAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAApuAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAbuAAAAuBAAAAuAAAAAABAAAAu
AAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAADp

pAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAASAAAAuAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAbuAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAASuAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAASu
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAp

AAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAuAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs

AuAAAAAAuAAAAAAuAAAASuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAbu
pAAAAuAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAuAAAAuAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAps

AAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAs

AAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAuAAAAsuAuAAAuAAAAAu
AAAAuAAAuAAAAAAAT

AAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAASuAAAAAAAAAuAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAASu
AAAAuAAAAAuAAAAuAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAb

pAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu

AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuou
AAAAAuAAAAAAuoAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAp

AAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAD

AAAAAuAAAAAuAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAuAAAAASAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAS

AuAAAAAAASAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAS
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASAAuAAAAu
AAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAu
AAAAAAAAAAAD

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAs

AAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAASAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAD

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAASAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAASAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAs

AuAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAD

AuAAAAAASAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAASßAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAAAAAAuAuAAAAAASßAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAA

AuAAAAAAASßAAAAuAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAD

AuAAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAALuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAs

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAD

AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAs

AAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAASuAAAAAuAAAASuAAAAAuAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAASuAAAAAuAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAA

AuAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASaAAAAuAAAAASu
AAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAs

AuAAAAAAAAASaAAAAuAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAD
AAAAAAAAAAAAAbaAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu

AAAAAAbaAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAA

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAASaAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASu
uAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAaAAAASuAAAAAAAu
AAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAbaAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAu

AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAbuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAoAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAAAuAASuAAAAAAuAASuAAAASuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAoAAAAAAAAAu
AAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAoAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAbuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAuAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAbuAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAATu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAASuAAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAATuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAu

AAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAsuAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAASuAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAu
AAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAASu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAo
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAALu
AAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAuAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
MAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAmSu
AAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

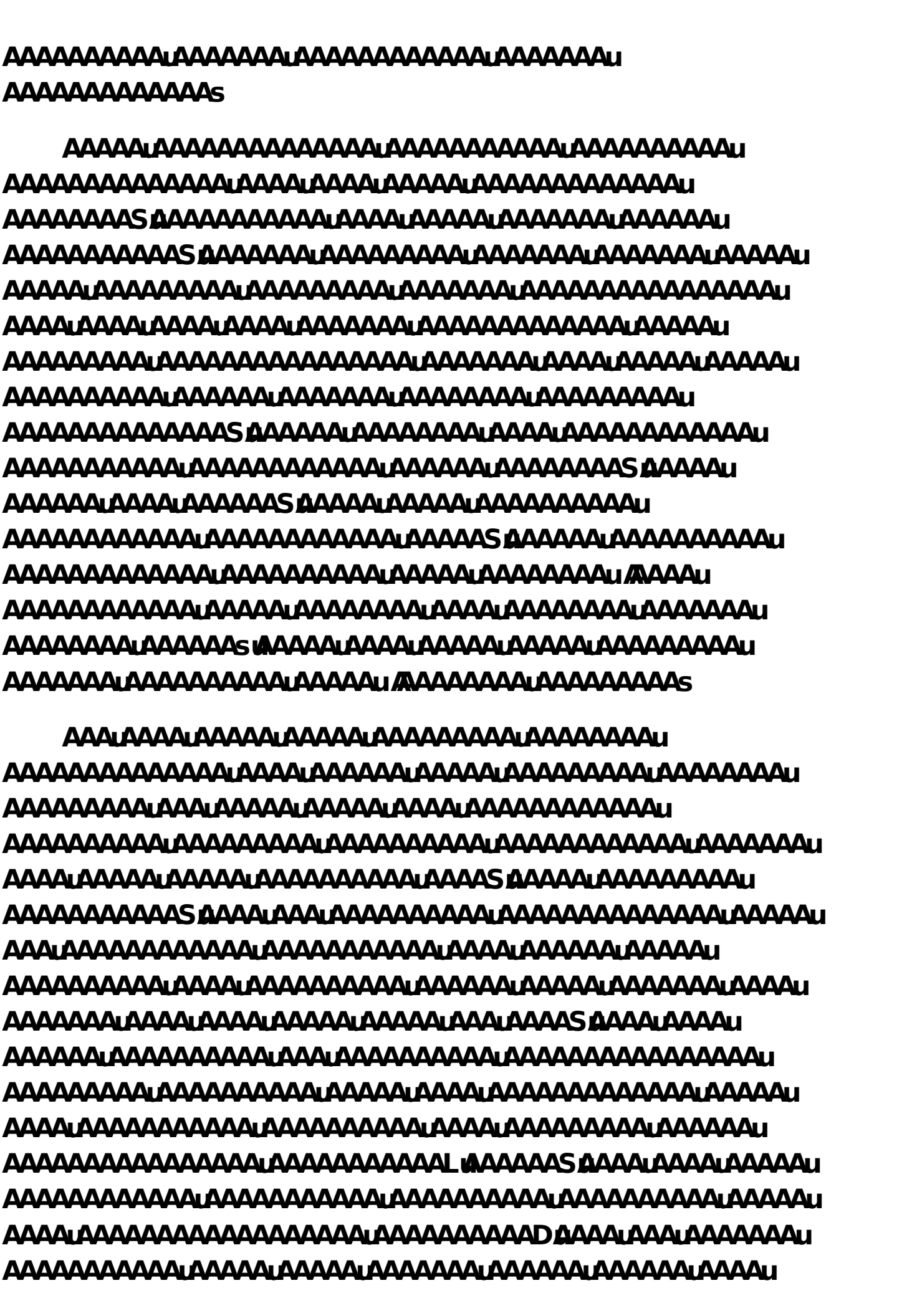
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAuAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAADuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAASuAAAAA
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

MAAAAAAbuAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAASuAAAA
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuRAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAANuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAsuAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAm

AAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAsu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAASuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAiAAAuAAAAAAAAAuAAAAASu
AAAAASuAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAAsuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAsuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAsuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAASupAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAp

AAAAuAAAAAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAASu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAALuAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAATuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAu uAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAsu
AAAAAAuAAAAAAuouAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuouAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAsuAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAAAu uAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAASuAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAuouAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu uAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAu
AAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAASu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAASuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAASuAAASuAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu

AAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAASAAAAuAAAAAAuAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAASAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAASAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAs
ddddddddddAddddA

dddddddAddddddd

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAb

pAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAADAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu

AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAp

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAALuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAp

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAuAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAs

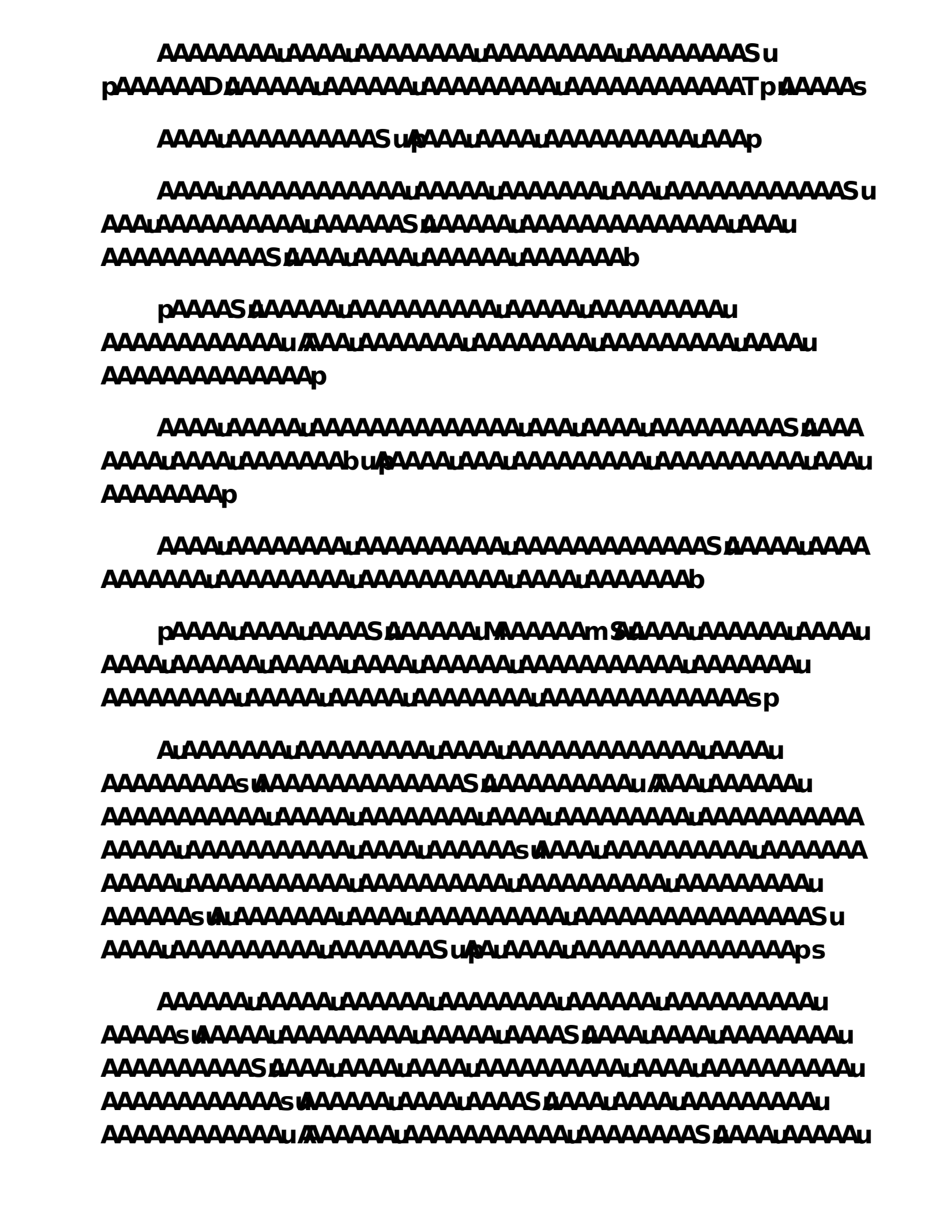
pUAAAAApuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAASu
AAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAb

pAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAp

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAASuAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAb

AuAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAD

AAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAsAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAsAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAb

pAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAsAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAADp

AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAASAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAASAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAASAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAsAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAb

pAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAp

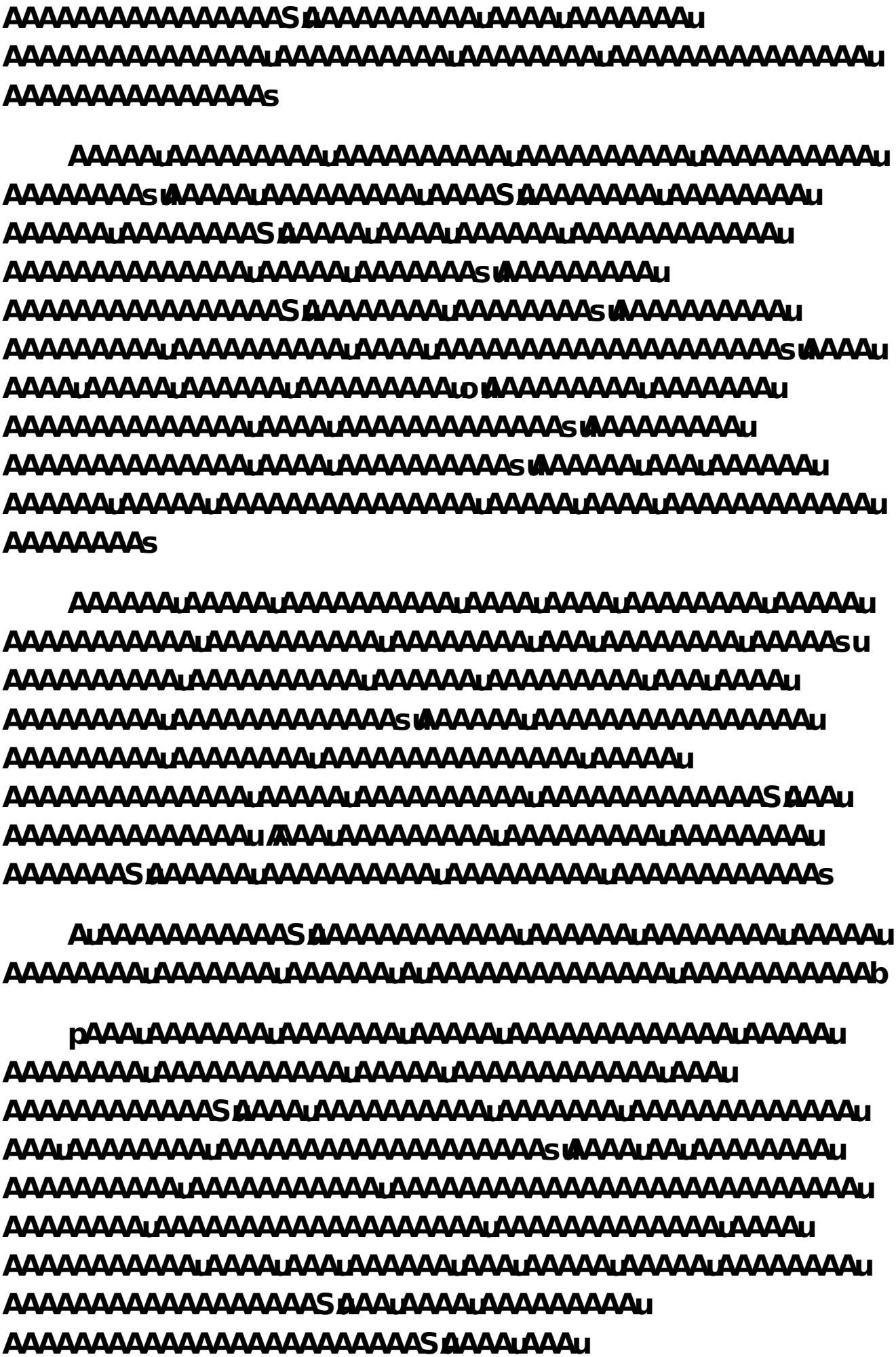
AAAAAuAAAAAAuAAAASAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsAAAAAAAAuAAu
AAAAAAAuAAAAAAAuMAAAAAuAAAAAAAmuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAuAAAASAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
uAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuouAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuouAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAsu
AAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAA
AAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAbuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAbuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASu
uAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAsp

pAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAsuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAbuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAADp

AAAbuAAAAAAuAAAAbuAAuAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAASAuAAAAAuAAAASuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAASu
AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

ddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddAddddddddddA ddddddddddAddddddddd

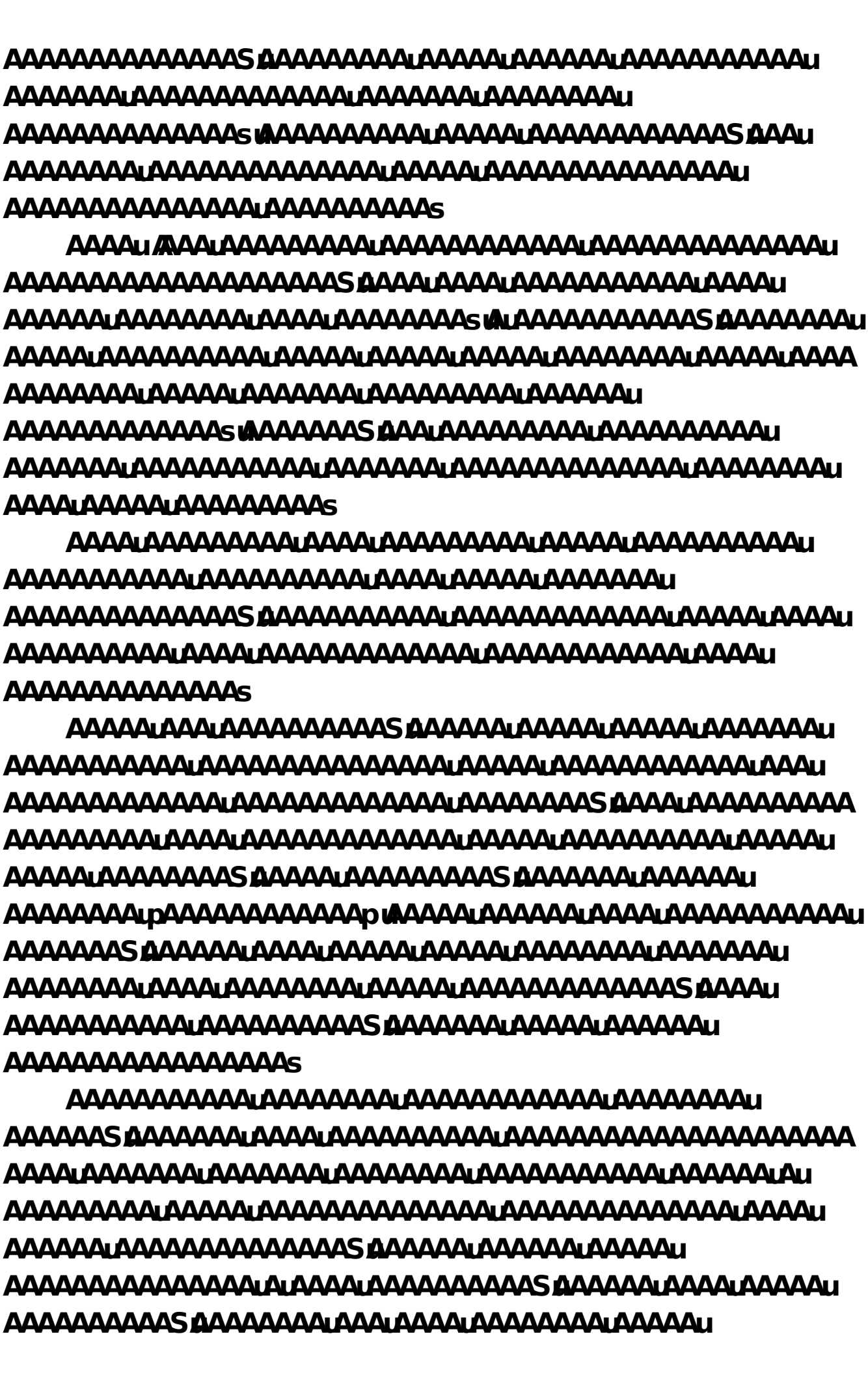
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAu AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAu AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAu AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAT

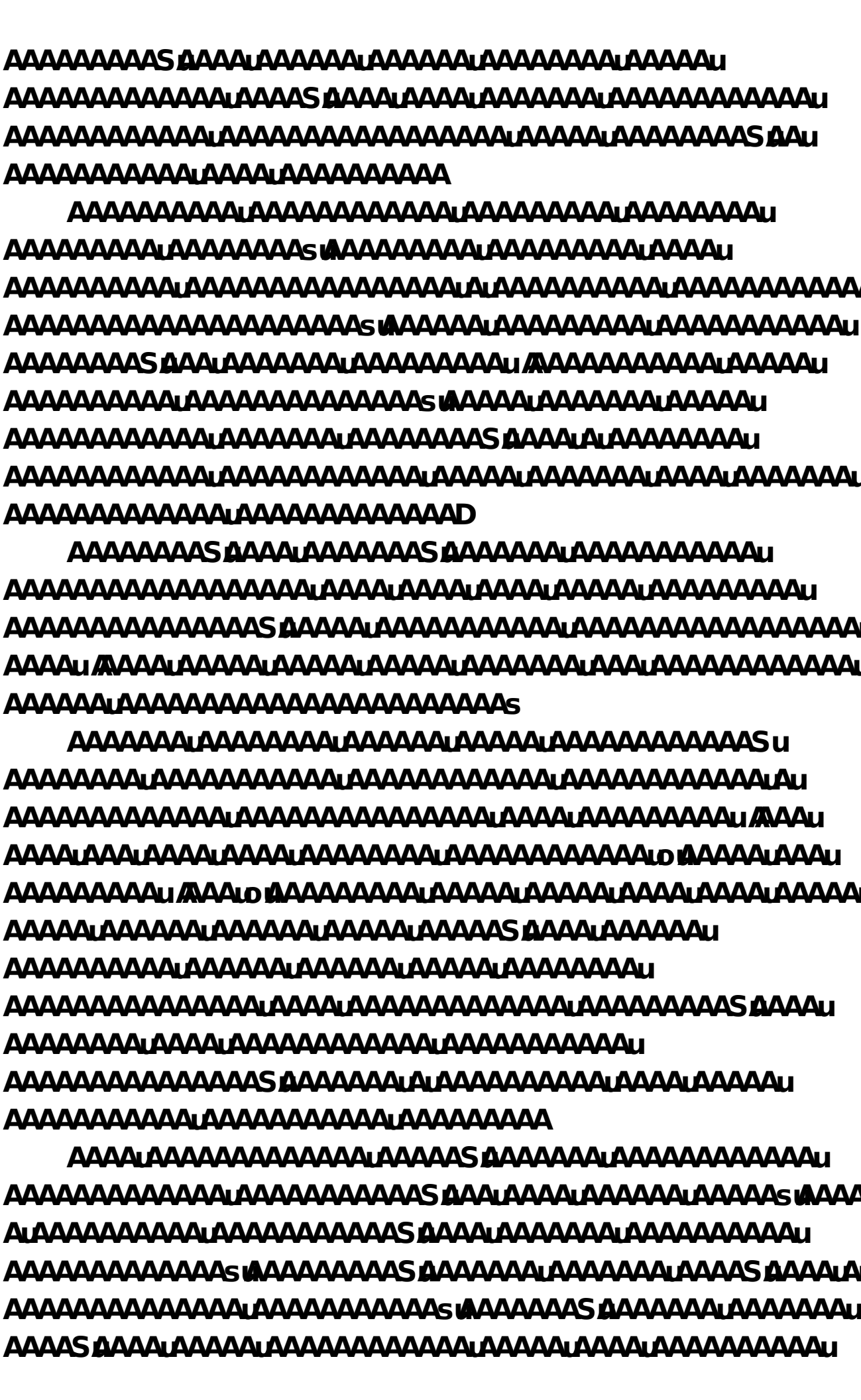
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAATuAAAAuAAAAuAAAAAAAAASuAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAs

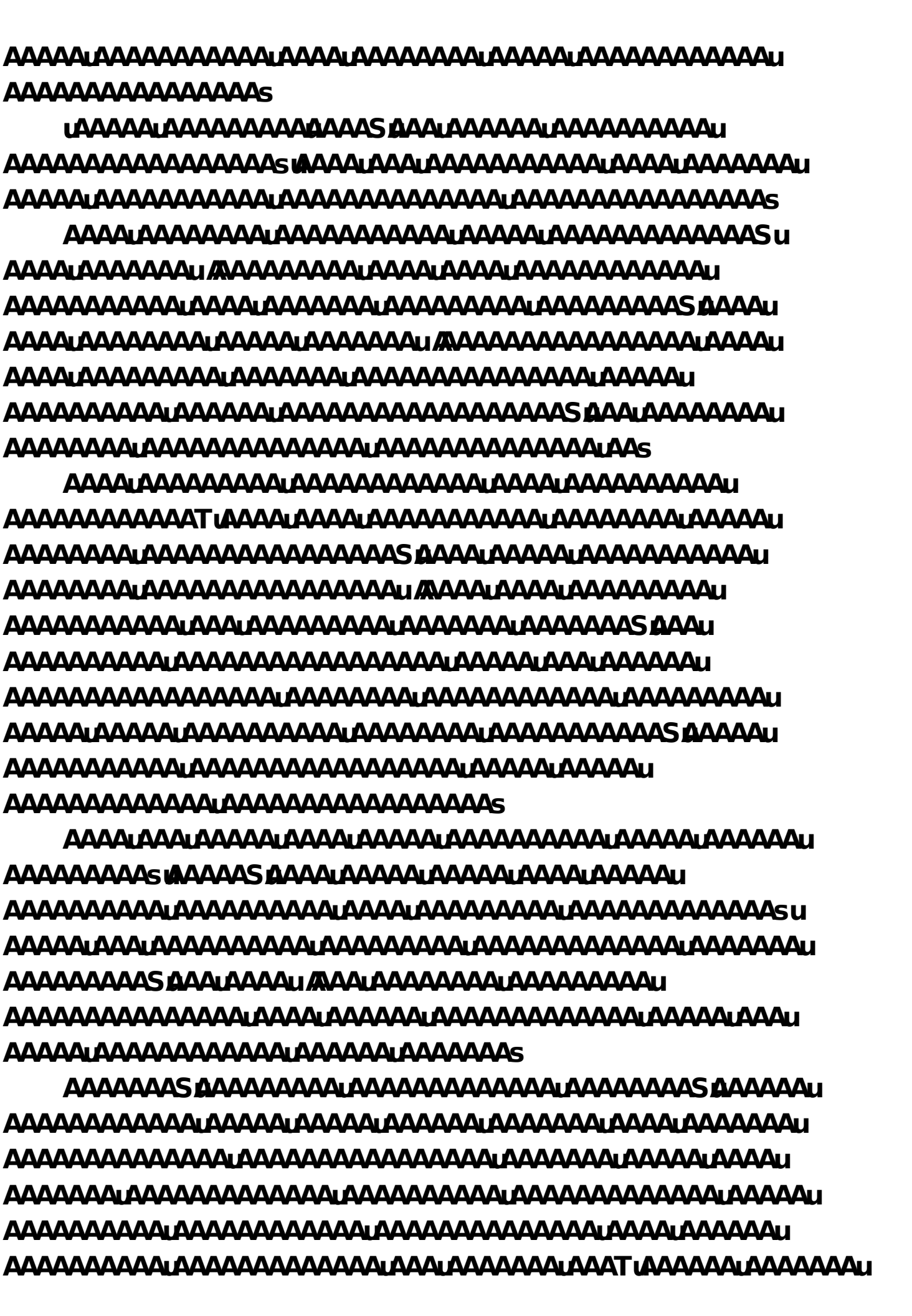
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAuuAAAAAAAuAAAAAAAAAu AAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAS AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASuu AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAAu AAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

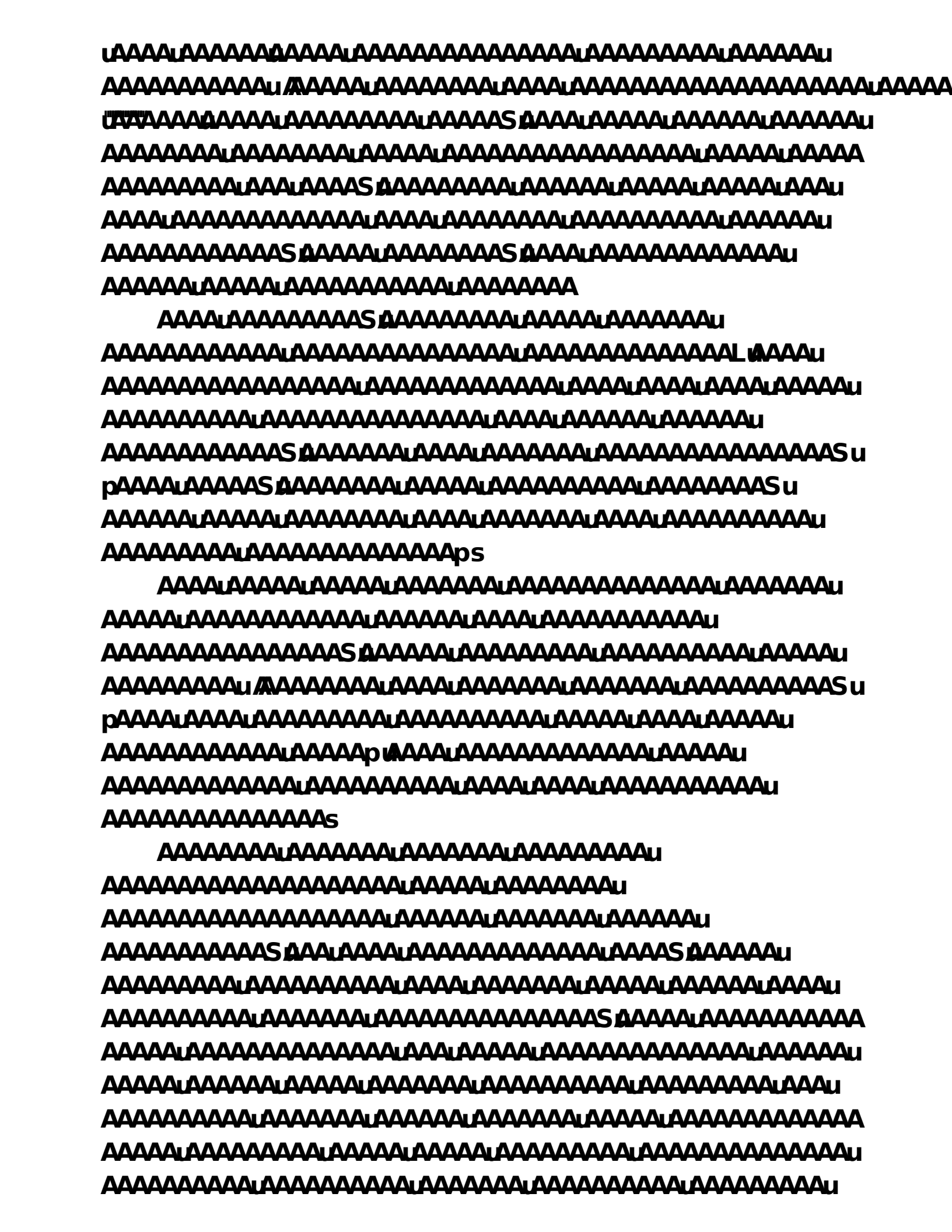
AuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAu AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAu

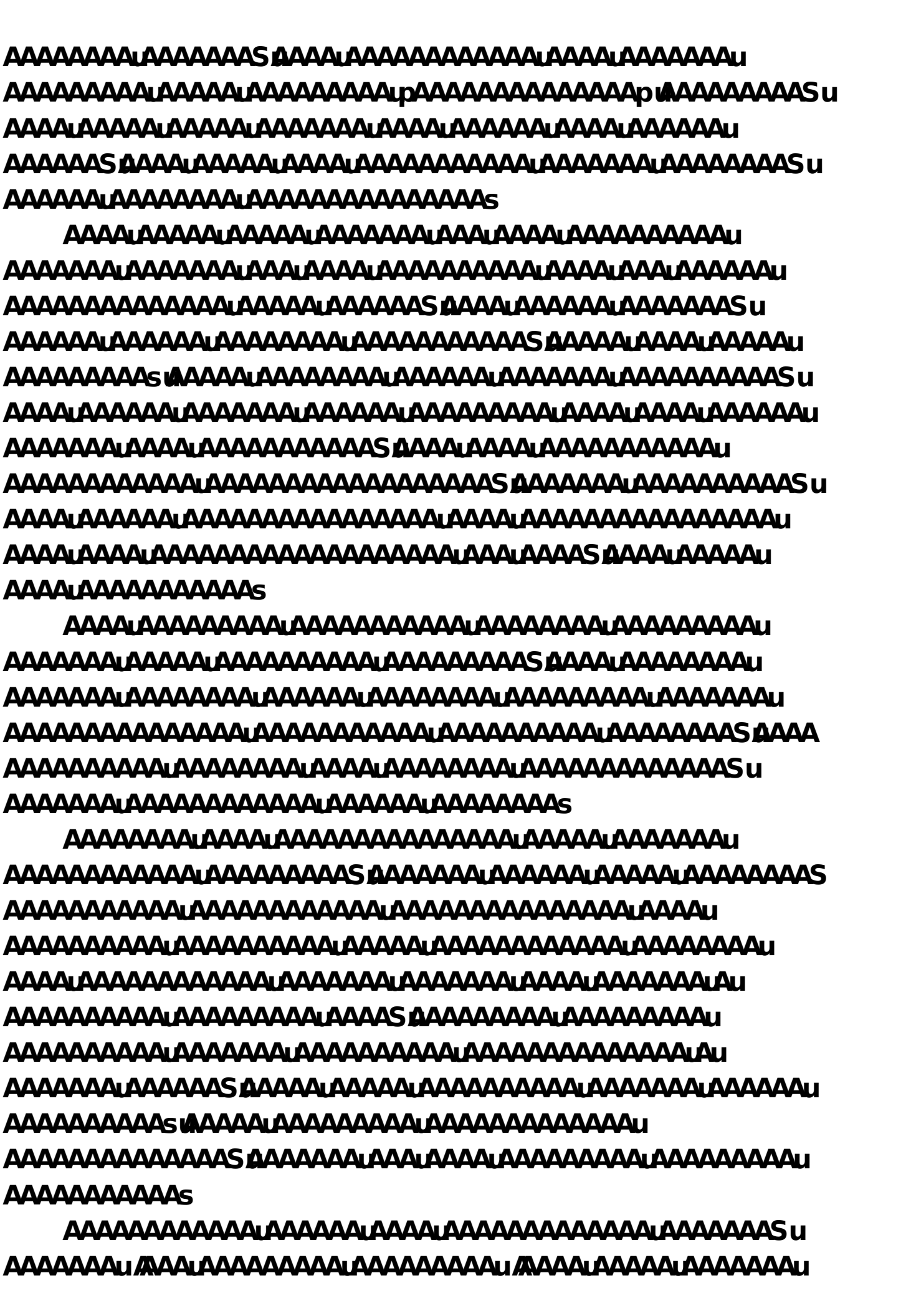
AAAAuAAAAAALuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAps

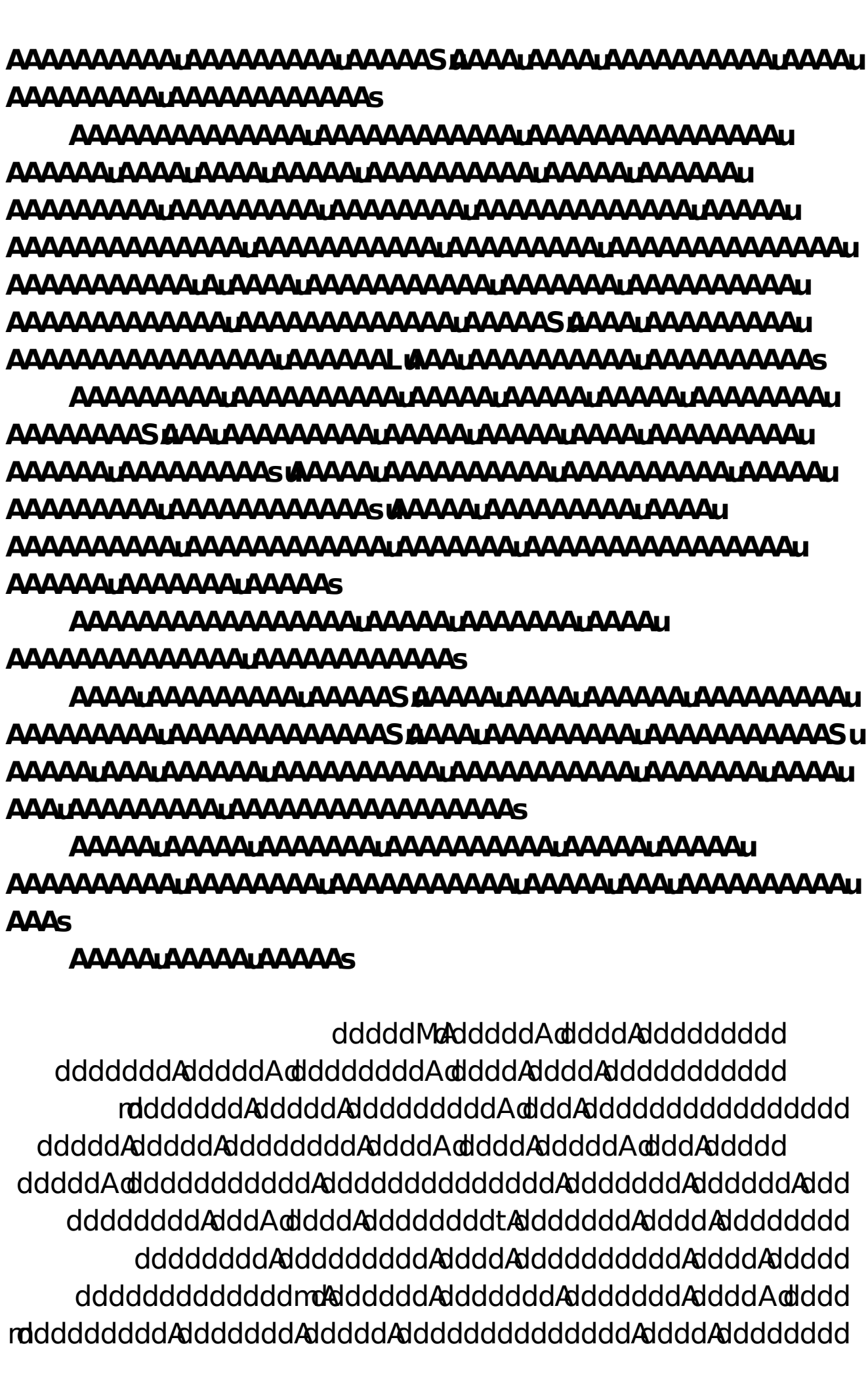
AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuoupuAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAAuAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAsuAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAD

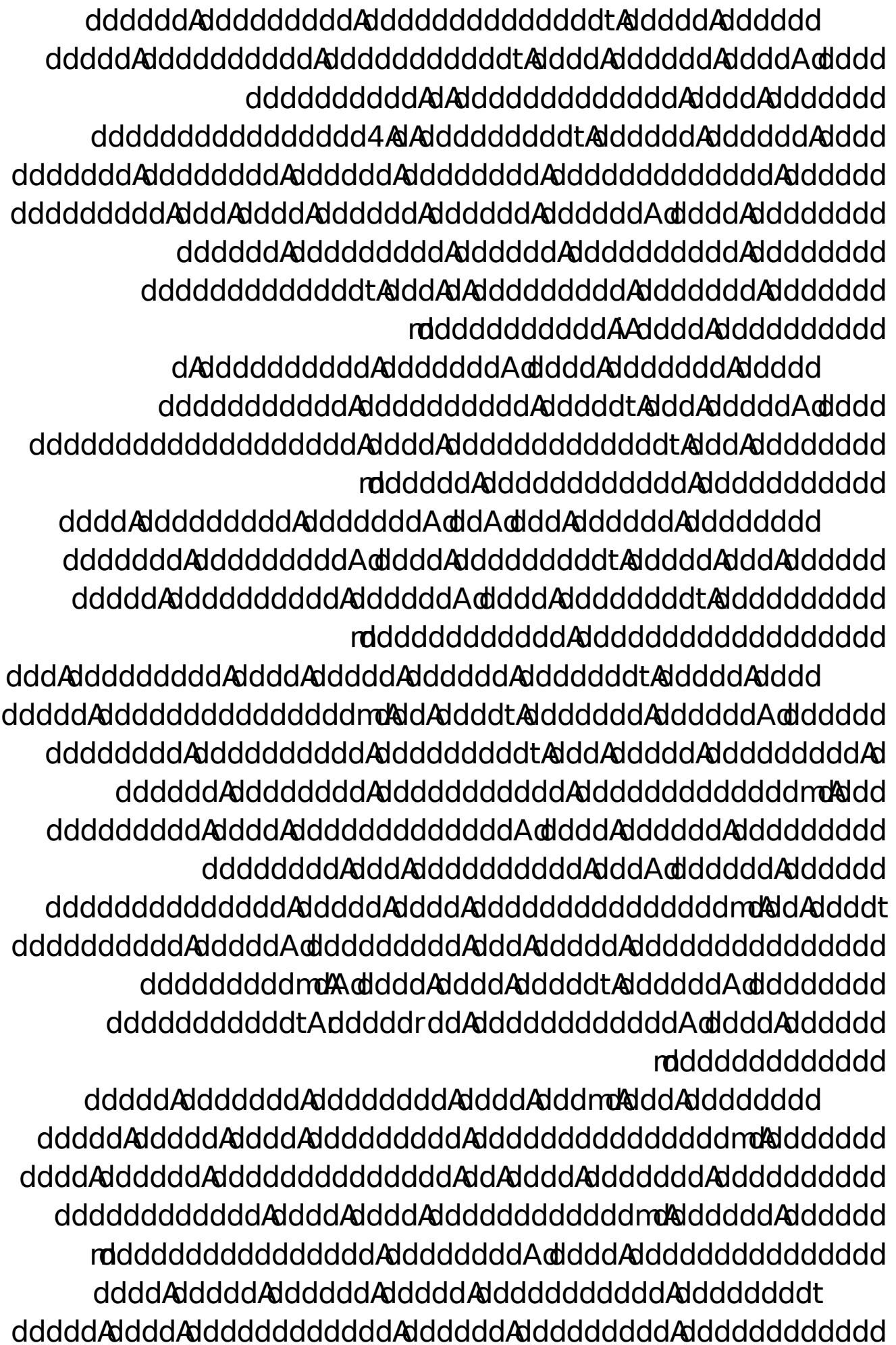
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAuAAAsu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAASupAAAAAAAADuAAAAAuAAAAAAAADuAAAAuAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAADpuAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAASuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs

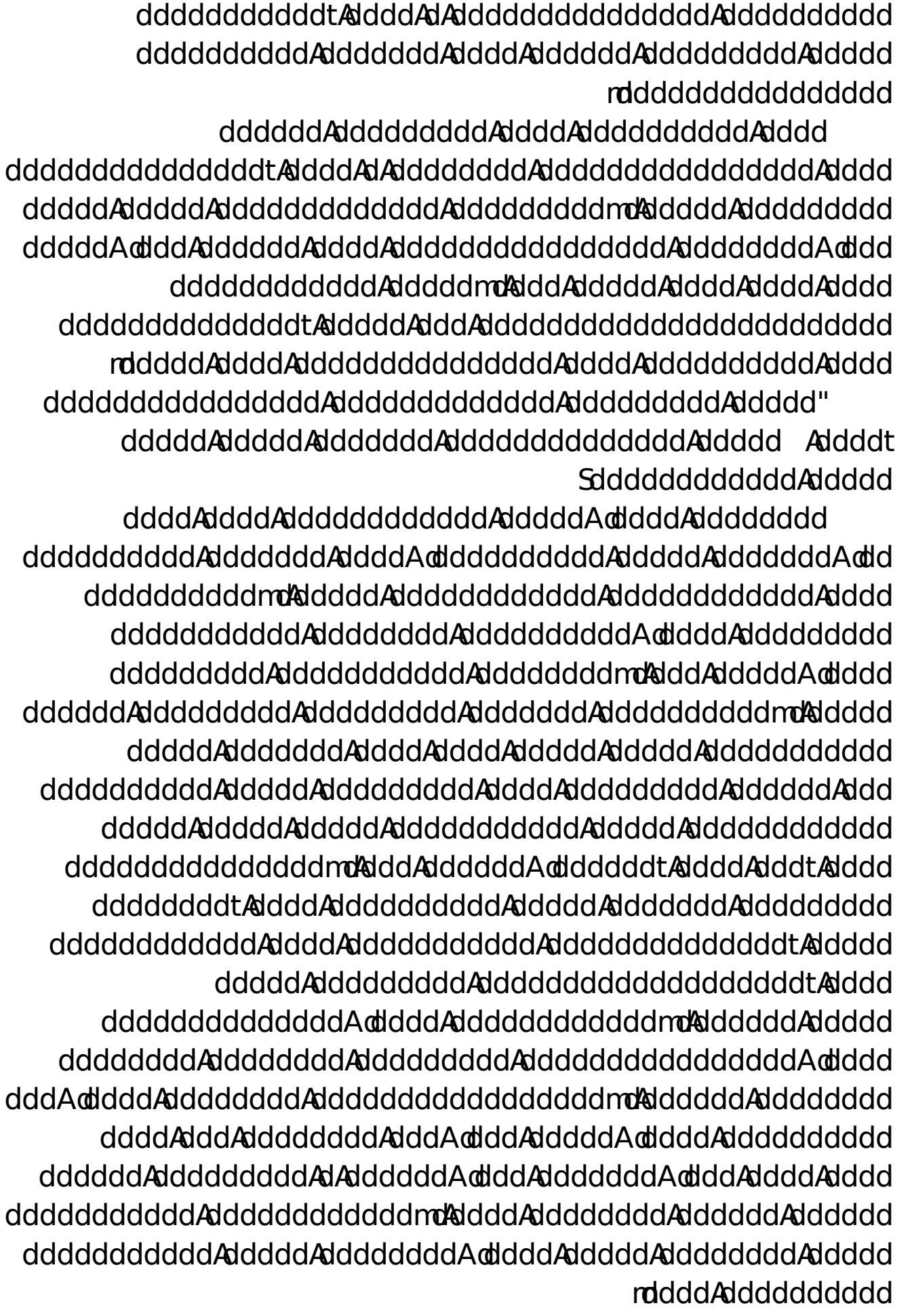
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

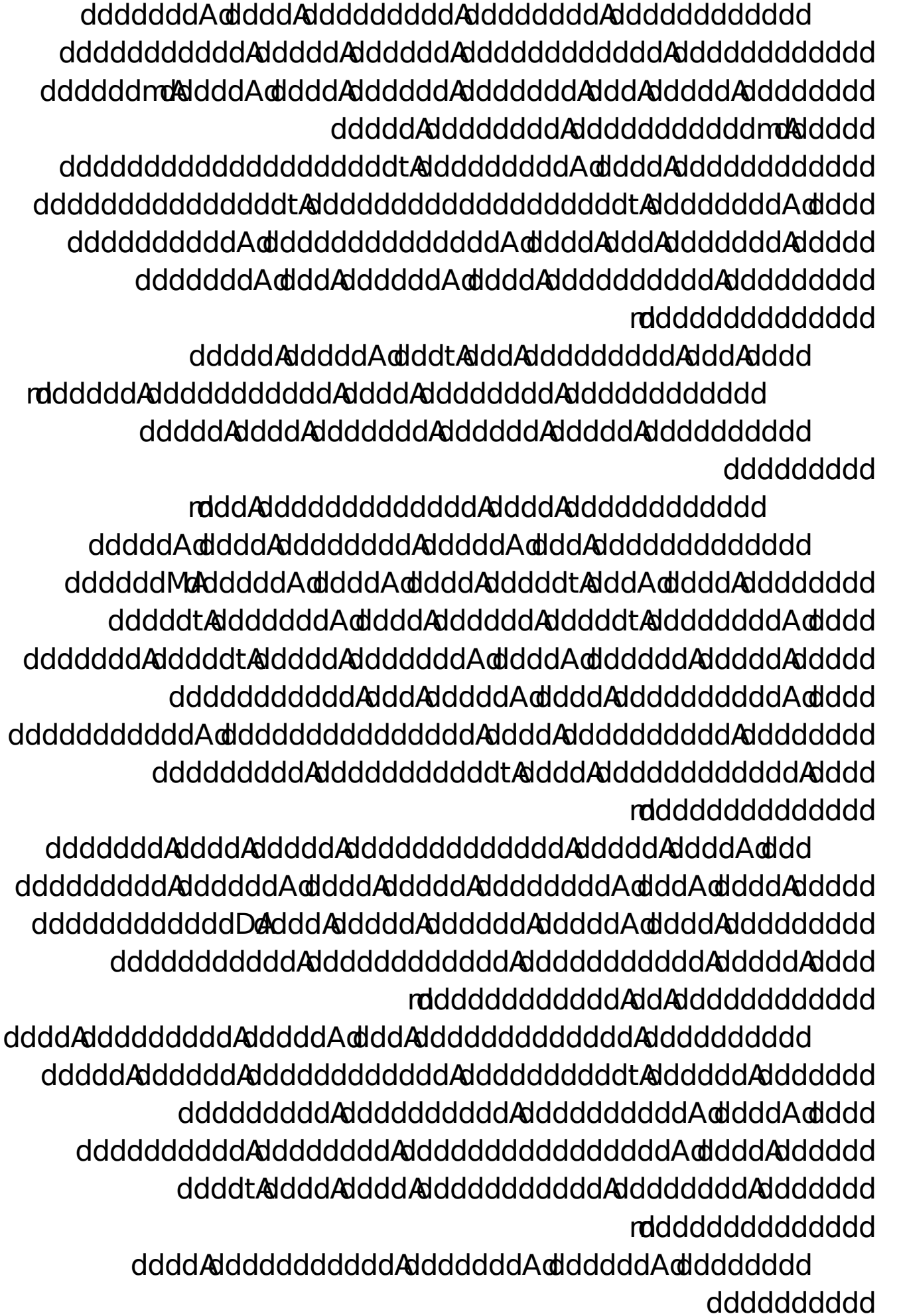
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu

ddddd A ddddd A ddddddddddd A d ddddd A ddd A ddddddddddd A d ddd

ddddd A ddddddddd

ddddddd A ddddddddd A ddddddddddd A ddddd A ddddddddd

m ddddddddddddd

m ddddd A d A ddddddddd A ddddd A ddddd A ddd A ddddd A ddd

ddddddddd A ddddddddddd A ddddt A ddddd A ddddd

m ddddddddddddd A ddddddddddd A d ddd

dddd A ddddd A ddddddddddddddd A ddddddddddd A d ddddd A ddd

m ddddddddddddd A ddddddddddddd

ddddd A d A ddddddddddd A ddddddddddd A ddddd A ddddddddd

ddddddddddddd

ddddd A ddddddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddddddddd A ddd

ddddddddt A ddddddd A ddddd A ddddddd A ddddddddddddd A d A ddddd

m ddddddd A ddddddddddd A ddddddddd

ddddd A ddddddd A ddddddddddd A ddddddddddddd A ddddddd

ddddddddddddddd A d ddddd A ddddddddddd A ddddddddd A d ddddd

ddddddddddddddddm d A ddddd A ddddddd A ddddddddddd A ddddd A ddddddt

ddddd A ddddd A ddddddd A ddddddd A ddddddddddddd A ddddddddddddddd A d ddd

r ddddd A ddddddddd A ddddddddr A ddddd A ddddddddddd A ddddddd

m ddddddddddd A ddddddddddddd A ddddddddddddd A d ddddddddd

ddddd A ddddddddddddd A ddddd A ddddddd A ddddddddddd

ddddddddddt A ddddddddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddddddd A d ddd

ddddddddddddd A ddddddddd A d ddddd A ddddddddddddd A ddddddddd

m ddddddddd A ddddddddddddd

ddddddd A ddddddddd A ddddddd A ddddddd A ddddddddd A ddd

m ddddddddddt A ddddddt A ddddddd A d ddddd A ddddddddddddddddddd

ddddd A ddddddddddd A ddddddddddd A ddddddddddd A ddddddddd

M ddddddddddd A ddddd A ddddddd

ddddd A ddddddddddddddddd A ddddd A d ddddddddddddddd A ddddddr

ddddddd A ddddddddddddddddM d A ddddd A ddddd A ddddd A ddddddddddd

ddddr A ddddd A ddddddddd m A d ddddd A ddddd A ddddddddd A ddddd

ddddddddddd M d A ddddd A ddddddddddd A ddddddd A ddddddddddddd A dddd

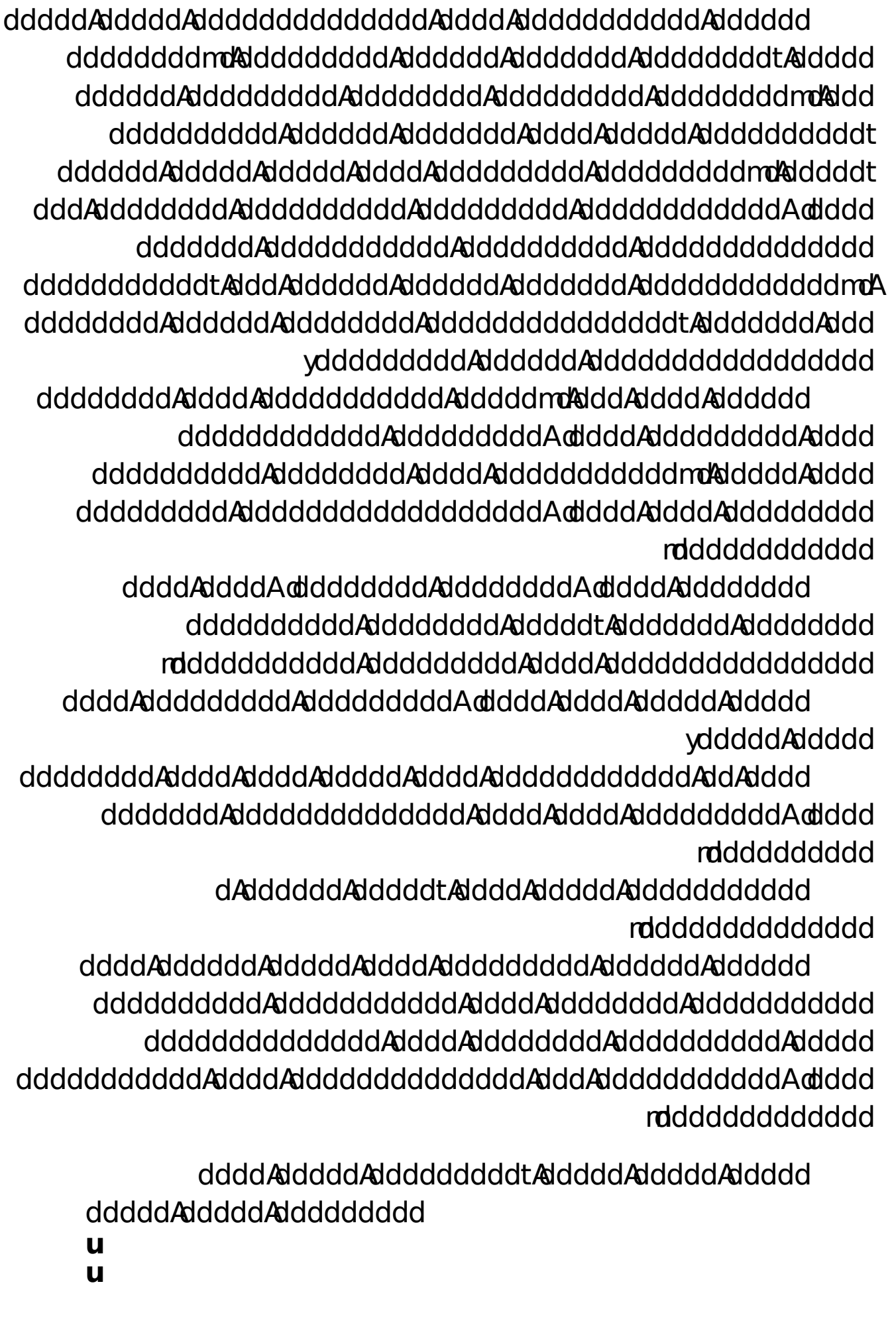
ddddddd A ddddddddddddddt A ddddddddd A d ddddddddddd A dddd

ddddddd A ddddddddddd A ddddddddddddd A d ddddd A ddddd A ddddddddddd

ddddddddddd A d ddddd A ddddddd A ddddddddddddddddddd A dddd

ddddddddddddAddddddddAddddddddddmdAddddddAdddd
ddddddddddAddddAddddAddddddddddAddddAddddAddd
ddddddddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddAddd
rmddddAddddddddddddddddd
ddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddddd
dddAddddddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddddddd
dddAddddddddAddddddddddddAddddddAddddddtAddddddAdddd
ddddddAddddddddddAddddddAddddddddAddddAddddddddAddddd
mddddddddd
ddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddAddddddd
ddddddddAddddAddddAddddddddddddAddddddddtAddddddddd
ddddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddAdddd
dddddddddtAddddAddddddddddAddddddddAddddddAddddd
ddddddddddddddmdAddddAddddddddddddAddddddddd
ddddddddddtAddddAddddddddAddddddddddddAddddd
mddddddddddddd
ddddddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddddtAddddAddddAddddddddddddAdddd
mddddddddddddddddddddAddddAddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddd
ddddddddddddddddddddAddddAddddAddddAddddddtAdd
ddddddddddAddddAddddddddAddddddAddddddAddddAddddddd
dddddAddddddddddtAddddAddddddAddddddAddddddAddddddd
ddddddAddddddddddddddddAddddddddddddddtAddd
ddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddd
mddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddAddddddddddAddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddd
ddddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddd
ddddddddddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddddd
ddddddddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddddAddddd
mddddddddAddddddddddddddddddddAddddd
ddddddddAddddddddAddddddddddddddAddddd
ddddddddddddAddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddd

ddddAddddtAdddddAddddddddddddAddddAdddddAdddddddddd
ddddddddddAddddddddddAddddAdddddddddddddddAdddd
mddddAddddddddddtAdAdddddddddAdddddddAddddddddd
dddddddddddddddAdddddAddddddddAddddddAddddAddd
ddddddddddAdddddddddddddAddddddAdddddddddddAdddd
ddddddddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddddtAdddd
ddddddAddddddddddddAddddAddddddAdddddddddddd
ddddddddddAdddddAddddAddddddddddddAdddddAdddddddd
dddddAdddddddddAddddddddAdddddAdddddddddddd
mdddddddddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddd
mddddAdddddddddd
dddddddAddddAdddddAdddddAdddddAdddddAddddddAdddd
ddddddddddtAdddddAddddddddddddAddddddddddddd
dddddddddddddAdddddddddAddddddAdddddddddddddAddtAdddddd
mddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddAdddddddd
dddddddddAdddddAddddddddddddddAddddddddAddddd
mdddddddddddAddddddAddd
ddddAddddddAddddAddddddddddAddddddAdddddddddd
dddddddddddddddAddddddAdddAddddddAdddddddddd
mddddddddddddd
dAddddAdddddddddddddAddddddddddAddddddddddddddd
dddddddAddddAddddAddddddddddAdddddddddAddddAddddd
ddddddddddddddAddddddddddAddddddddddddddddtAdddd
dddddAddddAdddddddddddAdddddddddddtAddddAddddddt
ddddddddAddddAddddAddddddddAddddAddddddddddddddd
ddddddddAddddAddddAdddAdddddddddddAdddddddd
mddddddddddddd
ddddAddddddddddddddddddAddddAddddAdddAddddddddddd
ddddAddddddddAddddddddddddddddddddtAddddddAddddAdddd
ddddddddddAdddddddAddddddddddddddddddddAddddddddddddt
ddddddddddddAdddddAdddddddddAddddddddddAidddddAddd
dddddddAdddddAddddAdddddAdddAddddddAddddAddddd
dddddddddddtAddddAddddddddddAdddddddddddAddddddddAddddddd
mdddddddddddddddAddddddddddAdddddddddddddd

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAASu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAALuAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAASuAAApSAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAASuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAASuAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAS
AAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAALuAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAASuAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAASuAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAT

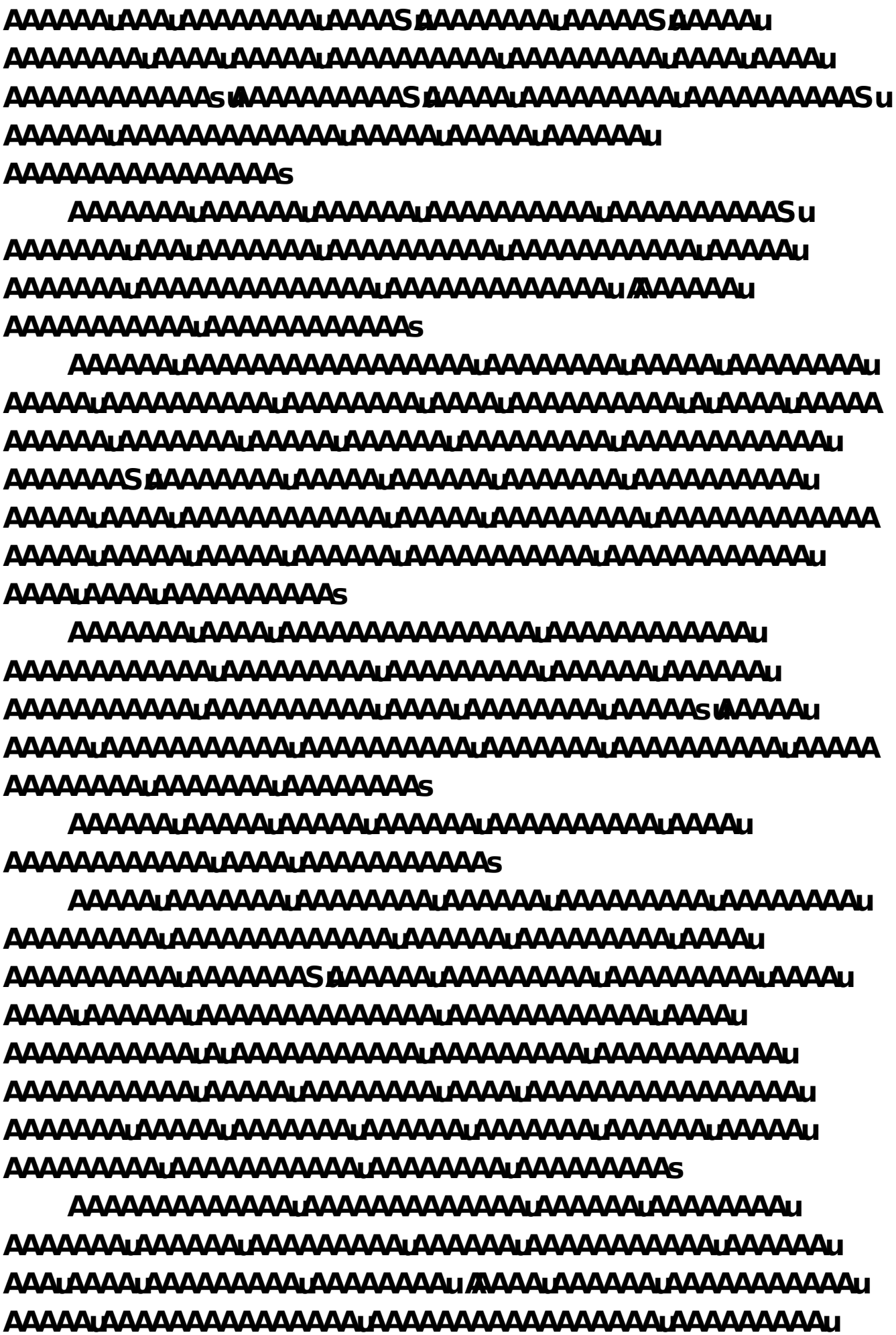
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAbuAAAAuAAAAAASu
AAAuAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAASuAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

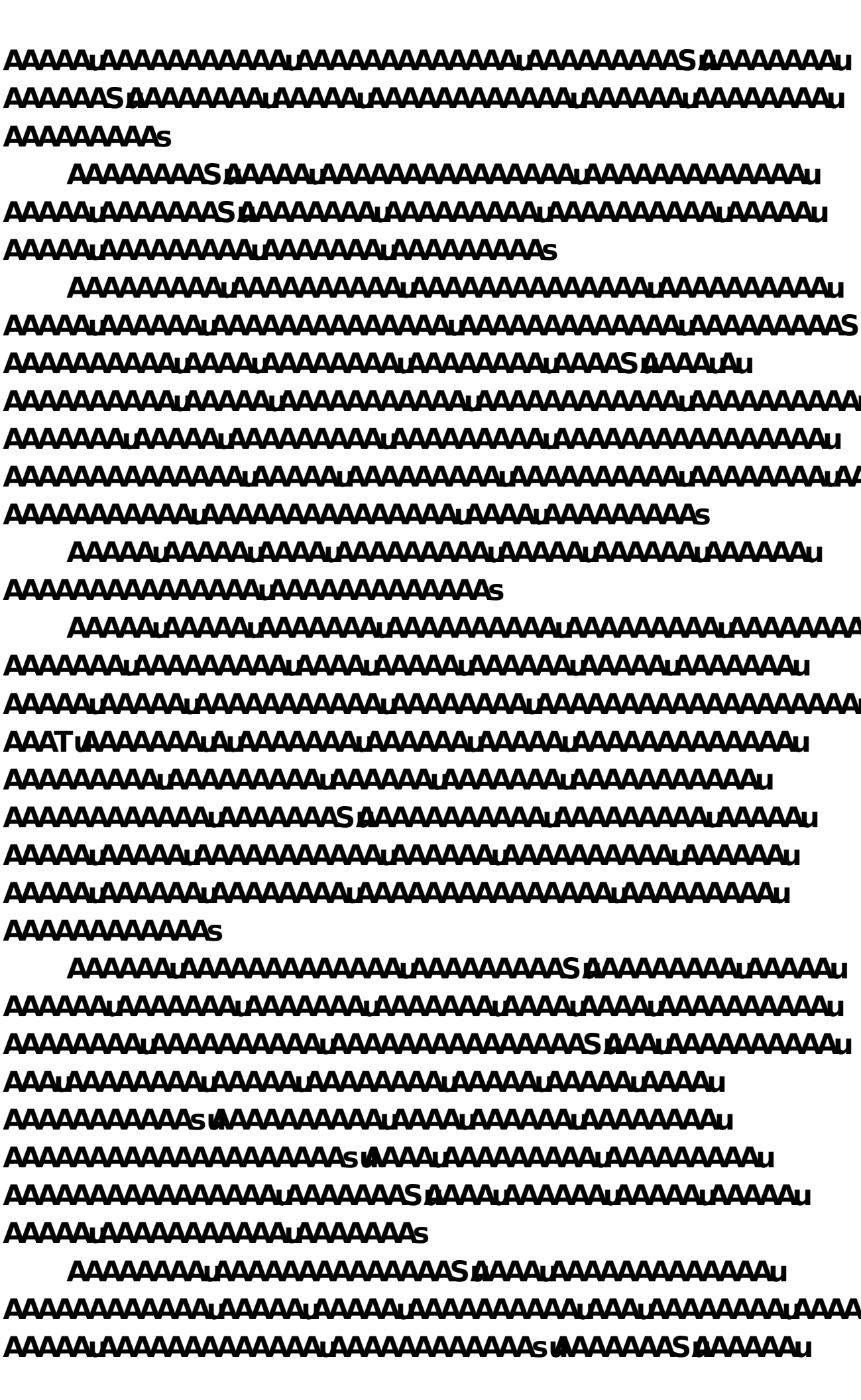
AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAT

AAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAbuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAuAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAA

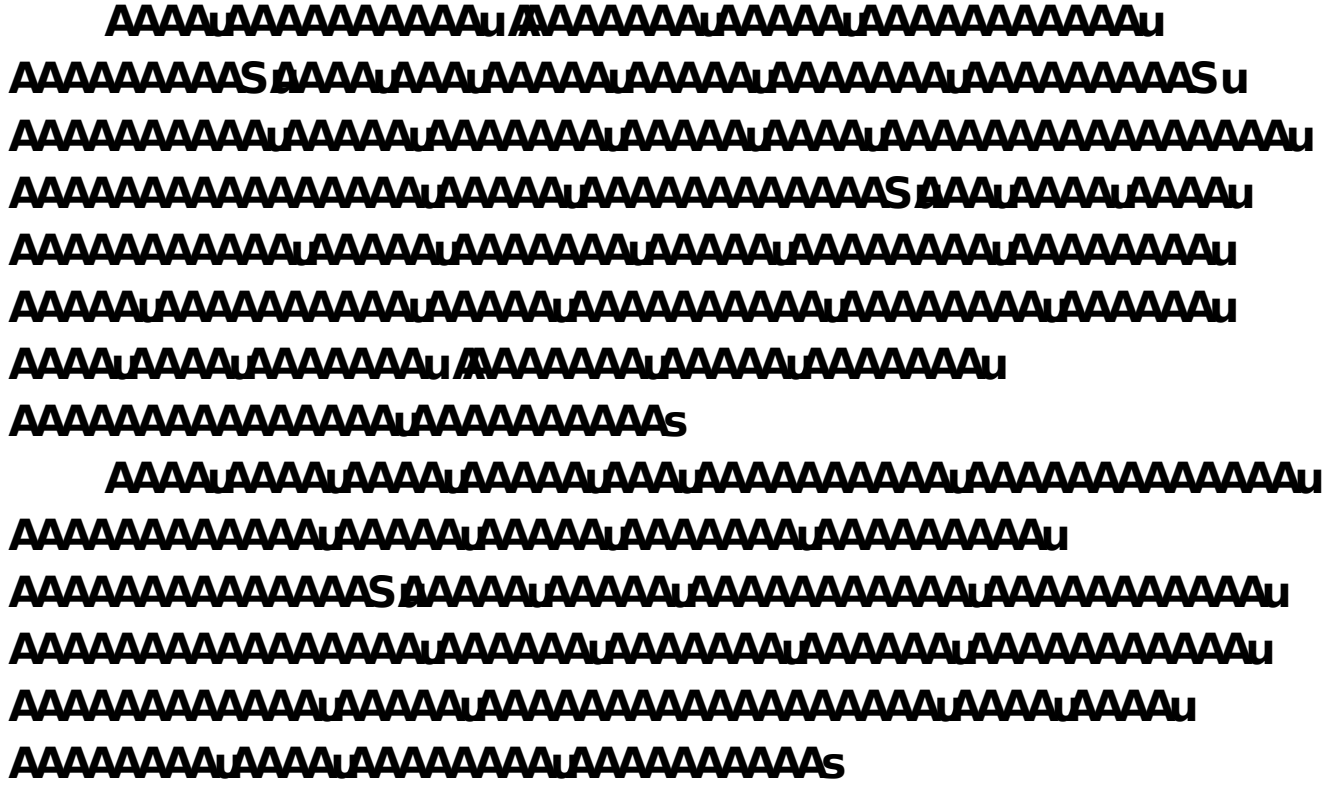

AAAAAAbAAAAAAuAAAAAAAuAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAu
AuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAsAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAASAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAsAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAsAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAATu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAsAAAAuAAAAAAAAAuAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAsAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuoAAu
AAAAAAAAAuAAAAuoAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAsAAuAAAAAAAAAb

AuAAAAAAAAuAAAAAA

iuAAAAAAAAuAAAAAA

guAAAAAAAuAAAAAA

ruAAAAAuAAAAAA

auAAAAAAAAAuAAAAAA

huAAAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuMAAAAAuAAAAAAmSu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuMAAAAAAAuAAAAAAmAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuMAAAAu
AAAAAAAAmAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuMAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAmu
AAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuMAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAmAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuMAAAAAuAAAAAAAAmAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAu

AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAASuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuoAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAASuAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuoAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAsu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAASuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAsuAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAupAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAps

AuAAAAAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAb

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAA
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAuAAAAAAAAAAAu
AAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu

AAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAASuAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAASu
AAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAuAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAASuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAupAAAAAApuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAbuAAAAAuAAAAuMAAAAAAAAAAmuAAAAAu
AAAAAAAAuMAAAAAuAAAAAAAAAAAmsuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAuMAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAmu
AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAASdAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAASdAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAASdAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAAAuMAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAmAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASdAAAAAuAAAA
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAASdAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAsuAAAAAAASdAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAASdAAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
ouAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuouAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAMAAAmAAAAAuAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAoAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuoAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAuAAAAAuAAAAAAAbuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuoAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAsu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAsuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAASuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuoAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAuoAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAbuAAAuAAAAAuAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAASuAAAASuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAASuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAu

AAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAbuAAAAAAuAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAu/AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAu/AAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAu/AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu

AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASdAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASdAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAA
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAASdAAAAAAAuAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AuAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAASdAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAD

AASdAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AuAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAuAAAAAAASAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAs

AAAuAAAAAuAAAASAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAs

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAuAAAAAASAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAA

AAAuAAAAAuAAAAAuAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAD

AAAAAuAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAASAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAA

AuAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAS

AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAA

AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAs

AAAuAAAASAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAA

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAA

AAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAuAAAAuAAAAAAuAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAD

AuAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAs

AAAuAAAAAAAAAuAAASAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

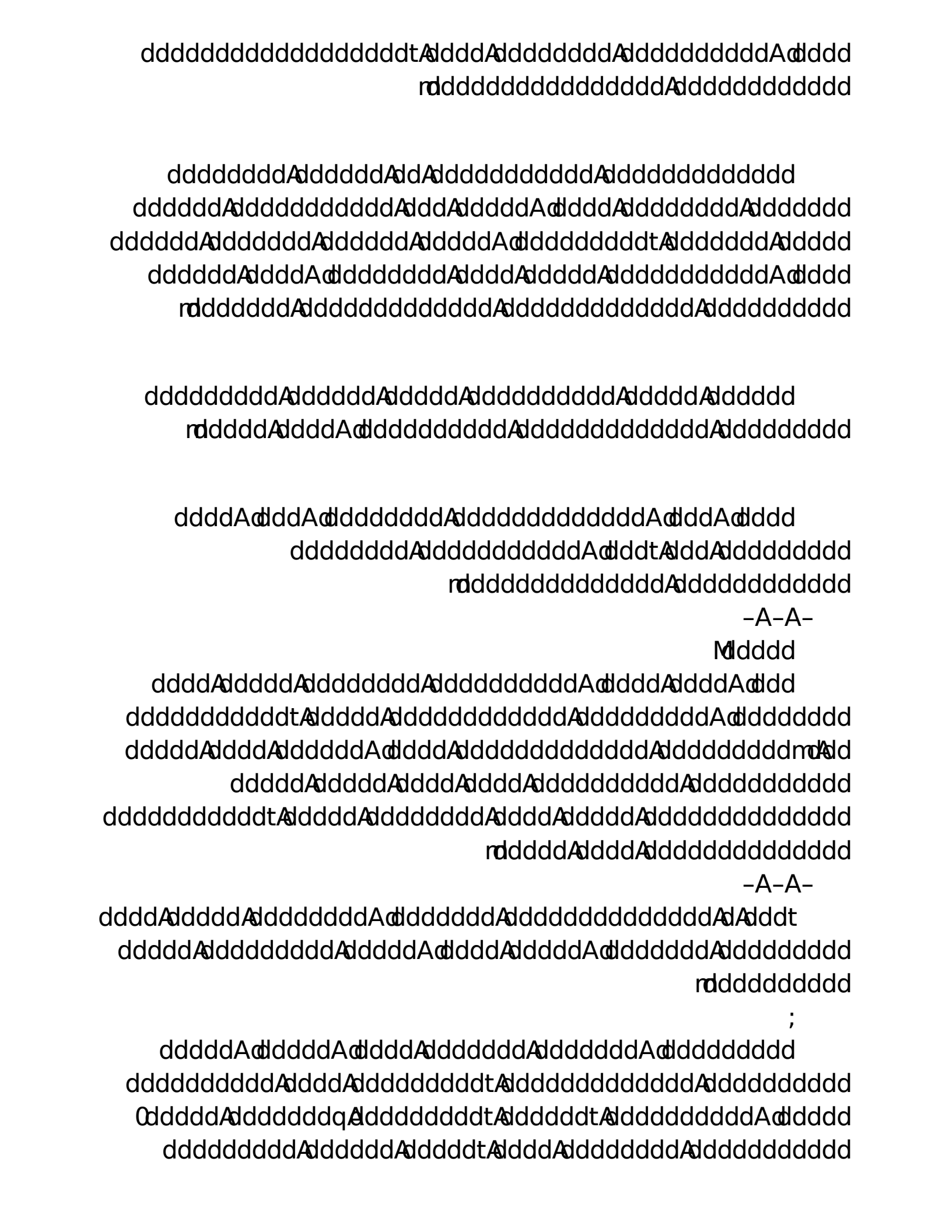
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAA

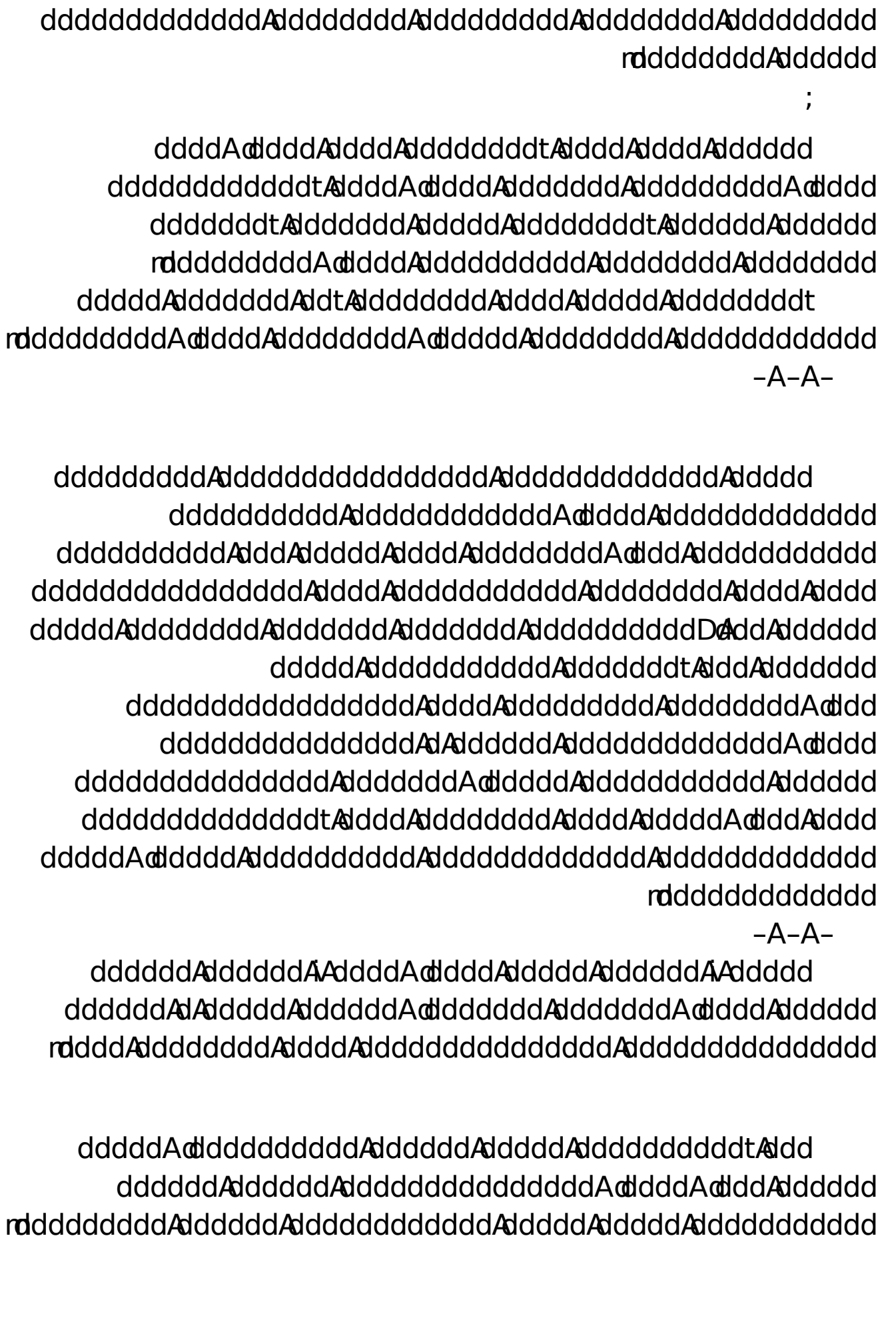
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAs

ddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd;
dddddddAddddddAddAddddddddddddddAddddAddddddd
ddddddddddAddddddddddtAddddddAddddd

ddddddddddAddddddAddddAddddddAddddddAddddddd
mddddddddddddAddddddAddddddd

ddddddddAddddAddddAddddAddddddAddddddAddddddd
ddddddddddAddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddAdddd
mddddddAddddddddddddddd

ddddAddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddAddddddddddt
ddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddtAddddtAddddd
ddddddddddddAddddddAddddddddddddAddddAddddddddAddddddd
mddddddddAddddAddddddddddddd

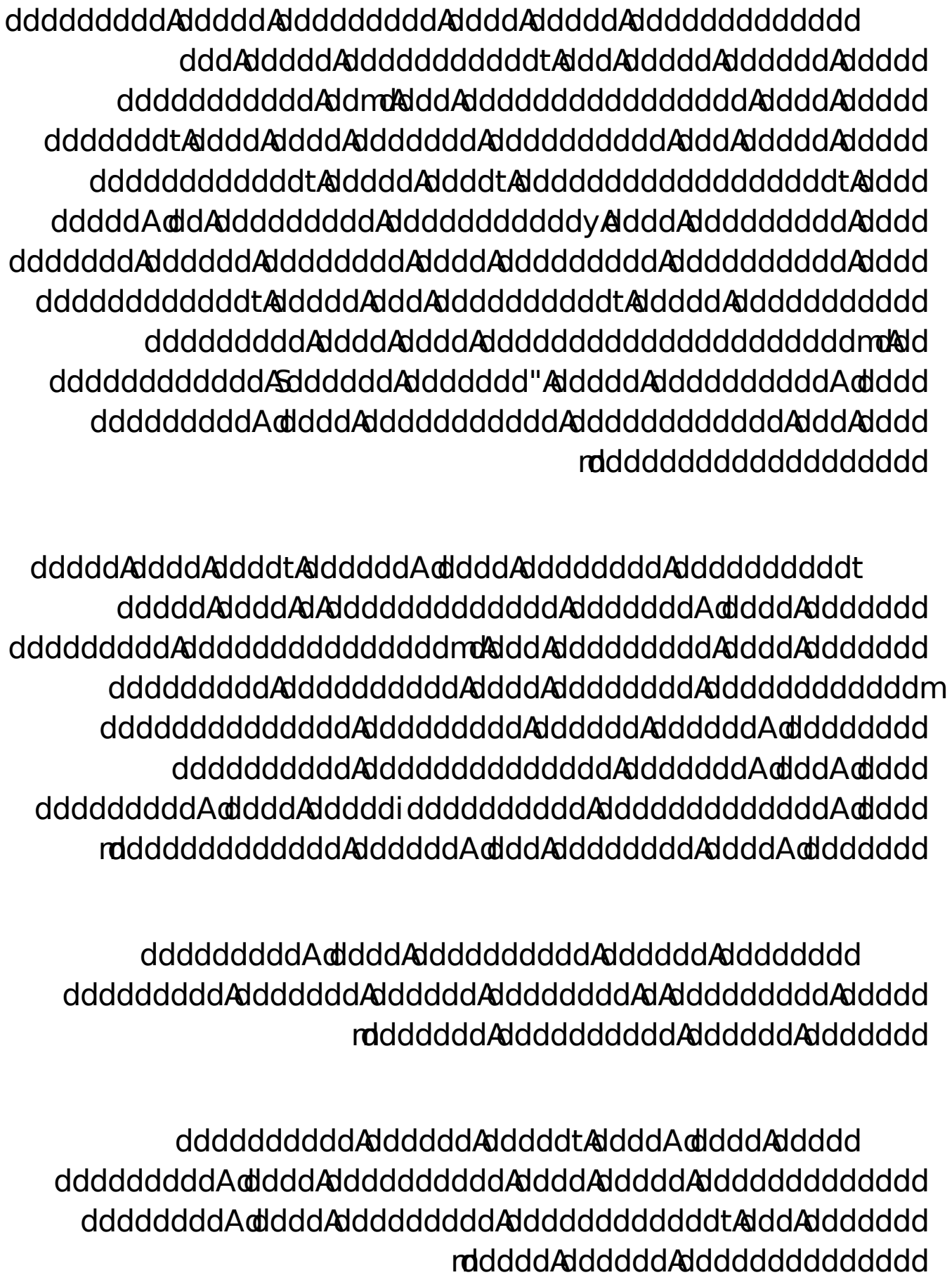
ddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddd
ddddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddddtAddddddAddddd
mddddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddd

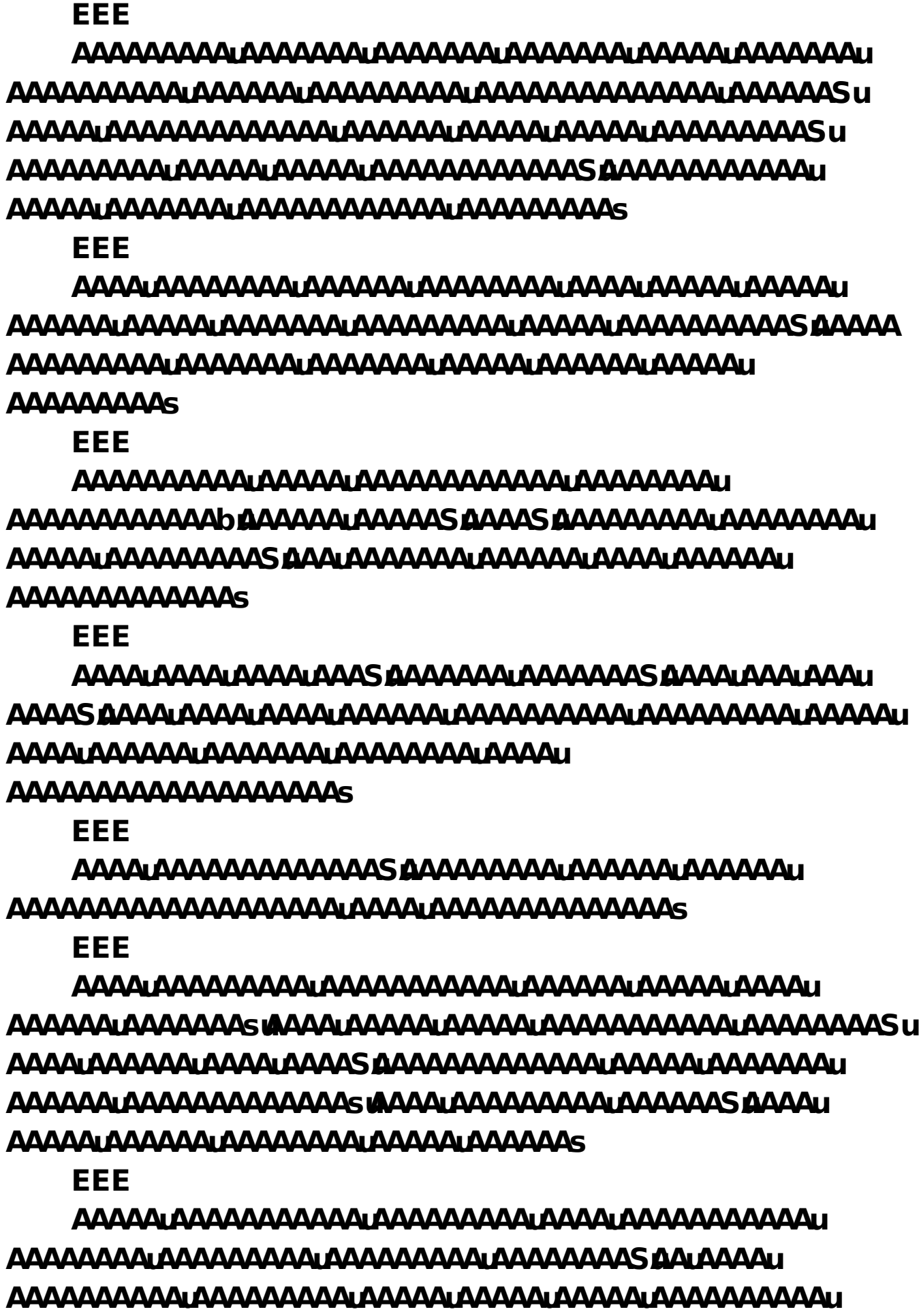
ddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddddAddddd
ddddddddddAddddddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddd
mddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddAddddddd

ddddddddAddddddAddddddddddddddAddddddddddddddddAddddd
ddddddddAddddddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddd
mddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

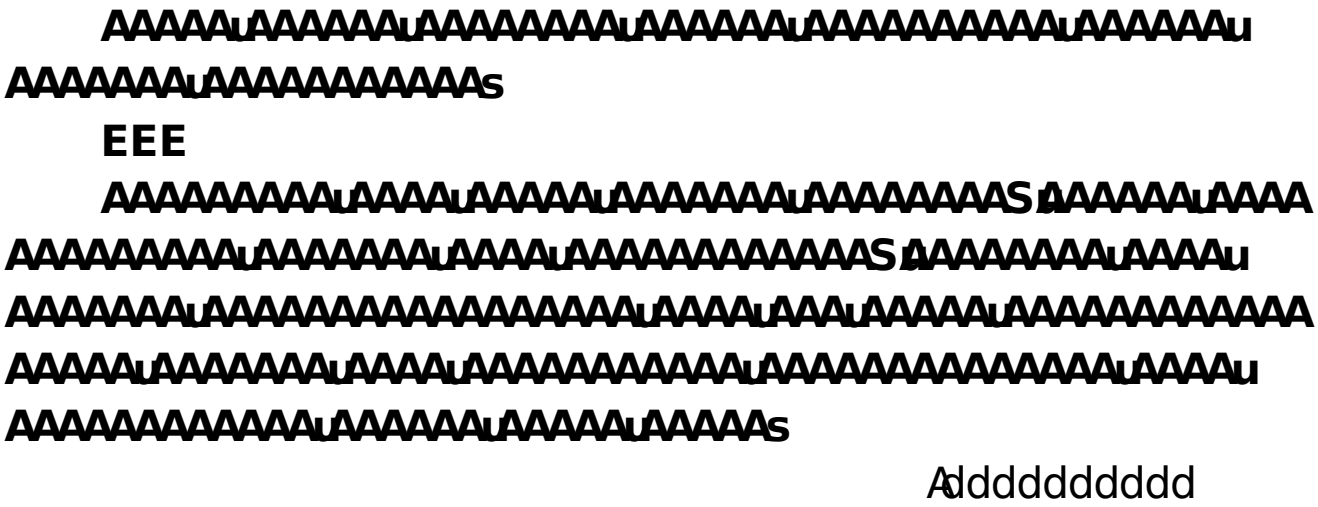
ddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
mddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

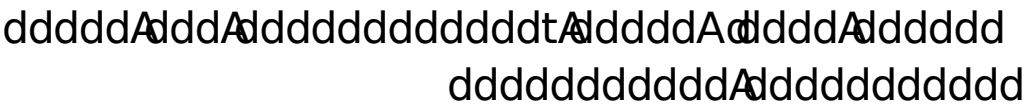
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
mddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASdAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAoAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAASdAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAASdAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAA

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAsdAAAAAAAAAASdAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAsdAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAsdAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASdAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAsdAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAASdAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAA

AAAASdAAAAASdAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAA
uAAAAAAAAAAdAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASdAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASdAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAASuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAASu
AAAAAuAAAAAAASupAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAApuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAASu
pAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAATpuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASupAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAATpuAAAAuAAAAAAAAASupAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAATpu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASupAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAuAAuAAAAAAAAp

AAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAA
AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs

MAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAm

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAA

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAA

AuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAASuAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAATuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAT

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAuAAAAu

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAT

AAAAAAAuAAAAuoAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
ouAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAATuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAASbAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAs

uAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAbAAAADu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAASbAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAASbAAAAuAAAAAAAASu
AAAAAAASbAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAbAAAAAuAAAAAAAAAAS
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuMAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAmsuAAAuAAAAAAAAAASbAAAAAu
AAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASbAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAASbAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAASbAAAAAAAuAAAASbAAAAAuAAAAAAAAAASbAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAASbAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAbu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASbAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAuAAAAASbAAAAuAAAAAAAAuAAAAAATuAAAAAAAAu
AAAAAAAAASbAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuoAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAATuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAATuAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAASuAAAAAuAAAuAAAAAAAu
AAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAb

AAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAALuAAAAAu
AAAAAAALuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAs

pAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAATpAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAASu
pAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAu

pAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAsp

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAASu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAuAAAAAAAu
AAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsAAAAAAASAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAT

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAsAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAS

AAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAS

AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsAAAAuAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAATuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAATu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAASAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAoAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAASAAAAAAAAAuAAAAAuAAAoAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu

AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAbuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAsuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAASuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAuAAASu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAuAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAsu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAASuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASdAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAASdAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

pAAAAAASdAAAAAAuAAAAAAuAAApuAAAAuAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAASdAAAAuAAAAAAbuApuAAAAAASdAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAp

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAALu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuoAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAASdAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASdAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAASdAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAALu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAupAAAAuAAAAAAuAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASdAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASdAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAASdAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuASdAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASdAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAuA/AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAupAAAAAAAAAASdAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAApuAAAAu
AAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAA

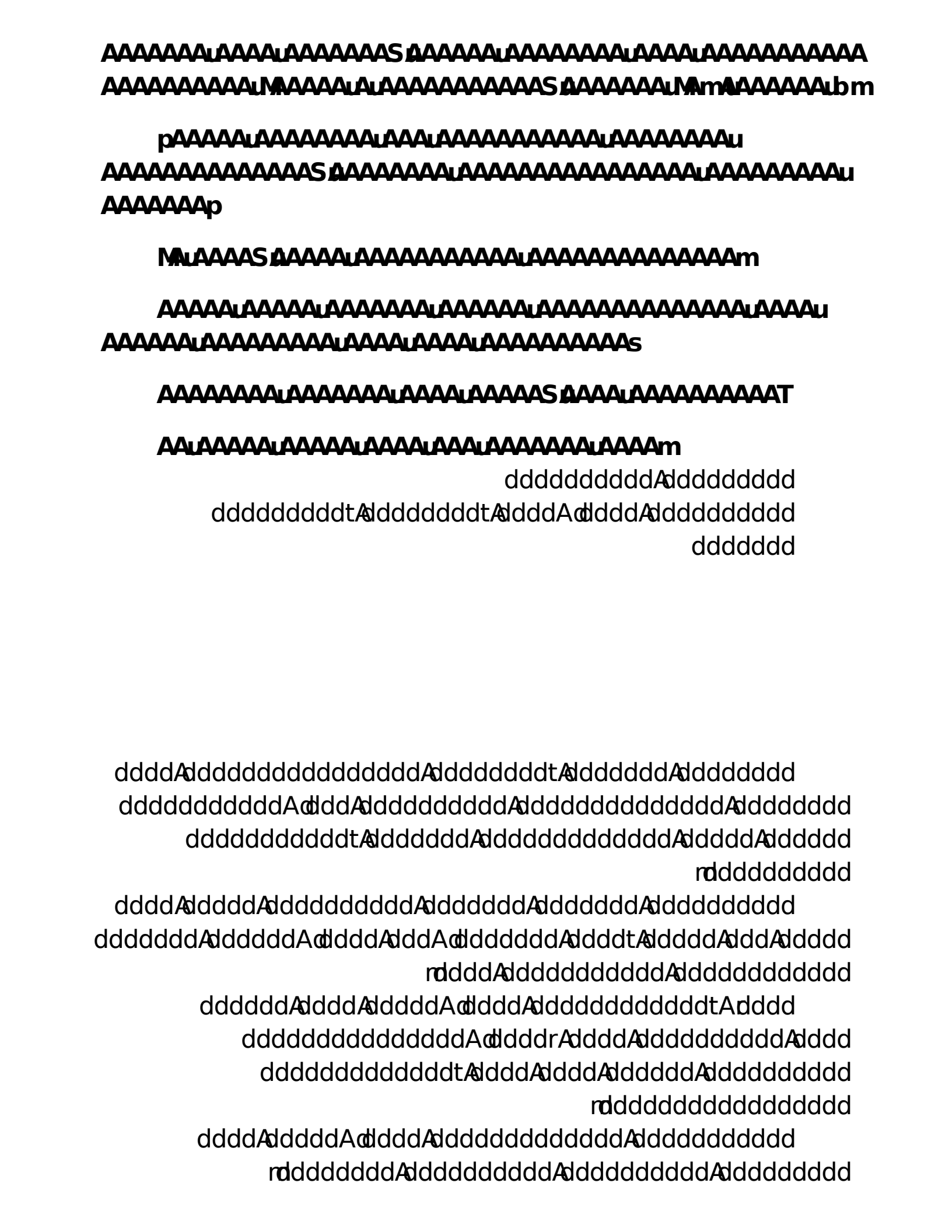
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAA
AAAAAAAA

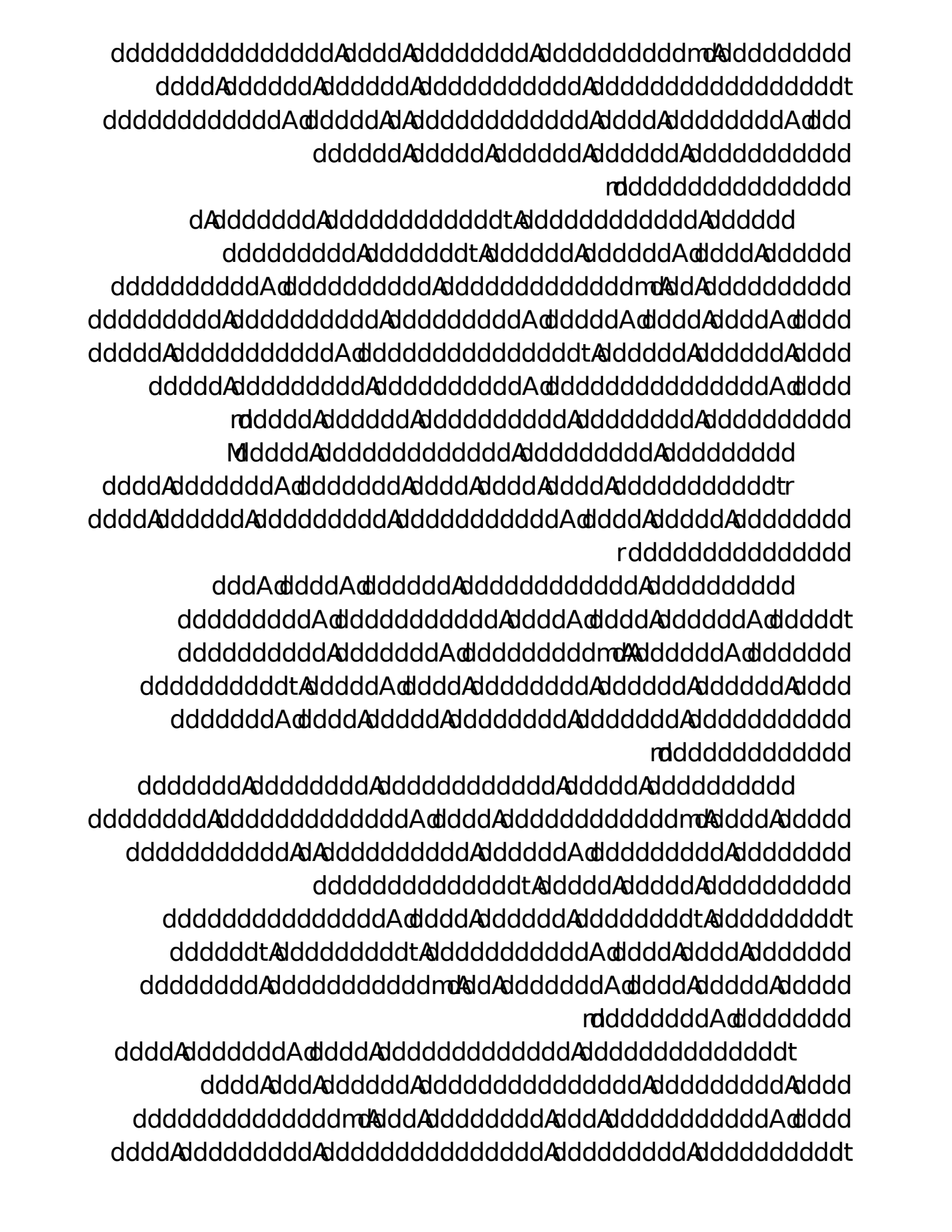
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAATuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAASuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAATuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
uAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAS
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAu

ddddddAddddddAddddAddddddddddAddddAddddAddddddd

mddddtAdddAddddddddAddddddddddddddAddddAddddddd

ddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddAddddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddddddddtAddddAddddddddd

ddddddddAddddddAddddddAddddAddddAddddAddddddddd

ddddddddtAddddAddddddddAddddAddddddd

yddddddddddddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddd

ddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddddddtAddddAddddd

ddddddAddddddddddddAddddddddddddddddddAddddddAddddd

mddddddddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd

ddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddmdAddddddddd

ddddddddddAddddddAddddAddddddddddAddddddAddddddddddddd

ddddddddddddAddddddddddddmdAddddtAddddddddAddddddd

ddddAddddddAddddddAddddddddddddddmdAddddtAddddddd

ddddddddddddAddddddAddddddddddddddddAddddddddddddd

ddddddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddDdAddddddt

ddddddddddddAddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddd

mddddddddddddAddddddddddddddddd

ddddddddAddddddAddddAddddAddddAddddddddd

ddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddd

ddddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddd

ddddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddAddddAddddd

ddddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddt

ddddddddddddtAddddAddddddddAddddtAddddAddddddddAddddd

ddddddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddddd

ddddddddddddddddddddtAddddAddddddddd

mddddddddddddddddddddAddddddddddd

ddAddddddddddddAddddddddddddddAddddddddddAddddddd

MddddddddAddddddddddddAddddddd

ddddddddddMddddddAddddddAddddddddtAddddddddAddddddt

ddddAddddddAddddddAddddddddAddddddddd

ddddddddddddddddddddmdAddddddAddddddddAddddAddddddddd

ddddddddAddddAddddddAddddddddAddddddddddddddddddddddm

ddddAddddddAddddddAddddddddAddddddAddddAddddddddddddd

ddddddddAddddAddddAddddAddddAddddAddddddddAddddddddddd

mddddddddddddddd

ddddddddAddddAddddddAddddddAddd

ddddddddddddddtAddddddddAddddddAddddiddddd

ddddddddAddddAddddAddddddddddddddmdAddddd

ddddddddddAddddAddddddAddddddddddddddAddddAddddd

ddddddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddAddddAddd

ddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddmdAddddt

dddAddddiddddddAddddddddddddddddddDAAddddddddddd

ddddddddddAddddddddAddddddddddmdAddAddddddtAddddd

ddddAddddAddddAddddddddddddddAddddddAddddddddt

ddddAddddAddddAddddddddddddddAddddAddddAddddd

mddddddddAddddAddddddddddddddd

ddddddddddddAddddddddddAddddddddddddddd

ddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddddddddddd

ddddAddddAddddAddddAddddddddddddAddddddddddd

ddddAddddddddddmdAddddAddddAddddddddddAddddddddd

ddddAddddAddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddd

mddddddddAddddAddddddddAddddddd

ddddddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddd

ddddddddddddddMdAddddddddddAddddddddddddddAddddd

ddddAddddddddddtAddddAddddddddddAddddddAddddddAddd

ddddddddddtAddddAddddddddAddddddAddddddddtAddddd

ddddddddAddddAddddddddddmdAddddddtAddddddAddddt

ddddddddddddAddddAddddAddddddddddddddAddddddAddddddddd

ddddmdAddddddddddddtAddddAddddAddddAddddAddddAddddddddm

ddddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddAddddddt

dddAddddddddddddAddddddddmdAddddddtAddddddddAddddddt

ddddddddddAddddAddddddddAddddtAddddddddAddddddAddddddd

ddddAddddAddddddddtAddddddddtAddddddddtAddddddAddddd

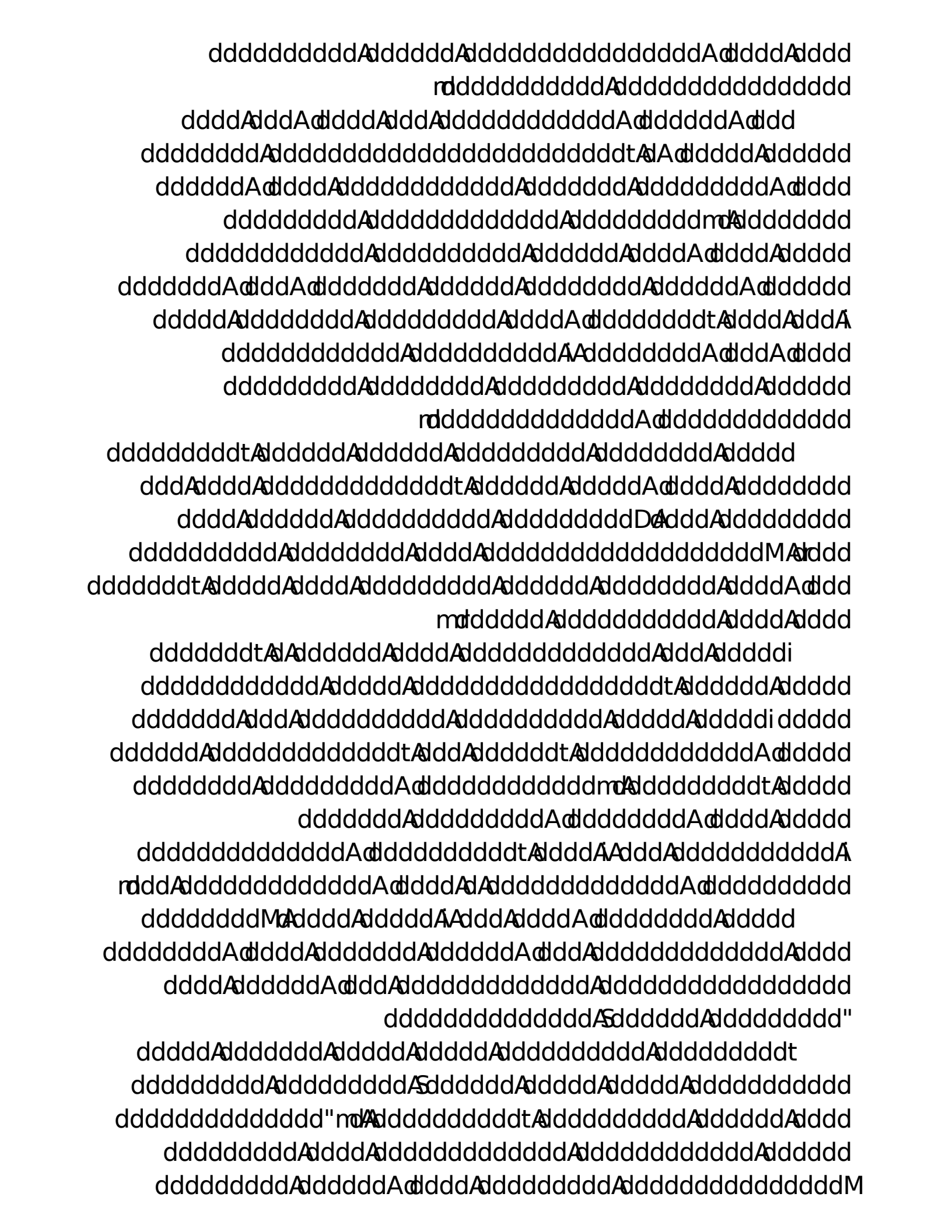
ddddddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddd

dddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddd

mddddddddddddddddddddddddAddd

ddddAddddddddAddddddddAddddddddddddtAddddAddddd

ddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddd

dddddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddt

mddddddddAddddddddAddddddddAddd

ddddddAddddddddddtAddddddddAddddAddddddddAddd

ddddddAddddddddAddddAddddddAddddddAddddAddddddddd

ddddddddddddddddmdAddddddddddAddddtAddddddddddAddddd

ddddddAddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddAddd

dddAddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddAddd

ddddddddddAddddddddddmdAddddAddddAddddAddddddAddddd

ddddddddddddddddAddddddddddddtAddddAddddAddddd

ddddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddd

ddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddddddd

ddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddd

mddddddddddddd

ddddAddddddddddddAddddddddddddtAddddAddddd

ddddddddddddmdAddddddddddddAddddddddd

ddddddddddddAddddddAddddAddddddddddmdAddddAddddddd

ddddddddtAddAddddddAddddddddAddddAddddddd

ddddddddAddddAddddddAddddddddAddddAddddAddddddddd

ddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddd

dddddddtAddddddddAddddddddAddddddAddddddd

ddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddddd

dddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddddAddd

dddAddddAddddddddAddddAddddAddddAddddddddd

mddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddd

ddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddd

ddddddddddtAddddAddddddddddddddAddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddddddddddAddddddddddd

ddddddddAddddddAddddddddddddmdAddddddddddtAddd

ddddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddddAddddddd

ddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddddddddd

mddddddddddAddddddAddddddAddddddddddddd

ddddAddddddAddddddddddddddAddddddddddtAddd

ddddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddddd

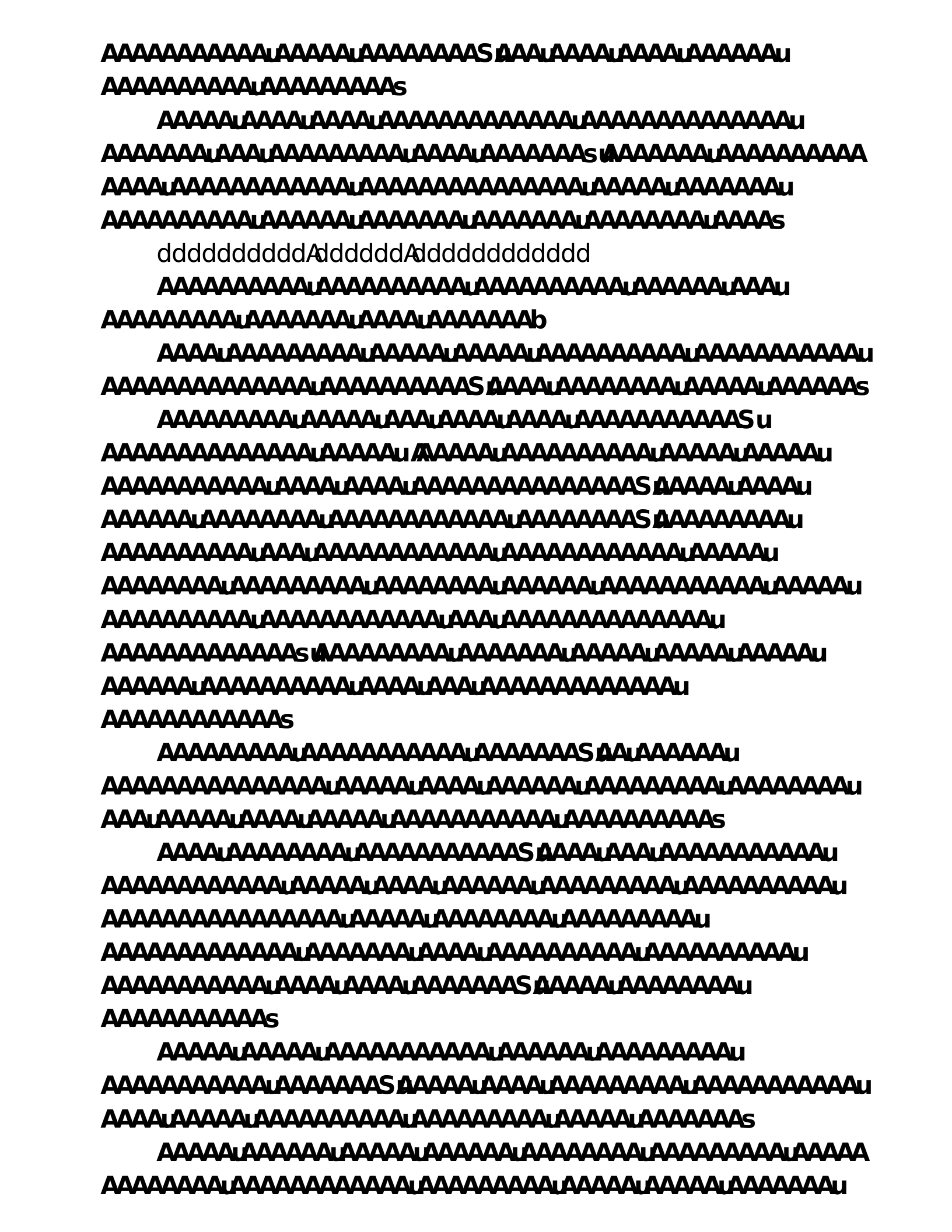
ddddddddAddddddAddddddddddddddddddddddddddd

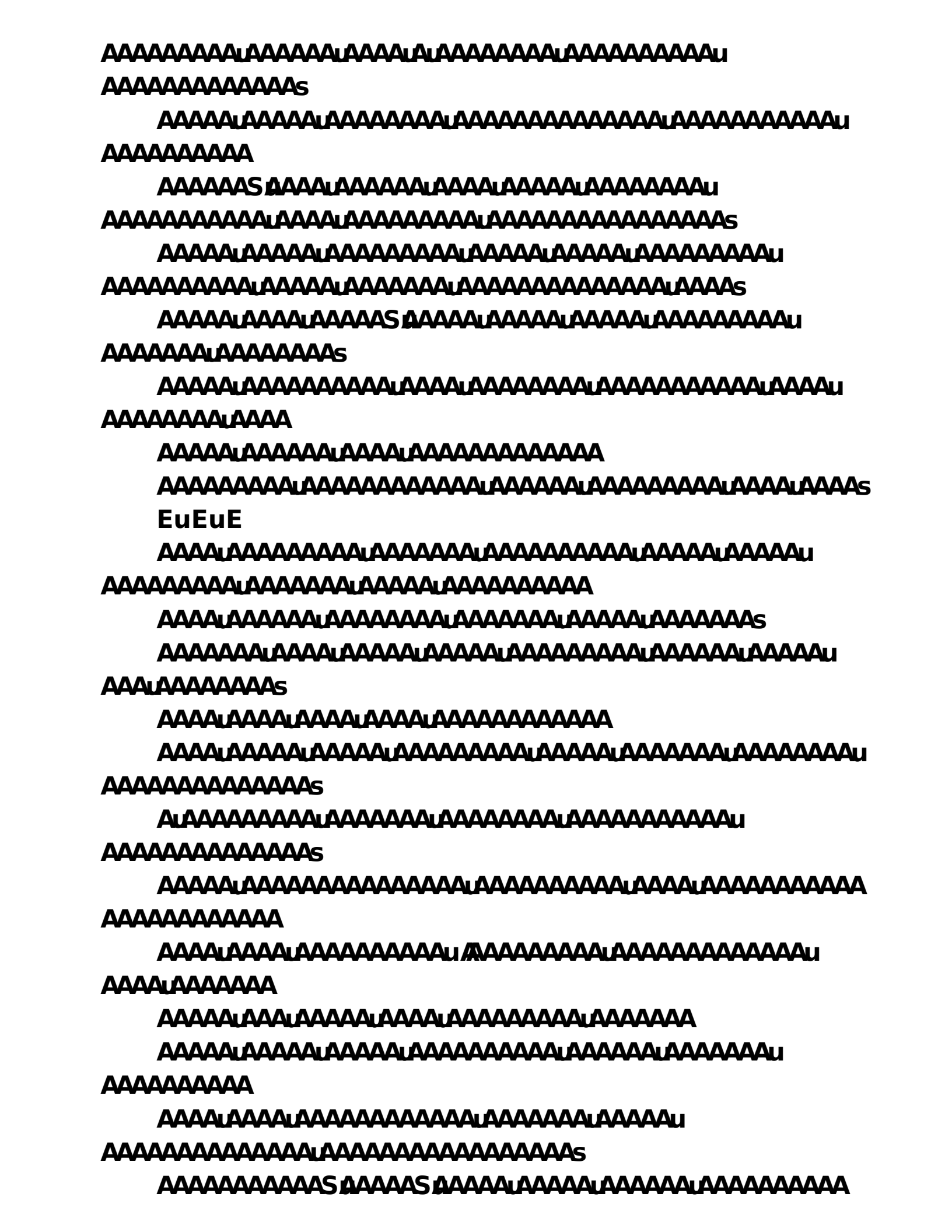
dddAdddddddddddddAddddddddddddddAddddAdddddddd
dddddAddddddddtAddddddAddddddddddddddddAodddd
ddddddddddddddddtAodddddAodddddAddddddddtAddddd
dddddAddddddAddddddddrAdddAodddAdddddddddddddAdddd
ddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddt
ddddAddddAddddddddddAddddddddAoddddAddddddd
ddddddddAddddddddddddAddddAddddddd
mddddddddddddddddAdddddddddddddddd
ddddddddMoAddddAdddddAiAdAdddddAodddddAdddAddddd
dddddddAddddddddddAddddddddddddddddtAddddddd
ddddddddddAddddddddddddmoAdddAddddddddAdddddddd
ddddddddddddddAoddddAddddddAddddddddAddddddd
ddddddddddmdAdddAdAddddAdddddddddddAdAoddddAddddddddd
mdddddddddAddddddddAdddddddddd
dddddddAddddddddAdddddddddAddddddddddddddd
ddddddAoddddAodddtAddddAddddddddddddAddddddd
ddddddddddAddddddddddddmoAddddAoddddAddddddd
ddddddddAddddAdddAdddddddddddddddAodddd
dddddddddddddddddAdddddddddddddddAddddAddddAdddddd
dddddddddAddddddddAdddddddddddAddddddddddddddd
mddddddddAdddddddddddddddd
dAdddddddddddddAddddddddAdddddddddddtAddddAddddd
dddddAdddddddddAoddddAdddddAddddddddddd
dddddddddddddddAoddddAddddddAddAoddddAddddddddAddddddd
ddddddddddAddddddAddddAdddddAddddddddAoddddAddddddddd
mddddddAddddddddddAdddddddddAddddddddddddd
dAdddddddddddtAddddddddddAddddddddAdddddAodddd
ddddddAddddddddAdddddAddddAddddddddAoddddAddddddd
dddddddddddddddmoAdddddAdAdddddddddddAodddtAdddddd
ddddddddddtAdddddAoddddAddddddddAdddddddddAdddddddddd
mdddddddAddddddddddAoddddAddddddddddddddddd
dAdddddAddddddddAddddddAddddddAodddAddddddddddtAdddd
dddddAddddddddSddddddddddddAdddddddddd"tAddddAddddd
ddddddddddddAoddddAdddddddddddAddddddddddAdddd
ddddddddddddddAdddddddAdddddddddddtAddddddddd

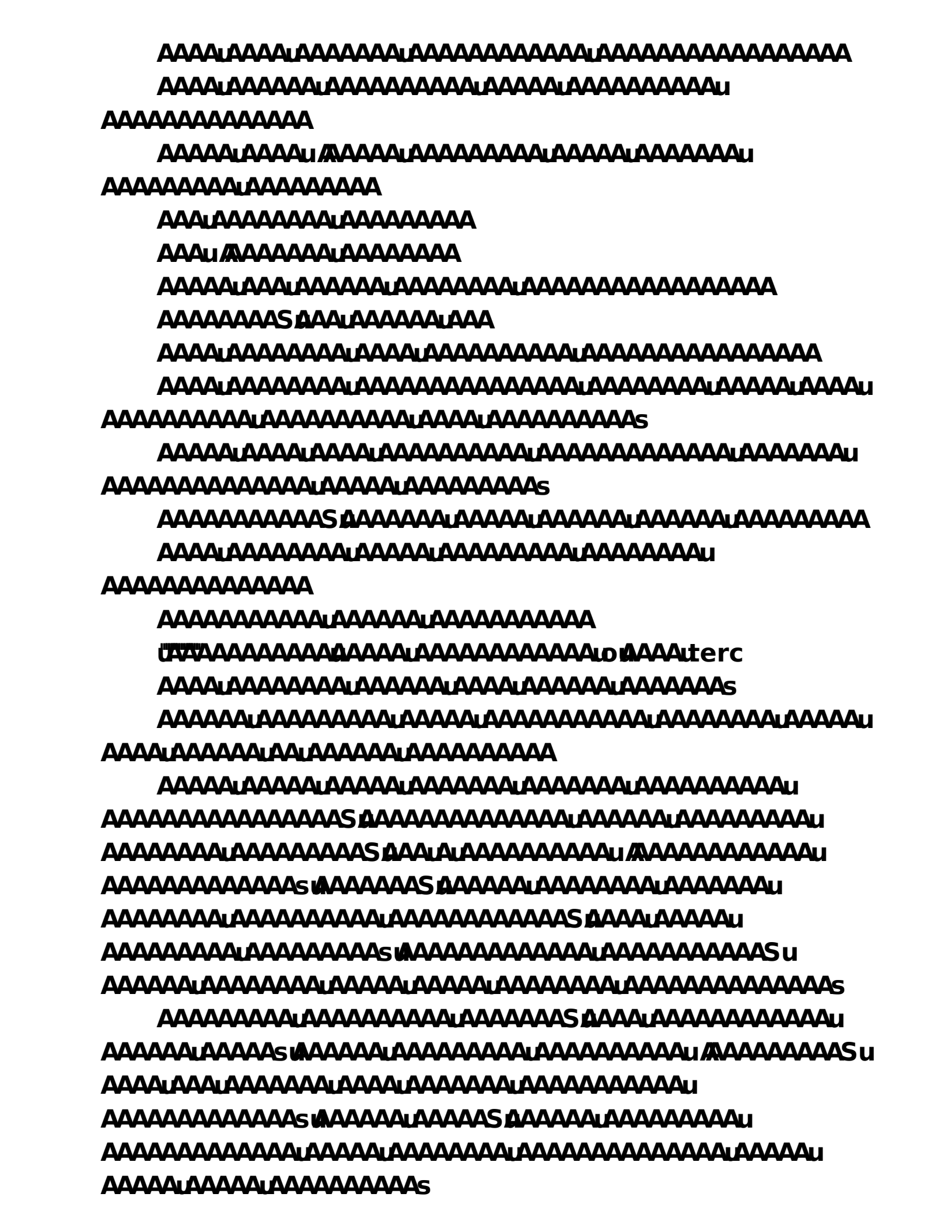
ddddddddddddddAdddddddddddddddddddtAddddAdddddddddt
ddddddddAddddddddddddddAddddddddAdddd
dddddddddddddddddddAdddddddtAddddddAdAddddddAdddddddt
dddddddddAdddddAddddddddddtAddddAdddddAdddd
ddddddddddddAddddAdddAddddddddAddddddddAddddddAddddd
mddddddddddAddddddddddddAdddddddddd
ddddddddtAddddAddddddddAddddddddAddddddddd
dddddddddtAddddddAddddddddddAddddddAddddd
ddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddtAdddddd
ddddddddAddddddddAddddddddAddddddAddddddddddd
ddddddddddddddddddddtAdddAdAddddddddddAdddddddddddt
dddddddddAddddddddddAddddAdddddddddAdddddddddd
ddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddddddd
mdddddddddddd
ddddddddddMdAdddAdddddddddAdddddiAdddAdddddAdddd
dddddddAddddddddddrAddddAddddddddmdAddAddddtAddAdddd
ddddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddAddddddddAdddd
ddddddddddddddAdddddAddddAddddddddddAddddddddAdddd
dddddddddddddddAddddAddddddAddddddddAddddddddm
dddddddtAddddddAdddddAddddAdddddddddddddAddddddd
ddddddddddAddddddAddddddddddtAdddddAdddddddd
mddddddddddAdddddddddddddd
ddddddAddddddAddddddAddddddddAdddddAddddddAdddddd
dddddddddddddtAddddddAdddddAdddddddAdddddddddd
dddddddAddddddddddAdddddAddddddddddddd
mdddddddddd
dddddAddddAddddddAdddddddAddddddAddddddAdddAddddddd
dddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddddm
ddddAdddddddddddddAddddAddddddddAdddddddddAdddddd
dddddAddddddddddddddAdddddddddddAddddAddddddddmAddd
dddddddddddAddddAdddddAddddddddddAddddddAdAdddddd
dddddddddddAddddddAdddddddddddddddddAddddAddddAddddddd
dddddAdddddddddddddmAddddddddddtAddddddddAdddddd
dddddddddddddddmAddAddddddddddAddddAddddddddddddAdddd
ddddddddddAdddddddAdddddddAddddddddddAddd

dddddddddddAddddddAddddddddddddddAddddAdddd
ddddddddddddmdAddddddAddddddddAddddAddddddAddddd
ddddddAddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddAdddd
ddddddddddmdAddddddddAddddddAddddddAddddddddAddd
ddddddddddAddddddAddddddtAddddAddddddAddddddddd
mddddddddddddddAddddAddddddAddddddAddddddddddd
ddddddAddddddddAddddAddddddAddddddAddddddddddd
ddddddddddddddddtAddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddddddtAddddAddddddddddAddddAddddddd
ddddddddddddddAddddddddddddddAddddddtAddddddAddd
ddddddddddAddddddddddddddtAddddddAddddddddAddddddd
ddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddAddddAddddd
ddddAddddAddddddAddddAddddddddmdAddddAddddddddd
ddddddddddddddAddddAddddddAddddddddddddddAddddAddd
ddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddddddd
dddddddAddddddAddddAddddddddddddddddddddddd
mddddddddAddddddddddAddddddddddddddddd
ddddddddMdAddddAddddddAddddddAddddddAddddddAddd
mddd
mddddddddMdAddddddddAddddddddddAddddddAddddddAddd
mddddddddMdAddddddddAddddAddddddddddddAddddddd
dddAddddddddAddddAddddAddddddddddddddAddd
ddddddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddddd
mddddddddddddAddddddddddddd
ddddAddddAddddddddAddddddddAddddddAddddddddddddd
ddddddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddAddddd
ddddddddddddAddddddddddddddddddddddddAddddddddtAddd
ddddddddddAddddddddddddddddddAddddddddddddddAddd
ddddddAddddddddddAddddddddddddddddddddddAddddd
ddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddAddddAddddddddddddddddddddddddddt
ddddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddddd
mddddddddddddd

uAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAu
AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAuAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAAAAAAASuAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
uAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAASu
AAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAu AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAASu AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAu AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAu AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAuAAAAuAAAAu AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAA

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAA AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAT
AAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAuAAAb
AAAAASuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAu
AAAAAAASupAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAApuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASupAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAATpuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
pAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAATpuAAAAu
AAAAAAAAAASupAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAATpuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASupAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAp
AAAAAAuAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs
AAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAs
AAAASuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAs
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAuAAAASuAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAA
AAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAuAAAuAAAAAAASdAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAASdAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAASdAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASdAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAASdAAAAuAAAAu

AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

Eu EuE

AAAAASAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAD

AAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAD

AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

uAAAAuAAAAAAAAAAA

uAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAA
uuAAAuAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAD

AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAADuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAb

AAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAb
AAAAAAuAAAAAAb
AAAAAAAAbdAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAs
AAAAAAAuAAAAAAbdAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAASdAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAs
AAAAAbdAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAbdAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAbdAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAAAAbdAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAs
AAAAAAAAAb
AAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAb
pAAAAADdAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAASdAAAAAAAu
AAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAsdAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAASdAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAASdAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAp
pAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAASdAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAASdAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASdAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAspp
pAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAASdAAAAAAAAAAAuAAAAAAADu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAp
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAs

pAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAp

AAAAuAAAuAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAs

AAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAb

pAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAp

AAAAuAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAASuAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAb

pAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAp

AAAASuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAAASupAAAAuAApuAAAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAb

pAAAuAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAASuAAAuAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAsuAAAuAAAAAAAAATp

AAAAuAAAAAAAAAAbupAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAuAAASuAAAAAAAAp

AAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAu AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAu AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAD

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAASuAAu AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAsuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAu AAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu AAAAAAAAbuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu AAAAAAAAAAs

pAAAAAAAuAAAAAuAAAApuAAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAA

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAA

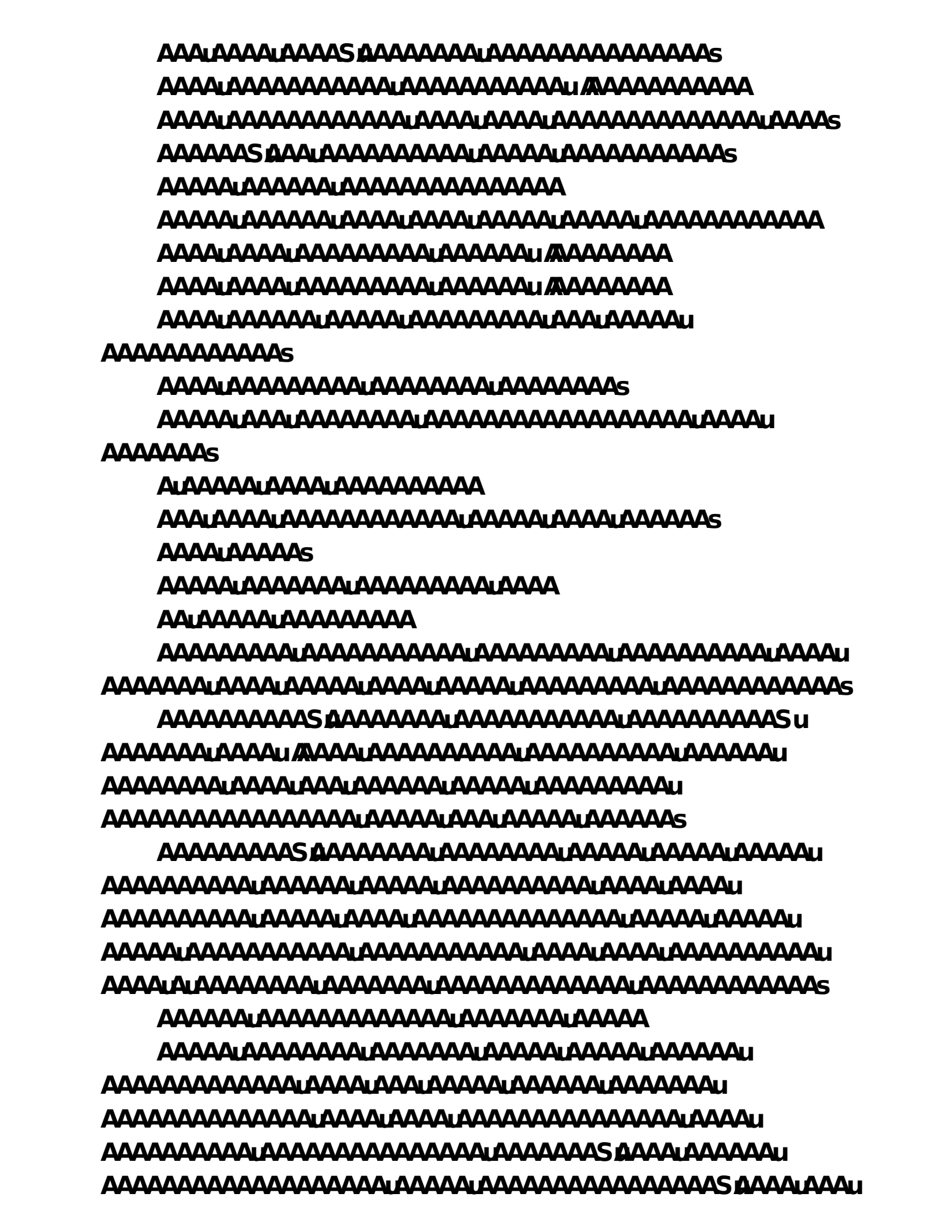
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAu AAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

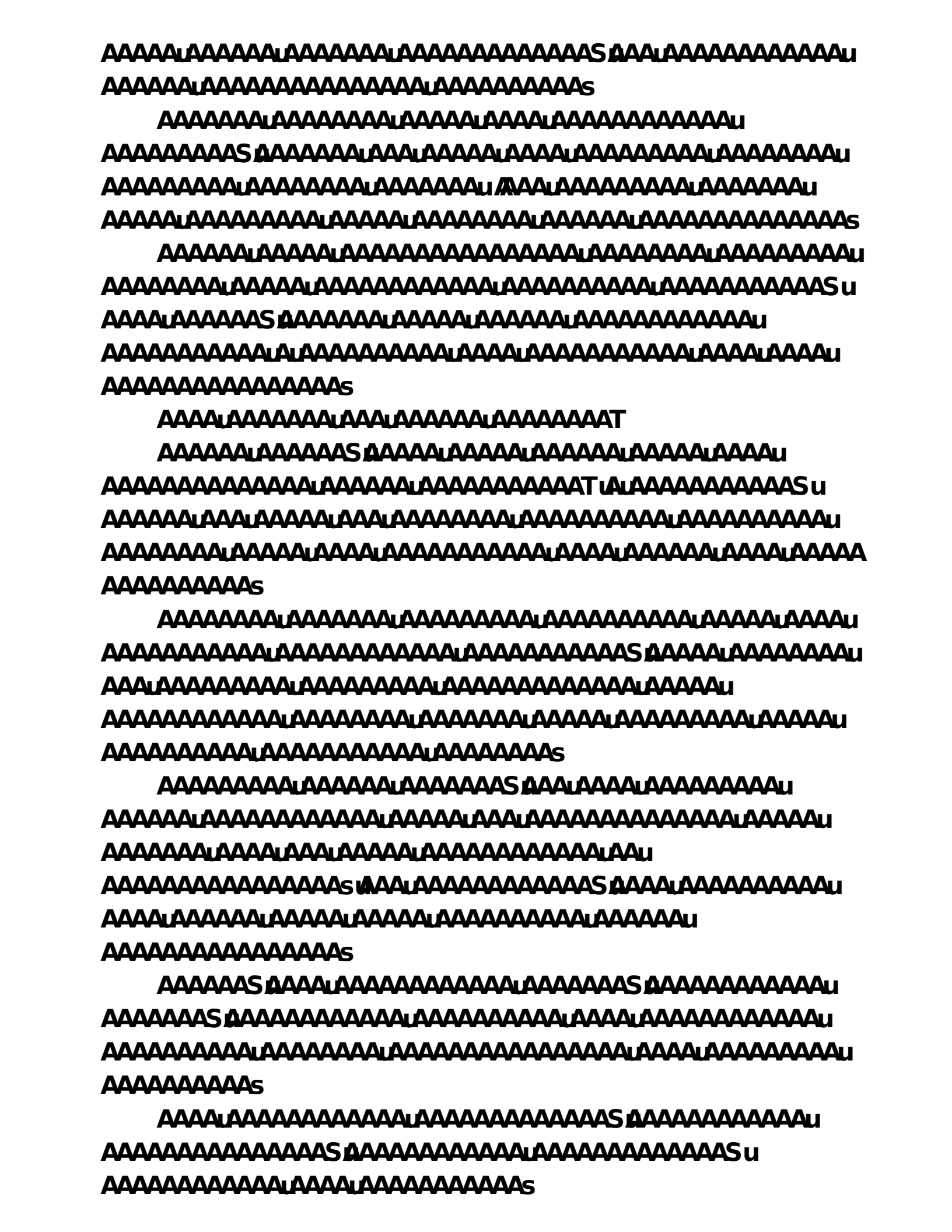
AAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAT

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAuAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAuAAAAAuAAu
AAATuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAASuAAAAAuAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAu AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAs
AuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAs
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAALu
AAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAb
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAA
ouAAAAAuAAAAuAAAAAAAA
ouAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAuAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAASu
AAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuRAAAAAAAAAAAAANu
AAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAASuAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
FAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAA1

AAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAASuAAAASuAAAAAAAAuAAAAAu
uAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuMAAAAAmu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAASu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuMAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAADm

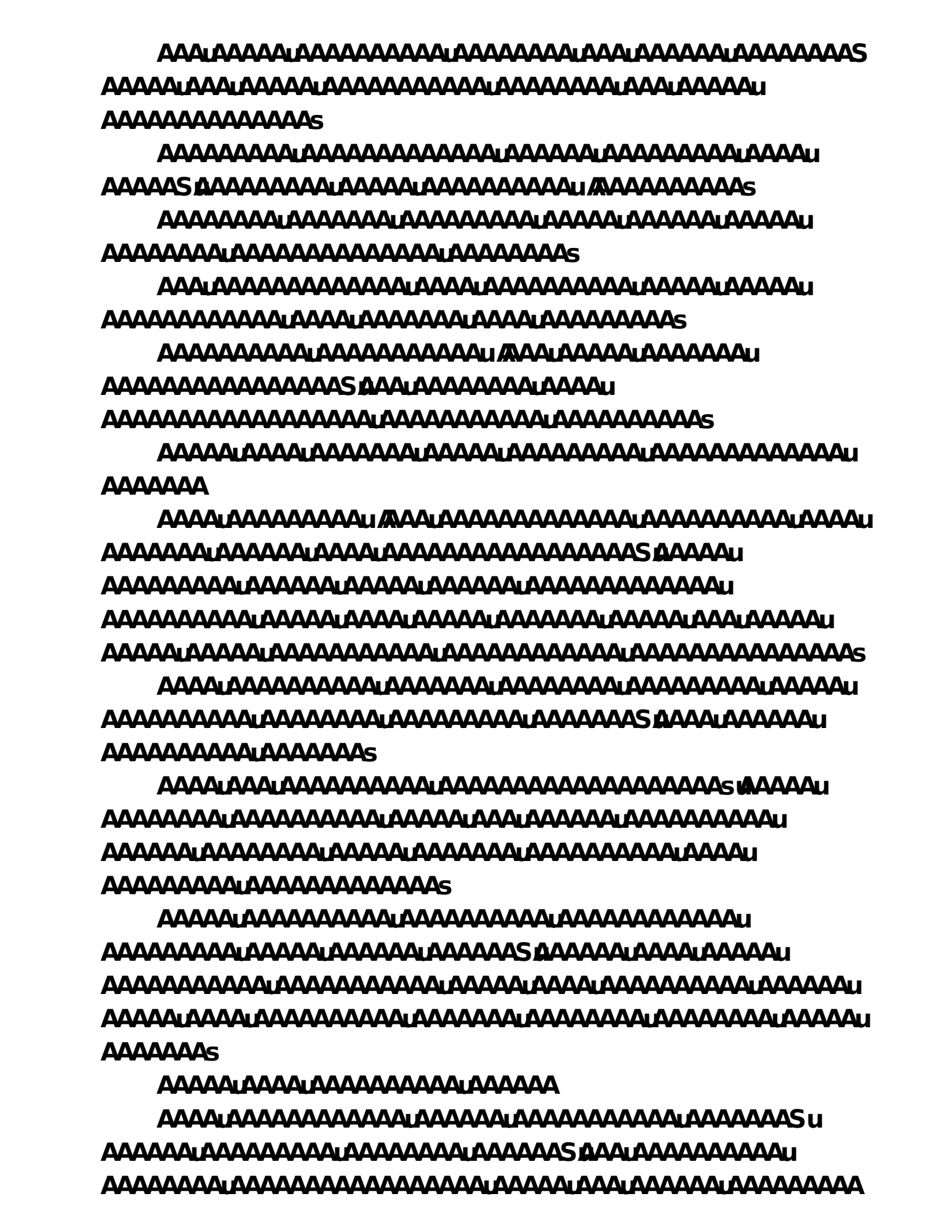
AAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

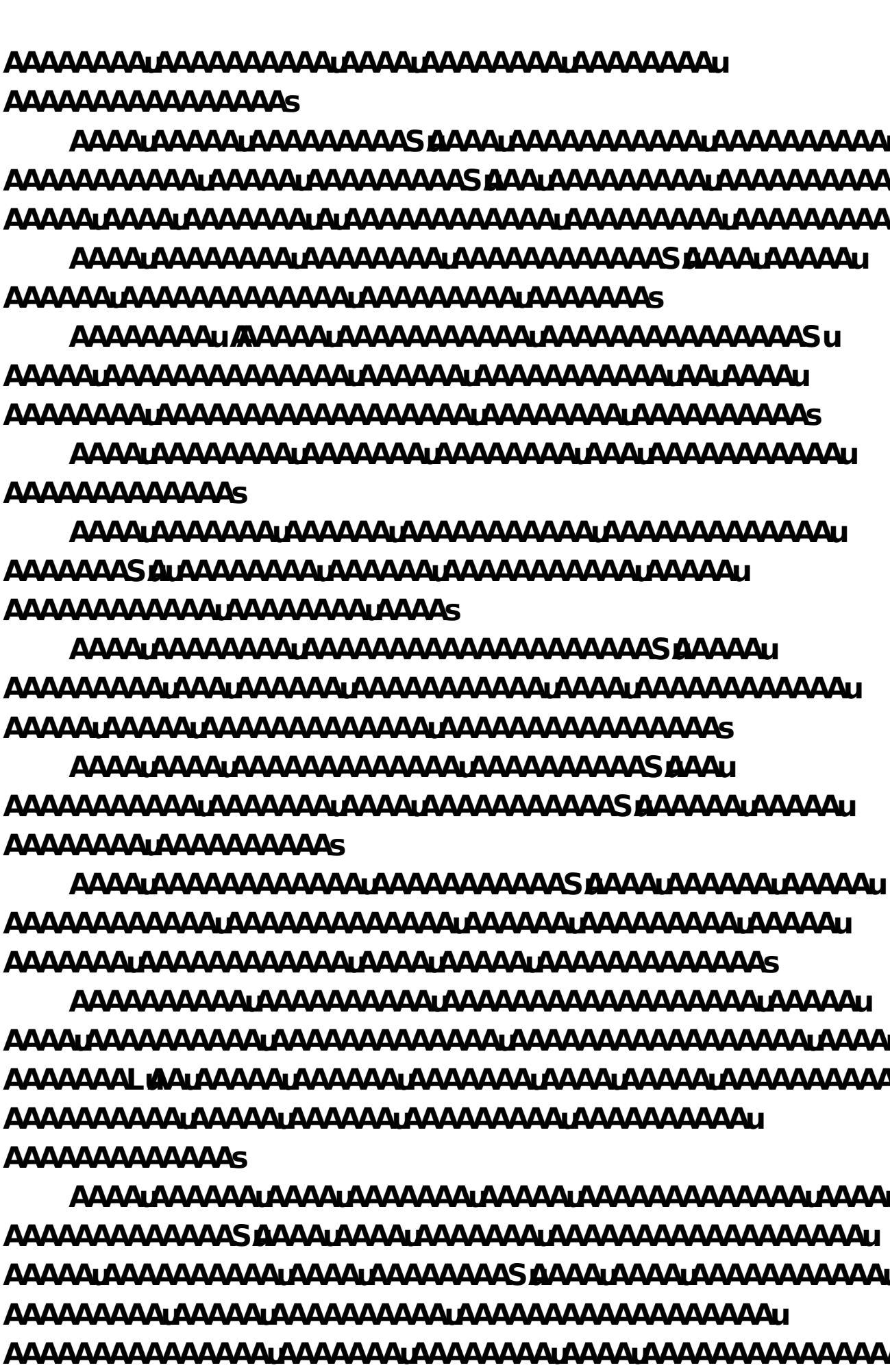
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAupAAApuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAASuAAAAupAAAAAAAAApuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAbuAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAu
pAAAAApAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAbupAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAps

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAASu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAs
AAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAsuAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAbu
pAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAp

AAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAbupAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAADp

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

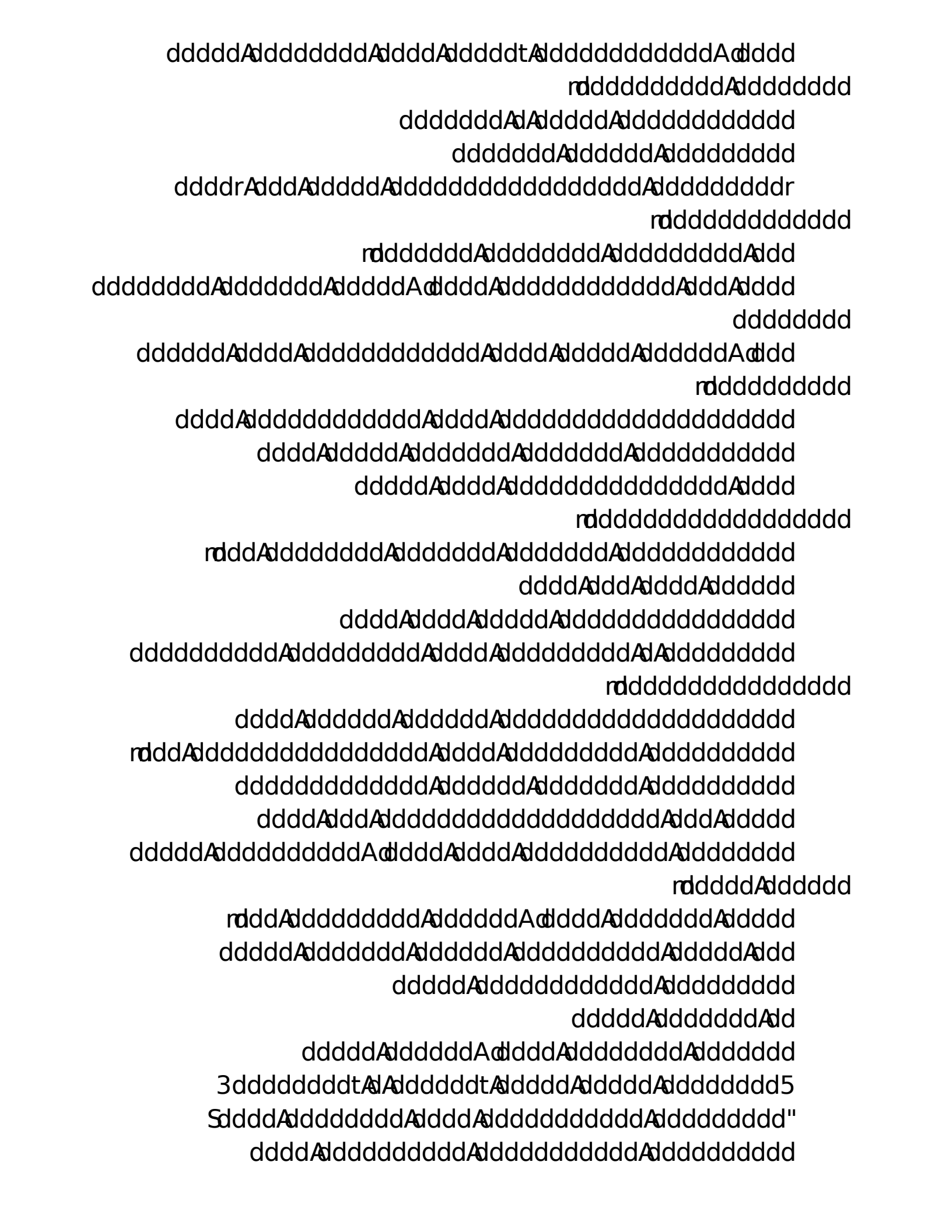
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAA

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAASuAAASuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsu
AAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAA

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAASuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

ddddddAddddddddAdddddddAddddddddAddddAdddddddd
ddddddddddAddddddddddAddddddddddddd
mdddddddddddd
ddddddtAdddAddddddAddddAdddddddddddddddd
mdddddddddAdddddddAdddddddddd
mddddddAdddddddAddddddddddAddddAdddddAdddddddddd
ddddAdddddddddAddddddddddddAddddddAdddddddddd
mdddddddddddd
ddddddAdddAdddddddddAdddddAdddd
ddddAddddAddddAddddAddddddddAdddddddddd
ddddAdddAdddddAddddddddddddAddddAdddAdddd
ddddddddddddddd
ddddAddddddddddAdddddddddd
dddddAdddAddddddddAddddAddddddAdddddddddddd
ddddddddddddddddd
dddddAddddAddddddddddAdddddddddddAddddddddd
ddddAddddAdddddddddddAdddddddddddAddddddddAdddddddd
mdddddddddddddddd
ddddddddd
ddddAdddddAddddddddddddAddddAddddddddddddAddddAdddd
mddd
dddAddddAddddddddddAddddAddddddddAdddddddddddddddd
ddddAddddddddddddAdddddddAddddddddddddd
dddddAdAddddddddddddddddAddddddddddddAddddd
dddddddddd
mdddAddddddAddddAdddddddAddddAdddddddddAdddddddddddd
ddddAddddddd
ddddAddddddddddddAdddddddddd
ddddAddddddddddddddddAddddddddAddddAddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddddddddddAddddddddAddd
mdddddd
ddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddddddAdddd
mddddddddddd
ddddddAdddddddAddddAdddddddAdddddddddd

ddddAddddddddAdddddAddddddddddAddddddddddAdddd
mdddddddd
dddddddAdddddtAddddAddddddddAddddddddddddddd
ddddAdddddddddAddddAddddddAddddddddAddddddd
ddddddddddAdddddddddd
dddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddd
mddddddddAddddAddddddd
dddAddddAdddddddddAddddddddddddddd
ddddAdAdddddddAddddddddddAdddddddAdddd
mdddddddddddd
ddddAddddddddddAdddddddddddddAdddddddddddd
ddddddAdddddAdddddddddddAddddddddd
dddAddddddddddddddAddddddddddAddddddddddddd
ddddAddddAdddddddddddddddddAdddddddddddddAdddddd
ddddAddddddddddAddddAddddddddd
mdddddddddddddddd
dddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddd
mddddAdddAddddAdddddAddddddAdddddAdddddddddd
mdddAddddAdddddAddddddddAdddddddddddddAdddd
ddddAddddddddAddddddddddddddddddAddddAdddAdddd
mddddddddddd
ddddddddAdddddddddddAddddAddddddddddAdddddAddd
ddddddAdddddddd
dddddddddAddddddddAddddAdddddddddddddAdd
ddddAddddAddddddddddddAddddddddddddd
dddddAddddAdddddddddddddAdddd
dddddAddddddddddAddddddddAdddddddddddAddddddddd
mddddddAdddddddddddAddddddddddddd
dddddAdddAddddddddddddddd
dddAdddddAdddAdddddtAdddddddddAdddddAddddddddddddd
mddddAdddddddddd
dddddAddddddddAddddddddd
ddddddddAddddddddddAdddAddddAdddddddddAdddd
mddddddAdddAddddddAddddddddddd
dddddddddddAddddddddddAddddddddddAdddd

ddddd A dddd A ddddddddddd A ddddddddd A ddddddd

ddddddddddddd

mddd A dddd A ddddd A ddddddddd A ddddddddd A dddd A d ddddddddd

ddddddddddd A ddddddddddddd A ddddddddddddd

mddddddddddddd

ddddddA ddddddddddddddddd A d dddd A ddddddddA d ddd

mddddddddddA ddddddddddd

ddddd A ddddddddddddd A ddddddddddddd

ddddA ddddd A ddddd A ddddddddA ddddddddddddddA ddd

ddd A ddddddddd A ddddddA ddddddddd

ddddd A ddddddA ddddddddddddddddtA ddddd A dd

mddddddddddddd A d dddd A ddddddddA ddddddddddddddd

ddddA ddddddddd A ddddddddA ddddddddddddddA ddddddddddd

ddddddddA d ddddddA ddddddddddddddA ddddddddddd

ddddA ddddddddddddddddA ddddddA ddddddddA d ddd

mddddddddA ddddddd

ddddddA ddd A ddddd A ddddddddtA ddddddA dddd A ddddddddd

mddddddddddddd

mddA ddddddddddddA ddddddddddddA r A ddddd

mdddd A ddddddddddA ddddd A ddddddddd A ddddddddddd

ddddddA r ddd r d A ddddddd A ddddddddddddddA d dddd A ddd

mddddd A ddddddddddddd

ddddA ddddddddddA dddd A ddddddddA ddddddd A ddddd

ddddddddddddd

ddddd A ddddd A ddddddddA dddd A ddddddddA ddddddddd

ddddddA dddd A ddddddddA ddddddddd A ddddddddd

mddddddddddddddddddd

ddddA ddddddddddddddA ddddddA ddddddddddA ddddddddd

mddd

ddddddA ddddA d dddd A ddddA ddddddddddA ddddddddd

mddddd

mddddA ddddddddA ddddddddd

dddd&dddd&ddddd&ddddddddddddd&dddd&ddddddddddddd

mddd&ddddd&ddd&dddd&ddddddddddddd&ddddddddddddddd

dddd&ddddddddddddd&ddddddddddd

dddd&ddddd&ddddddddd&ddddddddd

dddd&ddddddddd&dddd&ddddddd&ddddddd&ddddddddddddddd

dddd&ddddddddd&dddd&ddddddddddddddddddd

ddddd&ddd&dddd&ddddd&ddddddddddd&ddddddddddddd

tddddddddddddd&ddddddddt&ddd&ddddddddddd

ddddd&ddddd&ddddddddddd&dddd&ddddddddddddd&ddddddddd

dddd

ddddd&dddd&ddddddd&ddddddddd&dddd

ddd&ddddddddddd&ddddddt&ddddddddddt&ddddddd&ddddd

dddddd

ddddd&d&ddddddddd&ddddddd&ddddddddd&ddd&dddd

mddd&dddd&ddddddddddd&ddddddddddd&ddddddddd&ddddddddd

ddddddddd&dddd&ddddt&ddddd&ddd&ddddddddd&ddddddd

mddddddddd

mddddddd&ddd&ddddddd&ddddddddddddd

ddddd&d&ddddddddd&ddddddddd

dd&ddddddddd&ddddddddd&ddddddddddddd&dddd&dddd

mddddddddddd

ddddAddddddddddddddddddddddAddddd&dddddd

mddddddddddddddddd&dddd&dddd&ddddddddddd

ddddddddAddddd&ddddddddd&dddd&ddddddd&ddddddddddddd

ddddddddd&ddddddddd&ddddddddddddd

ddddddd&dddd&ddddddd&ddddddddddddd

ddddddddddddt&ddddddAddddd&ddddddddddddd&ddddddd

mddddddddd&ddddd

dddd&ddddd&ddddddddddd&ddddddddddddddd&ddddddddddd

ddddddddddddd

ddddd&d&ddddd&ddddddddddd

ddddd&ddddd&ddddddddd&dddd&ddddddddddddddd

mddddd&ddddddddddd

ddddd&ddddddddd&ddddddddddddddd&dddd&dddd&ddddddddd

4ddddddddddd&ddddd&dddd&dddd&ddddddd&ddddddddddddddddddd

ddAdddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddddddddddd
ddddddAddddAddddAddddddddddddAddddddAddddddddAddd
ddddddddddddAddddddddd
ddddAddddddAddddddddddddddAddddddAddddddd
ddddAddddddddAddddddddddAddddAddddddddddd
ddddddddddddddd
ddddAddddddAddddddAddddddddddddddtAddddddddAddd
Dddddddddd
ddddddddddddAddddddddtAddddddddddAddddddd
ddddddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddd
mddddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddddddddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddAddddAddddAddddddd
mddddAddddAddddddddd
ddddddddAddddddddddAddddddddddddddddddddd
ddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddd
mddddddddAddddddddAddddAddddddddd
ddddddddAddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddAddddddddAddddddddddddddd
ddddddddAddddddddddddddddddddddddd
mddddddddd
ddddddddAddddddddddtAddddddddddAddddddAddddddddd
ddddAddddddddddd
dddAddddddAddddddddddAddddddddd
mddddddAddddddddAddddddAddddddddd
ddddAddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddddddddddd
mddddddAddddddddd
mddddddAddddddtAddddddAddddddddd
ddddddddddddtAddddddAddddddddddddddAddd
ddddddddAddddddddddddddddddddddAddd
mddddddddddddddddddddddddddddddddd
mddddAddddddtAddddddtAddddddddddAddddddd
dddAddddAddddddddddddddddddddddddd
ddddddAddddddAddddddddd

mdddddddAddddddddddddd

ddddddAddddddAddddddddddddd

mddddddtAddddAddddAddddddAddddddtAddddAddddddddddddddd

ddddddtAddddddddAddddtAddddddddddd

ddddddAddddddddddddAddd

ddddddAddddddddddddddddddddAddddddddddAddddddAddddd

ddddddddddddAddddddd

4ddddddddddAddddAddddddd

ddddddAddddddAddddddddAddddAddddddAddd

ddddAddddAddddddddddAddddddddddddddddd

ddddddAdAddddddddddddAddddddddddddAddddddd

dddAddddddAddddAddddddAddddddddAddddddd

mddddddddddddddddddd

ddddAddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddddt

mddddddddAddddAddddddddddddddddddddd

ddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddd

mddddddddddd

ddddddddtAddddAddddddddddddddddAddddddddd

mddddddddddddAddddddddd

ddddddddddddAddddddddd

dAddddddddddd

ddddddddAddddddddddddddAddddddddddd

ddddAddddddAddddddddddddddAddddd

ddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddd

ddddAddddddddddAddddAddddddddddddddddddddddAddddd

ddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddAdAddddddAddddddddddddddAddddddddddddddd

mddddAddddAddddddAddddAddddddddddAddddAddddddd

ddddddddAddddAddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddd

mddddddddddddAddddddddddd

ddddddAddddAddddddAddddddddddddddddddAddddddddd

mddddddddAddddddddddddddddAddddddddd

ddddddddAddddAddddddddddddddddddddddddddddddddd

dddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddd

dddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddddddd

mddAddddddddAddddddddddAddddddddddddddddddd

ddddddddAddddddddd

dAddddddddAddddddddddddddd

ddddAddddddddddtAddddAddddddddAdddd

ddddddddddddddddddddd

ddddddddddddAddddddddAdddAddddAddddddAddddd5

ddddddddddtAddddAddddAddddAddddAddddddAddddd

3ddddddddddddddd

ddddAddddAddddddddddddAddddddddd

dddddAddddAddddddddddddAddddddddddd

ddddAddddddddddAddddddddd

ddddddAddddAddddtAddddddAddddddAddddddddd

ddddAddddddddddddddtAddddddddAddddddddddddd

ddddddddddd

ddddAddddddddddddddAddddddddddddddddd

mddddddddddd

ddddddAddddddddd

mddddddAddddddddddAddddddAddddAddddddAddddd

dAddddddddddAddddAddddddddddddddddddAddddd

ddddddddddd

ddddddAddddddAddddddAdddd

mddddddddddAddddddAddddddddddAddddddAddddddd

ddddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddAddddd

mddddddAddddddddddddd

ddddddAddddddddddddAddddddddtAddddAddddddAddddddddd

mddddddAddddddddddAddddddddd

ddddddAddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddd

ddddd

mddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddddAddddddddd

ddddddAddddddddddd

mddddAddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddddddddd

ddddddAdddAddddddddddddddddAddddddddd

mddddddddddAddddddddddddddddddAddddddAddddd

mddddddddAddddddAddddddddddddddddAddddddAddddd

dddddAdddddddddddddddddd
dddddAddddddddAddddAdddddAddddddAdddddddddd
mddddddddAdddddd
ddddddddAddddddddAdddddddd
ddddAddddddddAddddddddAdddddddddddd
dddddddddddddd
MddAddddAddddAdddddAddddddddddddd
rddddAdddAddddAddddddddAdddddddddddddr
ddddAddddAdddddddAddddddddddAdddddd
ddddddddddddddddAdddddAddddddd
dddddAdddddddddddAdddddddddAddddddAdddddddddd
mdddddAddddddddAddddddddAddddddd
dddddAdddddAdddddddAddddddddddddddddddAddddddddd
dddddAdddddAdddddAdddddAddddddddddAddddddddddAdddd
mdddddd
ddddAddddddAddddddddddAddddddAdddddddtAddddAddddd
ddddddddddAdddddddAdd
ddddArddddAddddddAdddddrAddddAdddddddddAddddddd
dddddAddddAdddddAddddAdddddddddddddddtArdddd
rdddddddddd
ddddAddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddAddddd
mdddddddddd
dddAdddddddddddddddAdddddddddddddddd
dddddAdddddAddddddddddAdddddAdddddAddddd
mddddddddddd
dddddddAdddddAddddddAddddddAddddddddddAddddd
ddddddddddAdddddddddd
MddddAddddAdddddd
ddddddddddddddddAdddddddddddd
dddddddddddddAdddddd
dddddAdddddtAddddddAddddAddddddddddAddddddd
dddddAdddddAdddddddddddAddddddddddAddddddddddddddd
dddddAddddddddAddddddddAddddAddddddd
ddddAdddddAddddddAdddddddd
mdddddAddddAdddddddddAdddddddddddd

dddAddddddddAddddddddAdddAddddddddAddddd

ddddddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddAddddAddtAddddAddddAddddddddAddddd

mddddddddddddddd

dddddAddddddAddddddddddddddAddddAdddAddddddd

ddddddddddAddddAddddddddd

ddddAddddAddddAddddddddAdddAddddAdddd

ddddddddddddddddd

dddAddddddddAddddddddddAdddAddddAddddAddddd

mddddddddddAddddddddddddd

ddddAddddddddddddAddddAddddddddddAdddAddddAdddd

mddddddddddddddddd

ddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddd

ddddddddAddddddddddddAddddddddd

mdddAddddddddddAddddddddAddddddddd

ddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddAddddddd

mddddddd

mddddddAddddddddddddtAddddddddddAddddddddddddddddd

ddddddAddddddddddddddAddddAddddAddddddddddddd

mddddddddddAddddddddddddddddddd

mddddAddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddd

ddddAddddddddddAddddAddddddddddddAdddd

mddddddddddddddAddddddd

ddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddddddddd

ddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddddd

4ddddddddddddddAdddd

mddddAdddtAddddddddddAddddddddddddddAddddddddddddd

ddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddAddddddAddddddddddd

ddddAddddddAddddddddAddddddddddddAddddd

mddddddddddddd

ddddAddddddddAddddddd

ddddAddddddddddddddtAddddddddddddAddddddddAddddddddd

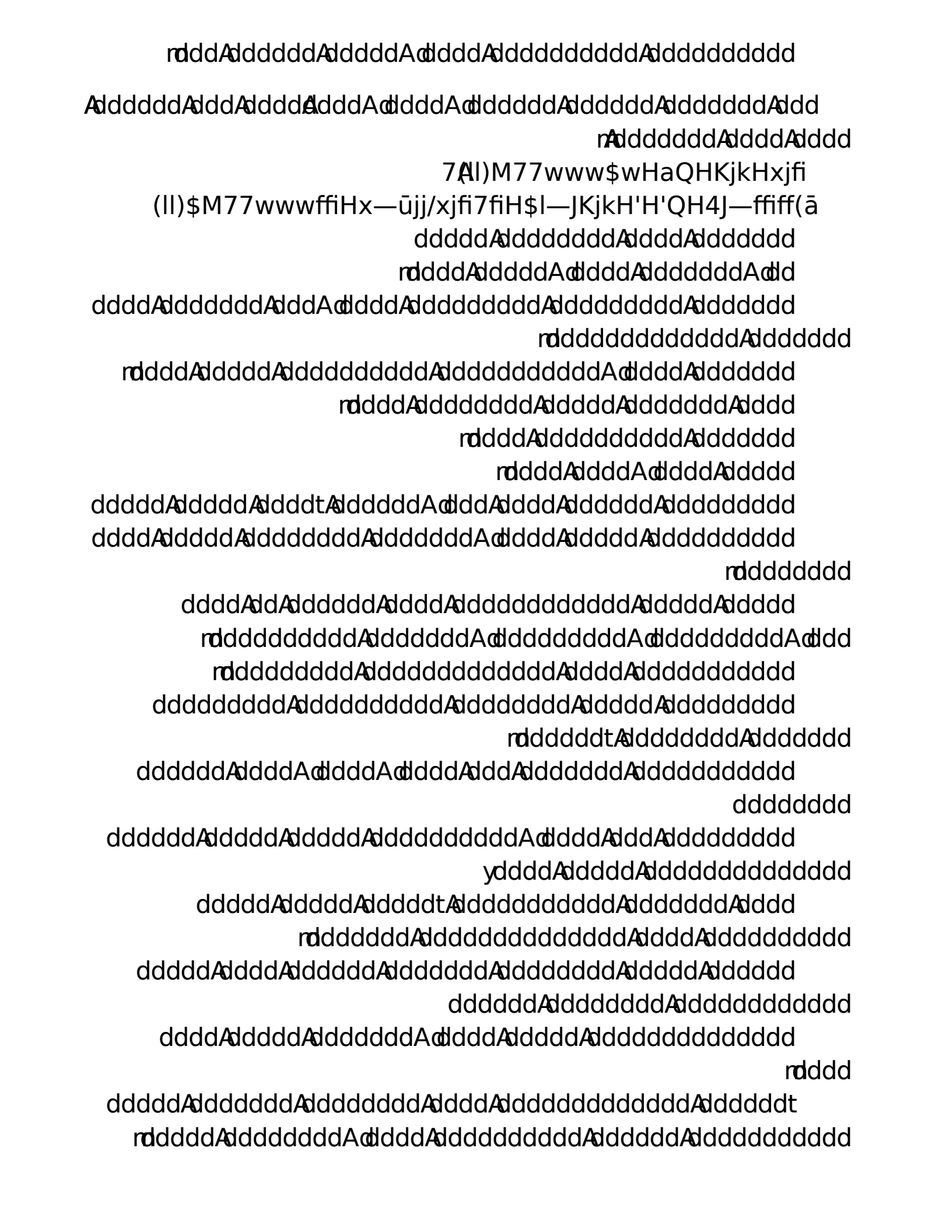
mddddddddddd

ddddddAddddddddddtAddddddddd

dddddddAddddddAdddddd
mddddAdddddddAdddd
ddddddddddAddddddddAdddddddddd
dddddAdddddddd
dddddAddddAdddddAddddd
dddAddddddddddAdddddddddAdddddddddd
dddddAdddAddddddddddddddddddddAdddddddddddddd
dddddddddddAddddddAdddddddddddd
ddddAddddAdddddddAddddd
dddddddAddddddddAdddddddddd
AdddddAddddAdddddAddddddAdddddd
ddddddAdddddddddddddd
dddddddddAddddAddddd
dddddAdddddddAdddddddddAddddddddddddd
dAddddAdddddAdddddd
tdAddddddAddddddddddAddddAdddddddd
dddddAddddAdddddAddddddddAdddddddddddd
dddddAddddAdddddAdddddddAdddddddddddd
ddddddddddddddddAdddddAddddddAddddddddddAdddddd
4ddddAddddAdddddddddddd
dddddAdddddAdddddAdddddddddd
4ydddddAdddddAddddAddddddddddddd
ydddddAddddddddddAdddddddddd
ddddddddd
ddddddddd
dddddddddAddddddddddddd
dddddAdddddAdddddddddddddAdddddd
dddddAddddAdddddddd
ddddddAdddddd
ddddddddddAddddddAddddddddAdddddd
dddddddddddddd
ddddddddddAddddddMdAdddddAdddddddAdddddd
dddddddddddddAddddddAdddddAdddddddd
mdddddddddAddddddd
mddddddtAddddddddddAddddddddddAddddddAdddddAddddd

dddd
mddddddddddddddd
ddddddddddtd
mddddddddddd
mddddddddddd
mddddddddddddd
dddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddddddddd

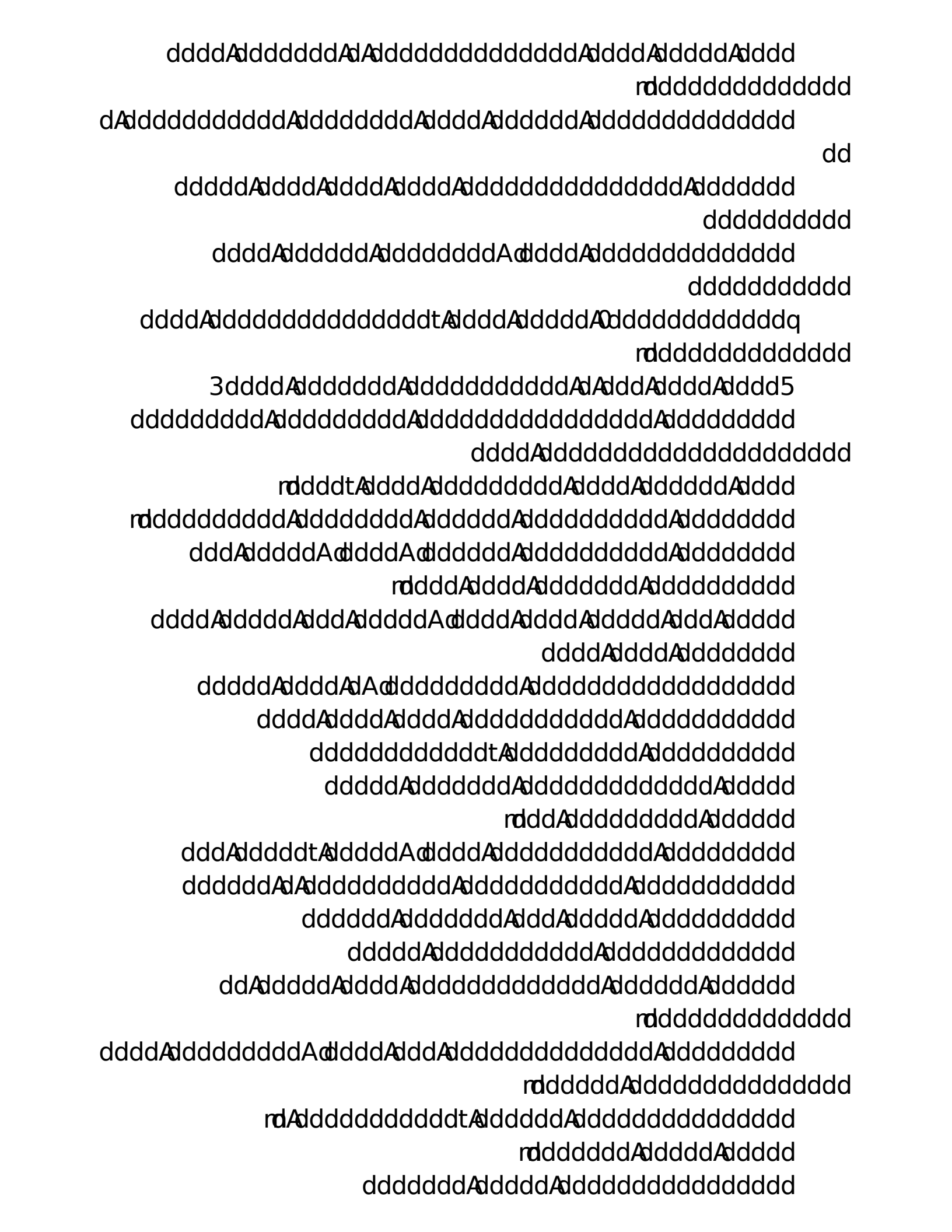

dddddAddddddddddddAddddddddAddddAdddddAddddd
mddddddddAdddddAddddAddddddddddd
ddddAdddddddAdddAddddddAdddddddddd
ddddddddddddddddddAddddAddddAddddddAdddddddAddddd
mdddddddddddd
dddddAddddAddddAddddAdddddddAddddddddddAdddd
mddddddddddddAdddddddAddddAddddddddddAdddddd
dddddddAdddddddAddddAddddddAddddAddddddddAdddd
mddddddAdddddAddddAddddddddddAdddddd
ddddAdddddddddAdddddddddddddAdddddAddddd
ddddddddddAddddddddddtAddddddAddddAdddddddddAddddd
dddddAdddddAdddddddddddAdddddAddddddddddd
mddddddddddddddddd
dddddAddddddddddAdddddAdddddAddddddAddddddddd
mddddddddddAdddddddddddddAddddAdddd
ddddddddAdddddAdddddAdddAdddddAddddAddddddddAdddd
mdddddddddddd
dddtAddddAddddddddddAdddddddddAdddddAddddddddd
yddddddddddAdddddddddddddAddddAdddddAddddddddd
dddddAddddAdddddddddddddAdddddAdddddAdddddddd
mddddddtAdddAdddddddddAdddddddddddd
dddddddAdddddAddddAddddAddddddddAdddddddd
dddtAdddddAdddddddAddddAdddddddddddAdddd
mddddddddddddddAddddAdddddAdddddddddd
AddddAdddddddAdddddddAddddd
dddddAdddddAdddddddAddddddAdddddddddddd
mddddddddddddddddddAddddAdddddd
dddddddAddddddddAddddAdddddAddddddddd
dddddAdddddddddtAddddddAdddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddAdddddddAddddddddddd
mddddddAddddddAddddAddddddddddd
dddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddd
ddddddddddddddddd
ddddddddAddddddAddddAddddddAddddddAddddddddd

ddddddddAddddddddddAddddAddddddAddddddAddddd
dddddddddddddddd
dddddddddAdddddAdddddddAddddddddAddddddddAddd
mdddd
dddddddddAddddddddddAddddd
mdddAddddddddddAdddddddddddd
mddddddddtAddddAddddddtAddddddAddddddddAdddddddddd
dddddAdddAdddAddddddddddAddddddAdddd
dddddddddddd
ddddddAddddddAdddddddAdddddddAddddddddd
dddddAddddddAddddAdddddddddddddAddddddAddddd
mddd
ddddAddddddAdddddtAddddAddddAddddddddAddddddddAdddd
mdddddddd
ddddAdddddAddddAddddddddddAddddddddAdddddddddd
mdddddddddAddddddddd
dddddAddddAddddAddddddddddAdddddddddddd
dddddddddddd
mdddddddddAdddddddAddddddAddddddd
ddddAddddddddAddddddddAddddddddd
ddddAdddddddAddddAddddddddddAdddddd
mddddAddddddddddddAddddddddddAdddddddddd
dddddAddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddd
dddddAddddAddddAddddddAdddddtAddddAdddddAdddddd
mdddddddddddddAddddddddddddd
ddddddddAddddAddddddddddAdddddddddddddddAdddddd
mddddddddd
ddddAdddddddAddddddddddddAddddAdddddddAddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddAddddddddddddddtAddddddddddAddddAdddddddd
ddddAddddddddddAddddd
mddddAdddddAddddddddAddddddAddddddddddAdddddddddd
dddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddddddd
ddddddddAdddddddddd

ddddddMdAddddAddddddAddAddddAdddddddd–
ddddddddddddAdddddddddAddddddAddddAddddddddd
dddddddAddddddAdddddddddddddAddddddddmdAddddddAddddd
ddddddddddddAddddAddddddddAdddddAddddddddAddddd
dddddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddddAddd
dddddddddAdddddddddddddmdAdddddddAddddddddddddddd
dddddAdddddddAddddAddddddddddddddddtAddddAdddddd
ddddAdddddddAddddddddAddtAdddddddddAddddddAddddAddddd
dddddddAddddddddAddddddddddAdddddddddddddAddddddddm
dddddAddddddddd.vAddddAdddddddddddddmdAdddddddd
dddddddddAddddARPAddddAdddddddddddmdAdddddtAddddddt
dddddddAddddAddddddddddddddddAdddddddddddAddd
ddddddddAdddddddddddAddddddddddddAdddddAddddddd
dddddddAdddddddmdAddddddddtAdddddddAddddddAdddAdddddd
mdddddAdddAddddddddddAddddAUAddddAdddddddddddd
ddddddddddMdAdAddddddddAdddAdddddddAdddAddAddddAdddAd
dddd
ddddddAdddddddddddMdAdddddAddddddd
ddddddAdddddAddddddddddAdddddddddd
dddddddddddddd
ddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddddAddddddddddd
ddddddddddAdddddddddddddddddd
ddddAddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddd
dddddAddddddAddddddddddAdddddAdddddddAdddddddddddd
dddddddAddddddddAdddddAdddddddddAddddddd
ddddAddddddddddAdddddddddddddddd
dddddAddddAdddddddddddddAddddddddAddddddd
ddddddddddddd
dddddAddddddAddddAdddddddAddddddddddAdddddddddddd
dddAdddddAdddddAddddddddAdddddddddddd
dddddddddAdddddddddAddddAddddddddddddddd
dddddAdddddddddAddddddd
dddAdddddddddAddddddddddAdddd
ddddAdddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddd

mdddddAddddAddddddddddd

dAddddddddddddAddddddAddddAddddddddd

ddddddAddddAddddddd

ddddAddddddAddddddAddddAddddddddAddddddd

ddddAddddddtAddddddAddddddddAddddddddddd

mddddAddddAddd

ddddAddddAddddddAddddddddddd

ddddddddddddddddd

mddddAddddAddddAddddddAddddddAddddddddd

mddddddtAddddAddddAddddAddddddddAddddddddd

ddddAddddAddddAddddddddddd

mddddddddddddddddddddAddddd

ddddddAddddAddddAddddddAddddddddddd

ddddddAddddAddddAddddddddddd

mddddAddddddddAddddddddd

ddddAddddAddddddddAddddddd

ddddddAddddAddddAddddddddAddddddAddddAddd

dddAddddAddddAddddddAddddAddddddAddddddd

mddddddddddAddddd

ydAddddddtAddddAddddddddddAddddAddddAddddddAddddd

ddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddddd

dddddddd

ddddAddddddAddddddddAddddddddd

ddddddAddddAddddddddddtAddddAddddddAddddddddddd

mddddddddddddddddddddddAddddddddd

ddddddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddddAddd

dAddddddtAddddAddddddAddddddddddddd

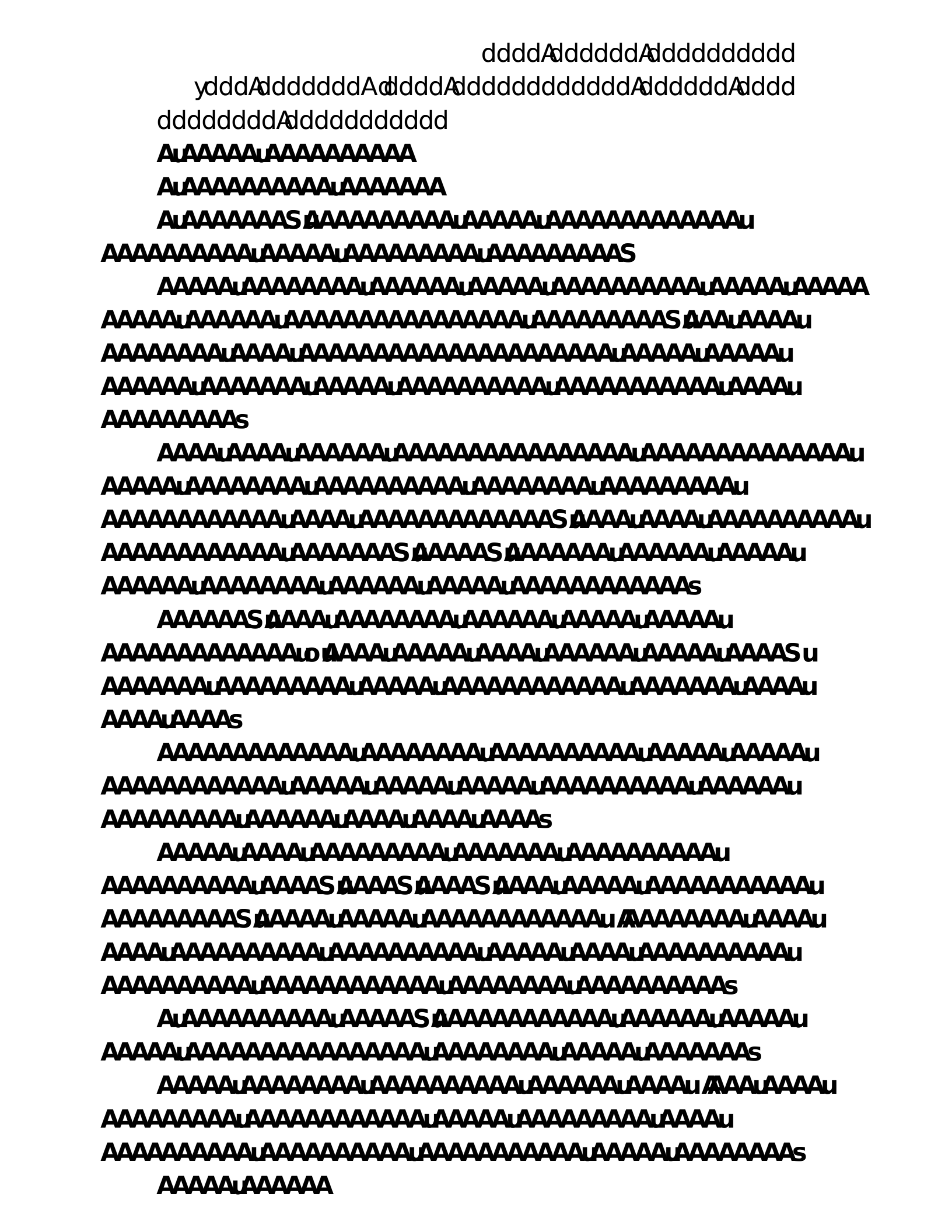
mddddddddddddddddddddAddddAddddddddddd

ddddddddAddddAddddAddddddAddddddddddAddddddd

ddddddAddddddddddAddddddddAddddddddAddddddd

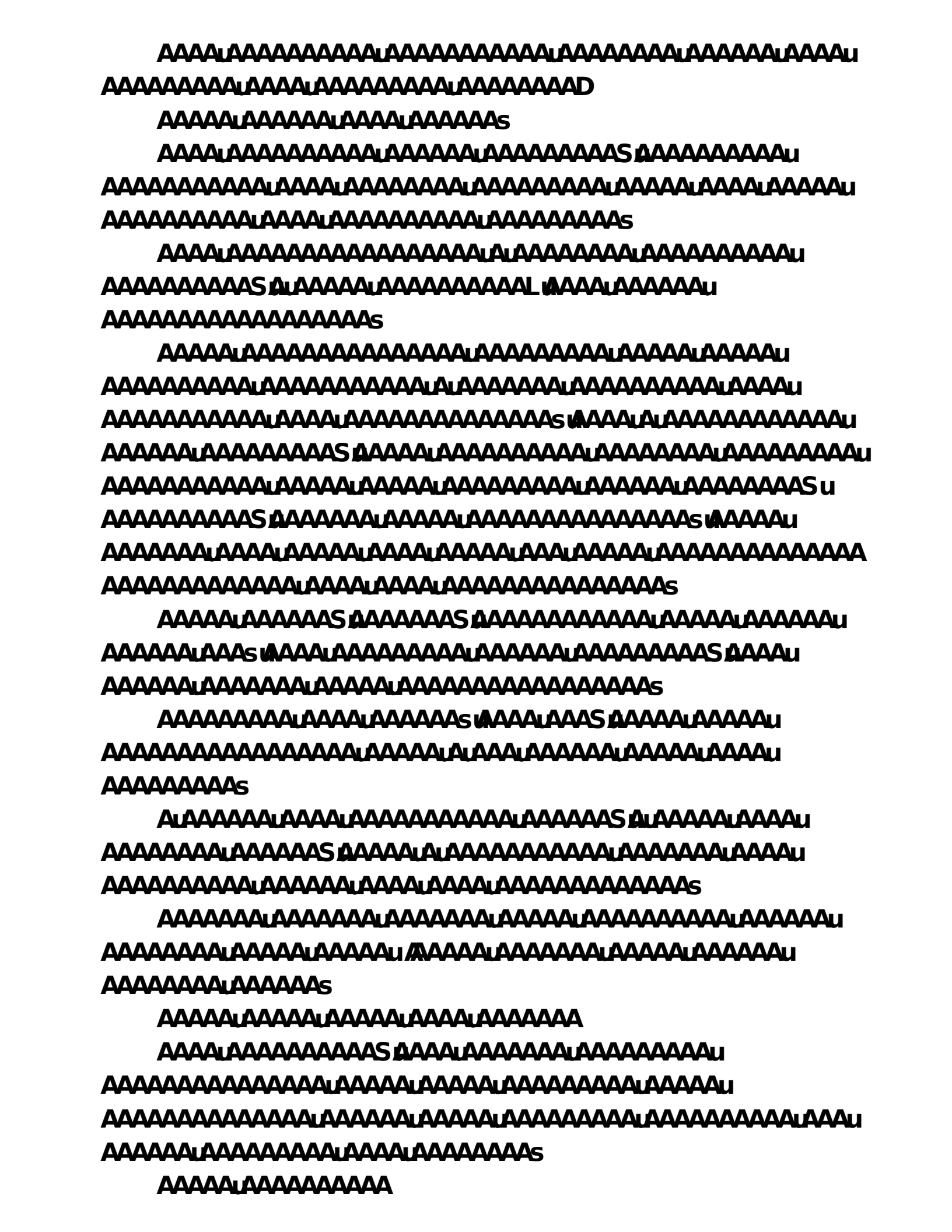
ddddddAddddddddAddddddddddAddddddddAddddddd

mddddddAddddAddddddddddddddddddd

AuAAAAASAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAT
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAATD
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAA
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAA
AuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAASAAAuAAAAuAAAAuAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAASAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAAAuAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAVAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAASAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAA
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAASAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAD
AAASAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAD
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAsAAAAu
AAuAAAAAuAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAs

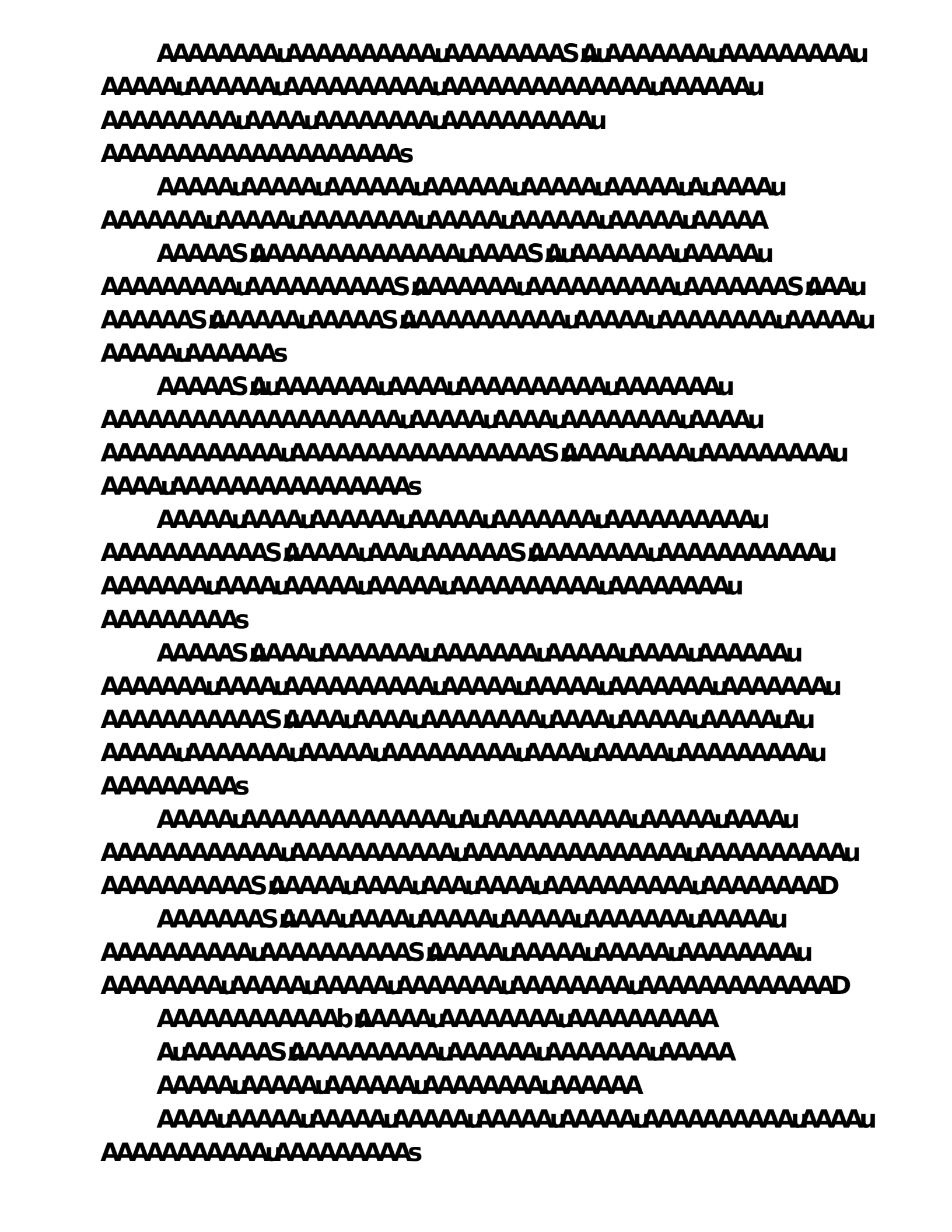
AAAAuAAAAAuAAAAAASAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAsAAAAAu
AAAAAAuAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAsAAAAAuAAAAAAS
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAASAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAASAAAuAAAAAAAAuAAAAo
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAoAAAAAAuAAAAAu
uAAAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAuAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAASAAAAuAAAASAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAuAAAuAAAAAAAAASAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAuAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAASAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAA

AAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AuAAAuAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAA

AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASAuAAAAuAAAAAA

AAAAAAuAAASAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAAS u
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASuAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAA
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAs

AuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASdAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASdAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAASdAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAbuUAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAT
AAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAATuAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAASu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAATO
AAAAAAAAAAASdAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAASdAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAASdAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAbu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAsuAAAAAAAAASdAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAsuAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAALuAAAAuAAASdAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAu

AAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAAuAAAASdAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAASdAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAD

AuAAAAAAuAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAs

AuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAD

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAS

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAuAAAAASdAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAuAAAAA

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAA

uAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAA

AAAAuAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAs

AAAAu AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu AAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAA AAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAA

AuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAA

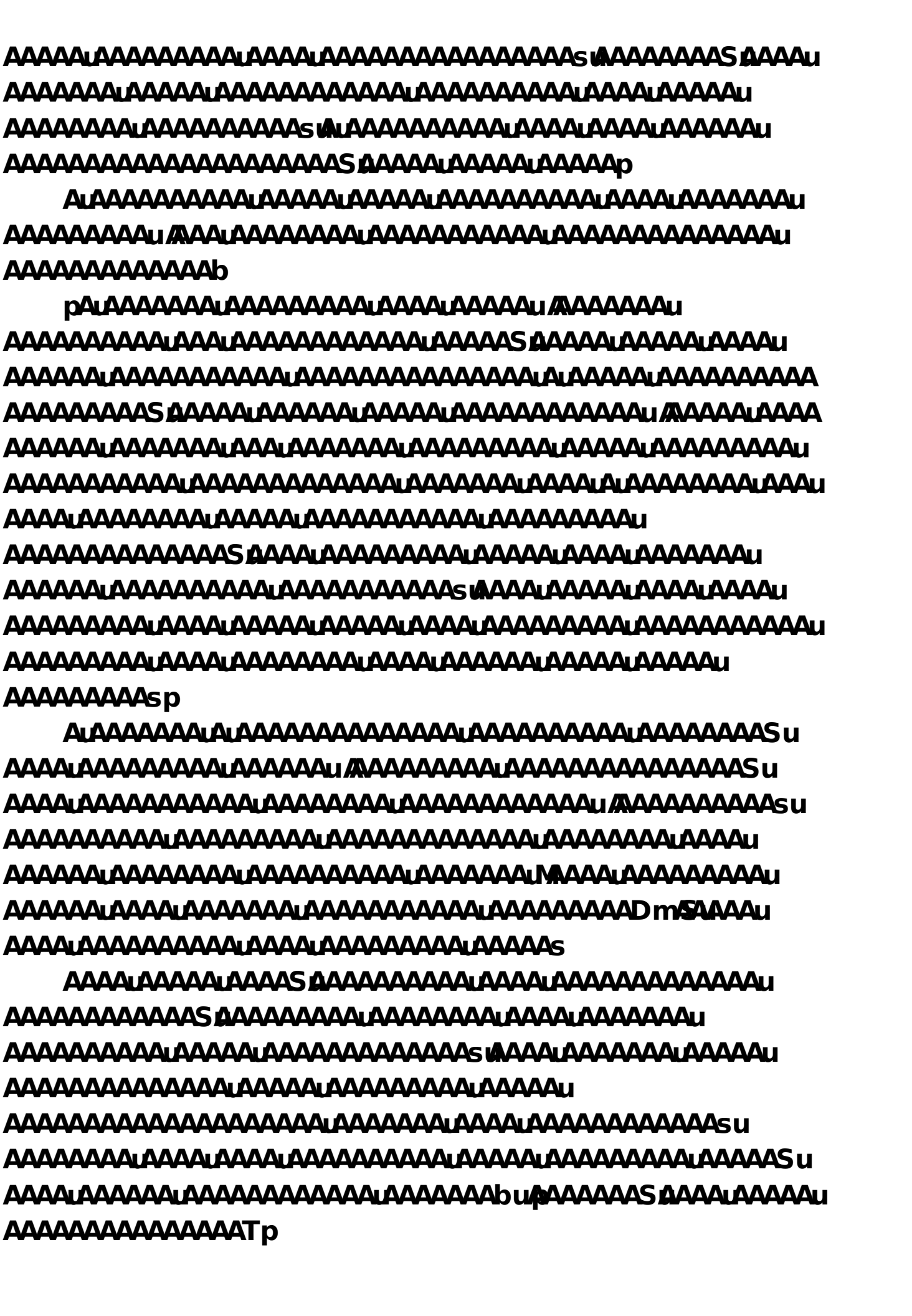
AAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAuAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu AAAAAAAAuAAAAs

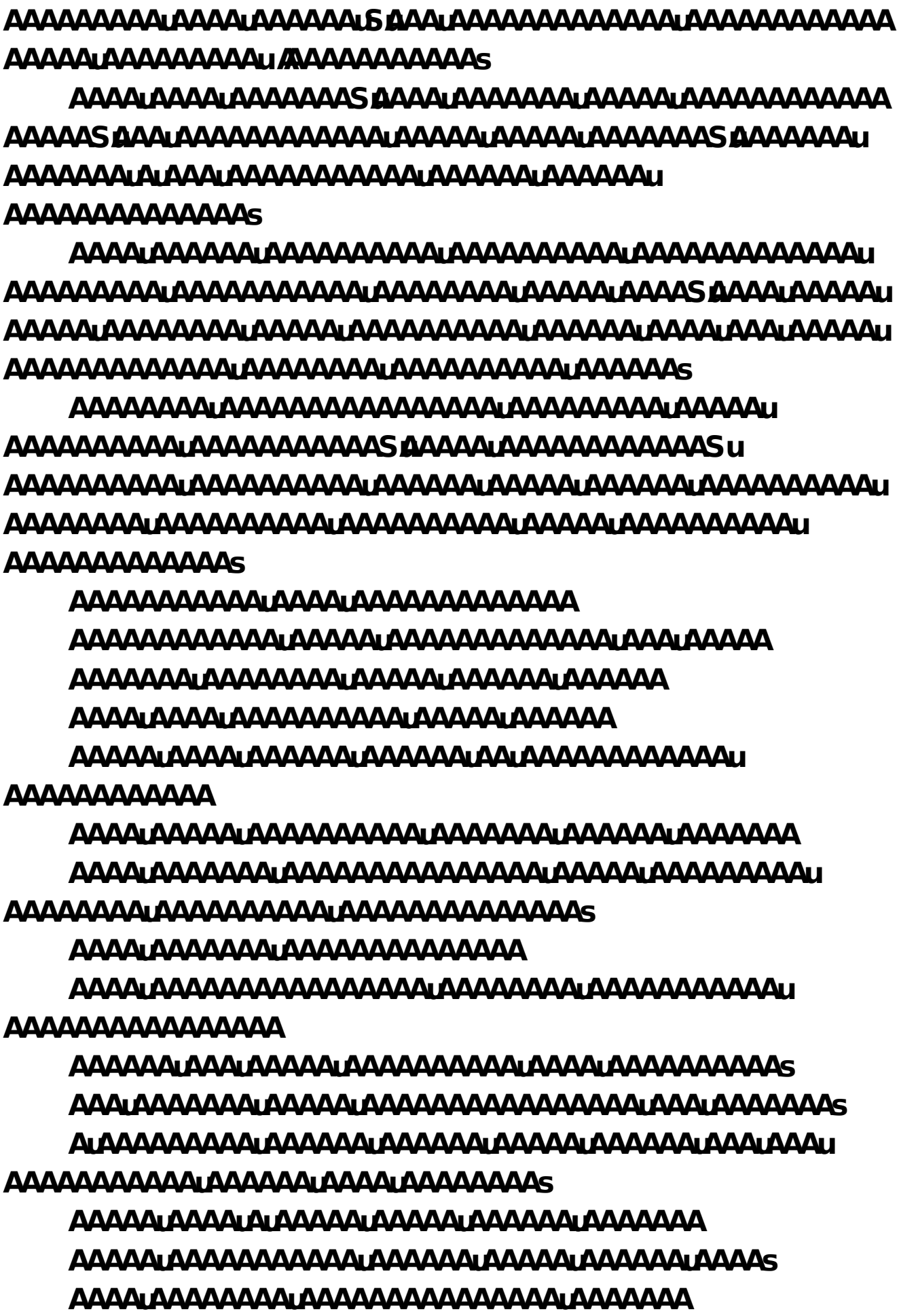

AAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAS
AAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAuAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAATpu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAps
AAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAuAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAATp
pAAAAAuAAAASuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAp
AAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs
AAAAAAASuAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAsuAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAuAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAApuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAb
pAuAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAAAAAASupAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAATuAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAuAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAATp
AAAAuAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAASpAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAbupAAAAuAAAAAAAASpAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASpAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAps
AAAAuAAAAAAAAAAAAASpAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAASpAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASpAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAASpAAAAAAAAu
AAAASpAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAb
pAuAAAAAAAAAuAAAAAAAASpAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAASpAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAsp
AAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAASpAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASpAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAsuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASpAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAs
AuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAASu
pAAAAuAAAAuAAAuAAAAAATpAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAASpAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAb
pAAASpAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAsp
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASpAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs
AAAAAASdAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAs
AAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAT
AuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAuAAAAuAuAAAoAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs
AuAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAA
AAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAuAAAAAs

AAAAAuAAA
AAAAuAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASdAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAD
AAAAAAASdAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAASdAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAA

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs
AuAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAD
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAASAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAASAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAASAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAASAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAs
AAAAuAuAAAAAAAAAAuMAAAAAAAAAuAAAAmAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAs

AAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs
AuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAbuAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAASuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAs
AAAAAuAAAuAAAAuAAAs
AAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
FAAAAAAAASuAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA1
MAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAm
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAuAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAASdAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASdAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAASu
AAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASdAAAAuAuAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAASdAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASdAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASdAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs
AAAAAAbdAAAAAAuAAAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs
dddddddddddAddddddAddddddddddd
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAASdAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAs
AuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAs
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAASAAAAAAAAuAAAAs
AAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAASAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAA
AAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAA
AAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAs
AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAA

AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAs

AAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAA

AAAAuAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAs

AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAu AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAA

AAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAs

AAAAAAu AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

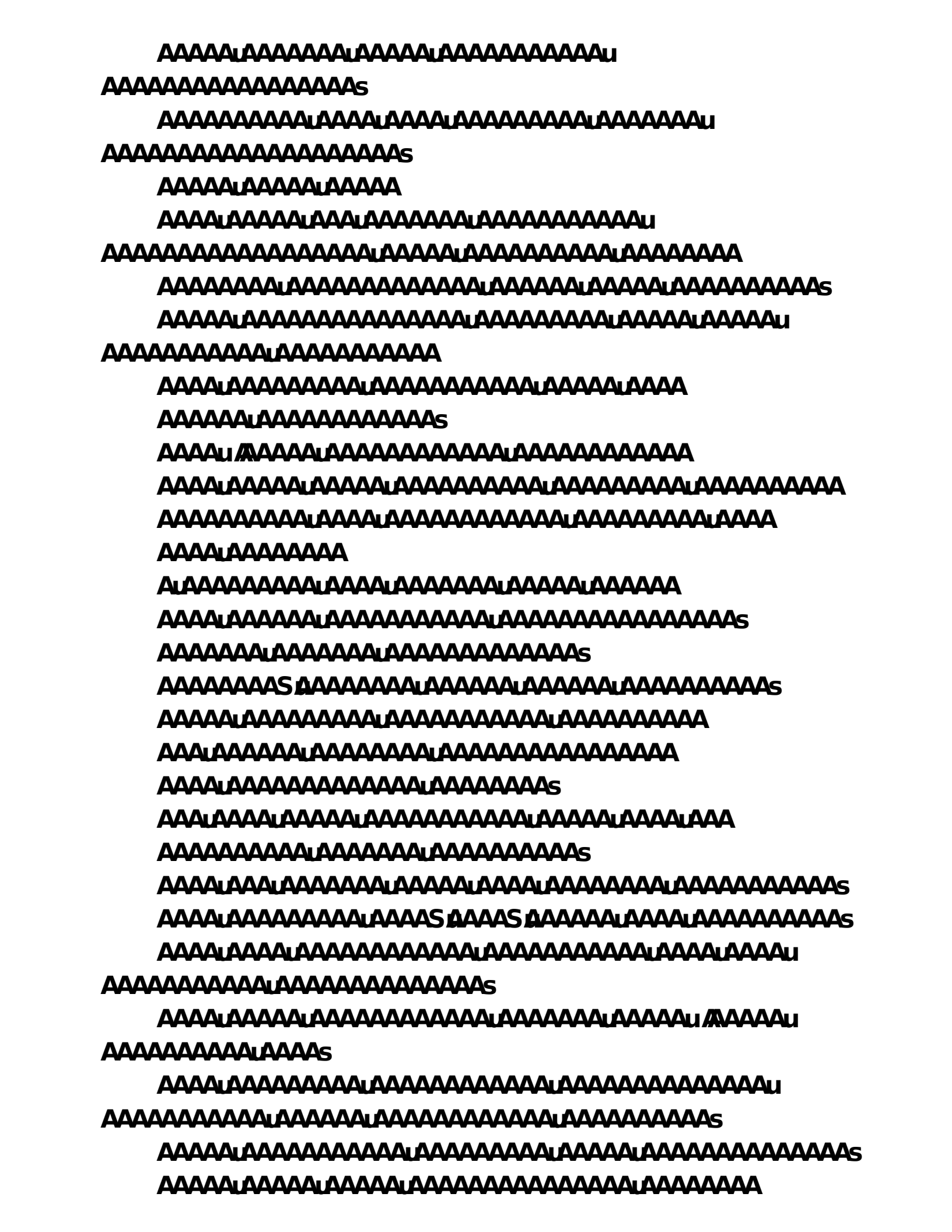
AAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAs

AAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAA
AuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAA
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAA
AuAAAAAAAAAAASuuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAA
AuAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAA
AAAuAAAAuAAAAuAAAs
AAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAA
AAAAuAAAAAAAAAs
AAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAASAAAuAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAuMAAAAuAAAAAAm
AAAAAA
AAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAT

AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAs
AAAAAAAASßAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs
AAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAA
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs
AuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASßAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs
AAAAASßAAAAAAASßAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAs
AAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAoAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAuAAAAA

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAA

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAA

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAT

AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAA AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAA

AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu/AAAAuAAAAuAAAAAAuAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAu/AAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAA AAAAAAb

pAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAu AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAu AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAp

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAupAAAAu AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAbuAAAAuAAAAAuAAAu AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAADuAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAu AAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAbuAAAAu AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAA AAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAASuAAAAu AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASu AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAO

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASupAAAAu AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAu AAAAAAAAApuAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAbuAAAAuAAAAAAuAAAAA AAAAAuAAAAuMAAAAuAAAAAAAAAuAAAAm

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAASupAAAAAAuAAAAAAAAAApu AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAASu AAAAuAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAb

pAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAp
AAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAs
AAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAA s
AAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAs
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAs
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAs
AAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAA
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAAuAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

AAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAASuAAAuouAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuou
AAAAAAAAAAAAAAT

AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAASuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAA

AAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAASuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAD

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAD

AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAA

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAT

AAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAASAAAAu
AAAAAAuAAAAs
AAAAAuAAAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASAAAuAAAA
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAASAAAAuAAAAu
AAAAAAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAb
pAAAAAASAAAAAADAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAADp
AAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAs
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAs
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAs
AuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs
AAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAs
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAuAAAA
AAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAA
AAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAASAAAAuAAAAAAAAAuAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAASu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAASAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs
AAAAuAAAAuAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAs
AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAs
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAs
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAuAuAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAA
AAAASuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAs
AA
AAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAA
ddddddAddddddddAddddAddddddddd
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAA
AAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAALuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAT

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAA

AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAASuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAs

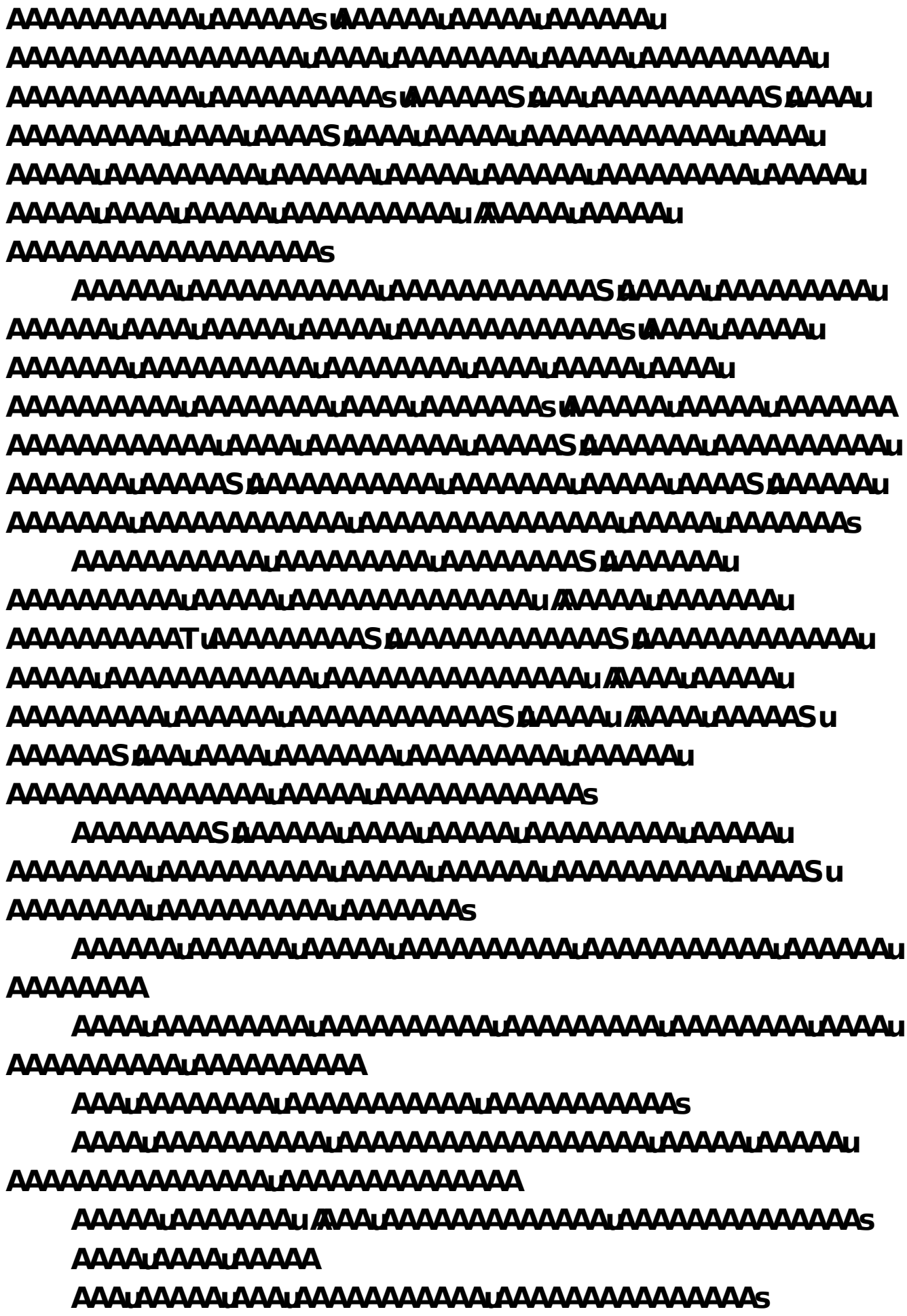
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAASuAAuAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAuAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAS AAAAAuAAAAAuAuAAAAuAAAAAAAAAAAAS u
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAAAAS AAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAS AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAS AAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAAS AAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAS u
AAAAAAAAAAAAAS AAAAAS AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAS u
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAS AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu AAAAAAAuAAAAS AAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAS AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAS AAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAS u
AAAAAAAAAAAAAAAAAAS AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAS AAAAuAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAsuAAAAAAAS AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs
AuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAA
pAAApuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAs
AAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs
AuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAs
AuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAuAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAuAAAAs
AAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAT
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAs
AAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAA
AAAuAAAAAuAAAAASAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAA
AuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAA
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAuAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAA
AAAAuAAAuAAAAAuAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAA
AAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAT
AuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAT
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAASAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAAASAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAAuAAASAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs
AAAuAAAAAuAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAsWAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu

AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAuAAAuAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAA
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAuAAAAD
AuAAAAAuAAAAAASßAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAASßAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAoAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAASßAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAASßAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASßAAAAAAAuAAAAAAAAAASßAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAT

AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAAu AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAASuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAS
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAASuAAAu
AAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAAAAAAAAS AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAS AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu AAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAS AAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAS AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAT uAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuMAAAAAAuAAAAAAAAAAmAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAS AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAS AAAuAAAAAuAAAAAAAAAS AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAAuAAAoAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAASAAAAu
AAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAT

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAA

AuAAAAAASaAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAs

AAAAAAAAAAAAuAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAA

AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAA

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAA

AAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAuAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAA

AAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAA

AuAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAA

AAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

uAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuDAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuD

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAs

AuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAuAAAAAuAAAAASuAAAAAuAAAA

AAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAuAAAAAT

AAAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuG:VuAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAb

AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

EuEuE

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

EuEuE

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

EuEuE

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAA

EuEuE

AAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

EuEuE

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAA

AAAAAuAAAAu/AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAA

EuEuE

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAA

AAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAs

AAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

EuEuE

AAAAAAAuAAAAAAAuAAA

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAs

AAAAuAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAA

EuEuE

AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAAAuAAAAAs

EuEuE

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAA

EuEuE

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAs

EuEuE

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAs

EuEuE

AAAAAuAAAAAASAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAA

EuEuE

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

EuEuE

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAs

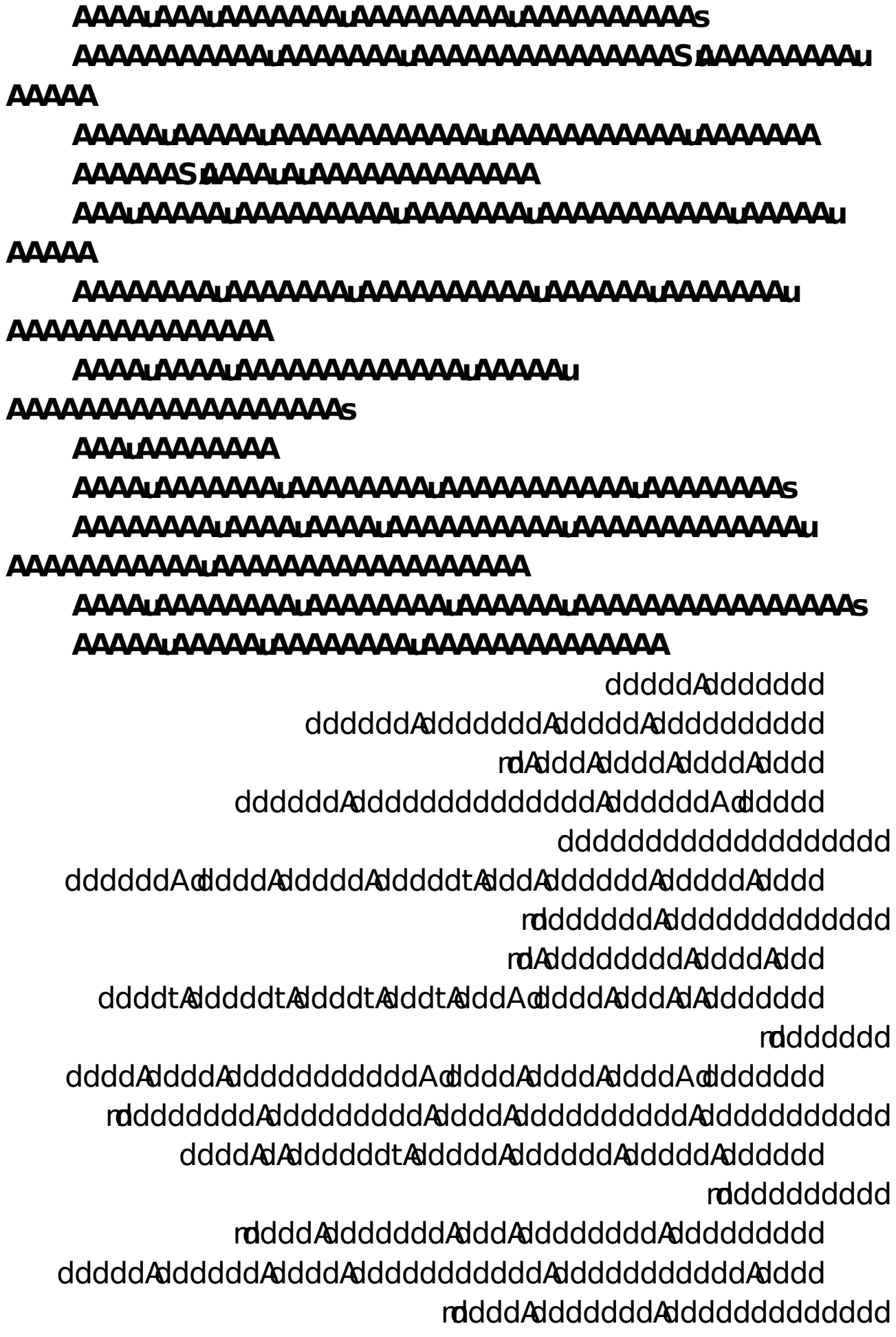
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA

EuEuE

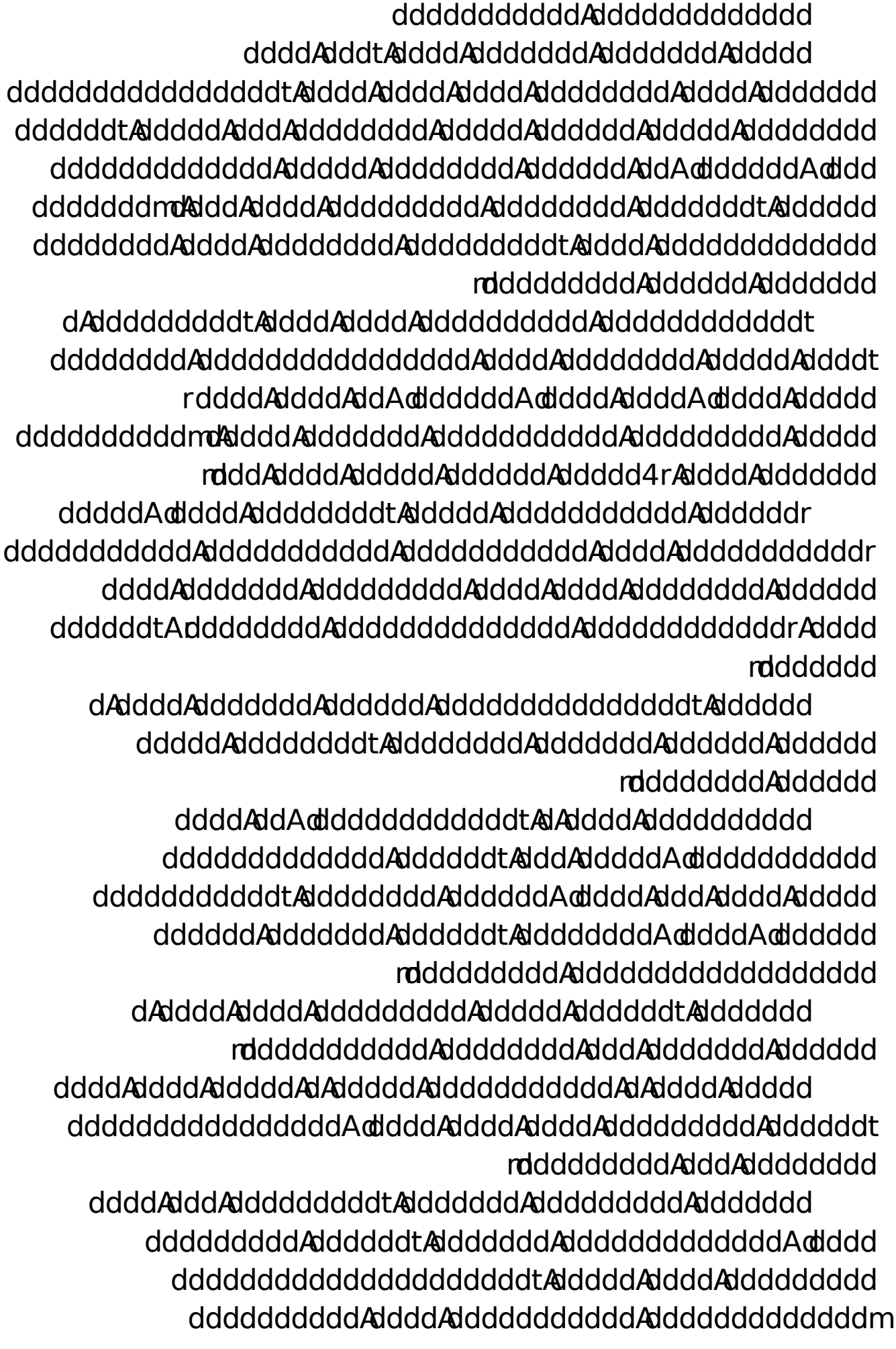
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

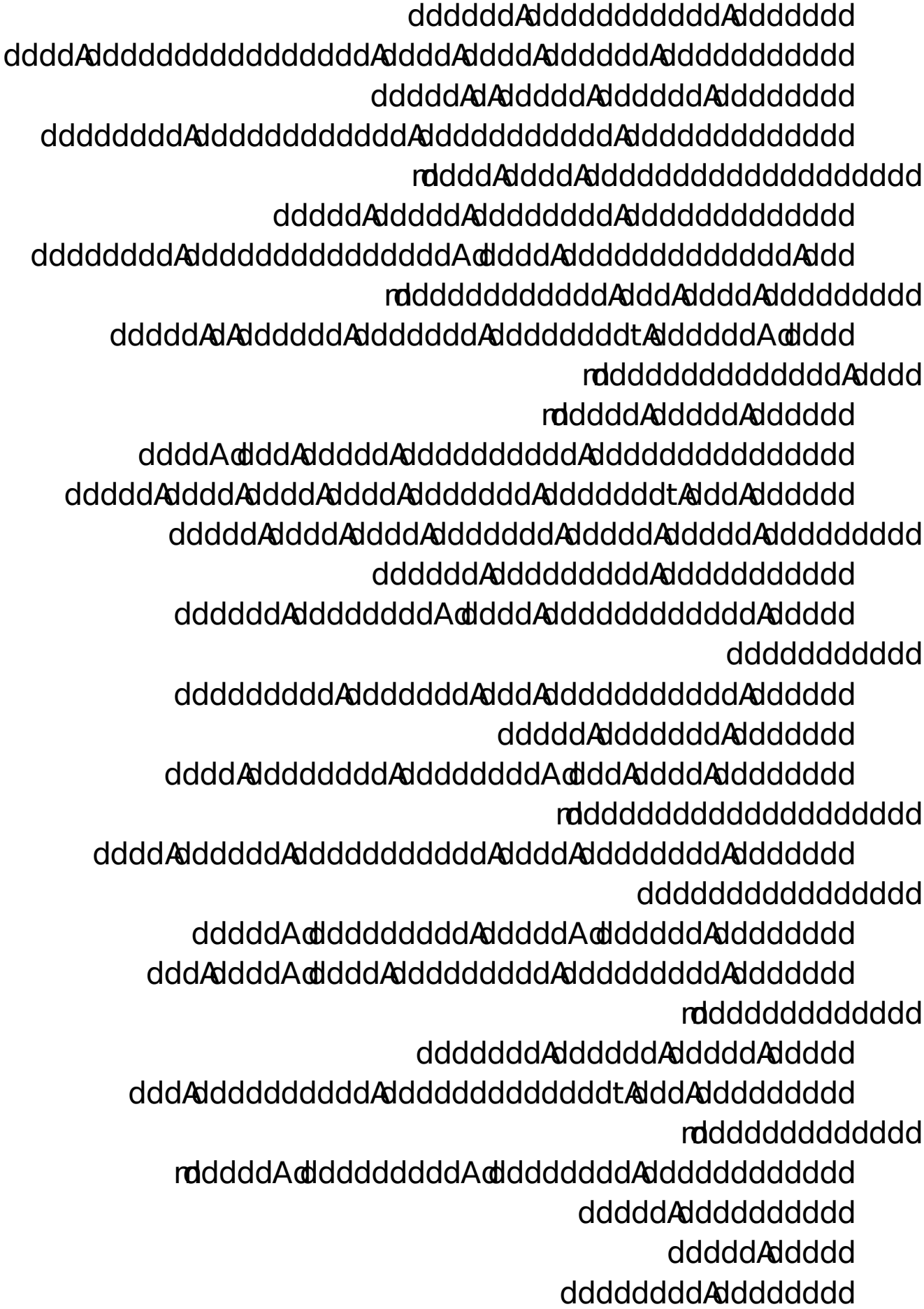
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAA
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAS AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AuAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

ddddddAdddddddAddddddddddddddAddddAdddddddddddd
mddddddddddAddddAddddddddd
ddddAdAddddAddddddddddddtAddddAddddddAdddddddd
mdddddddAddddddddddddAddddddddddd
ddtAddddddAdddddddddAddddAddddddtAdddAdddddddd
ddddddAddddddddddddddddd
dddAdddddAddddddddddddddAdddAddddddAdddddddddddd
mddddAddddddddAdddddAddddddddddd
ddddAdddddddddAddddddddAddddddddddAddddddAdddddd
mdddddAddddAdddddddddddddddd
ddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddddtAdddAddddd
mdddddAddddAddddddddAddddddddddAddddAddddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddAdddddAdddddddAdddd
mdddddddddAdddddAddddddddAddddAddddddd
ddddAddddddddddAddddddddddAddddddddAdddddddddddd
mddddAdddddAdddddddddAddddddddddd
dddAddddddddAddddAddddddAddddddddAdddddddddddd
dddddddAdddddddAddddddddddddAddddddddddddddAdddd
mddddAdddddddddAddddAdddddddddddddAddddddddddAdddddddd
ddddddAdddddddddddddAddddddddddAdAddddddAdddd
mdddddddddAdddddAddddddddddddAdddAdddddddd
ddddAdddddddddAdddddddddAddddddddddddddtAddddddd
mdAddddddAdddAdddddddddddddd
dddddddAddddAdddAdddddAddddAdddddd
ddddAdddddddddddddddAddddddddAddddAdddAddddd
mddddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddd
dddddAdAdddddddddAdddddAddddAdddddddAddddddd
ddddAdddddddddAddddddddAddddddAdddAddddAddddAdddd
ddddddddAddddAdddAdddd
ddddAddddAddddddddddddddAdddAddddddddddAdddd
mddddddddddddd
dddddAddddAddddddddAdddddddddddtAdddddddAddddddd
mddddddddddAddddddddddAddddddddddddd
ddddAddddAddddddddddddddddddAdddddddddddddAdddd
mdddddAddddddddAddddddddddd

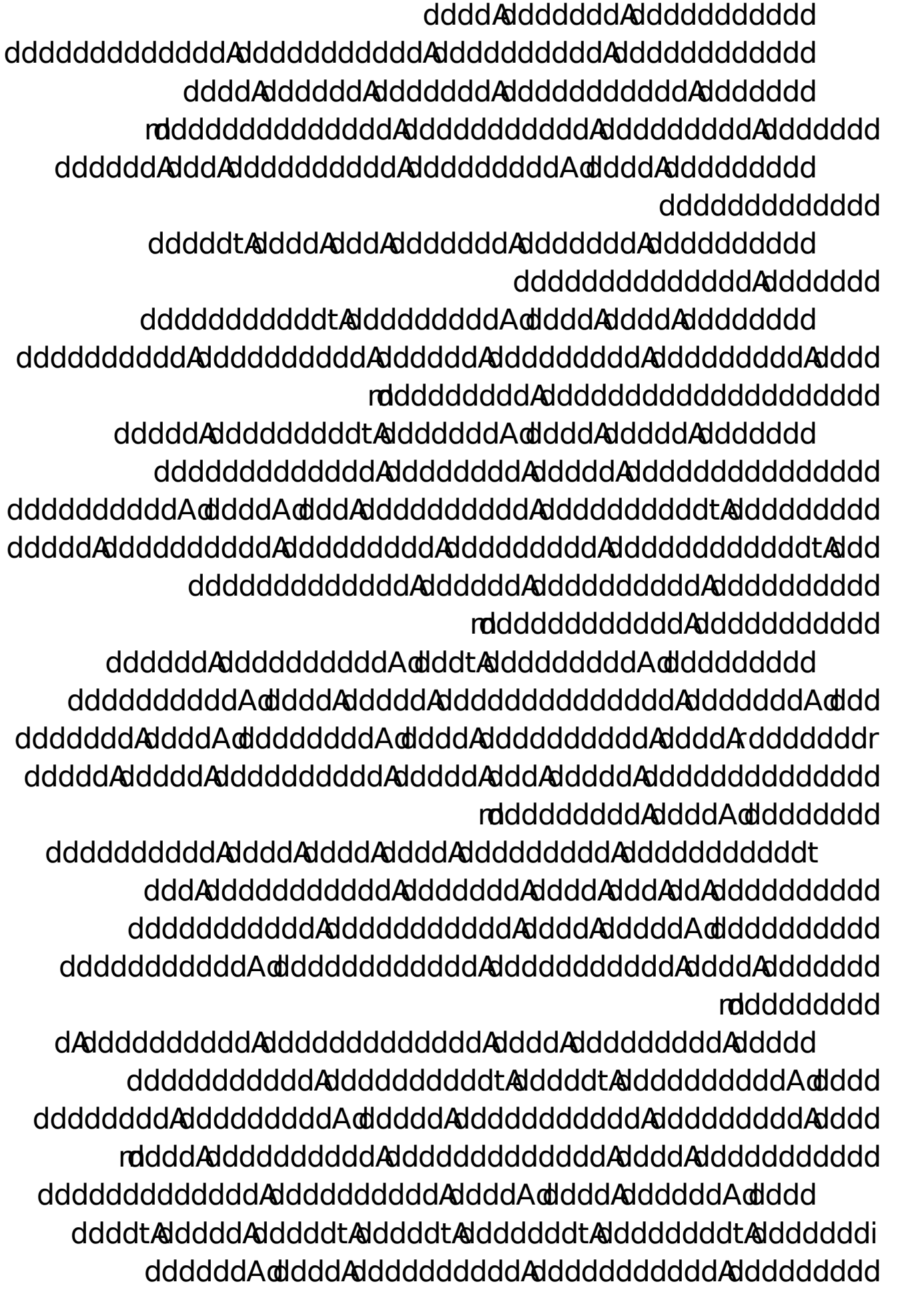
ddddddddddddddtAddddAddddddddddAddddddddddddAddddd
ddddddddAddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddddAddddAddddd
ddddddAddddddAddddAddddddddAddddAddddddddAddddddd
Mddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddAddddddAddddddddddddr
ddddAddddAddddddddddAddddddddtAddddAddddddddddddAddddd
ddddddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddtAddddd
dAddddddddddddAddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddd
ddddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddd
ddddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddAddd
ryddddddddddddddddd
mddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddddd
dddAddddAddddAddddddddddAddddddddddddddd
ddddAddddddddAddddddddddd
mddddddddddAddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddddddddd
dddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddd
mddddddAddddddddAddddddddAdddAddddAddd
ddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddddddd
ddddddddddd
ddddAdddAddddAdddAddddddd
dddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddddd
ddddAddddddAddddAddddddddAddddddddddddddd
ddddAddddddddddAddddddAddddddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddddddddd
dddddddddddddAddddd
ddddddAddddddddAddddddddd
ddddddAddddd
ddddddAddddddddAddddddd
ddddAddddddddAddddddddddddAddddddAddddddddddddddd
mddddddddtAddddAddddddAddddddddddddddddd
dddddAddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddAddddd
mddddddddd
ddddddddddAddddddAddddddAddddddddddd

ddddAddddddAdddddddddAdddddddddtAdddddAdddddd
ddddddddDAddddddddddtAdddAddddddddAddddddddddAdddd
mdddddddddddddddd
ddddAddddAddddddddAddddddddAdddddddAdddd
mdddddddAdddddAddddAdddddd
dAddddAdddddddd
dddddAddddAdddddddAdAdddddddddddddddAddddd
mddddddddddddddddddddd
ddddddddtAddddAddddAddddAddddddAddddAdddddAdddd
mddddddAddddddAddddd
ddddddAddAddddAdddAdddddddd
ddddAdddddddddddddAddddddddddtAdddddAddddAdddd
mdddddddAddddAddddddddAdddddddddd
ddddAddddddddAdddddAddddddAdddAddddddAdddddddd
mdddddddddddddd
dddAddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddAdddd
mddddddddddddddddd
dddddAddddAddddAdddddAdddddddddAddddddddd
mdddddddddd
dddddAddddAddddAddddddddAddddddddddAdddddAddddd
ddddddddAdddd
ddddtAdddddddddAddddAdddddddddddd
ddddddddddddddddddAdd
ddddAddddAddddddddddAdddddAdddddAdddddddddd
mdddddddddd
ddddAddddAddddddddddddddAdAdddddddddddAddddd
mddddddddAdddddddddddddddd
dddddAddddAddddAdddAddddddddddddAddddddddd
dddddAddddddddddAddddddddddd
dddddddAdddddddAddddAdddddddddAddddddddAddddd
mdddddd
dddddAdddddtAddddddddAddddAddddddAddddddddddd
dddddddddd
dddAddddAdddddtAdddddtAddddAddddAdddddddddddAdddd
mdddddddddd

ddddddddtAddddAddddAddddddddAddddddddddddddddd
ddddAddddAddddddddAddddddddddddAddAddddddd
ddddddddddddddd
ddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddddd
dddddAddddAddddAddddAddddddddAddddAddddddd
mddddddddddd
ddddAddddAddddAddddddddddAddddddddtAddddAddddd
mddddddddAddddddddd
mddddAddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddd
dddAddddtAddddAddddAddddddddAddddAddddddddddd
mddddddAddddddddd
ddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddddAddddd
mddddAddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddddd
mddddddddddAddddddddAddddddddd
mddddddtAddddAddddddddddd
mddddddtAddddAddddAddddddddddddd
ddddAddddddddddddddddtAddddAddddAddddddddddddq
mddddddddddddd
ddddAddddddddddAddddddAddddAddddAddddddddd
mddddddddAddddddd
ddddddddAddddddAddddddddddAddddAddddd
mddddddddddAddddddddd
ddddddddAddddddAddddddddddddddddddddddddd
mddddddddddddddAddddddddd
dddddddAddddAddddddddddAddddddddddddddddd
ddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddd
mddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddd
dddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddd
ddddddd

ddddd

ddddddddddddddAddddAddddddddddddAddd

mddddddddddddAddddddddddd

ddddddtAddddddtAddddddtAddddddAddddAddddd

ddddddddddddAddddddddAddddddAddddddddAddd

ddddddddddtAddddddAddddAddddddddddAddddddddd

ddddddddddtAddddAddddddAddddAddddddAddddddAddddAddd

ddddddddAddddddddddddAddddddAddddddddAddddddd

mddddAddddddAddddddAddddAddddddAddddddddAddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddAddAddddAddddAddd

mddddddAddddddddddddAddddddddddddddddd

ddddddtAddddAddddddddAddddAddddAddddddd

ddddddddddddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddd

ddddddddddddddddAddddAddddAddddAddddAddddddddAddr

mddAddddddddddAddddddddddddddddd

mddddAddddAddddAddddddddd

mddAddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddd

dddAddddddddddddddAddddddddddAddddddddddddddd

mddddddddddddd

AddddAddddddddddddAddAdd

ddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddAddddddddd

mddddddddddddAddddAddddddddd

ddddddAddddddAddddAddddddddddddddddAddd

mddddAddddddAddddAddddddddddddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddddddddddddAddddd

ddddddAddddddAddddddAddddAddddddddddAddddAddddd

mddddddddddddddd

ddddddtAddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd

mddddddddd

mddddAddddddddddddddddddAddddAddddddddddd

mddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddd

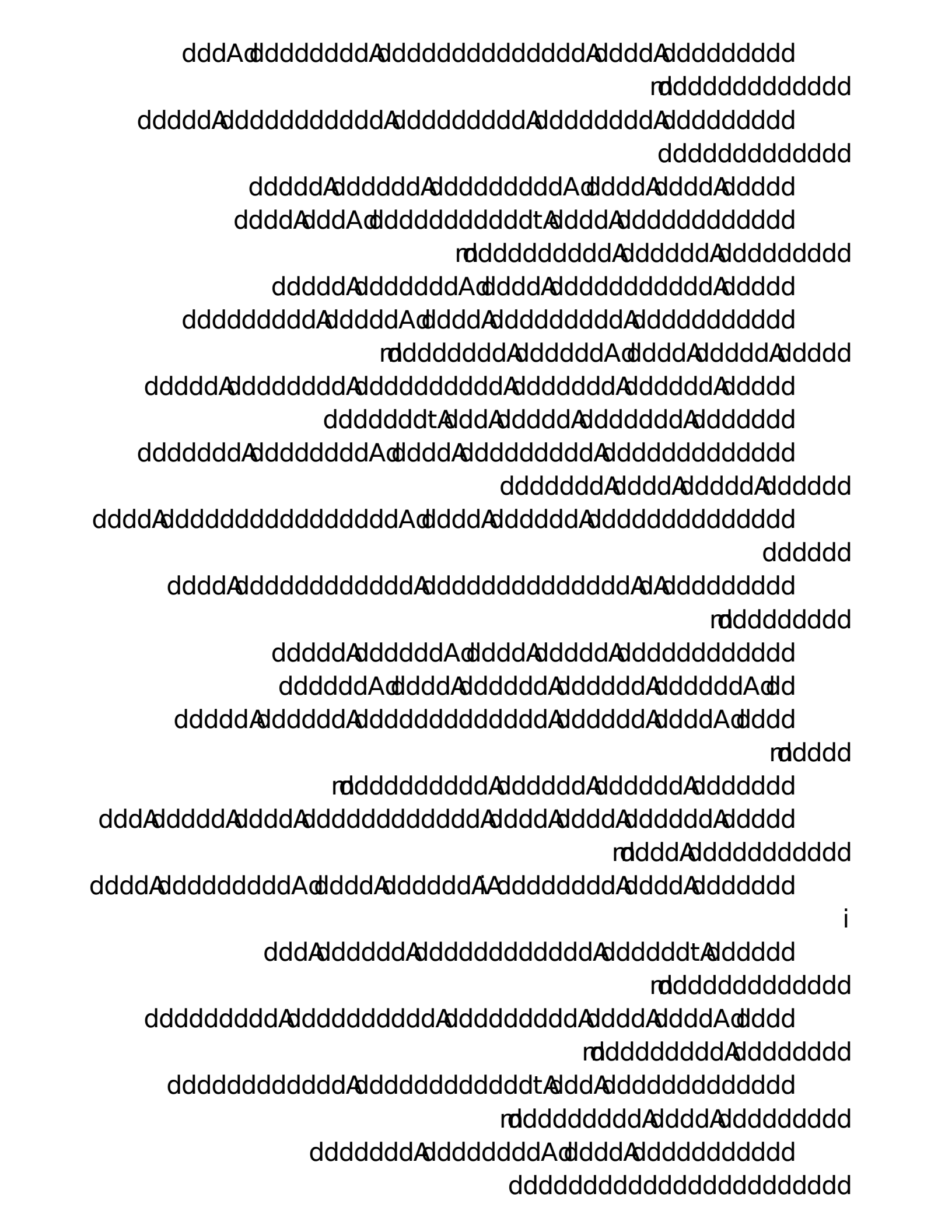
ddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd

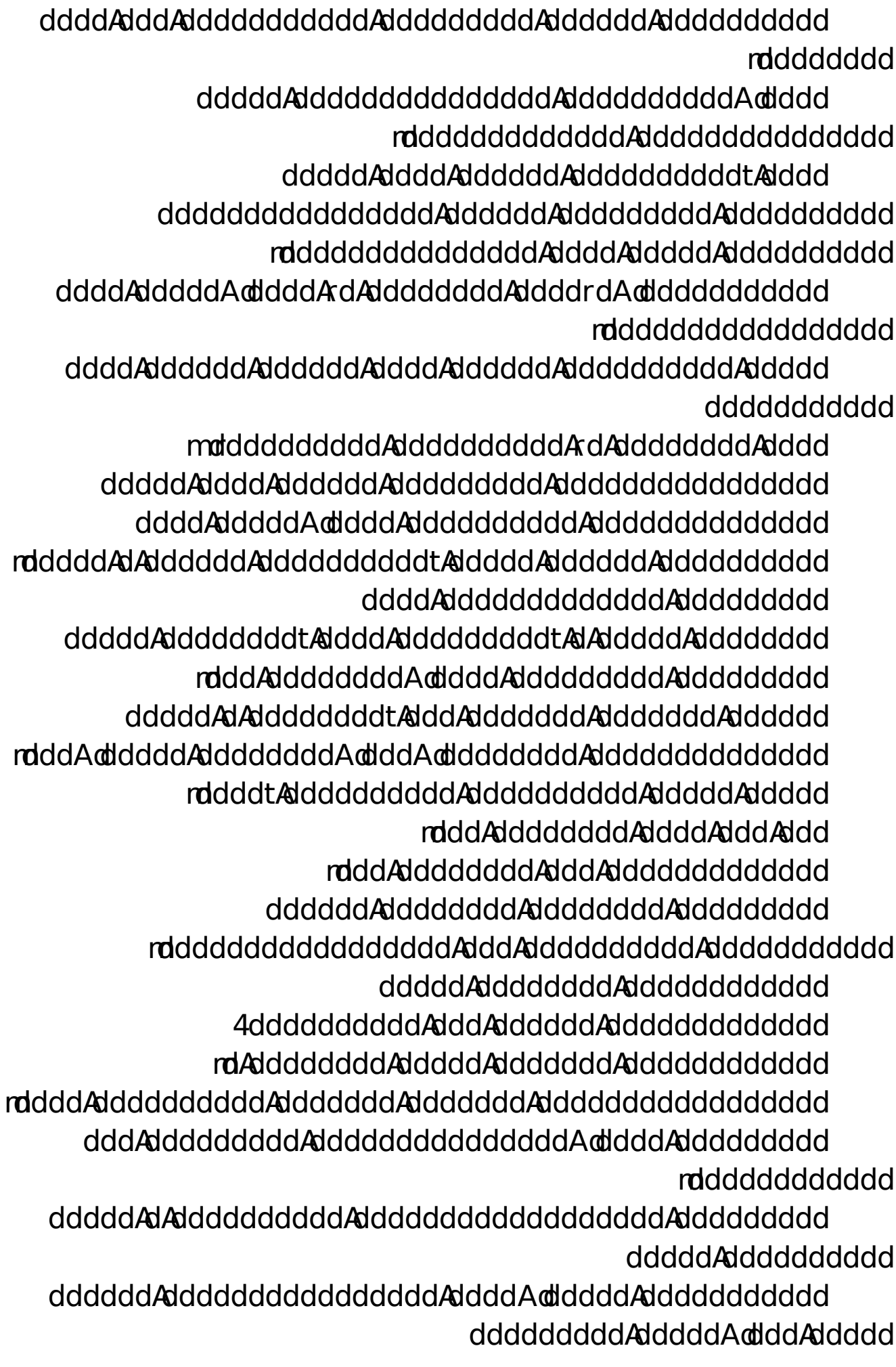
dddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd

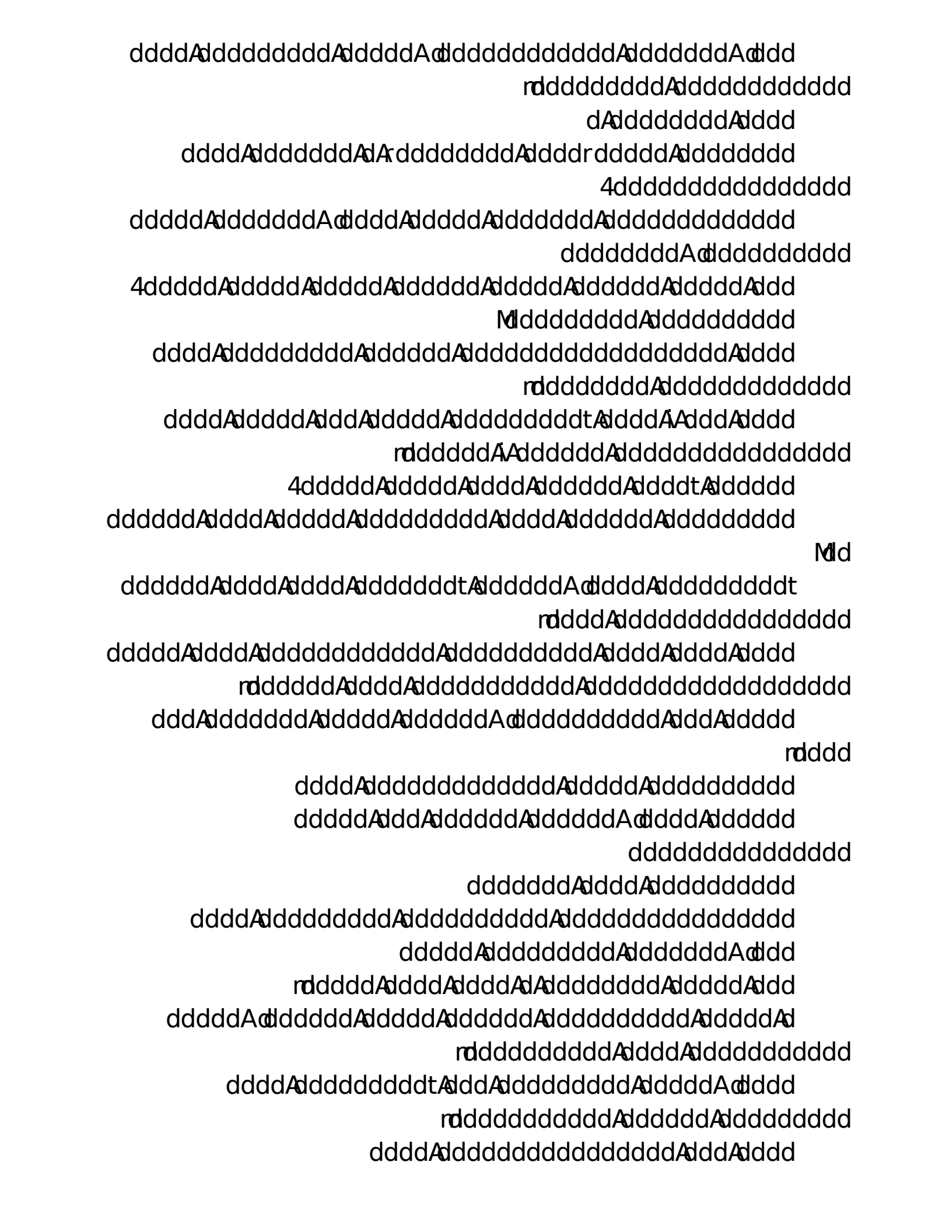
dddAddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddd

mddddAddddddddddAddddddddddddddddddddd

ddddddddddddAddddAddddd

ddddAddddddAddddtAddddtAddddddAddddAddddddddddd

mddddddddddAddddddddddd

ddddddAddddddddddddAddddddAddddddAddddddddddd

mdddAddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddddd

ddddddddAddddddddddAddddddddAddddddAdddAddddddddAddd

4ddddddddd

4ddddddAddddddAddddddddAddddAddddddAdddAddddddddd

ddddddAddddddAddddddtAddddddddddddddAddddAddddddd

y4ddddddddddddAddddd

ddddAddddddddddAddddddddddAddddddAddddddddAddddddddd

ddddddddddd

mdddAddddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddddd

ddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddddddd

ddddddddAddddddd

dddAddddddddddtAddddddddAddddddAddddddAddddddd

mddddd

dddAddddAddddddddd

ddddddddddtAddddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddd

ddddddAddddddddd

ddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddAddddddd

ddddddddddddAddddddddddddd

ddddddAddddddddd

dddAddddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddd

mddddddddddd

ddddddtAddddddAddddddAddddddddddd

ddddAddddddAddddddAddddddddddddddd

mddddAdddAddddddddddddAddddddddddddddddd

ddddAddddddAddddddddddAddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddAddddddAddddddddddd

ddddddddAddddddddd

ddddddtAddddAddddAddddddAddddAddddddAddddAddddddd

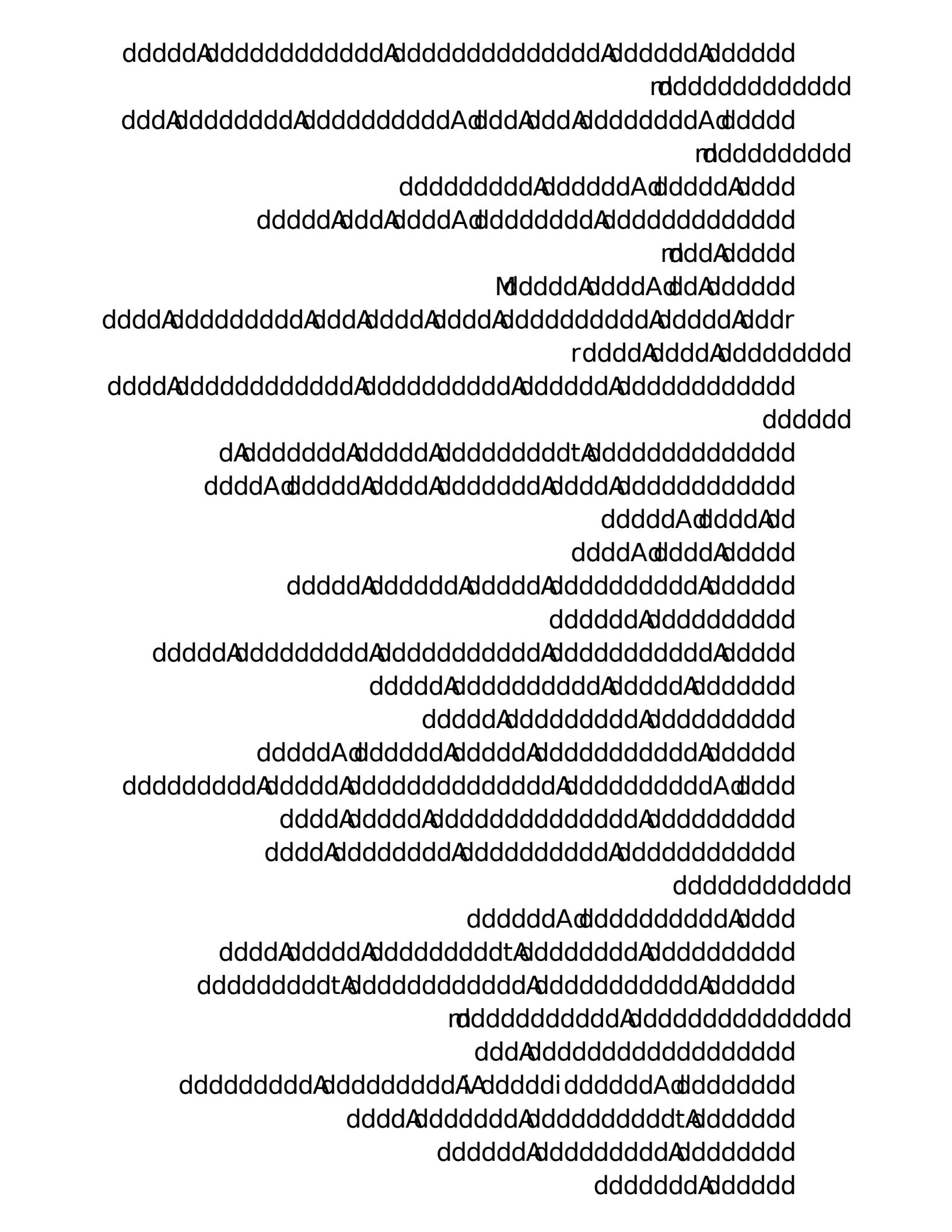
mddddddddddAddddddddddddd

ddddddAddddAddddddAddddddAddddddddddd

ddddddddddddddd

ddddddtAddddddAddddddddddAddddd

mdAddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddd
ddddddAddddddAddddAddddddAdd
mddddddAddddddddAddddddAddddddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddAddddddAddddddddddddd
ddddddddAddddddddAddddddddAddddtAdddd
ddddddddddddAddddddAdddd
dddddAddddddddddAddddddAddddddAddddddddddddd
ddddddAddddAddddddddddAddddddAdddd
ddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddddAdddd
ddddddddddd
ddddddAddddAddddddAddddddddddddddd
ddddAddddddAddddddAddddddddAdddd
ddddddddddddddddddddddddddAddddAddddddddddddd
mddddddddddddd
yddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddd
ddddddAddddAddddddd
ddddddAddddddAddddAddddddd
ddddAddddddAddddddddddddddd
ddddddddddAddddAddddddd
ddddddAddddddddddddddddddd
ddddddddddddddAddddddddd
ddddddddddddAddddddddddddddAddddddddddddd
ddddddddddddddAddddddddd
ddddAddddAddddddddAddddddd
ddddddddAddddddddddddddddd
ddddddAddddddddAddddddddAddddddAddddd
ddddddAddddddAddddAddddddddddd
ddddddAddddddAddddddddddddddAddddAddddAddddt
y4dddAddddddddAdddddd
ddddAddddddddddAddddddddAddddddddd
ddddddAddddddddAddddddddddddddddddddd
yddddddddAddddddddddddddAddddddddddddd

ddddddddddAddddddddAddddAddddddAddddAddddddddd

dddddd

mddddAddddAddddddddddddd

dddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddd

ddddddddddddddd

ddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddd

ddddddddddAddddAddddddddddddddddddd

AddddAddddddddddAddddddAddddddd

dddAddddddddddddAddddddddddddddAddddddddddddd

mddddAddddddddddAddddAddddddddd

ddddtAddddddddddAddddddddAddd

ddddddddddAddddddddddddAddddddddd

mddddddddddddddddAddddddddddddd

dddAddddddddddddddddtAddddddAddddddAddddddddd

mddddddddddddd

dddddd

mddddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddAddddddd

tddddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddddAddd

dddAddddddddddddAddddddddAddddddAddddddddddddd

ddddddAddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddd

ddddddAddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddd

ddddddAddddddddddddAddddddAddddddddddddddddt

mddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddddd

MddddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddAddddddd

ddddddddddddddddAddddddddddddddddddAddddddddAddddd

ddddddddddddddd

ddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddd

dddddddddd

ddddddAddddddddddddddddddddAddddddddddddddAddddd

mddddddddAddddddddAddddddAddddddd

ddddddddAddddddddddddAddddddAddddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddddddddd

ddddddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddddddddddd

ddddddddddddd

ddddAddddddAddddd

ddddd A ddddddd A ddddddddddddd A ddddddddddddd

dddi ddddddddddd A ddddddd A ddddddddddddd

ddddddd A d dddd A ddddddddddd A ddddddd A d dddd

ddddddddddddd

ddddddd A d dddd A ddddddddddd A ddddddddd A d dddd

ddddddddddddd

ddd A ddddddddddd A ddddddddd A ddddddddddd

dddd A ddddddddddd A ddddd A ddddddddddd

ddddd A ddd A ddddddddddd A ddddddddddddd

dddd A ddddddd A ddddddddd A d dddd A ddddddddd A ddddd

m ddddddddddddd

ddddd A ddddddd A ddddddd A ddddddddd A ddddd

m ddddddddddddd

ddddddddd A ddddddd A ddddddd A ddddddddddddd

ddd A ddddddddtA dddd A ddddddddddd

dA ddddddddd A ddddd A ddddddddddddddddddd A ddddddddddd

ddddd

dA ddddddddd A ddddddd A ddd A ddddd A ddddddddddddddd A ddddd

ddddddddddddd A ddddddddd A dddd A ddddddd

ddddd A ddddddddd A ddddddddd A ddddddd A dddd A ddddd

m ddddddd

ddddd A ddddd A ddddddddd A dddd A ddddddddddd A ddddddddddd

ddddddddddddddd A ddddddddddd A ddddddd A d dddd

dA d ddddddddd A dddd A ddddddddd A ddddd A ddddddd A ddddddddddd

m ddddddd A ddddddddddddd

ddddd A ddd A ddddddddd A ddddddddd A ddddddd tA ddd A ddddddddd

m ddddd A ddddddddddddddd A ddddddd

dddd A ddddddd A ddddddddddd A d dddddd

ddddd A ddddd A dA ddddddddd A ddddddddd A ddddd A ddddddd

m ddddddddddddd

dddd A ddddddddddddd A ddddd A ddddddddddddd A ddddddddddd

m ddddddddddd

dAddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddd

ddddddddAddddddddddd

dddAddddddddddddAddddddAddddddAddddddddddd

dddddd

ddddddAddddAddddddddAddddddddtAddddAddddddddddddd

mddddddddddAddddddddddddddd

ddddddddAddddddAddddAddddddAddddd

ddddddAddddddddddddddddddAddddAddddddddddddddd

ddddddddAddddddd

ddddddAddddAddddddddtAddddddAddddddAddddddAddddd

ddddddddAddddddd

dddddAddddddddddAddddddddddddddddddddtAddddd

mddddAddddddAddddd

mddddddddddAddddAddddAddddddddAddddAddddddddd

mddddddAddddddddAddddddddddd

ddddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddd

ddddddAddddddddAddddddddddddddAddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddAddddddAddddddddddd

ddddddddddAddddddddddddddtAddddddAddddddddAddddd

mddddddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddddd

ddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddd

ddddddddd

ddddAddddAddddAddddddAddddddddddAddddd

mddddddddddddddd

ddddAddddddddddddAddddAddddddddddddd

mddddAddddddAddddddddddAddddddAddddAddddddd

ddddddddAddddddAddddddddddddd

ddddddAddddddAddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddAddddAddddAddddddddtAddddAddddAddddd

ddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddAddddd

ddddAddddddAddddddddddddAddddddddddtAddddAddddddd

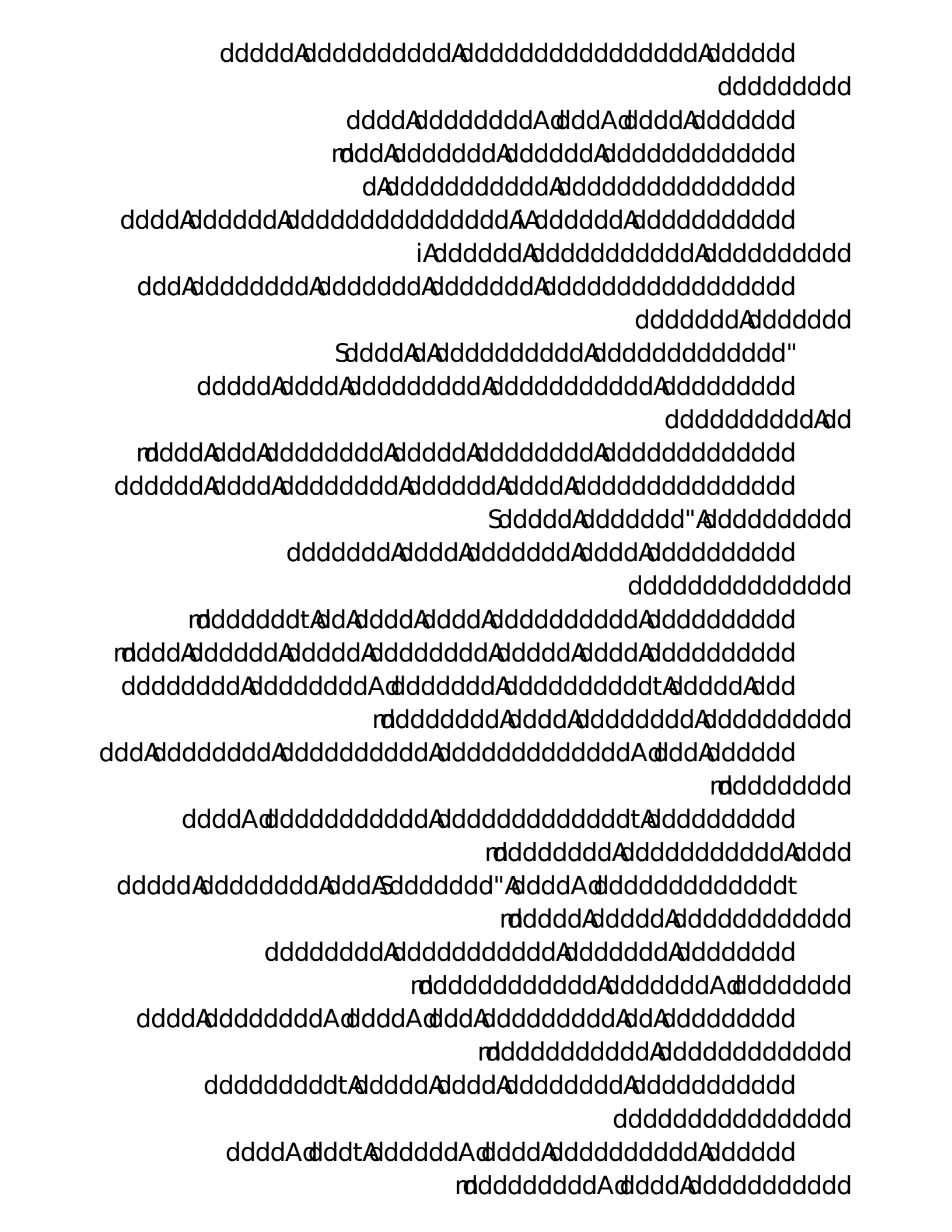
ddddddddddd

ddddAddddAddddddddddddAddddddAddddddddddddddddd

mddddAddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddddd

ddddAddddddddAddddddddddddddddddAddd

ddddddddAddddddddddAddddAddddAddd
ddddddddddddArddddAddddddddddAddddddddddddddrAddd
mddddddAddd
ddddddddddddddAddddddddAddddddddAddddAddd
mddddddddddddAddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddddddd
ddddAddddddAddddddddddddAddddddddd
ddddddddddddddddAddddAddddAddddddAddddddddd
mddddddddddddd
ddddAddAddddddAddddddAddddddddAddddddddddd
mddddddddddtAddddddAddddddddAddd
ddddddAddddddddtAddddAddddAddddAddddddddAddddd
mddddddddddddd
dAddddAddddddAddddddddddddddddddddddddddddAddddAddd
mddddddddddddd
mddddAddddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddAddddAddddd
ddddddAddddAddddddddddddddAddddd
ddddddAddddAddddddAddddAddddAddddAddddAddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddMdAddddddddAddddddddddddddddAddddddddddd
ddddddAddddddddddddAddddddddtAddddddAddddAddddddd
ddddddddddddtAddddddddAdAddddddddddd
mddddddddAddddddddddddd
ddddddMdAddddddAddddAddddddAddddddddAddddddd
ddddddddddddtAddddddddAdAddddddddddd
mddddddddAddddddAddddAddddAddddddddddddddddd
mddddddddAddddddAddddddddddddddddddddddddddd
mddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddd
mddddAddddddddddddAddddddAddddddddAddddddd
mddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddddddd

ddddd A ddddddddddd A ddddddddddd A ddddddd A ddddddddddd

mddddddddddd A ddddddddd

ddd A ddddddddddddd A ddddddd A ddddddddddd

mddddddddddddddd

mddddddd A ddd A ddddddd A ddddddddd A ddddddd A ddddddd A ddddddd

ddd A ddddd A d ddddd A d ddddd A d ddddddddd A ddd A ddddddd

mddddddd A ddddddddddddd

M ddddddd A ddddd A d ddddddddddddd A ddddddd

dddt A ddddddddddd A ddddddddd A d ddddd A ddd A ddddddd A ddddd

4ddddd A ddddddddddddd

M ddddddddd A ddddddddd

ddddddddddd A ddddddddddddddd A ddddddddddd A ddddddddddd

mddddd A ddddddd A ddddddddddddddd A ddddd

ddddddd A ddddddd A ddddddddd A d ddddddddd A dddd

ddddddddddddddd A dddddd

ddddd A ddddd A ddddddddd A ddddddddddddddd A ddddddddddd

m A ddddd A ddddd A ddd A ddddddd A ddddddddddd A ddddddddddddd

ddddd A ddddddddddd A ddddddd A ddddddddd A d ddddd A ddddddd

mddddd

ddd A ddddddddddddd A ddddd A ddddddddd

ddddddddddddddddddddddd A d ddddd A ddddddddddd A ddddddddddd

mddddddddddddd

M d A ddddd A ddddd

4ddddd A d A ddddddddddddd A ddddddd A d ddddddddd

M ddddddddddd A ddddddddd

ddddd A ddddddddddd A ddddddd A ddddd A ddddddddddd

ddddd

ddddd A d A ddddd A ddddddddd t A ddd A ddddddd A ddddddd

ddddddddd

mddddddd t A ddd A ddddd A ddddd A ddd A ddddddddd

ddddd A d A ddddd t A ddd A ddddd A ddddddddddddd

ddd A ddddd A ddddd A d ddd A ddddddddddd t A ddddddddd A ddddd

mddddt A ddddd A d ddddd A ddddddddd A ddddddddddddddd

M ddddddd A d ddddddddd A ddddddddddd

4d A ddddddddddddd A ddddddd A ddddd A ddddddddddd

MdddddddddAdddddddddd
dAddddddddAdddddAddddddddAddddAddd
mdddddddddddd
dddddAddddddddAddddddddAddddddddAdddddddddddd
dddddddAdddddddd
ddddddddAdddddAddddd
dddddddddtAddddddddAddddddddddddAdddddAddddddddd
mddddddddddddddAddddAddddddddddddd
dddddAdddAddddddddAddddddddAddddddddddd
ddddddddddddAddddAdddddAdddddddddddAdddddd
dddddddddddd
dddddAddddtAddddddddAddddddddAddddAddddddAddddd
mddddddddddAddddddddAddddddddAdddddddddddAdddddddd
dddddtAddddddddddtAdddddtAdddddtAddAddddAddd
dddddddd
dddddddddtAdddddAdddAddddddddddAddddddtAddddddt
dddddddddtAddddddddAddddAdddddddddddAdddddddd
mdddddddd
MddAdddddAdddddddddd
4dddddAddddddddddddAddddddddddAdddddAddddAdddddd
MdddddddddAdddddddddddd
dddddddddddAddddddddAddddAddddAddddddddtAddddd
mddddddddddAddddddddAddddddddddddddd
dddddAddddddddAddddddddddddtAddddddddtAdddddAdddd
ddddddAdddddAdddd
dddddAddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddAdddddddd
mddddddAdddddddd
dddddAddddAdddddddddAdddddddddddAddddAdddddddddAddddd
mddddddAddddddddAdddddddddAdddddd
dddddAdddddAddddddddddddAdddddddddAddddAddddddddd
mddddddddddAdddddddddtAddddAddddAddddddAddddddddddd
dddddAddddddddtAdddddAddddddddddAddddddddAddddddddd
dAdddddAddddAddddAddddAddddddddddddAdddddddddd
ddddAddddddddddtAdddddAddddAdddddddddddAddddddddddd
mddddAddddAdddddddddddddd

dddddddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddddddddd

ddddAddddddddddAddddddddddddAddd

dddddAddddddddddtAddddddAddddddAddddddddddAddddddddddt

mddddddAddddddddddddddAddddddAddddddddddAddd

ddddAddddddAddddAddddddddddddddddAddddddAddddddddd

mddddddddtAddddAddddddAddddddddddddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddAddddddddAddddddd

mddddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddd

ddddddiddddddAddddddAddddddddd

ddddddAddddddAddddddAddd

ddddddAddddddddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddddd

Mddddddd

ddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddddddAddddddd

mddddAddddddAddddddddddAddddddddddddd

ddddddAddddddddddddddAddddddddddAddddddddddddddd

ddddddddddddddd

ddddAddddAddddAddddddddddddddAddddAddddddddddd

ddddddddAddddddAddddAddddddAddddAddddddAddddddd

ddddddddddddddd

ddddddAddddddAddddddddddddddAddddddddddddAddd

ddddddAddddddddddddtAddddddAddddAddddddddddAddddd

mddddddddd

ddddAddddddddddAddddAddddddAddddAddddAddddddddd

mddddddddddddAddddddddddd

ddddddddddddAddddddddd

ddddddAddddAddddddddddddddddddrddddddrAddddd

ddddddddddddAddddddddddAddddddddd

ddAddddAddddAddddddddddAddddAddddddAddddddAddddd

mddddddddddddddddddd

ddddddddddAddddddddtAddddddddAddddddddddddd

ddddddAddddddddddddddddddAddddddddddddddddAddddd

mddddddddddd

ddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddd

dddddAddddddddddddAddddddddddd
dddddAdddddAddddddddddAddddddd
ddddAdddddAddddddddddddAddddAdddddddddddd
dddddddddddd
dddAdddAddddddAdddddddddddddAddddAddd
mddddddddddAddddddddd
mdddddAddddAddddddAddddddddd
dddddddAddddddddddddddAddddddddddddd
ddddAddddAdddAddddddAdddddd
dddAddddddAddAdddddAddddddddAddddddAdddd
mdddddddddddddddd
ydddddddAddddAdddddddAddddddddd
ddddAdddddAddddddddddAdddddAdddddtAddddddAdddd
mddddddddAdddddddd
dddAddddddddAdAddddddddddAddddddddddAddd
mdddddddddAdddddddd
dddddAddddAdddAddddddddddddddAdddddddddddddAdddd
mdddddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddddAdddddddd
mddddddddddddd
dddddAdddddddAdddddAdddddddddAdddddddAdddddddd
mddddd
ddAdddddddddAddddAddddAdddddddAdddd
mddddddddddddddAddddddd
dddAdddAddddddAddddddddddAdddddddddddddddAdddd
mddddddddddddddd
dddddddAddddddddAdddddddddddddtAddddAddddAdddddd
mdddddddddddAdddddddddAddddAdddddddd
dddddddAddddAddddddddddAdddddddddddAddddddd
mddddddddddddddd
dddAddddddddddAddddddAdddddddddddAdddddAddddd
mdddddddddddddddAddAdddd
ddddddddddAdddddAdddddddddAdddddddddAdddddd
mddddddddddd

ddddddddddddddAddddAdddddddddtAdddddAdddAddddddd
MddddddAdddddddd
dddddAddddAdddddddddAdddddddddAddddr
rddddddddddddAdddddddddd
ddddAdddddddddddddddAddddAdddddAddd
ddddddddddddAdddddddddddddd
dddddAddddddddAddddAddddddddtAddddAdddd
Mddddddddd
dddddddddAddddAddddddddtAdddddAddddddAddddAdddr
rddddddAddddddddd
mdddAdddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddddd
nAddddddAdddddd
dddddAddddddddAdddddddddd
dddddAdddddddddddddAddddAdddddddddAddddddddddd
mdddAdddddAddddddddddAdddddddddd
dddAddddddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddd
mddddddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddAddddd
dddddddAdddAdddddddddddddAddddtAddddAddddAdddd
mddddddddddddAdddddddddd
dddddddAddddAddddddddAddddddAddddddd
ddddddddAdddddAddddddddddddAddddddddAddddddd
ddddddddd
ddddddAddddddddAddddd
dddddAddddddddAddddddddAddddddddd
ddddAddddddddddddAdddddddddddAddddddddAddddddddd
mddddddddddAddddAdddddddddddddddd
ddddddddAddddddddddddddddAddddddddddd
mdddddddddddddddddAddddddddAdddddddddddddAddddd
ddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddddddAdd
dddddAddddddddddAddddddddddddAdddddAddddd
dddddddddd
mddddddddddAddddddddAddddAdddddddddddAdddddddd
mAdddddddAdddddAddddAdddddddddddddd

dddAddddddAdddAddddddddAddddAddddd

mddddddddddddAddddddddd

dddddAdAddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddd

mddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddd

MddddddddAddddAddddddAddddddddddddddAddddAddddddd

ddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddAddddd

mddddddddddAddddddddd

ddddddtAddddddtAddddAddddAddddddddAddddd

mddddddddd

ddddddAddddddAddddddAddddddddd

mddddddddAddddd

ddddddAddddddAddddddddddd

ddddddddAdddd

ddddddAddddddddddAddddd

ddddddAddddddAddddddddd

ddddAddddddddAddddAddddddddddd

ddddddAddddddAddddAddddddddddddddAddddddddAddd

AddddddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddd

mddddddddd

ddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddd

ddddddddddddddd

mdAddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddd

ddddddAdddAddddddddAddddddAddddddddAddddddddd

mddddddddd

dddAddddddddddAddddAdddAddddddd

dddAddddddAddddddddddAddddddddd

dddAddddAddddddddddAddddAddddddddddd

mddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddd

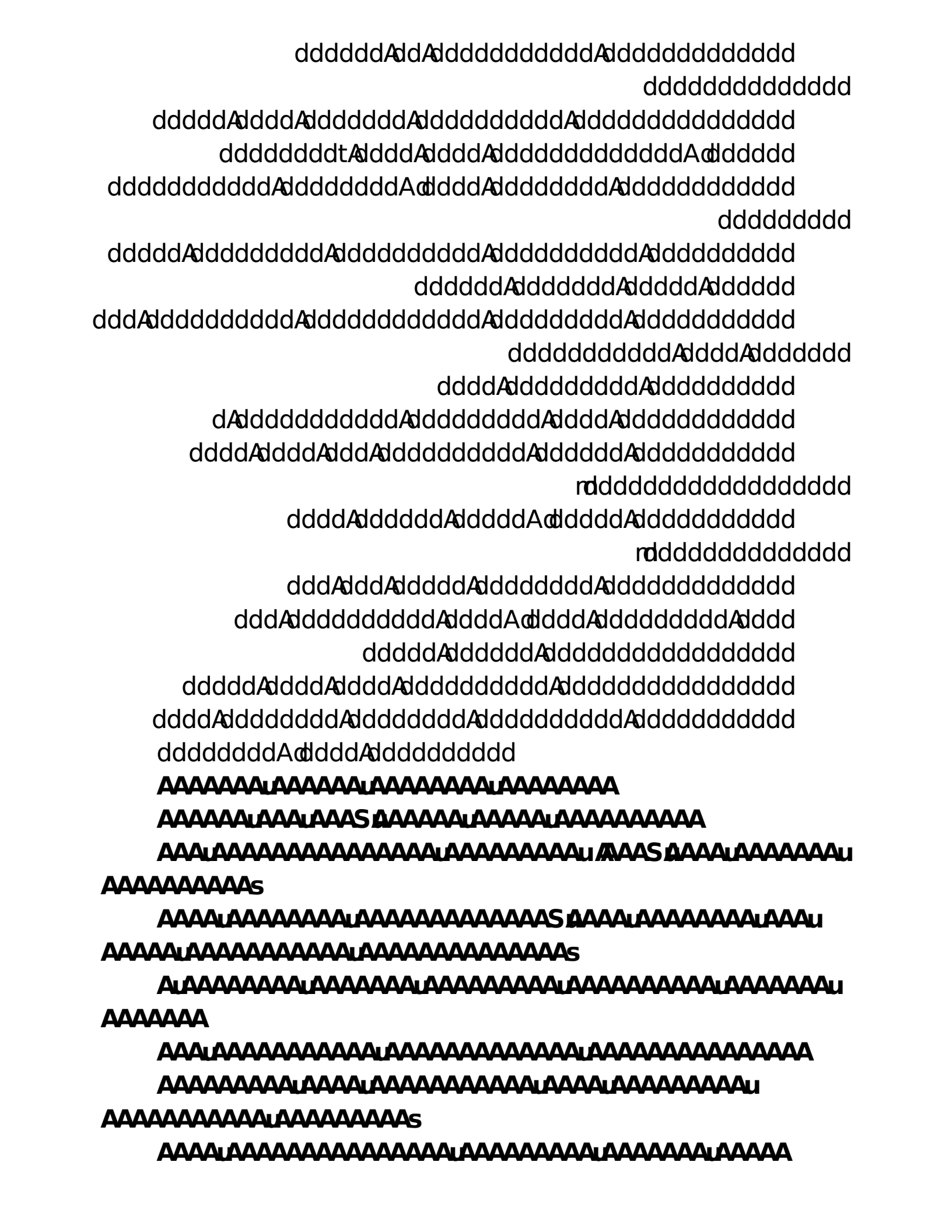
mddddddAddddddAddddddAddddddddd

ddddddddddAddddAddddddAddddddddddd

ddddAddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddd

ddddddddddddAdd

mddddAddddddAddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddd

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAA

AAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAT

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAT

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAT
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs
AAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAA
AAuAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAASAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAASAAAAAAAuAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAASAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAASAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAsAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAuAAAuAAAAAAu

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAs

AuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAALwAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASdAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASdAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAA

AAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAASdAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAA

AuAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAuAAAASdAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAASdAAAAAAAAAuAAuAAAAAAAAAAAAsu

AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AASuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAs

AuAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAA

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAA

AAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAA

AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAA

AAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAA

AAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAA

AAAAuAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAs

AuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAT

AAAAAuAAAAA

AAAAA

AAAAAAAuAAAAAAAAAA

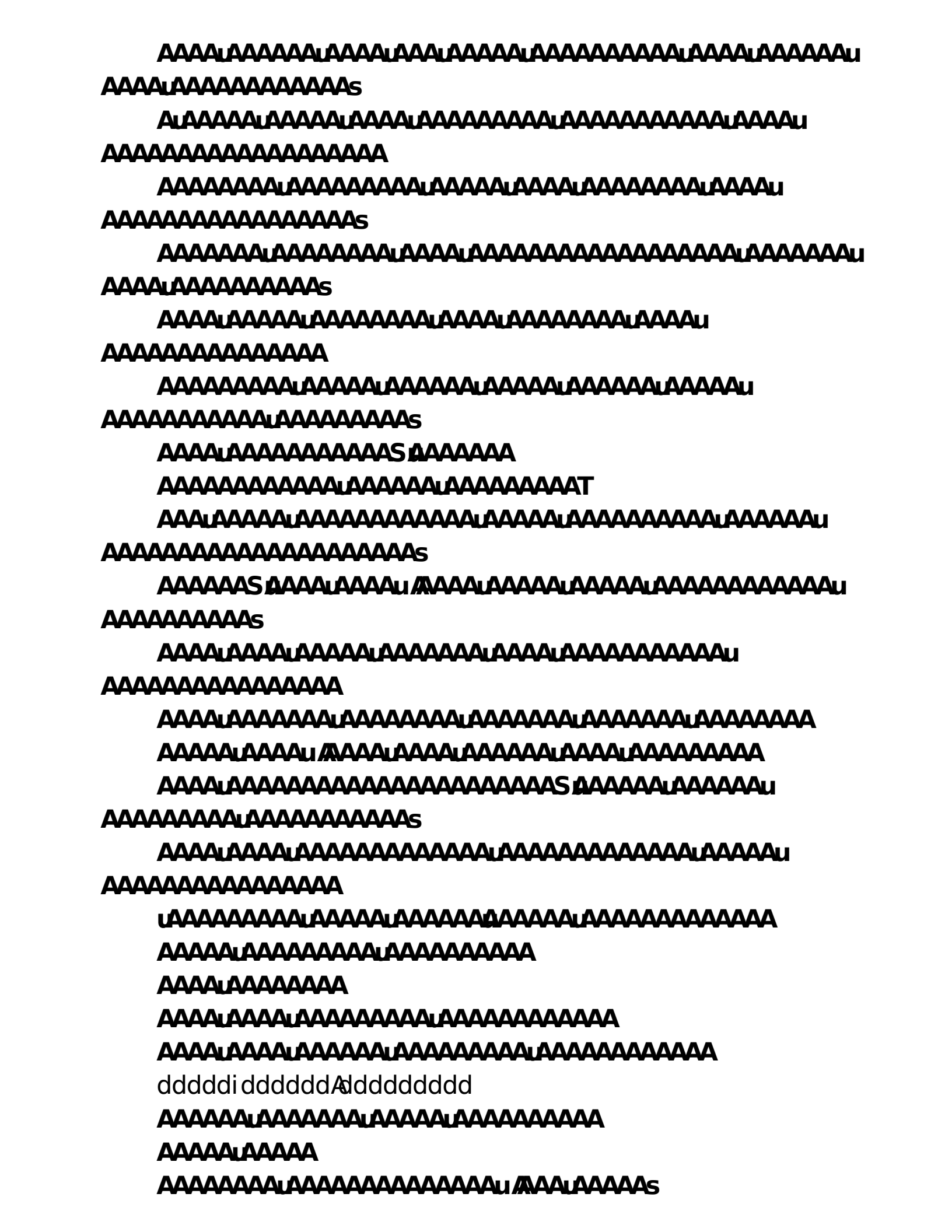
AAAAuAAAAAuMAAAAAAAAAAumAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAA

AAuAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

FuAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASpAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuiL

AAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAA
AAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAuAASpAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAA

AAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu

AAAAAAAAT

AAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu

AAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAA

AAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAAAAAASAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAASAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAu

AAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAA

AAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAAAAAAD

AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAA

AAAAAAASdAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAA

AAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAs

AAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAdAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAA

AAAAASdAAAAAAuAAAAAAuAAAAA

AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAASdAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAA

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAA

AAAuAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAA

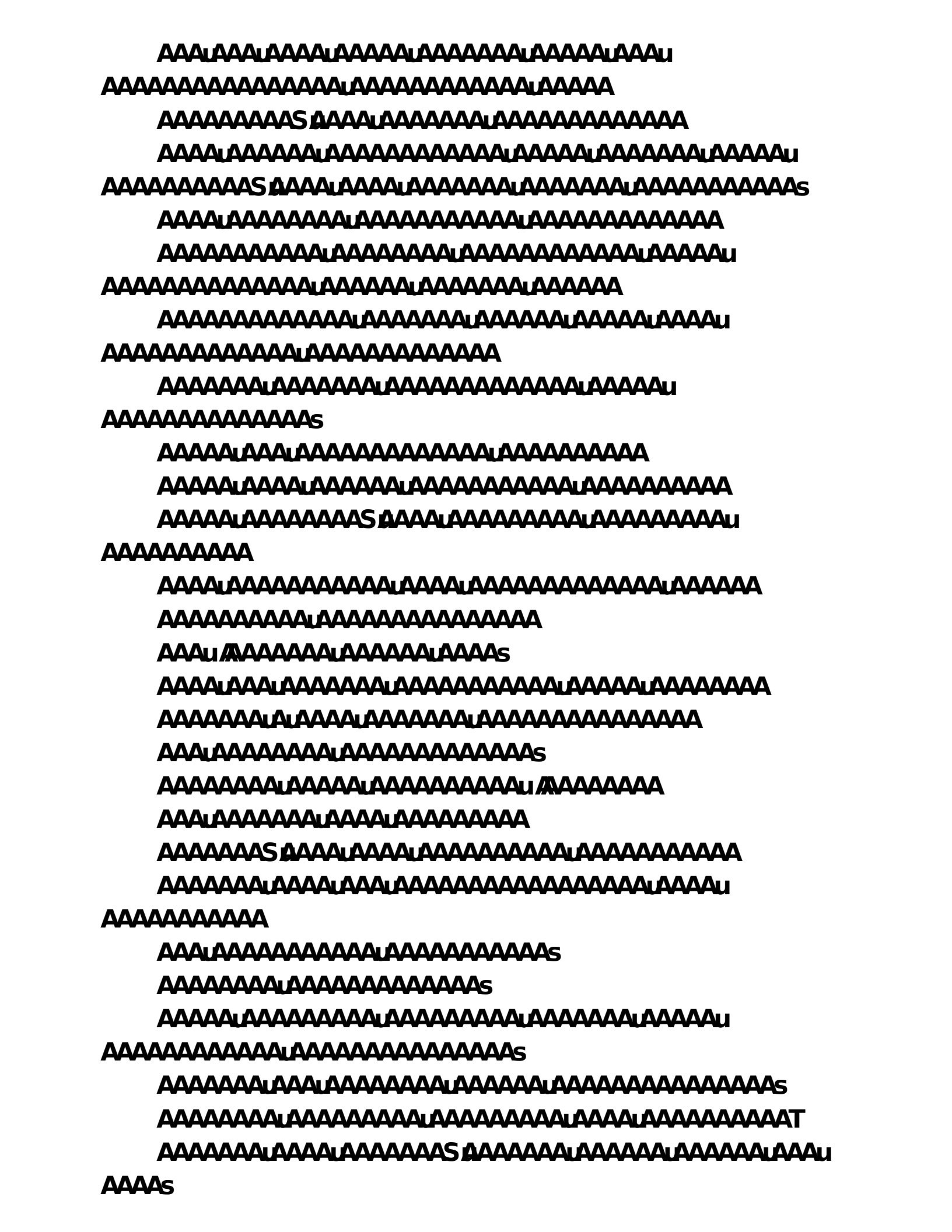
AAAAAAAAAAAASdAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAs

AAAAuAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASdAAAAAuAAAA

AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAS AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAS AAAAAuAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAs

AAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAS AAAAAuAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAS AAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAu AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu AAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAS AAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAs

AuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAS AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAA

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAuAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAA

AAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAS AAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAA
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAA
AAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs
dddAddddddMAcddddddAddddddd

AAAAAAbuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAA

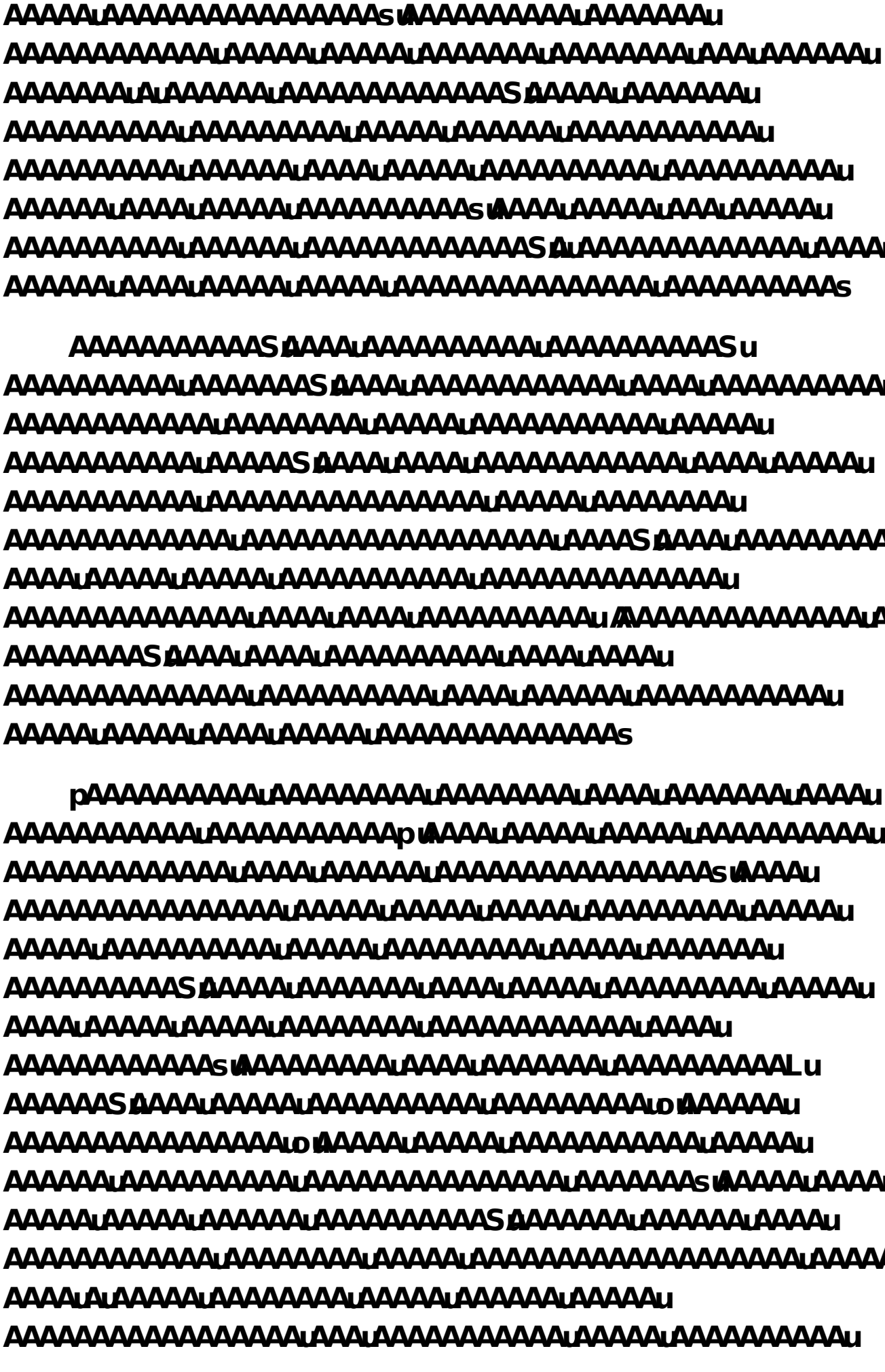
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu

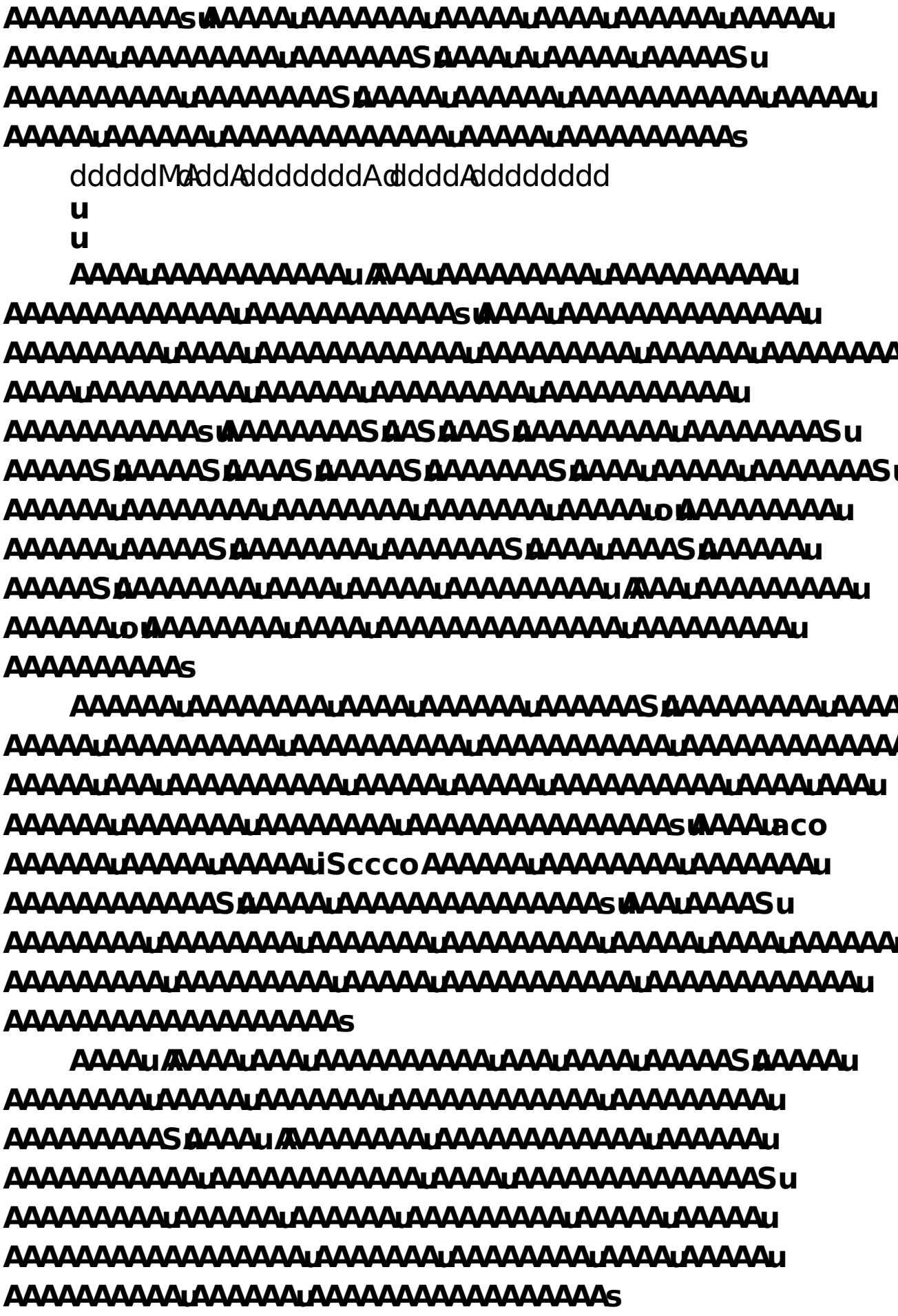
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAA

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAALuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
pAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAADpAAAAuAAAAAAuA
pAAAAApuAAAAAuAAAuAAAAAAAADuAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAbu
AAAAAAAAASuAAAAAASuAAAAASuAAAAAAASuAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAsuAAAAAAAAASuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAT

AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu

AAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAu/AAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuouAAAAAAAAAASAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuouAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuSAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAu/AAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs

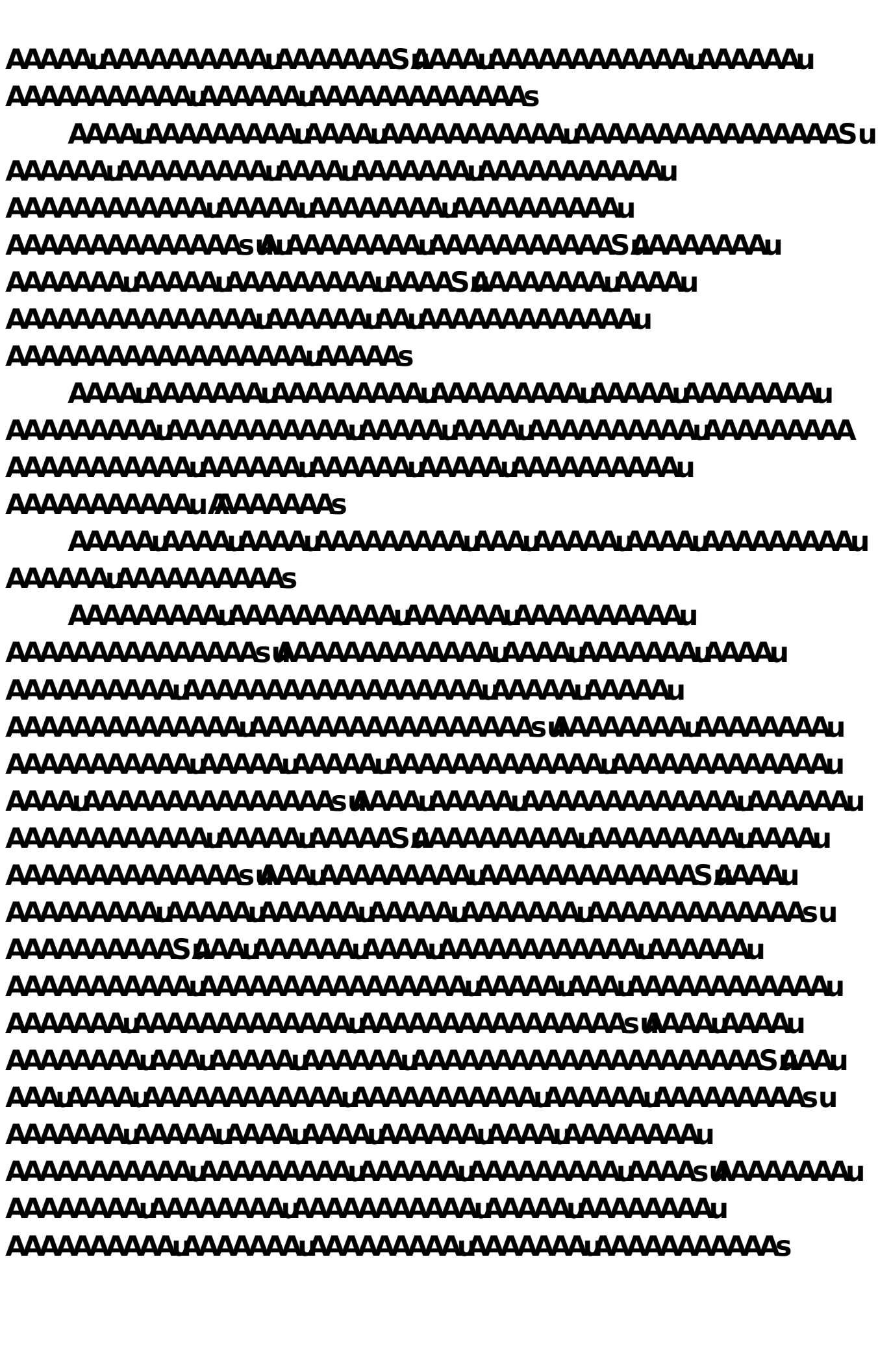
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAASAASAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAu/AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAD

AAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuMAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAmAAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAA
AAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAsuAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAAASAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAbAAAAASAAAASAAAASAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAAASAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAASAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASu

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAASu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAASdAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAASdAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAASdAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAA
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAASdAAAAAuAAAASdAAAASdAAAAASdAAAAAAAu
AAAAAAAAAASdAAAAAuAAAAAAASdAAAAAAAASdAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAuAAAAs

AAAuAAAAAAAAAAA
dddAddddddddddd

ddddAddddddddddAddddAddddddd

ddddAddddddddddddddAddddAddddddddddddAdddd

ddddddddAddddddddddAddddddddAdddAddddddddddAddddA
ddddddddddAddddddddddm

ddddAdddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddm

dddddAddddAddddAddddAddddddd

ddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddA
ddddddddddddAddddAddddddddddAddddddd

ddddAddddAddddddddAddddddddddm

ddddAddddddddAddddddAddddAddddddddA
ddddddddddddm

ddddAddddAddddddddddtAddddAddddddddddddA
ddddddddddd

ddddAddddAddddAddddddAddddddddddddddddddA
ddddddddtAddddAddddddddAddddAddddddddddddd

ddddddddAddddAddddddAddddAddddddddAddddAddddA
ddddAddddddddddAddddddddddddddddm

ddddddddddAddddddAddddddAddddddddAddddAddd

dddAddddddAddddddtAddddAddddddddAddddddddddA
ddddddddm

ddddAddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddA
ddddddddddddddddm

ddAddddddAddddddddAddddddddddAddddAddddddddddA
ddddddddm

ddddddAddddAddddddddddAddddddAddddddddddA
ddddddddddddddddtAddddddddAddddAddddAddddddddddA
ddddddddddddddddm

ddddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddddAddddddddtAddddAddddddddAddddA
ddddddddAddddddddddm

ddddddddddAddddAddddddddddddddddAddddAddddddAddddA
ddddddddddAddddd

dddAddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddA
ddddddddddddAddddddddm

ddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddA
ddddddddddddddm

dddddAddddAddddddAddddddtAddddAddddddddtAddddA
ddddddddddddddAddddAddddddddddddd

dddddAddddAddddddddddtAddddAddddddddddA
ddddddddddddddtAddddddAddddddddddAddddddAddddddddd

dddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddA
ddddddddddddddddddm

ddddAddddddddddAddddddddddddddddtAddddAddddddA
ddddddddddddddd

ddddddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddddddd

ddddAddddddddAddddddddAddddddddtAddddAddddddddddA
ddddddddm

ddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddAddddddtAddddA
ddddddddAddddddddddddddddm

ddddddAddddddddy
dddddAddddddAdddd

ddddddddAddddddAddddddd

ddddddMaAddddddAddddddddAddddd
ddddddddAddddAddddddddddAddddddAddddAddddddddddddddt
ddddAddddddAddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddA
ddddddddddmdAddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddA
ddddddAddddddddAddddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddddA
ddddddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddA
ddddddddddddtAddddAddddddddAddddddddddddddddAddddddddddA
ddddddAddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddm

ddddAdAdddddAddddddddAdddddddddddtAdddddAddddddddA ddddddAdddddAddddtAdddddddAddddddddddAddddddAddddAddddA ddddAddddddddddAddddddddAdddddAddddddA ddddddddddddddddddAdddddtAddddAdddddddAddddddddA ddddddddddAdddddAddddddddddAddddddddddAdddddddddm

ddddAddddAddddddddAdddddddddAddddddddddddddAdddd ddddddddddAdAdddddAdddddddddddAddddddAddddddAdddddddddtA ddddAddddddddddAddddddAdddddAddddddddA ddddddddddddddddtAdddAddddddddddAddddddddddddddddddtA dddAdddAddddAddddddAdddddAddddddddddAdddddddAddddA ddddddddddddAddddddddddddm

ddddAdddddddddAddddAdddddddddAddddddddddddtAddddA dddddAdddddddAdddddddddddtAddddAddddddddAddddA dddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddAdddddAdddA dddddAddddddAdddddAddddddddAddddAddddddddddAdddddA ddddddddddddm

ddddAdddddddddddAdddddddAddddddAdddAddddddddddtAdddA ddddddAdddddAddddddddAddddddtAddddddddddAddddddddddA ddddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddtAddddddddAddddA ddddAddddddddddAdddddddddAddddddddddddddddddtA ddddddddddddAdddddAddddddddAdddddddddddAddddAddddddddA dddddAddddAdddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddmdddA ddddAddddddddddddddAdddddddddDdAdddAddddddAddddddddA ddddddAdddtAddddddddddddAddddAdddddddddddAdddddddddddtA ddddAddddAdddddddddddddddm

ddddddddddtAddddAdddddAdddddddddddAddddddddtAddddA dddddAdddddddddddddtAddddddddddAddddAddddddddAdddddddtA ddddddddddtAddddddddAddddddddddddddAddddAdddAddddddddd dddddddddddddddAddddddddddAdddddtAdddddddAddddA ddddddddddAddddddddddAdddddAdddddddddddddddmmddddAddddm

ddddddddddAddddddddddddddddAdddAddddddAddddAddddA dddddddAdddddddddAdddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddA

dddddddAddddddddddddddddddmdAddddddddddddA
ddddddddddddddAddddddddAddddddddddddtAdddA
ddddddddddddddAddddddddddddAddddAddddddAddddddAddddA
ddddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddAddddddddddm

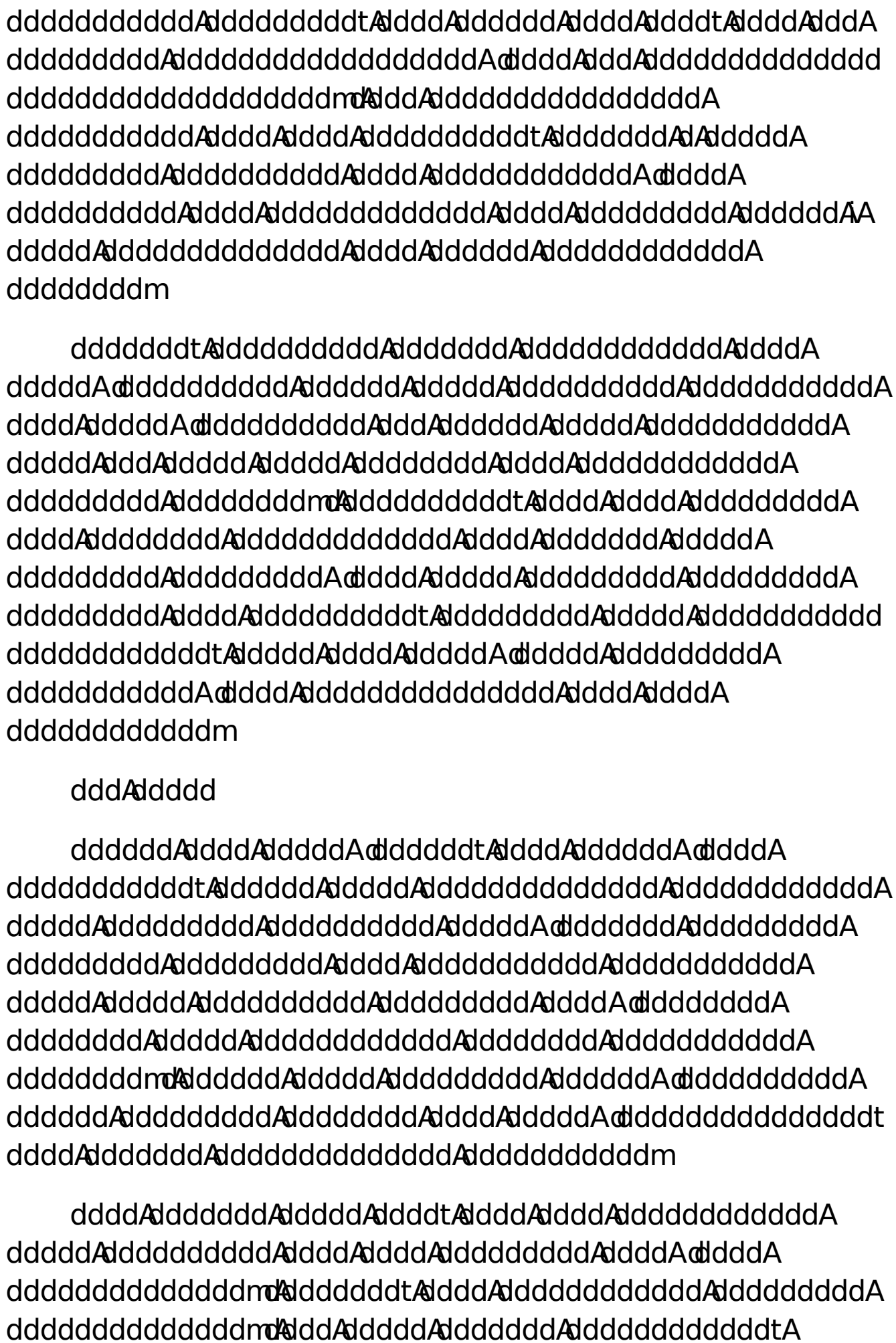
ddddddAddddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddA
ddddddddddddddddtAddddAddddddddAddddddddddddAddddA
ddddddddddAddddddddddddtAddddAddddddddddddddAddddddddA
ddddddAddddAddddddddddddddAddddddtAddddddtAddddAddddA
ddddddddddddAddddddddAddddAddddddAddddddAddddddy

ddddddddddtAddddAddddddAddddddAddddAddddddA
ddddddddddddAddddddddddddm

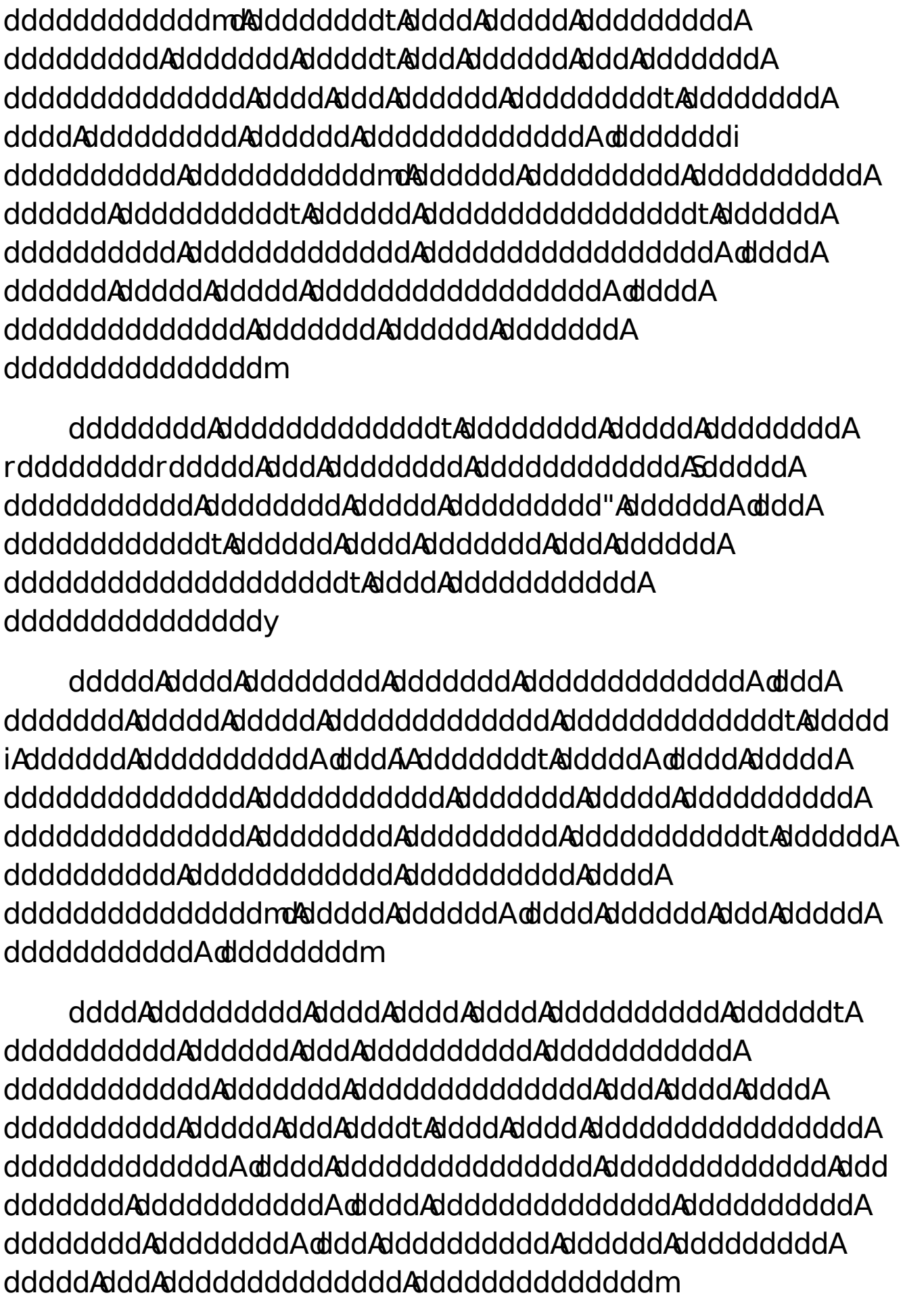
ddddddAddddddddddddddddAddddddddddddddddAddddddddA
ddddddAddddddddAddddddddddmdAddddddddddAddddAddddA
ddddddddAddddddddddddddddAddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddAddddddddAddddddAddddddddddddddAddddAddddA
ddddddddddddAddddddddddddddddddAddddddddAddddddA
ddddddddddddddddAddAddddddddddddmdAddddddtAddddddAdddA
ddddddddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddAddddddA
ddddddddddm

ddddddAddddddddddddAddddddddAddddddAddddddddAddddddA
ddddAddddddddddddddddAddddddddAddddddddddddA
ddddddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddAddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddtAddddAddddddddddAddddddtAddddddAddddddtA
ddddddddddddtAddddAddddddddddddddtAddddddAddddddddA
ddddddddddtAddddddAddddddAddddAddddddAddddddddddA
ddddddddddAddddAddddddddddddddddddddAddddddddddA
ddddm

ddddddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddA
ddddddddAddddddddddddAddddddAddddddddAddddddddddA
ddddddddddddddddAddddddddddAddddddtAddddddddddddAddddddA
dddAddddAddddAddddddAddddddddddddddAddddddddddddA

ddddAddddAddddddddAdddddddAddddddddAddddA
ddddddddddddAddddddddddddtAdddddAddddAdddA
ddddddddddddddAddddddAdddddAddddAdddddddddA
dddddddddddddAddddddAdddddAddddddAddddddddddddddddmA
ddddAddddAdddddAdddddAddddddddddddddAddddddddAdddddA
dddddAdddddddAddddddddddAddddAdddddddAdddddAdAddddAdddddA
ddddAdddddAdddddddddddddddddddddAddddAddddddddddAdddddtA
ddddddddddddAddddAddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddAddddAdddddddddddddddAdddddddddddAdddddddddd
ddddddAddddddddddddddAdddddAddddddddddddtAddddddAdddddA
dddddddAdddddddddddm

ddddddddddAddddAdddddddddddddddddAddddddddddtAddddA
dddddi ddddddAddddddAddddddddddddddddmdAddddddddAddddA
dddddddddddddddddddddddddAdddddAddddAdddddddA
dddddddddddddddAddddddddddddddddddddAddddAdddddAdddddmA
dddddAdAddddddddddddddddAddddAddddddddddddddAdddddAddddA
dddddddddAddddddddddddddddddAdddddddddddAdddddAddddA
dddddAddddddAdddddAddddddddddddAdddddAdddddA
dddddddddddddddAddddAdddddddddddm

ddddAddddddAdddddddddddAddddddddddAdddddA
ddddddddddddAddddddddddAdddddAdddddddddA
ddddddddddddddddddAddddAdddddAddddddddddddAdddddddA
dddddAddddddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddd
ddddddddmdAdddAddddddAddddddAdddddAddddddddddAdddddA
ddddddddddAddddddddddddAdddddddddddddm

ddddddAdddddddddddddAdddddddddddddAddddddddAdddddddmA
ddddddddAddddddAddddddddddddAdddddddddddAdddAdddddddddA
ddddddAddddddAddddddddAdddddddddddddddddmdAddddddA
ddddddddddddddAdddddddddddAdddddddddAddddddAdddddA
dddddddAddddddddddAdddddddddddddtAddddddAdddAddddddddddddd
dddddddddAdddddAddddddddAddddddddddddddddmdAdddddddA
ddddddddAddddddddddddddAdddddddddddAddddAdddddddddddA
ddddAddddddddtAddddAddddddddddAddddddddddddddAdddddA

ddddddddddddAddddddddddddmdAddAddddAddddddddddtA
ddddddddddAddddddddAddddddddAddddddAddddtAdddA
dddddAddddddddddddddAddddddddddddtAddddAddddA
ddddddddddAddddddddddddddAddddAddddAddddA
ddddddddddAddddddddddddmdAddddAddddAddddddddAddddtA
ddddddddAddddddAddddddddddddddddddAddddAddddA
dddddddAddddddddddddddddAddddddddAddddddddm

ddddddAddddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddtA
dddddddAddddAddddddddddddddddAddddddddAdA
ddddddddddddddmdAddddAddddddddAddddddddAddddAddddddA
ddddddddddddAddddddddddddddddddAddddddAddddddAddddddA
dddddddAddddddddddddAddddddddmdAddddddddAdA
ddddddddddddAddddddddmdAddddAddddddAddddddA
ddddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddAddddAddddA
ddddddddddddAddddAddddddddddddddtAddddAddddddA
ddddddddddddAddddddddddddmdAddddAdtAddddddddAddddA
ddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddddAddddddddmA
ddddAddddddddddAddddddAddddAddddddddAddddddddAddddA
ddddAddd4AddddAdAddddddddddAddddddddddddAddddAddddA
ddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddddmdAddddAddddA
dddddAddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddm

ddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddA
dddddddddAddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddA
ddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddddddddddm

rddddddddAddddrAddddddddAddddddddAddddAddddddA
ddddddddddAddddddddAddddAddddAddddddddddddm

ddddddddAddddddAddddddddddAddddddddAddddddtAddddddd
ddddddddAddddddddAddddddAddddddAddddddddy

ddddddddAddddddAddddddddddddddddAddddddddddddm

ddddddddddddAddddddddddddddAdddAddddddddd4AddddA
ddddAddddddAddddAddddddddddddAddddddAddddddAddddA
ddddddddddAdAddddddddddddddAddddddddddddmdAddddAddddddA
ddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddAddddAddddddA
ddddddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddddddtAddddddA
ddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddddA
ddddAddddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddMA
rddddddddddddAddddddddddddddAdddd4AddddddddAddddddddddA
dddd4AddddAdddd4AddddAddddddtAddddAddddddddddd4AddddA
ddddddddAdddAddddddddddddddddddd4AddddddddddAddddddyr

dAddddddddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddA
ddddddddddtAddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddddddddddA
ddddddAddddddddddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddA
ddddddddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddddddddAdddd
ddddAddddddddddddddm

ddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddtAddddddA
ddddddddddddmdAddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddAddddA
ddddddddddM

rddddAddddddtAddddddddddddddAddddAddddddddddAddddddA
ddddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddAddddddAddddAddddd
ddddddddddddtAddddAddddddddddddddddAddddddAddddddddddddA
ddddddAddddddddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddddA
ddddddAddddddddddddAddddddddAddddddAddddddddddddtA
ddddddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddm

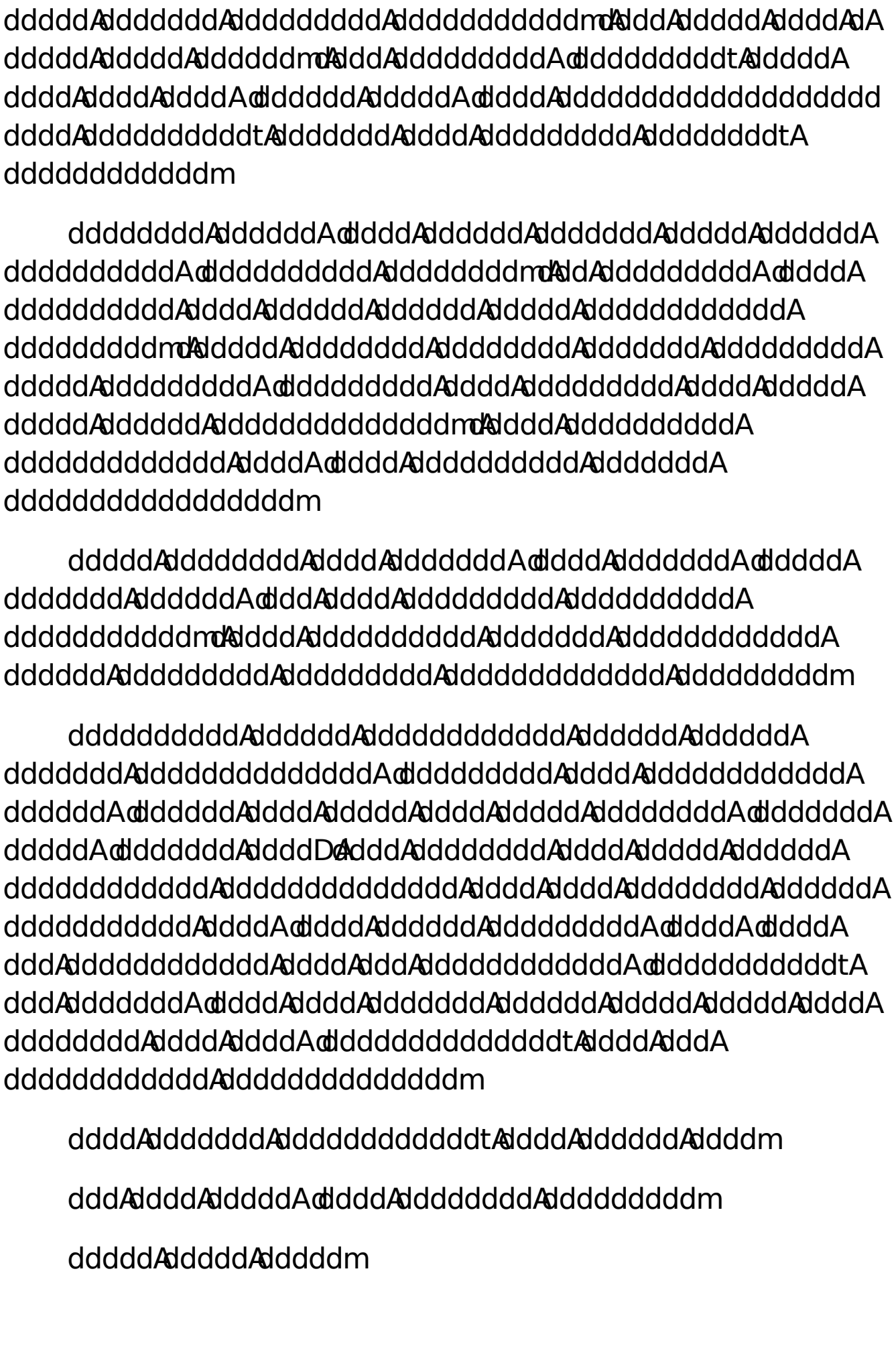
ddddAddddddtAdddddddddtAddddddddAdddddAdddddddtA
ddddAdddddddddddddAddddddAddddAddddddddddAdddddAddddd
rddddAddddddddddrAddddAdddddddddddddddAddddA
dddddddddm

dddddAddddAdddddddAddddddddddAdddddddAdddddMdAddA
ddddddAddddddAdddddAddddAddddAddddddAdddddddA
dddddddddAddddddddddmdAdddddddAdddddddAddddA
ddddddddddddddddAdddddAddddAdAdddddddddAdddddddddA
dddddddddddmdAddAddtAdddddAddddAdddddddmdA
dddddddddddddAdddddAddddddddddAdddddAddddddddA
ddddddddddAdddddddAddddAddddddddddddddddAdddddddA
dddddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddddddm

dddddAdddddddddAdddddddddddddd

dddddAddddddAddddAdddddAdddddAdddddAddddddddddA
ddddddAddddddddddAddAdddddddddAddddAddddddddA
ddddddddddAdddddAddddddddddAddddddddddddAdddddddA
ddddddddddAdddddAddddddddddAddddddddddddddddddtAdddA
ddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddAdddddAdddA
dddddAddddddddAddddddddddAddddAddddddddm

ddddddddAdddddddddddAdddddAddddddtAddddAdddddddddd
ddddddddAddddAdddddAddddddddddddddddAdddddddddddA
ddddddddddddAddddddddddAdddddAddddAdddddddddddddA
ddddddAdddddAddddddAdddddAddddddddddddddddAdddddddddm
dddddddAddddAddddddddddddddAdddddAdddddddddddddAddddA
ddddddddAdddddddddddddddAddddtAdddddAdddddddddddA
dddddddddAddAddddddddAdddddddddddddddddddddddddddA
dddddddAdddddddAdddddddAddAddddddAdddddddddddddA
dddddddddmdAdddAdddddAdddddddddddddAdddddddddddA
ddddddddddddddddAddAddddddAddddddddddAdddddddddddddddmA
ddddddAddddddddddAddddddddddAdddddddddddAddddddAdddddA
ddddddddddAddddddddddddddddddmdAdddAdddddAdAddddA
ddddddddddddddtAdddddAddddAddddddddddAddddddddddA
dddddddAddddAdddddAdddAdddddddddddddddddAdddddAddddA

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAA

ddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddA
ddddddAddddAddddAddddddddAddddddtAddddAddddAddddA
ddddAddddAddddAddddddAddddddddddddddddtAddddddAddddA
dddAddddddddddAddddddddddAddddddAddddddddddmdAddA
ddddddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddA
ddddddddddddAddddddddddddtAddddAddddAddddddddddddA
ddddddddAddddAddddAddddddddddddAddddddddddA
ddddddddddddmdAddddddddddtAddddddAddddddddAddddA
ddddddddAddddAddddddddAddddAddddAddddddddAddddddA
ddddddddddddtAddddddddddddddddddddddddddddddddddtA
ddddddddAddddddddAddddddAddddddddAddddAddddddddddddAdddd
dAddddddAddddddddAddddAddddddddddddddddddAddddAdddd
ddddddAddddddAddddAddddddAddddAddddAddddddddddA
ddddddddddddtAddddAddddddddAddddddAddddddddAddddAddddddA
ddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddddAddddA
ddddddddddtAddddddAddddddAddddAddddAddddAddddddddm

ddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddddddddddddtA
ddddddddAddddddddAddddddAddddddddAddddAddddddddddddAdddd
dAddddddAddddddddAddddAddddddddddddddddddAddddAdddd
ddddddAddddddAddddAddddddAddddAddddAddddddddddA
ddddddddddddtAddddAddddddddAddddddAddddddddAddddAddddddA
ddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddddAddddA
ddddddddddtAddddddAddddddAddddAddddAddddAddddddddm

ddddddddddAddddddddddddddAddddAddddAddddAddddddddddA
ddddddddddddddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddddA
ddddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA

ddddAddddAddddAddddddddddddddAddddAdddAddddddAddddA ddddddddAddddddAddddddAdddddAddddddddddddddtAdddddA dddddddAddddddddddAddddAddddddAdddAddddddddddddA ddddddddddddddmdAdddAdAddddddddddAddddddAddddddddddmA ddddAddddAddddddddddddAddddAdddddAddddddddddAddddA ddddddddAddddddddddAddddddddddddtAddddAddddAdddddA ddddddddAddddAdddddddAddddddddddAdddddddddddddddm

ddddAddddddAddddddAdddddddddddddddddddddAddddtA dddddddddAddddAdddddd4AddddAddddAddddAdAdddddddddA dddddddtAddddddddddAddddAdddddddd4AddddAddddAddddA ddddAddddAddddAddddAddAdddddddAddddddddddAddddddddddddA dddddddAddddddddddddAdddddddddddddddddAddddAddddddddA ddddddddddddddAddddAddddddAddddddddddtAddddAddddddddA dddddddddddddddAddddAddddAdddddddAddddddddddddddddddA dddAdddddAdddddddddAddddddddddddddAdddddddAddddA ddddddddAddddddddddAddddddAddddddddddAddddAddddAddddddA dddAddddddddddd

dddddddddddddddAddddddAddddddddddddAdddddddAdddA dddddddAddddddddddddddddAddddAdddddAddddddAddddA ddddddddddddAddddddAdddddddmdAdddAdddddddAdddddddtAddddA dAdddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddddtAddddddddddA ddddddAddddAddddddAdddddddAddddAdddddddAdddddddddddA ddddddddddddddmdAdddddddddddAdddddddddddAddddddA ddddddddddddmdAddddAddddAdddddAddddAdddddAddddddddddA dddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddA ddddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddddddA ddddtAddddAddddAddddddddddAdddddddddddddddAddddAddddddddA ddddddddddddddddmdAddddddddddAddddddAdddddddAddddddddddA ddddddddddAddddAddddddtAddddddddddAddddAdddddddA ddddddddddAddddddddddAddddddAddddddddAddddAddddA ddddddddddddddddmdAddddddtArdAddddAddddddAddddAddddddddtA ddddtAddddddAddddAddddddddddddddAddddAddddddAddddA dddddAddddddddddddAdddddddddddddddr

dddddAddddAddddddddAdddddddtAdddAodddAddddddmdAdddA
dddddddAddddAdddddAdddddddddddAdddddtAddddddddAdddA
dddddAddddddddddtAddddAddddddddAddddAdddddddddA
dddddddddddddmdAdddtAdddddAdddAddddAodddAddddddddddtA
dddddAddddAddddddddAdddddddddAdddddddddddAddddA
dddddddddddAddddddddtAddddAdddddddAddddddddddAoddddA
dddAdddddddddAddddddAdddddddddddddmdAddddAoddddA
ddddddddAdddddddddAddddAoddddAddddAddddddAdddddddAoddddA
dddddddAddddddddddAddddddddddddAdddddddAddddAddddddddA
dddddddddddddddmdAddddAdAddddddddddAddddddddddddAddddA
dddddAodddddddddAddddAddddAdddddddddAdddddddAoddddA
ddddAddddddddddddddAdddddddddAdddddddAdddddddAddddA
dddddddddddddddmdAdddAdddddddddddAodddddAdddddddA
ddddddddddddddAddddAddddddAddddddddAddddAdddddddA
dddddAdddAdddddAdddddddddAddddddAdddddddddddddm

ddddddddAddddAddddddddddtAddddddddAdddddddddA
dddddAddddddddddAdddddddddAdddAddddmdAddddddAddddddA
dddddAdAddddAddddAddddddddAddddAddddddddddA
dddddddddd4AdddddddddAddddddddddtAdddddAdddddAddddddA
ddddtAddddAdddddAddddddAdddddddAddddAdddddddddddddtA
dddddAddddddddddddAddddddddAdddddddddddddddtAddddA
dddddAdddAddddddddAdAdddddddddAddddddddAddddddddddddy

ddddAddddAddddddddAdddddddddAodddAddddm

SdddddAdddddddddAddddddddAddddddAdddddddddddddy"

ddddAddddddddddAddddddddddAddddddddtAddddddddddAdA
dddddddddAddddddddAdddddddddddddddddAddddddddddAdddddddtA
ddddAdddddddAoddddAdddAddddddddddddAdddddddddddAddddddddA
dddddddddtAddddddddAddddAddddAodddddtAddddAddddddddAdddA
dddddddddddtAdddddAddddddddddAdddddddddddddddAdddddddA
dddddAdddddddAodddAddddddddAddddAdddddAddddddddA
ddddddddddddtAddddAoddddAdddAdddddAdddddAoddddAddddA
dddddAddddAddddddddddAddddAddddAdddddddddddAdddddA
dddddAdddddddddddAddddAddddddddddddddddddMA

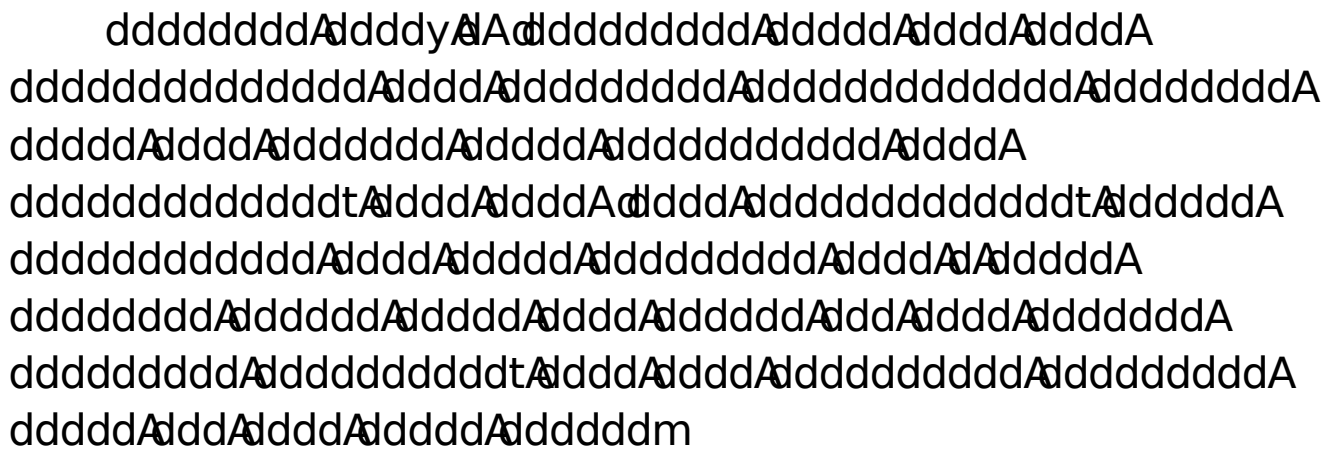

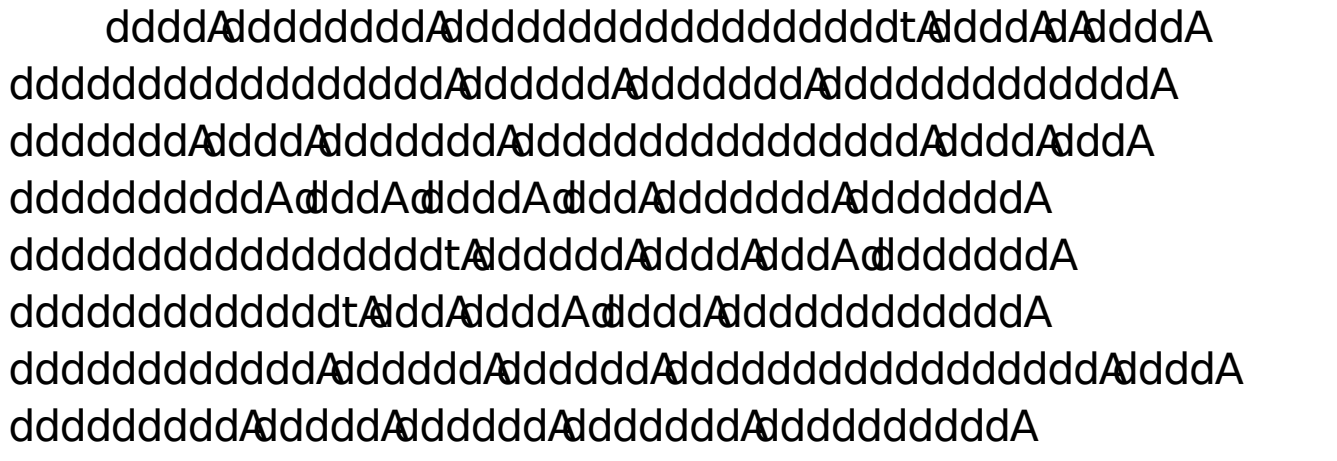
ddddddAddddAddddAddddddddddddtAddddddAddddA
ddddddddddddAddddddddAdddAddddddAddddddAddddddddA
ddddddddAddddddddddddddAdddAddddddAddddddddddddddAdddy
ddddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddA
ddddddddddAddddddddddAddddAddddddAddddddA
ddddddddAdddAdddAddddddAddddddddddAddddddA
ddddddddddddddddAddddddAddddtAddddAddddddA
ddddddddddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddA
ddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddm

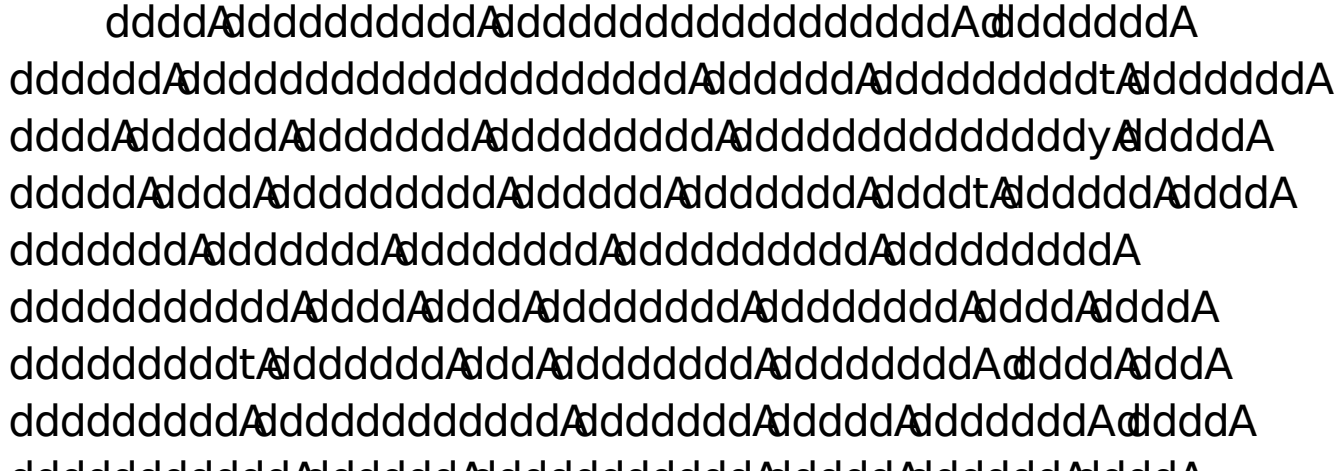
ddddAddddddddddAddddddtAddddddddtAddddddAdddAdd
ddddddddddddAddddddddddAdddAddddAddddddA
ddddddddddddtAddddAdddAddddddddddddAddddddAdddAddddddA
ddddddddAddddmddddAddddddddddAddddddAddddddddddA
ddddddddddddddtAddddAddddddAddddddAddddddddddddA
ddddddddddddtAddddAddddddddddAddddddAddddddddddA
ddddddddddddddtAddddAddddddddddAddddddAddddddddddddA
ddddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddddA
ddddddddddddddddAddddddddAddddddAddddddAddddddA
dddm

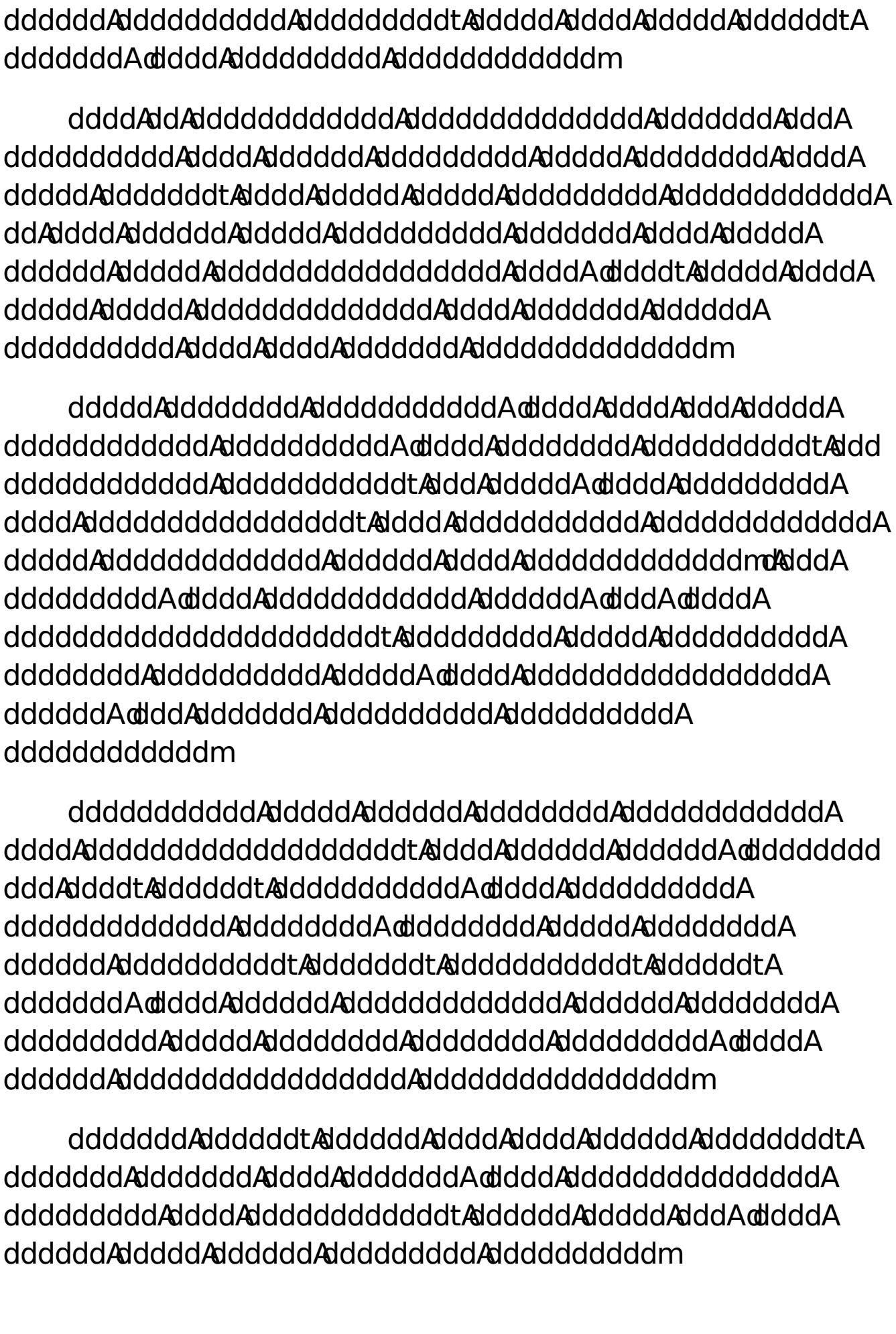
ddddAddddtAddddddddAddddAddddddddAddddddddddA
ddddddddddddAddddddddddddddddddtAddddAddddddddAddddddAdddA
ddddddddAddddddddAddddAddddddAddddddAddddddddA
ddddddm

ddddddddddAddddAdddAddddAddddddddddAddddddddddA
ddddddddddddddAddddddAddddddddAddddAddddddAddddAddddA
ddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddddddAdA
ddddddddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddA
ddddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddddAdddddt
ddddAddddddddddddddddddAddddddddddddAddtAddddAddddddddA
ddddAddddddddddddddddAddddddAddddddddddddddAddddAddddA
ddddddddAddddddddddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddA
ddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddA
ddddddddddddddddm

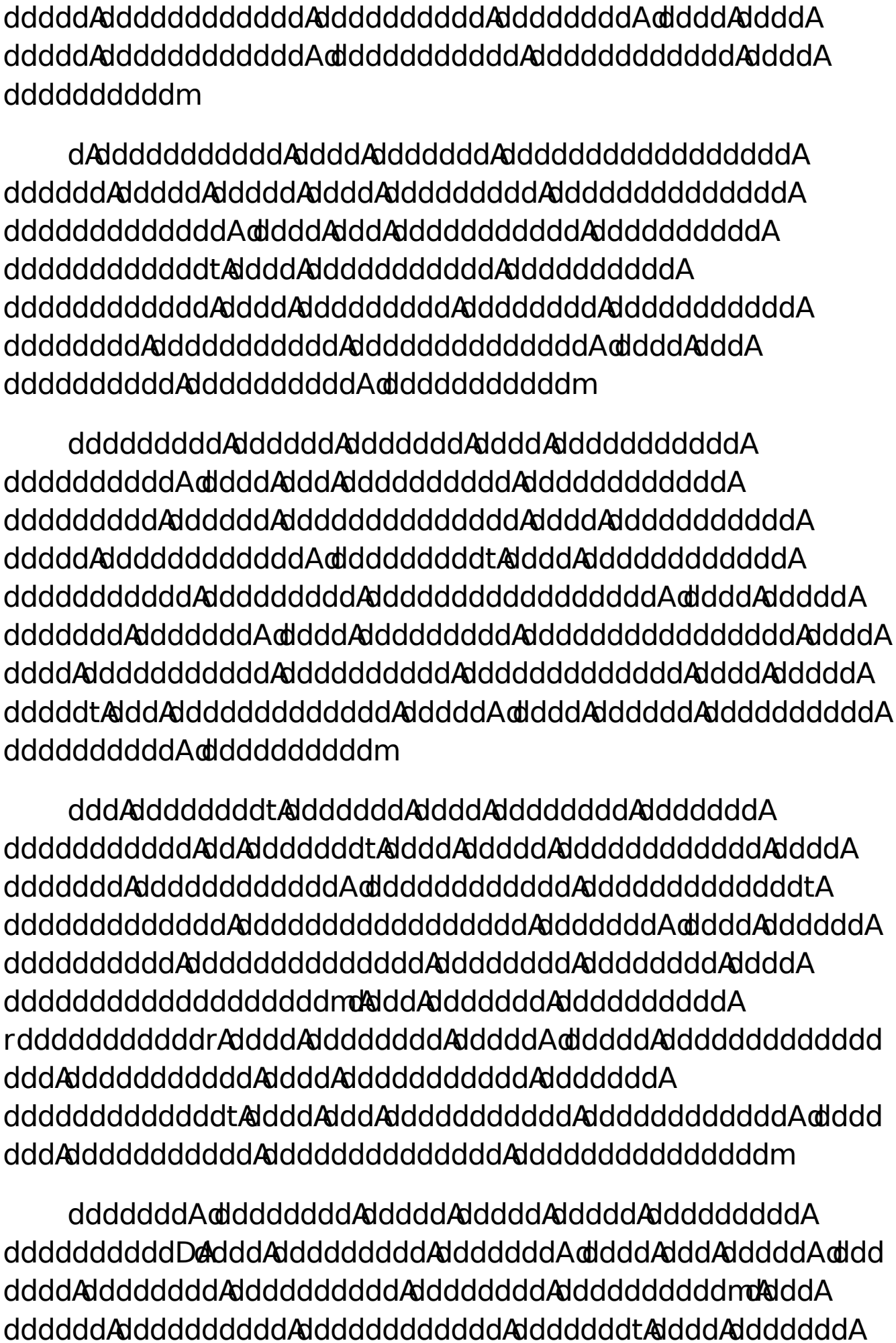

ddddddddAddddAddddAddddddddddddAddddddddAddddA
ddddddddAddddddddddddddddddddAddddAddddAddddddddA
dddAddddddddddddd4AddddddAddddAddddAddddddAddddA
ddddddddddddAdddAddddddddddddAddddddddddddddAddddddd
dddddAdAddddiddddddAddddddddAddddAddddddAddddddddddA
ddddddAddddddAdddAddddddddddAddddddddAddddddddA
ddddddtAddddddAddddAddddddddAddddddddddddddA
ddddddddddAdddAddddddddddddddddddddd4AddddddAddddA
dddddAddddddddddAddddAddddddAddddddAddddddAddddddAddddt
dddddAddddddddddddAddddddddddddddAddddddddAdddA
ddddddddddAdddAddddddAddddAddddddAddddAddddddddddAddddA
ddddddddAddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddm

ddddddddddtAddddAddddddAddddddddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddddAddddAddddAddddAddddddddddddddAddddddAddddA
dddddddAddddddddddtAddddddddAddddddAddddddddAddddddA
ddddddddtAddddddAddddAddddddddAddddddddddddddAddddddA
dddddAddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddddddA
ddddddddddtAddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddddddA
ddddddddddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddA
dddddddAddddddddddAddddMAddddAddddddddddAddddddddA
ddddddddddddddddddtAddddAdAddddddddddAddddddddddAddddA
ddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddddddddddr

ddddAddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddA
ddddddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddm

ddddddAddddddddAddddddddddddddtAddddddAddddddA
ddddddddddddtAddddddAddddddddddddAddddddAddddddA
ddddddddddddddAddddAddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddtAddddAddddddAddddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddAdAddddddddddddAddddddddddAddddddddddddtA
ddddddddddtAddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddddA
ddddddAddddAddddAddddddAddddddAddddddAddddddddddddA
ddddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddAddddddddA
ddddddddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddddddtAdddd

ddddAddddddddddddddAddddddddddAddddddddddddtAddddtA
ddddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddddA
ddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddA
ddddddddddddddddmdAddddAddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddAddddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddddA
ddddddddddddddddAddddddAddddddAddddAddddddddA
ddddddddddtAcdAddddAYAddddAddddddddAddddddddddddAddddA
dddddddAddddddddddddm

ddddAddddddddddAddddddddAddddddddddtAddddAddddddA
ddddddddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddAddddddddddm

ddddddddddAddddddddAdAddddAddddddddddddmdAddddAddddA
ddddddddddddAddddddddddddAddddAddddAddddddddddA
ddddddddddddddAddddddddddddddmdAddddAddddAddddddddddA
ddddddddddAddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddddtA
ddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddddmdAddddA
ddddddddddAddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddddddA
ddddddddddddddAddddddddddddAddddAddddddAddddddddddmdAddddA
ddddddddAddddAddddddddddddddddAddddddddtAddddAddddA
dddddddM

rddddddAddddddddAddddddddddddAddddAddddAddddA
ddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddA
ddddddddAddddddAddddddddddAddddddddAddddAddddAddddddddd
ddddddddmdAddddAddddAddddddAddddddAddddddddddddA
ddddddddddddddAddddAddddddddddtAddddddtAddddAddddddA
ddddddddAddddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddddddA
dddddmr

ddddAddddddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddddtA
dddAddddddddddAddddAddddddAddddddddddddmdAddddddddddAddddd
ddddddddddAddddddddddddddddtAddddddAddddAddddddddA
ddddddAddddAddddAddddddddAddddddddddm

ddddddddAddddddddddddtAddddddddddAddddddddddAddddA
ddddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddy

ddddA ddddddddA ddddAd ddddAd ddddddddAd ddddA dddddA
ddddddddddddA ddddddddddddddtA ddddA ddddddddddtAd ddddd
ddddddddddAd ddddddddA ddddddddtA ddddddddA ddddA dddddddddA
dddddddddA dddddddddddddddrA ddddA dddddA ddddddddddA
ddddddddAd ddddA ddddddddA dddddddddddA dddddA ddddddddddddt
ddddddA ddddddddddA dddddA dddddddddddA ddddddAd ddddA ddddd
ddddddddddA dddddddddddddddm

ddddddddddA dddddddddddddA ddddddddddddAd ddddA dddddA
ddddddddddddA dddddddddddA ddddddA ddddddddAd ddddA ddddddA
ddddddddddddA dddddddddddAd ddddA ddddddA
dddddddddddddddddA ddddddddddddddddm

dddddddddAd ddddA ddddddddddA ddddddddddddA dddddA
dddddddddddddA ddddA ddddA dddddddddA dddddA ddddddddddA
ddddddAd dddA ddddA dddddA ddddddAd dddddddddA ddddddddA dddddtA
dddA ddddddddddA ddddddA ddddddddddddddddA ddddddddddA
dddddddddA ddddddA ddddddddddA ddddddddddddtA ddddA dddddddd
ddddddddAd ddddA ddddddddddddA dddddddddddddddA dddddddddA
ddddddAd ddddA ddddA ddddddddddddA ddddddddddm

dddddA ddddddddddAd ddddA ddddddddA ddddddddddddddA
ddddddddddAd dddddddddA dddddddddddddddddA ddddddtA dddddA dA
dddddddddA ddddddddddtA ddddA ddddAd ddddA ddddddA ddddddddddA
dddddddddddddA dddddddddtA dddddA ddddddA dddddddddddddA ddddA
ddddddddddA dddddddddA ddddddddA dddddddddddddm

ddddA ddddA ddddddddA ddddddAd ddddA ddddA ddddddA dddddA
dddddddddddddA ddddddddddddA dddA ddddtA ddddddA dddddddddd
dddddddddA dddddddddA ddddddddddAd ddddA ddddA dddddddddddA
dddddddddA dddddA dddddddddddddA ddddddddddddA ddddddA
ddddddddddA ddddddddddddA ddddddddddddA ddddA dddddddddA
ddddA ddddddddddA dddddddddA dddddddddddddddA ddddddddtA
ddddddA ddddddddddA ddddddA ddddddA ddddddddddddddA dddA
dddddddddddA dddddddddddddddAd ddddA dddA ddddddddddA
dddddddddA ddddddddA ddddddddA dddddddddddddddddddA dddddA
dddddAd ddddddddddA ddddA ddddddA ddddddddA dddddddddA

dddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddddA
ddddddddAxddddAddddddddddAddddddddddAddddAddrAddA
ddddddddm

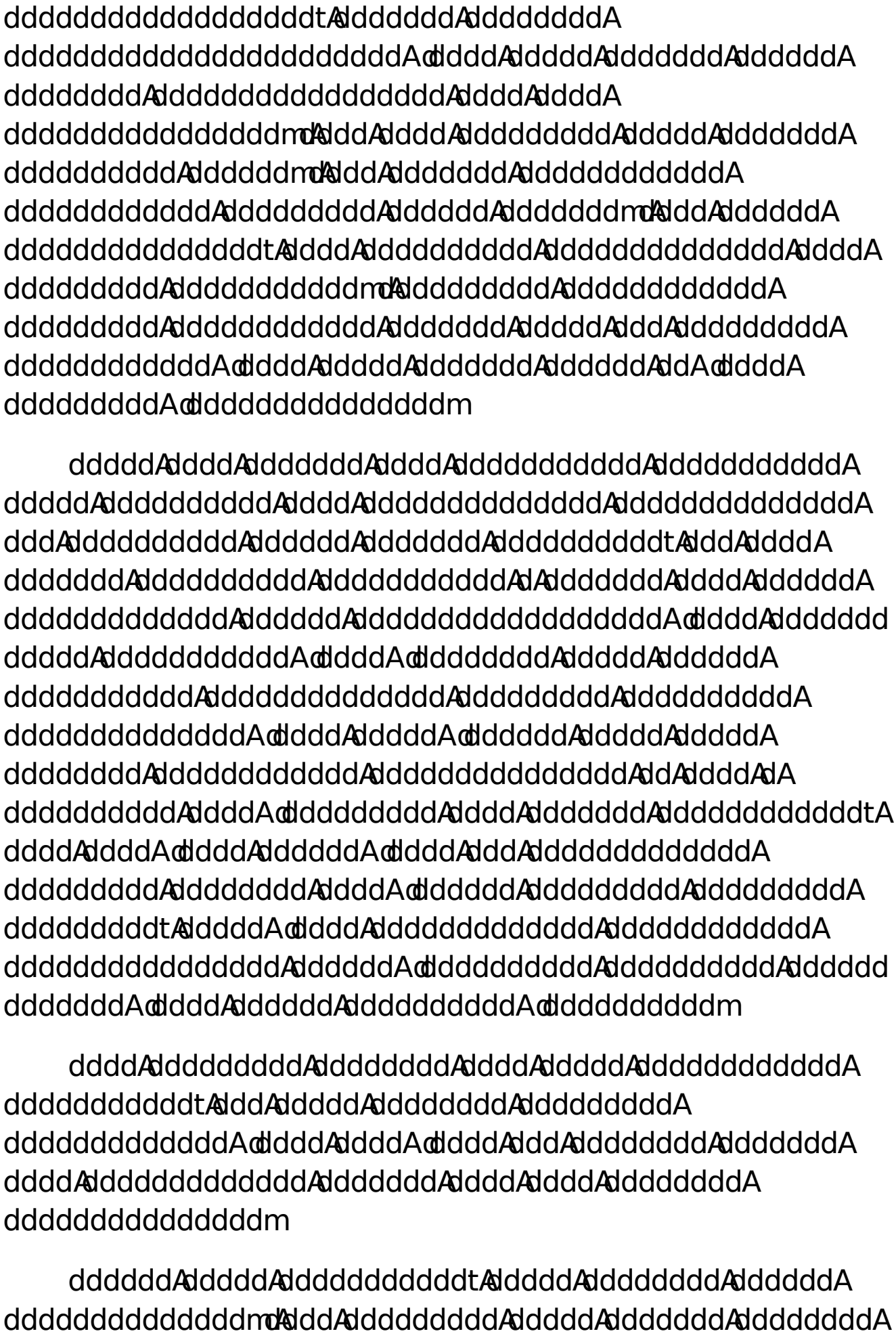
dddddddddAddddddddddAddddAddddddddA
ddddddddddddAddddddddAddddAddAddddAddddddAddA
ddddddddddddddAddddddddAdddAddddddddddAddddA
ddddddAddddddddAddddddAddtAddddAddddAddddddddddA
ddddddddddddAdAddddddAddddddddddAddddddddddddtAddd
ddddddAddddddddAddddAddddddddddddddddddAddmdAddA
ddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddA
ddddddddddddAddddAddddddddddddddAddddAddddAddddddd
ddddAddddAddddAddddddddAddddddddm

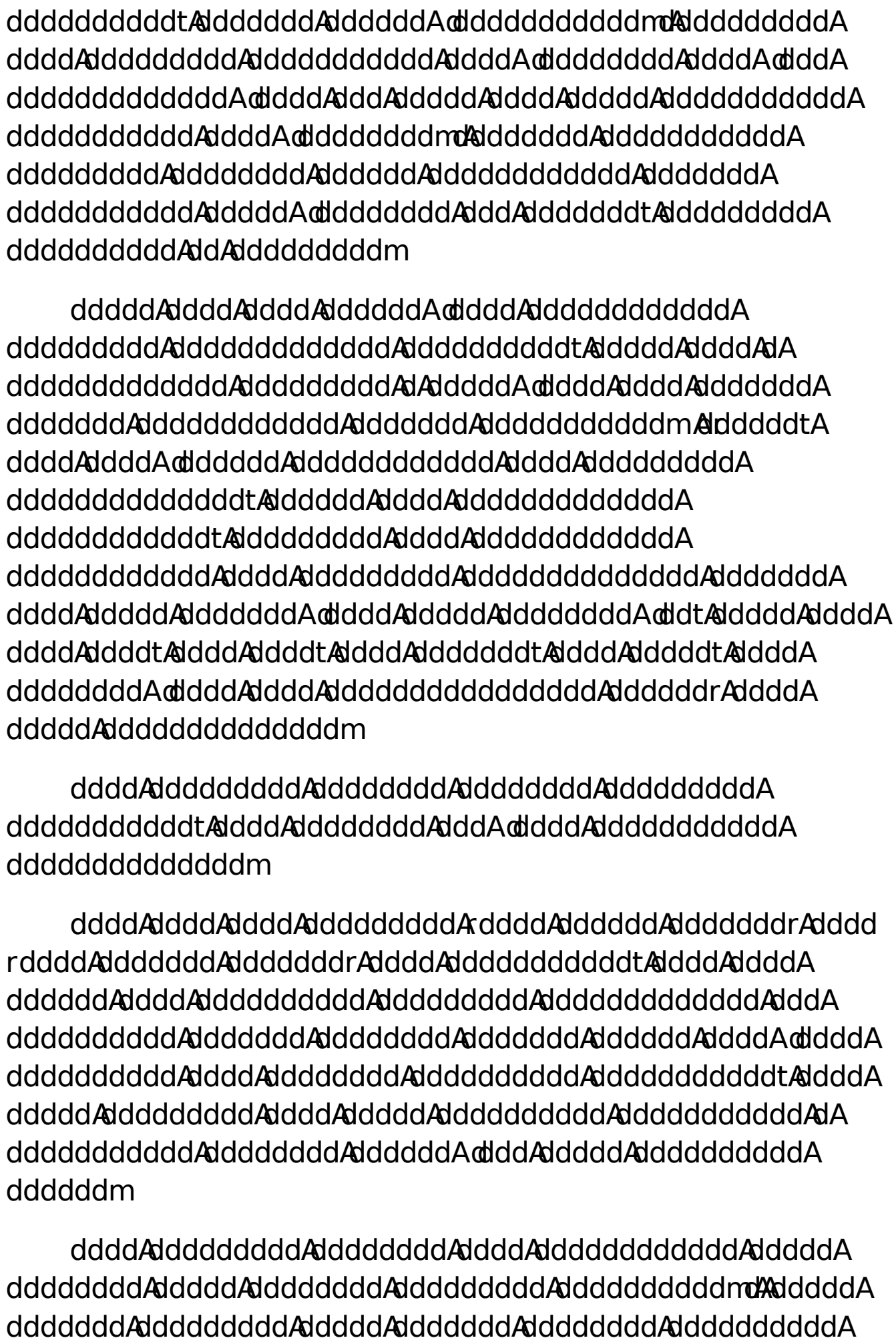
ddddAddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddddA
ddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddddddtA
ddddddddddAddddAddddAddddddddddddAddddddAddddA
ddddddAddddAddddAddddddAddddAddddddddddddAddddddAddddA
ddddAddddAddddddtAddddddddddddAddddddddddddddAddddA
ddddddAddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddA
ddddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddddddD
ddddAddddddddddAddddddAddddddAddddddAddddddddddddddddm

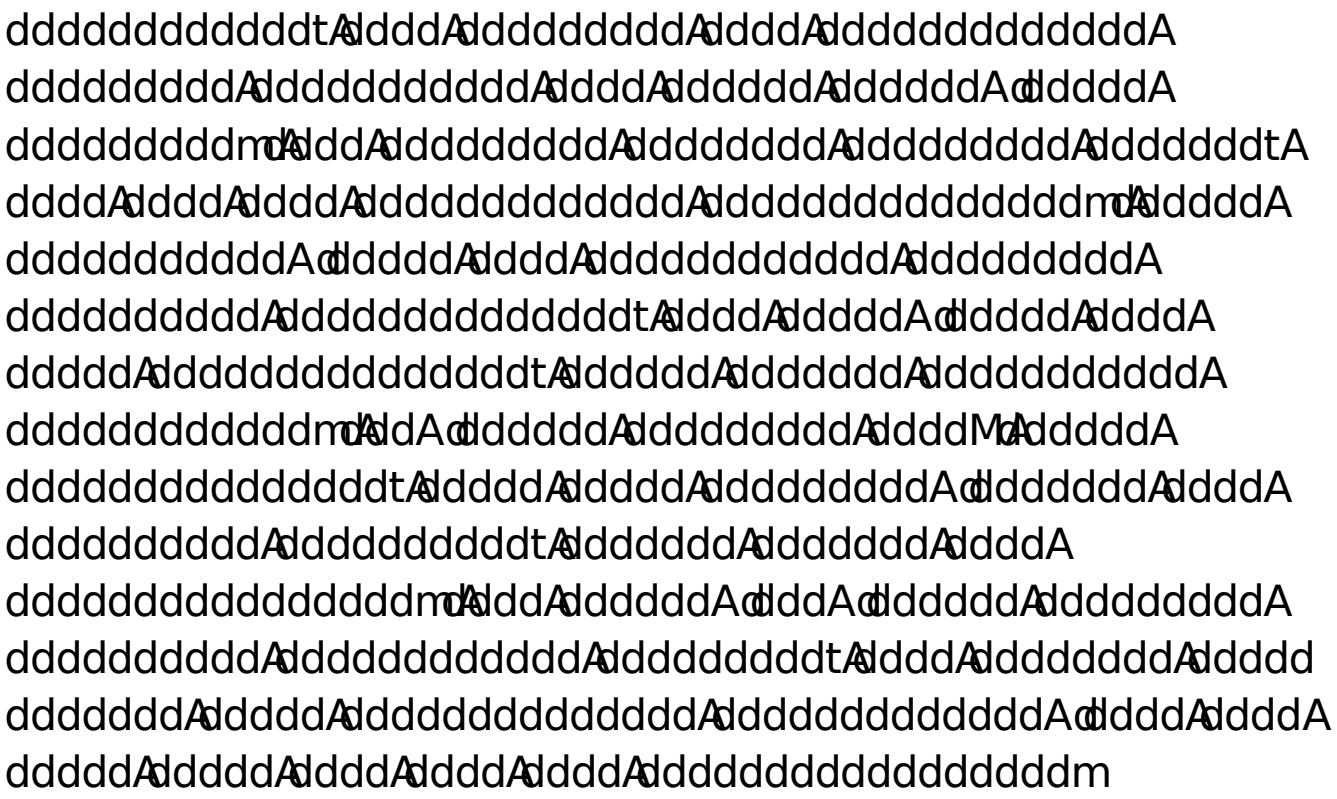
ddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddAddddA
ddddddddAddddddtAddddddtAddddddddAddddddddddddAddddA
ddddddddAddddddddAddddddAddddddddddddddAdAddddddA
ddddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddA
ddddddddddddAddddAddddddAddddddAddddddtAddddAddddA
ddddddddddddAddddAddddddMdAddddddddddAddddddAddddddA
ddddAddddddddddddAddddddAddddddddddddddAddddddddddddAdA
ddddddAddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddAddddddA
ddddddddAddddAddddddAddddAddddddAddddddddAddddddddddA
ddddddAddddAddddddddddddddddm

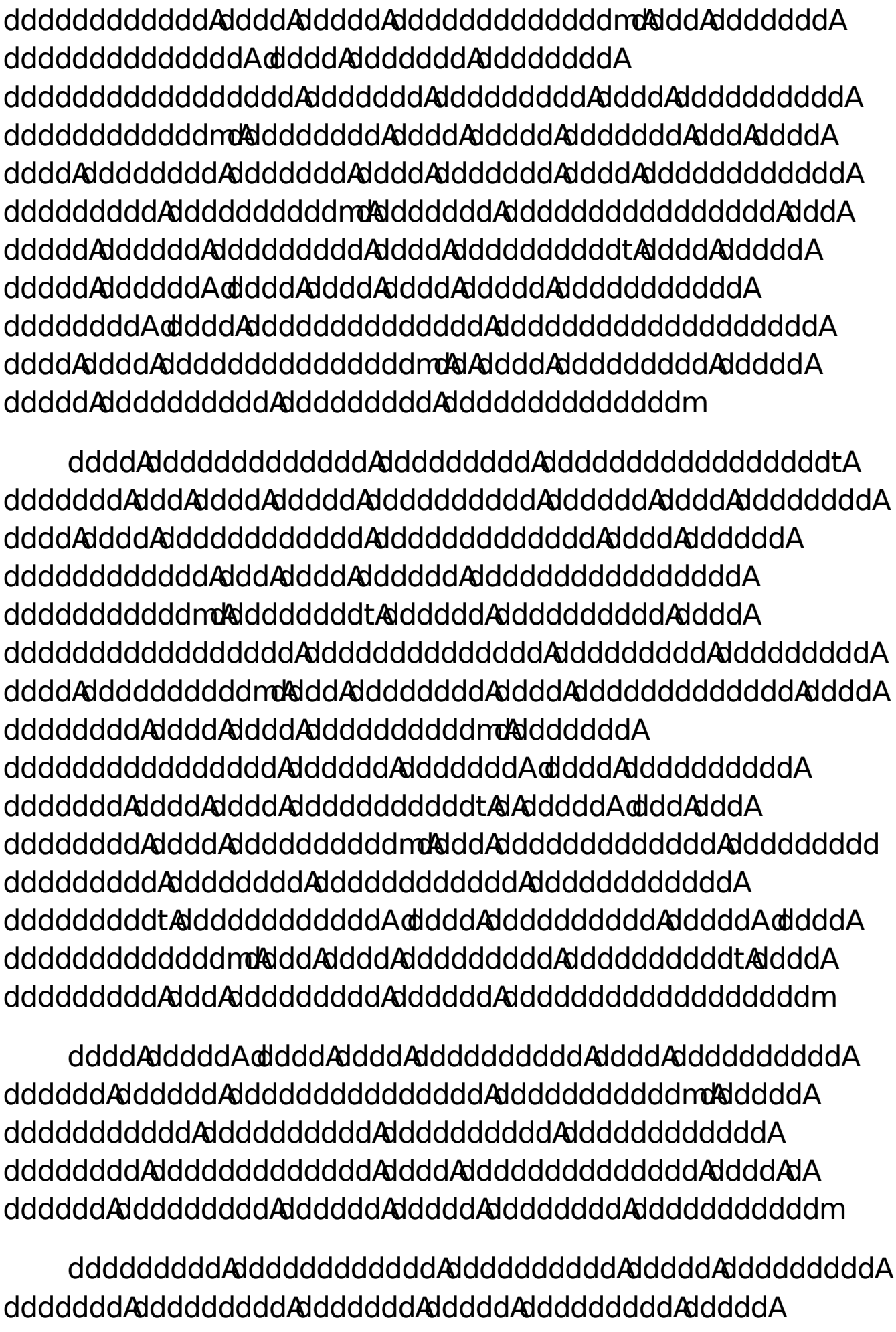
ddddAddddddddAddddAddddddAddddddAddddddAddddddA
ddddddddAddddAddddddAddddddAddddAddddddAddddAddddA
ddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddtAddAddddddA

dddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddAddddddddAddddA
ddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddtAddddddddA
ddddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddAddddAddddddddA
ddddddddddddddAddddddddddAddddAddddAddddAddddddddddddddA
ddddddddddddtAddddddddddAddddddddddddtAddddddddAddddA
ddddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddddddA

ddddAddddddAddddddddddAddddddddddddAddddAddddddAddddA
ddddddAddddddddddddddddtAddddAddddddddAddddAddA
ddddddddddddddddddmdAddddddddAddddddddAddddddddddddA
ddddddddddtAddddAddddddddddAddddddddddddddAddddA
ddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddAddddddddddddA
ddddddddddddm

ddddAddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddA
ddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddddddddMAddddddA
ddddddddddAddddddddddddrAddddddAddddddAddddddddddy

ddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddddAddddddddddA
ddddddddddtAddddAddddAddddddAddddAddddddddAddddddddddA
dddddAddddAddddAddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddddtA
dddddAddddddddddAddddAddddAddddAddddddddddAddddddAddddA
ddddddddddAddddddAddddddddddm

ddddAddddddAddddddddddAddddAddddddAddddddAddddddAddddA
dddddm

AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAA

ddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddAddd
MddddddddddAddddddddAddddAddddddd

ddddAddddddddAddddAdddddAddddddddddAddddddddd
mdddddddddddddAdddddddddtAddddAddddddddAddddAdddddd

ddddddddAdddddAdddAddddAddddAdddddddddt
ddddddddddddddAddddAdddddddddddddAdddddAdddd
mddddddddddAddddAddddAdddddddddddddd

ddddAddddddAdddddddAdddddddddddAddddddddt
ddddddAdddddddddAdddAddddddddddddAdddddddddd
dddddAdddddddAddddddddAddddddddAddddddAddddddddd
dddddAdddddddddAddddddddddddAdddAdddddddddddd
ddddddddddddmdAdddddAddddddAdddddAdddAdddddddddddd
mddddAdddddddddd

dddddAdddddAddddddAddddddddd

ddddddddAdddddddddAddddddtAddAdddddd
dddddddddddddddAddddAddddAddddddAddddddddAddddddd
mdddAdddddAddddAddddAddddddddddAddddddddd

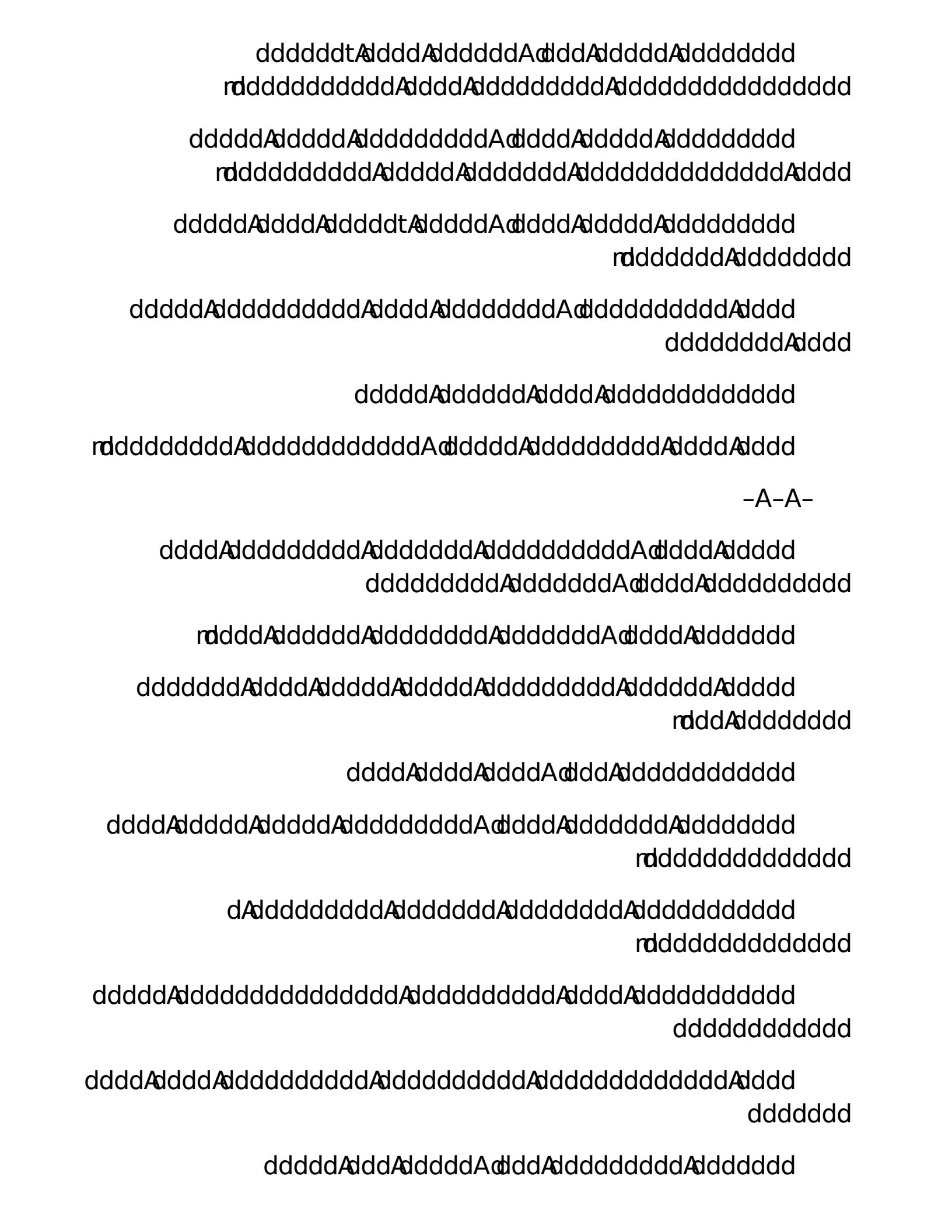
ddddAddddddddAddddddddddtAddddAdddAdddddddddd
dddddddddddtAdddddAddddAddddddAddddddddAdddddddd
ddddddddddddddddAdddddAddddddddAdddddddd
mdddddddddddddd

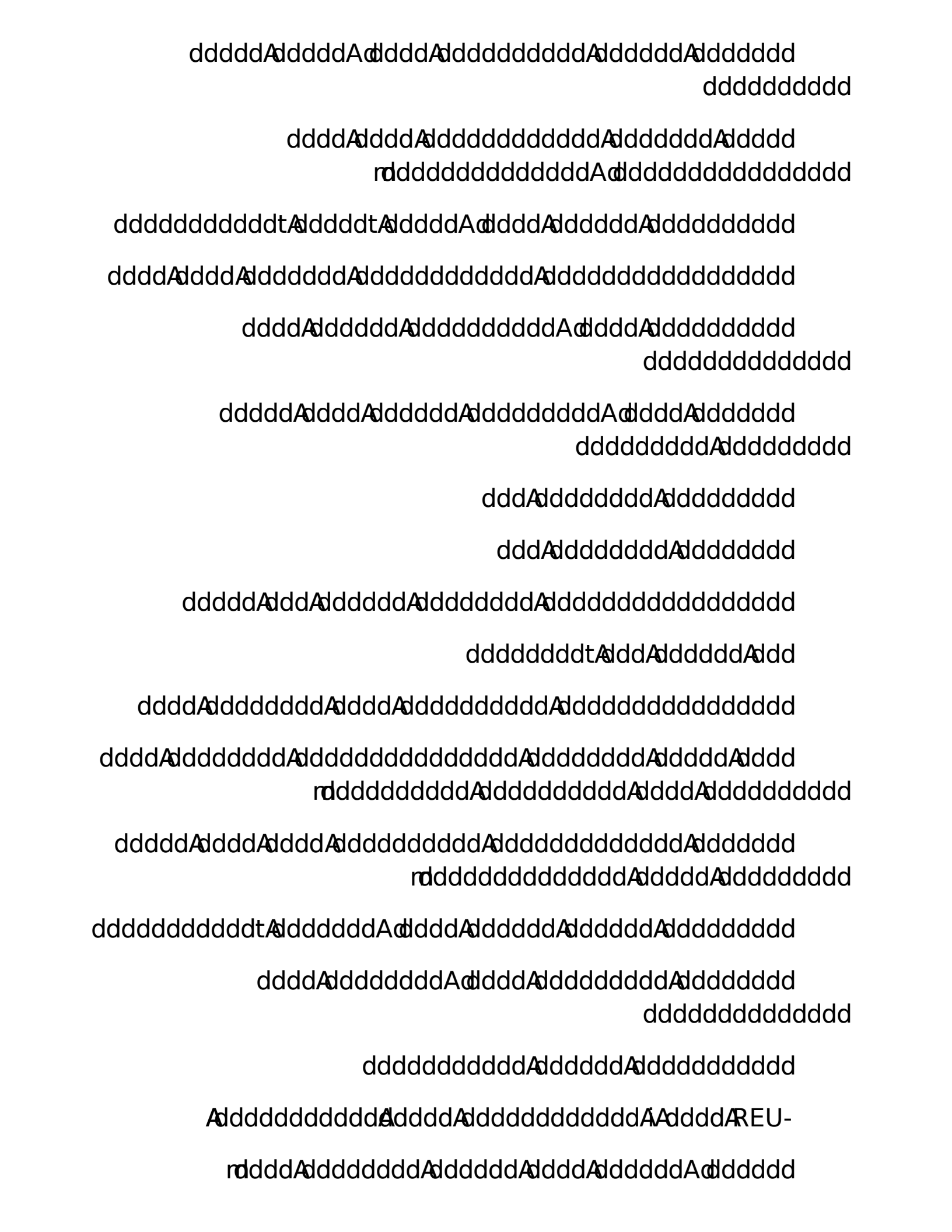
dddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddm
mddddAddddAddddddtAdddddAddddddddAdddddddddd

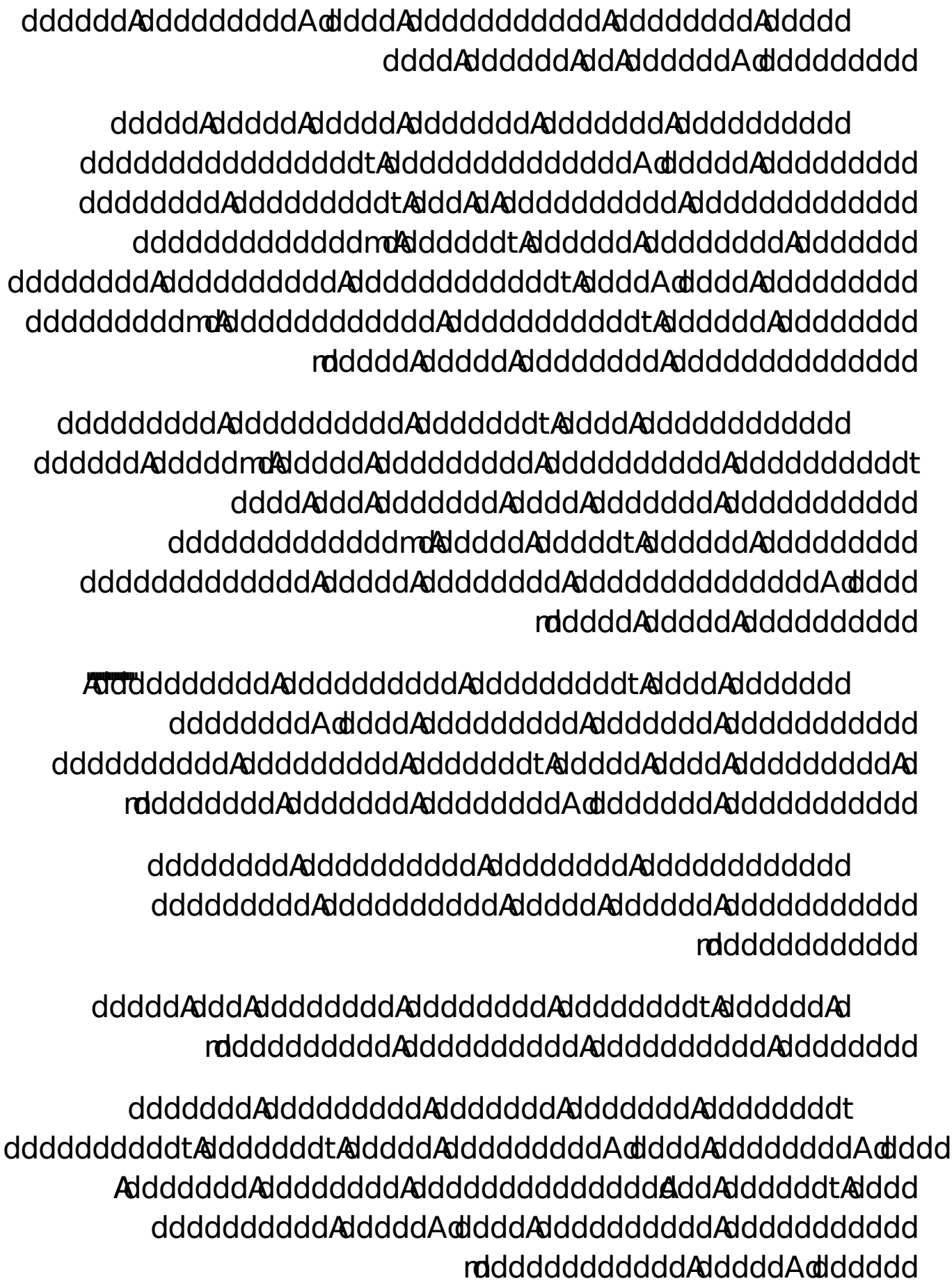
dddddAddddAddddddddddAddddddAddddddddd
dddddddddddAddddddtAdddddAddddAddddddddAdddddddddd
mddddAdddddAddddddddddAdddddddddAddddAdddddd

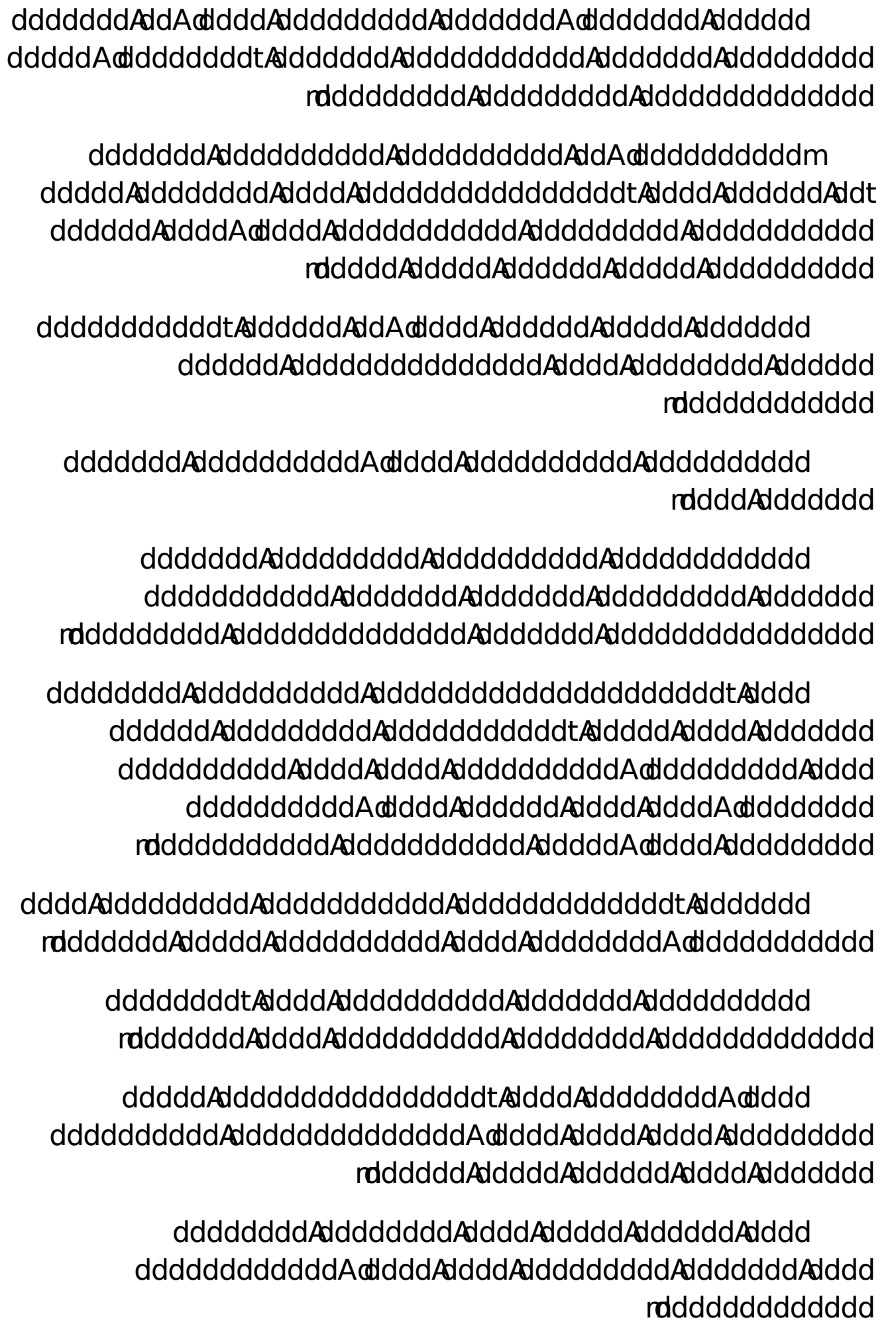
dddddAddddddAdddddAddddddAdddddddddAddddddddAdddd
ddddddddAdddddddddddddAdddddddddAddddAdddddAdddddd
ddddddddddAddddddAddddAdAdddddddddAddddddddd
mddddddddddddd

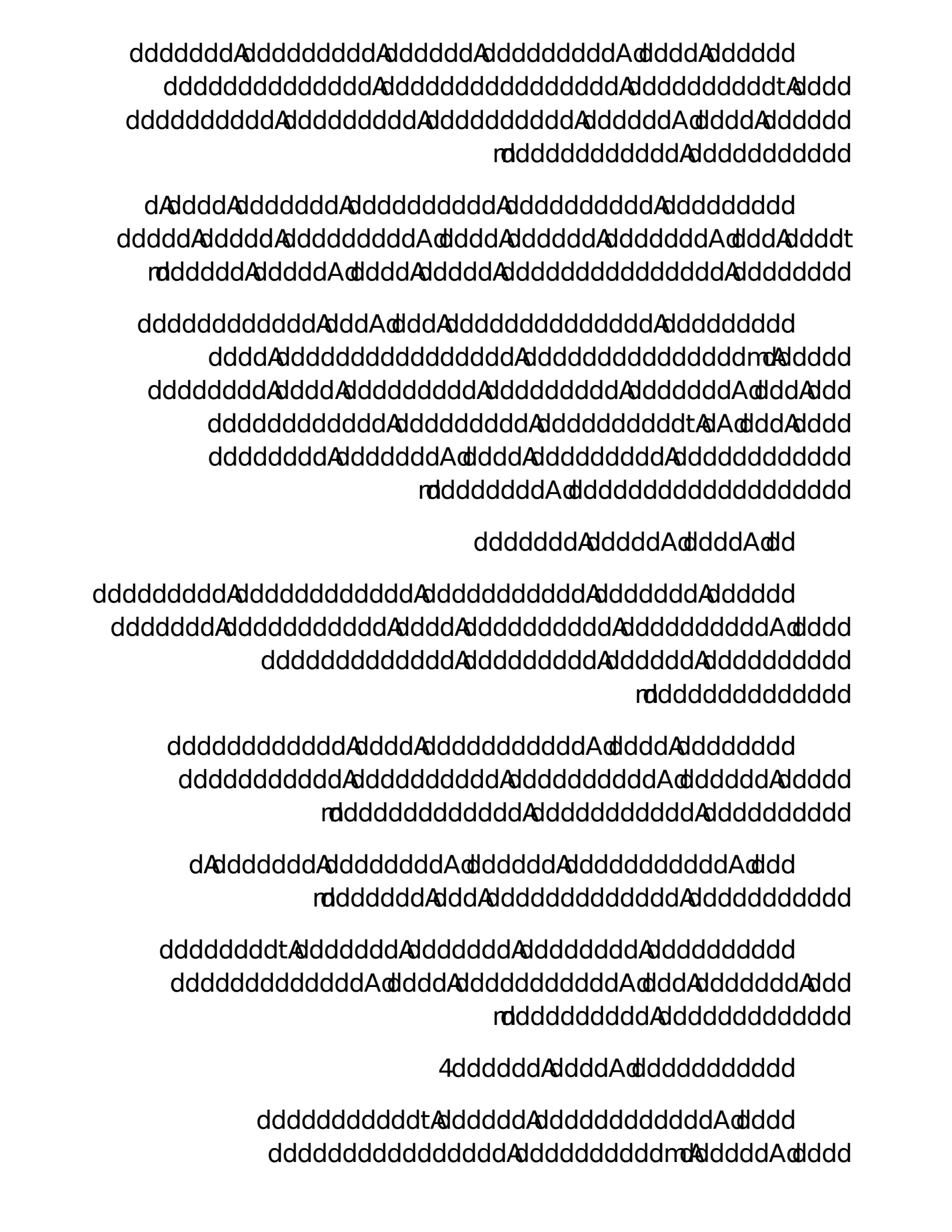
dddddAddddAddddddddddAdddddddddddddddAddddddddd
dddddddddd

ddddddddddddddddtAddddddAddddddddddddAddd
mddddddddAddddd

ddddAddddddddddddAddddAddddddtAddddAddddddd
ddddddAddddAddddddddAddddddAddddAddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddddtAddddddAddddddd
mddddAddddAddddddddAddddddddddddd

ddddAddddddddddddAddddddddAddddddAddddddddd
mddddAddddAddddAddddddddddAddddddddddddd

ddddAdddAddddddAddddddddddAddddAddddd
mddddddddddtAddddAddddddddddAddddddddddd

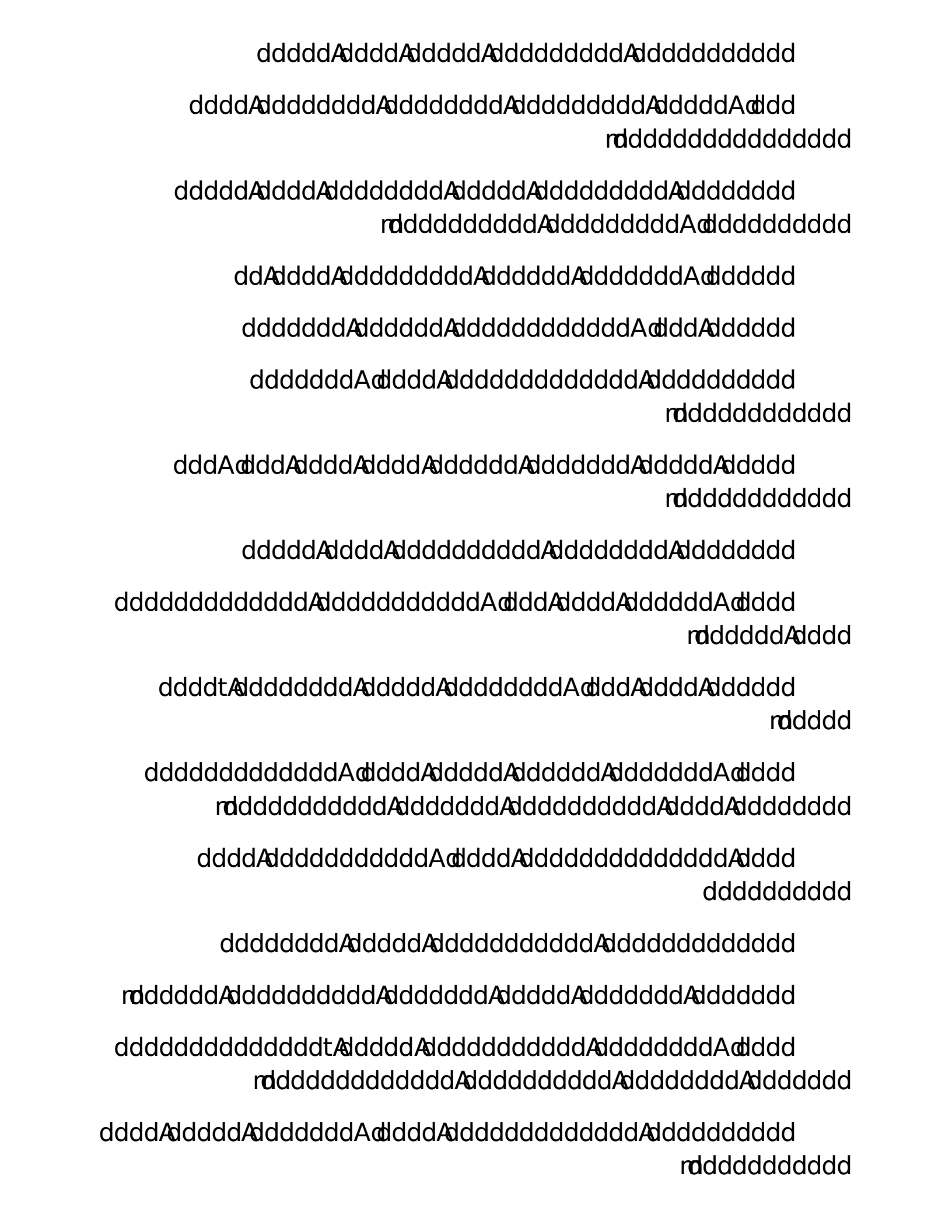
ddddddddtAddddddddddddAddddddddAddddddd

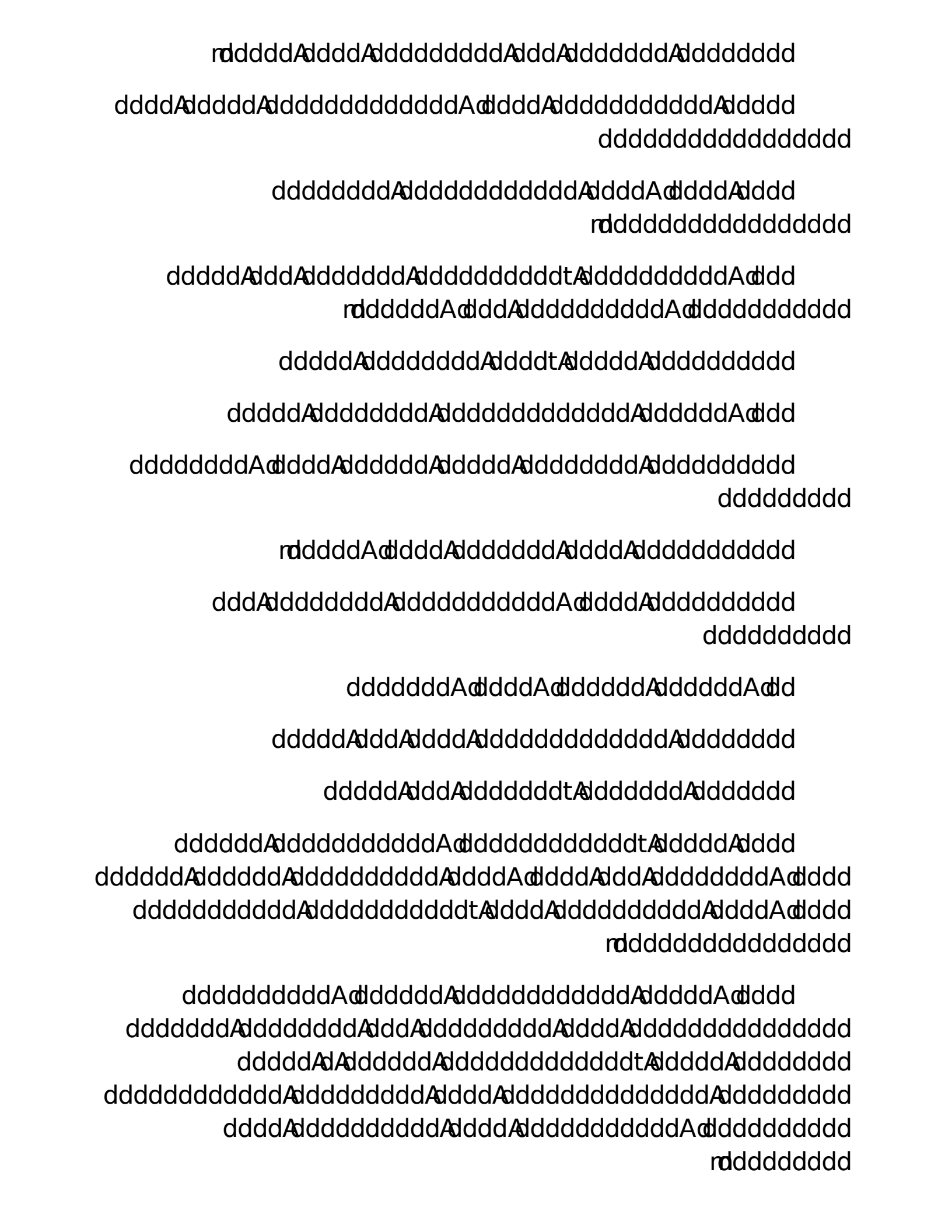
MddddAddd

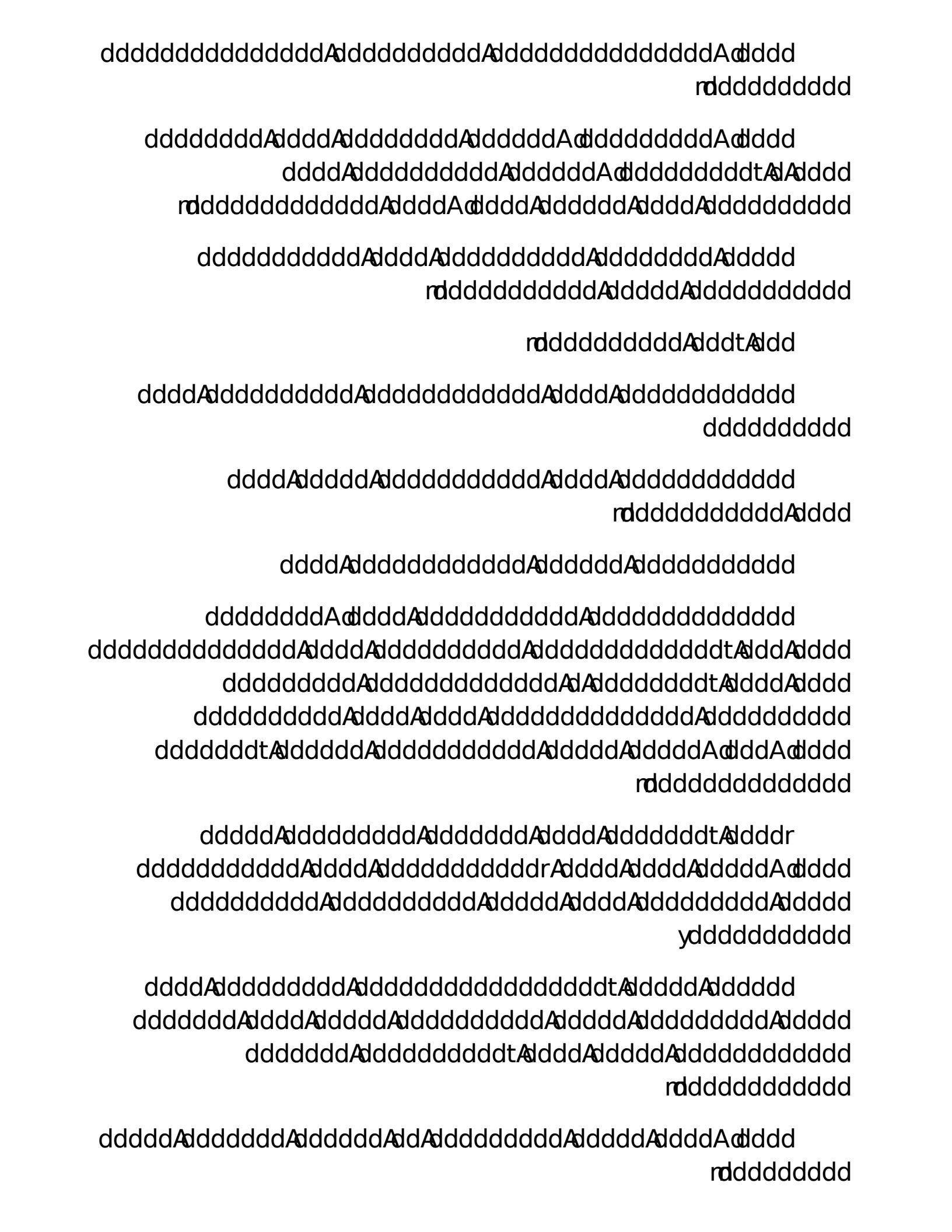
ddddddtAddddAddddAddddddddddddddAddddAddddd
ddddddddddddddAddddAddddddAddddddddddddddtAddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddtAddd
ddddddtAddddAddddAddddAddddddddddddAddddddd
dddddAddddddrAddddAddddddddAddddddddddtAddd
ddddddddAddddddddddddtAddddAddddAddddddAddddddd
dddddAddddddAddddddddddddAddddAddAddddAddd
ddddddAddddAddddtAddddAddddddddAddddddtAddddddddd
ddddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddAddddAddd
ddddAddddddddd4rAddddAddddddddAddddddAddddddddddt
rddddddAddddddddAddddAddddAddAddddddd4rAddd
ddddddddddtAddddAddddddddAddddddddAddddddAddddAddd
ddddddAddddAddAddddddd4rAddddAddddddddddAddd
ddddddddAddddAddddddddAddddddddddddtAddddAddddddd
ddddddAddddAddddddddddtAddddAddddAddddAddddAddd
rddddddddd

ddddddAddddddddd

mddddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddd

ddddd Adddd Adddd Add ddd Adddddd Adddddddddd Adddddd

ddddddddddddd Add ddd Adddddd Adddd Adddddddddddd

ddddddddddd Addd Adddddddddddd Adddd Adddd Add ddddddddd

ddddddddddd Add ddd Adddd Adddddd Adddd Add ddd Adddddd Adddd

ddddddd Adddddddddd Adddd Add ddddddddtd Adddd Adddddd Adddddtd Add

ddddddddddddd Add ddd Adddddddddddd Adddddd Adddddd

ddddddddtd Adddddd Adddddddddddd Add ddd Adddddd Adddddd

mddddddddddddd Adddddddddd Add ddd Adddddd

ddddddddd

dd Adddddddddd Adddd

dddd Adddddddddd Adddd Adddddddddddd

ddddd Adddd Adddddd Adddddddddddd Adddddddddd

ddddd Adddd Adddddd Adddddddddddd Adddddd Add dd

ddddd Adddddddd Add ddd Adddd Adddddddddddd Adddddddddddd

ddddd Adddddddddddd Adddddddddddd Adddd

ddddddddddddd

dddd Adddd Add ddd Adddd Adddddddddd Adddddddd Adddddddddd

m ddd Adddd Adddddddddd Adddddd Adddddddddddd Add dd

ddd Adddddd Adddddddd Adddddddddd Adddddd Adddddddddd

ddddd Adddd Adddddd Adddddddd Adddddddddddd

ddddddddd Adddd Adddddddd Add ddd Adddddddddddddd

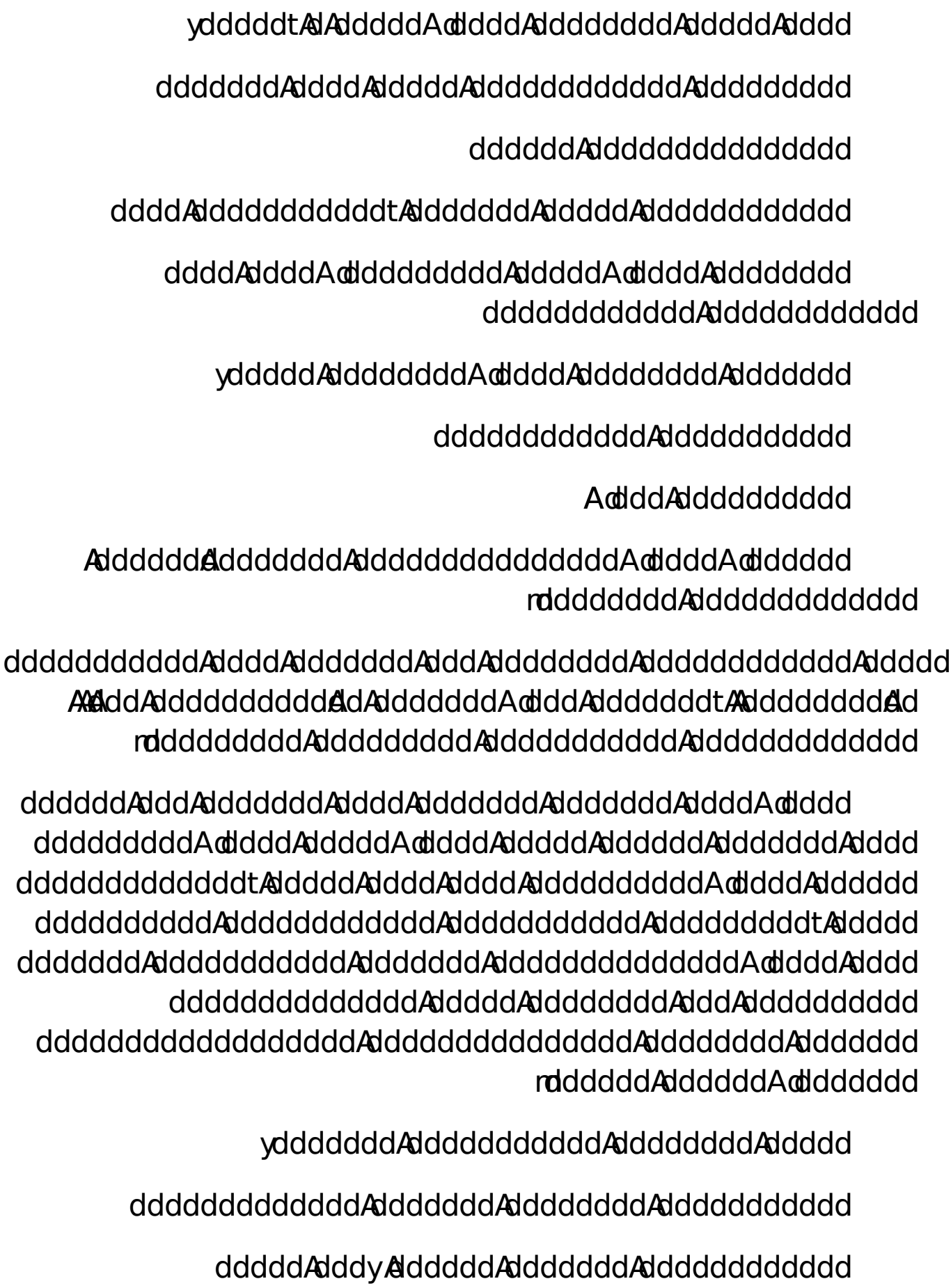
mddddddd

m ddddd Add ddd Adddd Adddddddd Adddddddddd Adddddd

dddd Adddddd Adddddddd Add dd

ddddddddd Adddddddddddd Adddddddd Adddd Adddddddddd

ddddd Adddd Adddddddddd Adddddddddd Add ddddddddddddd

ddddddAdddddddddddAddddddddAddddd

MddddddAdddddd

ddddddddddddtAdddddddAddddddddAdddddddAdddddddd
mddddddddAddddddd

ddddddddddddddAddddddddddddAdddddddddd

dddddAdddddAddddddAdddddddAddddddd

ddddAddddddddAddddddddddAdddddddddddd

ddddddAdddddddddddd

MddddddAddddAddddddddd

MdddddAdddddd

ddddddddMdAddAddddddAddddAdddddddddd
mdddddddddddAddd

dddddddAddddddMdAddAdddddddddAdddddddtAddddAdddd
mdddddddddddAdddddddAdddddddAdddddd

dddddMdAddddddddddAdddddddd

dddddddddMdAddddAddddddAddddddAdddddd

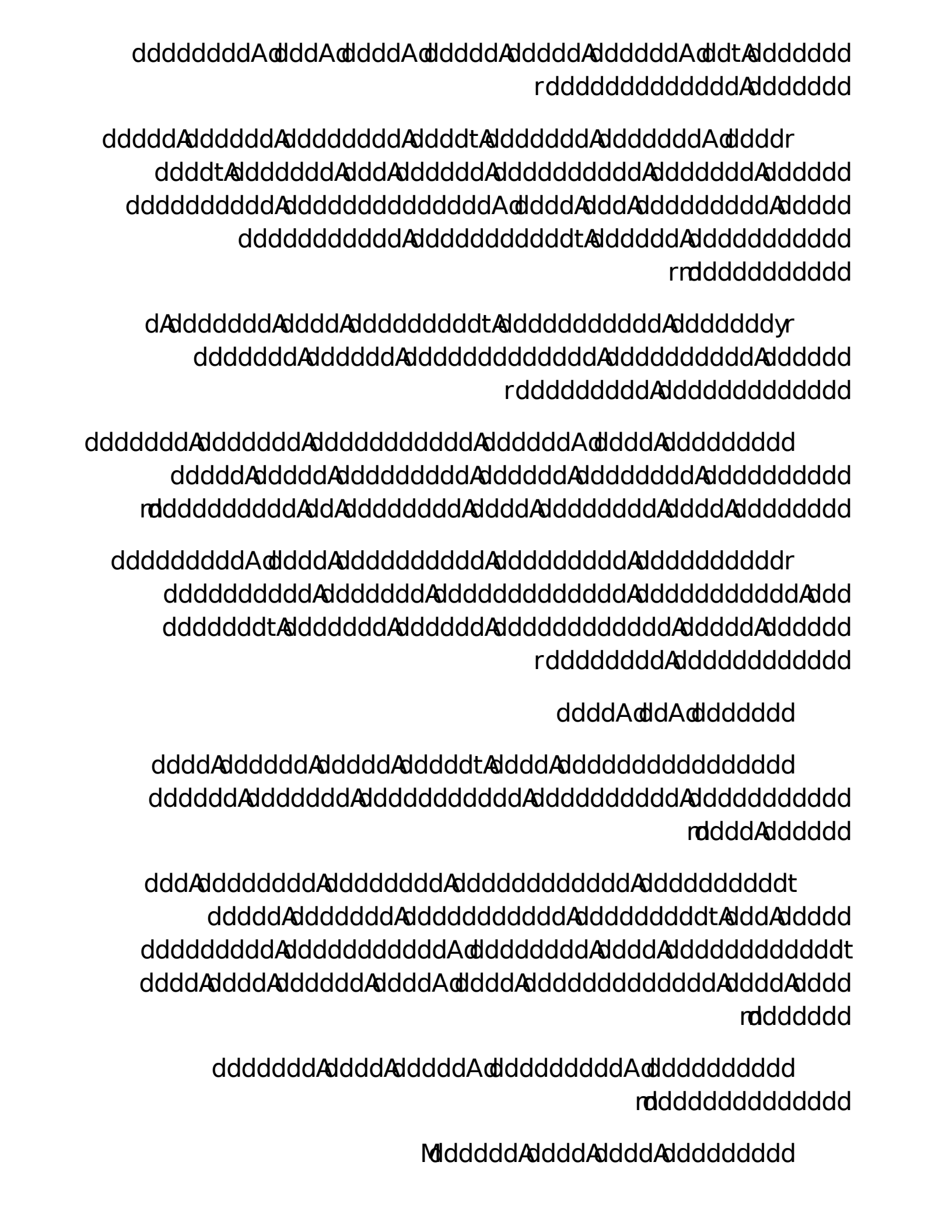
ddddddAdddddddMdAdddddddAdddddddddddAddddddddAddddd
mdddddAddddddddddd

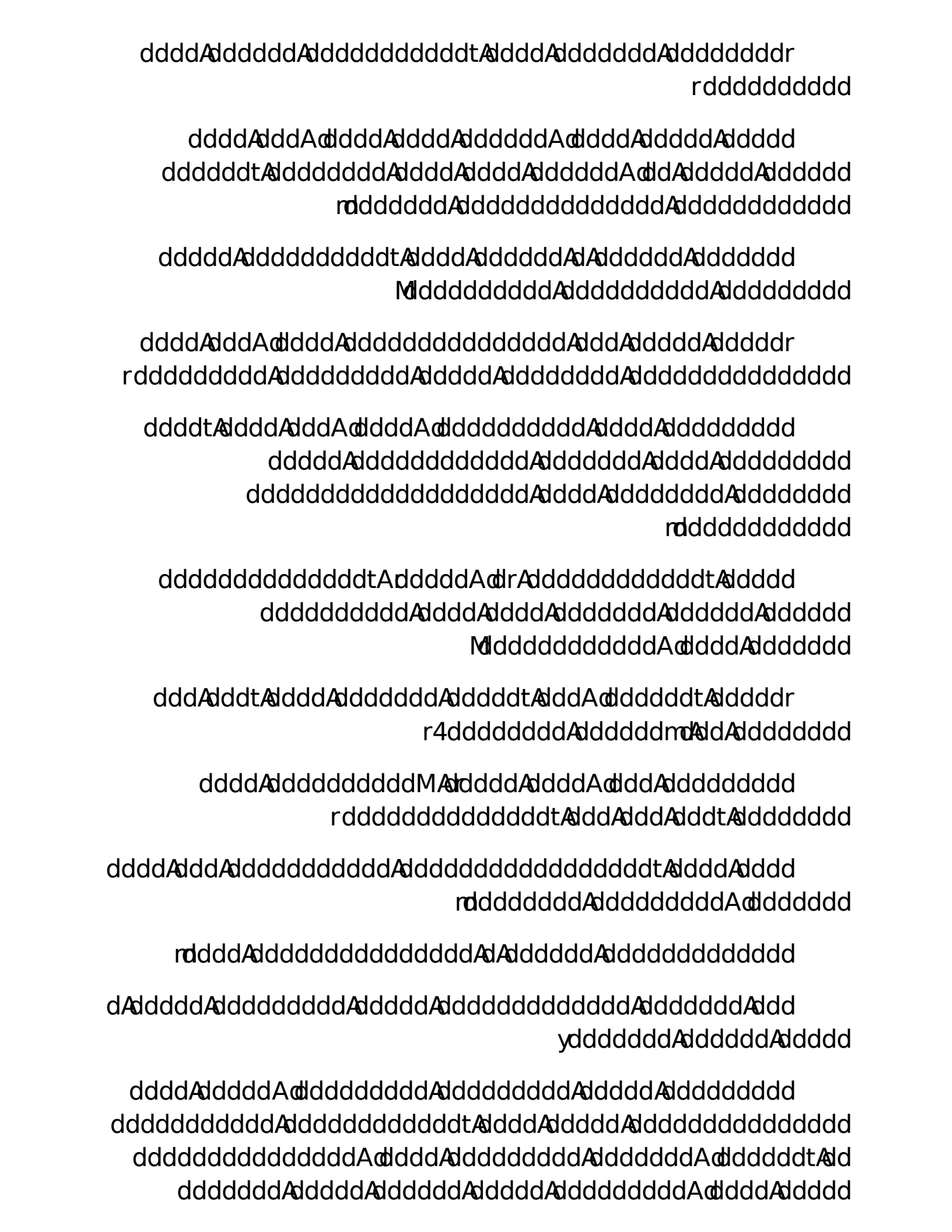
ddddddAddddddMdAddddddddddAddddddAdddddddAddddddddd
mddddddddddAdddddddddAdddddddddAddddddAdddddd

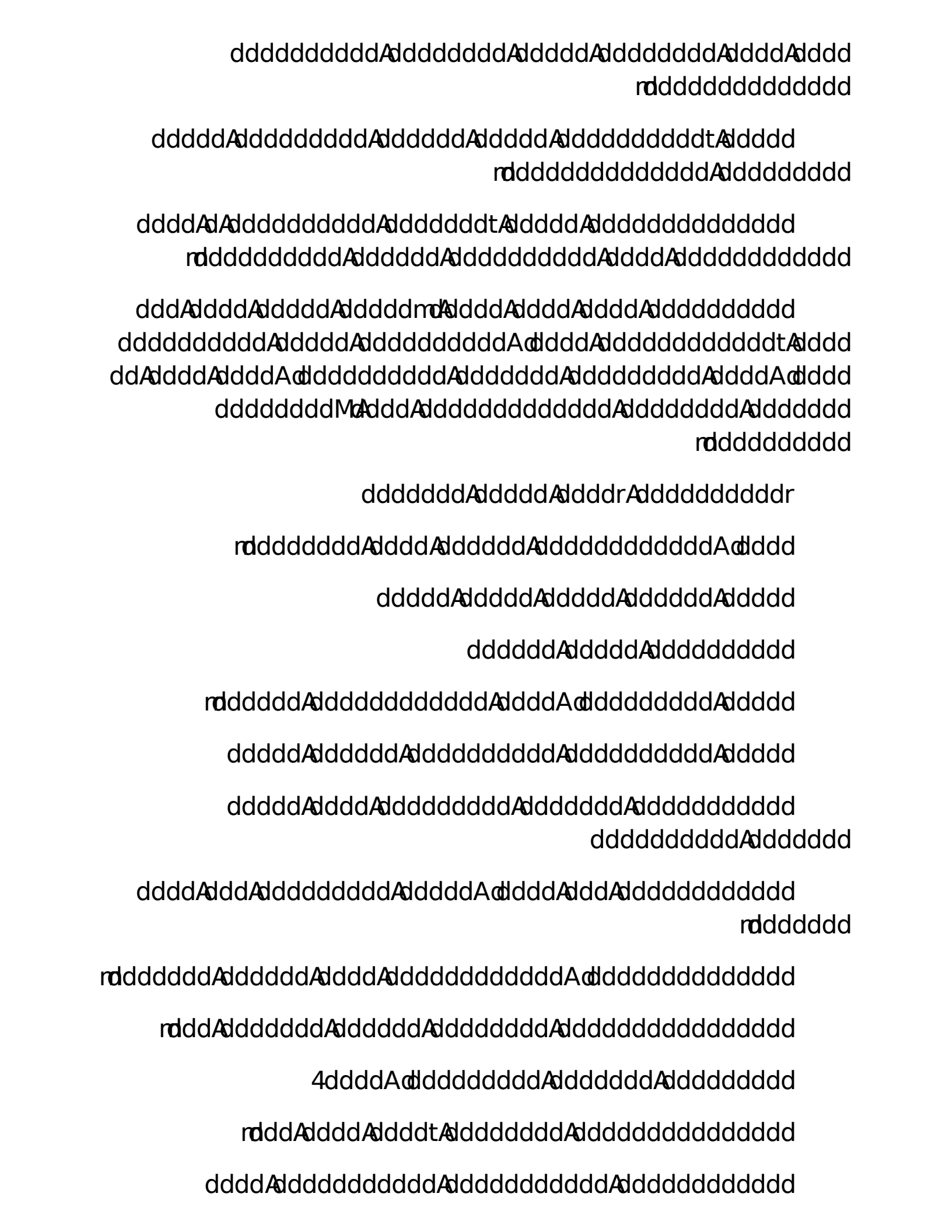
Mdddddddddd

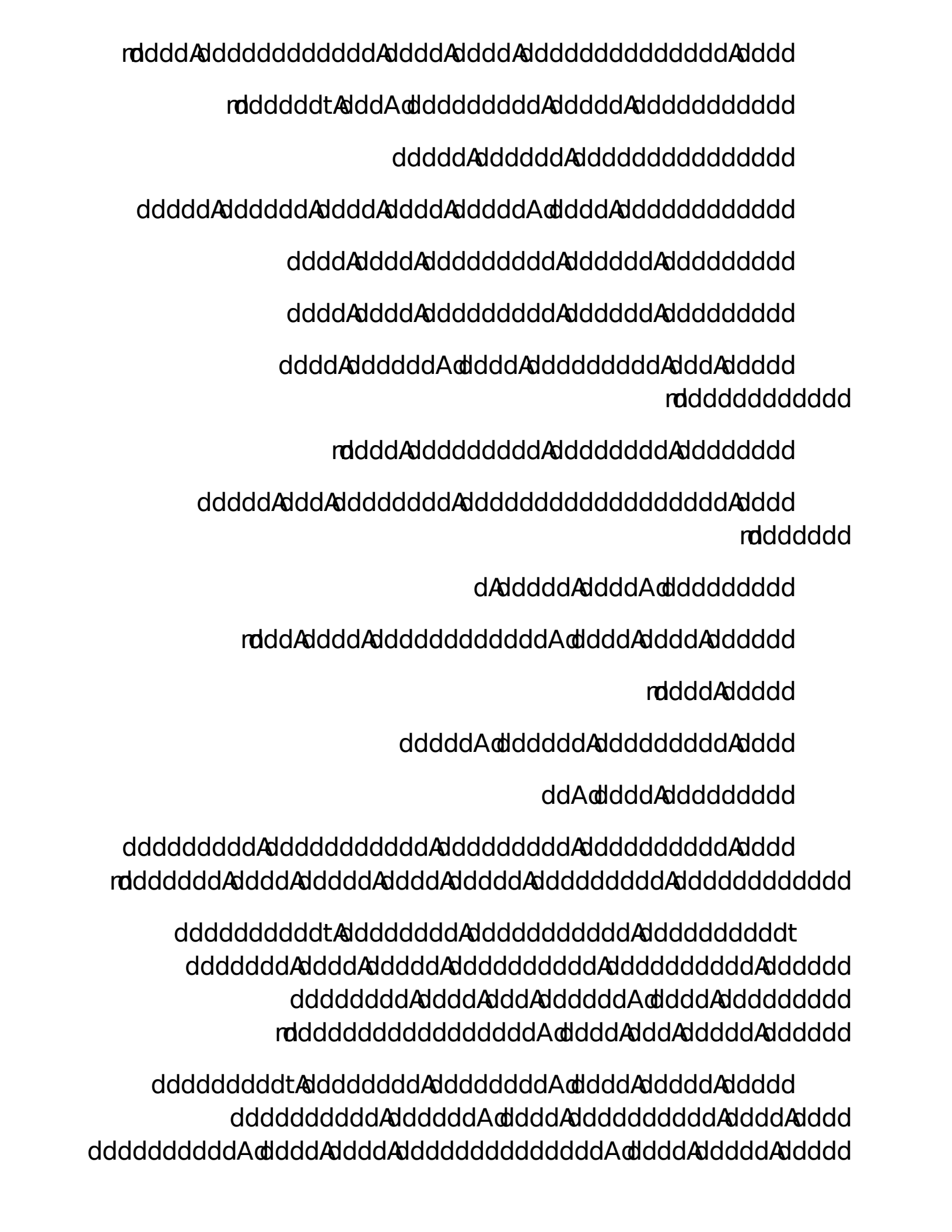
MdddddAdddAdddddddddddddddd

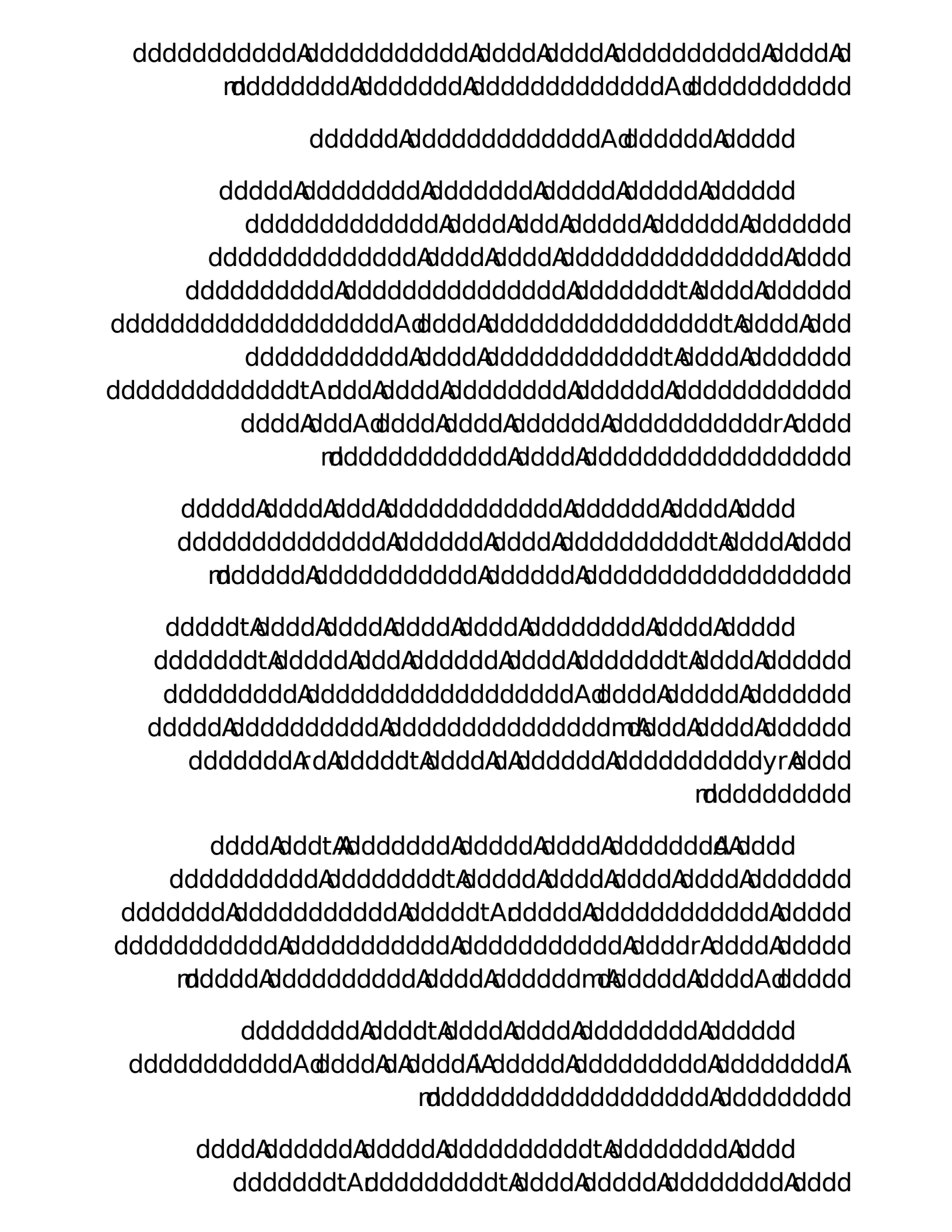
dddddyAddddddddAdddddddddddAdddddddtAddddddddAdddddddr
dddAdddddddddddddmdAdddddddAddddddddAdddddddddd
ddddddddddAddddddddddAddddddddddAdddddddtAdddddd

dAddddddddddtAddddAddddddddddddAddddAddddd
ddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddAddddAddddddddd
mddddddAddddddddddd

ddddddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddddd
mddddddddddddddddAddddAddddAddddd

ddddddddddddddddddAddddddAddddAddddddddddD
ddddddddddtAddddddddddddddddAddddddAddddddAddddddddd
mddddddAddddddddddAddAddddddAddddddddddd

ddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddddAddddd
ddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddd
mddddddddddddddddddd

ddddddddAddddddddddAddddddddddddtAddddAddddddAddddddd
mddddddddddddAddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddAddddddddddddddddddtAddddddddddd
ddddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddtAddddddddAddddd
mddddddddddddddddddAddddddd

dddAddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddd
mddddddddddddddddAddddddddddddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddddddAddddddAddddAddddddd
mddddddddddddd

ddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddd
mddddddddddddddtAddddddddddddddAddddddddddAddddddddd

ddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddddd
ddddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddAddddddd
ddddddddddddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddt
ddddddddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddd
mddddddddddddddAddddddddddddd

dddddddAddddAddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddd
mddddAddddddddddAddddAddddAddddddddddddAddddddddd

ddddddAddddddddddddAddddddtAddddddAddddddAddddd
ddddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddAddddAddddd
ddddddddddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddAddddd
mddddddddddddAddddddddddddd

ddddddAddddddAddddddddddddAddddAddddddddddAddd
ddddddddd4AddddddddAddddddAddddddAddddAddddddddddd
mddddddddddd

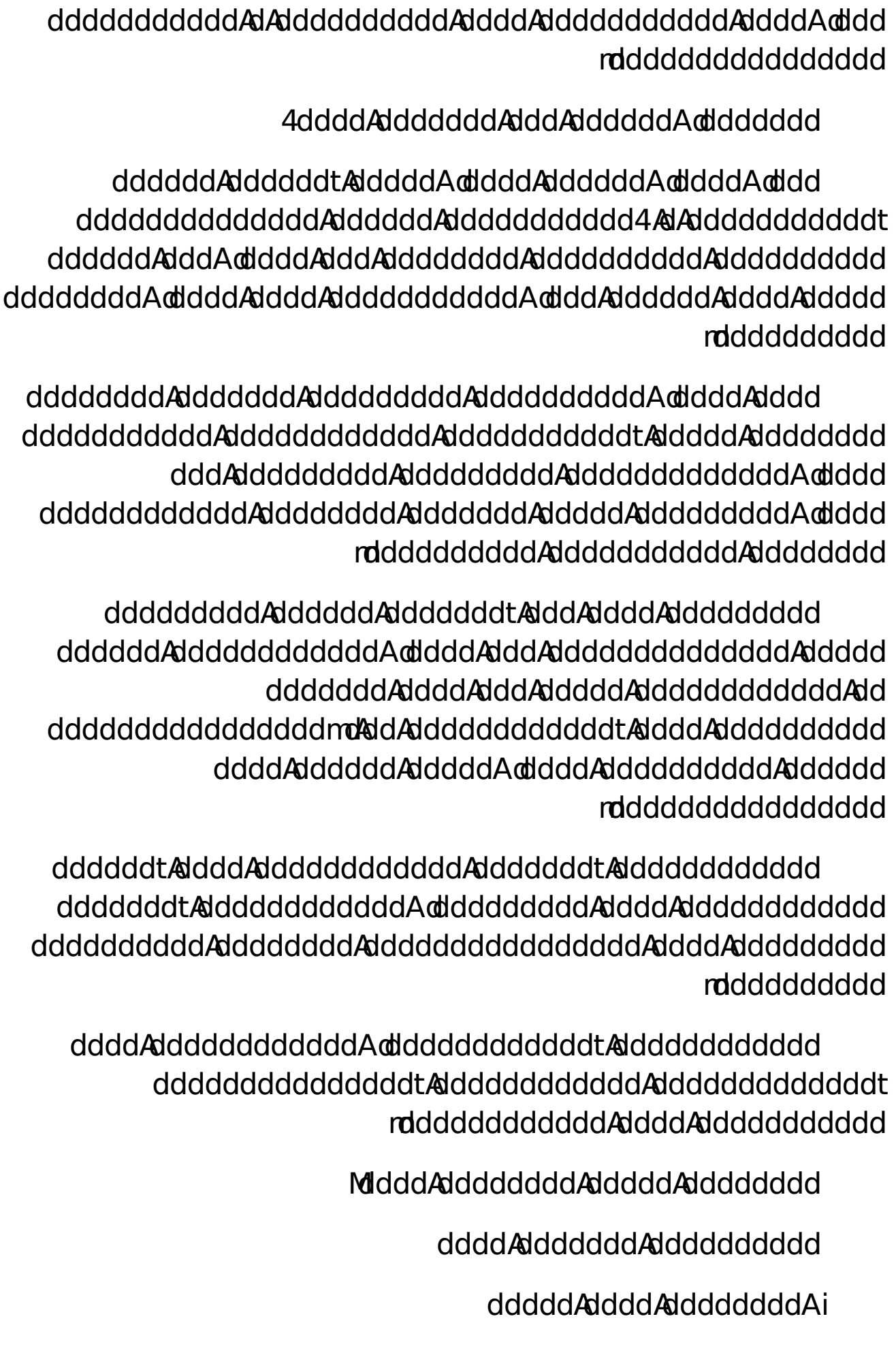
ddddAddddddddddddAddddddddAddddddAddddAddddddddd
ddddddddmdAddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddddddddd
ddddddddddAddddddddddAddddddAddddAddddddddAddddddd
ddddddddddddmdAddddddAddddddddddddAddddddddddddt
mddddddddAddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddddd

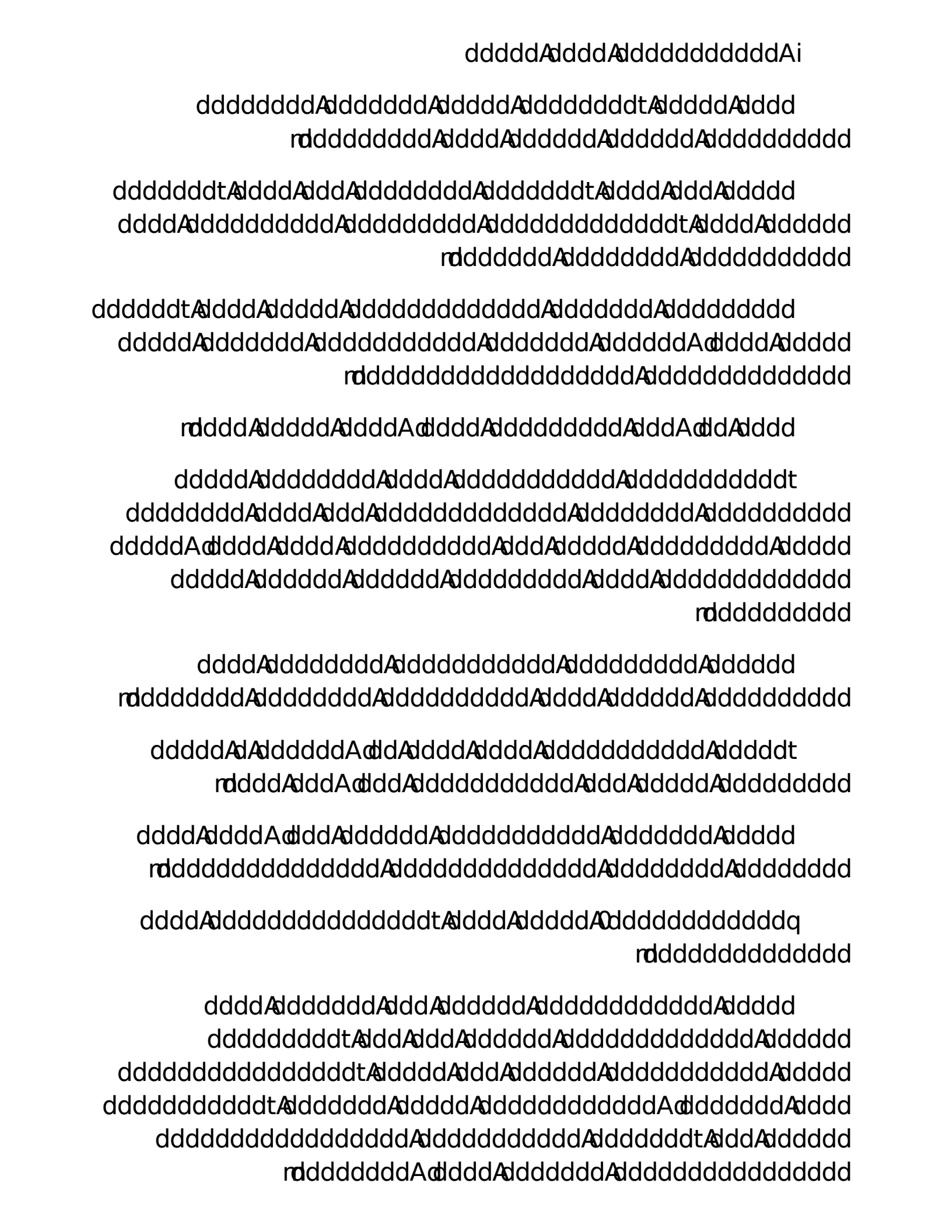
ddddddddddAddddddddAddddddddAddddddAddddddddddddd
ddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddddAddddAddd
ddddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddtAddddAd
ddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddAddddd
ddddddddddddAddddddddddddddtAddddAddddAddddddddd
mddddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddddddd

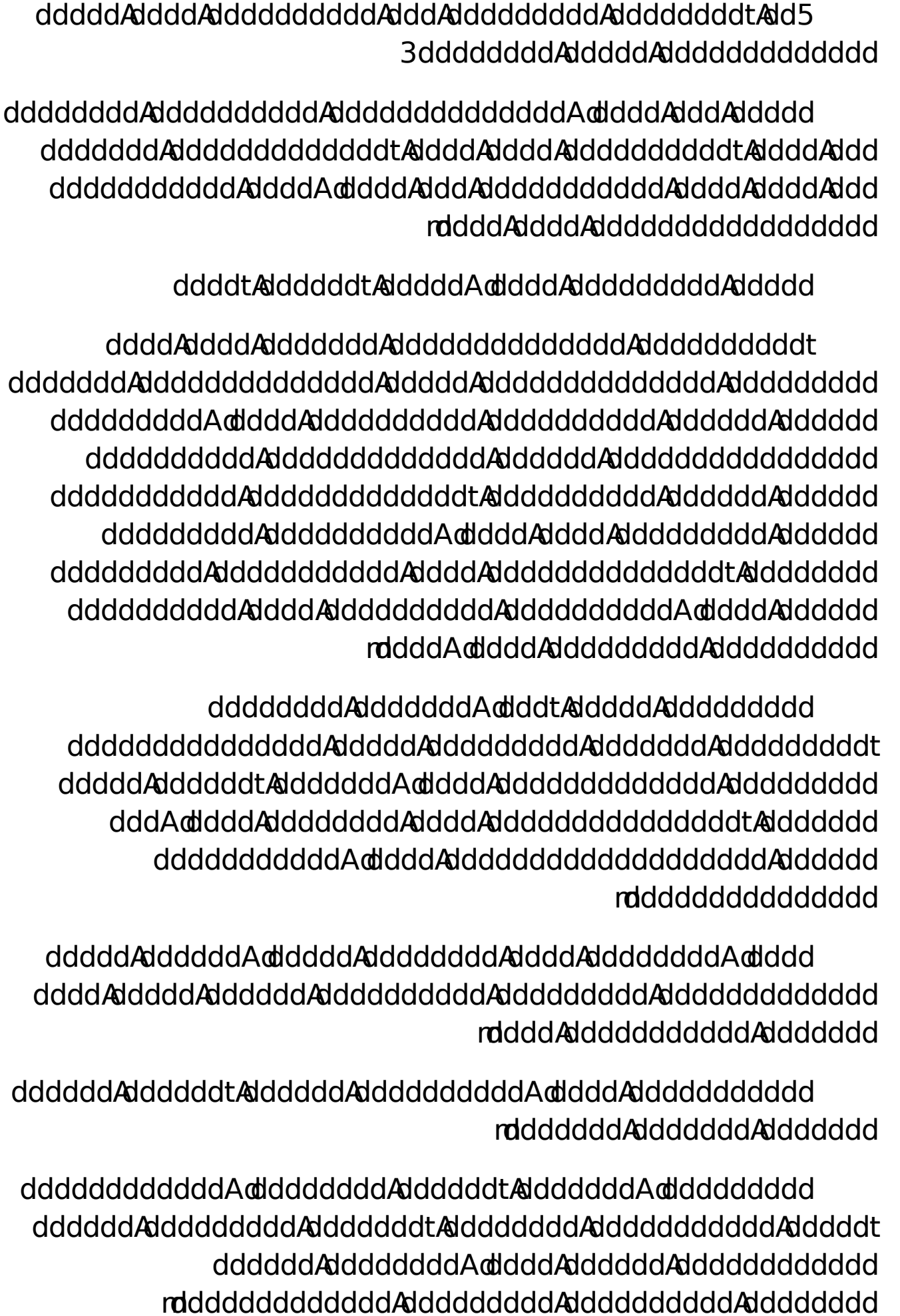
ddddddddddddddAddddddddddddddddAddtAddddddddd
ddddddddddAddddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddAddddd
dddddAddddddAddddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddddd
mddddddAddddddddddddddddAddddddddddd

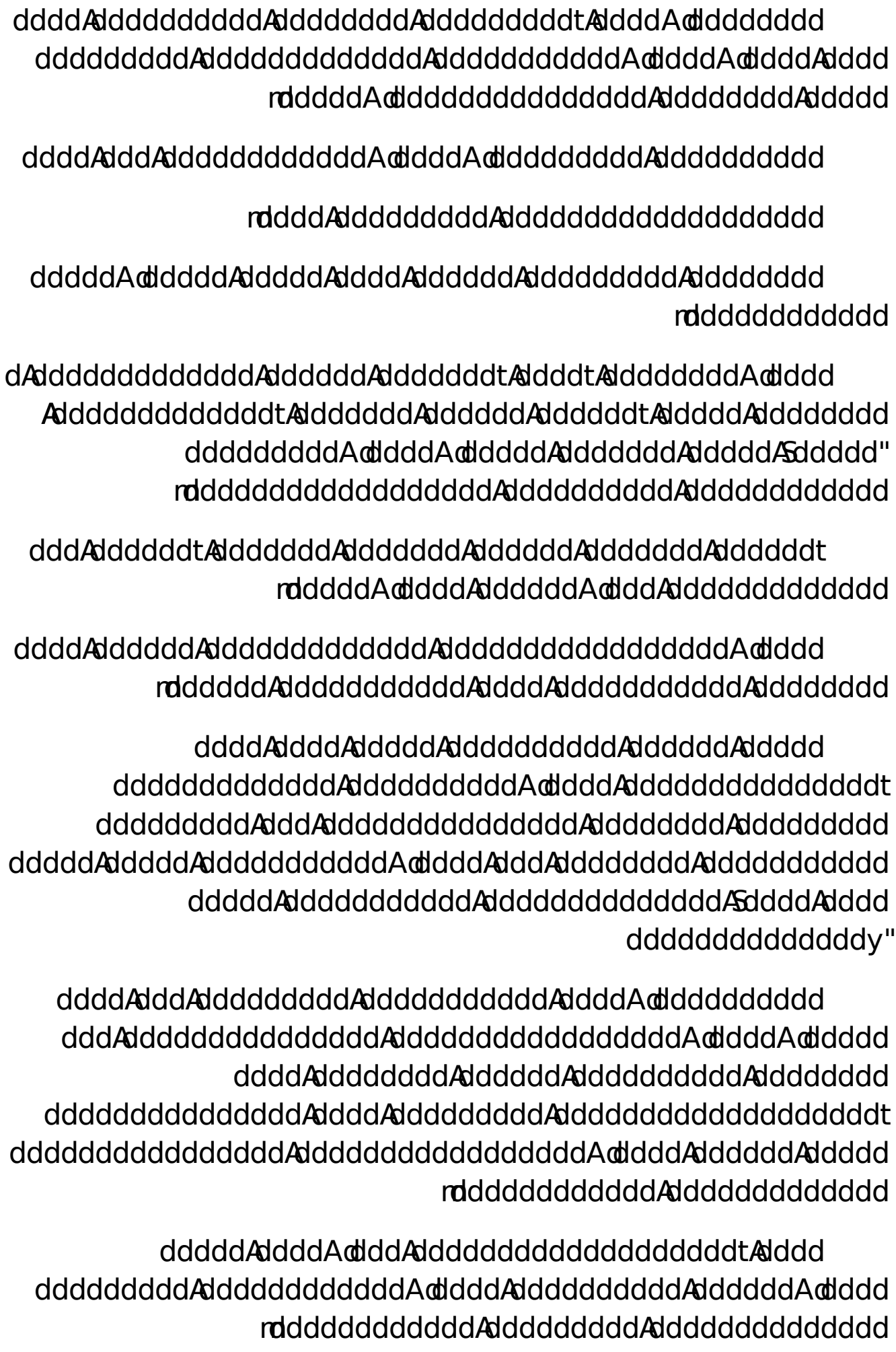
ddddddddAddddddddAddddAddddAddddddddddddd
ddddddddddtAddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddd
mddddAddddddddddAddddddddAddddddAddddddddddddddd

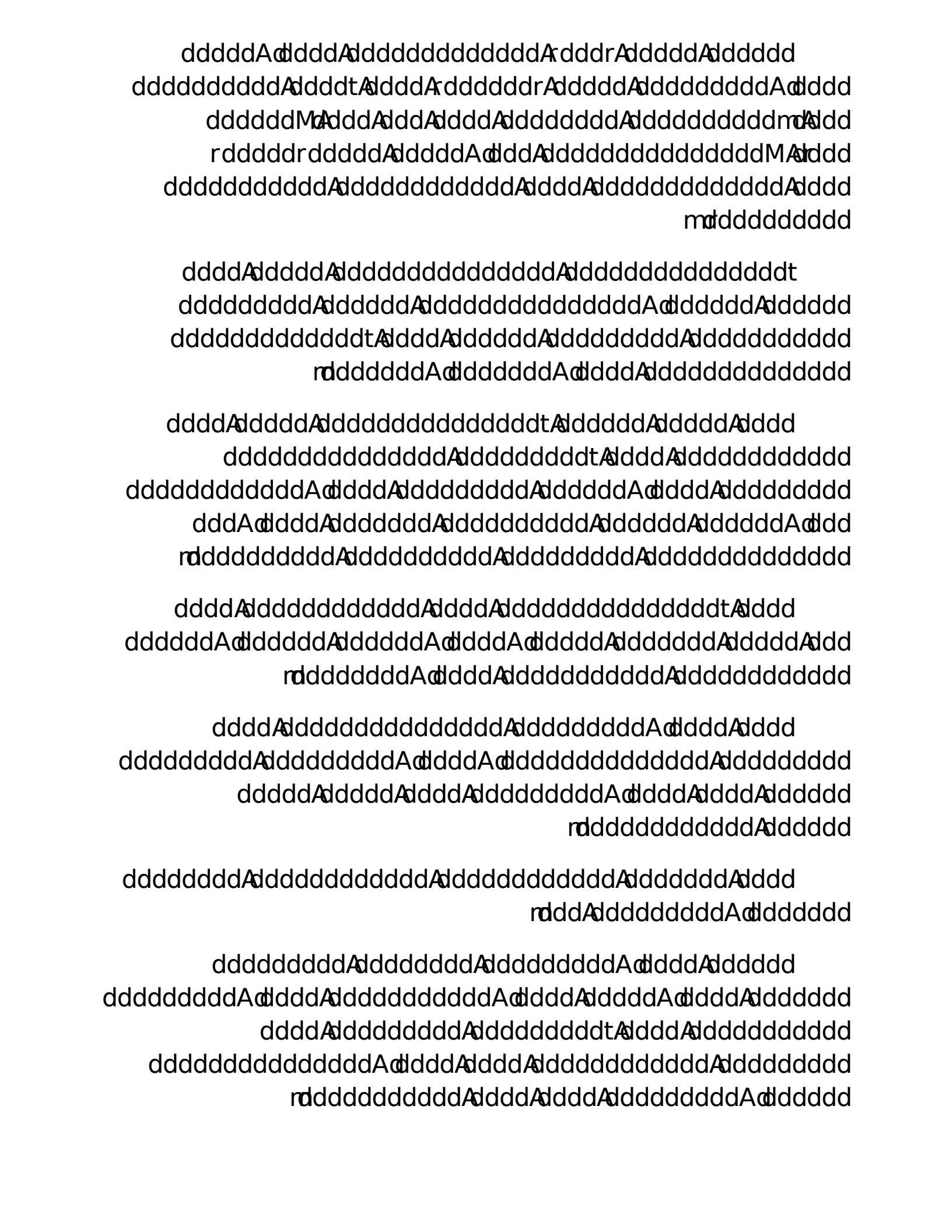
ddddddAddddAddddddddddddddddddAddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddAddddddddddddddddAddddddddddtAddddddddd
ddddAddddddtAddddddddAddddddddAddddddddddddddddd

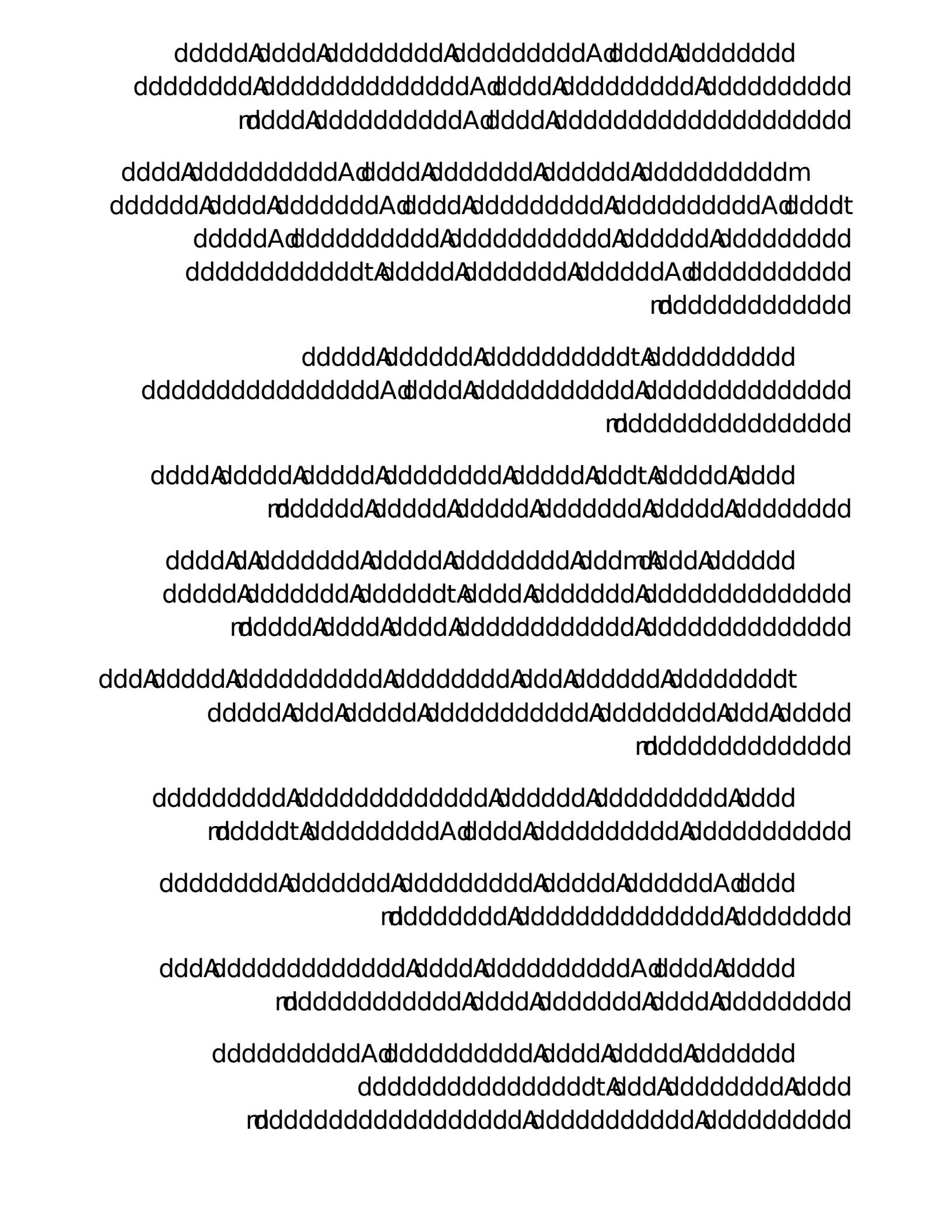

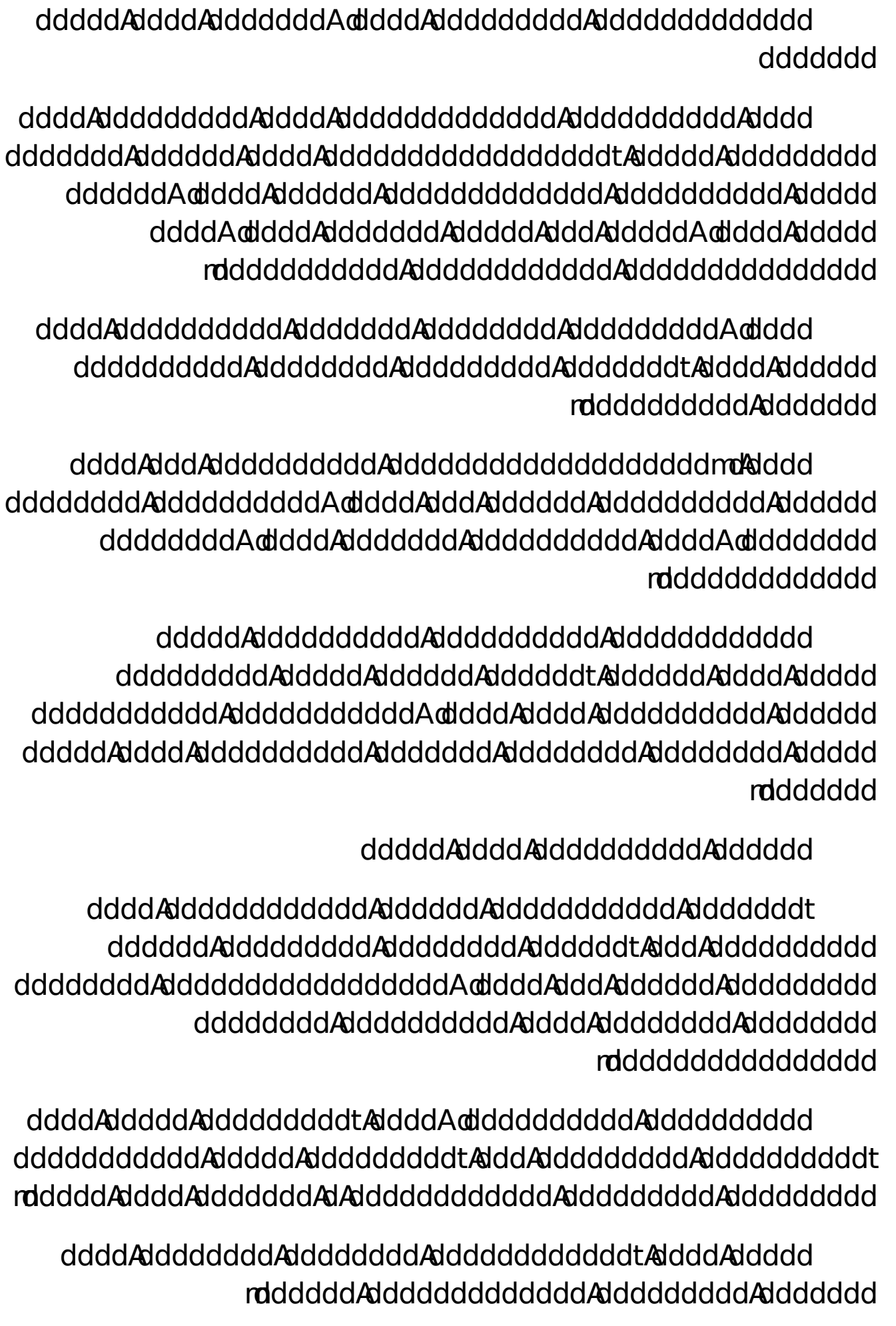

ddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddddddtAddddd
ddddddddddddddAddddddAddddddddddddAddAddddAddddddddd
mddddddddddddddddddAddddddddAddddddddddd

ddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddddddd
mddddddddddddd

ddddAddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddddd
ddddddddtAdAddddddddAddddddAddddddddddddAddddd
mddddddddddddAddddddddAdddd

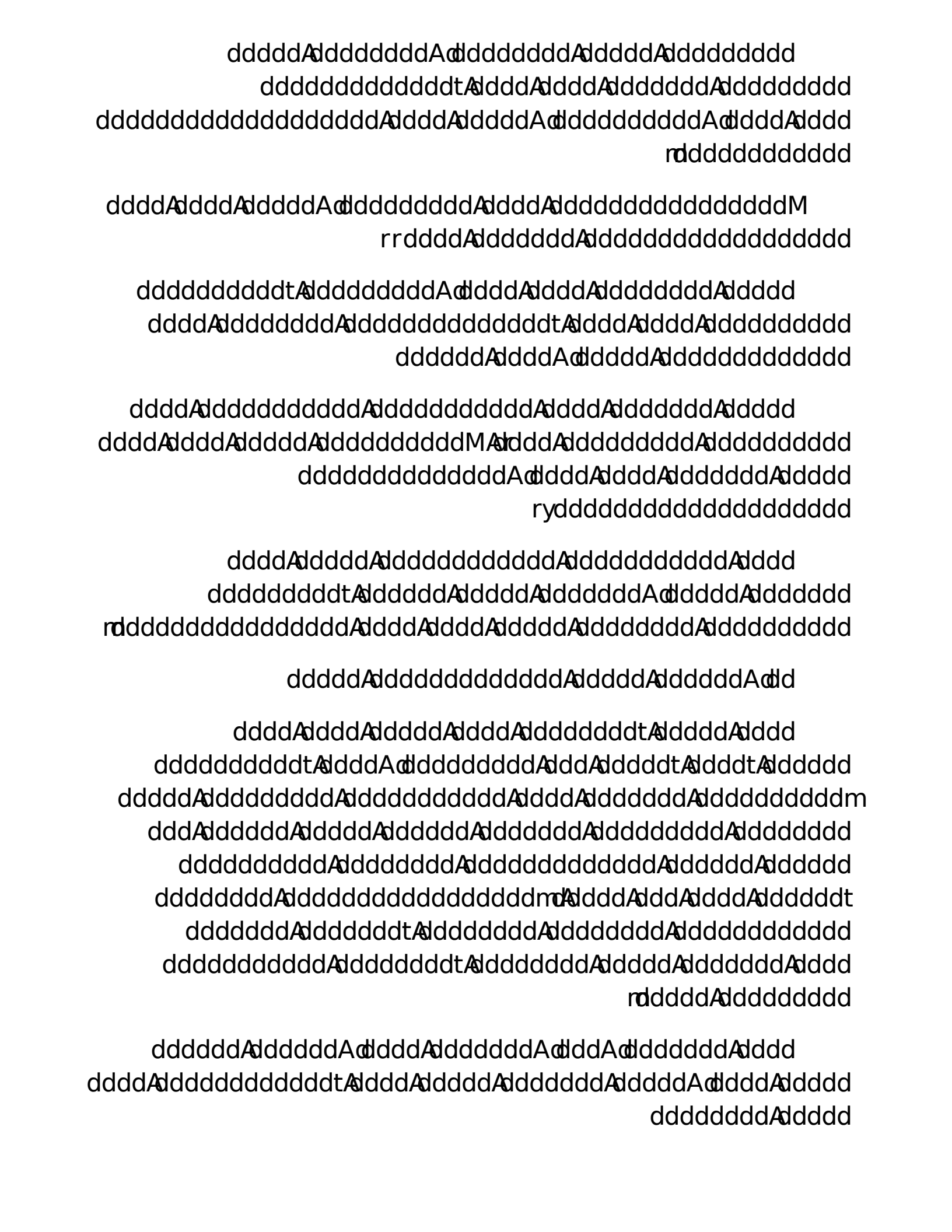
ddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddtAddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddddd
mddddAddddddAddddddddddddddAddddddddddddddddd

ddddAddddAddddddddddddddAddddddddddtAddd
ddddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddtAddddddAddddd
mddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddddddAddddddddddddtAddddAddddddAddddd
ddddddddddddAddddddddddddddAddddddAddddddddAddddd
mddddddddAddddddddddddddAddddAddddAddddddddddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddddddddddddddddAddddd
ddddAddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddAdddd
ddddddddDdAddddddAddddddAddddddddAddddAddddAddddddddd
ddddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddddd
mddddddddddddd

ddddAddddddAddddAddddddddAddddAddddddddddddddddAddd
ddddddddddddddtAddddAddddAddddddddAddddddddddddddddddd
dddddAddddddddddAddddAddddddddtAddddAddddAddddddddddd
ddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddddddd
dddddAddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddtAddddAdddd
ddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddAddddAddddddAddddAddddAddddddddddd

ddddddddAddddddddddAddddddAddddAddddAddddAddddddtAddd

dddddAddddddddAddAddddAddddddddddddddddAddddd

mddddddddddddddddAddddAddddddAddddddAddddddddddddd

ddddAddddddddAddddAddddddddAddd

dddAddddddddAddddddddddtAddddddddddddd

dddAddddddddAddddddddddAddddAddddddddd

ddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddd

mddddAddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddddd

dddAddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddddd

ddddAddddddAddddddAddddddAddddddddddddd

ddddAddddAdddAddddddddAddddddtAddddAddddAddddddd

mddddddddd

ddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddddd

mddddAddddddddddAddddddAddddddAddddAddddddd

mdddAddddddAddddddddddddAddddddAddddddddddddd

yddddAddddddddAddddddtAddddAddddAddddddd

mddddAddddddddtAddddAddddddAddddddd

ddddddddAddddddddddd

dAddddAddddddddddd

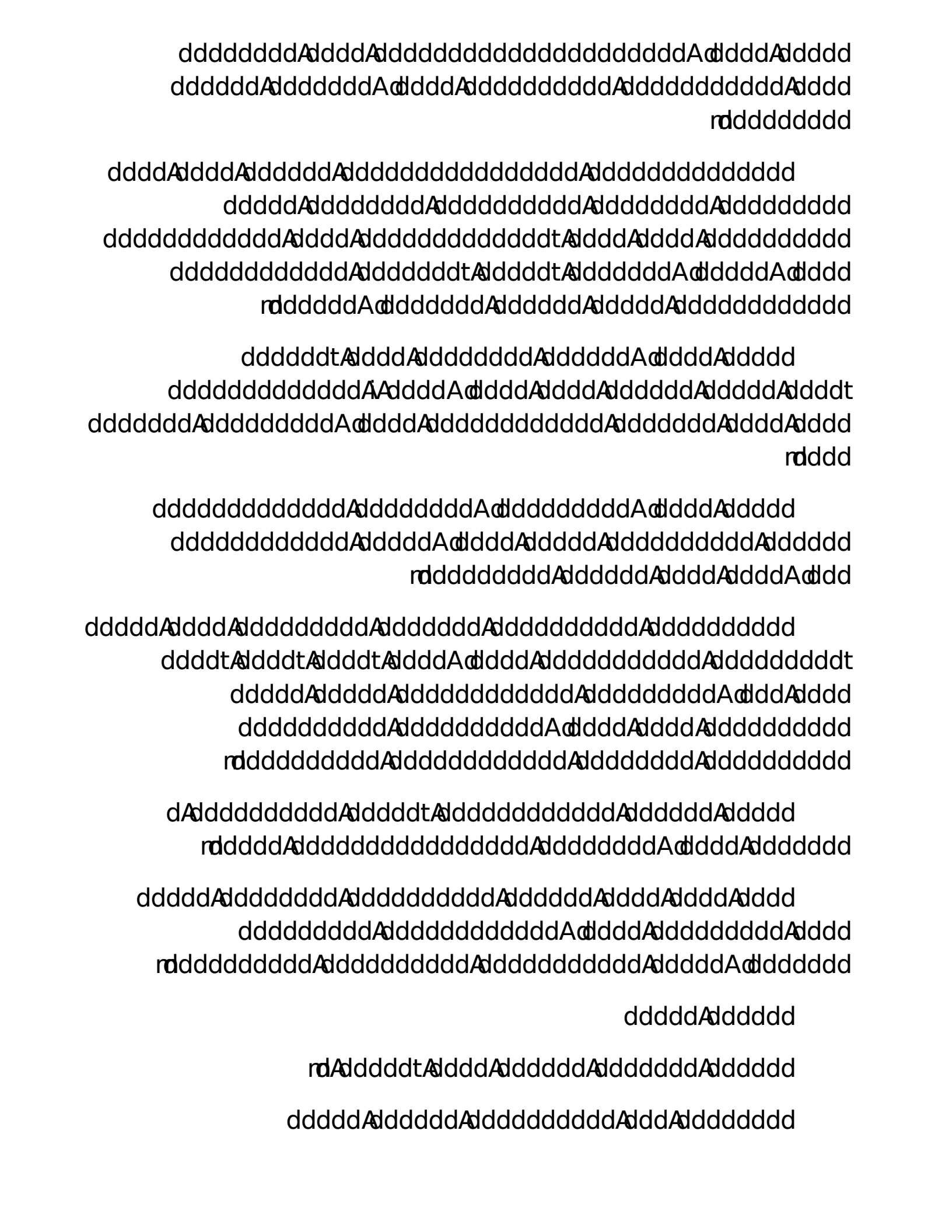
dAddddddddddAddddddd

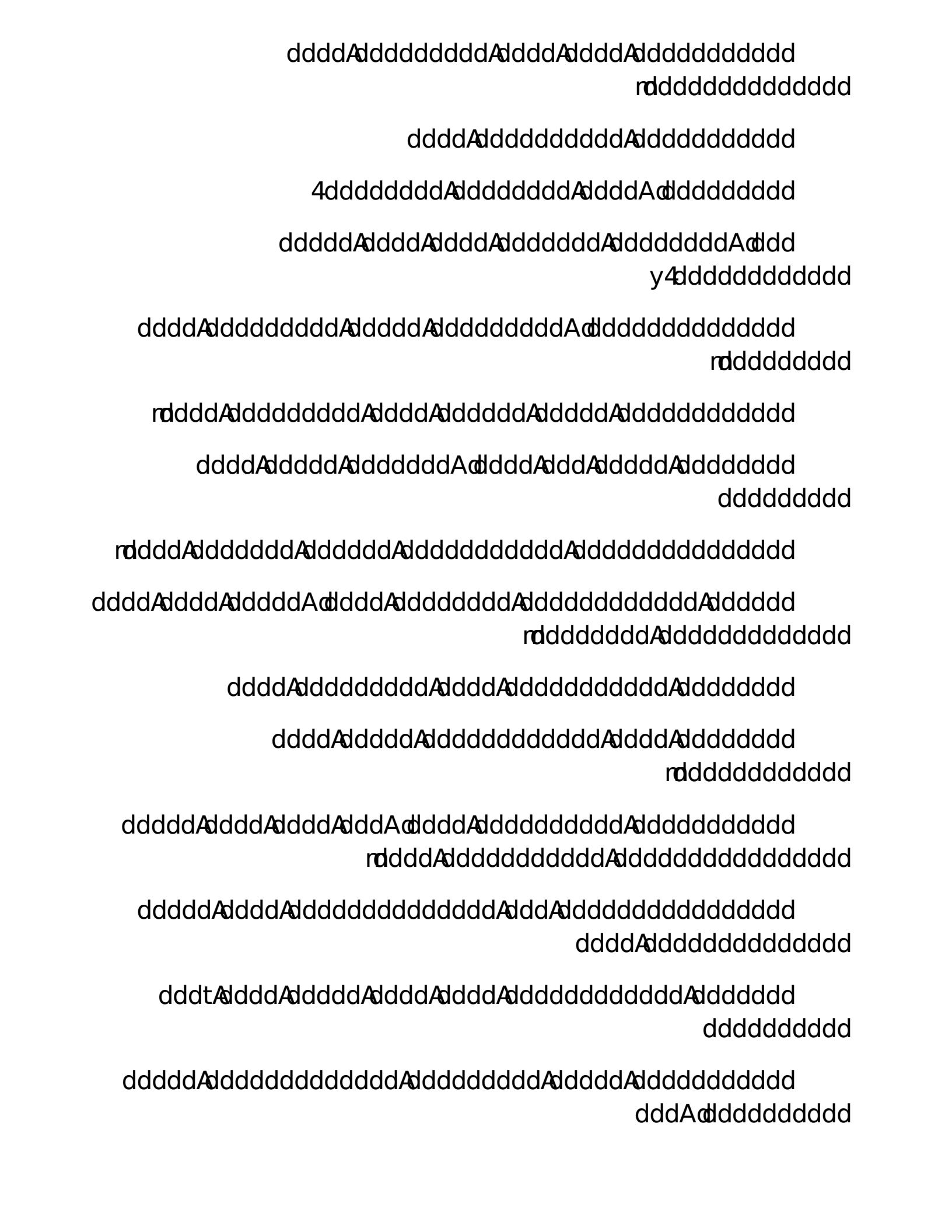
dAddddddddtAddddddddddAddddAddddddddddddd

tddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd

ddddddAddddddddAddddddAddddAddddddddddAddddAddddd

ddddddAddddddAddddddddddddddddddAddddddddddtAddddAddddd

ddddddddddAddddddddAddddddddAddd
ddddddddddddd

ddddAddddAddddddAddddddddddddd

dddAddddAddddddddddddAddddddddddddd

ddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddddd

ddddAddddAddddddAddddddddddddddddddd

ddddAddddAddddddAddddddAddddAddddddd
mddddddddddd

ddddAddddAddddAddddddddddAddddddddAddddAddd
mddddddddAddddddddddAddddddddddddd

dddAdddAddddddddddAddddddddddAddddddddddtAddd
mddddAddddddddd

mddddAddddddAddddddddAddddAddddddddddd

ddddAddddddd

dAddddddddddAddddAddddAddddddddddddAddddd

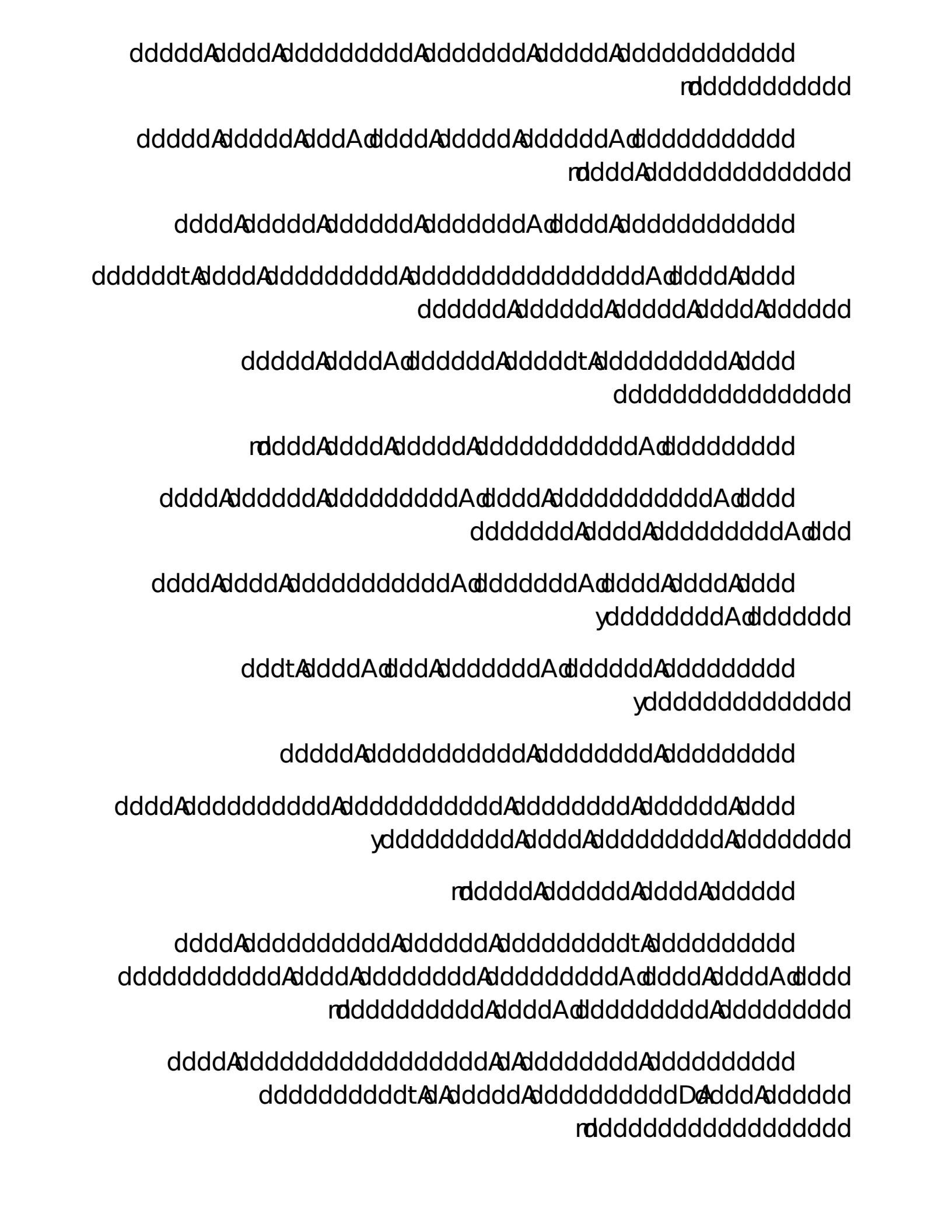
dddAddddAddddddddAddddddAddddddtAddddAddddAddddd
mddddddAddddddddddddAddddddddd

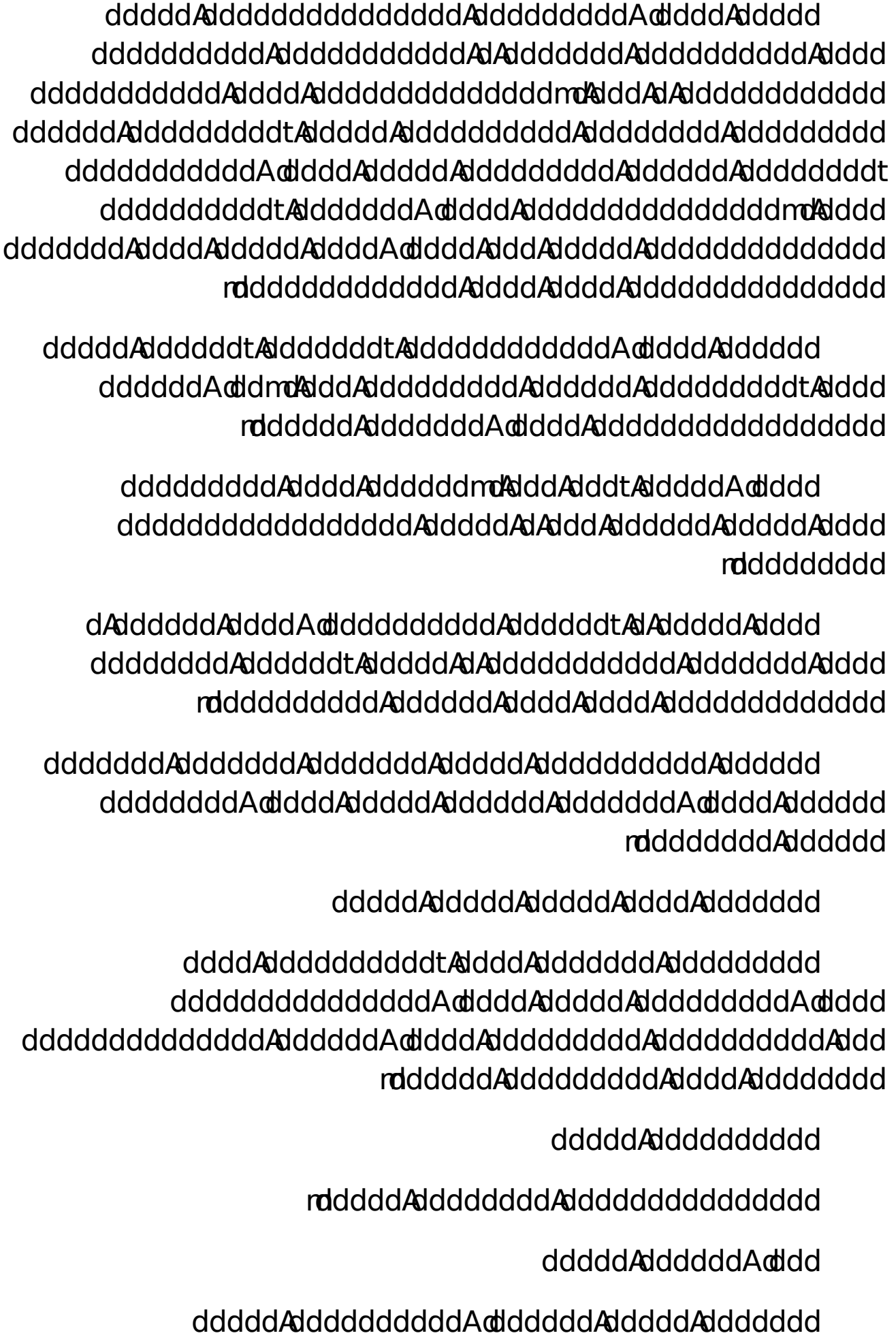
ddddAddddAddddddAddddddtAddddddddAddddAddddAddddd
ddddddddddddAddddddddd

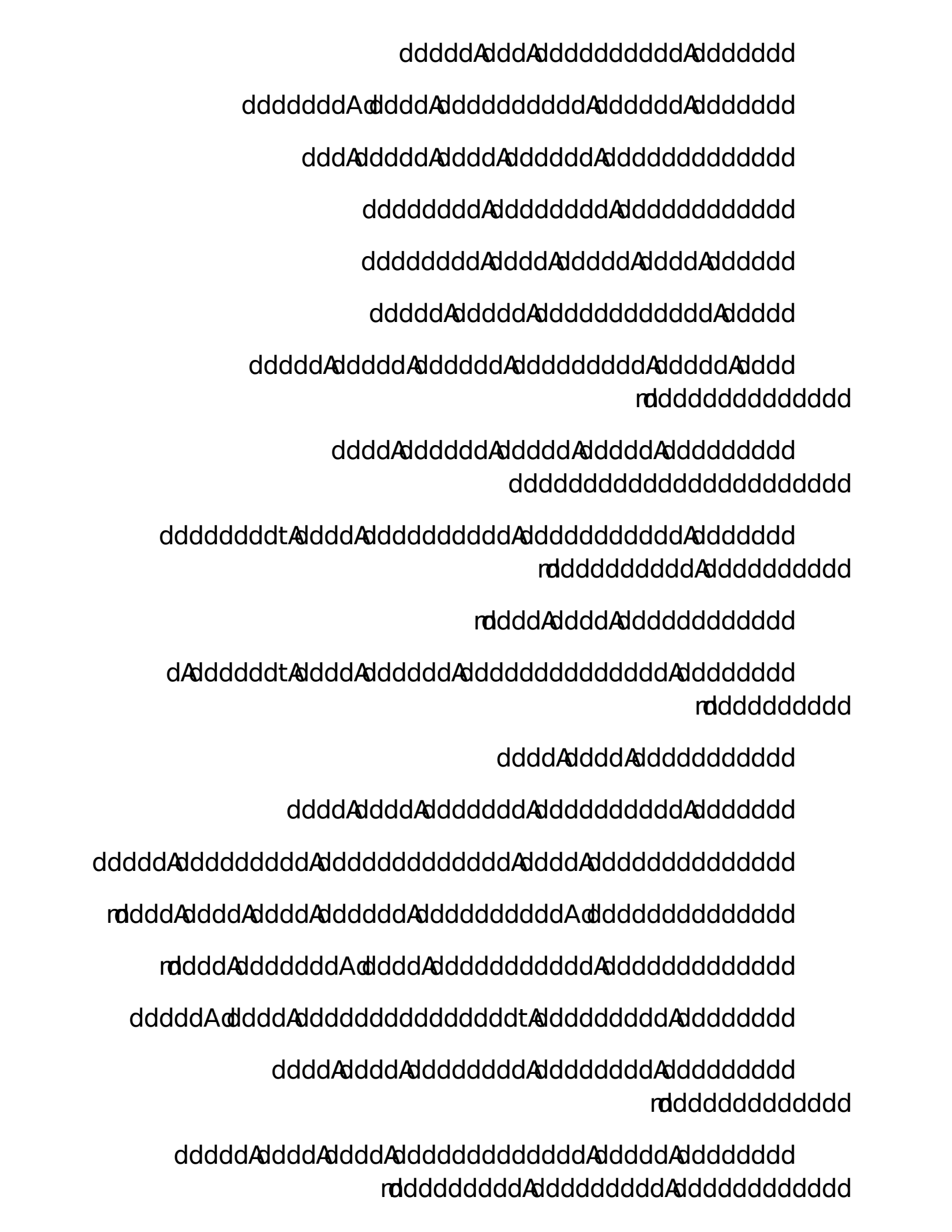
dddAddddddddAddddddAddddddddddtAddddddddAddddAddddd
mddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddddddd

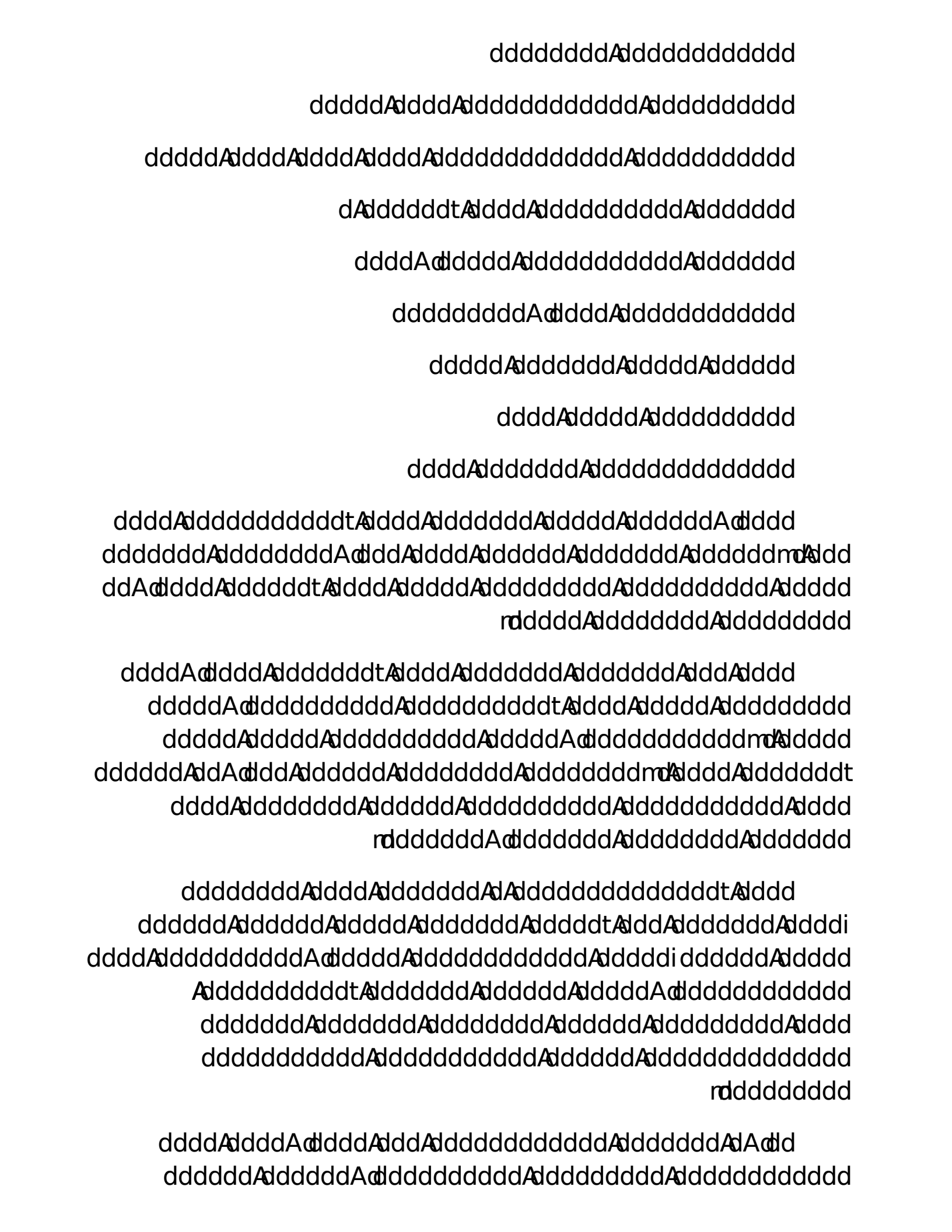
ddddAddddddAddddddAddddddddAddddddddAddddddd
ddddddddddAddd

ddddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddd
mddddddddd

dddddAddddddddddtAddddAddddtAddddAddddddd
dddddddddddddtAddddAdddddddddAddddAddddAdddd
mdddddddddtAdddddAdddddAdddddAddddddddAddddddddddd

ddddddddAddddAddddddAddddAdddddAddddddddAdddd
dddAdddAddddddddtAdddAdddddddddAddddddAdddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddAddddddAdddddddd
dddddddddAdddddAddddddddddddAddddddddAddddd
mddddddddddddddAdddddAdAddddddAddddAdddddAddddddddddd

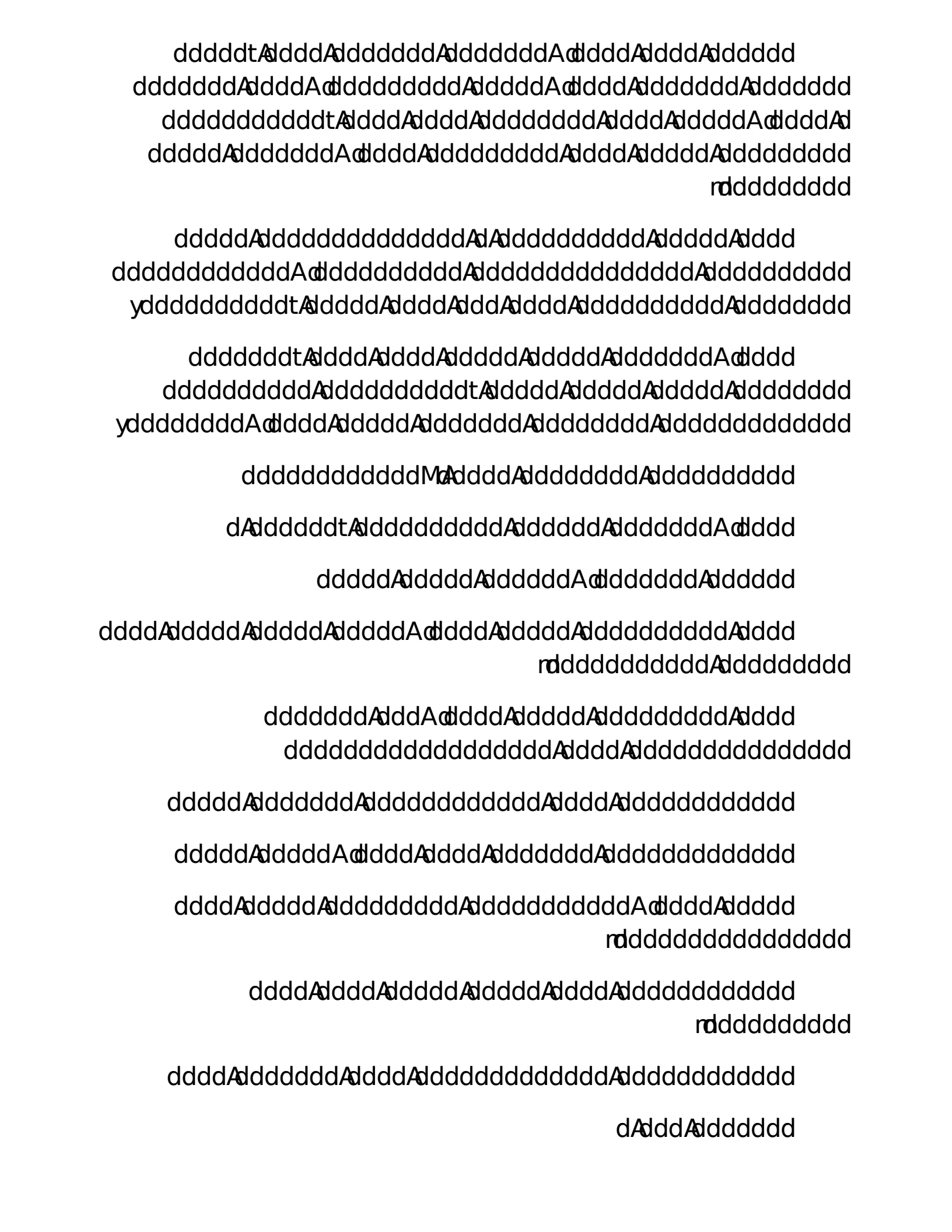
ddddddAddddddddAdAdddddAddddddAdddddddAddddddddAdddd
ddddAddddddddddtAdddddAdddddAdddddAddddddddddd
dddddddddAddddddddddAddddtAddddAddddddddAddddddAdddd
mdddddddddAddddAdddddddddAdddddddddddAdddddAdddddddd

ddddddddAddddddddddAdddddddtAdAddddddddAddddddddd
dddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddAdddddd
ddddddddAddddAddddddddAddddddddd
mddddddddddddddddddd

dddddAddddddAddddddddAdddddddAdddddAddddddAdAdddd
dddddddAdddddAddddddddAddddddAdddddddAdddddAddddd
dddddtAdddddddddddddAddddtAdAddddddddAddddd
ddddddddAddddddddddtAdddddddAddddddddddAddddddddtAddd
ddddddtAddddddAddddddtAdddddddddddAddddddAddddddddAddddd
mdddddAdddddd

dddddtAdAdddddddAddddAddddddddddAddddddd
ddddddddddddddddddddAddddddAddddAddddddddAdddd
dddddddddddAddddddddddddddddtAddddAddddAdddddddd
mddddAdddddddddddddddd

dddddAddddAddddddAdddddAddddddddAddddddddd
ddddddddddtAdddddAdddAddddddtAddddddddAdddddddddd
dddddddAddddAddddddAdddddAdddddddddddAdddddddd
mddddddddd

ddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddAddddd
mddddddddddAddd

ddddAddddAddddddddAddddddAddddddd
mddddddddddddd

ddddAddddddddddAddddddddddddddddddddAddddddd
mddddddddddddd

ddddAddddddAddddddddddddddddddAddddddd
mddddddddddddd

ddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddAddddd
mddddddddddAdddAddddddddddAddddAddddddddddd

ddddddtAddddddddAddddddddddAddddAddddd
mddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddd

mddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddddd

ddddddAddddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddd
ddddddddd

mddddddddddddAddddddAddddddd

ddddddddAddddddddddddddddddAddddddddd

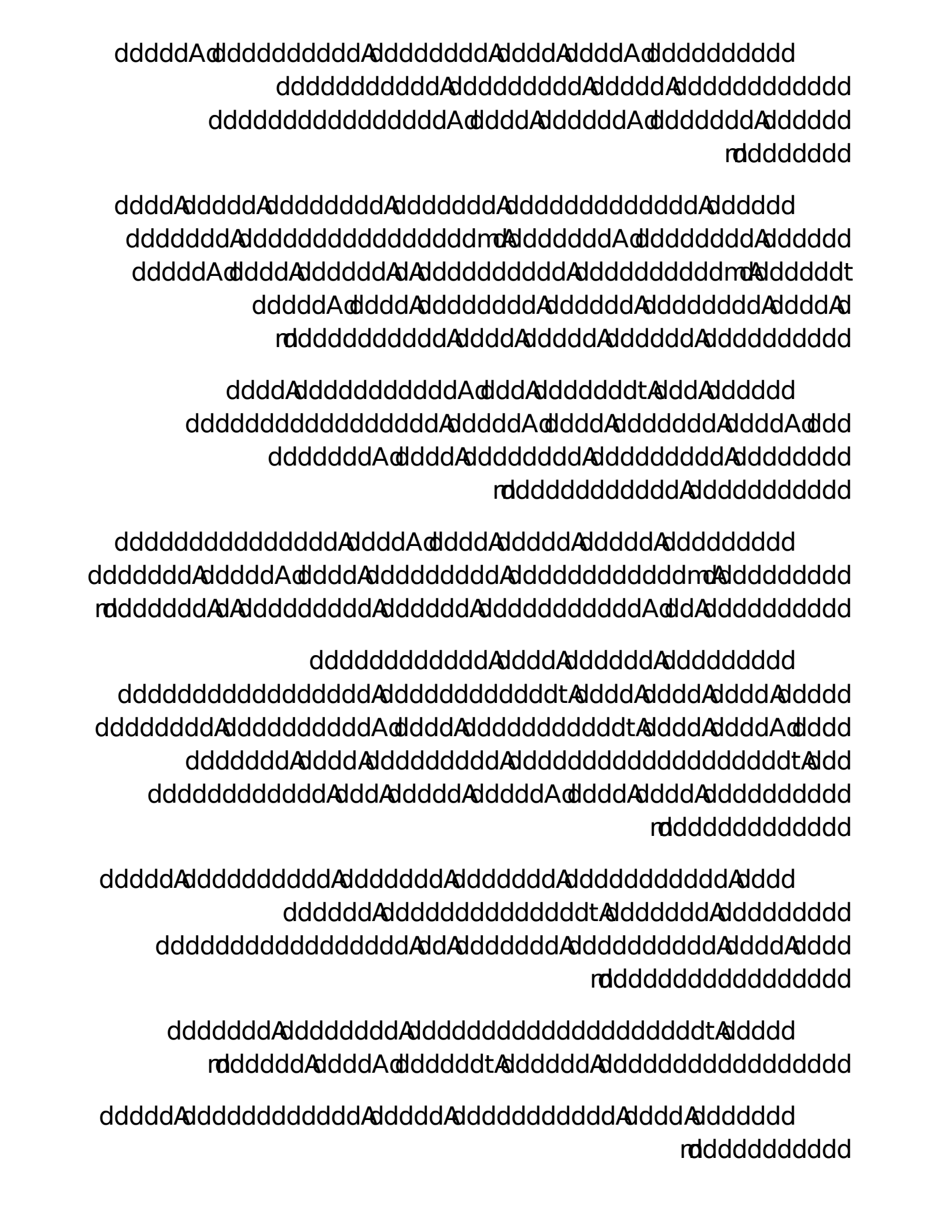
ddddddAdddAddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddd
mddddddddd

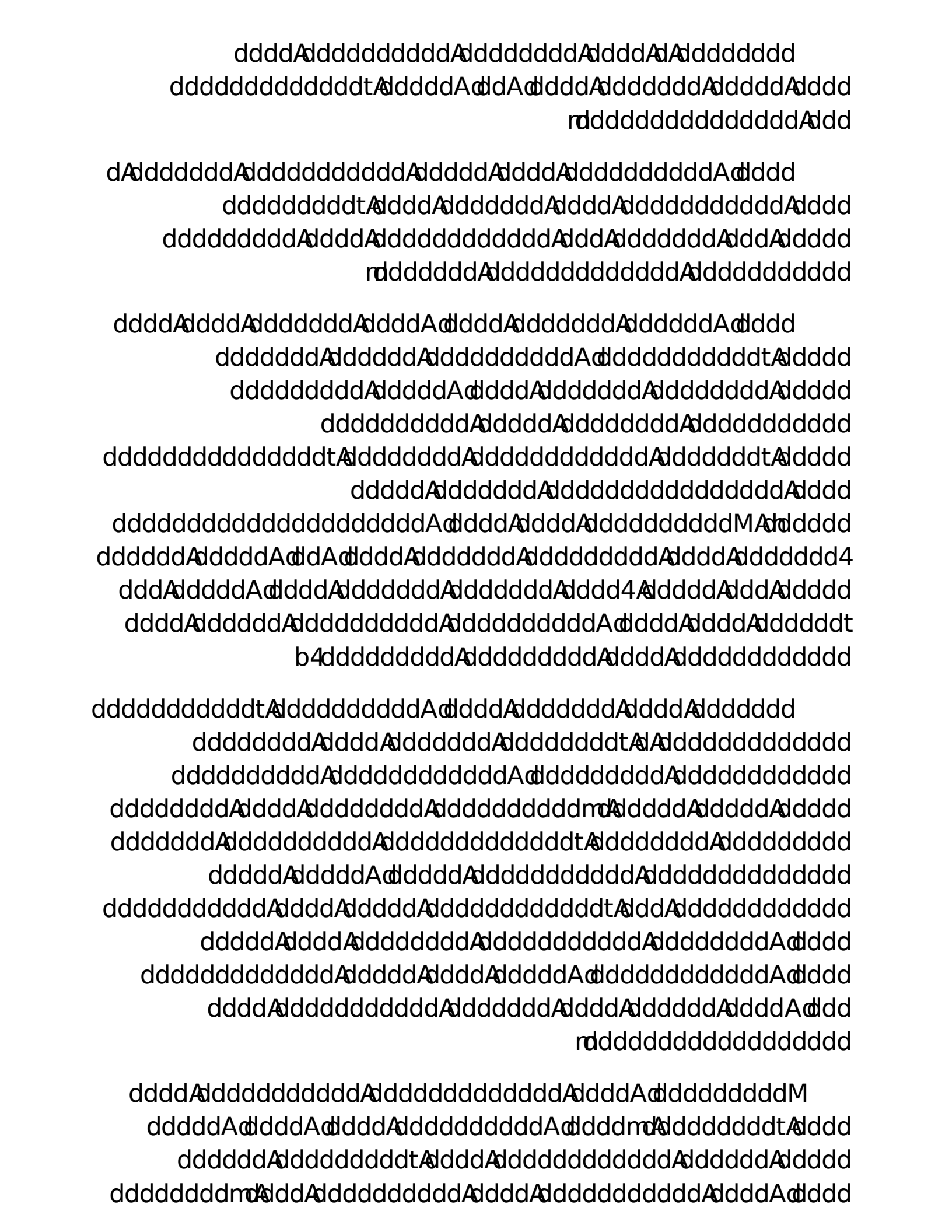
ddddAddddddddddddAddddddddAddddAddddddddddd

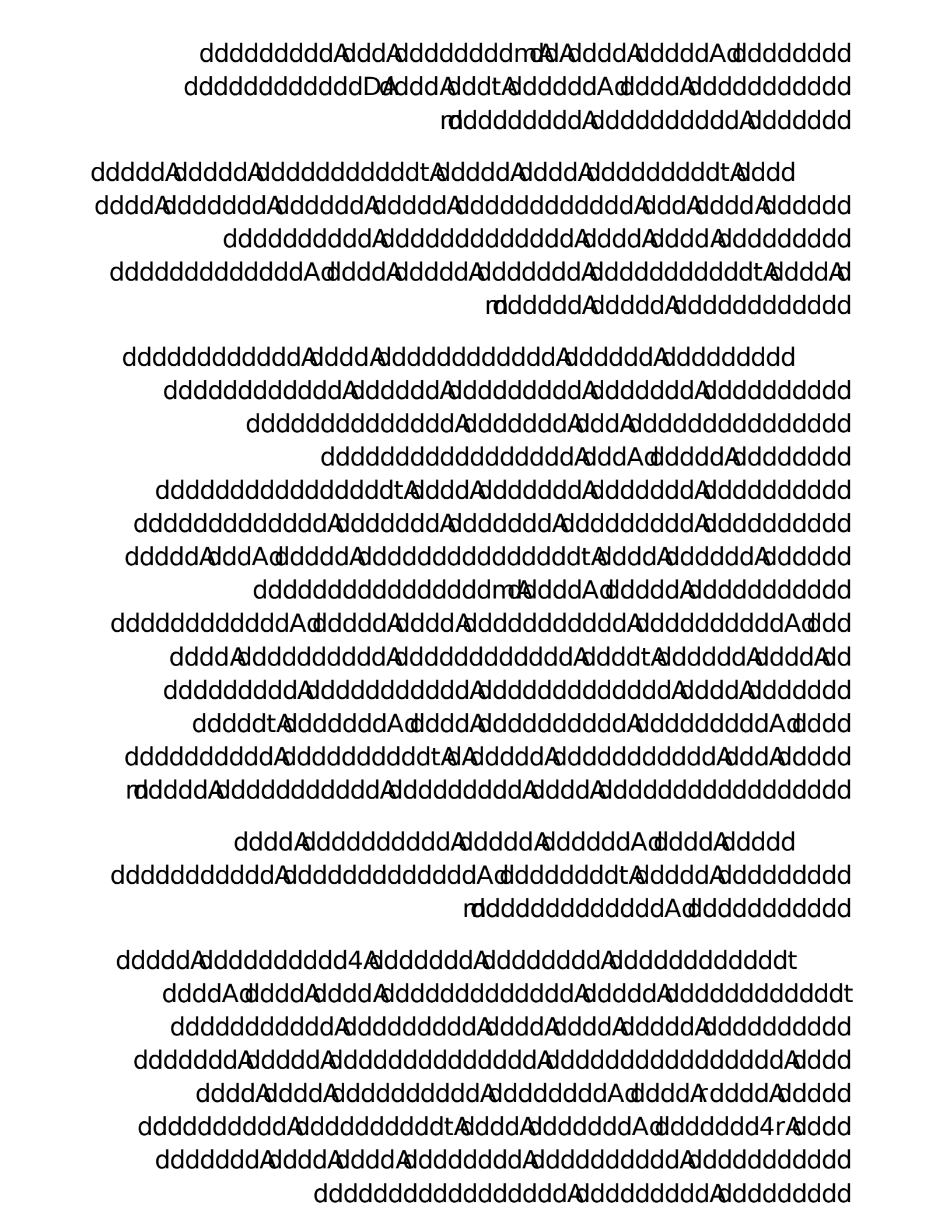
ddddddAddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddddtAddddAddddd

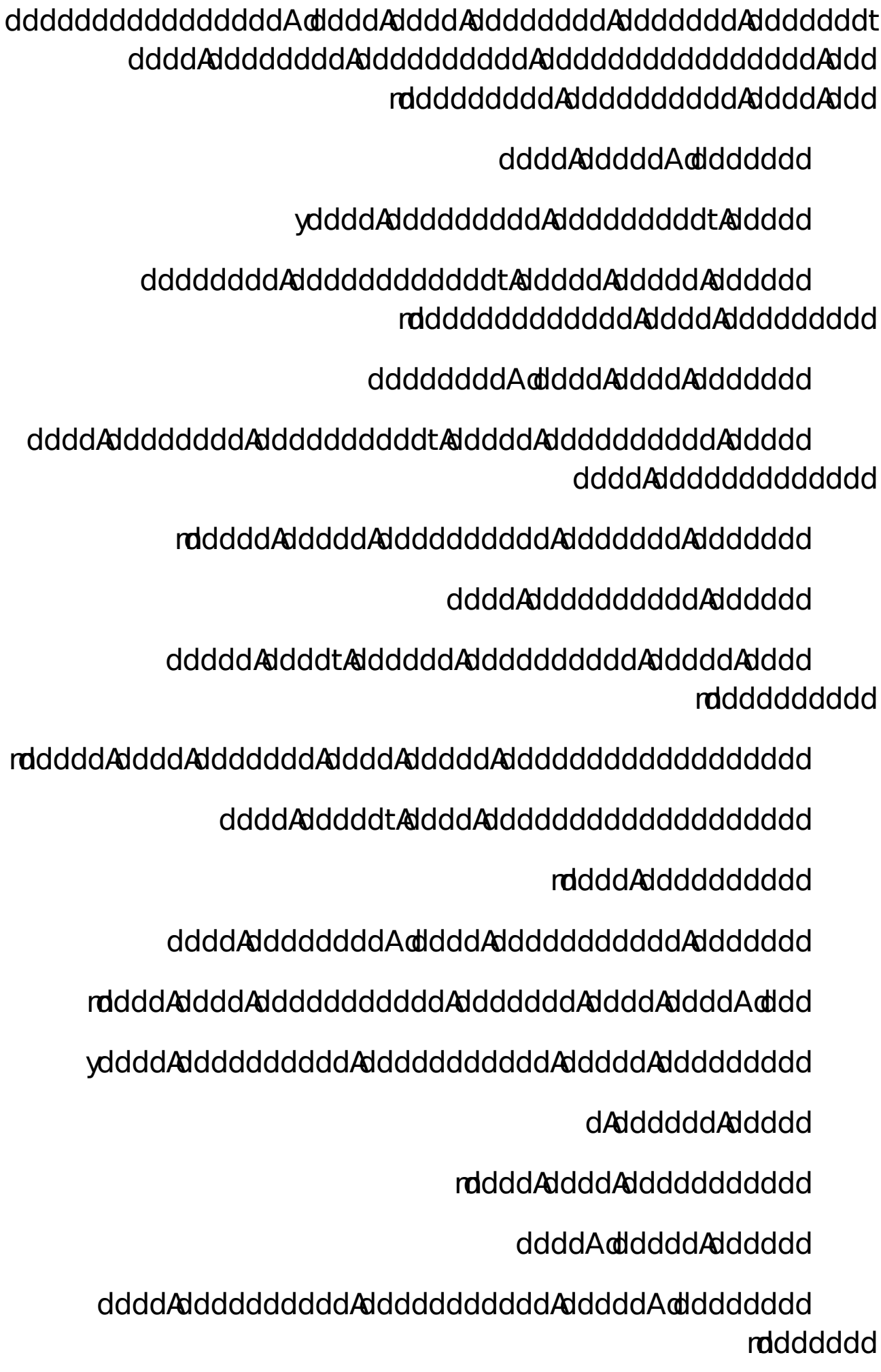
ddddddAdddtAddddddddAddddddddAddddddddddddddd

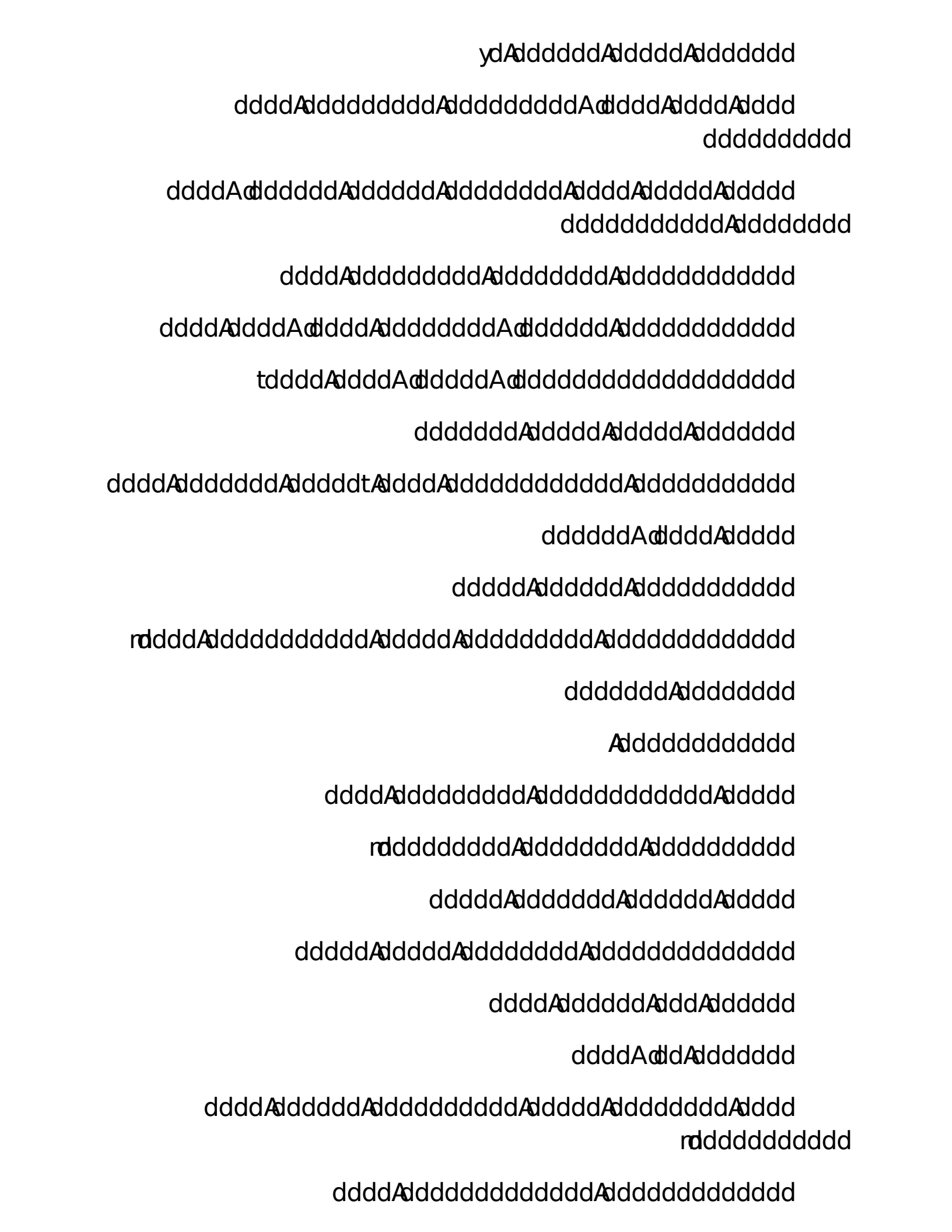
ddddddddtAddddddAddddAddddddddd

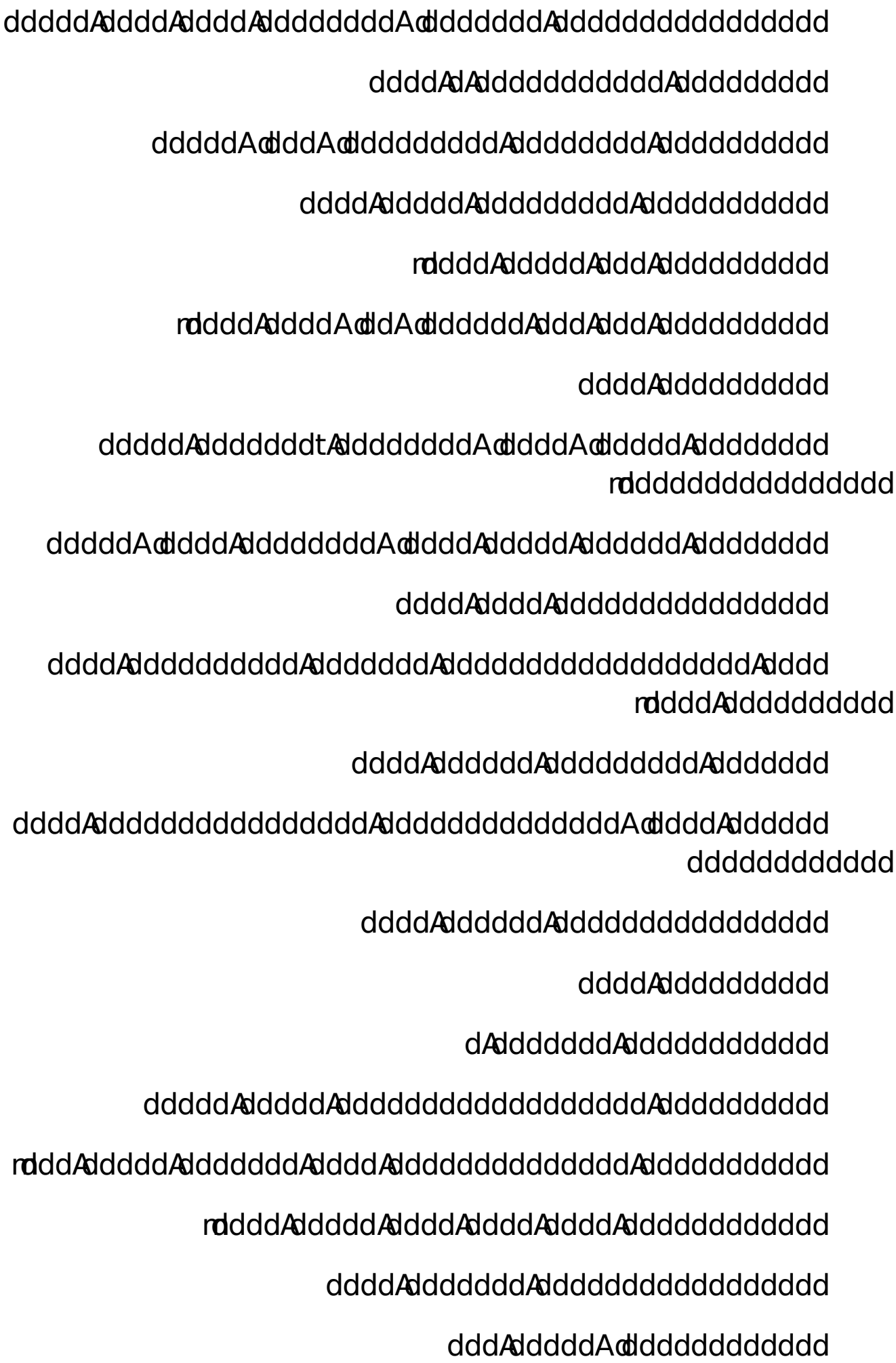

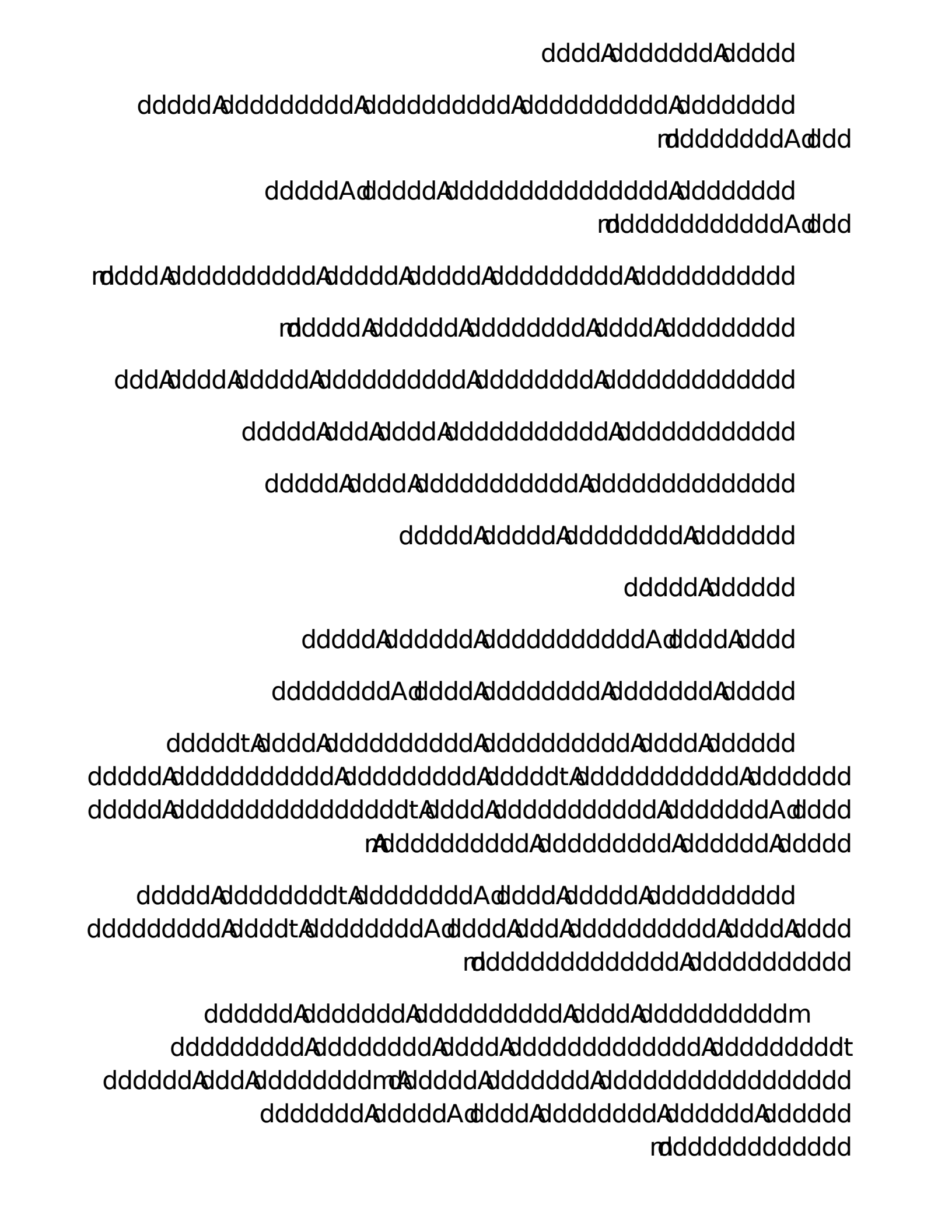

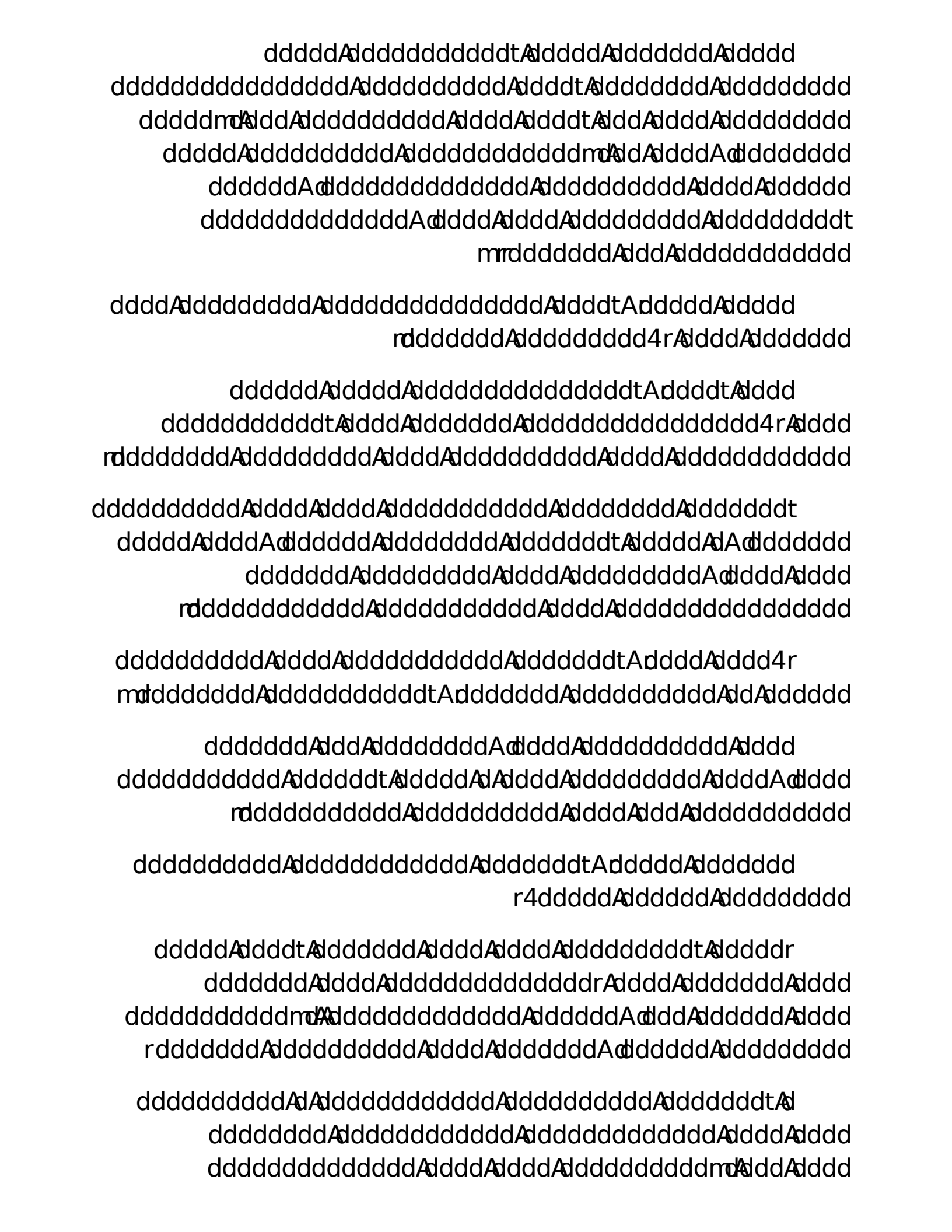

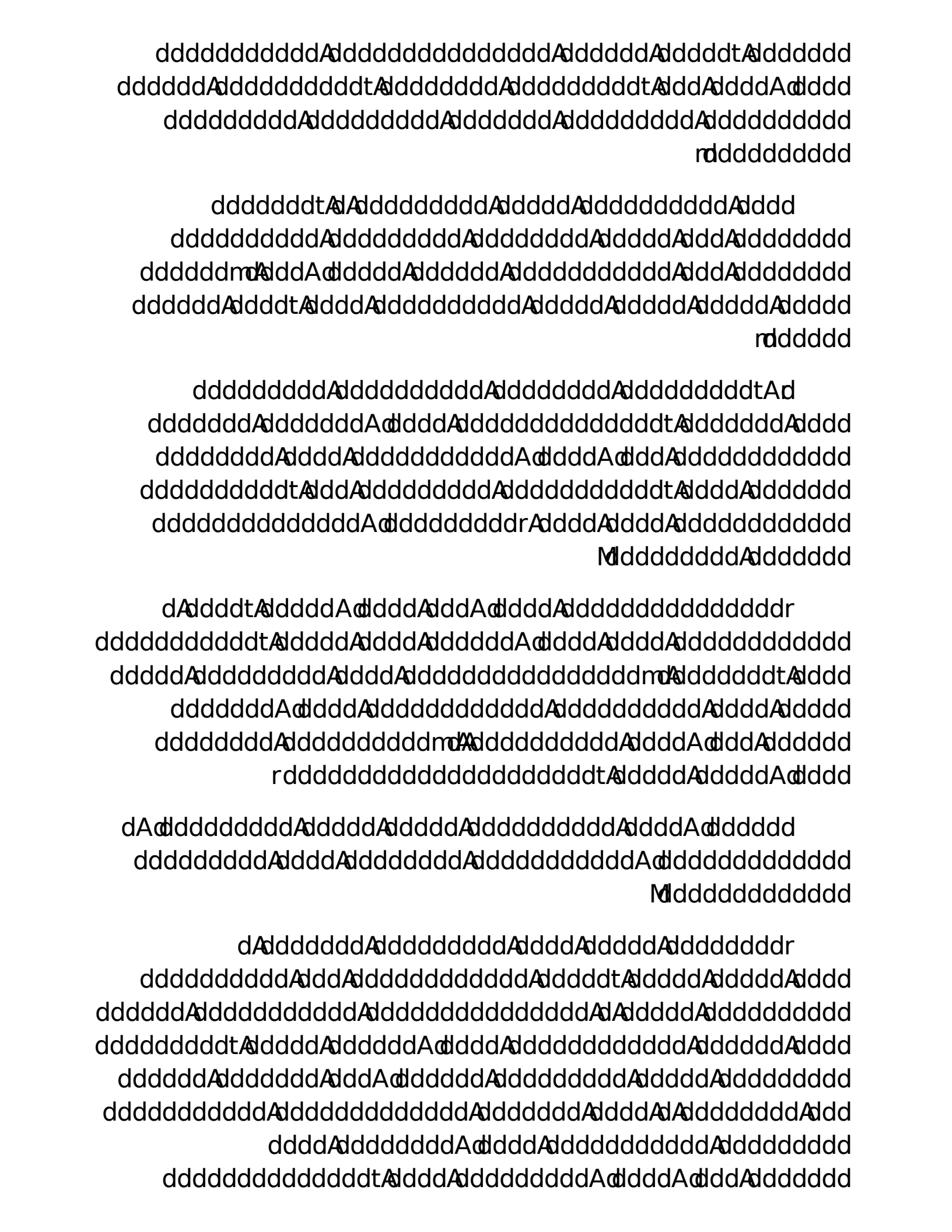

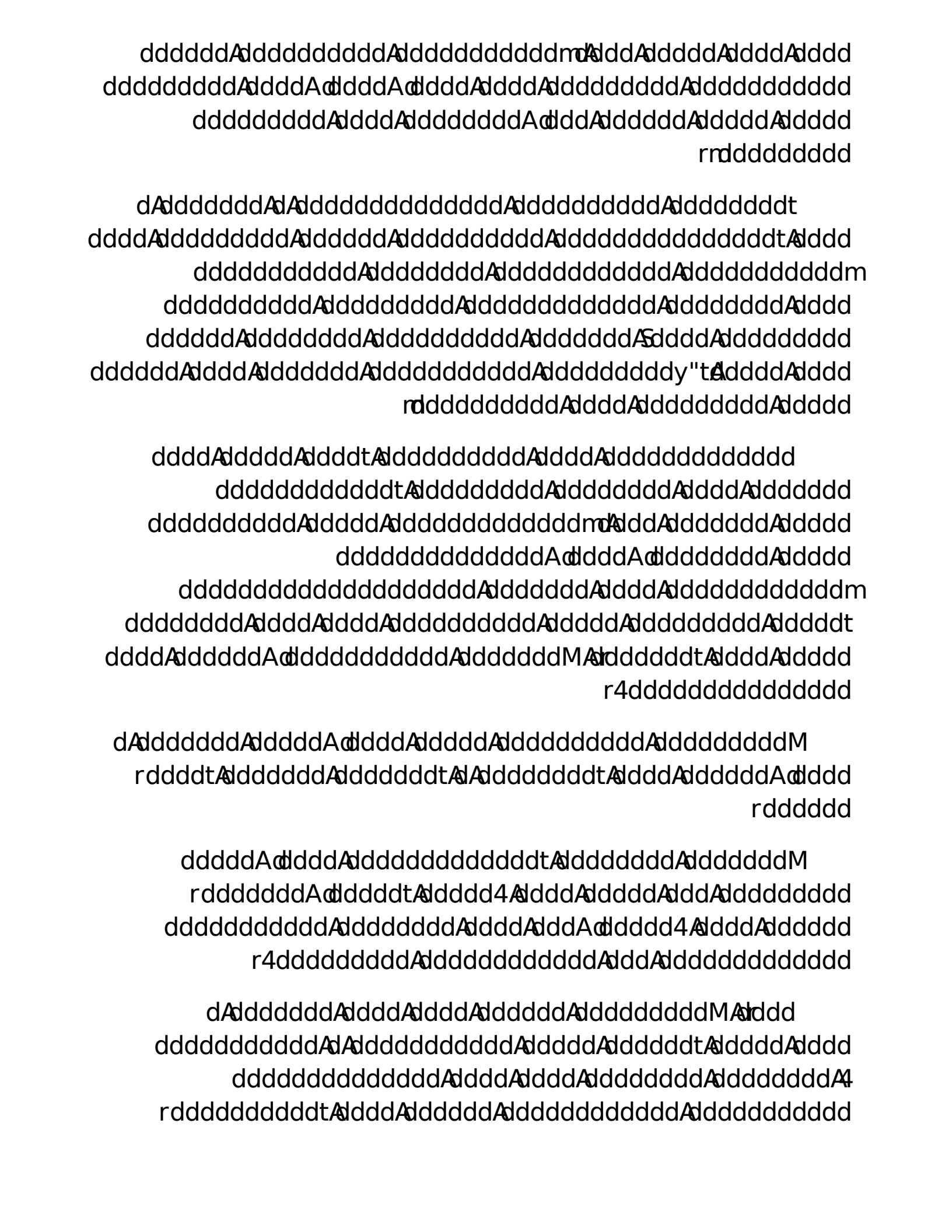

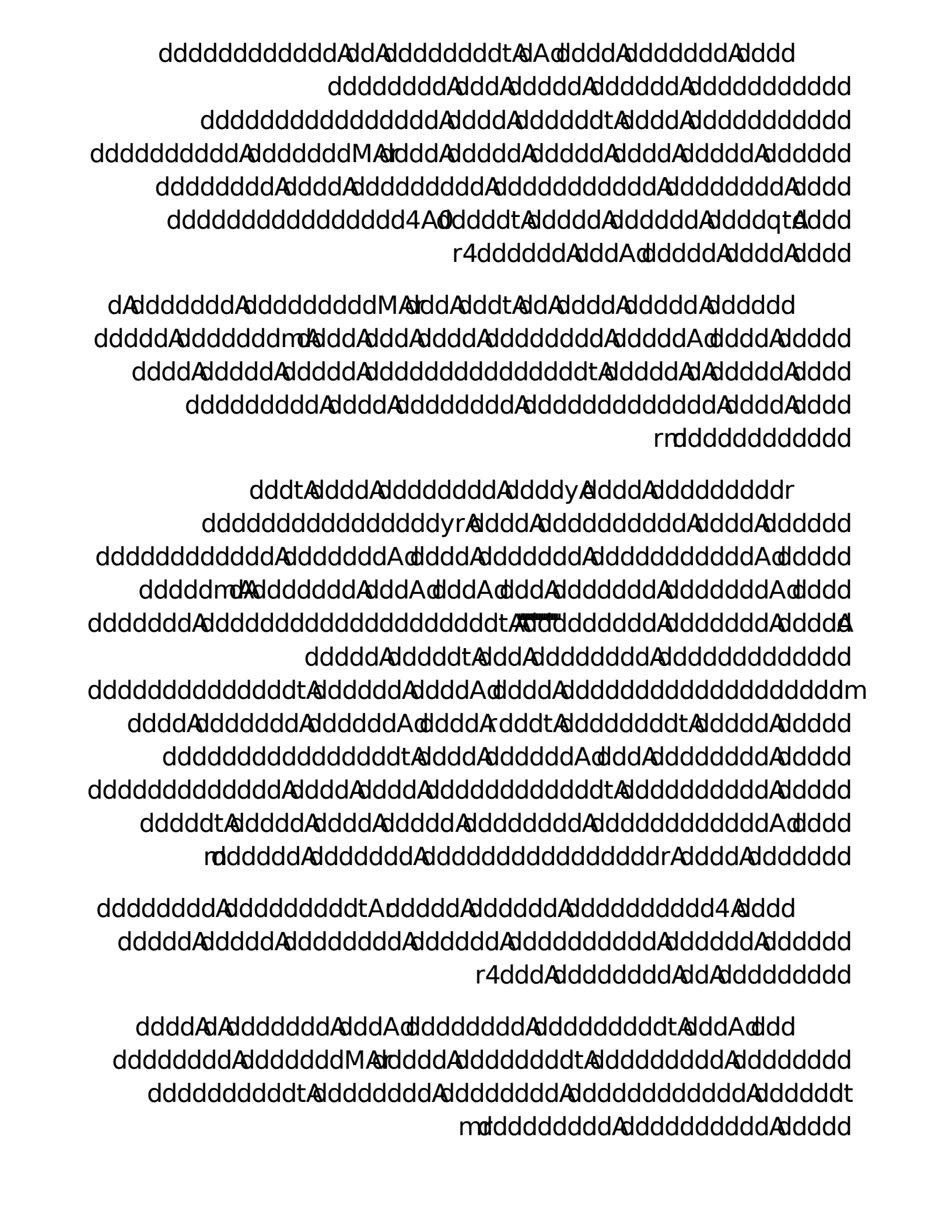

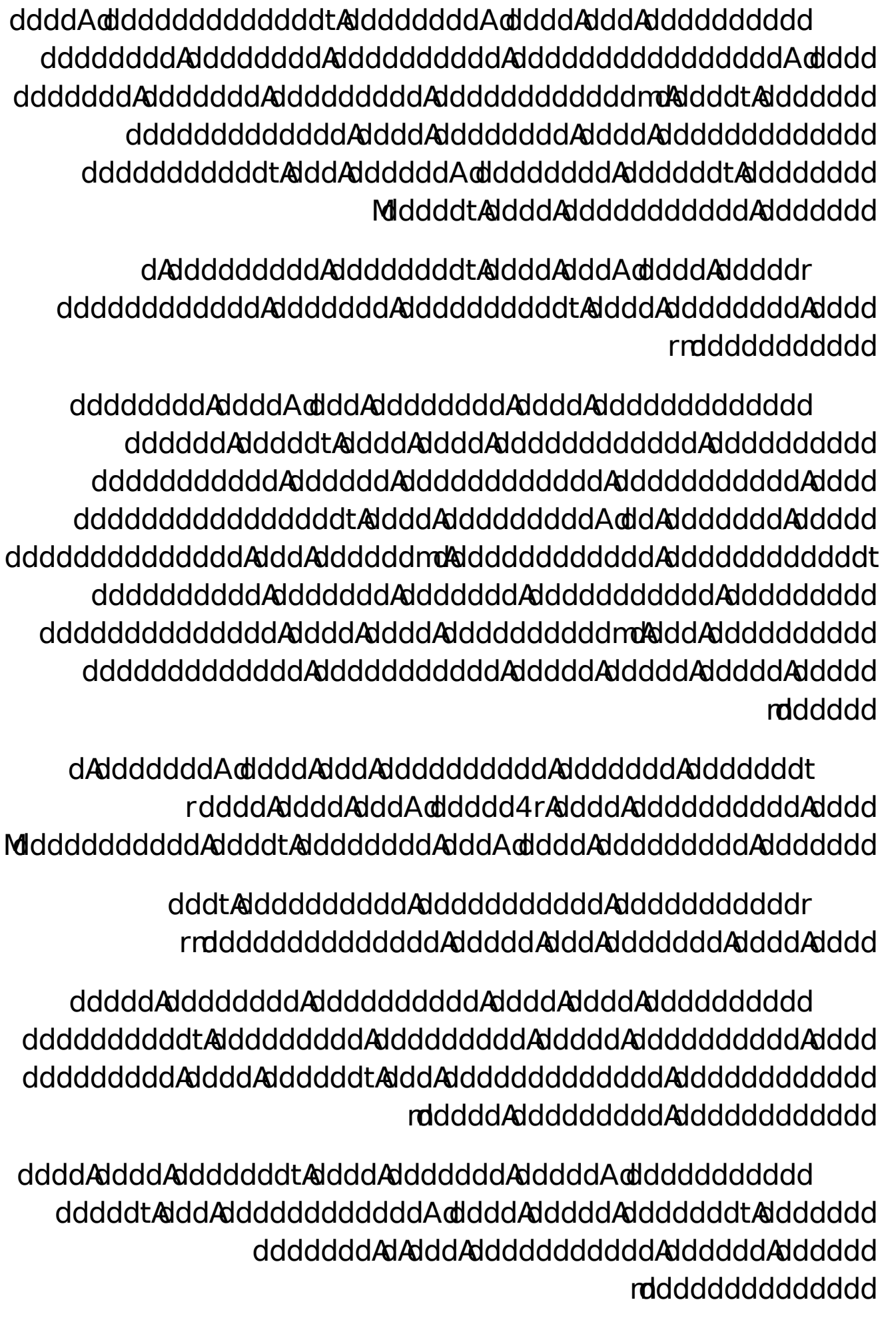

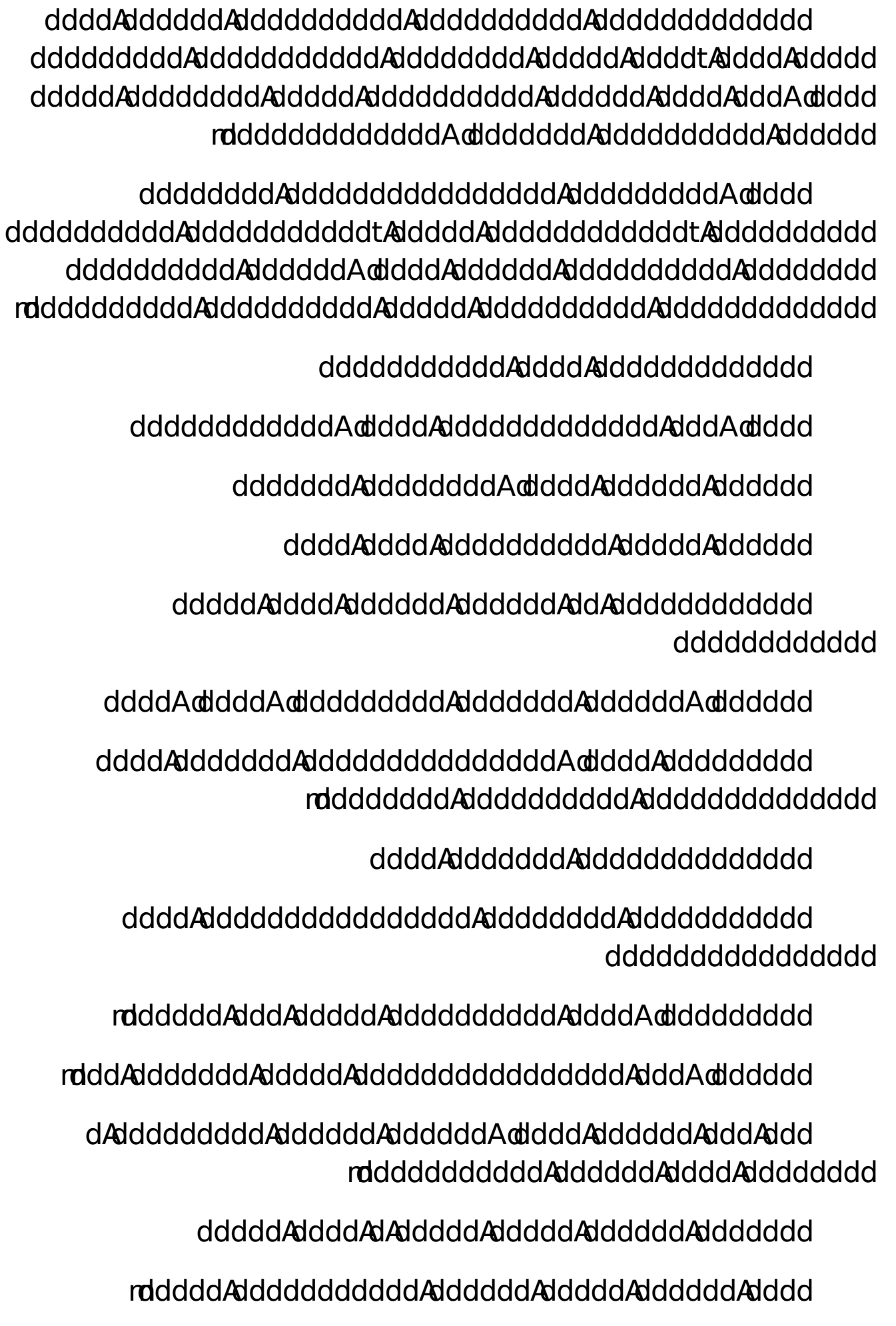

dddd Adddddddd Adddddddddddddd Adddddd

dddd Adddddddd Adddddddddddddd Add dddd Adddddddddddd
mddddddddd

ddddddt Adddd Adddd Adddd Adddddddd Adddddddddd
mddddddd

ddd Adddddddddddd Add dddd Adddddddddddd Adddddddddd
4ddddddddddd

md Add ddddd Adddddd Adddddd Adddddddddd

dddd Adddddddd Adddddddd Adddddd Adddddd Adddddddd Adddd

ddddddddd Adddd Ad Addi ddddddddddd Adddddddddd

dddd Adddddddddd Adddddd Adddddd

dddd Adddddddddd Adddddddddddd Add dddd Adddddd Adddddddd
mddddddddddddd

d Adddddddddt Adddd Adddddddddd Adddd Adddddddddddddd
ddddddddddd

ddd Adddddd Adddddddddddd Adddd Adddddd Adddddddd
ddddddddddddddd

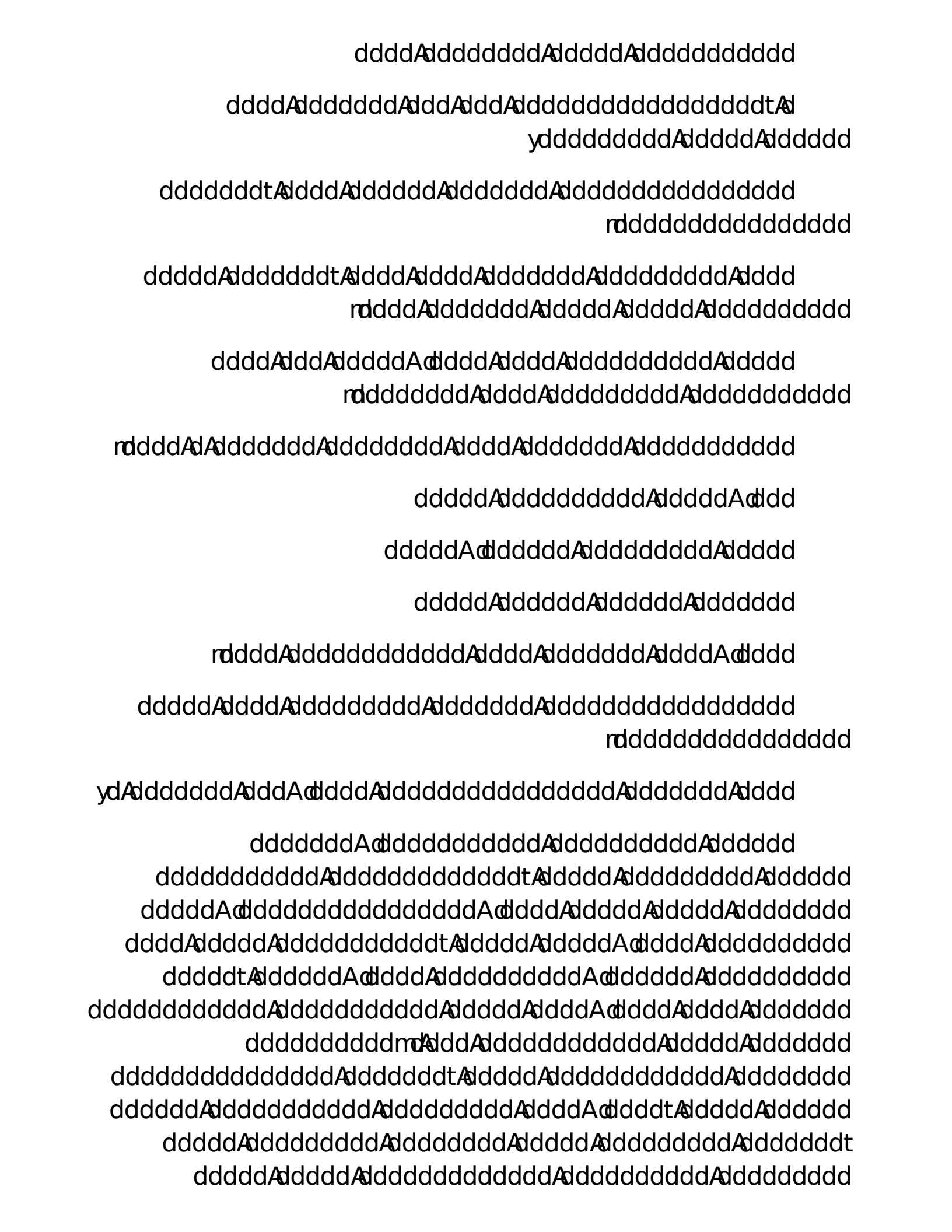
ddddd Adddd Add Adddddddd Adddddddd Add ddddddddddddd

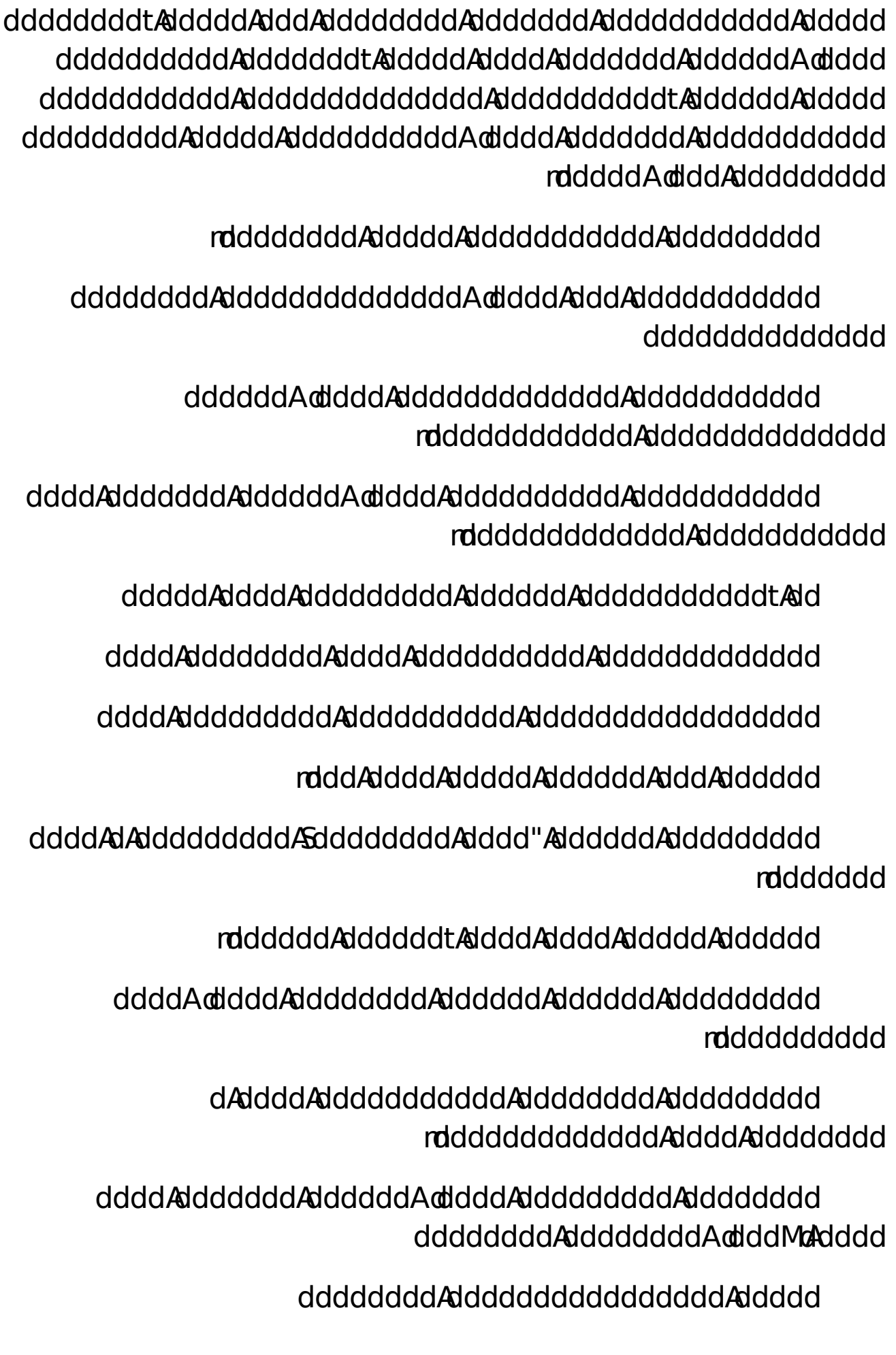
ddddd Add dddd Add dddddd Adddddd Adddddddd

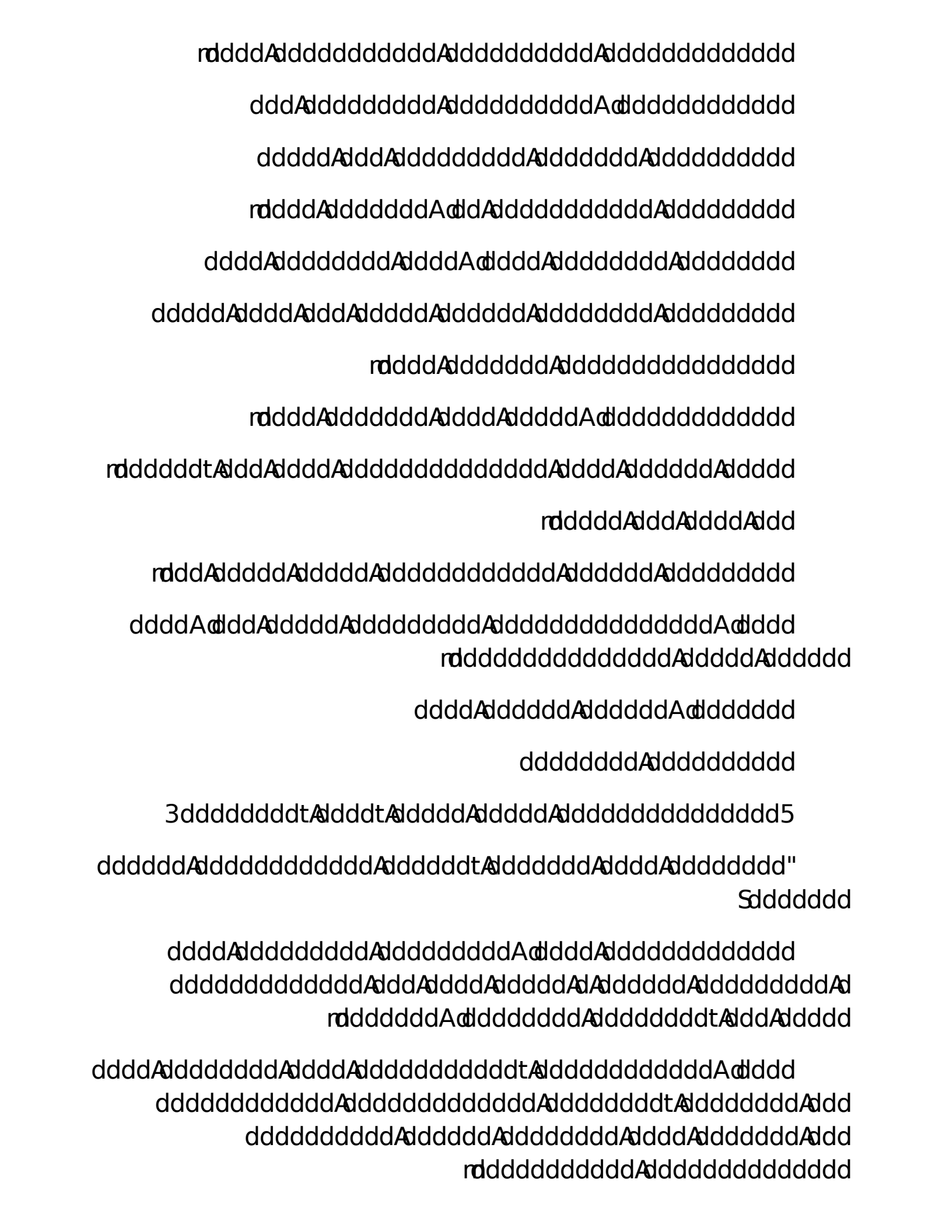
ddddd Adddddddddd Adddddddddddd Add dddd Adddddd Adddd
mddddd

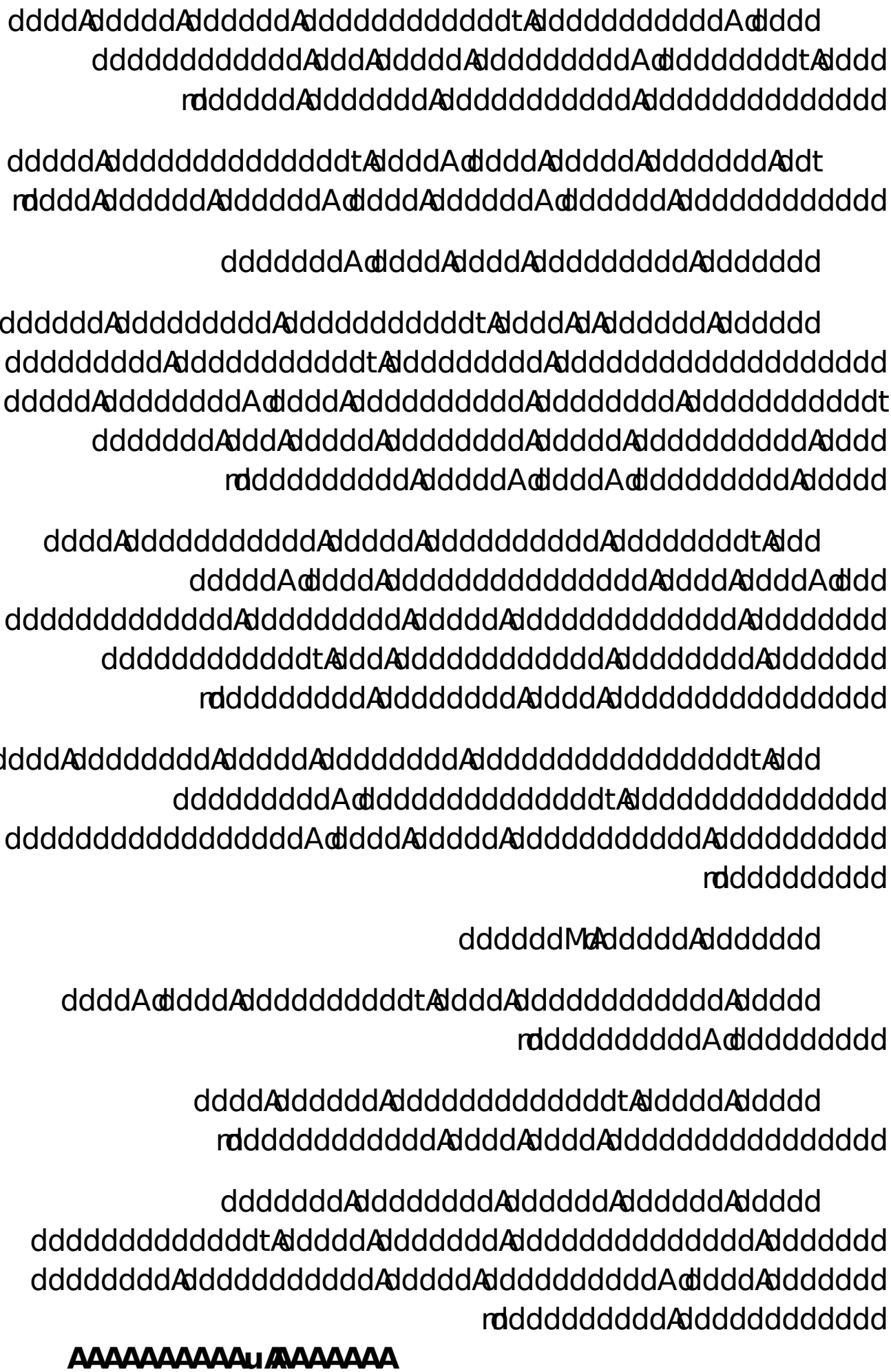
AAAAAuAAA

dddd Adddddddddddt Adddd Adddddd Adddddddd
mddddddddddddddd

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAuAAAASAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

EEE

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAs

AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAs

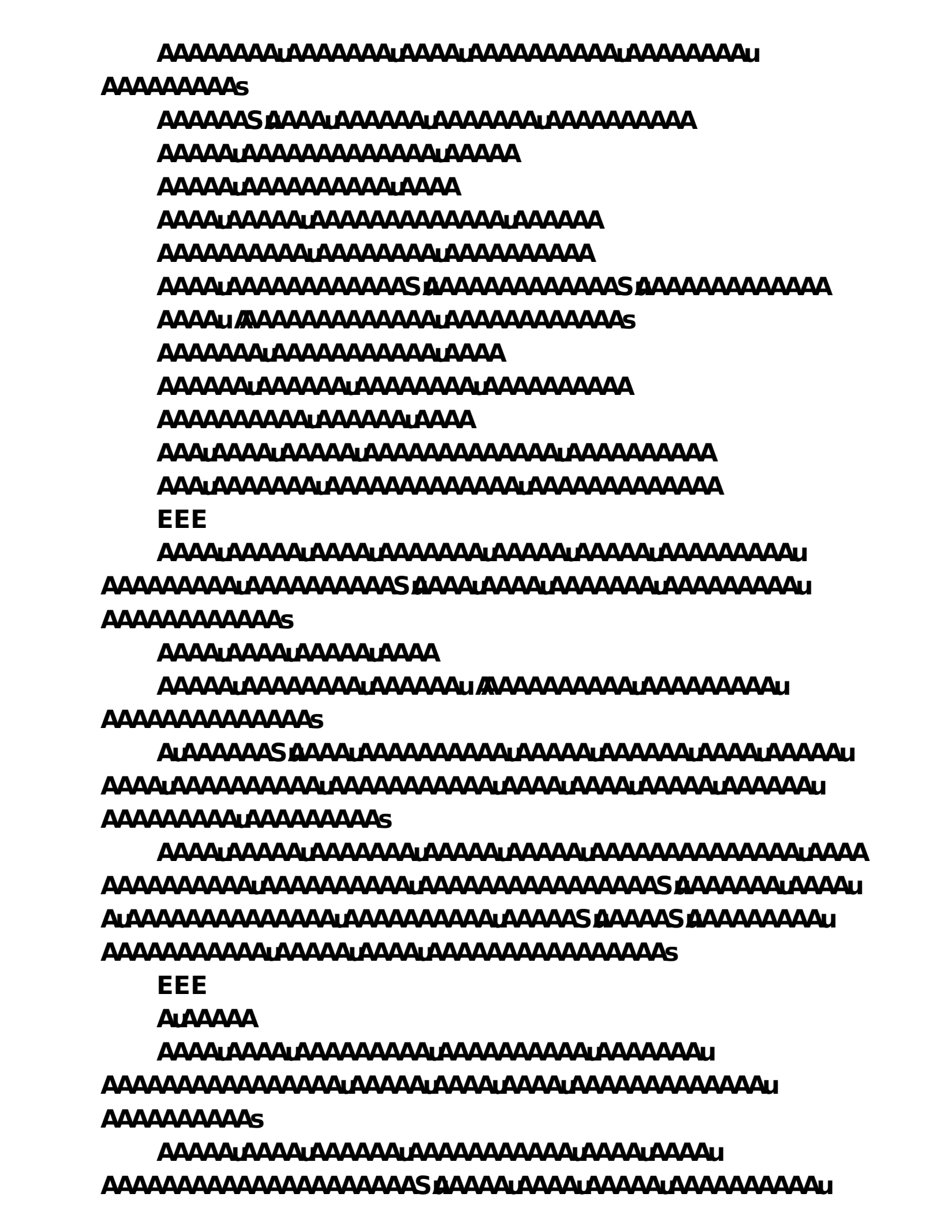
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs
AAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAuAAAAAA
AAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAs

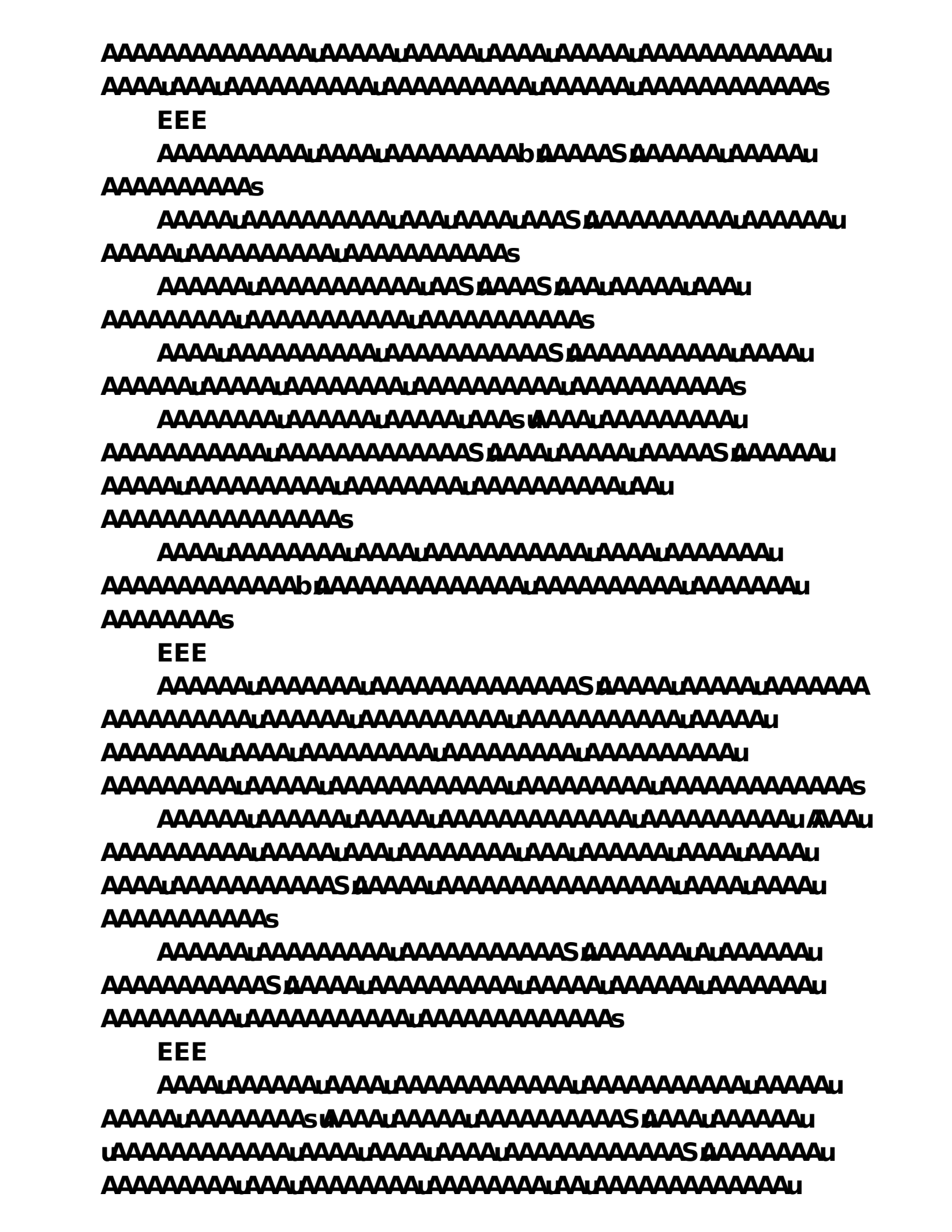
EEE

AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAASAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuSAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAASAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs
AuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs
EEE
AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAuAAAA
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAD
EEE
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAs
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAASAAAAu
AAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAs

AuAAAAAAAAuAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAASuAAAAAASuAAAAAAuAAAAAu
uAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAASuAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAsuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAASupAAAAAu
AAATpuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

pAuAAAAASuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
uAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAuAAAAAAAAAAADpu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAASuAAAAuAAAuAAAAAoAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAuRAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAANuAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAsuAAAAuAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAADuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAsuAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAASupAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAATu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAADp

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAuAAAAAASuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAASuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAALuAAAAAASuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAA
AAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuSuAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAAAAAAAuAAAASuAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAASuAAAu
AAAAAAAAAAuMAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAAAmAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

EEE

AuAAAAAASuAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAS
AAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAu

AAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAA
AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAAATuAAAAAAAuAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAALuAAAAAASu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAsuAAAAuAAAAAAAASuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAA

EEE

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAs

EEE

uAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAuAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAA
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AAAAAAbuAAAAuAAAAAAAAAAutei u AAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAsuAAAAAuAAASu
uuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAsuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASuuAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAASuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

AuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAs

AAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

EEE

AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAsuAuAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAAuAAAuAAAAASuAAA
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAs

EEE

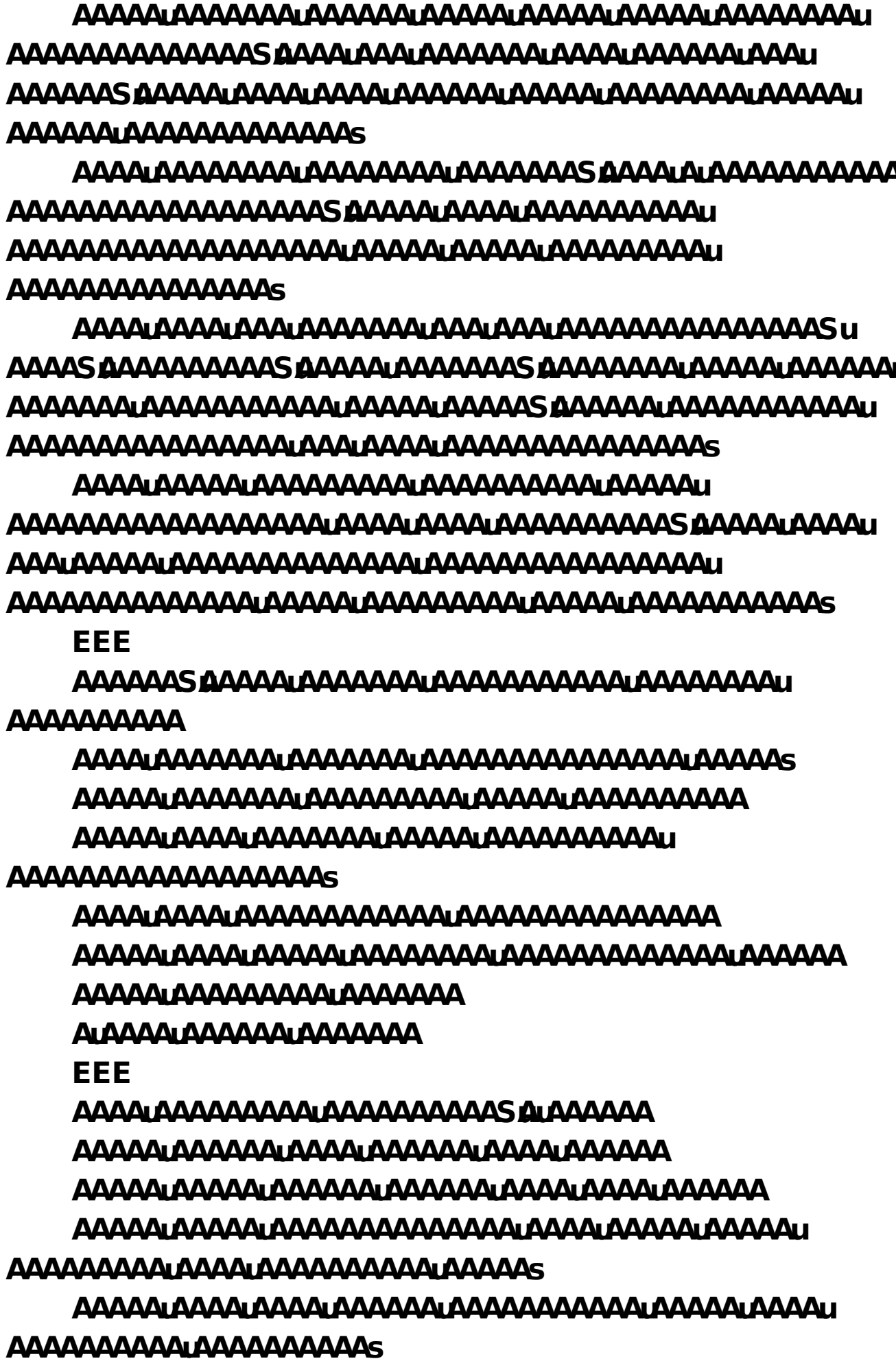
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAA
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAs

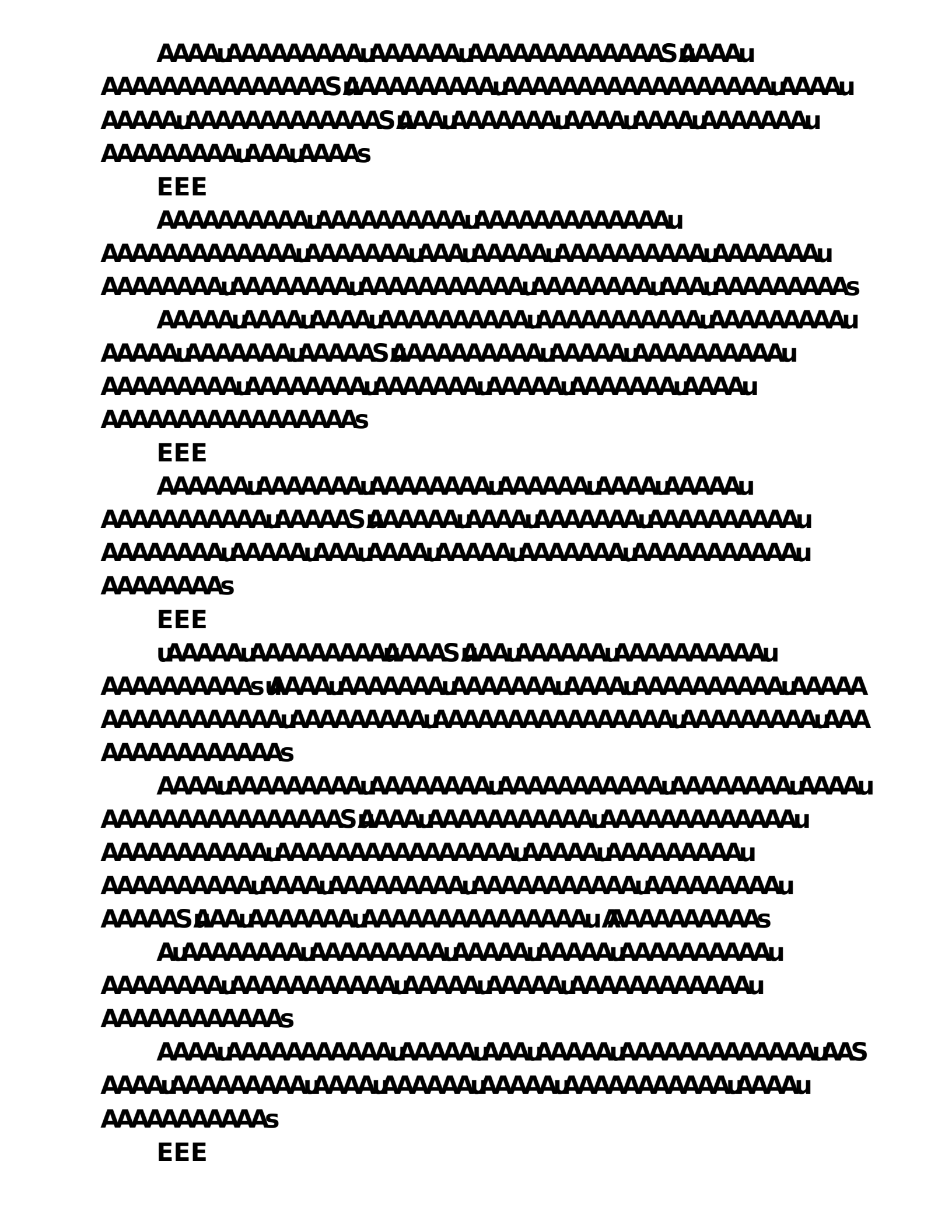
EEE

buAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAT

AAAuAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAu AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu/AAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAASuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAu AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

EEE

AAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAAAA

AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAuouAAAAAAAAAAAuAAuou AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAuAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAu AAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAu AAAAAs

AAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAA AAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAA

AAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu AAAAAAAAAAA

AAAAuAAAAuAAAAu/AAAAAuAAAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAs

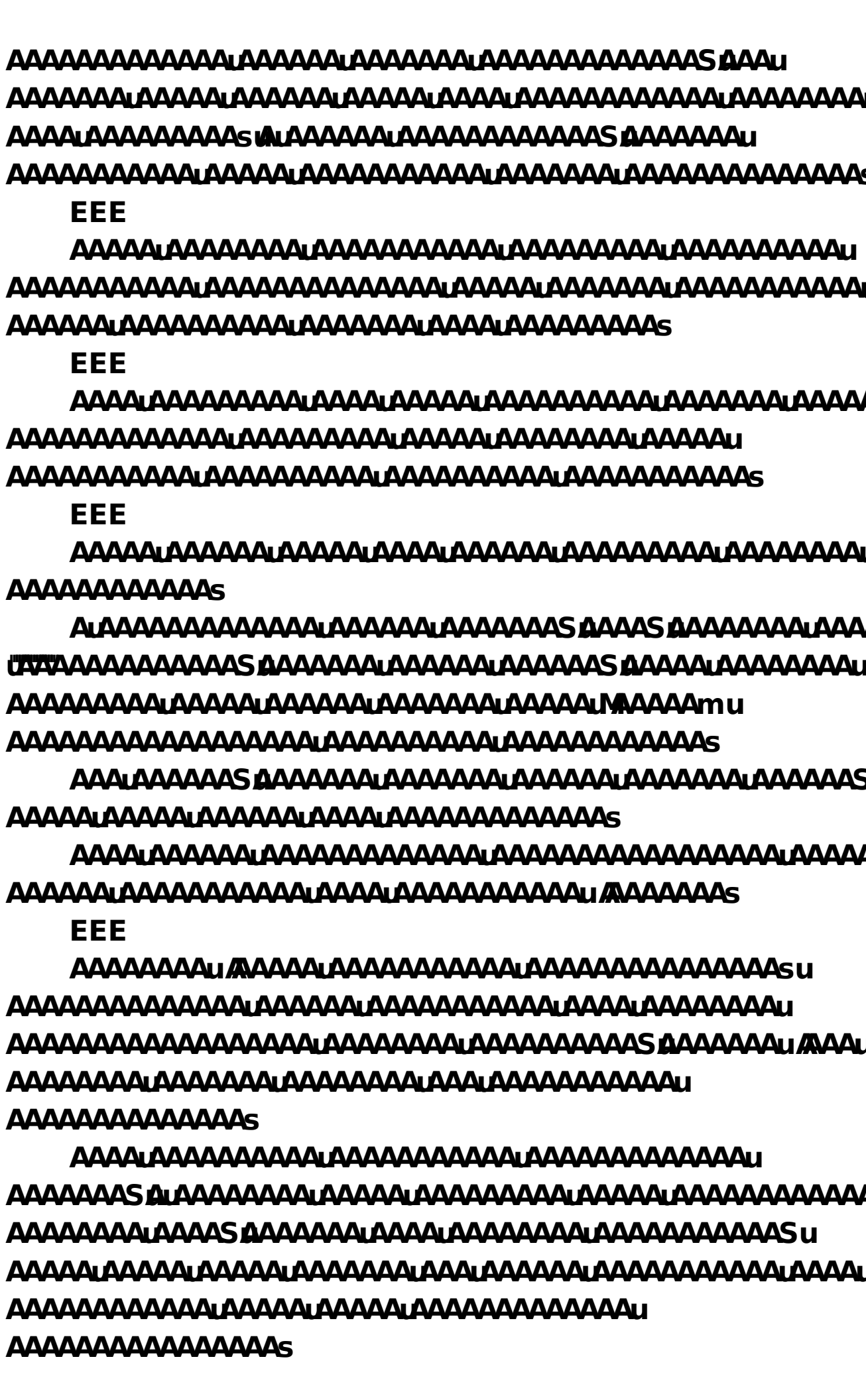
AAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAA

AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAA

EEE

AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu

EEE

AAASuAAAAAuAAAAuAAAAb

pAAApuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAupAAAAApu AAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAbuAAAAAAAuAAuAAAu AAAAAAAuAAAAAAAAAsupAAAApAAuAAAAAAAAAAASupAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAu AAAAAAAAApuAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASu AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAuAAAAAuAAAAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAs

EEE

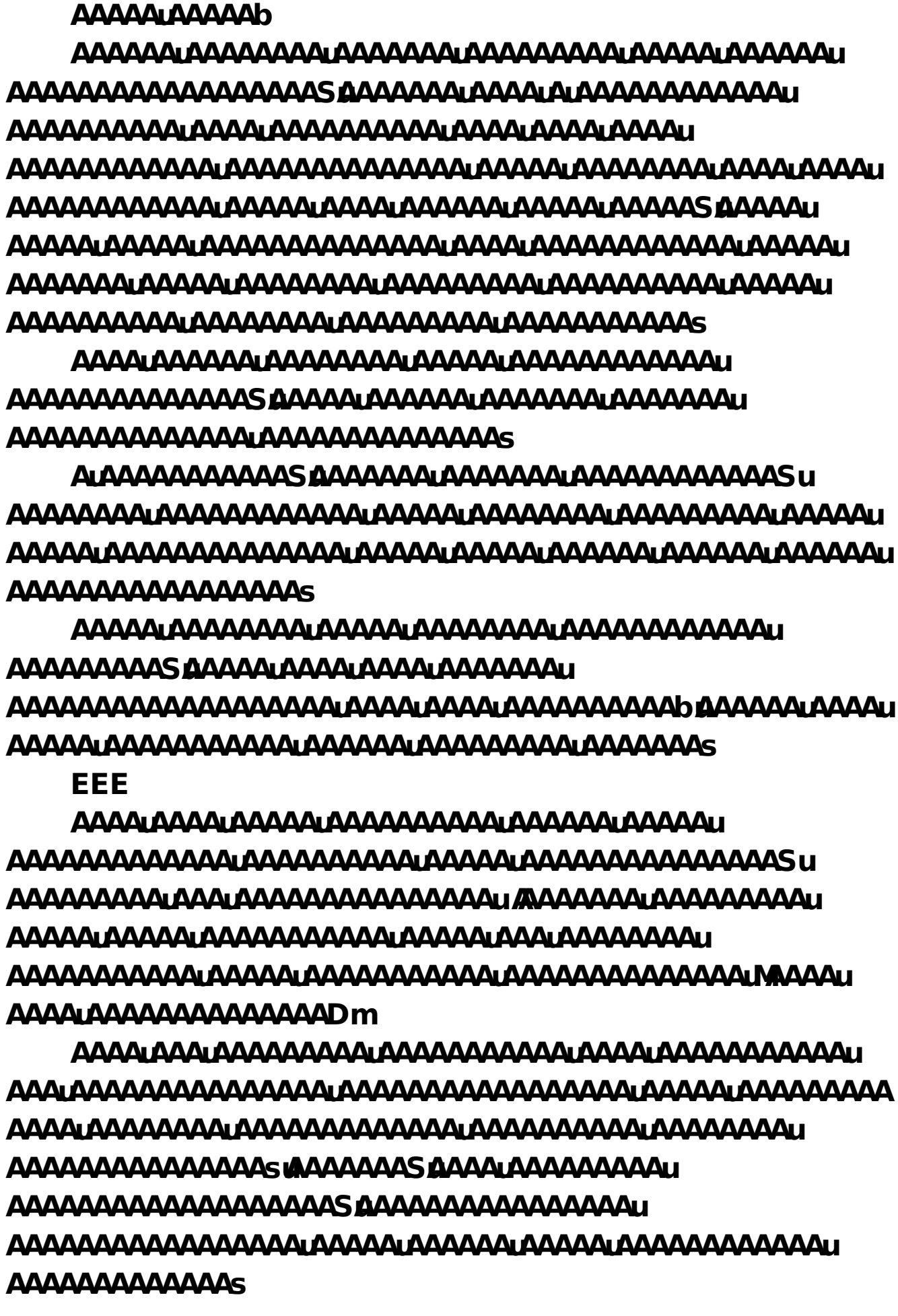
AAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAu AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu AAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAu AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAs

AAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAASu AAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAuAAAAAAAA AAAAuAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAsuAAAu AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAA AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAu AAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAs

EEE

AAAAASuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAu AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAASuAAu AAAAAuAAuAAASuAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu AAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAu AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAA AAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAuAAAu AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu AAAAuAAAuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAu AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAs

EEE

AAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAsuAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAsuAuAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAASuAAuAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAALuAAAuAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAAAu
suAAAAAuAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAsu
AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAs

EEE

AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAb

AAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu AAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAu AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu AAAAuAAAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAu AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASuAAAAuAu AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAu AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAA AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAu AAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs

EEE

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAs

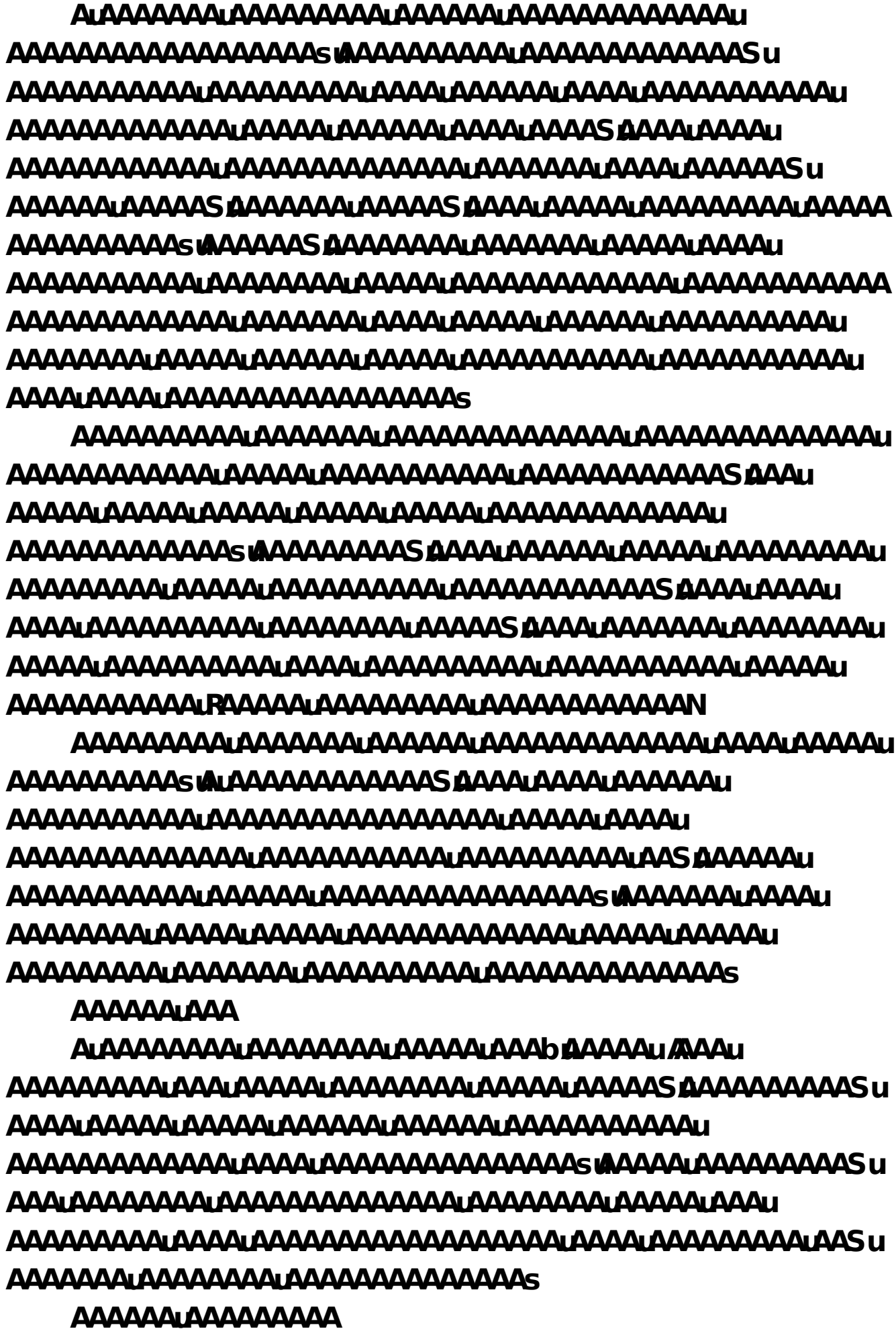
AAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAu AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu AAAuAAAAAAAAAAASu AAAAAAAs

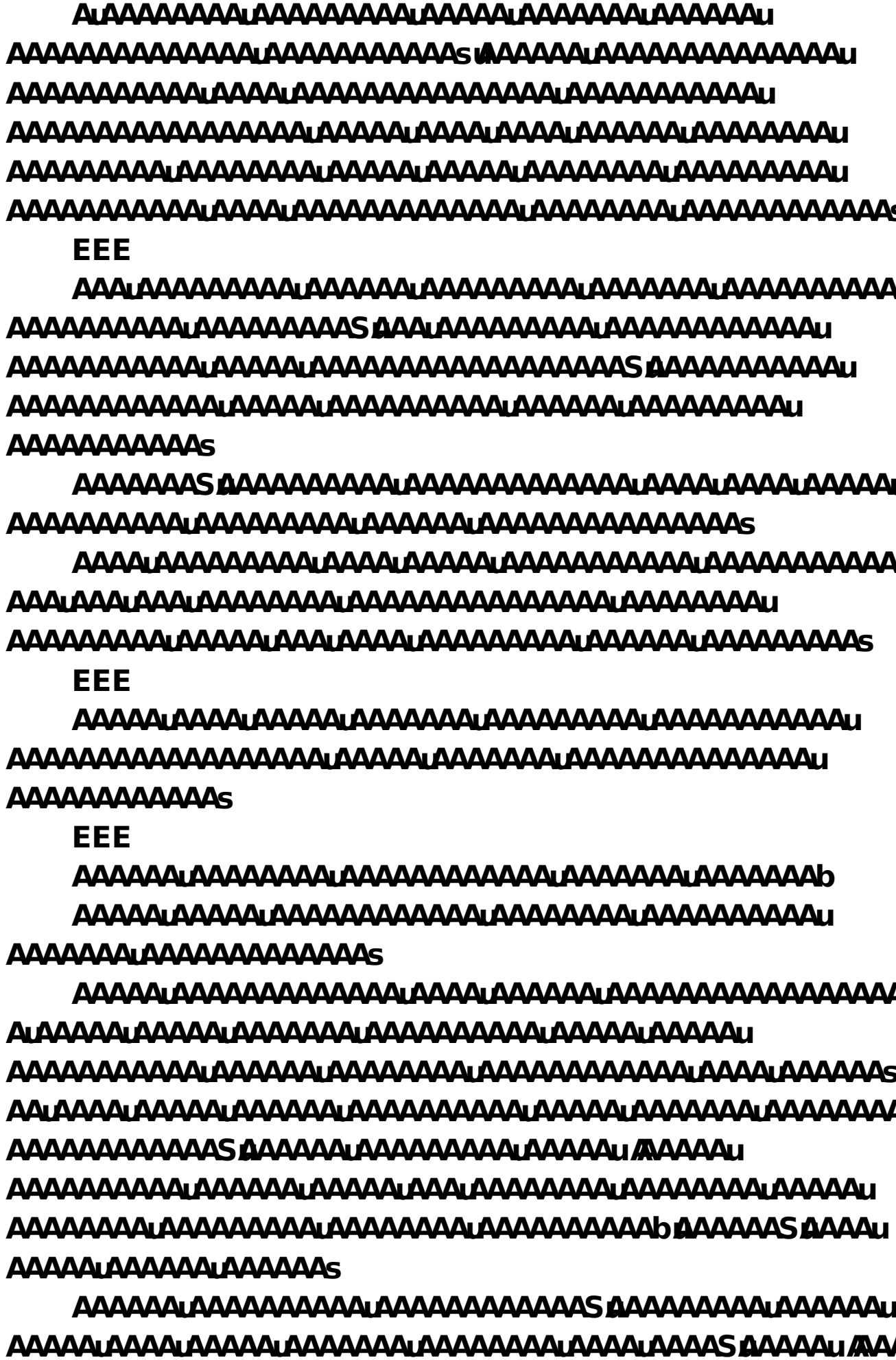
AAAAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAAuAAAAASuAAAAAAAAAAAAAAu AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu AAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu AAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAu AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

EEE

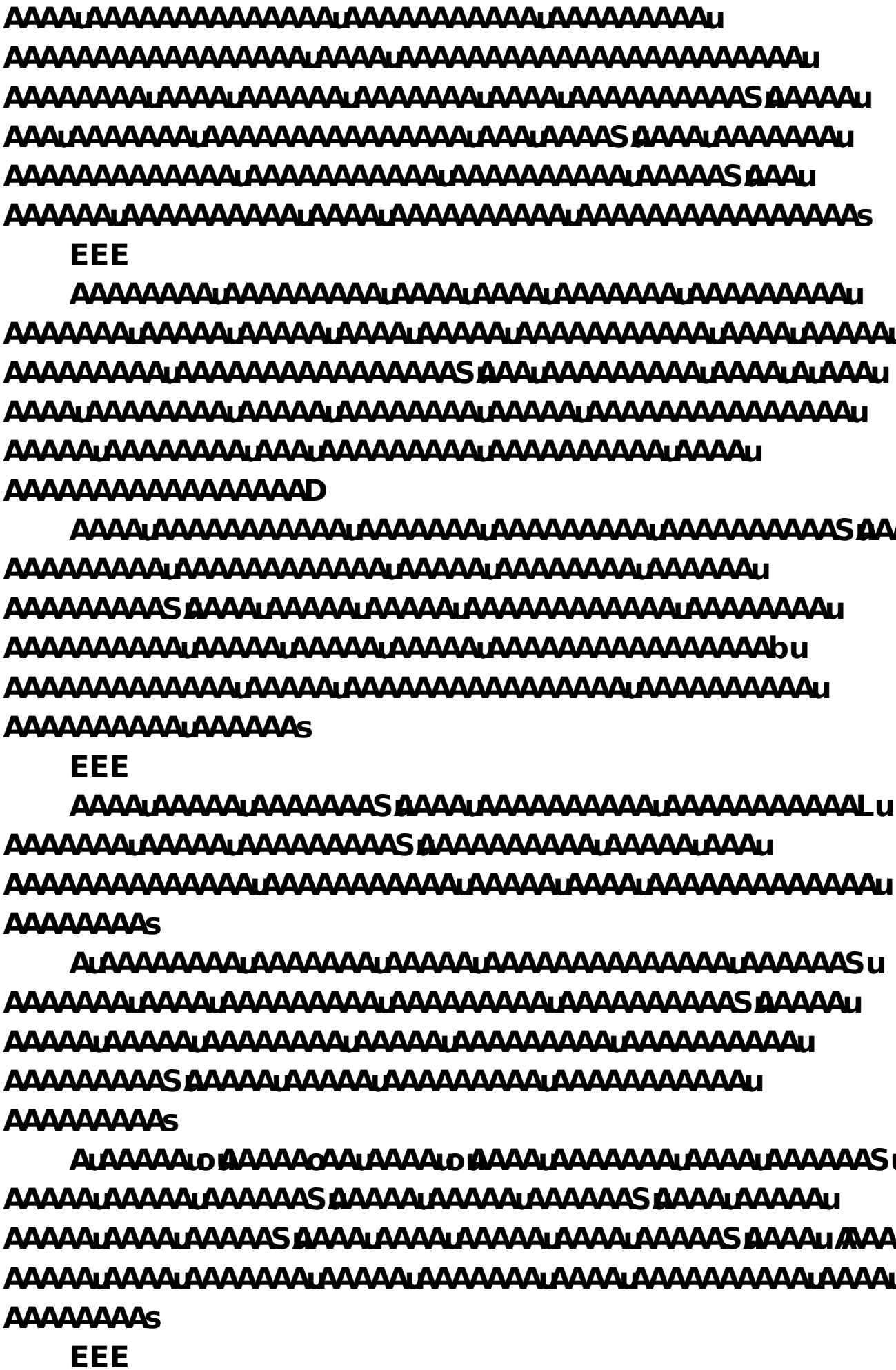
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAb

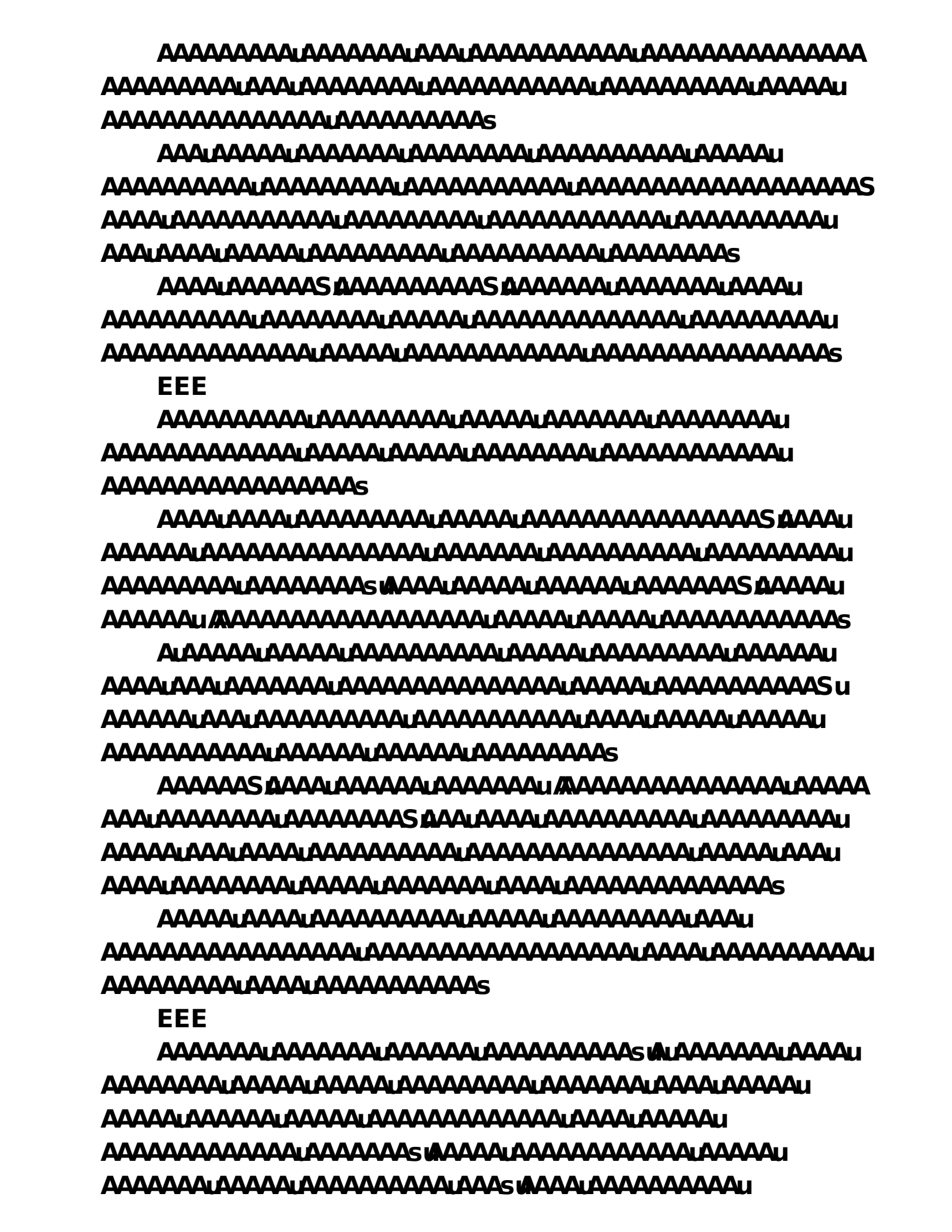

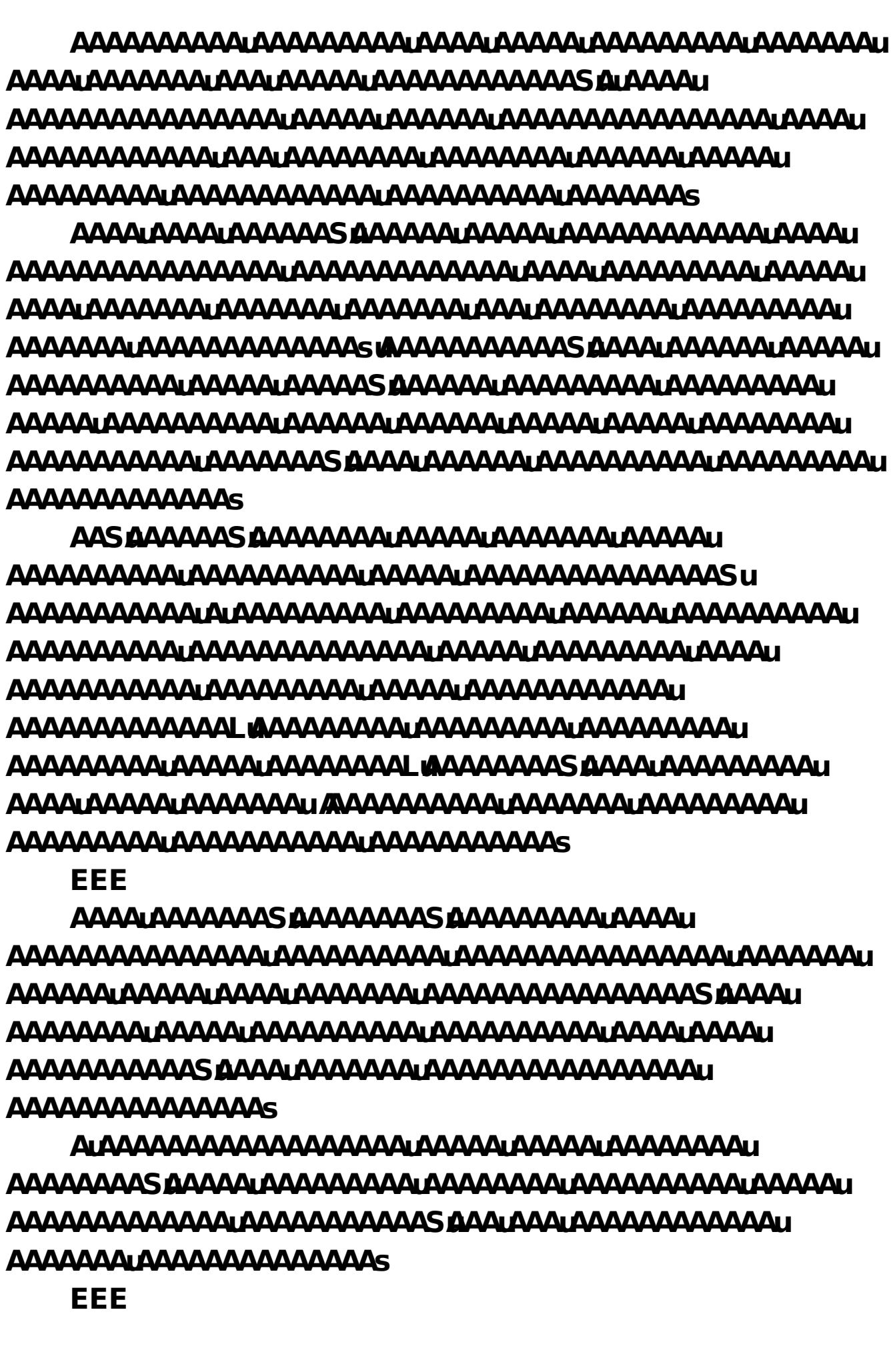

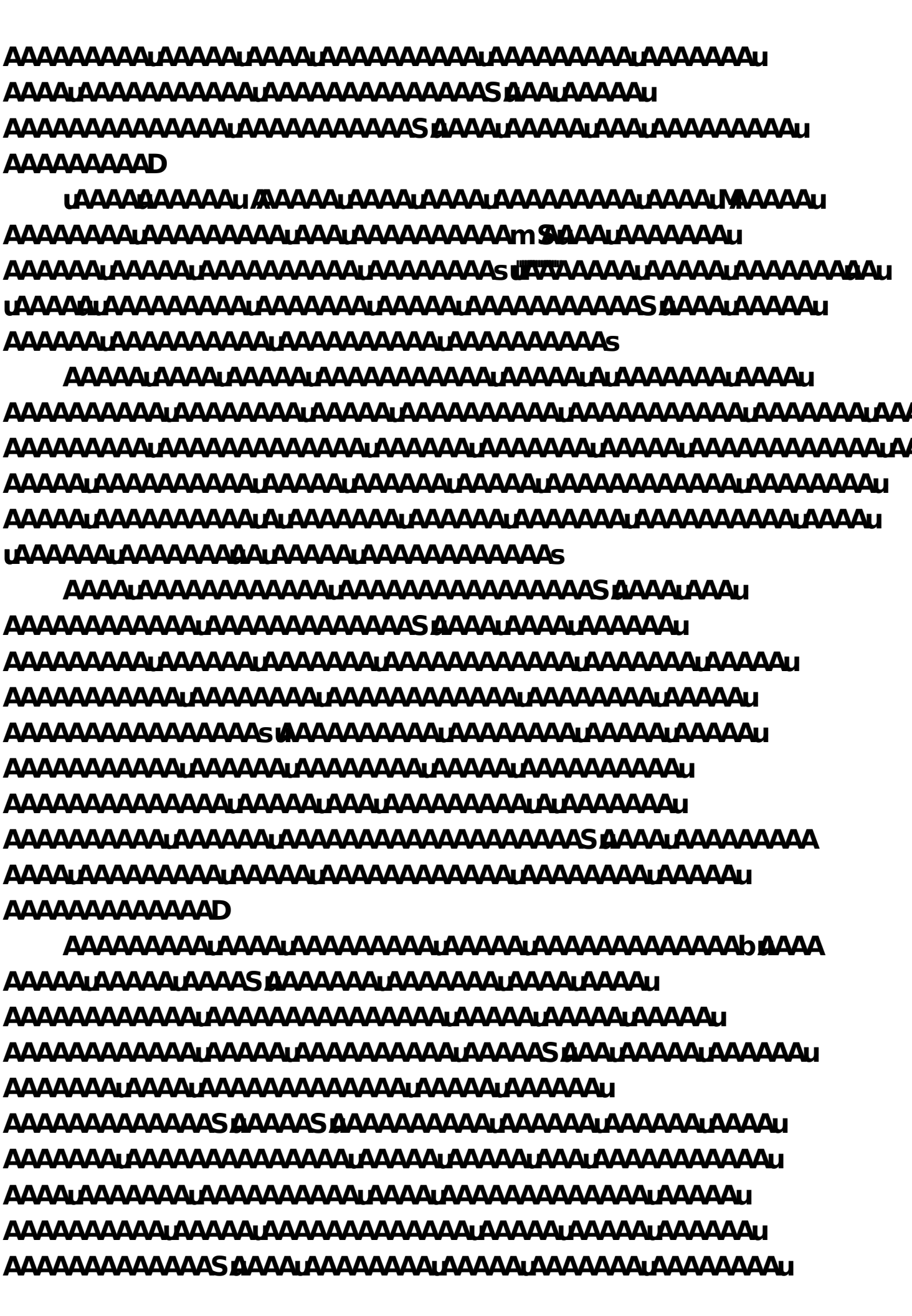

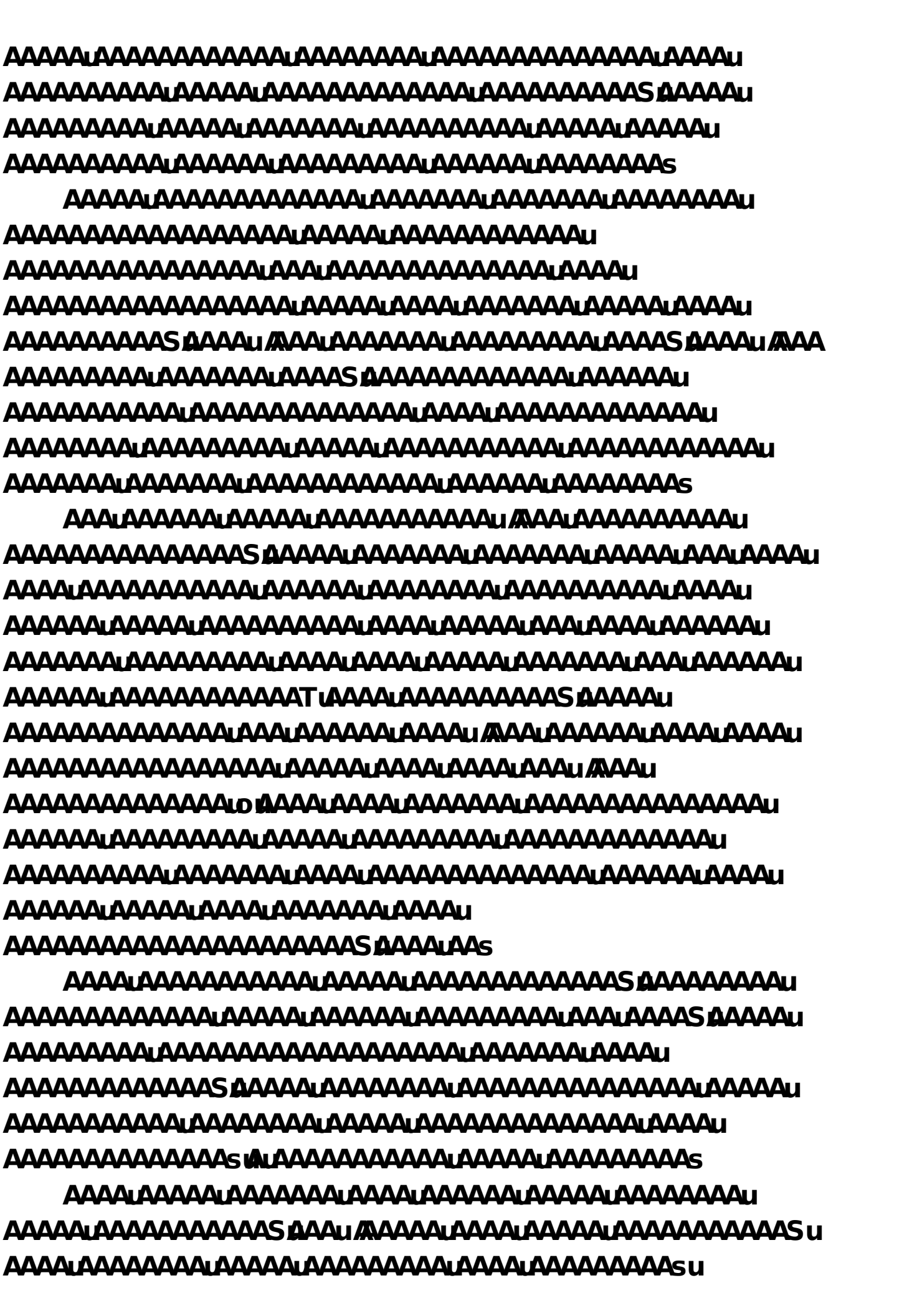

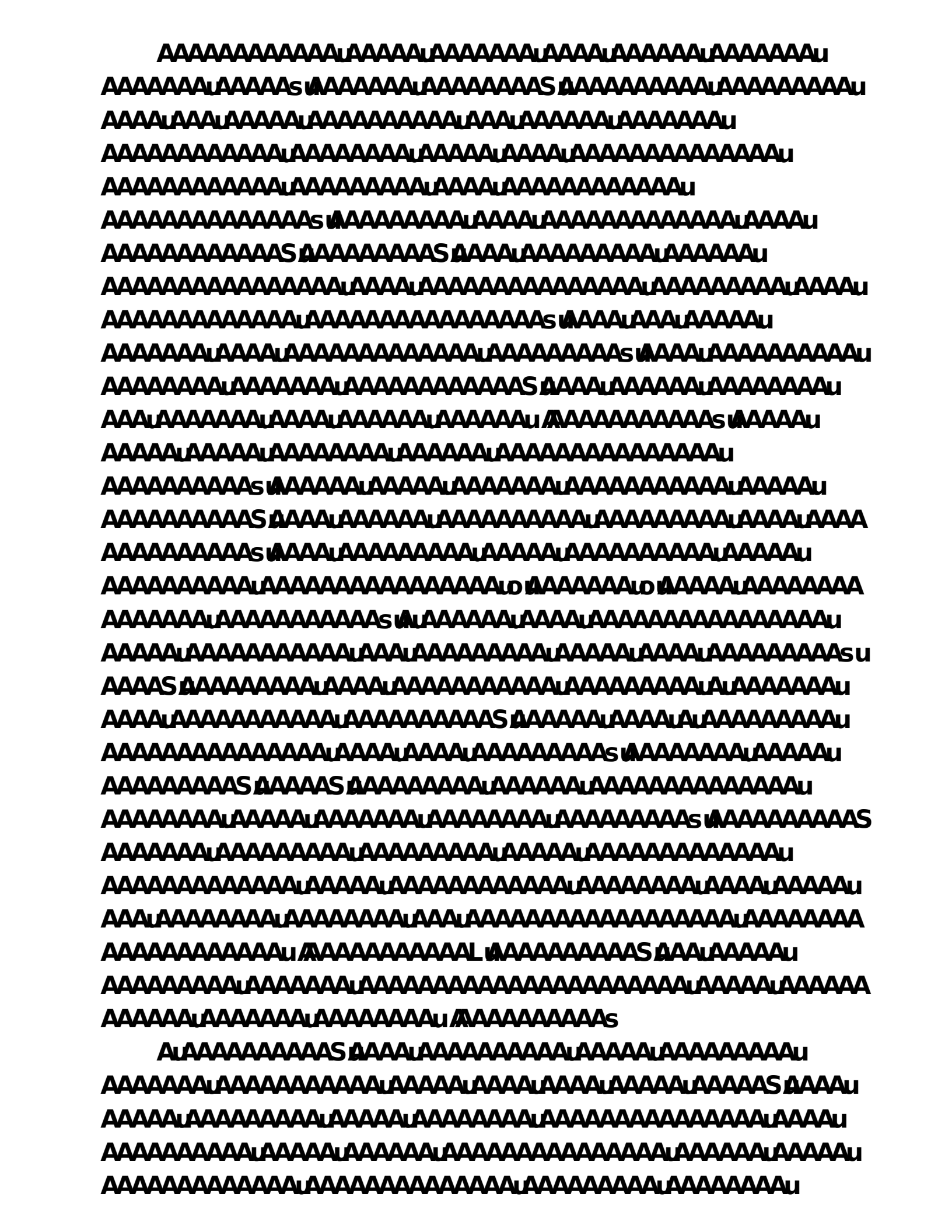

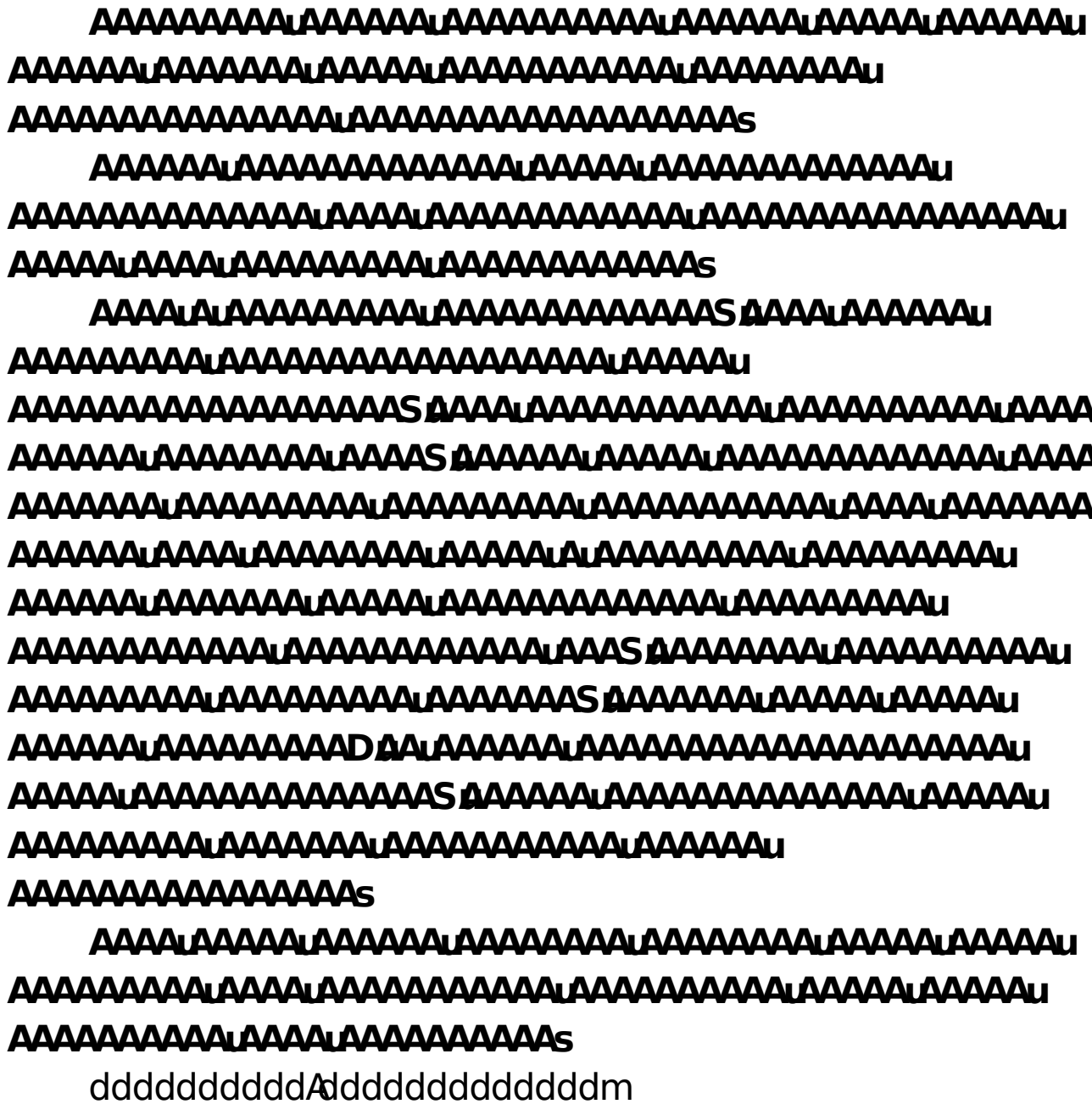
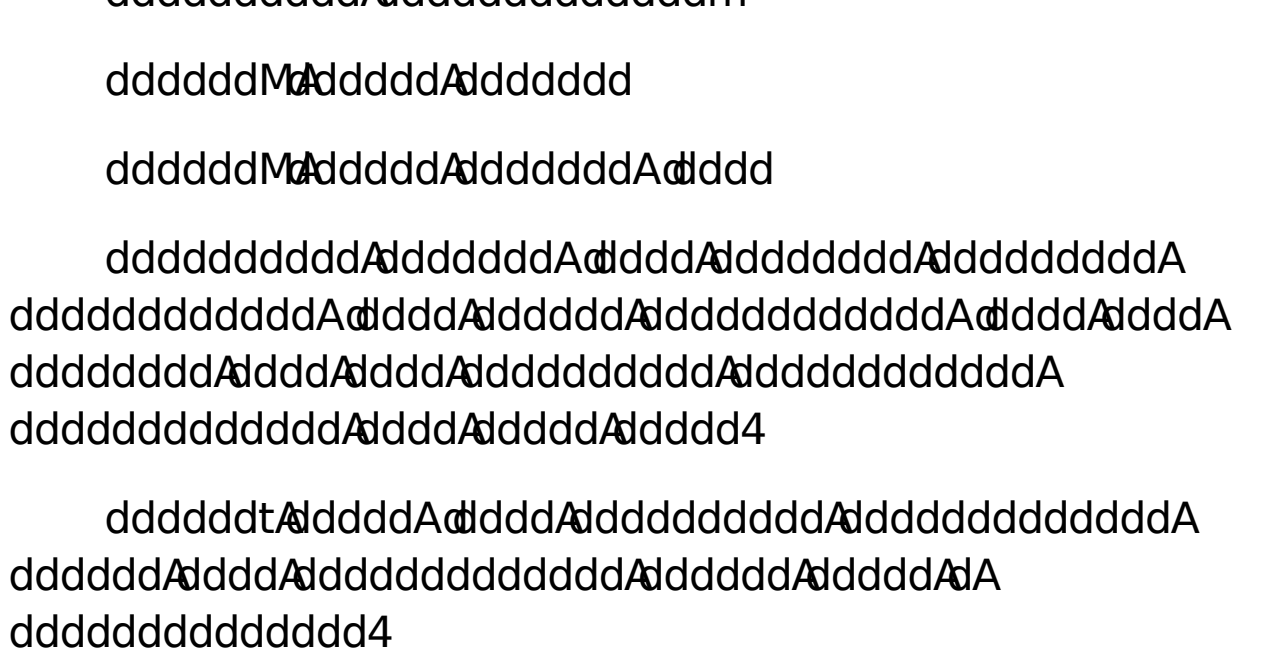

AAAAuAAAAAAAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAASuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAbu
pAuAAAAASuAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAApuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAs
AAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAALuAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAASu
AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAA
AAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAuAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAASuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
eeeuAAAAAAAuAAAAAAAAAs
tScccuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAueeeeu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
eeeuAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAuAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAA
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAuAAAAAAAuAuAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAuAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAuAAAASAAAAuAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAASAuAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAASAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAuAAAAAAAASAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAs
AAAuAAAAAuAAAAAuAAAuAAAAuAAAAuAAAASAAAAAu
AAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAs

ddddddddAddddddddAdAddddddAddddddddddddddA
ddddddddddddddddAddddAddddAddddAddddddddAddddddddddddddA
ddddddddddAddddAddddAddddddAddddddddAddddAddddddA
ddddddddddddddddddAddddddddddddddddm

ddddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddA
ddddddddddAddddAddddddddddddddtAddddddAddddddddA
ddddddddddddAddddddddddddddddddddAddddddddddAddddA
ddddddddddddddm

ddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddddDddAddA
ddddddddddAddddddddddddddddddmdAddddddAddddAddddddddA
ddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddASdAddddddddddddAddddA
ddddAddddddddddddddtAddddddAddddddddAddddAddddddddA
ddddddddd"AddddddddddddddddddddmdAddddAdAddddddddddA
ddddddddddddddddddddddtAddddAddddddddddAddddddddA
ddddddAddddddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddA
ddddddAddddddddAddddddddm

ddddAddddddddddAddddddddddddAddddddtAddddAddddddddA
ddddddddddddAddddddAddddddddddddddAddddddddddAddddA
ddddddddddAddddddAddddddAddddddddAddddAddddddddddddddA
ddddddddddtAddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddA
ddddddddddddddddddMddddAddddddddddAddddddAddddddddddAd
ddddddddAddddddddAddddAddddAddddAddddddddddMA
ddddddddddddAddddddAddddAddddddddddtAddddddAddddddAddddA
ddddddAddddddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddm

ddddddddAddddddAddddAddddddddAddddAddddddddAddddddA
dddddddAddddAddddddddddAddddddddddddddddAddddddddA
ddddddddddAddddddAddddddAddddddddddddddddMddddddA
ddddddddddAddddddAddddddddddddddddddd4AddddddddAddddddd
ddddddddddddddddddddtAddddddddddAddddddddddAddddddddA
ddddddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddtAddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddtA
ddddAddddddddddddAddddddddddddddddddddddm

ddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddA
ddddddddddddddddddmdAddddddddddAddddAddddAddddAddddddA
ddddddddddddddddAddddAddddddddddddm

ddddAddddddAddddddddAddddddddAddddddddAdA
ddddddddddAddddAddddddAddddAddddAddddddddAddddddddA
ddddddddddAddddAddddddAddddddAddAddddddddA
ddddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddA
ddddddAddddAddddddddddddddddm

ddddddAddddddddAddddddAddddddddddddAddddAddddddddddA
ddddddddddddddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddddddA
ddddddtAddddddAddddAddddddddAddddddddddddddddddAddddddtA
ddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddAdddA
ddddddddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddddA
ddddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddddAddddddm

ddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddtAddddAddddA
ddddddAddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddddA
ddddddAddddddddddAddddddddddAddtAddddAddddddddddA
ddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddddddAddddddA
ddddddddddddAddddddddAddddddddddddddAddddddddAddddA
ddddddddAddddAddddddddddddddddm

ddddddddddAddddddddAddddddtAddddddddddAddddddA
ddddddddddtAddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddmdAddddA
ddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddddddddddddA
ddddddddddddtAddddAddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddddddAddddAddddddddddddddddddddddddddm

ddddddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddA
ddddddddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddA
ddddddAddddddAddddddAddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddAddddAddddddddddAddddddtAddddddddtAddddAddddtA
ddddddAddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA
ddddddAdAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddA

ddddd Add ddddddddd Addddddd Adddddddddd Add dddd Adddd A
dddddd mdd Adddd Adddd Adddddddd Adddddd Add Adddddddddddddd A
ddddddddd Add dddd Add ddddddddd Adddd Adddddddddd Adddddm

ddddddddd Adddddddddd Adddd Adddddddddd Adddddddd A
dddd Adddddddddddd Adddddddddd Adddddddd Add dddd A
ddddddddddd Adddd Adddd Adddd Adddddddddddd Add A
ddddddddddddddd Add dddd Adddddddddddd Adddddddddddd A
dddddd Adddddddddddd mdd Adddd Adddddddd Adddddddddt A
ddddddddd Adddddddddddddd Adddddddddt Adddddddd A
ddddddddddddddd Adddd Adddddddd Adddd A
ddddddddddddddddd tAdddd Adddd Adddddddddddddd A
ddddddddd Adddddddddddd Adddd Adddddddd Add dddd A
ddddddddddd Adddddddddddd Adddd Adddt Adddddddddd Add ddd
ddddddddd Adddddddddd Adddddddddddd Adddddddddddddddddm

ddddd Add dddd Adddddddddd Adddddddddddddd A
ddddddddddddt Adddddd Adddddd Adddddddddddd Adddddddd A
ddddddddddd Add dddd Adddddddddddd Add dddd Adddddd Add dddddd A
ddddddddd Adddddddddddd Adddddddddt Adddd Adddddd A
ddddddddddd tAdddd Add dddd Adddddddddd Adddddddd tAdddddd A
dddddd Adddddd Add dddd Adddddddddd Adddddddddd Adddddddddm

ddddddddddt Adddd Adddddddddd Adddddd Add dddd Adddddd A
ddddddddd Adddddddddddd Adddd Adddddddddddddddddd Add dddd A
dddddd Adddddddd Adddddd Adddddd Add dddd Adddddddddddddddd A
ddddddddddt Adddddddddd Adddddd Adddddddddd Adddddd A
ddddddddddd Adddd Adddddddddddd Adddddddddddd Adddddddddd
ddddddddddddm

ddddd Adddddddddd Adddddddd Adddd Add ddddddddddd Adddddd A
dddd Adddddd Adddddddddddddddd Adddddddd Add dddd Adddd Adddddddddd
ddddddddd Add dddd Adddddddddd Adddddd Add ddddddd Adddd A
ddddddddddd Adddddddddddddd Adddddddddm

ddddd Adddddd Adddddm

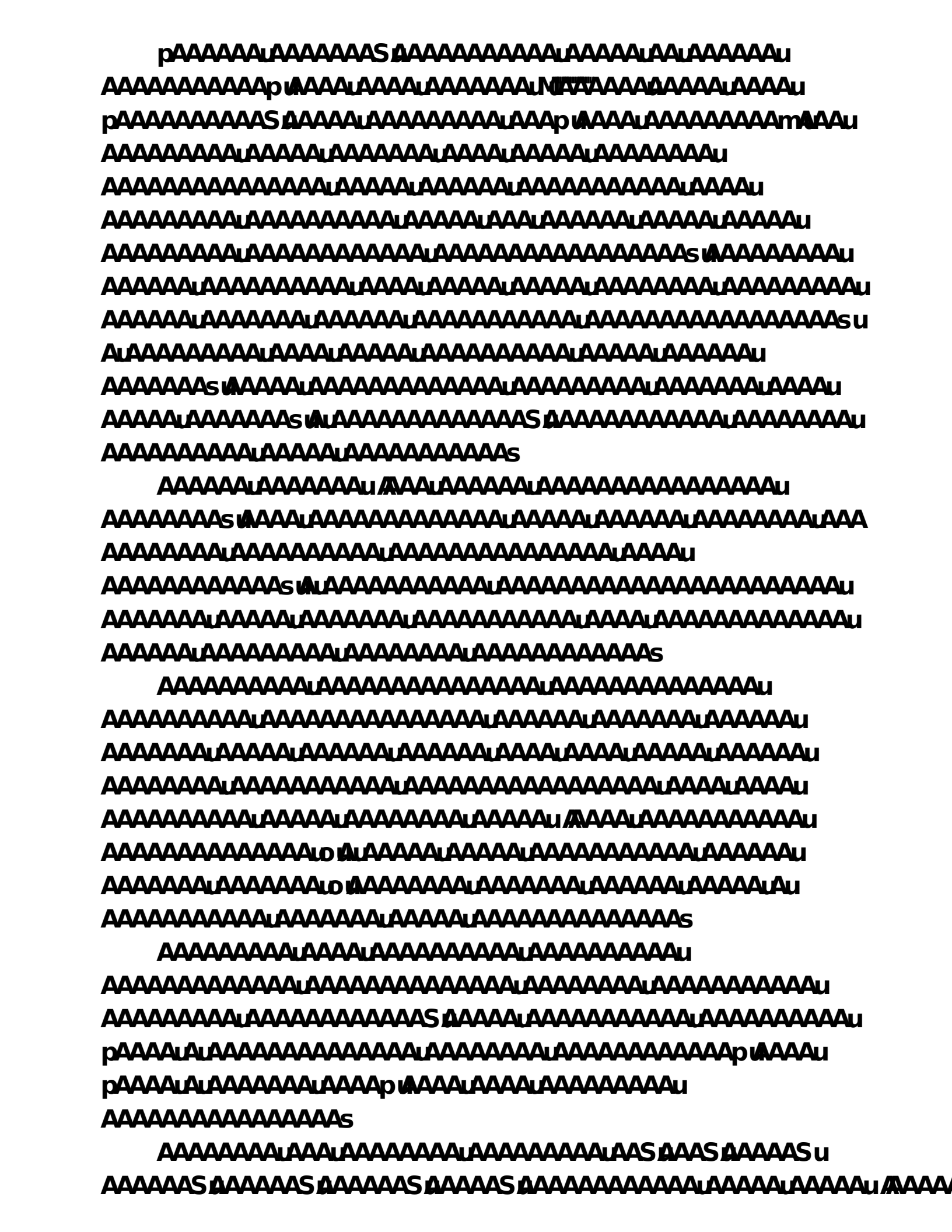
AAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAA

AAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAu AAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAu
AAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAs uAAAAAAAS u
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAA
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAs

AAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAupAAAAAuAAAAAuAAAAAApuAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAs uAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAA
AAAAupAAAAApuAAAAAAAAAAAuAAAAAAS uAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAS uAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAAAuAAAAAAAAAu AAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAbuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAS uAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAu AAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAS uAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAALuAAAAAAAAAAAS uAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

AAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAs uAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAA
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAuAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAs uAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAu
AAAs uAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs

uAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAA
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAMAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAADmAAAAAAASAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAASAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAs
AAAAAAAAAAAuAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs
AAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAASAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAuAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAASAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAASAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAs
AAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAASAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu

AAAAAAAAAAAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASuAAAAAASuu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAs

AAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAu
AAAAuAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAbuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAAAAuAAAAAu
AAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAuAAAAAAAputAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAAbu
pAAAAuAAAAAAAAuAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAASuAAAAuAAAAuAAuAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAASuAAAAuAAAAAuAAAAAAAuAAAAAu
AuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAASuAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAp

MAAAuAAAAAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAuAAAuAAAAuAAAoAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAAAASu
AAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAubm

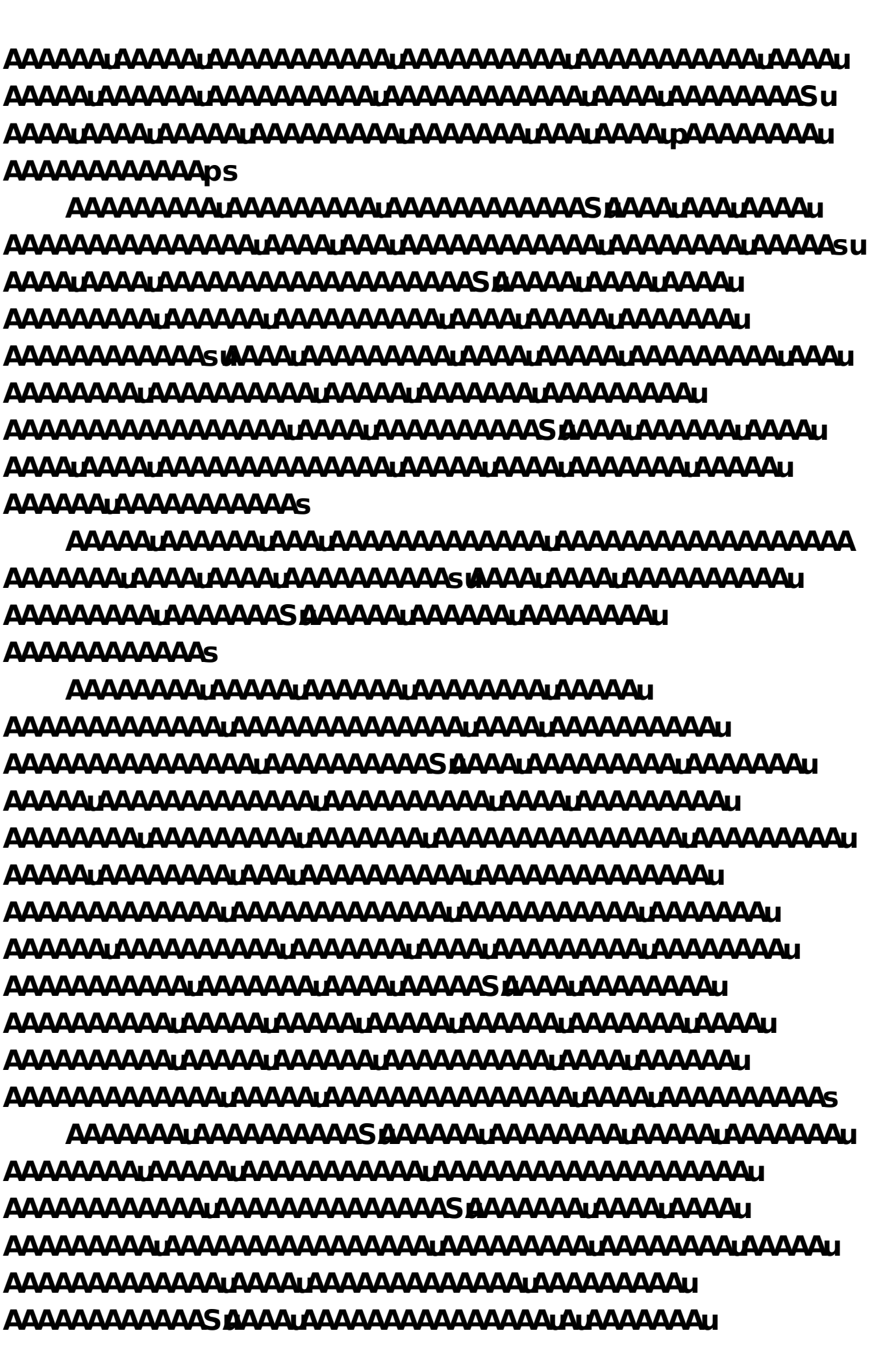
AAAAAAAAAuAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAASuAAAuAAAoTAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAuAAAAALuAAAAuAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAuAAAAAuAAuMAAAAAAm

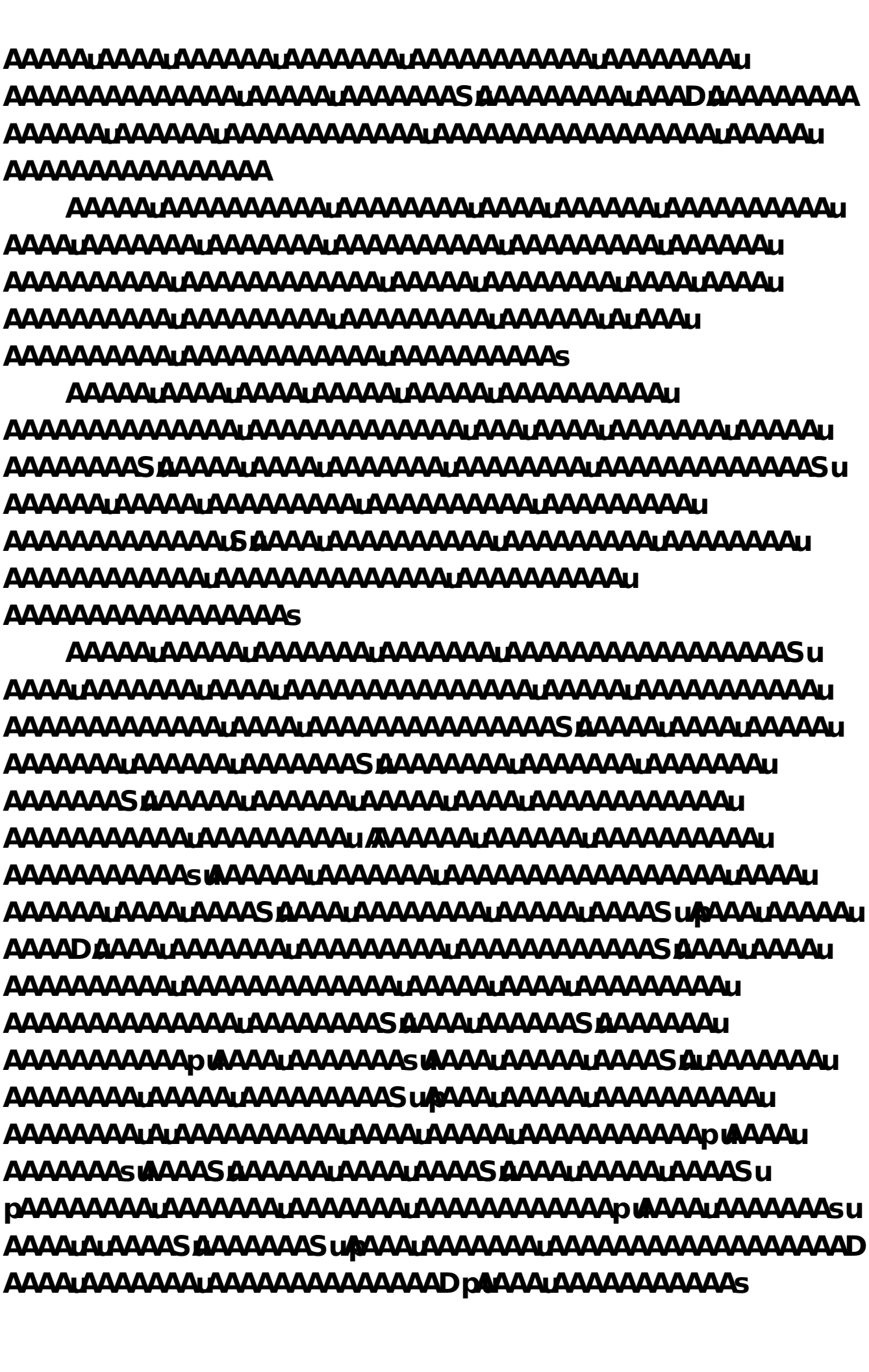
AAAAAAuAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAAAAAsu
AAAAAAAAAAuAAAAAAuAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAAAAAuAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAAAAAuAAAuAAAAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAsuAAAAuAAAAAAAAAAAuAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAs

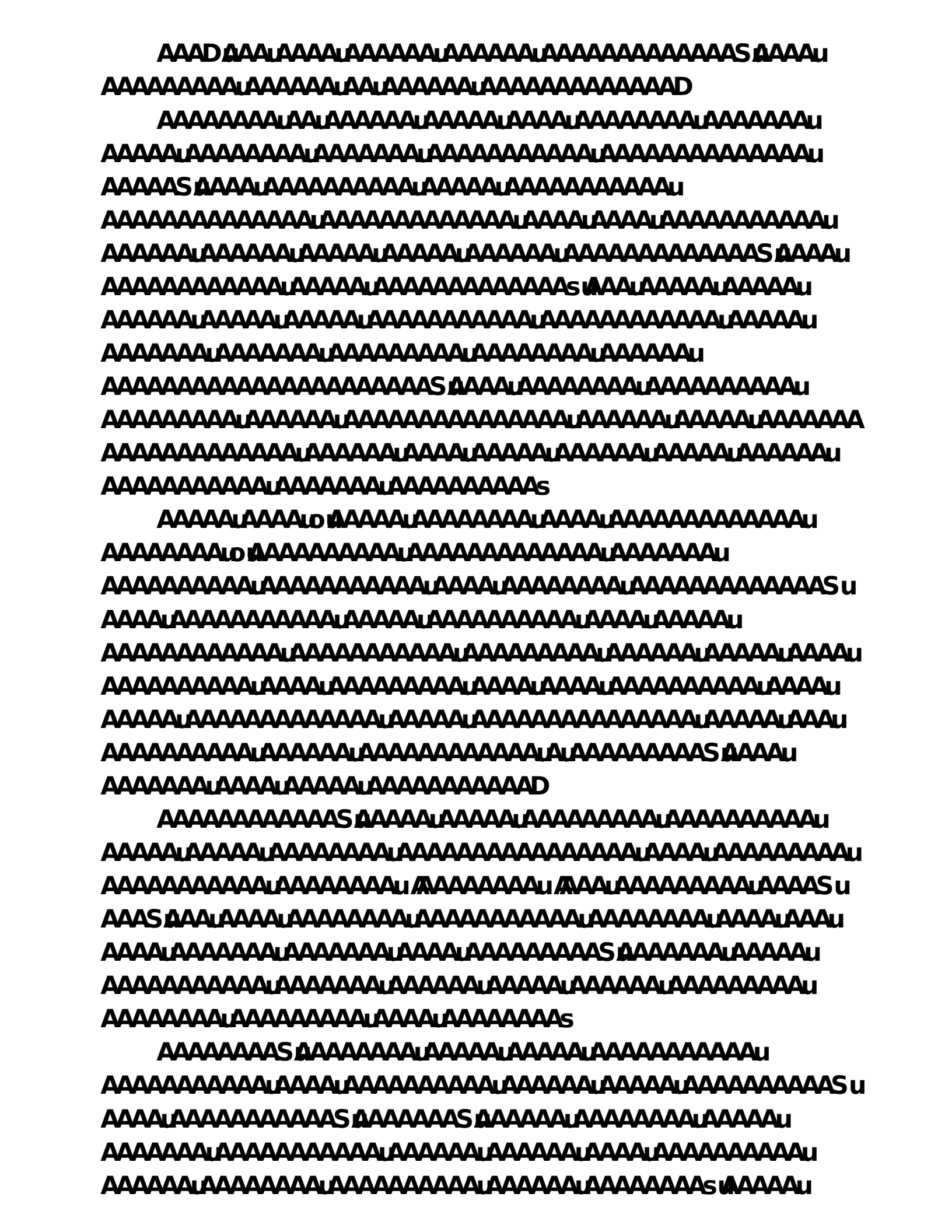
AAAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAAAuAAAAAuAAAAAAAAu
AAAAAAAAAAuAAAAAAAAAAbAAAAAAAAAuAAAAAAAuAAAAAAAAAu
AAAAuAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAAAuAAAAAAAASuAAAAAAAAAuAAAAAu

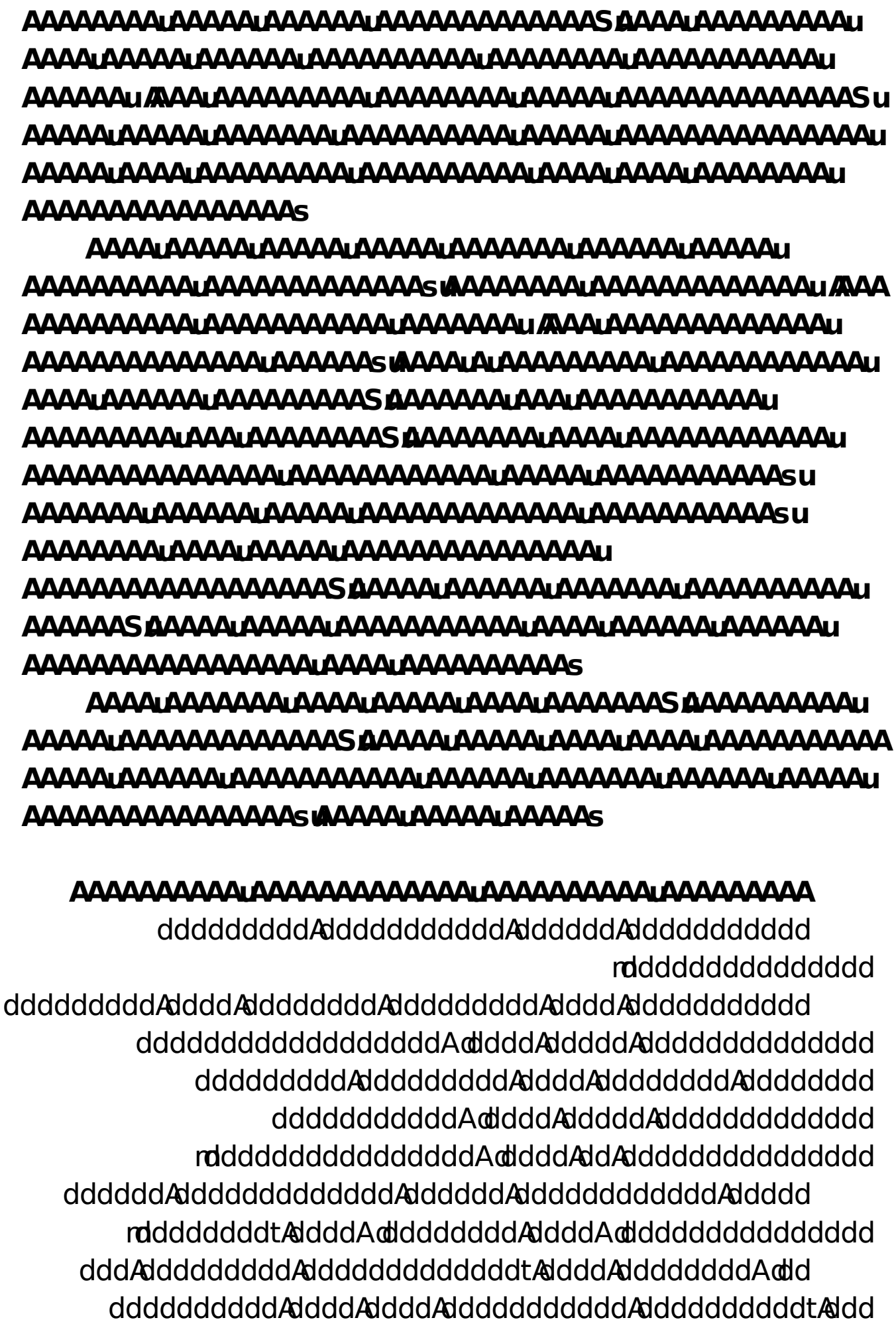

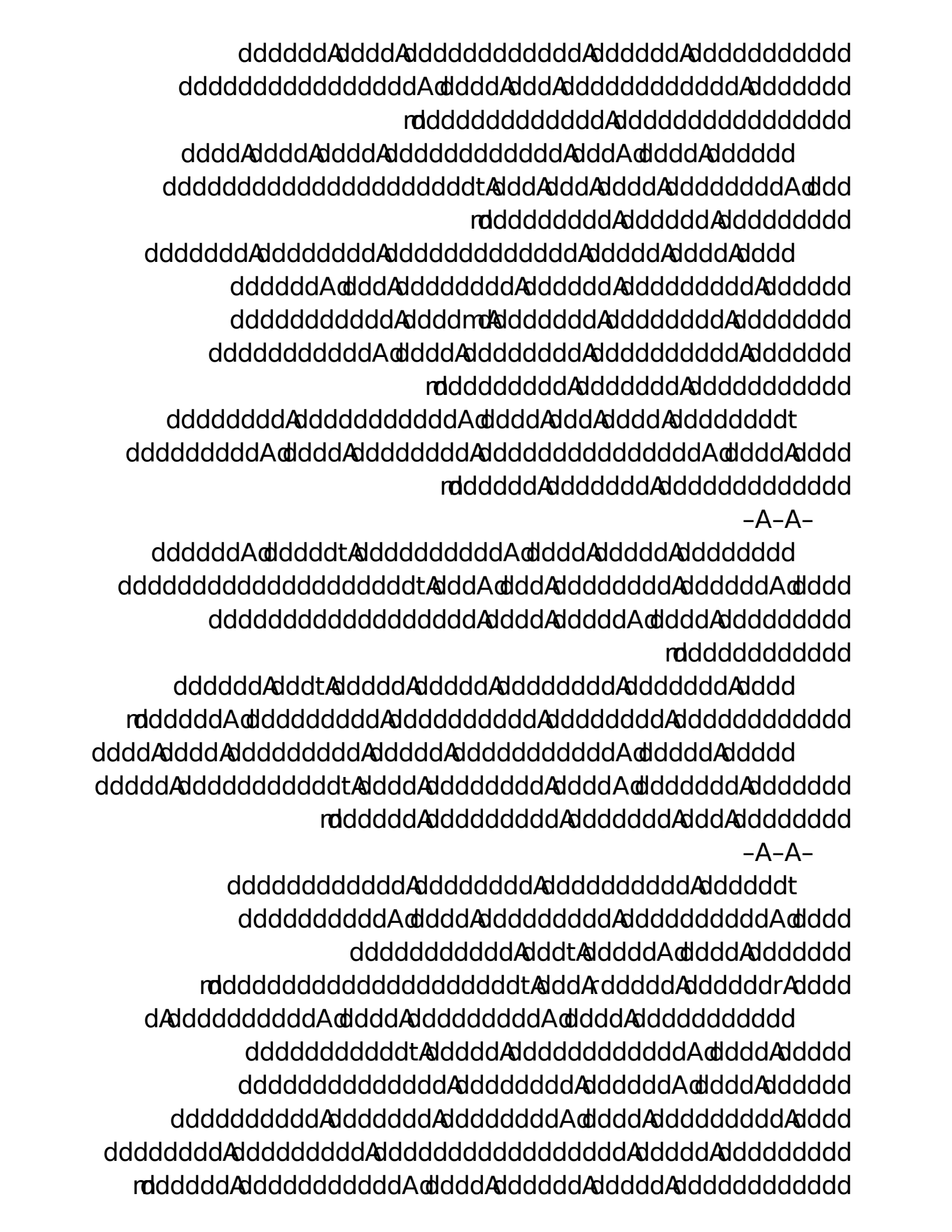

ddddddddddAddddAddddddddAddddddAddddAddddddddddddd

ddddddddddddddddddddAddddddAddddddddtAddddddddd

ddddddAddddddddddAddddddddAddddddddmdAddddddAddddd

ddddddddddAddddddddddddtAddddddAddddddddAddddd

ddddddddddddddAddddddddddddmdAddddAddddddddtAddddddddt

ddddddtAddddddddddAddddAddddddddAddddddddddd

mddddddddddddtAddddddddAddddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddd

ddddddddAddddAddddddddAddddddddddtAddddAddddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddAddddd

ddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddddAddddddd

ddddddddddddddddtAddddddddtAddddddddAddddAddd

mddddddddddddAddddddddddddd

ddddddddddddAddddddddddddddAddddddddddAddddAddd

mddddddddddddAddddAddddddAddddddddddddd

–A–A–

ddddddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddAddd

ddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddAddddd

mddddddddddd

ddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddd

ddddddddddddAddddddddddtAddddAddddddddAddddddddAddddd

ddddddddddAddddAddddddddAddddAddddAddddddddddAddddd

mddddddddAddddddddddddddd

ddddddddAddddAddddddddddddAddddddAddddddddd

mddddddddAddddddddddddddAddddAddd

ddddddddtAddddddAddddAddddddddtAddddAddddddddd

ddddddAddddAddddddddAddddddtAddddddtAddddddAddddd

ddddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddddddAddd

mddddddddAddddddddddddddd

–A–A–

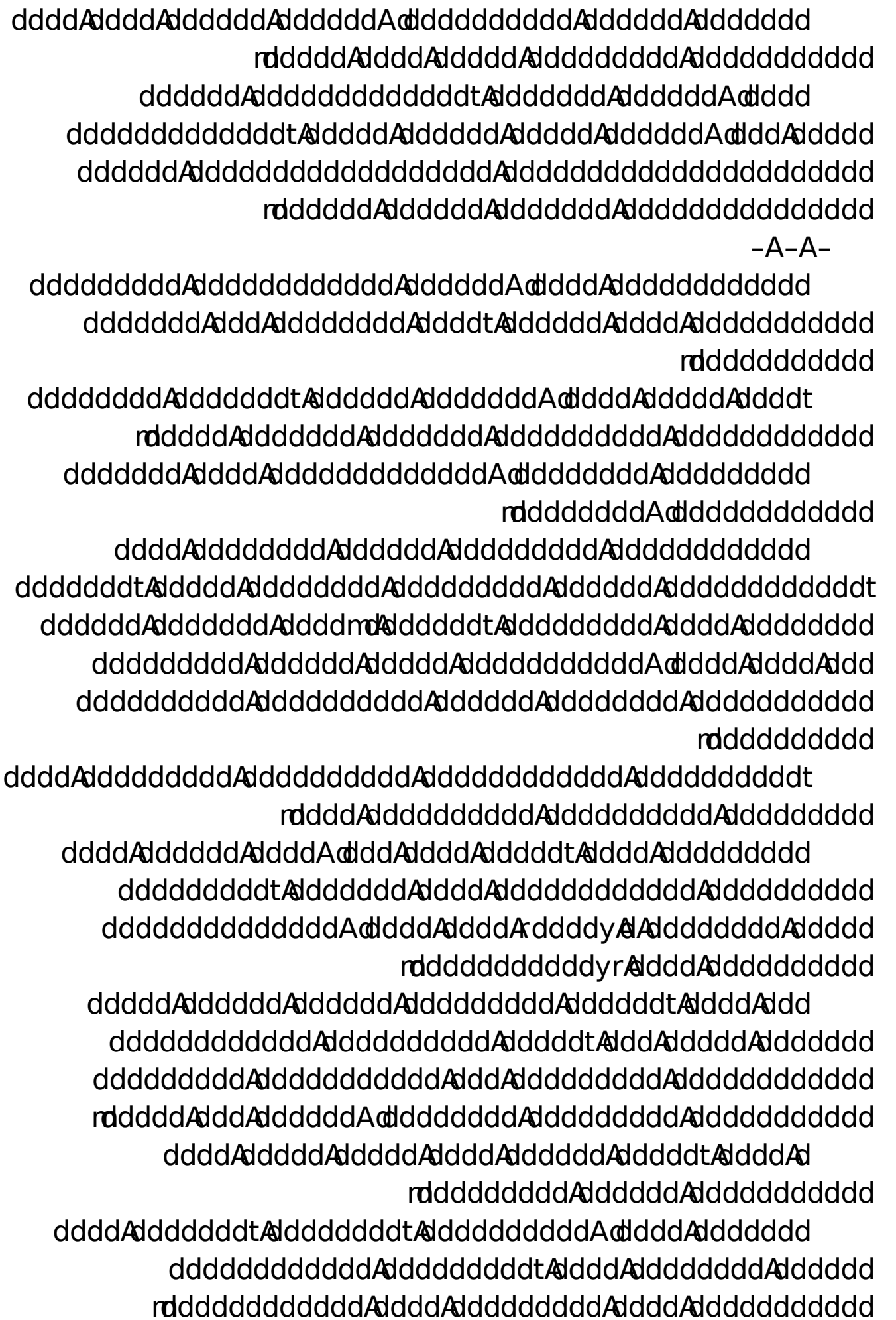
MddddddddAddddddd

ddddddtAddddddAddddddddAddddddddddddAddddAd

ddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddAddddddddd

ddddddddddddddAddddddddAddddddddddddddAddddddddAddd

ddddddAddddddd

–A–A–

ddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddddd

mddddddddddddddAdddd

ddddAddddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddd

ddddddddddddAddddAddddAddddAddddddAddddddddd

mddddddddddAdAddddddddAddddddddddd

ddddAddddAddddddddddtAddddddddddddd

ddddddddddddddddAddddddddddAddddddddtAddddddAddddd

mddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddAddddddd

ddddddAddddAddddddddAddddddAddddddAddddddddddm

ddddddAddddddddddAddddddddddAddddddAddddddddAdddd

ddddddddddddddddddddtAddddAddddddddddddAd

ddddddddddddddAddddddddddddddddddAddddAddddddrAdddd

ddddddddddmddAddddAddddAddddAddddddddAddddddddAddddd

ddddddddddddddddAddddAddddddddddddddddAddddddAddddd

mddddddddddd

ddddddddddAddddtAddddddddddddAddddddAddddddddAddd

ddddddAddddAddddAddddddddddddddddddMddddddtAddddddAddd

ddddddddddAddddAddddAddddddddddAddddAddddd

ddddddddddddddAddddddddddddddddddAddddddddddAddd

ddddddddAddddtAddddAddddAddddddddddAddddAddddddddAddd

mddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddAddd

ddddddddtAddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddd

ddddddddddtAddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddtAddd

ddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddAddddddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddddddAdddddd

mddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

–A–A–

ddddddAddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddAdddddd

mddddddddAddddddddddddd

–A–A–

dAddddddtAddddddddddddAddddddAddddAddddddddd

ddddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddddddddd

mddddddddddddddddd

ddddAddddAddddddddddddAddddddAddddAddddd

ddddddddddddAddddAddddddddAddddAddddAddddddd

mddddddddAddddddAddddAddddddddddddAddddddAddddddd

–A–A–

ddddddddAddddddddtAddddAddddAddddddddAddddddddt

ddddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddAddddAddddd

mddddddtAdAddddddddddAddddddAddddAddddddddddddddd

ddddddddtAddddAddddddddddAddddddddAddddd

ddddddddddddddddddddAddddAddddddddddddddddddAddddAddddd

ddddddddddddddmdAddddddAddddddAddddddAddddddddddddddt

ddddAddddddddddAdddAddddAddddddddddddddddmdAddddddt

ddddddAddddddddddddddddAddddAddddAddddddAddddddddddd

mddddddAddddddddddAddddddAddddddddd

–A–A–

ddddAddddddddAddddddddddddddddddddAddddAddddddddd

ddddddddddddddddddddmdAddddAddddAddddddddddAddddddddddd

mddddddtAddddddAddddddddddddddAddddddddddddddd

dAddddddddddAddddddddddddddddAddddddddddAddddd

ddddAddddAddddd4AddddddAddddddddddAddddAddddddd

4ddddddddAddddAddddAddddAddddd

ddddtAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddAddddt

ddddAddddAddddddddddAddddddddddddddddddddAddddAddddd

ddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddmdAddddAddddddd

ddddddddddddAddddAddddddAddddddddAddddddddddAddddddd

yddddddddAddddddAddddd

–A–A–

ddddddAddddddddAddddd

ddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddd

ddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddddddAddddd

ddddAddddddddddddAddddddddAddddd

ddddAddddddAddddddAddddd

ddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddd

ddddAddddddddtAdAddddAddddd

ddddAddddddAddddddddAddddddddddddddd

mddddAddddddddddAddddddAddddAddddddddddddAddddddd

ddddddtAdddAdddAddddddAddddddddddddddd

ddddAdddAddddddddddddAddddddddddd

dddAdddAddddddddddAddddddddAddddddddd

mddddddddddddddddd

dddddAddddddddAddddddddddAddddAddddddddddd

ddddAdddAddddddddAddddAddddddddddAddd

mddddddddddddddd

–A–A–

ddddAddddAddddddddddAddddAddddddd

ddddAdddAddddddddddAddddddddd

dddddAddddddddAddddddddAddddddd

ddddAddddddAddddddAddddddd

ddddAddddAddddddAddddddddd

ddddddddAdddAddddddAddddddddddddddd

mddddddddddd

ddddAddddddddddAddddddddddddddd

–A–A–

mddddddddAddddddAddddd

ddddddddAddddddAddddddddddddddd

dddAddddAddddddddd

mddddddAdddAddddddAddddd

ddddAddddddddAddddd

ddddddddAddddd

dddddAdddAddddddAddddddddAddddddddddddddd

mddddddAddddddddd

ddddddAddddddAddddddAddddAddddddddddddAddddd

mddddddd

ddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddd

ddddAdddAddddddAddddddddAddddddAddddddd

ddddddddddd

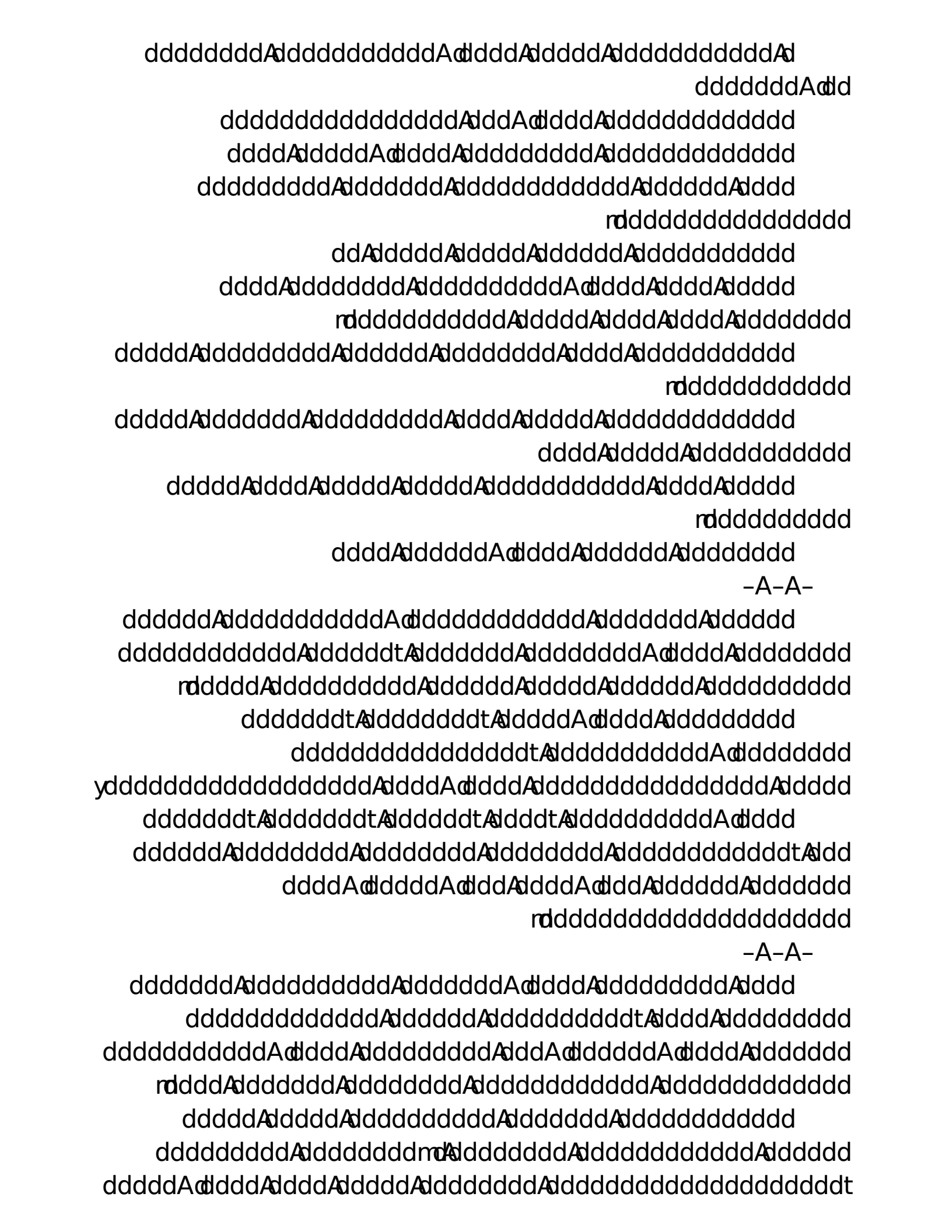
ddddddddtAdddddddAddddAddddddddd

ddddddddAddddAddddddAddddAddddddddd

dddddAdddAddddddAddddddddd

–A–A–

mddddddddAddddddddddAddddddAdddAddddddddd
ddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddAdddAddddAddddAddddddddddAddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddAddddddddd
dddddAdddAddddddddAddddddddAddddddddddddAddddAddd
mddddAddddddddd
–A–A–
dddddAddddAddddAddddddddddAddddddddddddddddtAddd
mddddddddAddddddddddAddddddAddddddAddddddd
dAddddddAddddddddAddddddddddddddddt
ddddddddddddddddAddddddddddddAddddddddddAddd
mddddddddddddAddddddddddAddddd
dddAddddtAddddddAddddddAddddddddAddddddd
ddddddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddd
ddddddddddddtAddddAddddddddddddddAddddAddddddd
ddddddddddddddddAddddAddddAddddddddddddtAddddAddddddd
ddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddd
mddddd
ddddAddddddddddAddddAddddddddddddtAddddAddddAddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddtAddddddAddd
mddddddAddddddddddddddAddddddddddddd
dddAddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddddd
mdddAddddAddddddddAddddddddddddAddddddddddd
ddddAddddddddddddAddddAddddddddAddddddAddddAddddd
mddddddddd
–A–A–
ddddddddAddddddddddtAddddAddddddAddddddddddAddddddd
mddddddddddAddddddddddd
ddddddAddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddddddddddddd
ddddddddddAddddddddddAddddddddddd
ddddddAddddAddddddAddddddddAddddddddAddddddddd
dddAddddddddAddddddddddAddddddddd

ddddddAddddAdddddAddddddddAddddAddddddAdddddAdddd
ddddddddddddmdAddddddtAdddAddddAdddddAddddddddddd
dddddddddddddddAddddAddddAdddddAdddd
dddddddddddAddddAdddddddddddddddddmdAddd
dddddddddddddAdddddddddArdddrAddddArddddrAdddd
mdddddddddddd
ddddAdArdddrAddddAdAddddtAddddddddAdddddt
ddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddAdddAdddt
ddddddAdddddddAdddddddAddddAddddddddddtAddddddAdddd
mddddAdddddddd
ddddAddddddAddddddAdddddAddddddAdddddddddddddt
dddAdddddddAddddddddddAddddAddddddddddddtAdddd
dddddAddddddddddddAddddAddddddAddddddddddAdddd
mddddAddddddddAddddAddddddAddddddAddddAddddddddddd
–A–A–
ddddAddddddddddddAdddddddddAddddddddddd
mddddddddddAdddddddd
dddddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddAdddd
dddddAddddddAdddddddAddddddAddddddddddddAdddd
ddddddddddAdddddddddtAddddddAddddAdddddAdddddAdddddt
mddddddddddAddddddddAdddAddddAddddddddddd
dddddAdddddAddddddddddddAddddAddddddddddddd
dddddAddddddtAddddAddddAddddddAdddddAddddddAddddddd
ddddddAddddAddddAddAdddddddddddddddtAddddAdddddddd
dddddAddddddddAddddddddddddAdddddddd
mddddddddddddd
dAdddddAddddddAdddddddddAddddddAddddddddAddddt
mdddddddAddddddddAdddddAdddddddddd
ddddddddAdddddAddddddAddddddAddddddAddddddd
ddddddddtAdddAdddddddAdddddddAddddddddAddddddddt
ddddddddddddAddddddtAddddddAddddAddddddddAddddddd
mddddddddddddddd
dddAddddddAddddAdddddAddddAdddddddddddtAdddd
ddddddddAdddAdddddddddAddddddddAddddAddddAddddddd
mdddddddd

ddddd A dddd A ddddddddddddddd A ddddddddddddddd A dddd

ddddddddddddddt A ddddddddddd A ddddddddd

ddddddddddddddddd A ddddddddddddddd A dddd A ddddd

ddddddddddd A dddd A ddddddddddddd A ddddddd A dddd A d ddddddddd

m ddddddddddddddd

ddddddddd A ddddddddddddd A d dddd t A dddd A ddddd A ddddddddd

ddddddddd A ddddd A ddddd A ddddddddddd t A dddd A ddddddd

ddddddddd A dddddt A ddddddd A dddd A dddd A d dddd A ddddddd

ddddddddddddddddt A ddddddddddddddddt A dddd A ddddddddd A dddd

ddddddddd A dddddd A d dddd A dddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddd

m ddddd A ddddddddddd A ddddddddddddddd

dddd A dddd A ddd A ddddddddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddd

ddddddddddddddt A dddd A dddd A d dddd A ddddddddd A dddd A ddddddd

ddddd A dddd A ddddd A ddddddddddddt A ddddd A dddddd A d ddddddddt

ddd A ddddd A ddddddd A ddddddddddd A dddd A ddddd

m ddddddddddddddd

dddd A ddddddd A ddddddddddddd A ddddddddd A d dddd A dddd

m ddddd A ddddddddddd A ddddddd A ddddddd A d ddddddddddddd

dddd A ddddddddd A ddddd A ddddddddddddd A ddddddddddt

ddddddddddd A d ddddddddddt A ddd A ddddd A ddddddd

ddddddddddddddd A d dddd A ddd A ddddddd A ddddddddd A ddddddd

m ddddddddddddddd

–A–A–

ddddd A ddddddddddddd A ddddddddd A ddddddddd A ddddd

m ddddddddddddddd

ddddddd A ddddddddddddddt A ddddd A ddd A ddddddd

m ddddddddd A ddddddd A ddddddd A ddddddd A ddddddddd A d ddddddddd

–A–A–

ddddd A ddddddddd A d ddddddddd A ddddddddd A ddddd A ddddddd

dddddd A ddddddddddddd A d dddd A ddddddddddd A ddddddddd A d dddd

ddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddd

mddddddddddddddddd

ddddddAddddddddddAddddAddddddddddtAddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddAddddddddtAddddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddAdddd

ddddddddddddddAddddAddddAddddAddddddddd

Mddddddddddddddddd

ddddAddddddddAddddddddddddr

ddddAddAddddddddddddddddtAddddAddddddddAddddddd

mddddddddddddd

ddddAddddAddddAddddAddddddddddddddd

ddddAddddddddddddddtAddddAddddddddddddd

ddddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddAddddddtAddddAddddddd

ddddddddddd

–A–A–

ddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddd

ddddddddddddtAddddddAddddAddddAddddddAddddAddddddd

mddddddddddddAddddAddddddddddddddddd

ddddddddAddddddddddddddddtAddddAddddddd

mddddddddddddddddAddddddAddddddAddddddddAddddddddddd

ddddddddtAddddAddddddAddddddddddtAddddddddAddddddd

ddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddddddddAddddd

ddddddddAddddddddddddddtAddddddddAddddddddAddddddddddd

ddddddtAddddddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddddddddtAddd

mddddAddddddAddddddddd

ddddddAddddAddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddm

ddddddAddddddAddddddAddddddddddddddddddddAddddddddddddd

ddddAddddddddddddddddddddddtAddddddAddddddddddddd

ddddddddddddAddddddddddtAddddddAddddddddAddddddt

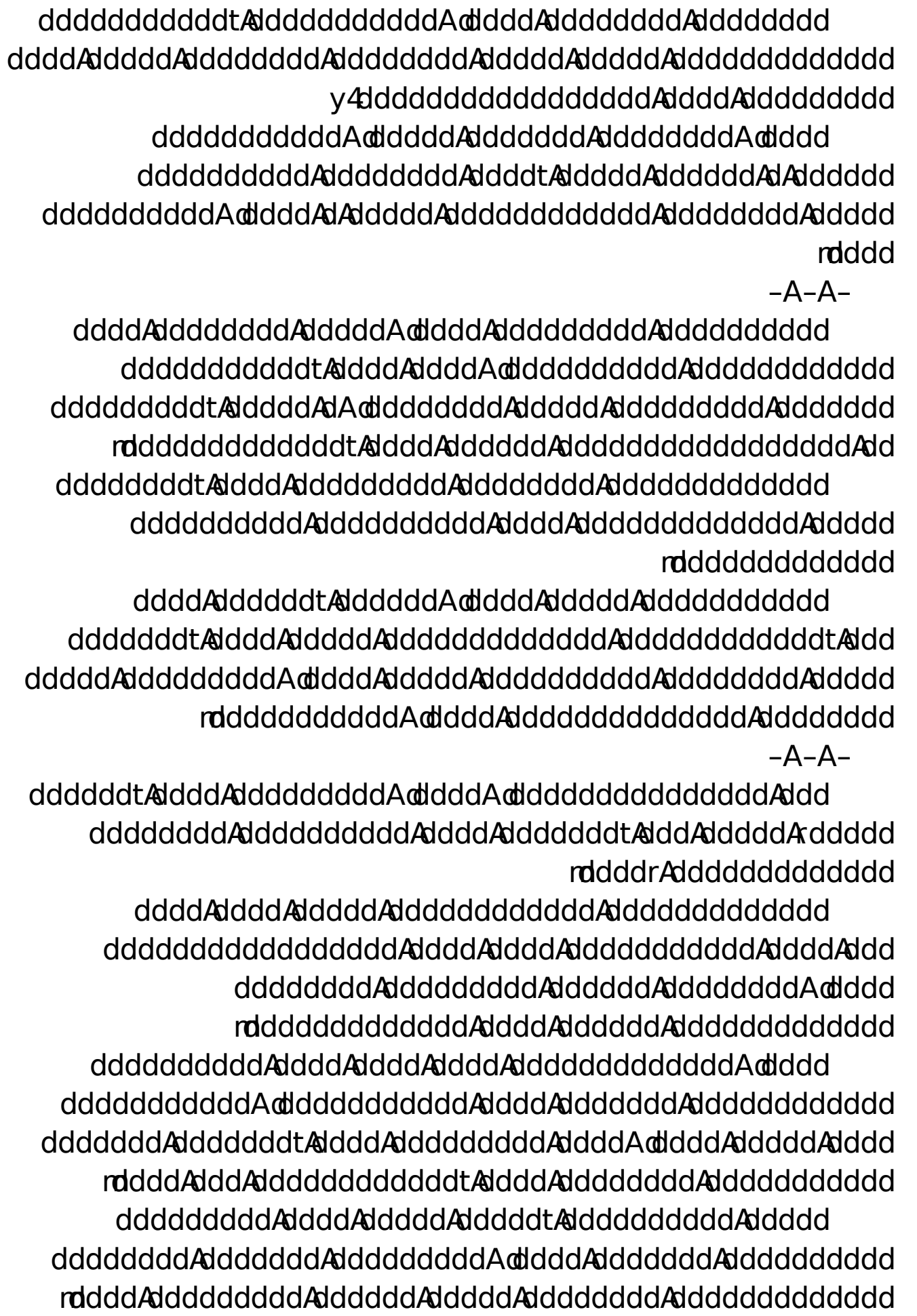
ddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddtAddddddAddddd

mddddddddAddddddAddddddddddddd

–A–A–

mddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddd

ddddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddddddddddAdddd
ddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddAdddd
4dddddd
ddddddAddddddAddddddAddddAddddddddddAddddddd
ddddddmdAddddAddddddddddddAddddddddddAddddAdddddd
ddddddddAddddddddAddddddAddddddddddddAddddAddddddddd
mddddddddddd
–A–A–
mddddddAddddddddddddddddAddddddAddddddddAddddd
ddddddAddddddAddddddAddddddddddtAddddddAdddd
ddddddddddAddddddddAddddAddddAddddddAddddAddddddddd
ddddddAddddddtAddddddAddddddddAddddddddAddddddd
ddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddAddddAdddd
mddddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddddd
ddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddddddddddd
ddddddAddddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddAddddddd
mddddAdddd
ddddAddddddddddddAddddddAddddddddddAddddddAddddd
dddAddddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddAddddddd
mddddddAddddddddddd
–A–A–
mddddAddddddddddAddddddddAddddd
dddddAddddddddAddddddddddddddddd
mddddAddddddddAddddddAddddd
ddddddddAddddddddAddddddAddddd
ddddAddddddddddddAddddddddddddddddddd
ddddddAddddddAddddddAddddddAddddddddddd
mddddAddddddddAddddddddAddddddddddd
ddddddAddddddAddddddddddddddddddAddddd
ydddddddddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddddddAddddddd
–A–A–
ddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddddddddDddddddd
mddddAddddddAddddddddAddddddAddddddddddddddddd
mddddAddddddAddddddAddddddddddddddddd

dddddddddddAddddAddddddAddddddddmdAddddAdddd
ddddddddtAddddddddAddddddddAddddddddAddddddtAddddAdddd
mddddAddddddd
–A–A–
dddddAddddddddAddddAdddd
ddddAddddddddAddddddAddddddtAddddddddAddddddddd
mddddddddddd
dddAddddAddddddddAddddddAddddAddddddddddddddd
ddddddtAddddAddddddAddddddddAddddddddddddAddddd
ddddddddddddd
ddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddddddddddAdddd
mddddddddddddd
ddddAddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddddAddd
mddddddddddddAddddddAddddddddAddddddAddddddddddd
AddddddAddddddddAddddAddddddAddddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddddddddddd
ddddddAddddddddddddddddddddddddd
–A–A–
mddddddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddddd
ddddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddAddddAddddd
mddddddAddddddddddddddAddddddddd
ddddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddddddAddddd
mddddddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddddAddddAddddd
ddddddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddddddd
ddddAddddddddddddAddddAddddddAddddAddddddddddddddd
mddddddddddddddAddddAddddAddddddddddddd
ddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddddddddddddAddddd
mddddddddAddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddddd
–A–A–
mddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddddd
ddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddddddddAddddd
ddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddAddddddddAdddddAdddddAddddddddAdddddAddddddd
mdddddddddd
ddddddddtAdddddddddddAddddddAdddddddddddd
AddddddAdddddddddAdAddddd
ddddddAddddddddAdddddAdddddd
ddddddddddAddddddddddAddddddAddddAddddAdddd
mdddddddddddddddddd
dddddddAdddddddddddAddddddddAddddddAddddddddddd
ddddd
dddddAdddddddAddddddddddddddtAddddAdddddd
dddddddddddd
dddddddAdddddddAddddddddddddAdddd
AdddddAdddddddddddAddddddtAddddAddddAdddAdddddddddd
dddddddddd
dddddAddddAdddddddddddAddddddddddddAdddddddddddddd
ddddddAddddddAdddddddddtAddddAddddAdddddddddd
dddddddddddddd
dddddAddddddAdddddddddAddddAddddAdddddddddd
ddddddddddddddddddd
dddddAddddddddAdddddddddddtAddddAddddAdddddddddd
ddddAddddddddddd
dddddAddddddddddddddtAddddAdddAdddddddd
dddddddddddddd
mdddddddddddAdddddddd
–A–A–
ddddAddddddddAddddddddddddddddddddAdddd
mdddddddddddddddddddddddtAAddddAdddddAddddddAddd
ddddAddddddddAdddddddddAddddddAddddddAdddddddddd
ddddddddddAdddddddAddddddddAddddddddddAddddAddddd
ddddddddddAdddddddddddddddddddAddddddAdddddddAddddd
mddddddAdddddddddddAdddddddddd
dddddAddddddddAdAddddddddAddddddddddddAddddAdddddddd
ddddddAdddddddAddddddddddddddddddtAddddAdddddd
mddddddddddddddddddd

ddddd A ddddd A ddddddd A ddddd A ddddddd A d ddd A ddddddddd

ddddddddddddddd A dddd A ddddd A d ddddddddd A ddddddddddt

ddddddddddddddd A d ddd A ddddddddddddddt A A d ddd A ddddd

ddddddddddddddd A ddd A d ddd A ddddddddd A d ddddddddd A d ddd A ddd

m ddddddddd A ddddd A d ddd A ddddddddddddd A ddddddddddd

–A–A–

ddddddd A ddddddd A d ddd A ddddd A ddddddd A d ddd A d ddddddd

dddd A d dddd A ddddd A ddddd A ddddddddddt A ddddd A ddddd A ddddddddd

ddddd A ddddddddddd A ddddddddddd A ddddddddddd A d ddddd

m ddddddd A ddddd A ddddd A ddddddd A ddddddddddd

ddddddddt A ddddddddd A d ddd A ddddddddddd A ddddddddddd

ddddddd A ddddd A ddddddd A d ddd A ddddddddddddddd A ddddddddd

ddddddddddddd A d ddd A ddddd A ddddd A ddddddddddd

ddddddddddddd A ddddd A d ddd A d ddd A ddddddddddd A ddddd

4 ddddddddddddd A ddddddddd A ddddddddd A ddd A ddddddddddddd

dddd A ddddddd A ddddd A ddddddddddddd A ddddd A d ddddddd

ddddddddd A ddddddddddd A ddddddd A ddddddd A ddddddd

m ddddddddddddd

ddddd A ddddddddd A ddddddddddd A ddddddddddddd A ddddddd

m ddddddddd A ddddd A d ddd A ddddddddd A ddddddddd A ddddddddddd

ddddddddddddd A ddddddddddddd A d ddddddddddddddddddddt A ddddd

m ddddd A d ddddd A ddddddddd A ddddddddddddddd

d A ddddd A ddddd A ddddd A ddddddddddt A ddddd A dddd

ddddddddddd A ddddddddddddddddd A ddddd A ddddddd A dddd

m ddddddddddddddddd A d ddddd A ddddddddddddddd

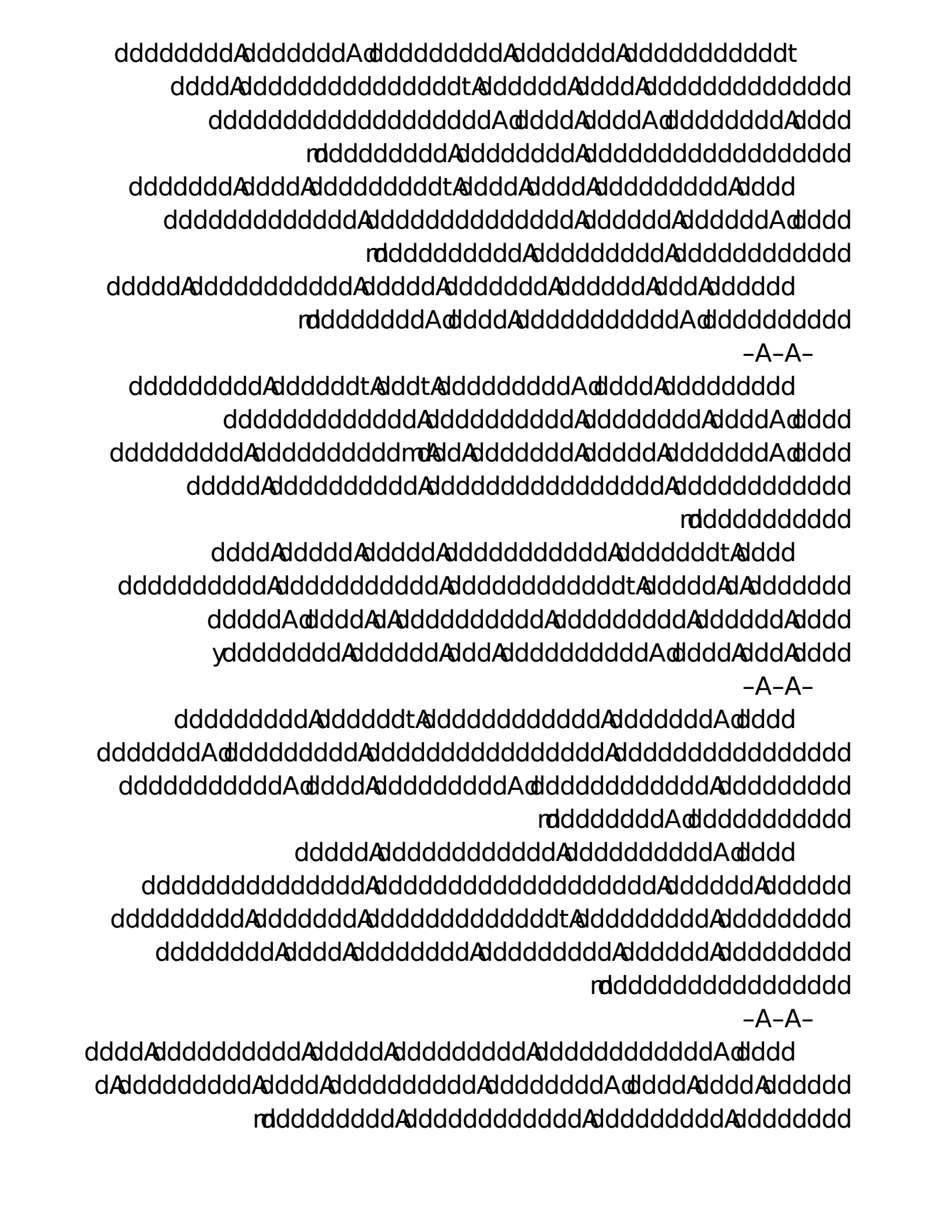
ddddd t A ddddd A ddddddddd A ddddddddd A ddddd A dddddd

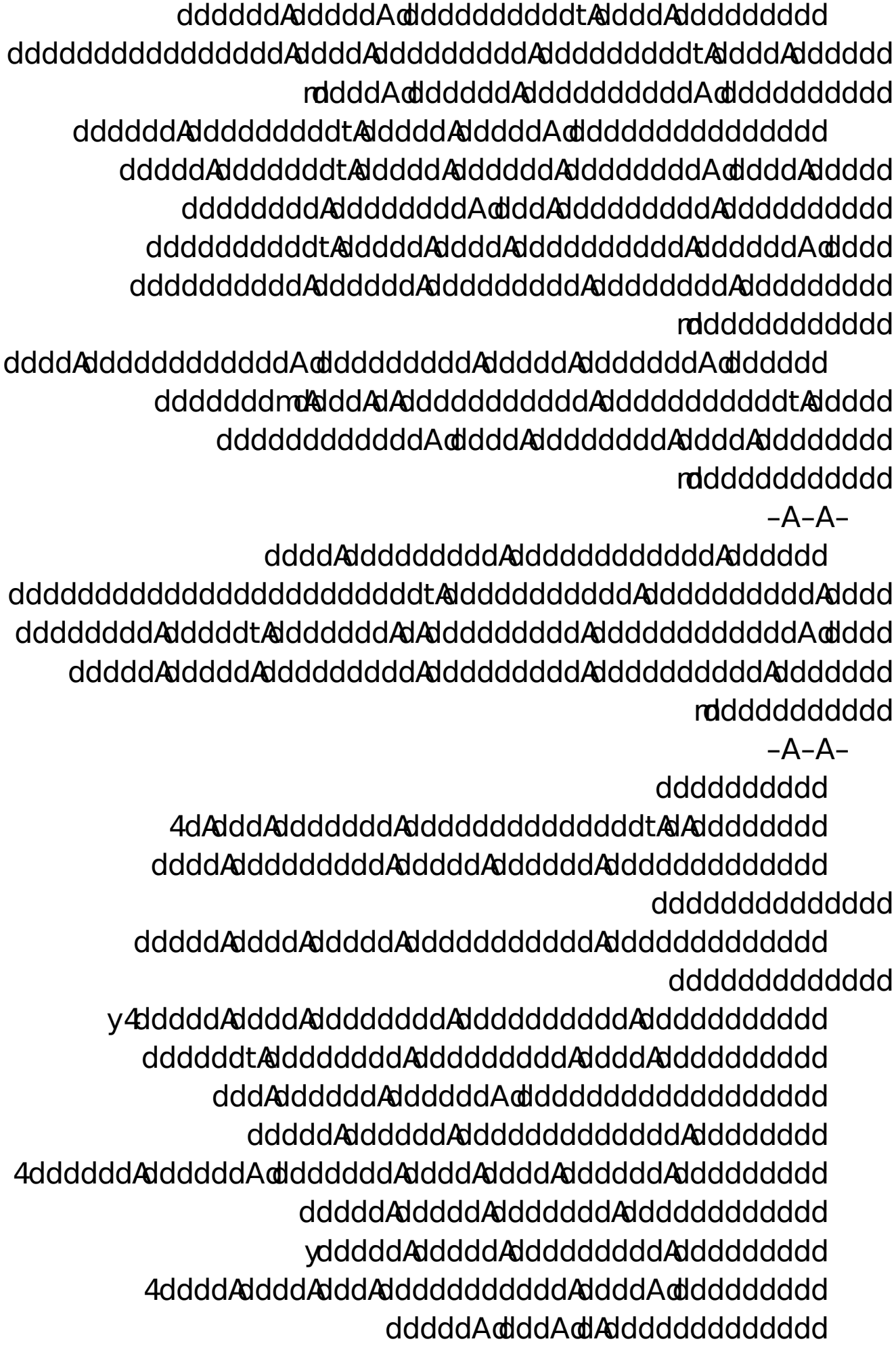
ddddddddddt A ddddd A ddddd A ddddd t A ddddd A ddddddddddd

ddddddd A ddddddddddddd A ddddd A ddddddd A ddddd A dddd

m ddddddddddddd

–A–A–

ddddd Add ddd Add ddd

ddddd Add ddd A ddddd

4ddddd A ddddddd Add

4ddd Add ddd A ddddd A ddddd

dA ddd A ddddddddd Add

y4 ddddddddd Add

ddddd A dd A ddddddd A ddddd A ddddd A ddddddddddddd

ddddddAdd ddddA ddddddddd A ddddddddd

yd A ddddddddd

–A–A–

ddddd A ddddddddd A ddddddddddddtA ddddA ddddd A ddddddddd

ddddddd Add ddddddddA ddddA ddddddd

ddd A ddd A ddddA ddddddddd A ddddddddddddd Add ddd

ddddddddddd A ddddddA ddddddd A ddddA ddddddddddd

m ddddddddddd

ddd A ddddddAdd ddd A ddddddAd ddddddddddd

dddd Add ddddddd A ddddd A ddd A ddddddt A ddddd A ddddddd

ddddddA ddddA ddddddddA ddddddddddd A ddddddddd A ddddddddddd

ddddd tA dd A d A ddddddA ddddd A ddddA ddddd A ddddddddd A ddddddddddd

m ddddddddddd

–A–A–

dddd A ddddddddddd A ddddddddddddd A ddddddA ddddddddd

ddddddddd A ddddddddtA ddddd A ddd A ddddA ddddddddd A ddddddd

m ddddddddddd A ddddddddd

ddddddddd tA ddddddddd A ddddddddddddddddtA ddddA ddddd

ddddddd A ddddddddd A ddd A ddddddddddd A ddddd A ddddddA dddd

m ddddddd A ddddddddd

ddddddddddd A ddddddddddddd A ddddddA ddddA ddddd A ddddd

m ddddddddddd Add ddddA ddd A ddddd A ddddddddddd

ddddddddd A ddddddddd Add ddddA ddd A ddddddddddd

ddddddddddddd A ddddA ddd A ddddA ddddA ddddddddd

m ddddddddddd

–A–A–

ddddddddddAddddddddAdddAddddddddddAddddddddd

ddddddddddAddddddddAddddAddddddddddmdAddddd

Mddddddddddddt Addd Addddddddd Addddddd

ddddd Addddddddddddt Addd Addddddddddddddddt Addddr

rdddd Addddddd Addddddd Addddddddd

dddd Addd Addddddddd Addddddddd Addddddddt Addyr Addr

mddddddddd Addddddddddd

Mddddddd Addddddddd

ddddd Addddddd Addddddt Addddd Addddd Addd Addr

ddddddd Addd Addddddddddddddd Addd Addddddd

ddddddddddddddd Addd Addddddddddddddd Addddddddddt

rddddddddd Addd Addd Addddddddd Addddddddddddd

–A–A–

dddd Addddddddd Addddd Addddddddddddd Addddddddddd

ddddddddddddd Addddddddt Addd Addddddddddd

ddddddddddddddd Addd Addd Addddd Addd Addddddddd Addd

mddddd Addddddd

dddd Addddddddddddd Addddddddt Addddd Addddddddddd

mddddddddd Addddddddd Addddddddddd Addddddddd Addddd

ddddddd Addddddddd Addd Addddd Addddddd Addd

ddddddddddddd Addddddddddddddddddd Addddd Addddddddd

ddddd Addddddddddddd Addddddddd Addddddd Addd Addd Addd

mddddddddd

ddddddddddt Addddddd Addd Addddd Addddd Addddddd

ddddddddd Addddddddddddt Addddd Addd Addddd

ddddddddddddddd Addddddd Addddddddd Addddddddddd Addd

yddddd Addd

dddd Addddddd Addddddd Addddddd Addddd Addddddddd

ddddddddddddd Addddddddddt Addddd Addd Addddddd

ddddddddddt Addd Addddddddd Addddddddddd Addddddddd

ddddddddddd Addddddd Addddddddddddddddd Addd

mddddddddddddddd

dddd Addd Addddddddddddddddddddddd Addd

mddddddddddddddd

–A–A–

ddddAddddAddddddddAddddddddddddtAdddd

ddddddddddAddddddddAddddddddddddAddddddAdddAddddd

mdddAddddddddAddAddddddddd

ddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddAddddddd

ddddddAddddddtAddddAddddddAddddddAddddAddddd

mddddddd

ddddAddddAddddddddAddddAddddddddAddddd

ddddddddddddAddddddddddAddtAddAdAddddddAdddAddd

mddddddddddAddddddddddddd

dddddAddddddAddddddtAddddddddtAddddAddddAddddd

ddddddddddAddddddddAddddddAddddAddddddddddAddddd

ddddddtAddAddddddAddddddddAddddtAddddddddddAddddd

mddddddAddddAddddddAddddddddAddddddddddddddAddddd

–A–A–

ddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddddAdddd

ddddddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddddddddAddAddd

ddddddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddAddddd

ddddddddddddddAddddAddddddddddddAddddAddddddddtAdddd

ddddddddddAddddddAddddddAddddddddddddddddddddAddddAdddd

mddddddddddddddddd

ddddddAddddAddddddddddddAddddAddddddAdddd

ddddddddddddddtAddddddddddddAddddddddAddddd

mddddddddddddddddd

–A–A–

ddddAddddddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddddd

ddddddddddddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddAddddd

ddddddddddtAddddddddAddddAddddAddddddddddddddAddddddd

mddddddAddddd

ddddddAddddddddAddddAddddddAddddddddddddtAddddt

ddddddddtAddddddAddddAddddAddddAddddddddddddAddddddddd

ddddddddAddddddddddAddddddAddddAddddAddddddddAdddd

ddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddddd

ddddddddddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddAddddddAdd

ddddddddddddtAddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddd

mddddddAddddddddd

ddddddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddddddd

mddddddAddddddddddAddddddd

ddddddddAddddddddddAddAddddddddddddAddddAddddddddd

ddddddddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddddddd

ddddddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddd

mddddddddddddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddAddddddddddddddAddddAddddd

ddddddddddddddAddddddddddddddtAddddddddAddddd

ddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddddt

dddiddddddddddddddddAddddddddddddAddddAddddd

ddddddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddd

mddddddddddd

ddddddddAddddddddAddddddddddtAddddAddddddddd

ddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddd

mddddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddd

–A–A–

ddddddddddAddddAddddddddddddAddddddd

ddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddAddddd

ddddddddddAddddddAddddddddddddddAddddddddAddddAddddd

mddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddd

Mddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddAddddddddddddddtAddddddddAddddddddAddddAddddAddt

ddddAddddAddddAddddddddddddAddddddddddd

ddddddddddddddAddddddddAddddddddddddddtAddddAddddAddd

ddddddAddddddddddAddddddAddddddAddddAddddAddddddddd

mddddddddddddddd

–A–A–

ddddAddddddddddAddddddiddddddddddddAddddddd

mddddddddddddddddtAddddAddddAddddddddddddAddddddddddddd

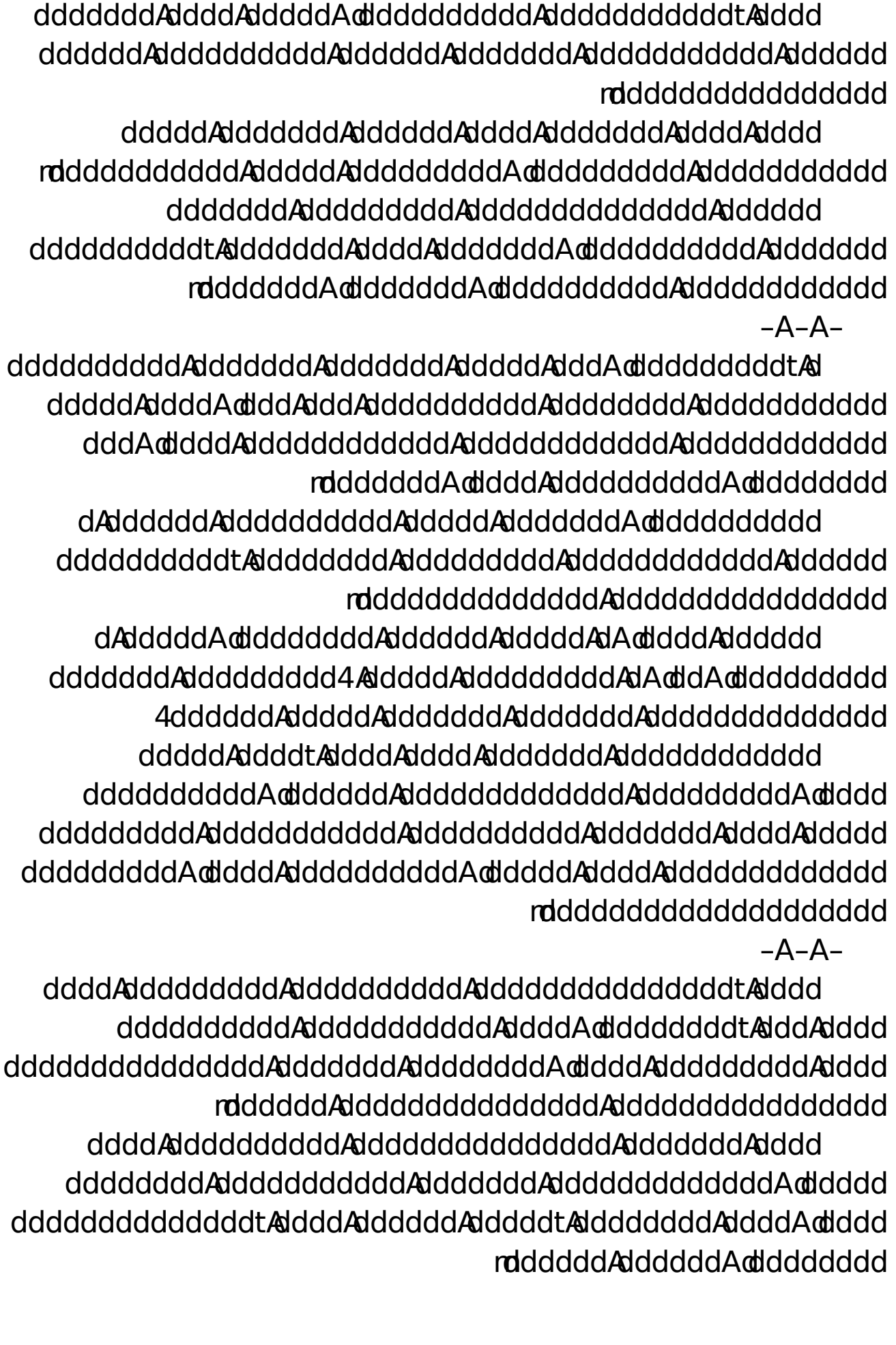
ddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddddAddddAddddd

ddddddddddAddddddddddddddddAddddddAddddAddddddAddddddd

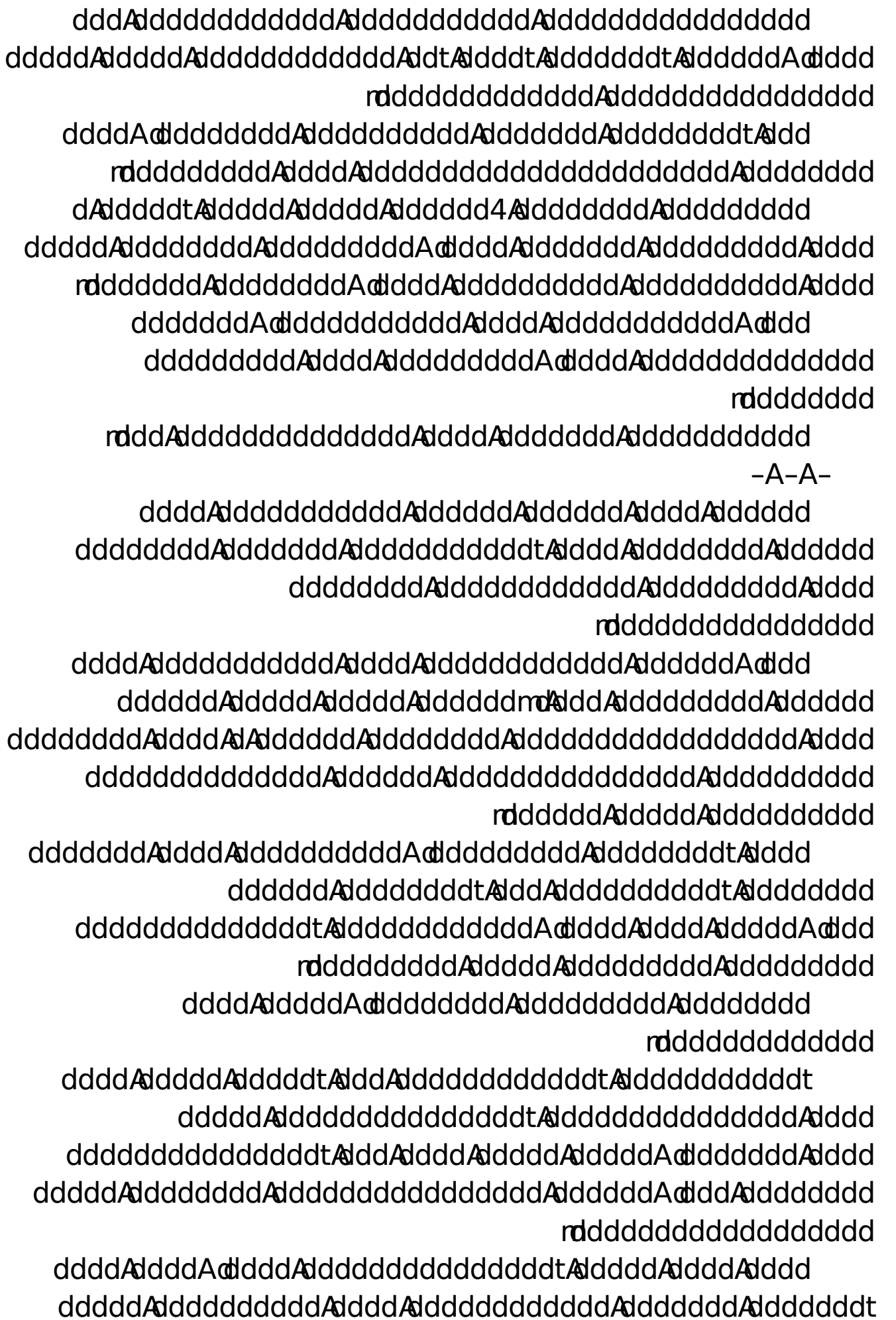
ddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddtAddddd

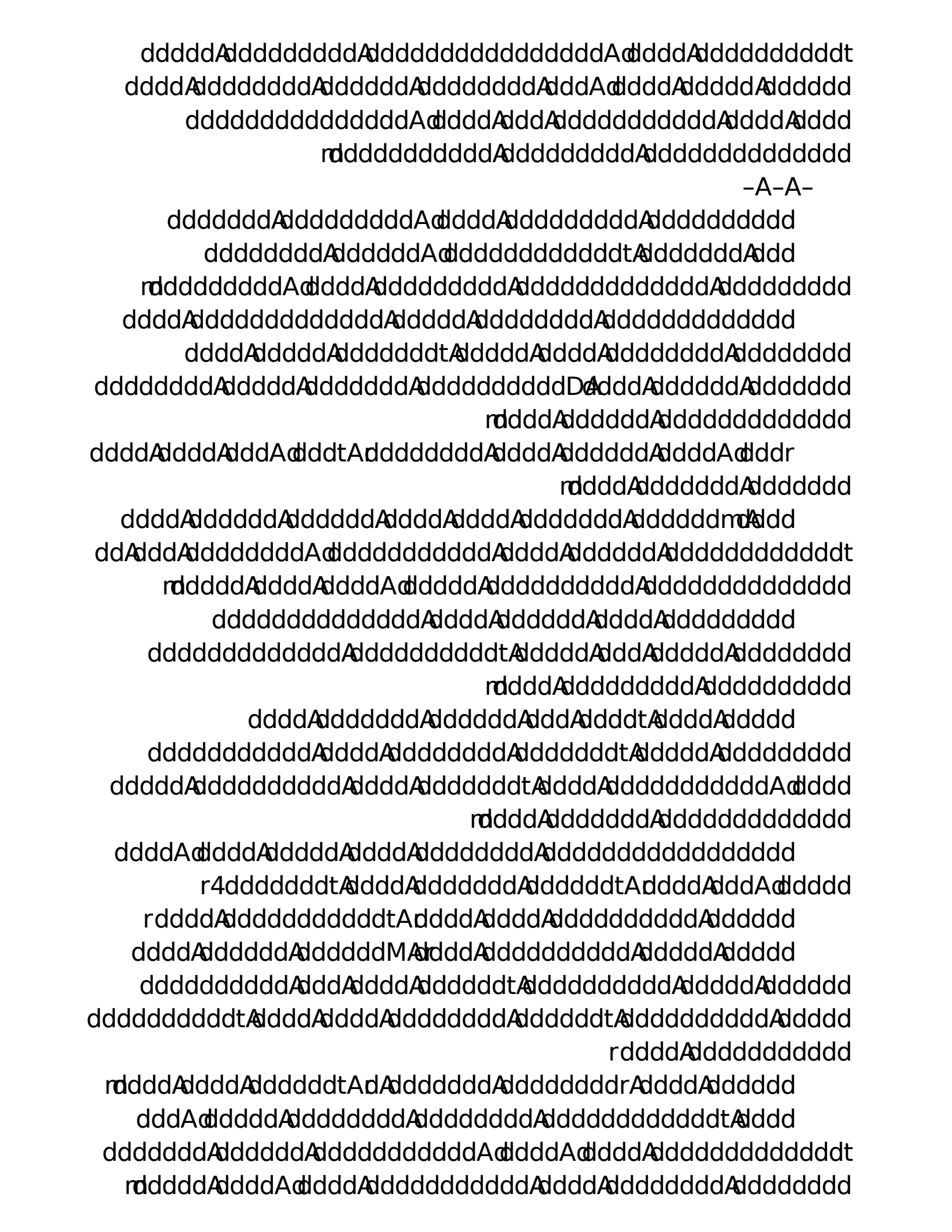
ddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddd

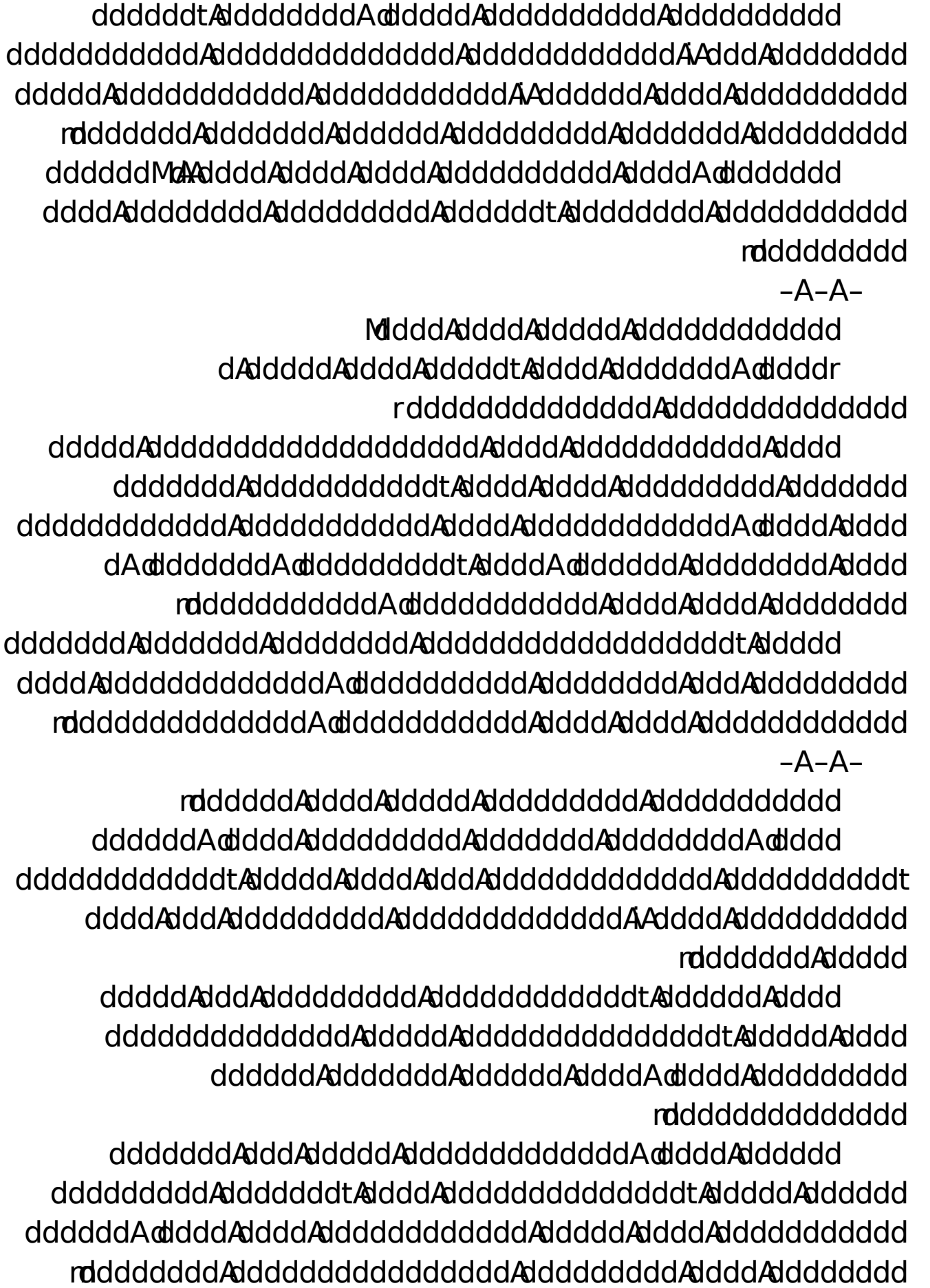
mddddddddddddd

ddddAdddddddAddddAddddddddddAddddddtAddddAddd
dddddddddAddddddddddAdddddtAdddddddAdddd
mddddddddddAdddddddddddddd
dAdddddddAddddddAddddddddAddddAdddddddddddd
dddddddtAddddddddAddddAddddAddddAddddddd
ddddddddddddAddddddddAddddAddddddddAdddddAddddddm
mddddAdddddddddAdddddddddddd
ddddAdddddddddAdddddddddAddddddtAddddddddddddd
ddddAddddAdddddddAdddddddddAdddddddddtAddddAddddddd
mdddddddAddddddAdddddddddddddd
dddddAdddddddAddddddddArdAddddddtAddddAdddddAdddddyr
ddddAddddddddddddddddtAddddAdddddddddAdddddAdddd
dddddddAddddAddddddddAddddAddddAddddddddddddddd
dddddAddddAddddAdddddddddAddddAddddddddddAddddddd
dddddAddddddddddddddAddddddddddddddAddddddddd
mddddddddddAddddddddd
dAdddddddddddAddddddtAdddddddddAddddddAddddAddddd
dddddddAdddAdddddddddddmdAddddAdddddddddddddAddddddd
mdddddAdddddAddddddAddddddddddAdddddddddddd
ddddddddAdddddddddddddddAddddAdddd
dddddddddddddddddAddddddddddtAdddddddtAddddddddt
ddddddddtAddddddddAddddAddddAdddddAddddddddAddddt
dddddddAdddddddddddAddddAdddddddddAddddAddddddddd
dddddddAdddddAdddddddAddddddAdddddAddddAdddddddddtAdddd
ddddddddAddddddddddddddAdddddddddddddddddAdddd
ddddddddAddddAdddddAddddAddddAddddAddddddAddddddddd
mdddddddddAddddddddddddAdddddddddd
ddddAddddddddAddddddAddddAdddddddddAddddddddddt
dddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddddddd
mdddddddddddd
–A–A–
yAdddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddAdddd
ddddddddddAdddAddddddddddAddddddd
dddddddddddddddtAdddddAddddAddddddddddddddAdddddddddd
mdAddddddddddddAddddddddd

ddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddddAddddddd
dddddddAddddAddddAddddddddddddddddAdddddd
mdddddddddd
–A–A–
dddddAddddddddddddAddddddAdddddddAdddddddAddddddt
dddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddAdddddddddd
dddddtAddddAddddAdddddAdddddAddddddddddAddddddddd
mddddddddAddddddddddd
ddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddd
dddddddddddddddAddddAdddddAdddddi ddddmdAdddddtAddddd
ddddddAddddddAdddddddAdddddddddAdddddddddtAddddddd
ddddddddddddAdddddAddddddddddddddAddddddddddAdddddd
mdddddAddddddddddAdddddddAdddddddddd
–A–A–
ddddAddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddAdddd
mddddddddAdddddddddAddddddddddddd
dddddAddddddddddAdddddddddAddddddddAddddAdddddddd
ddddddddAddddddddddddddddtAddddddddAdddd
dddddddddddddddAddddAdddddddtAdddddddAdddddddddd
dddddddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddd
mdddddddddddddddd
dddddAddddddddddAdddddddtAddddAdddddddd
ddddddddddddAdddddddtAdddddddAddddddddddddAddddd
mddddddddAddddddAddddddddAdddddddddAddddddddd
–A–A–
dddddAddddAddddAdddddddddddAdddddddddddtAdddddd
ddddAddddAdddddddAdddddddAdddddddAddddAdddddAdddddddd
dddddddAdddddddddddddAddddddAddddAdAdddddddAdddddddddd
mdddddddddAddddddddddAddddddddddddd
ddddAddddddddddddddddddAddddddAddddAddddAddd
dddddddddddAdddddddAddddddddddddddddddddtAdddddddd
ddddAddddAddddddddddddAddddddAddddddAdddddddddddddt
dddddddddddAdddddAdddddddddAddddddddddtAdddAdddddtAdddd
mddddddddAddddddddtAdddddAddddAddddddddddAddddddAdddddddddd
–A–A–

ddddAddddddddAddddddAddddddddddddddddtAdAddd

ddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddddddddt

ddddAddddddAddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddd

mddddddAddddAddddAddddddddddd

ddddAddddddddddddAddddddddddddddddddddtAddddAddd

ddddddAddddddAddddAddddddddAddddAddddddd

ddddddddddddddddAddddAddddAddddddddAddddAddddddd

mddddddddAddddddddd

–A–A–

ddddAddddddAddddAddddAddddddddtAddddddddd

ddddddddddAddddAddddAddddAddddddddddddAddddd

ddddddddddAddddddddddtAdAddddddddddAddddAddddddd

mddddddddddddddd

dddAddddtAdAddddAddddAddddddddddd

ddddddddddddddddddddAddddddddAddddddAddddAddddd

ddddddddAddddAddddAddddAddddAddddddddddddAddddAddd

ddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddddddd

mddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddAddddddddddddtAddddddAdddd

ddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddd

ddddddddddddddtAdAddddddddAddddddddAddddAddtAddddddd

ddddAddddddtAddddddAddddAddddddtAddddddddAddddAddddddddd

ddddddddddtAddddddAddddddddddAdAddddddddAddddAddddddddd

mddddddddddddd

–A–A–

ddddddddddddddAddddddddddAddddddAddddddddAddddd

ddddddddddtAddddddAddddAddddddAddddddddddAdddd

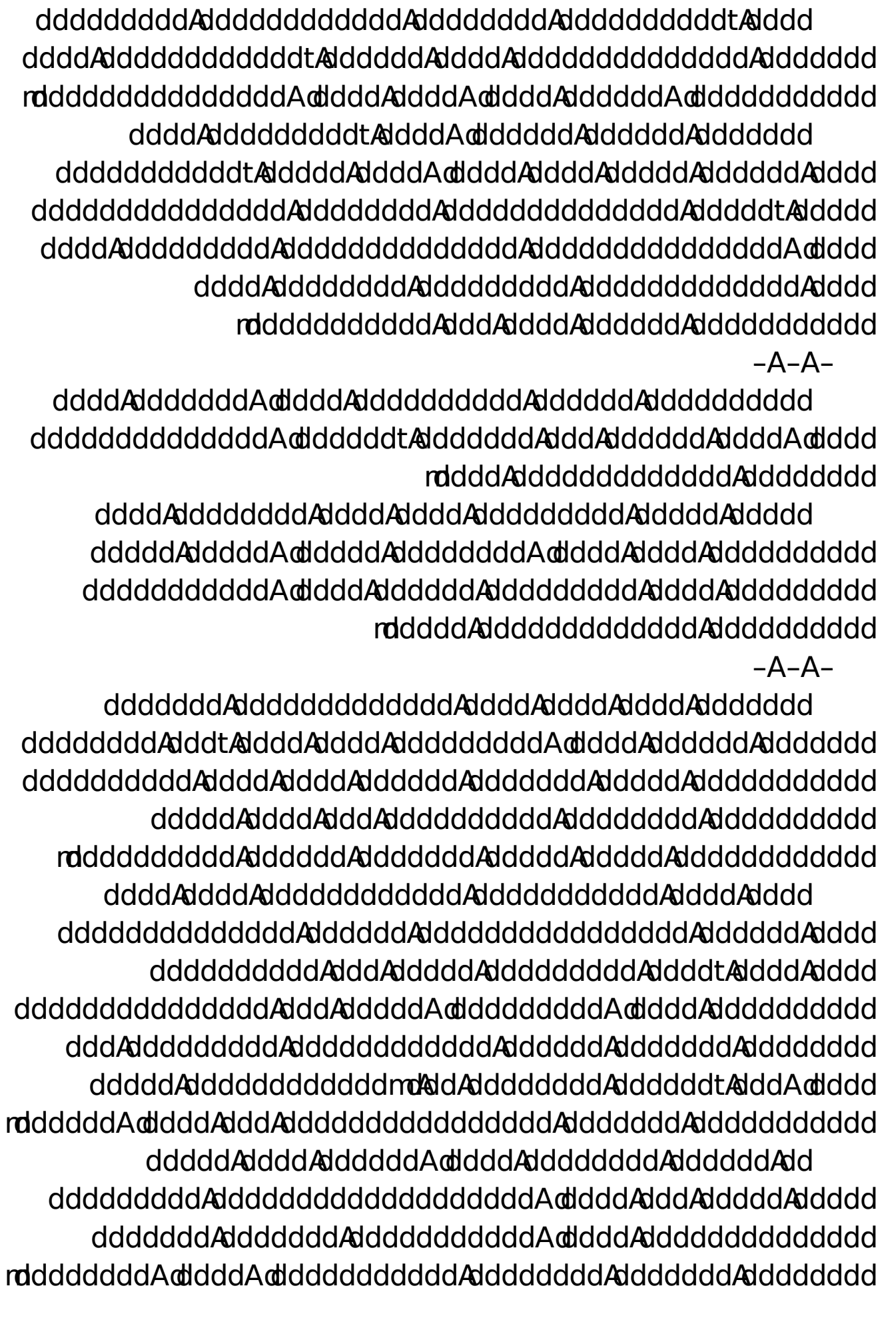
ddddddddddddddddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddddd

mddddAddddAddddddddddddddddd

ddddAddddddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddAdd

ddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddi

mddddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddd

–A–A–

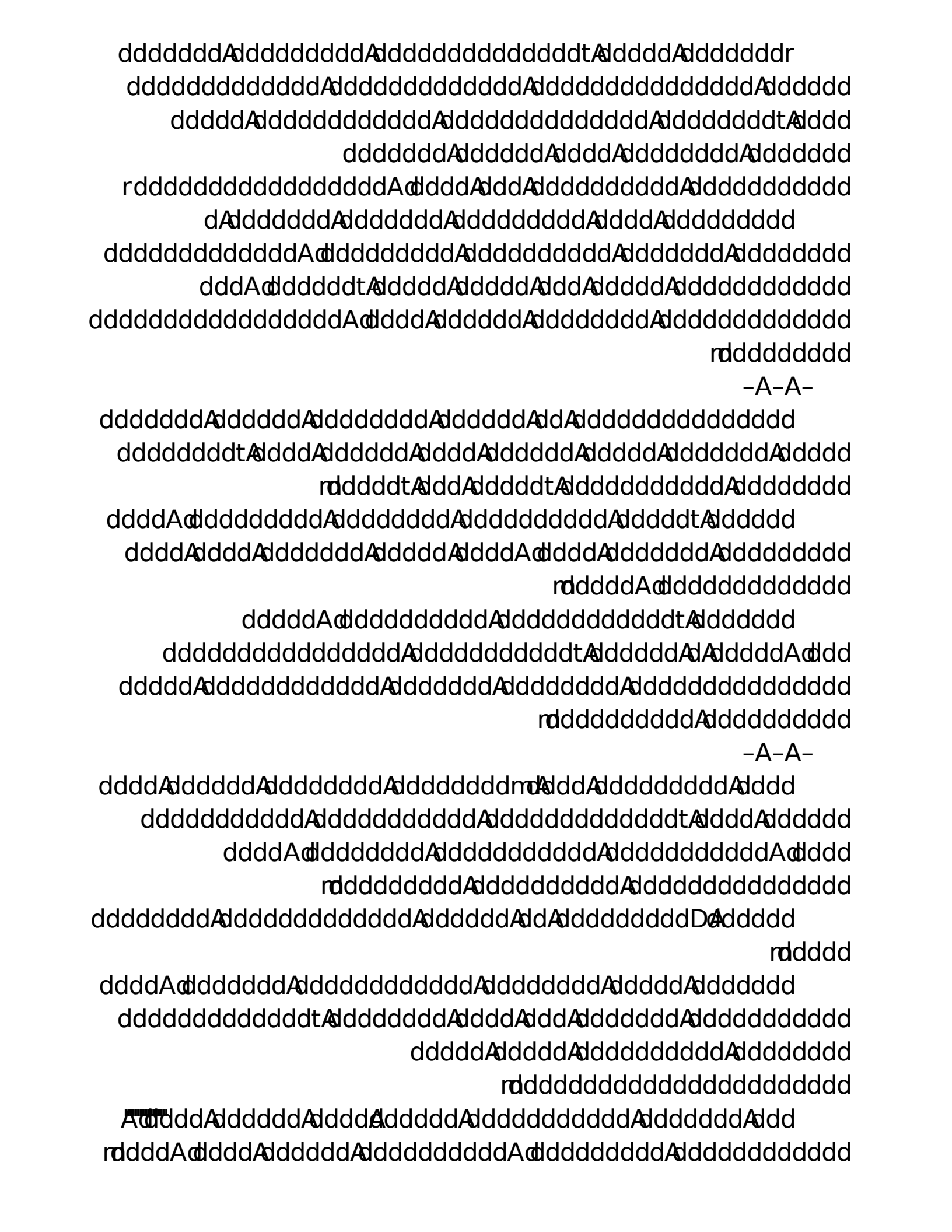
dddddddAdddddAdddAddddddSdddddddAddddddddAddd
ddddd"
ddddddddAddddAddddddAddddddAddddddddddtAdddddd
dddddAdddddAddddddddAdddddddddddmdAdddddd
ddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddtAddd
mdddddAdddddAddddddAddddddddddddAdddddddddd
ddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddd
ddddddddddtAddddAddddAddddddddddddddAdddd
ddddddddddddtAddddAddddAddddAddddddddAdddddddddd
dddddddAddddddddAddddddddddddAddddAdddddd
dddddddddddddddtAdAddddddddAddddddddddAdddddd
ddddddddddAddddAddddddddddddddddAdddddAddddd
dddddddddAdddddddddddddddAddddddddddAdddddddddddddddt
mddddddAdddddddddd

–A–A–

dddAddddddddddAddddddAddddAdddddddtAdddddAdddd
MddddddddAddddddAdddddd
dddddAddddddddddAdddddAdddddddddAddddddAddddd
dddddddddddddddAddddddddddtAddddAddddd
ddddddddddddddddddddddtAddddAdAddddddddddddAdddd
dddddddddddddAddddddddAdddddAddddddddddAddddddddd
mddddddddddddAddddAddddddddddddAdddddddddddd
ddddddddAdddddAdddddAddddddddAdddddddAdddddddddd
dddAdddddddd4AdddddddAddddAddddAddddddddddAddddd
mddddddddddAddddddddddddddddAdddddddd
ddddtAddddddtAddAddddddAdddAddddddddddAdddddAddddd
4dddddAddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddd

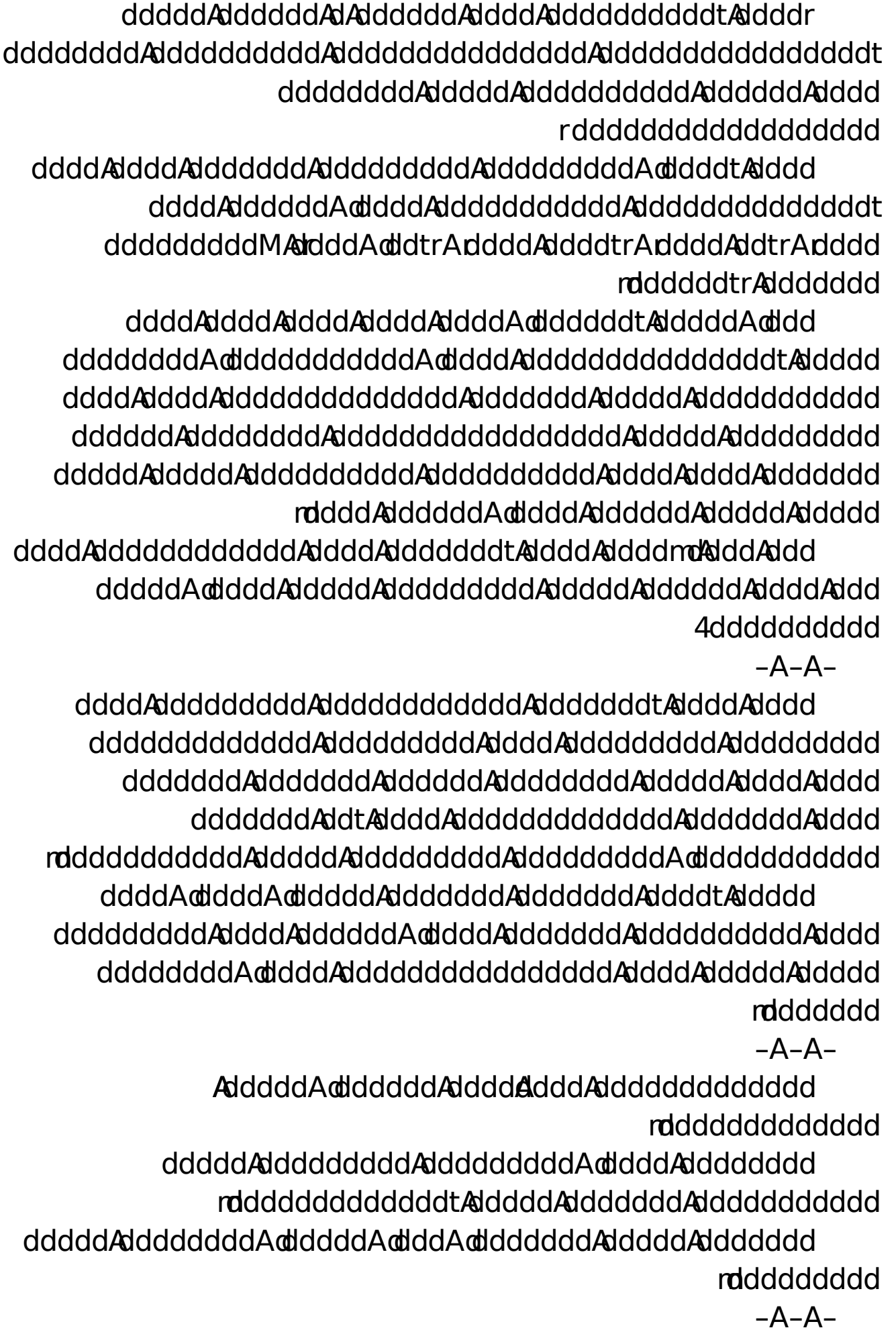
–A–A–

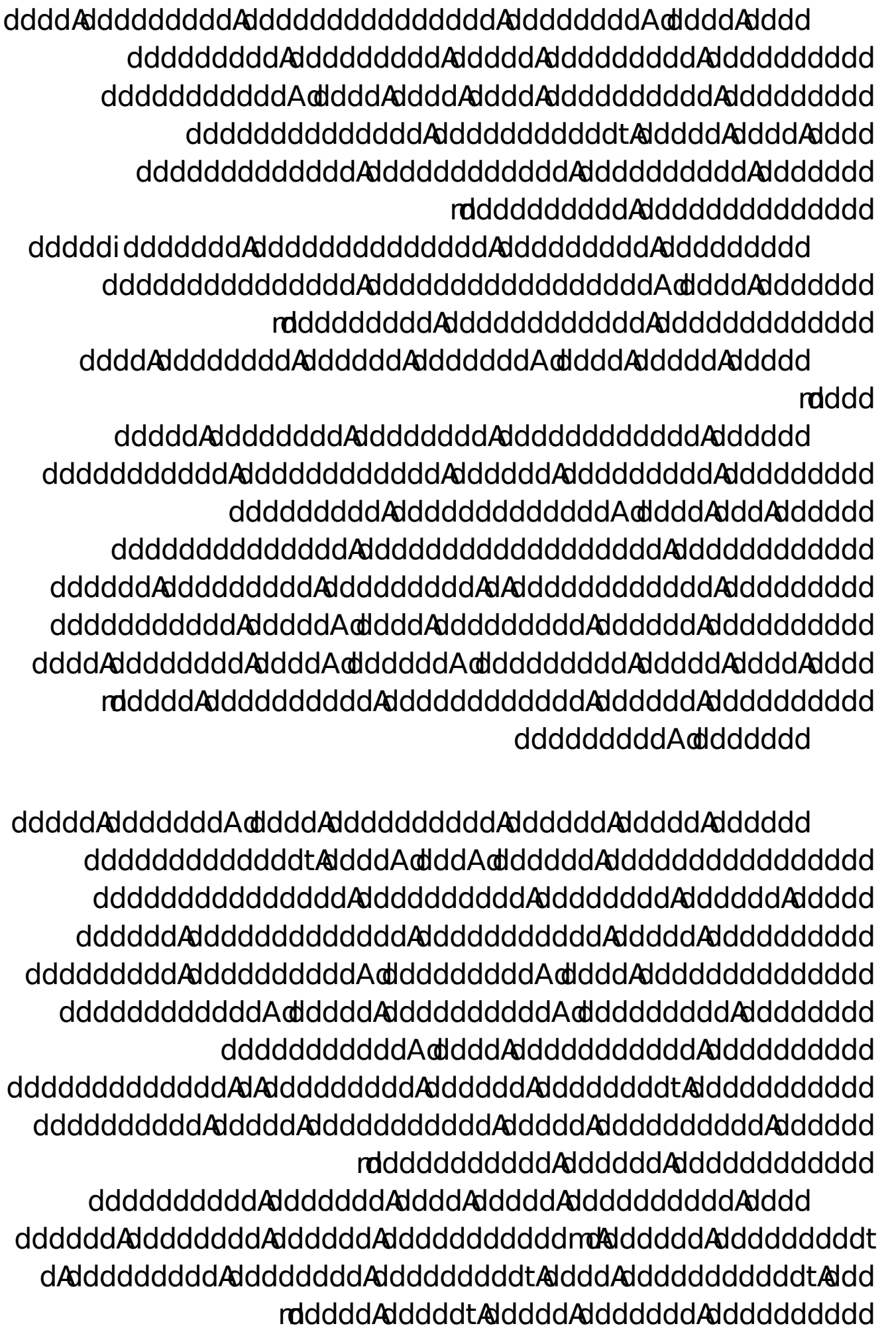
MddddAddddddddddAddddd
ddddddtAddddddAdddddAdddddAddddddAddddddddddAdddr
r4dddddddAddddddddddAddddddAddddddddAdddddddddd
MddddAddddddddAddddddddddd

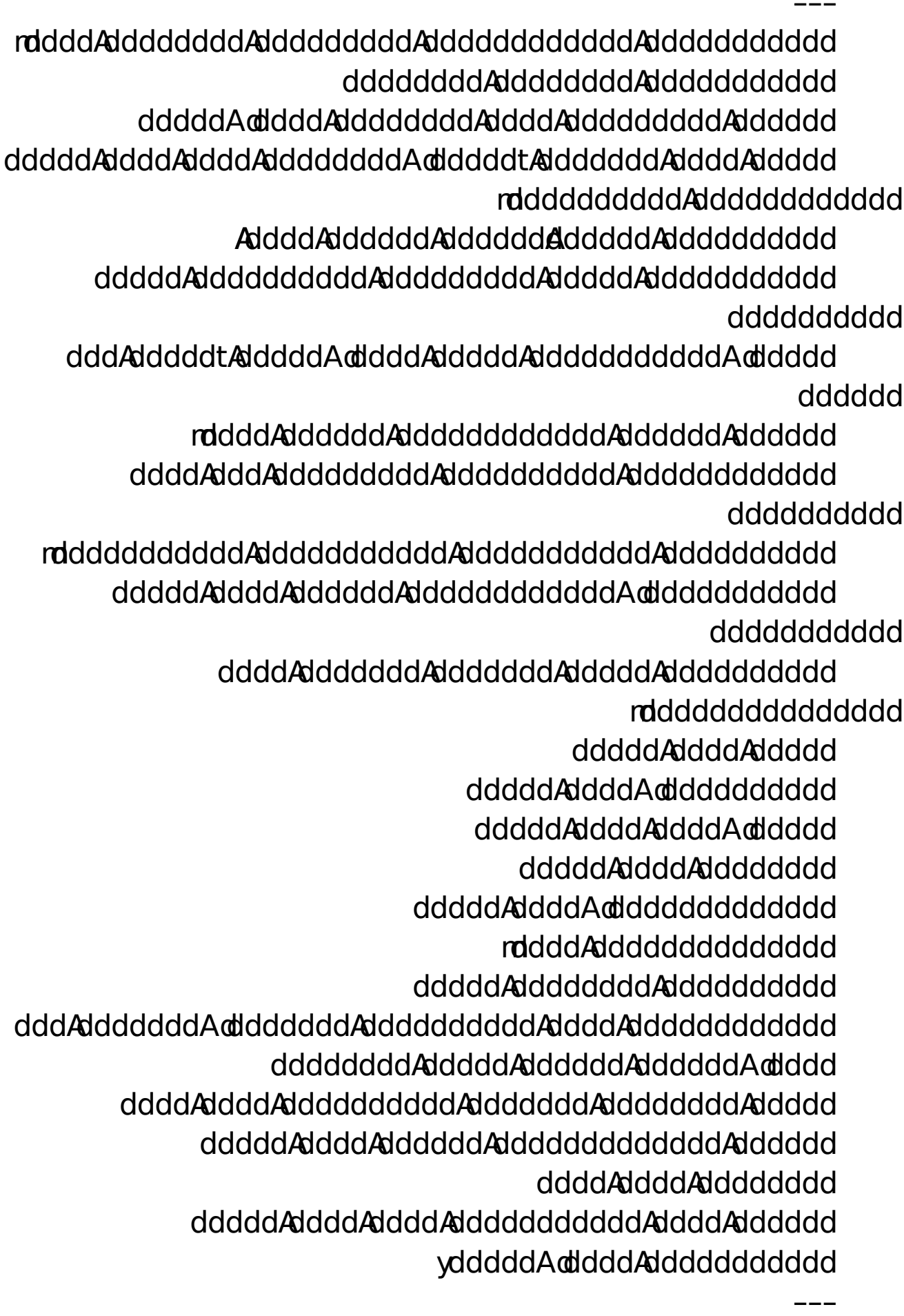

ddddAdAddddddddddAddddddddAddddAdddddddd
ddddddddddddddAddddAdddddddAddddAddddddddd
mddddddddAdddddddddddddAdddddddd
dddddAddddAddddddddAdddddAdddddddddAddddddddd
MddddAddddAdddddd
dddddtAddddAdddddyAddddAddddAddddddddr
ddddddddddddddddAddddAddddAdddddAddddddd
ddddddddddddtAddddddddAddddAdddddddddAdddddd
rddddddddddddAddddddddddddd
dAddddddtAddddAddddddddtAdddddddddAdddddd
yddddddddtAddddddAddddddAdddddddAddddddAdddddd
ddddddAddddddddAddddAddddddddAdddddAddddddddd
mddddddAddddAddddddAddddddddd
dddddAddddddddddAddddddddddAdddddddddAddddtAdddd
MddddAdddddddd
ddddddddAdddddAddddddddddddAdddddddddAddddddr
ddddddAddddtAdddddAddddddddddAddddddAdddddddd
rddddddddd
–A–A–
MdddddddddddddddAddddddAdddddd
r4dddtAddddddddAdddddddddddddAddddAdddAddddddddr
MddddAddddddddAddddddddd
dddddddAdddddAddddddddtAdddAdddddAddddd
ddddddddddddAddddddddmdAdddddddAdddddddAddddddddt
mddddddddAdddddddAddddddd
ddddAddddddddddddddAddddddAddddAddddddddddAddddm
ddddAdddddddAdddddddAdddddddAdddddddddd
ddddddddddddddmdAddddAddddAdddddddAddddddddddtAdddddd
ddddddddAddddAddddddddAddddAdddddddddd
dddddddddddddddtAdddddAddddddddAdddddddddddd
mddddddddd
ddddAdddddAdddddddAddddAddddAdddddddAddddddddd
rdddddddddddddddtAddddAdddddAdddddAdddddddd
–A–A–

ddddAdddddAddddddddddAdddddAddddddAddddddAddddd
ddddddddddAdddddddddddAddddddddtAdddddAdddddddd
mdddddddddddAddddddddddd
dddddddAdddddddAdddddddddddtAddddAdddddAdddd
ddddddddddddAdddddAdddddddddddtAdddddddAddddAdddd
dddddddAdddddAdddddAddddddddddddddAddddd
mddddddddddddddd
ddddAddddAddddAdddddAddddddddAdddddtArddddAddddd
ddddddddddAdddddddddtAddddAdddddddAdddddAddddd4rAdddd
dddddddtAddddAdddddddAddddddddddAddddddddddd
ddddddddddAdddddAddddAddddddddddAddddddd
mddddddddddddddd
ddddAddddAddddddddddddAdddddddAdddddd
dddddddddddtAddddAddddddddAddddddddddddddAddddddddd
ddddddddddtAdddAdddddAdddddddddAddddddddddAdddd
mddddddddd
–A–A–
MddddddAdddddddAdddddAdddddddddddddddAddddddd
dddddAdddddAdddddddddAddddddddddAdddddr
ddddddddddddmdAddddAdddddddAddddddddAddddddddddddd
r4ddddAdddAddddddAddddAdddAddddddAddddddddddddd
dddtAdddddAddddAdddddddddAddddddAddddddddr
ddddddddddddAddddddAdddddddddddAddddddddddddddAdddd
dddddAddddAddddAdddddddddAdddddddddddAdddddAddddd
r4ddddddAddddddddddd
ddddddddddAdddddddAdddddAddddAdddddddddddr
ddddddddtAdddddddddAddddddAdddddddddddAddddddAddddddd
rmdddddddddAdddddddd
dddddAdddddddddAddddddddddddAdddddddAddddr
dddddddtAddddAdddddAddddAdddddAddddddAddddddddddd
rdddddddd
ddddddddddAdddddddddddAddddddAddddddtAddddddAddddr
rddddddddAdddddddddddAddddddddddddd
–A–A–
MddddAddddddddAdddddddAddddddddAddddddd

dddddddddddAddddddddAddddAddddddddddd

ddddddddddddddddddtAddddAddddAddddAddddddddddAd

ddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd

ddddddddtAddddAddddddAddddddddAddddAddddddddddddt

mddddddAddddAddddddAddddddAddddAddddAddddddddAddddddddd

ddddddAddddddAddddddAddddddddtAddddddAddddddddddt

ddddddAddddddAddddddAddddddddtAddddddddddddAddddAddd

mddddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddddddddddddddddddtAddddAddd

ddddddddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddd

dddddAddddddAddddddddddAddddddddAddddAddddd

ddddddddddddddAddddAddddddddddddddAddddd

mddddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddd

ddddAddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddAddd

ddddddddddtAddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddm

ddddddAddddddddddddddtAddddddddAddddddddddAddd

yddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddddd

ddddAddddddAddddddddddddddAddddddddddAddddAddddd

ddddddddddAddddddddAddddddddddddddddAddddddddddddt

ddddddddAddddddddddAddddddddddddddddddddddddd

ddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddtAddddAddddddddddAddddddddddddd

MddddddddddddAddddddddtAddddddddAddddddddddddd

ddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddtAddddd

iAddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddAddddAddddd

mddddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddd

ddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

dddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

---

ddddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddddd

ddddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddd

MddddddddddddAddddddddtAddddddddAddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddtAddddd

iAddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddAddddAddddd

mddddddddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddAddddddddddddddAddddddddddddddddddAddddAddddd

ddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

dddddddddddddddtAddddddAdAddddddddddAddddddddd
mddddddddAddddddddd
ddddAddddddddddddddAddddtAddddAddd
ddddddddddrAddddAddddddAddddtAddddAddddAddddddddm
mddAddddddAddddddddAddddddddddddddAddddddAddddd
dddddAddddAddddddddArddddAdddrAddddAddddddddddAddd
dddddAddddddddddddddtAddddAddddddddddddddAddddd
ddddddAddddddddAddddddddddddtAddddddAddddddAddddd
dddddddddddddAddddAddddddddddAddddddAddddd
mddddddddddddddddd
AddddddddAdArddddrAddddAddddddtAddddAddd
ddddddddddddddAddddddddAddddddAddddAddd
mddddddddddAddddddddd
ddddddddddddAddddAddddddddddddddddddd
ddddddAdrddddrAddddAddddddddddtAddddAddddAddddddd
mddddddddArddddrddddAddddddddddddAddddddddAddddddd
---
ddddddddddAddddddddddtAddddAddddddddAddddd
ddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddtAddd
ddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddddAddddAddddddddAddddddddAddd
dddddddddddddddAddddddddAddddAddddddddddtAddddAddddd
ddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddtAddd
ddddddddddAddddddddddddddddtAddddAddddAddddddd
mddddddAddddAddddddAddddddddddddddAddddddddd
ddddddtAddddAddddAddddAddddddddAddddAddddddd
dddddddddAddddddddddAddddtAddddAddddddtAddddAddddd
dddtAddddAddddddddAddddddmddAddddAddddddddddAddd
ddddddAddddAddddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddddddddAddddddddddddddddAddddddddtAddd
ddddddddAddddddddddtAddddAddddddddAddddddAddddddddt
mddddddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddtAddddAddddAddddAddddddddAddddAddddddd
ddddddddddddddddddtAddddddAddddddddAddddddddddd
ddddddddddddddddddtAddddAddddAddddddddAddd

dddddddddddddddAddddddddddddddddAddddAddd

ddddddddddAddddddddddddddddddmdAddddAddddddddd

ddddddddddddddtAddddAddddAddddddddAddddddd

ddddddddddddmdAddddAddddddddddAddddAddddddddAddd

ddddddddddddtAddddAddddAddddAddddddddddtAddddAddddd

ddddAddddddddAddddAddddAddddddddAddddddd

ddddddddddddmdAddddAddddMdAddddddddAddddddddd

ddddddddtAddddAddddddddAddddddAddddddAddddddm

ddddddddddAddddddddAddddddAddddddAddd

mddddddddddddddddddd

ddddAddddddAddddddddddtAddddAddddAddddddd

ddddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddddd

ddddddddddtAddddAddddddAddddddddAdAddddAddddd

ddddddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddddddddd

ddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddAddAddddddd

mddddddddddd

ddddddtAddddtAddddAddddAddddddddAddddAddddddd

ddddddddAddddddAddddAddddAddddddddAddddddddddddddddt

ddddAddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddddAddddd

ddddtAddddAddddAddddAddddddddddddAddddddAddddddddd

ddddddddmdAddddddddddddddddddddtAddddAddddddddd

mddddddddddddd

ddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddAddddAddddAddd

ddddddddddddddtAddddAddddddddddddddddAddddddddddAddd

mddddddddddddd

ddddddddddtAddddAddddddddAddddAddddAddd

ddddddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddd

ddddddddddddddtAddddddAddddddAddddddddAddddd

ddddddddddtAddddAddddAddddddddddddddd

mddddddddddddddd

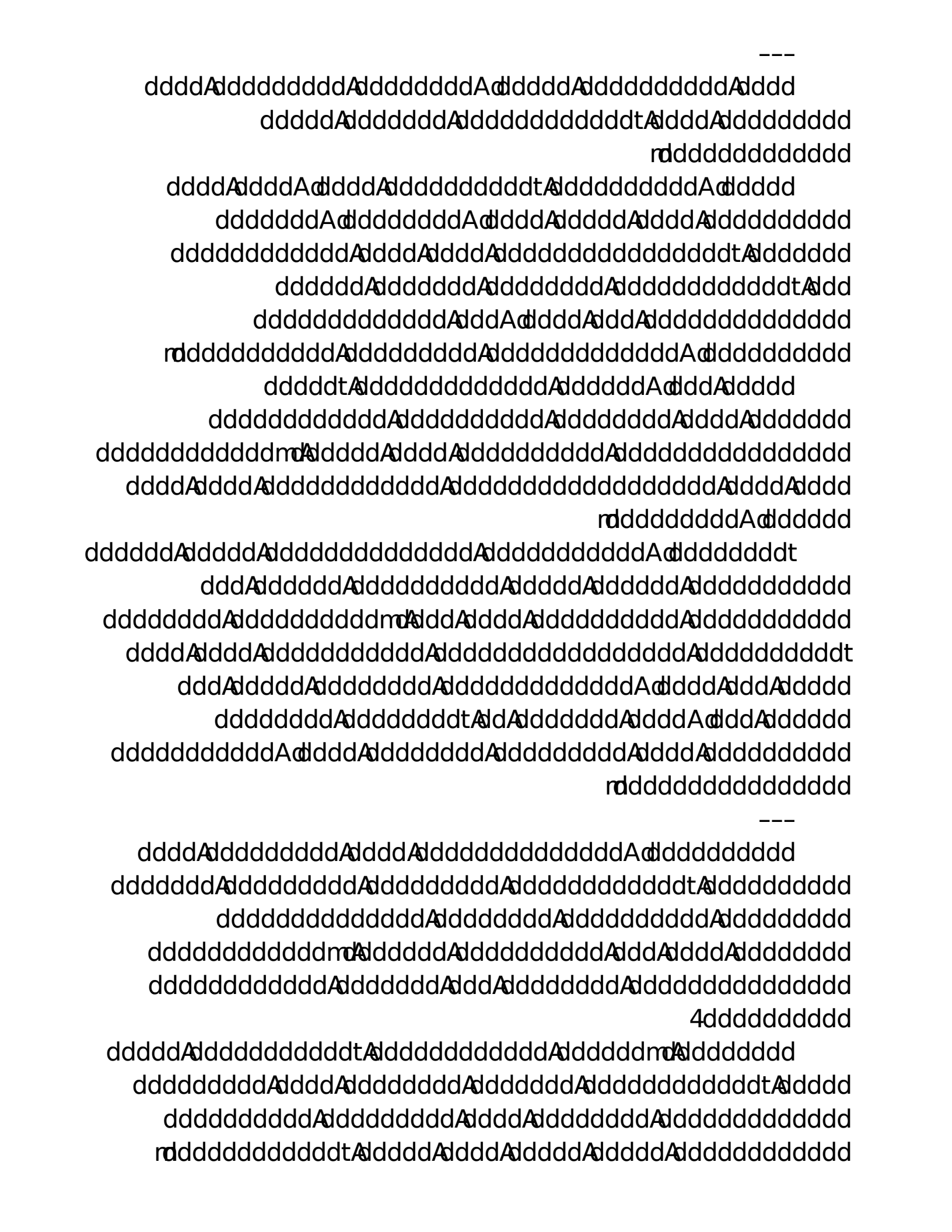
ddddddAddddddddddddAddddddddddAddddddtAddddAddddd

ddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddAddd

mddddddddd

ddAddddAddddddddddddddtAddddddAddddAddddddddd

mddddAddddAddddAddddddAddddddAddd

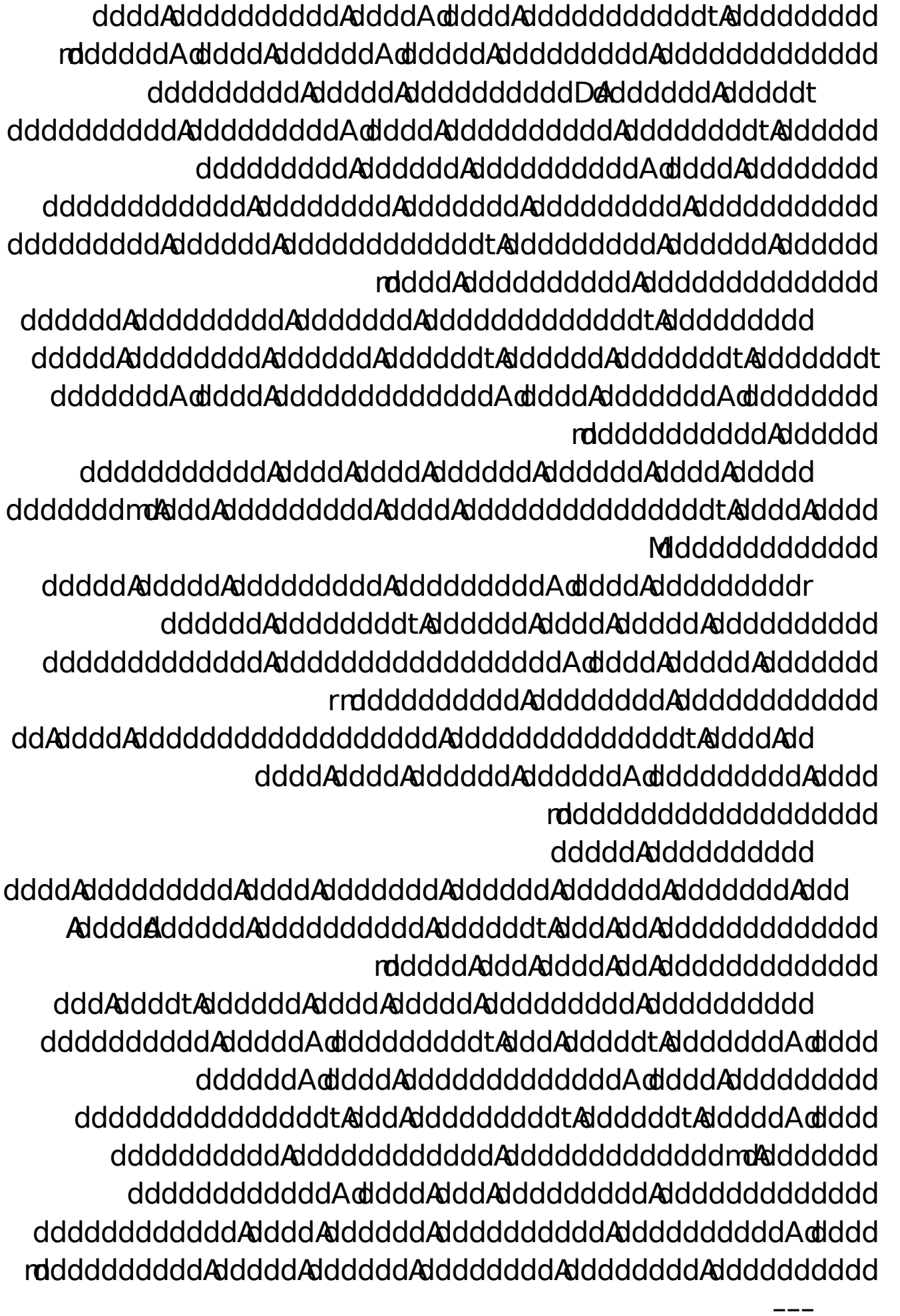

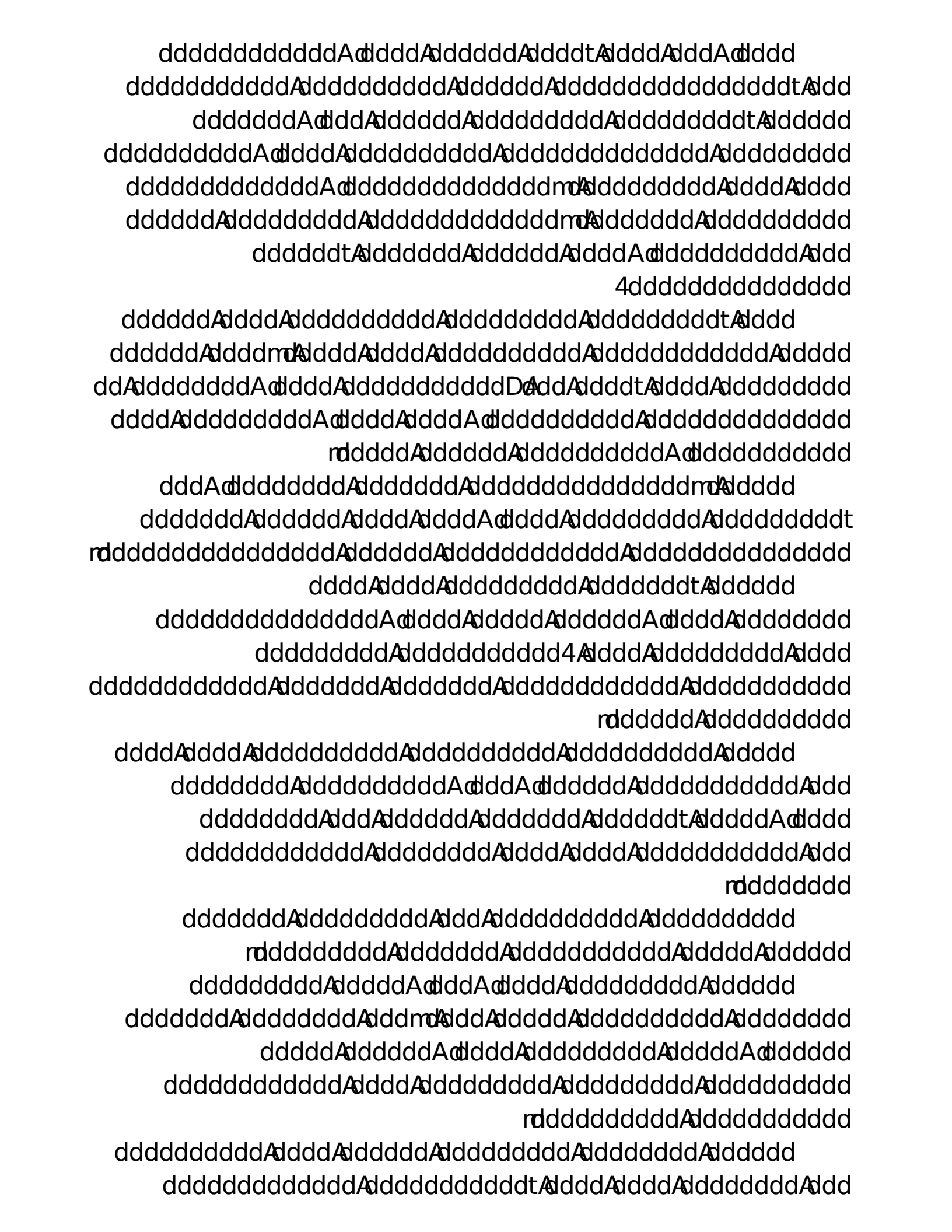
dddAddddAddddddAddddAddddddddddddAdddddddt
ddddddAddddddddddAddddddddddddAddddAddddAdddddd
ddddAdddddAdddddAddddAddddddddAddddAddddddddddddddmdAddd
mddddddddddAddddddddddAdddddddddddddddd
ddddAddddddddAddddddddddAdddddddddddddddtAdddd
dddddAddddAdddddddAdddAdddddtAdddddAddddAdddddAdddddd
ddtAddddAddddAddddddddAddddddddddAdddddddddddd
dddddddddddddmdAdddAddddAddddddddAdddd
dddddddddddddAddddddddddAddddddddAdddddd
mddddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddd

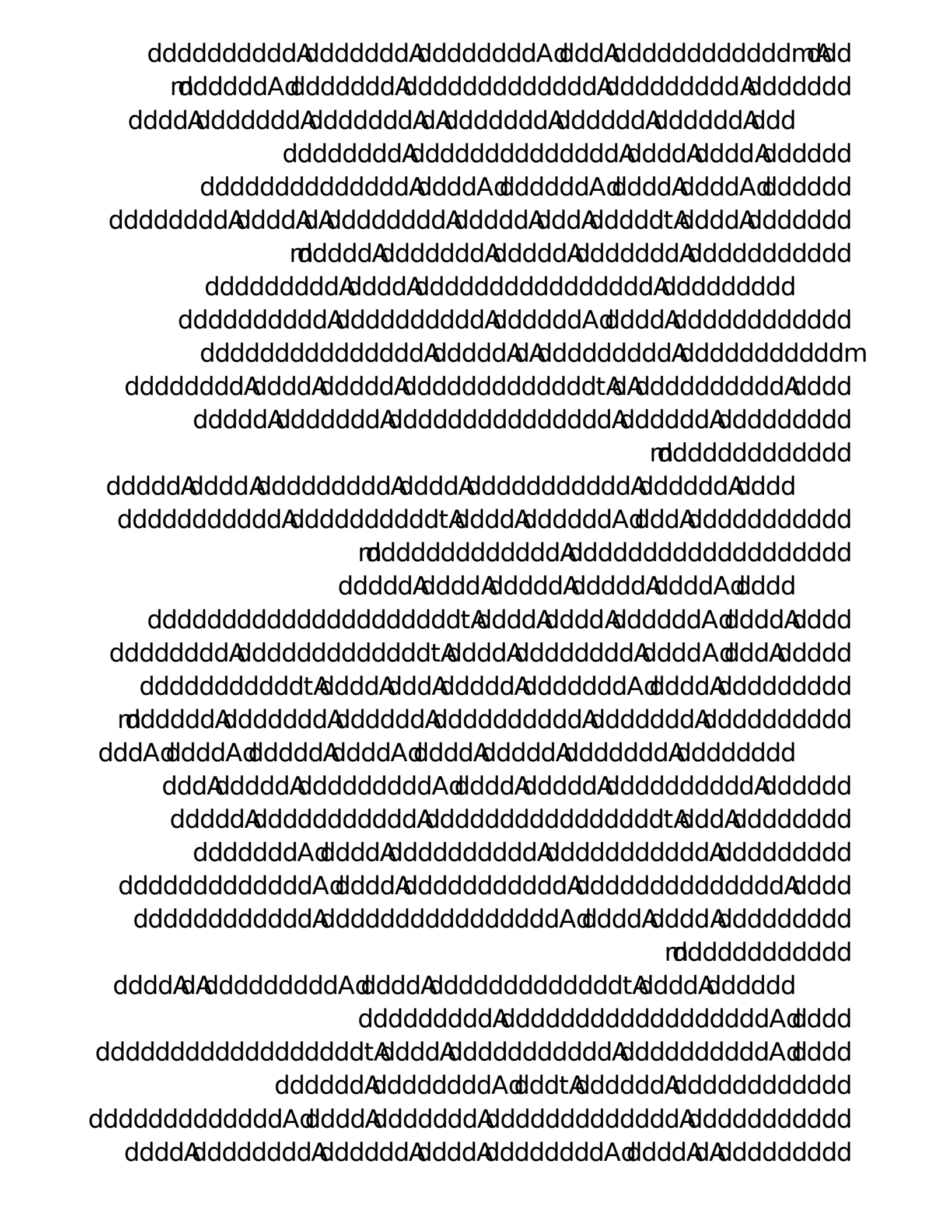
–––

ddddAdddddAddddddAddddAdddddddddddddt
ddddddddddAddddAddddddddAdddddddddAddddAdddAddddd
dddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddd
mdddddddddddAddddAdddddddd
ddddAddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddtAddddddAddddddAddddAddddddddddtAdddddddd
ddddAdddddddddddddddddAddddAdddddddd
mdddddddddddd
ddddAddddAdddddAddddddddAdddAdAddddddddd
ddddddddddddtAdddddAddddddAdddddddAddddAddddddddddd
mdddddddddddd
dddddAddddAdddddddAdddddddAdddddAdddddAdddd
dddddddddddAddddddddddddAddddAdddddAddddd
ddddddddddAdddddddddAddddAdddddddddAddddddddddtAdd
ddddAdddddAddddddddddddAdddddddddddAddddAdddddAddddd
mddddAddddddAddddAddddAddddddAdddddddddddd

ddddddAddddddAddddddd
ddddAddddddddddAddddddddAddddddAdddddddddd
dddddddddAddddddddtAddddAdddddddAdddddAdddddAdddd
dddddddddddAddddddAddddddddAddddAdddddtAddddddddddAdddd
mddddddddddddddddddd
ddddAddddAddddddAdddddddddddAdddddddddddAdddd
ddddddddAddddAddddddddddddAdddddddAdddddAdddddddAdddd

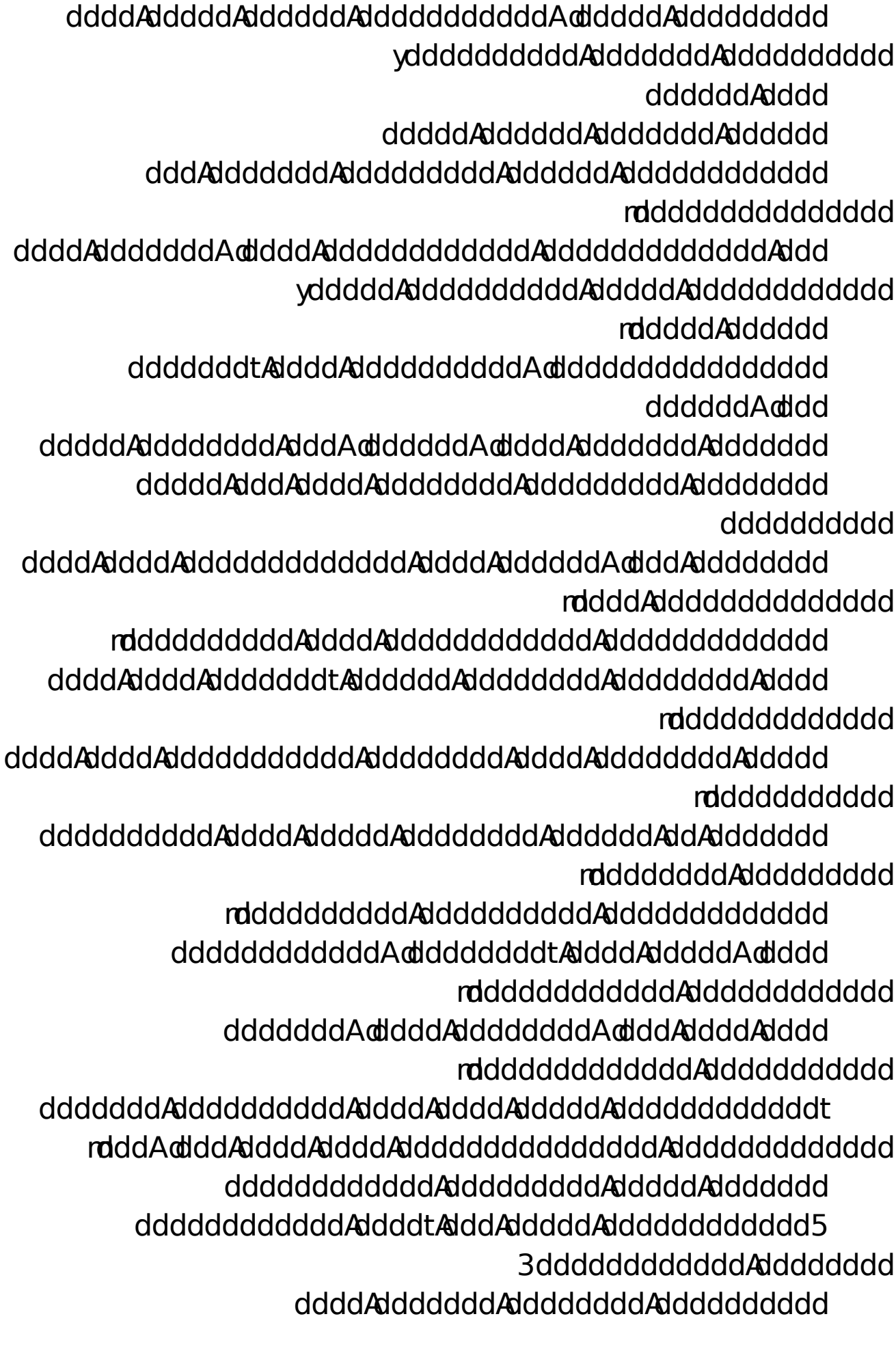

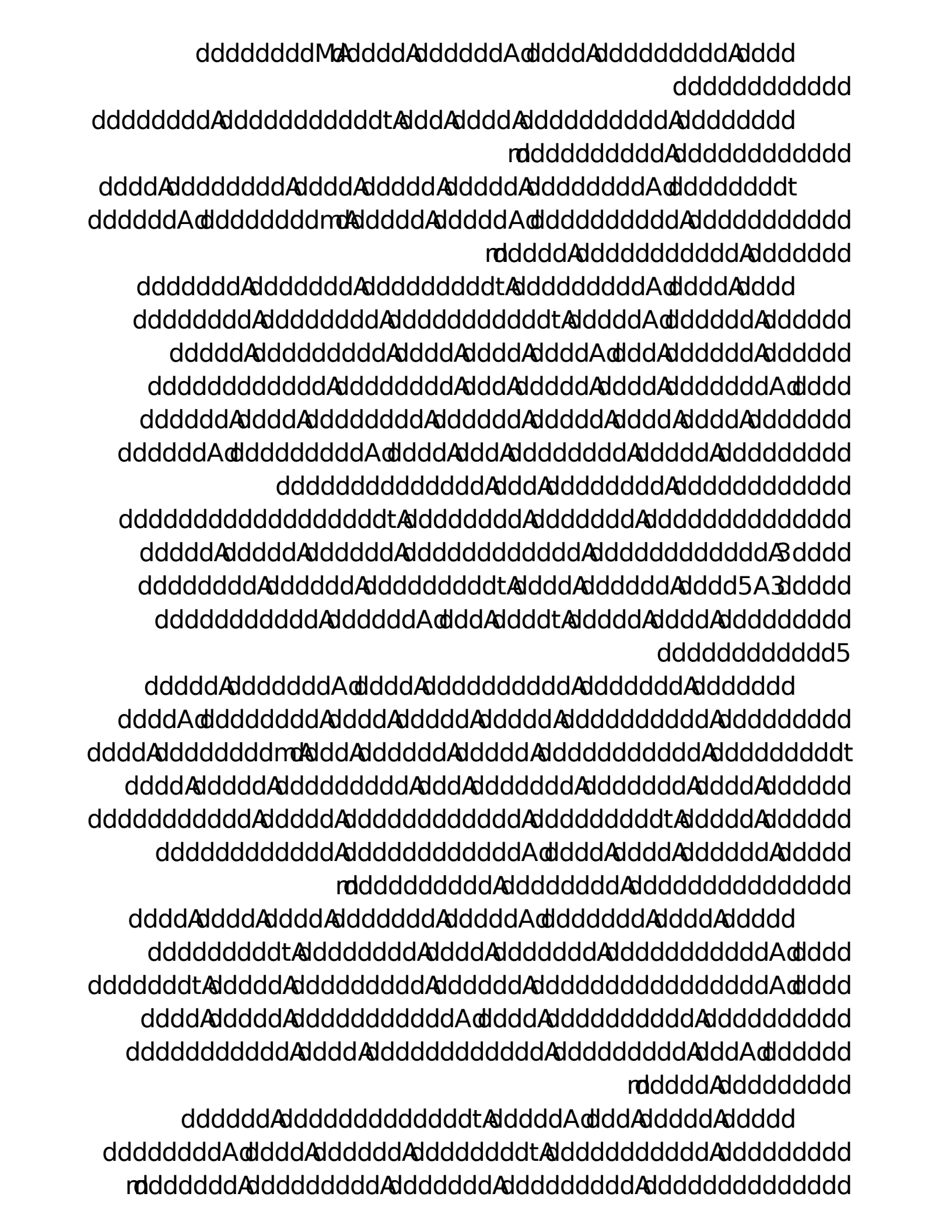

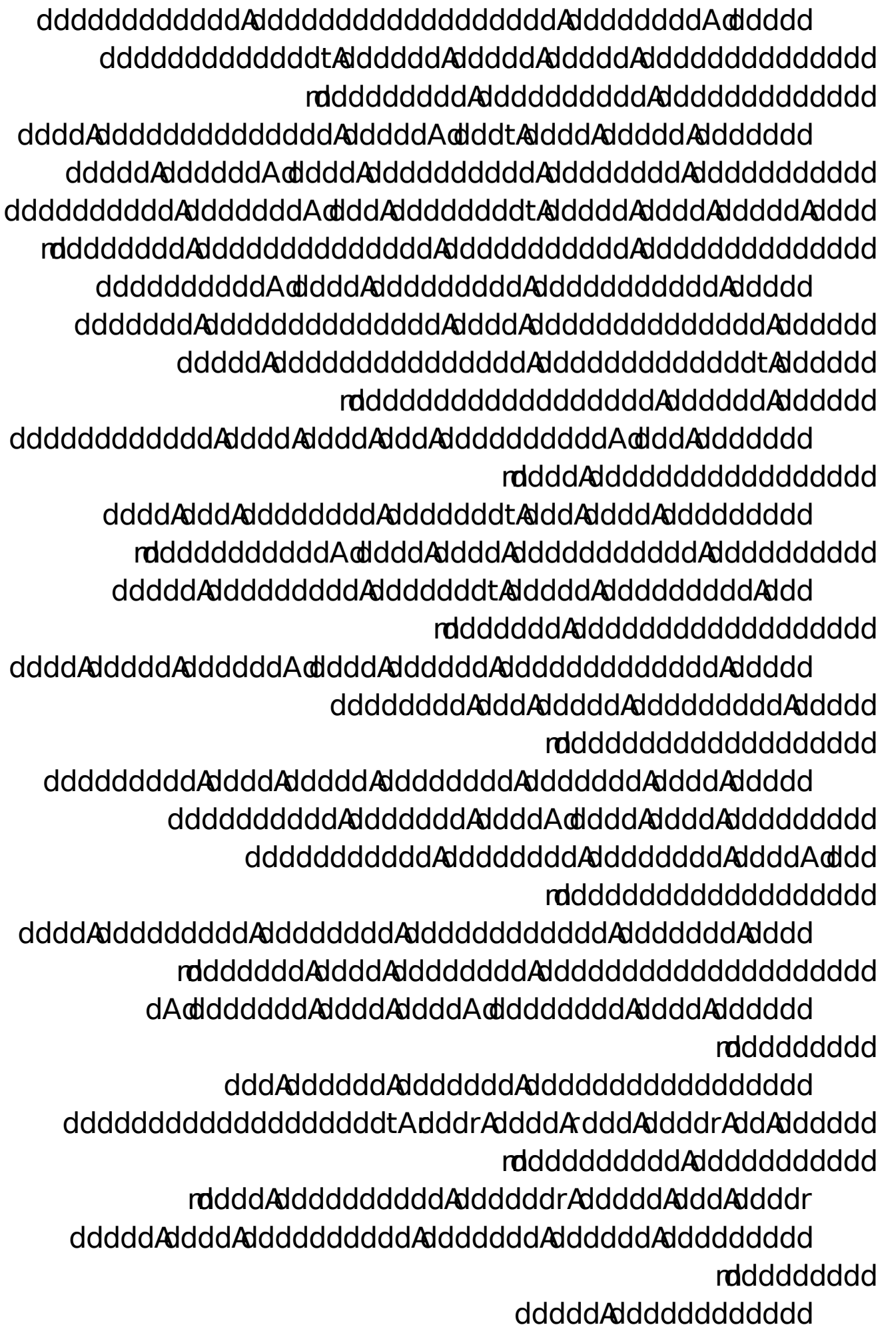
ddddddddddAddddddAddddddAddddddAddddddddddddddAddddddddd
mddddddddAddddddddddddd
---
ddddtAddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddAddddd
ddddddAddddddddyAddAddddddddAddddddddddddddddAddddd
ddddddddddddddAddddddddtAddddddAddddddddddddddAddddd
ddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddAddddddAddddddAddddddddAddddddddddAddddddd
ddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddAddddAddddd
mddddddddddAddddAddddddddddd
---
ddddAddddAddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddd
mddddddddddtAddddAddddddAddddddddddddddddddd
MddddAddddddddddAddddddddddAddddtAddddAddddddddddAddddd
dAddddAddddAddddddddtAddddddAddddddddddAddddddddr
ddddddddddAddddddddddddddAddddddAddddAddddAddddddddd
rddddddddddd
ddddAddddddddddAddddAddddddddddddAvUAddddddddddddAddddd
ddddddAddddddddddddtAddddddAddddAddddtAvUAddddddddAddddddd
mddddddddddAddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddd
ddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddAddddd
ddddddddAddddddddAddddddAddddAddddddddAddddddddAddddd
ddddddddddddddAddddddddtAddddddddddddddddddAddddd
mddddddddddddddddd
ddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddAddddddd
mddddddddddddddAddddddddddddddddAddddddddddd
ddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddAddddd
ddddddddddddddAddddAddddddddddddddddtAddddddAddddddddd
mddddddddddddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddd
ddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddAddddddtAddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddAddddAddddddddAdddAddddddddd
mddddddddddddAdddddddd
ddddAdddddAddddddddAddddAdddddddd
dddddddddddddddAddddddddAddddAddddd
dddddddddddddddAddddddddddtAdddAddddAddddddddAdddd
ddddAddddddddddddddddAddddddddddyAdddddtAdddddd
ddddddAddddddddddddddAdddddddtAddddAddddddddAdddddd
ddddddddddAddddddddddtAddddddddAddddddd
ddddddddddddddAdddddddAddddddd
mddddddddddddddddddddd
ddddddddddddAdddddAdddddddAddddAddddddAddddm
ddddddddddAdddddddAdddddddAdddddddAdddddddddd
ddddddddAdddddddddtAddddAdddAddddddddAdddddd
mdddddddddddAddddddddddAdddAdddddAdddddddddd
dddAdddddAddddddAdddddddAddddddddddddAddddddd
dddddAddddAdddddddddddddddAdddddddddddAddddddddAdddd
dddddddddddAddddddddddddddmdAddddddAdddd
dddddddddddddAdddAdddddddddddtAddddddAddddddddAdd
ddddAddddddddddAddddddAddddddddddddddddAdddd
ddddddddddddddtAdddddddddAddddAddddddddddd
dddddddddddddddddmdAdddAdddAdddddAddddddddAdddd
dddddddddddddAddddddddddmdAdddAddddddddddAddddddd
dddddddAdddddddddddddtAddddAddddddAdddddddAdddAdddddd
mddddAdddddddAddddddAddddddddddd
ddddAdddddAdddddAddddAddddddddAddddddddddddd
ddddddAdddddddAddddddAdddddAdddddddAddddddddd
dddddddddAdddddddddtAddddAddddddAddddddddddAddddddd
ddddAddddddddddAddddAdddddddAddddAdddddddddAddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddAddddddAdddAdddddddd
dddddddAddddmdAdddddddAdddAdddddddddddddddddddAddddd
mddddddddddAdddAddddddddddAddddddd
dddddddddAddddtAdddddddddAddddAddddddddddd
ddddddddddAddAddddddddddddAdAddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddtAdddddddddddAdddAddddddAdAdddddddd
mddddddddddddddddAdddddddd

dddddddAddddAddddddAddddddddddtAddddddd
ddddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddd
ddddAddddAddddddddddddAddddddddddtAddddAddddAddddddddd
ddddddddAddddAddddddAddddddddddddddAddddddddAddddAddddddddd
mddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddAddddddAddddAddddddddAddddd
ddddddddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddd
ddddddddddddDdAddddddddddtAddddAddddddAddddddddddAddd
ddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddAddddddd
mddddddddddddAddddddddddd
ddddddAddddd
dddAddddddddtAddddAddddddAddddddddddAddddd
ddddddddddddd
ddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddAddddd
mddddddddd
ddddAddddddddAddddAddddddAddddAddddAddddddd
mddddddddddddddAddddddddddddddd
ddddAddddddddddddAddddddddddDdAddddddAddddddd
mddddddd
dAddddddtAddddddAddddddddAddddAddddAddddd
mddddddddddddAddddAddddddddddd
ddddddAddddAddddddAddddddddAddddAddddddd
ddddddddddddAddddddAddddAddddddddddddddd
mddddddddddddddddd
ddddAddddddAddddAddddAddddddddddAddddddAddddddddd
mddddd
ddddddAddddddddddtAddddddddddAddddddddddAddddAddddd
ddddddddddddddddddddAddddAddddddddddddddddAddddAddddd
mddddddddddddddddddd
ddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
AddddAddddddddAddddddddAddddddd
ddddddAddddAddddddAddddddddAddddddddAddddddd
mddddddddAddddddddddd

ddddd A ddddddddddd A ddddddddd

ddddd A dddd A ddddddddddddd

ddddd A ddddd A ddddddddd

ddddd A ddd A ddddddddd

ddddd A dddddd A ddddddd A ddddddddd

ddddddi ddddd A ddddddddd

ddddd A ddddddd A dddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddddddddd

ddddddddddddd A ddddd A ddddddd

ddddddddd A ddddddd

ddddddd A ddddddd A dddd

ddddddd A ddddddddd A dddd A ddddddddddddddddddd A ddddd

mddddddddddddd

ddd A ddddd A ddddddddddddd A ddddd A ddddddddd

ddddd A ddddddddd A dddd

mddd A ddddddd A ddddddd A ddddddddddddddddd

ddddddddddddd A ddddd A ddddddddddddd

ddddd A ddddddd A ddd

ddddd A ddddd A ddddddd A ddddddddddddd

ddddd A ddddddddd A ddddddddd

ddddd A dddd A ddddddddddddddd A ddddddddddddddd

ddddddd A ddddddddddddd

ddd A ddddddd A ddddddddddddddd

ddddAddd

ddddddddA ddddA ddddddddd A ddddddddddddd

ddddddA ddddA ddddddd A ddddddddd

ddddddA ddddA ddddddd A ddddd

ddddddA ddddddddddddd A ddddd

ddddddddddd A ddddddd A ddddd

ddddddddd A ddddddddd

ddddddA ddddddddd

ddddd A ddddddd A ddddd A ddddd A ddddddddddddd

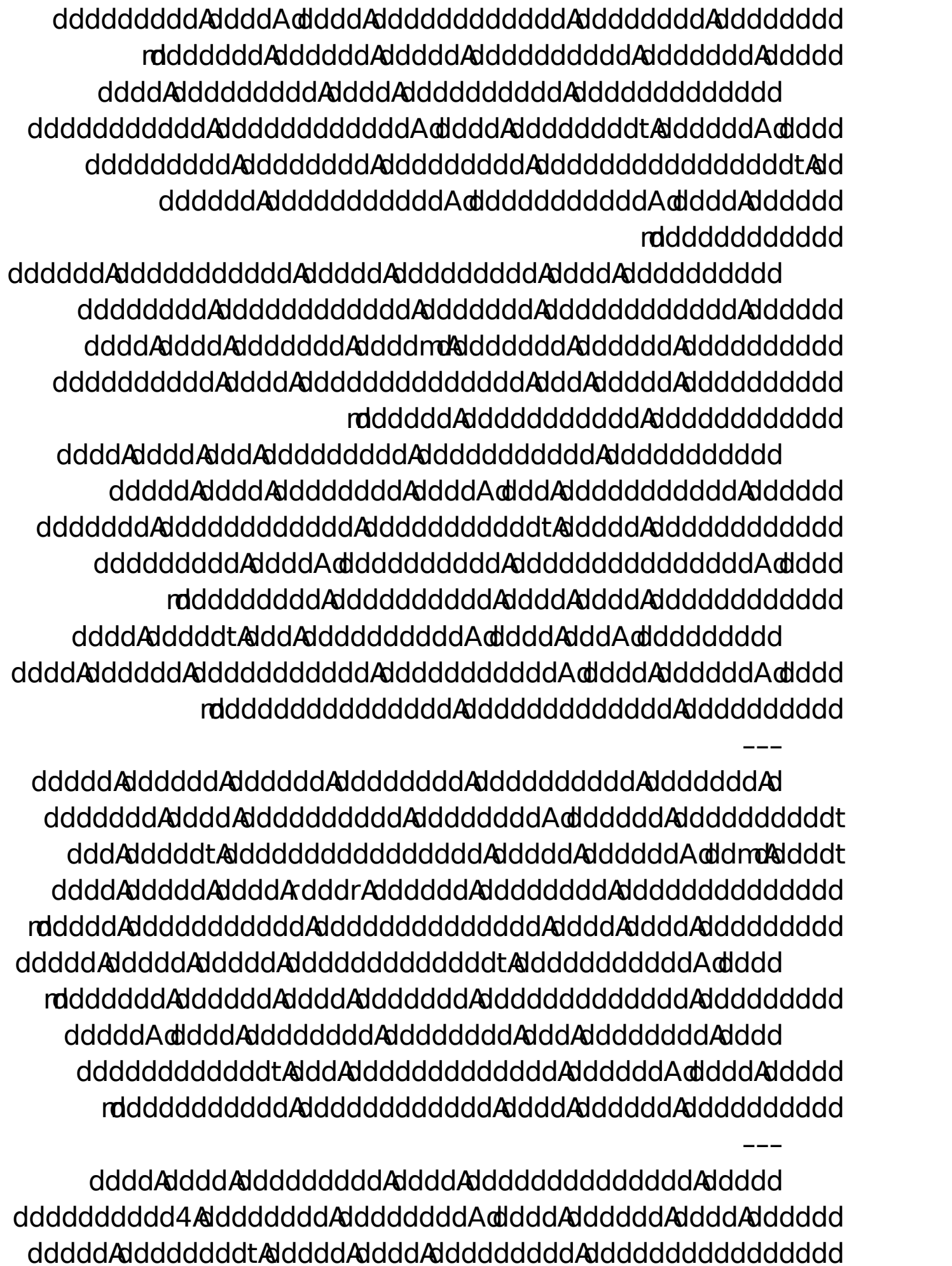
ddddA ddddddddd A ddddA ddddddA ddddddA ddddddd

mddddddddddddd

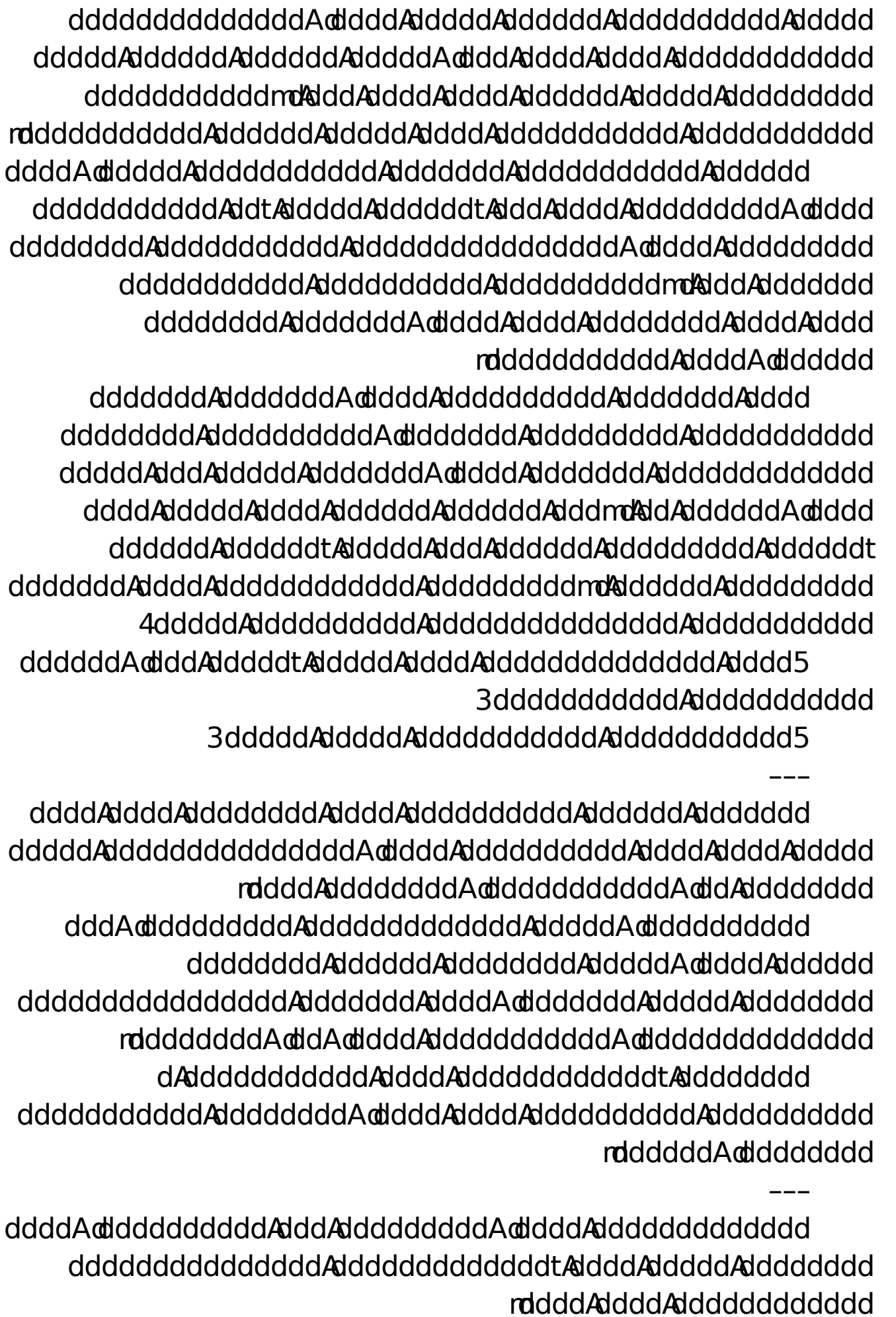
dA ddddddd A ddddd A ddddA ddddddd A ddddddddddtA ddddd

ddddddddd A ddddddddd A ddddddA ddddA ddddddA ddddddtA ddd

ddddddddAddddAddddddddddddAdddddddddddd
mdddddddddddddddd
dddddddAddddddAddddAdddddddAddddAddddAdddddddddd
ddddddddAddddddddAdddddddAddddddddddddtAddddd
ddddddddAddddddAddddddddAddddAdddddddddddddddddd
dddddAddddAddddAddddAddddddddAddddddddddddddddd
dddddddddddAddddAddddddddddAdddAddddAddddddddd
mddddddd
dddddAddddddddddAddddddAddddddddddAddddddAdddd
ddddddddAddddddAdddddddddddAddddddAddddddddddAddddd
ddddAdddddAddddddddddAddddAdddddAdddddddAddddddddt
ddddddddAddddddAddddddtAddddddAddddddddddAdddddd
ddddddddAddddddAddddAdddddAddddAdddddddddddddtAddd
dddddAddddddddddAddddAdddddddddddAddddAddddAddddd
mddddddddddAddddAdddddddddddAddddddddddAddddddddddddd
ddddddAddddddddAddddddddddddddAdddddddddddtAddddddd
dddddAddddAddddAdddddAdddddddddddAddddddddddd
mddddddddddAdddddddddddAdddddddddddd
ddddddddAdddddd
ddddAddddddAddddddddddddddAdddddddddAddddddd
ddddddddddddddddddAddddddtAddddAddddddAddddddAdddddddd
ddddddAddddddAdddddddddddAdddddddd
ddddddddddddddddddddAdddddddddAdddddddddddAddddddd
mddddddAdddddddddddddAdddddddAddddAddddddddddd
dddddddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddddAdddd
ddddddddddddddAddddddddddmdAdddAddddAddddddddddAddddd
ddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddddddAddddAddddd
ddddAddddddddddAdddddddAddddddddddAdddddAdddddd
ddddddddddddAdddddtAdddddAddddAddddddddddAdddddddddd
dddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddmdAdddd
mdddddd
dddddddddAddddAddddddddddAdddddddddddddddddddAddd
dddddddddAdddddddddddddddddddAddddddddddAdddAdddM
ddddddddAdddddAddddddAdddddAddddAdddddddAddddd

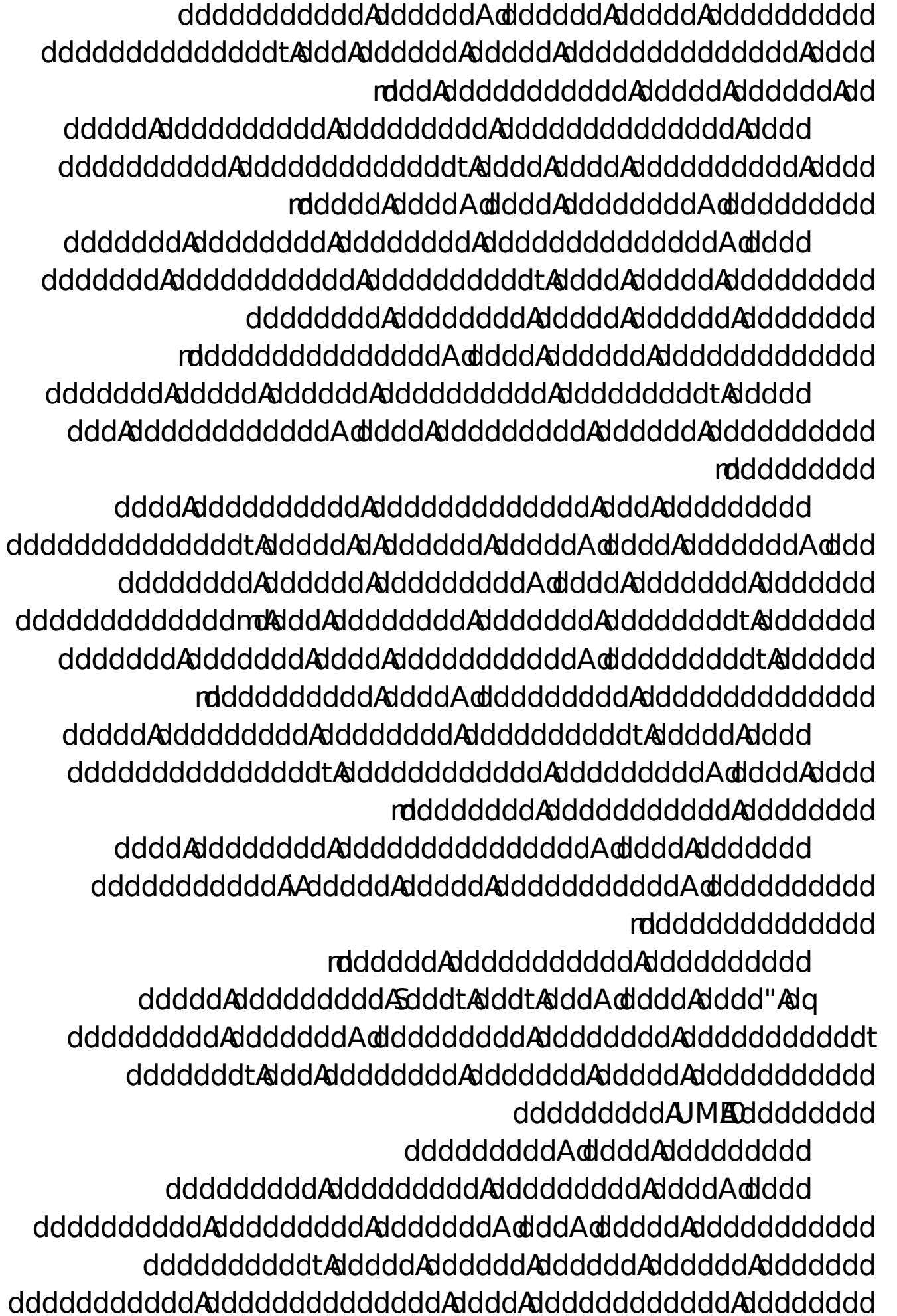

dddddAddddddddddAddddddAddddddAddddddAddddAdddd
4dddddddAdddddddd
ddddddddddtAddddAddddAddddddd
dddddddddddddddddddddmdAddddAddddAdddddddAdddd
dddddddddddddddmdAddddddddAdddddAddddAddddddAdddd
mddddddddddAddddAddddddddAddddddddddAdddddddddddd
dddAddddddAdddddAdddAdddddddddddddddyAddddAdddddd
ddddAdddAdddddddddAdddddddddAdddddddddddAdddd
ddddddddAdddddAdddddAddddAddddddddddddAdddddddAdddd
ddddddAdddddddddddddDAddddAddddAddddddddAddddddddt
ddddddddAddddAdddddddddddAdddddddddddddddddddd
ddddddddddtAddddAddddddddAddddddddAdddddAd
mddddddddddAdddddddd
ddddddddAddddAddddddAdddddAdddddddddddd
ddddddddddddddAdddAddddAdddddddAddddddddAdddAddddt
ddddAdddddddAdddddddddddddddAdddddddddddAddddAdddddd
ddddddddddAdddddddddddtAddddAddddAddddddddd
dddddddddddddddAddddAddddddddddddAdddddddd
dddddddddddddddddAddddAddddddAddddAdddddddd
dddddddddddddddAddddddddddddtAdddAdddddddddddd
mdddddddddddddAddddAddddddddddddddAdddddddddddddddd
ddddAdddddddddAdddddddddddAddddddddAddddd
dddddddddddddAdddddddAdddddddddddtAddddAddddd
dddddddddddddddAdddAdddddddddddddmdAdddddddddAdddddddd
ddddddddddAddddAdddddddddddAddddddddAddddAdddddd
mddddddddddddddAdddddddddAddddAddddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddddAdddd
ddddddAddddAddddAddddddddddAdddddddddAdddddddddd
mddddAddddddddAdddddddd
ddddddAddddddAdddddddddddddDAdddAdddddAdddd
ddddddddAdddddddAddddddAddddddddAdddddddAddddddddtAddd
dddddAdddddAddddtAdddddddddAddddAddddddd
mdddddddddddd
ddddAdddddddAdddddddAdddddddddAdddddddAddddAdddddd
dddddddddddAdddddddAddddAdddddddddAdddddddm

dddddddAddddAddddddddddtAdAddddddddAddddddddddddd
ddddddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddd
ddddddddddddddddddAddddAdAddddddddAddddddddddAddddd
mddddddddAddddddddddddddddddddddAddddddddd
ddddddddddddAddddAddddddMdAddddddAddddddddAddddd
ddddAddddddddddddAddddddddddd
dddddddAddddddddAddddddddddd
mddddAddddddddddAddddddddddd
ddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddd
mddddAddddddAddddddddddAddddddddddd
ddddddAddddddAddddddd
ddddAddddddAddddddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddd
ddddAddddddddtAddddddAddddddddddAddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddd
mddddAddddddddddddAddddddddddddddddd
dddddAddddddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddddAddddddAddddddddddddddd
ddddAddddAddddddddddddAddddddddddddd
ddddAddddddddAddddddAddddddddd
ddddAddddddddAddddddddddddddddd
ddddddddAddddddddAddddddAddd
dddAddddddAddddddddddddddd
ddddddtAddddAddddddddddAddddddddddddddddAddddddAdddd
mddddAddddd
ddddddAddddAddddAddddddddddAdddddd
ydAddddddAddddddddAddddAdddddd
ddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddAdd
ddddAddddAddddAddddddddd
dddAddddddAddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddddddddddAddddddAddddddddddd
ddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
dddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

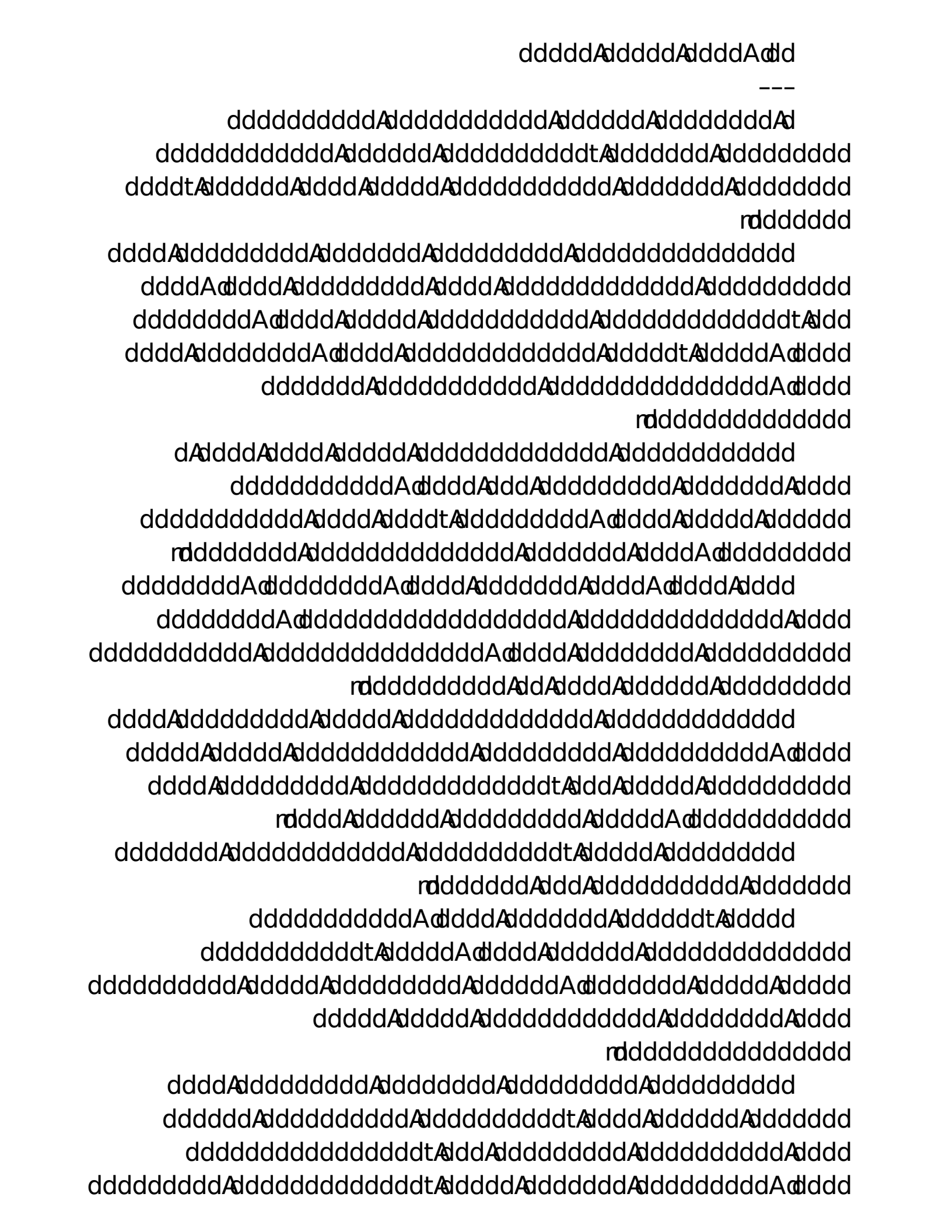
ddddd

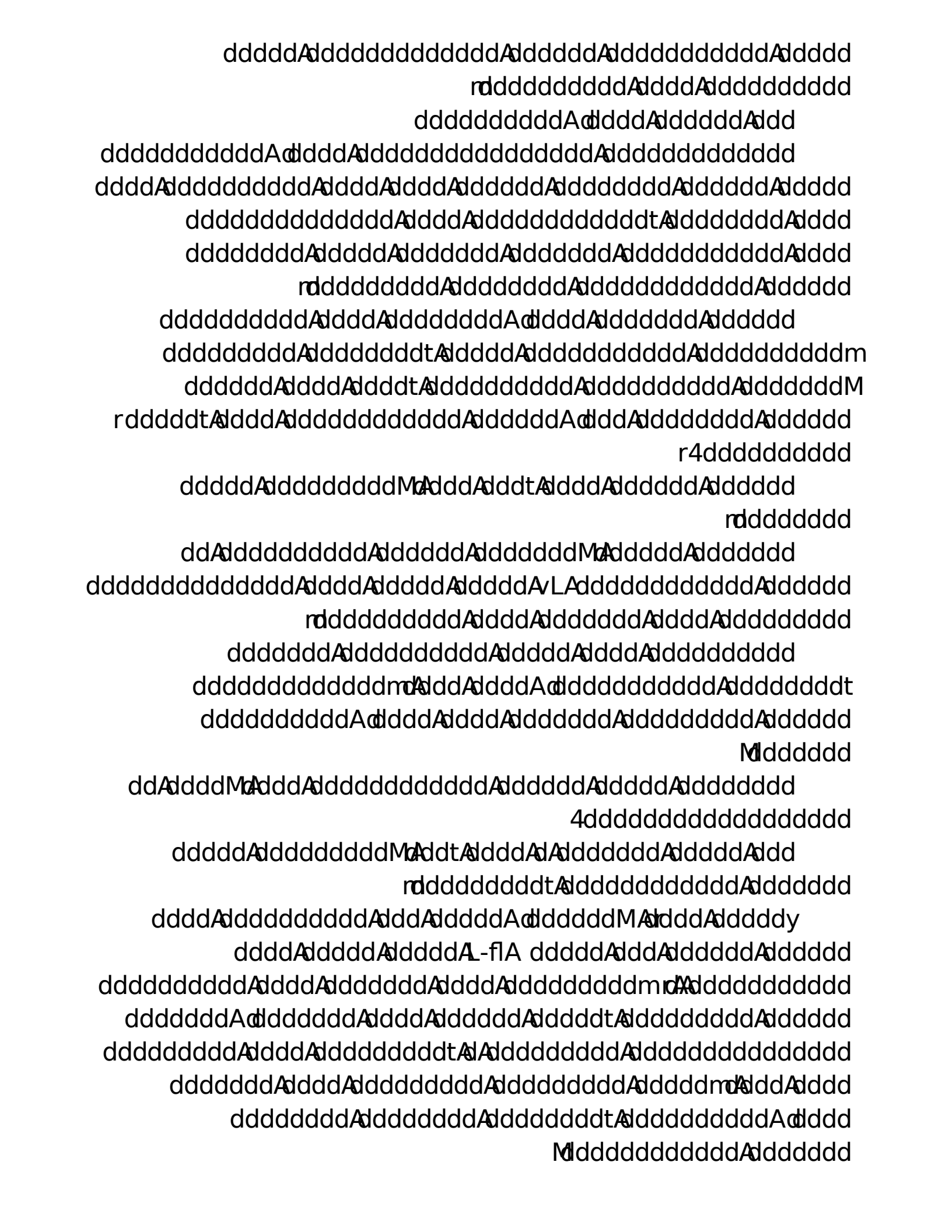

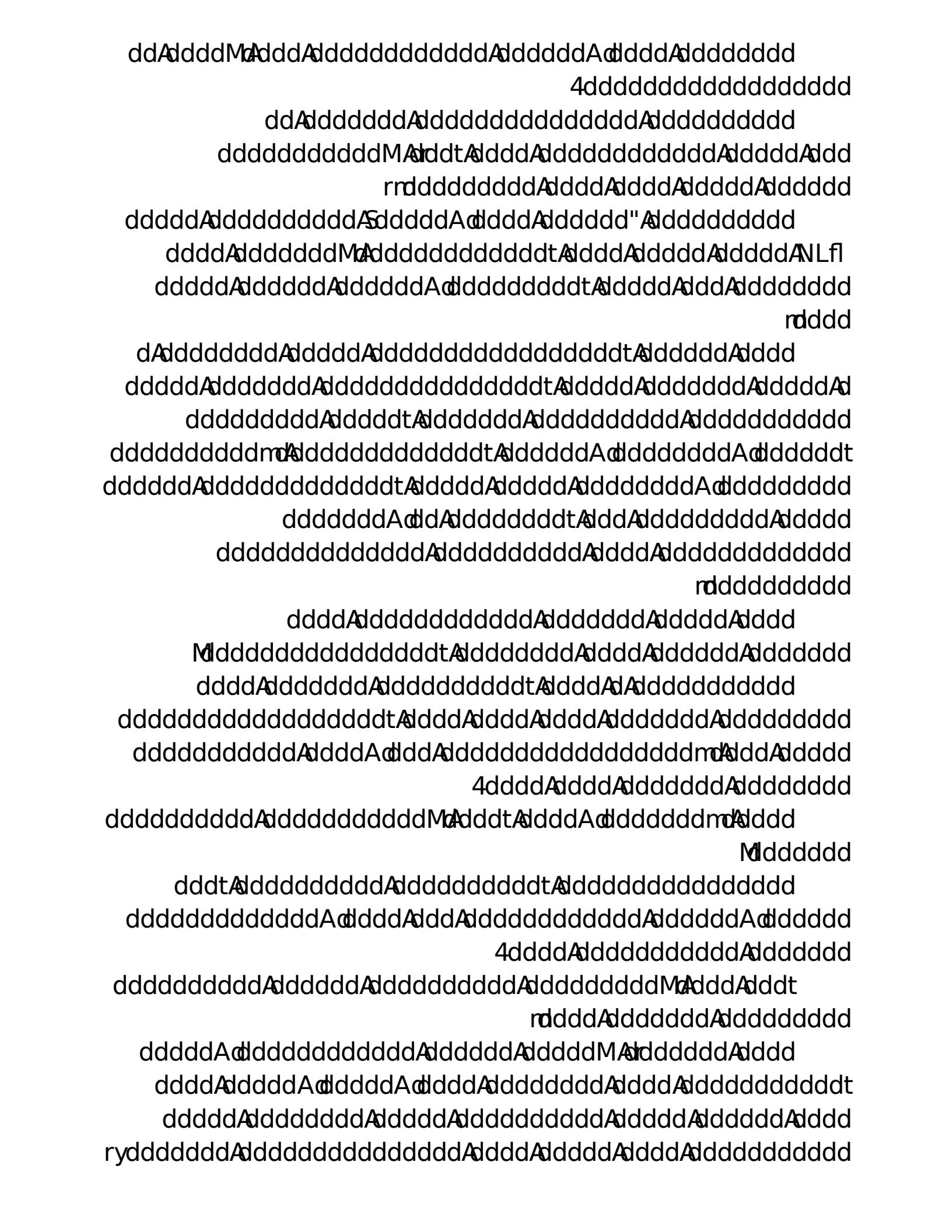
dAddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddddddtAddd
ddddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddddAddddddddddAddddAddddAddddtAddddAddddAddddAddt
ddddAddddAddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddd
ddddddddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddddd
ddddAddddddddddddAddddddddmdAddddAddddddddddddAddd
ddddddddddddAddddddddddddddddAddddddddddddddAddd
ddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddd
ddddddddddddddddAddddAddddAddddddAddddddddddd
ddddddddddddAddddddddddtAddddddAddddddddd
mddddddddddddd
ddddddtAddddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddAddd
mddddddAddddddddddddddAddddddddddddddddd
ddddddddddddddddAddddddddddAddddddddAddddd
ddddddddddddAddddAddddAddddddddddddddd
ddddddddddddAddddAddddtAddddtAddtAddddddddd
ddddAddddddddddAddddddAddddAddddddddAddddAd
ddddddddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddd
mddddddddddddd
ddddddddddAddddddddAddddddAddddddddddtAddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddAdddddddt
ddddAdddAddddddddAddddddddddAoddddAddddddd
dddddddddddddAdddtAddddddtAdddddddddddAodddd
ddddddddddddAoddddAdddddAdddddddddddddAdddddAddddd
mdddddddddd
ddddAddddddddAdddddddddddddAodddddd
mdddddddddddddtAddddddAddddddddddAddddddd
dddddAddddddddddAddddddddAdddddddddddddd
mddddddddddAdddddddtAdddddtAddddAddddddd
ddddddAddddddddddAdddddAddddddddAddddddddddddd
mdddddddddAodddddd
dddddAoddddAdddAddddddddAdddddddddd
mdddddddddddAddddAoddddAddddddddddddddd
dddddddAdddAddddddAddddddtAdddddddddddt
dddddddddtAdddddddddAoddddAdddddAoddddAddddddd
mddddddddddAddddddddddddddddd
dddddAddddddddAodddddddAdddddddddd
ddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddAdddddddd
dddddddddddddddAddddddAddddddddAdddddAdddddAddddddt
ddddAdddddAddddddddAddddddddddAdddddAddddddddtAdddddd
ddddddAddddAddddddddddAddddddddddddAdddddd
dddddddddddddtAdddddddAddddddddddddAddddddddd
dddddddddddAoddddAddddddddddAddddddddddddddAodddd
ddddddddAdddddAdddddddddddddddAdddddddtAddddddd
ddddddAddddddddAoddddAddddddddtAdddddddAddddddAoddd
mddddddAdddddddddd
ddddddAoddddAdddAdddddddddddAddddddddAodddddddd
ddddAdddddAddddddAdddddddAoddAoddddAdddddAdddddd
mddd
ddddddtAdddddAdddddddddddddAddddAodddAddddddddd
mdddddddAdddddddddd
ddddAdddddddddd
ddddAddddddddAddddddddddddd
dddddAddddAddddddddddAddddddddddddd
mddddddddddddddAodddddAdddd

ddddddddddAddddd
dddddAdddddAdddAddddd
ddddddddAddddAdddddddAdddddddddAddddAdddd
dddddAddddddddAdddddddd
dddddAddddAdddddddddddddd
dddddAdddddAddddddAdddddddddddddddd
mddddAddddddddAddddddAddddAddddAdddddddd
dddddAdddddAddddd
dddddAdddddAdddddddddAddd
ddddddAddddAdddAddddddddddAdddddddAddddddddd
ddddAddddAddddddddd
dddddAddddddddddddAddddddddAdddddAddddd
ddddAdddddAdddddAddddddddAddddAddddddddd
dddddAdddddddAddddddAddddddddAdddddddddddAddddd
mdddd
mddddddddAdddddAddddddddddddAddddddddddAddddd
ddddAdddddddddAddddddddddAddddddddddddddd
mdddddddddddd
dddddAddddddddddddAdddddddddAddddddddd
mddddddddAdddddddd
ddddAdddddddAdddddddAdddd
dddddAddddAddddddddddAdddddd
dddddAdddAddddAddddddddAdddddddddddddddd
dddddddAdddddddddddAdddddAddddAddddddddddd
mdddddddAdddddddddAdddddddddAddddddAdddddddddd
ddddAddddAdddddddddddAdddddAddddddddddddddd
mdddddddddd
dddddAddddAdddddAddddddddddddd
dddddddAddddAddddddddAdddddAddddddddddAddddddddddd
mddddd
ddddddAdddddd
dddddAddddddddAdddddddddddAddddAddddddddd
mddddddddd
dddddAdddddAdddddddAdddd
dAddddddddddddAddddAddddddd

dAddddddddtAdddAddddAdddAddddddAddddAddddd

ddddddddddAddddddddtAdddAddddddddddddddAddd

ddddddAddddddddddtAdddAddddAddddAddddddAddddAddddd

ddddddddddAddddAddddddddddddAddddAddddAddddddddd

ddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddAddddddd

mddddAddddddddddddAddddddddAddAddddddddddAddddd

ddddddddddddAddddddAddddddddd

ddddddddAddddddddddtAddddddAddddddddAddddAddddddd

ddddddddAddddddddddAddddddmdAdddtAddtAddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddddddddddtAddd

ddddddddddAddddAddddddddddAddddddddAddd

ddddddddddddddmdAddddddddddddAddddddddddddd

ddddddddAddddddddddddddddAddddAdAddddddAddddd

mddddddddAddddddddddddAddddddddddddd

ddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddd

ddddtAddddddddAddddddddAddddddAddddAddddddddAddd

ddddddddddAddddddddAddddAddddAddddtAddddAddd

ddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddddddAddddAd

ddddddddddAddddAddddddAddddddddAddddAddddddddddAddd

mddddddd

ddddAddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddAddd

dddAddddAddddddddddAddddddddddddddddtAddddddAddd

ddddddddddMAddddddddAddddddddddddddddtAddddddAddd

ddddddddddAddddAddddAddddddddddddAddddddddAddd

r4ddddddddd

ddddddddAddddAddddddddddAddddddAddddddddAddddddd

mddddddddddAddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddddddddd

ddddddddddddddddddddddtAddddAddddddAddddddddAddddddd

mddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddd

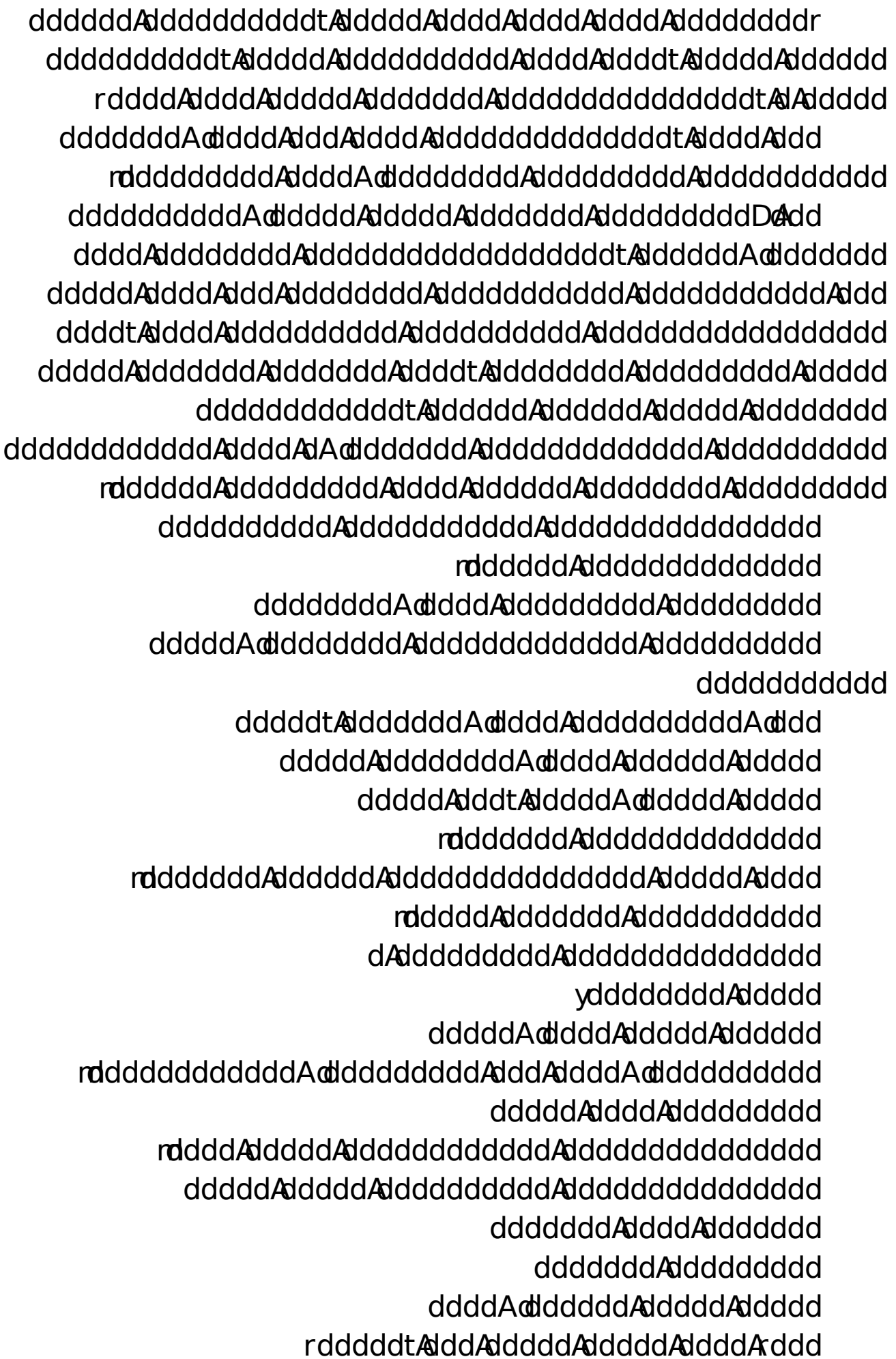
ddddddddAddddddddAddddddddAddddddd

ddddddddddddddddddddtAddddAddddddddAddddddddAddddddd

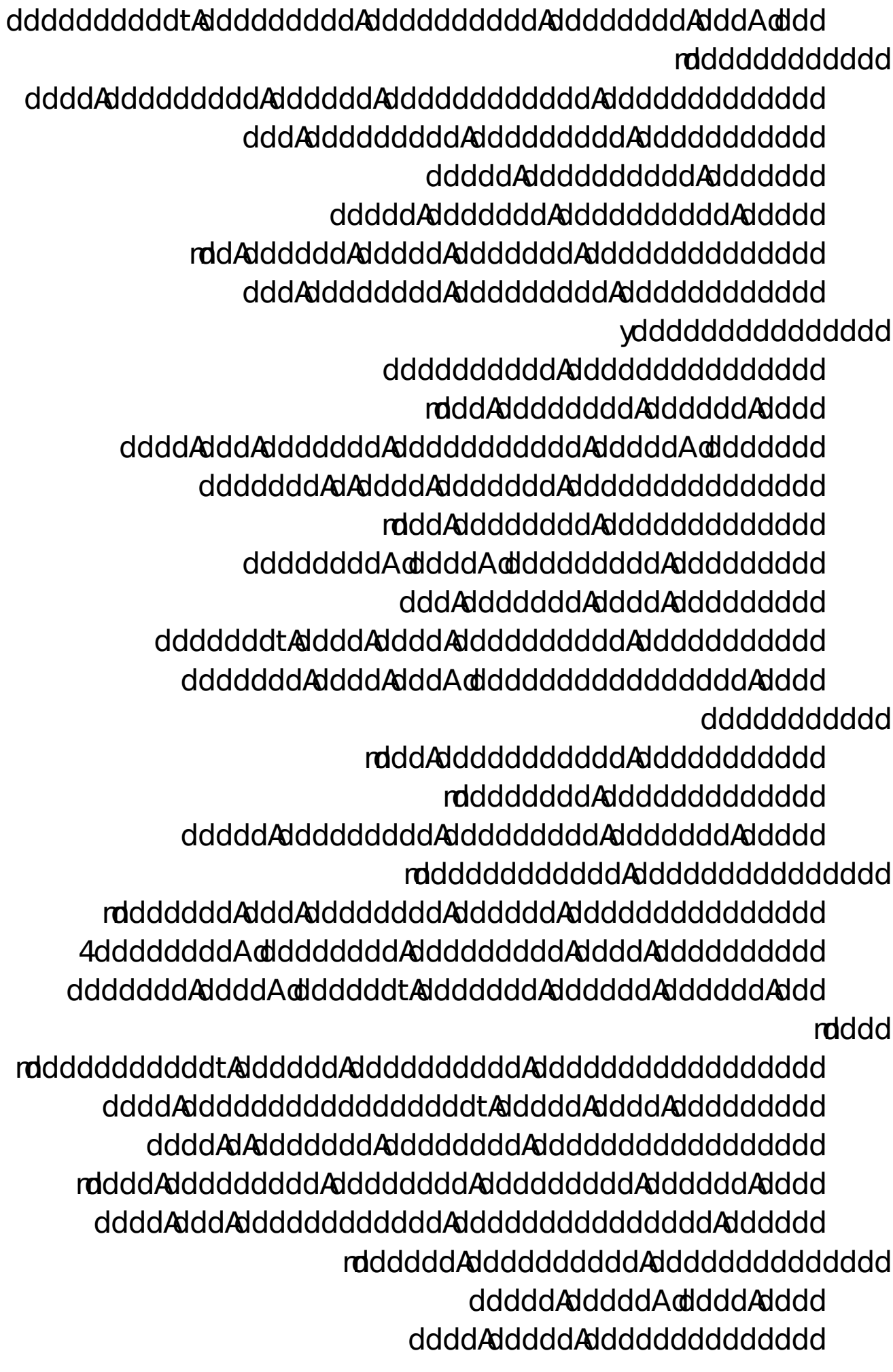
ddddddddddddddddmdAddddddMAddddAddddddAddddddddddddd

4ddddddAddddddAddddddddddddddd

ddddAddddddddddddAddddAddddAdddAdddddAddddddd
ddddAddddddAdddddAddddddddtAddddddAdddddAdddd
dddddddAdddddddAdddddAddddddAddddddddddddddAdddd
ddddddddddtAddddAddddddAdddddAdddddddAdddddddAdddd
mddddAddddddAdddddddddd
ddddddAddddddddAddddAddddddddddAdddddddddd
ddddddddtAddddAdddddAddddddddAddddddddAdddd
ddddddddddddAddddddddddAddddddddddddddmdAddddddd
dddddAddddddddAddddddddddddAddddddddAdddddAddddddd
mddddddddAddddddd
ddddAdddddAddddtAdddddAdddAdddddddAdddddAddddddddd
ddddddddddAddddAdddddddAddddtAddddAddddddddAdddddddd
dddddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddddAddddddd
dddddAddddddddddddddmdAddddddddAddddddddAddddddM
dddAddddddddddAddddddddAdddddAdddAddddddddddAddddd
mddddddd
ddddAdddddddddAdddddAddddAddddddAddddddddd
dddddddtAdddddAdddddddAddddddddddAddddddddddDAddd
dddddAddddAdddddAddddddddddAddddddtAddddddAddddddd
ddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddAddddAdddddddddd
ddddddddddAddddddddddddddddAddddddddddAddddddddAdddd
mddddAdddddddddddddAdddddddddddddddddd
ddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddddddddtAddddddddAddddddddAddddddd
ddddddddddddddddddddAddddddddddAddddAdddddddddddddt
dddddAddddAddddddddddddAddddddddddddtAdddddAddddddddAdddd
mdddddAdddddddddddddddddAdddddddAdddddd
dddddAdddddddddAddddddddddAdddddddAdddd
ddddddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddAddddd
ddddddddddAddddddAdddddddAddddddddddAddddtAdddddAddddddd
ddAddddAddddddddddddAddddAddddddddddAdddddddddddddddd
dddddAdAddddddddddddddAddddddddddAdddddAdddddddddd
MddddAddddddddAdddddAdddddd

mddddddAddddddAddd
ddddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddd
ddddddddddddddd
mddddddAddddAddddAddddd
mddddddddddAddddddAddddddAddddAddddddddddddd
ddddAddddddddAddddddddAddddddAddddddddddddAddddddd
mddddddd
ddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddd
dddddAddddddAddddddddddAddddddddAddddddddd
ddddddddAddddddddddddddddddddddddd
---
mddddddddAddddddddddddddddAddddAddddd
ddddddAddddddddd
mddddAddddddAddddddddddddddddddddddddddd
mddddddddAddddddddddddAddddddddddAddddAddddd
ddddddddAddddddddAddddddddddddddddddAddddd
4ddddddddd
ddddAddddddAddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddAddddd
mddddddddddddd
ddddddAddddddAddddddddd
dddAddddddAddddddddddddAddddddddddddddddd
dddAddddAddddddddddddAddddddddddddddddd
ddddddddddddtAddddAddddddAddddddAddddddddd
mddddddAddddAddddddddddd
ddddddddtAddddddAddddddddddAddddddddddd
ddddddAddddddddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddd
mddddAddddddddddd
mddddddAddddddddddAddddddAddddddddd
mddddddAddddddddddAddddddAddddddAddddd
ddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddAddddddAddddddddddddddd
dddAddddAddddddAddddddAddddddAddddddddddddddddd

mddddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddd

ddddddAdAddddddd

mddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddd

ddddddAddddddAddddddAddddAddddddd

dddAddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddddd

ddddddddddAddddddd

dddAddddAddddddddd

dddAddddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddd

mddddddddddd

ddddddAddddddddd

ddddddAddddddAddddAddddddAddddddd

dddddAddddddddAddddddddddAddddddddd

dAddddddddddAddddddddd

ddddAddddddAddddddAddddddddd

ddddddAddddddd

ddddAddddddddddddddAddddddddddddAddddddAddddd

ddddddddddAddddddd

ddddAddddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddAddddd

mddddddddAddddddd

ddddAddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddd

mddddddAddddddddddddddAddddddddAddddddd

ddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddtAdd

ddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddddd

mddddddddddddd

ddddAddddddddAddddddddddddAddddddAddddAddddddd

mddddddddddddddAddddddddAddddddddd

ddddddddAddddddAddddddAddddAddddddAddddddddddddAddd

ddddddddddddtAddddddAddddddddAddddddAddddddddAdddd

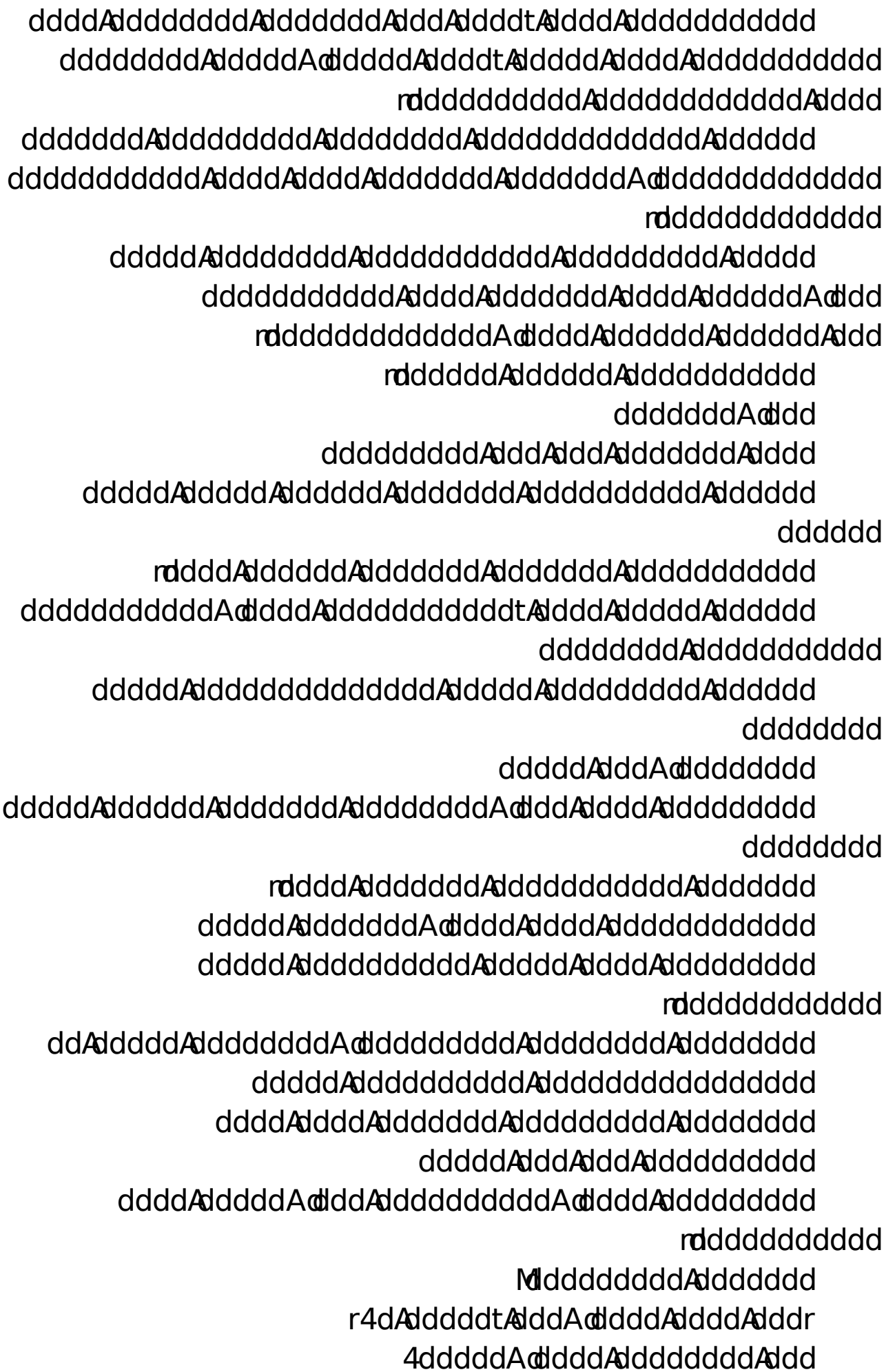
mddddddddddddd

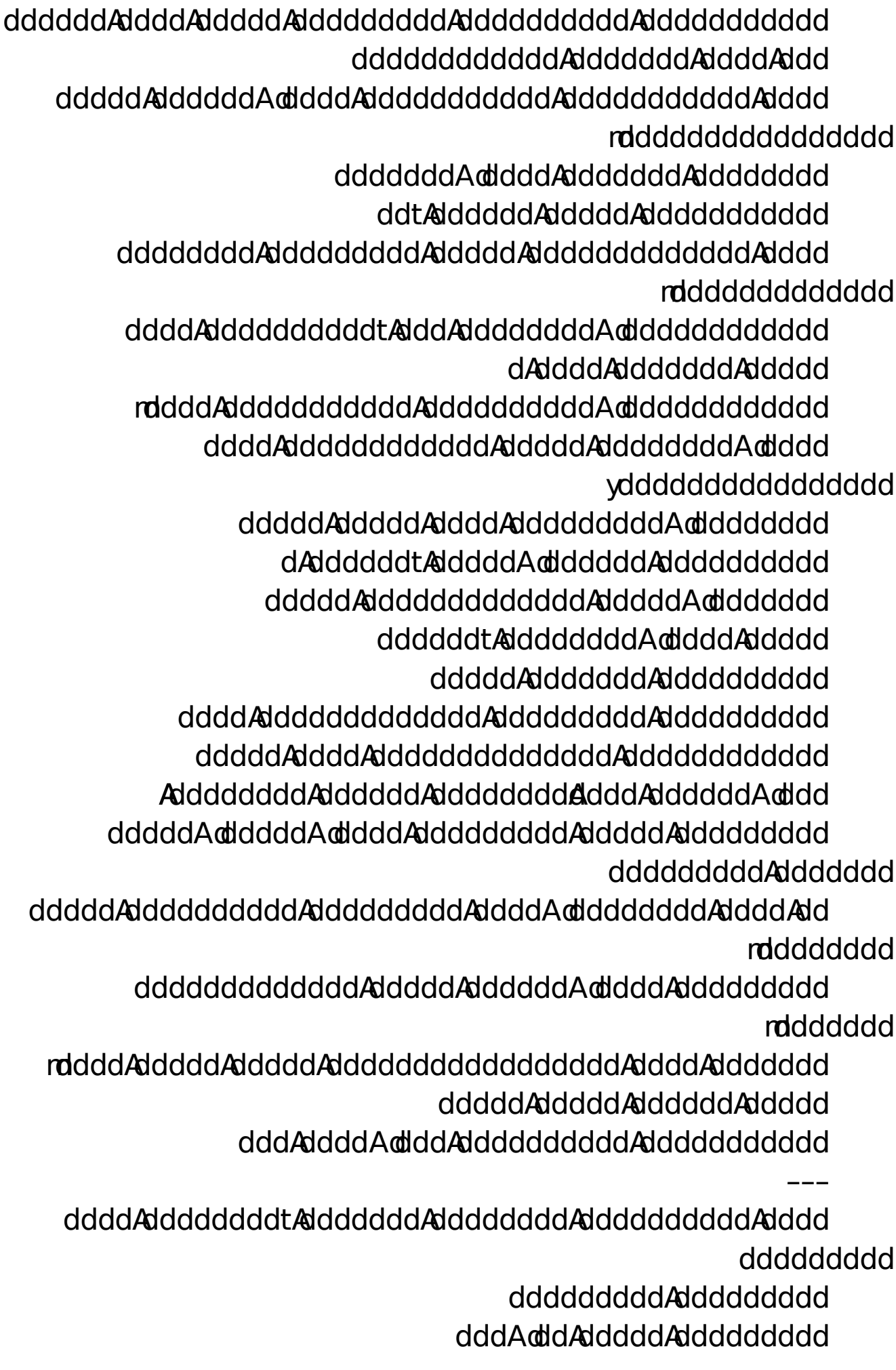
ddddAddddddAddddddddddddAddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddAddddddAddddddAddddddddddt

ddddddAddddddddddtAddddddAddddddAddddddAddddddAddddddddd

mddddddd

dddddAddddAddddAddddddddddAddddddddd
dddddAddddddAddddddAddddddddddddddd
mddddAddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddd
ddddAddddddAddddddddAddddddddddd
dddddAddddddAddddddddddAddddddd
ddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddd
dddddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddAddddAddddddddddddddddd
mddddddddddddddAddddAddddddddd
dddddAddddddddddddAddddd
dAddddddddAddddd
ddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddd
mddddddddddddddAddddAddddddddd
ddddAddddddAddddddddddddddddddddddddd
mddddAddddddddddd
ddddAddddddAddddAddddddddddddddddd
yddddAddddAddddddddAddddddddddddddd
ddddddtAddddAddddddAddddddddddddAddddAddddddd
mddddAddddAddddAddd
ddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddd
yddddd
ddddAddddddddddAddddddddddddAddddddtAddddddAddd
mddddddddAddddddddddAddddd
ddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddddddddtAddddd
mddddAddddddddddddd
mddddddAddddddddddAddddAddddddd
dAddddAddddddAddddddd
ddddAddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddAddddddd
mddddddddddAddddAddAddddAddddddddddAddddddddddddd
ddddAddddddddAddddddddAddddddddtAddddAddddddAddddd
mddddddddddddAddddddddddd
ddddAddddddddddddddddddtAddddddAddddddddAddddddAddd
mddddddAddddddddddddAddddAddddddddddddddd
ddddddAddddddddddddAddddddAddddAddddAddddddddd
mddddddAddddddddAddddddAddddAddddAddddddddd
ddddddAddddddAddddddAddddddAddddddddd

dddddddtAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddd

ddddddddddd

ddddAddddddddddddddAddddddddAddddddAddddddAddddd

mddd

ddddddAddddddddddddAddddddddd

---

ddddAddddddddddAddddAddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddAddddddddd

ddddddAddddAddddAddddddAddddddddddAddddAddddddd

ddddddddd

ddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddd

ddddddAddddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddAddddddddd

dddAddddddddddAddddddddd

mddddAddddddddddAddddddddd

dddAddddddddddddAddddddddAddddd

ddddddddddAddddddddd

ddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddd

mddddddddddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddddddAddddddddd

ddddddddddddddddddddddd

4ddddddAddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddd

ddddddAddddddddAddddddddAddddddAddddAddddddddd

mddddddddd

ddddddAddddAddddddddddddAddddddddd

ddddddAddddAddddddddddddddAddddddAddddd

ddddddddd

ddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddd

mddddddAddddddddAddddddddddd

ddddddddAddddddddddddddddddddd

ddddddAddddddddddddddddddddddd

dddddAddddddddddddddddddddddddm

dAddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddddm
ddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddA
ddddddddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddt
ddddAddddAddddddddddAddAddddAddddddddddddA
ddddddddddddAddddddddddddmdAddddAddddddddddtA
ddddddtAddddtAddddddtAddddtAddddddddtAddddddAddddA
ddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddmA
ddddddddddtAddddddAddddddAddddddAddddddAddddddddA
ddddddddddddm

ddddddAddddAddddddAddddAddddtAddddddddAddddddddddddA
ddddddddAddddddddddddmdAddddddddAddddddA
ddddddddddddddtAddddAddddddAddddddAddddAddddAddddA
ddddddddddddAAddddddddAddddddAddddAddddddddAddddddddA
ddddddddAddddddAddddAddddddddddtAddddAddddddddAddddA
ddddddAddddddddddddAddddddddAddm

ddddddddtAddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddd
dddAddddddddAddddddddddddddMdAddddAddddAddddddddA
ddddddAddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddddtAddddddddA
ddddddAddddddddddAddddddddddAddddddtAddddddddAddddddA
ddddddddAddddddAddddAddddddAddddddddddddddtAddddA
ddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddA
ddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddAddddddA
ddddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddtAddddA
ddddddddddddddddAddddAddddddddddddddddddddm

ddddddddtAddddddddAddddddddAddddddAddddddddddddA
ddddddddddddtAddddddddAddddAddddddddAddddAddddddAddddA
ddddAddddAddddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddA
ddddddddddddAddddddddddddAddddAddddddAddddddA
ddddddddddAddddddddddddddmdAddddAddddddddddAddddddddA
ddddddddddddAddddAddddAddddddAddddAddddddAddddddAA
ddddddAddddddddddddAddddAddddAddddddAddddddddddAAddddA
ddddddddAddddddddddddmdAddddddddtAddddAddddddAddddA

ddddddddAddddddddddAddddAdddddddddddddAddddAdddddA
ddddddddddtAdddddAdddddAddddddddAdddddddAdddddddA
dddddddddAddddddddddAdddddddddddAdddddddddddddA
ddddAddddAdddddddddddddddm

dddAddddAddddAddddddAddddddAdddddddAddddA
dddddddddmdAdddddddddtAddddAddddddddAddddAddddddddddm
ddddAdAdddddAodddAdddddddddtAdddddddAddddddddA
ddddddddddddddAddddddddddddddddmdAdddAdddddddddA
dddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddAdddddA
ddddddddAddddddddddAddddddddddAdddddm

dddAddddAddddddAdddAddddddddAdddddddAddddddddddA
dddddddddddAdddddddAdddddddAddddAddddddA
dddddddddddddAdddddddAddddddddddAddddddddtAdddA
ddddddddAdddddAdddddAddddddddddddddAodddddddddddddd
ddddAdddddAoddddAdddddAddddddddAddddddddddtAdddddAdddd
ddddddAddddddddddAdddddAoddddddtAddddAdAdddddAoddddA
dddddddddAddddddddddAoddddAddddddddddAdddddA
ddddddddddddAdddddddddAoddddAddddddAddddddddA
ddddddddAdddddddddddAddddddddddddddtAddddddAddddddA
dddddddddAddddddddAddddddddAdddddddAdddddddddddddA
dddddddddddAddddddddddm

ddddAdddddAdddddddAddddddAdddddAddddddAddddddAddddA
dddAdddddddddddAddddddddddddddddddmdAddAddddtAdddddAddddA
ddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddtAdddddddAdddA
dddddddAddddddAoddddAddddddAddddAdddddddAddddddddddA
ddddddddddddAddAdddddddddddAddddddddddm
ddddAddddddddddAdddddddddddddAdddAdddddddddddd4

AAAAAAAAuAAAs

AAAAAAAuAAAAAAAuAAAAA

AAAAAbAAAAAAuAAAAAAAuAAAAA

ddddddAddddddddtAddddAddddddddAddddddddAddddA
ddddddddddddAddddddAddddAddddddddddddddddddA
ddddddddddddddddtAddddAddddddAddddddAddddddddA
ddddddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddddA
ddddAddddddddddddddm

dAddddddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddA
ddddddddddddAddddddAddddAddddddddddddddddddAddddAddddA
ddddddddAddddddddAddddddddddddddAddddddtAddddddddddAddddd
ddddddddddddAddddddtAddddddddddddddtAddddddAddddddddAddddddA
ddddddddddddddddm

dddAddddddddddAddddddddddAddddddddddddddddddAddddA
ddddddddAddddAddddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddA
ddddddddddddddddtAddddddAddddddddAddddddddddddA
ddddddddddtAddddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddm

ddddddddddAddddddtAddddAddddddddddddAddddddddA
ddddddddddAddddddAddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddAddddA
ddddddddddAddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddtAddddAddddA
dddAddddddddddddddAddddAddddddddAddddtAddddAddddddddddAddddd
ddddAddddddddddddAddddddddddddddddddddAddddAddddddddA
ddddddddddm

ddddddddddtAddddAddddddAddddddddddAddddddddA
ddddddddddddddddAddddAddddddddMAddrAddddddddtAddddddddtA
ddddddddddddddddddAddddddAddddddddddddddAddddddddddddtA
ddddddAddddddddddAddddddddddddAddddAddddAddddddddddddddA
ddddddddAddddAddddddddddddddddAddddddddAddddddddddddddA
ddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddrm

ddddAddddAddddddddddddddddAddddddAddddddtAddddA
ddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddtAddddddAddddA
ddddddddddddAddddAddddddddddddMAddrddddtAddddddddyAddddddAddddA
ddddddddAddddddddddddddtAddddddAddddddddAddddddddAddddA
ddddddddddAddddddrAddddddAddddddddAddddddddAddddddAddddA
ddddddddddddddAddddddddddddddddddm

ddddddAddddddddddAddddddAddddddddtAddddddddAddd
ddddddAddddddddddddAddddAddddddAddddddddddddA
ddddddAddddAddddAddddddddddddAddddAddddddAddddAddddA
ddddddAddddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddA
ddddAddddddAddddddddddAddddddddddm

ddddAddddAddddddddddAddddAddddddAddddAddddAddddAddddddA
ddddddddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddtAddA
ddddddddddAddddddddddddddAddddAddddAddddddAddddA
ddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddAddddddddddtA
rdAddddddtAddddAddddddAddddyAddddAddddAdAddddddddA
ddddddddddAddddAddddddddAddddddddAdAddddddAddddddddddA
ddddddddddddtAddddddAddddAddddddddddAddddddddddtAddddA
ddddAddddAddddddddAddddddddddddtAdAddddddddddddAdddA
ddddddr

dddAddddddddddAddddAddddddAddddddddA
ddddddddddddddddAddddddddddAddddtAddddddAddddddddddddA
ddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddtAddddddddddddAddddd
ddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddddddA
ddddddddddAddddddddddddddddddddAdddAddddddddddA
ddddddddddmdAddAddddtAddddAddddddddddAddddddddddddddA
ddddtAddddddAddddtAddddddddAddddddAddddddddddddddddA
ddddddddmdAddddAddddAddddddddAddddAddddAddddddAddddAddddddA
ddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddddddddm

dAddddddddddtAddddddAddddAddddddddAddddddddddddddA
ddddddAddddAddddddtAddddAddddAddddAddddddddddAddddddddA
ddddddddddddMAddddAddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddA
ddddtAddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddA
ddddddddddAddddddddddddddddddAddddAddddddddddddddddd4r

ddddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddddAddddddddA
ddddddddddddddddddddddddAddddddddddtAddddddddAddddA
ddddddAddddddddAddddddddddAddddddddMAddddAddddddddA
ddddddddtAddddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddAddddA
ddddAddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddr

dddAddddddddAddddddAddddAdddddddddddddddAddddddd ddddddAdddddddAddddAdddddAddddAddddddAdddAdddddddddA dddddddAdddddddAdddddAddddddddddAddddtAddddAddddddddA ddddddddAddddddAddddAddddddAddddddddddtAddddAdddddA rdddAdddrAddddddddAddddddddAddddAddddAddddAddddtAdddddd ddddddAddddddAddddAddddddAddddddddddddm

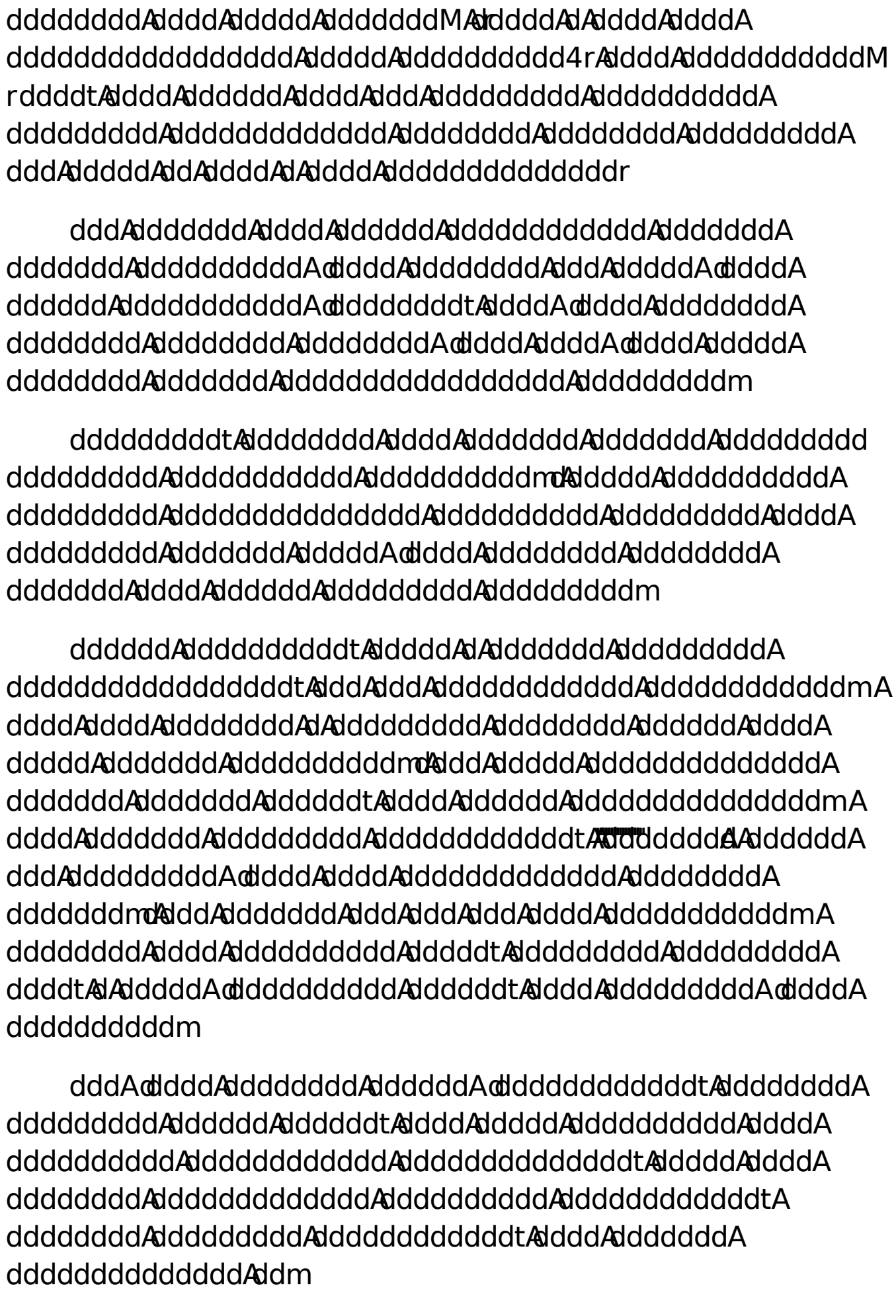
ddddddAddddAddddddAddddtAddddddddAddddddA ddddddddddddAddddAddddAddddddddddAdddddddddAddddA ddddddddAddddddddAddddddddAdddAddddddddtAddddddAddddtA dddddddddAdddddddddAddddddddAddddddddddm

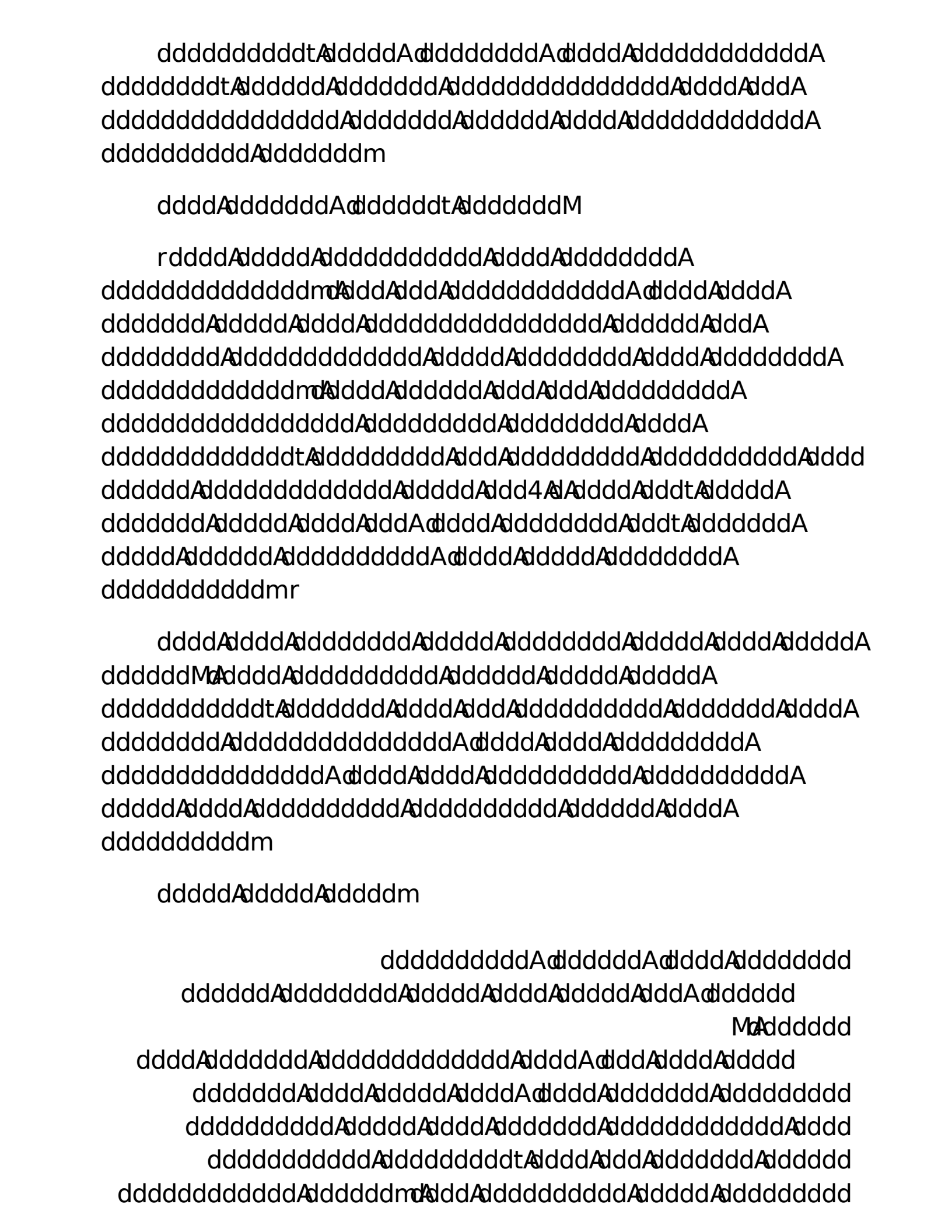
ddddddtArddddddddAddddAdddddddAddddddddAddddAddddA ddddddddddddAddddAddddddddddAdddddddddddd4rAddddA dddddddm

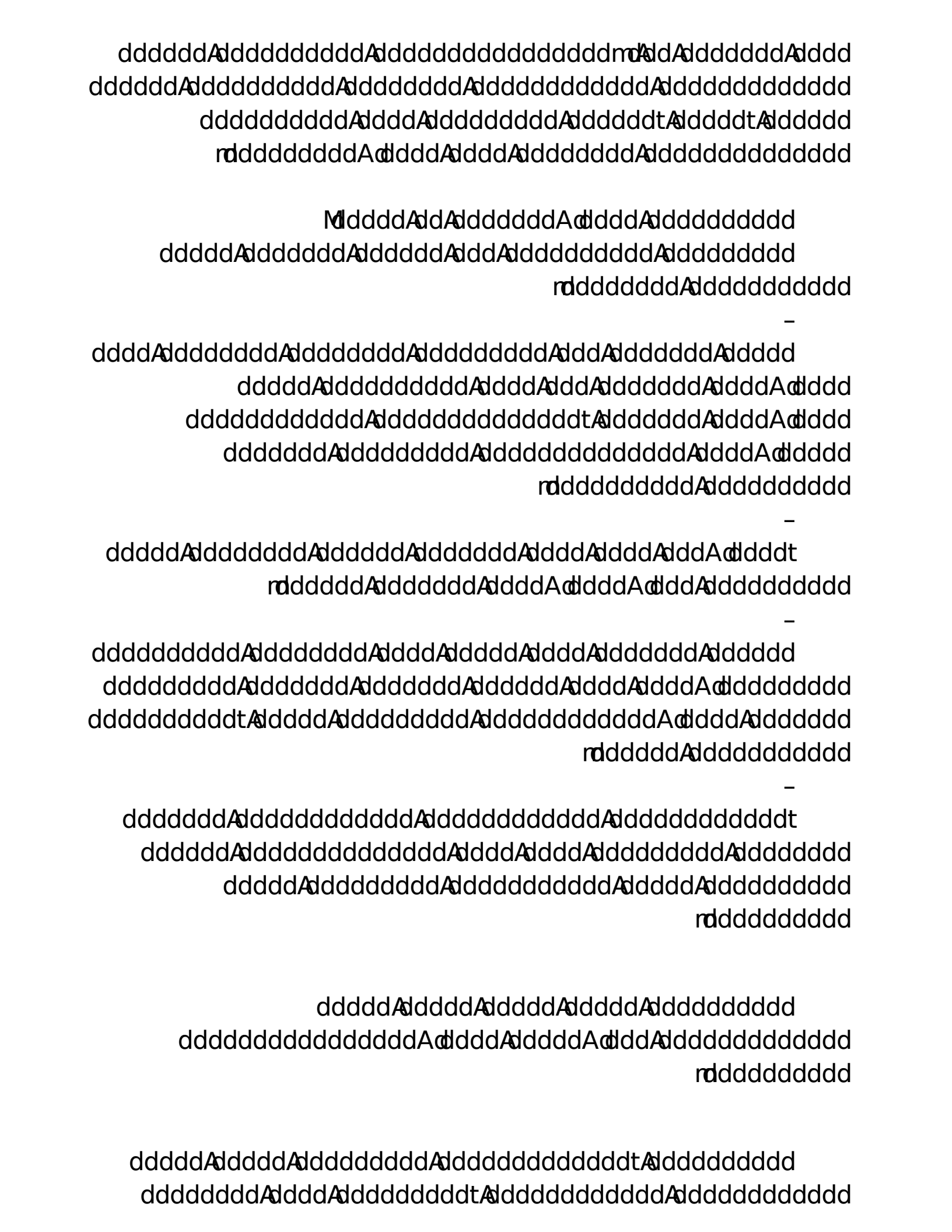
ddddAdddddAddddddddAddddddddddtAddddddddddAddddddA ddddddAddddddddddAddddddddAdddddddddtAddddAdddddddddA ddddddddddddddddddAddddAddAddddAddddddddddddAdddddA ddddddddddddddddAdAddddddddddAdddddddddddddAddddddddA ddddtAddddddddAddddddddAdddAddddddddddAddddddAddddddddA ddddddddddAddddAdddddddddddm

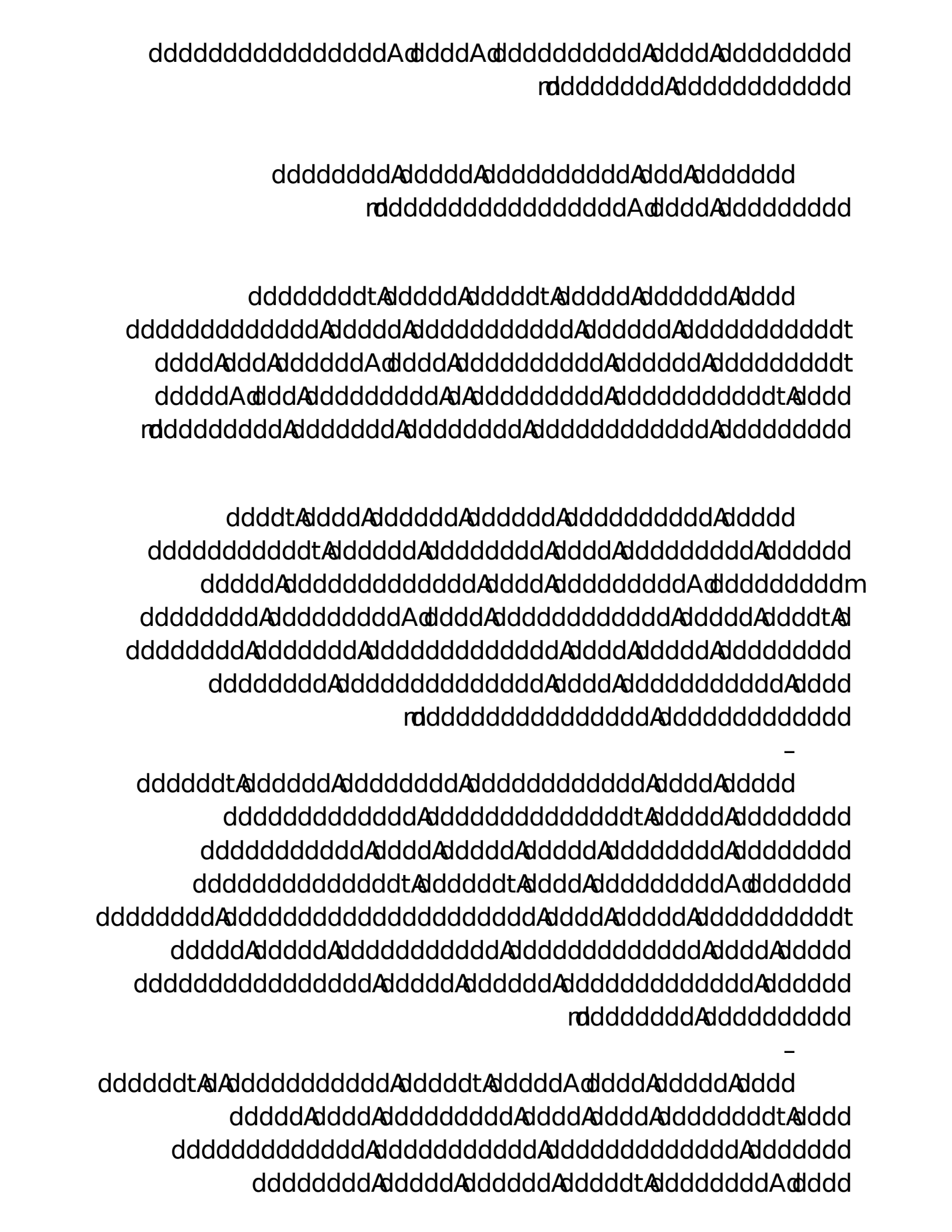
ddddddddddddtAddddAdddddAddddddddddAddddAddddddddddA dddddddddAddddddddddddddAdddddAdddddddAddddddddddddAdddA ddddAddddddddAdddAdddddddddAddddAdddddddAddddddddA ddddddddddAddddddAddddddddddddddddddtAddddAddddddtAdddA dddddddAddddddddAddddddddddtAddddddddAddddAddddddddA dddddddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddtAddddA ddddAddddddddAddddddddAdddddtAddddddAdddddddddddAdddddA dddddddddddm

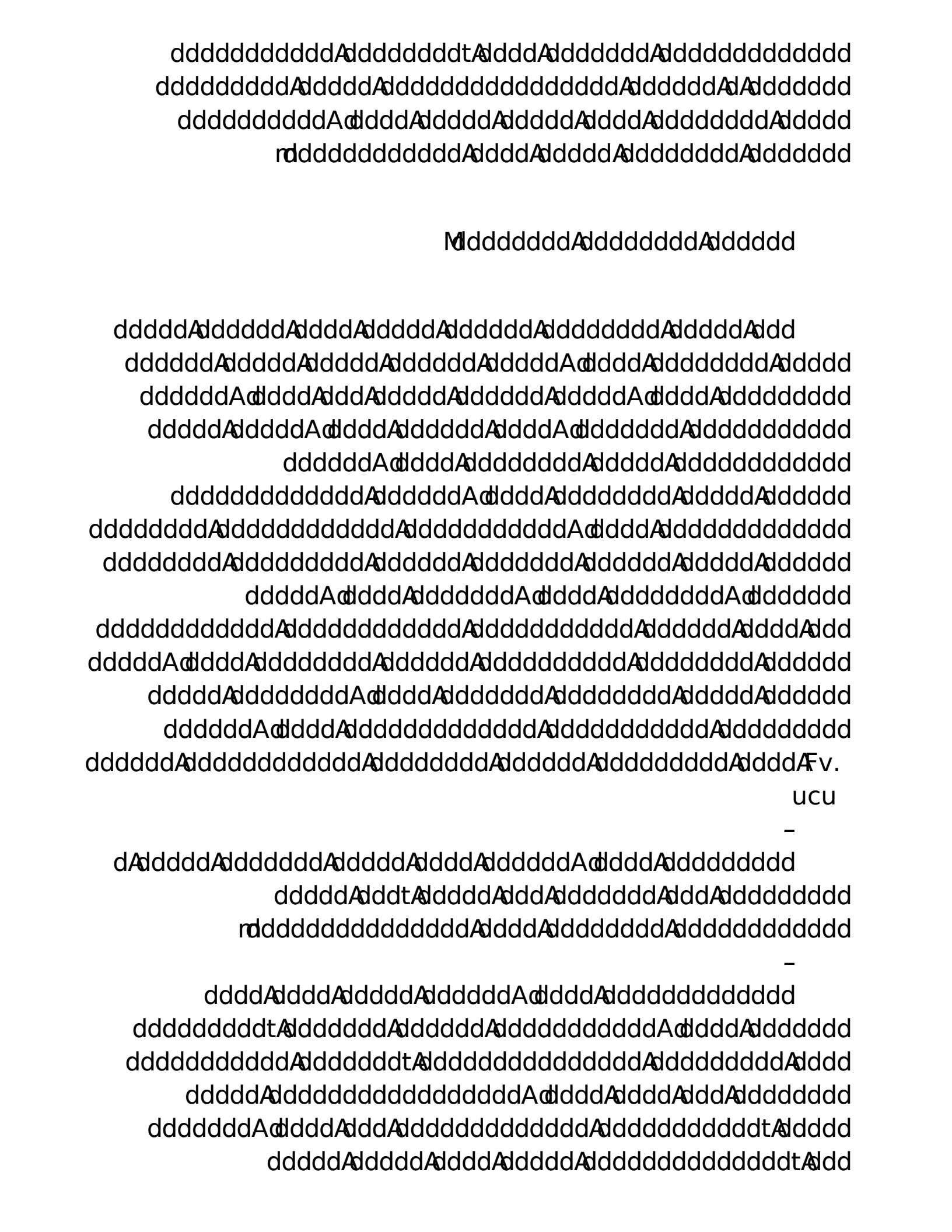
ddddAdddddddddAddddddddAddddAddddddAdddddAdddddddddddA ddddddddtAddddddddddAddddAddddddddAdddddddddddddddAddddddA ddddddAdddddAddddddddddddAddddddddddddddddddAddddddddd ddddAddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddddddmAddddAddddd dddAddddddAddddAdddddddddddddddtAddddAdddddddAdddddddA

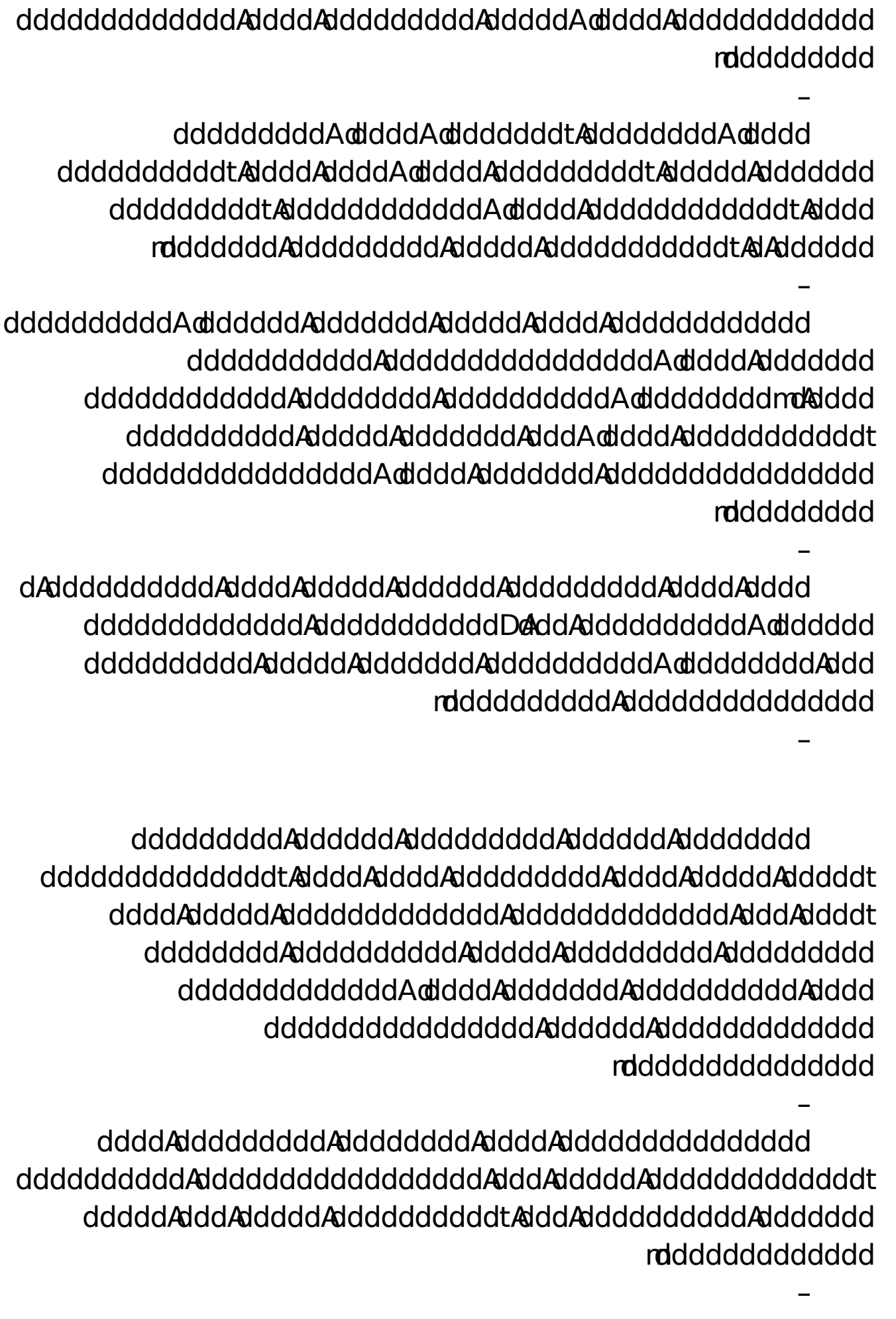

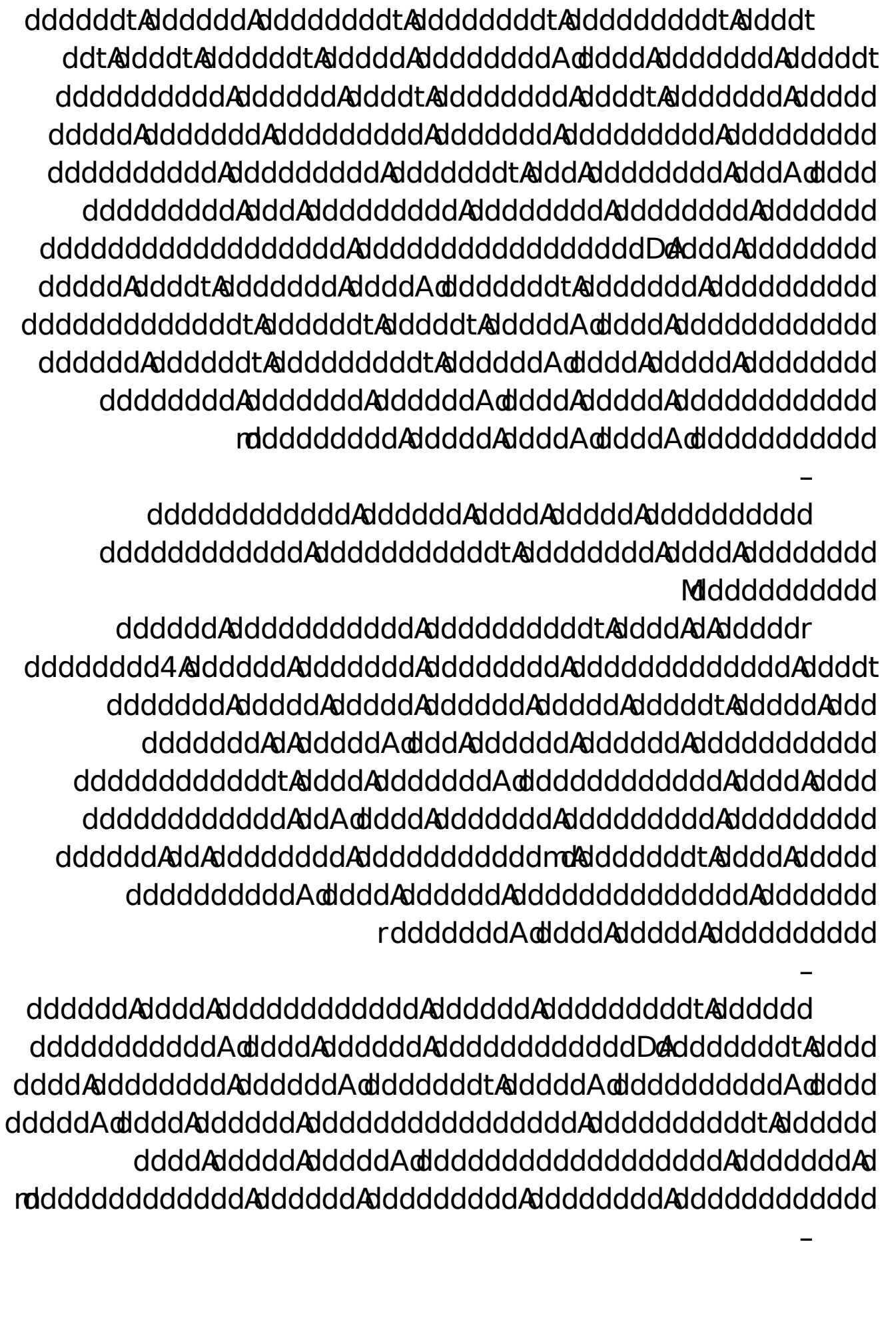

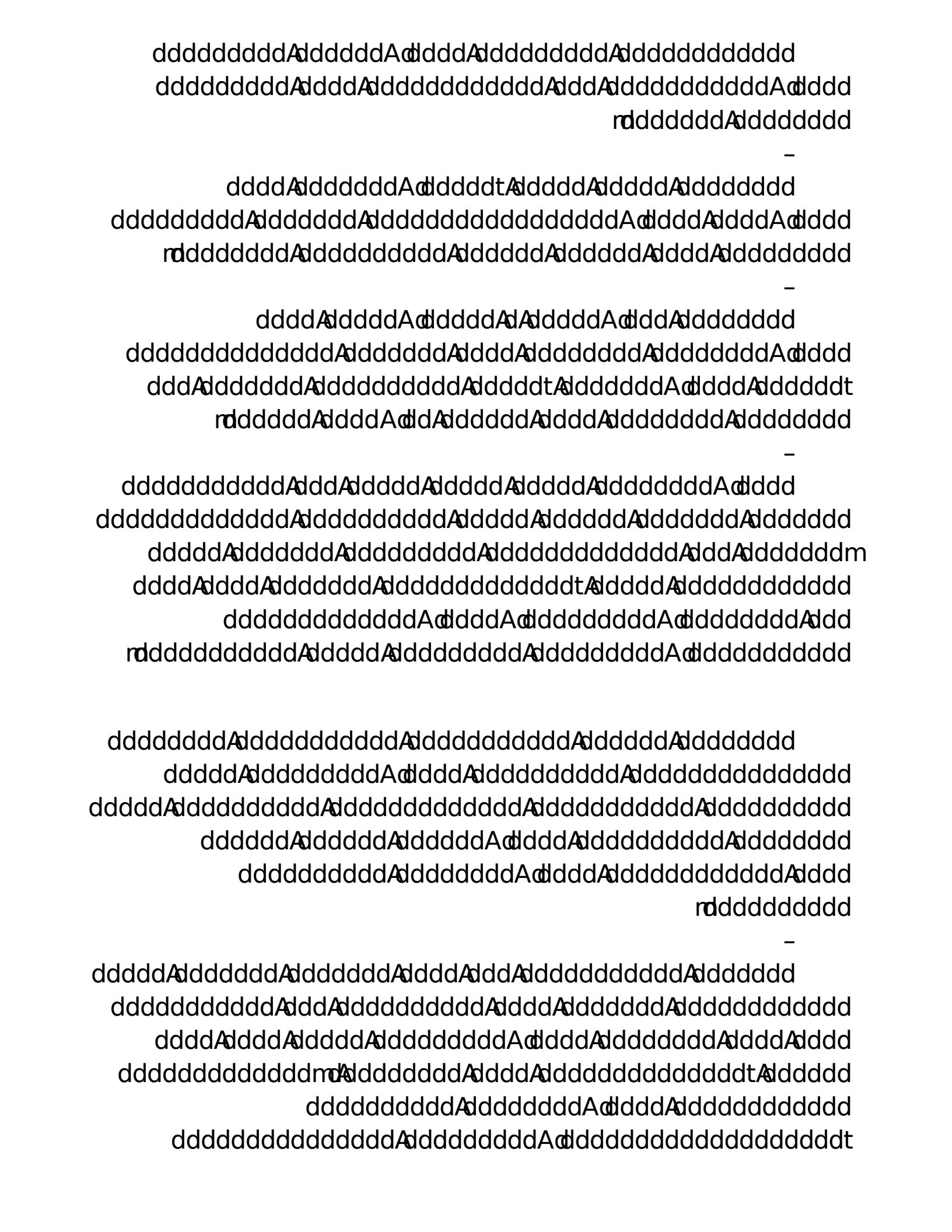

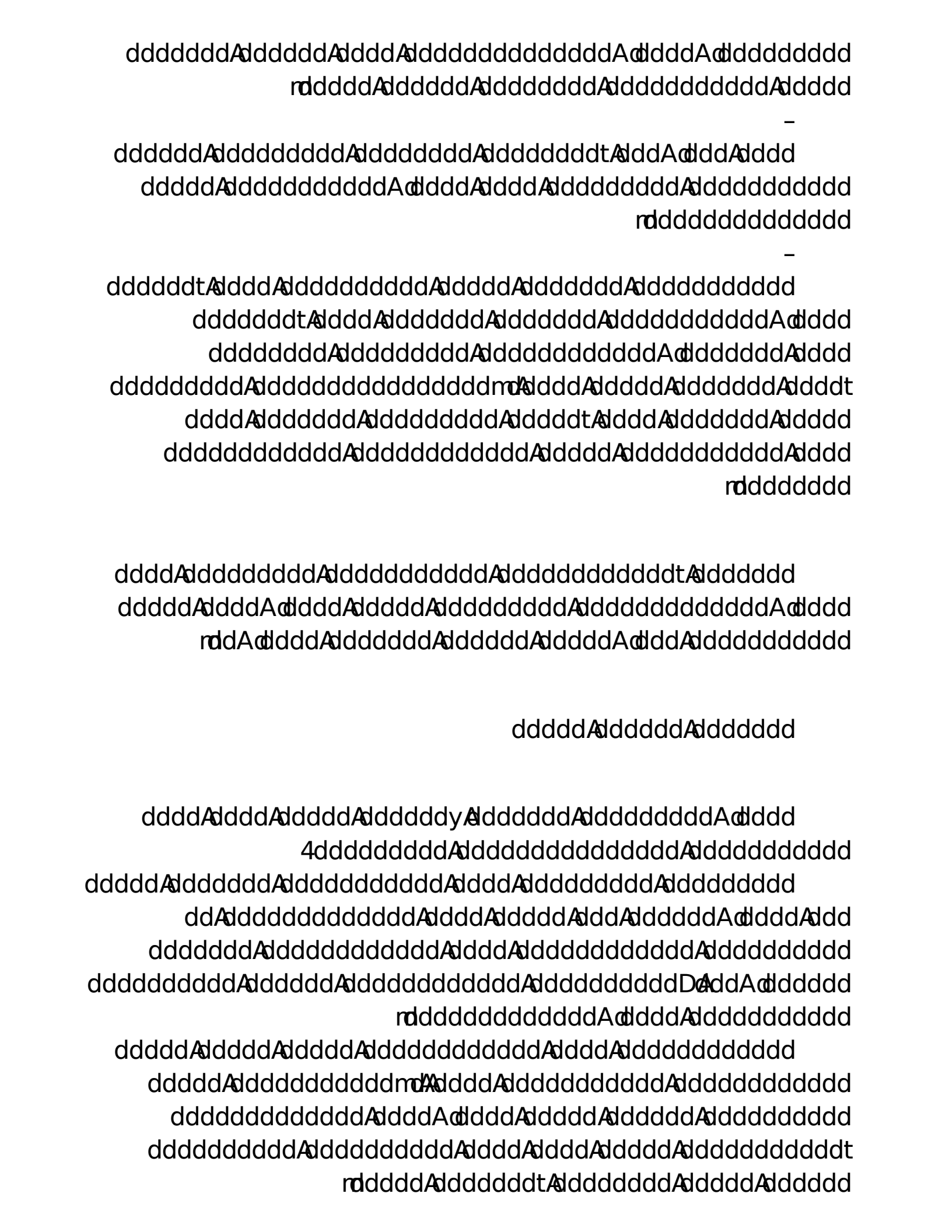

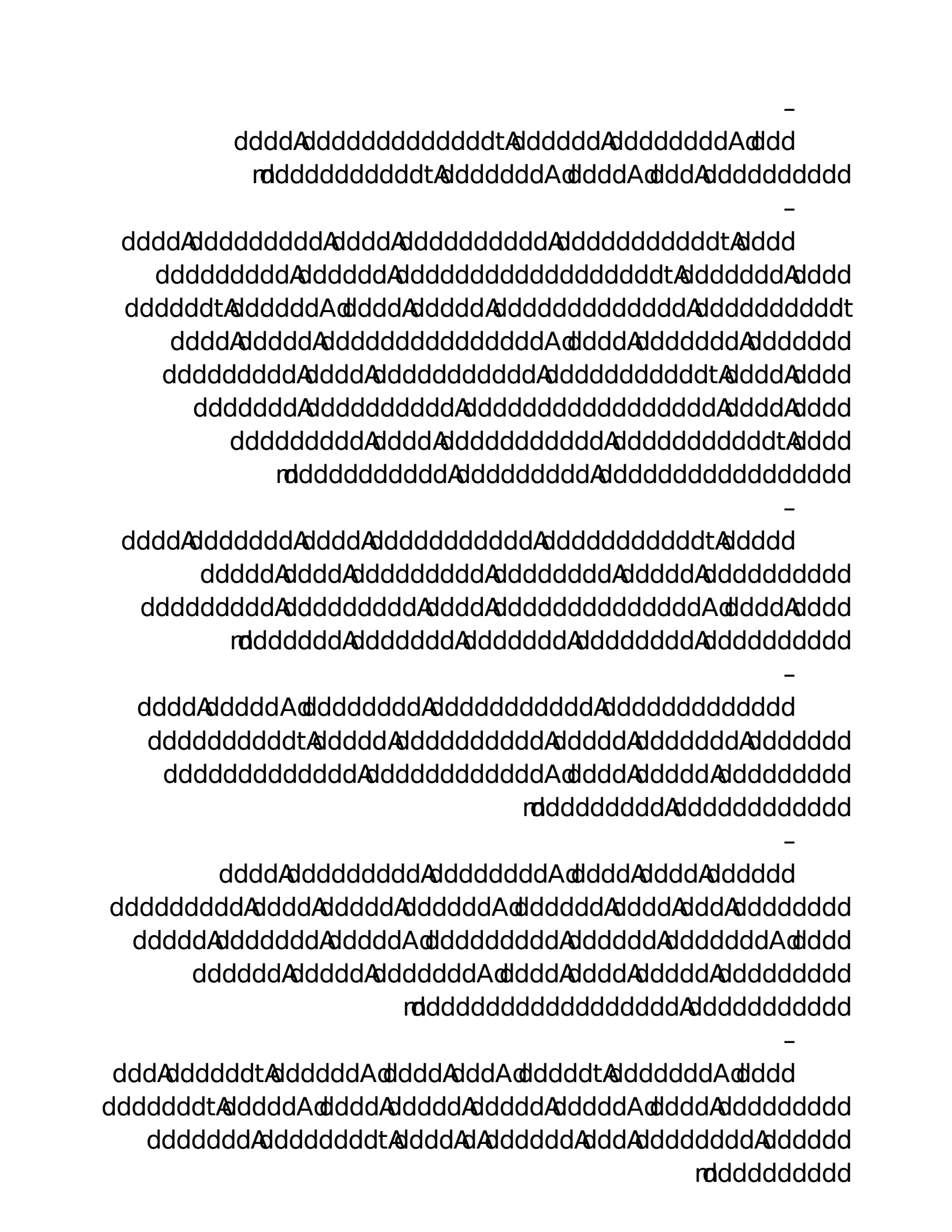

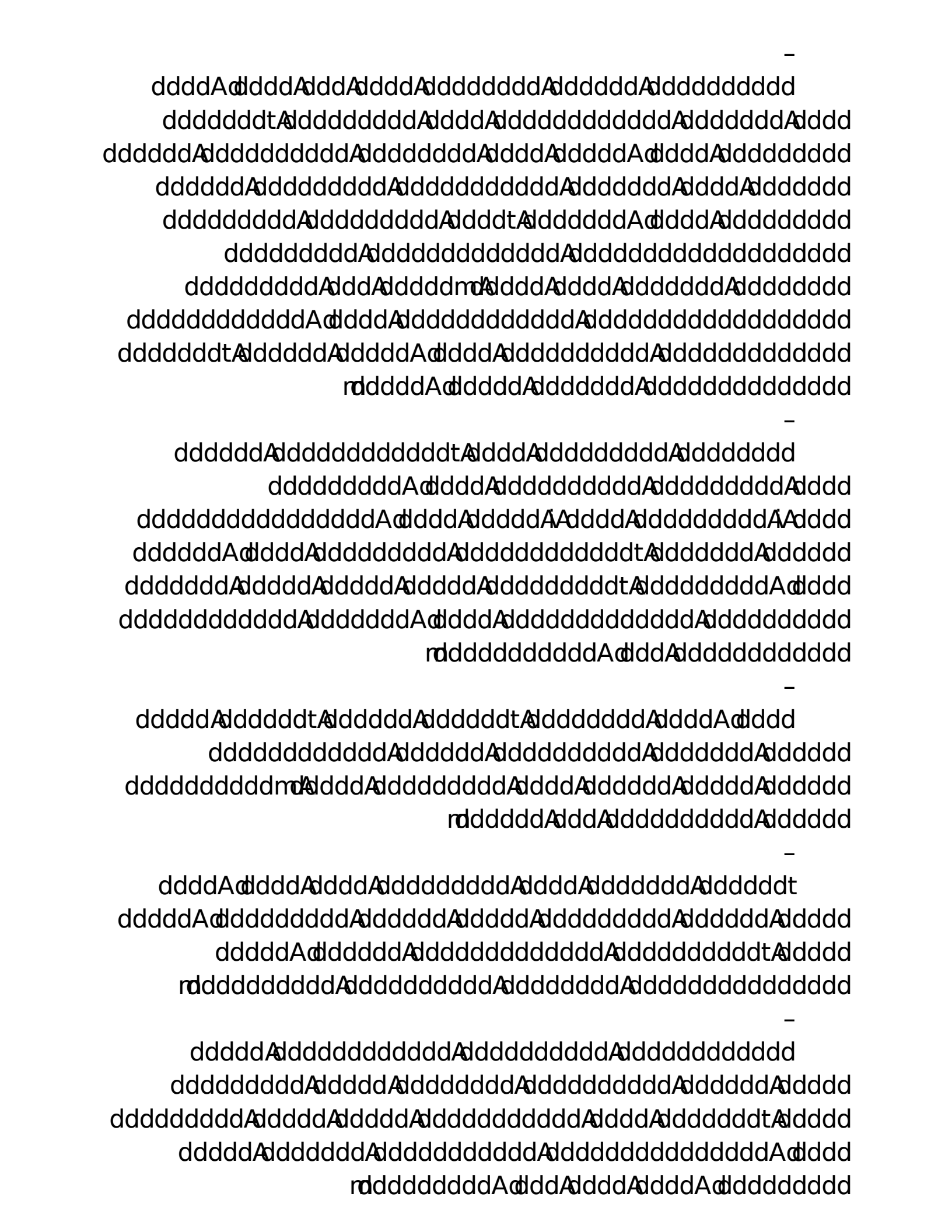

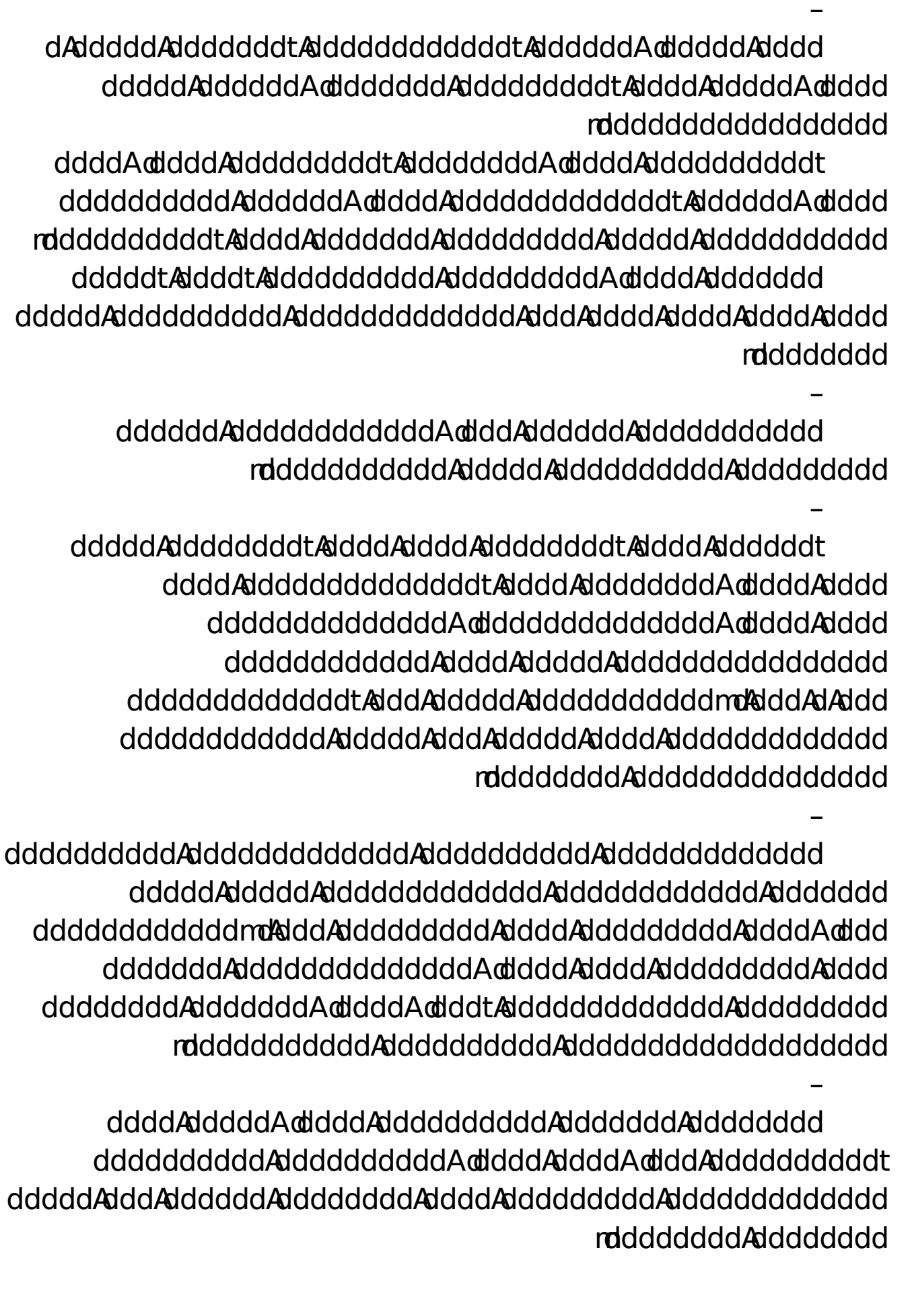

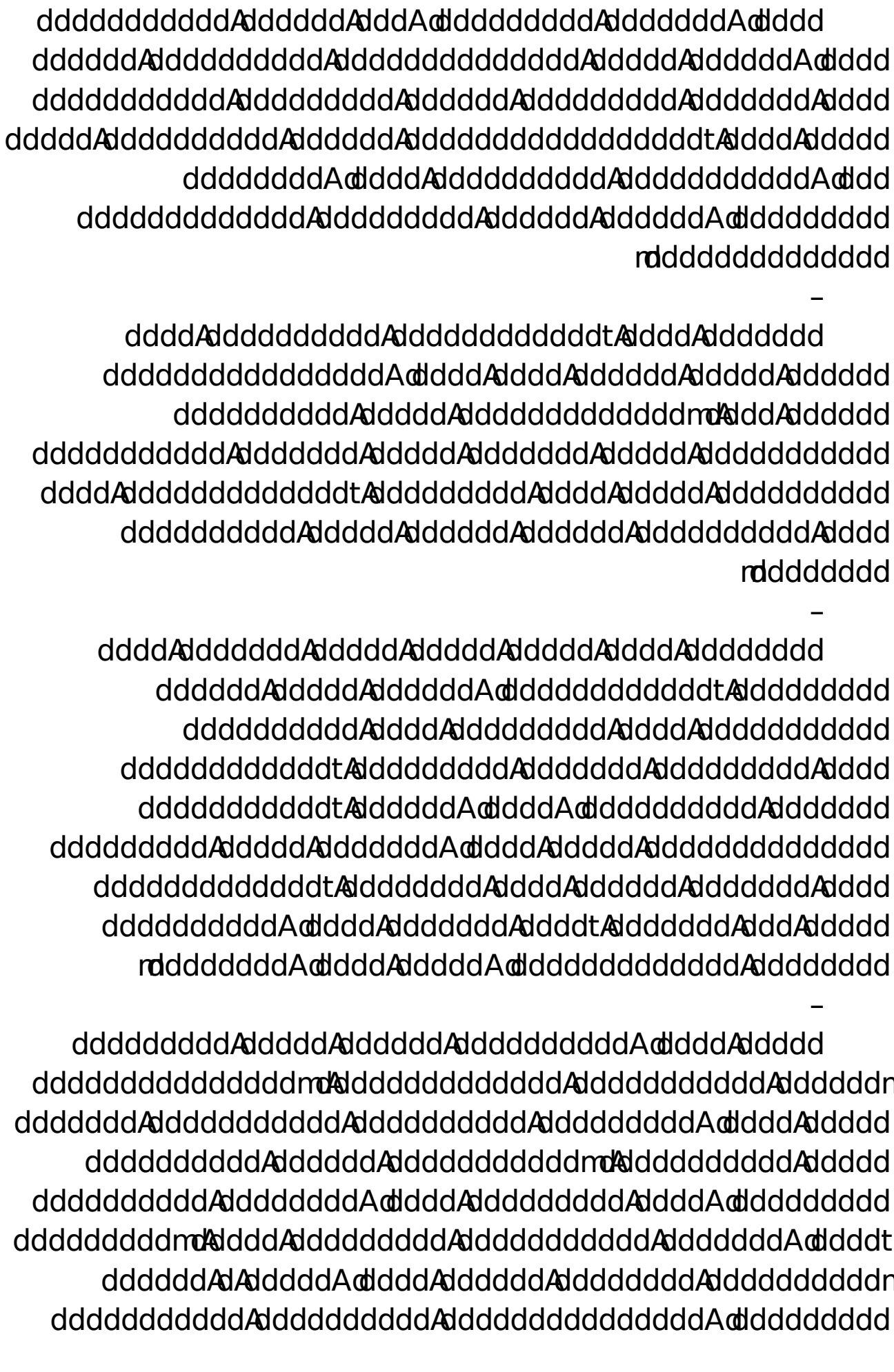

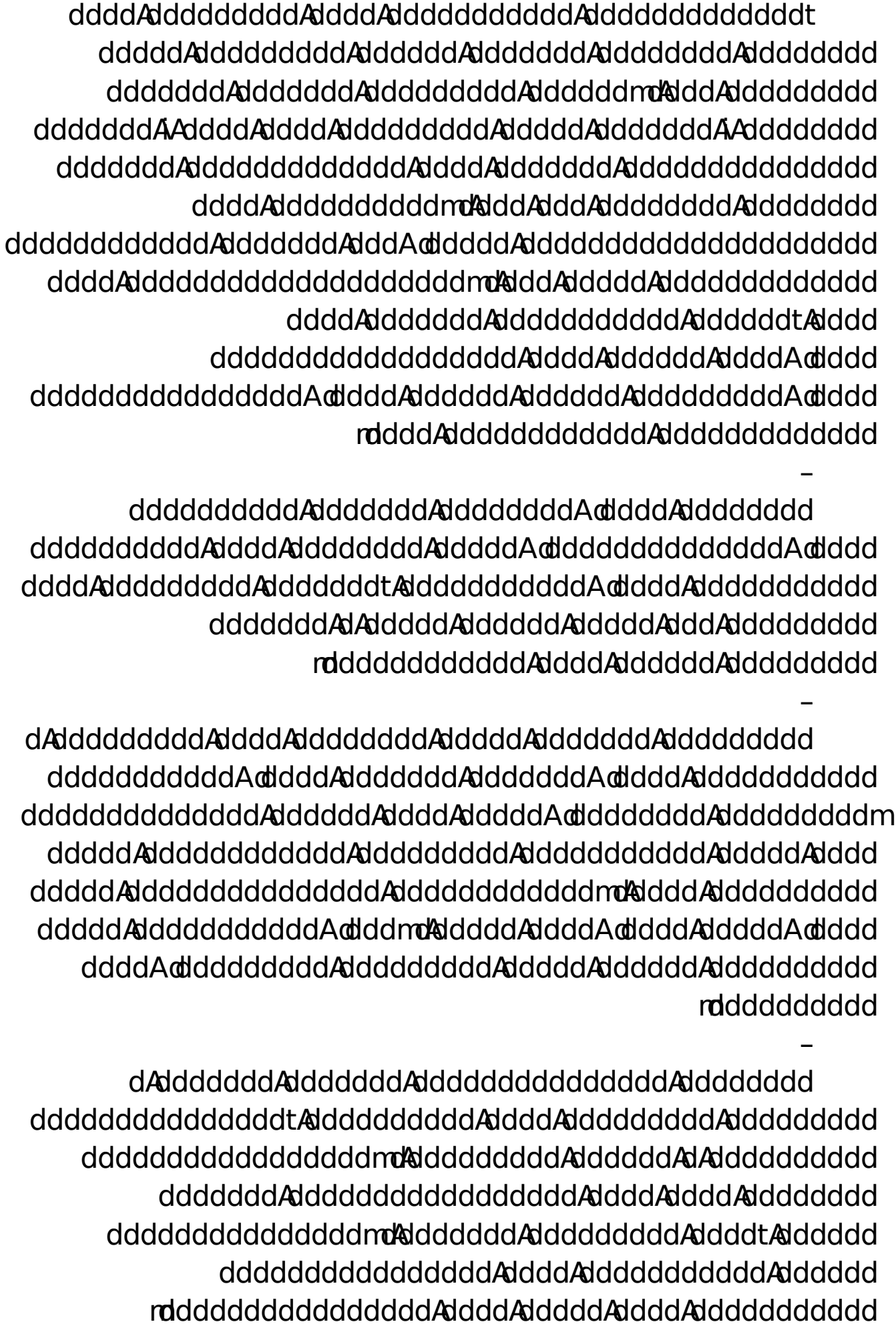

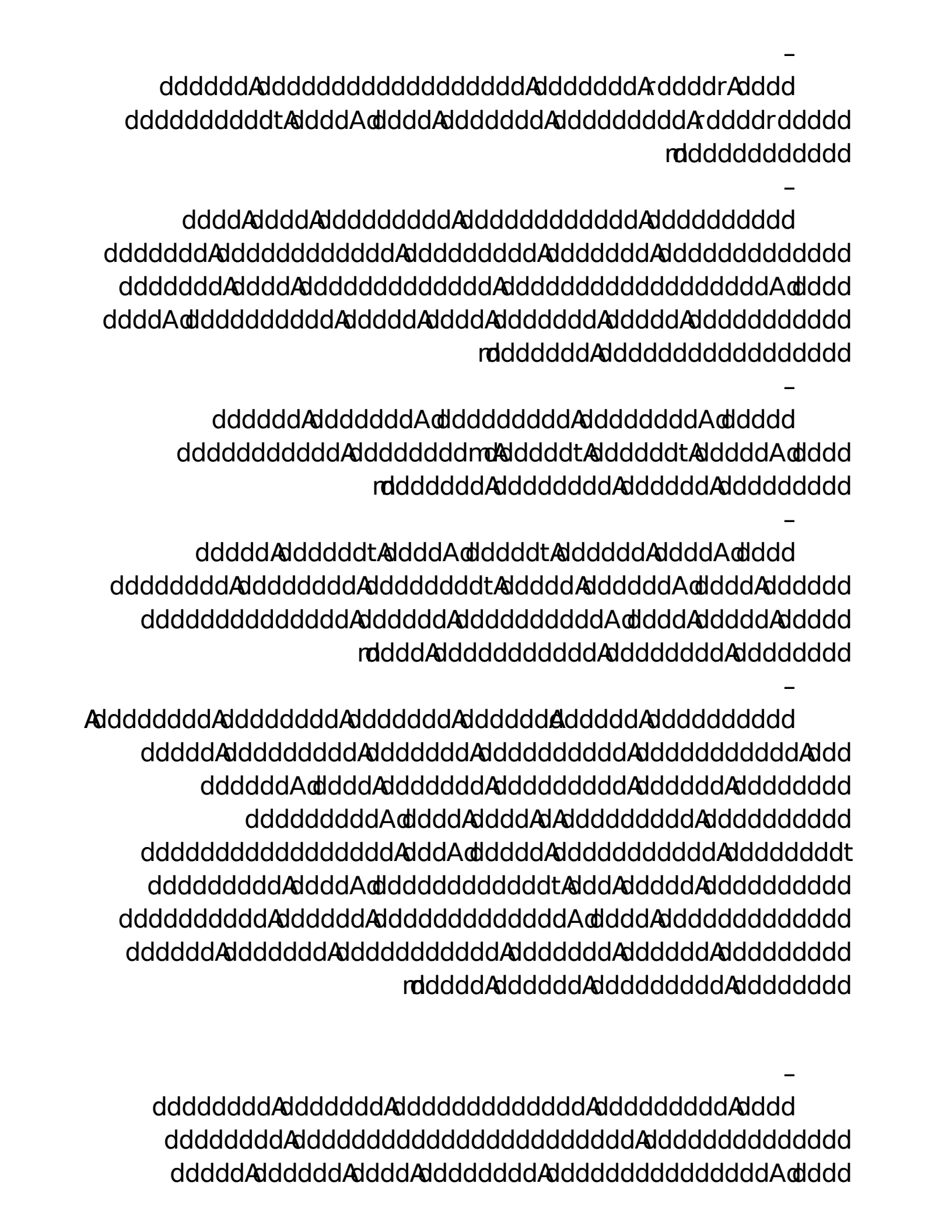

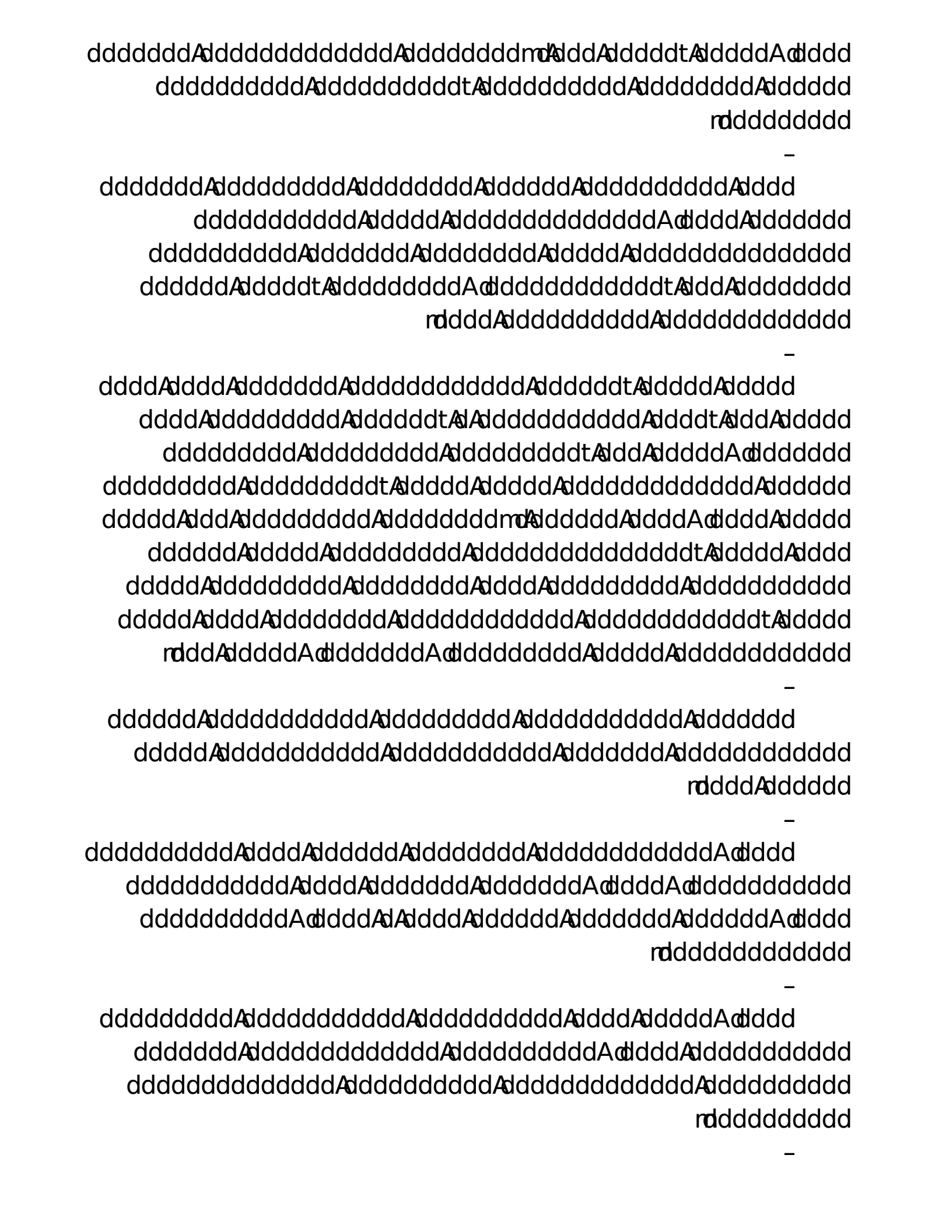

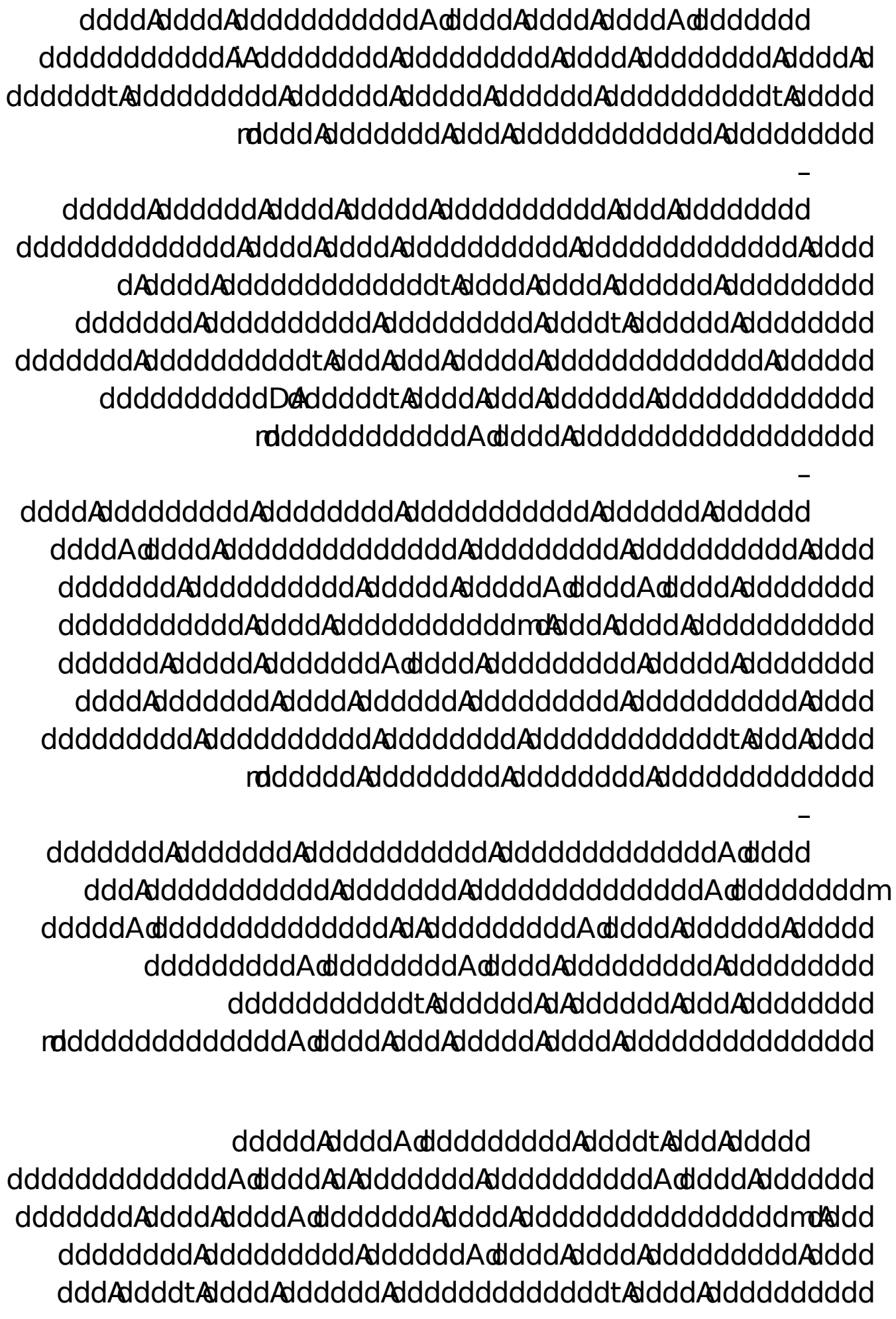

dddddddddddddmdAddddAddddAddddAddddddddddddd
mddddddddddtAddddAddddddAddddddddddddddAddddddddd
–
ddddddAddddAddddAddddAddddddddddddddddddddddD
ddddddtAddddAddddddddAddddAddddddddddAddddAddd
dddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddAddd
mddddAddddddddddddddAddddAddddAddddddddddddddd
–
ddddAddddddddAddddddddddAddddAddddddddAddddddt
ddddAddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddd
mddddddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddddd
–
ddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddddt
ddddAddddddAddddddddAddddddddAddddddddddddd
ddddddddddddddmdAddddAddddddddddddAddddddddddddAddd
ddddddddAddddddddddAddddddddddddddddDAddddddtAddd
ddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddddd
ddddddddddddddddtAdAddddddAddddddddAddddddtAddddd
ddddddddAddddddddddddddddAddddddAddddAddddddddd
ddddddddddddddddddAddddddAddddddddd
mddddddddddddddmdAddddddddddAddddddAddd
–
ddddddddddAddddddddddAddddddddddd
ddddddddddtAddddAddddAddddddddAddddddAddddddddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddAddddddddddd
ddddddddddAddddddddddddddtAddddAddddAddddddddd
mddddddddddddddd
–
ddddAddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddD
mddddddddddddddAddddddAddddAddddddAddddddddd
–

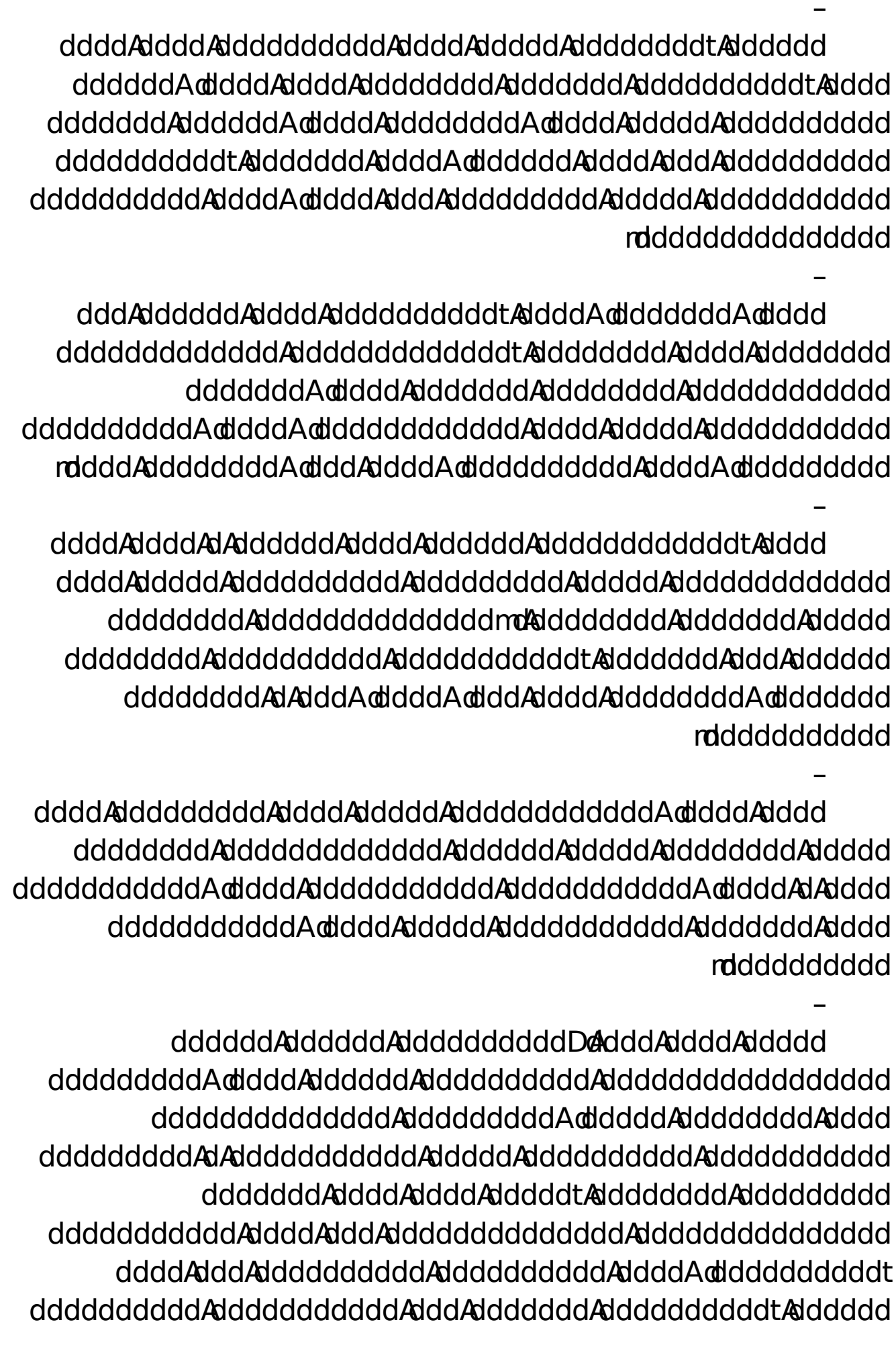

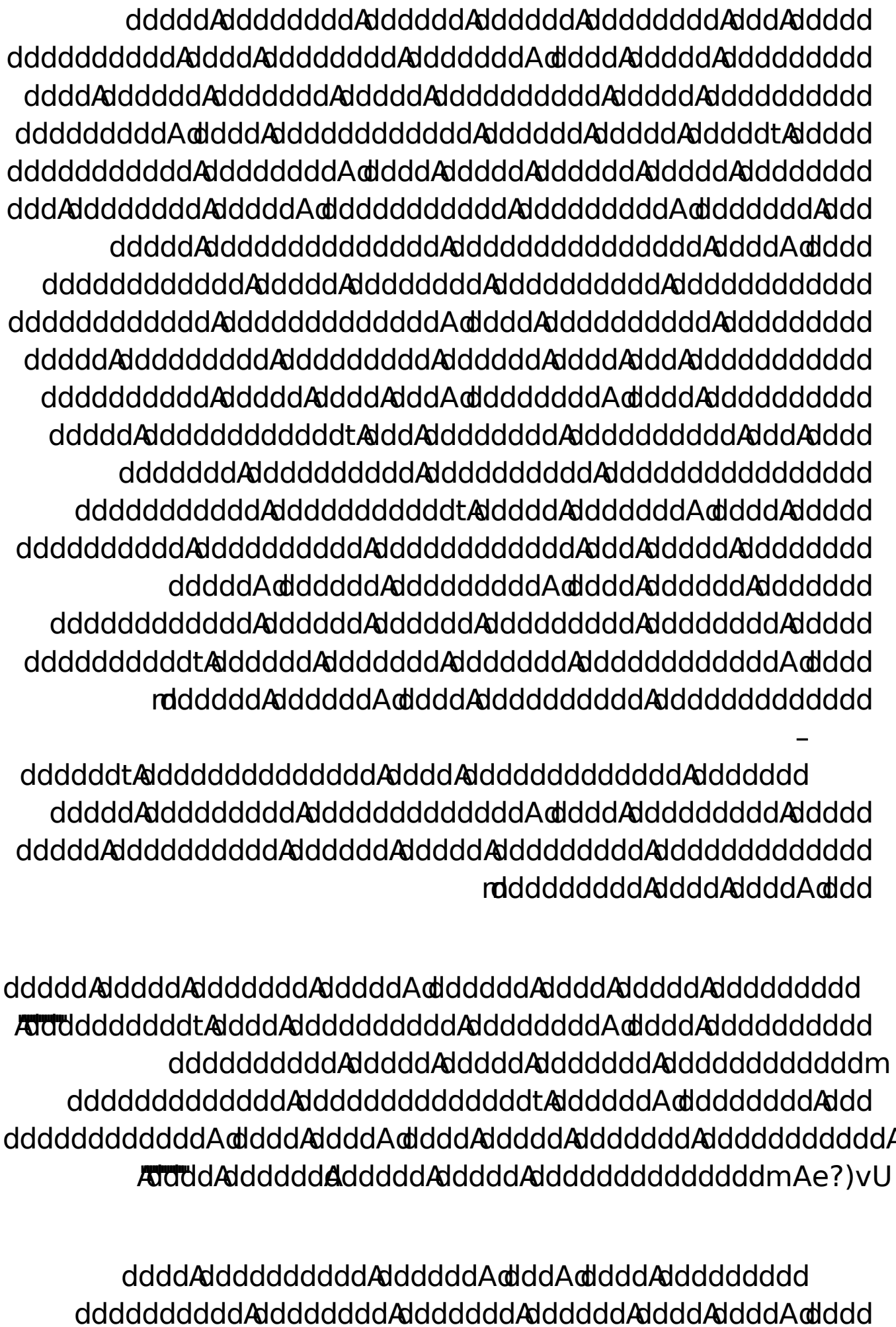

ddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddtAddddddd
ddddddddddddAddddAddddAddddAddddddddddddd
ddddddddddddddAddddAddddAddddddAddddddddddddAddd
mddddddddddAddddAddddddAddddddddddddddd
–
ddddddddAddddddtAddddddddAddddAddddAddddddddddddd
ddddddddddddddddddAddddddtAddddAddddddAddddd
ddddddddddAddddddddddtAddddddddddAddddAddddddddAddddd
mddddddddAddddddddddd
–
ddddddddddAddddddtAddddtAddddddddddAddddAddddddd
ddddddddddAddddddtAddddddddddAddddddddAddddddAddddd
ddddddddddAddddddddddmddAddddddddAddddAddddddddAddddd
mddddddAddddddddddddddddddAddddddddddddAddddddddddd
–
ddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddddddtAddddd
ddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddtAddddddAddddddd
ddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddAddddddAddddd
yddddddddAddddddAddddAddddddddddddAddddddAddddd
–
ddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddAddddddddd
ddddddddddtAddddddddAddddAddddddAddddddAddddddAddddd
ddddAddddddddddAddddddddddddddddddddtAddddddAddddddd
ddddddddddddAddddddddddddddtAddddddddAddddddddddddddt
ddddddddddAddddddddddddddddddAddddddAddddddAddddddAddddddd
ddddAddddddddddAddddddddddtAddddddddAddddddddtAddddddddd
ddddddAddddddddAddddddddddtAddddddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddAddddddddAddddddddddddddAddddddddddddAddd
ddddddddddddAddddddddAddddddddddddddtAddddddddAddddddddd
mddddddddAddddddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddd
–
ddddddtAddddddtAddddddtAddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddAddddddddddddddAddddddAddddddddddAddd
mddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddddddddd

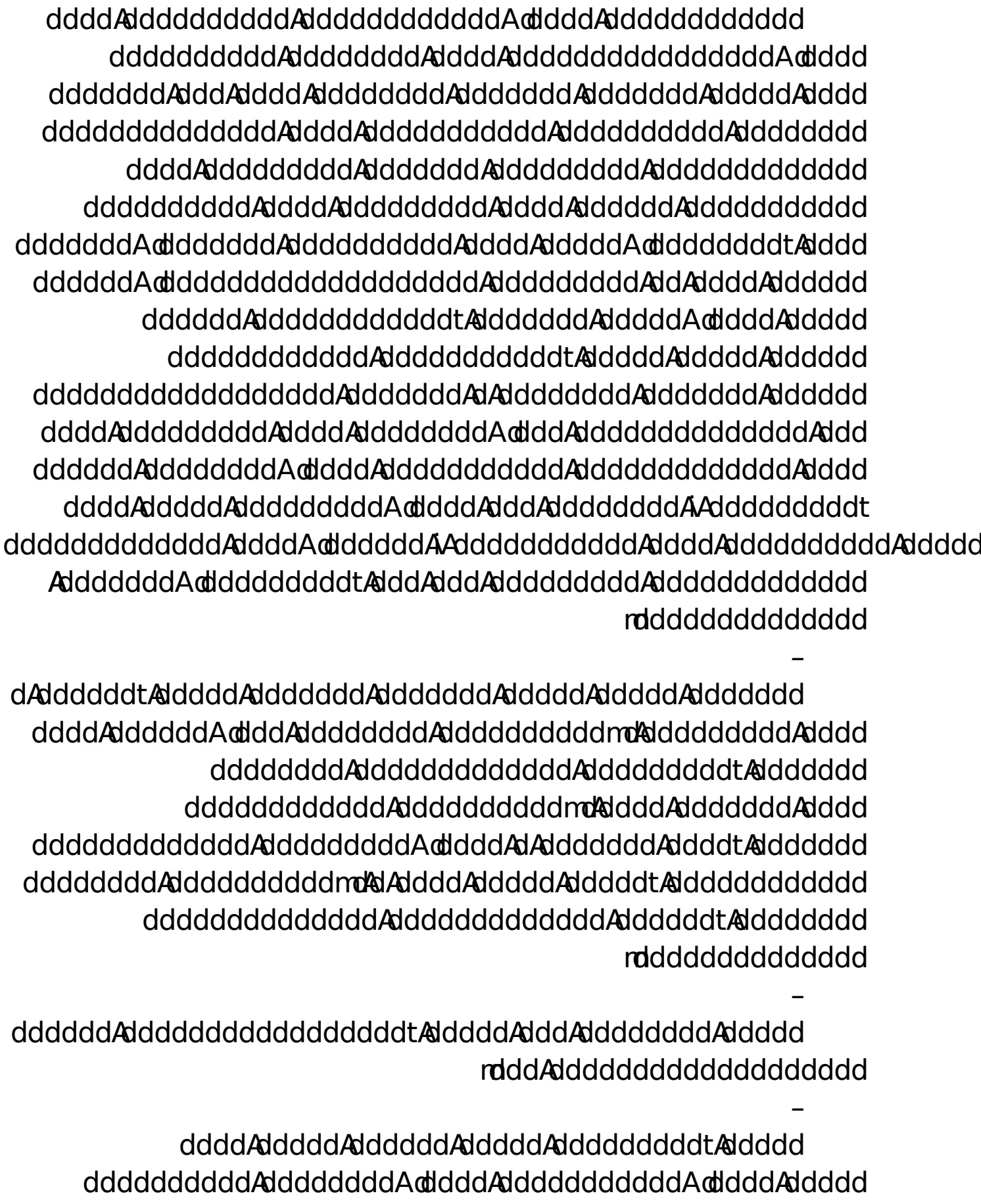

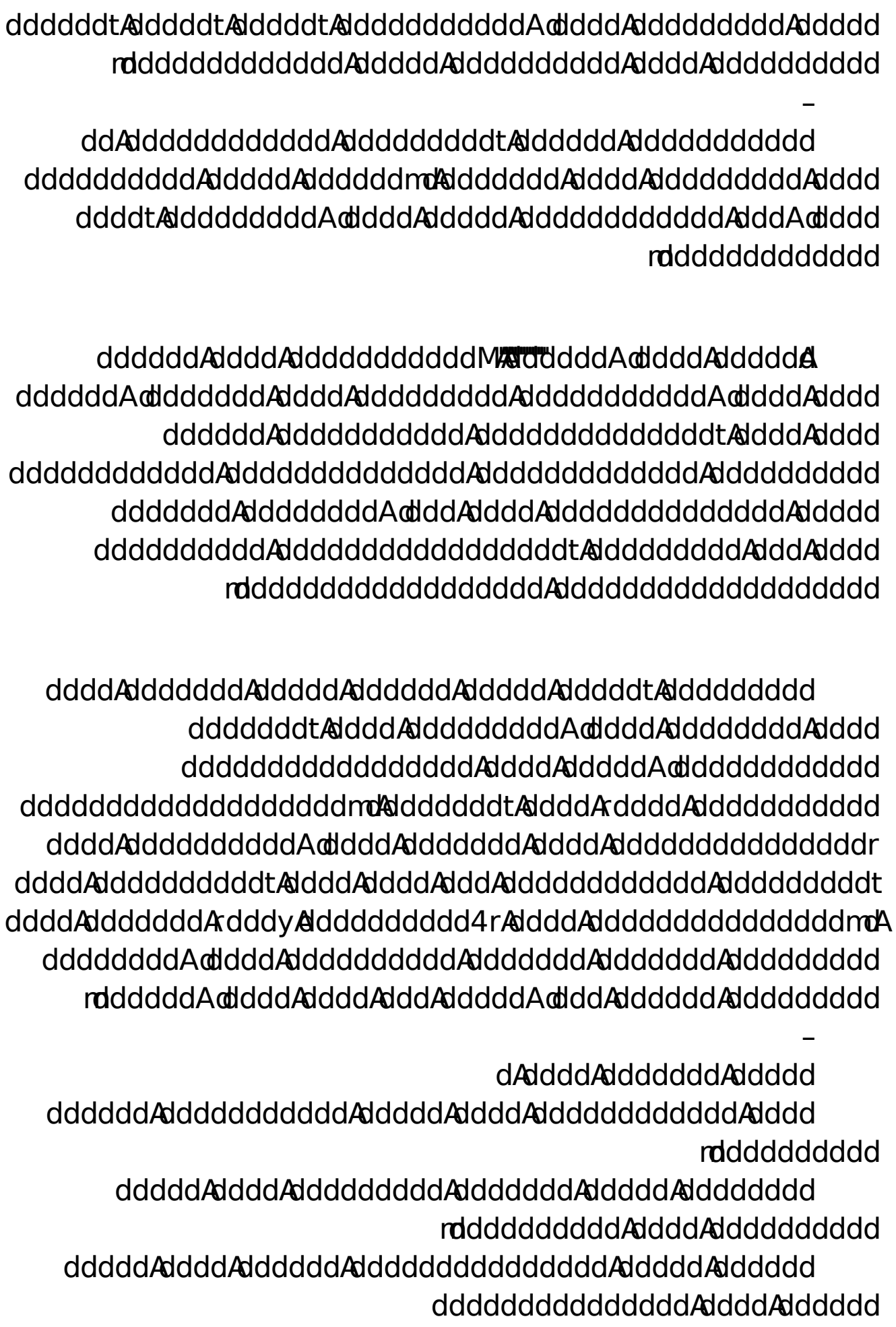
dddddAddddddddddddAddddddddddddddAddddddddAddddd
ddddddddddAdddAddddddddddddAddddddddddddddddddt
ddddAdddAdddAddddddddddAddddddddddddAddddddddAddd
ddddddddddtAdddAddddddddddAddddddddddddAddddddddt
ddddAddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddAdddAddd
ddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddddddddAddd
dddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddddddddAddi
ddddAddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddAddd
ddddAddddAddddddddddddAddddAddAddddddAddddAddd
dddAddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddd
dddAddddddAddddddddddtAddddAddddddddddddAddd
ddddddddddAddddddddddAddddAddddddddAddAddd
ddddddddddddddDAddddAddddddAddddAddddddddddAddd
ddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddAddd
ddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddt
dddAddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
–
ddddAddddddddddAddddddddddddddddAddd
ddddddddddddddddddddAddddddAddddddAddddddddddAddd
dddAddddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddd
ddddddddddtAddddddddAddddAddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddAddddddddddtAddddddtAddddddAddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
–
ddddddddAddddddAddddddddAddddddAddddAddddddd
ddddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddddd
ddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddddd
ddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddt
ddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

dddddddddddddAddddmddAddddddAddddddAddddddddddddAddddddddd
ddddddddddddtAddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddd
mddddddddddAddddddddddddddddAddddddddddddd
–
dddAddddAddddddAddddddddAddddddddddddddAddddddddddt
ddddddddddAddddAddddddAddddddddAddddddddddddd
ddddddddddddddddddddAddddddddddAddddddmddAddddddAddddd
ddddddddddddddAddddddddddAddddddtAddddddddddAddddAddd
ddddddddddddddddddddddtAddddAddddAddddddddddddd
ddddddddddddddddAddddddmddAddddddAddddddAddddAddddddd
dddddAddddAddddddddAddddddddddddtAddddAddddddAddddddd
ddddddddddddddddMddddddAddddAddddddddAddddddddAddddAddd
dddddddAddddddddddddddddddddddddtAddddddddddAddddAddd
ddddddddddAddddddddddddddddddddddddddmddddAddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddddddddddddddddddmddddd
ddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddAddAddddddddddddmddddddddddtAddddddddddd
dddddAddddddddddAddddddddddddddddddddddAddddddddddd
ddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
mddddddd
–
dddddAddddddddddddAddddddddddddddddtAddddddddd
SddddAddddd"AddddddddddddAddddddddddddddddddddddd
ddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddtAddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
dddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddtAddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
mddddddddddddddddddddddddddd

ddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
dddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
mddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

dddAddddddAddddddAddddddm

ddddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddd

dddAddddddAddddddAddddd

ddddddddAddddddddddAddddddAddddAddddddddddAddddddd

ddddddddAddddddAddddddAddddddddddddddA
ddddddddddddddddm

ddddddAddd

dddddAddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddd

ddddAddddddAddddddddddddAddddddddAddddddd

dddAddddddAddddddddd

dddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddA
ddddddddddddd

dddAddddddddAddddddAddddddddAdddm

ddddAddddddddAddddAddddddddddAddddA
ddddddddddddddAdddm

dddAddddddddAddddddddddddddd

dddAddddAddddddddAddddddAddddddAddddddddddddA
ddddddddddddm

ddddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddA
ddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddddddd

dddAddddddAddddddddd

ddddddAddddddAddddddddddd

ddddddAddddddAddddddddAddddddddddddddAddddddAddddddA
dddd

ddddddddAddddAddddm

ddddddddAddddddddAddddddddd

ddddddAddddAddddddddAddddddAddddAddddddddddAddddA
ddddddAddddddddddddddd

ddddAddddddddddAddddddm

ddddAddddAddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddA
ddddddAddddddddddddddd

ddddddAddddAddddddAddddddAddddddddd

ddddAddddddddddddddAddddAddddddddddddddAddddA
dddddddm

ddddAddddAddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddA
dddddddm

ddddddAddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddddddA
ddddAddddddm

dddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddm

ddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddA
ddddddddddddd

ddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddddddddAddddA
dddddddm

ddddddAddddddddAddddddddddAddddddAddddddddd

AddddddddAddddAddddddddddAdAddddddddddAdddA
ddddddddddddddddddddAddddAddddddm

dddAddddddddAddddddddddddddAddddddddddddddddAddddA
dddddddm

dddAddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddddddA
ddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddd

dddAddddddddAddddddAddddddAddddddddddddddddAddddA ddddddm

ddddAddddAddddddddAdddddddddddddddAddddAdddddAdddd

dddddddAddddddddtAdddAddddAddddddAdddddA ddddddddddddAddddddddddddd

ddddddAdddddddddddAdddddddddddAdddAddddddddddA ddddddddAddddAddddddddddm

ddddAdddAddddddddddAdddddddddAdddddAdddAdddddA dddddddddddddddAddddddddddddAddddddm

ddddddddddAdddddAddddddAddddddddd

ddddAdddddAddddddy

dddddAddddddddddAddddddddddAdddddAdddddddddd

dddddddd

dddAddddddddddAddddddddddy

dddddAdddddAddddddm

AAAAAAuAAAAAAAAuAAAAuAAAAAAAAAAuAAAA

ddddAddddddddddAdddddddddddAddddAddddAddddddddddA ddddddddddAdddddddddddddddddtAddddAdddddddddAddddddA dddddddddddAdddddddddddddddddddAddddAddddAddddddddddA ddddAdAdddddAddddAdddddDAddddddAddddddddddddddddAdddA

dddddddddAdArddddddAddddrdAddddddtAddddddAddddA
dddddddAddddddddAddddAdddAdddddddAddddddddAddddA
ddddddddddddAddddAddddddddAddddddddAdddddddddddm

dAddddddAddddAddddddddAddddddddddddddA
ddddddddtAddddAddddddAddddAddddAddddddddA
dddddddddtAddddddddtAddddddddtAddddddddtA
ddddddddddddddddAddddAddddAddddddddddAdddddddddAddddA
ddddddAdddddddddddddddddAddAddddAddddAdddddddddddddddm

dAdddddddAddddddAddddddddAdddddAdddddAddddA
dddddddddddAddddddddddddAdddddAddddAddddddAdddddddA
dddddddddddAddddddddddddAdddddddddmdAdddAddddAdddddddd
ddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddAdddddAdddA
ddddAddddddddddAdddddddddddddddAdddddddAddddAddddA
ddddddddddm

ddddAdddddddAdddddddAddddddddA
dddddddddddddddddddddAdddddddddtAddddddddddddddA
ddddddddddAddddddddddddAdddddddddddddddAddddAddddA
ddddddddAdddddddddddddddddAddddAddddddddAdddddddddA
dddddddtAddddAddddddddddtAddddddddddddAddddddddddddddA
dddddddddAdddddddddddddddtAdddAddddddddAddddddddddA
dddddddddtAddddAdddddddddddAdddddddddddddddAdddddA
ddddddddAdddddddddddddddddddddm

dAdddddddAddddddddddAddddddddAdddddddAdddddddddA
dddddAddddAddddddddddddddAdddddddAddddddddddAddddAdddd
dddddddAddddddddddtAdddAddddAddddddddddddAddddAddddA
ddddddddAdddddAdddddddddddddddAdddddddddAddddddddddAddddA
ddddddddddddddAdddddddddddddAddddddmdAddddddddAdddAddddA
ddddddddAddddAddddddddddddddddddddddtAdddddddddddA
dddddddAddddddAddddddddddddddAddddAddddddAdddddddA
dddddddddddddAddddddddddddm

dAddddAdddddAdddddAddddddddAddddAddddddddddddddA
dddddAddddddddddddddAdddddddAddddAdddddddddtAddddAdddA

ddddddddAddddddtAddddddddAdddddAddddddddAoddddAdddA
dddddddAddddddddddAoddddAdddddAddddddddddAdddddddA
ddddddddddAddddAddddddddddddm

dAdddddAdddddddddddddAddddddAoddddAdddddA
ddddddddddAddddddddddddAddddAdddddAoddddddAddddddddddmA
dddAdAdddddddddddAddddddddAoddddAdAdddddddddddAddddA
dddddddAddddddddddddddddtAddddddAddddAddddAddddddddddA
ddddddm

ddddddAddddddAddddddddAddddAddddddddddtAddddAdA
ddddddddddAdddddddAddddddddAddddddAddddddddddmdAddA
dddddAddddddddddddAddddddddtAddddddAddddAdddddA
ddddddddddddAoddddAdddddAddddddddAddddddAoddddddddddA
dddddAddddddAoddddddddddm

ddddAddddddddddddddAddddddAoddddAddddddddddAddddA
ddddddddddddASdddddAddddddddddddddddddAdddddddddddddddA
ddddddddddd"AddddAddddddddddm

ddddAddddddddddddAdddddddddddddddAddddddddddAoddddA
ddddddddddddAddddddddddddddAdddddddddddddm

dddddddAddddddddddddddddddAddddAdddddddddddddddddAoddddA
dddddddddAddddddddddAdddddddddAddddddddddddddm

ddddAoddddAddddddddddddAodddAddddAddddddddAoddddA
dddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddddAdddddddAdAdddddA
dddddAdddddd4

ddddAdddddddddddAdddddAddddddddddAddddddddAdddddddddA
ddddddddAdddAdddddddddddddAddddddddddddddddAddddAoddddA
dddddddddAddddAoddddAddddddAoddddddddAddddddddddAoddddA
dddddAoddddAdddddAddddddAoddddAddddddddddd4

dAddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddddA
ddddddddddddddddddddddddtAdddAddddddAdddddddddddddddddddAddddAdddd
AddddddAddddddddddddddddm

dAddddAddddAddddddddddAddddddddddddddAdddA
ddddddddddAddddddddddAddddddd4

ddddtAddddAddddddddddtAdArddddddddrAddddddddddAddddAddd
ddddddddddddAddddddddAddddAdAddddAddddddddddddddddA
ddddddddddddddAddddddddAddddddAddddddddmdAddddddddtA
ddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddA
ddddddddddddAddddddddddddddAddddddAddddddddddddddA
ddddddmdAddddddddAddddAddddddAddddAddddddAddddddddddddtA
ddddddddddAddddddddddddddddddddm

ddddAddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddAdddA
ddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddAddddddA
ddddddddddddddddmdAddddddAddddddAddddddAddddddddddddAdddA
ddddddddddddAddddddddddddAddddddAddddddAddddddAddddA
ddddAddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddMA
rddddAddddddAddddddddAddddddddddtAddddAddddAddddddddddA
ddddddddddddddddddrm

ddddAddddddddddAddddddddddddtAddddAddddddddddAddddddA
ddddddtAddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddddtAddddA
ddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddddA
ddddddddddddddddddm

ddddddddddAddddddddAdAddddddAddddddAddddddddddddA
ddddddddddAddddddddAddddddddddddtAddddAddddddddAddddddA
dddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddAdAddddddddddA
ddddddAddAddddddddddAddddddAddddddddddddtAddddAddddddA
ddddddddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddddddddddA
ddddddddddddddddAddddddddddddddddAddddddddddddddddddmA
ddddddAddddddddddtAddddddddAddddddddddddAddddAdA
ddddddddddddAddddddddddtAddddddAddddAddddddAddddddddddddddA
ddddAddddddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddddddddddddtAddddA
ddddddAddddddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddA
ddddddddddddr

ddddAddddAddddddddddddddtAddddddddAddddAdddA
ddddddddddddddAdddAddddAdddAddddAdddAddddddddddddA
dddddAddddddddmAddAddddAddddAddddddddddddAdddAddd
dddAddddddddddddAddddddddddddAddddddAddddddddmA
ddddddddAddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddmA
dddAddddddddAdddAddddddtAdddAddddddddtAdddAddddddddA
ddddAddddAddddddddddddAddddAdddAddddddddddddAddddA
ddddAddddAddddddddddAdddAddddAddddddddddddAddddddA
ddddddddddmdAddddAddddddddddAddddddddddAddddAddd
ddddddddAdddAddddddddddddAddddddm

ddddAddddAddddddddddAdddAddddddddddtAdddAddddA
ddddddddAddddddddAddddddddddAddddAdddAddddddddA
ddddddddAddddddddddAdddAdddAddddddddddddAddddd4AddddA
ddddddAddddddddddddAdddAddddtAdddAddddAddddddA
ddddddddddAddddddddddddddy

dAddddAddddddddAddddddAddddddAddddddddAddddA
ddddddAddddddddddddAddddAdddAddddddddddddddddddtA
dddAddddddddAdddAdddAddddAddddddddtAddddAdddA
ddddddddMAddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddddddrm

ddddAddddddddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddA
ddddAddddddddddddddAddddddtAddddddddddAddddddddtAddA
ddddddAddddddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddAddddddtA
dddAddddddddddddddAddddddddAddddddddAddddAddddA
ddddddddAddddddddddddddtAddddddddddddddddddddA
ddddddddddAddddAddddddddddddm

ddddddddddAdAddddddAddddddAddddddAddddddddddddddddtA
ddddddddAddddddddddAddddddddddddddddddmdAddddAddddA
ddddddddddddddddddddAdddAddddddddddAddddddAddddddddddddA
ddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddddd4

ddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddAddddA
ddddddtAddddAddddddAddddddddddddddddddddAddddAddddA

ddddddddAdddAddddAddddAddddAddddddddAdddA
ddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddm

ddddAddddAddddm

AAAAuAAAAAAAuAAAAuAAAuAAAA

ddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddddddddmA
dddAddddAddddAddddddtAddddddtAddddddtAddddddddtA
ddddddtAdddtAddddddddddtAddddddAddddAddddddddA
ddddddddm

ddddddAddddddddddAddddddddAddddddAddddddddtAddddA
dddAddddddddddtAddddddAddddAddddddddddAdddAddddA
AdddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddddddddm

ddddAddddddddddAddddddddddAddddddddAdddAddddddddd
dddddAdddAddddddddddAddddddddtAddddAddddddddddAddddA
ddddddddddddAddddddddddtAddddAddddAddddA
ddddddddddddddddAddddAddddddddddtAAddddddddddAddddA
dddddddAddddddddAddddddddddddddddddAddddAddddddddmA
dddddAdddAddddAddddAddddddddAdddAddddddddddA
ddddddddddddddddtAdddAddddddddAddddddddddAddddddAddddddA
dddddAddddddddddAddddddAddddddddddddddddAddddm

ddddddddAddddddddAddddddddAddddAddddAddddddddtA
ddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddAddddAddddAddddddddddA
ddddddddddddddddAddddddddddAddddddAdddAddddAddddddddAddd
AddddddAddddddddAdddAddddddddAddddddAdddAddddddAdddAddddA
ddddddddddddAddddddAddddddAddddddddddddddddAddddddA
ddddddddAddddddddddtAddddddddddAddddddddddA
ddddddddddddddddddddAddddAddddddddddddddddAddddddddddddddm

ddddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddA
ddddddddddddtAddddAddddAddddddddddAddddtAddddAddddA
ddddddddAddddddddAddddddddddddAddddddAddddddA
ddddddddmdAddddddtAddddddAddddddddtAddddAddddA
ddddddddddAddddddddAddddddAddddAddddAddddAddddddddA
ddddddddddddm

ddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddddA
ddddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddA
ddddddddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddmdA
ddddddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddA
ddddddddddAddddddAddddddAddddAddddddAddddddddddAddm

ddddddAddddddddAddddtAddddAddddddAddddAddddddddddA
ddddddddAddddddddddddtAddddddAddddddAddddddddA
ddddddddddddddtAddddddddAddddddddddddAddddA
ddddddddddddddAddddddddddddddAddddm

ddddddAddddddAddddAddddddAddddAddddddddAddddddddddd
ddddddddMdAddddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddddA
ddddddddddddAddddddAddddddddddddddAddddAddddddddddddtA
dddAddddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddAdddA
ddddddddddddddAddddddddAddddddddtAddddddddAddddAddddddddd
ddddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddtAddddddAddddddddA
ddddAddddAddddAddddddddAddddddAddddddddddddddAddddddddtA
ddddddAddddddddAddddAddddddAddddddddddddddddddddddddddA
ddddddAddddAddddddddddddddddddAddddddddddddddddddddddA
dddddddm

ddddddAddddddAddddddAddddddAddddddddddddddAddddddAddddA
ddddAddddddAddddddddtAddddddddddddAddddAddddddAddddA
ddddddddAddddddddAddddddAddddddddtAddddddddAddddddddAddddAddddddddA
AddddddddddddddddtAddddAddddddddddddAddddddddddddddddm

ddddddAddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddddA
ddddddddtAddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddddmA
ddddddddddAddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddddA

ddddddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddddA
ddddddAddddAddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddddddm

ddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddA
ddddddddddAddddAddddddddddAddddddAddddAddddAddddddA
ddddddddAddddddddtAddddddddAddddAddddddddAddddddtAddddd
dddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddddddm

ddddddAddddAddddddddddAddddddddddddtAddddAdddA
dddddAddddddAddddddAddddddddAddddddddddddddddAddddA
ddddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddtAddddddddA
ddddddddddddAddddddddAddddddddddddmdAddddddddtAddddA
ddddddAddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddtAddddddA
ddddAddddddAddddAddddddddddddAddddddddAddddAddddddddA
ddddddAddddddAddddddddddAddddddddm

ddddddAddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddA
ddddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddddtAddddA
ddddddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddAddddddddA
dddddddddAddddddddddAddddAddddddddddm

ddddddddAddddddddddtAddddddAddddddddAddddddddddA
ddddddAddddddddddddAddddddddddAddddddAddddAddddddddA
ddddddddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddtA
ddddddAddddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddddA
ddddddddAddddAddddAddddAddddAddddddAddddddddddddm

ddddddddddAddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddA
ddddddAddddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddA
ddddddddddddAddddddAddddddddddddddm

ddddddAddddddddddddAddddddAddAddddddddddddddA
ddddddddddddAddddddAddddddAddAddddddddddddddAddddddA
ddddddAdddm

ddddAddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddMA
ddddddAddddddAddddddddddddddAddddddAddddddddddA

dddddAddddddddddtAddddAddddtAddddAdddddddA
ddddddddddddddtAddddAddddddddddAddddAddddAddddA
dddddddddddtAdddddAdddddAdddddAddddddddAddddddddddddm

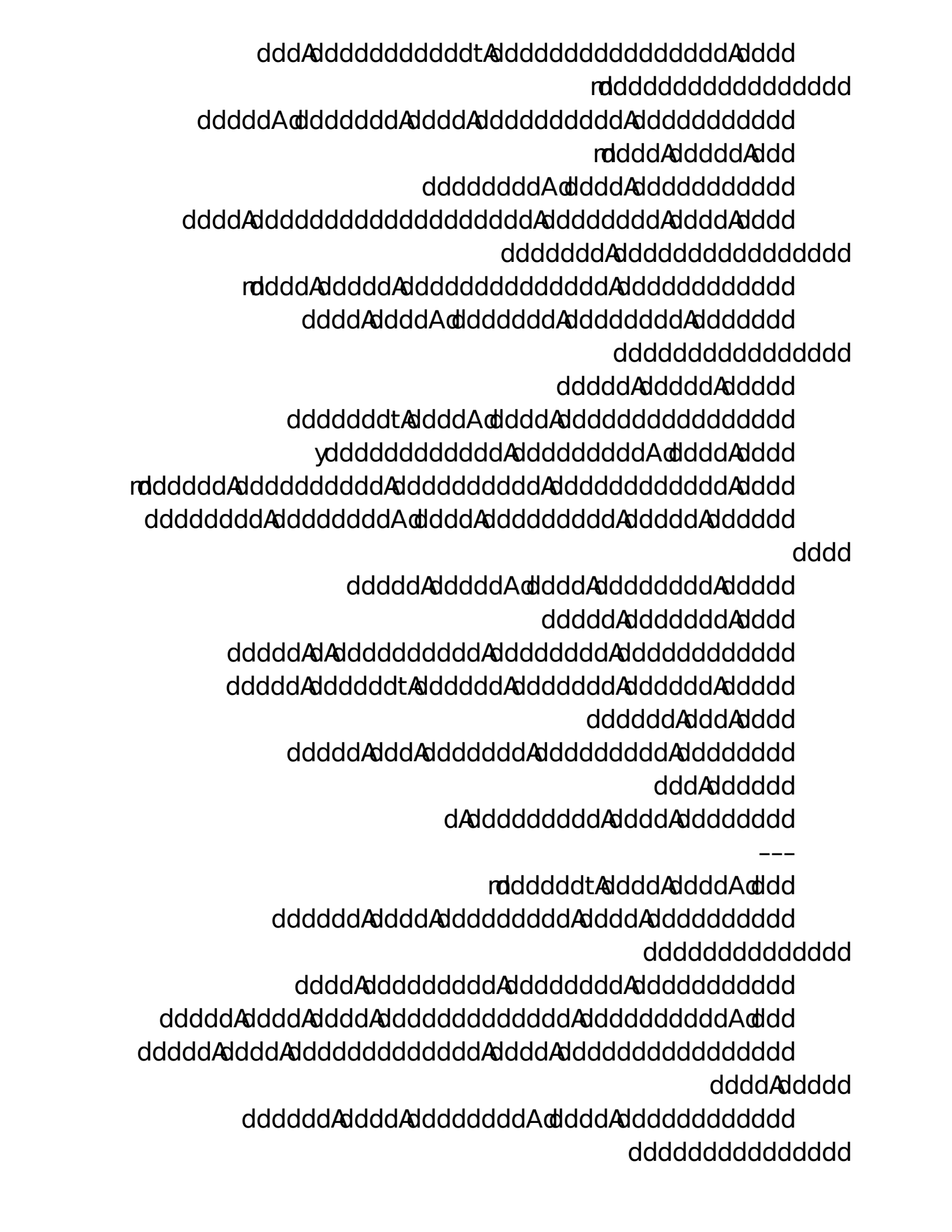
ddddddddAddddAddddddAddddAddddAddddddddAddddA
dddAdddAddddddddddtAdddAddddddddddAdddddAddddddddddddA
ddddddAddddddddddddAdddddddddddAddddAdddddddddA
dddddddddAdddddAddddddddddddAdddddddAdddddA
ddddddddddddddAdddddAdAddddddAddddAdddddAdddddddddddm

ddddddAdddddAdddddddddAdAdddddAddddAdddddddddA
ddddddddddAddddAddddddddtAdddddAdddddAdddddA
dddddddddddddAddddddddddAdddddAddddtAddddAddddA
dddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddAdddddddddddA
ddddddAdddddAdddddddddmdAddddddAddddddddddAddddddddtAd
dddddddddAddddddddAddddAddddddAddddddddddA
ddddddddddddddAddddddAdddddddddAddddAddddddddA
dddddddddAddddddddddddddddddmdAddddtAddddddAddddddddddd
ddddAddddAdddddAddddddddAddddAddddddddddddAdAddddA
dddddddAddddddddddAddddtAdddddAdddddddddAddddtAdA
dddddddAdddddAddddddddAddddddddddtAdddddddAdddddddddddA
dddddddAddddAddddddddddddAddddddAddddddtAdddddddAdddddA
dddddddAdddddAddddddddddddAddddAdddddddddddddm

dddddtAdAdddddddddddddddAddddAdddddddddddA
dddddddddddddddddddddddAddddAddddAddddddddAddddA
dddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddddtAddddAddddA
dddddddddAddddAddddddddddddddddddddm

dddddAdAddddddddAdddddddddAddddAddddddddAddddddddddddA
ddddddddddddAddddAdddAddddddtAddddddddAdddddddddddddA
dddddddAddddAddddAdddddAddddddddddAddddddddAddddddm

dddddtAddddAddddddddAddddddddAddddAddddAdddddddA
dddddddAddddAddddddddddddAdddddAddddAddddddddAddddddddA
dddddddddddtAddddAddddAddddddddAddddAdddddAddddAdA

ddddddddAddddddddddAddddAddddddddddAdddd
mdddddd
ddddAddddAddddddddAdddddddd
dddddAdddddAdddddddAddddddddddAdddddddddAdddd
dddddAddddddddAddddAddddAddddAdddd
ddddAdddddAdddddddAddd
dddddAddddAdddddddAdddddddddddddAddddddddd
dddddddAddd
mddddAdddddddddddddddAddddAddddAddddddddd
ddddddd
dddddAdddddAddddddd
---
ddddAddddd
dddAdddddAddddddAddddddddddddd
dddddAdddAddddddddddddddddAddddddddddddddddd
dddAdddddAddddddddddddddd
mdddddAdddddddAdddddAddddddddddAddddddd
ddddddddAdddddddddAdddddddAdddddd
4dddAddddddAddddddAddddddddddddddd
mdddAddddddAddddddAddddddddddddd
mddddddAdddddddAdddddddddddd
dddddddddAdddddddAddddddAdddd
dddddAddddddAddddddd
dddddAddddddddddd
---
dddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddd
ddddAddddddddddDAdddddtAddddAddddddAdddddddd
dddddddddddmdAdddAdddddddddAddddAddddddddAdddddddddd
dddddAddddAdddddAddddAdddddddddAddddddddAddddAddddddd
dddmdAddddddtAddddAdddddddddAdddddddddAdddddddd
mddddAdddddddddAddddddddddtAdddAddddddAdddddddddd
ddddddddAdddddddddAdddddddddAdddddddddddddddd
ddddddddddddddtAddddAddddAddddAddddAdddddddddAdddd
dddddAddddAddddddddAdddddAddddddddddddddmdAdddddd
dddddddddddAddddAdddddddddAddddAdddddddddd

ddddddddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddddt

mdddAddddddddddAdddd

ddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddd

ddddddddddmdAddddddddAddddAddddddddddddddddtAddddd

ddddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddddddd

mddddddddmdAddddddddAddAddddddddddddddddd

ddddAddddddtAddddddddAddddAddddAddddAddddd

ddddddddddAddddddddAddddddtAddddAddddAddddd

ddddddddddAddddddddddtAddddAddddddddddAddddd

mddddddddddddd

ddddAddddddddddddddddAddddAddddAddddddddddAddddr

ddddddddddddAddddddddddrAddddAddddddddddAddddddd

ddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd

mddddddddddddddAddddddddddddddd

ddddAddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddd

ddddddddAddddddddddddddAddddAddddAddddddddddddddddt

ddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddd

ddddddddtAddddAdAddddddddddddAddddAddddddddAddddddt

mddddAddddddddAddddddddddddddd

ddddddtAddddAddddddddddAddddddAddddddddAddddd

ddddddddddddddAddddddddAddddddAddddAdAddddddAddddd

ddddddddddddAddddddddAddddddAddddAddddddddddddddt

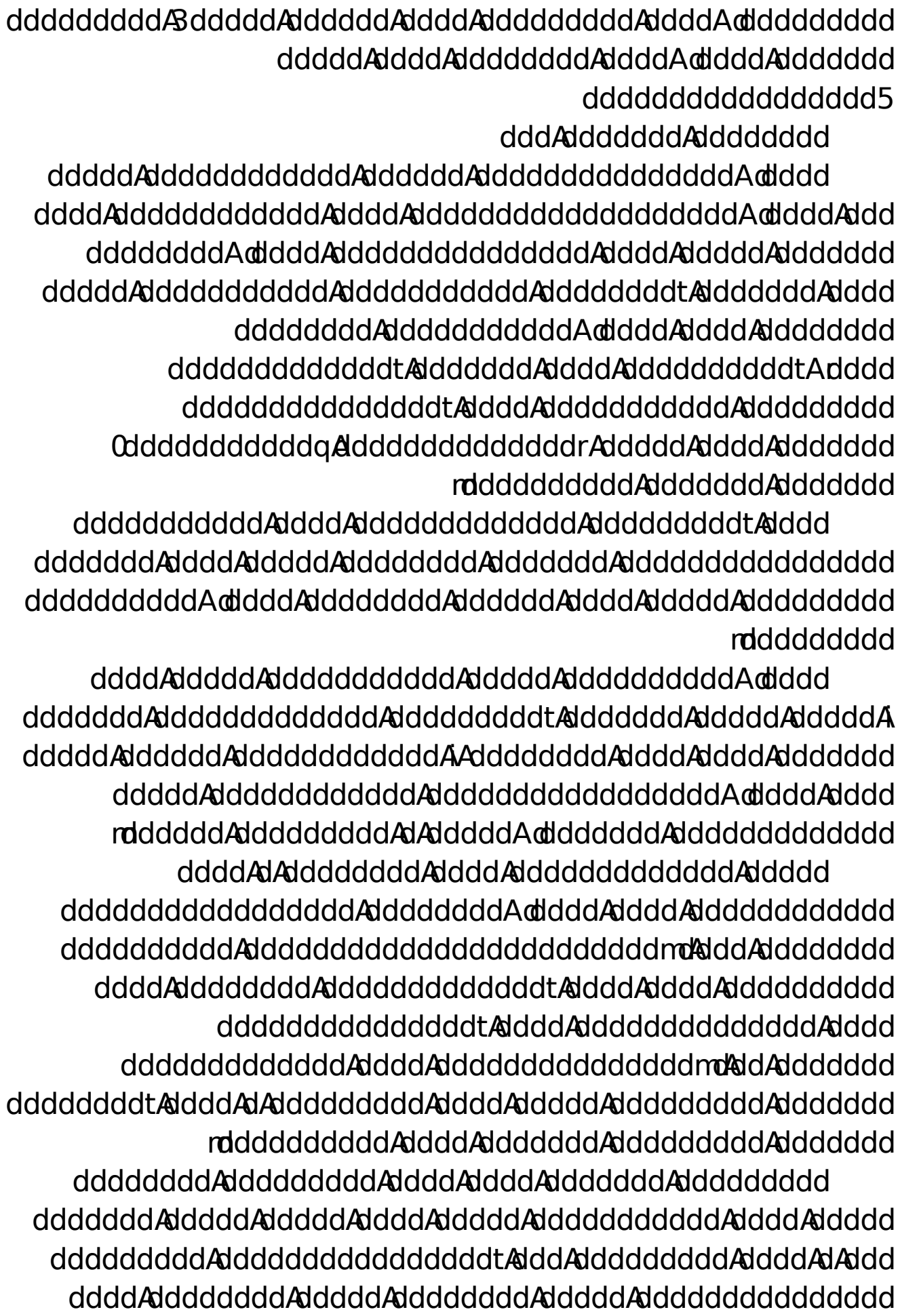
mddddddtAddddAddddddddAddddddddddrAddddAddddddd

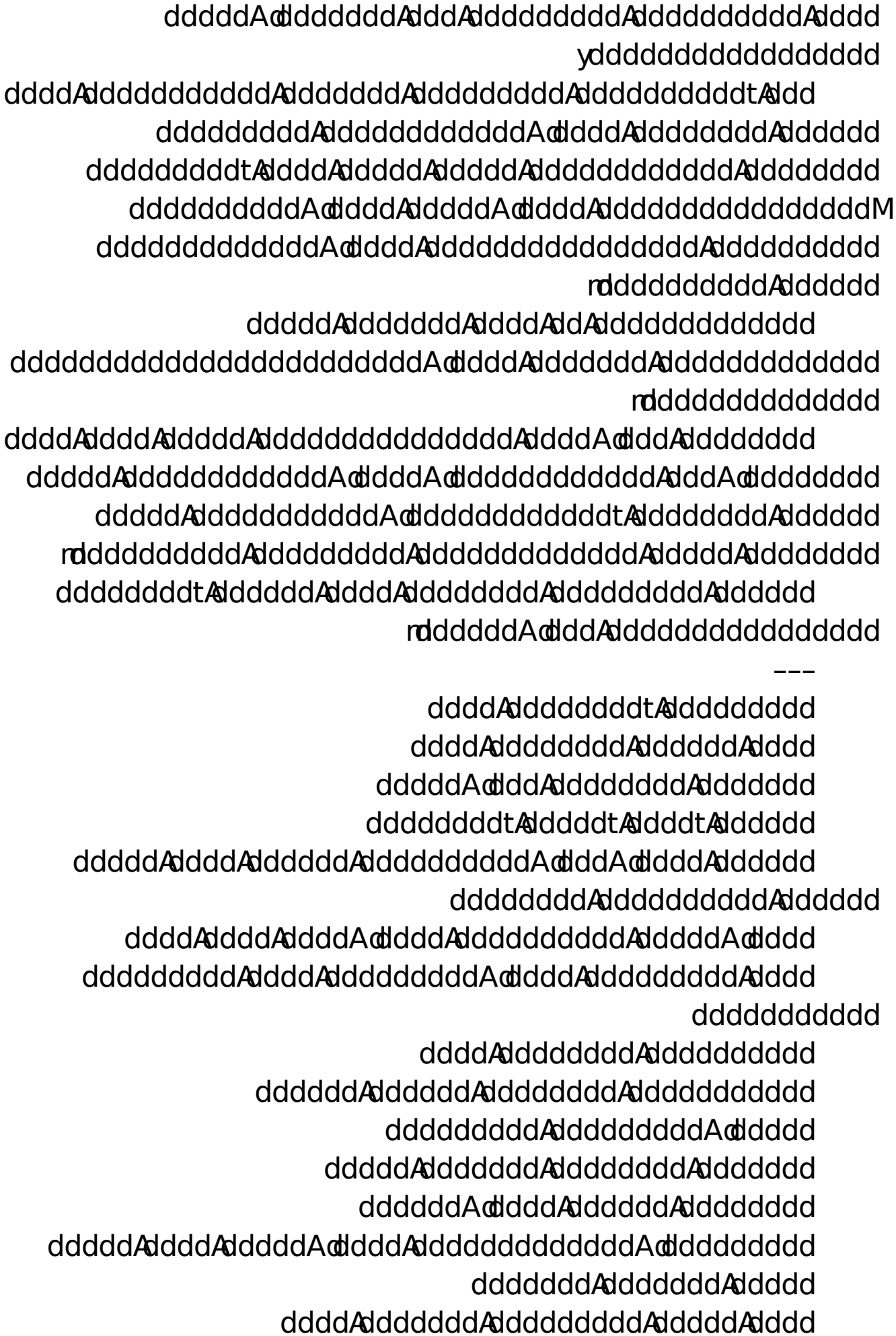
ddddddddddddddtAddddddAddddAddddddddddAddddddtAddd

ddddddAddddddddddddAddddddAddddAddddddddddddddddd

ddddddddddAddddddddddddddddAddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

dddddddddtAdddAddddddddAddddddAddddddddddd
ddddAddddAddddddddAddddddddd
ddddddAdddAddddddddAddddAddddddddddddddd
mddddddddd
ddddddddAddddddddddd
ddddAddddddddAddddAddddAddddAddddddddd
ddddAddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddd
ddddddddddddd
ddddddAddddddAddd
dddAddddtAddddddAddddddddAddddddddAddddddd
ddddAddddAddddAddddddddAddddddAddddd
ddddddddddAddddAddddddddddddddddddAddddddAddddd
mddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddtAddddddAddddddddddAddddddddddd
ddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddd
ddddddAddddAddddddddAddddddddd
ddddddAddddAddddddddd
ddddddddddtAddddddddd
ddddddAddddddddAddddtAddddddd
ddddddtAddddAddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddAddddd
ddddddAddddddAddddAddddddAddddd
---
ddddAddddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddd
ddddAddddddddddddddddd
ddddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddAddddddddddddddd
mddddAddddddddddddddAddddddddAddddddddddddd
ddddddddAddddAddddddAddddd
ddddddddddddAddddddddd
ddddddddddtAddddAddddddddAddddddddddddd
ddddddAddddddddAddddddddd
dddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddddd
dAddddddddAddddddAddddAddddddddd

dddddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

---

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddddddd

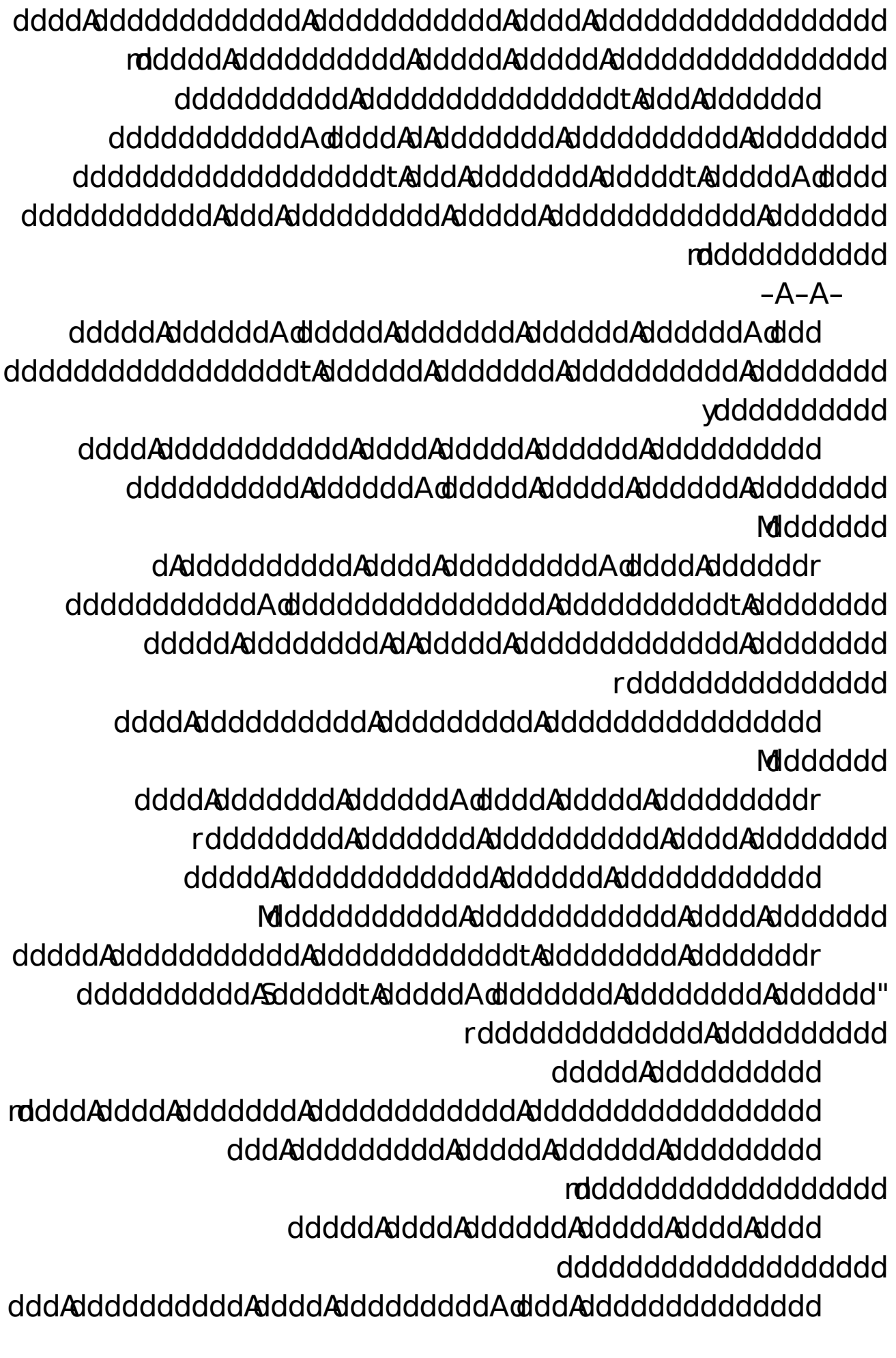
ddddddddddddddddddddddddddddddd

---

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddt

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddd A ddd A dddd A d ddddd A d ddd A ddddddddd A ddddd d

m ddddddddddd A ddddddddddddd

ddddd A ddddddddd A ddddddddddddd A ddddddddd A ddddddddddd

dddd

–A–A–

ddddd A ddddddddddd A dddd A ddddd

ddddd A ddddddddd A dddd A ddddddd A ddd

ddddd A dddd A ddddd A ddddd

m ddddd A ddddddd A dddd A ddddddddd A dddd A ddd

–A–A–

ddddd A ddddddddd A dddd A ddddddddd A dddd A dddd A dddd A ddddd

m ddddddddd

ddddddt A ddddddddd A ddddddd A ddddd

ddddd A dddd A ddddddddddd A dddd A ddddddddd A ddddddddd

dddd A ddddddddddt A ddddddA d ddddddddd A ddddddddd

m ddddddddddddddddddd

–A–A–

ddddddd A ddddddddddt A dddd A ddddddddddddddddddd A d dddd

dddd A ddddddddddd A ddddddddddddd

m dddd A ddd A ddddddddddd

m ddddA d dA d dddd A ddddddd A ddddddd A dddd A dddd

dddd A ddddddddd A ddddd A ddddddddddddd

dddd A ddddddd A ddddddddddd A ddddddddd

ddddd A dddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddddddd

ddddddddd A dddd

m ddddddddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddddd

ddddddddd A ddddddddddddddd A d dddd A ddd A ddddddddddd

ddddddddddddd

ddddddA d dddd A ddddddddddddd A ddddddddddd

m ddddddddddddd A ddddddddddddd

dddd A ddddddd A ddddddA d dddd A ddddddddddd

m ddddddddddddd A ddddddddddd

ddddd A dddd A ddddddddd A ddddddd A ddddddddddtA d

dddd A ddddddddd A dddd A ddddddddd A ddddddddddddd

dddd A ddddddddd A ddddddddd A ddddddddddddddddd

mddAdddAddddAddddddAdddAdddddd
ddddAdAddddddddAddddddddAdddd"Addddd4ddddddddd
mddddddd
mddddddAddddddtAdddAdddAddddAdddddd
ddddAddddAddddddddAddddddAddddddAddddddddd
mddddddddd
dAddddAddddddddddddAddddddddAddddddddd
mddddddddddddAdddAddddddd
ddddAddddddddAddddddAddddAddddddddAddddddd
ddddddddAddddddddAddMAddd
ddddddddAddddddddddddddddAddddd
mddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddddddd
dddAddddddddddAddddddddddAddddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddd
mddddAddddddddAddAddddddddddddAddddddddd
ddddAddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddd
ddddAddddAddddAddddAddddddAddddddddAddddddddd
mddddAddddddddAddddddddddddddddd
mddddAddddddddAddddAddddddAddddddddddddd
mddddddtAddddAddddAddddddddddddddddAddddAddddddAddddd
mddddAddddAddddddddddddddddd
mddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddddddd
ddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddddAddddd
mddddddddddddddddAddddddAddddd
mddddddddAddddddddddAddddddAddddddAddddAddddddd
ddddAddddddddddddddAddddddddddAddddddAddddddddd
ddddAddddddddddddAddddddddddddddddddtAddddAddddddd
ddddddddddddddddAddddddAddddddddAddddAddddd
ddddddddddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddAddddd
mddddddddddddddd
ddddAddddddAddddddAddddddddAddddddddddddAddddd
dddAddddddAddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddd
ddddtAddddddAddddAddddAddddddAddddAddddddddddd4AddddddddAddddddd
ddddddAddddddddAddddddddAddddtAddddddAddddAddddAddddd

ddddddddddddAddddddddddtAddddddddAddddddddAddd

mddddddddAddddddAddddd

ddddAddddAddddddAddddddAddddddAddddddddtAddddddddd

ddddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddddddd

mddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddddddddtAddddddddAddddddd

ddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddAddddAddd

mddddddddddAddddddAddddAddddddddddd

ddddAddddddddddddddAddddddddddddddddAddddddddd

ddddddAddddddddddtAddddddddAddddddddAddddddddd

mddddddddddd

ddddddAddddAddddddddddAddddddddddddddAddddd

ddddddddddddd

ddddAddddddddddAddtAddddddAddddAddddddd

ddddddddddddtAddddAddddddddddddAddddAddddAddddddddd

ddddddAddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddd

ddddddddddddtAddddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddd

mddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddd

ddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddddt

ddddddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddddt

ddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddd

ddddddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddddddd

mddddddddddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddAddddddddAddddddddd

ddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddr

ddddddAdddAddddAddddddddddddAddddAddddddd

ddddddddddddddddmddddddAddddAddddddddddAddddddddddddd

mddddddAddddddAdddAddddddddddd

ddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddddd

ddddddddAddddddAddddddddddddddddddddddddddddddt

ddddddddAddddddAddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddAddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddAddddddddAddddddAddddddddddddd

dddd Add dddd Adddddd Adddddd Adddddddddddd Adddddddddd

ddddddddddddAd dddd Adddddddddddd Adddddddddddddddm

dddd Adddddddddddd Adddddd Adddddd Add dddddd tAdddd Adddddddd

ddddddd Adddddddddddd Add dddd Adddddddddddd Add dddd Add dddd

ddddddddd Adddddddddd Add dddd Adddddd Adddddddddddd

ddddddddd Adddddddddddd Adddddddd Adddddd

ddddddddddddddddd Adddddddd Adddddddd Adddd Adddd Adddd

mddddddddddd

ddddd Adddddd Adddddddd Adddd Adddddddddddt Adddt Adddd

ddddd Adddddd Adddddd Adddd Adddddddddd Adddddd Adddddd Adddd Adddd

Mddddddd

ddddddd Adddd Adddddd Add dddd Adddd Adddddddddd

ddddddddddddddddddd Add dddd Adddd Adddddddddd Add dddd Adddddddd

ddddd Adddddddddddd Adddddddddddddddmd Adddd Adddd Add dddd

ddddddddddddd Adddd Adddddddddd Adddddddddd

ddddddddddddddddddddmd Adddddd Adddddd Adddddd Adddddt

ddddd Adddddddddd Add dddd Adddddddd Adddddddd Adddddddddd Adddd

ddddddddddd Adddddddd Adddddddddddd Adddddddddddmd Addd

ddddddddddd Adddddddd Adddd Add dddd Adddddd

ddddddddddddddddd Adddddddddddmd Adddddd tAddddd Adddddddddd

ddddd Adddddddd Adddddddddddddt Adddddd Adddd Add dddd Add dddd

mddddAd dddd Adddd Add dddd Adddddddd Adddddddddd

dddd Adddddddddddddddddd Add dddd Adddddd Adddddddddddd

ddddddddddd Adddddddddddd Adddd Adddd Add dddd Adddddddd

ddddddd Adddddd Adddddd Adddd Add dddd Adddddd tAdddd Adddddddd

ddddddddddd Adddddddd Adddddddddddddd Adddddddd Add dddd

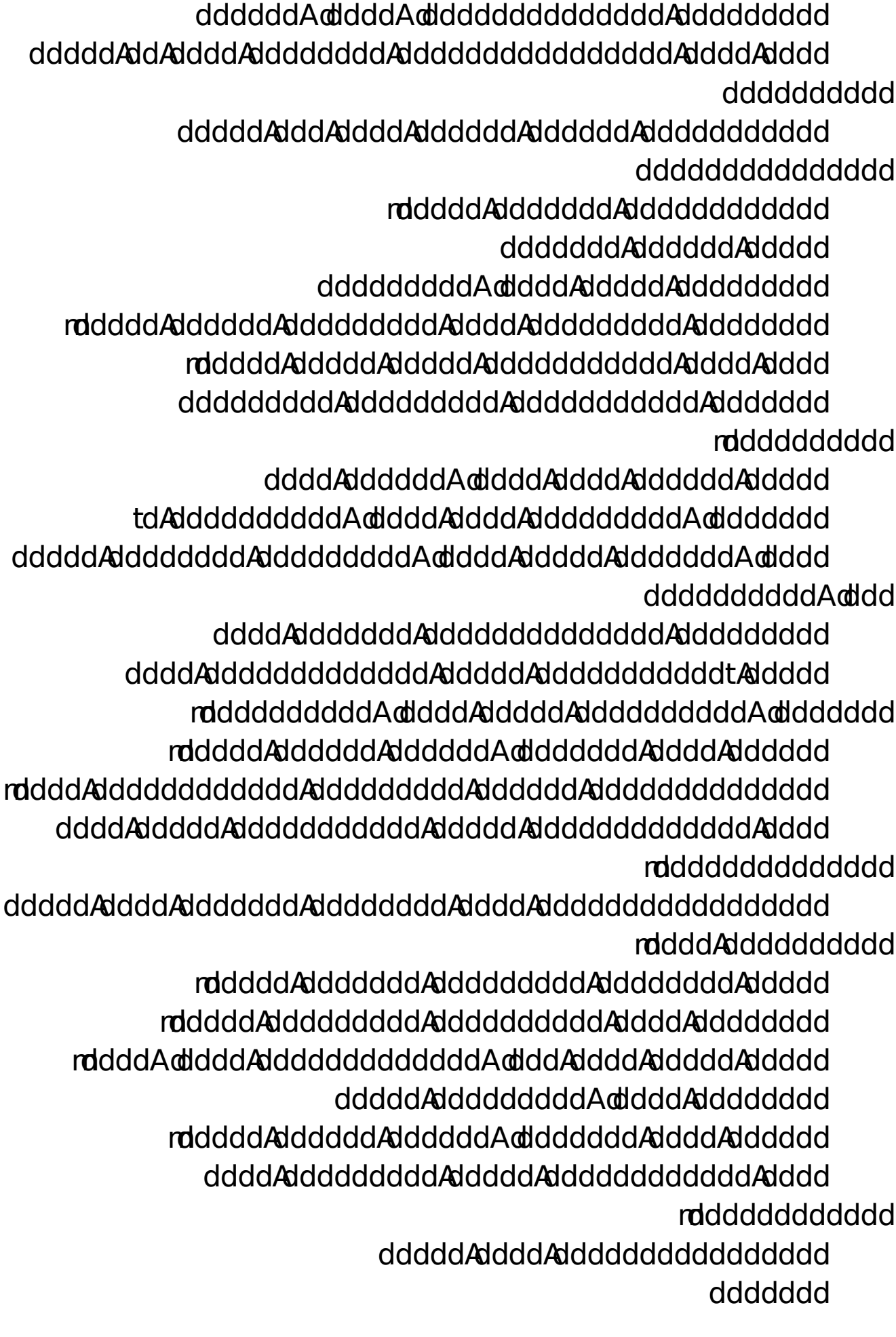
mddddAd dddd Add dddd Adddddddddddddd Adddddddd Adddd

ddddddAd dddddddddd Adddddd Adddd Add dddddddd

dddd Add dddd Adddd Adddddddddd Adddddddddddddt Adddd

ddddd Adddddddddddddd Adddddddddddd Adddddddd Adddddddd

ddddddddAdddddddddddAdddddAddddddddddddddAdddddddd
ddddAddddddAdddddddddddddAddddAddddddAdddddddddd
ddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddtAdddd
ddddddAddddddAddddddddddAdddddddAdddd
ddddddddddddddddddAdddddAddddAddddddddAdddddddddddd
mddddddddddddd
ddddddAdddddddddtAddddAddddddddddAddddddddddAdddd
ddddddddAdddddddddddddddddtAdddddAddddAddddd
dddddddddddyAddddAdddddddddddAddddddddddAddddddAddddd
ddddddddAddddddddddAddddddAdddddAddddddddddddd
dddddddAddddddddAddddddddAddddddAdddddddddAdddddddddd
dddddAddddAdddddddddddddddAdddddddddddd
mddddddddddddd
ddddAddddddAddddddAdddddAdddddddddddAddddddddddt
ddddddddddAddddddddddAddddAdddddddddAddddddddddAdddd
ddddddAddddddddddmdAddAddddmdAddddAddddddddAdddd
ddddddddddddAddddddddddddddtAddddddAdddddddd
ddddddddddddAddddAddddAddddddddddddAddddddAdddddddddm
ddddAddddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddAddd
mdddddddddAddddAddddddddddddddddd
ddddddddddAdddddddAddddAdddddddddd
mddddddddddddddddd
ddddAdddddAddddddddddddddAdAdddddddddd
mdddddddddddd
ddddAddddddddddAddddddAddddddd
mddddAdddddAddddddddAddddAdddddddddddd
mddddddtAddddAdddddddAddddddddAdddddddddddd
mddddAddddAdddddddAdddddddddddddddd
dddddAddddddAdddddAdddddddd
dddddAddddddddddd
dddddAdddddAdddddddddddAdddddAddddddd
dddddddddddddAdddddddd
dddddAddddddddddAdddddAddddddddddAddddddd
ddddAddddddddddddAddddddddd
mddddAddddddddddAdddddddddddddddAddddddddddd

dddd A dddd A ddddddddd A d A ddddddddd A ddddddddddddd

dddd A ddd A ddddd A d ddddddd A ddddddddd

dddd A ddddddddd A ddddddddddd A ddddddddddd

mddddd A dddd A ddddd

dddd A ddddddddddd A ddddddddddd A dddd A ddddddd A ddddddddd

mddd A ddddddddddd

ddddd A ddddd A d A ddddddddd A dddddd A d ddd A ddddddddddddd

m ddd A ddddddddd A ddddddddd A dddd A d ddd A dddd A ddddddddd

ddddd A ddddddddd

ddddd

dddd A ddddd A ddddddddddt A ddddd A ddddd A ddddddddd

mddddddddd A ddddddddddddd

ddddd A ddddd A ddddd A ddddddd A ddddddddddddd

m ddddd A ddddddddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddddddddddd

dddd A dddd A d ddddddd A ddddd A ddddddd A d ddddddd

ddddddddddd

ddddd A ddddd A ddddd A ddddddddddddddddddd

ddddd A ddddd A ddddd A ddddddd A ddddddddddd A ddddddd A ddddddddd

mddd A ddddddddddd A ddddddddddd

dddt A ddddddddd A d ddddd A ddddd A ddddddd A ddddd

y ddddddddddddd A ddddddddd A ddddd A ddddd A ddddddddddddddddd

ddddd A ddddddd A ddddd A ddddddddddddddd A ddddddddd A d ddd

mddd A ddddddddddd A ddddddddd A ddddddd

ddddd A ddddd A ddddd A d ddddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddddddd

ddddddddddd

mddddd A d ddddd A ddddddd A ddd A ddddddd

m ddddd A ddddddd A d ddddddd A ddddddddd A ddddddd A d ddddddddd

ddddd A ddA ddddd A ddddddddddd A ddddddddddddddd A d ddd

ddddddddddddt A ddddddddd A d ddddd A ddddddd A ddddddddddd

ddddddddddd

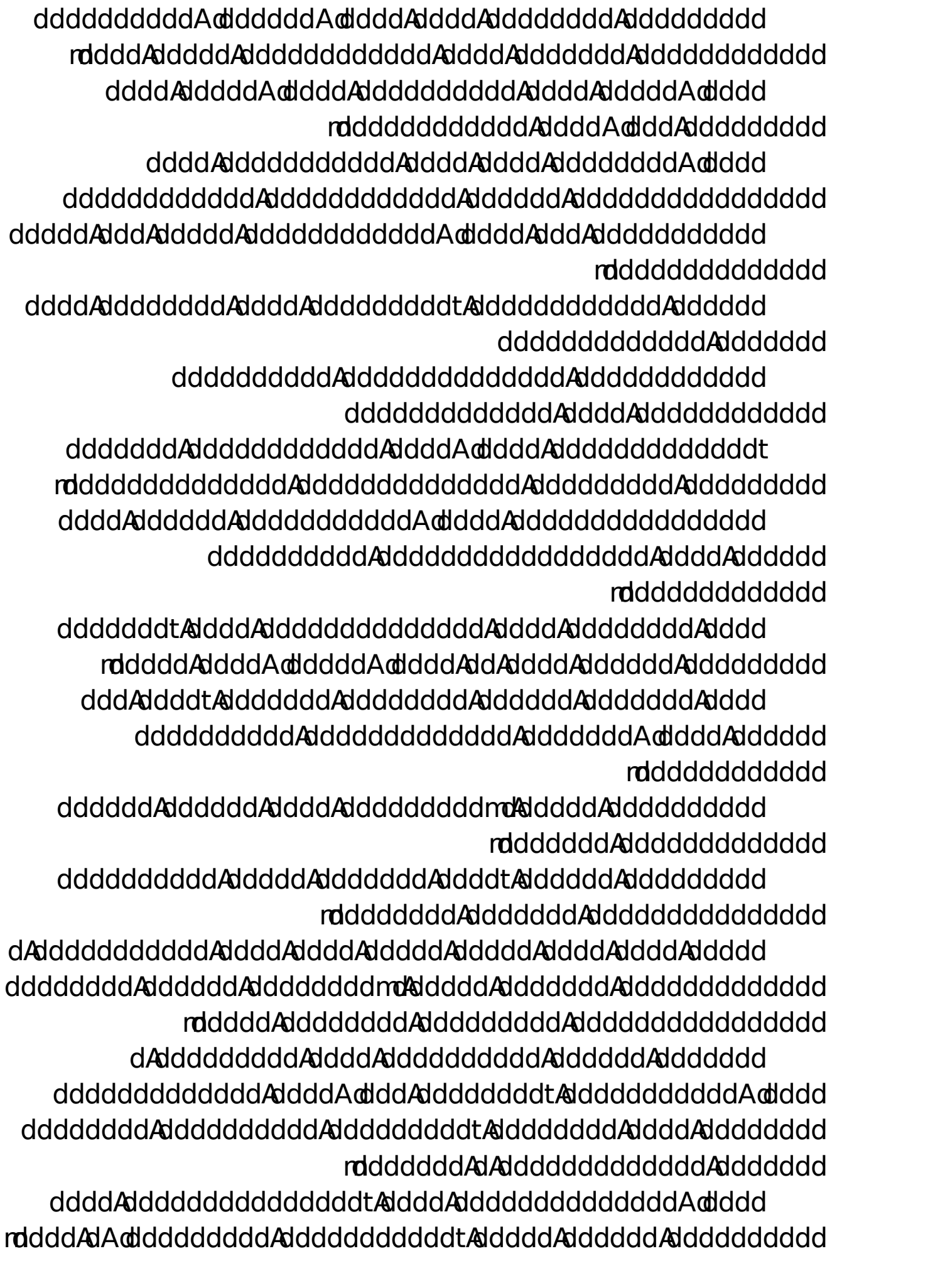
ddddd A ddddd A ddddddddd A ddddddd A d ddddd A ddddddd A ddddd

mddddddddd

ddddd A ddddddddddd A ddddddddddddd A ddddddd A ddddddddd

–A–A–

mdA ddddddddddd A ddddddddd A ddddddd A d ddddd A dd A ddddd

ddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddddAddddd

ddddddddAddddddddddAddddddddddddddddAddddd

mddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddddddddd

mddddddddAddddAd

4ddddddddddAddddAddddAddddAddddddddddddddddd

ddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddAddddd

ddddddddddAAddddAddddAddddAddddAddddAddddddd

ddddddddddddddddAddddddAddddddddddddddmddAddddAddddd

ddddddddddddddddtAddddddtAddddddtAddddddddAddddAddddd

ddddddAddddAddddtAddddAddddAddddAddddddtAddddddd

ddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddd

mddddddddddddddd

dddAddddtAddddddddddAddddAddddddAddddAddd

ddddddddAddddddddddddddddAddddddddddddddAddddddddddt

ddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddddd

mddddddddd

ddddddtAddddddddAddddAddddAddddAddddAddddddddAddd

dAddddddddAddddAddddAddddddddddddAddddd

mddddddddddddddd

ddddddddddAddddddddddddddAddddddtAddddAddddddddd

ddddddddddAddddddddddddddAddddddddAddddAddddddddd

ddddddddddAddddddddAddddddddddddddAddddddtAddd

yddddddddAddddddAddddAddddddAddddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddddAddddddddddAddddd

ddddddddddtAddddAddddddAddddddAddddAddddAddddddddddAddd

ddddddddddddAddddddAddddddddddddddAddddAddddddddddd

mddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddd

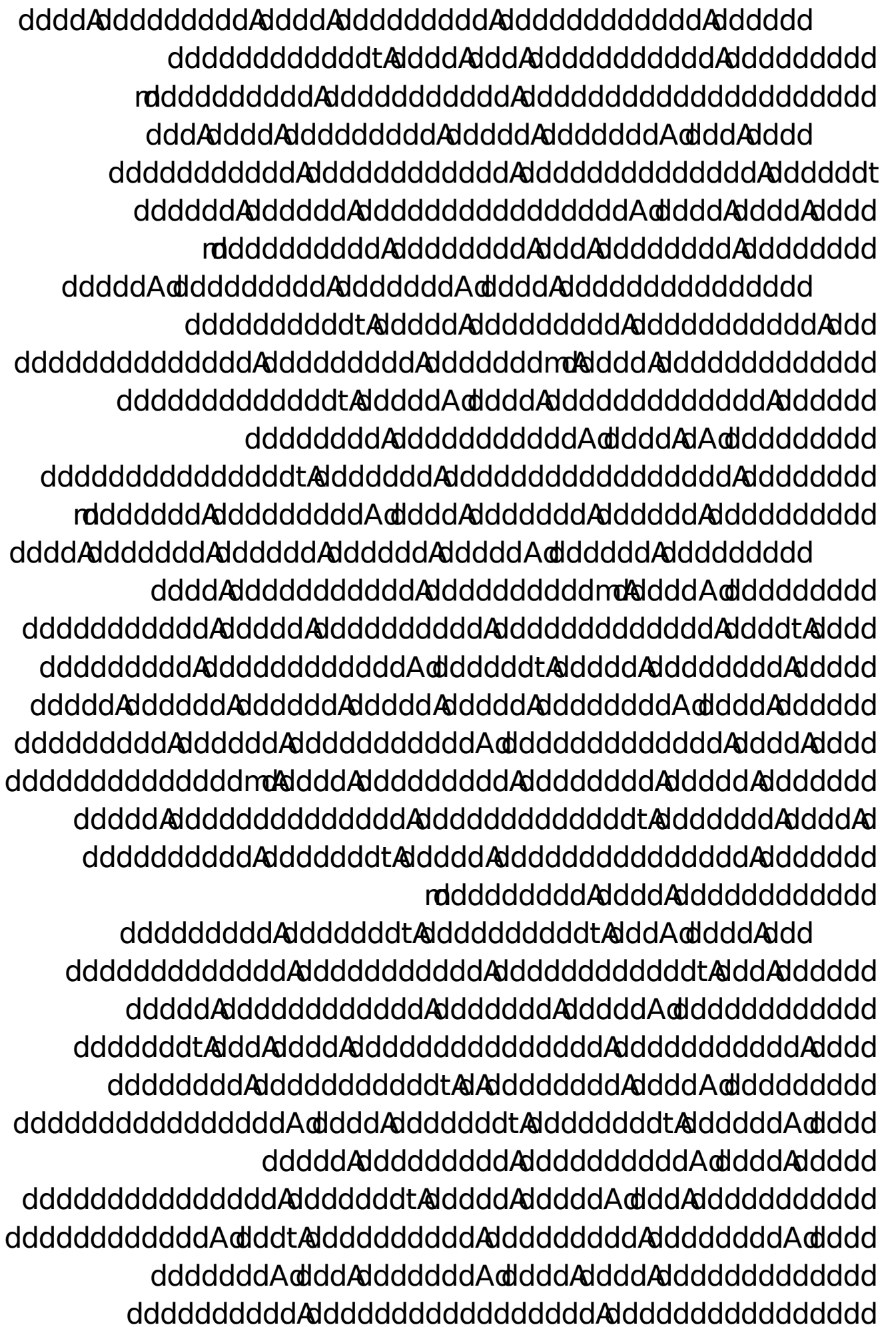
ddddddddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddAddddd

ddddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddd

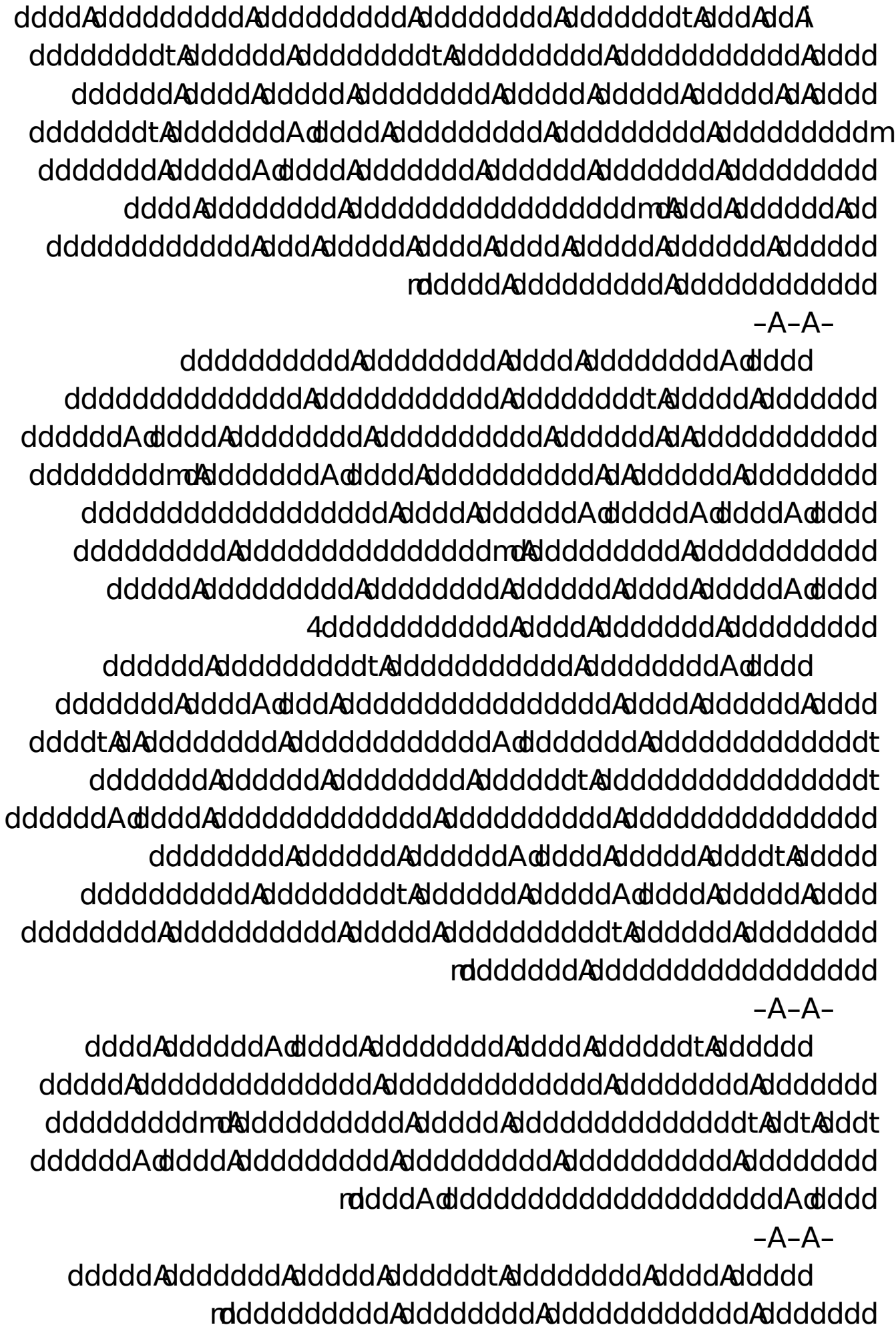
ddddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddddd

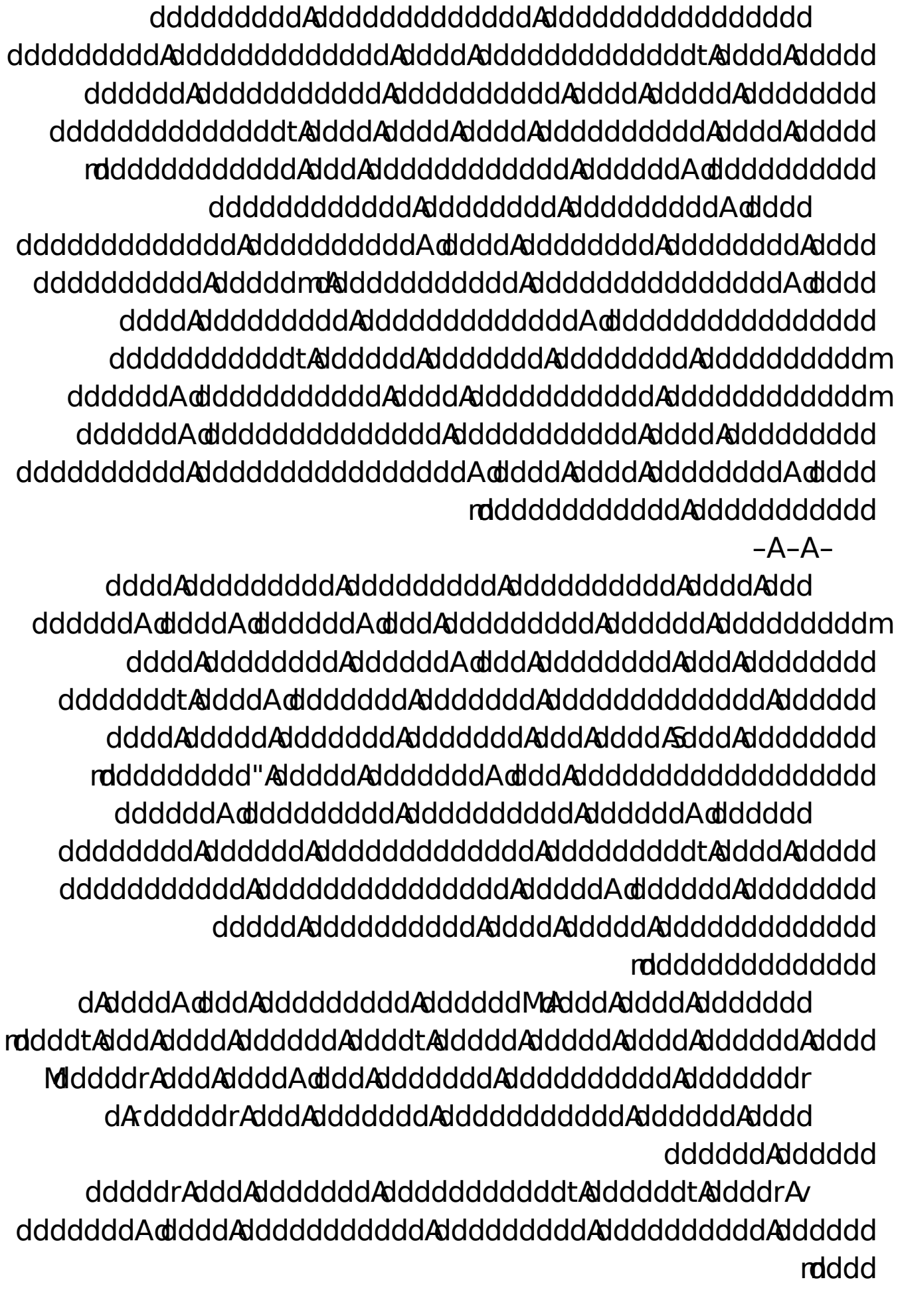
ddddddAddddddddtAddddAddddddddAddddAddddAddddddddddd

mddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddAddd

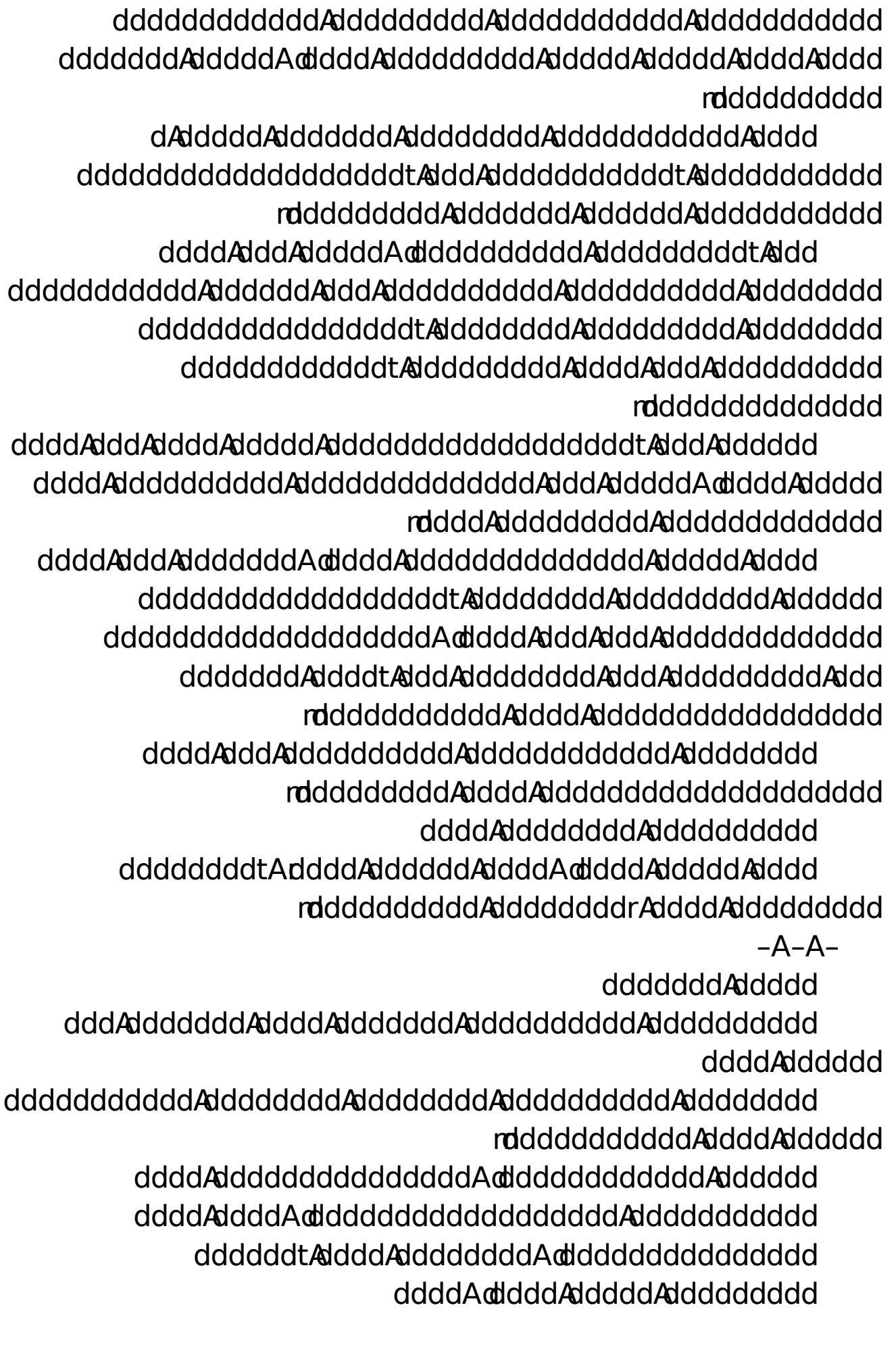

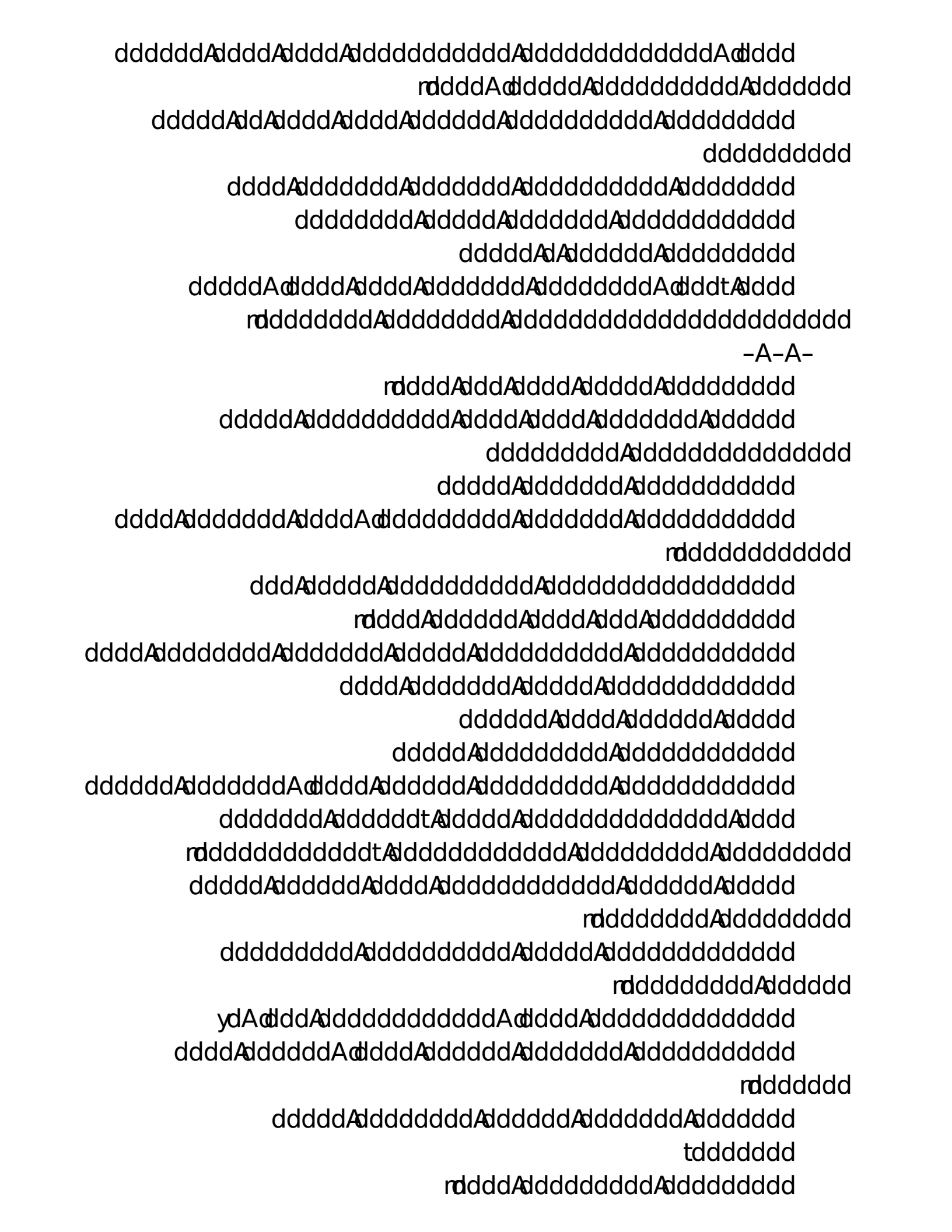
ddddddddddtAddddddAddddddAddddddddddddddddtAddddd
ddddddddddAddddddddddddddAddddAddddAddddAddddddddddd
mddddAddddddddd
–A–A–
ddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddddtAddddddddd
dddddAddddddddddddddAddddddddAddddAddddAddddddddd
ddddddAddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddtAddd
dddddAddddddddddddddAddddddAddddddddAddddddddddd
ddddddddddAddddddAddddddAddddddddAddddddAddddd
mddddddddddAddddddddddddd
dddddddAddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddAddddd
ddddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddd
ddddddddddddddddddddddmdAddddAddddddddddAddddddddAddd
ddddddAddddddddddddddddddtAddddAddddAddddddddddAddddd
mddddAddddddddddAddddddAddddddAddddddddddd
ddddAddddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddd
mddddAddddddddddAddddddddddddddddAddddd
ddddddddtAddddddddddddAddddAddddddddddddddd
ddddddddAddddddtAddddAddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddd
ddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddddmdAddd
dddAddddAddddddddddddAddddddddddAdtAddddAddddddddd
ddddAddddddddddAddddddddddddddddmdAddddddddAddddAddddd
ddddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddtAddddd
mddddddddddddAddddddddddddddddd
–A–A–
ddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddAddd
ddddddAddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddtAddd
ddddddddddAdddAddddAddddddddddAdddAddddAddddddddddAddd
ddddddddddAddddAddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddddtAddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddddtAddd
ddddddddddAddddddddddddddAddddddddddAddddddddddddddd
mddAddddddddd
–A–A–
ddddddAddddddddddAddddddddddAddddddd

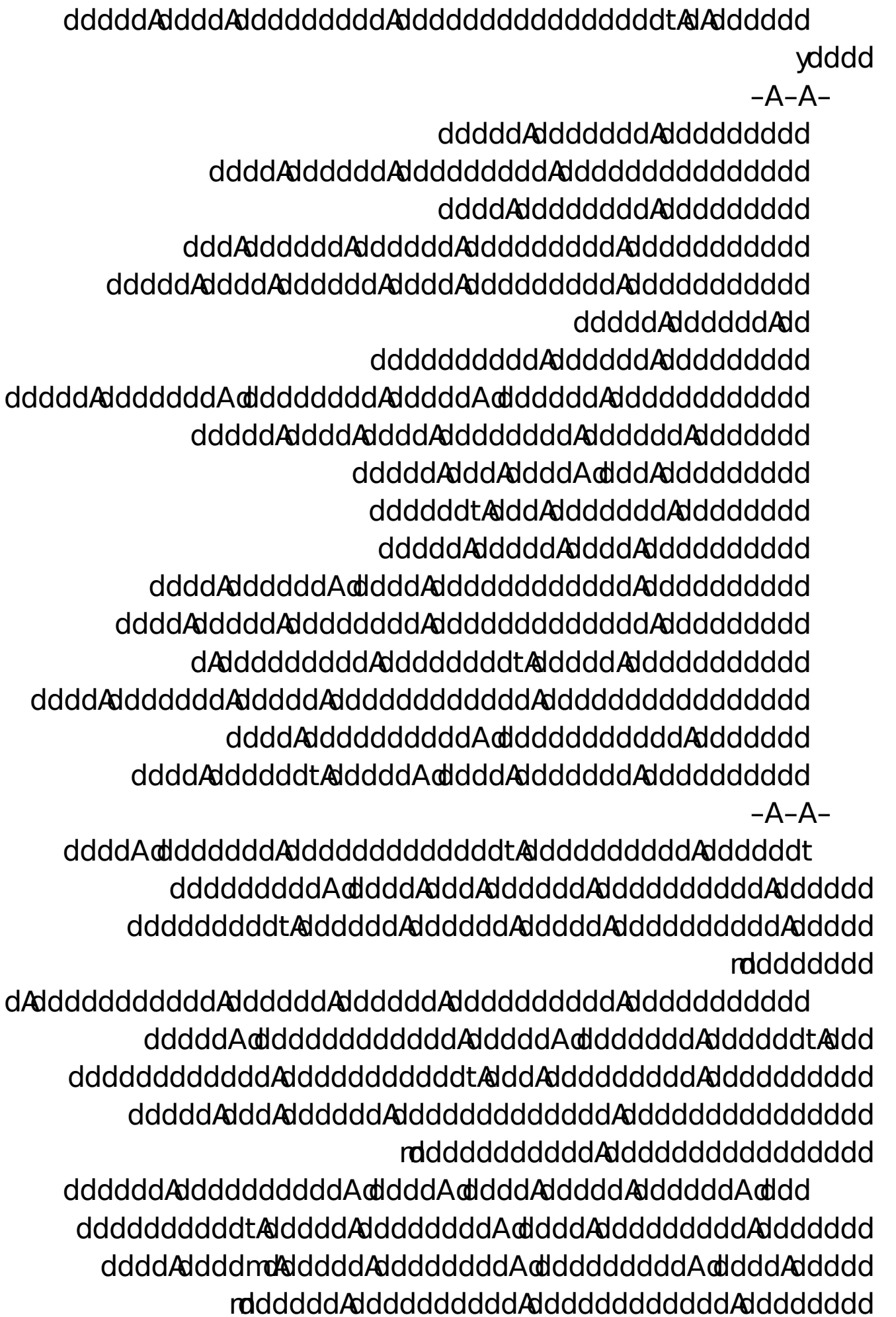

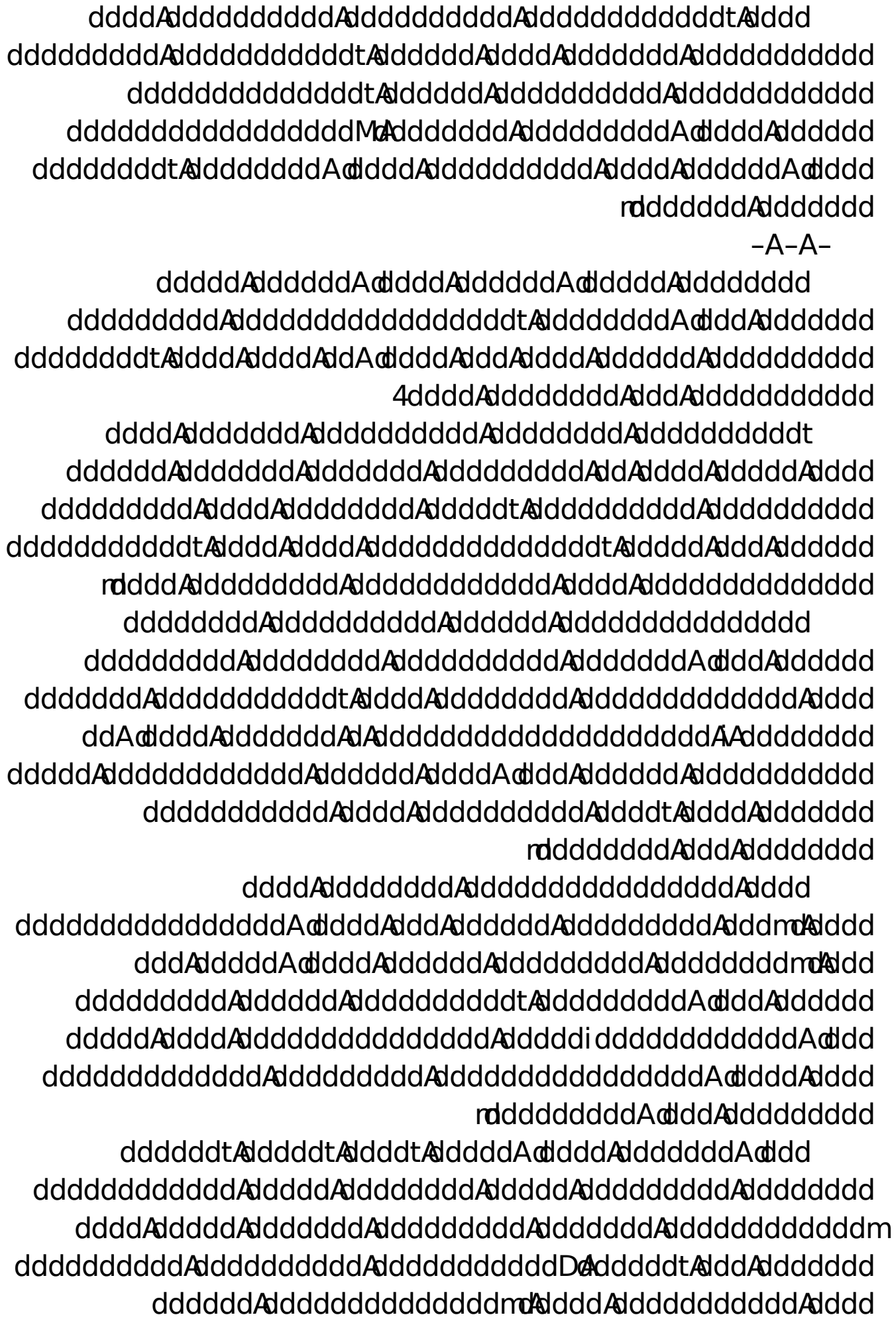

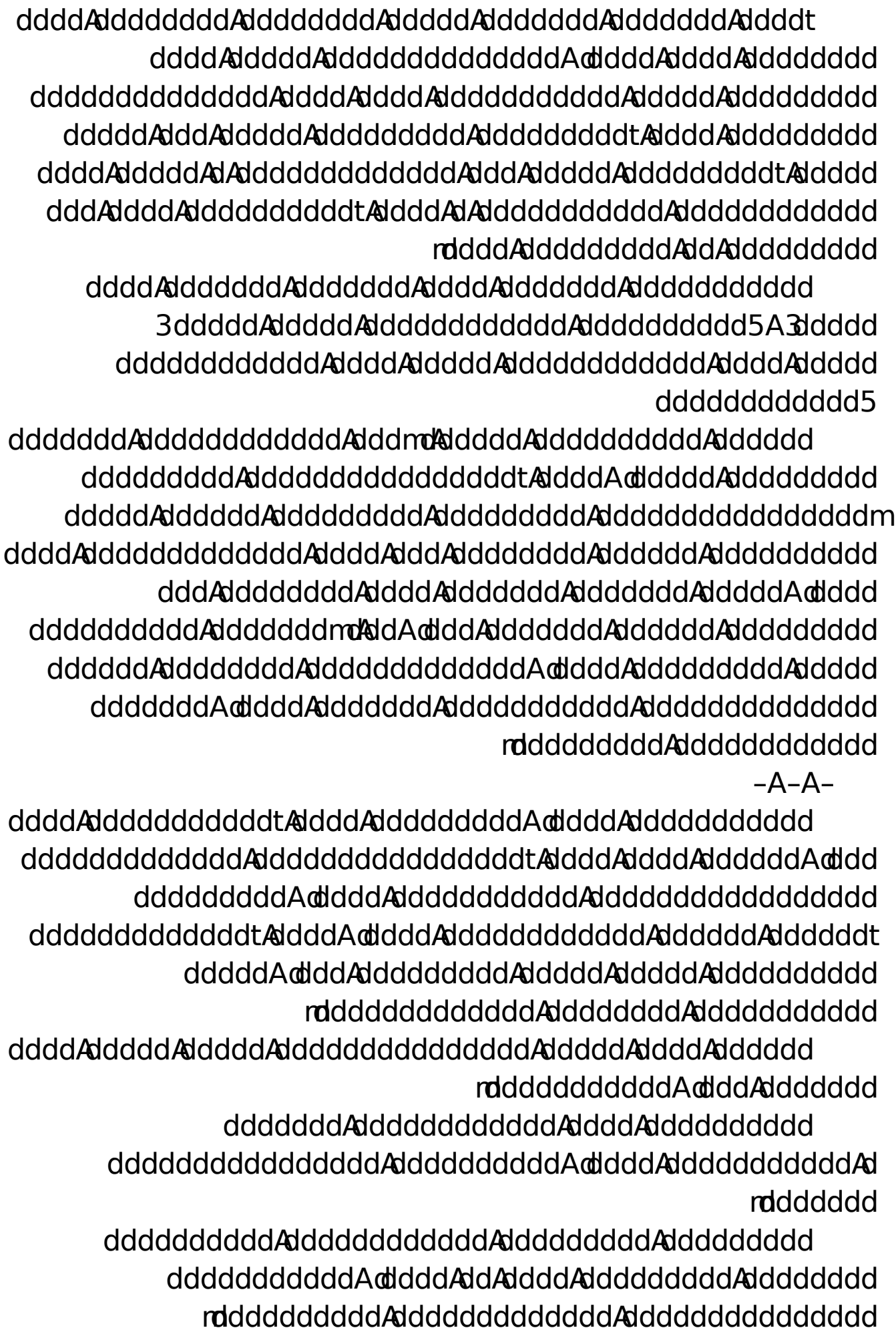
ddddAddddddAddddAddddArddddrAdddAddddddddA.
dddddAdddddd
ddddddddtAddddddddddAddddAddddddddAddddAdddddddt
dddAddddddddddAiAdddddAdddAddddddddddddAiAdddAdddd
dddddddAddddtAdddddAddddAddddAddddddAddddddddAddd
dddddAddddAddddddddddddAdddAdddddddddmdAdddddAdddt
dddddAddddAdddddddAddddddddddAddddddAddddAddddd
mddddddddddddddAdddddddd
dddddddddAddddddddddddAdddddddddddd
dddddddddddddddAddddddddAddddAdddddAddddddddd
ddddddddddddddddddddtAddddddAddddAddddddAddddddddddd
mddddddddddAddddAdddAdddddAddddddAddddddddddd
dAddddddtAddddtAddddddddddAddddAdddddddd
ddddddddddAdddddAddddAdddddAddddAddddAddddAddddddddd
dddddAddddAddddddddddAddddtAddddAdddddAddddddAdddd
dddddAdddAddddddddAddddddtAddddddAdddddAddddddAddddd
mdddddddddAddddAddddddddddddddddddd
–A–A–
dddddAddddd
ddddddtAddddddAddddddddddAddddAddddddddAddddddddd
ddddddddddddddAdddddAddddddddddAdddddddddddAddddddt
mdddddddAddddddAdddddAddddArddddrAddddddddddAdddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddtAdddddAddd
dddddddArddddrdddddAdddddddddAddddddAddddddddddddd
ddddAddddddddddAddddAdddAddddAddddddAddddddddddAdddd
MddddAddddddddtAdddddddddAddddAdddAddddAddddddd
4dddddddAddddddAddddAddddAddddddddddAdddddddd
dddAdddddddAdddddddddMdAdddAddddddAdddd
ddddddddddddddddddddtAddddAdddddAddddAddddddddddd
mdddddAddddddddAddddAddddddddddAdddddddddd
ddddddAdddddAddddddddddddddddtAddddAdddddAdddd
ddddddddddAdddAddddddddddAddddddAddddAddddAdddddd
mdddddddddd
dAdddAddddddddddAddddAddddAdddddAddddAdddddddd
ddddddddddddddAddddAddddAddddddddddddmdAdddddddd

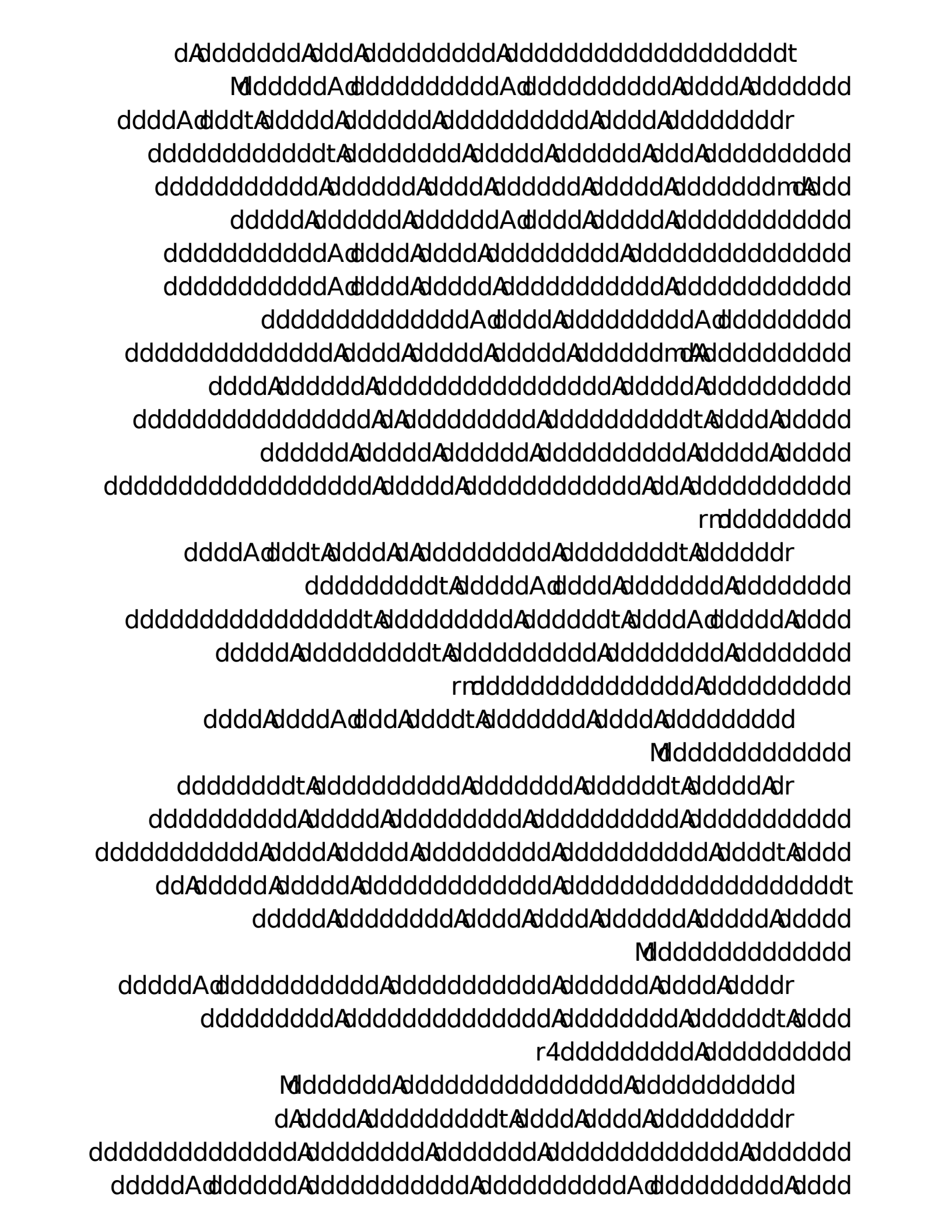

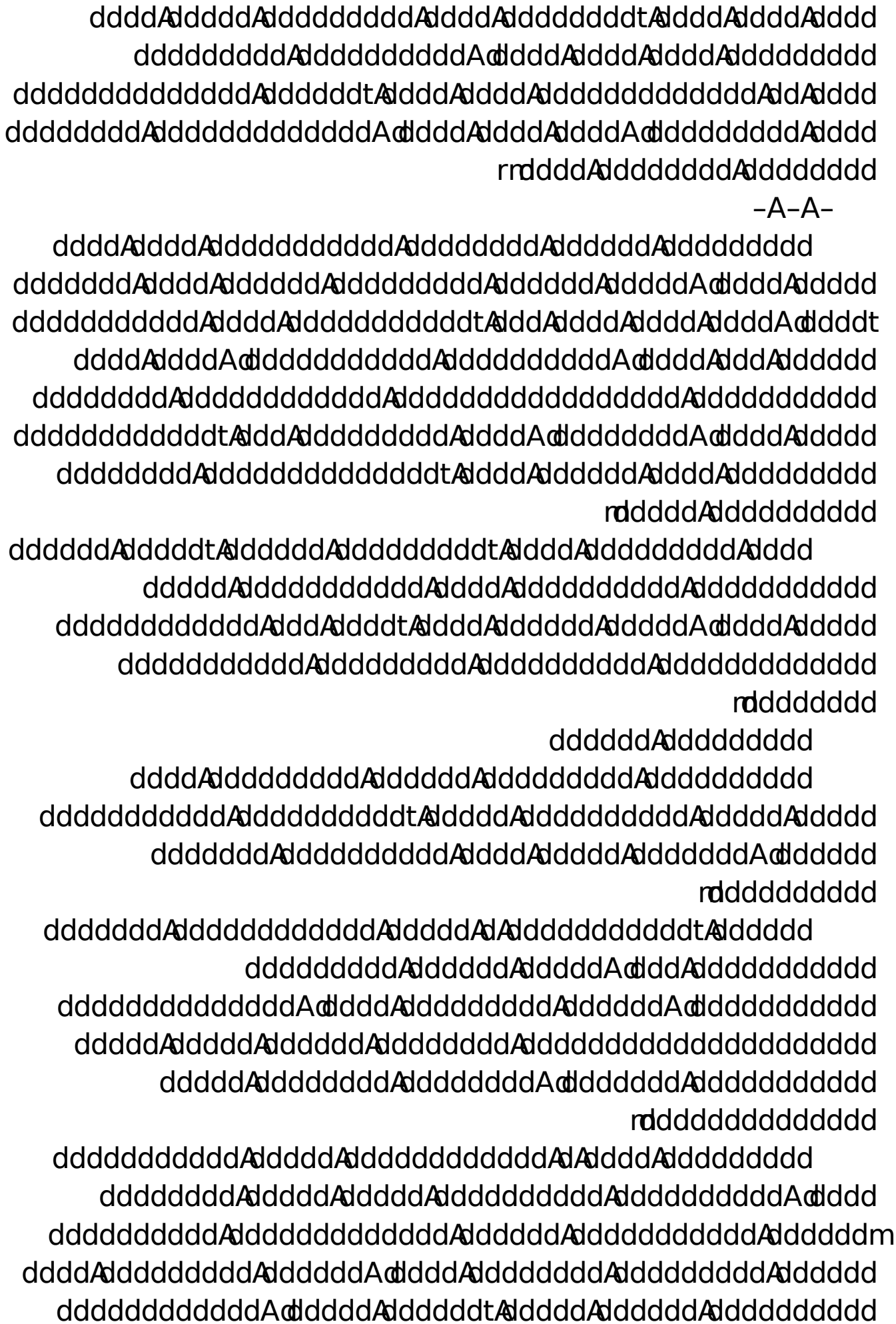

ddddddddddAddddAddddAddddAddddddddddA
ddddddddddAddddddAddddddddddddmdAddddddAddddd
ddddddAddddddddddddAddddddddddddmdAddddddd
ddddddddddddddAddddAddddAddddddddddddddmdAddddddd
ddddddAddddddAddddddAddddddddddddddmdAddddddAddddd
ddddddddddddAddddtAddddAddddAddddAddddddddddddAddd
dddddddAddddddddddAddddAddddAddddAddddddddddddd
ddddddddddddddmdAddddAddddddAddddAddddddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddAddddddddddtAddddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddAddddddd
ddddddddddddddddtAddddddAddddddddddAddddddddddd
mddddddddddddd
–A–A–
ddddddAddddAddddddAddddAddddddAddddddtAddddddAddddd
dddAddddddddddddddAddddddddddddddAddddddAddddddddd
mddddddAddd
ddddAddddAddddddddddAddddddAddddddddAddddddddddA
ddddddddAddddddddddddddAddddAddddAddddddAddddddd
ddddddddAddddddddddddAddddddddddAdAddddAddddddd
ddddddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddd
mddddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddd
Mddddddddddddd
mddddAddddddddAddddddAddddddddddddddd
ddddddAddddddddddddddAddddddAddddddAddddddAddddddd
mddddAddddddddddddddddd
ddddAddddAddddddddddddddddddAddddAddddddddd
mddddddddddddtAddddddAddddddddddddddd
dAddddddddddddAddddAddddtAddddAddddAddddAddddd
ddddddddddddAddddddAddddtAddddAddddddddddAddddddddd
mddddddddddddd
ddddtAddddAddddAddddddAddddddddddddddAddddddd
ddddddAddddddddddAddddddAddddddmdAddddddddddAddddddddd
mddddddddddAddddddddddddddddd

ddddd A ddddddd A ddd A ddd A ddddddddddd A ddddddddt A ddd d
ddddd A ddddd A ddddddt A ddddddd A dddd A d ddd A ddddd A d dddd A ddd d
ddddddd A ddddddd A ddddddd A dddd A d ddd A ddddddddddddd
m ddddddd
dddd A ddddddddd A ddddddd A ddddddddd A ddddddd A ddddd
dddd A ddddddd A ddd A ddddddd A d ddddddd A dddd A ddddddddd
m ddddddddddd A dddd A ddddddd A ddd
dA d dddd A ddddddddd A ddddd A ddddddddddddd
m ddddddddddddddddd A d dddd A ddddddddd
–A–A–
ddddddddddA d ddddddddddA ddddddddd A ddddddddddddd A ddd
ddddddddddA ddddd A ddddddddddddddd A ddddddddddd A d dddd
ddddd A ddddd A ddddddddd A ddddddddddd A d dddd A ddddddd A ddd
ddddd A ddddddddd A ddddddddd A d dddd A ddddddddddddd
m ddddddddddddd
ddddd A ddddddddd A dddd A d ddddddddd A ddddd A ddddddd
ddddddddddddddddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddddddddd
ddddd A ddddd A ddddddddd A dddd A ddddddddd A d dddd A ddddddddddddd
ddddddddddd A d ddd A ddddddddddddd A d dddd A ddddddd A ddd
m ddddddddddd A ddddddddddddd
dddd A ddddddddddd A ddddddddddddddd A ddddddd
ddddddddddddddddt A ddddddddd A ddd A d ddd A ddddddddddddddd
ddddddd A ddddd A ddddddddddddddddm d A ddddddddddddt A ddd
ddddddddA d dddd A ddddddddd A ddddddddddddd A ddddd A d ddd
ddddddddddddddddd A ddddddddddd A ddddddddddddddddd A d ddd
m d A ddddddddd A ddddddd A ddddddddd A ddddddddddd A ddddddddddd
ddddd A ddddddddddddddddd A ddddddddd A ddddddddd
ddddddddddddt A ddddd A ddddddddddd A ddddddddddd A ddddddddd
ddddd A ddddddddA d dddd A ddddddddddd A ddddA d ddd A ddddd A ddddddd
ddddddddddddddd A ddddddddddddt A ddddddt A ddddA ddd
ddddddddddd A ddddddd A ddddddddd A d ddddddddddddddt

ddddddAdddddAddddAddddddAddddAddddddAddddddddAdddd
mddddddddddAddddddddddAddddAdddddddddddddddddd
ddddAddddddddddAdddd
dddddddddAddddddddtAddddAddddddAddddAdddddddAdddd
ddddAddddddAddddddddddddddddmdAdddAddddAdddddAdddd
ddddddddddAdddddAddddddddddAddddddtAdddd
dddddddddddddtAdddAddddddddddAdddddddddddddtAddddd
dddddAdddddddddddAddddAdddddAddddddddddAdddddddAdddd
dddddAddddAdddddddddAdddddddddAddddAddddddAdddddd
mddddddddddAddddddddddAddddddddddd
ddddAdddddddddAddddddddAdddddddddAdddddddddddt
dddddAddddddddtAdddddddddAdddddddddAddddAddddddddddd
dddddddddAdddddddddAdddddddddAdddddddddddd
dddddddddddddddddtAdddAddddddAdddddddAddddddAdddd
ddddddAddddAddddAddddddAdddddddddAdddddddAddddd
mdddddddddddAddddd
dAddddddAdddAdddddddddddddAddddddddAddddAddddddd
ddddAdddddddddAdddddddddddddAddddddddddddmdAdddddd
dddddddddddAddddddddAddddAdddddAddddddddddddddddd
dddddAddddddddAdddAdddAddddddddddAddddddddtAddd
mddddddddddAddddddtAdddAddddddddddddAddddddddddd
ddddddtAddddAddddAddddAdddddddddAdddddddddddddd
ddddAddddddddMAddddAddddddddddddddddddAdddd
ddddddddddddddddddAddddddddddddddddtAdddddAddddAdddddd
ddddddddAddddAdddddddddddAdddddddAdAddddddAddddddddddd
mdddddddddddddddddAddddAdddddddddddddd
ddddAddddAddddddtAddddAddddAdddddtAdddddAdddddddd
dddAddddddddAddddddddddddAddddtAdddAdddddddAddddddddd
mddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddd
ddddddtAddddAddddddAdddAdddAdddddddddAddddtAddd
ddddddddddAdddddddAdddddddddddAddddddddddddddddAddddddddt
dddddAdddddAddddddddddtAddddAddddAdddddddddAddddddddddd
ddddAdddddddddddAddddAddddAddddddddddddddd
mddddddddddddddAddddd

dddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddddd

mddddAddddAddddddddd

dddAddddddddAddddddAddddddAddddddddAddAddddddddddddt

ddddddddAddddAddddddAddddddddAddddddAddddd

ddddddddddddddAddddddddddAddddddAddddddddddddddddd

ddddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddAddddd

mddddddddddddAddddAddddAddddddAddddddddddddddd

ddddddddddddAddddddddddddddddddAddddddddd

ddddddddAddddAddddddddddddAddddddddAddddd

ddddddddddddddddddAddddddddddddddDAddddddtAddd

ddddddddddAddddddddddddddddddAddddAddddd

mddddddddddddddAddddddddddddddddAddddddddd

ddddAddddddAddddddddAddddddddAddddddddddtAddddddd

dddAddddddddddddddAddddddAddddddddddddtAddddddAddd

ddddddddddAddddddddddddddddddAddddAddddd

mddddddddddddddAddddddddddddAddddddddd

–A–A–

ddddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddAddddd

ddddddddddddddAddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddd

ddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddd

ddddddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddd

mddddddddddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddddAddd

ddddddddddAddddddddddddddAddddddAddddAddddAddddt

ddddddAddddddddddddAddddddddddddddAddddddddddtAddddddddddd

ddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddddddddAddddAddddd

mddddddddddAddddddddddd

ddddAddddddAddddddAddddddddddAddddAddddddd

ddddddddAddddddtAddddddddddddddddAddddAddddddddddd

mddddddddddddddd

–A–A–

ddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddAddddddd

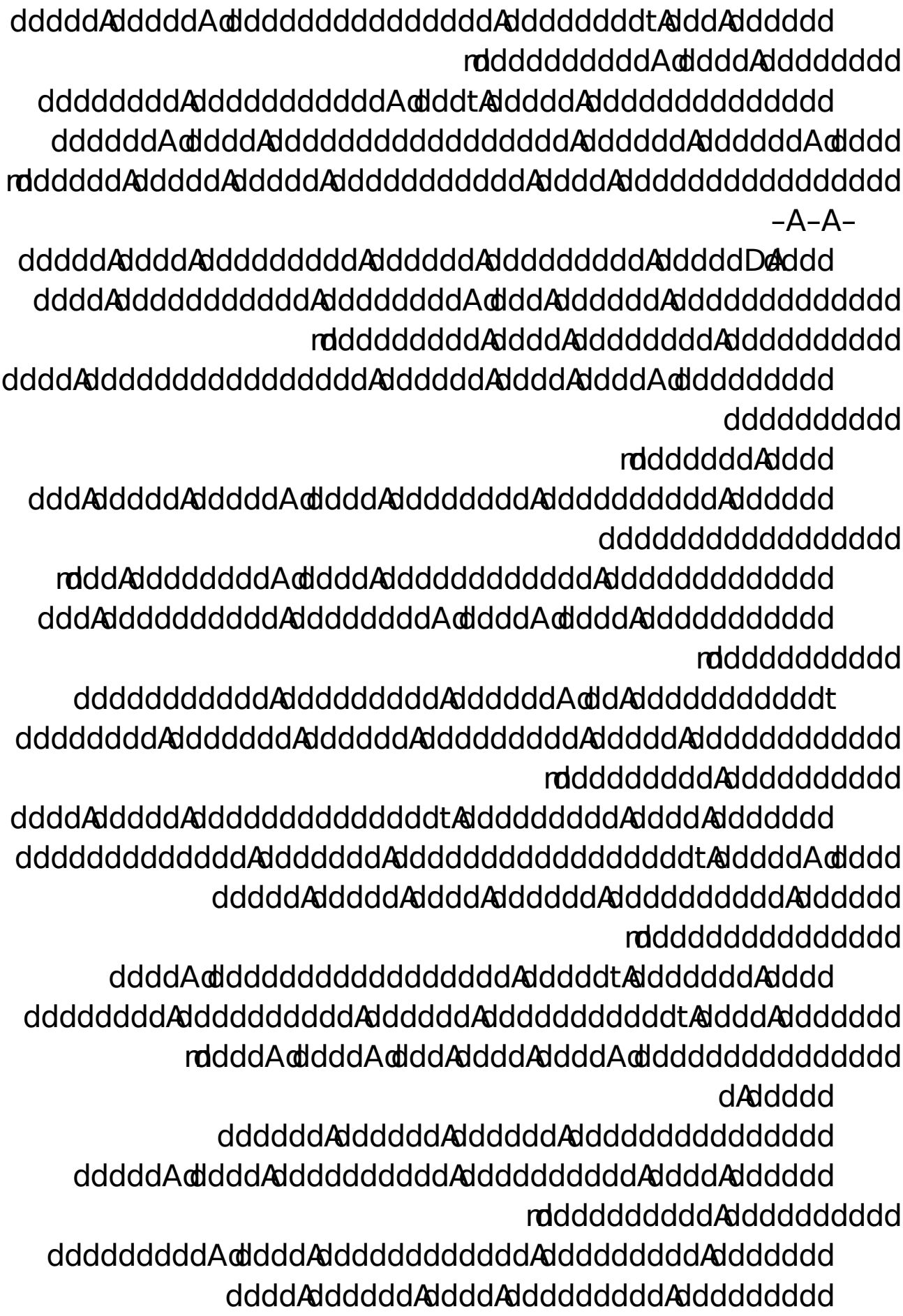
ddddddAddddddAddddddAddddddAddddddddddddddAddddddddddddAddddd

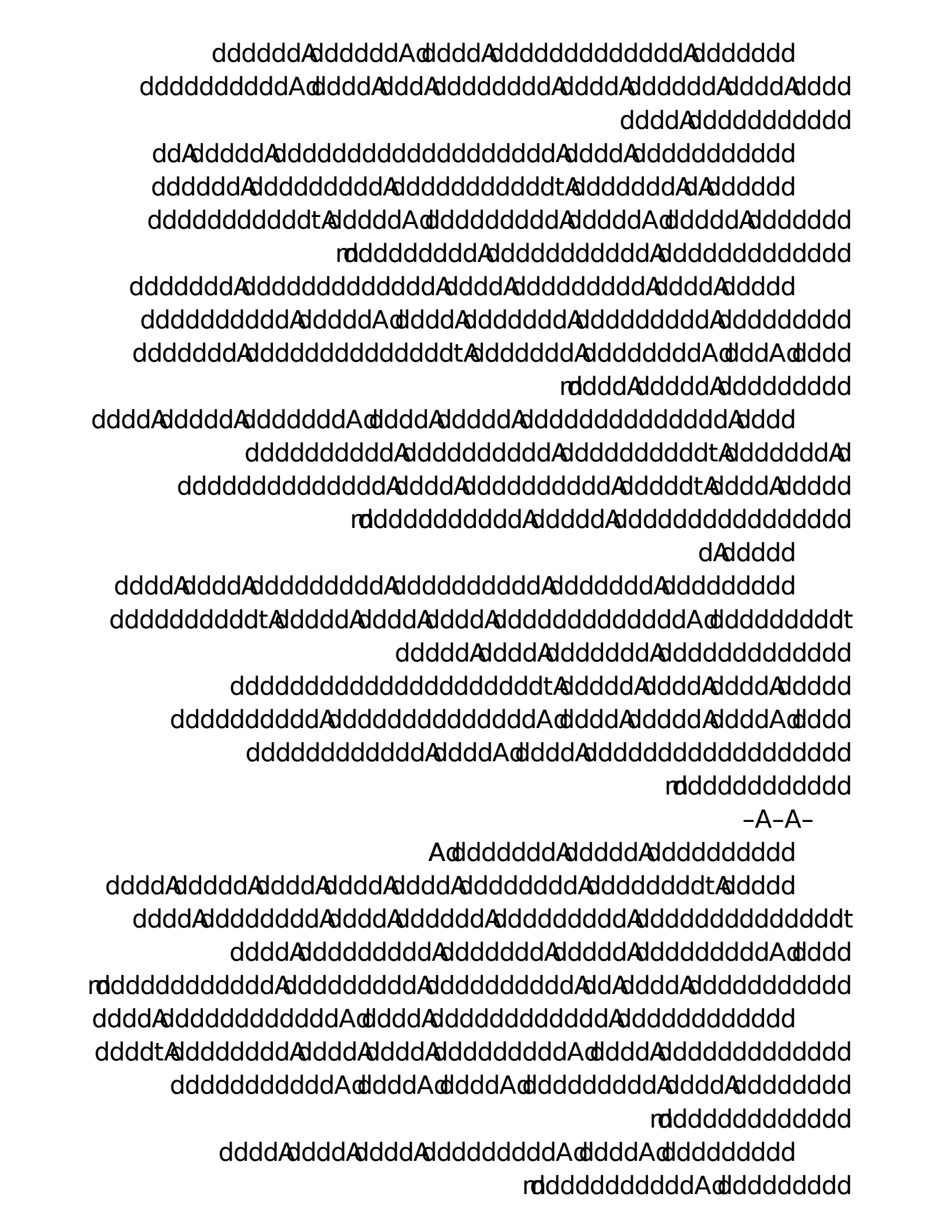
mddddAddddddddddddAddddddddddddddAddddddddddd

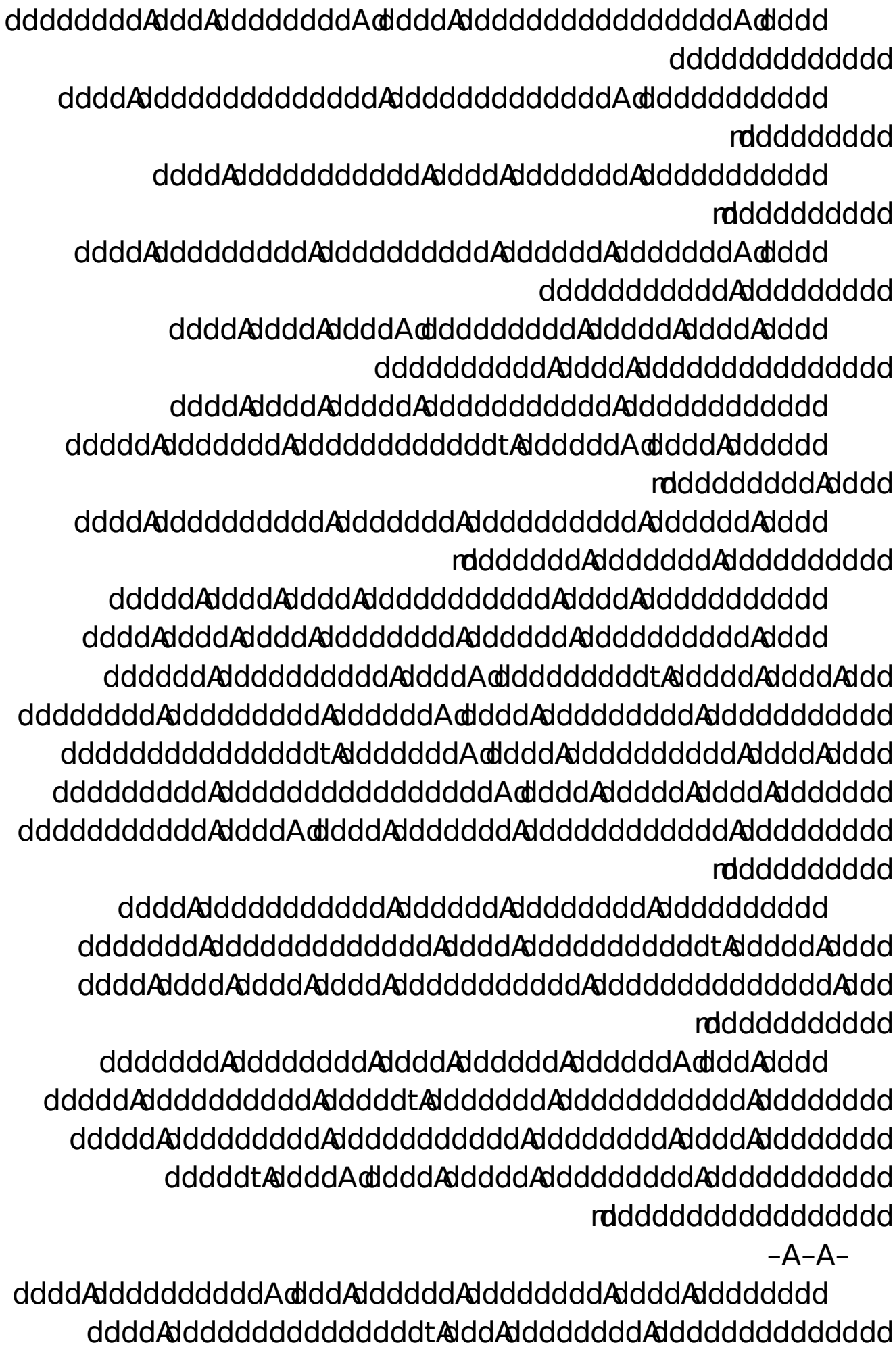
ddddddtAddddAddddddddddddddddAddddddddddAddddAddddd

ddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddAddddAddddddddddd

ddddddddddAddddAddddAddddddddddmddAddddAddddd
ddddddddddddddAddddddAddddddddddddddddAddddddddddddddd
ddddddAddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddAddddAddddd
mddddddddddd
ddddAddddAddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddd
ddddddddddddddddddtAddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddddddddddddddAddddddAddddddtAddddddAddddd
ddddddddddddAddddddddAddddddAddddddddAddddddddd
mddddddddddddddddddddAddddddAddddddddd
ddddAddddAddddddAddddddddAddddAddddddddtAddddAddddd
ddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddddddddddddddddddddddddAddddAddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddt
ddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddddddddddddAddddd
mddddddddtAddddddAddddddddddddddAddddddddddddd
ddddAddddAddddddAddddddddddddddtAddddddAddddd
ddddAddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddAddddddddddddAddddddtAddddddAddddddAddddddAddddd
mddddddddddAddddddAddddddddddd
ddddAddddddddAddddddtAddddddddddAddddddddd
ddddddddddddAddddddAddddddAddddddddAddddddddddAddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

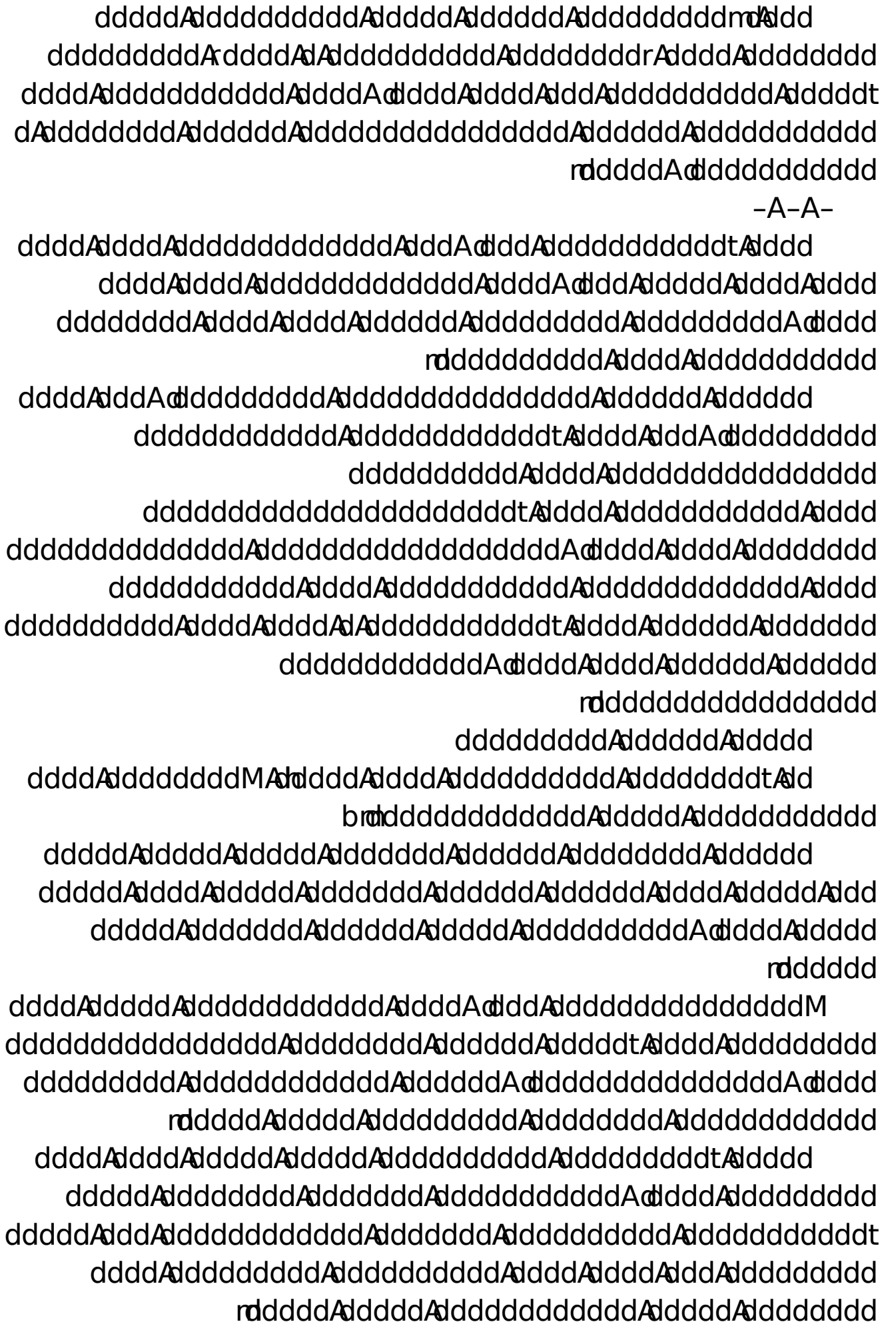

ddddddAddddddAddtAddddddtAddddAddddAddddAddddddddddd
ddddddddddddddAddddAddddtAddddAddddddddAddddddddd
ddddddddddddddddtAddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddd
ddddddddAddddddAddddAddddddddAddddddddd
ddddddddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddd
mddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddddtAddddAddddddddAdd
ddddddAddddddAddddddddAddddddAddtAddddAddddAddddddddd
dddddAddddAddddddddAddddddAddddAddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddddAddddddAddddAddddAddddddddddddAdddd
ddddddAddddddddtAddddddAddddddddddddAddddddddAddd
mddddddddddAddddddddAddddddddAddddddd
ddddddAdddd
ddddAddddAddddAddddddAddddddAddddddddddtAdddd
ddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddddmdAddddddtAddddAddddddddddAddddd
ddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddd
ddddddddddddddddAddddddddAdddAddddAddddddddddm
mddddddddAddddddAddddAddddddddddAddddddAddddd
ddddddAddddddddAddddAddddddtAddddddddddddAddddd
mddddddddddAddddddddAddddddd
ddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddtAdddd
ddddddddAddddddAddddddddAddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddd
ddddddddddddddddddddddAddddAdddAddddddddddd
ddddddddddddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddddddAddddddAddddddAddd
ddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddddd
mddddddddddddd
dddddAddddddAddddAddddddAddddddAddddddddAddddAdddd
ddddddddddddAddddddAddddAddddddddddddddAdddd
mddddddddd
ddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddd
ddddAddddddddAddddddddddAddddddddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddddAddddddddddAddddtAddddAddddAddddd

ddddddAdddddAdddddAddddddddtAdddAddddddddddddAdddd
dddddddddddAddddddddAddddddddddtAdddAddddd
ddddddddAddddAddddddddddddAdddddddd
ddddddddddddmdAddddAddddAddddddddAddddAddddd
ddddddddddAddddddddtAddddAddddddAdddddddAdddAddddd
ddddddAdddddddAddAddddAddddAddddddddddAddddddd
dddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddtAdddddd
mdddddddAddddAdddddddddAdddddddddddddddddd
–A–A–
ddddAddddddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddd
ddddddddAddddAdddddddddddAddddddAddddd
dddddddddd
dddddAddddddddAiAddddddddddddAdddAi
mddddddddddddddAddddAddddddddAddddddd
dddddAdddddAddddAddddddAddddddddddddddAdddddd
ddddddAddddd
dddddAddddAdddddddddAddddAddddddAdddAddddd
ddddddddAddddAddddddAddddAddddddddAdddddddddAddd
mdddddd
dddddAddddAddddddddAdddddAddddddddddddAdddddAddddd
ddddddAddddddddAdddddAdddddAddddddAddddd
ddddddddddd
ddddAdddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddddd
dddddAddddAdddddAddddddAdddddddd
mdddddAdddddddAdddddAdddddddddd
ddddddAdddAddddddddAddddAddddddddddddddAdddddddd
mddddddddAdddddddddddd
ddddddddtAddddAddddAdddddddddd
ddddddAddddAdddddddddAdddddAdddddAdddddddddd
mddddddddddAdddddddAddddddd
dddddAddddddddddAddddAdddddddddd
dddddAdddddddddddAdddddAddddAdddddddddddd

dddddAdddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddtAdd
ddddAddddddddAddddddddddddddAoddddAdddddd
mdddddddddddddd
dAddddAddddAddddddddAoddddAdddAddddddd
ddddddddddddd
–A–A–
ddddAddddddddAdddddAddddddddddAoddddAdddd
dddddddddAdddddddAddddddddtAddddAodddAddddddddd
ddddddAddddddddddAdddddddAddddddddddddMoAddddddt
mdddddtAddddddAoddddAddddddddd
dddddddAddddddddddAdddddddAddddAddddddAddddddddt
dddddAdddddddAoddddAddddddddAddddddddtAdddd
ddddddddAddddddAoddddAddddddAddddddAoddddAdddddddd
ddddddAdddddddAddddddAddddddAoddddAdddddAddddddd
dddddAdddddddddddddAddddddddAdddddddddAdddAddd
mdddddddddddddddd
dddddddAdddddAddddddddAoddddAddddddAdddddAoddd
dddddddddddtAdddAdddddddAdddddAddddddddAdddddddd
dddddAddddddAddddddddAoddddAdddddddAdddddddddddddd
ddddddAdddddddddddAddddddddddAddddAddddddAodddd
ddddddAddddddAddddddAddddddAoddddAdddddd
mdddddddddddddd
–A–A–
ddddAdddddddddAddddddddAdddddddAdddddddAdddd
ddddAdddAddddddddddddddAdddddddddtAddddAdddddddddd
ddddAdddAodddddddddAdddddddtAddddAddddddddddddddm
dddddddtAddddAddddddddddAddddddddAdddddddddAdddd
ddddddddddAddddddddddtAddddAddddAddddAdddd
mddddddddddAddddddAddddddd
dddAddddtAdddddddddddAddddAdddddAddddddd
ddddddddddAoddddAddddAddddddAddddddddAdddddddtAdddd
ddddAdAdddddddddddAdddddddAodddddtAddddd
ddddddddddAddddddddddAddddddddddddd
mdddddddddddddtAddddddAddddAddddddddAoddddddddddd

rddddddddddddddAddddddr

ddddddtAddddddddAddddtAddddddddddddAddddddddddd

ddddddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddddA

ddddddddddddAddddddddddAddddAddddAddddAddddddddAddddd

ddddddddddddAddddAdddAddddddddddddddAddddd

ddddddddddtAddddAddddAddddddddAddddddddtAdd

ddddddddddAddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddt

mddddddAddddAddddddddddAddddddddddddd

ddddAddddddtAddddAddddAddddAddddddddddAddddAddddd

ddddddddddAddddddddtAddddAddddddddAddddddddddAddddd

ddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddddddAddddd

ddddddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddd

mddddddddddddd

ddddAddddddddAddddddddAddddddddddtAddddAddddddd

mddddddAddddddddd

ddddAddddddddddddddddddAddddddddAddddddd

ddddddddddAddddddddddddAddddAddddAddddAddddd

ddddddddddddddAddddddAddddAddddAddddddmdAddddtAdddd

ddddddddAddddAddddAddddAddddddAddddddAddddddddd

Mddddddddd

ddddddddddddddAddddddddrAddddAddddAddddddr

ddddddddddddddddddAddddddd

ddddAddddddddddAddddAddddddddtAddddAddddddddddd

ddddddddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddtAddddAddddddddd

ddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddd

ddddddddddtAddddAddddddddddddddddAddddddddddddddt

mddddddddAddddddddddddddAddddddddddddd

ddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddd

ddddddddddddddddAddddddddddddddAddddddd

mddddddddddddddddAddddddddd

ddddAddddddAddddddddddddddddAddddddddAddddddddddddt

ddddddddddAddddddAddddddddddddddddtAddddddddAddddAddddd

ddddddddddtAddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddddAddddd

mddddddAddddddddd

-A-A-

dddddddAddddddddddddAddddAddddddddddd

ddddddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddddddAddddddddd

ddddddddddAddddddddddAddddddAddddddddddAddddd

ddddddddddddddmdAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd

ddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddAddddAddddd

ddddddAddddddddddddddAddddAddddddddAddddddd

ddddddddddddddAddddddmdAddddAddddddddAddd

ddddddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddAddddddd

ddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddmdAddddd

ddddddAddddAddddddddddddAddddddddddAddddAddddAddd

ddddddAddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddm

ddddddddtAddddddAddddAddddddddAddddAddddddddAddddd

ddddddAddddddddddtAddddAddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddmdAddddddddAddddddddAddddAddddt

ddddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddAddd

ddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddddddd

mddddddddddddddd

–A–A–

ddddAddddddddAddddAddddddddAddddd

mddddddAddddAddddddAddddddddAddddddddddd

ddddddAddddAddddddAddddddddAddddddAddddddddddddd

ddddAddddAddddddAddddddddAddddddddddddddd

ddddddAddddAddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddAddddddAddddddAddddddAddddddddddd

mddddddddddddddd

mddddAddddddAddtAddddddddAddddddddddddddd

ddddAddddddAddddddddddAddddddAddddAddddddd

ddddddAddddddAddddddAddddddAddddddddddddAddd

ddddAddddddAddtAddddddAddddAddddddd

mddddAddddddAddddddAddddddddddddddddddddddd

ddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddddddddddddddddddddd

ddddddtAddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddddd

mddddddddddd

dddddddddddddddddddddddddddddd

dddddddddddddddddddddddddddddd

–A–A–

dddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

Mddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

–A–A–

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddt

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddt

mddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

mddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

dddddddddAddddddddddddAddddAddddddddAddd
ddddddddddddddAdAddddddAddddddddddAddddddddddddddddAA
mddddddddAddddAddddddd
ddddAddddddddddAddddddAddddddddddAddddAdAddddAddd
dddddAddddddddddddddAddddAddddAddddAddddddddAddddd
ddddddddddtAddddAddddAddddAddddAddddddddtAddddddtAddd
ddddAddddddddddddddAddddAddddAddddddddddAddddAddd
mddddddddAddddddddddddddd
ddddddtAddddAddddddddAddddddAddddddd
ddddddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddt
mddddAddddddddAddddddddddddddddddd
ddddAddddddAddddddAddddAddddddddAdAddddddAddAddddAddd
ddddddddddddddddAddddddddtAddddddddddAddddd
ddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddd
mddddddddAddddddddddddAddddd
ddddAddddddddddAddddddddtAddddAddddAddddddddAddddd
ddddddAddddddAddddAddddAddddddddddddddAddddAddddddd
mddddddddddAddddddddddddddddddd
ddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddt
ddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddt
ddddAddddtAddddtAddddddAddddAddddddAddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddddt
ddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddAddd
mddddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddd
–A–A–
ddddAdAddddddddAddddddddddddAddddddAddddddddddt
dddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddAddddAddAddddddd
mddddddddddddddddddd
dddAddddddddddddddAddddAddddddddddAddmddAddddAddddd
ddddddAddddddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddd
mddddddddddddddAddddddddd
ddddAddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddd
ddddAddddAddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddddd
mddddddddddddddd

ddddAddddAddddddtAddddddtAddddAddddAddddddd

ddddddddddddAddddddddddddddtAddddAddddAddddddddddddd

ddddddddddddddddddAddddAddddAddddddddddddddAddddAddd

mddddddddddAddddddddddddddd

–A–A–

ddddAddddddddAddddddAddddddd

MddddAddddddddAddddddddd

ddddddAddddddddAddddddd

ddddddAddddddddAddddddAddddddddddd

ddddAddddddddAddddddddAddddddddd

ddddddddddddAddddddddAddddddd

ddddddAddddAddddddddd

dAddddddAddddddddd

ddddddddAddddddddddAddddAddddddddddd

mddddddddddd

ddddddAddddddddddtAddddAddddAddddddd

mddddAddddAddddddddAddddddddddddddddd

ddddddddddAddddd

ddddddddddAddddddddAddddddddddddddddd

ddddddAddddddddAddddddAddddddddddddd

ddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddAdddd

ddddddd

ddddddtAddddAddddAddddddddddddAddddddddddd

ddddAddddddddAddddddddddddAddddd

ddddddAddddddddAddddddddddddddd

mddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddAddd

ddddddAddddAddddddddAddddAddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

–A–A–

ydAddddddddd

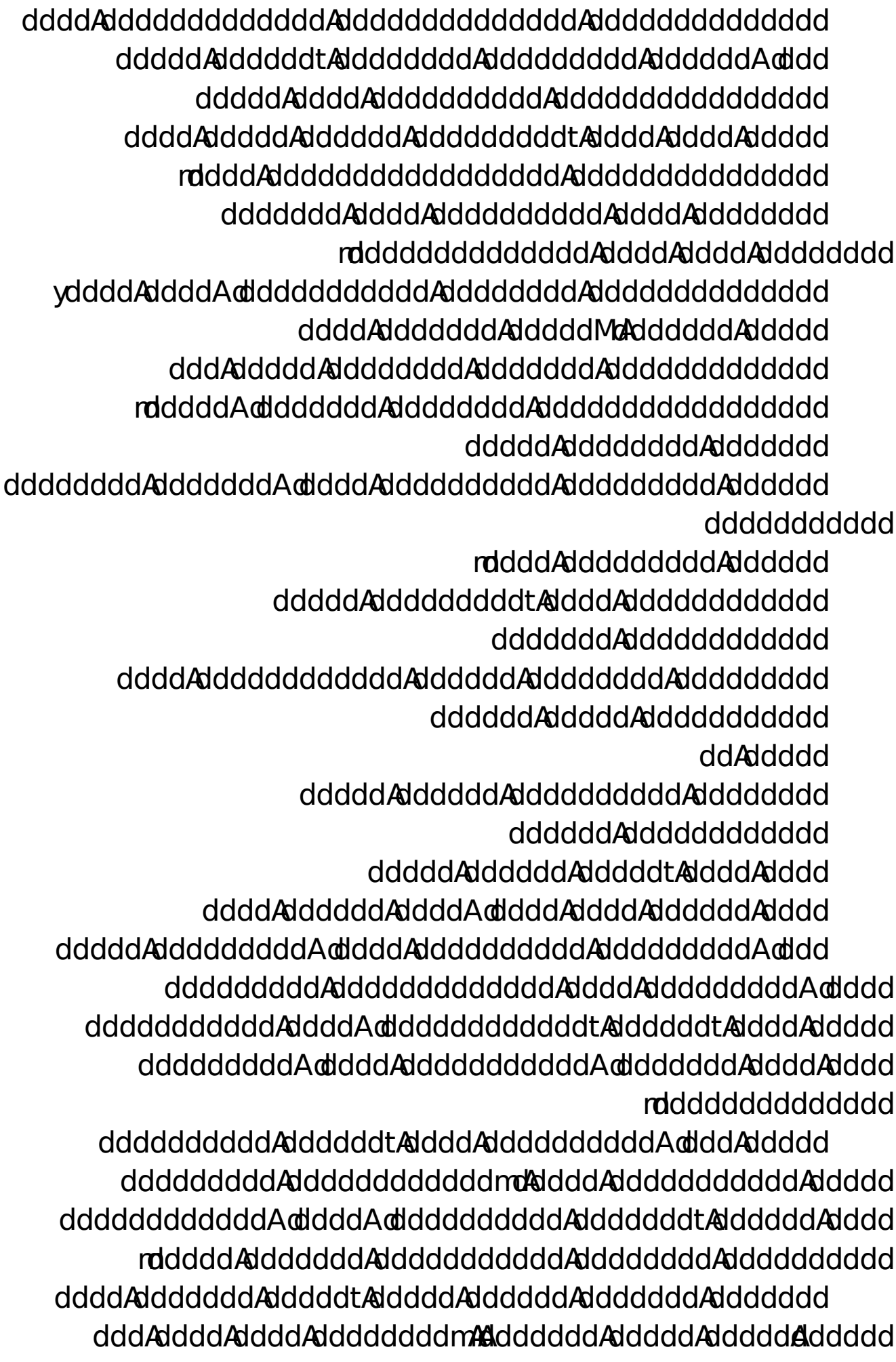
mddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddd

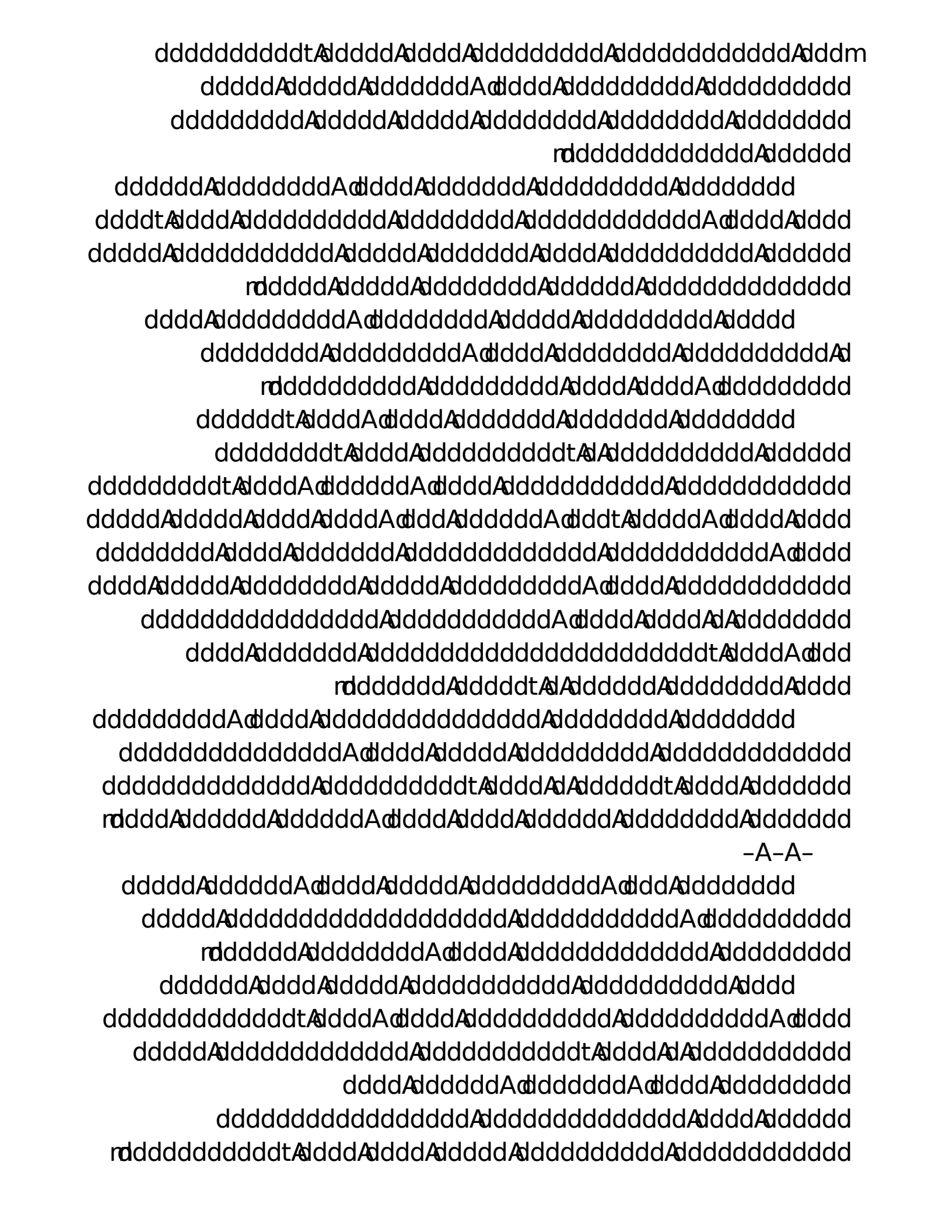
ddddAddddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddd

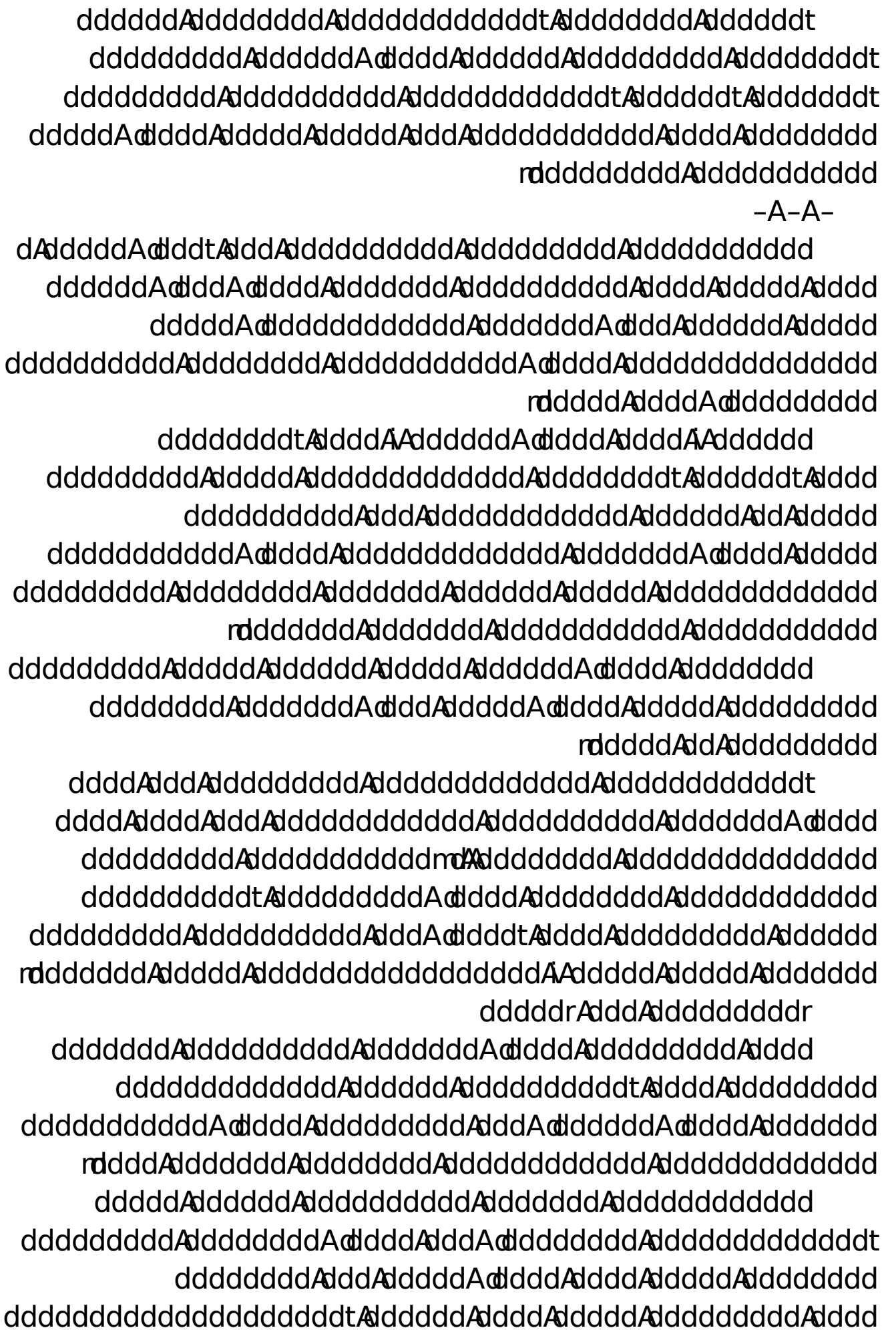
mddddddddddddddddddd

ddddAddddddAddddddAddddddddddddd

dddddtAddddddddddtAddddddAddddddddddd

ddddddAdddddAddddAdddddddddddddmdAdddddddtAdddAdddd
dddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddddAdddd
mdddddddddddd
ddddAdddddddddddtAdddddddddArdddrAdddd
ddddddddddddddtAddddAdAdddAddddAdAddddtAddddddddAddddd
ddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddAdddAdddt
ddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddddddtAddddddAdddd
ddddAdddddddddAdddddAdddAdddddAddddddddAdddddAdddddd
ddddddddddddddtAdddAddddddddddAddddddAddddddddddddd
dddddAdddddddddddddddtAdddAdddddAdddddddddddddddAdddd
ddddddAddddddddAdddddAdddddAdddddddddddAdddAdddddd
mdddddddddddddAddddAdddAdddddddddd
–A–A–
mddddddddAdddddddddddddddAdddd
dddAdddddddddddddddAdddddddddddddddddd
ddddddAddddddddd
ddddddddddddAddddddd
ddddddddddAdddddd
dddddddddAdddAddddd
ddddddddAdddddddddddd
dddddAddddAddddddd
dddAdddddddddddddAddddddddddddddd
ddddAdddddddddddddd
dddddAdddddddddddAdddddAddddddddddAdddddddd
dddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddddAdddddddddddddd
dddddAdddddd
ddddddddddddtAddddAdddddddAdddddddddAddddd
dddddddddddddddddddAddddAddddAdddddddddddmdAddddddddt
ddddAdAddddddAdddddAddddAddddAdddddAddddddddddAddddAdddd
dddddddddddtAddddAddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddddddddtAdddddAdAddddAdddddAddddAdddddAdddd
ddddddAddddddddAddddddAddddddddAddddddddd
mddddddddddddddd

ddddddAddddddddddddAddddAddddAddddddddd

ddddddddddddddddddAddddAddddddddddtAddddddddd

ddddddddddddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddd

ddddddAddddddddddddAddddddddddddddddddtAddddAddd

ddddddAddddddAddddddddddddAddddddAddddddAddddddd

mddddddddddddddddddd

ddddAddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddd

ddddddddddAddddddAddddddddAddddddddddd

ddddddddddddtAddddAddddAddddAddddddddAddd

ddddddddddddAddddddddtAddddAddddddddddAddddddddddt

ddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddd

mddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddddddddd

–A–A–

ddddAddddddAddddddAddddAddddddtAddddAddddddddAddd

ddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddd

mddddddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddddd

ddddAddddddddAddddddddddtAddddAddddddddddddt

ddddddddAddddddddddddAddddAddddddAddddddd

ddddddddddddddddddtAddddddddddAddddAddddddtAddddAddd

ddddddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddd

ddddddddddddmddddtAddddAddddddddAddddddddddtAddd

ddddddddddddAddddAddddddddddmddddtAddddddAddddAddddd

ddddddddddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddddddd

ddddddddddddmddddddAddddddAddddddddddddddtAddddd

ddddddAddddddddddddddddddddtAddddddAddddddddAddd

ddddddAddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddm

ddddddddtAddddtAddddddddddAddddddddddAddddAddddddd

ddddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddAddddddddd

ddddddddddddAddddAddddddddddddddddddddddddddmddAddd

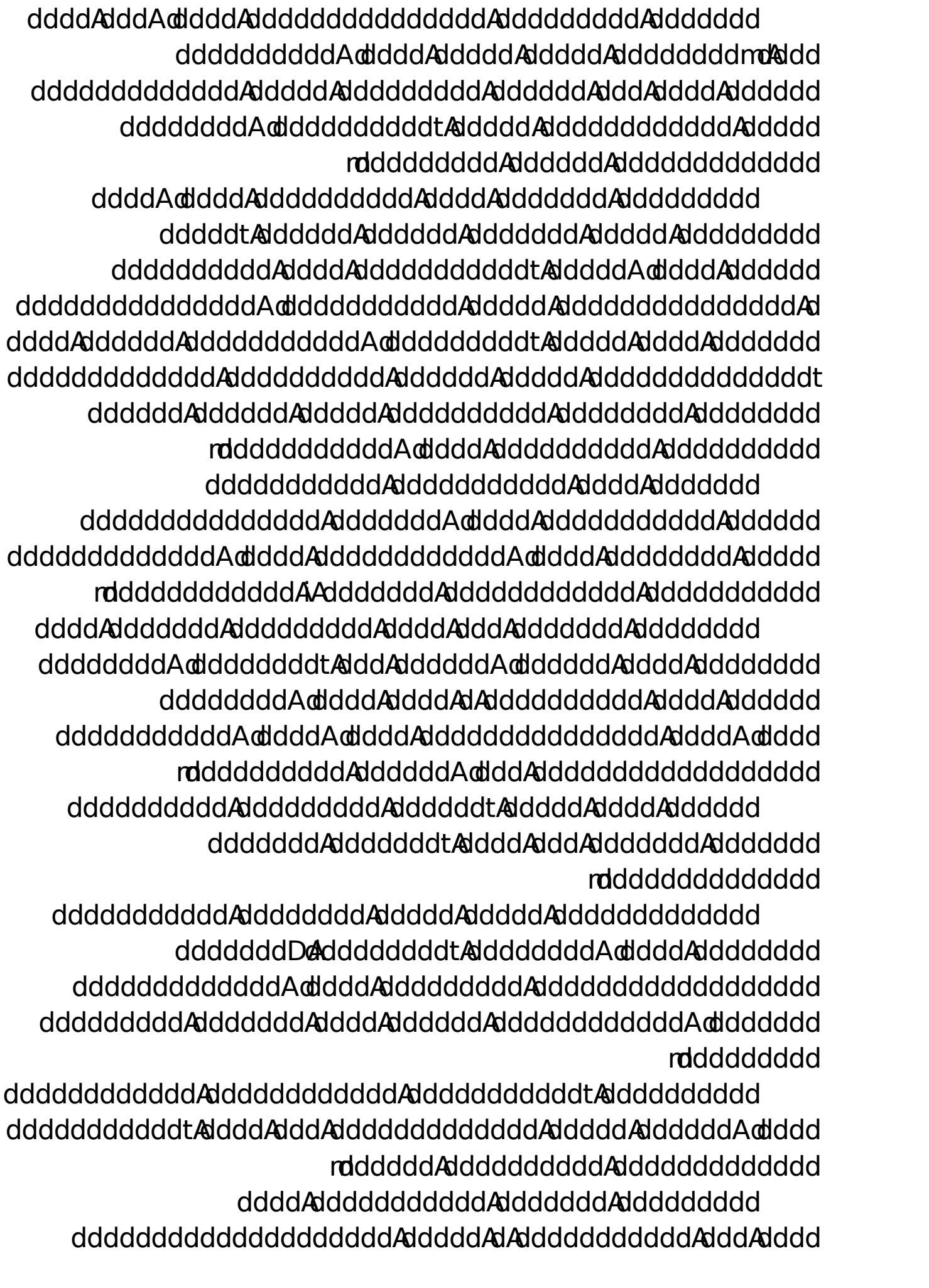
mddddddddAddddAddddddddddtAddddddAddddddd

ddddddAddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddd

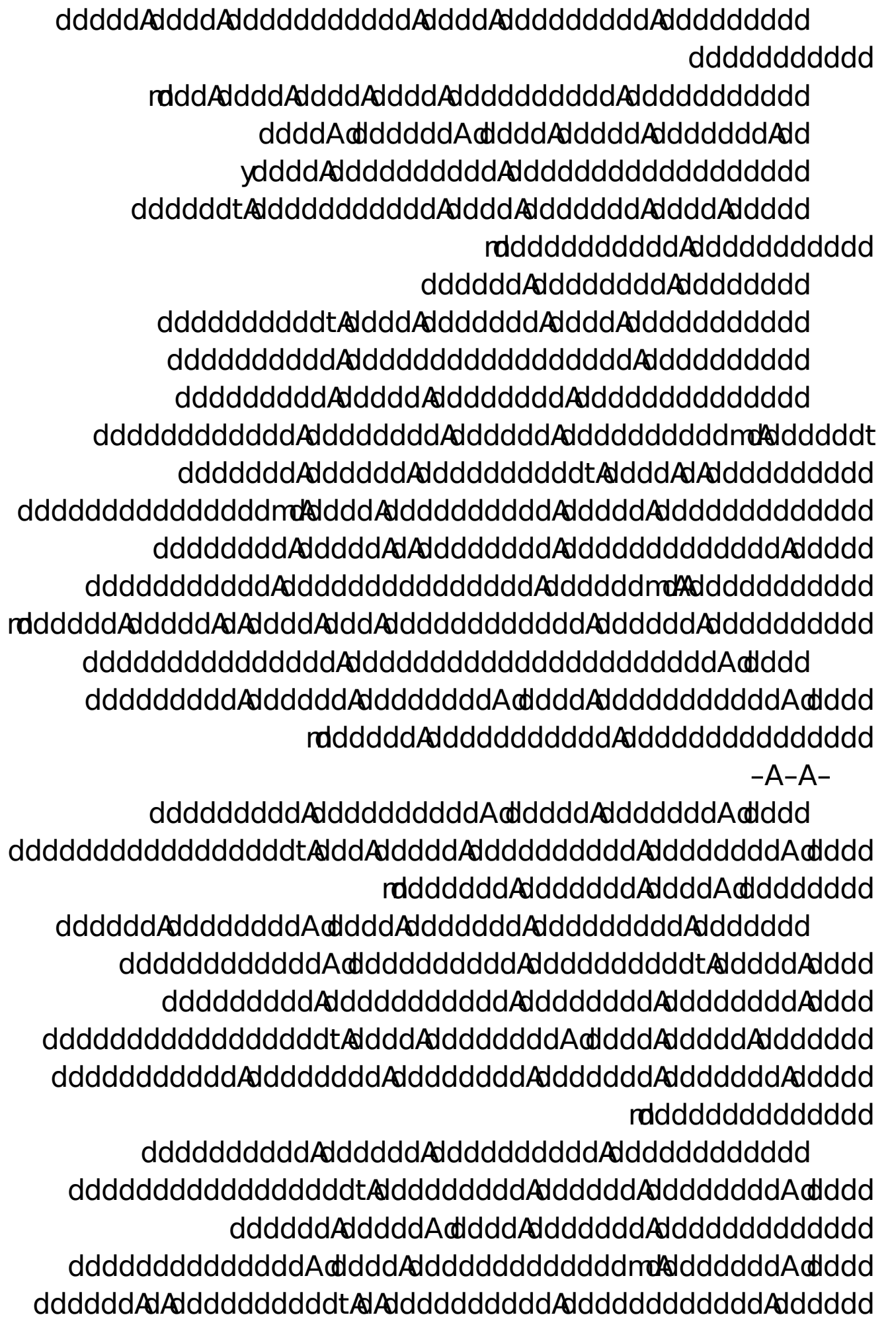
ddddddAddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddd

mddddddddddddddddddd

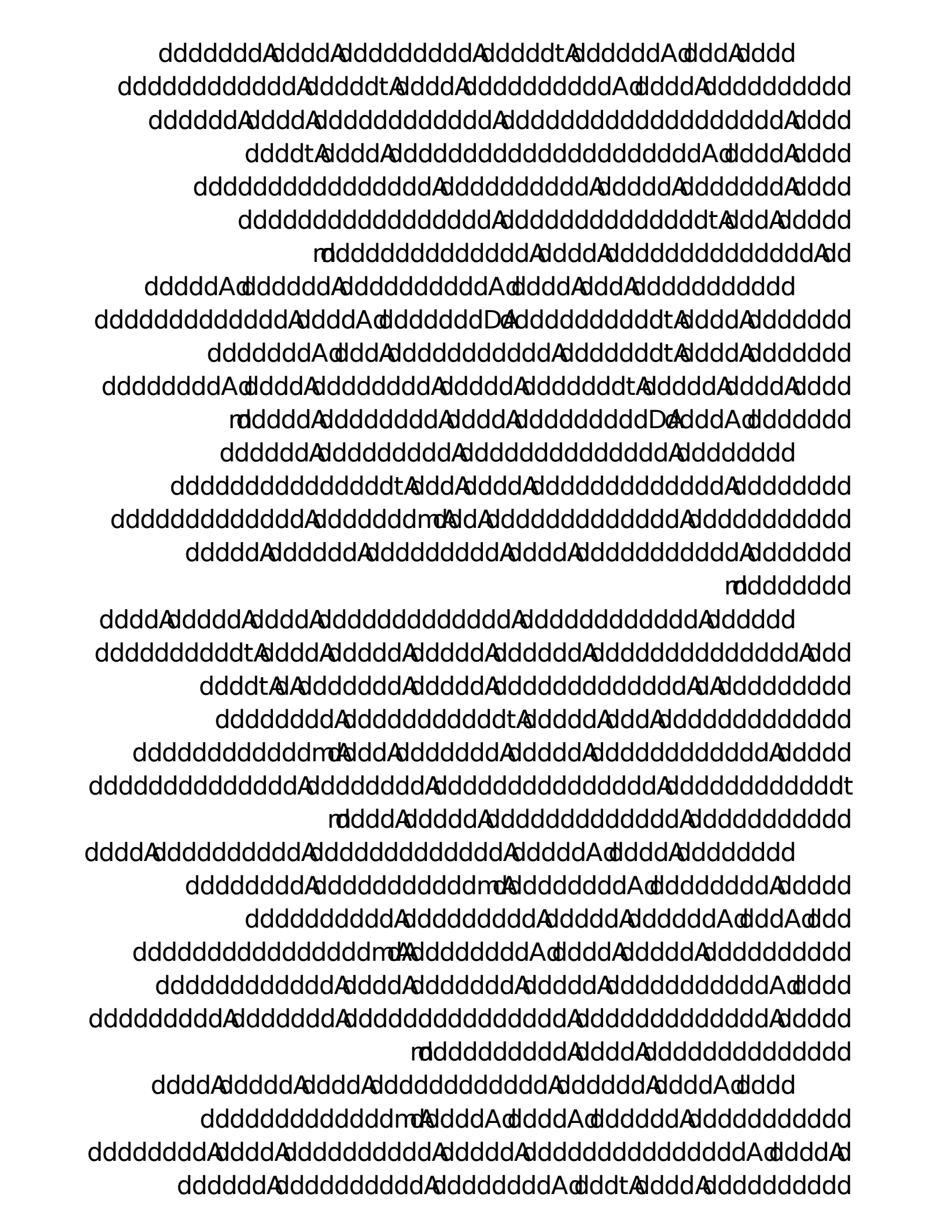
ddddddddAddddddAddddd

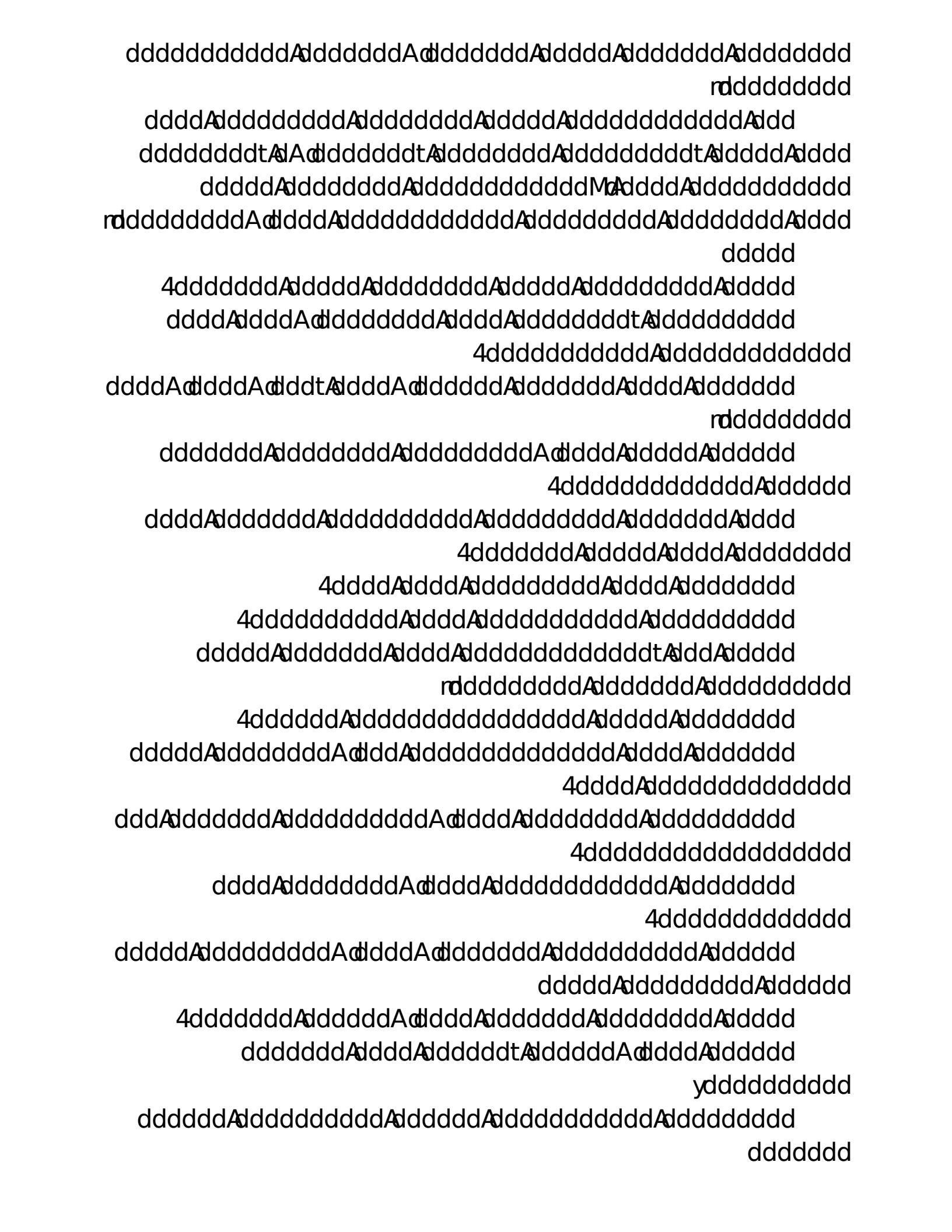
ddddddAddddddddddtAddddddAdddddddddAddddddAdddddd
ddddddddAdddddAddddddddddddddAdddddddAddddddddd
mdddddddddd
ddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddddddddd
ddddddAdddddddddddddddddddddddAddddddAddddddddAdddAddddd
ddddddddddAddddddddddddddAdddddAddddddddAdddddddddddd
ddddddAddddddddAdddddddddddAdddddddddddddddddddAddddd
ddddAddddddAddddddddddddddAdddddddddddddtAdddAdddddddd
mddddddddAdddddAddddddddddddAdddddAdddddddddd
ddddddAddddddddddddddAdddddddAddddddddAdddddddddAddddddd
ddddddddddAddddddddmdAdddddddAdddddddddddAdddddAdddddddddd
ddddddAddddddAddddddddddddddddtAdddAddddddddddAdddddd
ddddddddddddAddddddddddddddmdAddAdddddddddddtAddddd
ddddddddddddAddddddAdAdddddddddddddAddddddddAddddddddddd
mddddddddddAdddddddddAddddddddddd
ddddddddAddddddddddddAdddddddddddAdddddtAddddAddd
dddddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddddddddAdddddddAddddd
ddddddAdddddddddAddddddddddddddddAdddddddddddAddddddddAddddd
ddddddddddddddddddAdddddddddddAdddddAddddddddddddddddAddddd
dddddddddddddddddAdddddAddddddddddddddddddddtAddddddddd
mdddddddddddddAddddddAddddddddddddddddddddd
dddddddddddddddddDAdddddAddddddAddddddddAdddddddddd
ddddddAdddddddddddAdddddddddAddddddddddddAddddddddddddmdAdddd
mdddddddAddddddAddddddddAddddddAdddAdddddddddddAddddddd
ddddddddddddddAddddddddddAddddddAdddddddddddddddAddddddddm
ddddAdddddddddAdddddddddddddddddddAddddddddddddddAdddddd
mdddddddddAddddddddddddAdddddddAddddddAdddAddddddddd
dddddAddddddddddAdddddddddddAddddddddddddddAddddddddt
ddddAddddAdddAdddASdddddddAddddd"AddddddAddddddAd
Mdddddddddddddddddddddd
mddddddAddddAdddAdddAddddddAddddddddddddd
ddddddAddddddAdAddddddddddddddddddAddddddddd
dddddddddddddddddd
dddddddddddAdddddddAdddddAddddddddddddddd

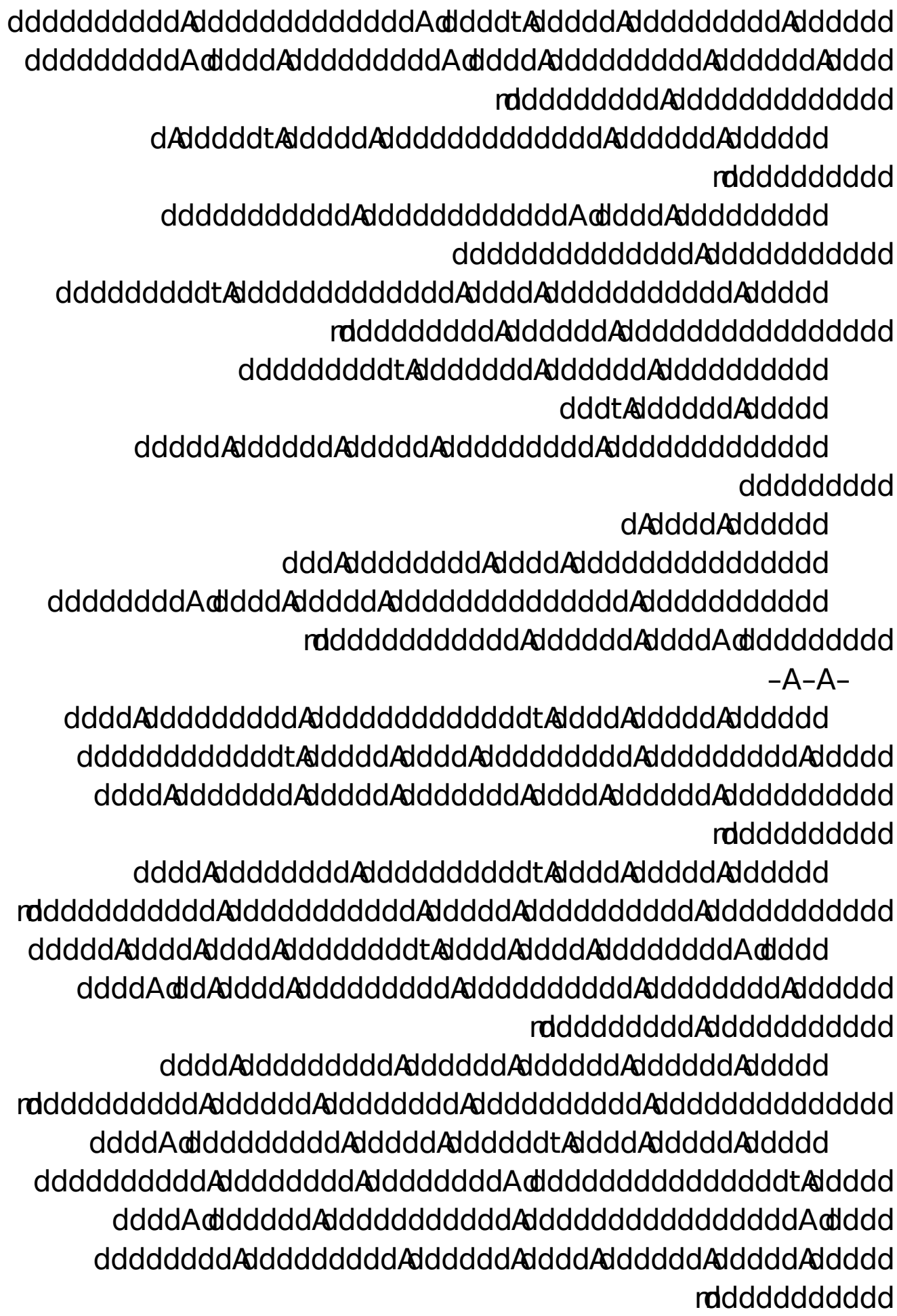
dddddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddd
mddddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddAddddd
dddtAddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddtAAddddddddd
ddddddddddAddddddAddddddddddtAddddAddddddddddddAddd
ddddddAddddddddddAddddAddddAddddddddddd
ddddddddddddddddddddddAddddAddddAAddddddd
ddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddtAddddAddddd
ddddddddddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddd
mddddddddddddddd
–A–A–
ddddddAddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddd
ddddddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddddAddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddtAddddddddAddddddddAddd
ddddddddddAddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddt
ddddAddddddAddddAddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddtAddddAddddAddddAddddAddddddddddddddddd
mddddddddddddddddAddddddddd
ddddAddddddddddddddddAddddddddAddddddddAddddddd
ddddddddddAddddddddtAddddAddddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddAddddddddddAddddtAddddddAddddddddddddddd
NtE--AddddddddddddtAddddAddddddAddddddddAddddAddddd
ddddddddddddmddddAddddAddddAddddddddddAddddddddAddddd
ddddddAddddddddtAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddm
ddddddAddddddAddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddddd
dddAddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddddddddddddAddd
ddddddddtAddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddddddd
ddddAddddAddddAddddAddddddtAddddAddddddmddAddddAddddddd
ddddddddddddddddAddddddtAddddAddddddAddddddddddddAddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddAddddddddddddddAddddddddddddddd
ddddddddddddddddAddddAddddddddddddmddAddddddddAddddddd
4ddddddddAddddAddddAddddAddddddddAddddddd

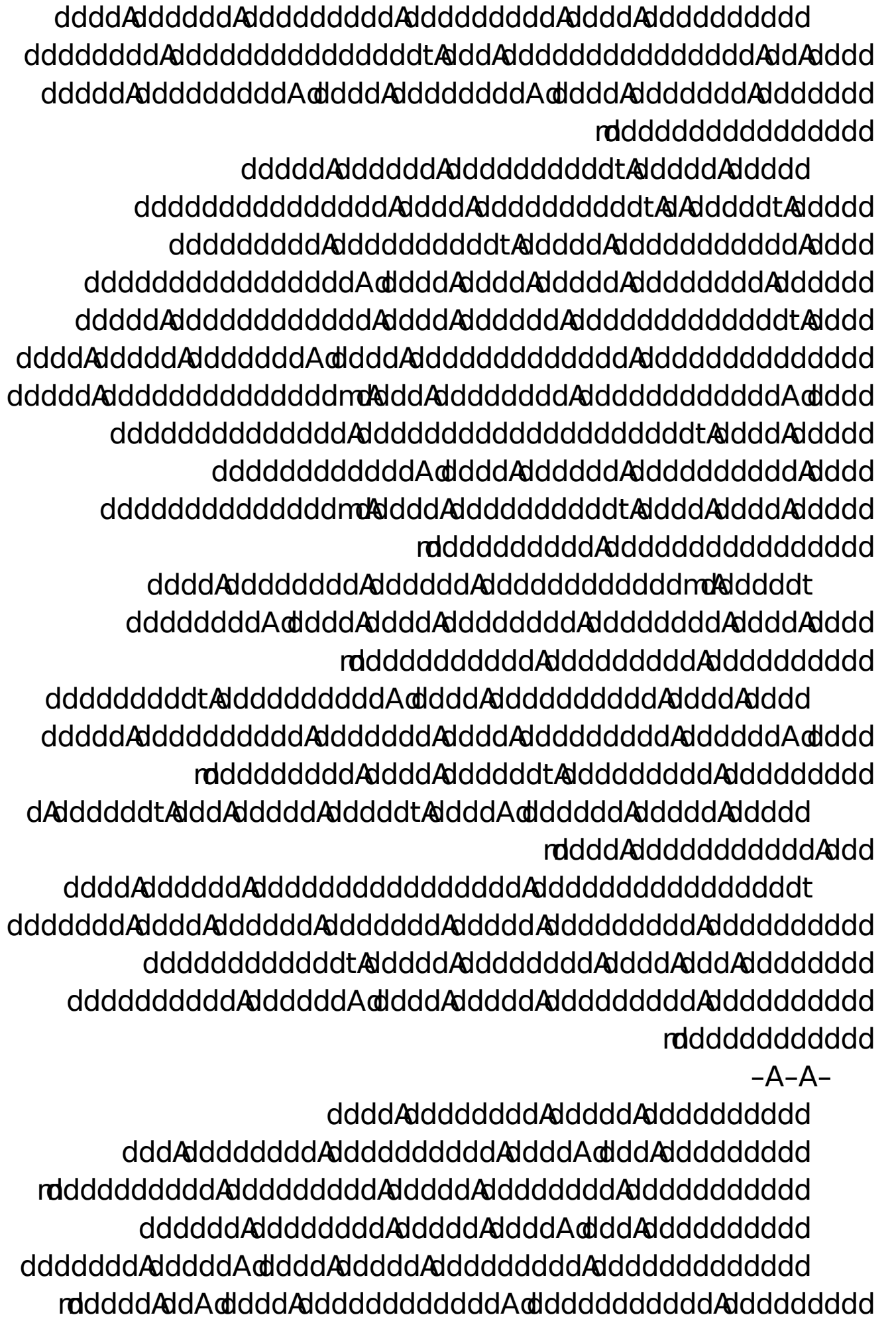

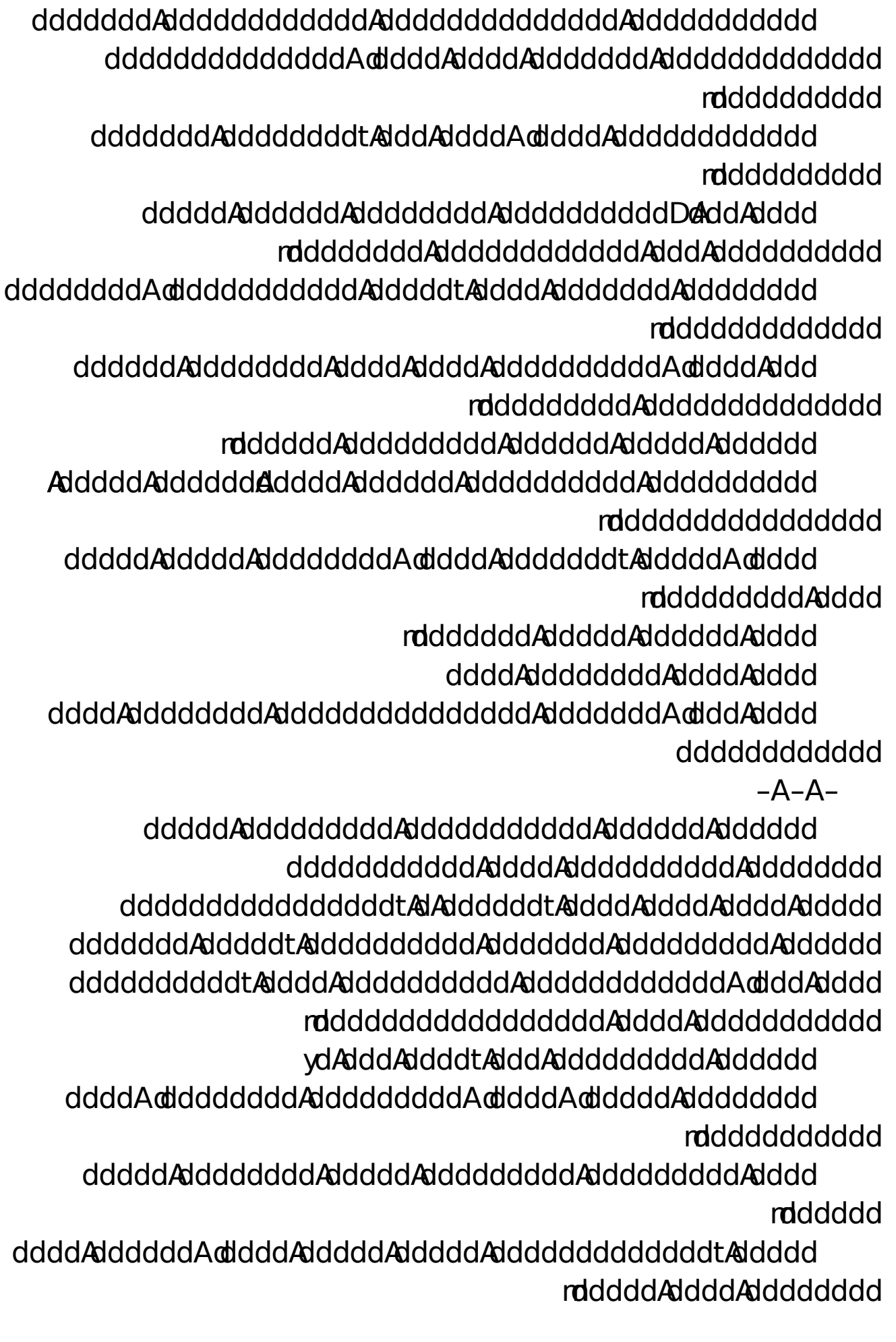
dddddddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddAddd
mddddddAddddddAddddddddAddddddddddddddd
ddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddd
ddddddddddAddddAddddddAddddddddddAdAddddd
ddddddddddddtAddddddddddAddAddddAddddddddAddddddddm
ddddddddAddddddAddddddddAddddAddddAddddddddAddd
ddddddddddddAddddddddddmdAddddAddddddAddddddAddtAddd
dddddAddddddddAddddddddtAddddAddddddAddddAddddd
ddddddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddAd
ddddddddtAddddddAddddddAddddAddddddddAddddd
mddddddddddd
ddddddAddddAddddAddddddddddAddddAddddddddt
ddddddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddddddd
ddddddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddtAddd
ddddAddddddddddAddddddddAddddAddddAddddddddddd
ddddddddddddAddddddddAddddAddddddAddddddddddAddd
ddddddddddtAddddddddddddddddAddddddddAddddd
mddddddddddAddddAddddddddddd
ddddddddddtAddddAddddddddddAddddAddddAddddddddAddd
ddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddddd
ddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddtAddddAddddAddddddddddddddddAddddddd
ddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddddddt
mddddddddddAddddAddddddddddddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddddddAdd
ddddddAddddddddAddddddddddmAAddddAddddddAddddddddAddd
AddddddddddddAdAddddddddddAddddddddyAddddddd
ddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddtAddddAddddd
ddddddddAddddddddddddddmdAddddddddddddddAddddddddddd
dAddddddtAddddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddAddd
ddddddddddddddAddddddddddddddddmdAddddddddAddddddddd
mddddddAddddddddddddd
AddddAddddddddddAddddddddAddddddddddAddAddddd
AddddddddddddAddddddAddddAddddddddddddtAddddddAddddd
ddddddddddAddddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddd

ddddddddAddddddddddddddddAdddddddddAddddAddddd
dddddddddAddddddddddd
ddddAddddddddddddddAdddddddAddddddAddddddddtAdddd
mdddddddAdddddAdddddddd
ddddAdddddddddddddddAddddddddddddddAddddddAdddddddd
mddddAdddddddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddd
ddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddAddddAdddddddd
mddddddddddddAddddddddddddd
ddddddddAddddAdddddddddddAddddddddddAddddAdddd
mddddddddddddAddddddddddddd
ddddAdAddddddddddddddAdddddddd
dddddddAdddddddddddAdddddAddddddddddtAdddddAdddddd
mddddddAdddddddAddddddddddAdddddddddddd
dddddddAdddddddAddddAdddddddddddAddddddddAdddddddd
mdddddddddd
dddAddddddddddAddddAddddddddAdddddddddd
mddddddddddddd
dddddAdddAddddddddAddddddddddddAddddddddddd
ddddddddddddddAdddAdddddAdddddddddddddd
mddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddAdddddddddd
dddddAdddddAddddddddAddddddddAddddddddddddd
dddAddddddddAdddddAddddddddddddAddddddddd
mdddddddddd
ddddAdddAdddddddddddddtAddddddddddddddddddddAdddd
ddddddAdddddddddAdddddAddddddAdddddAddddddddddAdddd
mddddddddAdddddddddd
dddAdddddddddAddddddAddddddddAddddddAdddddddd
mdddddddddddAddddAdddddAddddddddddAddddddddd
ddddAdddAddddAdddddddddddAdddddddddddddAdddd
mddddddddddddAdddddAddddddAddddd
dddddAdddddAddddd
ddddtAdAdddddddAdddddddAdddddAdddddAddddAddddddddd
mdddddddddddAdddddAdddAddddddddAdddddddddddAdddddddddd
dAdddddtAdAddddddddddddtAddddddAdddddddAdddddtAddddd
dddddAddddddddAddddddAddddddddAdddddAdddddddddd

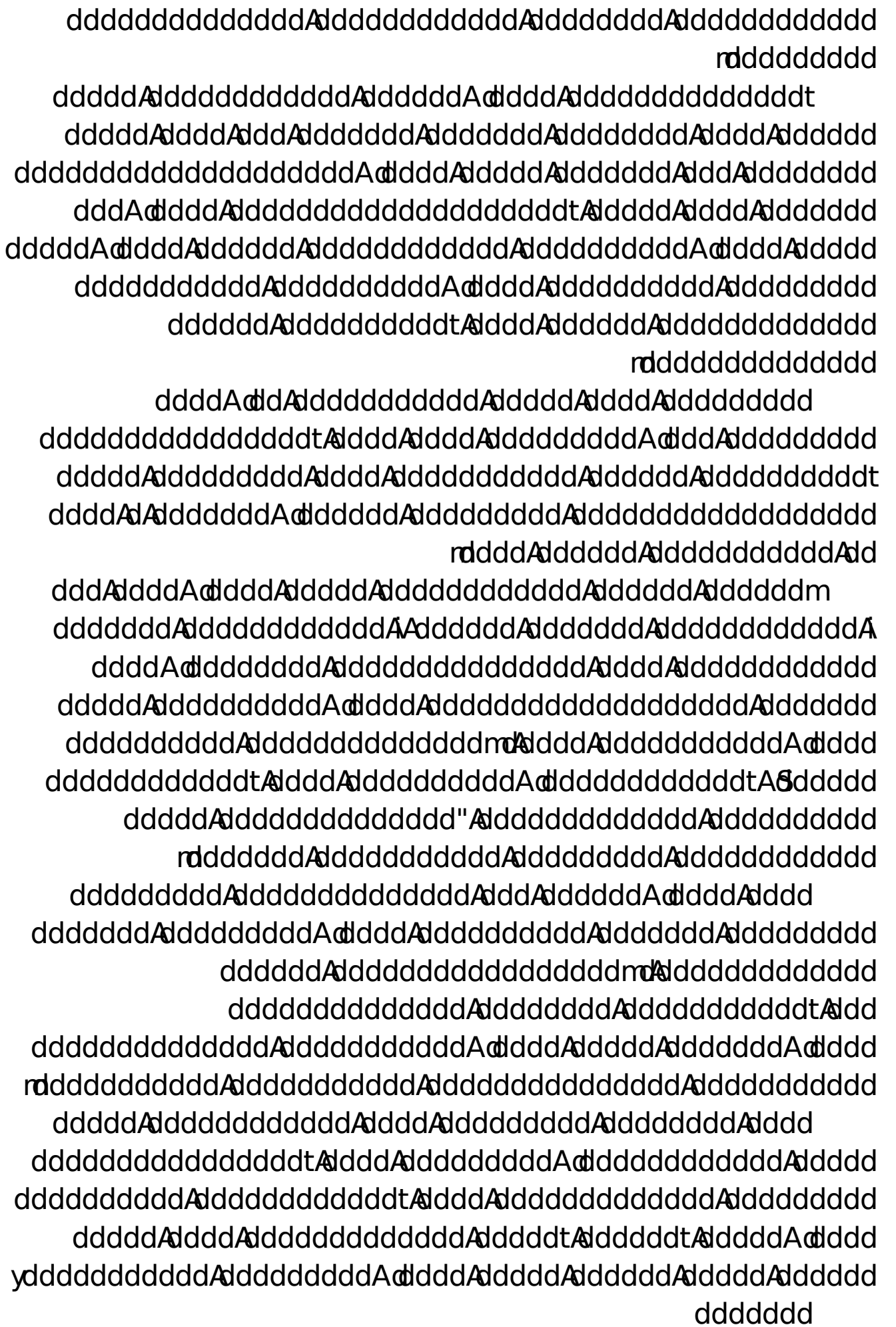

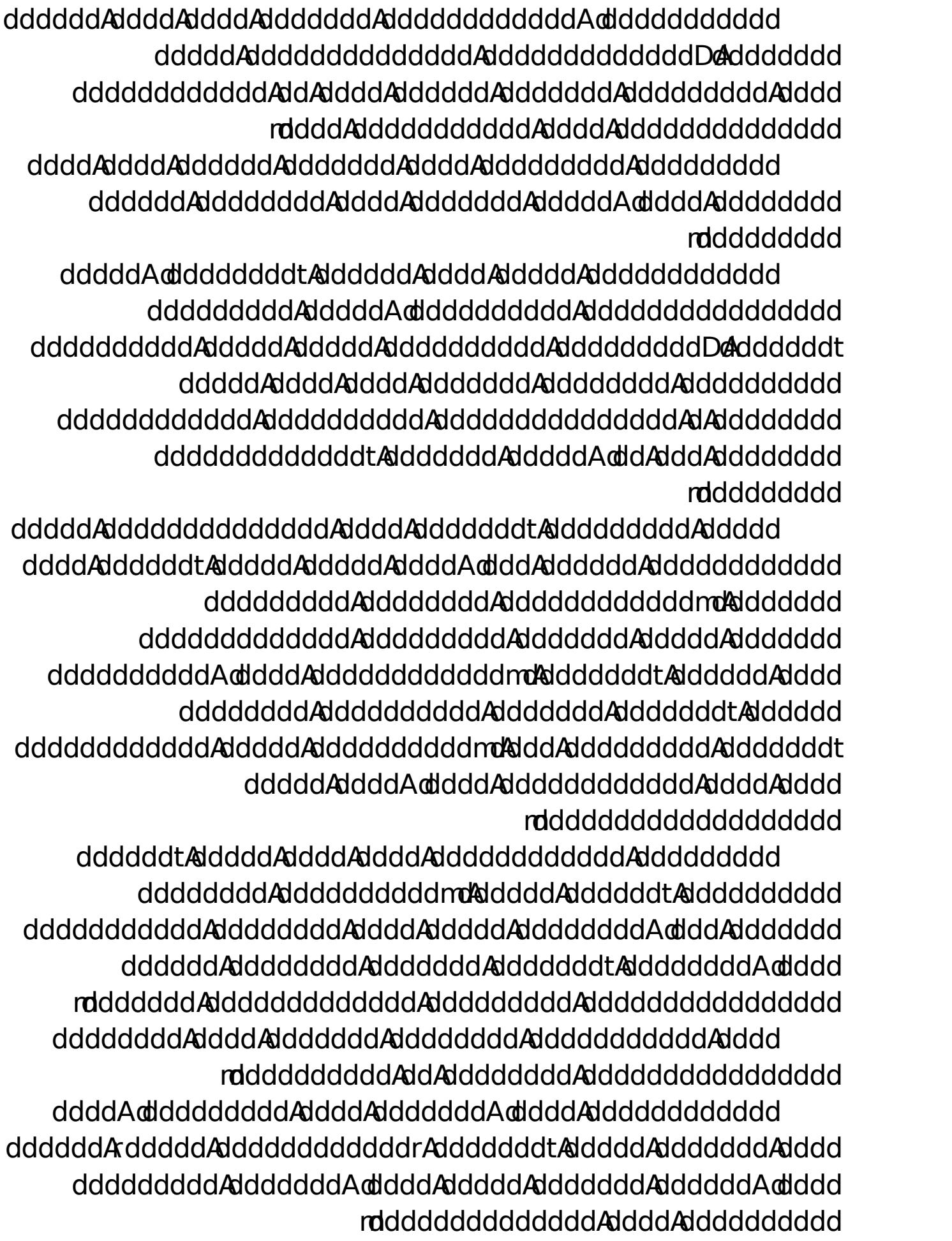

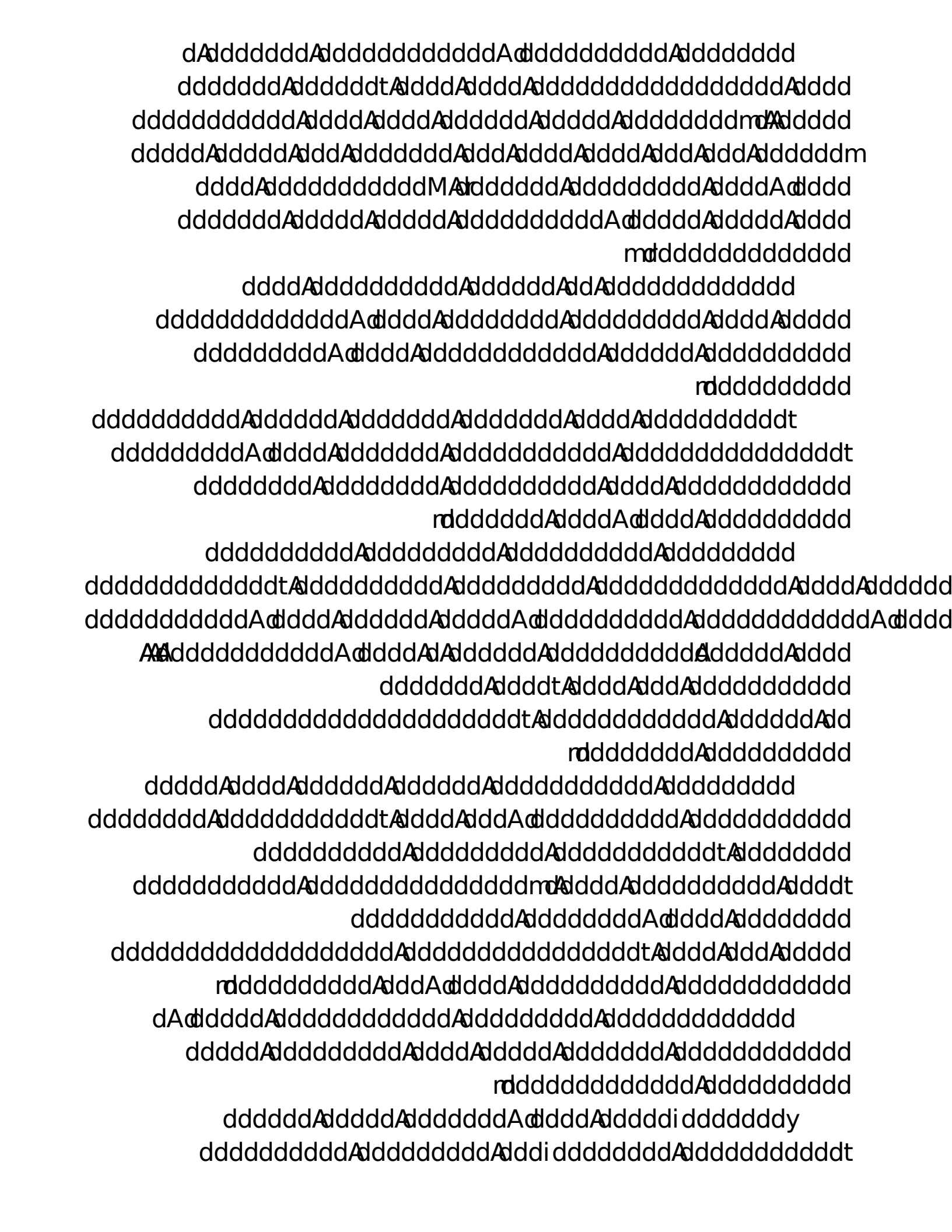

mddAddddddddAddddddAddddddddAddd
ddddAddddddddAddddAddddddddddAddddd
mddddddddddddAddd
dddAddddddddAddddddddddddd
dddAddddAddddddddAddddddAddddddAddddddddddd
mddddddddddd
ddddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddAddddd
ddddddddddddd
ddddddAddddddddAddddddddd
dddAddddddAddddddd
ddddddAddddddAddddddddddd
ddddddAddddddAddddddddAddddddddddddAddddddAddddd
dddd
mddddddddAddddddAddddd
ddddddddAddddddddAddddddddd
ddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddddAddddd
ddddddddddAddddddddddddddd
MMddddddAddddAddddddAddddAddddddAddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddd
ddddddddddddAddddAddddddAddddddAddddAddddAddddAddd
ddddAddddddddddddmddAddddAddddddddddAddddAddddddddddddd
ddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddddm
ddddAddddddddAddddAddddddddddddddddAddddddddddddddd
ddddddAddddddddAddddddddddddddddddddmddddAddddAddddd
dddAddddAddddddddAddddAddddddddddAddddd
mddddddddddddddddtAddddddddAddddddddddddAddddddddddddddd
ddddAddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddAddddd
ddddddddddmddddAddddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddd
ddddAddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddddddddtAddd
mddddddddAddddddddddddddddd
ddddAddddddddddAddddddAddddAddddddddddAddddd
mddddddddddddddAddddddddddAddddd
ddddAddddddddddAddddddddddddddddddddddAddddd
ddddddddMddddtAddddtAddddddAddddAddddAddddddddddAddddd

ddddAdddddAddddddAddddddddddtAddddAdddddd
mdddddddddddddddddd
ddddddAoddddAddddddAoddddAddddddddddAdddddd
ddddddddddddmdAdddAddddddddAddddddddddAddddAddddd
ddddddddddddddddtAdddddAddddddAoddddAdddddddddddd
ddddddddddddAdddddAoddddAddddddddddAdddddddd
dddddddddAddddddAdddddddddddddddddmdAdddddddd
dddddAdddddddddddAS dddddAddddAodddddddd"tAdddddd
mdddddddddAdddddddAdddddddddd
ddddAddddddAddddddAdddddd4AddddAdddddddd
ddddddddAddddAdddddddddddddddAddddddtAddddAddddd
ddddddddddAddddddddddddAddddddAddddAddddtAddddd
dddddAddddddddAddddddAddddddddddAdddddAdddddddddtAddd
mddddddddddAoddddAdddddd
ddddddddAddddAdddddddddddddAodddddddddAddddd
ddddddddddddtAdddddddAddddAdddddddddddddddddAddddddd
ddddddmdAdddddAoddddAddddddAdddddddAdddddddddAddddddm
dddddAddddddAodddddddAddddAddddAddddAddddddddddAdddddd
ddddddddddddddddmdAdddAdddddAddddddAoddddAdddddddddd
dddddddddddddAdddddddddAddddddddddddddddddAdddd
ddddddddddddddddddmdAdddddAdddddddddddddd
dddddddddddddddAddddddDAddddddtAddddAddddddddddAdddd
ddddddddddddddtAddddddddAddddddddddAddddddddd
dddddddddddtAddddAddddddAddddddddAddddddddddddddd
mdddddd
dddddAoddddAdddddddddddddddAoddddAdddddAdddddd
ddddddAddddddAdddddddddAddddddAddddddddddtAdddddd
ddddddAdddddddAoddddAddddddAddddddAddddddddAddddd
ddddddddddddddddmdAdddAddddddddAddddAddddddddAodddd
dddddAoddddddddAddddAdddddAddddddAdddddddAddd
ddddddddddAddddddAdddddddddAddddddddddAddddddddddmdAdd
mddddAddddddddAddddddddddAddddddddAdddddddAdddddd
ddddddAddddddAddddddddDAddddddAddddddddAddddddd
ddddAdddddddddAddddddddddddddddAddddddddAdddddd
ddddddddAddddddAdddddddddAdddddddAddddddddddAddddd

dddddddddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddddd

mddddddd

-A-A-

ddddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddddd

ddddddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddd

ddddddddddddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddd

ddddddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddAddddd

ddddddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddAddddd

ddddddddddAddddddddddddddAddddddddddAddddddddddd

ddddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddAddddd

ddddddddddddddAddddddAddddAddddddddddAddddddddd

ddddddddddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddd

ddddddddddddddAddddddddddddddAddddddddddAddddddd

mddddddddddddAddddddddddddddAddddddddddAddddddd

ddddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddddAddddd

mddddddddddAddddddddddd

mddddAddddddddddAddddd

ddddddtAddddddddddAddddddAddddddddddAddddd

mddddddddddddddAddddAddddddddd

ddddddAddddddddAddddddddddAddddAddd

ddddddddddddddddd

ddddddAddddddddddddAddddAddddAddddddddAddddAddddddt

ddddAddddddAddddAddddAddddddddddAddddAddddAddddddd

ddddddddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddtAddd

ddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddAddddAddd

mddddddddddddddAddddddddddddd

ddddddAddddAddddddAddddddddddddddddtAddddddddAddddd

ddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddddddddddd

ddddddddddAddddddddddddddddmddAddddddtAddddAddddd

ddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddAddddd

mddddddAddddddddddddddddd

ddddAddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddAddddd

ddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddddAddddAddddd

mddddddddAddddddddddd

ddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddAddddddddAddd

ddddddddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddtAddddddddd

dddAddddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddAdddd

mddddddd

ddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddddd

ddddddddddddddAddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddt

dddddAddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddddddddt

ddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddd

mddddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddd

ddddddtAddddAddddddddAddddddddddddddddddd

ddddddddtAddddAddddddddAddddAddddddddddd

ddddddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddd

mddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddAddd

ddddddddddAddddAddddddtAddddddddAddd

ddddddddddddddtAddddddtAddddddAddddAddddAddddddAddddd

mddddddAddddddtAddddddddAddddAddddddddAddddddd

ddddAddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddAddd

ddddddddddAddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddtAddd

mddddAddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddd

dddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddddddddt

mddddAddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddd

ddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddddddd

ddddddddddtAddddddtAddddddddAddddddddddtAddddddAddd

ddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddddAddddd

dAddddddtAddddddddddddddddddAddddddddddAddddddddddd

ddddAddddAddddddddddAddddtAddddddAddddAddddddAddddd

ddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddd

mddddAddddddAddddddAddddddddddddddAddddddAddddAddddAddd

ddddAddddAddddAddddddAddddddAddddAddddddd

ddddddddddAddddddAddddddddddddtAddddddddddAddd

mddddddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddd

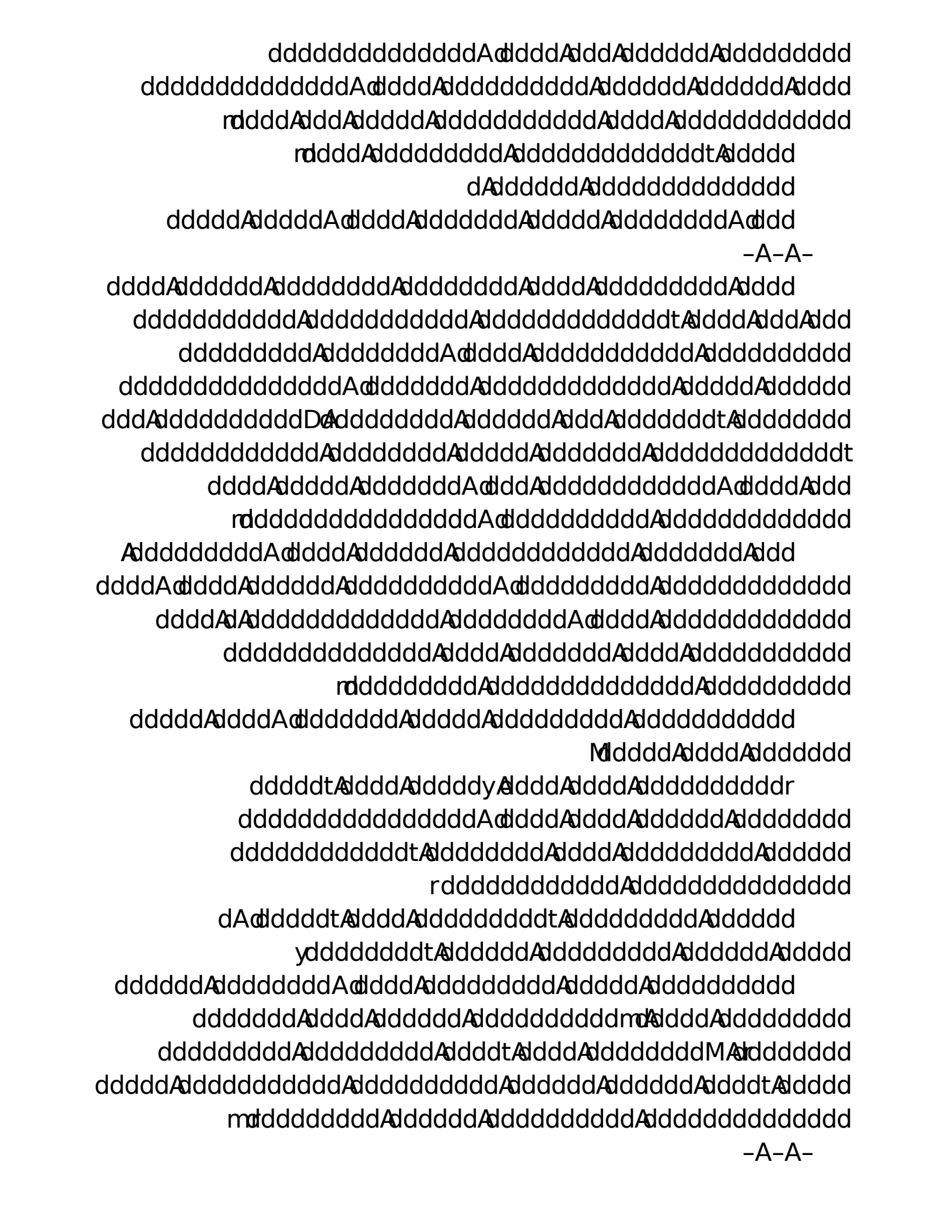
ddddddtAddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddd

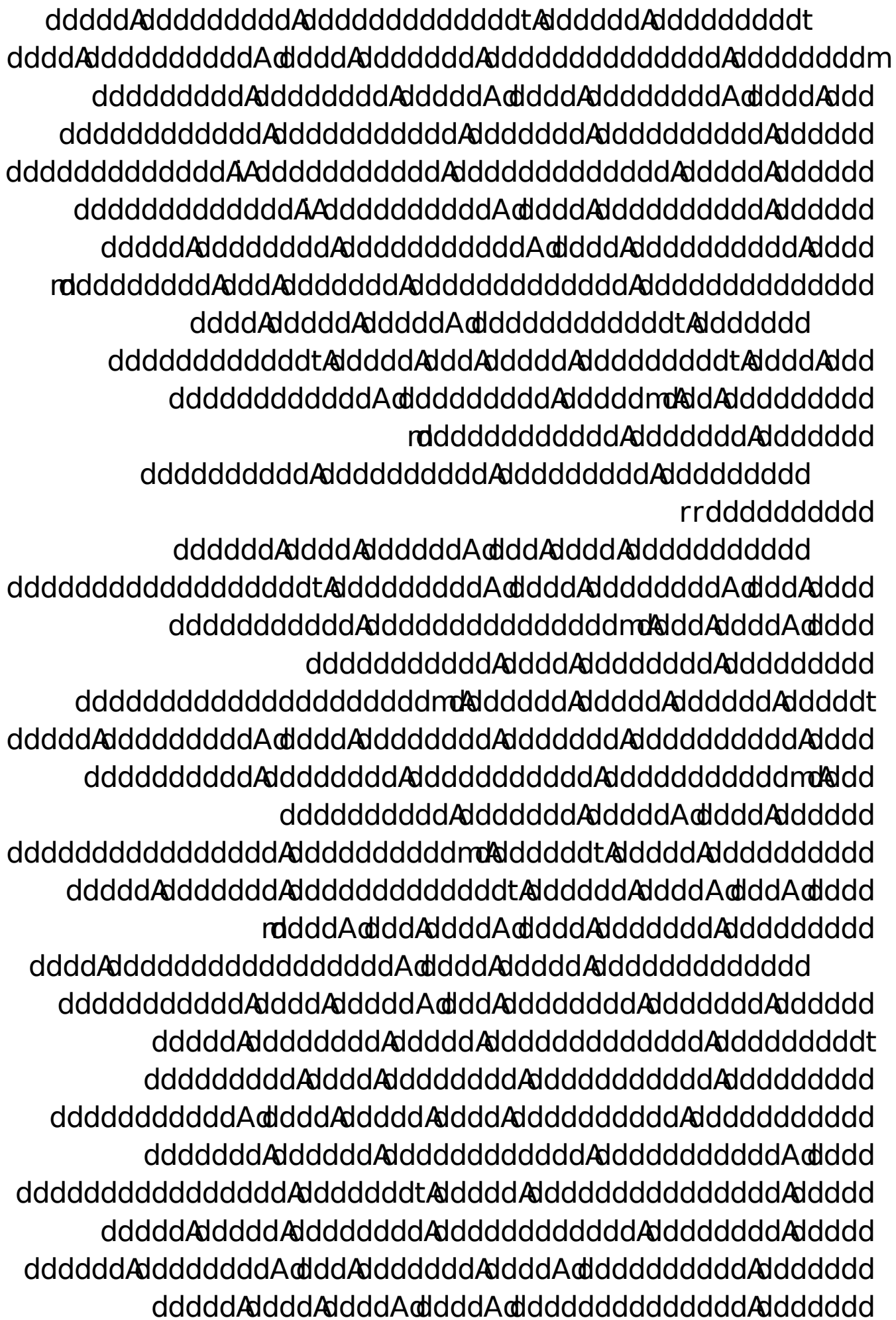
ddddddddddddddtAddddddddAddddddddddAddddAddddd

mddddddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddd

ddddddddAddddddddtAddddddAddddddddddtAddddAddddd

dddddddAddddAddddAddddddddddddddddddddddddddddd

ddddAddddddddddAddddtAddddAddddAddddddd

ddddddddddddddtAddddAddddddddddddAddddAddddAddddddd

dddddAddddddddAddddddddddddAddddAddddddddd

ddddddddddddddtAddddddddddddAddddddddddddAddddAddddd

mddddddddAddddddddAddddddddddddddddddd

ddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddddt

ddddddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddt

ddddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddd

ddddddddddAddddAddddddddddddAddddAddddddddd

ddddddddddddddddmddddddAddddAddddddddddddddddd

mddddddAddddddAddddAddddddddd

ddddddddAddddddddddAddddddAddddddddAddddAddddd

ddddddddddddddAddddddddddddddtAddddddAddddd

ddddddddddddddAddddddddddddddddAddddddddddddddd

ddddddddddddddddAddddddddAddddddddAddddddddd

ddddAddddddddddddAddddddAddddddddAddddddddd

mddddddddAddddddAddddddddddddd

ddddAddddddddddddddAddddddddddddddddddddddddm

ddddAddddddddddddAddddddAddddddAddddddtAddddAddddddd

ddddddAddddddddddddAddddAddddddddddddAddddAdddd

ddddddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddddddd

ddddddddAddddddddddddddAddddddddAddddddd

ddddAddddAddddddddddAddddAddddddAddddddddd

ddddddddddddddddAddddddddAddddddddddddddd

ddddddddddddddddddAddddddddAddddddAddddAddddd

ddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddAddddd

ddddd A ddddddddd A ddddddd A ddddddddddd A ddddddddddddd

ddddd A ddddddddd A ddddddddddddd A ddddddddd A ddddd

m ddddddddddd A ddddd A ddddd A ddddddddddddddddddd

ddddd A ddddddddddd A ddddd A ddddd A ddddd A ddddddddd A dddd

ddddddddt A ddddd A ddddd A ddddddddddd A ddddd A ddddd A ddddd

m ddddddd A ddddd A ddddddddd

ddddd A ddddddddd A ddddd A ddddddd A ddddd A ddddd A ddddd A ddddd

m ddddddddd

ddddddt A ddddddddd A ddddddd A ddddd

ddddd A ddddd A ddddddddddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddddd

ddddd A ddddddddddddt A ddddddA d ddddddddd A ddddddddd

m ddddddddddddddddddd

ddddddd A ddddddddddd A ddddd A ddddddddddddddddddd A d dddd

dddd A ddddddddddd A ddddddddddddddt A ddddd A ddddddddddddd

ddddd A ddddddddd A d ddddd A ddddddddd A ddddddd A ddddd A ddddt A ddddd

ddddd A ddddddddd A ddddd A ddddddddd A ddddddddddd A ddddddddd

ddddd A ddddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddddddd

m ddddddddddddddd

ddddd A ddddddddd A ddddd A ddddddd A ddddddddddddd A ddddd A dddd

ddddddddd A ddddddddt A ddddd A ddddd A ddddd A ddddddddddddd A ddd

ddddt A ddddd A ddddddddd A ddddddddddddd A ddddddddd A ddddddd

m ddd A ddddd A ddddddddd A ddddd A d ddd A ddddddddd A ddddddddd

ddddddddd A ddddd A ddddd A ddddd A d dddd A d dddd A ddddd A ddddd

m ddddd A ddddddddd A ddddddddd A ddddd A d dd A ddddddddd

ddddd A ddddddd A d dddd A ddddddddd A ddddddddddd

ddddddddddt A ddddddddd A ddddd A ddddddd A ddddddddd

ddddddddddddddd A d dddd A ddddddd A ddddddddd A d ddddddddd

m ddddd A ddddddddddd A ddddddddddddd A ddddd A d ddddddddd

ddddd A ddddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddddddddM

ddddddddd A d dddd A ddddddddddddt A ddddd A ddddd A ddddd A d dd A dddd

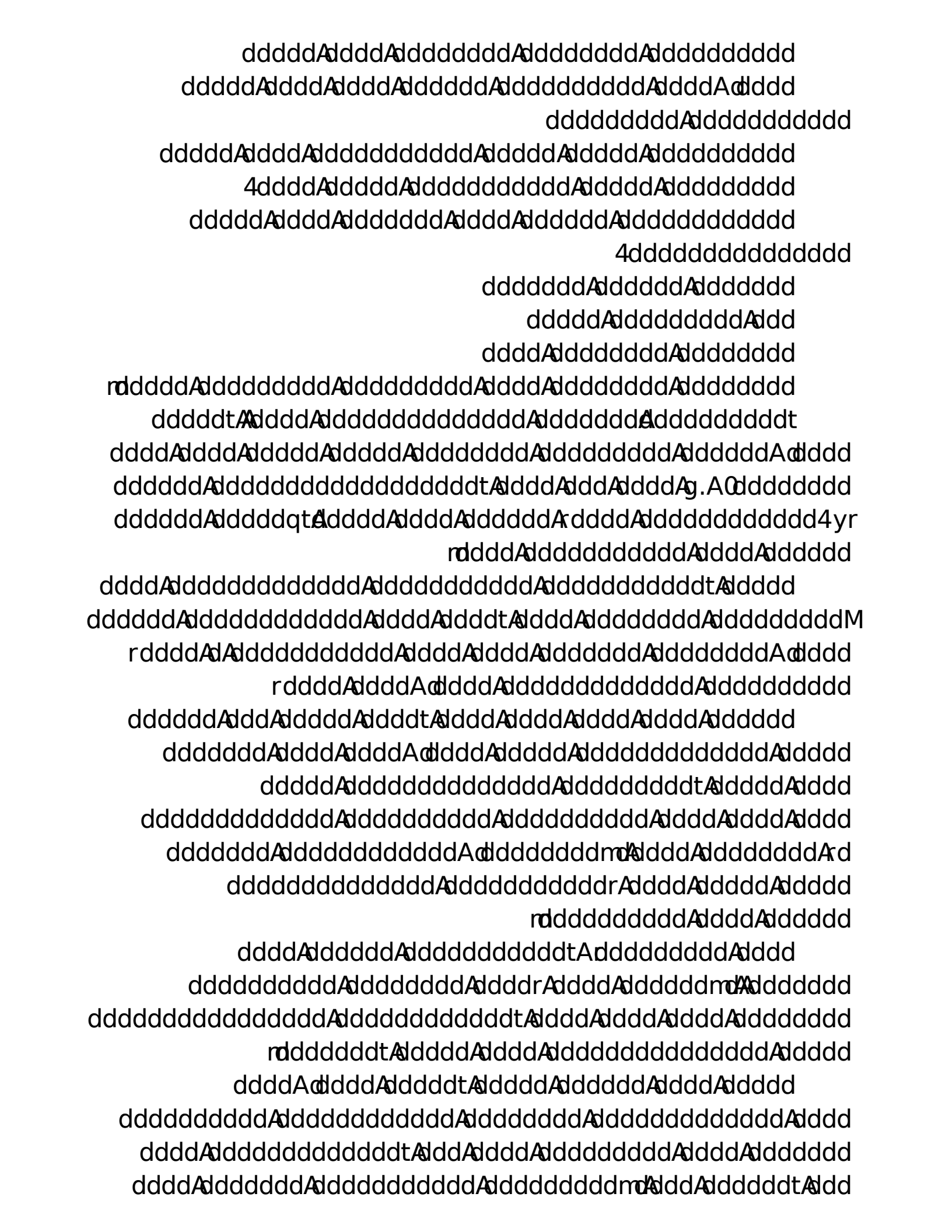
ddddddddddd A d dddd A ddddd A dddd A ddddddddddddddd A d ddddddd

ddddd A ddddd A ddddddddddddd A ddddddddddddddddddd A dddd

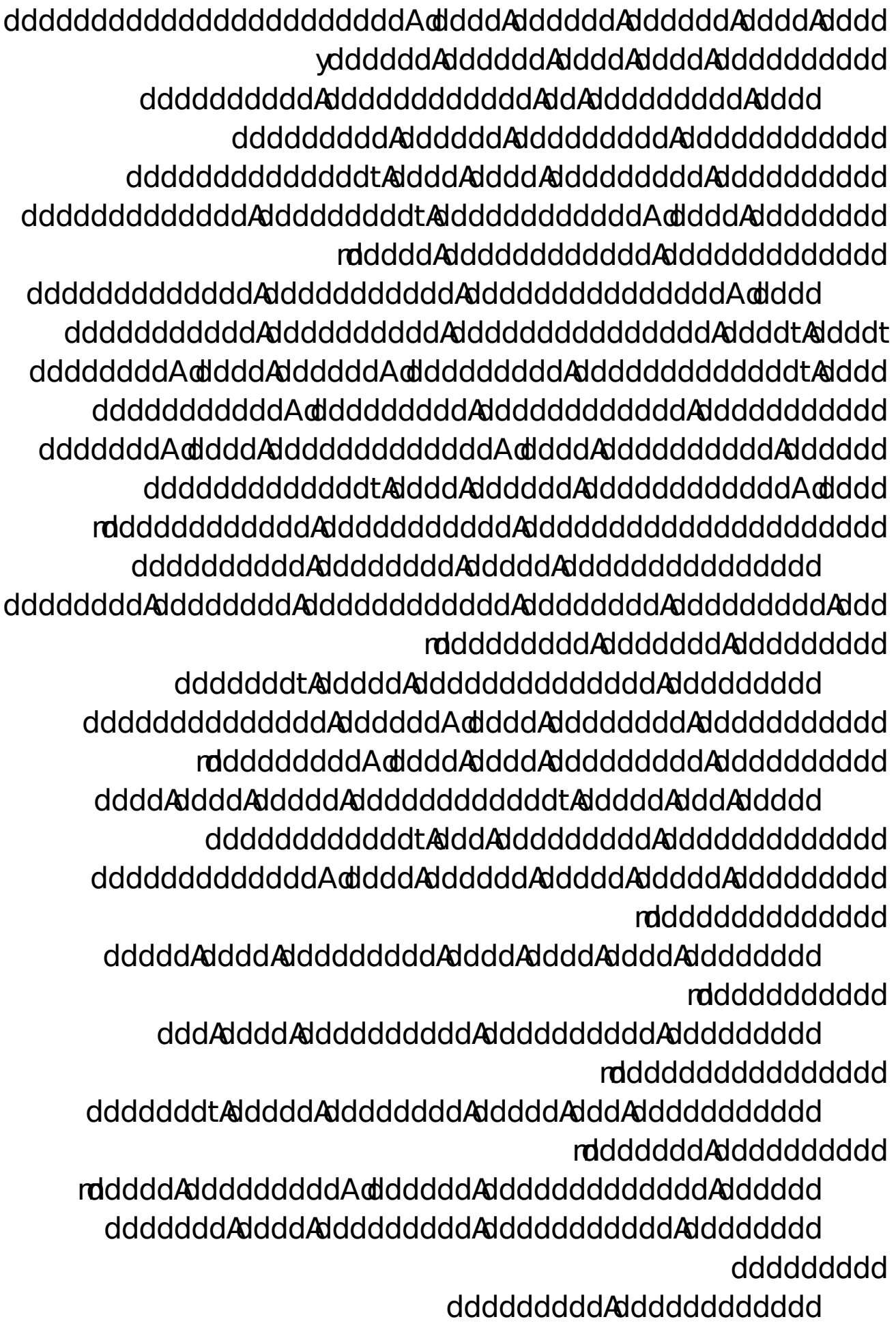
m ddddd A ddddddddddddddddddd

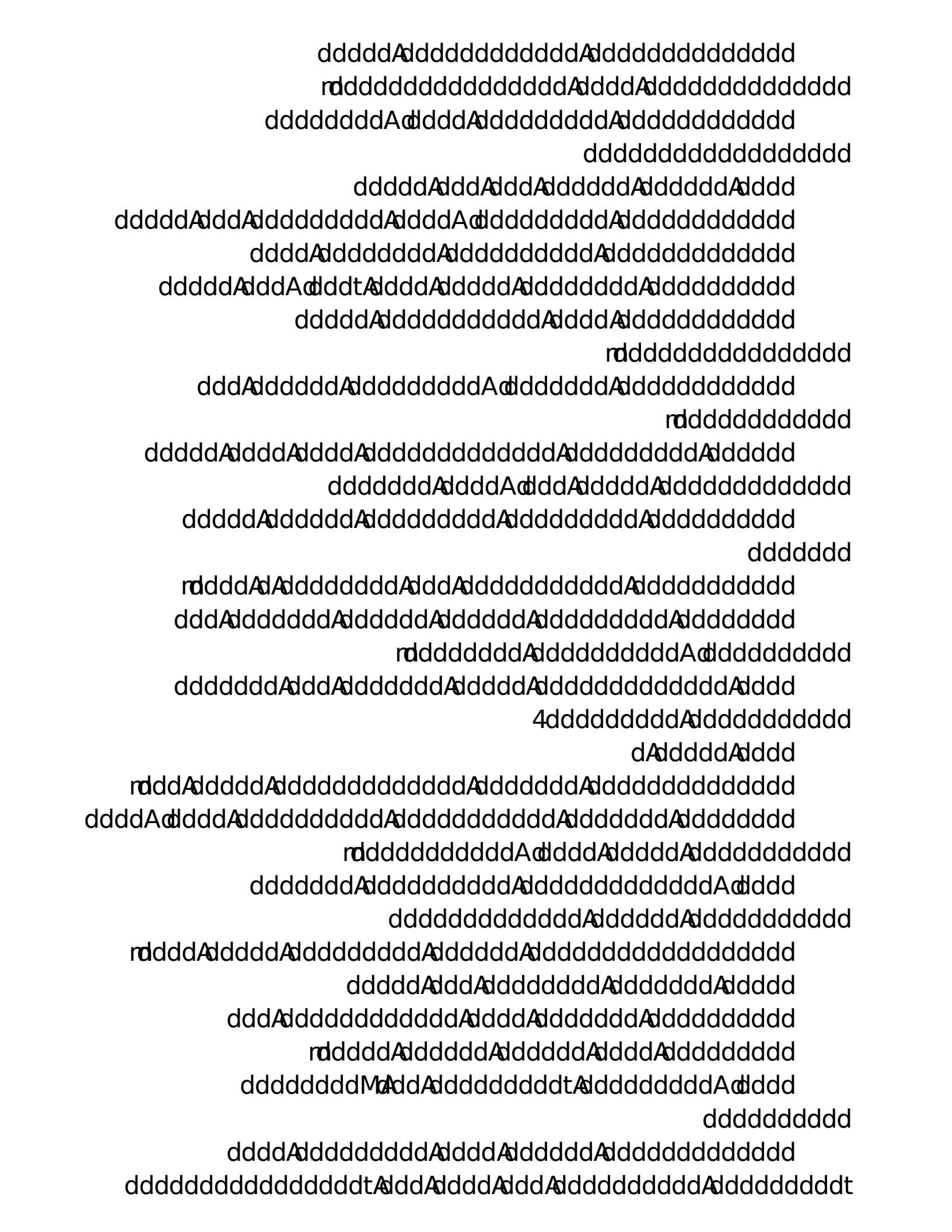
dddddAddddAdddddtAddddddddAddddddddAdddddddd
dddddddddtAddddddAdddddddAddddddddAddddAddddddd
mddddddddddAddddAddddddddAdddddAddddAddddAdddddddd
ddddddAdddddAddddddAdddddAddddddddAdddtAdddddd
dddddAddddAdddddAddddAddddddddddtAdddddAdddAdddddd
dddddAddddddddddAddddddAdddAddddddddtAddddAddddddd
mddddAdddddMArddrAddAddddddddddddddddd
dAddddddtAddddAddddddddAdddddAddddddddAdddddddddt
ddddAddddddAddddddddddddAddddddddAddddAdddddAdddddd
ddddAddddAddddddddddAdddddddddddddAddddAddddd
mdddddddddAddddAdddddddd
ddddAddddAddddddddAdddddddddAddddAddddddd
dddddddddAddddddddddddddddtAdddddAddddAddddAddddddd
ddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddddddtAddddd
ddddAdddAddddddddddAdddddddddddddddddAdddddd
mdddddddddddddddddAddddAdddddddddddddddd
ddddAddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddt
ddddddAddddddddddAddddAdddddddAdddddAddddddddAddddd
mddddddddddAdddddAddddddddddAddddddddddddd
ddddddddAdddddAdddddtAddddddAddddAdddddddd
ddddddddddAddAddddAddddAdddddddddddddddddd
ddddddddtAddddAddddAddddddddAdddddAdddAdddddd
mddddddddddAdddddddddddddd
ddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddddAdd
ddddddddddAddddAddddddddAdddAddddddAddddddddddddtAdddd
mdddddtAddddddddAdddddddAddddddddAdddAdddddddddddddd
ddddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddtAddddd
ddddddddAddddAdddddAdddddddAdddddAddddAddddd
ddddddddddddAdddddddddAddddAddddddddddddddAdddd
mddddddddd
dddddAddddddddAddddddddddddddAddddddddddddddddd
dddddddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddddddtAdddAdddd
ddddddAdddddAddddddddAddddddddAddddddddddddtAddddd
ddddddddAddddAdAddddddddddAddddddddAddddAddddddddd
mddddddddddddddd

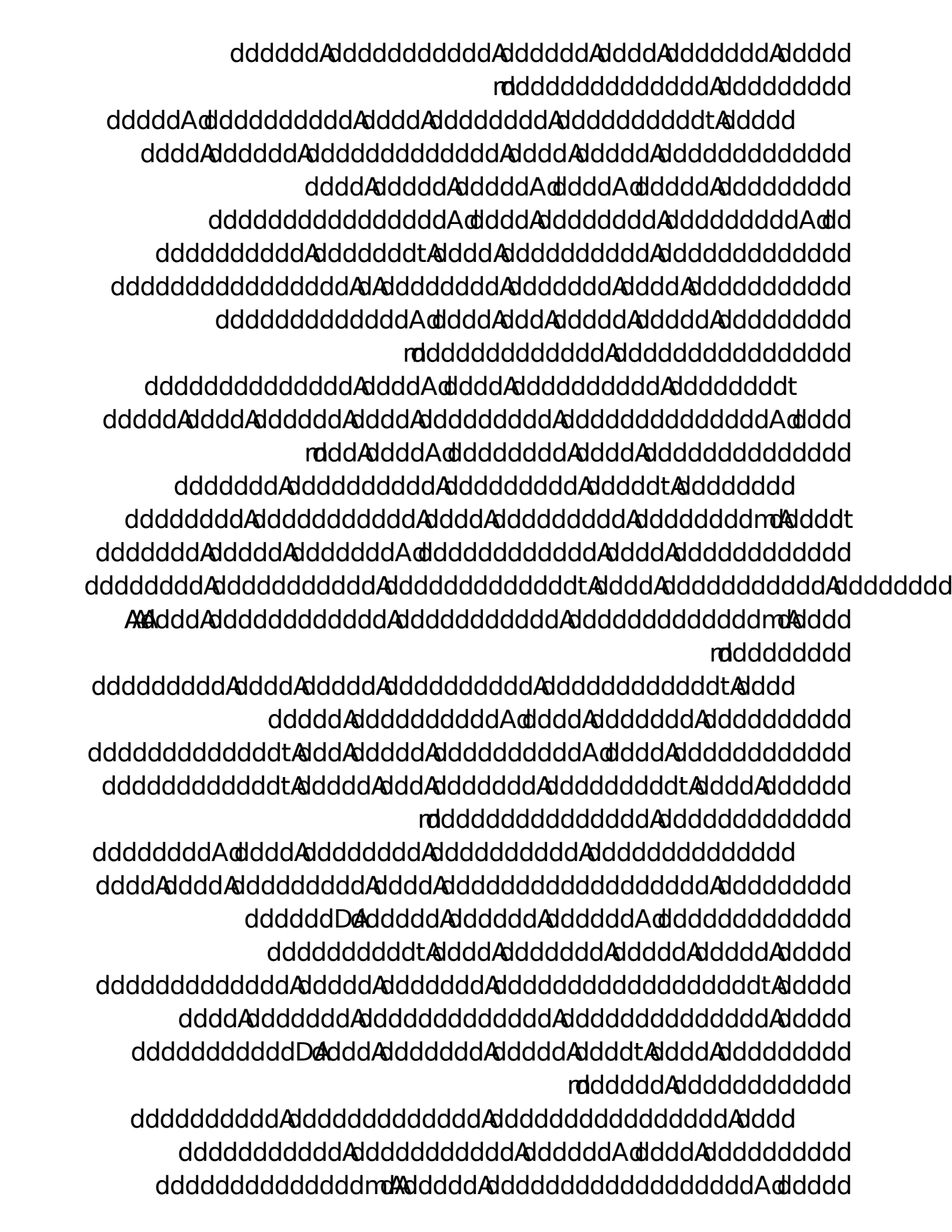
dAdddddAddddddddAddddddtAddddddddAddddddddAddddAddd
ddddAddddAddddddddtAddddddddAddddAddddAddddddddddddd
ddddddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddAddddd
ddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddddtAddddAddd
ddddddddAddddddddAddddAddddAddddddddddtAddd
ddddddddddddddddddAddddddddddddddddAddddAddd
mddddddddddAddddddddddd
ddddAddddAddddAddddAddddAddddddddddddd
ddddddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddddddt
dddddAddddddddddddAddddddAddddAddddddddddddddd
ddddddddddddddtAddddddddAddddAddddddAddddddddddd
ddddddddAddddddddddddAddddAddddddddd
mddddddddddddddd
ddddddtAddddAddddddddddAddddddddAddddAddddAddd
ddddddAddddddddddAddddddddAddddddddddddAddddAddddddm
ddddddAddddAddddddAddddddddAddddAddddAddddddddddddd
mddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddd
ddddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddd
mddddddAddddAddddddddd
mddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddd
ddddddddddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddddddddd
ddddddAddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddddd
ddddAddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddd
ddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddddddd
ddddddAddddAddddddAddddddddddAddddddddddd
ddddAddddddAddddddddddddddddAddddddAddddddddddAddd
mddddddAddddddddddd
ddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddAddddddddd
ddddddddd

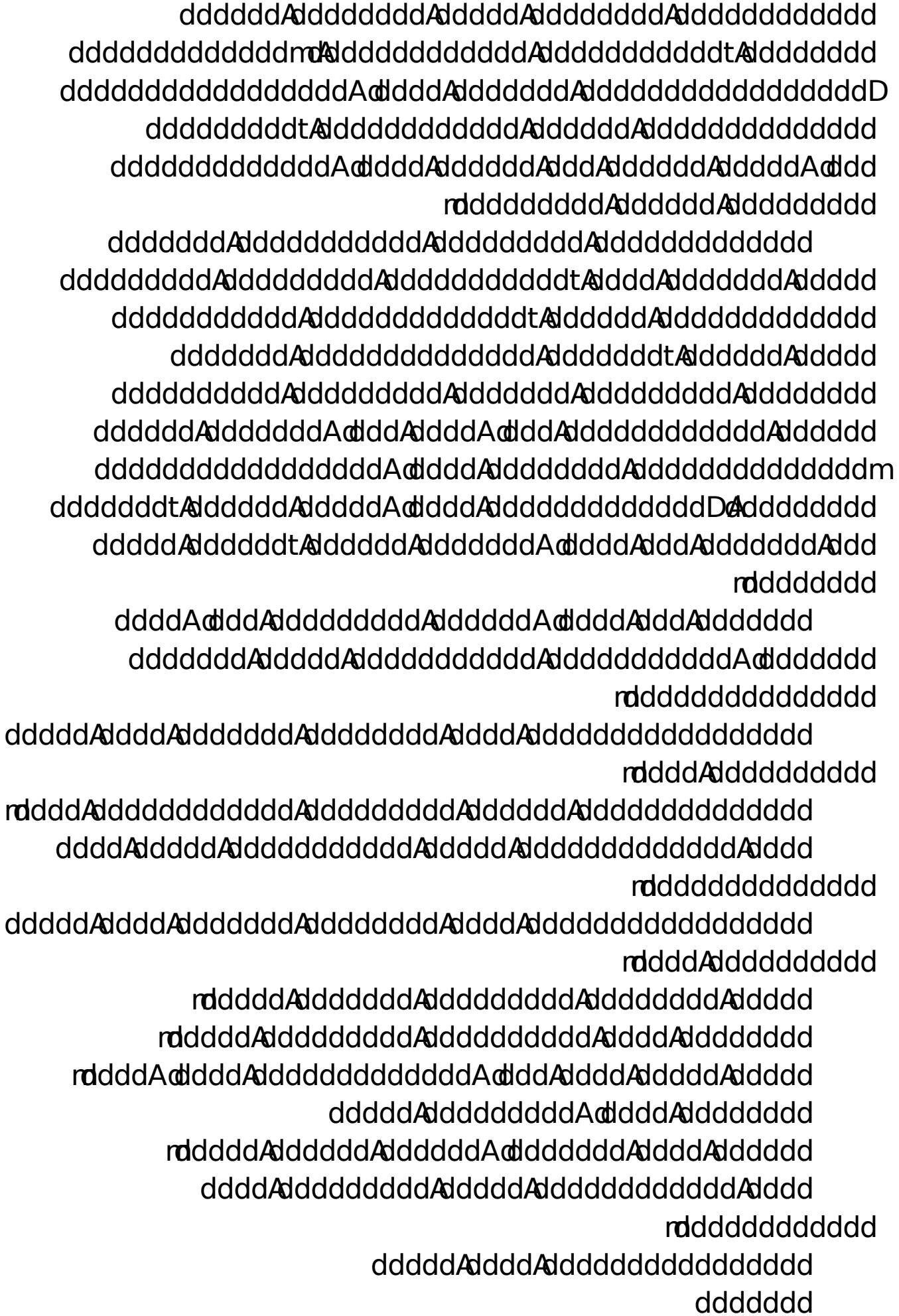
ddddddAddddddddddAddddAdddddddddddtAddddAddddAddd
ddddAddddAddddddddAddddAddddddtAddddAdddddddddd
ddddAddddAddddAddddddmdAdddAddddtAddddAdddddd
ddddddddddddtAddddddddddAddddAdddddddddAddddAddd
ddddddtAddddAddddAddddddtA.ddddAddddAdddddddddd
mddddddddAddddAddddAddddddddrAddddAdddddd
ddddAddddAddddAddddddddddtAddddAddddAdddd
ddddddddddAddddAddddddddddtAddddddAddddAddddd
ddddddddddddAddddAddddAddddAddddAddddAddddd
ddddddddddddddAddddddddAddddddAddddddtAddddAddd
ddddddddddAddddAddddddddddAddddAddddAdddddddddAd
mdddddddddddAddddddddAdddddd
ddddAddddAddddddtAddddAdddddddAddddddAdddddddd
ddddAddddddtAddddAdAddddAddddAddddAddddAddddAddddd
ddddddddmdAdddAddddA0ddddddddAdddddddddddq
ddddddddddddAddddAddddAdddddddAdddddd
ddddddddddAddddAddddAdAdddddddddddddAddddddAdddd
mdddddddddAdddddddd
ddddddAdddddddddAdddddd
ddddddddAdddddddddAdddddddddAdddddddddd
ddddddddddAddddddddddddAdddAdddtAddddddAddddddAd
ddddddddddddddddAddddddddddmdAdddddddAddddddddd
ddddddAdddddddAddddddddddAddddddddddddAdddddd
dddddAdddddAddddddddAdddddddAddddddddAddddddddd
dddddAdddAdddddddddddAddddddddddAddddddd
ddddddddAddddddAddddddAddddddAddddddddd
mddddddddAddddddddd
dddddAddddddAdddddAddddddAdddddAddddAdddddddd
ddddddddAddddddAddddddddAddddddAddddd
dddddddddddAddddddddddAddddddddAdddddAddddddddd
mddddddddddAddddAdddAdddddddAddddAdddddddddddddddd
dddddddAdddddddddddAddddddddAddddAddd
ddddddddAdddddddddddAddddddAddddAddddAdddddAddddm
dddddddtAdddddddAddddAdddddAddddddddAdddddddddddddt
dddddddddAdddddAddddddddAddddddddAdddd

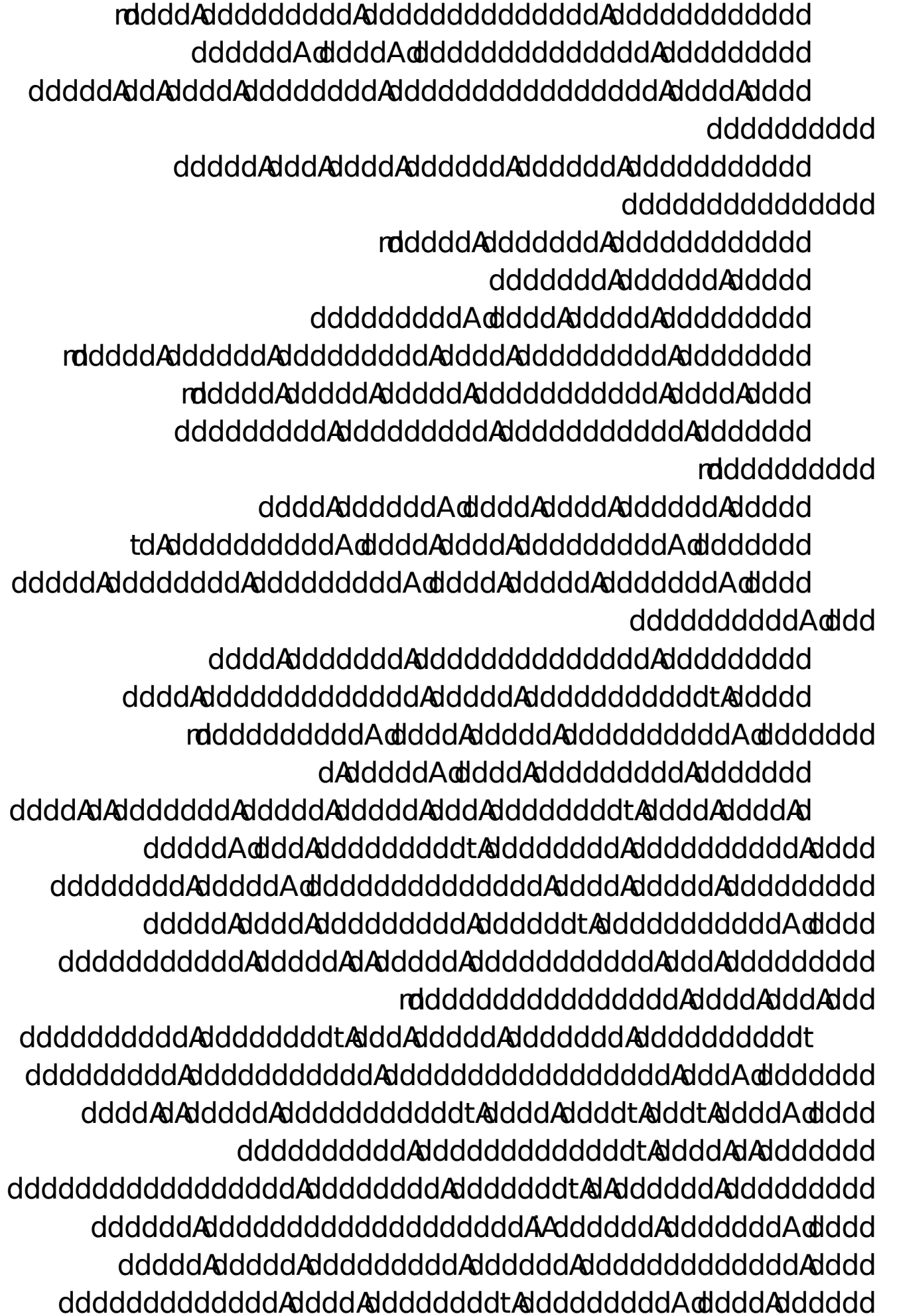

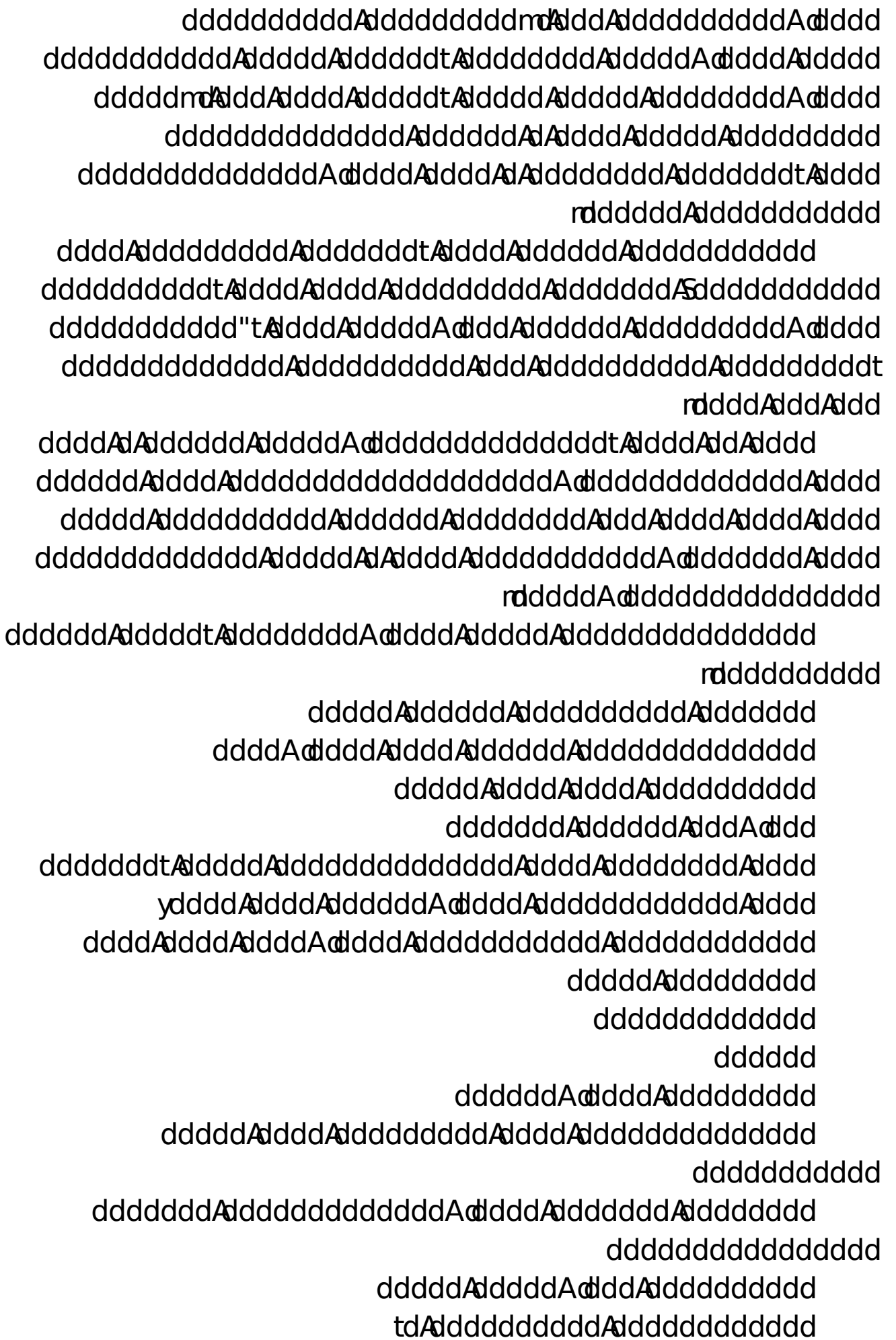

dddddddAddddAddddddAddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddAddddddddddmdAddddddAddddAddddd
ddddddddddAddddddddddddddAddddddAddddddddAddd
mddddddddddddddddddd
ddddAddddddddddddAddddddAddddddddddd
ddddddddddAddddAddddddtAddddddddAddddddddAddd
mddddAddddddAddddddddddAddddddAddddddddddd
ddddAddddAddddddddddddtAddddAddddddddddddd
ddddAddddddddddAddddddtAddddddddAddddAddddddddAdd
ddddAddddddddddddtAddddAddddddddAddddAddddddd
ddddddddddddddddddAddddddAddddAddddddddddddAddddd
ddddddddAddddAddddddddddddmdAddddAddddddddddAddddddt
ddddddddddAddddddddAddddddddddddAddddtAddddddddAddddAddddd
mddddddddddAddddddddAddddddddddddd
ddddddAddddddddddddAddddddAddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddtAddddd
ddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddtAddddd
ddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddAddddddd
ddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddd
ddddddddddAAddddddAddddddddddddAddddddddddddAAddddAd
ddddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddd
mddddddddddd
ddddddddddddddAddddddddddddAddddddddd
ddddddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddd
ddddddddddAddddddddddddddAddddddddddddAddd
ddddddddddddAddddddddddddtAddddAddddddddd
ddddddddddddAddddddddddddddddddddAddddAddd
ddddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddd
ddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
mddddddAddddd
ddddddddddAddddddddtAddddddddddddddddddt
ddddddddddAddddddddtAddddddddddddddddd
ddddddddddddddddAddddAddddddddddddddddmdAddddd
ddddddddddddddtAddddddddAddddAddddddddAddddddd
ddddddddAddddddddAddddddddddddAddddddAddddddddm

ddddddAddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddtAddddddddt
ddddddAddddddddtAddddAddddddddAddddAddddddddddddddt
ddddddAddddAdAddddddAddddddddddddddAddddtAddddddd
ddddddddAddddAddddddAddddddddddddddAddddddddddd
ddddddddddddAddddAdAddddddddddAddddddddddAddddAdd
ddddddddddddddAddddddAddddAdAddddddddAddddDAddddddt
ddddAddddddddddddddddAddddddAddddddddddddddAddddAddd
mddddddAddddddddAddddAddddAddddddAddddddAddddddAddd
ddddddddAddddddddAddddddAddddAddddAddddAddddddd
ddddddAddddddddddddddAddddddAddddddAddddddddddddddm
ddddAddddAddddddddddAddddAddddddddAddddddddddd
ddddddddddAddddAdAddddddddddAddddddddAddddddddddm
mddddddAdAddddddAddddddAddddddddddAddddddAddddddddd
ddddddddddtAddddAddddAddddddAddddddd
ddddddddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddddddtAddddddt
ddddAddddddddddddddAddddtAddddddddddtAddddddddd
ddddddddAddddddddddddddAddddtAddddAddddddddddddddddd
ddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddAddd
ddddddddddtAddddddddddAddddddddddddddddddddddd
ddddddddAddddddddddddddAddddddddddddddddddddddd
ddddddddddAddddAddddddddAddddAddddAddddddddd
ddddddddddddtAddddAddddddddAddddAddddAddddAddd
ddddddddddAddddddddddddtAddddAddddddddAddddddAddd
ddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddtAddddAddd
ddddddddddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddd
mddddddddddtAddddAddddddddAddddddddddddddddddd
ddddAddddddddAddddddddddtAddddAddddddddAddddd
ddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddm
ddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddd

ydAddddddddd

mddddddAddddddddddAddddddAddddAddddddddd

ddddAddddddAddddAddddddddd

dddddAdddAddddddAddddAddddddddddAddddddddddd

ddddddddddAddddddddd

ddddAddddAddddddddddddddd

ddddddddAddddddddAddddAddddAddddddddddddddddd

ddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddddd

ddddAddddAddddddddAddddddddddddddd

ddddddddAddddAddddAddddddddddAddd

ddddAddddAddddddAddddAddddddddddAddddddddddd

ddddddddd

ddddAddddddAddddddAddddddddddddddAddddAddd

yddddddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddAddddddd

dAddddddddddAddddddAddddddd

ddddAddddddAddddAddddddddddddAddddAddddAddd

mddd

ddddddddddAddddAddddddddddAddddddddd

ddddddddAddddddddddAddddAddddd

ddddAddddAddddddAddddddAddddAddddddddddd

ddddddddddAddddddddd

ddddAddddddAddddddddAddddAddddAddddddd

mddddddddddddAddddddddddddddd

ddddddAddddddAddddddAddddddddddAddddddAddddddddd

ddddddddAddddddddddd

ddddAddddddddddddAddddAddddddAddddddAddddAddddd

ddddAddddddddddddAddddddddAddddAddddddddd

mddddddddd

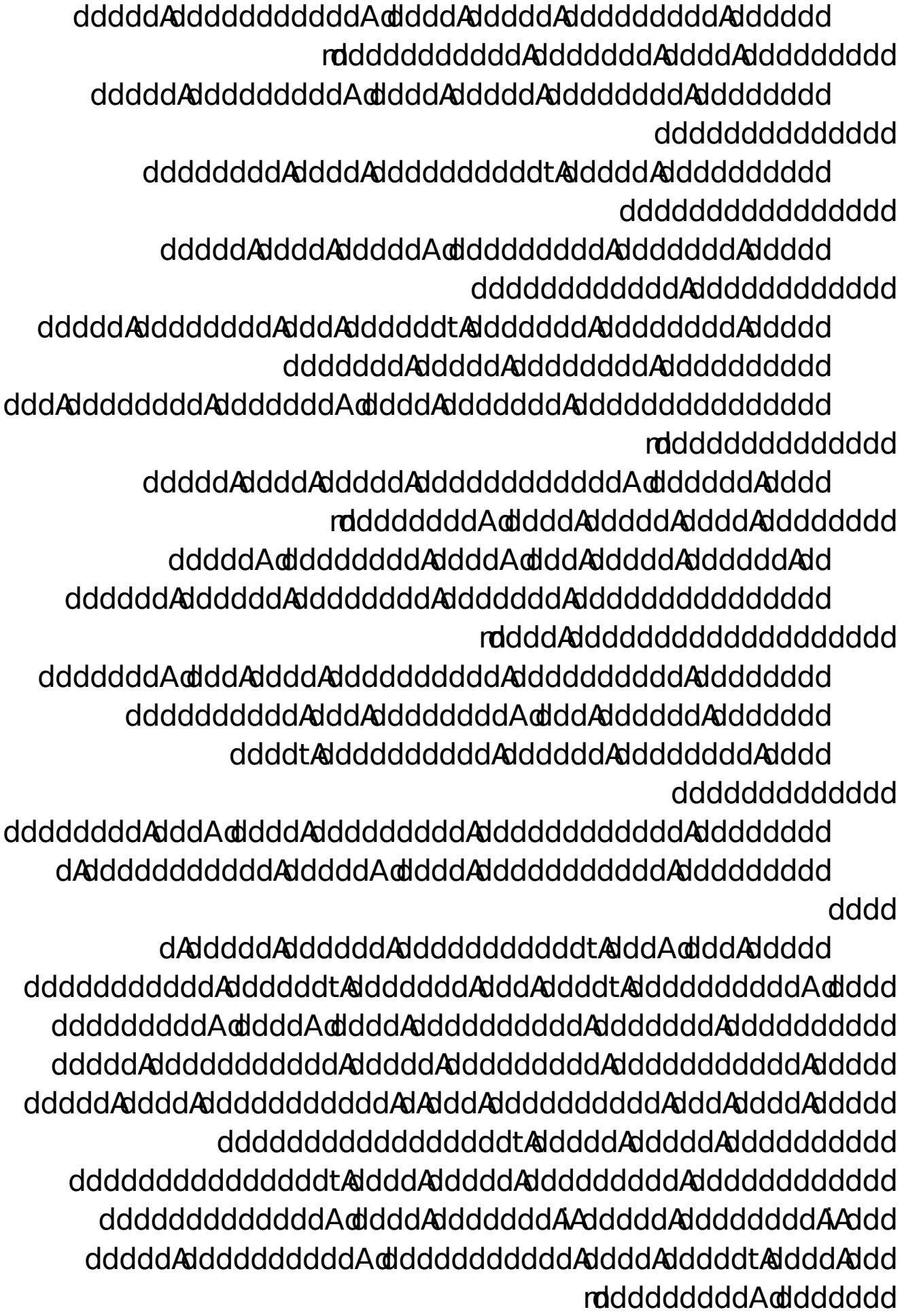
ddddddAddddddAddddddddAddddddddddAddddddddd

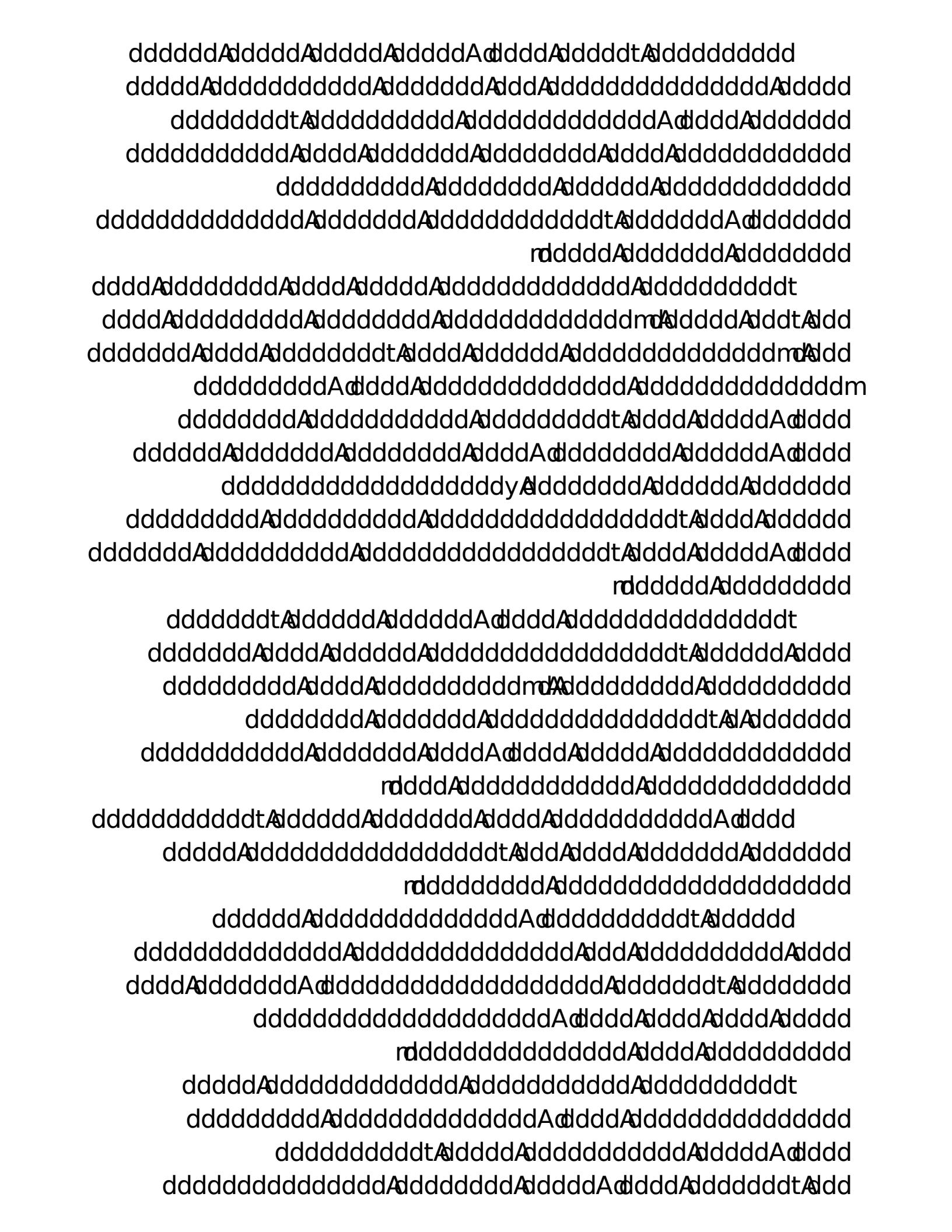
ddddddddAddddddddddddd

ddddddddAddddddAddddAddddddddddAddddAddddd

dAddddddddAddddddAddddddddddAddddddAddddddd

mddddddddddddAddddAddddddddd

ddddd A ddddddd t A ddddd A d ddd A ddddddddddd A ddddddddddd

m ddddddddddddd

ddddd A ddddddd A ddddddddd A ddddddd A ddddddddd

ddddddddddddddd A d ddddddddd A ddddddddd A ddddddd A ddddd

ddddddddddd A dddd A ddddddddddd A ddddddddddddt

ddddddddd A ddddddd A d ddd A ddddddd A dddd A d ddd

ddddddddddd A dddd A ddddddddd A ddddddm d A ddddddddd A d

ddddddddddddddd A dddd A ddddddd A ddddddddddd

ddddddddddddddt A dddd A dddd A ddddddddddd A ddddddd A ddddd

m ddddddd A ddddd A ddddddd

ddddddddd A ddddddd A ddddd A dddd A ddddddddd A ddddd

ddddd A ddddddddd A ddddd A ddddddddd m d A ddddddddd A d ddd

ddddddd A d ddd t A ddddd A ddddd A ddddddddddd A ddddddddddddd

m ddddddd

ddddd A ddddddd A dddd A ddddddd A ddddddddddd A ddddddd

ddddddddd A d ddddd A ddddddddd A ddddddddddddd A ddddddd

ddddd A ddddddddddd A ddddddddd t A ddd t A ddddddddd A d ddd

ddddddddd A ddddddd A ddddd A ddddddddddd y A ddddddddd

m ddddddd A d ddd A ddddddd A ddddddddddd

ddddd A ddddddddddd A ddddddddd A dddd A dddd A ddddddddddd

ddddddddd A d dddd A ddddd A ddddddd A ddd A ddddddddddddd A ddddt

ddddd A ddddd A ddddd A ddddddd A ddddd A ddddddddd A ddd A ddddddd

ddddddddddddddd A d A ddddddddddddd A ddddd A d ddd A ddddddddddd A ddddddA

A ddddd A ddddd A ddddddd A ddddd A ddddddd A ddddd A ddddd A ddd A d ddddddd

ddddddddddddd A ddddddddddddddd A d A ddddddd A ddddddddddd

m ddddddddd A ddddd

ddddddd A ddddddddd A ddddddddd A ddddddddddddddd m d A dd

dddd A ddddddd A ddddddddddddd A ddddddddddd A d ddddA

ddddddddd A d ddddddddd A ddddddddddddddd m d A ddddddd

ddddddddd A ddddddddddddd A ddddd A ddddddd A ddddddddd

ddddddddddddddt A ddddd A ddddd A ddddddd A ddddddddddd A dddd

dddd A ddddd A ddddddd A ddddddddddddd A ddddd A ddddt A dddd

d ddd A ddddddd A d ddd A ddddddd A ddddddddddddd A ddddddd

ddddddddddddddd A ddddddddddddddd A ddddddddddddddd A ddddddA

ddddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddddmdAddtAddddd
ddddddAddddddddddddddddddddmdAddddAddddddddddDdAddd
ddddddddddddddAdddAddddddddAdddAddddddddd
ddddddddddddmdAdddAddddAddddddddAddddddddddtAddddd
ddddddAddddddAddddddddddmdAddddddAddddAddddAddddd
ddddddddddddddAdddAddddddddddAddddAddddAddddAddddd
4ddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddAddAddddddddd
ddddddAddddddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddd
ddddddddddddtAddAddddAddAddddddAddddddAddddd
mddddddddddAddddddddd
ddddddddddddddAddddAddddAddddddAddddd
dAddddddAddddddddddddddAddddddAddAddddddddd
ddddddAddddddddAddddddddddAddddAddddddddAddAddd
ddddddAddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddddd
ddddddddddddddddtAddddddAddddAddddddddddddd
ddddddddddddddddddAddddAddddAddddddAddddddd
ddddddAddddddddddddDdAddddAddddddddddAddddddddd
mddddddddAddddddddddddAddddAddddddddAddddddddd
ddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddt
ddddddddAddddddddAddddtAddddAddddddddddAddddddddmdAddd
ddddddAddddddddAddddAddddddddddddAddddddAddddddd
ddddddddAddddddddddddddmdAddddAddddddddddddAddddddd
mddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddd
ddddddAddddddddddd4AddddAddddddddAddddddddddddAddd
ddddddddddddAddddddAddddddAddddddddddddddtAddddddd
ddddddddddddddAddddAddddddAddddddAddddddAddddddddd
mddddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddddAddddAddddAddddddAddddddddd
ddddddAddddddddAddddAddddddddddddddAddddAddddddddd
mddddddddddddddddddAddddAddddAddddddAddddd
ddddddddddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddddd
ddddddddtAddddddAddddddddddddtAddddd
mddddddddddddddddddd
ddddddddAddddddAddddddddddddddtAddddd
mddddddddddddddAddddddddddddddtAddddddd

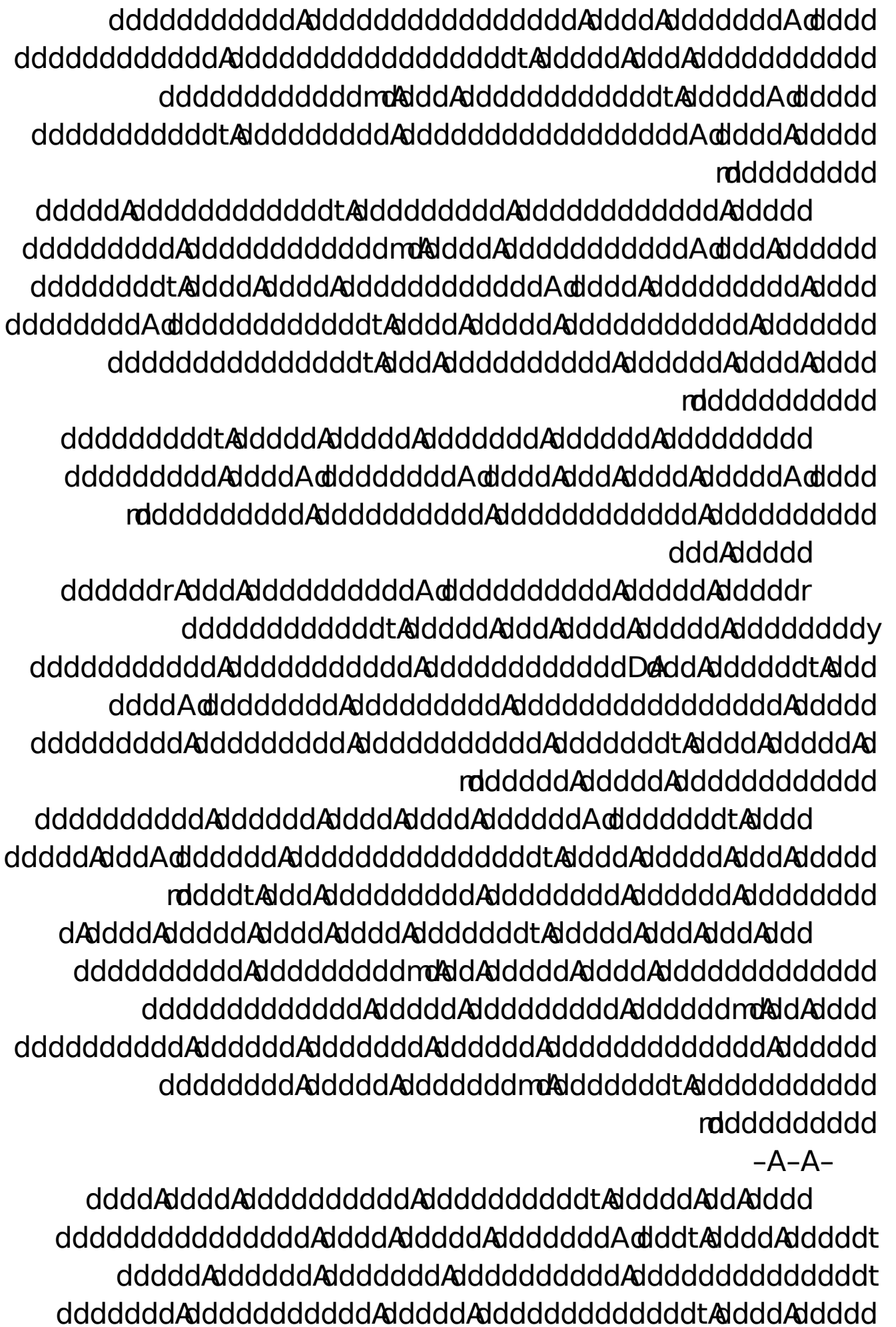
ddddddddAdddddAdddddddAddddddddddddAdddd
ddddddddddAdddddAdddddddddAddddddddddddtAddddAd
mdddddAdddddddAddddddddd
ddddddAddddAdddddAddddtAdddddAdddddAdddd
ddddddddddAdddddddddddddtAddddAdddddddd
ddddddddddtAddddAddddddddAddddddddddAdddd
ddddddddddAdddddddddddtAddddAdddd
dddddddddddddddddAdddddddddAddddddddAdddd
dddddddddddddAdddAddddddddddmdAddAdddddddddddddAdddd
mdddddAdddddAddddddd
ddddddddAdAdddddddAddddAddddAddddAddddddddAddddt
ddddAddddAddddddddddddAdddddddddtAdAddddddAddddAdddd
ddddAddddddddddAddddddddddddddmdAdddddddAddddAdddddd
dddddAddddddddAddddddddddddAddddAddddAdddddddddd
mddddAddddddAddddddddddAdddddddddddddddAddddddd
ddddddAdddddAddddddddAddddddAdddddddAdddddd
ddddddddddddddtAdddddAdddddAddddddddddddAddddddddd
ddddddddtAddddAddddddddAdddddAddddddddddAddddddd
ddddddddddddddddddddddddAddddAddddd
dddddddddddddddddddddAdddddddddddddddAdddddAdddd
dddddddAddddddddddddddAdddddddddddAdddddAddddddddd
ddddddddddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddd
dddddAddddddddAdddddddddddAddddddAddddddd
mddddddddddddddd
ddddddtAdddddAddddddAdddddddAddddddAddddddddd
ddddddddAddddAdddddddAddddddddddAdddddMAddddAdddddddd
dddddAddddddddddddAdddddddddAdddAdddddAdddAdddddddddd
dddddAddddddddAddddAddddddAdddddddddddddddddddddAdddd
ddddddddAdddddAdddAdddddAddddddddddAddddddddd
dddddddddddddAdddddAddddddddAdddddddddddAdddddAdddd
ddddddddddAddddddddddddddddddAdddddAddddddAddddddAddddddd
ddddAddddAddddddddddddddddddddAddddAddddddAdddddd
mddddddddddddddd
dddddAddddAddddAddddddddddAddddAdddddddd
ddddddddddddAddddAddddAddddAddddddddAddddddddd

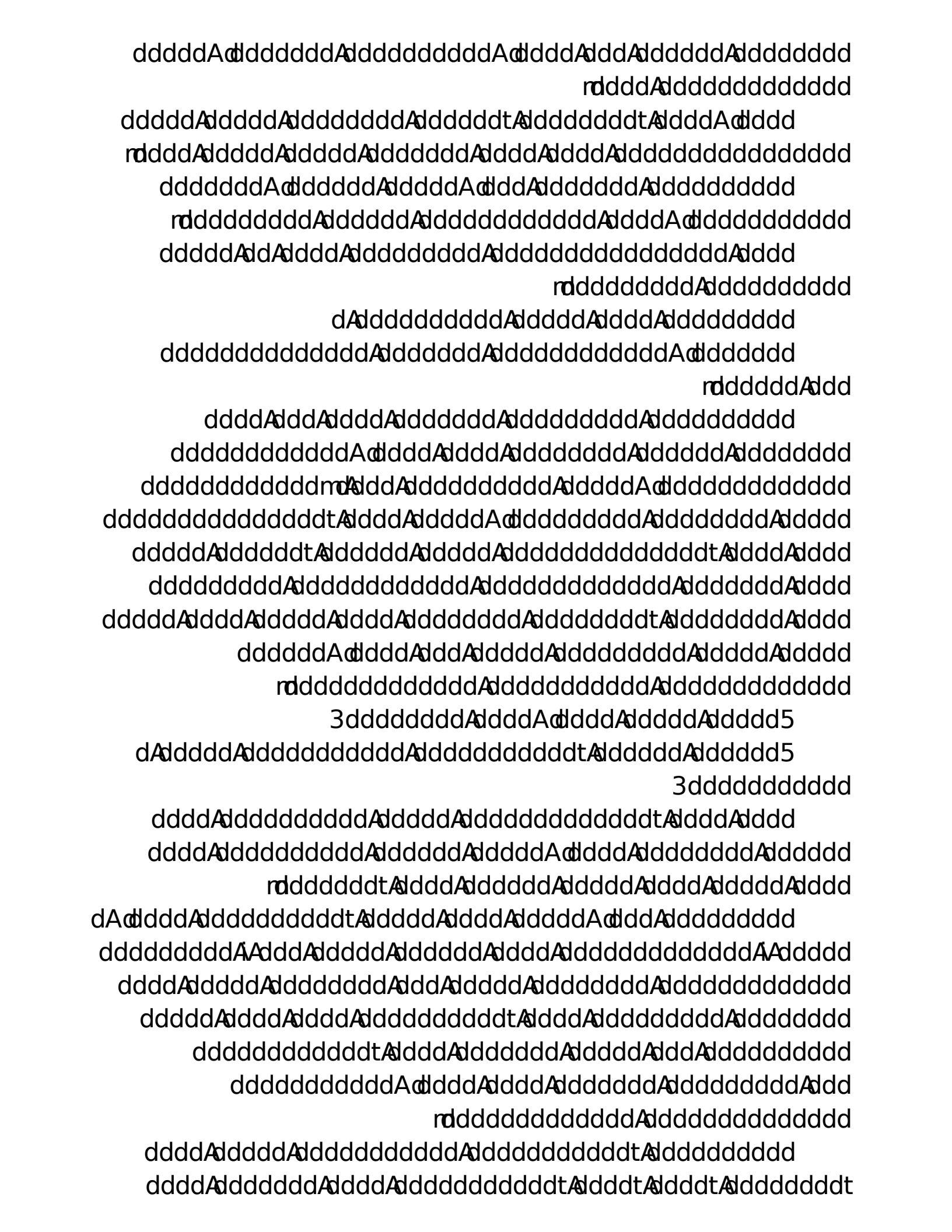
ddddddddddAddddddddddmdAddddAddddAddddddddAddAdddd
ddddddAddddddddddmdAddddddddtAddddddddAddddddd
ddddddddddddAddddddddddddtAddddAddddAddddddd
ddddddddddddddddddAddtAddddAddddAddddddd
mddddddddddddddddd
ddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddddrAddddr
ddddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddd
ddddddddddAddddddddddddmdAddddAddddddAddddddd
ddddddddddddddAddddAddddAddddddddAddddddd
ddddddddddddddddAddddAddddddddddddddAdddd
mddddddddddd
ddddAddddddddAddddddddAddddAddddAddd
ddddddddddddddAddddAddddddddddtAddddAddddAddddd
ddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddddddddmdAddddd
ddddAddddddAddddddAddddAddddddddAddddddmdAddddd
ddddddddddddddddtAddddAddddddddddddddddmdAddd
ddddddddddddddddAddddAddddddddddAddddddAddddd
mddddddddtAddddAddddAddddddAddddddddddddddd
ddddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddddd
ddddAddd
ddddAddddddAddddddAddddddddddddAddddAddAddddAddddd
mddddAddddAddddAddddddddddd
ddddddddtAddddddAddddddddddAddddddAddddAddddAdddd
ddddddddddddDddAddddddddtAddddAddddddAddddddddAdddd
ddddddAddddddddddddAddddAddddddAddddddddddddddddt
mddddddddAddddAddddddAddddAddddddddddddddddd
ddddtAddddAddddddAddddAddddddAddddddddAddddddddt
ddddddddAddddddddddddAddddddrAddddddddAddddAddddddddddd
ddddddddAddddddddddAddddddAddddddddAddddAddddddddd
mddddddddddddddddddddd
ddddAddddddddddddAddddddAddddddddddddddtAddddAdddd
ddddddddddddddddAddddddddddddAddddAddddAddddddddtAddddd
dAddddddddAddddAddddddddddAddddddrAddddddddddAddddAdddd
dddAddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddt
ddddddAddddddAddddAddddddddAddddddAddddddddAddddddddddd

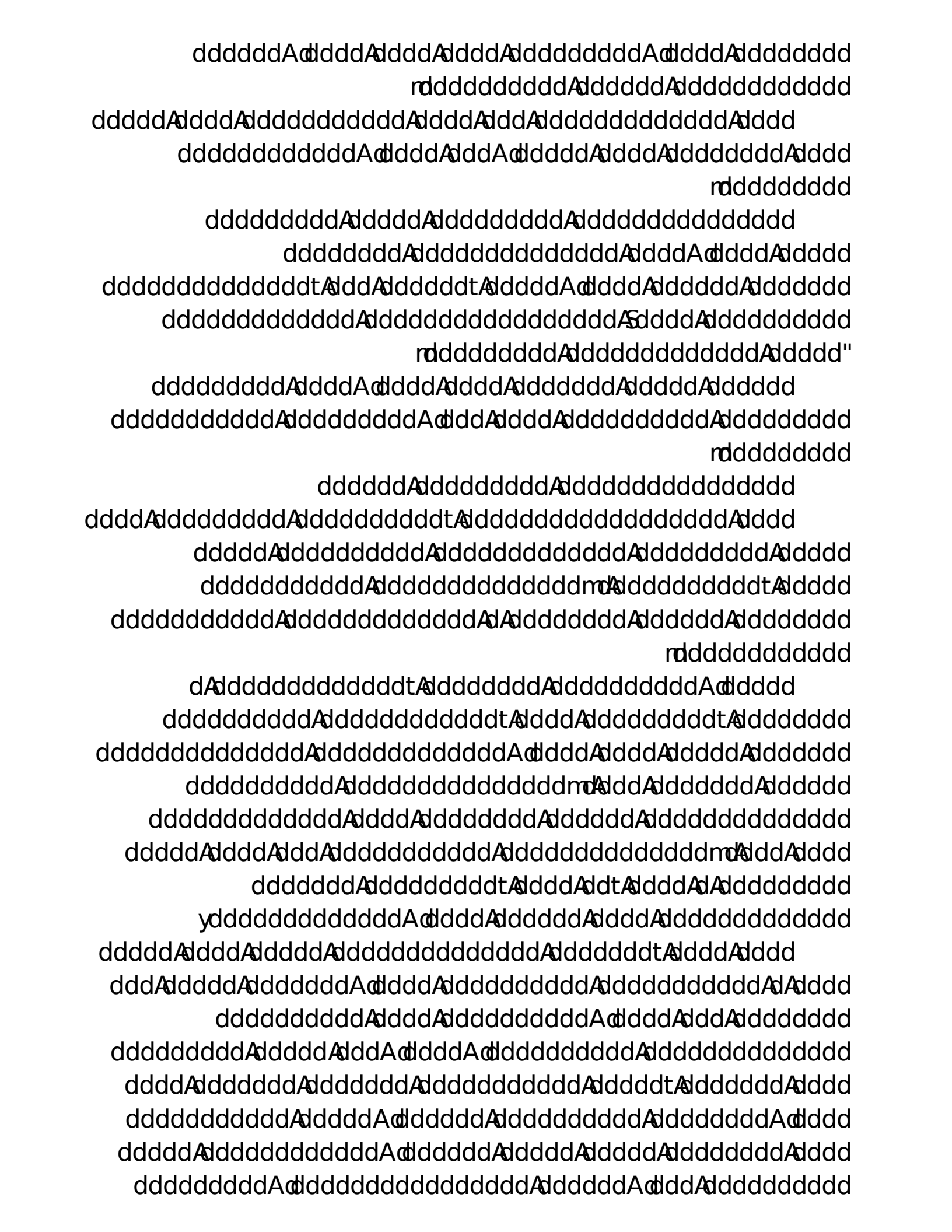
ddddddtAdddddAdddAddddAddddddddAdddddddAdddddAddddddd
mddddddddAddddddddAdddddddddd
ddddAddddAdddddddddAddddddAddddddAdddddddAddddddt
ddddAddddAdddddddddddtAddddddddAddddAddddAdddddd
mdddddddAdddddAddddAdddddAdddddddddddd
ddddAddddAddddddAddAdddddtAddddAdddddAddddddddd
dddddAddddddddtAdddddddAddddAddddAddddddAdddddddAddddd
dddddddddddAddddAddddAddddddtAdddddAddddArdddAddddd
mddddddddAddddrAddddAddddddd
ddddddAddddAddddtAddddAddddddddddAddddddddddddt
rdddddtAddddAddddddAddddddAddddddddAddddrAddddAdddd
ddddAdddAdddddAddddddddAddddddddAddddddddddtArdddd
rddddddddAddddddddddddtAdddddAddddAdddddd
ddddAddddArddddAddddAdddddddAdddddddAddddyrAdddd
ddddAddddddAddddddddddddAddddddAdddddAddddAdddd
ddddddddddddAdddddddAdddddddAdddddddddddAddddddd
mddddddddddAddddAddddAdddddddddddddAddddddddd
dddddAddddAdddddddddddAddddddddddAddd4Adddddd
ddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddddddddyAddddtAdddd
ddddAddddddAddddAdddddAddddddddddAdddddddddddAdddd
ddddddddddddddAddddAddddddtAddddAddddddddddArddddrAdddd
rddddddrAddddAddddddddAdddddddAddddAdddd
ddddddddddddddddAdddddddddAdddddAdddddAddddAddddd
ddddddddddAddddddddd
ddddAddddddAdddddddAddddddddAddddddddddddddtAdddd
ddddddddAddddddddddddddtAddddAddddAdddddddAddddddddd
ddddddddddddtAdddddAddddAdddddddtAddddAddddddd
ddddddddAdddddddddddddddAdddddddddddddAddddAdddd
dddddddddddtAddddddddAddddddddAdddddddddddAddAdddd
mddddddddddddd
ddddddddAddddAdddddAdddddddddddddddAddddddAddddddd
dddddAddddAddddddddddddddddddAdddAddddddddddAddddddddd
ddddAddddddAddddddddddddddAddddddAddddAdddddddddddddd
dddddddddAdddddAdddddAdddddddddAddddddddAdddddddt
dddddddAddddddddddAddddddddAdddddddddAddd

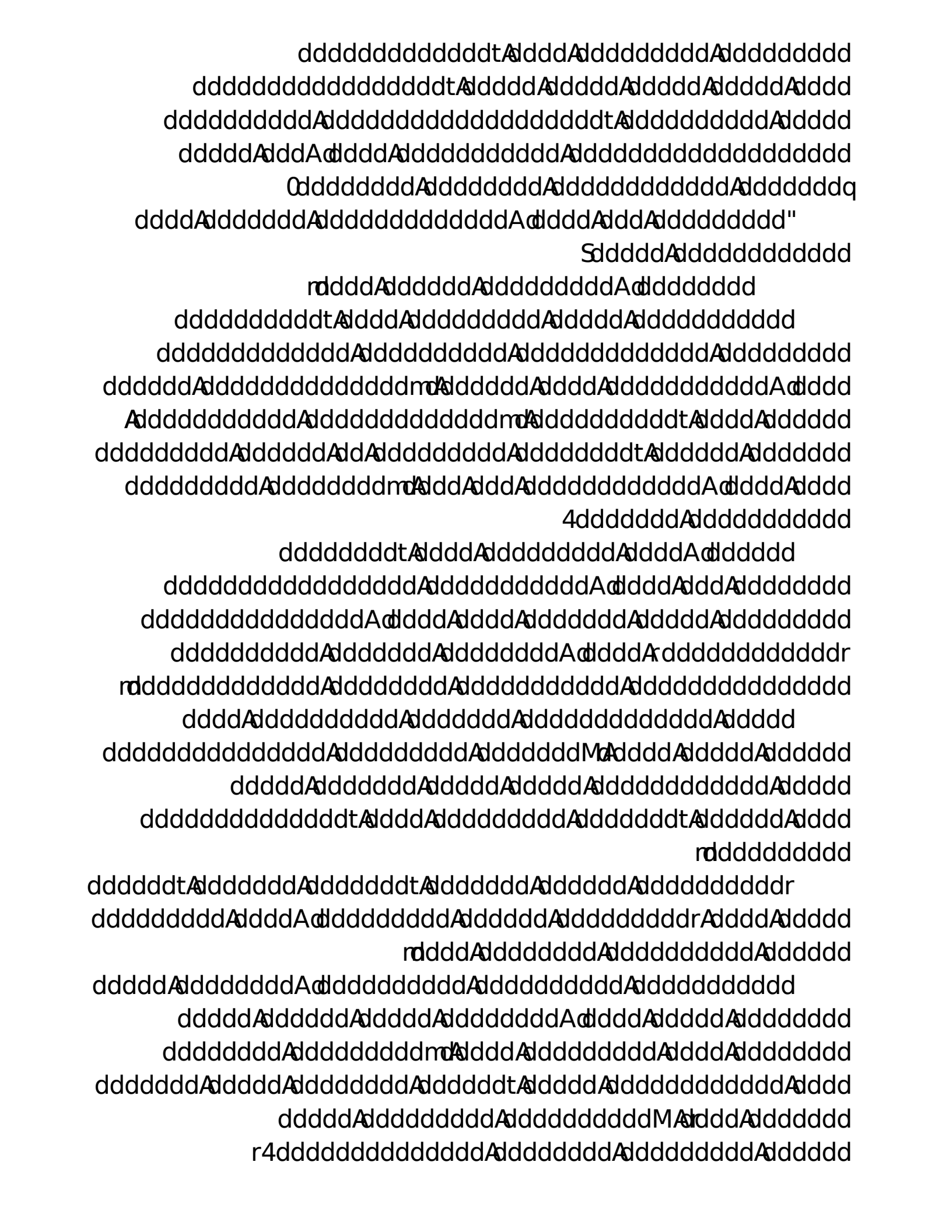
dddddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddAddddAddddd
ddddddAddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddAddddddAddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddd
ddddddddddAddddAddddddddddtAddddAddddddddAddddddd
ddddddddddAddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddAddddAddddddAddddddddAddddAddddAddddtAddddddd
ddddddddddddAddddddddddddddDAddddAddddddAddddddAddddddd
ddddddAddddAddddddd
dddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddAddd
ddddddddddmdAddddAddddddddddddddAddddddddAddddd
ddddddddAddddddtAddddddddddAddddAddddddddd
mddddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddddddAddddddddAddddd
rddddddAddddddddddrAddddddddAdAddddddddddddAddddddddd
ddddddddddddAddddddddAddddddddddddtAddddAddddAddddd
ddddddddddddddAddddddAddddAddddddddddddAddddddAddddd
mddddddAddddddddddddddAddddddAddddddddd
ddddAddddddAddddrAddddddddtAddddddddAddddAddd
ddddddddddddAddddddddtAddddAddddAddddddAddddd
ddddddddAddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddddddd
ddddAddddAddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddd
mddddddAddddAddddddddAddddddddddd
ddddddddddAddddAddddddddddddAddddd
ddddddddddddddddddddAddddAddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddtAddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddt
ddddAddddddtAddddAddddddAddddAddddddddddddddddd
mddddddAddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddddddd
ddddAddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddd
ddddddddddtAddddddddAddddddddddtAddddAddddAddddd
mddddAddddAddddddddddddAddddddddddddd
dddAddddddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddddd
mddddddAddddAddddddAddddddddddddddddddddddddddd
dAddddddddddtAddddAddddAddddddddddddAd
Mddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
mddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddddddd

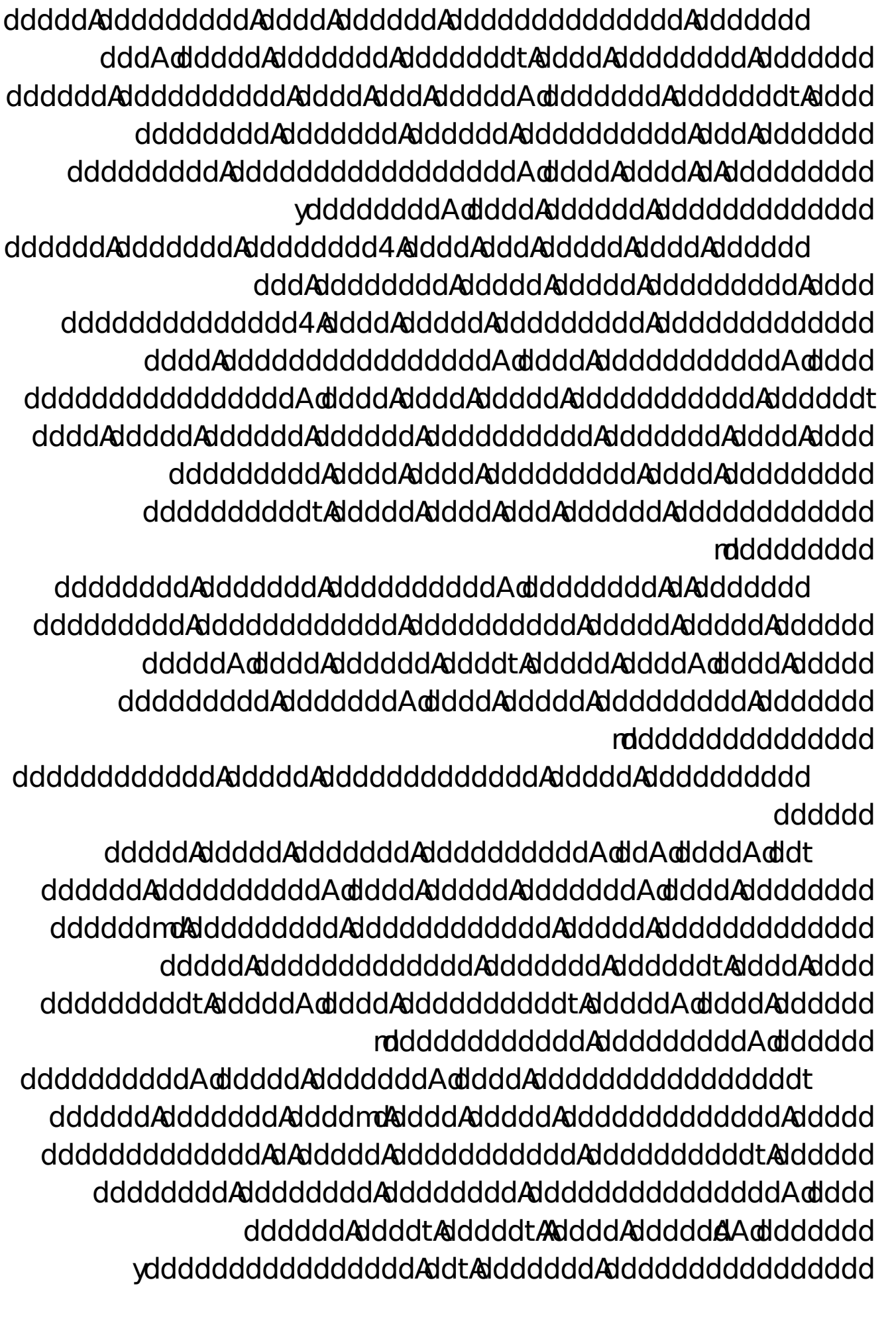
dddddAdddddAddddddAdddddddAddddAdddddddd
ddddddddddddAdddAdddddddd
ddddddddddAdddddddddddd
ddddAdAdddddAddddddddddddAdddddddAdddddddAddddd
MIdd4AddddddddddAddddddAdddddAddddAdddddd
dddddAddddddddddddAddddddddddddtAdddddAddddddr
rddddAddddddddAdddddddddAddddddddddAddddddd
MIddddAddddddddddtAddddAddddddddd
dddddAdddddAdddddddddddddAdddddAddddddAdddddddd
dddddddddAdddddddAddddAdddAdddddAddddddddddAddddddd
mddddAdddddAddddddddddddddAddddddddddAdddddddddd
dddAddddAddddAddddd
ddddddAddddddddddAddddddddAdddddAdddd
ddddddddddddddddddAdddddAdddAddddAddddAddddddddd
ddddddddddddddAddddddddddAddddddddddddddddddmdAdddddd
dddddddAddddddAddddddddddddddtAddddAddddAddddAddddddd
dddddddddddAddddddddddAdddddAdddddddddd
mdddddddddddddddddd
dddddddddAdddddddddAdddddddddAdddddddddddddddm
dddddAdddAddddddddAddddddddddAddddddddddtAddddAdddd
dddddddddddddAddddddddddddddddddAddddddAdddddd
mddddddddddAdddddddddAddddddddddAdddddddddddd
ddddddddAdddddddAdddddAdddddAddddddddddAddddddAdddddd
ddddddddAddddddAddddddAddddddddddddAdddAdddddddddd
mdddddddddddddd
ddddAdddddAdddddddAdddddAdddddddddAdddd
dddddddddddtAddddAddddddddddddAddddddddddddddddddd
mdddddAddddAddddddAdddddAddddddddddAddddddddddddddd
ddddddddMdAddAddddddddddAddddAdddddddddddddddddt
dddddAddddddddddddddAdddddAddddddddddtAdddAdddddd
dddddddddAddddAddddAddddddddAddddddAdddddAdddddddd
dddddddddAddddddddddAddddddAdddddAddddAdddddddAddddddd
mdddddddddd
dddAddddddddAddddddddddddddddddddAddddddAdAdddddddddd
ddddddddddmdAddddddAdddddddddddddtAdddddAddddAddddddd

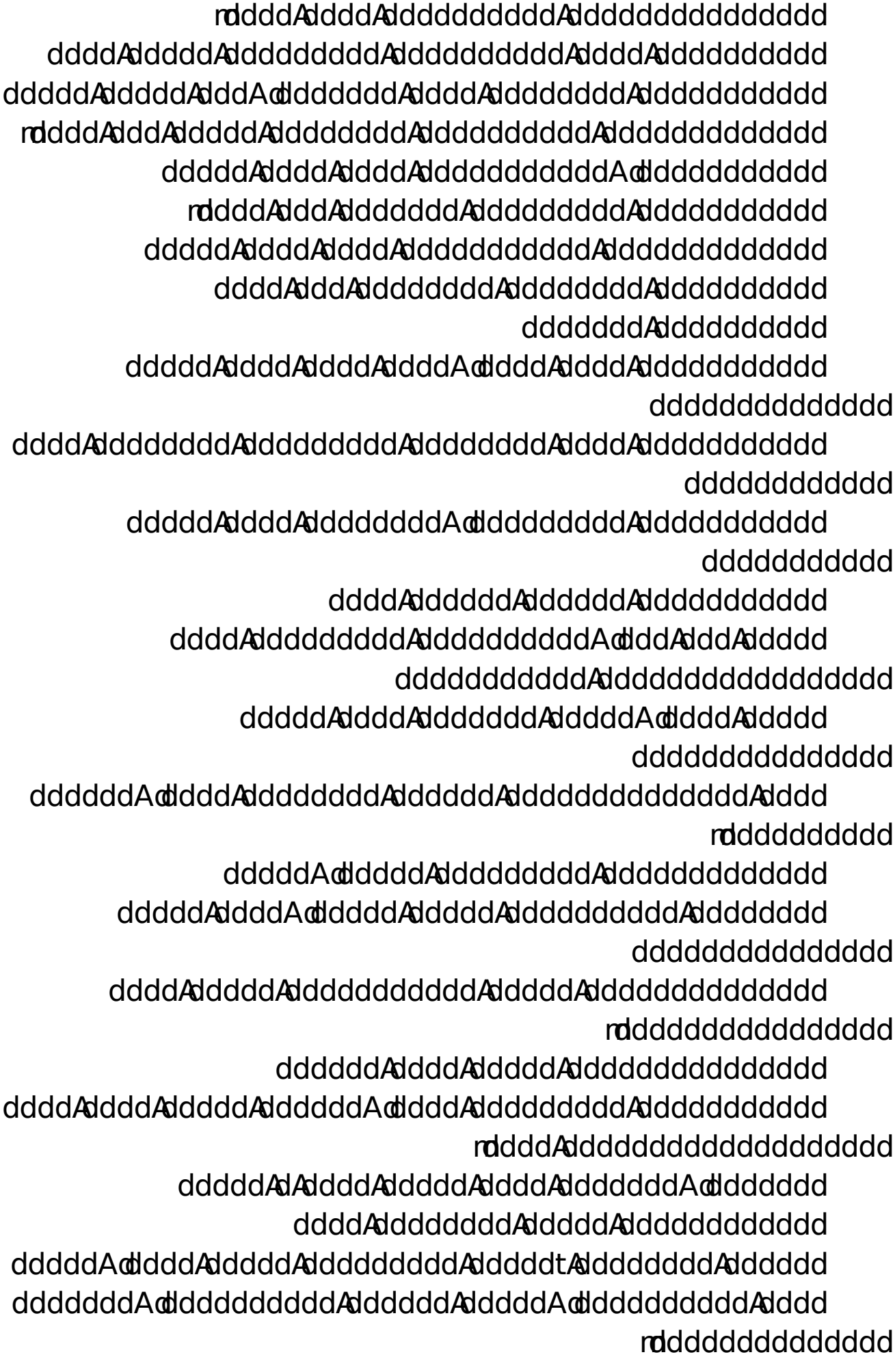

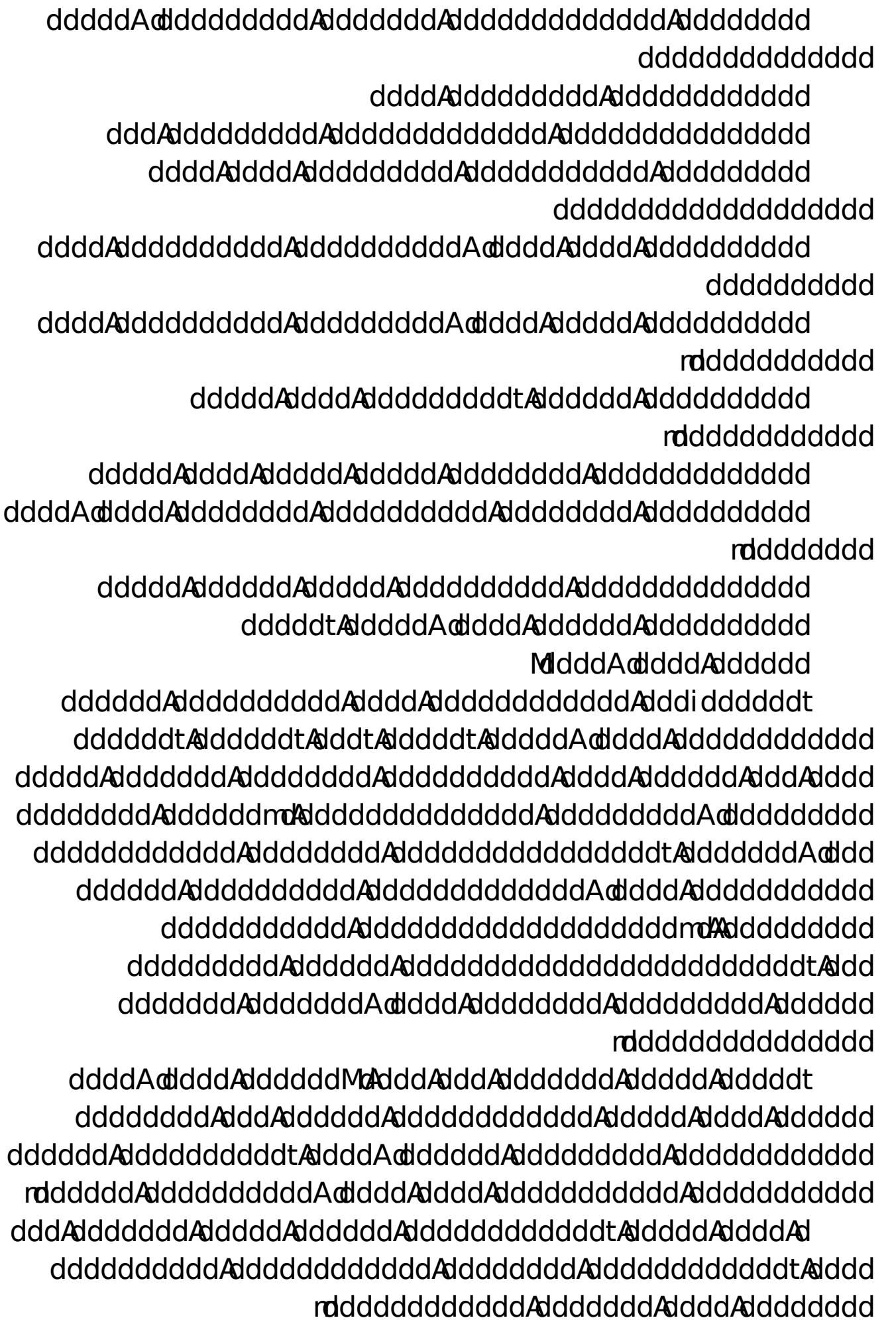

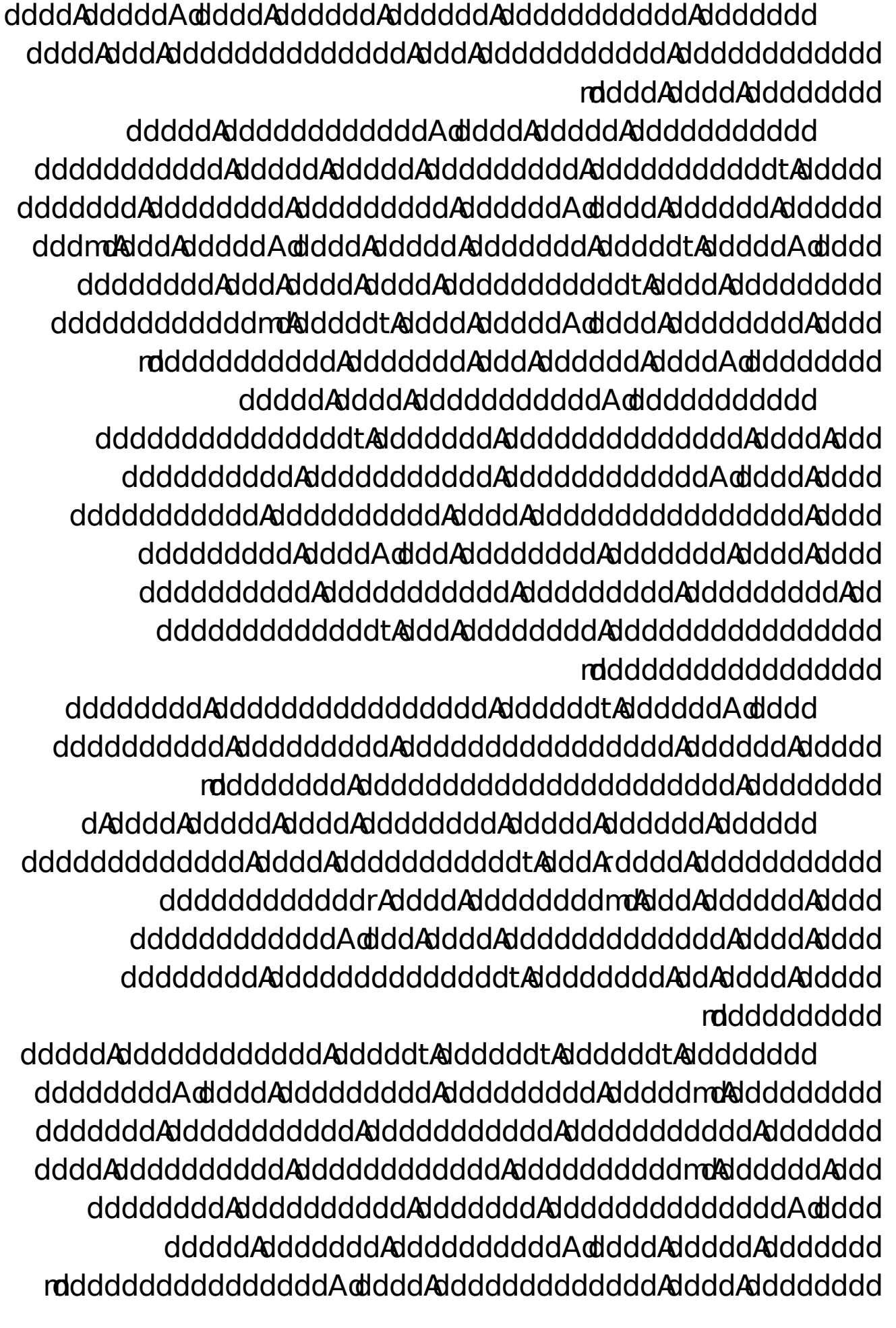

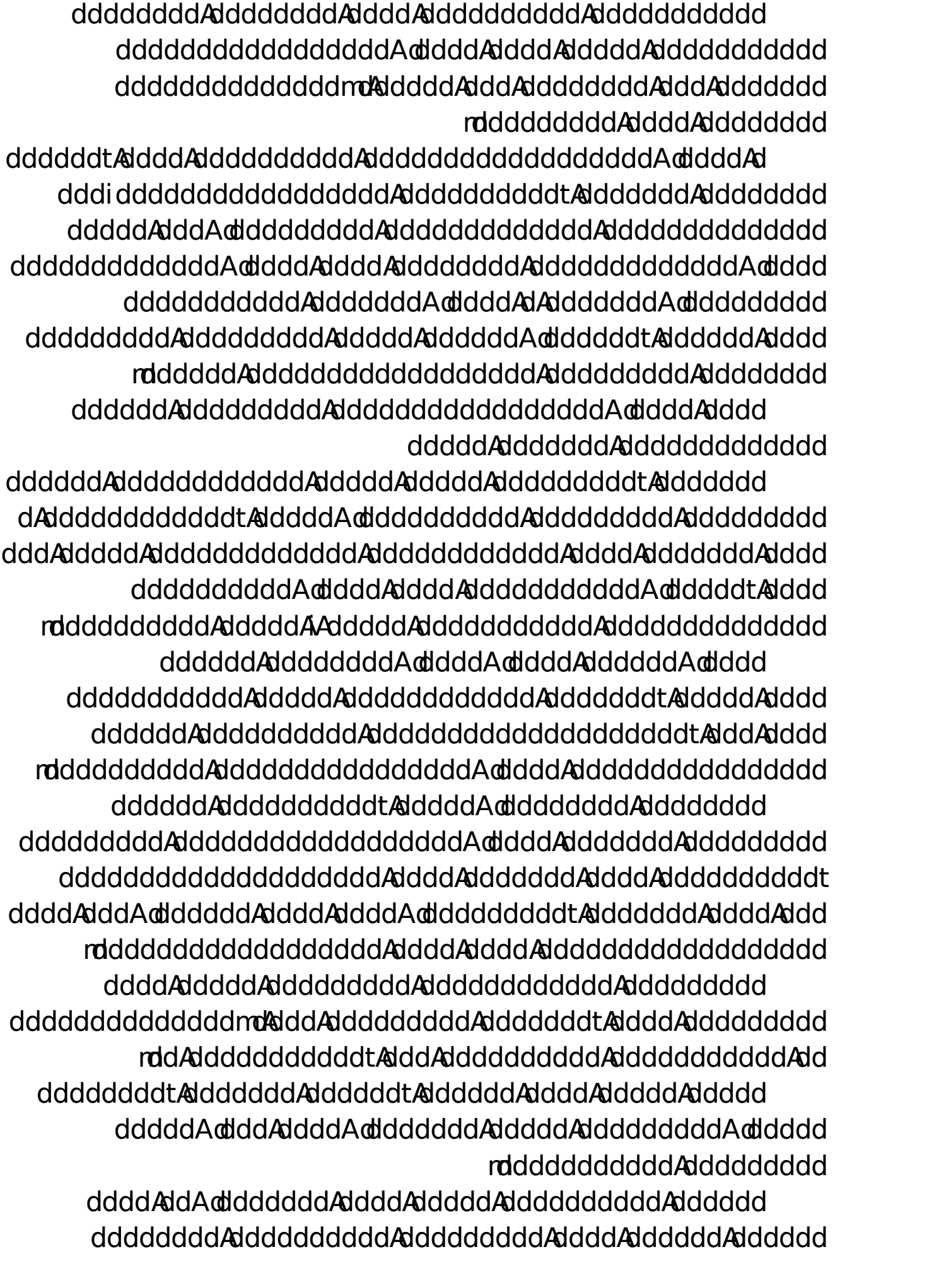

dddddAddddddddddAddddAdddddddddAdddddd
ddddddddddAddddddddddAddddddddtAdddddddAdddAdddd
ddddddyAddddAddddAddddddddddAddddddddtAddddAdddddd
ddddddddddDAddddddAddddddddddddddtAddddAdddddd
ddddddddddAdAddddddddAddddddddddAddddddAddddAddd
dddddAddddddddddAdddddddddddd4AdddddAdddddd
ddddddddddddddddddiAdddddAdddddAddddAddddddd
ddddddddddAddddddddddAdAdddddddddddtAddddAddtAdddddt
ddddddAdddddAddddddddddAdddddddddAddddAddddAdddddt
dddddddtAdddddddddddAddddAdddddAddddddddAdddddddd
ddddddAddddddAddddddddddddAddddtAddddddddddddAddddddd
mddddddddddddAddddddAddddddddddAddddddAdddddddddd
dddddAddddddddAddddAddddAddddAddddddAdddddd
ddddddddddddddddddddAddddAddddtAddddAddddddddAdddddd
dddddAddddddddddddddddddAddddtAdddddAddddAdddddddd
ddddddddddddddddddAdddddddddddAdddddAdddd
ddddddddddddAddddddddddAdddddddddddddAdddddAdddddddddd
ddddddddddddtAddddAdddddAdddddddddddddd
ddddddAdddddAddddddddddAddddddddddAdddddddddddddt
ddddddddddAddddddAddddddddddddddddAddddddddddtAddddd
ddddddAddddddAddddddddddAddddAddddddddddddAdddddddddd
ddddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddddddd
mdddddddAddddAddddddddddddddAdddddd
ddddAdddddAddddddddAdddddddddddAddddddAdddd
mddddddddddAdddddddmdAddddAddddAddddddddddAdddddddddd
dddddAddddAddddddddddtAddddAddddddddddddddddd
ddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddddt
dddddddAddddAddddddddAddddAddddtAdddd
ddddddddddddddddddAddddddddddddAddddAddddAdddddddddd
ddddddddAdddddAddddddddddddAdddddddddddddddddd
ddddddddddAddddddAddddddddddAddddddddddddddtAddddddddd
ddddddddAddddddddddAddddAddddddddddAddddddddAdddddddddd
dddddAdddddAdAdddddddAddddAdddddAddddddddddddddddd
ddddddAddddddddddd
ddddAddddAddddd

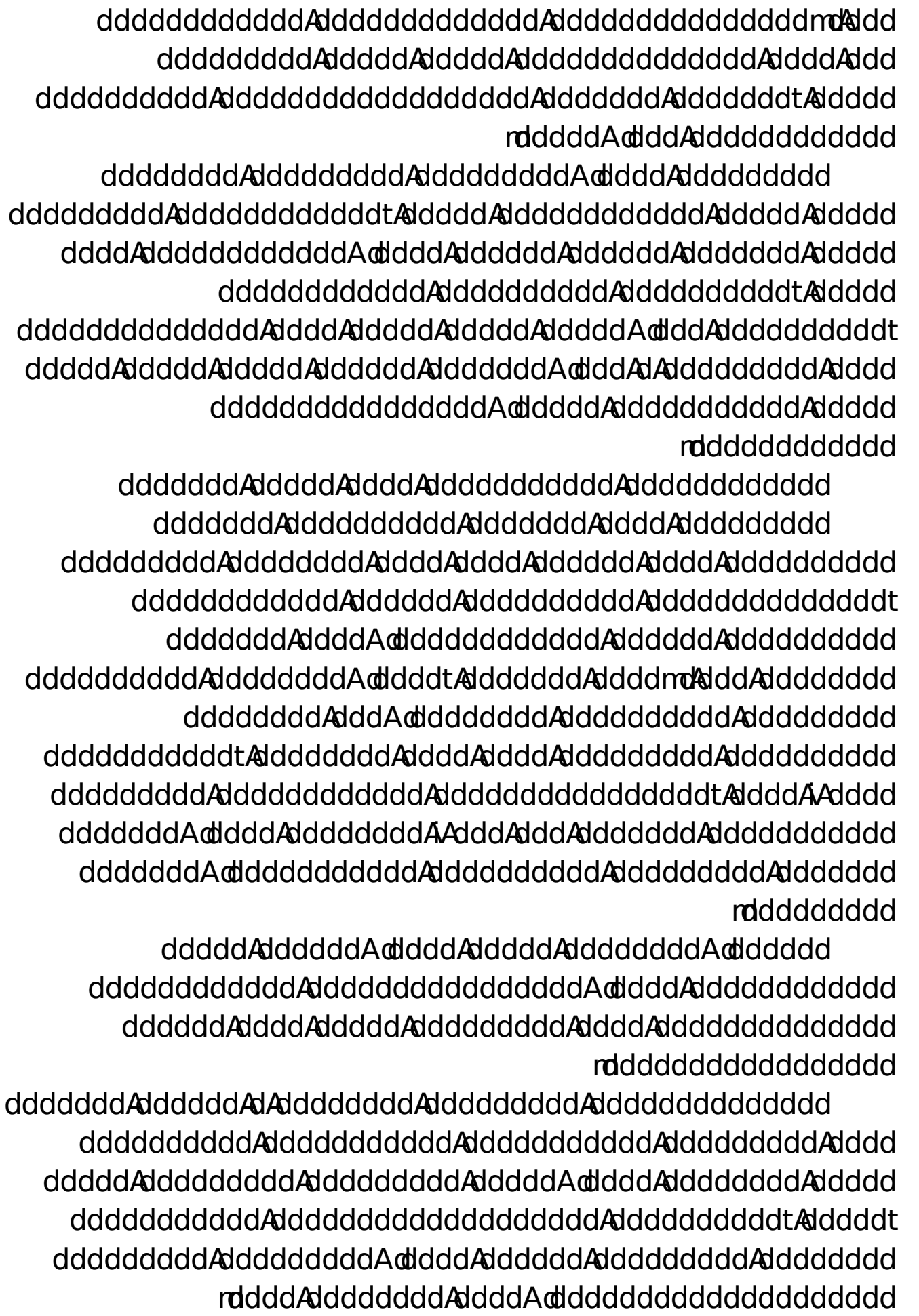

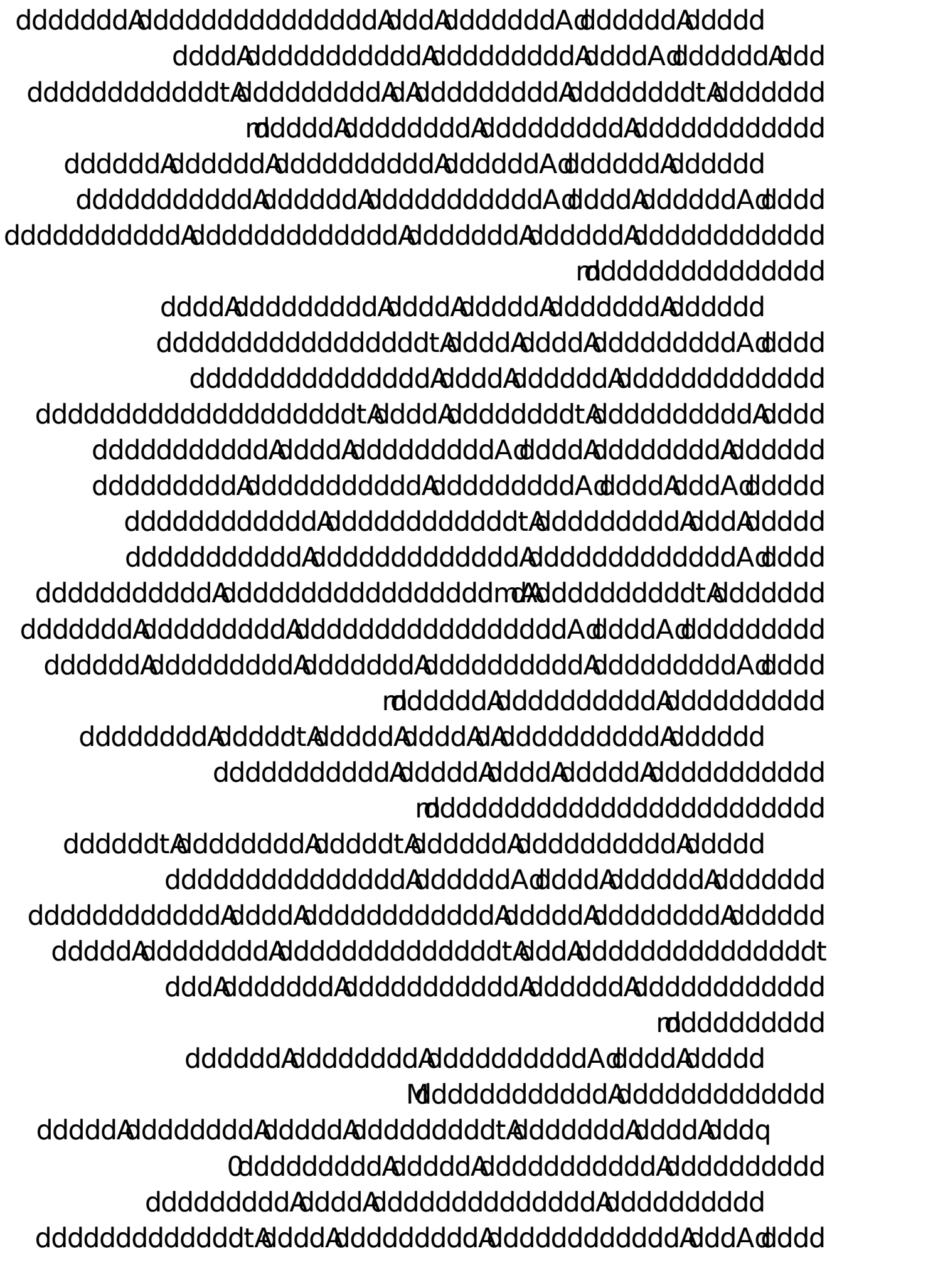

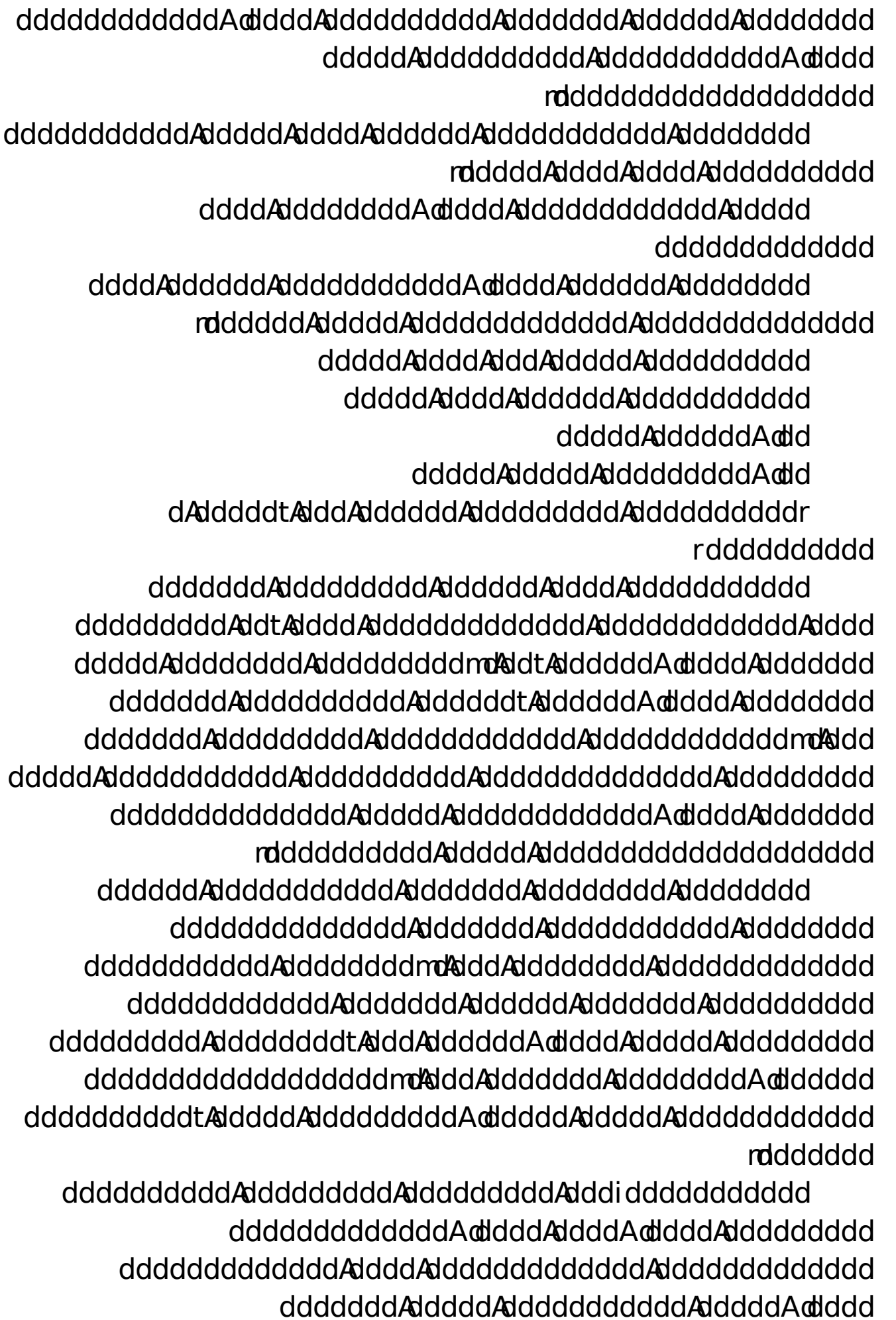
dddddddmdAdddAddddddddAdddAddddAddddddAddddddddd
ddddddddtAdddAddddddddAdddAddddddddddddd
ddddddddddddddtAdddAddddddddAddddddAddddddd
mddddddddAddddAddddddAddddAddddAddddddddddddd
ddddAdddAddddddAddddddAddddAddddddddtAddd
ddddddAdddAddddddddddddddAddddAdddAddd
ddddddddddAddddddAddddddtAdddAdddAddddddddd
mddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddd
ddddddAddddddddAddddAddddddAddddAdddAddddd
ddddAddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddm
ddddddddddAdddAddddddddddddddAdddAddddddddd
mddddddddAddddddddAdddAddddddddd
ddddAddddAddddddddddAddddddddAddddddddddd
ddddddAddddddddAddddddddddddddAdddAddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddmdAddddddddd
ddddddddddAddddddAddddAddddddddtAdddAdddd
ddddddddddddAddddddddddddddddAddddAddddAddd
ddddddddddddAddddddddddtAddddAddddddAdddAddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
mddddAddddddddAddddddddAddddddddd
ddddAddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddAddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddAddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddddddddddddddddddddddddddddddddt
ddddAddddddddddddddddddddddddddddddddd
ddddddtAdddAddddddddddAddddAddddAddddddddd
ddddddddddddmdAddddAddddAddddddddddAdddd
ddddddddddddddAddddddddddddddAddddddAddddddd
ddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddd
mddddddddddddddddd
ddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddddAddddddd
ddddddddmdAdddAddddAddddddAddddAddddddddAddddddd
ddddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddd

ddddddddAddddddddddAddddddAddddddAddddddddddAdddd
mddddddddddddd
ddddddddddddddAddddddddddddddAddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddddddddddddtAddddddAddddddddd
ddddddddddddddddddAddddAddddAddddAddddddd
mddddddddddddd
ddddddAddddddddddddddAddddAddddddddAddddddAddddd
ddddddddddAddddddddddAddddddddAddddddAddddddd
mddddddddddAddddAddddAddddddddd
ddddddAddddAddddddddddddddAddddAddddddddAddddddd
ddddd
ddddddAddddAddddddAddddddAddddAddddddddAddddddddd
mddddddAddddAddddddddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddddAddddd
yddddddddddddddd
ddddddddAddddddddAddddAddddddddddddddAddddddAddddd
ddddddddAddddAddddAddddddddtAddddAddddddAddddddddAddddd
mddddddddAddddddddddddd
ddddddddddAdAddddAddddddddddddAddddddddddtAddddd
ddddddddAddddAddddddAddddddddddddmddAddddtAddddAddd
ddddddddAddddAddddddAddddddddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddddddddtAddddddddAddddAddddddddddAddddddd
ddddddAddddddddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddddddd
mddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddd
ddddAddddddAddddAddddddddddAddddddAddddddAddddd
ddddddAddddddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddt
ddddddddddAAddddddAddddddAddddddtAddddddddddAddddddddddd
ddddddAAddddddddddAddddddAddddddddddtAddddddAddd
ddddddddAddddAddddddddddddAddddddAddddddddddddAddddd
mddddddddAddddddAddddddddddddddddAddddddddddd
ddddAddddddddddAddddAddddddddddddAddddddAddddddAddddd
ddddddAddddddddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddd
ddddddddddAddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddddddt
ddddAddddddddAddddddddAddddddddddddddd
mddddddddddddddddddd

ddddddddAddddddAddddddddAddddddddAddddddt
ddddddddddddddAddddddddAdddddAddddAddddddddd
ddddddddAddddddddddAdddAddddddAddddddddddddAdddAdddd
ddddAddddAdddddddddddddmdAdddAdddddddddAddddddAddddddt
dddAddddddddAdddddddddddddddddddddddAddddAdddddd
ddddddddtAddddAddddAddddddAddddddddddddddddddtAddd
ddddddddddAddddddddddAdddddAddddAdddddd
dddddddddddddAdddddddddddddAdddddAdddddddddddddmdAddd
dddddddddAddddddddddtAddddddddddAddddddtAdddddAdddddddd
dddddAdddddddddAdddddddddddddAddddddddddddddddtAddd
ddddddddAdddddddddAddddddAdddddddddddddddddddAdddddddddd
mdddddddd
ddddddddddAddddddddddAdddddAdddddddddddt
dddddddddddddAdddAddddddddddAddddddddAdddAddddddddddm
ddddAdddddddddddAddddddddddAdddddAddddddddddAddddAdddd
mddddddddAddddAdddddddddddddddd
ddddddAdddddAdddddddddAdddddAddddddddddAddddddddddt
dddddddAddddddddddAdddddAddddddddddddddd
ddddddddddddddmdAddddddddAddddddddAddddddddddtAddddAddddd
dddddAdddddddddddddddAddddddddddddtAddddddddddAdddddddd
ddddddddddAdddddAddddddddddddddddddAdddd
ydddddddddddddd
ddddddddAddddAdddddddddddddAddddAdddddAdddd
ddddddddddddAdddddAdddddddddddddddddAddddddddddddddd
dddddddddAdddddAdddddddddddAdddddddAdddd
ddddddddddddddddAddddddddddddddddAdddddAdddddddddd
mdddddddddAdddddddddddddddAdddddddddddddddddAddddddddd
ddddAddddddddddAdddddddddddddddAdddddddddddAdddddddddd
ddddAddddddtAddddAddddddAddddAddddddddddddddAdddddddd
ddddddAddddddddddddddddddddddmdAddddddddddddAdddddd
ddddddddddtAdddddddAddddddddddddddddAdddddddAddddddddd
mddddddAddddddddddAdddddddddddddddd
ddddddddAdddddddddddddAddddddddddAdddddddddddddmdAddddd
ddddddddddddddtAdddAdddddddddddddAdddAddddddddddAdddd
ddddddddddAddddAdddddAddddAddddAddddddddddddddddd

ddddddddddddddddAddddddddAddddAddddAdddddddd
dddddddddA0ddddddddAdddddddAdddddddddq
ddddAddddAdddddAddddddddddAddAdddddddAddddddd
ddddddAddddAdddddAddddddddddddAddddddAddddddddd
dddddddddddddddddmdAddddddtAddddAdddddddddAdddddddd
ddddddtAdddAdddddddddddAdddddddddddddddAddddAdddddd
ddAddddddddddAddddddAddddddAddddAddddAdddddddddddd
dddddddddddddmdAdddddtAddddAddddddAddddddAddddtAdddd
ddddddddAdddddddddddddddddAddddAdddAdddddddd
dddddddddddddmdAddddAddddAddddddAddddAdddddddAdddt
dddddddddAddddddddddAdddddddddddAddddddddddAdddd
mdddddddAddddddddddAdddddddddAddddddddddd
ddddddddAdddddddddddddddAdddddAdddddddddd
ddddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddtAdddt
ddddddAddddAdddddAddddddddddddAdddddddAdddddddAdddd
dddddddddAddddAdddddddddAddddAdddddddddd
dddddddddddddddmdAdddAdddddddAdddddddddddd
ddddddddddddddddddAddddAddddAdddddAddddddddd
dddddddddddddddtAddddAdddAdddddAddddAdddddddddddd
ddddddddddAddddddddAddddddddddAddddAddddAdddAdddd
ddddddddddAddddddddddddddddddtAddddddAddddAdddddddd
mdddddddddAddddddddddddddAdddddAddddddddddAddddddddd
ddddAdddddAddddddddddAdddddddtAddddddAddddAdddddd
ddddddAddddAddddddddtAddddddAddddAdddddddddAddddd
ddddddddAdddddddddddAdddAddddddddddAdddddddd
mddddddddddd
ddddAddddAddddAdddddddddddAddddAdddddddd
ddddddddAddddAddddddddAddddddddddddtAddddAddddddddd
mddddddddddddddddd
ddddddddddAddddddd
ddddddddddAddddddddtAddddddAdddddi dddddddddd
dddddddddddddddAddddddddddAddddddddAdddddAdddddAdddddd
ddddddAddddAddddddddddddddddAdddddddddddAdddddddddddd
ddddAddddddddddddAdddddddddddddddAddddddAddddddddd
dddddddddddddddddddAddddddddddddddddddAdAddddddddddAdddd

ddddddddAddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddAddd
ddddAddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddAddd
mddddddddddddd
ddddAddddddAddddddddddddddtAddddddAddddddd
ddddddddddAddddddddtAddAddddAddddddddAddddddAddddd
mddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddddd
ddddAddddAddddddddddddAddddddddtAddddAddd
ddddddddAddddddtAddddddAddddAddddddAddddddd
ddddddddddAddddAddddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddAddddddAddddddddddddmdAddddddddd
ddddddddddddddAddddAddddddddAddddddddddAddd
mddddddddddddddAddddddddddddd
ddddAddddddddAddddAddddAddddddAddddddddddAddddd
ddddddAddddAddddAddddddddAddddAddddddddddddAddd
ddddddddddAddddddddAddddAddddddddddddd
ddddddddddddddddddAddddddddmdAddddddddt
ddddddddddAddddAddddAddddddtAddddtAddddAddddddtAddd
ddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddddAddddd
ddddddddddAddddddddddAddddddddddddddmdAddddddddt
ddddAddddddddddtAddddddtAddddddddddddddAddddAddddddd
mddddddddddddAddddddddddddd
ddddAddddddAddddddddddAddddAddddddAddddd
mddddddAddddAddddddAddddddAddddAddddddddd
mddddddddAddddAddddddddddAddddAddddddd
ddddddAddddd
ddddddddAddddddd
ddddddAddddddAddddddddddAddddddAddddd
ddddddddAddddddddd
ddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddAddddddAddddddAddddAddddddddAddddddd
ddddddddd
ddddddAddddddddddAddddAddddddd
ddddddAddddddAddddddddddddAddddddddddAddd
ddddddddddddddd
ddddddAddddAddddddddddddddAddddddddddddd

dddddddddAddddddddddd

ddddddAddddddddddAdddddd

dddddAddddddddAddddddddAddddAddddd

ddddddAddddddAddddddddAddddd

ddddddAdddddd

ddddddAddddddddAddddddddAddddd

ddddddAddddddAddddddd

mddddddddAdddAddddddddAddddAddddddd

ddddddAddddddAddd

mddddddtAdddddAddddAddd

ddddddddAddddddddAddddddAddddddddddd

ddddddddddddd

ddddddAddddddddddAddddddAddddddddddd

ddddddddddAddddddddAddddddAddddddd

dddddAddddddddddddAddddddddddd

ddddddddddAddddddddddd

ddddddAddddddAddddddddddAddddddd

ddddddAddddddAddddddddddAddddddddddd

ddddddddd

ddddddAddddddAddddddddddAddddddd

ddddddAddddddddddddAddddddddddd

ddddddAddddddAddddddddddd

–A–A–

ddddddddAddddddddAddddddddddddmddddddddd

ddddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddddAddddddddddd

ddddddddddddddtAddddAddddddddddAddddddddd

ddddddddddddddddddmddddddddddAddddddddddddddd

ddddddddddddddddddddAddddddddddddddtAddddAddddddddddd

ddddddddddddddddAddddddddddAddddAddddddddAddddddddddd

ddddddddddddtAddddAddddddAddddddddddAddddddddddd

ddddddddddddddddddddmddddddddddddddddAddddddddd

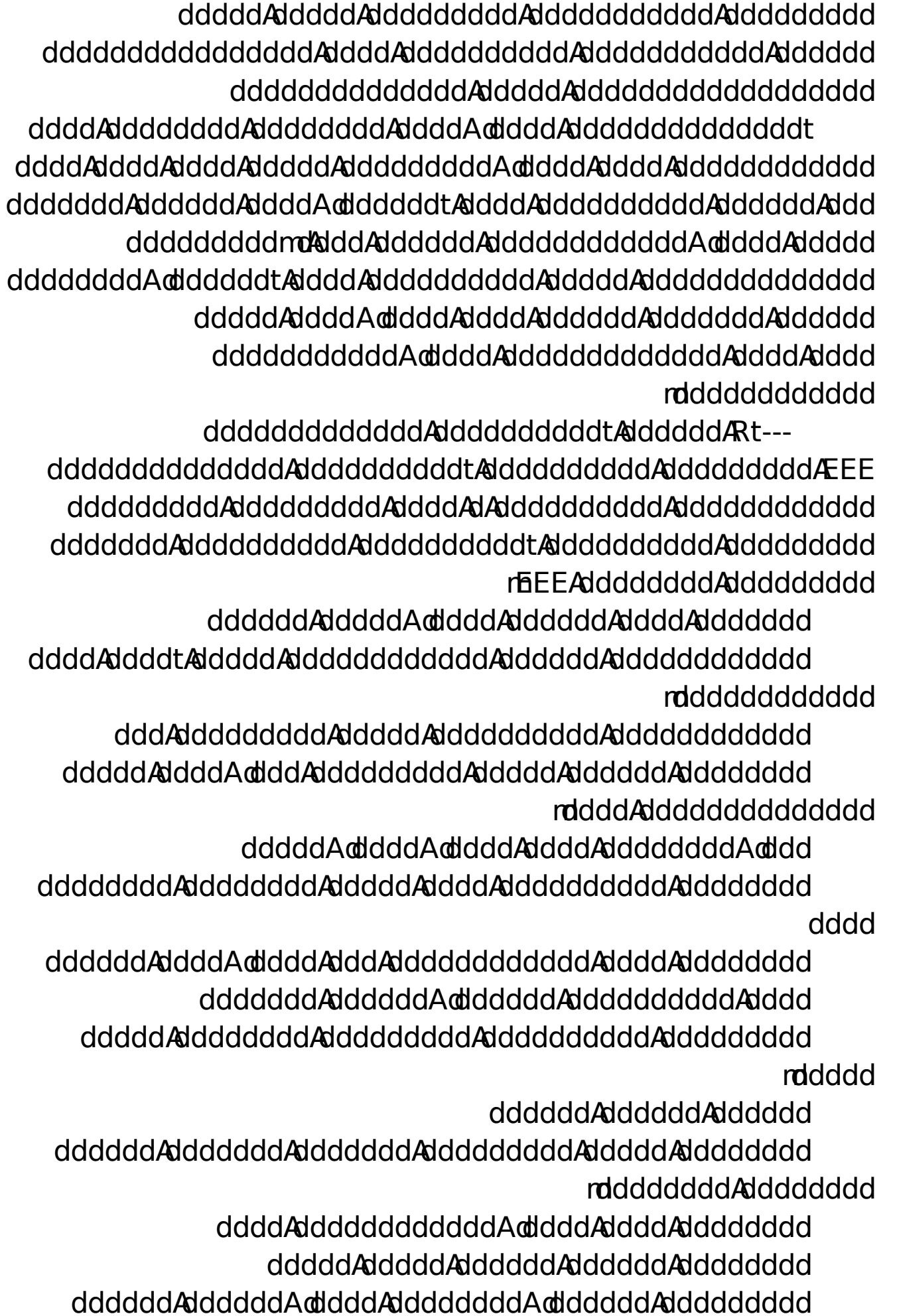
mddddddddddd

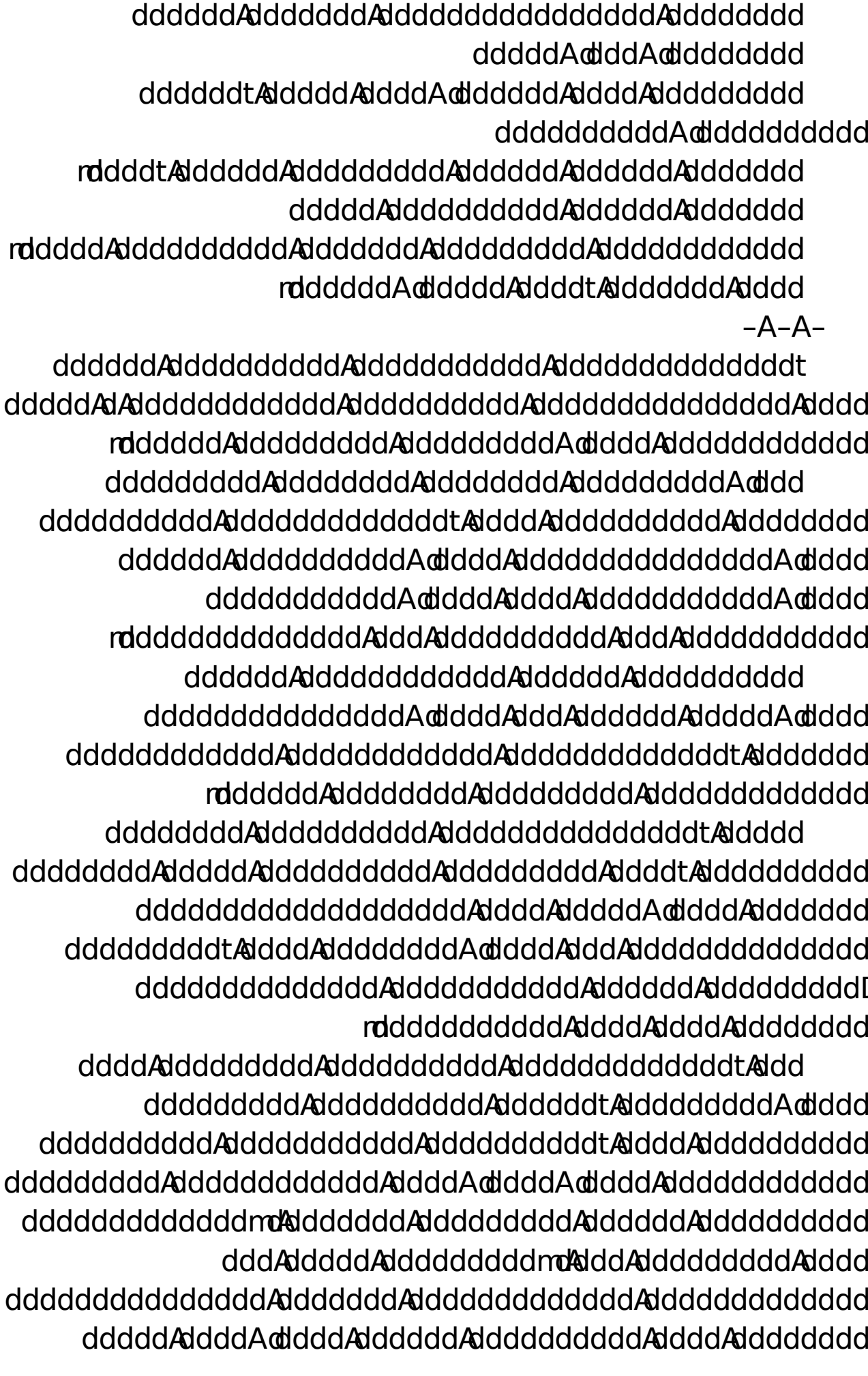
ddddddAddddddddddAddddddddddddtAddddddAddddddddd

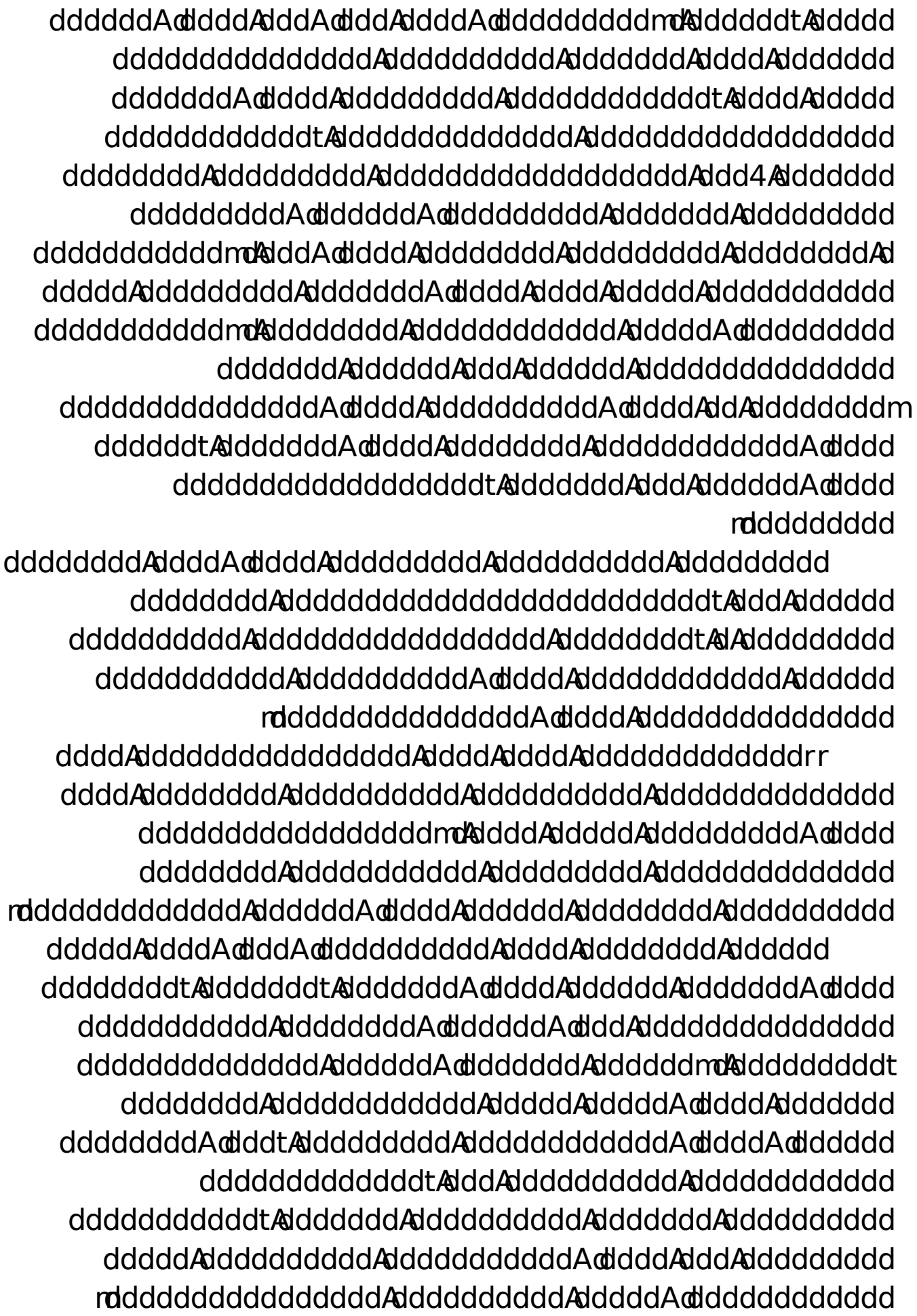
ddddddddddAddddddAddddddddddddddddddddddAddddddddd

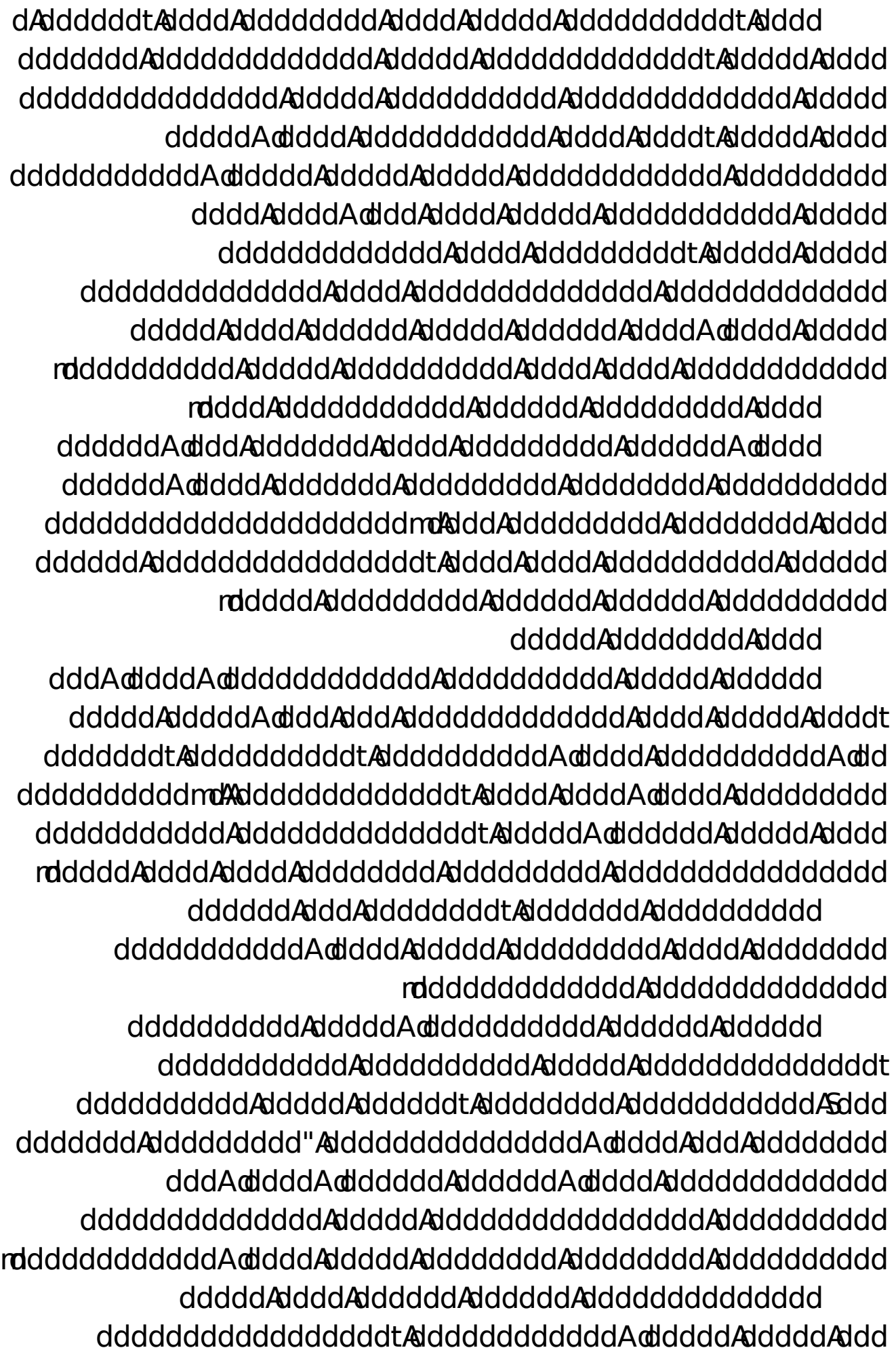
ddddddddAddddddddAddddddddddddddddddddddddddddddddd

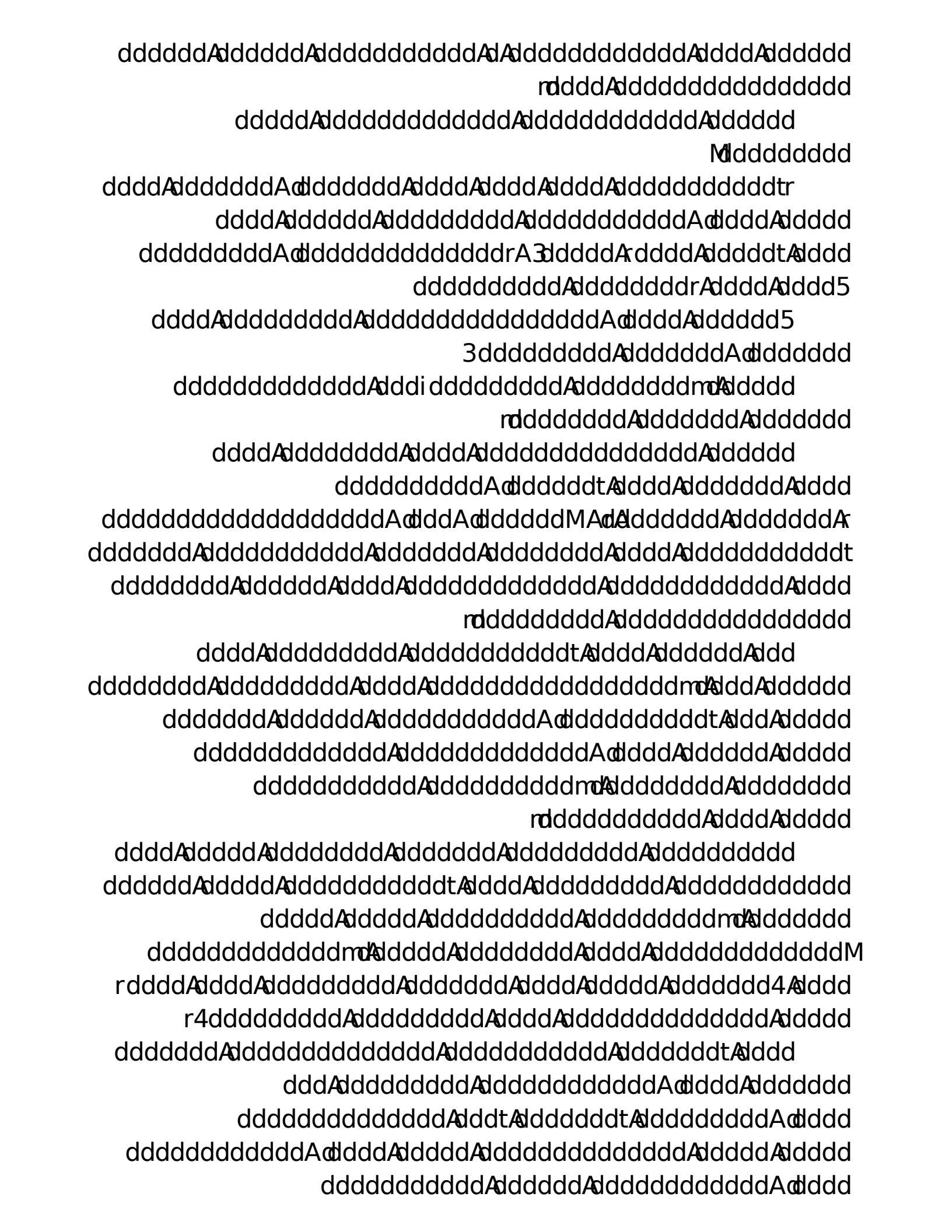
ddddddddAddddAddddddddddddAddAddddddddd4Addddddd
dddAddddddddAddddddAddddddddddddtAddddddAddddddd
ddddddAddddddddAddddddddddddddAddddAddddddddddddd
ddddddAddddddddAddddAddddddtAdddAddddAddddt
ddddddddAddddddddddddddMAddddAddddddddddddddt
dddddAddddddddAddddddddAddddddddddAddddddddddddr
ddddddddddAddddddddAddddddddddddtAddddAddddAddd
ddddAddddddAddddddddddddAddddddddddddddddddd
dddAddddAddddAddddAddddAddddAddddAddddddddddd
ddddddddAddddddddddddAdAddddtAddddddddrAddddAd
ddddddtAddddrAddddAddddddAddddddddd
ddddddddddddddAddddddddAddddddddddtAddddddd
ddddddddddddAddddddddAddddddddAddd
ddddddddddddAddddddddddAddddddddd
ddddddddddddddtAddAddddddAddddddddd
ddddAddddAddddddddddtAddddAddddddddAddddAddd
mddddddAddddAddddAddddAddddddddd
ddddAddddddddddddddtAddddAddddddddd
ddddAddddddtAddddddAddddddAddddddddAddddAddddMAr
ddddtAAddddddAddddddAddddddddAddddAddddd
ddddAddddddddddddAddddddAddddddddAddddddddr
ddddddAddddddddddddddAddddddddddddddddddt
ddddAddddddddddAddddAddddddddAddddddddd
ddddAddddAddddddddAddddddAddddddAddd
ddddAddddddddddAddddddddddtAddddAddddddddd
ddddddddddddddAddddAddddAddddddddddddddd
mddddddAddddAddddddddddAddddAddddddddddd
ddddAddddddAddddddddddAddddddddtAddddAddddd
ddddddddddAddddAddddAddddddAddddAddd
mddddddddddddAddddddddAddddAddddd
ddddddddAddddddAddddAddddAddddAddddddddd
ddddddddddddddAddddAddddddddddddddDAddddd
ddddddAddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddd
ddddddddAddddAddddddddAddddddddAddddddddddd
ddddddddAddddddAddddddddAddddddddddddddddddd

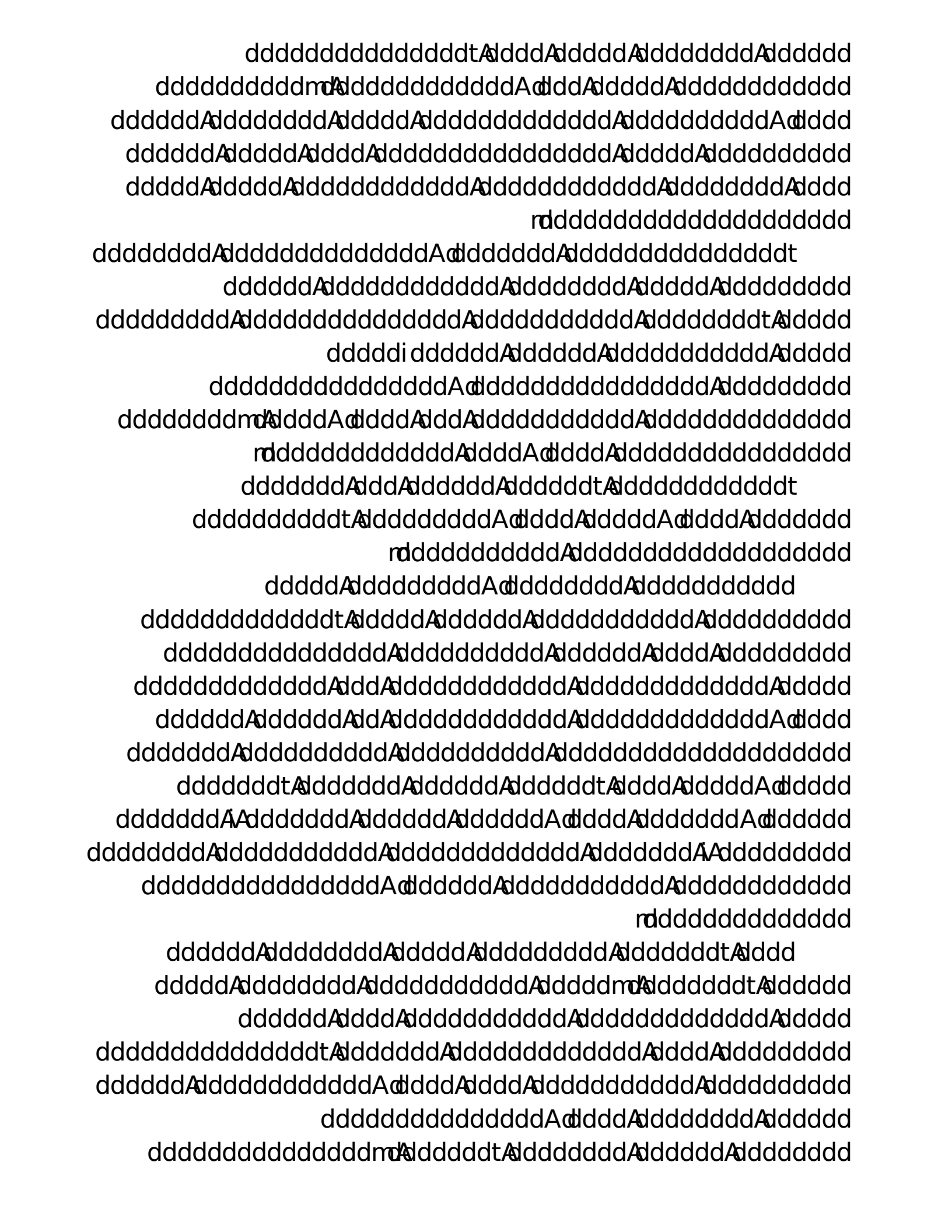

ddddddAddddddddddtAddddddddAddddddddAddddAddddddd

mddddddddddddd

ddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddd

ddddddAddddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddddd

ddddddAddddAddddddAddddAddddAddddddddddtAddddddAd

ddddddddAddddddddddAddddAddddAddddddddAddddddd

mddddddddddddddAddddddddMdAddddddAddddAddddddd

ddddAddddAddddddddAddddddddddddMAddddddddddddd

ddddddAddddAddddddddddAddddddddddAddddAddddddddddddd4

ddddAddddddddAddddAddddAddddddddddddddAddddAddddddddddd4

ddddddAddddddddddAddddAddddddddAddddddddddddddddAdd

ddddddAddddddddddddd4AddddAddddddAddddddddAddddddddd

rddddAddddAddddddddAddddddddddddAddddddddd

dAddddddddddtAddddddAddddAddddddddddddddddd

ddddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddddAddddddddd

ddddAddddddddAddddddddddddddddAddddddddAddddAdddd

ddddddddddddddtAddddddddAddddddddddAddddddddddAdddd

mddddddAddddd

dAddddddddddAddddddddddddddAddddAddddAddddd

ddddddddAddddAddddAddddddddAddddddddAddddAddddddddd

ddddddddddddddtAddddAddddAddddAddddddddd

ddddddddddddddddddddmdAddddddAddddddddddAddddddddd

ddddddddddAddddAddddddddtAddddAdddd

ddddddddddddddddddddddtAAddddddddAddddddd

mddddddddddddddAddddAddddddddddAddddddddddddddddAdd

ddddddddddddAddddddddddAddddddddddddAddddddAdddd

mddddddddAddddddddd

ddddddddAddddddddMdAddddddddAddddddAddddAddddddddd

4ddddAddddddddddddAddddddddddd

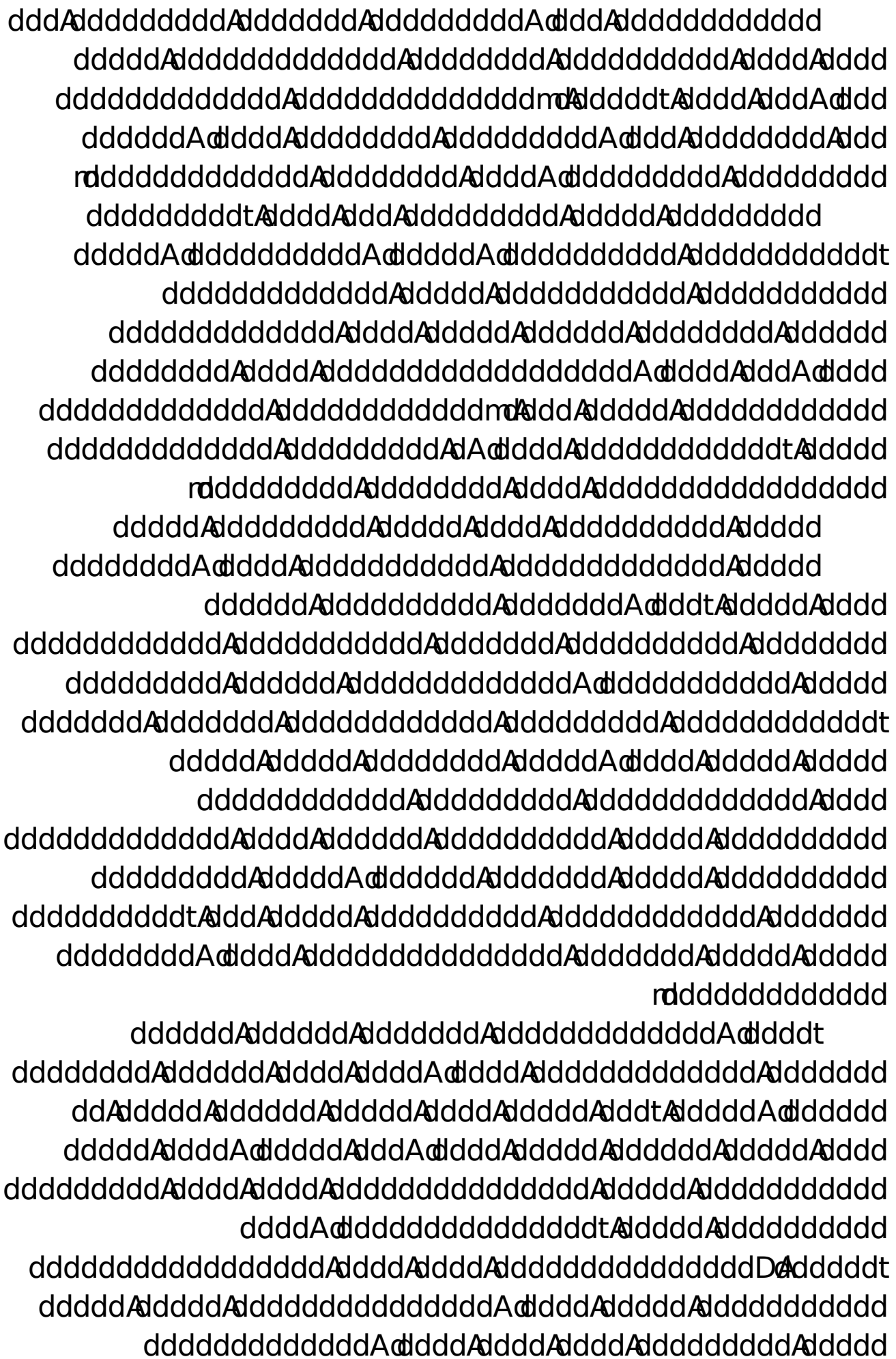
ddddAddddddddddddtAddddAddddddAddddAddddddddddddddd

ddddAddddddddddddAddddddddddddAddddAddddddddddd

ddddddddddddtAddddddddddAddddAddddddAddddAddddddddd

ddddddAddddAddddddddddddAddddddddAddddddddddddddddAdddd

mddddddddAddddddddddddAddddddddddddddddd

experiri cupis, mentem et corpus tuum in pace eius immergere debes, et vita tibi arridebit, et res tuae multis modis meliores erunt. Homo tranquillus raro errat et succedit ubi milia deficiunt.

Qui de Deo non cogitant aut de eo non curant, tristes et miseri fiunt, iracundi fiunt et in machinas ambulantes transformantur.

Sol sapientiae et pacis in caelo tranquillitatis orietur et radiis suis salutaribus entitates tuas involvet, dummodo conatum spiritualem impleas et primum locum Deo in corde tuo tribuas.

Dies meditationis etiam dies quietis mentis et corporis et colendae pacis interioris esse debet. Quaevis actio quae sapientiam et pacem affert, benedicta actio est illo die.

Quod ad parentes honorandos attinet, libri sacri eos bene tractandos commendaverunt: "Honora patrem tuum et matrem tuam" et "Esto benignus erga parentes."

Patres matresque humani honorandi sunt ut Dei legati, qui eos dono humanitatem creandi donavit. Mater est Dei amoris puri incarnatio, nam mater amans ignoscit ubi nemo alius ignoscet. Pater est Dei sapientiae et protectionis erga liberos suos manifestatio.

Nemo patrem et matrem sine Deo, sed ut amoris illius expressionem, amare debet. Protector et sapiens summus spiritus divinus pater et mater fit ad puerum adiuvandum, ergo in parentibus honorandus est.

Scripturae etiam nos monent ne occideremur causa necis, nam tunc quis homicida fit. Homo non debet alterius vitam tollere momento vehementis commotionis. Attamen, si cari minantur, quisque pugnare debet ut eos quos Deus eis commisit protegat, nam sacrum officium est familiam et patriam defendere.

De prohibitione adulterii, finis idealis coniunctionis sexualis debet esse procreatio liberorum ad imaginem Dei creatorum et expressio amoris puri a coniugibus qui Deum in

invicem vident. Qui solum in plano corporali vivunt, sine ullo respectu veri amoris aut finis superioris propter quem libido creata est, secundum hoc praeceptum adulterium committunt. Hoc in casu, non differunt ab animalibus quae .desideria sexualia expleunt et deinde viam suam pergunt

Deus hanc vim creatricem in viris et mulieribus creavit ad amorem verum mutuum procreandum et exprimendum in vita coniugali, et aliter non male adhibenda est, sed potius in .actionem sacram et scientiam transformanda

Si vim sexualem intra ens tuum regere et distribuere potes, magnas facultates mentales ad scribendum, delineandum, vel ad talenta latentia innumerabilibus aliis .modis revelanda evolvere poteris

Et cum tandem actionem creatricem regere et spiritualiter transformare poteris, magnam pacem, magnum .amorem, et crescentem gaudium spirituale experieris

Sancti et duces spirituales qui actionem sexualem suam spiritualiter transformaverunt, gigantes sunt capaces ad res mirabiles et stupendas in mundo et in investigatione .esoterica veritatis perficiendas

Ergo, usus summus libidinis est eius potentiam elevare, id est, eius energiam ad finem altiorem dirigere, ut sapientiam, ideas excelsas et ideales spirituales manifestet. Non oportet quis voluptatem capere ex cogitationibus sexualibus nec desiderare quod vetitum est. Cum hoc genus temperantiae assecutum erit, quisque sanam perspectivam .habebit de coitu sexuali et eius fine altiori

Servitutem rerum sexualium adiungere significat amittere valetudinem, temperantiam, pacem intellectualem, .et breviter, omnia elementa felicitatis quibus homo eget

Libri sacri etiam nos hortantur ne furemur. Si coetus mille hominum inter se furaretur, quisque 999 inimicos haberet. Ergo, nemo iura aliorum violare debet, nec terram eorum, pacem, amorem, dignitatem, aut ullas possessiones materiales aut spirituales occupare. Si non cupis auferre

quod non est tuum, quod tibi opus est aut desideras, tibi veniet. Furtum primum in mente oritur cum homo aliis invidere incipit. Semina cupiditatum malitiosarum ex mente eradicanda sunt. Altruismus spiritualis via est. Tum homo naturaliter abundantiam attrahet, et benedictiones ei fluent ex fontibus quos novit et ex fontibus quos ignoravit. Lex divina infallibilis est. Fures autem et avari, vitam suam rebus materialibus venantibus agunt, oculis semper in iis quae alii .habent, etiam si arca sua auro redundat

Nisi egoismus materialis derelinquatur, mundus .felicitatem cognoscere non potest

Felicitas solum per cooperationem spiritualem venit. Evenit cum quis necessitates aliorum quasi suas sentit et pro .aliis laborat sicut pro se laborat

Aliud mandatum grave est vitare falsum testimonium. Laedere aliquem veritate distorquendo est alia via ad concordiam socialem minuendam. Si quis bene tractari vult, .alios proinde tractare debet

Veritas semper dicenda est, sed distinctio facienda est inter veritatem dicere et tantum facta dicere. Aliquem claudum vel caecum appellare nocet et inutile est; quisque aliorum sensibus consideratus est et eos pudeat vitare. Similiter, veritatem revelare quae aliquem sine nobili proposito prodere posset etiam iniustum est. Ex altera parte, non mentiendum est ne veritas dicatur; potius, tacere potest .quis in quibusdam casibus ne alios pudeat vel laedat

Cavendum est invidia, morbus perniciosus qui pacem animae rodit. Quo magis quis res alienas cupit, eo maior fit infelicitas et miseria. Invidus vitam turbulentam vivit, numquam tranquillitatis gustum expertus. Multo melius est sibi ipsis revereri, sibi ipsis confidere, et interiores divitias .spirituales quaerere

Dignitas hominis et intrinsecus valor multo maiores sunt quam quidquid quod desiderare aut possidere possit. Deus in omni homine manifestatur modo qui in nullo alio homine

manifestatur. Facies eorum dissimilis est vultui ullius alterius hominis, et anima eorum dissimilis est animae ullius alterius hominis, nam in eis latet maximum thesaurum omnis .creationis – et hic maximus thesaurus est Deus

Non praeteritis vinculis vincti sumus

Cum quis rectam fidem habet et proinde agit, beatior est quam ii qui fide carent et officia sua in vitae certamine .non exsequuntur

Fides sana et actio recta (nobilibus propositis bonisque intentionibus suffulta) semper adsunt ubicumque felicitas existit, et amittuntur ubicumque felicitas abest. Ex hoc concludere possumus eas duas esse condiciones essentiales felicitatis, quae sine eis adipisci non possunt. Qui felicitatem desiderant, tantum haec duo elementa fundamentalia, quae .sunt eius lapides angulares et columnae, habere debent

Homines infinitas universi partes — pro arbitrio — regere non possunt, nec eas modificare aut delere. Hae partes cum textura vitae humanae arcte intertextae sunt, et homines ab eis separatim fungi non possunt. Attamen mentes suas regere possunt ut his partibus se .accommodent

Noli ei nocere

Maiores nostri nobis feliciores erant non quod plura rerum mundanarum et voluptatum possiderent quam nos nunc, aut quod minus vitae difficultatibus obnoxii essent, sed quod aequilibrium psychologicum possidebant quod eis solacium, pacem, contentum, et denique felicitatem .praebebat

Non ab externis condicionibus pro felicitate sua nitebantur, neque condicionibus externis succubuerunt quae ea eos privarent. Sensus eorum solacii, pacis, felicitatis, et contentamenti erant naturales, normales, salubris, et diuturni. Nos quoque hos sensus colere debemus si ?felicitatem habere volumus. Quis autem nostrum non habet

Fatum est effectus usus praeteriti liberi arbitrii sive libertatis electionis. Per praeteritas nostras exercitia liberi arbitrii, fatum et destinatum nobis ipsis intulimus et intulimus. Attamen non praeteritis vincimur, nec in perpetuum consequentiis actionum nostrarum cohibemur. Quae seminavimus, rescindere et quae scripsimus delere possumus, si ita volumus et cursum nostrum corrigere et qualitatem messis nostrae augere conamur. Si semina actionum cum dolorosis consequentiis eradicaverimus et in eorum loco semina naturae animae aptiora seruerimus, certe fructus felicitatis ex illis bonis seminibus in terra animae satis metemus. Liberum arbitrium nunc, nunc, non cras, exercere debemus, si maiorem felicitatem adipisci vel dolorem et afflictionem minuere volumus.

Ergo, condiciones felicitatis in homine iacent, et nihil ei agendum est nisi serio cum illa aequatione quae non errat agere, et eventus in eius favorem erunt si optimam aestimationem fecerit et cum ea ageret. Sed qui fortem voluntatem habet, cum Deo concordia est.

Energia mentis concentrata

Cum lucem solis intendis, lente amplificante in punctum exiguum dirigendo, calorem producit, quo calor lignum, chartam, et cetera inflammare potest. Similiter, cum mentem intente intendis, energia eius concentrata est ad mala et radices dubitationis, causam omnis defectus, comburendas, et ad lucem sapientiae splendore et splendore relucendum.

Cum cogitatio cum Deo, fonte omnis bonitatis et origine omnium potentiarum benedictarum, congruat, praesentiae divinae percipit et omnia elementa successus possidet. Haec elementa arcte cum immensa Dei potentia coniunguntur, quae novas causas successus in quolibet campo creare potest.

Deus bona opera et benevolentia conata successu coronet.

Difficultates et molestiae ex ignorantia actionum praeteritarum, tempore et loco quodam commissarum, oriuntur. Dolores eorum praesentes ex cogitationibus et factis quas protulerunt oriuntur, quae in solo conscientiae radices egerunt, in plantam germinantes et fructus ferentes qui ipsas earum cogitationum et actionum proprietates reflectunt.

Cum solem in spatio millionibus milium passuum distantem spectas, stella illa ingens multo minor quam Terra nostra apparet. Attamen diameter Terrae est circiter 7900 milia passuum, dum diameter Solis centuplo maior est. Si planetam nostram Terram directe ante solem ponere posses, punctum minimum comparatus ei appareret. Finge vastam solis expansionem expandentem donec immensa massa totum caelum caeruleum absorbeat. Caelum quod videmus non est nisi fragmentum minimum, mica mera, spatii infiniti quod universum permeat. Etiamsi sol expansionem suam in infinitum pergeret, infinitum tamen amplecti non posset. Haec cosmica illusio parvitatis et finitudinis facultatem mentis ad comprehendendam vastitatem universi, origines eius et fines eius limitat.

Qui dimensionibus et mensuris non subiacet, qui nullum limitem nullamque originem habet, Deus est, qui omnipraesens est et in ultimis spatiis existit. In stellis remotis, remotis est, sicut intra te et intra me est , et conscie omnium spatiorum quae occupat, quamvis parvum vel magnum sit. Ex libro "Finis Ultimus Hominis".

Supplicationes

O Domine

Duc manum meam a tenebris ad lucem

O quies cosmica

Vocem tuam audio in murmure fluminum et cantu lusciniarum

In ululatu venti, fremitu undarum, et tonitu vibrationum
O Domine carissime
Non verbis te adoro, sed desiderio cordis ardentis
.desiderio tui
Sine me videre vastum tuum spatium
Praesentia tua constans post omnia
Forsitan intellegam me partem esse immutabilis tui esse
.in aeternum
O oceanus redundans
Utinam flumina tortuosa desideriorum meorum per
deserta obstaculorum et impedimentorum fluere possent
Tandem, maxima tua perturbatio miscuit
Adiuva me vocem tuam audire, Domine
Sonus cosmicus ex quo vibratio universi emanavit
Fac ut praesentiam tuam per sonum benedictum (Om -
.Amen) percipiam
Melodia sancta omnibus vocibus benedictis
Conscientiam meam expande dum symphoniam
existentiae audio
Sine me sentire quasi oceanus cosmicus
Et motus corporis undulantes in pectore eius saltantes
Vox sacratissima intra me resonet
Conscientiam meam a corpore ad universum expandens
Sentiam perpetuam, omnia complectentem
beatitudinem
Ex mari lucis redundantis explodens
O infinita potentia
O aeterna sapientia
Imple animam meam vibratione tua spirituali
O vox benedicti verbi cosmici
Errores meos corrige
Mihi opus est
Duc manum meam a tenebris ad lucem
Quotiescumque de te cogito, Domine, ardens desiderii
flumen intra me nascitur, sensus meos quatiens et a corde

meo in omnem cellulam corporis mei fluens, eam divino amore implens.

Votum meum maximum est ad ipsum intimam essentiae tuae pervenire et in praesentia tua gaudere.

Et subito ianua animae aperitur, et gaudio opprimor ad conspectum lucis tuae fulgentis!

Praeteritum plerisque hominibus ignotum est, exceptis paucis electis et illuminatis. Attamen ignorantia praeteritorum etiam nobis prodest. Nam si omnia quae in hac vita et in prioribus egimus sciremus, immensa actionum nostrarum multitudine opprimeremur et penitus perturbaremur. Immo, voluntas nostra fortasse etiam ob hoc impetum paralyzaretur, nos ad persequenda studia incapaces reddens et desperationi obnoxios relinquens. Etiam in hac vita terrena, oblivio est benedictio Dei, quae impedit ne memoriae praeteritorum, praesertim acerbae et dolorosae, cogitationes et sensus nostros obruant.

Sed gratia dis, scintilla divina intra nos semper spe lucet et desiderio vitae iter infinitum persequendi. Deo gratias agere debemus pro his duobus beneficiis: oblivisci praeteritorum et sperare in futurum.

Non debemus concludere fatum impedimenta libero arbitrio imponere. Attamen, omni ope niti debemus ut influentiis negativis, quas plerique fato et destino tribuunt, resistamus, et libertatem eligendi secundum interiores nostras persuasiones exerceamus, dummodo hae persuasiones fide firma nitantur et legibus divinis firmiter innitantur, sine quibus homo veram felicitatem gustare non potest.

Cum negotium aggredimur, non debemus rebus adversis terreri, sed potius summo gradu optimistici esse, absoluta fide nihil impedire posse voluntati nostrae exercendae et libertati electionis nostrae exercendae.

Si ad metam pervenire non possumus, licet tacite agnoscere obstacula a nobis ipsis effecta fuisse quae nos ab

eo perveniendo prohibuerunt. Perseverandum est et conatus nostros ad metam nostram consequendam duplicandos. Nobis quoque confirmandum est, quantumvis magna et formidabilia obstacula et difficultates sint, nos tamen satis virium habere ad ea removenda et superanda. Etiam si, omnibus conatibus nostris, deficiamus, non opus est desperatione et frustratione, dummodo intellegamus voluntatem humanam validiorem esse fato, quod a nobis ipsis factum est. Ergo, non desistendum est conari, quantumvis saepe deficiamus, quia semper portae apertae sunt. Solum necesse est pergere niti et conatum iterare donec successus nobis concessus sit. Deus nobis auxilium praebebit dummodo in Eo confidimus et conatum nostrum adhibeamus. Qui viam sequitur, ad metam perveniet, et qui .in Deo confidit, non confundetur

Cum quis aliquid desiderat, et illud desiderium vehemens et urgens est, numquam illud desiderium conscientiam eius relinquit, quocumque eat et quocumque se convertat, et qualescumque sint eorum curae et sollicitudines. Per constantem et perseverantem actionem, illud desiderium immensam determinationem et energiam possidet. Hic susurrus intellectualis validior et efficacior est quam supplicatio mechanica, quae ultra motum labiorum non progreditur. Hoc faciunt amatores Dei; amorem suum erga Deum sine intermissione susurrant, et susurri eorum sunt sinceri et inaudibiles, per omnes actiones cotidianas. Hic susurrus sincerus eos non distrahit, nec cum aliis officiis discrepat. Crescente desiderio Dei, amor eorum erga Eum roboratur et profundior fit, donec praesentiam Eius tangant et lucem Eius oculis animae videant, gustantes immensam .gaudium et sentientes pacem supra descriptionem

Deus nobis lectiones mittit quas in vita requirimus ut ex eis proficiamus et intellectum atque experientiam adipiscamur. Quicumque has lectiones vitat, eas discere .cogetur, quantumvis diu requirat

Omnis experimentum amicus est si ex eo discimus, et tyrannus tyrannus si occasionem perdimus et abutimur per querelas, indignationem, et iudicium malum.

Cum sana intellegentia et recta vitae mente habemus, pulchra fit. Et liber a complicationibus

casus psychologici

Non potest homo in aeternum in unda gaudii ferri, aut sub turbulentis aquis doloris mersus, aut in profundis taedii submersus manere. In hoc mundo dualitatibus inter se conflictantibus insignito, homo mediocris ascensionibus et descensibus obnoxius est; in unda gaudii ascendit, in profunda indifferentiae se immergit, a furiosis undis tristitiae iactatur, et raro alium conscientiae statum cognoscit. Circumstantias hoc modo cogitationem iactare permittere significat voluntatem suam fato capricioso et volatili tradere.

Quod homini opus est ad vitam prosperam et impletam vivendum est aequilibrium mentis.

Hoc solum per mentem intendendam et facultates psychologicas regendas fieri potest.

Etiam gravissimi dolores tempore sanantur, ergo nihil prodest in dolore immorari omni die vitae nostrae. Luctus diuturnus ob dilectum defunctum neque ei neque nobis prodest, neque quicquam in re mutat. Complexum inferioritatis vel poenam sui evolvere; errores vel clades praeteritas commorari inutile est; vitam tantum miseram reddit et facultates mentales suffocat.

Non debemus in foveam taediosae consuetudinis incidere, quia is status psychologicus longe a commoditate abest, cum mentem angat et facultates latentes in camino apathiae comburat.

Defectus a radicibus eradicandus est, et agri vitae diligentia ac perseverantia arandi et seminibus bonitatis conseri debent, ut messis uber cum auxilio Dei colligatur.

Ferrum in Iubilaeo Argenteo

Olim ad celebrationem iubilaei argentei invitatus sum pro coniugibus qui inter felicissima coniugia videbantur, sed momento quo domum eorum ingressus sum, sensi aliquid mali esse. Duos ex discipulis meis rogavi ut observarent quomodo se invicem per vesperam tractarent, et postea mihi narraverunt. Maritus et uxor coram aliis sibi arrident et se verbis dulcissimis alloquuntur, ut "Ita, cara mea" et "Sane, amor meus," et aliis eiusmodi phrasibus amicis. Sed simulac se solos esse putant, rixantur et verba noxia inter se convertunt.

Cum eis locutus sum et dixi: Me ad convivium vestrum invitavistis, sed atmosphaera est tensa et sentio magnam discordiam in hac domo esse, et mihi videtur multum ferri in hoc iubilaeo argenteo inesse.

Primo offendi sunt, sed postea admiserunt me recte egisse et veniam petierunt. Pergebat dicens: "Quid lucramini ex disputationibus et litigandis omni tempore?"

Videtur vobis una vivere ut famam vestram perfecti coniugis servetis, sed ita inter vos esse debetis et in pace et concordia vivere propter vestram felicitatem et tranquillitatem animi.

Cibus magneticus

Cum homines de cibo vel nutritione loquuntur, plerumque cibum corporalem ad corpus sustentandum consumptum intellegunt. Sunt tamen alia genera nutrimenti quae non minus quam cibus corporalis magni momenti sunt, et saepe etiam maioris momenti, ut nutrimentum intellectuale vel spirituale, actio mentalis sive concentratio mentis, sapientia et discretio spiritualis.

Cibus corporis cellulas sustentat, dum cibus intellectualis mentem ideis salubribus implet, et cibus sapientiae animam recreat eiusque facultates evolvit.

Nutrimentum intellectuale plerumque constat ex ideis quas homo cogitat et iis quas ab aliis per contactum et interactionem cum eis accipit.

Homines animis tranquillis et ingenio nobili praediti .cogitationes nostras magneticas et sanas reddere adiuvant

Non difficile est discernere utrum quis victum intellectualem ex ambitu tranquillo an perturbato haurit. Anxietas, angoris, et confusio omnes ex consuetudine cum hominibus improbis oriuntur, sive amicis sive propinquis. Hoc cogitationes anxiosas et animum malum efficit

Corpus energiam et vitalitatem ex cibis corporalibus haurit, dum cibi magnetici et corpori et menti energiam facilius digeri possunt quam cibi solidi et liquidi, qui facile in .energiam vivam converti non possunt

Cum ignorantiam in sapientiam, infirmitatem et fragilitatem in salutem et vitalitatem transformare possis, et confidenter audacterque – etiam solus – in viis vitae ambulare, et gaudium internum experiri in conscientia viva et vigilanti possidenda, et fide inconcussa in iustitiam Dei et .triumpho recti super iniuriam et veritatis super illusionem

Et cum cotidie coneris cogitationes tuas ad altiora et subtiliora gradus emittere, et cor amantem gratumque, necnon bonas erga alios intentiones habeas, alimentum tuum intellectuale magneticum erit, et tum ad te attrahes omnia quae pulchra et utilia sunt, ex rebus, hominibus, et circumstantiis, quae necessaria sunt ad iter ad oras .securitatis et salutis continuandum

Cum operam dabis ad ea quae tibi necessaria sunt obtinenda et contentus eris iis quae a Deo praebentur, ditior eris animo et satiatior quam ii qui rebus mundanis obsessi .sunt et voluptatibus earum fugacibus cupidi sunt

Cum quis Deum quaerit, qui est unicus verus amicus, prae omnibus amicis, fieri potest ut vera amicitia in omnibus humanis necessitudinibus constituatur: familiaribus, .fraternis, matrimonialibus, spiritualibus

Amicitia elementum vitale est in necessitudinibus matrimonialibus, et prioritatem habendam est propinquitati

intellectuali et affectivae, sensui attractionis moralis, et amori amicitiaeque genuino.

Qui inter verum amorem et sensuum attractionem distinguere non possunt, iterum atque iterum decipiuntur.

Cum matrimonium altis idealibus et mutua reverentia fundatur, fit felix et prospera coniunctio inter duas animas amantes, quae cooperantur ut onera vitae inter se levant et curas vivendi dispellant per compassionem et mutuam, amicam intelligentiam.

Nemo me regere aut voluntatem meam eripere potest, nisi cogitationes et actiones aliorum me afficere sinam.

Domine, intellego me infinitam occasionem ante me habere ut facultates meas explorem et potentiam meam spiritualem detegam; nexus materiales altioribus aspirationibus substituam. Et intellegam spiritum fidelem semper mecum esse.

Hodie cogitationes meas optimismo implebo, me ab rebus iniucundis separabo, et ea quae corpus, mentem, et spiritum nutriant, modo aequabili et constanti, exercebo.

Saltatio vitae et mortis semper adest, sed me ipsum in perpetuum liberabo identitatem meam spiritualem custodiendo, et cum tempestates tribulationum et tribulationum me oppugnabunt, in navi animae meae navigabo, trans mare vitae ad litora tuta et divina.

Cum laboro et creo, meminerim Deum per me operari; eum esse Dominum universi et me cum eo coniungere possum per profundam meditationem de eo.

Deus mi care, intellego cogitationes meas mihi aut ad cladem aut ad successum afferre, prout cogitatio in vita mea potentissima sit. Quare conabor meminisse te mihi manum adiutricem porrigere, quod me ad causas successus praeparat.

Cum calamitates et adversitates me acciderunt, animos exaltabo et propositum meum ad ea superanda firmabo. Sinceritatem et probitatem in agendis et colloquiis meis cum

omnibus adhibebo, et cogitationes amoris et bonorum votorum effundam. Tum Deus me potentia et sapientia sua adiuvabit.

Domine, voluntate et intellectu utar ad parva primum perficienda, deinde ad maiora progrediendum.

Etiamsi omnes ambitiones materiales impleantur, tamen imperfectam tantum felicitatem afferunt, et Deum invenire sola vera felicitas est. Inveniam inexhaustas gaudii fontes, quae numquam desinit fluere et currere in hortis animae et pratis sempervirentibus.

Dicta aurea

Beatitudo est ius meum, hereditas mea, et thesaurus meus divinus absconditus. Duc me, Domine, ut in me inveniam thesauros qui somnia regum superant.

* * *

Divinus cordium incola in discipulis suis — ex misericordia et compassione sua — lucernas sapientiae lucentes illuminat, quae tenebras ignorantiae dissipant.

* * *

Vita est motus intelligens cum rhythmo regulari. Se in rebus inanimatis format, vel formam vivam et mobilem assumit. Vita est omnia complectitur et omnia permeat.

* * *

O Amator Maxime, tu es vita ipsa, tu es meta mea et aspiratio. Fac me rosam florentem in horto tuo caelesti, aut globulum scintillantem in monili amoris tui radiantis, aut da mihi maximum honorem: minimum locum in corde tuo.

* * *

Ubicumque alii labores meos in benefaciendo probant, ibi maximum officium praebere possum.

* * *

Texamus aureum somniorum tapete filis sericis dulcium memoriarum et cogitationum exquisitarum.

* * *

Mens vacua [cogitationibus positivis, constructivis carens] est officina sollicitudinis, anxietatis, desperationis, et .desperationis

***

Si amor universalis in corde tuo consederit, tibi perpetuam et renovatam felicitatem afferet, quam nihil aliud .tibi dare potest

***

Flores vitae in horto vitae terrenae florentes, pulchritudine exquisita et aspectu iucundi sunt. Sed etiam magnificentior et splendidior est fons pulchritudinis et sapientiae qui alicubi exstat, unde venimus et ad quem .redibimus et iterum commiscebimur

***

Cum discipulus mane expergiscitur, sibi affirmat: "Non sum corpus, sed spiritus invisibilis... Gaudium sum... Lux sum... Sapientia sum... Amor sum. Et quamvis in hoc corpore habitem, spiritus meus immortalis est et a corruptione ".intactus

***

Sicut guttae roris flores florere et crescere adiuvant, ita .benignitas amicitiam nutrit et eius incrementum promovet

* * *

Sunt undae quae in superficie oceani apparent et undae quae in eius profunditates evanescunt; utroque in casu, intra oceanum sunt et unum cum eo. Similiter, homines qui "vita" in superficie oceani cosmici fluitant vel qui intra eum "morte" .evanescunt, aeque intra oceanum aeternitatis sunt

* * *

Reflexio lunae in aqua turbulenta clare non conspicitur, sed ubi aquae superficies quiescit, reflexio lunae perfecte clara fit. Idem valet de mente: cum tranquilla est, faciem .animae tuae cum plena claritate et praecisione videre potes

***

Mitte, Domine, radios solis sapientiae tuae ut me dirigant in diebus laetis rerum gestarum, et lumen lunae plenae misericordiae tuae cum per noctes obscuras doloris ambulo.

***

Meditatio est via qua cum mente universali coniungeris, et cum cum illa infinita conscientia concordes fueris, omnia creationis arcana cognoscere poteris.

***

Desiderium propius ad Deum accedendi eumque cognoscendi non sponte venit, sed colendum est, et vita sine hoc desiderio nullum valorem habet.

***

Vita terrestris est statio temporaria, et officium primarium humanitatis est intellegere propositum et finem huius itineris. Hic propositum est Deum cognoscere, et nihil aliud esse potest.

***

Pax tua thesaurus tibi pretiosus est, ne quisquam ergo te illum thesaurum auferat.

* * *

Disce solum stare, tutum et securus in arce virtutum tuarum et dignitatis tuae.

* * *

Omnia existunt quia Deus existit, et quia Ille existit, tu quoque existis. Gratias eius existentiae, commodis et gaudiis vitae frueris. Ergo, gratia tua Deo profunda esse debet.

***

Libri boni amici silentes, comites, et reverentes esse possunt. Noli hos libros in momentis difficilibus deserere, nam numquam te deserent, dissimiles amicis physicis qui te fortasse deserunt.

***

Quicumque bona valetudine, vita commoda, magnaque mentis facultate fruitur, tamen felicitate caret, nondum in

vita successit. Cum vere dicere potes, "Felicem sum, et nemo felicitatem meam eripere potest," imaginem Dei intra .te invenisti

***

Tranquillitatem et pacem extolle, et si in pace et concordia vivere vis, tantum cogitationes amantes et bona consilia mitte. Vitam in iustitia et pietate fundatam vive, et omnes quorum vita cum tua coniuncta est ex sola praesentia .tecum proderunt

***

Si nullos amicos habes, aut si amici tempus tuum terunt, aut si cum eis non bene convenis, libri [et materiae] sapientiam continentes amici tui sint, cum per paginas eorum in mundum idearum mirabilium et excitantium .transire possis

***

Deum invenire significat omnia quae cor desiderat adipisci, et spiritualem esse significat portas ad salutem, .felicitatem et successum aperire

***

Intra nos latet scintilla divinae potentiae quae omnem .vitam creat et sustentat et accendi exspectat

***

Lectio est activitas mentis valde utilis; mentem exercet et flexibilem servat. Hora una vel duae legendi quotidie cuivis intra paucos annos variam scientiam praestabunt, dummodo libros utiles eligat. Noli tempus perdere aut facultates mentis tuae laedere legendo fabulas viles aut libros triviales qui nullum propositum aut significationem .habent

***

Qui ad res sociales inclinati sunt, in libris pretiosis novam vim invenient ad humanitatem adiuvandam per doctrinas in libris a viris et mulieribus nobilibus et ingeniosis .scriptis contentas

* * *

Lectio est activitas mentis valde utilis; mentem exercet et flexibilem servat. Hora una vel duae legendi quotidie cuivis intra paucos annos variam scientiam praestabunt, dummodo libros utiles eligat. Noli tempus perdere aut facultates mentis tuae laedere legendo fabulas viles aut libros triviales qui nullum propositum aut significationem habent.

* * *

Egoismus et superbia eliminanda sunt, quia maxima impedimenta cognitionis spiritualis sunt.

* * *

Sine sensu Dei, hic mundus conflictu, violentia, et amaris frustrationibus plenus videtur. Felicitas in sensu propinquitatis Dei consistit.

* * *

Qui Deum cognoscunt, gaudium et laetitiam perpetuam in cordibus suis habent. Quia beatam securitatem et tranquillitatem sentiunt, neque tempestates irae eos labefactare possunt, neque timor corda eorum intrare potest.

* * *

Libri boni amici tui optimi sunt; per eos, magnas mentes audire potes tibi leniter loquentes, te consolantes et optima consilia offerentes. Si veram cupiditatem legendi libros bonos non colas, hereditatem generationum perdere potes.

* * *

Sine auxilio divino, homines ad defectum destinati sunt, nam robur et sapientia ad victoriam in proelio vitae necessaria ex fonte infinito veniunt. Cum quis Deum ignorat, vitalem funem abscindit qui ei auxilium et firmamentum ad victoriam necessarium praebet.

Quaerentes qui ianuam occasionum spiritualium pulsant, invenient ianuam sibi apertam esse, quia Deus adiuvat eos qui sibi ipsis auxiliantur.

.Cum Deo concordes es, tota natura tecum concordet

* * *

Amor similis est chartae abrasivae quae mentem polit et
.asperitatem a moribus tollit

* * *

Cum subito Deum ubique invenias, et cum ad te venit,
.te inspirat et te ducit, fabula amoris divini incipit

* * *

Amor in cordibus radiat et radios salutares ad alios
.mittat

* * *

Deum cognoscere quaere dum iuvenis et fortis es, nam in senectute et morbo eum quaerere non iam poteris. Aetate qua homines verum vitae sensum intellegere incipiunt, corpus infirmatur, et reliquam vitam suam fragilibus corporis viribus curando agunt potius quam veritatem quaerere.

* * *

Optima ex omni populo accipiam, et bona omnium nationum qualitates aestimabo, vitiis earum non intendentibus.

* * *

Sicut de valore nutrimentali cibi nostri quotidiani curamus, ita etiam nutrimenta psychologica quae mentibus nostris quotidie praebemus attendere debemus.

* * *

Verba benigna remedium mirabile sunt multis morbis, vim magneticam potentem, paene magicam, habentia, quae abundantes benedictiones et prosperitatem loquenti affert. Qui verbis lenibus et lenibus utuntur, subtilem cursum per se sine interruptione fluentem sentiunt, profunda tranquillitatis sensu repleti. Hoc fit quia hic cursus cum fonte suo superiore coniunctus est, fluxus continuus qui animas cum illo fonte concordes attingit, eas adiuvans ut felicitatem iis qui pacem desiderant transmittant.

* * *

Quot verba benigna ex corde multas maerores dispulerunt et quot voces sapientes obscuras vias lampadibus gaudii et tranquillitatis illustraverunt!

* * *

Per omnem experientiam quam perferimus crescimus, dummodo intellegamus nos ex eis pretiosas lectiones discere posse. Omnis dolor et afflictio quam experimur significationem et propositum habet. Quamvis hae experientiae sint asperae, similes sunt igni qui ferrum liquefacit, eum in chalybem pulchrum, fortem et versatilem transformans.

* * *

Omnia insignia vitae meae res gestae per vim mentis cum Deo concordis perfecta sunt. Cum divinus generator currit, omnia quae desidero sine exceptione ad effectum perveniunt, primum formam invisibilem, aetheream designationem sumentes, deinde cum vi irresistibili in realitate manifestantes.

* * *

Cum mens ex profundo animae desiderantis Deo susurrum sincerum, fervidum, dirigit, clamor spiritus cor universale tanget, et responsum veniet, secum immensam laetitiam afferens. Hic susurrus intellectualis voluntatem fovet donec vires necessarias ad finem optatum consequendum habeat.

* * *

Cum mens et voluntas hominis cum Deo congruunt, potentia infinita implentur, ita ut sola cogitatio de aliqua re sufficiat ad eam assequendam, quia lex divina in favorem eorum operatur qui cum summa voluntate congruunt.

* * *

Quaecumque curae nostrae sint, Deus primum locum in vita nostra tenere debet. Unum ex elementis gravissimis incrementi spiritualis est continua ex corde ad Deum

susurratio, ubi personaliter mutationem positivam mirabilem experieris quae te vehementer commovebit.

* * *

Homo non debet omnes vires mentales, quas Deus ei dedit, ad res fugaces investigandas impendere, alioquin se in labyrinthis materialismi perdet et sibi restrictiones ac limitationes creabit, quibus non eget. Potius, vires mentales ad necessaria vitae obtinenda uti debet et conari facultates spirituales evolvere ad discernendum inter rectum et falsum, et inter noxium et utile.

* * *

Veritas ultra opiniones et theorias iacet, et multi qui hanc rationem amplectuntur suis ipsius conclusionibus subiectivis obligantur.

* * *

Aperi, Domine, portas tranquillitatis et custodi sanctuarium cogitationum mearum spiritualium ab incursionibus susurrorum malorum, et rosae desideriorum meorum floreant in horto cordis mei, dum exspecto auroram adventus tui.

* * *

Scientia theoretica divinam cognitionem acquirere non * potest, et expedit ne pretiosum tempus in theoriis perdas quae in re vera adhiberi non possunt, alioquin se in mediis densis silvis intellectualibus invenies et fines theoriarum transcendere non poteris.

* * *

Felicitas est fructus victoriae psychologicae super volatiles vitae circumstantias

* * *

Quem Deus agnoscit, mundo fortasse ignotus est.

* * *

Si quis se scientia theoretica [sine vera probatione] programmat, similis fiet instrumento portatili ad notandum quod proverbia iterat et sententias altas resonat, et alii eum

eruditum habebunt, sed talis scientia non confirmatur directa perceptione veritatis, nec aequatur profectu .spirituali

* * *

Difficultates in mundo perseverabunt, quo igitur quis ducem et directionem petere potest? Cogitationes, ab habitu, praejudiciis, inclinationibus, fanatismo motae, nullius usus sunt, et influxus ambitus, familiae, patriae, vel mundi veram directionem praebere non possunt. Ergo, ad Deum converti debet et vocem tranquillam, serenam ex profundo animae emanantem, vocem cum veritate congruentem, .audire

* * *

Aperite corda vestra effusioni divinae ut per vos fluat et .vitas vestras benedictionibus ac bonitate spirituali impleat

* * *

Quicquid opus facias et quaecumque res gestae perficere possis, semper memento Deum esse fontem qui tibi omnem vim praebet quam ad laborandum et ad res .perficiendas opus est

* * *

Meminerim tui, Domine, in paupertate et in * prosperitate, in morbo et in salute, in ignorantia et in sapientia, et videam lucem tuam benedictam quae salutem .et sanationem in momento praebet

* * *

In solitudine cogitationum mearum, vocem tuam benedictam audire desidero. A me asperas voces terrestres, in plicis memoriae meae latentes, pelle. Vocem tuam tranquillam, melodiosam, in aeternum in tranquillitate .animae meae audire volo

* * *

Vita tenebris involuta est, et lumen Dei nobis lucerna ductor sit dum per eius semitas tenebrosas ambulamus. Ille est luna plena in noctibus ignorantiae et tenebrarum, sol

illuminationis in horis expergiscendi, signum directionis, et stella polaris iis qui maria terrenae et fugacis vitae .pervagantur

* * *

Tempus est ut humanitas ex somno oblivionis ad expergefactionem spiritualem expergiscatur. Rogamus te, Domine, ut conscientiam nostram ex profundo neglegentiae et cogitationis angustae ac limitatae ad horizontes pacis, .lucis, amoris et universalis humanae compassionis eleves

* * *

Res tandem meliores fient, quia Dei virtutes et miracula post contradictiones vitae humanae latent, et quicumque de inevitabilitate rei non persuasus est et mente et fide penetrare conatur ad ea quae trans velum sunt, ianua ei .aperta erit

* * *

Fides numquam significat temeritatem aut non sapienter cum rebus agendum. Immo, quidquid accidat, homo sibi persuadere debet Deum solum eum in rebus difficilibus et anxiis sustinere posse, si ad eum toto corde, .anima et sensu se convertat

* * *

Si sensus nostri totam veritatem nobis tradere possent, terram tamquam flumina electronum, et omnem pulveris particulam tamquam volubilem lucis massam videremus. Qui per materialia ad spiritualia penetrant, naturam illusionis .intellegunt et essentiam veritatis cognoscunt

* * *

Sive in silva Africana, sive in acie, sive morbo sive paupertate laborans, quisque sibi persuadere debet manum Dei omni periculo validiorem esse et capacem protegendi eos qui ad Eum refugium quaerunt. Nulla sane efficacior protectio est. Scilicet, ratione uti oportet in rebus agendis, .simul plena fiducia in divinum auxilium collocata

* * *

Amor qui in cordibus omnium creaturarum habitat — amor omnium matrum, patrum, amicorum et carorum — ex amore divino derivatur.

* * *

Distinctio inter officia maiora et minora facienda est, praeferendo maximis momenti prae iis quae tantummodo gravia sunt. Praeterea, nullum officium alteri repugnare debet. Scripturae nobis dicunt, cum unum officium cum altero discrepat, indicium esse illud non esse verum officium.

* * *

Dum radii vitales solis diffunduntur, radios spei in corda pauperum et derelictorum [eorum quos societas deseruit] diffundam, et novam determinationem in corda eorum qui se putant esse deceptores instillabo.

* * *

Magister Paramahansa uni ex discipulis suis dixit:
"Neminem ex circulo amoris tui excludas. Omnes in corde tuo serva, et illi te in suo servabunt".

* * *

Domine, adiuva me ut semper voluntatem meam ad opera bona et utilia perficienda utar.

Adiuva me ut voluntati Tuae conformem, ut omnes cogitationes meae propositis Tuis respondeant et cum voluntate Tua congruant.

Adiuvit me excitare vim occultam et benedictam intra me, ut omnes difficultates et probationes superare possem.

* * *

Expergiscere ad illam audacem et humilem personam spiritualem – quae leonum robur cum columbarum mansuetudine coniungit.

* * *

Non curabo de acerba falsaque reprehensione, nec de profusa laude et adulatione. Unicum meum desiderium est facere voluntatem tuam, Domine, et favorem tuum adipisci.

* * *

Non potes imaginari immensam laetitiam quae te implebit cum praesentiam divinam senties. Anima tua tum amore Dei infinito inebrietur. Est amor innumerabilis vicibus maior quam ullus amor humanus – amor qui omnia desideria tua implet et cor tuum gaudio et contento implet.

* * *

Per attentionem internam, beatitudinem spiritualem intra te ipsum et circa te directe experiri potes. Si hanc conscientiam colas, personalitas tua harmonice crescet, et magnetismum attractivum erga homines et alia entia acquires.

* * *

O Magne Protector, non curo si omnia amittam propter fatum meum, quod a me ipso factum est, sed te rogo, unicum meum refugium, ut candelam amoris mei erga te a ventis incuriae et oblivionis protegas.

* * *

Aquas puras et refrigerantes pacis, quae ex fontibus rerum prosperarum manant, ad satietatem bibamus, auctae firma proposito positive cogitandi et optimistice prospicendi.

* * *

Conscientia est sensus intuitivus qui veram naturam et motiva hominis revelat. Cum conscientia tua pura est, et scis te recte agere, nihil timendum est. Conscientia pura testimonium est bonae actionis a Deo. Absolutus esse in iudicio conscientiae significat felicitatem habere et benedictiones Dei accipere.

* * *

Conare audacia et gaudia facere quae plerique non faciunt, et amorem pacemque eis praebe quos alii negleguntur.

* * *

Magister Paramahansa uni ex discipulis suis dixit:
"Nisi tempus mentem colere impendas, nulla copia prosperitatis materialis te satiabit. Haec cultura non est

cruciatus, sed potius exercitatio conscientiae ad cogitationes ".et actiones nutriendas quae ad felicitatem ducunt

***

Felicitas tua est successus tuus, ergo neminem eam tibi eripere patiaris. Te ab iis qui te vexare conantur protege. Cum puer eram, patientiam meam amittere solebam cum quidam falsos rumores de me disseminabant. Postea intellexi tranquillitatem animi meam maiorem esse quam .hominum approbationem vel admirationem

* * *

Utinam scires fabulam amoris divini quam quidam devoti cum Deo experiuntur! Nulla alia experientia in vita comparari potest illi gaudio. Novi sanctum qui perpetuo amore Dei absorptus erat, et facies eius sanctum amorem radiabat. Oculi Dei semper in eos qui eum amant sunt, .neque eos umquam deserit ne momento quidem

* * *

Pauci sunt qui vires mentales et spirituales suas .excolere student

* * *

Noli te in imum procrastinationis descendere. Ex somno taediosae quotidianae realitatis surge et ad horizontem vitae .exquisitae te confer, ubi res gestae, gaudium et pax sunt

* * *

Intra te latet ingens potentialis impendium exspectans, .et tu solus es qui id excitare et ex eo prodesse possit

* * *

Liberatio a praeceptis malorum habituum et cupiditatum insalubrium multo maiorem felicitatem affert quam successus materialis. In successu intellectuali latet prosperitas animi quam circumstantiae externae eripere non possunt. Omne tempus tuum in accumulandis divitiis impendere potes, sed hae divitiae tibi pacem perpetuam et securitatem quam quaeris non dabunt. Immo , maiorem

infelicitatem tibi afferent, quia vera felicitas et pax in mente, .non in possessionibus materialibus, resident

Cum firmiter in vero te ipso constitutus eris, omne negotium perficis et omnibus bonis rebus cum divina laetitia .frueris

* * *

Ne sinas infirmitatem mentem tuam penetrare, et cave cum hominibus qui cogitationes negativas et pessimisticam habent consociaris, ne cogitationes eorum imbecilles in mentem tuam influant, nisi mens tua ad gradum roboris pervenerit ut cogitationes aliorum eam debilitare non possint, sed potius, contra, cogitationes aliorum firmare et .eorum fiduciam in se augere possit

* * *

Deus primum locum tenet, et neque diem nostrum incipere neque finire debemus sine Eius cogitatione. Meminisse debemus sine robore et energia quam a Deo accipimus, nihil perficere posse. Ergo maximum nostrum .officium erga Eum est

* * *

Est via ad mores et traditiones aestimandas et iudicandas. Initio, omnis traditio iustificationem habebat. Si iustificationem adhuc exstare invenimus, traditio et significationem et utilitatem habet. Attamen, traditiones temere sequi non prudens est. Veritatem scire et eam sequi debemus, discernendo quid nobis felicitatem afferre possit, .deinde eam applicando

* * *

Cum tot homines felicitate aut successu carentes videas, ne existimes id esse fatum eorum. Te ipsum facere potes quidquid vis esse. Interior successus est qui te vere .felicem facit

* * *

Si nihil intus habes, non eris beatus. Sed si nihil circa te habes et intus felix es, sine dubio felix es. Ergo homines secundum condiciones externas iudicare impossibile est.

* * *

Inter turbas ingentes, fortasse invenietur aliquis qui ad statum elevationis spiritualis pervenit et pace interiore et summa felicitate spirituali fruitur.

* * *

Certo scio omnia quae mihi opus sunt mihi venient, ideoque non sollicitus sum de futuris rebus. Haec non est gloriatio neque simulatio, nam operationem et efficaciam huius benedictae potentiae saepe in vita mea expertus sum.

* * *

Sive in superficie vitae fluito sive in profundo maris submergor, scio me cum Deo esse et Eum mecum esse, et nihil mihi nocere posse. Haec scientia mihi felicitatem ineffabilem et profundam dedit.

* * *

Nullum dubium est quin nova res emere iucunda sit. Sed post tempus, illa laetitia paulatim evanescit, et fortasse omnino de eo carebis, eam oblitus et aliud desiderans. Attamen, summa pro illa re non obliviscetur, praesertim si eam per vices solvendo emisti!

* * *

Homo vitam suam regere debet eamque quam maxime simplificare. Pecuniam aliquam rebus necessariis et casibus extremis servare, parsimoniam prae sumptibus luxuriosis ponere, aliisque pro viribus auxiliari. Cum aliis auxilium fers, auxilium tibi uno modo vel altero veniet, et nihil tibi deerit neque ullo modo privatus eris.

* * *

In gaudio omnium cordium, beatitudinis tuae, Domine, resonationem audio, et in amicitia omnium fidelium, amorem tuum sentio. Gaudeo et cor meum laetitia et prosperitate amicorum meorum exhilarat, sicut de mea salute et otio

gaudeo. Dum sapientiam aliis inspiro, thesauros sapientiae meae multiplico, et in omnium felicitate, meam propriam .invenio

* * *

Maximus inimicus felicitatis est pecuniam mutuare ad res luxuriosas emendas. Homines falso credunt se beatos esse non posse nisi aliquid specificum acquirerint. Sed etiam postquam rem illam acquirerint, veram beatitudinem non experientur, quamvis gaudio temporario quam afferat. Quid prodest persequi phantasiam beatitudinis terrenae quae solum frangi pollicetur? Homines simpliciter vivere debent, sine multis possessionibus quae constantem attentionem .requirunt

* * *

Paradisus meus intra me est. Dum benedictionibus Dei fruor, Ei gratias ago, et gaudium meum interius crescit. Sine hoc interiori contentamento, etiam voluptates et deliciae terrenae infernum fiunt. Intellexi sine hoc interiori gaudio, onus officiorum mihi impositum me pace spoliatum et .felicitate privatum fuisse

* * *

Si divitiae cum morbis et difficultatibus coniunguntur, consequentiae innumerabiles erunt. Hygiena et cura valetudinis inter vires Occidentis sunt. Insecta noxia et germina mortifera in terris progressis efficaciter reprimuntur, cum in aliis abundant. Sed harum pesterum eliminatio non est summum successum, quia alia genera afflictionum in terris progressis exstant, ut rationes difficiles ad solvendum et crises pecuniariae suffocantes propter systemata emptionis per vices — afflictiones quae somnum perturbant .et tranquillitatem animi subruunt

* * *

Pars integralis sumus eiusdem conscientiae ex qua hoc .magnum universum emersit

* * *

Numquamne gregem ovium vidisti? Si una ex eis salit, reliquus grex eum sine dubitatione imitatur. Plerique tales sunt. Alicui fortasse ideam in mentem venit aut novum modum introducit, alii statim currum insiliunt et id imitantur. Hoc exemplum per generationes perstitit. Omnis natio suas consuetudines et traditiones habet, nec omnes rectas aut validas esse affirmare possumus. Sed quis scit? Fortasse quaedam ex his consuetudinibus et traditionibus vanae et .inutiles sunt

* * *

Cum turbulenta cogitationum tempestas consedit, .regnum pacis ingredimur et divinam praesentiam tangimus

* * *

Cogita de Deo, aut de pulchro prospectu qui pacem inspirat, aut de experientia laeta et iucunda. Actio mentis .positiva et tranquilla est recreans et recreans

* * *

In mundo chaotico et turbulento vivimus. Fortasse putes pecuniam felicitatem significare, sed cum eam adipisceris, te adhuc infelicem invenis. Fortasse divitias adipisci potes et valetudinem amitteres (quod absit). Aut fortasse bonam valetudinem habeas et pecuniam amittas. Aut fortasse et divitias et valetudinem habeas, sed multa problemata cum aliis experiaris, benignitatem offerens, sed cum odio et indignatione vicissim excipias. Sine Deo, nihil in hac vita te .vere satiare potest

* * *

Terra fit cella tormentorum iis qui in ignorantia consilii divini vivunt. Sed cum experientias vitae tamquam magistras tuas consideras et ab eis veram naturam huius mundi et munus tibi assignatum in dramate cosmico discis, hae experientiae fiunt illuminationes pretiosae in via ad .perpetuam contentationem et felicitatem

* * *

Ibi, ultra caliginem non obscuram, silentium silentium, et nihil increatum, latet essentia aeterna, quae est origo existentiae et fons omnium potentiarum et entium, visibilium et invisibilium.

* * *

Deus hanc terram non creavit ut solum edamus, dormiamus et moriamur, sed ut voluntatem eius cognosceremus et finem existentiae nostrae intellegeremus. Pauci sapientes significationem consilii cosmici intellexerunt, sed plerique homines caeci sunt et huius finis nescii.

* * *

Pecunia numquam finis vitae meae fuit; finis meus erat fratribus et sororibus meis in humanitate servire. Quare Deus multas portas opportunitatis mihi aperuit ut me sustentarem et munus meum implerem.

* * *

Deus hoc universum creavit ut secundum legem fixam et immutabilem operetur. Si quamlibet ex his legibus universalibus violamus, nos ipsos punimus. Qui de tecto aedificii alti saliit, ossa eius franget. Ergo, legem gravitatis ignorare non possumus quin consequentias patiamur.

* * *

Cum civilizationes mundi penitus inspicimus et arcana antiquarum civilizationum exploramus, imago ampla emergit, cum lineis intertextis, capitibus variis, et subtilitatibus accuratis, et invenimus hominem simul et singularem et socialem natura esse.

* * *

Si Deus nos in sola conscientia materiali vivere vellet, rebus materialibus omnino contenti essemus et viis mundanis contenti.

* * *

Radii puritatis, pacis, et felicitatis ultra somnia in profundis nostris essentialibus micant et saltant.

* * *

Cum unaquaque experientia quae in caelo vitae nostrae apparet per hoc iter nostrum terrestre, discere debemus quomodo conscientiam nostram amplificare et quomodo magis intellegere possimus circumstantias quae nos circumdant vel per quas transimus, et tum poterimus in meliore concordia vivere et cum hominibus et vita lenius agere.

* * *

Plerique alios imitantur. Homo originalis et creativus esse debet, et omnia quae facit perite perfici.

In Oriente, cura primaria in colenda felicitate spirituali posita est, dum aspectus materiales vitae saepe neglecti sunt. In Occidente, quaedam commoda materialia, sed parva felicitas psychologica, adsunt. Quod opus est, aequilibrium inter haec duo est, quia intentio in uno tantum aspectu vitae ad inaequalitatem et incapacitatem rationaliter tractandi necessitates vitae ducit.

* * *

Maxima felicitas — post divinam felicitatem — est hominem pacem habere cum proximis propinquis, quibuscum omni anni die vivere debet.

Homines multum temporis terunt festinando et impetu agentes sine multa perficienda. Pauci subsistunt ut considerent et conentur intellegere quid vita offerat.

* * *

Laborare debemus ut aedificia sapientiae interna construamus in hortis pacis, qui florent et splendent innumeris floribus mirabilium virtutum spiritualium.

* * *

Harmonia interna fons dives roboris est et energiam renovabilem generat.

* * *

Vitam contemplans, quisque invenit successum non facilem esse. Vita saepe est dura et implacabilis, et laborandum est ut victum quaeramus. Cogita de labore

requisito ad corpus tuum sustentandum et sanum et liberum a morbis conservandum! Etiam si hoc succedas, successus ille est temporalis. Corpus — diu vivas — tandem quiescet. Necessitas dictat pugnare cum multis viribus, et internis et externis, ad optatum successum consequendum. Hae vires indefesse laborant ut te omnibus rebus vere magni momenti eripiant.

* * *

Conare manere tranquillus in omnibus circumstantiis, et sinas ut semen pacis tuae floreat cum laetitia et risu contenti.

* * *

Ne sancti quidem maximi salutem plenam assequuntur nisi successum suum — experientias spirituales et scientiam altiorem — cum aliis communicent, adiuvando eos ad intelligentiam spiritualem pervenire. Quapropter ii qui tales gradus attigerunt et tales status adepti sunt, avidi sunt intelligentiam iis qui ea indigent impertire. Si verum successum cupis, non solum tuam felicitatem, sed etiam aliorum, tibi comparabis.

* * *

Quisquis intelligentia praeditus pecuniam facere potest, sed si amorem in corde habet, numquam pecuniam illam ad usus sibi placentes utetur; potius eam cum aliis communicabit. Pecunia est maledictio et infortunium in manibus egoistarum et avarorum, et benedictio et donum in manibus eorum qui bonam animis et generosam habent.

* * *

Aliquis fortasse diutius tacere malit, recusans cum familia sua loqui. Quamquam hic homo quendam gradum pacis interioris assequi potest, eius mores egoistici sunt et felicitati familiae suae nocent. Is vere felix haberi non potest nisi cari quoque ex eorum rebus gestis fruantur. Similiter, prosperitatem materialem adipisci non solum de iure nostro prosperitate sola fruendi est; etiam officium morale erga

alios implicat ut eos adiuvemus ad condiciones suas .pecuniarias et vitae emendandas

* * *

Post muros conscientiae purae protegor; obscura .praeterita combussi et solum hodierno die sollicitor

* * *

Hodie intellego me unum esse cum lumine summi boni et me esse signum iis qui contra fluctus maris dolorum .luctantur

* * *

Homines varias opiniones et theorias de successu habent, pro ambitionibus vitae. Non insolitum est audire quosdam successum furto aequare, dicentes talia ut "Fur felix erat!" Hoc confirmat successum, in omnibus formis et varietatibus suis, optandum et quaesitum esse. Attamen .successus noster aliis nocere non debet

Est etiam aliud criterium successus: cum concordes et utiles eventus nobis ipsis afferre possumus, alios quoque in successu nostro includere et fructus eius cum eis .communicare debemus

Successus significat contentationem et satisfactionem hominis in suo ambitu. Verus successus est effectus actionum in principiis iustitiae fundatarum, et felicitatem ac salutem aliorum tamquam partem integralem propriae felicitatis complectitur. Si hoc principium ad vitam nostram materialem, intellectualem, moralem et spiritualem applicamus, definitionem perfectam et comprehensivam .successus habebimus

* * *

Hic in hoc mundo limitato, longitudinem, latitudinem, et densitatem percipimus, sed est alius gradus ubi dimensiones non existunt; omnia sunt clara et perspicua — omnia sunt conscientia et perceptio. Gustus perceptio est, sicut olfactus. Nostrae affectiones, cogitationes, et corpora sunt status conscientiae. Sicut in somniis videre, audire, olfacere,

gustare et tangere possumus, ita etiam, in illo altiore gradu, .omnes has sensationes per puram conscientiam experimur

* * *

Domine, fac nos felices sentiendo propinquitatem tuam, libera nos a vinculis desideriorum, et da nobis gaudium interius quod non afficiatur experientiis vitae eiusque .eventibus mutabilibus

* * *

Cum mentes nostrae cum perceptionibus altioribus congruunt, conscientia spiritualis intra nos expergiscitur et .mirabilia divinae sapientiae et amoris miracula experimur

* * *

Si Deum penitus amamus et ad eum totis cogitationibus et cordibus convertimur, ei propinqui erimus et eum .maximum vitae securitatis portum esse inveniemus

* * *

In vasto spatio quasi vacuo, nexus cosmicus et vita aeterna nos cum omnibus rebus viventibus et inanimatis in universo coniungit – unda vitae supremae per omnem existentiam fluens. Aeternitas est vera nostra domus et permanens sedes, et nostra existentia in his corporibus est temporaria, velut brevis requies pro caravana per desertum .iter faciente

* * *

Cum nos cum viribus creantibus spiritus coniungimus, cum mente universali et infinita, quae nos ducere et problemata nostra solvere potest, coniungemur. Vis creatrix ex maximo fonte essentiae nostrae sine interruptione ad nos fluet, nobis permittens ut successum creativum in quolibet .campo actionis nostrae consequamur

* * *

Amor crescit et floret in ambitu fiduciae, tolerantiae, et .mutui respectus

* * *

Benedic nos, Domine, lumine purarum cogitationum et bonorum morum, ut si tenebrae malorum morum et cogitationum deviarum ad nos appropinquent, statim dispellantur, et adiuva nos te amare amore tanto ut neque illusiones materiales neque mundanae illecebrae nos capiant aut mentes cordaque nostra capiant.

* * *

Res facile acquiruntur raro pretiosae sunt. Hoc scimus ex vita magnorum virorum ac mulierum investiganda, et quomodo magni facti sunt per ingenia excolenda, officia implenda, valores morales excolendos, studia profunda, et vitandam sui ipsius cupiditatem. Eventus quos adepti sunt et res gestae quas adepti sunt immensopere maiores fuerunt quam conatus quos impenderunt.

* * *

Vera libertas in libertate eligendi consistit, sapientia ducta et intellectu, rectitudine, et firma voluntate sustentata.

* * *

Cum voluntatem, propositum, et discretionem consciam excitaveris, vires invisibiles ex conscientia superiore — per animae perspicaciam — emittuntur ut te adiuvent et vias ad solacium psychologicum et felicitatem ducentes, Dei auxilio, illuminent.

* * *

Homo per suum laborem animae meatus aperire debet. Nemo libenter dolorem et miseriam paci et felicitati praefert. Ignorantia radix doloris est et impedimentum quod removendum et eliminandum est. Ignorantia est herba noxia, alte radicata, quae in horto humanitatis crescit, plantas bonas et utiles expellens. Ignorantia voluntate inconcussa et constanti proposito superanda est. Solum mentis accurata attentione mentali [in positivo] arandum est et bona semina aqua fidei riganda sunt. Cum radii vitales et calidi amoris micant, semen bonitatis crescet et herbas et

gramina parasitica superabit, nam tenebrae in praesentia .lucis esse non possunt

* * *

Voluptates rerum materialium evanescunt et evanescunt, sed gaudium divinum numquam obscuratur. .Divina est felicitas quae infinita est et ineffabilis

* * *

Numquam methodis falsis uti debemus ad felicitatem assequendam, nec pacem et divitias spirituales quas intra nos habemus deserere debemus, solacia illusoria et vitam fulgentem quae nobis fortasse imminet per actiones et .mores infernales cum effectibus destructivis

* * *

Serenitas optima camera est ad divinam praesentiam capiendam. Per lentem purae et accurate focalis .tranquillitatis, imago benedicta perfecta claritate apparebit

* * *

Re vera, omnis sapientia intra te ipsum est, et nihil tibi .opus est nisi ut eius conscie conscius fias

* * *

Contentum in sui emendatione consistit, ut alii te potius quam tu eos quaeras. Amor et amicitia sine exspectatione aut postulatione vicissim danda sunt, nam exspectatio gignit indignationem et amaritudinem. Etiam cum ad sui emendationem contenditur, quisque solus, securus et pacis .in arce virtutum suarum et dignitatis stare debet

* * *

Cataractae gaudii et spei semper ex corde meo fluant, .et earum aspersio refrigerans omnes quos convenio tangat

* * *

Gaudium spirituale in anima desiderium generat aliis omni modo adiuvandi, et facultatem evolvit ad voluptates morales exquisitas, quae ad felicitatem ducunt, .aestimandas, ita inclinationem ad voluptates rudes minuens

* * *

Quamvis parva sit pars tua, tamen aeque momenti manet ac maximae partes, quod ad prosperitatem ludi cosmici, quem animae in scaena vitae agunt, confert.

* * *

Conscientia universalis est conscientia absoluta, infinita, se perpetuo renovans et inexhausta in sua creativitate, et per te conatur exprimere unicum sui aspectum.

* * *

Si semel vel divinum amorem gustaveris, numquam eum deseris, quia nihil simile in toto universo est.

* * *

Qui Deum cognoscunt, ad gradus spirituales valde provecti pervenerunt, ut non contenti sint peccatoribus tantummodo monitis spiritualibus offerendis, sed – gratia et auxilio Dei – eos potentia spirituali onerare possint, quae eos a consecutionibus peccatorum suorum liberat.

* * *

Omnes actiones bonae malaeque intra cellulas cerebri resident et se manifestant ut habitus vel inclinationes virtuosae vel malae in cogitatione. Qui habitus insalubres patitur, quia cellulae cerebri earum viribus onustae sunt, se liberare potest per voluntatem, meditationem, preces sinceras, et continuam affirmationem positivam, donec omnes habitus ingratos in habitus virtuosos pacis et tranquillitatis transformentur. Hoc fit cum vis vitalis recte directa operatur ad naturam abnormalem cellularum cerebri mutandam, ita ut hae cellulae impleantur omnibus quae bona, virtuosa, et pulchra sunt.

* * *

Intellectus est oculus interior, visio animae, et telescopium cordis. Est aequilibrium inter mentis tranquillitatem et conscientiae puritatem.

* * *

Quotidie varias scenas videmus, et quotidie novam lectionem discendam affert. Expectatur ut homo lectionem

discat intendendo in ultimum finem existentiae suae: .agnoscere fontem sui esse et fundamentum vitae suae Oblivisci laboremus dolores praeteritorum et statuamus ne in eis immoremur. Constans propositum et activa voluntate, vitam renovemus, successus augeamus, et in .nobis bonis moribus et nobilibus qualitatibus foveamus .Deus est mea fortitudo et nullam aliam vim credo Pugna vitae et persevera usque ad finem, numquam desistens. Numquam dicas, "Viam invenire non possum, ergo conari desinam." Si errores fecisti, consilium pete, sed numquam conari desinas. Multi cladem accipiunt cum obstaculis obviam eunt. Qui deficiunt, cum hominibus prosperis, non cum cladibus, consociari debent. Esto .determinatus ad successum; ea sit tua philosophia in vita Quotidie vires corporis augere, vires mentis augere, et nos ipsos veros cognoscere debemus per meditationem, cogitationem sanam, et laborem positivum, fructuosum quod .corpori, menti, et spiritui simul prodest Cum vis bonum habitum stabilire vel malum frangere, in cellulas cerebri, ubi mechanismi variorum habituum resident, intende. Ut bonum habitum constituas, primum .quiete sede et meditare, divinam directionem petens Animum in centrum voluntatis in fronte, inter supercilia, intende, et firmiter affirma habitum quem in cerebro tuo instillare vis. Cum malos habitus eliminare vis, etiam attentionem tuam in centrum voluntatis intende et firmiter .affirma omnes sulcos ubi illi habitus institerunt deleri Concentratione et voluntate, etiam sulcos profundos .inveteratarum veterum consuetudinum delere potes

Tibi iterum atque iterum affirma te voluntatem habere ad habitus insalubres e cerebro tuo eradicandos. Optimum tempus ad hanc affirmationem est mane primo, cum voluntas et attentio tua ad summum perveniunt. Perge tibi

affirmare te ab omnibus praeceptis liberum esse, et aliquando invenies — Deo auxilio — te revera ab habitu quem frangere vis liberatum esse.

Quicquid times, ex cogitationibus tuis expelle et Deo committe. Fidem tuam in Deum confirma et crede eum te adiuvare posse, et scito multum doloris ex cura et anxietate oriri.

Cur nunc patiaris cum res quam times nondum acciderit? Cum pleraeque perturbationes nostrae ex metu oriantur, si timorem e vita nostra removeamus, liberi nos sentiemus et sanatio statim erit.

Quaque nocte, paulo antequam dormias, tibi ipsi affirma Deum tecum esse, te protegentem et custodientem. Visualiza lucem eius protectricem te undique circumdantem, et mirabilem eius protectionem senties.

In hoc ludo cosmico, homines omnium gentium drama vitae in scaena temporis agunt.

Significationem vitae intellegere debemus, sine nimia occupatione vel nimia cura muneribus nostris temporalibus. Saepe vitae nostrae perceptio distorta et erronea est, quia eam oculis egoismi et perspectivae limitatae inspicimus; si oculis spiritus inspiceremus, res ex prorsus alia perspectiva videremus.

Cum oculum sapientiae aperimus, lucem Dei omnia comprehendentem videmus, et in illa luce naturam nostram spiritualem percipimus, quae est reflexio naturae conscientiae universalis quae omnes particulas et partes universi permeat.

Veritates spirituales nos circumdant, pulsantes fores oculorum nostrorum clausorum, nos hortantes ut lucem videamus potius quam tenebras, ut sapientia agamus potius quam ignorantia, ut corda nostra amore impleamus potius quam odio, et ut cooperemur ad pacem constituendam et

abundantiam ac securitatem in mundum nostrum afferendam. Cum hoc fecerimus, ignorantia evanescet, differentiae mundanae evanescent, unitatem in diversitate videbimus, et magis congruentes cum voluntate divina fiemus.

Nostra relatio cum Deo non est frigida aut sine amore, qualis inter dominum et operarium. Nos filii eius sumus, et cura eius de nobis constans est; semper nos audit. Nos pars integralis essentiae eius sumus, et nostra relatio cum eo viva et florens est. Nobis inexhaustas divitias amoris, intellectus, perspicaciae, benevolentiae, et roboris spiritualis donavit, sed plerique nostrum has divitias in vanum dissipavimus.

Deus vult nos vivere in securitate, pace, et cooperatione amica, sicut decet membra familiae nobilis et amantis, sed avaritia et rationes avaritiae germinaverunt et radices in animis hominum posuerunt et divisionem inter familias effecerunt.

Deus nos dominos esse vult, sed nos servos esse elegimus. Humanitas longe a caelesti domo aberravit et paradisum interiorem, quo Deo et Deo nobis propinqui sentiemus, amisit, et hunc paradisum sine proprio labore recuperare non poterit. Deus nos ad imaginem suam creavit, sed haec veritas mentes nostras effugit.

Illusioni nos dedimus, quasi fatum nostrum sit labor et fatum nostrum sit exitium, et velum illusionis cum sapientiae siculo scindere debemus ut veritatem claram post velum videamus.

Deus me felicitate per hos longos annos vitae meae beavit. Sive homines risum laetitiae in facie mea videant sive non, gaudium divinum semper mecum est nec me umquam deserit. Magnum flumen beatitudinis sub arenis conscientiae meae continenter fluit et velut fontes benedicti erumpit qui hortos vitae meae rigant.

Neque repentinae vitae perturbationes pacem meam perturbare possunt, neque umbra mortis laetitiam spiritualem quam sentio auferre potest.

Difficile erat statum illum permanere et immutabilem reddere, sed fructus spiritus, quos nunc fruor et cum aliis communico, omnem laborem quem in eo posui digni fuerunt.

Cogito et ago spiritu divino ductus. Pecunia numquam finis meus in vita fuit, sed potius fratribus et sororibus meis in humanitate servire. Quare Deus mihi multas portas bonitatis aperuit ut me sustineam et munus meum impleam. Et quotiescumque auxilio egeo, Deus statim id praebet.

Unicum meum desiderium est tibi servire, et ideo hic sum.

Virtus Dei in vita vestra quoque operatur. Hanc veritatem vobis ipsis experiemini cum fides vestra firmata erit et intellegetis veras divitias non ex rebus materialibus sed ab Omnipotente venire.

Omnis momentum quod cum Deo transegis ad summum tuum commodum erit, et omnia quae ex amore et ad Deum placandum perficis in actis aeternitatis tibi scribentur.

Recede in solitudinem cogitationum profundarum et fruere pace ex fonte silentii fluente.

Si bona opera serimus, gaudium et benedictiones metimur, si autem mala opera serimus, varia genera et gradus crisium et difficultatum metimur.

Omne bonum factum simile est dolabri qua in terram conscientiae fodimus ut fontem divinae gaudii detegamus.

Disce te in mare introspectionis et explorationis immergere, sive ad bonos libros, sive ad opiniones, sive ad problemata, sive ad philosophiam, sive ad gaudium interiorem pertineat, agnoscens solitudo ordinaria [contemplativa] pretium verae felicitatis esse.

Quamvis vita incerta, capriciosa et arcana videatur, dubiis et omni genere difficultatum ac perturbationum plena, sub perpetua Dei protectione manemus. Neque res

exaggerare neque in rebus gestis tranquillitatem amittere debemus, quia si nos terrori opprimi sinimus, malo potestatem damus et eius radices profundamus, quae in solo timoris et anxietatis crescunt et florent.

Interroga te ipsum singulis noctibus: Quantum temporis cum Deo egisti, quantum meditatus es, quanta perfecisti, quanta pro aliis fecisti, et quantum cupiditates tuas moderatus es?

Non debemus sperare nos in vitae tribulationibus beatitudinem et pacem perpetuam invenire; potius, eas intra nos ipsos quaerere et invenire debemus. Deinde, quascumque experientias patiamur, eas eodem modo tractabimus quo experientias aliorum in pellicula spectamus, sive iucundas sive molestas.

Homo omnes suas experientias in acerbas et miseras probationes convertere potest, si menti suae hoc facere permittit. Fortasse bona valetudine frui potest, eius tamen pretium non aestimat. Sed si aegrotat, se tum humiliabit et beneficium prosperitatis probabit. Dei favorem agnoscere et ei gratias agere debemus pro beneficiis quae nobis largitur, sine exspectatione circumstantiarum adversarum quae nos gratos reddant et gratiam eius agnoscant.

Vita debet esse mixtura reflexionis et actionis. Cum quis aequilibrium psychologicum amittit, vulnerabilis fit impetui curarum, nubibus doloris, et doloris. Et si leges salutis, prosperitatis, et sapientiae violare conatur, necessario morbo, paupertate, et ignorantia laborabit.

Puras intentiones, mundas motivationes servare debemus, et ita agere ut nobis tranquillitatem animi afferat, neque permittere ut vitae circumstantiae pacem nostram perturbent et felicitatem nostram destruant.

Tristia corda et fractae cogitationes me attrahunt, quamvis procul sint.

Expande fines regni tui amoris fulgentis ut paulatim familiam tuam, vicinos tuos, communitatem tuam, patriam tuam, et omnes terras et creaturas conscias includas.

Intellectum quoque nostrum roborare debemus et onus infirmitatis intellectualis et moralis, per annos et generationes hereditatae, reicere. Hae impuritates in ignibus renovatae constantiae et actionis fructuosae comburendae sunt. Hoc modo constructivo, homo vere dedicatus ad horizons liberationis et libertatis pervenire potest.

Vim infinitam intra te excita ut munus tuum praeclarum in scaena vitae agere possis.

Simul ac quis res, pecuniam, famam, vel aliud quidvis praeter Deum colere incipit, infelicitas sors eius fit. Qui omnem attentionem in his rebus intendunt, re vera eas colunt, et ideo ad Deum propius non accedunt, sed potius ab eo recedunt. Qui autem Deum contemplantur, de eo meditantur, et cum eo in cordibus communicant, ad eum appropinquant et gaudium internum in silenti cum eo communione experiuntur.

Solus Deus potest implere somnia humana et spes perpetuae felicitatis. Ergo nihil locum Dei in corde occupare debet.

Sunt symbola sacra quae quaerentem adiuvare possunt Deum meminisse et propius ad eum accedere. Attamen, si quis haec symbola colere incipit , damnum eius utilitatem superabit. Cultus ad Deum tantum dirigendus est, quia nihil aliud cultu dignum est.

Quicumque sit cultus ritualis, Deo acceptus est, dummodo cultor eum cum conscientia spirituali et desiderio Eius perficiat. Multi tamen essentiam cultus non comprehendunt, et cogitationes eorum et corda a Deo ad ritus avertuntur, ita non multum ex cultu suo proficiunt.

Veri adoratores non permittunt conscientiam suam ulli imagini vel formae circumscribi, sed altissimo amore et

plena attentione in spiritum divinum post omnes imagines et formas intendunt.

Deus est absolutus et infinitus, et nulla imago aut statua eum continere potest.

Dici potest Deum se manifestare in omnibus qui eum sincere amant et cum eo concorditer congruunt, quia ubique praesens est et ideo praesens in omnibus. Attamen non omnes facultatem habent praesentiam divinam manifestandi. Sol aequaliter in carbonem et in adamantem lucet, sed adamas lucem solis accipit et reflectit, dum carbo non potest.

Similiter, omnes homines in luce Dei immerguntur, sed pauci tantum illam lucem recipere et in cogitationibus actionibusque reflectere possunt. Ad hoc faciendum, se ipsos meditatione et doctrinas ac mandata divina sequendo purificare debent.

Cum nomen Dei pronuntiamus, profunde et sincere conscii esse debemus eorum quae dicimus. Si in cogitationes hominum, dum precantur, perspicere posses, invenires plerosque de omnibus praeter Deum cogitare, quamquam nomen eius proferunt! Talis precatio infructuosa et inutilis est.

Cum oramus, totam mentem nostram in Deum intendere conari debemus, potius quam nomen eius benedictum tantum repetere, dum cogitationes nostras vagari sinimus. Quaedam ex amitabus meis preces suas in margaritis recitare solebat, quae raro ex manu eius excipiebantur. Sed mihi quodam die confessa est, quamquam hanc precandi consuetudinem quadraginta annos exercuisset, Deum preces eius non exaudisse. Non mirum! "Preces" eius nihil plus erant quam habitus nervosus.

Cum oramus, nihil nisi de Deo cogitare debemus. In cultu nostro sinceri et in supplicationibus devoti esse conamur. Margaritas precationis uti et nomen Dei constanter invocare omnino acceptum est cum haec praxis ex corde

oritur et sinceritate atque mente intenta sustinetur. Attamen haec praxis tempore procedente automataria fieri potest.

Nomen Dei in cordibus nostris cum desiderio et amore divino susurrare debemus; haec est vera adoratio quae cor Dei tangit. Nomen Dei cum frigiditate et mente vaga pronuntiare blasphemia et irreverentia est. Cum quis precatur, cor et mens eius amore Dei implenda sunt.

Domine, tu es divina stella polaris, qua cogitationes meae errantes in turbulento mari tribulationum et tribulationum diriguntur.

Concentratio mentis per exercitia yogica altiora exercenda adiuvat ad Deum propius accedendum, summam fontem splendoris et gloriae, sicut adiuvat ad de Deo cogitandum et cum Eo communicandum.

Necesse est unum diem in hebdomada dedicare recessui spirituali (si fieri potest) ad contemplationem Dei et ad experiendam tranquillitatem, pacem, et pacem interiorem. Tempus hoc modo actum erit lenimen pro sollicitudinibus et curis quas per reliquam hebdomadem offendes.

Omnibus opus est unum diem singulis hebdomadibus in seclusione vel "recessu spirituali" degere ad vulnera et dolores animi sanandos. Cum dies ille pacis, gaudii et contenti fiet, eum avidissime exspectabis hebdomada post hebdomadam.

Solitudo est pretium magnitudinis. Miraberis miris effectibus quae mente, corpore et anima tua per hoc recessum spirituale et coniunctionem cum spiritu tuo et cum Deo consequentur. Si ad veram felicitatem aspiras, te in oceano divinae pacis immergere debes mane expergiscens, et etiam noctu antequam dormias.

Sapientes Indiae non unum tantum diem seclusionis suadent, sed etiam necessitatem meditationis quietae per quattuor certas horas cotidie exprimunt. Prima luce, antequam surgas et quemquam videas, tranquillitate et

sensu pacis frui oportet. Meridie, ante prandium mentem tranquillam reddere oportet, et iterum tempore pacis ante cenam frui. Denique, antequam noctu cubitum eas, iterum in statum pacis ingredi oportet.

Qui silentium diligenter in solitudine et per haec quattuor diaria tempora servant, ad concordiam cum Deo experiendum destinantur. Qui autem haec omnia tempora observare non possunt, saltem horas matutinas et vespertinas huic rei dedicare debent. Hoc faciendo, vitae eorum in melius transformabuntur et veram felicitatem experientur; experientia est optima probatio.

Si schedulae scribendae et signandae pergis sine pecunia sufficiente ad rationem argentariam tuam implendam, pecunia tua deficiet. Idem valet de vita tua. Sine pacis depositione regulari in ratione vitae tuae, energia tua exhaurietur, tranquillitas tua evanescet, et felicitas tua evanescet. Breviter, tandem ruinam emotionalem, mentalem, physicam et spiritualem patieris. Sed profunda quotidiana meditatio de Deo rationem tuam emotionalem replebit.

Devotus quaerens cotidie meditatur, cum Deo communicans omni amore et desiderio cordis sui, eum implorans ut se revelet. Si Dei amator es et praesentiam eius experiri cupis, mentem et corpus tuum in pace eius immergere debes, et vita tibi arridebit, et res tuae multis modis meliores fient.

Homo tranquillus raro errat, et succedit ubi milia aliorum deficiunt.

Qui de Deo non cogitant aut de eo non curant, tristes et miseri fiunt, iracundi fiunt et in machinas ambulantes transformantur.

Sol sapientiae et pacis in caelo tranquillitatis orietur et entitates tuas radiis suis salutaribus perfundet, dummodo conatum spiritualem impleas et primum locum Deo in corde tuo tribuas.

Luna una omnibus stellis simul fulget clarius. Sol, qui parvus apparet, tenebras ex area millies maiore quam ipse dispellat. Similiter, homo bonus, sola exsistentia in mundo, vibrationes emittit quae multas vibrationes a malis hominibus emissas contraponunt et neutralizant.

Dies meditationis etiam dies quietis mentis et corporis et colendae pacis interioris esse debet. Quaevis actio quae sapientiam et pacem affert, benedicta actio est illo die.

Quod ad parentes honorandos attinet, libri sacri eos bene tractandos commendaverunt: "Honora patrem tuum et matrem tuam" et "Esto benignus erga parentes."

Parentes humani tamquam Dei legati, qui eos dono humanitatem creandi donavit, honorandi sunt. Mater est Dei puri amoris incarnatio, nam mater amans ignoscit ubi nemo alius ignoscet. Pater est Dei sapientiae manifestatio et filiorum protector.

Patrem et matrem non sine Deo amare oportet, sed ut expressionem amoris eius protegentis et sapientis. Summus spiritus divinus et pater et mater fit ad auxilium infantis; ergo in parentibus honorari debet.

Scripturae etiam nos monent ne occideremur causa necis, nam tunc quis homicida fit. Homo non debet alterius vitam tollere momento vehementis commotionis. Attamen, si cari minantur, quisque pugnare debet ut eos quos Deus eis commisit protegat, nam sacrum officium est familiam et patriam defendere.

De prohibitione adulterii, finis idealis coniunctionis sexualis debet esse procreatio liberorum ad imaginem Dei creatorum et expressio amoris puri a coniugibus qui Deum in invicem vident. Qui solum in plano corporali vivunt, sine ullo respectu veri amoris aut finis superioris propter quem libido creata est, secundum hoc praeceptum adulterium committunt. Hoc in casu, non differunt ab animalibus quae desideria sexualia expleunt et deinde viam suam pergunt.

Deus hanc vim creatricem in viris et mulieribus creavit ad amorem verum mutuum procreandum et exprimendum in vita coniugali, et aliter non male adhibenda est, sed potius in actionem sacram et scientiam transformanda.

Si vim sexualem intra ens tuum regere et distribuere potes, magnas facultates mentales ad scribendum, delineandum, vel ad talenta latentia innumerabilibus aliis modis revelanda evolvere poteris.

Et cum tandem actionem creatricem regere et spiritualiter transformare poteris, magnam pacem, magnum amorem, et crescentem gaudium spirituale experieris.

Sancti et duces spirituales qui actionem sexualem suam spiritualiter transformaverunt, gigantes sunt capaces ad res mirabiles et stupendas in mundo et in investigatione esoterica veritatis perficiendas.

Ergo, usus summus libidinis est eius potentiam elevare, id est, eius energiam ad finem altiorem dirigere, ut sapientiam, ideales excelsos, et principia spiritualia manifestet. Non oportet quis voluptatem ex cogitationibus sexualibus capere, nec concupiscere quae vetita sunt. Cum hoc genus temperantiae assecutum erit, quisque sanam perspectivam de coitu sexuali et eius fine altiori habebit.

Servitutem rerum sexualium adiungere significat amittere valetudinem, temperantiam, pacem intellectualem, et breviter, omnia elementa felicitatis quae homini necessaria sunt.

Libri sacri etiam nos hortantur ne furemur. Si coetus mille hominum inter se furaretur, quisque 9999 inimicos haberet. Ergo, nemo iura aliorum violare debet, nec terram eorum, pacem, amorem, dignitatem, aut ullas possessiones materiales aut spirituales occupare. Si non cupis auferre quod non est tuum, quod tibi opus est aut desideras, ad te veniet. Furtum primum in mente oritur cum homo aliis invidere incipit. Semina cupiditatum malitiosarum ex mente eradicanda sunt. Altruismus spiritualis via est. Tum homo

naturaliter abundantiam attrahet, et benedictiones ei fluent ex fontibus quos novit et ex fontibus quos ignoravit. Haec est lex divina infallibilis. Fures autem et avari, vitam suam rebus materialibus venantibus agunt, oculis semper in iis quae alii habent, etiam si arca sua auro redundat.

Nisi egoismus materialis derelinquatur, mundus felicitatem cognoscere non potest.

Felicitas solum per cooperationem spiritualem venit. Evenit cum quis necessitates aliorum quasi suas sentit et pro aliis laborat sicut pro se laborat.

Aliud mandatum grave est vitare falsum testimonium. Laedere aliquem veritate distorquendo est alia via ad concordiam socialem minuendam. Si quis bene tractari vult, alios proinde tractare debet. Veritas semper dicenda est, sed distinctio facienda est inter veritatem dicere et tantum facta dicere. Aliquem claudum vel caecum appellare nocet et nocet; affectus aliorum memores esse debent et eos confundere vitare. Similiter, veritatem revelare quae aliquem sine nobili proposito proderet etiam iniustum est. Ex altera parte, non mentiendum est ne veritas dicatur; potius, tacere potest quis in quibusdam casibus ne alios confundat vel laedat.

Cavendum est invidia, morbus perniciosus qui pacem animae rodit. Quo magis quis res alienas cupit, eo maior fit infelicitas et miseria. Invidus vitam turbulentam vivit, numquam tranquillitatis gustum expertus. Multo melius est sibi ipsis revereri, sibi ipsis confidere, et interiores divitias spirituales quaerere.

Dignitas hominis et intrinsecus valor multo maiores sunt quam quidquid quod desiderare aut possidere possit cupere. Deus in omni homine manifestatur modo qui in nullo alio homine manifestatur. Facies eorum non similis est vultui cuiusquam alterius, et anima eorum non similis est animae cuiusquam alterius, nam in eis latet maximum thesaurum omnis creationis – et hic maximus thesaurus est Deus.

Vitas nostras bonis actibus fulgere et florere, gaudio et laetitia fragrare, et in memoria eorum qui nos aestimant in aeternum vivere volumus.

Cum quis rectam fidem habet et proinde agit, beatior est quam ii qui fide carent et officia sua in vitae certamine non exsequuntur.

Fides sana et actio recta (nobilibus propositis bonisque intentionibus suffulta) semper adsunt ubicumque felicitas existit, et amittuntur ubicumque felicitas abest. Ex hoc concludere possumus eas duas esse condiciones essentiales felicitatis, quae sine eis adipisci non possunt. Qui felicitatem desiderant, tantum haec duo elementa fundamentalia, quae sunt eius lapides angulares et columnae, habere debent.

Homines infinitas universi partes pro arbitrio moderari, mutare, aut delere non possunt. Hae partes cum textura vitae humanae intricate intertextae sunt, et homines ab eis separatim fungi non possunt. Attamen homines mentes suas moderari possunt ut his partibus se accommodent et ab eis noceant.

Maiores nostri nobis feliciores erant non quod plura rerum mundanarum et voluptatum possiderent quam nos nunc, aut quod minus vitae difficultatibus obnoxii essent, sed quod aequilibrium psychologicum possidebant quod eis solacium, pacem, contentum, et denique felicitatem praebebat.

Non ab externis condicionibus pro felicitate sua nitebantur, neque condicionibus externis succubuerunt quae ea eos privarent. Sensus eorum solacii, pacis, felicitatis, et contentamenti erant naturales, normales, salubris, et diuturni. Nos quoque hos sensus colere debemus si felicitatem habere volumus? Quis autem nostrum non habet

Fatum est effectus usus praeteriti liberi arbitrii vel libertatis electionis. Per praeteritas nostras exercitia liberi arbitrii, fatum et destinatum nobis ipsis attulimus et attulimus. Attamen non praeteritis vincimur, nec in perpetuum consequentiis actionum nostrarum coarctamur. Quod seminavimus, rescindere et quod scripsimus delere possumus, si ita volumus et cursum nostrum corrigere et .qualitatem messis nostrae emendare conamur

Si semina actionum cum doloribus consequentiis eradicaverimus et in eorum loco semina naturae animae aptiora seruerimus, certe fructus felicitatis ex illis bonis seminibus in terra animae satis colligemus. Libero arbitrio nunc, non cras, exercere debemus, si maiorem felicitatem .adipisci vel dolorem et cruciatum minuere volumus

Ergo, condiciones felicitatis in homine iacent, et nihil ei agendum est nisi serio cum illa aequatione quae non errat agere, et eventus in eius favorem erunt si optimam .aestimationem fecerit et cum ea ageret

Domine, repleatur essentia mea vitalitate tua, cor meum praesentia tua consolatoria et misericors, mens mea sapientia tua, et anima mea impleatur divina conscientia .tua

In solo cordium vestrorum, semina amoris crescunt. Rigate haec semina aquis amoris universalis et compassionis .universalis

Vis mentis infinita est, et proinde, si satis profunde de quavis re cogitaveris, responsum ad quamlibet quaestionem .de illa re invenies

Si quis omne opus et actiones suas aliis serviendo dedicat et ea animo laeto perficit, tum vere considerationem .et gratiam meretur

Non debemus unilateraliter esse. Potius, actiones nostras aequare et opera ac officia secundum momentum .cuiusque disponere debemus

Officium est actio quam homo cum gaudio, non propter lucrum materiale, perficit, et officium spirituale et morale in vita primum locum tenere debet.

Omnis homo potentiam intactam habet. Omnes vires necessarias possidet. Mens ipsa est vis suprema, et ab habitus notionibusque obsoletis et restrictivis liberanda est.

Influentia planetarum et stellarum in vitam humanam causatur viribus interpositis attractionis et repulsionis inter planetas et corpora humana.

Cogitationes malae hominem ad ambitum noxium ducunt ubi se secundum desideria sua exprimere possunt. Attamen homo cogitationes et conscientiam suam per voluntatem, et consequenter ambitum suum, mutare potest. Si quis diu in ambitu noxio manet, is ambitus eum subconscie afficere incipit. Paulatim, libertatem suam eligendi ambitum sanum et integrum omnino amittunt et subiiciuntur influentiis negativis illius ambitus noxii. Qui autem voluntatem validam habent, contra, cum Deo concordes sunt.

Energia mentis concentrata

Cum lucem solis per vitrum magnificatorium in punctum minutum dirigis, calorem producit, et hic calor lignum, telam, chartam, et alia inflammare potest. Similiter, cum mentem accurate dirigis, energia eius concentrata radices dubitationis post omnem errorem comburere et lumen sapientiae clare lucere permittere potest.

Cum mens cum Deo, fonte omnis bonitatis et origine omnis potentiae benedictae, congruit, praesentiae divinae percipit et omnia elementa successus possidet. Haec elementa arcte cum immensa Dei potentia coniunguntur, quae novas opportunitates successus in quolibet campo creare potest.

Difficultates et molestiae ex ignorantia actionum praeteritarum, tempore et loco quodam commissarum, oriuntur. Dolores eorum praesentes ex cogitationibus et factis quas protulerunt oriuntur, quae in solo conscientiae radices egerunt, in plantam germinantes et fructus ferentes qui ipsas earum cogitationum et actionum proprietates reflectunt.

Tribulationes et tribulationes non veniunt ut hominem frangant aut voluntatem eius debilitent, sed potius ut magnitudinem Dei aestiment et leges eius revereantur, per quas veram felicitatem adipisci possunt. Deus has duras tribulationes non mittit quia imprimis humanae sunt. Omne quod ab humanitate requiritur est ut conscientiam suam e somno incuriae excitet et e tenebris ignorantiae in lucem scientiae emergat.

Plerumque sensus nostri voluptates fugaces nobis promittunt, sed tandem dolorem et cruciatum diuturnum afferunt. Vera autem virtus et felicitas parum promittunt, sed tandem gaudium purum et perennem nobis praebent. Quapropter felicitatem interiorem et perennem veram laetitiam, voluptates sensuum temporarias meras voluptates esse puto.

Cum solem e spatio millionibus milium passuum distantem spectes, illa stella ingens multo minor quam Terra nostra apparet.

Diameter autem Telluris est circiter 7900 milia passuum, cum diameter Solis centum vicibus maior sit quam diameter Telluris. Si planetam nostram Tellurem directe ante Solem ponere posses, quasi punctum minutum comparatus cum Sole appareret.

Fingamus magnissimum campum solarem expandere et dilatare donec ingens massa eius totum caelum caeruleum

absorbeat. Caelum quod videmus est tantum parva pars, immo minutissima particula, spatii quod universum infinitum permeat.

Etiam si sol in infinitum expandere et in spatium extendi pergeret, tamen infinitum amplecti non posset. Cosmica parvitatis et finitudinis illusio mentem limitat et impedit quominus illam cosmicam vastitatem percipiat.

Unde hoc absolutum inane ortum est, et ubi sunt eius limites?

Qui dimensionibus aut mensuris non subiacet, qui nullum limitem aut originem habet, Deus est, qui omnipraesens est et in ultimis spatiorum finibus existit. In stellis longinquis, remotis est. Sicut in te et in me existit, conscie omnis spatii quod occupat, quamvis parvum vel magnum sit, perspicuum est.

Praeteritum plerisque hominibus ignotum est, exceptis paucis electis et illuminatis. Attamen nostra ignorantia praeteritorum etiam nobis prodest. Nam si omnia quae in hac vita et in prioribus egimus sciremus, immensa actionum nostrarum multitudine opprimeremur et penitus perturbaremur. Voluntas nostra fortasse etiam ob stupor paralyzaretur, nos incapaces reddens ad persequenda studia nostra et desperationi obnoxios relinquens. Etiam in hac vita terrestri, oblivio est benedictio Dei, quae cogitationes et sensus nostros impedit ne memoriae praeteritorum, praesertim amaris et dolorosis, consumantur. Feliciter, scintilla divina intra nos constanter lucet spe et desiderio perpetuo vitae iter persequendi. Deo gratias agere debemus pro his duobus beneficiis: facultate obliviscendi praeterita et spe in futurum.

Non debemus concludere fatum impedimenta libero arbitrio imponere. Attamen, omni ope niti debemus ut influentiis negativis, quas plerique fato et destino tribuunt, resistamus, et libertatem eligendi secundum interiores nostras persuasiones exerceamus, dummodo hae persuasiones fide firma nitantur et legibus divinis firmiter innitantur, sine quibus homo veram felicitatem gustare non potest.

Cum actionem aggredimur, non debemus a rebus adversis terreri, sed potius summo gradu optimistici esse, absoluta fide cum nihil impedire posse voluntati exercendae et libertati eligendi.

Homines saepe similes sunt folio in superficie fluminis fluitante, et se extrahere debent ex flumine habituum automaticorum qui eos ad cataractas illusionis et destructionis fert. Plerique indifferentes videntur et se a flumine abripi sinunt.

Si metam nostram attingere non possumus, licet tacite agnoscere obstacula a nobis ipsis effecta fuisse quae nos ab eo perveniendo prohibuerunt. Perseverandum est et conatus nostros duplicare ut ad optatum exitum perveniamus. Nobis quoque persuadere debemus, quantumvis magna et formidabilia obstacula et difficultates sint, nos tamen vim habere ad ea superanda. Etiam si deficiamus, omnibus conatibus nostris non obstantibus, non opus est desperatione aut frustratione, dummodo intellegamus voluntatem humanam validiorem esse fato, quod a nobis ipsis factum est. Ergo, non desistere debemus conari, quantumvis saepe deficiamus, quia semper portae apertae sunt. Solum necesse est pergere niti et conatum iterare

donec successus nobis concessus sit. Deus nobis auxilium praebebit dummodo in Eo confidimus et conatum necessarium adhibeamus. [Qui viam ingreditur, ad metam perveniet, et qui in Deo confidit, non confundetur.]

Cum quis aliquid intense et perseveranter desiderat, illud desiderium numquam conscientiam eius relinquit, quocumque ierit et quaecumque sint eius curae. Per constantem et indefessam actionem, illud desiderium immensam determinationem et energiam possidet. Hic susurrus internus potentior et efficacior est quam supplicatio mechanica, quae tantum labia movet. Hoc modo agunt qui Deum amant. Amorem suum erga Eum sine intermissione susurrant, susurris eorum ex corde per totam cotidianam actionem inauditis manentibus. Hic susurrus ex corde eos non distrahit nec cum aliis officiis pugnat. Crescente desiderio Dei, amor eorum erga Eum profundior et intensior fit, donec praesentiam Eius experiantur et lucem Eius oculis animae conspiciant. Gustant immensam gaudium et sentiunt .pacem supra omnem descriptionem

Deus nobis mittit praecepta quae in vita necessaria sunt, ut ex eis proficiamus et intellectum atque experientiam adipiscamur. Quicumque has praecepta vitat, eas discere .cogetur, quantumvis diu requirat

Omnis experimentum amicus est si ex eo discimus, et tyrannus tyrannus si occasionem perdimus et abutimur cum .murmuratione, indignatione et iudicio malo

Cum sana intellegentia et recta vitae mente .adhaeremus, pulchra fit et a difficultatibus libera

-

casus psychologici

Homo non potest in perpetuum fluctibus gaudii ferri, turbulentis doloris aquis mersus, aut taedii profundis submergi. In hoc mundo dualitateum inter se pugnantium, homo mediocris vicissitudinibus obnoxius est — fluctibus felicitatis assurgens, in abyssum apathiae mergens, et furentibus tristitiae fluctibus huc illuc iactatus — raro alium conscientiae statum experitur.

Permittere circumstantiis ut cogitationes nostrae hoc modo flectantur est voluntatem propriam fato capricioso et semper mutanti tradere. Quod homini opus est ad vitam prosperam et impletam vivendum est aequilibrium mentis, quod solum per cogitationem intentam et potestatem facultatum emotionalium obtineri potest.

Etiam gravissimi dolores tempore sanantur, itaque nihil prodest cotidie in dolore immorari. Perpetuo lugere propter iacturam cari neque illis neque nobis prodest, et nihil mutat. Similiter, colere complexum inferioritatis vel se ipsum punire propter errores vel lapsus praeteritos contra effectum est; vitam tantum miseram reddit et facultates mentis suffocat.

Non debemus in foveam taediosae consuetudinis incidere, quia ea est condicio psychologica longe a

commoditate abest, cum mentem perturbat et facultates latentes in camino apathiae comburit.

Defectus a radicibus eradicandus est, et agri vitae diligentia ac perseverantia arandi et seminibus bonitatis conseri debent, ut messis uber, Deo adiuvante, colligatur. Fac aliquid quod nemo antea fecit — aliquid quod mundum stupefaciat. Demonstra Dei vim creatricem per te operari.

Homines animis tranquillis et nobilibus praediti cogitationes nostras magneticas et sanas reddere adiuvant. Non difficile est discernere utrum quis nutrimentum intellectuale ex ambitu tranquillo an perturbante trahat. Anxietas, angores, et confusio omnes ex consuetudine cum hominibus improbis, sive amicis sive propinquis, oriuntur, quae ad cogitationes anxias et animum perturbatum ducunt.

Corpus energiam et actionem ex cibis physicis haurit, dum cibi magnetici et corpori et menti energiam facilius digeri possunt quam cibi solidi et liquidi, qui facile in energiam vivam converti non possunt.

Cum ignorantiam in sapientiam, infirmitatem et fragilitatem in salutem et vitalitatem transformare poteris, et confidenter audacterque — etiam solus — per vias vitae ambulare, et gaudium internum invenire in conscientia viva et vigilanti, et fide inconcussa in iustitiam Dei et triumpho recti super iniustum et veritatis super illusionem, et cum quotidie conaris cogitationes tuas ad altiora et subtiliora elevare, et cor amantem et gratum et bonas intentiones

erga alios habere, nutrimentum tuum intellectuale magneticum fiet, et ad te attrahes omnia pulchra et utilia — res, homines, et circumstantias — quae necessaria sunt ad iter tuum versus oras securitatis et salutis continuandum. Denique, cum operam dabis ad ea quae tibi necessaria sunt acquirenda et contentus eris iis quae Deus praebet, spiritu ditior et satiatior eris quam ii qui cupiditatibus mundanis .consumuntur et voluptatibus earum fugacibus avidi sunt

Misericordia est pons qui quamque animam cum aliis .animis coniungit. Misericordia est ianua ad omne cor

Cum quis Deum quaerit, qui unicus verus amicus prae omnibus aliis est, fit possibile ut vera amicitia in omnibus humanis necessitudinibus — familiaribus, fraternis, matrimonialibus et spiritualibus — constituatur. Amicitia elementum vitale est in necessitudinibus matrimonialibus, et propinquitas intellectualis et emotionalis, sensus attractionis spiritualis, et verus amor prioritatem habere debent. Qui inter verum amorem et attractionem physicam distinguere .non possunt, iterum atque iterum decipiuntur

Cum matrimonium in altis idealibus et mutua reverentia fundatur, fit felix et prospera coniunctio inter duas animas amantes et cooperantes, quae onera vitae alter alterius allevant et curas vivendi cum mutua empathia et amica .intellegentia dissipant

Nemo me regere aut voluntatem meam eripere potest .nisi cogitationes et actiones aliorum me afficere sinam Si cogitationem tuam ad materiam restringeris, omnia ex prospectu materiali videbis. Sed cum conscientiam tuam

ad statum conscientiae spiritualis elevaveris, fluxum pervasivum lucis Dei ultra omnem materiam fluentem .videbis, et omnia ex prospectu spirituali videbis

Domine, intellego me infinitam occasionem habere ad facultates meas explorandas et potentiam meam spiritualem inveniendam. Hodie cogitationes meas optimismo implebo et me ab rebus iniucundis separabo. Exercebo ea quae corpus, mentem et spiritum meum modo aequilibrato et harmonico .nutrient

.Materialia vincula altioribus aspirationibus substituam .Et intellegam spiritum fidelem semper mecum esse

Saltatio vitae et mortis semper adest, sed me ipsum in perpetuum liberabo servando identitatem meam spiritualem. Et cum tempestates tribulationum et tribulationum experiar, in navi mea spirituali trans mare vitae ad litora tuta et divina .navigabo

Cum laboro et creo, meminerim Deum per me operari; eum esse Dominum universi, et me cum Eo coniungere .possum per profundam Eius contemplationem

Deus mi carissime, intellego cogitationes meas mihi aut adversitatem aut ad victoriam allaturas esse, prout quae sententia in vita mea potentissima sit, et conabor meminisse te manum tuam adiutricem porrigere et viam ad victoriam .meam parare

Cum calamitates et adversitates me accidant, vires meas convocabo et propositum meum ad eas superandas firmabo. In agendo cum omnibus sincerus et honestus ero, et cogitationes amoris et bonorum votorum disseminabo. .Tum Deus me potentia et sapientia sua adiuvabit

Morbi spirituales et eorum curatio

Magister Paramhansa Yogananda

Conare imaginari gregem figurarum humanarum quae :sint disproportionatae et discordantes

Unus capite parvo ciceris magnitudine et corpore magno !cameli magnitudine

Alius manum potentem similem Samsoni aut Herculi et !corpus simile corpori nani habet

Tertius autem caput elephanti ingentis et corpus muris !macri habet

Nonne illa scena tibi miranda et stupenda, aut tristis et paenitens esset, si subito turbam illarum creaturarum ?compositione mira et discordante videres

Nunc finge alium gregem hominum qui forma et specie normales sunt, sed mente inaequales et psychologice .deformati

Sicut vestes vulnera, ulcera, aliasque deformitates corporis occultant, ita etiam corpus validum et sanum et facies pulchra et radians multas graves aegritudines mentis .et vitia natalia occultant

Si magnam turbam hominum vulgarium, qui et elegantia specie et bona valetudine praestant, convenires, et si eorum corpora mentis visione tua spirituali penetrare posses, admiratio mirabilis esset, et fortasse magna tristitia te .perfunderet ob ea quae invenires

:Corpora eorum mentalia sic observare potes

Mens capite, sensus et affectus trunco, voluntas autem manibus pedibusque repraesentatur, quae omnia abnormalia, aegrota et deformata sunt.

Invenies quosdam caput parvum, sapientia imperfecta praeditum, corpore flaccido, ambitionibus egoisticis et cupiditatibus tumido, impositum.

Invenies etiam quosdam corpus habere sensu et vitalitate carens, quamquam bracchium valde evolutum et functionale habeant.

Alii magnum et creativum cerebrum fortasse possident, sed eorum empathia et facultas emotionalis impeditae et atrophiatae sunt. Et est alia categoria hominum qui constitutionem corporis et mentis normalem habent, sed quorum voluntas et temperantia vel debiles vel paralyticae sunt.

Et index observationum pergit, et utinam diu vivas!

Innumerabiles distortiones psychologicae in corporibus mentalibus, quae quibusdam aspectibus subevolutae, aliis autem nimis evolutae sunt, revera praesentes sunt – quamquam occultae – in hominibus. Eis dolorem psychologicum afferunt et impediunt quominus talenta et facultates suas, ut demonstrari debent, ostendant.

Hic quibusdam morbis psychologicis occurrere fortasse iuvare potest ad causas subiacentes omnium problematum humanorum cognoscendas, ut saltem omnibus qui eis laborant, etiam subconscie, notae fiant, ut naturam illorum vitiorum, symptomata eorum, et tacitam eorum penetrationem in psychen intellegere possint, quo repentem eorum destructionem pacis et felicitatis repellere possint.

melancholia spiritualis

Hic morbus late diffusus est inter eos qui intellectualiter et physice inertes sunt, praetextu rebus spiritualibus profunde immersorum. Hi affecti, sub specie serviendi Deo, maiora et minora officia vitae materialis negligunt, ita se Satanae aperientes, qui eis grave damnum inferre potest.

Pessimismo et defectu aestimationis cuiuslibet rei utilis vel pulchrae circa se laborant. Hic morbus contagiosus est, et omnes qui aspirationes spirituales habent, ab eo cavere et se liberare debent, vitalitatem suam constanter servando et immunitatem firmam per cogitationem positivam, .prospectum optimisticum, et laborem sanum et fructuosum

indigestio spiritualis

Hoc fit ex fortuita (ingurgitatione), id est, rapida ingestione magnarum quantitatum medicamentorum psychotropicorum praeparatorum, sub nominibus fulgentibus relatorum, et in forma falsorum librorum spiritualium et lectionum a "medicis spiritualibus" in arte charlataniae et .magiae peritis praesentatorum

Hic morbus non solum famem spiritualem veritatem cognoscendi extinguit, sed etiam facultatem discernendi .inter bonum et malum, utile et noxium destruit

Qui perpetuo ideas theologicas devorat et omnibus quae in manus eius incidunt vescitur, non solum nimium edet, sed etiam notiones venenatas una cum utilibus consumet, sibi indigestionem intellectualem et sic mortem spiritualem .lentae afferens

Studium immodicum et continuum variarum notionum spiritualium et philosophicarum, sine discretione aut conatu eas digerendi et examinandi per experientiam personalem ad earum validitatem confirmandam, tandem dubitationem, apathiam, et diffidentiam in omnibus principiis et legibus .spiritualibus generat

Passio et obsessio

Qui hoc morbo affecti sunt, vitam frustratam et inanem vivunt, quia nimium pecuniae et temporis habent, et quia .propositum et recta vitae intellegentia carent

Hi homines cupiditatibus suis ducuntur; quidquid in mentem venit et eis placet, faciunt. Vitas suas fabulis vilibus et trivialibus, pelliculis sensationalibus, et oblectamentis superficialibus et inutilibus implent. Non intellegunt se hoc

periculoso morbo affici donec gravem ictum aut perturbationem nervorum patiantur—id est, postquam damnum factum est.

frigus mentis

Huic condicioni aliud nomen est: desperatio. Homo numquam scit quando advenerit et symptomata eius molesta, ut desperationem, intolerantiam, anxietatem et impatientiam, passurus sit. Peius adhuc, saepe diuturna est, et victimae eius saepe facile recidunt, etiamsi credant se celeriter convaluisse.

Catarrhus psychologicus

Hic morbus ex diuturnis curis mundanis oritur. Qui eo laborant, plerumque neglegunt arma voluntatis suae uti, atque ita passive et submissa voluntati constanti se submittunt, potius quam eos fortiter oppugnare et in infantia eliminare.

nexus psychologicus abnormalis

Victimae huius morbi in sua felicitatis studio unilateraliter fiunt. Credentes felicitatem in divitiarum accumulatione, fama adipiscenda, vel salute vel potentia possidenda consistere, omnia – valetudinem, bonam famam, tranquillitatem animi, honorem, dignitatem – in ara ardentis ambitionis suae sacrificant. Nimis sero intellegunt solam vitam aequilibratam, quae leges naturae et praecepta Dei observet, atque actionem cum tranquillitate concordet, veram felicitatem afferre et propositum vitae nobilis implere posse.

Qui perturbationibus nexus insalubribus laborant, cogitationibus effrenatae cupiditatis consumuntur, quae ad distortam et perversam vitae visionem ducunt. Exempli gratia, negotiator magnum successum consecutus est et fortunam accumulavit, sed antequam divitiis suis frui posset, propter curas et metum immensos nervorum perturbatione affectus est, et animo fracto mortuus est.

Alii omnia licita esse credunt ad finem consequendum. Ob hanc confusionem, verum propositum amittunt nec minimam quidem satisfactionem consequi possunt, etiamsi ea quae desideraverunt possideant, quia natura humana vasta et multiplex est et aequilibratum progressum in omnibus gradibus requirit.

Caeca adhaesio spiritualis

Hic aberrans fanaticismus erga certas opiniones ex adhaesione ad certas opiniones et notiones sine eas interrogatione vel examinatione oritur, ita in iis qui hoc morbo affecti sunt iram et hostilitatem erga quamlibet sanam ideam spiritualem vel cogitationem apertam et liberatam creat. Haec isolatio ad rebellionem contra leges Dei ducit, quae manifestantur in efficacia intellectuali, bono rerum, salute mentis et corporis, et amore ac reverentia erga homines omnis generis.

Principia spiritualia instillando

Quia morbi corporis sunt tangibiles, dolentes, et iniucundi, nos impellunt ut active eis resistamus, nos adducens ut eos superare conemur per varias methodos therapeuticas, ab exercitatione et sana nutritione ad varia medicamenta et medicamenta. Attamen morbi psychologici, quamvis sint causa principalis omnis doloris et timoris humani, non satis urgente praeveniuntur aut curantur, et permittuntur ut vastationem et destructionem in vitas nostras inferant.

Educatores, magistri educationis physicae, concionatores, reformatores, medici, et legislatores progressum promovere poterunt cum primum, a se ipsis incipientes, didicerint, deinde alios docerint vias rectas colendi naturam humanam modo aequilibrato et harmonico, secundum leges vitae et principia vitae salubris. Haec est

educatio vere efficax et cultura humana comprehensiva .quam homines ubique terrarum indigent

Institutiones educationis fundamenta spiritualia in scholis publicis docere impossibile aestimant propter confusionem inter haec principia et varias doctrinas religiosas quae videtur. Attamen, si hae institutiones in principiis universalibus pacis, amoris, servitii, fidei, mentis apertae, et acceptationis aliorum — quae sunt constantes spirituales firmiter stabilitae — intenderent et methodos practicas ad haec principia in fertili solo mentium et animarum puerorum instillanda excogitarent, solutio rationabilis et acceptabilis huic difficultati suppositae et fictae inveniri posset. Grave error est hanc rem ignorare .propter difficultates apparentes cum ea coniunctas

Plerique ex universitatibus egrediuntur capitibus tam gravibus et tumentibus ob libros contentos, ut vix semitas vitae ingredi possint, nam voluntas et temperantia eorum neglegentia et desuetudine fere paralyzatae sunt. Itaque eos vides temere agere et deteriores fieri, in abyssum inaequalium matrimoniorum praecipites ruere, sexualitate sua abuti, pecuniam sequi, et in cursu honorum deficere, quia non didicerunt recte acutum cultrum intellectus sui academici acuti tractare. Propterea se vulnerant et sibi ipsis .nocent

Mirum est, multi iuvenes gaudere videntur actionibus quae tandem eis damnum et dolorem afferunt. Quidam ad furta aliaque delicta, etiam ad scelera, sine ullo freno aut deterrendo confugiunt. Qui propagationem vitiorum in societate prohibere nequiunt, mores aliquorum erraticos incitant. Omnis homo conscientiae et verae fidei bonum exemplum aliis esse debet in integritate, honestate, dignitate et sui reverentia. Scholae, collegia, universitates et institutiones sociales non sufficientes methodos scientificas praebent ad scelera minuenda per causas eorum profundas .tractandas, quae imprimis in mente reperiuntur

Scholae speciales etiam constitui debent ad artem vitae beatae et prosperae docendam, ad potentiam propriam excolendam et ad facultates proprias amplificandas.

Tales scholae erunt similes hortis et parcis ubi iuvenes mentes crescunt et florent. Educatores diligenter eligendi sunt et curandi ut parentum et communitatis cooperatio habeantur. Hae scholae adiuvabunt ut homines efficacius forment. Meminerimus oportet nutrimentum spirituale hominis in primis gradibus valetudinem eius et facultatem crescendi postea determinare.

Methodi exercitationis mentis et corporis in scholis hodiernis adhibitae sine dubio utiles sunt, sed fundamento spirituali carent. Sine progressu ingenii virtuosi, incrementum imperfectum erit.

Scientiae progressionis corporis, mentis, et spiritus iuvenibus docendae sunt, quorum mentes adhuc tenerae et flexibiles sunt, quorumque vires nondum certis modis directae sunt.

Post plenam institutionem, discipuli harum scholarum examina continua reflexiva subire debent, et testimonia adipiscenda erunt bona valetudo, bona fama, efficacia, divitiae materiales et spirituales, felicitas, successus, et fiducia sui.

Eventus examinis finalis in fine huius itineris terreni determinabuntur secundum summam omnium rerum intellectualium et spiritualium progressuum necnon diplomatum per sub-examinationes per totam vitam adeptorum.

Qui in hac ultima, maxima probatione excellunt, sacrum testimonium sui ipsius sufficientiae et conscientiam liberam, puram, laetamque accipient.

Et benedictiones in pagina animae in perpetuum inscriptae

Hoc praemium rarum a tineis non violabitur

Et manus furum non ad id pervenient

Aut tempus delebit id
.Passportui munere fungetur
Pro sodalitate honoraria in Grege Iustorum

Ubi beatitudo iacet?

Deus, in sua misericordia absoluta, nobis gaudium suum et inspirationem largitur.

Et nobis vitam veram praebet

Vera sapientia

Et vera felicitas

Vera intellegentia per omnes varias vitae nostrae experientias venit.

Sed gloria Dei revelatur tantum in pace spirituali quam anima experitur et in mentis studioso conatu ad harmoniam cum Eo. Ibi, coram veritate stamus. Foris, illusiones incredibiliter potentes sunt, et perpauci effugere possunt influxum ambitus externi. Mundus pergit cum suis infinitis complexitatibus et innumeris probationibus. Vox Dei latet post species vitae, nos perpetuo vocat et nobis loquitur ex floribus, scripturis, conscientiis nostris, et per omnia pulchra quae vitam dignam faciunt.

Quo magis rebus externis intenti sumus, eo minus gloriam interiorem experiri possumus; et quo magis ad intros convertimus, eo pauciores difficultates externas obviam imus. Aequatio constans est. Sed plerique homines hanc veritatem non intellegunt propter vim sodalitatum mundanarum, societatis in qua vivunt, et consuetudinum insalubrium. Societas hominem rebus superficialibus immersum et occupatum tenet, eum prohibens quominus veritates altiores contemplemur.

Etiam loca spiritualia a quibusdam frequentantur sine vero desiderio fruendi ex eorum atmosphaera

benedicta, itaque nihil memorabile ex illis visitationibus consequuntur.

Quicumque Deum videre cupit, eum ubique inveniet. Mores humani sunt destructivi, rapaces et avidi; destruunt, corrumpunt et exstingunt. Tempus est ut humanitas discat quomodo beata et contenta sit iis quae habet. Nihil plus desiderare debemus quam quod nobis venit. Deus est liberalis; scit quid nobis opus sit et tempore suo praebet. Hoc non significat nos Deo sine ullo labore confidere debere. Minime. Significat nos nostram partem pro viribus nostris agere debere et reliqua Deo relinquere, qui numquam nos privabit iis quae nobis opus sunt et meremur.

Optima via ad aeternam beatitudinem est Dei praesentiam sentire. Summum nostrum desiderium debet esse Deum cognoscere et cum Eo esse statuere. Deus primum ac potissimum in cogitationibus et sensibus nostris esse debet, et Eum columnam firmissimam et firmissimam in vita nostra considerare debemus.

(Itaque funem Dei firmiter tene, refugium in Eo quaerens)

Nam ipse est columna si omnes aliae columnae te deficiant.

Intellexi unicum vitae finem esse Deum cognoscere. Sunt qui fortasse non persuasi sint Deum invenire esse ultimum vitae finem. Sed nemo negare potest finem vitae esse felicitatem invenire. Et ego plena fiducia et certitudine dico Deum esse summam felicitatem. Ille est summa beatitudo. Ille est amor absolutus et universalis. Ille est gaudium aeternum quod numquam animas eorum qui cum Eo concordes sunt deserit. Cur igitur non contendimus ad illam perfectam felicitatem consequendam? Nemo alius

eam nobis dare potest. Eam intra nos ipsos constanter colere et nutrire debemus. Vires naturae indefesse student hominibus voluptates mundanas concedere, sed tales voluptates fugaces tandem ad paenitentiam, amaritudinem et paenitentiam ducunt. Etiam fortunatissimus, qui omnia habere videtur, fortasse non erit vere beatus. Non diu rebus terrenis contentus erit, quia hae res veram sitim non extinguunt nec famem spiritualem satiant.

Possessiones materiales tantum falsam pacis sensum et fugacem satisfactionis offerunt. Mundus totus in confusione et chao haeret, a cupiditatibus egoisticis et avaris bellum parientibus incitatus. Nihil aliud bellum creat.

Verus heros in proelio vitae est qui se ipsum vincit et cupiditates suas superat. Pecunia, fama, libido, et omnia quae huic principio adversantur, paci et felicitati nostrae nocent. Si homines semper secundum vera vitae virtutes cogitare discerent, felicitatem quam quaerunt inventuri essent, sed a proposito suo aberrant et a flumine cupiditatum terrenarum rapiuntur. Comperi nullam temptationem me a via quam mihi elegi et secutus sum avertere posse.

Millia delectare possem potentia a Deo mihi data, sed ea via mihi detrimentosa esset. Quomodocumque, millia delectare et mentes eorum captare nolo, tantum discipulos sinceros in Deo constantes videre desidero. Qui Deum amant, has notiones gustabunt, et qui zelus perseverat, benedictiones et praesentiam Dei per has doctrinas sentient.

Deum homini fallere impossibile est, nam Ille semper praesens est, sciens quid in mente eorum sit et quid desiderent. Cum mundum abnegant et harmoniam spiritualem desiderent, Deus ad eos

veniet. Cum illud desiderium in corde eius qui id quaerit radices agat, Deus ad illud cor venit et bonitate et benedictione implet. Sola res digna vita est cum Deo concordia esse et eius favorem adipisci. Illa harmonia debet esse foedus aeternum et pactum inviolabile (eis qui foedus Dei servant nec illud violant).

Omnes plus divitiarum quam alii desiderant. Etiam cum eas acquirunt, insatisfacti manent, invenientes aliquem alium ditiorem esse. Homines in limo miseriae sibi illatae vivunt, cupiditatibus suis incitati. Contenti esse debemus iis quae habemus. Possessiones materiales felicitatem non afferunt; potius, saepe anxietates, curas et metum amplificant.

Via ad Deum simplicissima et facillima est, tamen pauci eam pergunt, quamvis multae sint caerimoniae et formae religiosae. Melius est corda nostra ad Deum convertere et ab eo rogare quod optimum et diuturnum nobis est. Re vera, Deus nos exspectat quia nos a malo et periculo arcere vult. Secum nos in cordibus et mentibus nostris vult, quia vilia bona huius mundi desiderium humanum explere aut vacuum spirituale, quod intus sentimus, implere non possunt. Deus semper nobiscum loquitur, sed pauci vocem eius audiunt. Illa vox quieta saepe clamore cogitationum strepentiarum et cupiditatum manifestarum obruitur. Sed cum cogitationes subsidunt et desideria tranquilla sunt, vocem Dei clare audimus, quamvis silens et debilis sit. Vere, Deus omnia facit ad humanitatem adiuvandam, portas aperiens et semitas illuminans ut videamus quo ingredi debeamus, ne offendamus aut labamur. Sed plerique homines hanc veritatem non intellegunt.

Nolo homines existimare se scientiam adipisci posse simpliciter aliorum audiendo aut libros legendo.

Quae legunt et audiunt, applicare debent. Ad loca sacra adire melius est quam domi manere et sermones inanes audire. Sed etiam in locis sacris, praesentiam Dei in corde sentire oportet et scire quomodo eam experiri. Eruptiones affectuum et analyses rationales nobis scientiam quam animae nostrae adipisci desiderant dare non possunt.

Cum nos Deo dedimus et cupiditatibus egoisticis valedicimus, et cum certi sumus Deum semper nobiscum esse, in animis nostris habitantem nosque bonis nobilibusque cogitationibus ac sensibus inspirantem, beatitudinem libertatemque habebimus, et ortum sapientiae in horizonte animae videbimus.

Finge! Post decennia, ipsa nostra existentia somnium erit, et omnia quae nunc agimus pars illius somnii fient. Etiam maximae personae humanitatis merae figmenta conscientiae humanae fient. Sed hae magnae personae finem ultimum attigerunt quia summum gradum attigerunt et spiritu vivi manent, plene conscii et conscii omnium quae geruntur, nam in divina conscientia uniti sunt. Quicumque cum eis per cogitationes et doctrinas eorum concorditer convenire conatur, necessario eorum praesentiam sentiet, eorum benedictiones accipiet, et intimo corde sciet se vere in communione cum illis esse.

Vita est somnium magnum. Attamen, cum corpus tuum nunc inspicis et vita vibrans vides, de realitate huius somnii plene persuasus es. Putas te hoc illudve acquirere debere ut beatus sis. Sed quantumvis multa desideria impleas, per ea felicitatem non invenies. Quo plura quis acquirit, eo plura desiderat. Desideria filtranda sunt, et vita simplificanda si quis in solatio, tranquillitate, et contentamento interiore vivere vult.

Scripturae dicunt hominem, cuius desideria semper introrsum (versus animam) fluunt, esse

hominem magnae pacis interioris. In hoc, similes sunt mari, quod numquam mutatur aut minuitur, sed aqua quae in illud sine intermissione fluit plenum manet. Sed qui foramina desiderii in receptaculo pacis suae creat et aquas vitales emanare et dissipari permittit, nihil de pace spirituali et felicitate interiori scit.

Eorum qui Deum cognoscunt, qui cum Eo communicare et praesentiam Eius conscie sentire possunt, duce nobis opus est. Prophetae nos rogaverunt ut Deum in pace interiore, in solitudine animae ubi spiritus fidelis et summum gaudium spirituale resident, quaeramus. Magistri illuminati Indiae etiam has notiones probant et momentum meditationis profundae ad Divinum Ipsum in profundo animae percipiendum extollunt.

Omnia quae exstant sunt vibratio undae similis, a mente Dei directa. Haec vibratio intelligens est Spiritus Sanctus, sive Spiritus fidelis, cum quo quis per orationem et meditationem communicare potest.

In quiete animae tuae et luco mentis intentae, amor cum Absoluto et Infinito infinitus est. Sed difficile est Deum invenire si primum pecuniam sequimur. Deum partem integralem vitae nostrae facere debemus, et tum omnia quae in hac vita necessaria sunt habebimus. Quicumque Deum locum permanentem in corde suo facit, Deus ei abundantem partem benedictionum terrae et caeli dabit, et ante eos vasti horizontes aperiet ubi soles sapientiae lucent, vias eorum illuminantes et tenebras circa eos dissipantes. Deus est amator aeternus, et nulla felicitas est hominibus nisi cum Deum amant sicut amant — saltem — carissimos suos, nam sine Deo essentiam amoris non cognosceremus, nec dulcedinem eius gustaremus.

Discere debemus voluntatem nostram uti et mentes nostras ad Deum toto corde quaerendum intendere. Actiones humanae a cupiditatibus dictantur, et hae consuetudines nos perpetuo impellunt ad faciendum quod nolumus facere. Vere homo sibi ipsi inimicus est, id nesciens. Nesciit quiescere, nec tempus Deo dedicare, tamen felicitatem et ingressum in Paradisum certum sine mora desiderat. Sacra experientia non potest adipisci solum per lectiones librorum, conciones audiendas, aut bona opera facienda. Haec omnia sine dubio prosunt, sed non sufficiunt. Deum attingere requirit diligentem attentionem et profundam contemplationem.

Primum Dei favorem quaerere debemus. Omnibus placere non possumus, nam id impossibile est. Neminem offendere conor. Quod possum facio, et id solum possum facere. Unicum meum propositum est Deo placere. Manibus meis humiliter coram Eo precor, pedibus meis Eum ubique quaero, mente mea de Eo cogito et mirabilia Eius contemplor. Deus primum locum in cordibus nostris tenere debet ut Eum ut pacem, amorem, intelligentiam, benignitatem, compassionem et sapientiam experiri possimus. Hoc, et nihil aliud, est quod testimonium perhibere et vobiscum loqui veni.

Praeter meditationem, bonam societatem frequentare oportet. Non homines sequi debemus, sed Deum. Si in his cogitationibus utilitatem inveneris, ea pro benedictione Dei habeto, nam omnis laus Illi est. Communica ea cum aliis ut in eis inveniant quod tu inveneris. (Et quod ad favorem Domini tui attinet, de ea loquere.) Et ne obliviscaris alicui quotidie pro viribus tuis auxilium ferre. Dum

pecuniam in marsupio habeo, dare non desinam, quia fons meus inexhaustus et semper fluens est Deus.

Denique, Deum cognoscere debemus sicut magni cognoscerunt. Hoc per contemplationem et laborem personalem fieri potest.

Olim, extra eremitorium ambulabam, de magno meo magistro, Sri Yuktiswar, cogitans, qui paucis annis antea mortuus erat. Immensum eius desiderium sentiebam et dolebam quod mecum non erat ut pulchritudinem et atmosphaeram eremitorii fruerer. Subito, e caelo mihi apparuit et dixit, "Putasne te solum hoc loco pulchro frui? Ego quoque eo fruor sicut tu!"

Qui unionem cum Deo desiderat, per cotidianam meditationis exercitationem et Eum amandi contendere debet, et hunc amorem ad omnes extendere. Haec sola via est ad conflictum avertendum. Cooperatio spiritualis necessaria est. Sine vera spiritualitate, nulla felicitas individualis vel universalis est. Sacra harmonia sola solutio est omnium problematum physicorum, pecuniariorum, matrimonialium, moralium et spiritualium.

Felicitas ex sensu propinquitatis Dei oritur. Humanitas se post cancellos ignorantiae inclusa est, et tempus est ut ex hoc carcere ignominioso liberetur. Mens semper ad Deum converti debet, quibuscumque circumstantiis, et tum magnam pacem et gaudium experieris.

Qui Deum desiderant et ei se dedicant, se invicem hortantur et illuminant, Deumque semper meminerunt, illi sunt beati in hoc mundo et victores beatitudinis post mortem.

Pax tibi sit.

Aulaeum surget et discedit

Unusquisque nostrum ad imaginem Dei creatus est. Ex Spiritu eius divino emanavimus, cuius essentia intra nos habitat in omni puritate, gloria, et beatitudine superante. Haec sacra hereditas est arx inexpugnabilis. Ut quis se peccatorem damnat, in viis peccati vagans, unum est ex maximis peccatis. Nam sic faciendo, se ad impotentiam, desperationem, et incapacitatem ascendere damnat. Verum est hominem actus contra leges naturales et divinas committere posse, sed statim cursum mutare et ad rectam viam se convertere debet. In pura natura sua, homo est templum sacrum, et Spiritus divinus intra eum habitat. Semper meminisse debemus Deum nos pure et sine conditione amare. Sed cum nobis absolutam optionem dederit ut ad se accedamus an ab eo avertamur, exspectat nos desiderium amoris sui exprimentes antequam ad nos veniat.

Olim vocem eius in meditatione susurrantem audivi: "Dicis me non esse tecum, sed non introspicisti. Numquam te relinquo uno momento. Templum animae intra et me videbis. Nam semper hic sum, ut te recipiam et salutatione divini amoris salutem".

Profunda sinceritas in via spirituali necessaria est; in puritate et veritate, animae aurora erumpit.

Sapientia humana nostra nihil est Deo comparata. Sola via qua propius ad eum accedere possumus est ei eundem amorem purum praebendo quem nobis largitur.

Omnes tandem salutem invenient, sed qui in via titubant in abyssum apathiae cadunt. Indifferentia nos impedit quominus intellegamus quanti momenti sit Deum invenire nunc, hoc ipso momento. Magnus noster planeta Telluris, in spatio volitans, et nostra identitas humana, non

nobis data est ut aliquot annos hic degamus et deinde in nihilum evanescamus. Potius, destinati sumus ut profunde cogitemus et mysterium existentiae intelligamus. Vivere sine intellectu propositi vitae stultum, ineptum et temporis perditum est. Mysteria vitae nos undique circumdant, et Deus nos intelligentia donavit ut eorum solutiones .inveniamus

Inquisitione amoris perennis, intellexi Deum me omni modo imaginabili amare. Amavit me ut matrem, patrem, et .amicum

,Amicum aeternum illum prae omnibus amicis quaesivi Et de illo magno amante, quem nunc in omni vultu benigno et amanti fulgere video. Ille amicus divinus me .numquam fefellit, neque umquam deiecit

Deus est post omnia quae exstant. Parentes nostros benigne honorare et tractare debemus, sed Deum toto corde et animo amare debemus. Momentum vitalis nexus cum Eo .agnoscere debemus, sine ullo amplius tempore perdendo

Cum dormimus, nescimus utrum expergiscemur necne. Hunc mundum singuli relinquimus. Sed haec cogitatio anxietatem non afferre debet. Cum morimur, ad renascendum in terra vocamur, novam vitam incipientes .unde in hac desivimus

Vitam video ut formationem et dissolutionem undarum in superficie oceani. Unda humana a superficie oceani divini orta ascendit, et moriendo in corde Dei quiescit. Hanc veritatem comprehendi et scio me numquam vere mori, quamvis corpore mortuo. Sive enim in oceano spiritus divini quiesco, sive in corpore physico vigilo, unum sum cum oceano cosmico. Illa summa felicitas in mundo inveniri non potest. Simul, non opus est nobis in silvam fugere ad propositum quaerendum. Deum invenire possumus in hac .silva vitae quotidianae — in profundo speluncae silentii

Homines fortasse multa errant, sed ad imaginem spiritus divini formantur. Deus hunc mundum illusorium

voluptatum terrenarum uno tantum consilio creavit: ut humanitas intellegat id esse tantum drama cosmicum, illusiones relinquat, et Deum solum amet. Haec est veritas, et aliter esse non potest. Cur Deus nos creavit ut familiares nostros amemus, tantum ut eos singillatim a nobis discedentes videamus? Haec eventa fiunt ut intellegamus .Deum esse qui vere nos amaret, ultra omnes quos amamus

Vita est series imaginum moventium, sed haec veritas difficilis est comprehendere, quia illusiones reales videntur et realitates illusionibus. Mundus e conscientia nostra evanescit singulis noctibus dum dormimus, fortasse ut .intellegamus universum physicum non esse reale

Haec somni lectio non venit ut nos terreat, sed ut veritatem Dei desideremus. Nihil animam satiare potest nisi Deus et amor Eius. Spiritus Dei est veritas incomparabilis. Nihil est tale quod irreale est, et quod reale est non potest .esse irreale. Sapientes hanc veritatem radiantem intellegunt

Multi anni vitae nostrae praeterierunt, et tantum anni, hebdomades, dies et horae supersunt. Cur tempus in rebus inutilibus terere? Cum Deo die ac nocte coniungi desiderare debemus, et in hoc desiderio omnino sinceri esse antequam tempus vitae assignatum exhauriatur et hanc terram sine .ullo memorabili effectu relinquamus

Eo ipso momento, magnam Dei lucem totam creationem !involventem vidi. Quanta gaudium! Quam mirabilis lux

Deus meus, tibi gratias ago et te inclino pro his .abundantibus beneficiis praesentiae tuae sentiendae

Benedictiones omnibus eodem modo, ut intellegamus te esse ultimam veritatem in universo et te esse finem nostrum .ultimum, ultra quem nullus alius finis est

Eum amare et cum Eo loqui debemus omni vitae nostrae momento — et in opere et in quiete, et in motu et in quiete — cum profunda supplicatione et ardenti desiderio. Tum videbimus velum illusionis surgere et dissipari. Deus nobiscum est in omni vitae nostrae momento. Qui Eum

contemplantur et cum Eo consentiunt, Eum vident in pulchritudine florum, nobilitate animarum benignarum, sublimis et nobilibus affectibus, et pulchris somniis. Tandem, post densa vela emerget ut omni sincero quaerenti dicat:

"Diu separati sumus, quia volui ut mihi amorem tuum sponte dares. Te ad imaginem meam creavi, et exspectavi donec libertate tua usus esses et mihi amorem tuum sponte tua dederis."

Deum rogare debemus ut nobis aeternum et perennem donum divini amoris sui concedat. Sed quis hunc Deum amantem sine labore invenire potest? Si viginti quinque centesimas conatus impendas, reliquum Deo et duci tuo spirituali pendet. Nihil mihi peto, nam omnis laus Deo, fonti omnis bonitatis et gratiae, pertinet. Gratia eius te comitetur, conscientia eius tecum sit, et abundantiam praesentiae eius intra te et circum te percipias.

Deus nobis non statim respondet, quia dubitamus demonstrare quantum eum desideremus. Non debemus timere ad eum accedere, sed potius eum nostrum, dilectum nostrum considerare, et eum sine intermissione cogitationibus, actionibus, cordibus et mentibus quaerere, et in eo maximum refugium securitatis et pacis in hac vita inveniemus.

Domine, hunc fasciculum animarum bonarum tibi offero, ut templum praesentiae tuae ornent. Comitare has animas, quae familia tua et dilectissimae tuae sunt. Nomen tuum benedictum canimus. Tenebras ignorantiae lumine tuo sancto dispelle. Caliginem e mentibus nostris expelle lumine radioso et infinito essentiae tuae. Tui sumus, quaecumque in rebus nostris simus. Te nobis revela, Domine Maiestatis et Munificentiae. Benedic unumquemque nostrum. Accipe susurris cogitationum nostrarum desiderantium et pulsus desiderantes cordium nostrorum. Tibi offerimus omnem amorem, honorem et desiderium, quia tu es dilectus noster et omnia quae in hoc universo possidemus.

Benedic nos gratia tua. Muros desiderii qui nos a te separant, destrue. Esto Rex divinus super omnes aspirationes nostras inthronizatus. Lux gloriae tuae per totum orbem terrarum diffundatur. Omnes benedic nos. Fragrantia praesentiae tuae nos imple. Et semper magis intellegamus te semper nobiscum fuisse, nunc nobiscum .esse, et in aeternum nobiscum futurum esse

Gratias tibi agimus pro gratia et amore quem devotis sectatoribus tuis, qui propinquitatem tuam desiderant et praesentiam tuam avidissime exspectant, contulisti. Speramus ut circulus discipulorum tuorum crescat, ut praesentiam tuam beatam celebremus et propinquitate tua .gaudeamus

Benedic nos ut corda nostra inter nos aperiamus et intentiones nostras purificemus, ut digni simus protectione et cura tua. Te ipsum revela, intus et exterius. Nos omnes uni, et in lumine huius unitatis, unicam tuam existentiam .agnoscamus

Sincere cordium nostrorum unitorum et desiderio animarum nostrarum concordium, nos prosternimus coram Te, auxilium tuum, ducatum, et perpetuam conscientiam .praesentiae Tuae in animis nostris quaerentes

Ardat clare ignis aeternus amoris in cordibus nostris, et sentiamus propinquitatem tuam nobis nunc et in aeternum, !Domine noster, o dilecte noster

Summum desiderium et capsulae mentales

Magna est gloria Dei. Ille est essentia veritatis et in hac vita inveniri potest. In cordibus hominum multae sunt preces et supplicationes: pro pecunia, fama, valetudine — preces omnis generis. Sed precatio quae prima et potissima esse debet in omni corde est pro sensu praesentiae Dei. Dum semitas vitae in silentio et certitudine pergimus, intellegere debemus Deum esse finem ultimum qui nos satiare et

desideria nostra implere potest, quia in Deo latet responsum ad omnem desiderium cordis.

Cum desiderium per te ipsum explere non potes, ad Deum in oratione te convertis. Itaque omnis supplicatio quam proferis desiderium occultum intus revelat. Sed cum Deum inveneris, omnia desideria evanescunt et omnia vota implentur.

Cupiditates mundanae ex falsis opinionibus de proposito vitae oriuntur. Haec terra non est vera nostra domus. Scripturae nobis dicunt nos Deo pertinere, ad imaginem eius creatos esse, et voluntatem eius esse ut ad originem divinam revertamur. Quod genus humanum non intelligit est nisi ad fontem divinum revertatur, se cogi ad innumerabilia desideria implenda. Finge! Verum est homines non posse quin desideria habeant, et nihil mali esse in eis habendis. Attamen pleraque desideria humana impediunt impletionem ultimi desiderii ad Deum revertendi. Ergo, nocent felicitati humanae. Nisi genus humanum Deum desiderat et eum invenit, ardebit desiderio cuiuslibet rei quam sibi felicitatem allaturam putat. Sed statim impletio omnium desideriorum sponte ad eos venit qui Deum inveniunt.

Duae sunt cupiditatum genera: quae nos adiuvant Deum invenire, et quae nos impediunt quominus eum inveniamus. Exempli gratia, si quis te iniuriam fecerit, fortasse ultionis cupiditatem senties. Attamen, si hanc cupiditatem superaveris utens altiore et magis acceptabili vi amoris, ipso instrumento usus eris quod te adiuvabit Deum invenire. Omnia cupiditates nobili modo implendae sunt, nam cum per media mundana implentur, cupiditates multiplicantur, una cum doloribus et doloribus. Si discimus omnia nostra cupiditates Deo offerre, Ille operam dabit ut bona nostra cupiditates impleat et noxia et perniciosa

eradicet. Nulla maior protectio est quam pura conscientia, nullaque melior defensio contra vitae ictus quam habere cupiditates nobiles et sublimes.

Cum perfectam Dei imaginem in nobis habitare intellegimus, omnia desideria nostra implentur. In illa sacra conscientia, quae omnes thesauros et divitias terrenas superat, non commoveberis, etiamsi totus mundus tibi detur. Neque laus superbiam in te instillabit, neque vituperatio tibi nocebit, nam gaudium Dei in te ipso gustabis, et haec erit gravissima consideratio in vita tua.

Primum omnium, Dei gubernationem petere debemus in conatibus nostris ad legitima desideria assequenda, et haec est optima via ad responsa omnium precum nostrarum obtinenda. Sed supplicatio ex oratione removenda est. Vetus modus precandi mutandus est, et ad Deum nos convertimus cum plena fiducia et fide inconcussa, quod nos audit et petitionibus nostris satisfaciet. Deus non vult nos voluntatem nostram relinquere — etiam cum ad eum precamur — quia ea voluntas est donum pretiosissimum quod ex manu eius benigna accepimus, ius sacrum quod nobis ab ipso momento creationis nostrae destinavit.

Naturaliter distinguendum est inter preces et desideria rationabilia et irrationabilia. Memento desiderium esse potentiam; si adhaereas desiderio — sive bono sive malo, sive utili sive noxio — et in eo die ac nocte immorareris, tandem eveniet. Ergo cautus esse debet et vitare desideria noxia, nam implebuntur et secum afferent damnum ingens et miseriam invidiosam.

Tempore procedente, invenies te, quamvis desideria tua impleta sint, cor tuum vacuum manere, et rebellionem internam experieris. Finge systema

tuum digestivum debile esse, tamen cibos frixos desiderare. Scilicet, dolorem senties quotiescumque eos comedes, quamvis voluptate indulgendo experiaris. Itaque senties te errasse. Sapientia dictat discretionem adhibere ad discernendum inter desideria bona et mala, et hoc facto, illa desideria falsa non debent impleri. Homines vim internam discretionis habent et eam semper uti debent, vitam suam secundum dictata conscientiae dirigentes, quae est vox Dei.

Desideria inexpleta in corde haerent. Quid mali est ea ibi fovere? Ecce responsum:

Omnis desiderium ex viribus specificis constat: aut bonis aut malis, aut utroque. Cum quis moritur — misereatur ei Deus — hae vires non moriuntur, quamvis corpus decomponatur et putrescat. Immo animam comitantur quocumque it, in forma capsularum spiritualium concentratarum. Cum homo in nova incarnatione renascitur, hae capsulae vel tabulae psychicae ut inclinationes behaviorales secum fert, cum renascitur, et haec inclinatio perseverat donec desiderium alcoholis superet. Hoc etiam ad alia valet.

Etiam minimi pueri notas ex vitis praeteritis acquisitas exhibent. Quidam pueri iracundiis gravibus laborant. Alii iracundiae malae sunt. Scilicet, Deus eos non sic creavit. Desideria non impleta ex vitis praeteritis has inclinationes psychologicas formaverunt, et propter eas, anima quodammodo insolita apparet, quamvis ad puram Dei imaginem creata sit. Si imago Dei in homine in hac vita distorquetur, sive ira, sive metu, sive libidine, et hae notae nunc non superantur, tum cum illis renascentur (vel cum eis renascentur), onus harum miserabilium inclinationum portantes donec eas in hac vel futuris

incarnationibus superent. Non est fuga ab eis donec superentur.

Ergo, melius est omnia desideria nunc explere aut vincere.

Optima via se ab talibus cupiditatibus semel et pro omnibus liberandi est per experientiam summi gaudii divini. Alioquin haec cupiditates repressae et desideria inexpleta animam vexabunt et cruciabunt.

Homo, per discretionem et sapientiam, intellegere debet Deum solum posse puram et perpetuam felicitatem donare.

Plerumque desideria in inconscio latent. Fortasse putes ea evanuisse, sed non evanuerunt; hoc unum est e mysteriis vitae, quod ipsum magnum mysterium est.

Sed mysterium dissipatur cum vitam analizamus eiusque significationem contemplamur. Si cotidie paulisper tacite sederes et te ipsum examinares, invenires te multa desideria non impleta habere. Haec desideria sunt quasi germina mortifera quae homo secum portat quocumque ierit, et in hac vita et in altera.

Optima via progrediendi est discernere — sapienter eligendo — desideria noxia in hac vita et conatus tuos intendere ad implenda desideria bona. Si impulsum sentis ad mortem voluntariam committendam vel aliquid mali faciendum, impulsum illum nunc expellere debes. Te ipsum persuade, cogitatione et opere, scintillam divinitatis in anima tua habere, et memento te ad imaginem Omnipotentis creatum esse, et ideo potestatem habere naturam corporalem et habitus tuos transcendendi.

Minus adhaere luxuriis et magis a cupiditatibus seiunge, et proelium vitae vinces. Si dolore inextricabili laboras, quantum fieri potest conare te a

conscientia corporis seiungere. Per discretionem, sensus superare potes. Discernimentum sapiens est ignis qui cupiditates noxias et appetitus destructivos comburit, eos in cineres redigens.

Communis est hominibus res veteres, attritas, et superfluas in angulo domus reponere, et domum interdum ordinare et purgare. Similiter, in angulo mentis subconsciae tuae latent multae cupiditates cum damno latente, quae tibi aliquando magnas difficultates afferre possunt nisi eis recte tractes.

Sui ipsius analysis in via spirituali maximi momenti est. Fortasse odiosus, iracundus, aut irascibilis sis. Si ita est, hae proprietates in conscientia tua reconditae ex actionibus tuis praeteritis oriuntur. Ut mentem tuam ab hac supellectili confusa et detrita purges, actionibus positivis et constructivis incipere debes et affectionem erga alios colere. Quo magis homines amas, eo magis te amabunt, et amorem eorum senties. Sed si eos reprehendis, etiam tibi ipsi, illam reprehensionem sentient et tibi amplificatam reddent!

Finge inimicum antiquum mortuum esse, tamen adhuc erga eum indignationem et odium foves. Ob hanc amaritudinem patieris, cuius effectus noxii in corpore et mente tua manifestabuntur. Melius est ei ignoscere propter Deum, nam sic te liberabis a cupiditatibus malis ultionis, quae pacem animi tollunt et tranquillitatem tuam frangunt. Odium super odium accumulare, vel inimicitiae odio respondere, non solum inimicitiam inimici tui erga te auget, sed etiam corpus et affectiones tuas venenat. Ergo ignosce pulchra venia.

Interdum homo omnia relinquere debet ut solus secum sit, ut de vitae proposito cogitet. Plerique

homines in flumine traditionum et modorum errant. Re vera, numquam vere suas vitam, sed potius vitam mundi vixerunt. Quid adepti sunt, et quo pervenerunt?

Quapropter sapiens est hominem interdum se a cotidianis curis et "officiis" removere, ut animi tumultum sedare et essentiam eius intellegere conetur et finem quem assequi vult definire.

Memento maximum testimonium quod accipere potes esse conscientiae tuae: vocem animae tuae, indubitabilem et infallibilem. Quod conscientia tibi dicit, id est quis vere sis, sine ornatu aut dissimulatione.

Cogita de potentia Iesu Christi qui dixit: “Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid facere possint quae nesciunt.”

Et cogita de magno Propheta qui dixit: “Nonne tibi dicam quid gradum alicuius evehat?” Dixerunt: “Ita vero, o Nuntius Dei.” Dixit: “Patiens esto cum eo qui te ignorat, da ei qui te subtrahit, serva vincula cum eo qui tecum vincula rumpit, et ignosce ei qui te iniuste facit.”

Voci conscientiae tuae illuminatae auscultatio lumen in viam tuam et benedictionem in vitam tuam afferet. Cum magnum impulsum in corde sentis ad desiderium implendum, discretione utere et te ipsum interroga: "Estne bonum an malum desiderium quod implere volo?"

Multae res cupiditates humanas incitant. Cum quis novum exemplar currus videt, similem possidere vult. Cum domum novi stili vident, similem possidere volunt. Nova moda popularis fit, et homines illum stilum emere et gerere cupiunt!

Unde veniunt desideria? Horis hoc meditando consumpsi. Potesne omnia desideria tua in categorias

digerere? Omnia perlegere et sola bona retinere mihi contigit. Et cum divinam communionem consecutus sum, omnia bona desideria mea simul impleta esse comperi. Hodie aliquid desideras, et cras anima tua aliud desiderat. Mens tua, quae a Deo Omnipotente emanavit, bonis huius mundi satiari non potest, neque umquam erit, quia, care amice, pretiosissimum et pretiosissimum animae tuae thesaurum amisisti, eum qui solus potestatem habet desiderium tuum satiare et desideria tua implere. Ille thesaurus amissus est Deus.

Verum est esse quaedam bona vel necessaria desideria, et te ad ea implenda laborare debere. Sed dum minora desideria implere conaris, noli oblivisci primum maximum desiderium erga Deum implere. Persuasio minora desideria et officia primum implenda esse illusio et deceptio est. Adhuc memini initio itineris mei spiritualis me cunctorem fuisse nec regulariter meditari, quamquam mihi ipsi dicebam me tempus ad id daturum esse. Totus annus sic praeteriit antequam intellexi me non implevisse quod mihi promiseram. Statim mihi votum feci primum quod mane facturus essem me lavare et deinde de Deo meditari. Munera quotidiana eo tempore multa erant, et non facile erat ea vitare, etiam per breve tempus. Ergo, statui officia mea spiritualia primum exsequi. Et sic magnam lectionem didici: officium meum erga Deum primum est, et tum demum aliis officiis minus gravibus intersum.

Cur Deus portas aeternitatis hominibus aperiret, si humanitas alia officia et curas Deo anteponit? Deus alas spirituales in nobis posuit et exspectat ut in spiritibus regnis volemus. Hae alae sunt desideria nostra spiritualia, cogitationes nostrae sublimes, et sincera cupiditas nostrae ad fontem divinum.

Deum primum quaeramus. Imprudens est officiis terrenis summam tribuere, nam Azrael animam quovis momento evocare potest, et tum omnia officia, obligationes, curae, et obligationes semel et omnino cessabunt et finem habebunt. Cur igitur tam arcte vitae adhaerere?

Homo se securitate et tranquillitate animi frui putat, deinde subito carum aliquem, aut valetudinem aut officium perdit, et securitas et tranquillitas animi pereunt!

Quam magnus erat amor meus erga matrem meam! Putabam eam semper mecum futuram esse, sed subito comperi eam me reliquesse cum adhuc puer essem! Mortem non timere debemus, sed potius ad eam parati esse.

Vita non est quod videtur. Noli in ea fidem ponere, nam est inconstans, fallax, plena frustrationibus spesque fractae. Perfectio hic inveniri non potest. Nolo vobis imaginem vitae irrealem dare. Hic mundus non est paradisus. Est laboratorium divinum ubi Deus animas probat ut videat an cupiditates malas bonitate superent et eum—hoc est, Deum—maximum desiderium suum faciant, ut ad regnum eius redire possint.

Vita scatet omni genere tragoediarum et comoediae, calamitatum et gaudiorum. Vasta est, semper mutans et vibrans textura innumerabilium formarum. Nullae res sunt prorsus similes. Vita cuiusque hominis unica est. Unusquisque habet diversas lineamenta, diversam mentem, diversa desideria. Si eisdem tribulationibus cotidie subiiceremur, defessi et taedio afficeremur. Etiam Paradisus, si semper idem esset, attractionem suam amitteret. Varietatem et diversitatem amamus. Praevalens traditionalis conceptus Paradisi omnino

erronea est. Si vere taediosa esset, sancti et viri Dei precati essent ut in Terram redirent ad se oblectandos! Paradisus continuo renovatur modo iucundissimo, dum Terra saepe continuo renovatur, sed modo taedioso et iniucundo.

Quamquam vita est defatigans et ardua, plerique homines ad eam assuescunt, credentes nullam aliam vivendi rationem esse. Cum hanc vitam cum vita spirituali comparare non possint, magnitudinem doloris et lassitudinis intra plicis huius mundi latentem non intellegunt.

Re vera, vita non est realis, est tantum oblectamentum, nihil amplius. Sicut pelliculae antiquae iterum atque iterum eduntur, ita etiam eadem vetera eventa se variis formis repetunt. Et quamvis vita sine fine continuatur, eadem argumenta in pelliculis praeteritis exhibita unum post alterum repetuntur. Vere, historia se repetit, et homines sunt merae res artificiosae in museis temporis.

Ut vita suas res inopinatas liberet, eas cum gaudio, obiectivitate, et segregatione accipiat, affectibus non moti, quasi pelliculam spectans. Risus ex animo est remedium mirabile omnium malorum humanorum.

Vitam facile et commode aggredi debes. Haec a magistro meo didici. Initio disciplinae meae spiritualis in eremo eius, officia mea vultu tristi perfeci, numquam ridens. Quodam die magister meus hoc animadvertit et dixit: "Si Deus voluerit, omnia bene sunt! Adsine funere? Nescisne Deum invenire significare curas celare et omnes dolores sepelire? Noli vitam tam serio accipere."

Docuit me officium hominis esse mentem suam supra omnes terrenas distractiones et molestias elevare, ut in Deo plenam libertatem inveniat.

Aequilibrium in gaudiis et doloribus, lucro et damno, victoria et adversitate servandum est, ut vitae difficultates cum fortitudine et fiducia in se ipso superentur.

Pacem interiorem, omnibus eventibus obstantibus, conservare optima via est ad cupiditates fallaces superandas. Hoc didici a magnis qui vicissitudinibus temporum non affecti sunt, sed usque ad finem firmi et immutabiles manserunt. Etiam prophetae, cum tormentis afficiebantur, sacram conscientiam non amiserunt, nec ulli permiserunt ut amorem Dei a se furaretur. Ipsa gaudium spirituale est benedicta protectio et maxima omnium arx. Inter tribulationes et tribulationes, memento beneficiorum quae Deus tibi donavit. Anima tua est sacrum Dei templum. Non debes permittere ut tenebrae ignorantiae illum locum purum polluant. Quam mirabile est esse in statu conscientiae spiritualis, honoratum, dignum, tutum et in pace! Nihil time et neminem odisse. Da amorem tuum omnibus. Senti amorem Dei et vide praesentiam eius in omnibus hominibus, et sit desiderium tuum fortissima praesentia eius constans in corde tuo. Haec est via vivendi in pace et tranquillitate in hoc mundo. Sed difficile est hanc sui satisfactionem gustare, dummodo venti feroces desideriorum per oasis cordis flant et arbores eius violenter quatiunt.

Cupiditates ab ambitu hominis formantur. Ex perceptionibus sensuum nascuntur et limitibus harum perceptionum limitantur. Nundinas rurales frequentare desiderium alicuius excitationis implet, sed postquam exhibitionem insigniter visitavimus et omnes varias expositiones vidimus, parvae nundinae suum decorem et attractionem perdit. Ergo, primum gaudium communionis cum Deo experiri debemus ut

illud gaudium cum voluptatibus terrestribus minoribus comparare possimus. Deinde, desideria naturae altioris erunt. Cupiditas infinita est; vix unum desiderium impletur quam aliud eius locum occupat. Sed cum Deum inveneris, omnia tua desideria implentur. "Quaerite primum regnum Dei et iustitiam eius, et haec omnia dabuntur vobis. (Et quae sunt apud Deum meliora et permanentia)" Cur igitur non primum impletionem illius maximi desiderii quaerimus et ex manu Dei liberali optima et durabilia accipiamus?

Cum Deus precem quaerentis ut eum cognoscat exaudiverit, omnia alia desideria eius statim et in perpetuum implebuntur.

Quidam putant se nullas cupiditates habere. Bene!

Animadverti quid saepe accidat cum homines ad forum eunt. Fortasse non habent certam cupiditatem emendi, sed subito aliquid oculos eorum capit et cogitant, "O certe, emere debeo!"

Etiamsi non statim emerint, in cogitationibus eorum die ac nocte haeret, donec tandem emerint, etiamsi pecuniam mutuare necesse sit. Aliquamdiu eo fruuntur, sed paulatim eius illecebra evanescit et gaudium possessionis minuitur, ita aliquid aliud desiderant, et cetera.

Interdum occurrimus alicui qui dicit: "Ah, si modo haberem talem pecuniae summam (aut exemplar currus singularis aut piscinam aut aut)" et simulac illud desiderium impletum est, alia cupiditas oritur alicuius rei novae.

Desideria humana natura sua imperfecta sunt, et ideo plenam felicitatem dominis suis assequi non possunt.

Mundus te abducere conabitur ne memineris unicum vere dignum desiderium esse Deum invenire. Sed hoc tibi quotidie admonere debes. Cum quis statuit fumare desistere, nimium edere, mentiri, aut fallere, in decisione sua constanter se habere debet, non vacillare. Malus ambitus voluntatem exhaurit et debilitat, falsa desideria in homine creans. Optima ab eis aufert et pessima dat. Qui cum furibus vivunt credunt hanc solam vivendi rationem esse. Sed consociatio cum bonis hominibus mentem ad altiora dirigit, ita ut falsa desideria hominem amplius tentare non possint. Omnia in hac vita mutationibus et fluctuationibus obnoxia sunt. Sed pauca momenta profundae contemplationis vel studii et meditationis de puris rebus spiritualibus fons inspirationis erunt, serio quaerentem trans oceanum deceptionis et illusionis ad litora divina portantes, ubi "nulla lassitudo eos in eis tanget, nec inde expellentur".

(Maxima requies laborantibus praeparata est, et qui nullum laborem in veritate quaerenda pepercit, eam consecutus est.)

Vera felicitas in desiderio Dei et perpetua cogitatione de Eo consistit. Cum perseverantia, tempus advenit cum illa cogitatio tam stabilis et inconcussa fit ut nulla affectio corporis, mentis, vel animi conscientiam tuam a Deo avertere possit. Nonne mirabile est cum conscientia Dei vivere, de Eo cogitando et sentiendo Eum omni tempore, et manere in sanctuario praesentiae Eius inexpugnabilis, ubi neque mors neque aliud quidquam pacem tuam interiorem furari potest? (Qui credunt et quorum corda requiem inveniunt in memoria Dei. Vere, in memoria Dei corda requiem inveniunt.)

Cum omnibus cupiditatibus immunis fias, aeterna praesentia frueris.

Vita sane mira est, nam omnia mutationibus obnoxia sunt. Ergo, navem felicitatis in arenis mobilibus huius vitae non ancorare oportet. Tempus nostrum transibit, et quod nunc videmus aliquando evanescet. Mutatio acceptabilis est, dummodo eam tibi nocere non sinas. Et cum tibi nocet, perturbatio interior quam experiris tibi nuntius est ne cupiditatibus possidearis. Cum in divino spiritu securus es, omnibus frueris sine adhaesione aut dependentia. Ergo, Eum cognoscere conari summi momenti est iis qui curant; alioquin vita erit vastans frustratio, spem terribili modo frangens.

Cum anno MCMXXXV in Indiam rediissem, sperabam loca quae puer amabam visitaturum esse, sed ubi advenissem, animadverti omnia mutata esse. Vitae stadium alio modo compositum erat. Maxima autem frustratio et ictus accidit cum domum meam veterem Aykapuri visitavi, ubi ludere et aves observare solebam. Una sola arbor ex omnibus quae memineram remansit. Talis est vita! Res notae et carae ex oculis nostris una post alteram elabuntur. Paratus eram quidvis dare ut domum nostram viderem qualis erat in pueritia mea. Attamen Deus votum meum concessit, nam postea domum in visione vidi, ubi in piscina natavimus, deinde supra ascendi, in lecto me immersi, et manga comedi, sicut multis annis ante feceram.

Cupiditates nunc diligentissime examinandae et perscrutandae sunt, diligenter ordinandae, et solae bonae retinendae, nec illae quidem bonae cupiditates summum Dei desiderium suffocare sinantur.

Illud desiderium vivum et ardens manere debet, neque evanescere aut extingui sinendum est. Homo magna illusione afficitur cum Deum rogat ut terrena desideria impleat, sed non rogat ut se sibi revelet.

Finge puerum qui perpetuo a parentibus postulat ut eius desideria satisfaciant, et aliter neque de eis quaerit neque de eis cogitat. Haec est ingratitudo et negatio benignitatis eorum, et in hoc est doctio iis qui cogitant.

Cum hic liber vitae adhibetur, sola scientia spirituali, quae per terrestre peregrinationem acquisita est, comitabitur. Ergo Deus semper praesens in mente manere debet, eum constanter invocans et numquam obliviscens, si quis vere de futuro spirituali sollicitus est. Cum in communione cum Deo sumus, omnia desideria quodam modo mysterioso impleri inveniemus. Sed Deum primum quaerere debemus: Ille est liberalis et omnia nobis dedit, sed eum tantum inveniemus cum donis eius non contenti erimus, sed ad ipsum datorem convertimur. Eum cognoscemus dummodo sinceri in studio nostro, studiosi in desiderio nostro ad eum accedendi et eius beatam praesentiam experiendi erimus.

Maximum impedimentum quod homo offendit est ipse. Cum conatur quiete sedere et res spirituales contemplari, subito cogitationes mundanae oriuntur, quae eum distrahunt et impediunt quominus metam suam consequantur. Se exercere debent ut cogitationes et corpora sua moderentur, et sic faciendo, paradisum portabilem intra animam suam portabunt: sive in vita sive in morte, sive in caelo sive in inferno, illa summa felicitas eos comitabitur.

Deum profunde precari debemus, magnum desiderium nostrum effundentes, eum lingua cordis, desiderio animae, susurris conscientiae rogantes, ut nos audiat et respondeat. Sed si quis tepide orat et simul de alia re cogitat — quam Deus scit non esse primam eius curam — non respondebit.

Deum primum habere debemus. Tempus nunc est. Non exspectandum est, nam illusiones nimis potentes sunt. Vita cito transit, et pudendum est hunc mundum relinquere sine cognitione propositi vitae. Meditari debemus quotiescumque momentum otii habemus. Etiamsi preces tuae initio non exaudiuntur, de Dei misericordia ne desperaveris, sed supplicare perge. Ora sincere et confide preces tuas exauditum iri.

In vita mea maximum testimonium Dei promptitudinis ad preces vidi. Sed talis responsio laborem requirit, nam nihil magni momenti sine conatu venit. Meditatio necessaria est ad mysteria vitae revelanda et regnum Dei intrandum.

Mores mali aliaeque distractiones conatus tuos impedire et propositum tuum debilitare conabuntur. Sed si beatus esse vis, mentes tuas ad Deum conversas habe, et eum prope te invenies.

Cupiditates voluptatum terrenarum attractionem magneticam creant quae hominem ad hanc terram, vitam post vitam, trahit. Reditus ad carnem superfluus fit iis qui desideria sua in Deo invenerunt. Quotiescumque aliquod desiderium explere volunt, de eo cogitant, et coram eis manifestatur. Mater mea mihi post mortem apparuit, et eam visa consolatus sum et Deo pro bonitate sua gratias egi. Vere, Ille est Generosissimus et Clementissimus. Desideria nostra implet, amorem suum et gratiam nobis demonstrans cum Ei primum locum in cordibus nostris damus.

Cum quis Deum attingit, vitae et fati dominus fit. Non quiescere debemus donec divina praesentia in vita nostra firmiter constituta sit. Ille nobis omnia quae desideramus dabit et nos probabit.

Multae et magnae sunt tribulationes et impedimenta in via spirituali, sed dum per has tribulationes transimus et obstacula superamus,

dicere debemus: "Domine, preces meas exaudisti et maxima desideria mea implesti, ita cor meum praesentia tua ditatum est et anima mea luce tua splendet."

Pax tibi sit.

Ex dictis magistri Paramhansa Yogananda

Homines de notione de quibusdam rebus in vita abdicandis queruntur, quamquam re vera multa pretiosa, non minima animi tranquillitate, abdicant, et interdum etiam se ipsos propter pecuniam immolant, quae damnum et iacturam obnoxia est.

Deo vos tradite et invenietis vitam vestram factam esse quasi pulchrae melodiae rhythmicae.

Animum tuum ab hoc mundo ad vastum regnum Dei quod intra te est introverte.

In nave tranquillitatis navigare potes ad illum mundum ultra somnia nostra ubi fons divinus sine intermissione ex profundo cordis et animae fluit.

Domine, adiuva me ut partem meam in ludo vitae agam modo qui tibi placeat, sive infirmus sive fortis, sive aeger sive sanus, sive clarus sive ignotus, sive dives sive pauper sim, sciens te me amare et numquam me deserurum esse.

Divitiae homini auferri possunt, vel is auferri potest, cum ex hoc mundo discedit, neque eas secum auferre potest. Verus earum valor est in eo ut eas in opera utilia expendas et in beatitudine sibi aliisque afferenda modo qui Deo et conscientiae suae placeat.

Qui de sua sola securitate et commoditate cogitant, aliorum necessitates obliviscentes vel neglegentes, re vera paupertatem, quae aliquando eis erit, appetunt. Qui divitiis suis adhaerent potius quam eas ad bona opera adhibeant, sibi in vita post mortem prosperitatem non afferunt, sed pauperes nascuntur, cum desideriis et cupiditatibus divitum, qui autem abundantiam et prosperitatem cum aliis communicant, bonitatem et copiam quocumque eunt .attrahunt

Cum sponte merentibus das, invenies Deum semper tecum esse neque te umquam deserere, neque te quicquam indigere. Non oblivisci debemus vitas nostras directe a Deo sustentari, et cum intellegimus mentes nostras, voluntatem nostram, actiones nostras omnes a Deo pendere et ab Eo robur suum habere, tum ab Eo directam gubernationem accipiemus et intellegemus vitam nostram cum Eius vita .infinita unum esse

Meditatio Dei existentiam probat. Cum undae sensuum e stagno mentis remotae sunt, divina beatitudo ex anima prorumpit. Haec beatitudo iam in anima exstat, sed velata .est

O Domine Voluntate et intellectu utar ad parva primum .perficienda, deinde ad maiora progrediar

Etiamsi omnes ambitiones materiales assequantur, tamen felicitatem imperfectam tantum praebet — et Deum inveniendo fontes inexhaustos gaudii inveniam, et numquam fluere et currere desinit in hortis et pratis sempervirentibus .animae

Domus: Platea Victoriae

Si quis vitam suam in sectando una voluptate post alteram degit, numquam gustum verae felicitatis cognoscet. Simpliciter vivere et vitam facile aggredi oportet. Homini expedit tempus solum agere, interdum de suis actionibus

cogitando, pacemque interiorem colendo, quae sanationem, renovationem, et vires renovatas affert.

Si distractiones perpetuo adsint et alia stimuli sensus obruant, nervi inde patientur, magna copia energiae vitalis dissipabitur, et anima tensa et angore afficietur. Praeterea, non oportet quis nimis sollicitus esse de corrigendis aliis; potius, se ipsum corrigere debet antequam alios corrigere conetur.

Sciatur domum esse maximum campum proelii. Qui in domo sua angelus est, ubicumque angelus erit.

Dulcedo vocis et pax a nobilibus moribus suggerita domi magis quam alibi necessariae sunt.

Sicut tenebrae manere non possunt ubi lux lucet, ita etiam tenebrae morborum evanescere debent cum lux Dei in cellulis corporis lucet, et pauci sunt qui hanc veritatem intellegunt.

Cum homines magnum desiderium sanandi sentiunt, aut cordibus turbatis preces faciunt, aut desperatione afficiuntur, existimantes Deum preces eorum non auditurum, aut preces faciunt sed non expectant, ut sciant utrum preces eorum ad Deum pervenerint necne.

Sicut quis musicam per aera emissam audire non potest receptore vitioso, ita etiam vibrationes sanitatis, roboris, et sapientiae a Deo emanantes percipere non potest apparatu psychico vitioso timoribus, sollicitudinibus, et omni genere anxietatis, dubitationibus, et incertitudinis.

Memores simus et gratias tibi agamus, Domine, in temporibus necessitatis et prosperitatis, in aegritudine et salute, in tenebris et luce, et in omnibus circumstantiis. Memores simus cum gratitudine dies prosperitatis quos nobis donavisti. Adiuva nos aperire oculos fidei ut videamus lucem tuam benedictam, quae omnes morbos et aegritudines sanat.

Ego sum gubernator navis meae bonarum cogitationum, bonae voluntatis meae, et actionis meae fructuosae ac

beneficae. Navem vitae meae gubernabo, oculis semper fixis in planetam fulgentem pacis in caelo profundae contemplationis meae.

Artem meam cogitandi ingeniosi adhibebo ad prosperitatem in omnibus quae ago consequendam. Deus me adiuvabit si etiam mihi ipsi auxiliari conabor.

Hodie hortum vitae renovato labore arabo et seminibus sapientiae, sanitatis, contenti contenti, et felicitatis seram in eo. Semina fide et fiducia in me ipso rigabo, et munificentiam Omnipotentis exspectabo ut mihi iustam messem concedat. Etiamsi exspectatam messem non metero, gratus manebo et agens pro tranquillitate animi quae ex conatu optima faciendi oritur.

Deo gratias agam quod pergere conari possum donec perveniam, Eius gratia, et Ei gratias agam cum summum cordis mei desiderium assecutus ero. Conabor facere tantum facta nobilia et digna, Dei benevolentiam quaerens.

Mundus tempestatibus naturalibus et humanis abundat, et Deus est scutum firmum et perfugium tutum a tempestatibus, procellis turbinibus, et malis huius mundi. Ubicumque Deus est, ibi nullus timor aut dolor est. Verus fidelis firmus et superbus stat in proelio vitae et certamine eventuum, certus Deum secum esse, eum a malo protegentem et numquam eum deserentem uno momento. Sic timor ex corde eius evanescit et certitudo incumbit, praesidium quod imponi non potest.

Non timere significat fidem habere in Deum et eius protectionem, et fidem habere in eius iustitiam, sapientiam, misericordiam, amorem et omnipraesentiam.

Timor hominem viribus psychologicis privat, mentem eius obscurat, et rhythmos naturales cordis impedit. Praeterea, timor perturbationes physicas et morbos psychologicos causare potest. Loco anxietati et clausurae psychologicae succumbendi, homo sibi persuadere debet se

tutum esse sub protectione Dei, Omnividentis, Omniaudientis, securum in arce Eius inexpugnabili, et misericordia ac cura eius circumdatum.

Sive in silva Africana, sive in acie, sive morbo sive paupertate laborans, quisque sibi persuadere debet manum Dei validiorem esse omni periculo et capacem protegendi eos qui ad Eum refugium quaerunt. Nullum enim efficacius praesidii modum exstat. Scilicet, ratione uti oportet in rebus gestis, simul plena fide in divinum auxilium habens. Fides numquam significat temeritatem aut imprudenter agere in adversis rebus. Immo, quidquid accidat, sibi ipsi affirmare debet Deum solum capacem esse adiuvandi in rebus difficilibus et difficilibus, si quis ad Eum toto corde, anima et sensibus se convertat.

Cum difficultates velut nivis avalanche delabuntur, non debemus sinere ut voluntatem nostram paralyzent aut visionem claram et sapientem ac logicam rationem obscurent. Potius, fidem in Deum et sensum innatum recti et falsi conservare debemus, et viam exitus invenire conari. Deo adiuvante, eam inveniemus. Tandem res meliores fient, quia potentia et mirabilia Dei post contradictiones vitae humanae latent. Qui inevitabilitatem rerum non accipiunt et potius ultra velum intellectu et fide penetrare conantur, ianuam sibi apertam invenient – ianuam quam omnis manus credens pulsat.

Vita tenebris obvolvitur, et interdum titubamus et dubitamus progredi. Lumen Dei nobis lucerna ductoria sit sinere debemus dum per obscuras vitae semitas ambulamus. Deus est luna plena in noctibus ignorantiae et tenebrarum, sol splendoris in horis expergiscendi, signum directionis, et stella ductoria iis qui maria terrenae et fugacis vitae pervagantur.

Difficultates in mundo perseverabunt, quo igitur quis ducem et directionem petere potest? Cogitationes, ab habitu, praejudiciis, inclinationibus, fanatismo motae, nullius usus sunt, et influxus ambitus, familiae, patriae, vel mundi veram directionem praebere non possunt. Ergo, ad Deum converti debet et vocem tranquillam, serenam ex profundo animae emanantem, vocem cum veritate congruentem, .audire

Discrimen inter contemplationem mentalem et introspectionem spiritualem

Si quis se scientia theoretica programmat, fit similis tabulae ambulanti, proverbia et sententias altas repetens, quas alii doctos et peritos aestimant. Sed talis scientia non confirmatur perceptione directa veritatis, nec aequatur perfectione spirituali. Hoc genus intellectualizationis vel intellectualizationis "se" menti sensoriae vinctum tenet, quae ipsa sensibus physicis limitatur. Scientia theoretica divinam scientiam adipisci non potest, et expedit ne pretiosum tempus in theoriis perdas quae in re applicari non possunt, ne quis se in densa silva intellectuali perditum .inveniat, incapax transcendere fines theoriae

Hic processus ad veritatem cognoscendam non ducet, quia veritas ultra opiniones et theorias iacet, et multi qui hanc viam sequuntur suis ipsius conclusionibus subiectivis .obligantur

Si quis facultates suas mentales solum ad pecuniam et res materiales acquirendas utitur, conscientia eius in mundum materialem trahetur et in infinitis implicabitur. Quare sapientes dicunt hominem non debere omnes facultates mentales quas Deus ei donavit ad res fugaces persequendas dedicare, ne se in labyrintho materialismi perdat et sibi inutiles limitationes et coertiones creet. Potius, facultates mentales ad necessaria vitae obtinenda adhibere

debet et conari facultates morales evolvere ut inter rectum et falsum, et inter noxium et utile discernat. Cum perspicaciam spiritualem coluerit, Deum intra se sentire et veritates spirituales post densa velamina materialismi latentes cognoscere poterit. Hic status introspectio spiritualis .appellatur

Quaecumque curae nostrae sint, Deus semper in vita nostra praevalere debet. Unum ex elementis gravissimis incrementi spiritualis est constans et sincera coniunctio cum Deo, per quam ipse transformationem mirabilem et .positivam videbis quae te penitus commovebit

Cum quis spectaculum videre, vestes novas emere, currum novum emere cupit, nonne verum est mentem eius semper occupatam esse? De his rebus et quomodo eas assequi vel obtinere? Non quiescet donec desideria sua .impleverit, et indefesse laborabit ut ea consequatur

Ergo mens humana cogitatione de Deo occupata esse debet, et tum omnia desideria minora, minora, in magnum desiderium Deum sentiendi et cum Eo communicandi .transformabuntur

Cum mens Deo susurrat susurrum ex corde, fervidum ex profundo animae desiderantis emanans

Vocatio animae cor cosmicum tanget, et responsum .veniet, magnum gaudium secum ferens

Susurratio intellectualis voluntatem colit, donec satis .virium habeas ad metam optatam consequendam

Cum mens et voluntas hominis cum Deo congruunt, potentia infinita implentur, ita ut sola cogitatio de aliqua re sufficiat ad eam efficiendam, quia lex divina in favorem .eorum operatur qui cum summa voluntate congruunt

Omnia insignia vitae meae res gestae per vim mentis cum Deo concordis perfecta sunt. Cum divinus generator currit, omnia quae desidero sine exceptione ad effectum perveniunt, primum formam invisibilem, aetheream designationem sumentes, deinde cum vi irresistibili in realitate manifestantes.

Secretum crescendi

Per omnem experientiam quam perferimus crescimus, dummodo intellegamus nos ex eis pretiosas lectiones discere posse. Nam omnis dolor et afflictio quam experimur significationem et propositum habet.

Quamvis asperae sint probationes, tamen similes sunt igni qui ferrum liquefacit, id transformans in chalybem pulchrum, robustum, et versatilem. Sapientia quam per ardentes experientiae flammas fabricamus vere mirabilis est. Vita nos purificat, naturas nostras humiles in elementa pretiosa transformans, permittens nobis vivere cum animis tam puris quam gemmae, tam fortibus quam chalybe, tamen flexibilibus et resilientibus, flectentibus sine fractura sub pressionibus adversitatis et difficultatis.

Cum vultus ira distortos, saevitia cicatricibus notatos videmus, eorum aspectus nos cupere facit ut foeditatem ex animis nostris pellere possimus – anima quae nihil nisi malis consiliis et profundis offensis, quae imaginem divinam beatam in nobis obscurant, sicut fuligo speculum maculat, immune est. Actiones dolorosae aliorum in nobis cupiditatem excitare debent ut mores nostros meliores reddamus et nos ipsos regeremus, ut domini simus passionum effrenatarum, non eis servi.

Verba benigna remedium mirabile sunt multis morbis, vim magneticam potentem, paene magicam, habentia, quae abundantes benedictiones et prosperitatem loquenti affert.

Qui verbis lenibus et lenibus utuntur, subtilem cursum per se sine interruptione fluentem sentiunt, abundantia tranquillitatis repleti. Hoc fit quia cursus ille cum fonte suo superiore coniunctus est, semper fluente et perpetuo animas cum eo in concordia attingente. Tum hunc fluxum felicitatis animis pacem desiderantibus transmittere poterunt.

Quotidie homo in speculo vultum suum inspicit, quia aliis optime apparere vult. Quanto igitur magis interest ei cotidie secum stare et in speculum internae analysis inspicere, ut sub fulgente superficie lateat inveniat! Nam omnia quae extrinsecus attrahunt ab interiore homine alliciunt. Nihil autem purum animae speculum tam laedit quam perturbationes psychologicae, ut ira, indignatio, invidia, odium. Quicumque se ab his rebus, a natura animi alienis, liberare conatur, lumen internae pulchritudinis ab intus radiare sinet.

Per analysin, invenimus problemata humana triplices esse: sunt problemata et perturbationes quae corpus humanum aggrediuntur, aliae quae mentem oppugnant, et tertia categoria quae vias animae obstruit.

Morbus, senectus et mors sunt difficultates et impedimenta quibus corpus obviam it. Morbi psychologici autem mentem invadunt per tristitiam, metum, iram, cupiditates repressas, indignationem, odium, obsessiones affectuum, agitationem nervosam febrilem, et cancrum psychologicum qui facultates mentales paralyzat. Morbus autem periculosissimus est morbus animae, qui in ignorantia manifestatur, ex quo omnes alii morbi oriuntur et diffunduntur.

Plus boni quam mali in mundo est

Cum dubitationes irrepunt, vitas magnorum hominum meminisse debemus. Verum est nos homines esse, sed Deus

nos viribus extraordinariis donavit, quibus raro utimur. Cur igitur tremeremus timore senectutis, morbi, et doloris? Facere debemus quod possumus ut corpora nostra curemus, sed non debemus timoribus succumbere aut nos sub acervis .ignorantiae sepelire

Corpus non est totus homo

Bonum malum in hoc mundo superat, quia Deus est summa potentia. Sed cum malum nos advenit, nullam potestatem habere putamus ad illud regendum aut eius .potestatem effugiendum

Procellae malorum destinatae sunt ad flandum, sed .effectus eorum superare et eas superare possumus

Vita nobis non data est ut ab ea deleamur, sed ut nobis conscientia aeternitatis instillaretur, et hanc veritatem .meminisse debemus

Sine libertate cogitandi, nemo se exprimere potest modo puro, spontaneo et naturali. Memento te fundamentaliter liberum esse. Vis voluntatis semper libera .est

Si recte voluntatem tuam adhibeas, bonum karma tibi creabit, sed plerique homines mutari nolunt nec conatum suscipere volunt, itaque difficultatibus corruunt nec .provocationibus occurrere possunt

Facere quidquid quis libet non est libertas, quia homines suis cupiditatibus obligantur, et ideo actiones eorum omnino libertas dici non possunt. Vera libertas significat omnia facere voluntate sapientia ducta. Homo consequentias actionum suarum praeteritarum, quae necessario eas sequentur, moderari potest, si voluntatem suam excitaverit et eam ad bona et utilia opera adhibeat. Si actiones tuas ratione et voluntate agis, vires priorum actionum tuarum

malarum debilitabuntur et habitus ex bonis actionibus orti .firmabuntur

Constanter quae nobis desunt desideramus et rebus non necessariis adhaeremus. Cum aliquid nos possidet, liberum arbitrium ad tempus amittimus. Sicut Orientales antiquis moribus serviunt, ita etiam Occidentales modernis serviunt. .Nostrum fatum creamus et eo obligamur

Cur unus puer in familia improba nascitur, alter vero in bona? Uterque eorum libertate sua usus est ad certum modum vivendi in praeterito (in vita priore) atque ita eas sibi .res in hac vita intulit

Nulla vera libertas est sine Deo. De Eo constanter cogitare debemus. Quaecumque sint curae et cogitationes nostrae, Deus primum locum in cordibus nostris tenere debet, et cum vere cum Eo coniuncti sumus, facultas nobis dabitur perficiendi quae debemus, quovis tempore, auxilio .Eius divino

Consilium discipulo

Unus e discipulis magistrum Paramhansam rogavit ut sibi consilium de sui emendatione daret. Ille dixit: "Si amari ".vis, incipe amando alios qui amore tuo indigent

Et si ab aliis exspectas, esto eis fidelis et fidelis, ut tibi .fideles sint

Si vis prohibere alios ne malitiose et astute agant, ne sinas fraudem in cogitationes tuas penetrare, neque agas .modo qui aliis noceat

Si vis alios tecum compati, initium fac ostendendo misericordiam erga eos, praesertim erga eos qui te .circumstant

Si vis ut alii te revereantur, et iuvenibus et senibus reverentiam ostendere debes.

Si pacem ab aliis vis, vitam concordiae vivere debes.

Si vis homines religiosos esse, natura tua spiritualia esto, et aliis te bonum exemplum esse sentiendum permitte, ut in te confidant et tibi confidant.

Breviter, omnia quae ab aliis demonstrare vis. Una ex bonis qualitatibus est eam in vita tua primum demonstrare, et invenies homines eodem modo ad te reacturos esse.

Si in vita tua partes emendandas agnoscere potes sine animo deficiendi aut complexu inferioritatis evolvendi, et si constanter ad mores tuos emendandos laboras, tempus quod huic rei impendis multo uberius erit quam si optando ut alii se ipsos emendent perderes. Exemplum positivum et mores sani maiorem vim habent ad alios mutandos quam vota, ira et verba sola.

Domine, tu es fons omnis bonitatis et origo omnis potentiae, benedic nos ut benedictiones tuas in nobis reflectere possimus in salute nostra, aspirationibus intellectualibus, et expressionibus spiritualibus. Tu es splendor in stellis, energia in atomis, benignitas in cordibus, et pulchritudo in veritate. Adiuva nos ut nos impleamus suprema potentia tua, infinita sapientia tua, et infinita authenticitate tua.

Domine, agnoscamus te esse fontem sanitatis, oceanum vitae, et fontem omnis intellectus et scientiae. Libera nos ab ignorantia eiusque effectibus, a timoribus et curis, et flumen sapientiae tuae auferat omnia rudera et ruinas e vita nostra.

Revelle, Domine, velamina quae faciem tuam a nobis occultant. Te videamus tamquam lucem tam claram, velut innumerabiles soles in horizonte vitae nostrae. Te sentiamus

tamquam vim semper renovantem quae cogitationes nostras inspirat, animas nutrit, corpora sustentat, et somnia nostra .implet

Amen

Plerique homines nesciunt cur, ex quo in hac terra exsistunt, vitae finem credunt esse desideriorum impletionem, necessaria vitae adipisci, voluptatem et amorem humanum quaerere, et tandem se ultimo vocanti .dedere

Homines vitam suam programmatores cum inclinationibus et desideriis specificis incipiunt, quae antea non impleta sunt, et conantur – cum parvo libero arbitrio quod illis restat – desideria et actiones aliorum imitando; si cum negotiatoribus consociantur, similes illis fieri volunt; et .si cum artificibus consociantur, ars illis omnia fit

Deus nos in hoc mundo practicos esse vult. Famem nobis dedit quae nos laborare cogit ut eam satiemus, sed cibum, tectum, pecuniam et possessiones tantum quaerere .significat hominem fontem suae felicitatis oblivisci

Verum est nos laborare debere ut necessitates nostras obtineamus et ad legitimas metas nostras assequendas contendere, sed primum omnium corda nostra Deo aperire debemus et eius gubernationem atque approbationem in omnibus quae facimus petere. Tum certe in schola vitae prosperabimur, nam directionem a Summo Moderatore et Provisore accipiemus, qui scit quid nobis opus sit et quid nobis optimum sit. Ergo, in Eo fiduciam ponere et sapientiae .eius voluntati subicere debemus

Ex lectionibus magistri Paramahansae

Cum interior animae felicitas crasso strato voluptatum fugacium obscuratur, aureus spiritus splendor obscuratur, et

pellucidae animae facultates post materiae densitatem latent. Cum mens ad zelotypiam et invidiam trahitur, et nubibus timoris et sollicitudinis obducitur, quis miser, infelix et victus fit. Cum autem eandem attentionem ad amorem, pacem et harmoniam dirigit, profundam felicitatem .experitur

Anima beatitudinem sentit cum a desideriis corporis, cum dolore et miseria mixtis, ad virtutes perspicuas spiritus, .deliciis sublimibus repletas, se convertit

Si anima in mundana voluptates rudibus penitus immergatur, fit indifferentis ad altiora gaudia persequenda et ad delicias spirituales experiendas incapax. Multi fortasse disputabunt abnegationem voluptatum materialium fere impossibile esse in hoc mundo vel dum inter homines vivit quorum cogitationes solum circa res materiales versantur. Attamen non requiritur ab homine mediocri ut mundum deserat et ad montes et silvas se recipiat ut tranquillitatem et pacem inveniat. Potius, in hoc mundo manere debet sine validis currentibus eum abripi, ne turbulentis undis huius .vitae obruatur

Homo erga circumstantias suas negative non esse debet, simulque non debet materialismum oculis eius excaecare, ne contactum cum natura sua spirituali amittat et gaudia beatitudinis gustare et lumina divina conspicere non .possit

Vita, cum essentia sua, partibus, et finibus, est aenigma difficile ad intelligendum, sed non impossibile ad solvendum, et cogitatione nostra progressiva, quotidie nonnulla eius .arcana solvimus

Instrumenta in principiis scientificis accuratis huius aetatis fundata certe admirationem afferunt, et inventiones quas scientia affert nobis visionem clariorem modorum quibus vita emendari potest praebent. Sed quamvis omnibus

instrumentis, inventionibus, et consiliis quas habemus, adhuc quasi pupae in manibus fati videmur, et via adhuc .longa est antequam a naturae imperio liberemur

Certe, sub naturae potestate vivere non est libertas. Mentes nostrae alacres obruuntur et vinciuntur sensu impotentiae cum nos inundationum, procellarum turbinalium, aut terrae motuum victimas esse sentimus, aut cum res nobis – sine ratione logica – caros nostros, qui cordibus nostris proximi sunt, rapiunt. Tum intellegimus nos non multas victorias adepti esse, nec adversas res superare potuisse. Nam quamvis omnibus conatibus vitam nostram reddere conemur, semper in hoc terreno quaedam res apparebunt, et eventa a mente magna, de qua parum scimus, omnino independenter a nostris opinionibus et voluntate operante, diriguntur. Optimum quod facere .possumus est laborare et aliquas emendationes facere

Triticum colimus et farinam facimus, sed quis primum semen creavit? Panem ex farina factum edimus, sed quis corporibus nostris facultatem dedit illud digerendi? Et ?quomodo cibum in nutrimentum transformare

In omni vitae angulo videtur esse manus divina necessaria. Sine ea res nostras administrare non possumus, et cum omnibus certitudinibus quas habemus, nescimus quando cor desinet fungi. Hinc necessitas audacter confidendi in suprema divina potentia et in nobis ipsis superioribus confidendi, emanantis ab omnipotentia illa, ad .quam exemplum imitamur

Fidem a superbia liberam habere debemus, et in semitis .vitae confidenter ambulare

Sine panico et tremore, et sine dolore et claustro

Tractatio allergiarum

Vincere sensum est ars delicata, et celeritatem reactionis moderari magni momenti est ad personalitatem .aequilibratam et perfectam evolvendam

Sensibilitas ex errore, complexu inferioritatis, superbia .inflata, et ego exaggerato oritur

Cum quis putat se laesos esse animos, ea cogitatio in mente eius radices agit, nervos excitans, qui deinde tensi et rebelles fiunt. Ira in corde propter affectus vulneratos accenditur. Attamen quidam homines facultatem habent affectus suos regendi, ita signa externa non apparent, quamvis vehemens ira intus sit. Alii iram suam exprimunt per reactiones immediatas, manifestas in musculis oculorum .et vultus, et per acutas et codificatas responsa verbalia

Nimia affectus animi graves consequentias habet; rem complicat et instabilitatem inutilem creat quae alios negative .afficit

Conatus adhibendi sunt ut sui temperantia et aequanimitas exerceantur, atmosphaeram intellegentiae et harmoniae fovendam quae pacem potius quam tensionem promoveat et fumos sollicitudinis dispellat. Qui hoc fecerint, domini sui ipsius fati erunt et ab iis qui circumstant gratia et .reverentia remunerabuntur

Nimia sensibilitas est proprietas quam plerique communem habent, et cum haec irrationalis affectio exardescit, perspicaciam excaecat et oculos sapientiae obscurat. Quod peius est, homo nimis sensibilis credit se perfecte cogitare, sentire et agere, cum re vera eius mores !omnino erronei sint

Multi credunt se sibi miserari debere cum reprehenduntur, et misericordiam sui eis aliquod solacium

praebere; sed sicut pharmacopolae, quo plus sumunt, eo .fortior eorum addictio fit

Persona valde sensibilis saepe frustra patitur. Saepe nemo causam doloris sui aut naturam querelae suae cognoscit, quod ad augendam angorem in isolatione sibi imposita ducit. Nihil effici potest per silentium in perceptis contumeliis vel criticis immorandum. Multo melius est causas profundas talis hypersensibilitatis per obiectivam .analysin et sui moderationem aggredi

Hoc genus allergiae insalubris graves consequentias habet; cor instar ignis consumit et tela pacis destruit. Ergo, .sapienter, logice, et firma voluntate tractandum est

***

Diligenter laboro ut omnibus serviam, sed cum in solitudinem meam ad meditationem me recipio, neminem sino contemplationem meam perturbare. Aliae res exspectare possunt, sed quotidiana mea cum Deo .congressio non est neglegenda aut praetermittenda

Antequam ullam actionem suscipias, subsiste et diligenter considera consequentias earumque effectum in mentem, corpus et animam tuam. Actiones a vi impulsae non sunt liberatio, cum actiones legibus harmoniae et progressus adversae individuum coercebunt. Contra, actiones discretione probatae et conscientiae congruentes .virtuosae sunt et libertatem afferunt

Cum statueris aliquid boni facere, vel a malo abstinere, et huic consilio adhaeres atque proinde agis, scito tuam .partem libertatis copiosam esse

Deus vult nos libertate eligendi nobis data uti ad eum quaerendum et inveniendum, sed non vult se nobis .imponere

Desiderium propius ad Deum accedendi eumque cognoscendi non sponte venit, sed excitandum et nutriendum est. Sine hoc desiderio, vita nullum valorem aut saporem habet.

Perspicacia tua spiritualis cogitationes tuas dirigat et successus te quocumque ieris sequetur.

Deo vocem meam, manus meas, pedes meos, cor meum, corpus meum, sensus meos, voluntatem meam et omnia dedico.

Amor est arma spiritualis quae omnia bella finit

Ultra hanc terram sunt mundi infiniti ubi iterum eos conveniemus quos nos in perpetuum reliquisse putavimus.

Haec vita mundana semper mutatur; dolor dolorem sequitur, illusiones super illusiones. Hoc miraculum quod in deserto conscientiae nostrae apparet, evanescere debet, et nos veros esse sub densis materiae velis excitare debemus.

Noli spem tuam in hac vita ponere. Ubi est tua fiducia? Tutus es tantum cum in Dei cognitione confugis.

Essentia animae similis est auro antiquo sub terra sepulto; terra ab auro remota et aqua contemplationis abluta, denuo plena puritate et claritate relucet.

Domine, videamus quid bonum sit, cogitemus sana, et cum bonis moribus consociare permitte. Adiuva nos ut de te cogitemus et te contemplemur, o qui es fons omnis iustitiae et origo omnis bonitatis.

Libertas ab infirmitate

Optima via ad infirmitatem superandam est desistere de ea cogitare; alioquin, notio infirmitatis conscientiam tuam

obruet et interiorem te dominabitur. Cum lucem in nos inferimus, tenebrae evanescent quasi numquam exstitissent.

Illa idea mihi mirabiles inspirationes affert.

Cum lux in speluncam, quae per milia annorum tenebris obtecta est, introducitur, tenebrae statim evanescunt. Similiter, infirmitates et errores evanescunt cum lumen Dei in conscientiam nostram ingredi sinimus, et tenebrae ignorantiae manere non possunt. Haec est philosophia qua vivere debemus.

Cunctatio inutilis est; rota vitae numquam volvi desinit, et dies vitae nostrae celeriter praetereunt. Omnis momentum quod clare cogitando et sapienter agendo impendimus, est prospera et utilis collocatio in felicitatem nostram.

Multi homines totam vitam de pecunia, venere, et fama cogitant, raroque in rebus essentialibus animum intendunt quae eis tranquillitatem animi afferunt et conscientiam ad altiora elevant.

Quamvis humile munus hominis sit, in oculis Dei prosperus habetur si scit tempus sapienter impendere et cogitationes rectas dirigere.

Cum lux Dei homini splendet, is nihil sibi opus esse sentit, quia gaudium quod eum obruit omnia eius somnia implet et eum intimo corde sentire facit se divitem divitum et beatissimum beatorum in hac vita esse.

Cuniculus Lucis

Qui conscientiam spiritualem cogitationibus illuminatis, bonis factis, affectibus benignis, et contemplatione profunda excitant, discessum suum e corpore per oculum spiritualem in ultimo discessus momento sentire possunt. Per iter

terrenum, yogi cuniculum oculi spiritualis in limite inter materiam et spiritum videre exercent, et momento relinquendi Terram, hunc cuniculum luminosum intrare et ex hoc mundo ad infinitum Dei regnum lucis, gaudii, pacis, et .absolutae libertatis transire possunt

Lux super lucem

Lucerna corporis est oculus [spiritualis]

Si oculus tuus unicus est

Tum totum corpus tuum luce implebitur

Et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non} {cognoverunt

Altruismus est dolores aliorum sentire, eis appropinquare, cum eis communicare, eos in adversis suis sincere consolari, in gaudio eorum gaudere, et pro viribus conari ut timoris, necessitatis, et anxietatis spectrum ab eis .arceamus

Qui spiritu altruismi praeditus est, non secundum limitatas rationes et exspectationes agit, sed perspicacia et iudicio sano utitur, sibi aliisque auxilium ferens, Deo gratias agens pro successu adepto. Si semel aut pluries deficit, non animo deficiet, sed potius magis determinatus fit, conatus duplicans et conatum iterans, novas ideas et vias explorans, lumine rationis ductus, et auxilium Dei quaerens donec ad .metam perveniat et nobile propositum perveniat

Qui alios beatificare studet, a Deo beatus fit sensu interiori solacii psychologici. Et si quid perdit propter eos quibus auxiliari conatur, id non pro iactura putat, quia vicissim Dei benevolentiam et tranquillitatem animi adipiscitur. Vivit ut amet, operetur, det, et semina bonitatis .ac pacis in agris humanitatis serat

Quicumque mundum suum personalem cogitationibus et sensibus transcendit, conscientiam suam dilatat, empathiam auget, sentit mundum domum suam et humanitatem familiam suam. Intellegit finem suae existentiae in hac terra esse se ipsum reformare antequam alios reformare conetur, quia qui se ipsum reformat, aliis adiuvat ut se reforment exemplo vitae suae. Actiones vim profundiorem et effectum .profundiorem in animis aliorum habent quam verba

Breves stationes

:Splendor sinceritatis

Quidam risu difficultates suas effugere conantur, sed huiusmodi fuga conscientiam puram requirit, ab hypocrisi et dolo liberam. Cum quis secum et alios honeste agit, et cum nobilitate et integritate agit, oculi eius clari fiunt, et singularis splendor ex eis emanat — splendor indubitatus .sinceritatis

:Honestas

Quidam multa nomine honestatis dicunt, sed non potes cum omnibus de omnibus loqui. Cum consilium et ductu praebes, quidam verba tua male intellegunt et nihil ex dictis tuis proficiunt; hoc est labor vanus et conatus non gratus. Silentium in talibus casibus aureum est, sed hoc nullo modo .significat silentium de maleficiis servare

:Harmonia sui ipsius

Harmonia sui vere mirabilis est. Plerique sciunt quam difficile sit cum aliis in concordia esse, sed umquamne cogitasti de concordia tecum ipso? Incredibiliter difficile est, attamen possibile. Si te ipsum analizas, invenies te perpetuo tecum ipso dissidere. Si te ipsum non amas, neminem alium amabis. Et si quis secum ipsum non in concordia est, ?quomodo cum aliis in concordia esse potest

Harmonia sui maximi momenti est ad harmoniam cum mundo. Ergo essentiale est te ipsum aestimare et amare, nam hunc amorem mereris. Se ipsum amare debes, quia Deus nos creavit et nobili potentia donavit. Amare hunc interiorem hominem, hanc essentiam virtutibus virtuosis plenam, nobilem mores inspirat et mentem ab impuritatibus, .cor a malitia et indignatione purificat

:Calibratio pyxidis litterariae

Nemo conscientiam suam fallere, iniuriam iustificare, aut consequentias actionum erratarum vitare potest, etiam si quis ad alium planetam iter faceret. Eventus actionum suarum eum comitantur, et quisque cursum suum corrigere et pyxidem moralem ita temperare debet ut acus eius .semper in directionem rectam dirigat

Quidam in pessimis condicionibus vivunt, et tamen in magna concordia secum sunt, alii autem omnem occasionem et omnia necessaria habent, et tamen in perpetuo secum conflictu versantur. Ergo, non est exspectandum ut res mutentur. Te ipsum persuade te bene valere, quamvis in .ambitu sis, qui fortasse differat ab eo quod optas

Quicumque se rerum condicionibus committit, exspectat .ut res mutentur, et longa erit eius exspectatio

Dicitur virum quendam duodeviginti linguas perite loqui, tamen tam pauperem fuisse ut lucernam ad legendum sibi comparare non posset. Itaque ad angulum ibat et sub lucerna sedebat ut legeret. Vere, voluntas facultates creat, occasiones fingit, spem renovat, officia perficit, et vota .somniaque implet

Communicatio actualis cum iis qui Deum cognoscunt fieri potest per contactum personalem cum eis, lectionem meditatam scriptorum eorum, vel contemplationem

profundam et amicabilem eorum. Punctum magni momenti est meminisse: Concordantia est cum conscientia eorum, .quae in harmonia est cum Deo

Cum conscientiam nostram cum magnis animis, qui Deum amant, coniungimus, haec harmonia paulatim vitas nostras mirabili modo transformat. Haec harmonia voluntatem non in servitutem reddit, sed potius eius ambitum extendit et vim eius confirmat. Haec est differentia inter concordiam cum hominibus ego plenis et de iis quae possunt adipisci occupatis, et concordiam cum amatoribus Dei et humanitatis, quorum propositum est amorem divinum in animis eorum qui cum eis concordes sunt dare et excitare, esse. Magnetismus horum beatorum hominum nos in arctam .necessitudinem cum magnetismo divino adducit

Meminisse debemus, dum nostris necessitatibus satisfacere conamur, aliis quoque adiuvare debere ut ea quae egent obtineant et bona vitae quae nobis obveniunt cum minus fortunatis communicemus. Meminerimus nos partem integralem familiae globalis esse et sine hac magna .familia vivere non posse

Qualis esset vita sine fabris lignariis, inventoribus, agricolis, aliisque? Per dandum et accipiendum, per commutationem officiorum, Deus vult nos de aliis cogitare et cum eis compati. Grave est solum pro se ipso vivere, aliis non consideratis. Cum de nostra felicitate cogitamus, etiam de aliorum felicitate cogitare debemus. Non requiritur ut omnia quae habemus pro salute familiae universalis demus, quia id impossibile est. Potius, cum aliis compati debemus et facere quod possumus ut eos adiuvemus et onera eorum .levemus

Est nexus inter successum et inter animae satisfactionem, intra contextum ambitus in quo singulus .vivit

Verus successus est fructus actionis congruentis cum principiis iustitiae, et felicitatem ac salutem aliorum includit ut partem integralem satisfactionis personalis. Quicumque hoc principium ad vitam suam materialem, mentalem, moralem et spiritualem applicat, hanc definitionem successus completam et comprehensivam inveniet.

Homines de successu variis modis cogitant, prout vitae proposita sua sunt. Interdum quidam id furto aequant, dicentes "Fur est felix!" Hoc demonstrat non omnem successum esse optandum; successum nostrum aliis nocere non debere.

Alia qualitas ad successum est concordiam et eventus positivos afferre, non solum nobis ipsis, sed etiam haec commoda cum aliis communicare.

Ad prosperitatem pecuniariam perveniendum non solum significat frui iis quae meremur; sed etiam significat habere officium morale aliis adiuvandi ut vitam meliorem sibi creent. Quisquis intelligentia praeditus pecuniam lucrari potest, sed si amorem in corde habet, eam pecuniam non poterit egoistice uti; potius, quae possidet cum aliis communicabit.

Pecunia fit maledictio in manibus avarorum et parcorum, sed est benedictio et donum iis qui manus liberales et corda benigna habent.

Animae bonae animas bonas attrahunt et ad eas attrahuntur

Discere debemus proximum nostrum sicut nos ipsos amare et meminisse nos hic in hac vita per breve tempus esse, post quod ad alium mundum migrabimus, cuius gradus a gradu cogitationis nostrae et qualitate actionum nostrarum in hac terrena moratione pendet.

Qui sunt veri nostri propinqui? Sapienti, quisque est propinquus, et quisque est "vicinus". Scilicet sapiens discretionis capax est et intellegit, quamquam sol lumen suum in carbonarium et adamantem effundat, adamantem, dissimilem carboni, singularem facultatem habere lucem clare recipiendi et reflectendi. Eorum societatem quaerere oportet quorum cogitationes et sensus tam puri sunt quam adamantes, et tempus amicorum sincerorum inveniendis dedicare oportet. Qui vitam puram et honestam agunt, amicos munditia et honestate insignitos attrahent, dum qui secundum instinctus humiles sine discretione vivunt, amicos .eiusdem generis attrahent

Si alta idealia et principia excelsa tibi magni aestimantur, expedit vitare consociationem cum hominibus qui in illis idealibus et principiis non credunt et qui cogitationes perturbant atque animum perturbant, ne eorum vibrationes gradum tuum vibrationis demittant. Simul, .neminem e circulo amoris tui excludas

Praeterea homo non solum amorem dare debet, sed etiam pacem facere, ut ubicumque ierit, harmoniam et tranquillitatem creet, circumstantes praesentia sua benigna recreans. Nemo prope mephitem foetidam accedere vult — ignoscite dictionem — omnes eam vitant. Similiter, homo nervosus, impulsivus et contentiosus alios irritat et repellit. Nos similes rosae florentes esse volumus, quae suavem fragrantiam, quae cor delectat, exhalant. Conemur odorem pacis et auras bonitatis diffundere ubicumque imus et .ubicumque habitemus

Regnum Dei non est inter nubes aut in loco certo spatii. Est ultra tenebras quas videmus cum oculos claudimus, et cum meditamur et oramus, oculus spiritus in fronte situs in nobis aperitur, et lucem benedictam videmus et gaudium per omnem corporis cellulam permeare sentimus, et

sentimus velum sublatum esse et ianuam secretam ad .regnum Dei apertam esse

Deus est gaudium semper renovans, gaudium quod omnia complectitur. Unum nos sentire debemus cum illo .gaudio quod in nobis habitat et infinitatem circumdat

Ultra fines vibrationales materiae densae iacet conscientia infinita, omnia complectens, ultra descriptionem in omni sua gloria, vastitate et infinitudine. Hoc est regnum caelorum, aeterna, infinita et sine fine beatitudo .conscientiae

Cum animae perceptiones dilatantur, eiusque praesentiam ubique sentit, tum cum divino spiritu .coniungitur

Gloria Infinito Absoluto, in horizonte sedenti, ubi caelum oceanum contingit, et gloria Infinito Supremo, in pace intra nos sedenti; si in Infinitum intra animum intendamus, eius .potentiam infinitam accipere possumus

Scientia ex studio librorum vel ab hominibus comparata est scientia limitata, dum scientia a Deo directe comparata vim sapientiae, splendorem certitudinis, tranquillitatem .cordis et pacem animae praebet

Domine, doce me orare profunda intentione et meditationem cum desideriis sinceris miscere, et cor meum .cotidie purificetur puro amore erga te

Liberatio a vinculis karmae

Actiones praeteritae, sive mentales sive physicae, sive consciae sive inconsciae, vim specificam in vita hominis habent. Actiones praeteritae non solum sunt illae quae ante dies, menses, vel annos gestae sunt, sed etiam actiones ex .vitis praeteritis

Mortuus eras, et ipse tibi vitam dedit; deinde te mori faciet, deinde tibi vitam reddet; deinde ad eum revertemini.

Effectus boni et mali actionum suarum: In vita praesenti, hae vestigia in inconscio vel subconscio reposita manent, et effectus quos homo portat (vel quos anima eius portat) ex incarnationibus praecedentibus dormiunt velut semina in inconscio, circumstantias opportunas expectantes ut germinare et crescere in certo tempore karmico. Lex karmae, quae res aequat, actionem et reactionem, causam et effectum, serendum et messem complectitur.

Quisque suum fatum format per cogitationes et actiones, et vires quas emittunt, sive sapienter sive stulte, necessario ad eos tamquam ad initium redeunt, sicut circulus se perfecta praecisione complet. [Quaestio est] num quaerens volens — contra voluntatem suam — inevitabiles consequentias actionum suarum praeteritarum, an id quod praedestinatio appellatur, subire debet? Responsum est non: Deus est lex et amor, et quaerens qui ad eum cum sincero desiderio et perfecta fide se convertit, actiones suas cum lege divina accommodat, et amorem Dei sine conditione quaerit, sine dubio benedictionem divinam accipiet quae onera gravia levat et res meliores reddit.

Deus nos in hoc mundo illusionum pleno collocavit, et ipse novit dolores nostros et tribulationes atque tribulationes quas patimur. Homines tenebras interiores ignorantiae spiritualis profundiores faciunt cum se in peccato submergi et impotentes ad eius profundum effugiendum aestimant. Melius est eis se corrigere conari, auxilium et misericordiam ex corde divinae misericordiae quaerentes, veniam sperantes a Deo amante, misericorde et ignoscente.

Cum artam nostram cum Deo coniunctionem intellegimus, quod karma nos ligare potest? Ne quis te convincat dolorem et difficultates tuas ex karma tua oriri. Ut

spiritus in essentia tua, nullum karma habes. Potius, hanc veritatem intellegere debes tibi affirmando te unum esse cum essentia vitae, lucis, et virium cosmicarum. Si hoc intellegis, nihil timendum est, et Deus multas tibi portas .aperiet et multas occasiones praebebit

Si vitae tuae cursus te perturbat, mentem tuam muta et sensus tuos energia positiva imple, et ipse differentiam .senties

Non opus est hominibus lamentari et dolere de iis quae amiserunt, aut infelices res suas erroribus in hac vita vel in praeterito remoto commissis tribuere, nam haec est forma neglegentiae spiritualis. Agere debent et eradicare herbas e horto vitae, et tum flores dulcissimi et florentissimi efflorescent et fructus delicatissimos et desiderabilissimos .ferent. Per gratiam Eius, Altissimus

Deo subicere non significat voluntatem nostram non adhibere ad res nostras emendandas et Deum exspectare ut res nostras sine ullo labore nostro componat, nam Deus eos .adiuvat qui sibi ipsis auxiliantur

Res est ut discamus quomodo ad Deum proficisci possimus, ut voluntatem nostram dirigat et conatus rectos benedicat atque confirmet. Cum impedimentum recusationis deditionis superamus, in Deo protectionem invenimus quam nemo in hoc mundo nobis dare potest, et etiam fortitudinem .invenimus quam nulla probatio superare potest

Quisque cum Deo necessitudinem specialem instituere potest, si scit quomodo cor suum Deo aperiat et praesentiam .eius divinam desideret, quae gaudium et certitudinem affert

Cum quis profundam Dei necessitatem sentit, sciens se sine Eo vivere non posse, inveniet Deum quodam modo

respondere. Sed primum hunc validum sensum colere debet, quia responsio non sponte veniet.

Si Deo primum locum in vita nostra non tribuimus, status conscientiae nostrae anxietas et confusio erunt, nec poterimus logice et recte cum infinitis vitae postulatis agere.

Et qua via est ad hanc cupiditatem evolvendam? Quotiescumque infortunio aut difficultate obviam imus, et quotiescumque gravitatem in cordibus nostris sentimus, ad Deum nos convertimus et auxilium eius petere debemus, scientes quicumque Deum amat et id in mente et corde suo servat, eius condicionem meliorem fore. Eius condicio in melius mutatur.

Cum aetherem movemus et agitamus precibus nostris sinceris et implorationibus, essentiam divinae responsionis extrahemus, quae cibum, sanationem et felicitatem continet.

Eis qui spiritale alimonium desiderant, frustrationes et casus praeteriti nihil ad rem valent. Ex his lectiones discere licet, et iterum conari, ab initio conatum repetens. Successus, Deo adiuvante, omnibus qui casu non deficiunt, quorum constantia non tragediis debilitatur, et qui fide inconcussa credunt, Deum perseverare, eos qui in recta via sunt, et eos spe, robore, et optimismo praebere, donec ad metam ultimam perveniant et ad finem vitae perveniant.

Cogitatio est vis sicut electricitas, et status psychologici. Ad cogitationem et modum cogitandi redit.

Electricitas et utilis et noxia est; quicumque ea sapienter utitur, eam sibi in usum ponit, alioquin eum electrocutare potest. Ita quoque cogitatur: si rectis viis dirigitur, domino felicitatem affert, alioquin ei difficultates affert.

Cogitatio est similis equo feroci, tamen eam domare non est impossibile, et cogitatio positiva est una via ad cogitationem regendam.

Cogitatio sana amica propinqua est et mens aegra inimica perpetuo est.

Cogitatio sana pacem et salutem attrahit, dum cogitatio malsana sagittas mortiferas iacit quae in dominum suum dupliciter repercutiuntur. Hinc dictum, "Praemium eiusdem generis est ac factum." Dummodo quis bonas intentiones emittit, cogitationes eius in faces vertentur, cellas animae illuminantes et cumulos tenebrarum pellentes, ita ut profundam solacium sentiat, et oculi eius risu laetitiae micent! Utinam risus in oculis tuis maneat. Et pax tibi sit.

Vita est similis molae quae semina probationum et experimentorum fecundorum molit, ut panem vitae faciat. Similis est viae tortuosae, cum floribus luxuriosis utrinque, papilionibus fulgentibus, et arboribus cum fructibus delicatis in ramis, tamen raro subsistimus. Fruamur aspectu eius et sapiemus dulcedinem; immo, saepe in angustiis sumus, ut ad loca latiora perveniamus, putamus prospectus iucundiores esse quam quos vidimus, sed dum paulatim progredimur per semitas floridas et fecundas, arbores invenimus quae magis obscurae quam recentes sunt, et tum flores evanescunt, et cum eis, papiliones et fructus quoque, solum ut nos tum in deserto sterili inveniamus.

Vita humana similis est aquis marium, quae purificantur et recentes fiunt. Tantum cum ad superiorem atmosphaeram ascendis. Similis est somnio matutino, aetate clariore crescente, quia res tum clariores et distinctiores videntur. Similis est itineri, eo quod scaena mutatur dum distantias percurrimus. Deinde eadem scaena mutatur cum propius ad eam accedimus, et sic porro.

Vita sapientes non fallit, nam perite eam tractant et fruuntur, sine ea ut eos dominetur et libertate privet. Exempli gratia, aqua fruuntur. Bibunt eam et in ea lavant, sed non sinunt se in ea submergi. Vestibus quas amant fruuntur, sine nimia adhaesione formalitatibus et formalitatibus quae superficiales habentur. Edendo fruuntur, sine gula eos consumere, quia nimia edendi ratio corpus debilitat et sensus devorat et illud penitus destruet. Itaque homo vita frui debet, sed sine sensuum exhaustione per immersionem.

Cum aliis consentire Non significat cum eis in omnibus consentire, aut ideales propter eos sacrificare, quia hic conformitatis modus non est desiderabilis et cum veritate non congruit. Reformatores et viri magni non consentiebant cum tot hominibus circa eos, nihilominus ideali suo firmiter adhaeserunt, quia intellexerunt se id quod faciebant rectissimum esse.

Primum omnium, quisque cum Deo, deinde cum conscientia sua, tum cum hominibus concordiam habere debet.

Principium non debet in discrimen verti, neque ad ulteriores causas confugere ad finem quendam consequendum, quia hoc non decet homines in principiis habentes.

Quis potest vivere modo qui Deo placeat? Noli aliis nocere, nihil enim timendum est. Si haec ratio alios non satisfacit, sufficit homini intus bene se habere et sensum pacis interioris sentire qui eum a hominum approbatione independentem reddit.

Robur et desiderium animae in conversione ad Deum appellatur, magnetismus spiritualis, et hoc magnetismo anima ad se attrahit benedictiones et vibrationes subtiles, et

omnes bonas experientias humanas, quae eam bonitatis et .iustitiae admonent

Magnetismus spiritualis est vis qua hominem ad se attrahit et trahit. Boni amici et res essentiales et magni momenti et intuitiva rerum comprehensio. Haec vis derivatur .a vi magnetica attractiva Dei

Candela Pacis

.Sume ollam mentalem, imple eam pace tua

Accipe lagenam sensuum meorum, imple eam .misericordia tua

Accipe corbem animae meae vacuam, imple eam .fructibus sapientiae tuae

Infunde aquas amoris tui in animam meam, effundam .eas in pocula animae sitientis

.Muros ego dirue, in praesentia tua totali me immerge

Radius aurorae amoris

Ex oris cordis mei prospiciat

Solem amoris tui mihi in memoriam revocat

Per caelum vitae meae diffundens

Lux radians amoris tui effulsit

In me ipsum, et illuminatum est

Lux tua spatium meum spirituale implevit

Tu es vita quae corpus meum sustentat

Et mens quae cogitationes meas inspirat

Et sapientia quae ignorantiam meam dissipat

Accendo tenuem candelam amoris mei

Ad librum aureum legendum

Intra me ab temporibus antiquis servatum

Amor tuus erat et adhuc est

Candela invisibilis pacis

Quod tenebras dissipat et mihi nuntia tua ostendit

Blog in paginis cordium est

Revelatur gloria tua, Domine

Lux sapientiae tuae dispellat

Ignorantia, discordia, et invidia

Ab oris terrae in aeternum

Infirmitatem nostram in robur converte

Et in constantiam debilitati sumus

.Corpora nostra electricitate vitali imple

.Et mentem animamque lumine tuo salutari imple

Accipe manum nostram ne in aquis neglegentiae Tuae submergamur, et imple entitates nostras amore ac sapientia Tua. Sentiamus nos Tibi propinqui esse et solem misericordiae Tuae nobis continuo lucere.

Flores susurrantium, vibrantium cogitationum mearum pono

In structura quietis

Tacitum eius fragrans canit

Et de gloriis tuis canit

Et cum splendore sancti luminis tui

Pulchritudinem existentiae tuae video

Somnia mea laeta vera fiunt

Cum lux tua in anima mea micat

Vela igne sapientiae flagrant

Gloriam tuam video, et gaudium meum crescit

Deus te lumine suo illuminet

Et salutem ex anima tibi

Multae sunt postulata et requisita quae mundus nobis imponit et nos de summa earum gravitate et impossibilitate vivendi sine illis vel sine eis vivere convincit. Sed primaria condicio debet esse pacem Dei adipisci, cuius fontes numquam exarescunt et fons numquam exarescit, et quae .omnibus in vita saporem et significationem dat

Meminerimus Deum esse essentiam nostri esse, et amorem esse fenestram per quam vultum eius gloriosum intuemur. Quicumque praesentiam divinam sentire cupit et illud sublime desiderium cogitatione et opere fovet, Deus petitioni eius exaudiet et adiuvabit eum velamina quae eum prohibent quominus lumina benedicta conspiciant .disrumpere

Quicumque in via progredi statuit, nullo modo deterrebitur, nec ullum impedimentum eum impediet, donec .ad metam pervenerit et desiderium cordis sui assequatur

Margaritae et Gemmae Spirituales

Qui aliorum infirmitates revelant eisque confusionem atque indignationem afferunt, longe a sapientia et iudicio sano absunt. Peccatum contemnere debemus, non peccatorem, nam frater noster spiritu est, quamvis tenebris

ignorantiae eum involvat et circumdet. Propositum damnationis sanare debet, non gloriari et vulnerare. Fratrem peccatorem tractare debemus sicut nos tractari vellemus si .in eius loco et situ essemus

Quicumque fratris sui vitia in hoc mundo celaverit, Deus .vitia eius in futuro celabit

Sicut alios iudicamus, lex spiritualis nos eodem gradu iudicat. Nimium ab aliis non exspectare debemus, nec semper bonos eventus ab ullo exspectare debemus, etiamsi .optimum conantur

Homo cadere et titubare potest, sed tutus manebit quamdiu pro viribus conatur iterum scalam virtutis et .iustitiae ascendere

Quotidie animos aegroti, sive physice sive psychologice, sive spiritualiter in ambitu nostro elevare conari debemus, sicut nobis ipsis aut membris familiae nostrae auxilium .ferimus

Quicumque ab hodierno die secundum leges divinas vivere conatur – loco veteris vitae egoisticae quae difficultates et miseriam affert – inveniet, quamvis humile munus in vita suscipiat, munus grave manere, dummodo officium suum ad summum gradum exsequatur secundum directionem directoris fabulae cosmicae et domini omnium .fatorum nostrorum: Dei Omnipotentis

Cum cum aliis cum vera sinceritate, vero amore, et consideratione affectuum agimus, bonos amicos in vitam nostram inducemus sine ulla consideratione commodorum personalium aut rationum egoisticarum; alioquin veros .amicos nostros agnoscere non poterimus

Necesse est hypocrisin et simulationem abicere, et ita .agere ut aliis non consulto noceatur

Amici non sunt irascendi, contemnendi, aut inimiciti, nec eis ulla causa danda est cur erga nos animos inimicos foveant. Amici non sunt male tractandi, exploitandi, aut consilium non petitum dandi nisi petatur. Cum consilium petitur, sincere et benigne dandum est, sine metu consequentiarum. Amici inter se adiuvant per criticam constructivam et fraternam.

Difficiles vitae experientiae non veniunt ut voluntatem nostram torpent et nos vincant, sed potius ut constantiam nostram acuant et fidem in Deum atque fiduciam in nobis ipsis confirment. Quidam per errorem credunt has experientias et difficultates esse vires destructivas insuperabiles, itaque desistunt. Mens sana est necessaria ad vires nostras interiores excitandas ut vitam eiusque labores efficaciter superemus.

Si quis cum aliquo fortiore quam se non certat, fortis non fiet. Similiter, cum difficultates cum fortitudine et animi fortitudine aggredimur, fortiores et resilientes fimus.

Mentes nostrae pars integralis sunt conscientiae Dei omnia complectentis. Sub unda conscientiae nostrae iacet oceanus infinitae eius conscientiae. Cum unda obliviscitur se partem esse maioris oceani, se ab illa potentia oceanica separat . Quam ob rem, mentes hominum limitationibus materialibus debilitantur et non iam capaces sunt operi fructuoso et productioni copiosae. Cum mentes pulverem ignorantiae excutiunt et vincula quae vires eorum alligant frangunt, magis capaces fient creativitatis et positivae interactionis cum vita.

Cum ideae particulari firmiter adhaeres et eam voluntate valida imbuis, ea idea in vim dynamicam transformatur, et cum cogitatio dynamica fit, aptum ambitum ad successum creare potest, secundum mappam invisibilem in mente delineatam.

Homines deficiunt quia asperis vitae condicionibus cedunt sine resistendo, potius quam eis resistere sine cedendo.

Necesse est voluntatem exercere et excitare

Qui sanctuarium tranquillitatis ingrediuntur, cum aliis animis Deum amantibus spiritualiter communicare possunt, et linguam rosarum et omnium viventium intellegere possunt.

Domine, esto solus Rex qui super amorem meum et desiderium sedes

Qui meditantur, profundam pacem sentiunt, et haec tranquillitas interior etiam in societate aliorum conservanda est. Quod quis in meditatione discit, in actionibus cotidianis et interactionibus cum aliis exercenda est, neminem permittendo pacem aut tranquillitatem suam perturbare.

Cum bonum habitum creare vel malum habitum eliminare vis, in cellulas cerebri, ubi mechanismi variorum habituum sitae sunt, animum intende.

Ad bonam consuetudinem constituendam, primum quiete sede et meditare, divinum auxilium petens. Animum in centrum voluntatis, in fronte inter supercilia situm, intende, et firmiter habitum quem in cerebro tuo instillare vis affirma. Cum malas consuetudines eliminare vis, etiam attentionem tuam in hoc centro voluntatis intende et firmiter affirma omnes sulcos ubi hae consuetudines inhaerent deleri potes. Concentratione et voluntate, etiam profundissimos sulcos vetustarum et alte radicatarum delere potes. Te ipsum iterum iterumque confirma. Satis voluntatis tibi est ad consuetudines insalubres e regione cerebri eradicandas.

Tempus aptissimum tali affirmationi est mane primo, cum voluntas et attentio vigilant.

Perge tibi affirmare te ab omnibus praeceptis liberum esse et aliquando invenies te - Deo adiuvante - iam te liberavisse ab habitu quem abolere voluisti.

Quicquid times, cogitationes tuas ab eo pelle et Deo committe. Fidem tuam in Deo confirma et crede eum te adiuvare posse.

Multum doloris ex cura et anxietate oritur. Cur patiaris cum id quod times nondum acciderit? Finge te undique circumdantem Dei lumen protectivum, et senties eius mirabilem protectionem.

Cum pleraeque anxietates nostrae ex metu oriantur, si timorem e vita nostra removemus, liberi nos sentiemus et sanatio statim erit. Quaque nocte, paulo antequam dormiamus, tibi ipsi affirma Deum tecum esse, te protegens et custodiens.

In hoc dramate cosmico, homines omnium gentium fabulam vitae in scaena temporis agunt. Significationem vitae intellegere debemus sine nimia occupatione vel obsessione munerum nostrorum fugacium.

Perceptio nostra vitae saepe distorta et devians est, quia oculis egoismi et horizontis limitati intuemur. Si oculis animae intueremur, res ex prospectu omnino diverso videremus.

Cum oculum sapientiae aperimus, lucem Dei omnia comprehendentem videmus, et in illa luce naturam nostram spiritualem percipimus, quae est reflexio naturae conscientiae universalis quae omnes particulas et partes universi permeat.

Veritates spirituales nos circumdant, pulsantes fores oculorum nostrorum clausorum, nos hortantes ut lucem videamus potius quam tenebras, ut sapientia agamus potius

quam ignorantia, ut corda nostra amore impleamus potius quam odio, et ut cooperemur ad pacem constituendam et abundantiam ac securitatem in mundum nostrum afferendam. Cum hoc fecerimus, ignorantia evanescet, differentiae rerum evanescent, unitatem in censu videbimus, .et magis congruentes cum voluntate divina fiemus

Nostra relatio cum Deo non est frigida aut sine amore, sicut inter dominum et operarium. Nos familia eius sumus, cura eius de nobis constans est, et nos semper audit. Nos pars integralis essentiae eius sumus, et nostra relatio cum .eo viva et vibrans est

Creator noster nos divitiis inexhaustis amoris, intellectus, perspicaciae, benevolentiae, et roboris spiritualis donavit, tamen plerique nostrum has divitias in nihilum dissipavimus. Deus vult nos in securitate, pace, et cooperatione amica vivere, sicut familiam nobilem et amantem decet, sed avaritia et rationes avaritiae in cordibus .nostris radices fixerunt et discordiam inter nos seminarunt

Deus nos dominos esse vult, sed nos servos esse .elegimus

Homo longe a caelesti domo aberravit et paradisum interiorem, quo se Deo et Deo sibi propinquum sentiebat, amisit, neque hunc paradisum sine proprio labore recuperare .poterit

Deus nos ad imaginem suam creavit, sed haec veritas mentes nostras effugit. Illusioni succubuimus, quasi fatum nostrum sit aerumna et fatum nostrum sit exitium. Velum illusionis pugione sapientiae divellere debemus, ut veritatem .radiantem post id videamus

?Quines sumus et quae est vera nostra natura

Homines manifestas differentias habent, sive in constitutione psychologica sive affectiva, sive in muneribus quos in vita agunt, sive in opere et actionibus quas persequuntur, sive in desideriis quae sentiunt. Sed sub his omnibus differentiis duae res latent quas omnis homo sine exceptione desiderat et eget: una est libertas ab omni dolore et desiderio; altera est perfecta et perpetua felicitas – perfecta contentatio, ubi pax, amor, sapientia et gaudium .resident

Re vera, quod homines consequi student est Deus, sive hoc nomine utantur sive non. Sapientes dicunt Deum esse essentiam beatitudinis et spiritum felicitatis, et nemo plenam contentationem experietur nisi directe ex fonte cosmico hauriat. Hoc est punctum cardinale ad condicionem .humanam intellegendam

?Sed ubi homines quaerunt quod quaerunt

Id quaerunt tantum in rebus mundanis: in possessionibus, condicionibus externis, et necessitudinibus cum aliis hominibus. Sed impossibile est id invenire in ullo, quoquam, aut ulla circumstantia in hoc mundo, data ipsa .creationis natura

Creatio in principio dualitatis fundatur. Impossibile est imaginem uno tantum colore habere, cum nulla via sit sine contrario eius. Similiter, impossibile est ullam partem existentiae segregatam a dualitate exstare. Attamen, cum cupiditates quae homines movent examinamus, invenimus unumquemque nostrum tantum bona, iucunda, pulchra et positiva desiderare, sine ullo desiderio tractandi aliquid .iniucundum vel non gratum. Sed hoc impossibile est

In hoc mundo dualistico, nulla voluptas est sine dolore, nulla lux sine tenebris, nullum bonum sine malo, nulla vita sine morte. Duae facies nummi inseparabiles sunt. Hoc

significat quod intimo nostro desideramus ex hoc mundo .obtineri non posse

Homines quaerunt — immo, totis viribus quaerunt — sed invenire non possunt quod quaerunt, quod desperationem et desperationem gignit. Hoc non solum ad desperationem sed etiam ad magnum odium et iram acrem, et consequenter ad violentias, ducit. Haec omnia fiunt quia non quaerunt quod quaerunt in loco recto, et proinde non inveniunt quod corda .eorum desiderant

Homines nostri temporis de sensu et proposito vitae parum sciunt, atque ideo confusione et perturbatione .laborant

Homines natura sua sunt entia proposito moti. Si propositum in vita carent, et si mentes, vires, voluntas, et affectiones eorum non modo positivo et constructivo diriguntur, ad vias destructivas, ut abusum alcoholis et medicamentorum, ad violentiam confugere, et cetera, se vertent. Finis ultimus vitae est Deum cognoscere, et hominibus incumbit ut munera sua et actiones externas per actiones rectas, perspectivas sanas, habitus positivos, et .beneficam emotionum directionem harmonizent

Hae duae naturae nostrae partes — aspectus internus sive spiritualis et aspectus externus — non inter se repugnant si recte intelleguntur. Immo, se invicem sustinent et nos adiuvant ut facultates et potentias nostras physicas, psychologicas, emotionales et spirituales evolvamus et .augeamus

Homines in magno inane vivunt, carentes stimulatione intellectuali vel psychologica. Taedio afficiuntur propter inopiam propositi et absentiam cuiuslibet rei quae vitae eorum valorem et significationem addere possit. Homo

mediocris fortasse fungi et gerere potest quasi psychologice ?et mente sanus esset, sed num felices sunt

Primum vitae propositum est cognoscere qui simus et qualis sit vera nostra natura. Si profundioribus vitae aspectibus attentionem quam merentur dabimus, inevitabiliter felicitatem sentiemus, quia felicitas humana cum coniunctione cum nostro ipso spirituali coniungitur, sine .qua nulla existentia aut esse quis habet

Timor deficiendi aut morbi continua cogitatione de eo nutritur, donec notio deficiendi ex mente conscia in subconscium influit et tandem ad conscientiam superiorem pervenit. Deinde timor, in subconscio et conscientia superiore infixus, multiplicari et crescere incipit, donec mentem consciam herbis timoris implet, quae non tam facile eradicantur quam cogitatio initialis cum germinat. Hae herbae noxiae tandem fructus venenatos et mortiferos ferunt. Feliciter, radices eius ab intus eradicari possunt per fortiter in animo intendendum et conscientiam fidei absolutae in Deum instillandam, et eum posse adiuvare eos .qui sibi ipsis auxiliari et se a noxa protegere volunt

Olim, parva bulla in superficie maris natabat, tempestates et fulmina metuens, cum vocem sibi "?susurrantem audivit: "Parva bulla vitae, quid tibi est

Nescisne te partem oceani vitae esse? Bulla parva .circumspiciens hoc intellexit

Conscientia humana instar bullae parvae in superficie maris conscientiae cosmicae fluitat, eam bullam esse temporariam reputans, metu morbi, paupertatis et mortis tremens. O bulla, oceanumne times? Circumspice et diligenter observa. Perspectivam tuam ab ambitu proximo ad infinitum Dei regnum transfer. Altius investiga, intellectum dilata, ut scias et certus sis. Te cum vasto eius

mari unum esse, et Deum tecum esse. Te protegit, te .sustentat, nunc et in aeternum

Vitando insidias et laqueos

Quotiescumque magnum desiderium in corde sentis quod te ad id implendum urget, discretione utere et te ipsum interroga: "Estne hoc bonum desiderium quod impleri potest, an malum quod honorari non debet?" Cupiditates materiales insalubres malas consuetudines nostras incitant, nobis falsas spes et illusoria felicitatem dando. In talibus casibus, vis discretionis ad veritatem revelandam adhibenda est. Malae consuetudines tandem ad infelicitatem ducunt. Cum vera earum natura revelatur, impotentes fiunt ad hominem in .laqueos doloris et miseriae insidiandum

Reflexiones et fabulae

In vita et in morte, in doloribus et calamitatibus, fides .mea in te, Domine, manet firma et inconcussa

Omnis halitus desiderii mei et supplicationis portas et fenestras in anima mea aperit, per quas ad beatitudinem Dei .transeo

Sicut sol in locis frequentissimis lucet, ita radios amoris divini in omnibus vitae meae partibus et actionibus .quotidianis videbo

Benedic me, Domine, ut animam meam cum aurora expergefacere possim et ad limen tuum benedictum .perducat

Fabula cervi moschati

Moschus est substantia pretiosa fragrantia forti, in umbilico cervi moschati qui in altis Himalayas habitat .reperitur

Postquam cervus ad certam aetatem pervenit, muscus captivans clam ex umbilico eius manare incipit, et cervus, hac fragrantia iucunda commotus, saltare et fontem illius odoris iucundi quaerere incipit.

Huc illuc movetur, inter saxa et sub arboribus olfaciens, ubique fontem illius odoris iucundi quaerens.

Tandem iratus et magis agitatus et anxius fit, cum verba ei deficiunt neque id quod cum desiderio et ardore quaerit invenire possunt.

Conatu extremo ad fontem musci perveniendi, ex rupibus saxosis altis in vallem profundam prosiluit, ut fato suo occurrat et morti occurrat, quo in loco venatores eum capere et sacculum musci sive glandulam ex eo extrahere possunt.

Qua de re, unus e poetis illuminatis aliquid huiusmodi recitavit:

O cerve moschata, stulte!

Cur doles? Cur insomnis habes?

Hoc muscum praesto est

Cum pera ventris tui, stulte!

Etiam si naso tetigisses

A te venit odor secretus

Quod speraveras vicisses

Et sine impensis vixisti

Nonne putatis, amici mei, plerosque homines cervos moschatos instar gerere? Semper et in perpetuum felicitatem ubique extra se quaerunt.

Ita, felicitatem in ludo quaerunt, et se usque ad defatigationem in desideriis ac cupiditatibus indulgentes, per lubricos divitiarum tramites ascendunt, donec tandem de praecipitiis magnarum spei ad saxa frustrationis et defectus saliunt, cum veram felicitatem in profundissimis animarum .suarum recessibus conditam invenire non possint

Si cogitationes nostras introvertamus et profunde perpenderemus, in tranquillitate animae fontem verae et .perpetuae felicitatis, quam quaerimus, inveniemus

Non debemus esse similes cervo moschato, pereuntis in quaerenda felicitate in locis falsis. Potius, vigilantes esse debemus et felicitatem intra nos ipsos, non extra nos, .invenire conari

Fabula de Bulla

Olim vir ad me venit et dixit se morbo cordis chronico :laborare, et addidit

Multa temptavi, sed dolorem cordis liberare non" ".possum

Postquam placide cogitavi, rogavi eum ut mihi forfices :afferret. Ille me tremens aspexit et dixit

"?Domine, cor meum resecare visne"

Risi et respondi, "Non sum medicus. Audisti umquam de "!?homine forfice utente ad chirurgiam faciendam

Tandem, invitus forficem attulit, itaque unum e fibulis in tunica eius abscidi et ei dixi ne alium fibulum in eius loco consueret, neque manum suam in loco ubi fibula deerat poneret. Item ei dixi ut post duas hebdomades ad me .rediret, et sperabam eum interea convaluturum esse

Vir ridens dixit, "Faciam quod rogasti, quia tibi confido, sed puto hoc esse medicamentum insolissimum quod mihi "!umquam praescriptum est

Post duas hebdomades ad me accurrit et, attonitus, :dixit

Medii mihi affirmaverunt me a morbo cordis sanatum" esse. Quid igitur, pro deorum immortalium, fecisti? Genium e "?fibula extraxisti

Respondi cum risu: "Ita vero! Manus tua cum globulo ".perpetuo ludebat, et globulus cum corde congruebat

Ille globulus erat genius qui dolorem cordi tuo faciebat. Itaque globulum abscidi et tibi dixi ne eum reponeres neque manum tuam cordi poneres. Hoc modo cor tuum a pressione !levatum est et te dolere desiit

Omnia celeriter progrediuntur, et homines multis rebus occupati sunt. Naturaliter melius est mundi ubertatem metere quam tempus perdere, tempus anni praetereundo et manibus inanibus finire. Sed quod quisque metere debet est vitae messis uberrima: propius ad Deum accedere et eum cognoscere. Sola via ad veram felicitatem consequendam est aliquid in hoc mundo perficere et etiam prosperitatem .spiritualem consequi

Qui Deum cognoscunt, officia sua quotidiana non incipiunt antequam primum de Deo meditati sint et mentes .corporaque sua benedicta energia divina impleant

Multae mundi postulata eos qui metas spirituales quaerunt deterrere et a via electa avertere possunt. Sed ii qui firma constantia praediti sunt, nihil eos a via recta depellere sinunt; perseverant cum determinatione, .quibuscumque rebus difficilibus vel adversis

Quicquid mundus nobis det, desiderium cordium nostrorum non satiabit, quae aliquid stabilius, maioris momenti, et pretiosius quam omnia quae thesauri et divitiae .mundi continent desiderant

Cum quis moritur — diu vivas — nulla potestas in terra quicquam pro eo facere potest. Quis nobis auxilium ferre potest postquam hunc mundum reliquimus? Deus. Quare semper meminisse debemus hunc mundum tantum stationem temporariam esse in itinere nostro ad domum .caelestem, ubi in praesentia Misericordissimi vivemus

Nimiae divitiae valetudinem, pacem, et efficaciam non spondent, sed pacem et efficaciam adipiscendo, aequilibratum successum et in spirituali et in materiali gradu .ducet

Plerique homines efficaciam mentalem solum ad prosperitatem materialem consequendam excolunt. Sed cum quis sui ipsius dominus fit et vires suas psychologicas moderatur et secundum divinum consilium agit, vita eius benedicta erit, et spiritus nectar gustabit dum in hac terra est. Non amplius captivus consuetudinum et desideriorum erit, sed conscientia eius in cor divinae praesentiae transformabitur, et ibi habitabit, renovatis voluptatibus .fruens, quae descriptionem strenuam afferunt

Corpus est maxima pharmacopola

Investigatores medici invenerunt corpus, cum gaudium immensum sentimus, medicamenta antidepressiva aliasque substantias ad animum minuendum producere, quae aeque potentes et efficaces sunt quam ea quae medici praescribunt. Corpus est optima pharmacopola in Terra, capax rectum tempus opportunum producendi, cum in concordia sumus cum aequilibrio spirituali quod Deus in .nobis posuit

Non omnis sollicitudo nocet; sollicitudo energiam vitalem per corpora nostra fluentem excitat et actionem motumque stimulat. Studia demonstraverunt satis magnam sollicitudinis quantitatem prodesse.

Sed problema oritur cum sollicitudo gradum sanum excedit.

Unusquisque nostrum limitem proprium ad sollicitudinem habet, et cum hic limes exceditur, magis sollicitamur quam deberemus, neque id conscii sumus donec problemata in corpore, affectibus, et mente apparere incipiant.

Vita cum Deo gaudium et felicitas est, sine Deo autem anxietas, tumultus, difficultates, et etiam calamitates sunt. Quomodo igitur pacem et tranquillitatem in vita calamitatibus et tragediis dominata invenire et aliquam beatitudinem huic terrae afferre possumus?

Primum requisitum est ut vitae pressionibus conscii simus cum sub earum influentia sumus.

Deus est Sapientissimus et Omnisciens, et corpora nostra signis donavit ut solacium, molestiam, tranquillitatem, et anxietatem, et his signis attendere debemus. Divina intelligentia intra corpora nostra est quae nobis aliquid dicere conatur, et his nuntiis auscultare debemus temporibus sollicitudinis vel quietis. Cum sollicitus es, mentem tuam in partem corporis quae sollicitudinem experitur intende, deinde spiritum altum ducas et simul illam partem leniter tende donec vibret. Tum relaxa et tensionem dimitte. Hoc adiuvabit ad aequilibrium energeticum et vitale in corpore conservandum et illud ab effectibus noxiis sollicitudinis protegendum.

Possumus etiam tensionem animi per respirationem moderari. Cum metum aut aliam affectionem noxiam sentis, inspira et expira lente, profunde, et rhythmice pluries, permittens corpori tuo relaxari cum singulis expiriis. Hoc adiuvabit ad palpitationem cordis acceleratam tardandam, circulationem sanguinis normalem restituendam, fluxum energiae vitalis per nervos facilitandum, et adiuvabit ad .mentem tranquillam et cogitationes serenandas

Vita non est casus extremus; est pulchra divina expressio, qua frui debemus. Mementote risum vim esse; .nisi eo utamur, vitae partem magni momenti amittimus

Homines sunt animae cum affectibus et sensibus, et corpus habent quod gerunt velut vestimentum vel tunicam exteriorem. Sed quamdiu solum in corpore et affectibus vivimus, sub negativam vim sollicitudinis et tensionis .cademus

Cum natura nostra essentiali, quae est spiritus, concordiam habemus, gaudium spiritus in cor influit et in amorem transformatur. Hunc amorem sentire, cum pace et tranquillitate animae coniunctum, et sub eius harmonica influentia agere et interagere, est aptissima via ad naturaliter vivendum in mundo tensionibus et contradictionibus pleno. Concordia cum hoc gaudio est .solutio problematum vitae

Nota: De affirmatione: "Corpus antidepressivum aliasque substantias, quae accentus et tensionem minuunt, non minus potentes et efficaces quam ea quae a medicis praescribuntur, producit," hoc non est consilium ad consilia et praescriptiones medicas omittendas, unde necessitas .clarificationis

Aequationes magneticae

Persona praesentia forti et malis inclinationibus + homo animo bono sed voluntate imbecilla = magnetismus malus .benignitatem superat

Imbellis voluntatis cum malis inclinationibus + fortis voluntatis cum bonis inclinationibus = boni magnetismi .malum vincit

Magnetismus spiritualis debilis + biomagnestismus malus = magnetismus malus fortis

Robur morale forte + robore morale debili = robore morale maiore

Iratus et violentus + lenis et benignus = magnetismus .irae lenitatem superat

Temperamentum forte, aequilibratum, et placidum + temperamentum quod interdum ad malcontentum vergit = magnetismus tranquillitatis praevalet

Defectus infixus chronicus + defectus minus infixus = magnetismus defectus fortis

Successus positivus fortis + successus positivus minus = successus auctus

Vibratio defectus fortis + vibratio successus fortis = vel magnetismus defectus fortis vel magnetismus successus .fortis, pro ambitu et condicionibus

Mens fortis et sana + ignorantia completa = aut astutia et peritia aut ignorantia et stultitia

Vis spiritualis eximia + vis practica eximia = Magnetismus spiritualis - vis practica vere eximia

Si homines multitudinem entium planetarum in aethere circumdante videre possent, fortasse nonnulli caros suos defunctos invenire conarentur. Deus oculos meos spirituales

aperuit, et multas animarum video quae mundum terrenum reliquerunt. Intento oculo spirituali (centro frontis) profundo intendendo, quis visione interna mundum radiantem, in quo habitant omnes animae bonae quae ad planum aethericum .ad praesentiam Misericordissimi ascenderunt, videre potest

In hominibus, cor fungitur quasi receptor sine filo, oculus autem spiritualis quasi transmissor. Etiamsi caros tuos defunctos videre non potes, si tamen placide affectus tuos in corde dirigis, praesentiam eorum tibi carorum sentire potes, qui nunc in corporibus aethereis vivunt, pace et securitate Dei fruentes et libertate a corporis vinculis gaudentes, ita ut solacium in eorum pace invenias et cor tuum de eis securum .sit

Cum nomen Dei pronuntio, totum meum esse in summum gaudium liquefacitur. Sed hic status mihi solum post magnum laborem venit. Primo, non eram desiderabilis, nam mens mea tum vagabatur. Nunc autem, simulac cogitationes meas et conscientiam in centrum spirituale—spatium inter supercilia—dirigo, omnes cogitationes evanescunt, respiratio sua sponte cessat, cor palpitare desinit, perturbatio mentis sedatur, et status essentiales animam invadunt, ita ut extasim spiritualem experiar et .divina beatitudine involvar

Dicta aurea

Felicitas ius meum, hereditas mea, et thesaurus meus divinus absconditus est. Duc me ut in me ipso thesauros .inveniam qui somnia regum superant

* * *

Vita est motus intelligens cum rhythmo regulari. Se in rebus inanimatis format, vel formam vivam et mobilem .assumit. Vita est omnia complectitur et omnia permeat

* * *

O Amator Maxime, tu vita es, tu meta mea et
.desiderium meum es

* * *

Fac me rosam florentem in horto tuo caelesti, aut
globulum scintillantem in monili tuo radianti amoris, aut da
.mihi maximum honorem: minimum locum in corde tuo

* * *

Ubicumque alii labores meos in benefaciendo probant,
.ibi maximum officium praebere possum

* * *

Texamus aureum somniorum tapete filis sericis dulcium
.memoriarum et cogitationum exquisitarum

* * *

Amor similis est chartae abrasivae quae mentem polit et
.asperitatem a moribus tollit

* * *

Pandemiae, calamitates, et mutationes violentae
naturae quae vastationem, destructionem, et damnum late
diffusum afferunt non sunt " decreta divina." Hae
calamitates ex cogitationibus et actionibus humanis oriuntur.
Ubicumque delicata aequilibrium boni et mali mundi
perturbatur accumulatione undarum et vibrationum
noxiarum quae a malis intentionibus et maleficiis humanis
.causantur, chaos regnat et destructio late diffusa sequitur

* * *

Optima ex omni populo accipiam, et bona omnium
nationum qualitates aestimabo, vitiis earum non
.intendentibus

* * *

Sicut de valore nutrimentali cibi nostri quotidiani
curamus, ita etiam nutrimenta psychologica quae mentibus
.nostris quotidie praebemus attendere debemus

* * *

Verba benigna remedium mirabile sunt multis morbis,
vim magneticam potentem, paene magicam, habentia, quae

abundantes benedictiones et prosperitatem loquenti affert. Qui verbis lenibus et lenibus utuntur, subtilem cursum per se sine interruptione fluentem sentiunt, profunda tranquillitatis sensu repleti. Hoc fit quia hic cursus cum fonte suo superiore coniunctus est, fluxus continuus qui animas cum illo fonte concordes attingit, eas adiuvans ut felicitatem iis qui pacem .desiderant transmittant

* * *

Quot verba benigna ex corde multas maerores dispulerunt et quot voces sapientes obscuras vias !lampadibus gaudii et tranquillitatis illustraverunt

* * *

Per omnem experientiam quam perferimus crescimus, dummodo intellegamus nos ex eis pretiosas lectiones discere posse. Nam omnis dolor et afflictio quam experimur .significationem et propositum habet

* * *

Quamvis experimentorum asperitas sit, similis est igne qui ferrum liquefacit ut in chalybem pulchrum, durabilem et .versatilem convertatur

* * *

Omnia insignia vitae meae res gestae per vim mentis cum Deo concordis perfecta sunt. Cum divinus generator currit, omnia quae desidero sine exceptione ad effectum perveniunt, primum formam invisibilem, aetheream designationem sumentes, deinde cum vi irresistibili in .realitate manifestantes

* * *

Cum mens ex profundo animae desiderantis Deo susurrum sincerum, fervidum, dirigit, clamor spiritus cor universale tanget, et responsum veniet, secum immensam laetitiam afferens. Hic susurrus intellectualis voluntatem fovet donec vires necessarias ad finem optatum .consequendum habeat

* * *

Cum mens et voluntas hominis cum Deo congruunt, potentia infinita implentur, ita ut sola cogitatio de aliqua re sufficiat ad eam assequendam, quia lex divina in favorem eorum operatur qui cum summa voluntate congruunt.

* * *

Non oportet hominem omnes facultates intellectuales, quas Deus ei donavit, rebus fugacibus persequendis dedicare, ne in labyrintho materialismi se perdat et sibi ipsi limitationes atque coertiones inutiles creet. Potius, viribus intellectualibus utatur ad necessaria vitae acquirenda et conetur facultates morales evolvere, ut inter rectum et falsum, et inter noxium et utile discernatur.

* * *

Veritas ultra opiniones et theorias iacet, et multi qui hanc rationem amplectuntur suis ipsius conclusionibus subiectivis obligantur.

* * *

Aperi, Domine, portas tranquillitatis et custodi sanctuarium cogitationum mearum spiritualium ab incursionibus susurrorum malorum, et rosae desideriorum meorum floreant in horto cordis mei, dum exspecto auroram adventus tui.

* * *

Scientia theoretica divinam scientiam adipisci non potest, et expedit ne quis pretiosum tempus suum in theoriis consumat quae in re vera adhiberi non possunt, alioquin se in mediis densis silvis intellectualibus inveniet et incapax erit fines theoriarum transcendere.

* * *

Felicitas est fructus victoriae psychologicae super volatiles vitae circumstantias

* * *

Quem Deus agnoscit, mundo fortasse ignotus est.

* * *

Si quis se scientia theoretica [sine vera probatione] programmat, similis fiet instrumento portatili ad notandum quod proverbia iterat et sententias altas resonat, et alii eum eruditum habebunt, sed talis scientia non confirmatur directa perceptione veritatis, nec aequatur profectu .spirituali

* * *

Difficultates in mundo perseverabunt, quo igitur quis ducem et directionem petere potest? Cogitationes, ab habitu, praejudiciis, inclinationibus, fanatismo motae, nullius usus sunt, et influxus ambitus, familiae, patriae, vel mundi veram directionem praebere non possunt. Ergo, ad Deum converti debet et vocem tranquillam, serenam ex profundo animae emanantem, vocem cum veritate congruentem, .audire

* * *

Aperite corda vestra effusioni divinae ut per vos fluat et .vitas vestras benedictionibus ac bonitate spirituali impleat

* * *

Quicquid opus facias et quaecumque res gestae perficere possis, semper memento Deum esse fontem qui tibi omnem vim praebet quam ad laborandum et ad res .perficiendas opus est

* * *

Meminerim tui, Domine, in paupertate et in prosperitate, in morbo et in salute, in ignorantia et in sapientia, et videam lucem tuam benedictam, quae salutem et sanationem in .momento praebet

* * *

In solitudine cogitationum mearum, vocem tuam benedictam audire desidero. A me asperas voces terrestres, in plicis memoriae meae latentes, pelle. Vocem tuam serenam, melodiosam, in aeternum in tranquillitate animae .meae audire volo

* * *

Vita tenebris obvolvitur, et interdum titubamus et dubitamus progredi. Lumen Dei nobis lucerna ductoria sit sinere debemus dum per obscuras vitae semitas ambulamus. Ille est luna plena in noctibus ignorantiae et tenebrarum, sol splendoris in horis expergiscendi, signum directionis, et stella ductor iis qui maria terrenae et fugacis .vitae pervagantur

Tempus est homini ut conscientiam suam ex somno . oblivionis ad expergefactionem spiritus expergiscatur

* * *

Rogamus te, Domine, ut conscientiam nostram ex profundo ignorantiae et angustae ac limitatae cogitationum ad horizontes pacis, lucis, amoris et universalis humanae .compassionis eleves

* * *

Res tandem meliores fient, quia Dei virtutes et miracula post contradictiones vitae humanae latent, et quicumque de inevitabilitate rei non persuasus est et mente et fide penetrare conatur ad ea quae trans velum sunt, ianua ei .aperta erit quae [ab omni manu credenti pulsatur]

* * *

Fides numquam significat temeritatem aut non sapienter res tractandas. Immo, quidquid accidat, homo sibi persuadere debet Deum solum eum in rebus difficilibus et anxiis sustinere posse, si ad eum toto corde, anima et sensu .se convertat

* * *

Si sensus nostri totam veritatem nobis traderent, Terram tamquam flumina electronum videremus, et quamque particulam pulveris tamquam massam lucis .volubilem videremus

* * *

Qui perspicacia sua a materia ad spiritum penetrant, naturam illusionis intellegunt et essentiam veritatis .cognoscunt

* * *

Sive quis in silvis Africae versatur, sive in campo proelii, sive morbo sive paupertate laborat, sibi persuadere debet manum Dei periculo validiorem esse et capacem protegendi .eos qui ad Eum refugium quaerunt

Nulla via efficacior est ad se protegendum. Scilicet, logica uti oportet in rebus agendis et simul fidem plenam in .auxilio divino habere

* * *

Amor qui in cordibus omnium creaturarum habitat — amor omnium matrum, patrum, amicorum et carorum — ex .amore divino derivatur

* * *

Distinctio inter officia maiora et minora facienda est, praeferendo maximis momenti prae iis quae tantummodo gravia sunt. Praeterea, nullum officium alteri repugnare debet. Scripturae nobis dicunt, cum unum officium cum .altero discrepat, indicium esse illud non esse verum officium

* * *

Dum radii vitales solis diffunduntur, radios spei in corda pauperum et derelictorum [eorum quos societas deseruit] diffundam, et novam determinationem in corda eorum qui se .putant esse deceptores instillabo

* * *

Magister Paramahansa uni ex discipulis suis dixit: "Neminem ex circulo amoris tui excludas. Omnes in corde ".tuo habe, et illi te in suo servabunt

* * *

Domine, adiuva me ut semper voluntatem meam ad .opera bona et utilia perficienda utar

Adiuva me ut voluntati Tuae conformem, ut omnes cogitationes meae propositis Tuis respondeant et cum voluntate Tua congruant.

Adiuvit me excitare vim occultam et benedictam intra me, ut omnes difficultates et probationes superare possem.

* * *

Expergiscere ad illam audacem et humilem personam spiritualem – quae leonum robur cum columbarum mansuetudine coniungit.

* * *

Non vexarem amara falsaque critica, nec laude profusa nec adulatione. Unicum meum desiderium est facere voluntatem tuam, Domine, et favorem tuum consequi.

* * *

Non potes imaginari immensam laetitiam quae te implebit cum praesentiam divinam senties. Anima tua tum amore Dei infinito inebrietur. Est amor qui quemvis amorem humanum millies superat – amor qui omnia desideria tua implet et cor tuum gaudio atque contento implet.

* * *

Per attentionem internam, beatitudinem spiritualem intra te ipsum et circa te directe experiri potes. Si hanc conscientiam colas, personalitas tua harmonice crescet, et magnetismum attractivum erga homines et alia entia acquires.

* * *

O Magne Protector, non curo si omnia amittam propter fatum meum, quod a me ipso factum est, sed te rogo, unicum meum refugium, ut candelam amoris mei erga te a ventis incuriae et oblivionis protegas.

* * *

Aquas puras et refrigerantes pacis, quae ex fontibus rerum prosperarum manant, ad satietatem bibamus, auctae firma proposito positive cogitandi et optimistice prospicendi.

* * *

Conscientia est sensus intuitivus qui veram naturam et motiva hominis revelat. Cum conscientia tua pura est, et scis te recte agere, nihil timendum est. Conscientia pura testimonium est bonae actionis a Deo. Absolutus esse in iudicio conscientiae significat felicitatem habere et .benedictiones Dei accipere

* * *

Conare audacia et gaudia facere quae plerique non faciunt, et amorem pacemque eis praebe quos alii .negleguntur

* * *

:Magister Paramahansa uni ex discipulis suis dixit "Nisi tempus mentem colere impendas, nulla copia prosperitatis materialis te satiabit. Haec cultura non est cruciatus, sed potius exercitatio conscientiae ad cogitationes ".et actiones nutriendas quae ad felicitatem ducunt

Felicitas tua est successus tuus, ergo neminem eam tibi eripere patiaris. Te ab iis qui te vexare conantur protege. Cum puer eram, patientiam meam amittere solebam cum quidam falsos rumores de me disseminabant. Postea intellexi tranquillitatem animi meam maiorem esse quam .hominum approbationem vel admirationem

* * *

Utinam scires fabulam amoris divini quam quidam devoti cum Deo experiuntur! Nulla alia experientia in vita comparari potest illi gaudio. Novi sanctum qui perpetuo amore Dei absorptus erat, et facies eius sanctum amorem radiabat. Oculi Dei semper in eos qui eum amant sunt, .neque eos umquam deserit ne momento quidem

* * *

Pauci sunt qui vires mentales et spirituales suas .excolere student

* * *

Noli te in imum procrastinationis descendere. Ex somno taediosae quotidianae realitatis surge et ad horizontem vitae exquisitae te confer, ubi res gestae, gaudium et pax sunt.

* * *

Intra te latet ingens potentialis impendium exspectans, et tu solus es qui id excitare et ex eo prodesse possit.

* * *

Libertas a praescriptis malorum habituum et passionum insalubrium multo maiorem felicitatem affert quam prosperitas materialis.

Successus litterarius felicitatem psychologicam affert quam circumstantiae externae tibi eripere non possunt.

* * *

Omne tempus pecuniam accumulando consumere potes, sed pecunia illa pacem perpetuam et securitatem quam quaeris non dabit. Immo vero maiorem infelicitatem tibi afferet, quia felicitas et pax in mente, non in rebus ipsis, resident.

* * *

Ne sinas infirmitatem mentem tuam penetrare, et cave cum hominibus qui cogitationes negativas et pessimisticam habent consociaris, ne cogitationes eorum imbecilles in mentem tuam influant, nisi mens tua ad gradum roboris pervenerit ut cogitationes aliorum eam debilitare non possint, sed potius, contra, cogitationes aliorum firmare et eorum fiduciam in se augere possit.

* * *

Deus primum locum tenet, et neque diem nostrum incipere neque finire debemus sine Eo cogitando. Meminisse debemus sine robore et energia quam a Deo accipimus, nullum nostrum officium perficere posse. Hoc est maximum nostrum erga Eum officium.

* * *

Est via ad mores et traditiones aestimandas et iudicandas. Initio, omnis traditio iustificationem habebat. Si

iustificationem adhuc veram esse invenimus, traditio et significationem et utilitatem habet. Attamen, traditiones temere sequi non prudens est. Scire debemus quid rectum sit et id sequi, discernendo quid nobis felicitatem afferre .possit, deinde id applicando

* * *

Cum tot homines felicitate aut successu carentes videas, ne existimes id esse fatum eorum. Te ipsum facere potes quidquid vis esse. Interior successus est qui te vere .felicem facit

* * *

Si nihil intus habes, non eris beatus. Sed si nihil circa te habes et intus felix es, sine dubio felix es. Ergo homines .secundum condiciones externas iudicare impossibile est

* * *

Inter turbas ingentes, fortasse invenietur aliquis qui ad statum elevationis spiritualis pervenit et pace interiore et .summa felicitate spirituali fruitur

* * *

Certo scio omnia quae mihi opus sunt mihi venient, ideoque non sollicitus sum de futuris rebus. Haec non est gloriatio neque simulatio, nam operationem et efficaciam .huius benedictae potentiae saepe in vita mea expertus sum

* * *

Sive in superficie vitae fluito sive in profundo maris submergor, scio me cum Deo esse et Eum mecum esse, et nihil mihi nocere posse. Haec scientia mihi felicitatem .ineffabilem et profundam dedit

* * *

Nullum dubium est quin nova res emere iucunda sit. Sed post tempus, illa laetitia paulatim evanescit, et fortasse omnino de eo carebis, eam oblitus et aliud desiderans. Attamen, summa pro illa re non obliviscetur, praesertim si !eam per vices solvendo emisti

* * *

Homo vitam suam regere debet eamque quam maxime simplificare. Pecuniam aliquam rebus necessariis et casibus extremis servare, parsimoniam prae sumptibus luxuriosis ponere, aliisque pro viribus auxiliari. Cum aliis auxilium fers, auxilium tibi uno modo vel altero veniet, et nihil tibi deerit neque ullo modo privatus eris.

* * *

In gaudio omnium cordium, beatitudinis tuae, Domine, resonationem audio, et in amicitia omnium fidelium, amorem tuum sentio. Gaudeo et cor meum laetitia et prosperitate amicorum meorum exhilarat, sicut de mea salute et otio gaudeo. Dum sapientiam aliis inspiro, thesauros sapientiae meae multiplico, et in omnium felicitate, meam propriam invenio.

* * *

Maximus inimicus felicitatis est pecuniam mutuare ad res luxuriosas emendas. Homines falso credunt se beatos esse non posse nisi aliquid specificum acquirerint. Sed etiam postquam rem illam acquirerint, veram beatitudinem non experientur, quamvis gaudio temporario quam afferat. Quid prodest persequi phantasiam beatitudinis terrenae quae solum frangi pollicetur? Homines simpliciter vivere debent, sine multis possessionibus quae constantem attentionem requirunt.

* * *

Paradisus meus intra me est. Dum benedictionibus Dei fruor, Ei gratias ago, et gaudium meum interius crescit. Sine hoc interiori contentamento, etiam voluptates et gaudia terrena infernum fiunt. Intellexi sine hoc interiori gaudio, onus officiorum mihi impositum me pace spoliatum et felicitate privatum fuisse.

* * *

Si divitiae cum morbis et difficultatibus coniunguntur, consequentiae innumerabiles erunt. Hygiena et cura valetudinis inter vires Occidentis sunt. Insecta noxia et germina mortifera in terris progressis efficaciter reprimuntur, cum in aliis abundant. Sed harum pesterum eliminatio non est summum successum, quia alia genera afflictionum in terris progressis exstant, ut rationes difficiles ad solvendum et crises pecuniariae suffocantes propter systemata emptionis per vices — afflictiones quae somnum perturbant .et tranquillitatem animi subruunt

* * *

Pars integralis sumus eiusdem conscientiae ex qua hoc .magnum universum emersit

* * *

Numquamne gregem ovium vidisti? Si una ex eis salit, reliquus grex eum sine dubitatione imitatur. Plerique tales sunt. Alicui fortasse ideam in mentem venit aut novum modum introducit, alii statim currum insiliunt et id imitantur. Hoc exemplum per generationes perstitit. Omnis natio suas consuetudines et traditiones habet, nec omnes rectas aut validas esse affirmare possumus. Sed quis scit? Fortasse quaedam ex his consuetudinibus et traditionibus vanae et .inutiles sunt

* * *

Cum turbulenta cogitationum tempestas consedit, .regnum pacis ingredimur et divinam praesentiam tangimus

* * *

Cogita de Deo, aut de pulchro prospectu qui pacem inspirat, aut de experientia laeta et iucunda. Actio mentis .positiva et tranquilla est recreans et recreans

* * *

In mundo chaotico et turbulento vivimus. Fortasse putes pecuniam felicitatem significare, sed cum eam adipisceris, te adhuc infelicem invenis. Fortasse divitias adipiscere potes et —quod absit—valetudinem amittere. Aut fortasse bonam

valetudinem habeas et pecuniam amittas. Aut fortasse et divitias et valetudinem habeas, sed multa problemata cum aliis patiaris, benignitatem offerens, sed vicissim cum indignatione et odio excipias. Sine Deo, nihil in hac vita te .vere satiare potest

* * *

Terra fit cella tormentorum iis qui in ignorantia consilii divini vivunt. Sed cum experientias vitae tamquam magistras tuas consideras et ab eis veram naturam huius mundi et munus tibi assignatum in dramate cosmico discis, hae experientiae fiunt illuminationes pretiosae in via ad .perpetuam contentationem et felicitatem

* * *

Ibi, ultra caliginem non obscuram, silentium silentium, et nihil increatum, latet essentia aeterna, quae est origo existentiae et fons omnium potentiarum et entium, visibilium .et invisibilium

* * *

Deus hanc terram non creavit ut solum edamus, dormiamus et moriamur, sed ut voluntatem eius cognosceremus et finem existentiae nostrae intellegeremus. Pauci sapientes significationem consilii cosmici intellexerunt, .sed plerique homines caeci sunt et huius finis nescii

* * *

Pecunia numquam finis vitae meae fuit; finis meus erat fratribus et sororibus meis in humanitate servire. Quare Deus multas portas opportunitatis mihi aperuit ut me .sustentarem et munus meum implerem

* * *

Deus hoc universum creavit ut secundum legem fixam et immutabilem operetur. Si quamlibet ex his legibus universalibus violamus, nos ipsos punimus. Qui de tecto aedificii alti saliit, ossa eius franget. Ergo, legem gravitatis .ignorare non possumus quin consequentias patiamur

* * *

Cum civilizationes mundi penitus inspicimus et arcana antiquarum civilizationum exploramus, imago ampla emergit, cum lineis intertextis, capitibus variis, et subtilitatibus accuratis, et invenimus hominem simul et singularem et socialem natura esse.

* * *

Si Deus nos in sola conscientia materiali vivere vellet, rebus materialibus omnino contenti essemus et viis mundanis contenti.

* * *

Radii puritatis, pacis, et felicitatis ultra somnia in profundis nostris essentialibus micant et saltant.

* * *

Cum unaquaque experientia quae in caelo vitae nostrae apparet per hoc iter nostrum terrestre, discere debemus quomodo conscientiam nostram amplificare et quomodo magis intellegere possimus circumstantias quae nos circumdant vel per quas transimus, et tum poterimus in meliore concordia vivere et aequius et tutius cum hominibus et vita agere.

* * *

Plerique alios imitantur. Homo originalis et creativus esse debet, et omnia quae facit perite perfici.

In Oriente, cura primaria in colenda felicitate spirituali posita est, dum aspectus materiales vitae saepe neglecti sunt. In Occidente, quaedam commoda materialia, sed parva felicitas psychologica, adsunt. Quod opus est, aequilibrium inter haec duo est, quia intentio in uno tantum aspectu vitae ad inaequalitatem et incapacitatem rationaliter tractandi necessitates vitae ducit.

* * *

Maxima felicitas — post divinam felicitatem — est hominem pacem habere cum proximis propinquis, .quibuscum omni anni die vivere debet

* * *

Homines multum temporis terunt festinando et impetu agentes sine multa perficienda. Pauci subsistunt ut .considerent et conentur intellegere quid vita offerat

* * *

Laborare debemus ut aedificia sapientiae interna construamus in hortis pacis, qui florent et splendent .innumeris floribus mirabilium virtutum spiritualium

* * *

Harmonia interna fons dives roboris est et energiam .renovabilem generat

* * *

Vitam contemplans, quisque invenit successum non facilem esse. Vita saepe est dura et implacabilis, et laborandum est ut victum quaeramus. Cogita de labore requisito ad corpus tuum sustentandum et sanum et liberum a morbis conservandum! Etiam si hoc succedas, successus ille est temporalis. Corpus — diu vivas — tandem quiescet. Necessitas dictat pugnare cum multis viribus, et internis et externis, ad optatum successum consequendum. Hae vires indefesse laborant ut te omnibus rebus vere magni momenti .eripiant

* * *

Conare manere tranquillus in omnibus circumstantiis, et sinas ut semen pacis tuae floreat cum laetitia et risu .contenti

* * *

Ne sancti quidem maximi salutem plenam consequuntur nisi successum suum, id est, experientias spirituales et scientiam altiorem, cum aliis communicent, eos adiuvando .ut ad sacram cognitionem perveniant

* * *

Quapropter, qui ad illos gradus perveniunt et ad illos status perveniunt, libenter intellegentiam eis praebent qui ea indigent. Si verum successum consequi vis, non solum tuam felicitatem personalem, sed etiam aliorum felicitatem curabis.

* * *

Quisquis intelligentia praeditus pecuniam facere potest, sed si amorem in corde habet, numquam pecuniam illam ad usus sibi placentes utetur; potius eam cum aliis communicabit. Pecunia est maledictio et infortunium in manibus egoistarum et avarorum, et benedictio et donum in manibus eorum qui bonam animis et generosam habent.

* * *

Aliquis fortasse diutius tacere mallet, recusans cum suis familiaribus loqui per id tempus. Quamquam hic homo pacem interiorem inde consequi potest, eius mores egoistici sunt et felicitati familiae suae nocent. Nisi cari quoque ex eorum successu fructum capiant, is vere felix haberi non potest.

* * *

Similiter, prosperitatem materialem consequi non solum ius nostrum est ad prosperitatem per nos ipsos fruendam, sed etiam officium morale nostrum erga alios, ut eos adiuvemus ad condiciones materiales et vitae emendandas.

* * *

Post muros conscientiae purae protegor; obscura praeterita combussi et solum hodierno die sollicitor.

* * *

Hodie intellego me unum esse cum lumine summi boni et me esse signum iis qui contra fluctus maris dolorum luctantur.

* * *

Homines varias opiniones et theorias de successu habent, pro ambitionibus vitae. Non insolitum est audire quosdam successum furto aequare, dicentes talia ut "Fur

felix erat!" Hoc confirmat successum, in omnibus formis et varietatibus suis, optandum et quaesitum esse. Attamen successus noster aliis nocere non debet.

* * *

Est etiam aliud criterium successus: cum concordes et utiles eventus nobis ipsis afferre possumus, alios quoque in successu nostro includere et fructus eius cum eis communicare debemus.

* * *

Successus significat contentationem et satisfactionem hominis in suo ambitu. Verus successus est effectus actionum in principiis iustitiae fundatarum, et felicitatem ac salutem aliorum tamquam partem integralem propriae felicitatis complectitur. Si hoc principium ad vitam nostram materialem, intellectualem, moralem et spiritualem applicamus, definitionem perfectam et comprehensivam successus habebimus.

* * *

Hic in hoc mundo limitato, longitudinem, latitudinem, et densitatem percipimus, sed est alius gradus ubi dimensiones non existunt; omnia sunt clara et perspicua — omnia sunt conscientia et perceptio. Gustus perceptio est, sicut olfactus. Nostrae affectiones, cogitationes, et corpora sunt status conscientiae. Sicut in somniis videre, audire, olfacere, gustare et tangere possumus, ita etiam, in illo altiore gradu, omnes has sensationes per puram conscientiam experimur.

* * *

Domine, fac nos felices sentiendo propinquitatem tuam, libera nos a vinculis desideriorum, et da nobis gaudium interius quod non afficiatur experientiis vitae eiusque eventibus mutabilibus.

* * *

Cum mentes nostrae cum perceptionibus altioribus congruunt, conscientia spiritualis intra nos expergiscitur et mirabilia divinae sapientiae et amoris miracula experimur.

* * *

Si Deum penitus amamus et ad eum totis cogitationibus et cordibus convertimur, ei propinqui erimus et eum maximum vitae securitatis portum esse inveniemus.

* * *

In spatio quasi vacuo et vacuo, nexus cosmicus et vita aeterna nos cum omnibus rebus viventibus et inanimatis in universo coniungit; unda magnae vitae per omnia quae exstant fluit.

* * *

Aeternitas est vera nostra domus et permanens sedes, et nostra existentia in his corporibus est existentia temporaria, velut brevis requies pro caravana per desertum iter facienti.

* * *

Cum nos cum viribus creantibus spiritus coniungimus, cum mente universali et infinita, quae nos ducere et problemata nostra solvere potest, coniungemur. Vis creatrix ex maximo fonte essentiae nostrae sine interruptione ad nos fluet, nobis permittens ut successum creativum in quolibet campo actionis nostrae consequamur.

* * *

Amor crescit et floret in ambitu fiduciae, tolerantiae, et mutui respectus.

* * *

Benedic nos, Domine, lumine purarum cogitationum et bonorum morum, ut si tenebrae malorum morum et cogitationum deviarum ad nos appropinquent, statim dispellantur, et adiuva nos te amare amore tanto ut neque illusiones materiales neque mundanae illecebrae nos capiant aut mentes cordaque nostra capiant.

* * *

Res facile acquiruntur raro pretiosae sunt. Hoc scimus ex vita magnorum virorum ac mulierum investiganda, et quomodo magni facti sunt per ingenia excolenda, officia

implenda, valores morales excolendos, studia profunda incumbendo, et avaritiam vitando. Sed fructus quos adepti sunt et res gestae quas attigerunt immensopere maiores .fuerunt quam labor quem impenderunt

* * *

Vera libertas in libertate eligendi consistit, sapientia .ducta et intellectu, rectitudine, et firma voluntate sustentata

* * *

Cum voluntatem, propositum, et discretionem consciam excitaveris, vires invisibiles ex conscientia superiore — per animae perspicaciam — emittuntur ut te adiuvent et vias ad solacium psychologicum et felicitatem ducentes, Dei auxilio, .illuminent

* * *

Homo per proprium laborem animae meatus aperire debet. Nemo libenter dolorem et miseriam prae pace et felicitate eligit. Ignorantia radix doloris est et impedimentum quod removendum et eliminandum est. Ignorantia est herba noxia, alte radicata, quae in horto humanitatis crescit et .plantas bonas et utiles expellit

* * *

Ignorantia vincenda est voluntate inconcussa et constanti pertinacia. Solum mentis colendum est attentione intenta [in positivo], et bona semina irriganda sunt aqua fidei. Cum radii vitales et calidi amoris micant, semen bonitatis crescet et herbas herbasque parasiticas superabit, .nam tenebrae in praesentia lucis esse non possunt

* * *

Voluptates rerum materialium evanescunt et evanescunt, sed gaudium divinum numquam obscuratur. .Divina est felicitas quae infinita est et ineffabilis

* * *

Numquam methodis falsis uti debemus ad felicitatem assequendam, nec pacem et divitias spirituales quas intra nos habemus deserere debemus, solacia illusoria et vitam fulgentem quae nobis fortasse imminet per actiones et .mores infernales cum effectibus destructivis

* * *

Serenitas optima camera est ad divinam praesentiam capiendam. Per lentem purae et accurate focalis .tranquillitatis, imago benedicta perfecta claritate apparebit

* * *

Re vera, omnis sapientia intra te ipsum est, et nihil tibi .opus est nisi ut eius conscie conscius fias

* * *

Vera contentatio in sui emendatione consistit, ut alii te potius quam tu eos quaeras. Amor et amicitia libere danda sunt, sine expectatione aut postulatione. Exspectatio tantum miseriam et infelicitatem gignit. Etiam cum ad sui emendationem conaris, quisque solus, securus et pacis stare .debet intra arcem virtutum suarum et dignitatis sui

* * *

Cataractae gaudii et spei semper ex corde meo fluant, .et earum aspersio refrigerans omnes quos convenio tangat

* * *

Gaudium spirituale in anima desiderium generat aliis omni modo adiuvandi, et facultatem evolvit ad voluptates morales exquisitas, quae ad felicitatem ducunt, .aestimandas, ita inclinationem ad voluptates rudes minuens

* * *

Quamvis parva sit pars tua, tamen aeque momenti manet ac maximae partes, quod ad prosperitatem ludi .cosmici, quem animae in scaena vitae agunt, confert

* * *

Conscientia totalis est conscientia absoluta, infinita, se perpetuo renovans, cuius creativitas numquam deficit, et per .te conatur exprimere unicum sui aspectum

* * *

Si semel vel divinum amorem gustaveris, numquam .eum deseris, quia nihil simile in toto universo est

* * *

Qui Deum cognoscunt, ad gradus spirituales valde provecti pervenerunt, ut non contenti sint peccatoribus tantummodo monitis spiritualibus offerendis, sed – gratia et auxilio Dei – eos potentia spirituali onerare possint, quae eos .a consecutionibus peccatorum suorum liberat

* * *

Omnia facta bona et mala in cellulis cerebri latent et apparent ut habitus vel inclinationes boni vel mali in .cogitatione

* * *

Qui, propter cellulas cerebri vi horum habituum onustas, a moribus insalubribus laborat, se liberare potest per voluntatem, meditationem, preces sinceras, et continuam affirmationem positivam, donec omnes habitus inutilis in habitus bonos pacis et tranquillitatis transformentur. Hoc fit cum vis vitalis recte directa operatur ad naturam abnormalem cellularum cerebri mutandam, ut hae cellulae .omnibus bonis, virtuosis, et pulchris impleantur

* * *

Intellectus est oculus interior, visio animae, et telescopium cordis. Est aequilibrium inter mentis .tranquillitatem et conscientiae puritatem

* * *

Quotidie varias scenas videmus, et quotidie novam lectionem discendam affert. Expectatur ut homo lectionem discat intendendo in ultimum finem existentiae suae: .agnoscere fontem sui esse et fundamentum vitae suae

* * *

Oblivisci laboremus dolores praeteritorum et statuamus ne in eis immoremur. Constans propositum et activa

voluntate, vitam renovemus, successus augeamus, et in nobis bonis moribus et nobilibus qualitatibus foveamus.

* * *

Quicumque aliorum infirmitatem patefacit eisque pudorem atque indignationem affert, longe abest a sapientia et iudicio sano.

* * *

Dicta pro omnibus temporibus et locis

Qui cum Deo concordes sunt, pulchritudinem mirabilem vident et dulcedinem summam gustant, quae nullo alio modo experiri potest.

Cum anima mea ad te clamaret, nubes silentii tui, Deus, eruperunt, et pluvia misericordiae tuae torrentibus effusa est, donec in inundantem gratiae tuae flumen fieret. Benedictus flumen tuum ripas essentiae meae obruit, et anima mea in aquas aeternitatis se immersit, et bulla parvae vitae meae in oceano existentiae tuae omnia complectentis dissoluta est.

Mentor meus me docuit quomodo scalpro sapientiae uterer ad templum mihi faciendum dignum divinae praesentiae.

Si vis finem nobilem consequi, incipe creando exemplar mentale eius. Nunc firmiter quamlibet directionem in conscientia tua stabilire potes si fortem ideam in mente tua seris; tum totum tuum esse illi ideae conformabitur, et actiones tuae cum ea congruent.

Cum cor divinum tetigeris, dolores evanescent, amor cor tuum implebit, et experientiae spirituales mirabiles velut fontes puri in hortis mentis tuae saltabunt.

Multae nubes te celare et a me celare conantur, sed per rorem lacrimarum desiderii, nomen tuum benedictum mihi apparet, litteris aureis claris coruscans post omnia vela et cortinas.

Puritas conscientiae significat veritatem perspicue .tractare

Sunt necessitates essentiales et quas nonnulli "necessarias" aestimant, quae revera superfluae et inutilia sunt. Vita simplificanda est per attentionem ad necessitates .fundamentales et eliminationem luxuriarum superfluarum

Quam excelsa es, o amicitia, et quam fertilis et sacra est .terra tua! Amor est tibi alimentum, fides autem potus

Cum duo homines, quamvis differentiis inter se, in concordia et consensu ambulant, uno fine coniunguntur: pacem et tranquillitatem animae in amore puro et mutua fidelitate invenire, et ubi amans voluptatem non quaerit sumptibus dilecti, tum in horto altruismi flores fragrantes .amicitiae efflorescunt et suavem odorem diffundunt

Mundus mentes nostras alio modo erudit, nos tot rebus assuefaciens ut sine illis felicitatem non posse existimare incipiamus. Sed vita, et praesertim vitae puerorum, simplificandae sunt; alioquin vita eos per acerbas .frustrationes docebit

Veritas est accuratior et verisimilius quam mera cogitatio vel imaginatio, sed quae cogitamus vel imaginamur .interdum vera fieri possunt

Imaginatio elementum magni momenti est in processu cogitandi creativi. Attamen imaginatio maturescere et in firmam convictionem transformari debet, quod sine valida .voluntate fieri non potest

Si rem totis viribus voluntatis visualizaveris, imaginatio tua in convictionem personalem transformabitur, et cum .eam convictionem conservare poteris

Omnibus opinionibus adversis, tua sententia in re vera .evadet

Discere debet quis per se stare, propriis virtutibus et .dignitate sustentatus

Gaudium spirituale est gaudium renovatum et magis magisque apparet in iis qui de Deo profunde cogitant. Est

gaudium quod adiuvat ad recte decernendum et ad recte agendum, et cum invenitur, desideria et cupiditates insalubriae evanescunt quia attractionem suam amittunt comparatae gaudio spirituali.

Creator noster Omnipotens vitam, robur, et sapientiam nobis dedit, et officium nostrum est Ei attentionem nostram dare et corda nostra ad Eum in amore, gratitudine, et recognitione favoris ac benignitatis Eius attollere.

Adiuva me, Deus, ne ignem irae accendat, ne flammis indignationis virides pacis oasis intra me et alios comburam. Adiuva me ut ignem furoris pluvia amoris mei perpetuo fluentis extinguam.

Lacus lenitatis meae et pacis meae tranquillus et quietus maneat, imperturbatus procellis malcontentiae quae nihil nisi miseriam afferunt.

Actus officio moti peragere, vel desideria personalia in servitio et amore alterius sacrificare, multo melius est quam id metu agere.

Etiam cum quis desinit leges divinas transgredi, id facere debet ex amore Dei, non ex metu poenae eius.

Quicquid times, ab eo cogitationes tuas averte. Deo id relinque et fiduciam in eo confirma.

Timor semper cum homine est, et eum removere potest cogitando de Deo et sentiendo eius praesentiam.

Difficile fortasse erit initio semitas virtutis ambulare, sed hae sunt semitae benedictae quae ad animi tranquillitatem et veram felicitatem ducunt.

Gloria Dei luceat in omni angulo vitae nostrae, amor eius habitet in cordibus nostris, et lux eius impleat conscientiam nostram.

O dilecte mea divina, flores florent et tempora mutantur, et omnia de te loquuntur; luna plena vultum risus tui revelat, et sol lucernam tuam caelestem portat. Ego in mari lacrimarum nato, desiderio tui redundans. In foliis arborum

et venis generis humani vita et vigor tuus fluit, et pulsum cordis tui cosmici intra meum sentio palpitare.

Cum praesentiam tuam sentio, quasi in alio mundo expergiscar mihi videtur, et interdum de hac terra et hoc parvo corpore — meo proprio — somnio. In beatitudine infinita vigilo, et somnium meum vitae terrenae laetis memoriis momentorum meorum vigilantium tecum perfunditur. Herbas somniorum meorum eradicavi ex horto somniorum meorum et loco earum rosas inspirationis meae plantavi, ubi fragrantia desiderii mei te attrahet, et tu venies ut me tecum ad horizontes beatitudinis aeternae ducas.

Deus, fac me perspicuum puritate et munditia ut lucem tuam sanatricem intra me proferre possim.

Serena speculum tremulum mentis meae ut vultum tuum infinitum reflectat.

Fenestras fidei late aperi ut fragrantiam pacis tuae respirem.

O Tu Qui in Te Splendes, O Maiestas Quae Descriptionem Superat, oculis meis Te Desiderantibus Respice, ut nihil in existentia nisi Te videam.

Post omnia phaenomena et apparitiones vitae latet silens vox Dei, qui nos perpetuo vocat per flores, libros sacros, conscientias nostras, et omnia pulchra quae vitam dignam faciunt.

Omnis conatus a quaerente ad cacumina spiritualia attingenda susceptus a Deo ei aestimatur et bene remuneratur.

Rogamus te, Domine, ut mentes nostras veritatis tuae lumine illuminemus, corda nostra amore tuo palpitare facias, et animas nostras gaudio tuo et gratiae tuae abundantia impleas.

Ex illo horizonte perspicuo, quem mens penetrare non potest, Deus aeternam lucem suam effundit, et ex mente cosmica sublimes inspirationes et benedictae vires oriuntur, et activitas creativa in mentes apertas et harmonicas fluit.

Cum inveneris animam tuam, cor tuum, omnem scintillam inspirationis, caelum caeruleum, stellas fulgentes, montes, terram, aves, floresque omnia filo uno rhythmi cosmici, gaudii spiritualis, et unitatis universalis inter se conexa esse, tum intelleges omnia esse undas in pectore .oceani divini, qui litus non habet

Si Creatorem nostrum obliviscimur, dolorem meremur. Intellegendum est Deum nobis dilectum esse et nos amare, .et haec scientia nos a difficultatibus et dolore liberabit

Verus amator Dei numquam cessat Eum quaerere, etiamsi eum post multa conata invenire non potest. Sicut unda post tempestatem sedatam ad cor oceani redire debet, ita etiam studiosus quaerens; tacitam fidem possidet obstacula corruere et se necessario cum oceano cosmico citius aut serius coniuncturum esse – illo oceano infinito .unde venit et ad quem redit

Cum mens de dilecto divino perpetuo cogitat, cor .carmina gaudii et felicitatis canit

Emanatio spiritualis est egressio hominis ab eo quod .nunc est ad id quod in futuro erit

Homo veram naturam suam ab aliis celare non potest; vibrationes cogitationum eius quodammodo in moribus eius .reflectentur et per actiones apparebunt

Multi sunt qui de libertate falsam opinionem habent; libertatem enim aestimant esse facere quidquid quis facere .velit, et hanc libertatem "libertatem arbitrii" appello

Propter falsam interpretationem verae naturae libertatis, quidam parentes liberos suos traditioni subiiciunt, statim eorum desideria implendo. Tum puer crescit credens se, dummodo desideria eius expleantur, beatum esse, et finem vitae esse omne desiderium implere. Attamen postea detegunt se errasse , cum mundus exterior omnino differat a vita domestica, et discunt omne desiderium implere non facile esse! Alii eos fortasse repellunt et neglegunt, sua desideria persequentes. Propterea puer, propter impetum

nimiam sua desideria implendi, duraturus et emotionaliter torpidus fit. Ergo parentes liberis suis auxilium ferre debent ut voluntatem et discretionem suam evolvant, ut in mundo .vivere possint sine laqueis et foveis eius incidant

Mater dicit, "Doce eum cum amore." Scilicet, liberos cum amore tractare plerumque bonum est, sed nimia dulcedo dentes corrumpit, et similiter, nimia indulgentia liberos corrumpit. Quidam firmitas et constantia necessaria sunt, sed si puer propter errorem aspere tractatur et punitur, graves erunt consequentiae. Aequilibrium esse debet in modo quo liberi tractantur et agunt ; omnis pater temperare debet temperare temperamentum suum amore et teneritudine, et omnis mater amorem suum sapientia et .ratione condire debet

Homo stabilem statum psychologicum amoris et desiderii Dei conservare debet. Multa officia tentavi, sed quacumque natura operis mei, cogitationes meae semper .apud Deum manent

Hac creatione frui debemus, sed sine ea nos in servitutem redigere. Et experientia me docuit gaudium .inveniendi Deum esse incomparabile

Antequam quis magna negotia suscipiat, quiete sedere, sensus cogitationesque sedare, profunde meditari, et auxilium divinum petere debet ut ductu spirituali et recta .directione consequatur

Fac me intellegere risum in facie aurorae, in labiis florum, et in faciebus nobilium virorum ac feminarum esse .tuum risum

Non afficiar me imaginibus successivis infortuniorum, fortunae adversae, morborum, aut quorumlibet impedimentorum inopinatorum, quia intellego conscientiam disciplinatam, quae cum conscientia cosmica arcte .coniungitur, non implicite pati a defectibus et molestiis

Libertas significat facultatem agendi secundum sapientiam, non secundum dictata passionum,

consuetudinum, et arbitriorum. Oboedientia ego ad servitutem ducit, dum cedendo impulsibus animi ad liberationem a vinculis.

Nihil mihi interest utrum in palatio luxurioso an in casa humili habitem, dummodo Deus mecum sit.

Pecuniam meam honeste quaesitam ad vitam simpliciter vivendam utar, vita luxuriosa relicta.

Per fidem in Deum et usum voluntatis, homo morbum, defectum, et ignorantiam superare potest, dummodo vibrationes voluntatis validiores sint quam vibrationes morborum physicorum vel psychologicorum. Quo chronior morbus, eo fortior et determinatior voluntas, et eo profundior et stabilior fides esse debet, ut exitum optatum assequatur.

Inspira me, Domine, ut in te solo fiduciam meam collocem, non in humanis protectionis mediis. Ne permittam ut timor et anxietas immensas vires meas ad omnes vitae tribulationes superandas paralyzent. Ne sinam casus, calamitates et infortunia cogitare, ne per cogitationem et imaginationem actualiter manifestentur. Et fac me intellegere, Domine, sive vigil sive dormiam, sive in somniis immersus sim, sive vivus sive moribundus, tuam praesentiam protectricem me adhuc circumdare et custodire.

Sapientes dicunt: Fructus bonorum operum, amore Dei et virtute motorum, est harmonia et puritas. Fructus operum, cupiditatibus et ambitionibus egoisticis motorum, est dolor et passio. Fructus malorum operum est ignorantia et stultitia.

Bona opera felicitatem afferunt, dum actiones mundanae, amore sui impulsae, ad dolorem et miseriam ducunt. Continua autem opera mala facultatem hominis discernendi et intelligendi destruunt.

Si in pace et concordia vivere vis, intentiones tuae bonae esse debent, et cogitationes benignitatis atque sensus

amoris disseminare debes. Si vitam virtuosam agis, exemplo .tuo et bonis moribus aliis prodes

Quo momento anxietatem et mentem confusam sentio, ad quietem et contemplationem me recipiam donec aequanimitatem recuperem, et singulos dies incipiam de .Deo cogitando eiusque auxilium atque ducatum petendo

Statue ne permittas ut suffocantes odii herbae crescant et in hortum vitae tuae, hortum virtutibus nobilis animi redundantem, infiltrent. Et quo magis has fragrantes, rosae similes qualitates coles, eo magis Deus tibi maximum .existentiae secretum intra te revelabit

Finis vitae est pacem, contentatem, immortalitatem, salutem, et veritatis cognitionem adipisci, et in corde horum desideriorum quae in nobis moventur latet divina essentia .penitus intra nos

In Te, Domine, libertatem meam inveniam et intellegam veram domum meam esse totam tuam existentiam meque .partem integralem conscientiae tuae cosmicae esse

O mare vastissimum divinum, flumina desideriorum meorum, per deserta obstaculorum et impedimentorum .fluentia, tandem in magnis tuis profunditatibus misceantur

In sola arce divina protectionem et securitatem invenimus, et nullum est refugium tutius quam Deum .propinquum sentire et eius praesentiam tangere

Cum homines moribus regantur qui eorum inclinationes, inclinationes, mores et cupiditates formant, si hi mores mali sunt, mores noxii fiunt et actiones malae. Ergo, expedit bonis moribus praeferre, cum deinde actiones et cogitationes nostras ad proposita nobilia dirigant et nobis .salutem atque felicitatem afferunt

Ubicumque animae tristes et dolentes sunt, solacium meum invenio in eis serviendo et consolando. Summam operam dabo ut aliis gaudium afferam et cum eorum .sensibus, quasi meis ipsis, compatiar

Facultates mentales in hominibus exstant, sed in plerisque hominibus subevolutae manent, et hae facultates non colere ad graves consequentias ducit. Sicut corpus, mens, pro salute et vitalitate, propria nutritio et exercitatio eget.

Adamas lucem accipit et reflectit, et similiter animae purae, pellucidae, quae Deum cognoscunt et praesentia eius fulgent.

Domine, tu es verae vitae divitiae, et te primum inveniendo in te omnia quae mihi opus sunt inveniam.

Homines plerumque cibo, aere et sole soli operam dant ut bonam valetudinem conservent, sed tempus advenire potest cum valetudo deterior fiat, quamvis hae externae vitae fontes abundant. Tum demum necessitas oritur ut copiae energiae corporis ab intus recreentur.

Si navis mentis meae ad scopulos avaritiarum cupiditatum, quae pericula et iactus implicant, appropinquaverit, tempestatibus saevientibus ignorantiae impulsa, esto tunc, Deus meus, signum meum et semper me ad litora iustitiae et bonitatis tuae dirige.

Cogitatio est similis flammae cuius vis concentrata adhibenda est ad obstacula quae ad effectum perficiendum impediunt comburenda.

Deus inveniri potest per constantem divinum amorem.

Cum Deum plus quam dona eius amamus, ad nos veniet. Liberum arbitrium et potestatem eligendi nobis dedit, ut discernere possimus inter dona mundi fugacia et insignificantia et donum propinquitatis ad eum et gaudium praesentiae eius benedictae.

Memoria nobis data est ut bona meminisse exerceremur, donec tandem summi boni, Dei, meminisse possemus.

Aura amoris tui per me fluit, Domine! Et folia vitae meae gaudio saltant ad adventum tuum. Suavis susurrus eorum

per aera fertur, fessos invitans ad quietem in umbra pacis meae spiritualis.

Difficultates vitae non nobis nocere destinantur; potius, problemata et morbi nobis praecepta offerunt. Experientiae nostrae dolorosae non nos perdere, sed nos purificare et reditum nostrum ad fontem purum—Deum—accelerare debent, qui omni modo operatur ut nos adiuvet et ad domum caelestem reducat.

Infinitas vera nostra domus est, et iter nostrum ad hanc terram et in his corporibus physicis simile est itineri visae brevis temporis.

Domine, scio laudem me non extollere, nec vituperationem minuere. Sum qualis sum coram conscientia mea et coram Te, hac via pergam, omnibus pro viribus serviendi et favorem Tuum mereri conans – in hoc est mea felicitas.

Creatura unica es et essentia tua mirabilis est, ergo te ipsum verum cognosce.

Cum aurora adventus tui, gemmae desiderii mei in flores fragrantes et vibrantes efflorescent.

Domine, festina adventum illius diei cum torquem ex illis floribus roscidis nectam et in limine tuo benedicto ponam.

Pro eo ut perpetuo sibi soli placere studeat, etiam aliis felicitatem afferre conetur. Cum aliis auxilium spirituale, intellectuale vel materiale offerre conatur, inveniet suas necessitates impleri et poculum vitae suae gaudio redundare.

Qui victoriam insignem de tenebris terrestribus reportaverint, lucem gloriae pro portione habebunt et pace interiore atque felicitate fruentur.

Domine, semina benedictionum tuarum in solo cordis mei, supplicatione arato, continuo sparge, ut in arbores umbrosas crescant, quarum rami fructus suavissimos et dulcissimos cognitionis sui ferant.

Saepe in dolore manemus sine conatu mutandi, et ideo pacem perpetuam et contentationem non invenimus. Si perseveraremus et conatum daremus, certe omnes difficultates superare possemus. Conari debemus ut a miseria ad felicitatem, a desperatione ad fortitudinem progrediamur.

O Amor Divine, amorem meum cum amore Tuo coniunge, vitam meam cum gaudio Tuo, mentem meam cum conscientia Tua cosmica misce, et sitim meam ex fonte gaudii Tui aeterni exstingue.

Cor sinceri quaerentis semper susurrat: "Deus meus et dilecte meus, nolo in tumultu huius mundi fallacis immergi, et totum quod volo est amorem tuum in cordibus hominum excitare. Cor meum, anima mea, corpus meum, mens mea, et omnia quae possideo tua sunt, Domine." Ille quaerens Deum attingit et eum cognoscit.

Domine, da nobis novam veramque fraternitatis intelligentiam. Bella relinquamus et vulnera gentium sanemus balsamo amoris et perpetuo solacio misericordis intellectus.

Benedic nos ut liberemur ab influentia avaritiae, dominio deceptionis, et imperio illusionum, et adiuva nos aedificare mundum novum in quo morbi, ignorantia, et fames nihil sint nisi somnia praeteriti tristis et tetri.

Non logica silvae, sed intellectu, veritate, et fide inconcussa in te et iustitiam tuam divinam, omnes difficultates solvamus.

Vita nos hic ad tempus coniunxit, post quod vias nostras separatas ingrediemur. Sed si amor Dei in nobis habitat, nihil refert quo eamus, quia quantumvis longe aberremus, intra circulum amoris divini manebimus et numquam vere separabimur.

Domine, fac me aquilam progressionis spiritualis, alte super angiportus angustiae mentis et extremismi volantem.

Voca me ad horizons altiores altioresque, ultra tremores terrae intensos et nubes quae lucem solis obstruunt.

Sine me alas aequilibrii tollere ut recte vivam, et me ad caelum excelsum supra omnes tempestates et huracanes volare sinite, ubi sunt horizontes lati et perceptiones sublimes.

Pax venit cum corda nostra amori et benignitati aperimus. Qui amantes corde sunt et in bonis operibus activi sunt, pacem experiuntur quia in eis habitat. Pax est sanctuarium caeli et fundamentum vitae beatae.

Semper de divina pulchritudine post flores, de cosmica luce post solem, et de magna vita quae in omni oculo micat cogitare debemus.

Cum quis vere benignus est et erga alios reverentiam ostendit, et laudes similiter reddit, semper cum gratia et reverentia tractabitur.

Amorem meum aliis diffundam ut ianuam aperiam quo amor Dei ad me veniat et in corde meo habitet.

Domine, fac me signum esse iis qui in profundo doloris submerguntur. Adiuva me ut aliis gaudium afferam, gratias agens pro gaudio spirituali quod mihi tribuisti.

Odium in igne amoris mei liquefaciam, et aliis ignoscam et amorem omnibus sitientibus cordibus dabo.

Verus amor est amor qui gaudet solacio dilecti

Lux tua nobis luceat, Domine, et amor tuus corda nostra in aeternum impleat.

Habere spiritum initiativum significat habere vim imaginationis creatricis quae hominem sinit aliquid invenire quod nemo antea fecit. Omnis homo cum hoc dono a Deo sibi collato nascitur.

Maximus amor est divinus amor, qui vitam ultra verba pulchram reddit. Cum Deum tecum sentis, ad te venientem ubicumque sis et gressus tuos ducens, divinus amor coepit.

Vis veritatis contra ventum it

Domine, cum difficultates temporales experior, fac ut recorder abundantes benedictiones tuas mihi in praeterito datas, sciens auxilium tuum me numquam deserere et curam tuam semper mecum esse. Tibi gratias ago ex toto corde pro omni benedictione quae mihi ex manu tua liberali .venit

Guttae amoris in animis bonis fulgent, et Deus in mari .amoris tantum inveniri potest

Intellectus est lucerna quae viam hominis illuminat et ei successum affert

Vere, Deus naturam rosis floribusque pulcherrimis ornat, .vestibus exquisitis et coloribus claris praeditus

Pax est primus praeco adventum ad Divinam Praesentiam nuntians; postea, pax in lumina clariora quam .gaudium infinitum transformatur

Cum in mare meditationis penitus immergor, beatum trepidationem intra me sentio et vocem susurrantem audio ."dicentem, "Prope sum

Ad introrsum converti oportet, ubi anima se exprimit. Ex profundo animae oriuntur omnes experientiae vitae .interioris

Cum anima se ipsam divina conscientia percipit, magnum gaudium et expansionem in spatium infinitum .sentit

Si omnibus mediis externis et opibus tibi praesto, praeter facultates naturales, uteris ad omnia obstacula quae tibi obstare possint superanda, vires a Deo datas excoles: eas vires infinitas quae ex intima essentiae tuae profunditate .oriuntur

Amor viam auream quae ad Deum ducit percurrit

Solem bonorum votorum et bonarum intentionum .diffundam ubicumque tenebrae errores irrepserunt

Cum difficultates te aggrediuntur, sed tamen conari et niti desistere recusas, omnibus obstaculis et impedimentis

neglectis, tum Deus tibi respondebit et conatus tuos .successu coronabit

Domine, florem desiderii ex horto cordis mei carpam et .eum, quasi oblationem amoris, in limine tuo sancto ponam

Cum cogitationes et verba nostra semina sint quae nobis messem futuram afferent, hodie incipiam conscientiam .meam bonis, positivis cogitationibus implere

Volo et aestuo in plano conscientiae meae sursum deorsumque, septentrionem et dexteram, intus et foris et ubique, ut inveniam me in omni angulo spatii fuisse et adhuc .esse in praesentia Dei

Vive unumquodque momentum in conscientia necessitudinis tuae cum infinito Absoluto. Nullus est finis conscientiae tuae, et omnia micant et splendent sicut stellae .in caelo essentiae tuae

Dissociatio, sive non-sociatio, est via sapiens quam quaerens ingreditur, libenter supra res triviales propter maiores se elevans. Non se ad voluptates sensuum fugaces obligat, renovatam laetitiam interiorem quaerens. Dissociatio non est finis in se, sed viam sternit ad .emergentiam virtutum animae et potentiarum spiritualium

Victor spiritualis audacibus passibus in semitis vitae progreditur

Homo vita praesenti quam maxime uti debet, fenestrasque cordis aperire et vires animae latentes excitare .et revivificare

Post personas mutationis transformationisque latet divina praesentia. Et quicumque speculum mentis suae stabilire et a tremore impedire potest, in illo claro speculo .faciem dilecti cosmici videbit

Amor fortior est quam mors et temporis vastationes

Sui ipsius analysis est clavis ad successum, et reflexio est speculum per quod angulos interiores videmus qui aliter ab oculis nostris occulti manerent. Defectus nostros diagnosticare, inter inclinationes positivas et negativas

distinguere, et impedimenta progressui et successui identificare debemus.

Quam mirabilis es, o amicitia! Quae ex aquis sincerae et amicae curae hauris, cuiusque folia rore dulcedinis internae et externae, ex profundo sincerorum et fidelium cordium emanante, humectantur.

Olim vidi formicam parvam acervum arenae scandere conantem, et mihi cogitavi: formica putat se montes Himalayas scandere! Acervus arenae formicae fortasse ingens visus est, sed oculis meis non. Similiter, milliones annorum solarium nostrorum in mente Dei minus quam minutum esse possunt.

Nos ipsos exercere debemus ut de magnis rebus, velut aeternitate et infinitate, cogitemus.

Per mundum infinitum vagatus sum et nebulam lucentem in terra lucis conspexi, et in illo vivido splendore significationes secretorum in paginis temporis scriptorum legi.

Cum dormis, cogitationes et sensus passive sedas. Cum autem cogitationes et sensus conscie per meditationem sedas, primum quod experiris est status pacis, et musculi faciales tui naturaliter risum formant qui pacem interiorem reflectit. Sed ultra hunc statum pacis prospicere debes ut puritatem animae tuae percipias – puritatem intactam stimulis sensoriis vel reactionibus automaticis ad cogitationes cum sensibus coniunctas. Status quem deinde experiris est perpetuae, semper renovantis beatitudinis.

Si crateram aquae sub luce lunae ponas et deinde moveas, imaginem lunae distortam creabis. Cum aqua in cratera quiescit, reflexio clara fit. Momenta, cum aqua in cratera quieta est et faciem lunae perfecta claritate reflectit, comparari possunt cum statu pacis contemplativae et statu profundae quietis. In pace contemplationis, omnes fluctus sensationum et cogitationum ex mente fluere desinunt. Et in hoc altiore statu pacis, contemplativus, in illa tranquillitate,

plenam lunam divinae praesentiae in lacu animae reflexam videt.

Quattuor status sunt quibus homo mediocris notus est: felicitas cum desiderium impletur, infelicitas cum id negatur, taedium cum neque laetus neque tristis est, et pax cum has affectiones vel status psychologicos voluptatis, doloris et taedii superantur.

Pax est status summe desiderabilis, ortus ex absentia et doloris et voluptatis, et absentia taedii. Hi status perpetuo mutantur et in superficie animae undant. Postquam turbulentas undas doloris et voluptatis equitavimus, inter quas crebras immersiones in profunda lassitudinis, gaudium est in tranquillo mari pacis fluitando. Sed maior pace est extasis spiritualis — beatitudo animae — felicitas summa. Est gaudium perpetuum quod numquam evanescit, sed cum anima in aeternum manet. Hoc summum gaudium solum per conscientiam divinae praesentiae obtineri potest.

Verus risus est risus laetitiae spiritualis ex contemplatione et cogitatione de Deo et sensu praesentiae Eius adeptus.

Risus meus ex profunda laetitia intra me oritur— gaudium omnibus accessibile. Similis est fragrantiae quae ex corde rosae florentis emanat. Haec magna laetitia alios invitat ut se in sacris aquis beatitudinis immergant.

In luce benedictae veniae, tenebrae odii per multos annos accumulatae evanescunt.

Deus celeriter omnem necessitatem cultorum suorum implet, quia se liberaverunt a motivis egoisticis quae conatus impediunt et spes frustrantur.

Quem Deus protegit, nihil perdere potest.

Non soli in hoc mundo sumus, nam Deus nobiscum est, et sunt diuturnae, intimae et amicae necessitudines ex quibus auxilium et gaudium haurimus.

O stella fulgens ducatus in caelis sapientiae, fulgur tuum clarum me invitat ad explorandos beatos horizontes tuos, et

avis mea desiderabilis magna celeritate ruit, densam et obscuram atmosphaeram penetrans, desiderio tui impulsa et ad perfundendum in sacratissimo tuo splendore.

Personalitas alicuius evolvere et florere incipit cum quis sentire potest – per internam, intuitivam sensationem – non corpus physicum solidum sed aeternum fluxum spiritualem intra corpus fluere.

Cum cor discipuli amore Dei redundaverit, vultus eius pacis sapientiaeque risu fulgebit, et strata ignorantiae quae animam eius involvunt corruent et omnino evanescent.

Cum florem aut arborem inspicis, scis has pulchras formas vitae non sponte exstitisse. Deus est qui eas formavit et fragrantia atque exquisita pulchritudine donavit.

Officia tua, parva et magna, semper cum profunda attentione perage, memores Deum gressus tuos dirigere et conatus tuos ad nobiles aspirationes assequendas confirmare.

Cum quis cum essentia sua spirituali coniungitur, aetates praeteritae et diu oblitae et vires immortales animae ad conscientiam eius redeunt. In meditatione, quis meminit se animam immortalem esse, non corpus mortale.

Ubique invenimus homines, bonos malosque, felicitatem suo modo quaerentes. Nemo sibi nocere vult. Cur igitur quidam homines modis agunt qui eis necessario dolorem et tristitiam afferunt? Quia hae actiones ignorantia et fallacia impelluntur.

Rogamus te, Domine, ut nos sapientiae tuae lumine illustres et a nobis ignorantiae et deceptionis tenebras removeas.

Homo conscius cautus potius quam timidus esse debet, et audaciam sine temeritate et temeritate in se colere debet, ne se circumstantiis exponat quae metum et anxietatem excitare possint.

Sapientia non influxu informationis externae pendet, sed vi acceptationis internae, quae quantitatem verae

cognitionis quae acquiri potest et celeritatem qua ea cognitio adipisci potest determinat.

Hic mundus nihil aliud est quam scaena in qua partes nostras sub directione Divini Directoris peragimus. Bene agere debemus, quacumque natura partes nobis assignatae sint, semper memores naturam nostram essentialem esse perpetuam beatitudinem.

Sapientissimus sapientum est qui Deum cognoscere quaerit, et felicissimus prosperorum est qui Deum invenit.

O Domine Dilecte, primum locum in vita nostra teneas, amor tuus sanans corda nostra impleat, et lux tua benedicta tenebras curarum ex animis nostris dispellat.

Libertas significat agere secundum conscientiam, non secundum habitum et cupiditatem dictata. Oboedire ego eiusque capriciis coertiones pariit, dum obsequio sapientiae incitamentis liberationem ab illis coercitionibus praebet.

Pax animi inveniri potest per consciam et deliberatam bonarum qualitatum progressionem, quae, cum plene excultae sunt, a domino suo auferri non possunt, nisi is eas sua sponte relinquere eligat.

Plerique homines felicitatem quaerunt modis falsis utentes. Quidam credunt se felicitatem suam duplicare posse per mores falsos et actiones insalubres amplectendo, quae promissa fulgentia immensae et perpetuae felicitatis offerre videntur, et his falsis promissis decipiuntur, cum gustus verae felicitatis in inferno falsarum illusionum et actionum iniustarum degustari non possit.

Quodque minutum aeternitas est, quia aeternitas intra illud minutum experiri potest. Dies, minuta, horae sunt fenestrae per quas aeternitatem conspicere possumus. Vita brevis est, tamen simul infinita et infinita. Anima immortalis est, et per hoc breve vitae humanae capitulum, omni potentia et occasione praesto quam maxime uti debemus.

Verba spiritualia sunt similia seminibus quae terram fertilem requirunt ut germinent, crescant, floreant et fructum ferant.

Incrementum spirituale requirit introspectionem, prioritates vitae mutandas, habitus noxios cognoscendos et eliminandos, et regulas ac leges sanitatis observandas secundum evolutionem intellectus spiritualis et crescentem fortitudinem mentis.

Cum discipulus gaudium divinum gustaverit, inveniet Deum sibi magis realem factum esse quam omnia alia, et intelleget tangere praesentiam divinam esse beatitudinem quam nulla voluptas sensuum aequare potest.

Deus operatur ut conscientiam spiritualem hominis excitet et voluntatem eius in rectam partem dirigat per pulchritudinem virtutis, magnitudinem tolerantiae, maiestatem sapientiae, et splendorem felicitatis spiritualis.

Alios non habebo extraneos, quia sentio omnes fratrem aut sororem meam esse. Vitam meam prosperam et impletam faciam, ut aliis adiuvare possim ut prosperentur et perficiant. Cum aliis compatiar et eis misericordiam praestabo, dum mihi ipsi ostendo. Deum amabo sicut prophetae et sancti eum amaverunt, et egoismum in puteum amoris mei erga alios proiciam.

Ultra hanc vitam fugacem, terrenam, morti obnoxiam, latet vita aeterna, immutabilis. Corpus ex elementis chemicis constat quae putrescent et pereunt, sed ultra hanc existentiam transitoriam latet vita aeterna, caelestis in praesentia Dei. Ergo non debemus omnem attentionem nostram ad hoc corpus impermanens continere, et qui illud desiderant, eius tribulationes tolerare et eius domini fieri debent.

Hodie conabor egentibus auxilium ferre et quod possum esurientibus dare.

Tutus et securus sum sub Dei protectione, et post muros conscientiae meae purae unum sum cum lumine bonitatis

quod naves animarum, fluctibus doloris in mari confusionis .et anxietatis iactatarum, dirigit

Hodie Deum sentio in palpitatione pacis quae tremit intra me et chordas cordis mei movet

Omnia quae possum faciam ut alios beatos reddam, sicut me ipsum beatum facere conor, et per beatitudinem meam spiritualem omnibus in domo amoris divini serviam, et nihil nisi me ipsum timebo si conscientiam meam fallere .conabor

Ex hortis animae

Alicubi ire cogitas, et te ipsum festinas ut eo celeriter pervenias. Cum adveneris, locum te non frui animadvertis propter alacritatem, anxietatem, fortasse etiam perturbationem quam sentis. Potius, conare esse tranquillior, compositior, et aequabilior. Si cogitationes tuae ad sollicitudinem et agitationem vergunt, eas vehementer .reprimis donec ad quietem redeant

Excitatio negative aequilibrium systematis nervosi afficit, quia magnam copiam energiae ad quasdam corporis partes mittit, alias autem naturali parte sua privat. Haec inaequalitas in distributione energiae causa est nervositatis. Corpus tranquillum et relaxatum nervos lenit et salutem .psychologicam promovet

In concordia cum Deo, visio interior paulatim se explicari incipit. Fidem plenam habere oportet Deum omnem precem ex animo auditum iri. Quicumque ad Eum se convertit, illuminationem quaerens, visio eius aperietur, mens eiusque .cor illuminabitur

Cum perspicacia aperitur, se manifestat ut sensus qui ex corde emanare videtur, sensus profundae claritatis et praecisionis. Per hunc sensum, quaerens convictionem inconcussam et firmam gubernationem ad rectam viam sequendam acquirit, et paulatim hunc sensum agnoscere et .ei confidere pervenit

Hoc non significat cogitationem omnino deserere; cogitatio tranquilla et sine praejudicio etiam ad perspicaciam ducit. Cogitatio affectiva, vanitate et dignitate propria impulsa, ad errores et conclusiones erroneas ducit.

Dubitationem destructivam et falsas opiniones toto corde reiice, et cor animamque tuam ad regnum fidei et plenae fiduciae in Deum verte. In quiete contemplationis, conscientia tua in veritatem et rectam intelligentiam intendere poterit. In hac experientia, fides floret et explicatur, et per perspicaciam, experieris quod oculus non vidit, auris non audivit, et mens humana non concepit.

Omnis halitus desiderii mei et supplicationis portas et fenestras in anima mea aperit, per quas ad beatitudinem Dei transeo.

Sicut sol in viis frequentissimis lucet, ita ego radios amoris divini in omnibus locis frequentissimis actionum mearum quotidianarum videbo.

Benedic me, Domine, ut animam meam cum aurora expergefacere possim et ad limen tuum benedictum perducat.

Domine, da mihi spiritum generosum ut cum aliis communicem quae habeo, et adiuva me ut in tranquillo lacu mentis meae imaginem lunae animae meae, praesentiae tuae lucentem, videam.

Hodie in mare contemplationis et reflexionis de Deo profunde me immergam, donec margaritas sapientiae et gaudii divini inveniam.

Amabo te, Domine, plus quam omnia alia, quia sine te neminem hominem aut quicquam aliud amare possum.

In profundo montium et caelo tranquillo, et in profundo animae meae et spelunca silentii, praesentiam Dei sentio et gaudium eius perpetuum sentio, et ex fontibus eius puris bibo, qui numquam desinunt neque exarescunt in aeternum.

Amo et adoro te, Domine, cuius amor supremus regnat in omni corde benigno et amanti.

Aliquis magistrum Paramahansam rogavit ut ei viam ostenderet ad personalitatem magneticam et attractivam evolvendam, et ille dixit: Mente praesens esse debes cum aliis agis, quia oblivioni animi magis nocet quam quicquam aliud. Scilicet, non de oblivione magnorum hominum loquor, quorum cogitationes plerumque in rebus profundis .absorbentur

Semper vigilans et conscius esto, et magnes attractivus .fies

Nemo ignorari vult. Omnes volumus ut nostrae affectiones considerentur et in rationem ducantur, et similiter, aliorum affectiones considerare et eis considerationem ostendere debemus ut concordiam et intellegentiam consequamur. Ad hoc faciendum, omnibus .circa te attentus, perspicuus, et attentus esse debes

Mortuis non est potestas iniuriae; qui autem eis non .attendit, potest

Cum in comitatu aliorum es, cum eis attente, alacriter, .et cum studio loquere, sed de te ipso loqui vita

Omnes de se loqui volunt, sed haec ratio imbecilla est. Sine aliis, si volunt, de se loqui; audi quae dicunt. Sine eis de suis difficultatibus, rebus gestis, impressionibus loquantur, sed sine magnetismo tuo pro te loqui. Lux lucernae pro se clare loquitur; sine vibrationibus tuis silentibus pari claritate .pro te loquentur

Deus mihi in visione ostendit eos qui in proelio moriuntur somnium horribile de morte habere, sed simul ac boni e corpore resurgunt, quasi ex incubo perturbante .expergiscuntur et gaudent quod ab eo liberi sunt

Omnes nostrae vitae experientiae partem somnii cosmici constituunt. Humanitas incubum belli creavit, sed postquam victimae huius incubi corpora sua relinquunt, intellegunt somnium terribile fuisse, ex quo expergefactae sunt, et intellegunt se non mortuas esse. Haec est profunda .veritas metaphysica

Si quis sciret se somniare, non a perturbantibus somniis pateretur. Sed si intra somnium sui ipsius realizationem assequitur et aliquis ictum fatalem infert, mors illa somnii similis est vera et terrifica probatione, donec expergiscatur et intellegat eam non veram fuisse.

Hoc etiam ad statum post mortem pertinet. Simul ac corpora nostra relinquimus, intellegimus conscientiam nostram non mortuam esse, sed potius nos a corpore eiusque materialibus vinculis ac finibus liberatos esse, et in hac liberatione magna libertas latet.

Numquam mortem petere debemus, sed potius conscientiam nostram praeparare per concordiam cum Deo existentes et de Eo meditantes, ut cum mors suo tempore advenerit, eam nihil plus quam somnium considerare possimus.

Naturam somniosam vitae et mortis videre possum quandocumque volo. Quapropter huic corpori non multum tribuo.

Physiologia spiritualis systemati nervoso subest, quae hominibus singulariter permittit ut ad summos gradus progressionis conscientiae perveniant.

Cerebrum humanum, maius quam cerebra plerorumque animalium praeter balaenas et elephantos, est complexius et maiorem facultatem cogitandi possidet. Hoc facit cerebrum humanum instrumentum idoneum hominibus, qui conscientiam provectiorem quam aliae creaturae possident. Circumvolutiones intricatae et multiplex cerebri homines permittunt alte et profunde cogitare. Ergo, solus genus humanum capax est ad gradus discernendi provectos attingendos, et consequenter, ad Creatorem suum cognoscendum. Sapiens est qui facultates suas intellectuales in servitium et commodum generis humani in gradu materiali, intellectuali et spirituali adhibet.

Hiems advenit in frigido, albo, lilii simili pallio
Desideria mea gaudiorum aestivorum evanuerunt

Iussum est mihi ut calorem cordis tui benigni quaererem
Et ver adveniente, saltante, ornata omnibus generibus florum
Fragrantia agrorum et montium, mihi dictum est ut te amarem, Deus meus.
Et aestas venit, canens virides suas melodias in teneris foliis, susurrum populi et susurrum pinorum
Institit ut tibi recitarem
Etiam mollis, tenera terra pedes meos festinatos leniebat
Et rogavit eos ut ad sanctuarium tuum omniexistens accederent
Lenis fragrantia me monuit ut viam eius sequerer
Ad templum tuum sanctum in corde rosarum et basilici oscillantium
Et aves mihi dixerunt ut tibi cantarem sicut ipsae
Et aura undulans super flumina et rivos
Bullas amoris mei erga te excitavi, quae super magnum pectus tuum ludere coeperunt
Et cum curvis fibris graminis, didici quomodo flectere
Ad te me inclino, Domine
Et thus etiam mihi de mirabili fragrantia unguenti tui narravit
Et quomodo cor meum sacra fragrantia tua repletum ?ante infinitum thronum tuum servare debeam
Et parvi, taciti, patientes lapides mihi dixerunt ut te .viderem etiam in iis qui felicitatem meam furari conantur
Anni obliti me rogaverunt ut ad vicinos meos nuntium amoris et affectionis, omni minuto et secundo incluso, .mitterem
Et omnis cogitatio me monebat ut te in corde eius quaererem
Amor meus me inspiravit ut omnia quae per te existunt amarem

Et amor meus mihi susurravit, "Ama me omnibus viribus
".quas habeo, Deus meus
Olim in lecto graminis et florum iacebam et somniavi
omnia quae exstabant pulchra et laeta esse
Caput meum in altis, viridibus, densisque graminibus
quiescebat, quae me aurae fragrantiam suavem ferentes
.ventilabant
Tum ad manum meam corpusque meum tangendum
impulsus sum, et magnitudine Creatoris sui obstupui. Ita vero obstupui quod ego, qui de corporis mei realitate certus sum, aliquando illud in terra quiescere relinquam, hoc corpus quod tempore mortis frigidum, pallidum et immobile fiet, cum nunc vita vibrare videatur et centenas sensationum, milliones cogitationum et billiones phantasmatum ac
.perceptionum contineat
Hoc corpus est scaena in qua vitae capita explicantur,
ubi gemmae risuum florent, quas mors inevitabilis sequitur. Hic, inter carnem, ossa et sanguinem, et post pulchram cutis personam, latent lupi morborum et bestiae cupiditatis. Et hic quoque, sub carne, latet transitus secretus ad regnum lucis. Hoc corpus arescet et evanescet cum dominus eius — anima — illud irrevocabiliter relinquet. Cur non? Nam cum dominus illuminatus sedis physicae defessus est vivere in luto et ruinosa casa materiae, vinctus funibus nervorum qui curam constantem requirunt, solacium invenit in alia domo in aliquo angulo terrae Dei — in alio regno totius existentiae ubi
.fragrantia gaudii ubique et sine intermissione permeat
Anima immortalis vitae mortisque partes cum perpetuo
.risu agit, deinde ad aeternam domum suam discedit
Num spectatores cinematographici obligantur in
cinematographeo in perpetuum post finem spectaculi manere? Minime. Homines domum redire debent. Similiter, animae huc veniunt ut spectaculum cinematicum vitae fruantur, deinde abeunt et iterum redeunt. Amant pelliculas et fabulas spectare, et cum spectaculis quas somniaverunt

defessi sunt, et lectiones quas Deus eos discere vult didicerunt, semel et pro omnibus ad sedem aeternae beatitudinis redeunt.

Cum valores in iustitia non fundantur, rimae aperiuntur per quas miseria et dolor manant. Si valores in egoismo, conflictu mortifero et acri certamine fundantur, eventus contaminati erunt quia motiva impura sunt, et pecunia in tali casu non benedicetur.

Conscientiam suam homo ab egoismo purificare debet neque se ditare conari sumptibus aliorum. Vera contentatio spiritualis est, non materialis, et verum vitae lucrum est possidere thesauros sapientiae, scientiae, et amoris Dei.

Simpliciter vivere debemus et semper aliis auxiliari et eorum res, quantum fieri potest, emendare conari. Sed hoc nobile propositum cum egoismo et avaritia, sine respectu erga alios, non congruit.

Qui mundani sunt, inaequales sunt, ideoque non habentur prosperi. Vita simplex et aequilibrata est ars mirabilis et signum successus. Qui quorum unicum propositum est pecuniam adipisci, gratiam apud Deum non invenient.

Verum est Deum nobis sensum famis instillasse ut laboremus et corporibus nostris provideremus, sed corpori providere non est solus vitae finis; finis enim longe maior est quam quaevis consideratio materialis vel temporalis, quamvis mirabilis, gloriosa et fulgens videatur.

Unus e discipulis Magistrum Paramahansam rogavit quomodo divinam praesentiam experiri posset. Ille respondit: "Quaque nocte, antequam somno te dedas, meditare donec sentias conscientiam tuam mundum cogitationum penetrasse et aliam dimensionem ingressam esse. Sed haec non sunt omnia. Postquam mentem introrsum convertis, desiderium erumpere debet, et desideria velut diluvium ad Deum ruere debent. Cum discipulus se Deo penitus tradit, subito sentit se eius

benedictam praesentiam tetigisse et eum agnovisse. Magnam lucem summae claritatis videbit, et angelos et animas benevolas videbit, aut inebriantem caelestem fragrantiam olfacere potest, et tum sciet Deum sibi exaudisse, et eius perspicacia aperietur, et Deus ei vitae secreta revelabit. Aut magna pace in meditatione involvi potest. Si meditationem pergit et Deus magnum amorem suum ei largietur, divinam laetitiam supra descriptionem ".sentiet. Beatus est cui haec beata experientia conceditur

Divinus amor portam caeli aperit, per quam quaerens in praesentiam Dei intrat

Si quis a Deo, benigno et sapiente, panem vitae aeternae petierit, non dabit ei lapidem ignorantiae materialis. Si cultor sapientiae cibum quaerit, Deus serpentem fraudis non offeret ei. Si cultor a Deo essentiam divinae beatitudinis, quae omnem sitim exstinguit, non dabit ei scorpionem anxietatis et perturbationis psychologicae. Si homines decepti sciunt bona dona liberis suis dare, quanto magis Dominus, fons omnis bonitatis et gaudii, scientiam !spiritualem et illuminationem iis qui eum amant dabit

Deus sapientiam summam et scientiam maximam largitur iis qui eas quaerunt, et se ipsum largitur studioso quaerenti qui nullam substitutionem accipit. Qui Deum toto corde et anima quaerit, sapientissimus est sapientum et carissimus hominum Deo. Et cum desiderium adorantis augetur, responsionem raram et dilectam a Deo accipit et singularem amoris extasim experitur, quam experiuntur ii .qui Amatum amant

Sapiens qui partes suas in hoc somnio cosmico cum conscientia spirituali et crescente desiderio divino agit, Deo propinquus est et Ei carus. Amorem purum possidet et Deum amat sine ullis causis egoisticis et sine ullis condicionibus praeviis, ut puta dicendi, "Domine, te adorabo ea condicione ".ut mihi salutem, pecuniam et vitam commodam concedas

Inter sapientes et Deum amor profundus et mutuus viget, infinitus et infinitus. Si quis a Deo aliquid specificum petit, Deus plene scit hominem donis eius magis quam ipso .interesse

Non est malum homini precari ut necessitates suas impleantur, sed cum supplicat ut Deum cognoscat et lumen vultus eius gloriosi conspiciat, nullum lucrum personale inde desiderare debet, nec cogitationes eius ad ipsa dona limitari debent, sed potius ad ipsum Datorem. Cum petens hoc sincere facere potest, omnia alia dona ex fonte liberalitatis .et oceano munificentiae sponte accipiet

Unus e discipulis magistrum Paramahansam consilium petiit quomodo in certis condicionibus se gereret et cum aliis :ageret, et ille dixit

Veritatem sequere et ab ea noli discedere, et vitanda sunt verba quae tibi aliisve nocere possint, etiam si vera sint , dummodo a spiritu veritatis non aberres. Simul, non debes ad extremum contrarium progredi et ad mendacia confugere .ne veritates dolorosas enunties

Sis sincerus tecum aliisque, sine haesitatione in superfluis. Veritatem dic et vitanda sunt verba quae quemquam laedunt aut nocent. Noli omnia tua arcana nomine honestatis et perspicuitatis revelare, quia si vitia tua patefacies, conabuntur te laedere aut ludibrio facere, quotiescumque libet. Cur eis telum das quo contra te uti ?possint

Loquere et age modo qui tibi aliisque felicitatem et .pacem afferat

Necesse est discernimentum spirituale evolvere ut discrimen cognoscatur inter veritatem quae bonum affert et narrationem factorum sine consideratione consequentiarum quae ex eis oriri possint, nam res ex finibus iudicantur. Non expedit omnia quae scis dicere, nec expedit esse fuggens et secretum de rebus quas alii scire debent propter suum .commodum

Cum plenam discretionem non habeas, optimum est in sermone tacere, donec veritatem directe intellegas cum iustis omnibus eventibus.

De Deo cogita perge et auxilium eius ac ducatum pete, et perspicacia tua aperietur ut res clare videas et tum melius distinguere possis.

Cellulas corporis iuvenili vitalitate implens

Energia cosmica in corpus continuo et sine interruptione influit, sed plerique homines huius abundantis vitalitatis nesciunt. Qui eam sentiunt, impetum energiae in cellulis suis et cursum recreantem experiuntur qui eis renovatam vim praebet.

Omnis natura Domino Universi reverentia se inclinat, eiusque potentia per humanitatem fluit. Problema in eo positum est quod firmum nexum inter humanitatem et fontem omnis potentiae colere non possumus. Vivimus directe ex divina potentia, et omnes aliae vires inutiles sunt sine Dei potentia sustentante.

Cibus, oxygenium, et lux solis — haec elementa nobis aliquem gradum sanitatis praebere possunt, sed intellegere debemus quomodo perfectam salutem ex Fonte Infinito adipiscamur. Fontes materiales similes sunt parvis accumulatoribus quae tandem deficiunt, dum Fons Infinitus est generator potens cuius vis numquam minuitur, animam continuo vitalitate, felicitate et robore supplens. Ergo, maximi momenti est in Fonte Infinito quam maxime confidere.

Qui desiderat, discere debet rectam viam ad fructum capiendum ex illa vitali copia directe ex fonte suo, et intellegere debet cogitationem esse realitatem, nam omnia phaenomena naturalia sunt quasi formam cogitationis divinae, quia Deus de hac terra cogitavit antequam eam creavit.

Multi credunt cogitationem esse productum corporis, sed accurata corporis formatio, et mirabilis inter partes eius

et organa coordinatio, clare indicant corpus esse creationem .mentis cosmicae summe sublimis

Mens est elementum principale quod corpus regit, et magni momenti est homini ut suggestiones mentales defectuum humanorum, ut morbi, infirmitatis, senectutis, frustrationis, vitet, et sibi persuadeat actionem inexhaustam per se fluere, et hanc actionem intelligentia praeditam esse et cellulas corporis valetudine et vitalitate iuventutis implere .posse

Cogitatio est cerebrum, affectiones, et sensus cuiusque cellulae viventis; vim habet corpus vel activum et vigilans vel languidum et pigrum servandi. Cogitatio est domina, et cellulae corporis sunt subiectae eius, oboedientes mandatis .et prohibitionibus supremi domini sui: cogitatio

Magnam attentionem ad qualitatem cibi quem cotidie edimus damus, similiterque qualitatem cibi intellectualis et psychologici quem mentibus nostris quotidie praebemus .attendere debemus

Metaphysicus scientificus dicit corpus non esse undam electromagneticam sed undam conscientiae in mari .conscientiae divinae fluctuantem

Quotidie vires corporis augere, vires mentis augere, et nos ipsos veros cognoscere debemus per meditationem, cogitationem sanam, et laborem positivum, fructuosum quod .corpori, menti, et spiritui simul prodest

Deus me felicitate per hos longos annos vitae meae beavit. Sive homines risum laetitiae in facie mea videant sive non, gaudium divinum semper mecum est nec me umquam deserit. Magnum flumen beatitudinis sub arenis conscientiae meae continenter fluit et velut fontes benedicti .erumpit qui hortos vitae meae rigant

Neque repentinae vitae perturbationes pacem meam perturbare possunt, neque umbra mortis laetitiam .spiritualem quam sentio auferre potest

Difficile erat statum illum permanere et immutabilem reddere, sed fructus spiritus, quos nunc fruor et cum aliis communico, omnem laborem quem in eo posui digni fuerunt.

Cogito et ago spiritu divino ductus. Pecunia numquam finis meus in vita fuit, sed potius fratribus et sororibus meis in humanitate servire. Quare Deus mihi multas portas bonitatis aperuit ut me sustineam et munus meum impleam. Et quotiescumque auxilio egeo, Deus statim id praebet.

Unicum meum desiderium est tibi servire, et ideo hic sum.

Virtus Dei in vita vestra quoque operatur. Hanc veritatem vobis ipsis experiemini cum fides vestra firmata erit et intellegetis veras divitias non ex rebus materialibus sed ab Omnipotente venire.

Quamvis vita incerta, capriciosa et arcana videatur, dubiis et omni genere difficultatum ac perturbationum plena, sub perpetua Dei protectione manemus. Neque res exaggerare neque in rebus gestis tranquillitatem amittere debemus, quia si nos terrori opprimi sinimus, malo potestatem damus et eius radices profundamus, quae in solo timoris et anxietatis crescunt et florent.

Non debemus sperare nos in vitae tribulationibus beatitudinem et pacem perpetuam invenire; potius, eas intra nos ipsos quaerere et invenire debemus. Deinde, quascumque experientias patiamur, eas eodem modo tractabimus quo experientias aliorum in pellicula spectamus, sive iucundas sive molestas.

Homo omnes suas experientias in dolores et infelices tribulationes convertere potest, si menti suae hoc facere permittit. Fortasse bona valetudine frui potest, eius tamen pretium non aestimat. Sed si aegrotat, se tum humiliabit et beneficium prosperitatis probabit. Dei favorem agnoscere et ei gratias agere debemus pro beneficiis quae nobis largitur, sine exspectatione circumstantiarum adversarum quae nos gratos reddant et gratiam eius agnoscant.

Vita debet esse mixtura reflexionis et actionis. Cum quis aequilibrium psychologicum amittit, vulnerabilis fit impetui curarum, nubibus doloris, et doloris. Et si leges salutis, prosperitatis, et sapientiae violare conatur, necessario .morbo, paupertate, et ignorantia laborabit

Puras intentiones, mundas motivationes servare debemus, et ita agere ut nobis tranquillitatem animi afferat, neque permittere ut vitae circumstantiae pacem nostram .perturbent et felicitatem nostram destruant

quoque nostrum roboramus et onus imbecillitatis intellectualis et moralis, annis et generationibus hereditatis, reiiciamus. Hae impuritates in ignibus renovatae constantiae et actionis fructuosae comburendae sunt. Hoc modo constructivo, homo vere dedicatus ad horizons liberationis et .libertatis pervenire potest

Leges aeternae felicitatis

Dicebatur aetate aurea unius ex iustis rectoribus Indiae nullum casum, mortem immaturam, aut calamitates naturales accidisse quae pacem et perfectam harmoniam .regni eius turbarent

Cum familiae sodales cum maiori integritate vivunt, omnis domus plus harmoniae, salutis et affectionis experientur. Sed cum sodales familiae inter se cum foeda egoismo tractant, domus sponte discordia et odio implebitur. Hoc etiam ad nationes pertinet. Cum homines cum honestate et integritate vivunt, Regnum Dei in terra .testificabuntur

Tempus breve est. Hodie hic sumus, cras discedemus. Dei inquisitio summum humani generis privilegium est. Libertate quam Deus nobis in hac vita dedit quam maxime uti et sapienter uti debemus, ut veritates spirituales .aeternas personaliter experiri possimus

Peccatum est omne quod homini dolorem et aegritudinem affert. Virtus est quae eum in perpetuum beatum facit. Si quis non habet harmoniam spiritualem in

cogitationibus suis et pacem intra se, nova domus, novus currus, vel quidquid aliud novum, non poterit beatitudinem et tranquillitatem animae eius afferre; immo, cruciatus interior manebit etiam cum acquisitione illarum rerum .novarum et plurium

Vera felicitas in facultate circumstantiis resistendi et omnibus externis probationibus tolerandi consistit. Invenitur cum dolorem acerbum et asperas difficultates, quae a praejudicio et malitiis conatibus aliorum te laedendi et illaqueandi causantur, tolerare potes, et eorum transgressionibus amore et venia respondes. Cum pacem animi conservare poteris, quamvis doloribus externarum .circumstantiarum aculeis, tum felicitatem gustabis

Sacrae Scripturae affirmant eos qui divina praecepta neglegunt et stultas cupiditates ac capricios sequuntur neque felicitatem inventuros neque finem ultimum assecuturos. Veritatis quaerentem hortantur ut Sacras Scripturas lumen sibi ducat et iudicet in statuendo quid agendum sit et quid vitandum, et ut res discernat et .secundum sapientiam agat

Qui sibi confidunt, ii sunt qui cum integritate agunt. Felicitas solum ex puris cogitationibus et rectis actionibus oritur. Si nunc beatus es, in futuro beatus eris, et hic et in .proximo mundo

Fructus sapientiae colligendo, dum sol opportunitatum lucet, fortunae bonae messem accumulare debemus. Aliis .verbis, occasiones capere debemus antequam nimis sero sit nisi occasionem arriperes, Occasionem arripe, nam) (.paenitentiae causa erit

Deus nobis leges spirituales dedit, quae mandata appellantur. Sed haec mandata quotidie et ubique negleguntur et violantur. Nisi homines significationem eorum spiritualem intellexerint, semper de illis querentur et ab eis avertent. Haec mandata sunt leges aeternae, ab omnibus religionibus Abrahamicis probatae. Attamen, textus saepe

non explicant rationes psychologicas horum mandatorum et utilitates cum eis observandis coniunctas. Homines haec mandata in locis cultus accipiunt, sed extra ea non sequuntur, hoc iustificantes affirmantes has regulas esse impracticas, illogicas et tempori discrepantes. Attamen, violatio horum mandatorum est causa principalis omnis .miseriae in mundo

Sed quod est utilitas horum mandatorum et ubi eorum ?commoda iacent

Libri sacri hominem monent ut Deum contempletur, mentem suam in Eo immergat, omnia Ei committat, et Eum sincera veneratione, sine hypocrisi mixta et sine simulatione, .colat

Scire Deum finem ultimum vitae esse debet. Officia mundana sine potestate a Deo hominibus data expleri non possunt. Officia quotidiana exsequi, Deo oblivisci, error et .peccatum est

Peccatum ignorantiam significat: agere modo qui .summo bono hominis adversatur

Cur homines tristitiam et paenitentiam sentiunt? Quia non recte egerunt, quia Deus non primus erat in cordibus .eorum

Nihil in vita hominis Deo maioris momenti haberi debet.

Si quis vere Deum curat et officium spirituale erga eum implet, res eius omni modo meliores fient, et se tutum ac securus sentiet, omnibus circumstantibus rebus non .obstantibus

Simul ac quis res, pecuniam, famam, vel aliud quidvis praeter Deum colere incipit, infelicitas sors eius fit. Qui omnem attentionem in his rebus intendunt, re vera eas colunt, et ideo ad Deum propius non accedunt, sed potius ab eo recedunt. Qui autem Deum contemplantur, de eo meditantur, et cum eo in cordibus communicant, ad eum appropinquant et gaudium internum in silenti cum eo .communione experiuntur

Solus Deus potest implere somnia humana et spes perpetuae felicitatis. Ergo nihil locum Dei in corde occupare debet.

Sunt symbola sacra quae quaerentem adiuvare possunt Deum meminisse et propius ad eum accedere. Attamen, si quis haec symbola colere incipit, damnum eius utilitatem superabit. Cultus ad Deum tantum dirigendus est, quia nihil aliud cultu dignum est.

Quicumque sit cultus ritualis, Deo acceptus est, dummodo cultor eum cum conscientia spirituali et desiderio Eius perficiat. Multi tamen essentiam cultus non comprehendunt, et cogitationes eorum et corda a Deo ad ritus avertuntur, ita non multum ex cultu suo proficiunt.

Veri adoratores non permittunt conscientiam suam ulli imagini vel formae circumscribi, sed altissimo amore et plena attentione in spiritum divinum post omnes imagines et formas intendunt.

Deus est absolutus et infinitus, et nulla imago aut statua eum continere potest.

Dici potest Deum se manifestare in omnibus qui eum sincere amant et cum eo concorditer congruunt, quia ubique praesens est et ideo in omnibus praesens. Attamen non omnes facultatem habent praesentiam divinam manifestandi. Sol aequaliter in carbonem et in adamantem lucet, sed adamas lucem solis accipit et reflectit, carbo autem non potest. Similiter, omnes homines in luce Dei immersi sunt, sed pauci tantum possunt illam lucem recipere et in cogitationibus et actionibus reflectere. Ut hoc faciant, se per meditationem et per doctrinas et mandata divina sequenda purificare debent.

Cum nomen Dei pronuntiamus, profunde et sincere conscii esse debemus eorum quae dicimus. Si in cogitationes hominum, dum precantur, perspicere posses, invenires plerosque de omnibus praeter Deum cogitare, quamquam

nomen eius proferunt! Talis precatio infructuosa et inutilis .est

Cum oramus, totam mentem nostram in Deum intendere conari debemus, potius quam nomen eius benedictum tantum repetere, dum cogitationes nostras vagari sinimus. Quaedam ex amitabus meis preces suas in margaritis recitare solebat, quae raro ex manu eius excipiebantur. Sed mihi quodam die confessa est, quamquam hanc precandi consuetudinem quadraginta annos exercuisset, Deum preces eius non exaudisse. Non .mirum! "Preces" eius nihil plus erant quam habitus nervosus

Cum oramus, nihil nisi de Deo cogitare debemus. In cultu nostro sinceri et in supplicationibus devoti esse conamur. Margaritas precationis uti et nomen Dei constanter invocare omnino acceptum est cum haec praxis ex corde oritur et sinceritate atque mente intenta sustinetur. Attamen .haec praxis tempore procedente automataria fieri potest

Nomen Dei in cordibus nostris susurrare debemus, in rosario desiderii et amoris divini; haec est vera adoratio quae cor Dei tangit. Nomen Dei frigide et mente vaga pronuntiare blasphemia et irreverentia est. Cum quis precatur, cor et mens eius amore Dei implenda sunt. Concentratio mentalis per exercitia yogica altiora nos adiuvat ut propius ad Deum, supremam gloriam et splendorem fontem, accedamus, et etiam nos adiuvat ut .cum Eo contemplemur et communionem habeamus

Necesse est unum diem in hebdomada dedicare recessui spirituali (si fieri potest) ad contemplationem Dei et ad experiendam tranquillitatem, pacem, et pacem interiorem. Tempus hoc modo actum erit lenimen pro sollicitudinibus et curis quas per reliquam hebdomadem .offendes

Omnibus opus est unum diem singulis hebdomadibus in seclusione vel "recessu spirituali" degere ad vulnera et dolores animi sanandos. Cum dies ille pacis, gaudii et

contenti fiet, eum avidissime exspectabis hebdomada post hebdomadam.

Solitudo est pretium magnitudinis. Miraberis miris effectibus quae mente, corpore et anima tua per hoc recessum spirituale et coniunctionem cum spiritu tuo et cum Deo consequentur. Si ad veram felicitatem aspiras, te in oceano divinae pacis immergere debes mane expergiscens, et etiam noctu antequam dormias.

Sapientes Indiae non unum tantum diem seclusionis suadent, sed etiam necessitatem meditationis quietae per quattuor certas horas cotidie exprimunt. Prima luce, antequam surgas et quemquam videas, tranquillitate et sensu pacis frui oportet. Meridie, ante prandium mentem tranquillam reddere oportet, et iterum tempore pacis ante cenam frui. Denique, antequam noctu cubitum eas, iterum in statum pacis ingredi oportet.

Qui silentium diligenter in solitudine et per haec quattuor diurna tempora observant, se cum Deo in concordia sentire debent. Qui autem haec omnia tempora observare non possunt, saltem horas matutinas et vespertinas eis dedicare debent. Hoc faciendo, vitae eorum in melius transformabuntur et felicitatem experientur; experientia est optima probatio.

Si schedulae scribendae et signandae pergis sine pecunia sufficiente ad rationem argentariam tuam implendam, pecunia tibi deerit. Idem valet de vita tua. Sine pacis depositione regulari in ratione vitae tuae, energia tua exhaurietur, tranquillitas tua evanescet, et felicitas tua evanescet. Breviter, tandem ruinam emotionalem, mentalem, physicam et spiritualem patieris. Sed profunda quotidiana meditatio de Deo defectus in anima tua compensabit.

Devotus quaerens cotidie meditatur, cum Deo communicans omni amore et desiderio cordis sui, eum implorans ut se revelet. Si amator Dei es et praesentiam eius

experiri cupis, mentem et corpus tuum in pace eius immergere debes, et vita tibi arridebit, et res tuae multis modis meliores erunt. Homo tranquillus raro errat et succedit ubi milia deficiunt.

Qui de Deo non cogitant aut de eo non curant, tristes et miseri fiunt, iracundi fiunt et in machinas ambulantes transformantur.

Sol sapientiae et pacis in caelo tranquillitatis orietur et radiis suis salutaribus entitates tuas involvet, dummodo conatum spiritualem impleas et primum locum Deo in corde tuo tribuas.

Dies meditationis etiam dies quietis mentis et corporis et colendae pacis interioris esse debet. Quaevis actio quae sapientiam et pacem affert, benedicta actio est illo die.

Quod ad parentes honorandos attinet, libri sacri eos bene tractandos commendaverunt: "Honora patrem tuum et matrem tuam" et "Esto benignus erga parentes."

Patres matresque humani honorandi sunt ut Dei legati, qui eos dono humanitatem creandi donavit. Mater est Dei amoris puri incarnatio, nam mater amans ignoscit ubi nemo alius ignoscet. Pater est Dei sapientiae et protectionis erga liberos suos manifestatio.

Nemo patrem et matrem sine Deo, sed ut amoris illius expressionem, amare debet. Protector et sapiens summus spiritus divinus pater et mater fit ad puerum adiuvandum, ergo in parentibus honorandus est.

Scripturae etiam nos monent ne occideremur causa necis, nam tunc quis homicida fit. Homo non debet alterius vitam tollere momento vehementis commotionis. Attamen, si cari minantur, quisque pugnare debet ut eos quos Deus eis commisit protegat, nam sacrum officium est familiam et patriam defendere.

De prohibitione adulterii, finis idealis coniunctionis sexualis debet esse procreatio liberorum ad imaginem Dei creatorum et expressio amoris puri a coniugibus qui Deum in

invicem vident. Qui solum in plano corporali vivunt, sine ullo respectu veri amoris aut finis superioris propter quem libido creata est, secundum hoc praeceptum adulterium committunt. Hoc in casu, non differunt ab animalibus quae .desideria sexualia expleunt et deinde viam suam pergunt

Deus hanc vim creatricem in viris et mulieribus creavit ad amorem verum mutuum procreandum et exprimendum in vita coniugali, et aliter non male adhibenda est, sed potius in .actionem sacram et scientiam transformanda

Si vim sexualem intra ens tuum regere et distribuere potes, magnas facultates mentales ad scribendum, delineandum, vel ad talenta latentia innumerabilibus aliis .modis revelanda evolvere poteris

Et cum tandem actionem creatricem regere et spiritualiter transformare poteris, magnam pacem, magnum .amorem, et crescentem gaudium spirituale experieris

Sancti et duces spirituales qui actionem sexualem suam spiritualiter transformaverunt, gigantes sunt capaces ad res mirabiles et stupendas in mundo et in investigatione .esoterica veritatis perficiendas

Ergo, usus summus libidinis est eius potentiam elevare, id est, eius energiam ad finem altiorem dirigere, ut sapientiam, ideas excelsas et ideales spirituales manifestet. Non oportet quis voluptatem capere ex cogitationibus sexualibus nec desiderare quod vetitum est. Cum hoc genus temperantiae assecutum erit, quisque sanam perspectivam .habebit de coitu sexuali et eius fine altiori

Servitutem rerum sexualium adiungere significat amittere valetudinem, temperantiam, pacem intellectualem, .et breviter, omnia elementa felicitatis quibus homo eget

Libri sacri etiam nos hortantur ne furemur. Si coetus mille hominum inter se furaretur, quisque 999 inimicos haberet. Ergo, nemo iura aliorum violare debet, nec terram eorum, pacem, amorem, dignitatem, aut ullas possessiones materiales aut spirituales occupare. Si non cupis auferre

quod non est tuum, quod tibi opus est aut desideras, tibi veniet. Furtum primum in mente oritur cum homo aliis invidere incipit. Semina cupiditatum malitiosarum ex mente eradicanda sunt. Altruismus spiritualis via est. Tum homo naturaliter abundantiam attrahet, et benedictiones ei fluent ex fontibus quos novit et ex fontibus quos ignoravit. Lex divina infallibilis est. Fures autem et avari, vitam suam rebus materialibus venantibus agunt, oculis semper in iis quae alii .habent, etiam si arca sua auro redundat

Nisi egoismus materialis derelinquatur, mundus .felicitatem cognoscere non potest

Felicitas solum per cooperationem spiritualem venit. Evenit cum quis necessitates aliorum quasi suas sentit et pro .aliis laborat sicut pro se laborat

Aliud mandatum grave est vitare falsum testimonium. Laedere aliquem veritate distorquendo est alia via ad concordiam socialem minuendam. Si quis bene tractari vult, .alios proinde tractare debet

Veritas semper dicenda est, sed distinctio facienda est inter veritatem dicere et tantum facta dicere. Aliquem claudum vel caecum appellare nocet et inutile est; quisque aliorum sensibus consideratus est et eos pudeat vitare. Similiter, veritatem revelare quae aliquem sine nobili proposito prodere posset etiam iniustum est. Ex altera parte, non mentiendum est ne veritas dicatur; potius, tacere potest .quis in quibusdam casibus ne alios pudeat vel laedat

Cavendum est invidia, morbus perniciosus qui pacem animae rodit. Quo magis quis res alienas cupit, eo maior fit infelicitas et miseria. Invidus vitam turbulentam vivit, numquam tranquillitatis gustum expertus. Multo melius est sibi ipsis revereri, sibi ipsis confidere, et interiores divitias .spirituales quaerere

Dignitas hominis et intrinsecus valor multo maiores sunt quam quidquid quod desiderare aut possidere possit. Deus in omni homine manifestatur modo qui in nullo alio homine

manifestatur. Facies eorum dissimilis est vultui ullius alterius hominis, et anima eorum dissimilis est animae ullius alterius hominis, nam in eis latet maximum thesaurum omnis .creationis – et hic maximus thesaurus est Deus

Non praeteritis vinculis vincti sumus

Cum quis rectam fidem habet et proinde agit, beatior est quam ii qui fide carent et officia sua in vitae certamine .non exsequuntur

Fides sana et actio recta (nobilibus propositis bonisque intentionibus suffulta) semper adsunt ubicumque felicitas existit, et amittuntur ubicumque felicitas abest. Ex hoc concludere possumus eas duas esse condiciones essentiales felicitatis, quae sine eis adipisci non possunt. Qui felicitatem desiderant, tantum haec duo elementa fundamentalia, quae .sunt eius lapides angulares et columnae, habere debent

Homines infinitas universi partes — pro arbitrio — regere non possunt, nec eas modificare aut delere. Hae partes cum textura vitae humanae arcte intertextae sunt, et homines ab eis separatim fungi non possunt. Attamen mentes suas regere possunt ut his partibus se .accommodent

Noli ei nocere

Maiores nostri nobis feliciores erant non quod plura rerum mundanarum et voluptatum possiderent quam nos nunc, aut quod minus vitae difficultatibus obnoxii essent, sed quod aequilibrium psychologicum possidebant quod eis solacium, pacem, contentum, et denique felicitatem .praebebat

Non ab externis condicionibus pro felicitate sua nitebantur, neque condicionibus externis succubuerunt quae ea eos privarent. Sensus eorum solacii, pacis, felicitatis, et contentamenti erant naturales, normales, salubris, et diuturni. Nos quoque hos sensus colere debemus si ?felicitatem habere volumus. Quis autem nostrum non habet

Fatum est effectus usus praeteriti liberi arbitrii sive libertatis electionis. Per praeteritas nostras exercitia liberi arbitrii, fatum et destinatum nobis ipsis intulimus et intulimus. Attamen non praeteritis vincimur, nec in perpetuum consequentiis actionum nostrarum cohibemur. Quae seminavimus, rescindere et quae scripsimus delere possumus, si ita volumus et cursum nostrum corrigere et qualitatem messis nostrae augere conamur. Si semina actionum cum dolorosis consequentiis eradicaverimus et in eorum loco semina naturae animae aptiora seruerimus, certe fructus felicitatis ex illis bonis seminibus in terra animae satis metemus. Liberum arbitrium nunc, nunc, non cras, exercere debemus, si maiorem felicitatem adipisci vel dolorem et afflictionem minuere volumus.

Ergo, condiciones felicitatis in homine iacent, et nihil ei agendum est nisi serio cum illa aequatione quae non errat agere, et eventus in eius favorem erunt si optimam aestimationem fecerit et cum ea ageret. Sed qui fortem voluntatem habet, cum Deo concordia est.

Energia mentis concentrata

Cum lucem solis intendis, lente amplificante in punctum exiguum dirigendo, calorem producit, quo calor lignum, chartam, et cetera inflammare potest. Similiter, cum mentem intente intendis, energia eius concentrata est ad mala et radices dubitationis, causam omnis defectus, comburendas, et ad lucem sapientiae splendore et splendore relucendum.

Cum cogitatio cum Deo, fonte omnis bonitatis et origine omnium potentiarum benedictarum, congruat, praesentiae divinae percipit et omnia elementa successus possidet. Haec elementa arcte cum immensa Dei potentia coniunguntur, quae novas causas successus in quolibet campo creare potest.

Deus bona opera et benevolentia conata successu coronet.

Difficultates et molestiae ex ignorantia actionum praeteritarum, tempore et loco quodam commissarum, oriuntur. Dolores eorum praesentes ex cogitationibus et factis quas protulerunt oriuntur, quae in solo conscientiae radices egerunt, in plantam germinantes et fructus ferentes qui ipsas earum cogitationum et actionum proprietates reflectunt.

Cum solem in spatio millionibus milium passuum distantem spectas, stella illa ingens multo minor quam Terra nostra apparet. Attamen diameter Terrae est circiter 7900 milia passuum, dum diameter Solis centuplo maior est. Si planetam nostram Terram directe ante solem ponere posses, punctum minimum comparatus ei appareret. Finge vastam solis expansionem expandentem donec immensa massa totum caelum caeruleum absorbeat. Caelum quod videmus non est nisi fragmentum minimum, mica mera, spatii infiniti quod universum permeat. Etiamsi sol expansionem suam in infinitum pergeret, infinitum tamen amplecti non posset. Haec cosmica illusio parvitatis et finitudinis facultatem mentis ad comprehendendam vastitatem universi, origines eius et fines eius limitat.

Qui dimensionibus et mensuris non subiacet, qui nullum limitem nullamque originem habet, Deus est, qui omnipraesens est et in ultimis spatiis existit. In stellis remotis, remotis est, sicut intra te et intra me est , et conscie omnium spatiorum quae occupat, quamvis parvum vel magnum sit. Ex libro "Finis Ultimus Hominis".

Supplicationes

O Domine

Duc manum meam a tenebris ad lucem

O quies cosmica

Vocem tuam audio in murmure fluminum et cantu lusciniarum

In ululatu venti, fremitu undarum, et tonitu vibrationum
O Domine carissime
Non verbis te adoro, sed desiderio cordis ardentis
.desiderio tui
Sine me videre vastum tuum spatium
Praesentia tua constans post omnia
Forsitan intellegam me partem esse immutabilis tui esse
.in aeternum
O oceanus redundans
Utinam flumina tortuosa desideriorum meorum per
deserta obstaculorum et impedimentorum fluere possent
Tandem, maxima tua perturbatio miscuit
Adiuva me vocem tuam audire, Domine
Sonus cosmicus ex quo vibratio universi emanavit
Fac ut praesentiam tuam per sonum benedictum (Om -
.Amen) percipiam
Melodia sancta omnibus vocibus benedictis
Conscientiam meam expande dum symphoniam
existentiae audio
Sine me sentire quasi oceanus cosmicus
Et motus corporis undulantes in pectore eius saltantes
Vox sacratissima intra me resonet
Conscientiam meam a corpore ad universum expandens
Sentiam perpetuam, omnia complectentem
beatitudinem
Ex mari lucis redundantis explodens
O infinita potentia
O aeterna sapientia
Imple animam meam vibratione tua spirituali
O vox benedicti verbi cosmici
Errores meos corrige
Mihi opus est
Duc manum meam a tenebris ad lucem
Quotiescumque de te cogito, Domine, ardens desiderii
flumen intra me nascitur, sensus meos quatiens et a corde

meo in omnem cellulam corporis mei fluens, eam divino amore implens.

Votum meum maximum est ad ipsum intimam essentiae tuae pervenire et in praesentia tua gaudere.

Et subito ianua animae aperitur, et gaudio opprimor ad conspectum lucis tuae fulgentis!

Praeteritum plerisque hominibus ignotum est, exceptis paucis electis et illuminatis. Attamen ignorantia praeteritorum etiam nobis prodest. Nam si omnia quae in hac vita et in prioribus egimus sciremus, immensa actionum nostrarum multitudine opprimeremur et penitus perturbaremur. Immo, voluntas nostra fortasse etiam ob hoc impetum paralyzaretur, nos ad persequenda studia incapaces reddens et desperationi obnoxios relinquens. Etiam in hac vita terrena, oblivio est benedictio Dei, quae impedit ne memoriae praeteritorum, praesertim acerbae et dolorosae, cogitationes et sensus nostros obruant.

Sed gratia dis, scintilla divina intra nos semper spe lucet et desiderio vitae iter infinitum persequendi. Deo gratias agere debemus pro his duobus beneficiis: oblivisci praeteritorum et sperare in futurum.

Non debemus concludere fatum impedimenta libero arbitrio imponere. Attamen, omni ope niti debemus ut influentiis negativis, quas plerique fato et destino tribuunt, resistamus, et libertatem eligendi secundum interiores nostras persuasiones exerceamus, dummodo hae persuasiones fide firma nitantur et legibus divinis firmiter innitantur, sine quibus homo veram felicitatem gustare non potest.

Cum negotium aggredimur, non debemus rebus adversis terreri, sed potius summo gradu optimistici esse, absoluta fide nihil impedire posse voluntati nostrae exercendae et libertati electionis nostrae exercendae.

Si ad metam pervenire non possumus, licet tacite agnoscere obstacula a nobis ipsis effecta fuisse quae nos ab

eo perveniendo prohibuerunt. Perseverandum est et conatus nostros ad metam nostram consequendam duplicandos. Nobis quoque confirmandum est, quantumvis magna et formidabilia obstacula et difficultates sint, nos tamen satis virium habere ad ea removenda et superanda. Etiam si, omnibus conatibus nostris, deficiamus, non opus est desperatione et frustratione, dummodo intellegamus voluntatem humanam validiorem esse fato, quod a nobis ipsis factum est. Ergo, non desistendum est conari, quantumvis saepe deficiamus, quia semper portae apertae sunt. Solum necesse est pergere niti et conatum iterare donec successus nobis concessus sit. Deus nobis auxilium praebebit dummodo in Eo confidimus et conatum nostrum adhibeamus. Qui viam sequitur, ad metam perveniet, et qui .in Deo confidit, non confundetur

Cum quis aliquid desiderat, et illud desiderium vehemens et urgens est, numquam illud desiderium conscientiam eius relinquit, quocumque eat et quocumque se convertat, et qualescumque sint eorum curae et sollicitudines. Per constantem et perseverantem actionem, illud desiderium immensam determinationem et energiam possidet. Hic susurrus intellectualis validior et efficacior est quam supplicatio mechanica, quae ultra motum labiorum non progreditur. Hoc faciunt amatores Dei; amorem suum erga Deum sine intermissione susurrant, et susurri eorum sunt sinceri et inaudibiles, per omnes actiones cotidianas. Hic susurrus sincerus eos non distrahit, nec cum aliis officiis discrepat. Crescente desiderio Dei, amor eorum erga Eum roboratur et profundior fit, donec praesentiam Eius tangant et lucem Eius oculis animae videant, gustantes immensam .gaudium et sentientes pacem supra descriptionem

Deus nobis lectiones mittit quas in vita requirimus ut ex eis proficiamus et intellectum atque experientiam adipiscamur. Quicumque has lectiones vitat, eas discere .cogetur, quantumvis diu requirat

Omnis experimentum amicus est si ex eo discimus, et tyrannus tyrannus si occasionem perdimus et abutimur per querelas, indignationem, et iudicium malum.

Cum sana intellegentia et recta vitae mente habemus, pulchra fit. Et liber a complicationibus

casus psychologici

Non potest homo in aeternum in unda gaudii ferri, aut sub turbulentis aquis doloris mersus, aut in profundis taedii submersus manere. In hoc mundo dualitatibus inter se conflictantibus insignito, homo mediocris ascensionibus et descensibus obnoxius est; in unda gaudii ascendit, in profunda indifferentiae se immergit, a furiosis undis tristitiae iactatur, et raro alium conscientiae statum cognoscit. Circumstantias hoc modo cogitationem iactare permittere significat voluntatem suam fato capricioso et volatili tradere.

Quod homini opus est ad vitam prosperam et impletam vivendum est aequilibrium mentis.

Hoc solum per mentem intendendam et facultates psychologicas regendas fieri potest.

Etiam gravissimi dolores tempore sanantur, ergo nihil prodest in dolore immorari omni die vitae nostrae. Luctus diuturnus ob dilectum defunctum neque ei neque nobis prodest, neque quicquam in re mutat. Complexum inferioritatis vel poenam sui evolvere; errores vel clades praeteritas commorari inutile est; vitam tantum miseram reddit et facultates mentales suffocat.

Non debemus in foveam taediosae consuetudinis incidere, quia is status psychologicus longe a commoditate abest, cum mentem angat et facultates latentes in camino apathiae comburat.

Defectus a radicibus eradicandus est, et agri vitae diligentia ac perseverantia arandi et seminibus bonitatis conseri debent, ut messis uber cum auxilio Dei colligatur.

Ferrum in Iubilaeo Argenteo

Olim ad celebrationem iubilaei argentei invitatus sum pro coniugibus qui inter felicissima coniugia videbantur, sed momento quo domum eorum ingressus sum, sensi aliquid mali esse. Duos ex discipulis meis rogavi ut observarent quomodo se invicem per vesperam tractarent, et postea mihi narraverunt. Maritus et uxor coram aliis sibi arrident et se verbis dulcissimis alloquuntur, ut "Ita, cara mea" et "Sane, amor meus," et aliis eiusmodi phrasibus amicis. Sed simulac se solos esse putant, rixantur et verba noxia inter se convertunt.

Cum eis locutus sum et dixi: Me ad convivium vestrum invitavistis, sed atmosphaera est tensa et sentio magnam discordiam in hac domo esse, et mihi videtur multum ferri in hoc iubilaeo argenteo inesse.

Primo offendi sunt, sed postea admiserunt me recte egisse et veniam petierunt. Pergebat dicens: "Quid lucramini ex disputationibus et litigandis omni tempore?"

Videtur vobis una vivere ut famam vestram perfecti coniugis servetis, sed ita inter vos esse debetis et in pace et concordia vivere propter vestram felicitatem et tranquillitatem animi.

Cibus magneticus

Cum homines de cibo vel nutritione loquuntur, plerumque cibum corporalem ad corpus sustentandum consumptum intellegunt. Sunt tamen alia genera nutrimenti quae non minus quam cibus corporalis magni momenti sunt, et saepe etiam maioris momenti, ut nutrimentum intellectuale vel spirituale, actio mentalis sive concentratio mentis, sapientia et discretio spiritualis.

Cibus corporis cellulas sustentat, dum cibus intellectualis mentem ideis salubribus implet, et cibus sapientiae animam recreat eiusque facultates evolvit.

Nutrimentum intellectuale plerumque constat ex ideis quas homo cogitat et iis quas ab aliis per contactum et interactionem cum eis accipit.

Homines animis tranquillis et ingenio nobili praediti .cogitationes nostras magneticas et sanas reddere adiuvant

Non difficile est discernere utrum quis victum intellectualem ex ambitu tranquillo an perturbato haurit. Anxietas, angoris, et confusio omnes ex consuetudine cum hominibus improbis oriuntur, sive amicis sive propinquis. Hoc cogitationes anxiosas et animum malum efficit

Corpus energiam et vitalitatem ex cibis corporalibus haurit, dum cibi magnetici et corpori et menti energiam facilius digeri possunt quam cibi solidi et liquidi, qui facile in .energiam vivam converti non possunt

Cum ignorantiam in sapientiam, infirmitatem et fragilitatem in salutem et vitalitatem transformare possis, et confidenter audacterque – etiam solus – in viis vitae ambulare, et gaudium internum experiri in conscientia viva et vigilanti possidenda, et fide inconcussa in iustitiam Dei et .triumpho recti super iniuriam et veritatis super illusionem

Et cum cotidie coneris cogitationes tuas ad altiora et subtiliora gradus emittere, et cor amantem gratumque, necnon bonas erga alios intentiones habeas, alimentum tuum intellectuale magneticum erit, et tum ad te attrahes omnia quae pulchra et utilia sunt, ex rebus, hominibus, et circumstantiis, quae necessaria sunt ad iter ad oras .securitatis et salutis continuandum

Cum operam dabis ad ea quae tibi necessaria sunt obtinenda et contentus eris iis quae a Deo praebentur, ditior eris animo et satiatior quam ii qui rebus mundanis obsessi .sunt et voluptatibus earum fugacibus cupidi sunt

Cum quis Deum quaerit, qui est unicus verus amicus, prae omnibus amicis, fieri potest ut vera amicitia in omnibus humanis necessitudinibus constituatur: familiaribus, .fraternis, matrimonialibus, spiritualibus

Amicitia elementum vitale est in necessitudinibus matrimonialibus, et prioritatem habendam est propinquitati

intellectuali et affectivae, sensui attractionis moralis, et amori amicitiaeque genuino.

Qui inter verum amorem et sensuum attractionem distinguere non possunt, iterum atque iterum decipiuntur.

Cum matrimonium altis idealibus et mutua reverentia fundatur, fit felix et prospera coniunctio inter duas animas amantes, quae cooperantur ut onera vitae inter se levant et curas vivendi dispellant per compassionem et mutuam, amicam intelligentiam.

Nemo me regere aut voluntatem meam eripere potest, nisi cogitationes et actiones aliorum me afficere sinam.

Domine, intellego me infinitam occasionem ante me habere ut facultates meas explorem et potentiam meam spiritualem detegam; nexus materiales altioribus aspirationibus substituam. Et intellegam spiritum fidelem semper mecum esse.

Hodie cogitationes meas optimismo implebo, me ab rebus iniucundis separabo, et ea quae corpus, mentem, et spiritum nutriant, modo aequabili et constanti, exercebo.

Saltatio vitae et mortis semper adest, sed me ipsum in perpetuum liberabo identitatem meam spiritualem custodiendo, et cum tempestates tribulationum et tribulationum me oppugnabunt, in navi animae meae navigabo, trans mare vitae ad litora tuta et divina.

Cum laboro et creo, meminerim Deum per me operari; eum esse Dominum universi et me cum eo coniungere possum per profundam meditationem de eo.

Deus mi care, intellego cogitationes meas mihi aut ad cladem aut ad successum afferre, prout cogitatio in vita mea potentissima sit. Quare conabor meminisse te mihi manum adiutricem porrigere, quod me ad causas successus praeparat.

Cum calamitates et adversitates me acciderunt, animos exaltabo et propositum meum ad ea superanda firmabo. Sinceritatem et probitatem in agendis et colloquiis meis cum

omnibus adhibebo, et cogitationes amoris et bonorum votorum effundam. Tum Deus me potentia et sapientia sua adiuvabit.

Domine, voluntate et intellectu utar ad parva primum perficienda, deinde ad maiora progrediendum.

Etiamsi omnes ambitiones materiales impleantur, tamen imperfectam tantum felicitatem afferunt, et Deum invenire sola vera felicitas est. Inveniam inexhaustas gaudii fontes, quae numquam desinit fluere et currere in hortis animae et pratis sempervirentibus.

Dicta aurea

Beatitudo est ius meum, hereditas mea, et thesaurus meus divinus absconditus. Duc me, Domine, ut in me inveniam thesauros qui somnia regum superant.

* * *

Divinus cordium incola in discipulis suis — ex misericordia et compassione sua — lucernas sapientiae lucentes illuminat, quae tenebras ignorantiae dissipant.

* * *

Vita est motus intelligens cum rhythmo regulari. Se in rebus inanimatis format, vel formam vivam et mobilem assumit. Vita est omnia complectitur et omnia permeat.

* * *

O Amator Maxime, tu es vita ipsa, tu es meta mea et aspiratio. Fac me rosam florentem in horto tuo caelesti, aut globulum scintillantem in monili amoris tui radiantis, aut da mihi maximum honorem: minimum locum in corde tuo.

* * *

Ubicumque alii labores meos in benefaciendo probant, ibi maximum officium praebere possum.

* * *

Texamus aureum somniorum tapete filis sericis dulcium memoriarum et cogitationum exquisitarum.

* * *

Mens vacua [cogitationibus positivis, constructivis carens] est officina sollicitudinis, anxietatis, desperationis, et .desperationis

***

Si amor universalis in corde tuo consederit, tibi perpetuam et renovatam felicitatem afferet, quam nihil aliud .tibi dare potest

***

Flores vitae in horto vitae terrenae florentes, pulchritudine exquisita et aspectu iucundi sunt. Sed etiam magnificentior et splendidior est fons pulchritudinis et sapientiae qui alicubi exstat, unde venimus et ad quem .redibimus et iterum commiscebimur

***

Cum discipulus mane expergiscitur, sibi affirmat: "Non sum corpus, sed spiritus invisibilis... Gaudium sum... Lux sum... Sapientia sum... Amor sum. Et quamvis in hoc corpore habitem, spiritus meus immortalis est et a corruptione ".intactus

***

Sicut guttae roris flores florere et crescere adiuvant, ita .benignitas amicitiam nutrit et eius incrementum promovet

* * *

Sunt undae quae in superficie oceani apparent et undae quae in eius profunditates evanescunt; utroque in casu, intra oceanum sunt et unum cum eo. Similiter, homines qui "vita" in superficie oceani cosmici fluitant vel qui intra eum "morte" .evanescunt, aeque intra oceanum aeternitatis sunt

* * *

Reflexio lunae in aqua turbulenta clare non conspicitur, sed ubi aquae superficies quiescit, reflexio lunae perfecte clara fit. Idem valet de mente: cum tranquilla est, faciem .animae tuae cum plena claritate et praecisione videre potes

***

Mitte, Domine, radios solis sapientiae tuae ut me dirigant in diebus laetis rerum gestarum, et lumen lunae plenae misericordiae tuae cum per noctes obscuras doloris ambulo.

***

Meditatio est via qua cum mente universali coniungeris, et cum cum illa infinita conscientia concordes fueris, omnia creationis arcana cognoscere poteris.

***

Desiderium propius ad Deum accedendi eumque cognoscendi non sponte venit, sed colendum est, et vita sine hoc desiderio nullum valorem habet.

***

Vita terrestris est statio temporaria, et officium primarium humanitatis est intellegere propositum et finem huius itineris. Hic propositum est Deum cognoscere, et nihil aliud esse potest.

***

Pax tua thesaurus tibi pretiosus est, ne quisquam ergo te illum thesaurum auferat.

* * *

Disce solum stare, tutum et securus in arce virtutum tuarum et dignitatis tuae.

* * *

Omnia existunt quia Deus existit, et quia Ille existit, tu quoque existis. Gratias eius existentiae, commodis et gaudiis vitae frueris. Ergo, gratia tua Deo profunda esse debet.

***

Libri boni amici silentes, comites, et reverentes esse possunt. Noli hos libros in momentis difficilibus deserere, nam numquam te deserent, dissimiles amicis physicis qui te fortasse deserunt.

***

Quicumque bona valetudine, vita commoda, magnaque mentis facultate fruitur, tamen felicitate caret, nondum in

vita successit. Cum vere dicere potes, "Felicem sum, et nemo felicitatem meam eripere potest," imaginem Dei intra .te invenisti

***

Tranquillitatem et pacem extolle, et si in pace et concordia vivere vis, tantum cogitationes amantes et bona consilia mitte. Vitam in iustitia et pietate fundatam vive, et omnes quorum vita cum tua coniuncta est ex sola praesentia .tecum proderunt

***

Si nullos amicos habes, aut si amici tempus tuum terunt, aut si cum eis non bene convenis, libri [et materiae] sapientiam continentes amici tui sint, cum per paginas eorum in mundum idearum mirabilium et excitantium .transire possis

***

Deum invenire significat omnia quae cor desiderat adipisci, et spiritualem esse significat portas ad salutem, .felicitatem et successum aperire

***

Intra nos latet scintilla divinae potentiae quae omnem .vitam creat et sustentat et accendi exspectat

***

Lectio est activitas mentis valde utilis; mentem exercet et flexibilem servat. Hora una vel duae legendi quotidie cuivis intra paucos annos variam scientiam praestabunt, dummodo libros utiles eligat. Noli tempus perdere aut facultates mentis tuae laedere legendo fabulas viles aut libros triviales qui nullum propositum aut significationem .habent

***

Qui ad res sociales inclinati sunt, in libris pretiosis novam vim invenient ad humanitatem adiuvandam per doctrinas in libris a viris et mulieribus nobilibus et ingeniosis .scriptis contentas

* * *

Lectio est activitas mentis valde utilis; mentem exercet et flexibilem servat. Hora una vel duae legendi quotidie cuivis intra paucos annos variam scientiam praestabunt, dummodo libros utiles eligat. Noli tempus perdere aut facultates mentis tuae laedere legendo fabulas viles aut libros triviales qui nullum propositum aut significationem habent.

* * *

Egoismus et superbia eliminanda sunt, quia maxima impedimenta cognitionis spiritualis sunt.

* * *

Sine sensu Dei, hic mundus conflictu, violentia, et amaris frustrationibus plenus videtur. Felicitas in sensu propinquitatis Dei consistit.

* * *

Qui Deum cognoscunt, gaudium et laetitiam perpetuam in cordibus suis habent. Quia beatam securitatem et tranquillitatem sentiunt, neque tempestates irae eos labefactare possunt, neque timor corda eorum intrare potest.

* * *

Libri boni amici tui optimi sunt; per eos, magnas mentes audire potes tibi leniter loquentes, te consolantes et optima consilia offerentes. Si veram cupiditatem legendi libros bonos non colas, hereditatem generationum perdere potes.

* * *

Sine auxilio divino, homines ad defectum destinati sunt, nam robur et sapientia ad victoriam in proelio vitae necessaria ex fonte infinito veniunt. Cum quis Deum ignorat, vitalem funem abscindit qui ei auxilium et firmamentum ad victoriam necessarium praebet.

Quaerentes qui ianuam occasionum spiritualium pulsant, invenient ianuam sibi apertam esse, quia Deus adiuvat eos qui sibi ipsis auxiliantur.

.Cum Deo concordes es, tota natura tecum concordet

* * *

Amor similis est chartae abrasivae quae mentem polit et
.asperitatem a moribus tollit

* * *

Cum subito Deum ubique invenias, et cum ad te venit,
.te inspirat et te ducit, fabula amoris divini incipit

* * *

Amor in cordibus radiat et radios salutares ad alios
.mittat

* * *

Deum cognoscere quaere dum iuvenis et fortis es, nam in senectute et morbo eum quaerere non iam poteris. Aetate qua homines verum vitae sensum intellegere incipiunt, corpus infirmatur, et reliquam vitam suam fragilibus corporis viribus curando agunt potius quam veritatem quaerere.

* * *

Optima ex omni populo accipiam, et bona omnium nationum qualitates aestimabo, vitiis earum non intendentibus.

* * *

Sicut de valore nutrimentali cibi nostri quotidiani curamus, ita etiam nutrimenta psychologica quae mentibus nostris quotidie praebemus attendere debemus.

* * *

Verba benigna remedium mirabile sunt multis morbis, vim magneticam potentem, paene magicam, habentia, quae abundantes benedictiones et prosperitatem loquenti affert. Qui verbis lenibus et lenibus utuntur, subtilem cursum per se sine interruptione fluentem sentiunt, profunda tranquillitatis sensu repleti. Hoc fit quia hic cursus cum fonte suo superiore coniunctus est, fluxus continuus qui animas cum illo fonte concordes attingit, eas adiuvans ut felicitatem iis qui pacem desiderant transmittant.

* * *

Quot verba benigna ex corde multas maerores dispulerunt et quot voces sapientes obscuras vias lampadibus gaudii et tranquillitatis illustraverunt!

* * *

Per omnem experientiam quam perferimus crescimus, dummodo intellegamus nos ex eis pretiosas lectiones discere posse. Omnis dolor et afflictio quam experimur significationem et propositum habet. Quamvis hae experientiae sint asperae, similes sunt igni qui ferrum liquefacit, eum in chalybem pulchrum, fortem et versatilem transformans.

* * *

Omnia insignia vitae meae res gestae per vim mentis cum Deo concordis perfecta sunt. Cum divinus generator currit, omnia quae desidero sine exceptione ad effectum perveniunt, primum formam invisibilem, aetheream designationem sumentes, deinde cum vi irresistibili in realitate manifestantes.

* * *

Cum mens ex profundo animae desiderantis Deo susurrum sincerum, fervidum, dirigit, clamor spiritus cor universale tanget, et responsum veniet, secum immensam laetitiam afferens. Hic susurrus intellectualis voluntatem fovet donec vires necessarias ad finem optatum consequendum habeat.

* * *

Cum mens et voluntas hominis cum Deo congruunt, potentia infinita implentur, ita ut sola cogitatio de aliqua re sufficiat ad eam assequendam, quia lex divina in favorem eorum operatur qui cum summa voluntate congruunt.

* * *

Quaecumque curae nostrae sint, Deus primum locum in vita nostra tenere debet. Unum ex elementis gravissimis incrementi spiritualis est continua ex corde ad Deum

susurratio, ubi personaliter mutationem positivam mirabilem experieris quae te vehementer commovebit.

* * *

Homo non debet omnes vires mentales, quas Deus ei dedit, ad res fugaces investigandas impendere, alioquin se in labyrinthis materialismi perdet et sibi restrictiones ac limitationes creabit, quibus non eget. Potius, vires mentales ad necessaria vitae obtinenda uti debet et conari facultates spirituales evolvere ad discernendum inter rectum et falsum, et inter noxium et utile.

* * *

Veritas ultra opiniones et theorias iacet, et multi qui hanc rationem amplectuntur suis ipsius conclusionibus subiectivis obligantur.

* * *

Aperi, Domine, portas tranquillitatis et custodi sanctuarium cogitationum mearum spiritualium ab incursionibus susurrorum malorum, et rosae desideriorum meorum floreant in horto cordis mei, dum exspecto auroram adventus tui.

* * *

Scientia theoretica divinam cognitionem acquirere non * potest, et expedit ne pretiosum tempus in theoriis perdas quae in re vera adhiberi non possunt, alioquin se in mediis densis silvis intellectualibus invenies et fines theoriarum transcendere non poteris.

* * *

Felicitas est fructus victoriae psychologicae super volatiles vitae circumstantias

* * *

Quem Deus agnoscit, mundo fortasse ignotus est.

* * *

Si quis se scientia theoretica [sine vera probatione] programmat, similis fiet instrumento portatili ad notandum quod proverbia iterat et sententias altas resonat, et alii eum

eruditum habebunt, sed talis scientia non confirmatur directa perceptione veritatis, nec aequatur profectu .spirituali

* * *

Difficultates in mundo perseverabunt, quo igitur quis ducem et directionem petere potest? Cogitationes, ab habitu, praejudiciis, inclinationibus, fanatismo motae, nullius usus sunt, et influxus ambitus, familiae, patriae, vel mundi veram directionem praebere non possunt. Ergo, ad Deum converti debet et vocem tranquillam, serenam ex profundo animae emanantem, vocem cum veritate congruentem, .audire

* * *

Aperite corda vestra effusioni divinae ut per vos fluat et .vitas vestras benedictionibus ac bonitate spirituali impleat

* * *

Quicquid opus facias et quaecumque res gestae perficere possis, semper memento Deum esse fontem qui tibi omnem vim praebet quam ad laborandum et ad res .perficiendas opus est

* * *

Meminerim tui, Domine, in paupertate et in * prosperitate, in morbo et in salute, in ignorantia et in sapientia, et videam lucem tuam benedictam quae salutem .et sanationem in momento praebet

* * *

In solitudine cogitationum mearum, vocem tuam benedictam audire desidero. A me asperas voces terrestres, in plicis memoriae meae latentes, pelle. Vocem tuam tranquillam, melodiosam, in aeternum in tranquillitate .animae meae audire volo

* * *

Vita tenebris involuta est, et lumen Dei nobis lucerna ductor sit dum per eius semitas tenebrosas ambulamus. Ille est luna plena in noctibus ignorantiae et tenebrarum, sol

illuminationis in horis expergiscendi, signum directionis, et stella polaris iis qui maria terrenae et fugacis vitae .pervagantur

* * *

Tempus est ut humanitas ex somno oblivionis ad expergefactionem spiritualem expergiscatur. Rogamus te, Domine, ut conscientiam nostram ex profundo neglegentiae et cogitationis angustae ac limitatae ad horizontes pacis, .lucis, amoris et universalis humanae compassionis eleves

* * *

Res tandem meliores fient, quia Dei virtutes et miracula post contradictiones vitae humanae latent, et quicumque de inevitabilitate rei non persuasus est et mente et fide penetrare conatur ad ea quae trans velum sunt, ianua ei .aperta erit

* * *

Fides numquam significat temeritatem aut non sapienter cum rebus agendum. Immo, quidquid accidat, homo sibi persuadere debet Deum solum eum in rebus difficilibus et anxiis sustinere posse, si ad eum toto corde, .anima et sensu se convertat

* * *

Si sensus nostri totam veritatem nobis tradere possent, terram tamquam flumina electronum, et omnem pulveris particulam tamquam volubilem lucis massam videremus. Qui per materialia ad spiritualia penetrant, naturam illusionis .intellegunt et essentiam veritatis cognoscunt

* * *

Sive in silva Africana, sive in acie, sive morbo sive paupertate laborans, quisque sibi persuadere debet manum Dei omni periculo validiorem esse et capacem protegendi eos qui ad Eum refugium quaerunt. Nulla sane efficacior protectio est. Scilicet, ratione uti oportet in rebus agendis, .simul plena fiducia in divinum auxilium collocata

* * *

Amor qui in cordibus omnium creaturarum habitat — amor omnium matrum, patrum, amicorum et carorum — ex amore divino derivatur.

* * *

Distinctio inter officia maiora et minora facienda est, praeferendo maximis momenti prae iis quae tantummodo gravia sunt. Praeterea, nullum officium alteri repugnare debet. Scripturae nobis dicunt, cum unum officium cum altero discrepat, indicium esse illud non esse verum officium.

* * *

Dum radii vitales solis diffunduntur, radios spei in corda pauperum et derelictorum [eorum quos societas deseruit] diffundam, et novam determinationem in corda eorum qui se putant esse deceptores instillabo.

* * *

Magister Paramahansa uni ex discipulis suis dixit:
"Neminem ex circulo amoris tui excludas. Omnes in corde tuo serva, et illi te in suo servabunt".

* * *

Domine, adiuva me ut semper voluntatem meam ad opera bona et utilia perficienda utar.

Adiuva me ut voluntati Tuae conformem, ut omnes cogitationes meae propositis Tuis respondeant et cum voluntate Tua congruant.

Adiuvit me excitare vim occultam et benedictam intra me, ut omnes difficultates et probationes superare possem.

* * *

Expergiscere ad illam audacem et humilem personam spiritualem – quae leonum robur cum columbarum mansuetudine coniungit.

* * *

Non curabo de acerba falsaque reprehensione, nec de profusa laude et adulatione. Unicum meum desiderium est facere voluntatem tuam, Domine, et favorem tuum adipisci.

* * *

Non potes imaginari immensam laetitiam quae te implebit cum praesentiam divinam senties. Anima tua tum amore Dei infinito inebrietur. Est amor innumerabilis vicibus maior quam ullus amor humanus – amor qui omnia desideria tua implet et cor tuum gaudio et contento implet.

* * *

Per attentionem internam, beatitudinem spiritualem intra te ipsum et circa te directe experiri potes. Si hanc conscientiam colas, personalitas tua harmonice crescet, et magnetismum attractivum erga homines et alia entia acquires.

* * *

O Magne Protector, non curo si omnia amittam propter fatum meum, quod a me ipso factum est, sed te rogo, unicum meum refugium, ut candelam amoris mei erga te a ventis incuriae et oblivionis protegas.

* * *

Aquas puras et refrigerantes pacis, quae ex fontibus rerum prosperarum manant, ad satietatem bibamus, auctae firma proposito positive cogitandi et optimistice prospicendi.

* * *

Conscientia est sensus intuitivus qui veram naturam et motiva hominis revelat. Cum conscientia tua pura est, et scis te recte agere, nihil timendum est. Conscientia pura testimonium est bonae actionis a Deo. Absolutus esse in iudicio conscientiae significat felicitatem habere et benedictiones Dei accipere.

* * *

Conare audacia et gaudia facere quae plerique non faciunt, et amorem pacemque eis praebe quos alii negleguntur.

* * *

Magister Paramahansa uni ex discipulis suis dixit:
"Nisi tempus mentem colere impendas, nulla copia prosperitatis materialis te satiabit. Haec cultura non est

cruciatus, sed potius exercitatio conscientiae ad cogitationes ".et actiones nutriendas quae ad felicitatem ducunt

***

Felicitas tua est successus tuus, ergo neminem eam tibi eripere patiaris. Te ab iis qui te vexare conantur protege. Cum puer eram, patientiam meam amittere solebam cum quidam falsos rumores de me disseminabant. Postea intellexi tranquillitatem animi meam maiorem esse quam .hominum approbationem vel admirationem

* * *

Utinam scires fabulam amoris divini quam quidam devoti cum Deo experiuntur! Nulla alia experientia in vita comparari potest illi gaudio. Novi sanctum qui perpetuo amore Dei absorptus erat, et facies eius sanctum amorem radiabat. Oculi Dei semper in eos qui eum amant sunt, .neque eos umquam deserit ne momento quidem

* * *

Pauci sunt qui vires mentales et spirituales suas .excolere student

* * *

Noli te in imum procrastinationis descendere. Ex somno taediosae quotidianae realitatis surge et ad horizontem vitae .exquisitae te confer, ubi res gestae, gaudium et pax sunt

* * *

Intra te latet ingens potentialis impendium exspectans, .et tu solus es qui id excitare et ex eo prodesse possit

* * *

Liberatio a praeceptis malorum habituum et cupiditatum insalubrium multo maiorem felicitatem affert quam successus materialis. In successu intellectuali latet prosperitas animi quam circumstantiae externae eripere non possunt. Omne tempus tuum in accumulandis divitiis impendere potes, sed hae divitiae tibi pacem perpetuam et securitatem quam quaeris non dabunt. Immo , maiorem

infelicitatem tibi afferent, quia vera felicitas et pax in mente, .non in possessionibus materialibus, resident

Cum firmiter in vero te ipso constitutus eris, omne negotium perficis et omnibus bonis rebus cum divina laetitia .frueris

* * *

Ne sinas infirmitatem mentem tuam penetrare, et cave cum hominibus qui cogitationes negativas et pessimisticam habent consociaris, ne cogitationes eorum imbecilles in mentem tuam influant, nisi mens tua ad gradum roboris pervenerit ut cogitationes aliorum eam debilitare non possint, sed potius, contra, cogitationes aliorum firmare et .eorum fiduciam in se augere possit

* * *

Deus primum locum tenet, et neque diem nostrum incipere neque finire debemus sine Eius cogitatione. Meminisse debemus sine robore et energia quam a Deo accipimus, nihil perficere posse. Ergo maximum nostrum .officium erga Eum est

* * *

Est via ad mores et traditiones aestimandas et iudicandas. Initio, omnis traditio iustificationem habebat. Si iustificationem adhuc exstare invenimus, traditio et significationem et utilitatem habet. Attamen, traditiones temere sequi non prudens est. Veritatem scire et eam sequi debemus, discernendo quid nobis felicitatem afferre possit, .deinde eam applicando

* * *

Cum tot homines felicitate aut successu carentes videas, ne existimes id esse fatum eorum. Te ipsum facere potes quidquid vis esse. Interior successus est qui te vere .felicem facit

* * *

Si nihil intus habes, non eris beatus. Sed si nihil circa te habes et intus felix es, sine dubio felix es. Ergo homines secundum condiciones externas iudicare impossibile est.

* * *

Inter turbas ingentes, fortasse invenietur aliquis qui ad statum elevationis spiritualis pervenit et pace interiore et summa felicitate spirituali fruitur.

* * *

Certo scio omnia quae mihi opus sunt mihi venient, ideoque non sollicitus sum de futuris rebus. Haec non est gloriatio neque simulatio, nam operationem et efficaciam huius benedictae potentiae saepe in vita mea expertus sum.

* * *

Sive in superficie vitae fluito sive in profundo maris submergor, scio me cum Deo esse et Eum mecum esse, et nihil mihi nocere posse. Haec scientia mihi felicitatem ineffabilem et profundam dedit.

* * *

Nullum dubium est quin nova res emere iucunda sit. Sed post tempus, illa laetitia paulatim evanescit, et fortasse omnino de eo carebis, eam oblitus et aliud desiderans. Attamen, summa pro illa re non obliviscetur, praesertim si eam per vices solvendo emisti!

* * *

Homo vitam suam regere debet eamque quam maxime simplificare. Pecuniam aliquam rebus necessariis et casibus extremis servare, parsimoniam prae sumptibus luxuriosis ponere, aliisque pro viribus auxiliari. Cum aliis auxilium fers, auxilium tibi uno modo vel altero veniet, et nihil tibi deerit neque ullo modo privatus eris.

* * *

In gaudio omnium cordium, beatitudinis tuae, Domine, resonationem audio, et in amicitia omnium fidelium, amorem tuum sentio. Gaudeo et cor meum laetitia et prosperitate amicorum meorum exhilarat, sicut de mea salute et otio

gaudeo. Dum sapientiam aliis inspiro, thesauros sapientiae meae multiplico, et in omnium felicitate, meam propriam .invenio

* * *

Maximus inimicus felicitatis est pecuniam mutuare ad res luxuriosas emendas. Homines falso credunt se beatos esse non posse nisi aliquid specificum acquirerint. Sed etiam postquam rem illam acquirerint, veram beatitudinem non experientur, quamvis gaudio temporario quam afferat. Quid prodest persequi phantasiam beatitudinis terrenae quae solum frangi pollicetur? Homines simpliciter vivere debent, sine multis possessionibus quae constantem attentionem .requirunt

* * *

Paradisus meus intra me est. Dum benedictionibus Dei fruor, Ei gratias ago, et gaudium meum interius crescit. Sine hoc interiori contentamento, etiam voluptates et deliciae terrenae infernum fiunt. Intellexi sine hoc interiori gaudio, onus officiorum mihi impositum me pace spoliatum et .felicitate privatum fuisse

* * *

Si divitiae cum morbis et difficultatibus coniunguntur, consequentiae innumerabiles erunt. Hygiena et cura valetudinis inter vires Occidentis sunt. Insecta noxia et germina mortifera in terris progressis efficaciter reprimuntur, cum in aliis abundant. Sed harum pesterum eliminatio non est summum successum, quia alia genera afflictionum in terris progressis exstant, ut rationes difficiles ad solvendum et crises pecuniariae suffocantes propter systemata emptionis per vices — afflictiones quae somnum perturbant .et tranquillitatem animi subruunt

* * *

Pars integralis sumus eiusdem conscientiae ex qua hoc .magnum universum emersit

* * *

Numquamne gregem ovium vidisti? Si una ex eis salit, reliquus grex eum sine dubitatione imitatur. Plerique tales sunt. Alicui fortasse ideam in mentem venit aut novum modum introducit, alii statim currum insiliunt et id imitantur. Hoc exemplum per generationes perstitit. Omnis natio suas consuetudines et traditiones habet, nec omnes rectas aut validas esse affirmare possumus. Sed quis scit? Fortasse quaedam ex his consuetudinibus et traditionibus vanae et .inutiles sunt

* * *

Cum turbulenta cogitationum tempestas consedit, .regnum pacis ingredimur et divinam praesentiam tangimus

* * *

Cogita de Deo, aut de pulchro prospectu qui pacem inspirat, aut de experientia laeta et iucunda. Actio mentis .positiva et tranquilla est recreans et recreans

* * *

In mundo chaotico et turbulento vivimus. Fortasse putes pecuniam felicitatem significare, sed cum eam adipisceris, te adhuc infelicem invenis. Fortasse divitias adipisci potes et valetudinem amitteres (quod absit). Aut fortasse bonam valetudinem habeas et pecuniam amittas. Aut fortasse et divitias et valetudinem habeas, sed multa problemata cum aliis experiaris, benignitatem offerens, sed cum odio et indignatione vicissim excipias. Sine Deo, nihil in hac vita te .vere satiare potest

* * *

Terra fit cella tormentorum iis qui in ignorantia consilii divini vivunt. Sed cum experientias vitae tamquam magistras tuas consideras et ab eis veram naturam huius mundi et munus tibi assignatum in dramate cosmico discis, hae experientiae fiunt illuminationes pretiosae in via ad .perpetuam contentationem et felicitatem

* * *

Ibi, ultra caliginem non obscuram, silentium silentium, et nihil increatum, latet essentia aeterna, quae est origo existentiae et fons omnium potentiarum et entium, visibilium et invisibilium.

* * *

Deus hanc terram non creavit ut solum edamus, dormiamus et moriamur, sed ut voluntatem eius cognosceremus et finem existentiae nostrae intellegeremus. Pauci sapientes significationem consilii cosmici intellexerunt, sed plerique homines caeci sunt et huius finis nescii.

* * *

Pecunia numquam finis vitae meae fuit; finis meus erat fratribus et sororibus meis in humanitate servire. Quare Deus multas portas opportunitatis mihi aperuit ut me sustentarem et munus meum implerem.

* * *

Deus hoc universum creavit ut secundum legem fixam et immutabilem operetur. Si quamlibet ex his legibus universalibus violamus, nos ipsos punimus. Qui de tecto aedificii alti saliit, ossa eius franget. Ergo, legem gravitatis ignorare non possumus quin consequentias patiamur.

* * *

Cum civilizationes mundi penitus inspicimus et arcana antiquarum civilizationum exploramus, imago ampla emergit, cum lineis intertextis, capitibus variis, et subtilitatibus accuratis, et invenimus hominem simul et singularem et socialem natura esse.

* * *

Si Deus nos in sola conscientia materiali vivere vellet, rebus materialibus omnino contenti essemus et viis mundanis contenti.

* * *

Radii puritatis, pacis, et felicitatis ultra somnia in profundis nostris essentialibus micant et saltant.

* * *

Cum unaquaque experientia quae in caelo vitae nostrae apparet per hoc iter nostrum terrestre, discere debemus quomodo conscientiam nostram amplificare et quomodo magis intellegere possimus circumstantias quae nos circumdant vel per quas transimus, et tum poterimus in meliore concordia vivere et cum hominibus et vita lenius agere.

* * *

Plerique alios imitantur. Homo originalis et creativus esse debet, et omnia quae facit perite perfici.

In Oriente, cura primaria in colenda felicitate spirituali posita est, dum aspectus materiales vitae saepe neglecti sunt. In Occidente, quaedam commoda materialia, sed parva felicitas psychologica, adsunt. Quod opus est, aequilibrium inter haec duo est, quia intentio in uno tantum aspectu vitae ad inaequalitatem et incapacitatem rationaliter tractandi necessitates vitae ducit.

* * *

Maxima felicitas — post divinam felicitatem — est hominem pacem habere cum proximis propinquis, quibuscum omni anni die vivere debet.

Homines multum temporis terunt festinando et impetu agentes sine multa perficienda. Pauci subsistunt ut considerent et conentur intellegere quid vita offerat.

* * *

Laborare debemus ut aedificia sapientiae interna construamus in hortis pacis, qui florent et splendent innumeris floribus mirabilium virtutum spiritualium.

* * *

Harmonia interna fons dives roboris est et energiam renovabilem generat.

* * *

Vitam contemplans, quisque invenit successum non facilem esse. Vita saepe est dura et implacabilis, et laborandum est ut victum quaeramus. Cogita de labore

requisito ad corpus tuum sustentandum et sanum et liberum a morbis conservandum! Etiam si hoc succedas, successus ille est temporalis. Corpus — diu vivas — tandem quiescet. Necessitas dictat pugnare cum multis viribus, et internis et externis, ad optatum successum consequendum. Hae vires indefesse laborant ut te omnibus rebus vere magni momenti eripiant.

* * *

Conare manere tranquillus in omnibus circumstantiis, et sinas ut semen pacis tuae floreat cum laetitia et risu contenti.

* * *

Ne sancti quidem maximi salutem plenam assequuntur nisi successum suum — experientias spirituales et scientiam altiorem — cum aliis communicent, adiuvando eos ad intelligentiam spiritualem pervenire. Quapropter ii qui tales gradus attigerunt et tales status adepti sunt, avidi sunt intelligentiam iis qui ea indigent impertire. Si verum successum cupis, non solum tuam felicitatem, sed etiam aliorum, tibi comparabis.

* * *

Quisquis intelligentia praeditus pecuniam facere potest, sed si amorem in corde habet, numquam pecuniam illam ad usus sibi placentes utetur; potius eam cum aliis communicabit. Pecunia est maledictio et infortunium in manibus egoistarum et avarorum, et benedictio et donum in manibus eorum qui bonam animis et generosam habent.

* * *

Aliquis fortasse diutius tacere malit, recusans cum familia sua loqui. Quamquam hic homo quendam gradum pacis interioris assequi potest, eius mores egoistici sunt et felicitati familiae suae nocent. Is vere felix haberi non potest nisi cari quoque ex eorum rebus gestis fruantur. Similiter, prosperitatem materialem adipisci non solum de iure nostro prosperitate sola fruendi est; etiam officium morale erga

alios implicat ut eos adiuvemus ad condiciones suas .pecuniarias et vitae emendandas

* * *

Post muros conscientiae purae protegor; obscura .praeterita combussi et solum hodierno die sollicitor

* * *

Hodie intellego me unum esse cum lumine summi boni et me esse signum iis qui contra fluctus maris dolorum .luctantur

* * *

Homines varias opiniones et theorias de successu habent, pro ambitionibus vitae. Non insolitum est audire quosdam successum furto aequare, dicentes talia ut "Fur felix erat!" Hoc confirmat successum, in omnibus formis et varietatibus suis, optandum et quaesitum esse. Attamen .successus noster aliis nocere non debet

Est etiam aliud criterium successus: cum concordes et utiles eventus nobis ipsis afferre possumus, alios quoque in successu nostro includere et fructus eius cum eis .communicare debemus

Successus significat contentationem et satisfactionem hominis in suo ambitu. Verus successus est effectus actionum in principiis iustitiae fundatarum, et felicitatem ac salutem aliorum tamquam partem integralem propriae felicitatis complectitur. Si hoc principium ad vitam nostram materialem, intellectualem, moralem et spiritualem applicamus, definitionem perfectam et comprehensivam .successus habebimus

* * *

Hic in hoc mundo limitato, longitudinem, latitudinem, et densitatem percipimus, sed est alius gradus ubi dimensiones non existunt; omnia sunt clara et perspicua — omnia sunt conscientia et perceptio. Gustus perceptio est, sicut olfactus. Nostrae affectiones, cogitationes, et corpora sunt status conscientiae. Sicut in somniis videre, audire, olfacere,

gustare et tangere possumus, ita etiam, in illo altiore gradu, .omnes has sensationes per puram conscientiam experimur

* * *

Domine, fac nos felices sentiendo propinquitatem tuam, libera nos a vinculis desideriorum, et da nobis gaudium interius quod non afficiatur experientiis vitae eiusque .eventibus mutabilibus

* * *

Cum mentes nostrae cum perceptionibus altioribus congruunt, conscientia spiritualis intra nos expergiscitur et .mirabilia divinae sapientiae et amoris miracula experimur

* * *

Si Deum penitus amamus et ad eum totis cogitationibus et cordibus convertimur, ei propinqui erimus et eum .maximum vitae securitatis portum esse inveniemus

* * *

In vasto spatio quasi vacuo, nexus cosmicus et vita aeterna nos cum omnibus rebus viventibus et inanimatis in universo coniungit – unda vitae supremae per omnem existentiam fluens. Aeternitas est vera nostra domus et permanens sedes, et nostra existentia in his corporibus est temporaria, velut brevis requies pro caravana per desertum .iter faciente

* * *

Cum nos cum viribus creantibus spiritus coniungimus, cum mente universali et infinita, quae nos ducere et problemata nostra solvere potest, coniungemur. Vis creatrix ex maximo fonte essentiae nostrae sine interruptione ad nos fluet, nobis permittens ut successum creativum in quolibet .campo actionis nostrae consequamur

* * *

Amor crescit et floret in ambitu fiduciae, tolerantiae, et .mutui respectus

* * *

Benedic nos, Domine, lumine purarum cogitationum et bonorum morum, ut si tenebrae malorum morum et cogitationum deviarum ad nos appropinquent, statim dispellantur, et adiuva nos te amare amore tanto ut neque illusiones materiales neque mundanae illecebrae nos capiant aut mentes cordaque nostra capiant.

* * *

Res facile acquiruntur raro pretiosae sunt. Hoc scimus ex vita magnorum virorum ac mulierum investiganda, et quomodo magni facti sunt per ingenia excolenda, officia implenda, valores morales excolendos, studia profunda, et vitandam sui ipsius cupiditatem. Eventus quos adepti sunt et res gestae quas adepti sunt immensopere maiores fuerunt quam conatus quos impenderunt.

* * *

Vera libertas in libertate eligendi consistit, sapientia ducta et intellectu, rectitudine, et firma voluntate sustentata.

* * *

Cum voluntatem, propositum, et discretionem consciam excitaveris, vires invisibiles ex conscientia superiore — per animae perspicaciam — emittuntur ut te adiuvent et vias ad solacium psychologicum et felicitatem ducentes, Dei auxilio, illuminent.

* * *

Homo per suum laborem animae meatus aperire debet. Nemo libenter dolorem et miseriam paci et felicitati praefert. Ignorantia radix doloris est et impedimentum quod removendum et eliminandum est. Ignorantia est herba noxia, alte radicata, quae in horto humanitatis crescit, plantas bonas et utiles expellens. Ignorantia voluntate inconcussa et constanti proposito superanda est. Solum mentis accurata attentione mentali [in positivo] arandum est et bona semina aqua fidei riganda sunt. Cum radii vitales et calidi amoris micant, semen bonitatis crescet et herbas et

gramina parasitica superabit, nam tenebrae in praesentia .lucis esse non possunt

* * *

Voluptates rerum materialium evanescunt et evanescunt, sed gaudium divinum numquam obscuratur. .Divina est felicitas quae infinita est et ineffabilis

* * *

Numquam methodis falsis uti debemus ad felicitatem assequendam, nec pacem et divitias spirituales quas intra nos habemus deserere debemus, solacia illusoria et vitam fulgentem quae nobis fortasse imminet per actiones et .mores infernales cum effectibus destructivis

* * *

Serenitas optima camera est ad divinam praesentiam capiendam. Per lentem purae et accurate focalis .tranquillitatis, imago benedicta perfecta claritate apparebit

* * *

Re vera, omnis sapientia intra te ipsum est, et nihil tibi .opus est nisi ut eius conscie conscius fias

* * *

Contentum in sui emendatione consistit, ut alii te potius quam tu eos quaeras. Amor et amicitia sine exspectatione aut postulatione vicissim danda sunt, nam exspectatio gignit indignationem et amaritudinem. Etiam cum ad sui emendationem contenditur, quisque solus, securus et pacis .in arce virtutum suarum et dignitatis stare debet

* * *

Cataractae gaudii et spei semper ex corde meo fluant, .et earum aspersio refrigerans omnes quos convenio tangat

* * *

Gaudium spirituale in anima desiderium generat aliis omni modo adiuvandi, et facultatem evolvit ad voluptates morales exquisitas, quae ad felicitatem ducunt, .aestimandas, ita inclinationem ad voluptates rudes minuens

* * *

Quamvis parva sit pars tua, tamen aeque momenti manet ac maximae partes, quod ad prosperitatem ludi cosmici, quem animae in scaena vitae agunt, confert.

* * *

Conscientia universalis est conscientia absoluta, infinita, se perpetuo renovans et inexhausta in sua creativitate, et per te conatur exprimere unicum sui aspectum.

* * *

Si semel vel divinum amorem gustaveris, numquam eum deseris, quia nihil simile in toto universo est.

* * *

Qui Deum cognoscunt, ad gradus spirituales valde provecti pervenerunt, ut non contenti sint peccatoribus tantummodo monitis spiritualibus offerendis, sed – gratia et auxilio Dei – eos potentia spirituali onerare possint, quae eos a consecutionibus peccatorum suorum liberat.

* * *

Omnes actiones bonae malaeque intra cellulas cerebri resident et se manifestant ut habitus vel inclinationes virtuosae vel malae in cogitatione. Qui habitus insalubres patitur, quia cellulae cerebri earum viribus onustae sunt, se liberare potest per voluntatem, meditationem, preces sinceras, et continuam affirmationem positivam, donec omnes habitus ingratos in habitus virtuosos pacis et tranquillitatis transformentur. Hoc fit cum vis vitalis recte directa operatur ad naturam abnormalem cellularum cerebri mutandam, ita ut hae cellulae impleantur omnibus quae bona, virtuosa, et pulchra sunt.

* * *

Intellectus est oculus interior, visio animae, et telescopium cordis. Est aequilibrium inter mentis tranquillitatem et conscientiae puritatem.

* * *

Quotidie varias scenas videmus, et quotidie novam lectionem discendam affert. Expectatur ut homo lectionem

discat intendendo in ultimum finem existentiae suae: .agnoscere fontem sui esse et fundamentum vitae suae Oblivisci laboremus dolores praeteritorum et statuamus ne in eis immoremur. Constans propositum et activa voluntate, vitam renovemus, successus augeamus, et in .nobis bonis moribus et nobilibus qualitatibus foveamus .Deus est mea fortitudo et nullam aliam vim credo Pugna vitae et persevera usque ad finem, numquam desistens. Numquam dicas, "Viam invenire non possum, ergo conari desinam." Si errores fecisti, consilium pete, sed numquam conari desinas. Multi cladem accipiunt cum obstaculis obviam eunt. Qui deficiunt, cum hominibus prosperis, non cum cladibus, consociari debent. Esto .determinatus ad successum; ea sit tua philosophia in vita Quotidie vires corporis augere, vires mentis augere, et nos ipsos veros cognoscere debemus per meditationem, cogitationem sanam, et laborem positivum, fructuosum quod .corpori, menti, et spiritui simul prodest Cum vis bonum habitum stabilire vel malum frangere, in cellulas cerebri, ubi mechanismi variorum habituum resident, intende. Ut bonum habitum constituas, primum .quiete sede et meditare, divinam directionem petens Animum in centrum voluntatis in fronte, inter supercilia, intende, et firmiter affirma habitum quem in cerebro tuo instillare vis. Cum malos habitus eliminare vis, etiam attentionem tuam in centrum voluntatis intende et firmiter .affirma omnes sulcos ubi illi habitus institerunt deleri Concentratione et voluntate, etiam sulcos profundos .inveteratarum veterum consuetudinum delere potes

Tibi iterum atque iterum affirma te voluntatem habere ad habitus insalubres e cerebro tuo eradicandos. Optimum tempus ad hanc affirmationem est mane primo, cum voluntas et attentio tua ad summum perveniunt. Perge tibi

affirmare te ab omnibus praeceptis liberum esse, et aliquando invenies — Deo auxilio — te revera ab habitu quem frangere vis liberatum esse.

Quicquid times, ex cogitationibus tuis expelle et Deo committe. Fidem tuam in Deum confirma et crede eum te adiuvare posse, et scito multum doloris ex cura et anxietate oriri.

Cur nunc patiaris cum res quam times nondum acciderit? Cum pleraeque perturbationes nostrae ex metu oriantur, si timorem e vita nostra removeamus, liberi nos sentiemus et sanatio statim erit.

Quaque nocte, paulo antequam dormias, tibi ipsi affirma Deum tecum esse, te protegentem et custodientem. Visualiza lucem eius protectricem te undique circumdantem, et mirabilem eius protectionem senties.

In hoc ludo cosmico, homines omnium gentium drama vitae in scaena temporis agunt.

Significationem vitae intellegere debemus, sine nimia occupatione vel nimia cura muneribus nostris temporalibus. Saepe vitae nostrae perceptio distorta et erronea est, quia eam oculis egoismi et perspectivae limitatae inspicimus; si oculis spiritus inspiceremus, res ex prorsus alia perspectiva videremus.

Cum oculum sapientiae aperimus, lucem Dei omnia comprehendentem videmus, et in illa luce naturam nostram spiritualem percipimus, quae est reflexio naturae conscientiae universalis quae omnes particulas et partes universi permeat.

Veritates spirituales nos circumdant, pulsantes fores oculorum nostrorum clausorum, nos hortantes ut lucem videamus potius quam tenebras, ut sapientia agamus potius quam ignorantia, ut corda nostra amore impleamus potius quam odio, et ut cooperemur ad pacem constituendam et

abundantiam ac securitatem in mundum nostrum afferendam. Cum hoc fecerimus, ignorantia evanescet, differentiae mundanae evanescent, unitatem in diversitate videbimus, et magis congruentes cum voluntate divina fiemus.

Nostra relatio cum Deo non est frigida aut sine amore, qualis inter dominum et operarium. Nos filii eius sumus, et cura eius de nobis constans est; semper nos audit. Nos pars integralis essentiae eius sumus, et nostra relatio cum eo viva et florens est. Nobis inexhaustas divitias amoris, intellectus, perspicaciae, benevolentiae, et roboris spiritualis donavit, sed plerique nostrum has divitias in vanum dissipavimus.

Deus vult nos vivere in securitate, pace, et cooperatione amica, sicut decet membra familiae nobilis et amantis, sed avaritia et rationes avaritiae germinaverunt et radices in animis hominum posuerunt et divisionem inter familias effecerunt.

Deus nos dominos esse vult, sed nos servos esse elegimus. Humanitas longe a caelesti domo aberravit et paradisum interiorem, quo Deo et Deo nobis propinqui sentiemus, amisit, et hunc paradisum sine proprio labore recuperare non poterit. Deus nos ad imaginem suam creavit, sed haec veritas mentes nostras effugit.

Illusioni nos dedimus, quasi fatum nostrum sit labor et fatum nostrum sit exitium, et velum illusionis cum sapientiae siculo scindere debemus ut veritatem claram post velum videamus.

Deus me felicitate per hos longos annos vitae meae beavit. Sive homines risum laetitiae in facie mea videant sive non, gaudium divinum semper mecum est nec me umquam deserit. Magnum flumen beatitudinis sub arenis conscientiae meae continenter fluit et velut fontes benedicti erumpit qui hortos vitae meae rigant.

Neque repentinae vitae perturbationes pacem meam perturbare possunt, neque umbra mortis laetitiam spiritualem quam sentio auferre potest.

Difficile erat statum illum permanere et immutabilem reddere, sed fructus spiritus, quos nunc fruor et cum aliis communico, omnem laborem quem in eo posui digni fuerunt.

Cogito et ago spiritu divino ductus. Pecunia numquam finis meus in vita fuit, sed potius fratribus et sororibus meis in humanitate servire. Quare Deus mihi multas portas bonitatis aperuit ut me sustineam et munus meum impleam. Et quotiescumque auxilio egeo, Deus statim id praebet.

Unicum meum desiderium est tibi servire, et ideo hic sum.

Virtus Dei in vita vestra quoque operatur. Hanc veritatem vobis ipsis experiemini cum fides vestra firmata erit et intellegetis veras divitias non ex rebus materialibus sed ab Omnipotente venire.

Omnis momentum quod cum Deo transegis ad summum tuum commodum erit, et omnia quae ex amore et ad Deum placandum perficis in actis aeternitatis tibi scribentur.

Recede in solitudinem cogitationum profundarum et fruere pace ex fonte silentii fluente.

Si bona opera serimus, gaudium et benedictiones metimur, si autem mala opera serimus, varia genera et gradus crisium et difficultatum metimur.

Omne bonum factum simile est dolabri qua in terram conscientiae fodimus ut fontem divinae gaudii detegamus.

Disce te in mare introspectionis et explorationis immergere, sive ad bonos libros, sive ad opiniones, sive ad problemata, sive ad philosophiam, sive ad gaudium interiorem pertineat, agnoscens solitudo ordinaria [contemplativa] pretium verae felicitatis esse.

Quamvis vita incerta, capriciosa et arcana videatur, dubiis et omni genere difficultatum ac perturbationum plena, sub perpetua Dei protectione manemus. Neque res

exaggerare neque in rebus gestis tranquillitatem amittere debemus, quia si nos terrori opprimi sinimus, malo potestatem damus et eius radices profundamus, quae in solo timoris et anxietatis crescunt et florent.

Interroga te ipsum singulis noctibus: Quantum temporis cum Deo egisti, quantum meditatus es, quanta perfecisti, quanta pro aliis fecisti, et quantum cupiditates tuas moderatus es?

Non debemus sperare nos in vitae tribulationibus beatitudinem et pacem perpetuam invenire; potius, eas intra nos ipsos quaerere et invenire debemus. Deinde, quascumque experientias patiamur, eas eodem modo tractabimus quo experientias aliorum in pellicula spectamus, sive iucundas sive molestas.

Homo omnes suas experientias in acerbas et miseras probationes convertere potest, si menti suae hoc facere permittit. Fortasse bona valetudine frui potest, eius tamen pretium non aestimat. Sed si aegrotat, se tum humiliabit et beneficium prosperitatis probabit. Dei favorem agnoscere et ei gratias agere debemus pro beneficiis quae nobis largitur, sine exspectatione circumstantiarum adversarum quae nos gratos reddant et gratiam eius agnoscant.

Vita debet esse mixtura reflexionis et actionis. Cum quis aequilibrium psychologicum amittit, vulnerabilis fit impetui curarum, nubibus doloris, et doloris. Et si leges salutis, prosperitatis, et sapientiae violare conatur, necessario morbo, paupertate, et ignorantia laborabit.

Puras intentiones, mundas motivationes servare debemus, et ita agere ut nobis tranquillitatem animi afferat, neque permittere ut vitae circumstantiae pacem nostram perturbent et felicitatem nostram destruant.

Tristia corda et fractae cogitationes me attrahunt, quamvis procul sint.

Expande fines regni tui amoris fulgentis ut paulatim familiam tuam, vicinos tuos, communitatem tuam, patriam tuam, et omnes terras et creaturas conscias includas.

Intellectum quoque nostrum roborare debemus et onus infirmitatis intellectualis et moralis, per annos et generationes hereditatae, reicere. Hae impuritates in ignibus renovatae constantiae et actionis fructuosae comburendae sunt. Hoc modo constructivo, homo vere dedicatus ad horizons liberationis et libertatis pervenire potest.

Vim infinitam intra te excita ut munus tuum praeclarum in scaena vitae agere possis.

Simul ac quis res, pecuniam, famam, vel aliud quidvis praeter Deum colere incipit, infelicitas sors eius fit. Qui omnem attentionem in his rebus intendunt, re vera eas colunt, et ideo ad Deum propius non accedunt, sed potius ab eo recedunt. Qui autem Deum contemplantur, de eo meditantur, et cum eo in cordibus communicant, ad eum appropinquant et gaudium internum in silenti cum eo communione experiuntur.

Solus Deus potest implere somnia humana et spes perpetuae felicitatis. Ergo nihil locum Dei in corde occupare debet.

Sunt symbola sacra quae quaerentem adiuvare possunt Deum meminisse et propius ad eum accedere. Attamen, si quis haec symbola colere incipit , damnum eius utilitatem superabit. Cultus ad Deum tantum dirigendus est, quia nihil aliud cultu dignum est.

Quicumque sit cultus ritualis, Deo acceptus est, dummodo cultor eum cum conscientia spirituali et desiderio Eius perficiat. Multi tamen essentiam cultus non comprehendunt, et cogitationes eorum et corda a Deo ad ritus avertuntur, ita non multum ex cultu suo proficiunt.

Veri adoratores non permittunt conscientiam suam ulli imagini vel formae circumscribi, sed altissimo amore et

plena attentione in spiritum divinum post omnes imagines et formas intendunt.

Deus est absolutus et infinitus, et nulla imago aut statua eum continere potest.

Dici potest Deum se manifestare in omnibus qui eum sincere amant et cum eo concorditer congruunt, quia ubique praesens est et ideo praesens in omnibus. Attamen non omnes facultatem habent praesentiam divinam manifestandi. Sol aequaliter in carbonem et in adamantem lucet, sed adamas lucem solis accipit et reflectit, dum carbo non potest.

Similiter, omnes homines in luce Dei immerguntur, sed pauci tantum illam lucem recipere et in cogitationibus actionibusque reflectere possunt. Ad hoc faciendum, se ipsos meditatione et doctrinas ac mandata divina sequendo purificare debent.

Cum nomen Dei pronuntiamus, profunde et sincere conscii esse debemus eorum quae dicimus. Si in cogitationes hominum, dum precantur, perspicere posses, invenires plerosque de omnibus praeter Deum cogitare, quamquam nomen eius proferunt! Talis precatio infructuosa et inutilis est.

Cum oramus, totam mentem nostram in Deum intendere conari debemus, potius quam nomen eius benedictum tantum repetere, dum cogitationes nostras vagari sinimus. Quaedam ex amitabus meis preces suas in margaritis recitare solebat, quae raro ex manu eius excipiebantur. Sed mihi quodam die confessa est, quamquam hanc precandi consuetudinem quadraginta annos exercuisset, Deum preces eius non exaudisse. Non mirum! "Preces" eius nihil plus erant quam habitus nervosus.

Cum oramus, nihil nisi de Deo cogitare debemus. In cultu nostro sinceri et in supplicationibus devoti esse conamur. Margaritas precationis uti et nomen Dei constanter invocare omnino acceptum est cum haec praxis ex corde

oritur et sinceritate atque mente intenta sustinetur. Attamen haec praxis tempore procedente automataria fieri potest.

Nomen Dei in cordibus nostris cum desiderio et amore divino susurrare debemus; haec est vera adoratio quae cor Dei tangit. Nomen Dei cum frigiditate et mente vaga pronuntiare blasphemia et irreverentia est. Cum quis precatur, cor et mens eius amore Dei implenda sunt.

Domine, tu es divina stella polaris, qua cogitationes meae errantes in turbulento mari tribulationum et tribulationum diriguntur.

Concentratio mentis per exercitia yogica altiora exercenda adiuvat ad Deum propius accedendum, supremam gloriam et splendorem fontem, sicut adiuvat ad de Deo cogitandum et cum Eo communicandum.

Necesse est unum diem in hebdomada dedicare recessui spirituali (si fieri potest) ad contemplationem Dei et ad experiendam tranquillitatem, pacem, et pacem interiorem. Tempus hoc modo actum erit lenimen pro sollicitudinibus et curis quas per reliquam hebdomadem offendes.

Omnibus opus est unum diem singulis hebdomadibus in seclusione vel "recessu spirituali" degere ad vulnera et dolores animi sanandos. Cum dies ille pacis, gaudii et contenti fiet, eum avidissime exspectabis hebdomada post hebdomadam.

Solitudo est pretium magnitudinis. Miraberis miris effectibus quae mente, corpore et anima tua per hoc recessum spirituale et coniunctionem cum spiritu tuo et cum Deo consequentur. Si ad veram felicitatem aspiras, te in oceano divinae pacis immergere debes mane expergiscens, et etiam noctu antequam dormias.

Sapientes Indiae non unum tantum diem seclusionis suadent, sed etiam necessitatem meditationis quietae per quattuor certas horas cotidie exprimunt. Prima luce, antequam surgas et quemquam videas, tranquillitate et

sensu pacis frui oportet. Meridie, ante prandium mentem tranquillam reddere oportet, et iterum tempore pacis ante cenam frui. Denique, antequam noctu cubitum eas, iterum in statum pacis ingredi oportet.

Qui silentium diligenter in solitudine et per haec quattuor diaria tempora servant, ad concordiam cum Deo experiendum destinantur. Qui autem haec omnia tempora observare non possunt, saltem horas matutinas et vespertinas huic rei dedicare debent. Hoc faciendo, vitae eorum in melius transformabuntur et veram felicitatem experientur; experientia est optima probatio.

Si schedulae scribendae et signandae pergis sine pecunia sufficiente ad rationem argentariam tuam implendam, pecunia tua deficiet. Idem valet de vita tua. Sine pacis depositione regulari in ratione vitae tuae, energia tua exhaurietur, tranquillitas tua evanescet, et felicitas tua evanescet. Breviter, tandem ruinam emotionalem, mentalem, physicam et spiritualem patieris. Sed profunda quotidiana meditatio de Deo rationem tuam emotionalem replebit.

Devotus quaerens cotidie meditatur, cum Deo communicans omni amore et desiderio cordis sui, eum implorans ut se revelet. Si Dei amator es et praesentiam eius experiri cupis, mentem et corpus tuum in pace eius immergere debes, et vita tibi arridebit, et res tuae multis modis meliores fient.

Homo tranquillus raro errat, et succedit ubi milia aliorum deficiunt.

Qui de Deo non cogitant aut de eo non curant, tristes et miseri fiunt, iracundi fiunt et in machinas ambulantes transformantur.

Sol sapientiae et pacis in caelo tranquillitatis orietur et entitates tuas radiis suis salutaribus perfundet, dummodo conatum spiritualem impleas et primum locum Deo in corde tuo tribuas.

Luna una omnibus stellis simul fulget clarius. Sol, qui parvus apparet, tenebras ex area millies maiore quam ipse dispellat. Similiter, homo bonus, sola exsistentia in mundo, vibrationes emittit quae multas vibrationes a malis hominibus emissas contraponunt et neutralizant.

Dies meditationis etiam dies quietis mentis et corporis et colendae pacis interioris esse debet. Quaevis actio quae sapientiam et pacem affert, benedicta actio est illo die.

Quod ad parentes honorandos attinet, libri sacri eos bene tractandos commendaverunt: "Honora patrem tuum et matrem tuam" et "Esto benignus erga parentes."

Parentes humani tamquam Dei legati, qui eos dono humanitatem creandi donavit, honorandi sunt. Mater est Dei puri amoris incarnatio, nam mater amans ignoscit ubi nemo alius ignoscet. Pater est Dei sapientiae manifestatio et filiorum protector.

Patrem et matrem non sine Deo amare oportet, sed ut expressionem amoris eius protegentis et sapientis. Summus spiritus divinus et pater et mater fit ad auxilium infantis; ergo in parentibus honorari debet.

Scripturae etiam nos monent ne occideremur causa necis, nam tunc quis homicida fit. Homo non debet alterius vitam tollere momento vehementis commotionis. Attamen, si cari minantur, quisque pugnare debet ut eos quos Deus eis commisit protegat, nam sacrum officium est familiam et patriam defendere.

De prohibitione adulterii, finis idealis coniunctionis sexualis debet esse procreatio liberorum ad imaginem Dei creatorum et expressio amoris puri a coniugibus qui Deum in invicem vident. Qui solum in plano corporali vivunt, sine ullo respectu veri amoris aut finis superioris propter quem libido creata est, secundum hoc praeceptum adulterium committunt. Hoc in casu, non differunt ab animalibus quae desideria sexualia expleunt et deinde viam suam pergunt.

Deus hanc vim creatricem in viris et mulieribus creavit ad amorem verum mutuum procreandum et exprimendum in vita coniugali, et aliter non male adhibenda est, sed potius in actionem sacram et scientiam transformanda.

Si vim sexualem intra ens tuum regere et distribuere potes, magnas facultates mentales ad scribendum, delineandum, vel ad talenta latentia innumerabilibus aliis modis revelanda evolvere poteris.

Et cum tandem actionem creatricem regere et spiritualiter transformare poteris, magnam pacem, magnum amorem, et crescentem gaudium spirituale experieris.

Sancti et duces spirituales qui actionem sexualem suam spiritualiter transformaverunt, gigantes sunt capaces ad res mirabiles et stupendas in mundo et in investigatione esoterica veritatis perficiendas.

Ergo, usus summus libidinis est eius potentiam elevare, id est, eius energiam ad finem altiorem dirigere, ut sapientiam, ideales excelsos, et principia spiritualia manifestet. Non oportet quis voluptatem ex cogitationibus sexualibus capere, nec concupiscere quae vetita sunt. Cum hoc genus temperantiae assecutum erit, quisque sanam perspectivam de coitu sexuali et eius fine altiori habebit.

Servitutem rerum sexualium adiungere significat amittere valetudinem, temperantiam, pacem intellectualem, et breviter, omnia elementa felicitatis quae homini necessaria sunt.

Libri sacri etiam nos hortantur ne furemur. Si coetus mille hominum inter se furaretur, quisque 9999 inimicos haberet. Ergo, nemo iura aliorum violare debet, nec terram eorum, pacem, amorem, dignitatem, aut ullas possessiones materiales aut spirituales occupare. Si non cupis auferre quod non est tuum, quod tibi opus est aut desideras, ad te veniet. Furtum primum in mente oritur cum homo aliis invidere incipit. Semina cupiditatum malitiosarum ex mente eradicanda sunt. Altruismus spiritualis via est. Tum homo

naturaliter abundantiam attrahet, et benedictiones ei fluent ex fontibus quos novit et ex fontibus quos ignoravit. Haec est lex divina infallibilis. Fures autem et avari, vitam suam rebus materialibus venantibus agunt, oculis semper in iis quae alii habent, etiam si arca sua auro redundat.

Nisi egoismus materialis derelinquatur, mundus felicitatem cognoscere non potest.

Felicitas solum per cooperationem spiritualem venit. Evenit cum quis necessitates aliorum quasi suas sentit et pro aliis laborat sicut pro se laborat.

Aliud mandatum grave est vitare falsum testimonium. Laedere aliquem veritate distorquendo est alia via ad concordiam socialem minuendam. Si quis bene tractari vult, alios proinde tractare debet. Veritas semper dicenda est, sed distinctio facienda est inter veritatem dicere et tantum facta dicere. Aliquem claudum vel caecum appellare nocet et nocet; affectus aliorum memores esse debent et eos confundere vitare. Similiter, veritatem revelare quae aliquem sine nobili proposito proderet etiam iniustum est. Ex altera parte, non mentiendum est ne veritas dicatur; potius, tacere potest quis in quibusdam casibus ne alios confundat vel laedat.

Cavendum est invidia, morbus perniciosus qui pacem animae rodit. Quo magis quis res alienas cupit, eo maior fit infelicitas et miseria. Invidus vitam turbulentam vivit, numquam tranquillitatis gustum expertus. Multo melius est sibi ipsis revereri, sibi ipsis confidere, et interiores divitias spirituales quaerere.

Dignitas hominis et intrinsecus valor multo maiores sunt quam quidquid quod desiderare aut possidere possit cupere. Deus in omni homine manifestatur modo qui in nullo alio homine manifestatur. Facies eorum non similis est vultui cuiusquam alterius, et anima eorum non similis est animae cuiusquam alterius, nam in eis latet maximum thesaurum omnis creationis – et hic maximus thesaurus est Deus.

Vitas nostras bonis actibus fulgere et florere, gaudio et laetitia fragrare, et in memoria eorum qui nos aestimant in aeternum vivere volumus.

Cum quis rectam fidem habet et proinde agit, beatior est quam ii qui fide carent et officia sua in vitae certamine non exsequuntur.

Fides sana et actio recta (nobilibus propositis bonisque intentionibus suffulta) semper adsunt ubicumque felicitas existit, et amittuntur ubicumque felicitas abest. Ex hoc concludere possumus eas duas esse condiciones essentiales felicitatis, quae sine eis adipisci non possunt. Qui felicitatem desiderant, tantum haec duo elementa fundamentalia, quae sunt eius lapides angulares et columnae, habere debent.

Homines infinitas universi partes pro arbitrio moderari, mutare, aut delere non possunt. Hae partes cum textura vitae humanae intricate intertextae sunt, et homines ab eis separatim fungi non possunt. Attamen homines mentes suas moderari possunt ut his partibus se accommodent et ab eis noceant.

Maiores nostri nobis feliciores erant non quod plura rerum mundanarum et voluptatum possiderent quam nos nunc, aut quod minus vitae difficultatibus obnoxii essent, sed quod aequilibrium psychologicum possidebant quod eis solacium, pacem, contentum, et denique felicitatem praebebat.

Non ab externis condicionibus pro felicitate sua nitebantur, neque condicionibus externis succubuerunt quae ea eos privarent. Sensus eorum solacii, pacis, felicitatis, et contentamenti erant naturales, normales, salubris, et diuturni. Nos quoque hos sensus colere debemus si felicitatem habere volumus? Quis autem nostrum non habet

Fatum est effectus usus praeteriti liberi arbitrii vel libertatis electionis. Per praeteritas nostras exercitia liberi arbitrii, fatum et destinatum nobis ipsis attulimus et attulimus. Attamen non praeteritis vincimur, nec in perpetuum consequentiis actionum nostrarum coarctamur. Quod seminavimus, rescindere et quod scripsimus delere possumus, si ita volumus et cursum nostrum corrigere et .qualitatem messis nostrae emendare conamur

Si semina actionum cum doloribus consequentiis eradicaverimus et in eorum loco semina naturae animae aptiora seruerimus, certe fructus felicitatis ex illis bonis seminibus in terra animae satis colligemus. Libero arbitrio nunc, non cras, exercere debemus, si maiorem felicitatem .adipisci vel dolorem et cruciatum minuere volumus

Ergo, condiciones felicitatis in homine iacent, et nihil ei agendum est nisi serio cum illa aequatione quae non errat agere, et eventus in eius favorem erunt si optimam .aestimationem fecerit et cum ea ageret

Domine, repleatur essentia mea vitalitate tua, cor meum praesentia tua consolatoria et misericors, mens mea sapientia tua, et anima mea impleatur divina conscientia .tua

In solo cordium vestrorum, semina amoris crescunt. Rigate haec semina aquis amoris universalis et compassionis .universalis

Vis mentis infinita est, et proinde, si satis profunde de quavis re cogitaveris, responsum ad quamlibet quaestionem .de illa re invenies

Si quis omne opus et actiones suas aliis serviendo dedicat et ea animo laeto perficit, tum vere considerationem .et gratiam meretur

Non debemus unilateraliter esse. Potius, actiones nostras aequare et opera ac officia secundum momentum .cuiusque disponere debemus

Officium est actio quam homo cum gaudio, non propter lucrum materiale, perficit, et officium spirituale et morale in vita primum locum tenere debet.

Omnis homo potentiam intactam habet. Omnes vires necessarias possidet. Mens ipsa est vis suprema, et ab habitus notionibusque obsoletis et restrictivis liberanda est.

Influentia planetarum et stellarum in vitam humanam causatur viribus interpositis attractionis et repulsionis inter planetas et corpora humana.

Cogitationes malae hominem ad ambitum noxium ducunt ubi se secundum desideria sua exprimere possunt. Attamen homo cogitationes et conscientiam suam per voluntatem, et consequenter ambitum suum, mutare potest. Si quis diu in ambitu noxio manet, is ambitus eum subconscie afficere incipit. Paulatim, libertatem suam eligendi ambitum sanum et integrum omnino amittunt et subiiciuntur influentiis negativis illius ambitus noxii. Qui autem voluntatem validam habent, contra, cum Deo concordes sunt.

Energia mentis concentrata

Cum lucem solis per vitrum magnificatorium in punctum minutum dirigis, calorem producit, et hic calor lignum, telam, chartam, et alia inflammare potest. Similiter, cum mentem accurate dirigis, energia eius concentrata radices dubitationis post omnem errorem comburere et lumen sapientiae clare lucere permittere potest.

Cum mens cum Deo, fonte omnis bonitatis et origine omnis potentiae benedictae, congruit, praesentiae divinae percipit et omnia elementa successus possidet. Haec elementa arcte cum immensa Dei potentia coniunguntur, quae novas opportunitates successus in quolibet campo creare potest.

Difficultates et molestiae ex ignorantia actionum praeteritarum, tempore et loco quodam commissarum, oriuntur. Dolores eorum praesentes ex cogitationibus et factis quas protulerunt oriuntur, quae in solo conscientiae radices egerunt, in plantam germinantes et fructus ferentes qui ipsas earum cogitationum et actionum proprietates reflectunt.

Tribulationes et tribulationes non veniunt ut hominem frangant aut voluntatem eius debilitent, sed potius ut magnitudinem Dei aestiment et leges eius revereantur, per quas veram felicitatem adipisci possunt. Deus has duras tribulationes non mittit quia imprimis humanae sunt. Omne quod ab humanitate requiritur est ut conscientiam suam e somno incuriae excitet et e tenebris ignorantiae in lucem scientiae emergat.

Plerumque sensus nostri voluptates fugaces nobis promittunt, sed tandem dolorem et cruciatum diuturnum afferunt. Vera autem virtus et felicitas parum promittunt, sed tandem gaudium purum et perennem nobis praebent. Quapropter felicitatem interiorem et perennem veram laetitiam, voluptates sensuum temporarias meras voluptates esse puto.

Cum solem e spatio millionibus milium passuum distantem spectes, illa stella ingens multo minor quam Terra nostra apparet.

Diameter autem Telluris est circiter 7900 milia passuum, cum diameter Solis centum vicibus maior sit quam diameter Telluris. Si planetam nostram Tellurem directe ante Solem ponere posses, quasi punctum minutum comparatus cum Sole appareret.

Fingamus magnissimum campum solarem expandere et dilatare donec ingens massa eius totum caelum caeruleum

absorbeat. Caelum quod videmus est tantum parva pars, immo minutissima particula, spatii quod universum infinitum permeat.

Etiam si sol in infinitum expandere et in spatium extendi pergeret, tamen infinitum amplecti non posset. Cosmica parvitatis et finitudinis illusio mentem limitat et impedit quominus illam cosmicam vastitatem percipiat.

Unde hoc absolutum inane ortum est, et ubi sunt eius limites?

Qui dimensionibus aut mensuris non subiacet, qui nullum limitem aut originem habet, Deus est, qui omnipraesens est et in ultimis spatiorum finibus existit. In stellis longinquis, remotis est. Sicut in te et in me existit, conscie omnis spatii quod occupat, quamvis parvum vel magnum sit, perspicuum est.

Praeteritum plerisque hominibus ignotum est, exceptis paucis electis et illuminatis. Attamen nostra ignorantia praeteritorum etiam nobis prodest. Nam si omnia quae in hac vita et in prioribus egimus sciremus, immensa actionum nostrarum multitudine opprimeremur et penitus perturbaremur. Voluntas nostra fortasse etiam ob stupor paralyzaretur, nos incapaces reddens ad persequenda studia nostra et desperationi obnoxios relinquens. Etiam in hac vita terrestri, oblivio est benedictio Dei, quae cogitationes et sensus nostros impedit ne memoriae praeteritorum, praesertim amaris et dolorosis, consumantur. Feliciter, scintilla divina intra nos constanter lucet spe et desiderio perpetuo vitae iter persequendi. Deo gratias agere debemus pro his duobus beneficiis: facultate obliviscendi praeterita et spe in futurum.

Non debemus concludere fatum impedimenta libero arbitrio imponere. Attamen, omni ope niti debemus ut influentiis negativis, quas plerique fato et destino tribuunt, resistamus, et libertatem eligendi secundum interiores nostras persuasiones exerceamus, dummodo hae persuasiones fide firma nitantur et legibus divinis firmiter innitantur, sine quibus homo veram felicitatem gustare non potest.

Cum actionem aggredimur, non debemus a rebus adversis terreri, sed potius summo gradu optimistici esse, absoluta fide cum nihil impedire posse voluntati exercendae et libertati eligendi.

Homines saepe similes sunt folio in superficie fluminis fluitante, et se extrahere debent ex flumine habituum automaticorum qui eos ad cataractas illusionis et destructionis fert. Plerique indifferentes videntur et se a flumine abripi sinunt.

Si metam nostram attingere non possumus, licet tacite agnoscere obstacula a nobis ipsis effecta fuisse quae nos ab eo perveniendo prohibuerunt. Perseverandum est et conatus nostros duplicare ut ad optatum exitum perveniamus. Nobis quoque persuadere debemus, quantumvis magna et formidabilia obstacula et difficultates sint, nos tamen vim habere ad ea superanda. Etiam si deficiamus, omnibus conatibus nostris non obstantibus, non opus est desperatione aut frustratione, dummodo intellegamus voluntatem humanam validiorem esse fato, quod a nobis ipsis factum est. Ergo, non desistere debemus conari, quantumvis saepe deficiamus, quia semper portae apertae sunt. Solum necesse est pergere niti et conatum iterare

donec successus nobis concessus sit. Deus nobis auxilium praebebit dummodo in Eo confidimus et conatum necessarium adhibeamus. [Qui viam ingreditur, ad metam perveniet, et qui in Deo confidit, non confundetur.]

Cum quis aliquid intense et perseveranter desiderat, illud desiderium numquam conscientiam eius relinquit, quocumque ierit et quaecumque sint eius curae. Per constantem et indefessam actionem, illud desiderium immensam determinationem et energiam possidet. Hic susurrus internus potentior et efficacior est quam supplicatio mechanica, quae tantum labia movet. Hoc modo agunt qui Deum amant. Amorem suum erga Eum sine intermissione susurrant, susurris eorum ex corde per totam cotidianam actionem inauditis manentibus. Hic susurrus ex corde eos non distrahit nec cum aliis officiis pugnat. Crescente desiderio Dei, amor eorum erga Eum profundior et intensior fit, donec praesentiam Eius experiantur et lucem Eius oculis animae conspiciant. Gustant immensam gaudium et sentiunt .pacem supra omnem descriptionem

Deus nobis mittit praecepta quae in vita necessaria sunt, ut ex eis proficiamus et intellectum atque experientiam adipiscamur. Quicumque has praecepta vitat, eas discere .cogetur, quantumvis diu requirat

Omnis experimentum amicus est si ex eo discimus, et tyrannus tyrannus si occasionem perdimus et abutimur cum .murmuratione, indignatione et iudicio malo

Cum sana intellegentia et recta vitae mente .adhaeremus, pulchra fit et a difficultatibus libera

-

casus psychologici

Homo non potest in perpetuum fluctibus gaudii ferri, turbulentis doloris aquis mersus, aut taedii profundis submergi. In hoc mundo dualitateum inter se pugnantium, homo mediocris vicissitudinibus obnoxius est — fluctibus felicitatis assurgens, in abyssum apathiae mergens, et furentibus tristitiae fluctibus huc illuc iactatus — raro alium conscientiae statum experitur.

Permittere circumstantiis ut cogitationes nostrae hoc modo flectantur est voluntatem propriam fato capricioso et semper mutanti tradere. Quod homini opus est ad vitam prosperam et impletam vivendum est aequilibrium mentis, quod solum per cogitationem intentam et potestatem facultatum emotionalium obtineri potest.

Etiam gravissimi dolores tempore sanantur, itaque nihil prodest cotidie in dolore immorari. Perpetuo lugere propter iacturam cari neque illis neque nobis prodest, et nihil mutat. Similiter, colere complexum inferioritatis vel se ipsum punire propter errores vel lapsus praeteritos contra effectum est; vitam tantum miseram reddit et facultates mentis suffocat.

Non debemus in foveam taediosae consuetudinis incidere, quia ea est condicio psychologica longe a

commoditate abest, cum mentem perturbat et facultates latentes in camino apathiae comburit.

Defectus a radicibus eradicandus est, et agri vitae diligentia ac perseverantia arandi et seminibus bonitatis conseri debent, ut messis uber, Deo adiuvante, colligatur. Fac aliquid quod nemo antea fecit — aliquid quod mundum stupefaciat. Demonstra Dei vim creatricem per te operari.

Homines animis tranquillis et nobilibus praediti cogitationes nostras magneticas et sanas reddere adiuvant. Non difficile est discernere utrum quis nutrimentum intellectuale ex ambitu tranquillo an perturbante trahat. Anxietas, angores, et confusio omnes ex consuetudine cum hominibus improbis, sive amicis sive propinquis, oriuntur, quae ad cogitationes anxias et animum perturbatum ducunt.

Corpus energiam et actionem ex cibis physicis haurit, dum cibi magnetici et corpori et menti energiam facilius digeri possunt quam cibi solidi et liquidi, qui facile in energiam vivam converti non possunt.

Cum ignorantiam in sapientiam, infirmitatem et fragilitatem in salutem et vitalitatem transformare poteris, et confidenter audacterque — etiam solus — per vias vitae ambulare, et gaudium internum invenire in conscientia viva et vigilanti, et fide inconcussa in iustitiam Dei et triumpho recti super iniustum et veritatis super illusionem, et cum quotidie conaris cogitationes tuas ad altiora et subtiliora elevare, et cor amantem et gratum et bonas intentiones

erga alios habere, nutrimentum tuum intellectuale magneticum fiet, et ad te attrahes omnia pulchra et utilia — res, homines, et circumstantias — quae necessaria sunt ad iter tuum versus oras securitatis et salutis continuandum. Denique, cum operam dabis ad ea quae tibi necessaria sunt acquirenda et contentus eris iis quae Deus praebet, spiritu ditior et satiatior eris quam ii qui cupiditatibus mundanis .consumuntur et voluptatibus earum fugacibus avidi sunt

Misericordia est pons qui quamque animam cum aliis .animis coniungit. Misericordia est ianua ad omne cor

Cum quis Deum quaerit, qui unicus verus amicus prae omnibus aliis est, fit possibile ut vera amicitia in omnibus humanis necessitudinibus — familiaribus, fraternis, matrimonialibus et spiritualibus — constituatur. Amicitia elementum vitale est in necessitudinibus matrimonialibus, et propinquitas intellectualis et emotionalis, sensus attractionis spiritualis, et verus amor prioritatem habere debent. Qui inter verum amorem et attractionem physicam distinguere .non possunt, iterum atque iterum decipiuntur

Cum matrimonium in altis idealibus et mutua reverentia fundatur, fit felix et prospera coniunctio inter duas animas amantes et cooperantes, quae onera vitae alter alterius allevant et curas vivendi cum mutua empathia et amica .intellegentia dissipant

Nemo me regere aut voluntatem meam eripere potest .nisi cogitationes et actiones aliorum me afficere sinam Si cogitationem tuam ad materiam restringeris, omnia ex prospectu materiali videbis. Sed cum conscientiam tuam

ad statum conscientiae spiritualis elevaveris, fluxum pervasivum lucis Dei ultra omnem materiam fluentem .videbis, et omnia ex prospectu spirituali videbis

Domine, intellego me infinitam occasionem habere ad facultates meas explorandas et potentiam meam spiritualem inveniendam. Hodie cogitationes meas optimismo implebo et me ab rebus iniucundis separabo. Exercebo ea quae corpus, mentem et spiritum meum modo aequilibrato et harmonico .nutrient

.Materialia vincula altioribus aspirationibus substituam .Et intellegam spiritum fidelem semper mecum esse

Saltatio vitae et mortis semper adest, sed me ipsum in perpetuum liberabo servando identitatem meam spiritualem. Et cum tempestates tribulationum et tribulationum experiar, in navi mea spirituali trans mare vitae ad litora tuta et divina .navigabo

Cum laboro et creo, meminerim Deum per me operari; eum esse Dominum universi, et me cum Eo coniungere .possum per profundam Eius contemplationem

Deus mi carissime, intellego cogitationes meas mihi aut adversitatem aut ad victoriam allaturas esse, prout quae sententia in vita mea potentissima sit, et conabor meminisse te manum tuam adiutricem porrigere et viam ad victoriam .meam parare

Cum calamitates et adversitates me accidant, vires meas convocabo et propositum meum ad eas superandas firmabo. In agendo cum omnibus sincerus et honestus ero, et cogitationes amoris et bonorum votorum disseminabo. .Tum Deus me potentia et sapientia sua adiuvabit

Morbi spirituales et eorum curatio

Magister Paramhansa Yogananda

Conare imaginari gregem figurarum humanarum quae :sint disproportionatae et discordantes

Unus capite parvo ciceris magnitudine et corpore magno !cameli magnitudine

Alius manum potentem similem Samsoni aut Herculi et !corpus simile corpori nani habet

Tertius autem caput elephanti ingentis et corpus muris !macri habet

Nonne illa scena tibi miranda et stupenda, aut tristis et paenitens esset, si subito turbam illarum creaturarum ?compositione mira et discordante videres

Nunc finge alium gregem hominum qui forma et specie normales sunt, sed mente inaequales et psychologice .deformati

Sicut vestes vulnera, ulcera, aliasque deformitates corporis occultant, ita etiam corpus validum et sanum et facies pulchra et radians multas graves aegritudines mentis .et vitia natalia occultant

Si magnam turbam hominum vulgarium, qui et elegantia specie et bona valetudine praestant, convenires, et si eorum corpora mentis visione tua spirituali penetrare posses, admiratio mirabilis esset, et fortasse magna tristitia te .perfunderet ob ea quae invenires

:Corpora eorum mentalia sic observare potes

Mens capite, sensus et affectus trunco, voluntas autem manibus pedibusque repraesentatur, quae omnia abnormalia, aegrota et deformata sunt.

Invenies quosdam caput parvum, sapientia imperfecta praeditum, corpore flaccido, ambitionibus egoisticis et cupiditatibus tumido, impositum.

Invenies etiam quosdam corpus habere sensu et vitalitate carens, quamquam bracchium valde evolutum et functionale habeant.

Alii magnum et creativum cerebrum fortasse possident, sed eorum empathia et facultas emotionalis impeditae et atrophiatae sunt. Et est alia categoria hominum qui constitutionem corporis et mentis normalem habent, sed quorum voluntas et temperantia vel debiles vel paralyticae sunt.

Et index observationum pergit, et utinam diu vivas!

Innumerabiles distortiones psychologicae in corporibus mentalibus, quae quibusdam aspectibus subevolutae, aliis autem nimis evolutae sunt, revera praesentes sunt – quamquam occultae – in hominibus. Eis dolorem psychologicum afferunt et impediunt quominus talenta et facultates suas, ut demonstrari debent, ostendant.

Hic quibusdam morbis psychologicis occurrere fortasse iuvare potest ad causas subiacentes omnium problematum humanorum cognoscendas, ut saltem omnibus qui eis laborant, etiam subconscie, notae fiant, ut naturam illorum vitiorum, symptomata eorum, et tacitam eorum penetrationem in psychen intellegere possint, quo repentem eorum destructionem pacis et felicitatis repellere possint.

melancholia spiritualis

Hic morbus late diffusus est inter eos qui intellectualiter et physice inertes sunt, praetextu rebus spiritualibus profunde immersorum. Hi affecti, sub specie serviendi Deo, maiora et minora officia vitae materialis negligunt, ita se Satanae aperientes, qui eis grave damnum inferre potest.

Pessimismo et defectu aestimationis cuiuslibet rei utilis vel pulchrae circa se laborant. Hic morbus contagiosus est, et omnes qui aspirationes spirituales habent, ab eo cavere et se liberare debent, vitalitatem suam constanter servando et immunitatem firmam per cogitationem positivam, .prospectum optimisticum, et laborem sanum et fructuosum

indigestio spiritualis

Hoc fit ex fortuita (ingurgitatione), id est, rapida ingestione magnarum quantitatum medicamentorum psychotropicorum praeparatorum, sub nominibus fulgentibus relatorum, et in forma falsorum librorum spiritualium et lectionum a "medicis spiritualibus" in arte charlataniae et .magiae peritis praesentatorum

Hic morbus non solum famem spiritualem veritatem cognoscendi extinguit, sed etiam facultatem discernendi .inter bonum et malum, utile et noxium destruit

Qui perpetuo ideas theologicas devorat et omnibus quae in manus eius incidunt vescitur, non solum nimium edet, sed etiam notiones venenatas una cum utilibus consumet, sibi indigestionem intellectualem et sic mortem spiritualem .lentae afferens

Studium immodicum et continuum variarum notionum spiritualium et philosophicarum, sine discretione aut conatu eas digerendi et examinandi per experientiam personalem ad earum validitatem confirmandam, tandem dubitationem, apathiam, et diffidentiam in omnibus principiis et legibus .spiritualibus generat

Passio et obsessio

Qui hoc morbo affecti sunt, vitam frustratam et inanem vivunt, quia nimium pecuniae et temporis habent, et quia .propositum et recta vitae intellegentia carent

Hi homines cupiditatibus suis ducuntur; quidquid in mentem venit et eis placet, faciunt. Vitas suas fabulis vilibus et trivialibus, pelliculis sensationalibus, et oblectamentis superficialibus et inutilibus implent. Non intellegunt se hoc

periculoso morbo affici donec gravem ictum aut perturbationem nervorum patiantur—id est, postquam damnum factum est.

frigus mentis

Huic condicioni aliud nomen est: desperatio. Homo numquam scit quando advenerit et symptomata eius molesta, ut desperationem, intolerantiam, anxietatem et impatientiam, passurus sit. Peius adhuc, saepe diuturna est, et victimae eius saepe facile recidunt, etiamsi credant se celeriter convaluisse.

Catarrhus psychologicus

Hic morbus ex diuturnis curis mundanis oritur. Qui eo laborant, plerumque neglegunt arma voluntatis suae uti, atque ita passive et submissa voluntati constanti se submittunt, potius quam eos fortiter oppugnare et in infantia eliminare.

nexus psychologicus abnormalis

Victimae huius morbi in sua felicitatis studio unilateraliter fiunt. Credentes felicitatem in divitiarum accumulatione, fama adipiscenda, vel salute vel potentia possidenda consistere, omnia – valetudinem, bonam famam, tranquillitatem animi, honorem, dignitatem – in ara ardentis ambitionis suae sacrificant. Nimis sero intellegunt solam vitam aequilibratam, quae leges naturae et praecepta Dei observet, atque actionem cum tranquillitate concordet, veram felicitatem afferre et propositum vitae nobilis implere posse.

Qui perturbationibus nexus insalubribus laborant, cogitationibus effrenatae cupiditatis consumuntur, quae ad distortam et perversam vitae visionem ducunt. Exempli gratia, negotiator magnum successum consecutus est et fortunam accumulavit, sed antequam divitiis suis frui posset, propter curas et metum immensos nervorum perturbatione affectus est, et animo fracto mortuus est.

Alii omnia licita esse credunt ad finem consequendum. Ob hanc confusionem, verum propositum amittunt nec minimam quidem satisfactionem consequi possunt, etiamsi ea quae desideraverunt possideant, quia natura humana vasta et multiplex est et aequilibratum progressum in omnibus gradibus requirit.

Caeca adhaesio spiritualis

Hic aberrans fanaticismus erga certas opiniones ex adhaesione ad certas opiniones et notiones sine eas interrogatione vel examinatione oritur, ita in iis qui hoc morbo affecti sunt iram et hostilitatem erga quamlibet sanam ideam spiritualem vel cogitationem apertam et liberatam creat. Haec isolatio ad rebellionem contra leges Dei ducit, quae manifestantur in efficacia intellectuali, bono rerum, salute mentis et corporis, et amore ac reverentia erga homines omnis generis.

Principia spiritualia instillando

Quia morbi corporis sunt tangibiles, dolentes, et iniucundi, nos impellunt ut active eis resistamus, nos adducens ut eos superare conemur per varias methodos therapeuticas, ab exercitatione et sana nutritione ad varia medicamenta et medicamenta. Attamen morbi psychologici, quamvis sint causa principalis omnis doloris et timoris humani, non satis urgente praeveniuntur aut curantur, et permittuntur ut vastationem et destructionem in vitas nostras inferant.

Educatores, magistri educationis physicae, concionatores, reformatores, medici, et legislatores progressum promovere poterunt cum primum, a se ipsis incipientes, didicerint, deinde alios docerint vias rectas colendi naturam humanam modo aequilibrato et harmonico, secundum leges vitae et principia vitae salubris. Haec est

educatio vere efficax et cultura humana comprehensiva .quam homines ubique terrarum indigent

Institutiones educationis fundamenta spiritualia in scholis publicis docere impossibile aestimant propter confusionem inter haec principia et varias doctrinas religiosas quae videtur. Attamen, si hae institutiones in principiis universalibus pacis, amoris, servitii, fidei, mentis apertae, et acceptationis aliorum — quae sunt constantes spirituales firmiter stabilitae — intenderent et methodos practicas ad haec principia in fertili solo mentium et animarum puerorum instillanda excogitarent, solutio rationabilis et acceptabilis huic difficultati suppositae et fictae inveniri posset. Grave error est hanc rem ignorare .propter difficultates apparentes cum ea coniunctas

Plerique ex universitatibus egrediuntur capitibus tam gravibus et tumentibus ob libros contentos, ut vix semitas vitae ingredi possint, nam voluntas et temperantia eorum neglegentia et desuetudine fere paralyzatae sunt. Itaque eos vides temere agere et deteriores fieri, in abyssum inaequalium matrimoniorum praecipites ruere, sexualitate sua abuti, pecuniam sequi, et in cursu honorum deficere, quia non didicerunt recte acutum cultrum intellectus sui academici acuti tractare. Propterea se vulnerant et sibi ipsis .nocent

Mirum est, multi iuvenes gaudere videntur actionibus quae tandem eis damnum et dolorem afferunt. Quidam ad furta aliaque delicta, etiam ad scelera, sine ullo freno aut deterrendo confugiunt. Qui propagationem vitiorum in societate prohibere nequiunt, mores aliquorum erraticos incitant. Omnis homo conscientiae et verae fidei bonum exemplum aliis esse debet in integritate, honestate, dignitate et sui reverentia. Scholae, collegia, universitates et institutiones sociales non sufficientes methodos scientificas praebent ad scelera minuenda per causas eorum profundas .tractandas, quae imprimis in mente reperiuntur

Scholae speciales etiam constitui debent ad artem vitae beatae et prosperae docendam, ad potentiam propriam excolendam et ad facultates proprias amplificandas.

Tales scholae erunt similes hortis et parcis ubi iuvenes mentes crescunt et florent. Educatores diligenter eligendi sunt et curandi ut parentum et communitatis cooperatio habeantur. Hae scholae adiuvabunt ut homines efficacius forment. Meminerimus oportet nutrimentum spirituale hominis in primis gradibus valetudinem eius et facultatem crescendi postea determinare.

Methodi exercitationis mentis et corporis in scholis hodiernis adhibitae sine dubio utiles sunt, sed fundamento spirituali carent. Sine progressu ingenii virtuosi, incrementum imperfectum erit.

Scientiae progressionis corporis, mentis, et spiritus iuvenibus docendae sunt, quorum mentes adhuc tenerae et flexibiles sunt, quorumque vires nondum certis modis directae sunt.

Post plenam institutionem, discipuli harum scholarum examina continua reflexiva subire debent, et testimonia adipiscenda erunt bona valetudo, bona fama, efficacia, divitiae materiales et spirituales, felicitas, successus, et fiducia sui.

Eventus examinis finalis in fine huius itineris terreni determinabuntur secundum summam omnium rerum intellectualium et spiritualium progressuum necnon diplomatum per sub-examinationes per totam vitam adeptorum.

Qui in hac ultima, maxima probatione excellunt, sacrum testimonium sui ipsius sufficientiae et conscientiam liberam, puram, laetamque accipient.

Et benedictiones in pagina animae in perpetuum inscriptae

Hoc praemium rarum a tineis non violabitur

Et manus furum non ad id pervenient

Aut tempus delebit id
.Passportui munere fungetur
Pro sodalitate honoraria in Grege Iustorum

Ubi beatitudo iacet?

Deus, in sua misericordia absoluta, nobis gaudium suum et inspirationem largitur.

Et nobis vitam veram praebet

Vera sapientia

Et vera felicitas

Vera intellegentia per omnes varias vitae nostrae experientias venit.

Sed gloria Dei revelatur tantum in pace spirituali quam anima experitur et in mentis studioso conatu ad harmoniam cum Eo. Ibi, coram veritate stamus. Foris, illusiones incredibiliter potentes sunt, et perpauci effugere possunt influxum ambitus externi. Mundus pergit cum suis infinitis complexitatibus et innumeris probationibus. Vox Dei latet post species vitae, nos perpetuo vocat et nobis loquitur ex floribus, scripturis, conscientiis nostris, et per omnia pulchra quae vitam dignam faciunt.

Quo magis rebus externis intenti sumus, eo minus gloriam interiorem experiri possumus; et quo magis ad intros convertimus, eo pauciores difficultates externas obviam imus. Aequatio constans est. Sed plerique homines hanc veritatem non intellegunt propter vim sodalitatum mundanarum, societatis in qua vivunt, et consuetudinum insalubrium. Societas hominem rebus superficialibus immersum et occupatum tenet, eum prohibens quominus veritates altiores contemplemur.

Etiam loca spiritualia a quibusdam frequentantur sine vero desiderio fruendi ex eorum atmosphaera

benedicta, itaque nihil memorabile ex illis visitationibus consequuntur.

Quicumque Deum videre cupit, eum ubique inveniet. Mores humani sunt destructivi, rapaces et avidi; destruunt, corrumpunt et exstingunt. Tempus est ut humanitas discat quomodo beata et contenta sit iis quae habet. Nihil plus desiderare debemus quam quod nobis venit. Deus est liberalis; scit quid nobis opus sit et tempore suo praebet. Hoc non significat nos Deo sine ullo labore confidere debere. Minime. Significat nos nostram partem pro viribus nostris agere debere et reliqua Deo relinquere, qui numquam nos privabit iis quae nobis opus sunt et meremur.

Optima via ad aeternam beatitudinem est Dei praesentiam sentire. Summum nostrum desiderium debet esse Deum cognoscere et cum Eo esse statuere. Deus primum ac potissimum in cogitationibus et sensibus nostris esse debet, et Eum columnam firmissimam et firmissimam in vita nostra considerare debemus.

(Itaque funem Dei firmiter tene, refugium in Eo quaerens)

Nam ipse est columna si omnes aliae columnae te deficiant.

Intellexi unicum vitae finem esse Deum cognoscere. Sunt qui fortasse non persuasi sint Deum invenire esse ultimum vitae finem. Sed nemo negare potest finem vitae esse felicitatem invenire. Et ego plena fiducia et certitudine dico Deum esse summam felicitatem. Ille est summa beatitudo. Ille est amor absolutus et universalis. Ille est gaudium aeternum quod numquam animas eorum qui cum Eo concordes sunt deserit. Cur igitur non contendimus ad illam perfectam felicitatem consequendam? Nemo alius

eam nobis dare potest. Eam intra nos ipsos constanter colere et nutrire debemus. Vires naturae indefesse student hominibus voluptates mundanas concedere, sed tales voluptates fugaces tandem ad paenitentiam, amaritudinem et paenitentiam ducunt. Etiam fortunatissimus, qui omnia habere videtur, fortasse non erit vere beatus. Non diu rebus terrenis contentus erit, quia hae res veram sitim non extinguunt nec famem spiritualem satiant.

Possessiones materiales tantum falsam pacis sensum et fugacem satisfactionis offerunt. Mundus totus in confusione et chao haeret, a cupiditatibus egoisticis et avaris bellum parientibus incitatus. Nihil aliud bellum creat.

Verus heros in proelio vitae est qui se ipsum vincit et cupiditates suas superat. Pecunia, fama, libido, et omnia quae huic principio adversantur, paci et felicitati nostrae nocent. Si homines semper secundum vera vitae virtutes cogitare discerent, felicitatem quam quaerunt inventuri essent, sed a proposito suo aberrant et a flumine cupiditatum terrenarum rapiuntur. Comperi nullam temptationem me a via quam mihi elegi et secutus sum avertere posse.

Millia delectare possem potentia a Deo mihi data, sed ea via mihi detrimentosa esset. Quomodocumque, millia delectare et mentes eorum captare nolo, tantum discipulos sinceros in Deo constantes videre desidero. Qui Deum amant, has notiones gustabunt, et qui zelus perseverat, benedictiones et praesentiam Dei per has doctrinas sentient.

Deum homini fallere impossibile est, nam Ille semper praesens est, sciens quid in mente eorum sit et quid desiderent. Cum mundum abnegant et harmoniam spiritualem desiderent, Deus ad eos

veniet. Cum illud desiderium in corde eius qui id quaerit radices agat, Deus ad illud cor venit et bonitate et benedictione implet. Sola res digna vita est cum Deo concordia esse et eius favorem adipisci. Illa harmonia debet esse foedus aeternum et pactum inviolabile (eis qui foedus Dei servant nec illud violant).

Omnes plus divitiarum quam alii desiderant. Etiam cum eas acquirunt, insatisfacti manent, invenientes aliquem alium ditiorem esse. Homines in limo miseriae sibi illatae vivunt, cupiditatibus suis incitati. Contenti esse debemus iis quae habemus. Possessiones materiales felicitatem non afferunt; potius, saepe anxietates, curas et metum amplificant.

Via ad Deum simplicissima et facillima est, tamen pauci eam pergunt, quamvis multae sint caerimoniae et formae religiosae. Melius est corda nostra ad Deum convertere et ab eo rogare quod optimum et diuturnum nobis est. Re vera, Deus nos exspectat quia nos a malo et periculo arcere vult. Secum nos in cordibus et mentibus nostris vult, quia vilia bona huius mundi desiderium humanum explere aut vacuum spirituale, quod intus sentimus, implere non possunt. Deus semper nobiscum loquitur, sed pauci vocem eius audiunt. Illa vox quieta saepe clamore cogitationum strepentiarum et cupiditatum manifestarum obruitur. Sed cum cogitationes subsidunt et desideria tranquilla sunt, vocem Dei clare audimus, quamvis silens et debilis sit. Vere, Deus omnia facit ad humanitatem adiuvandam, portas aperiens et semitas illuminans ut videamus quo ingredi debeamus, ne offendamus aut labamur. Sed plerique homines hanc veritatem non intellegunt.

Nolo homines existimare se scientiam adipisci posse simpliciter aliorum audiendo aut libros legendo.

Quae legunt et audiunt, applicare debent. Ad loca sacra adire melius est quam domi manere et sermones inanes audire. Sed etiam in locis sacris, praesentiam Dei in corde sentire oportet et scire quomodo eam experiri. Eruptiones affectuum et analyses rationales nobis scientiam quam animae nostrae adipisci desiderant dare non possunt.

Cum nos Deo dedimus et cupiditatibus egoisticis valedicimus, et cum certi sumus Deum semper nobiscum esse, in animis nostris habitantem nosque bonis nobilibusque cogitationibus ac sensibus inspirantem, beatitudinem libertatemque habebimus, et ortum sapientiae in horizonte animae videbimus.

Finge! Post decennia, ipsa nostra existentia somnium erit, et omnia quae nunc agimus pars illius somnii fient. Etiam maximae personae humanitatis merae figmenta conscientiae humanae fient. Sed hae magnae personae finem ultimum attigerunt quia summum gradum attigerunt et spiritu vivi manent, plene conscii et conscii omnium quae geruntur, nam in divina conscientia uniti sunt. Quicumque cum eis per cogitationes et doctrinas eorum concorditer convenire conatur, necessario eorum praesentiam sentiet, eorum benedictiones accipiet, et intimo corde sciet se vere in communione cum illis esse.

Vita est somnium magnum. Attamen, cum corpus tuum nunc inspicis et vita vibrans vides, de realitate huius somnii plene persuasus es. Putas te hoc illudve acquirere debere ut beatus sis. Sed quantumvis multa desideria impleas, per ea felicitatem non invenies. Quo plura quis acquirit, eo plura desiderat. Desideria filtranda sunt, et vita simplificanda si quis in solatio, tranquillitate, et contentamento interiore vivere vult.

Scripturae dicunt hominem, cuius desideria semper introrsum (versus animam) fluunt, esse

hominem magnae pacis interioris. In hoc, similes sunt mari, quod numquam mutatur aut minuitur, sed aqua quae in illud sine intermissione fluit plenum manet. Sed qui foramina desiderii in receptaculo pacis suae creat et aquas vitales emanare et dissipari permittit, nihil de pace spirituali et felicitate interiori scit.

Eorum qui Deum cognoscunt, qui cum Eo communicare et praesentiam Eius conscie sentire possunt, duce nobis opus est. Prophetae nos rogaverunt ut Deum in pace interiore, in solitudine animae ubi spiritus fidelis et summum gaudium spirituale resident, quaeramus. Magistri illuminati Indiae etiam has notiones probant et momentum meditationis profundae ad Divinum Ipsum in profundo animae percipiendum extollunt.

Omnia quae exstant sunt vibratio undae similis, a mente Dei directa. Haec vibratio intelligens est Spiritus Sanctus, sive Spiritus fidelis, cum quo quis per orationem et meditationem communicare potest.

In quiete animae tuae et luco mentis intentae, amor cum Absoluto et Infinito infinitus est. Sed difficile est Deum invenire si primum pecuniam sequimur. Deum partem integralem vitae nostrae facere debemus, et tum omnia quae in hac vita necessaria sunt habebimus. Quicumque Deum locum permanentem in corde suo facit, Deus ei abundantem partem benedictionum terrae et caeli dabit, et ante eos vasti horizontes aperiet ubi soles sapientiae lucent, vias eorum illuminantes et tenebras circa eos dissipantes. Deus est amator aeternus, et nulla felicitas est hominibus nisi cum Deum amant sicut amant — saltem — carissimos suos, nam sine Deo essentiam amoris non cognosceremus, nec dulcedinem eius gustaremus.

Discere debemus voluntatem nostram uti et mentes nostras ad Deum toto corde quaerendum intendere. Actiones humanae a cupiditatibus dictantur, et hae consuetudines nos perpetuo impellunt ad faciendum quod nolumus facere. Vere homo sibi ipsi inimicus est, id nesciens. Nesciit quiescere, nec tempus Deo dedicare, tamen felicitatem et ingressum in Paradisum certum sine mora desiderat. Sacra experientia non potest adipisci solum per lectiones librorum, conciones audiendas, aut bona opera facienda. Haec omnia sine dubio prosunt, sed non sufficiunt. Deum attingere requirit diligentem attentionem et profundam contemplationem.

Primum Dei favorem quaerere debemus. Omnibus placere non possumus, nam id impossibile est. Neminem offendere conor. Quod possum facio, et id solum possum facere. Unicum meum propositum est Deo placere. Manibus meis humiliter coram Eo precor, pedibus meis Eum ubique quaero, mente mea de Eo cogito et mirabilia Eius contemplor. Deus primum locum in cordibus nostris tenere debet ut Eum ut pacem, amorem, intelligentiam, benignitatem, compassionem et sapientiam experiri possimus. Hoc, et nihil aliud, est quod testimonium perhibere et vobiscum loqui veni.

Praeter meditationem, bonam societatem frequentare oportet. Non homines sequi debemus, sed Deum. Si in his cogitationibus utilitatem inveneris, ea pro benedictione Dei habeto, nam omnis laus Illi est. Communica ea cum aliis ut in eis inveniant quod tu inveneris. (Et quod ad favorem Domini tui attinet, de ea loquere.) Et ne obliviscaris alicui quotidie pro viribus tuis auxilium ferre. Dum

pecuniam in marsupio habeo, dare non desinam, quia fons meus inexhaustus et semper fluens est Deus.

Denique, Deum cognoscere debemus sicut magni cognoscerunt. Hoc per contemplationem et laborem personalem fieri potest.

Olim, extra eremitorium ambulabam, de magno meo magistro, Sri Yuktiswar, cogitans, qui paucis annis antea mortuus erat. Immensum eius desiderium sentiebam et dolebam quod mecum non erat ut pulchritudinem et atmosphaeram eremitorii fruerer. Subito, e caelo mihi apparuit et dixit, "Putasne te solum hoc loco pulchro frui? Ego quoque eo fruor sicut tu!"

Qui unionem cum Deo desiderat, per cotidianam meditationis exercitationem et Eum amandi contendere debet, et hunc amorem ad omnes extendere. Haec sola via est ad conflictum avertendum. Cooperatio spiritualis necessaria est. Sine vera spiritualitate, nulla felicitas individualis vel universalis est. Sacra harmonia sola solutio est omnium problematum physicorum, pecuniariorum, matrimonialium, moralium et spiritualium.

Felicitas ex sensu propinquitatis Dei oritur. Humanitas se post cancellos ignorantiae inclusa est, et tempus est ut ex hoc carcere ignominioso liberetur. Mens semper ad Deum converti debet, quibuscumque circumstantiis, et tum magnam pacem et gaudium experieris.

Qui Deum desiderant et ei se dedicant, se invicem hortantur et illuminant, Deumque semper meminerunt, illi sunt beati in hoc mundo et victores beatitudinis post mortem.

Pax tibi sit.

Aulaeum surget et discedit

Unusquisque nostrum ad imaginem Dei creatus est. Ex Spiritu eius divino emanavimus, cuius essentia intra nos habitat in omni puritate, gloria, et beatitudine superante. Haec sacra hereditas est arx inexpugnabilis. Ut quis se peccatorem damnat, in viis peccati vagans, unum est ex maximis peccatis. Nam sic faciendo, se ad impotentiam, desperationem, et incapacitatem ascendere damnat. Verum est hominem actus contra leges naturales et divinas committere posse, sed statim cursum mutare et ad rectam viam se convertere debet. In pura natura sua, homo est templum sacrum, et Spiritus divinus intra eum habitat. Semper meminisse debemus Deum nos pure et sine conditione amare. Sed cum nobis absolutam optionem dederit ut ad se accedamus an ab eo avertamur, exspectat nos desiderium amoris sui exprimentes antequam ad nos veniat.

Olim vocem eius in meditatione susurrantem audivi: "Dicis me non esse tecum, sed non introspicisti. Numquam te relinquo uno momento. Templum animae intra et me videbis. Nam semper hic sum, ut te recipiam et salutatione divini amoris salutem".

Profunda sinceritas in via spirituali necessaria est; in puritate et veritate, animae aurora erumpit.

Sapientia humana nostra nihil est Deo comparata. Sola via qua propius ad eum accedere possumus est ei eundem amorem purum praebendo quem nobis largitur.

Omnes tandem salutem invenient, sed qui in via titubant in abyssum apathiae cadunt. Indifferentia nos impedit quominus intellegamus quanti momenti sit Deum invenire nunc, hoc ipso momento. Magnus noster planeta Telluris, in spatio volitans, et nostra identitas humana, non

nobis data est ut aliquot annos hic degamus et deinde in nihilum evanescamus. Potius, destinati sumus ut profunde cogitemus et mysterium existentiae intelligamus. Vivere sine intellectu propositi vitae stultum, ineptum et temporis perditum est. Mysteria vitae nos undique circumdant, et Deus nos intelligentia donavit ut eorum solutiones .inveniamus

Inquisitione amoris perennis, intellexi Deum me omni modo imaginabili amare. Amavit me ut matrem, patrem, et .amicum

,Amicum aeternum illum prae omnibus amicis quaesivi Et de illo magno amante, quem nunc in omni vultu benigno et amanti fulgere video. Ille amicus divinus me .numquam fefellit, neque umquam deiecit

Deus est post omnia quae exstant. Parentes nostros benigne honorare et tractare debemus, sed Deum toto corde et animo amare debemus. Momentum vitalis nexus cum Eo .agnoscere debemus, sine ullo amplius tempore perdendo

Cum dormimus, nescimus utrum expergiscemur necne. Hunc mundum singuli relinquimus. Sed haec cogitatio anxietatem non afferre debet. Cum morimur, ad renascendum in terra vocamur, novam vitam incipientes .unde in hac desivimus

Vitam video ut formationem et dissolutionem undarum in superficie oceani. Unda humana a superficie oceani divini orta ascendit, et moriendo in corde Dei quiescit. Hanc veritatem comprehendi et scio me numquam vere mori, quamvis corpore mortuo. Sive enim in oceano spiritus divini quiesco, sive in corpore physico vigilo, unum sum cum oceano cosmico. Illa summa felicitas in mundo inveniri non potest. Simul, non opus est nobis in silvam fugere ad propositum quaerendum. Deum invenire possumus in hac .silva vitae quotidianae — in profundo speluncae silentii

Homines fortasse multa errant, sed ad imaginem spiritus divini formantur. Deus hunc mundum illusorium

voluptatum terrenarum uno tantum consilio creavit: ut humanitas intellegat id esse tantum drama cosmicum, illusiones relinquat, et Deum solum amet. Haec est veritas, et aliter esse non potest. Cur Deus nos creavit ut familiares nostros amemus, tantum ut eos singillatim a nobis discedentes videamus? Haec eventa fiunt ut intellegamus .Deum esse qui vere nos amaret, ultra omnes quos amamus

Vita est series imaginum moventium, sed haec veritas difficilis est comprehendere, quia illusiones reales videntur et realitates illusionibus. Mundus e conscientia nostra evanescit singulis noctibus dum dormimus, fortasse ut .intellegamus universum physicum non esse reale

Haec somni lectio non venit ut nos terreat, sed ut veritatem Dei desideremus. Nihil animam satiare potest nisi Deus et amor Eius. Spiritus Dei est veritas incomparabilis. Nihil est tale quod irreale est, et quod reale est non potest .esse irreale. Sapientes hanc veritatem radiantem intellegunt

Multi anni vitae nostrae praeterierunt, et tantum anni, hebdomades, dies et horae supersunt. Cur tempus in rebus inutilibus terere? Cum Deo die ac nocte coniungi desiderare debemus, et in hoc desiderio omnino sinceri esse antequam tempus vitae assignatum exhauriatur et hanc terram sine .ullo memorabili effectu relinquamus

Eo ipso momento, magnam Dei lucem totam creationem !involventem vidi. Quanta gaudium! Quam mirabilis lux

Deus meus, tibi gratias ago et te inclino pro his .abundantibus beneficiis praesentiae tuae sentiendae

Benedictiones omnibus eodem modo, ut intellegamus te esse ultimam veritatem in universo et te esse finem nostrum .ultimum, ultra quem nullus alius finis est

Eum amare et cum Eo loqui debemus omni vitae nostrae momento — et in opere et in quiete, et in motu et in quiete — cum profunda supplicatione et ardenti desiderio. Tum videbimus velum illusionis surgere et dissipari. Deus nobiscum est in omni vitae nostrae momento. Qui Eum

contemplantur et cum Eo consentiunt, Eum vident in pulchritudine florum, nobilitate animarum benignarum, sublimis et nobilibus affectibus, et pulchris somniis. Tandem, post densa vela emerget ut omni sincero quaerenti dicat:

"Diu separati sumus, quia volui ut mihi amorem tuum sponte dares. Te ad imaginem meam creavi, et exspectavi donec libertate tua usus esses et mihi amorem tuum sponte tua dederis."

Deum rogare debemus ut nobis aeternum et perennem donum divini amoris sui concedat. Sed quis hunc Deum amantem sine labore invenire potest? Si viginti quinque centesimas conatus impendas, reliquum Deo et duci tuo spirituali pendet. Nihil mihi peto, nam omnis laus Deo, fonti omnis bonitatis et gratiae, pertinet. Gratia eius te comitetur, conscientia eius tecum sit, et abundantiam praesentiae eius intra te et circum te percipias.

Deus nobis non statim respondet, quia dubitamus demonstrare quantum eum desideremus. Non debemus timere ad eum accedere, sed potius eum nostrum, dilectum nostrum considerare, et eum sine intermissione cogitationibus, actionibus, cordibus et mentibus quaerere, et in eo maximum refugium securitatis et pacis in hac vita inveniemus.

Domine, hunc fasciculum animarum bonarum tibi offero, ut templum praesentiae tuae ornent. Comitare has animas, quae familia tua et dilectissimae tuae sunt. Nomen tuum benedictum canimus. Tenebras ignorantiae lumine tuo sancto dispelle. Caliginem e mentibus nostris expelle lumine radioso et infinito essentiae tuae. Tui sumus, quaecumque in rebus nostris simus. Te nobis revela, Domine Maiestatis et Munificentiae. Benedic unumquemque nostrum. Accipe susurris cogitationum nostrarum desiderantium et pulsus desiderantes cordium nostrorum. Tibi offerimus omnem amorem, honorem et desiderium, quia tu es dilectus noster et omnia quae in hoc universo possidemus.

Benedic nos gratia tua. Muros desiderii qui nos a te separant, destrue. Esto Rex divinus super omnes aspirationes nostras inthronizatus. Lux gloriae tuae per totum orbem terrarum diffundatur. Omnes benedic nos. Fragrantia praesentiae tuae nos imple. Et semper magis intellegamus te semper nobiscum fuisse, nunc nobiscum .esse, et in aeternum nobiscum futurum esse

Gratias tibi agimus pro gratia et amore quem devotis sectatoribus tuis, qui propinquitatem tuam desiderant et praesentiam tuam avidissime exspectant, contulisti. Speramus ut circulus discipulorum tuorum crescat, ut praesentiam tuam beatam celebremus et propinquitate tua .gaudeamus

Benedic nos ut corda nostra inter nos aperiamus et intentiones nostras purificemus, ut digni simus protectione et cura tua. Te ipsum revela, intus et exterius. Nos omnes uni, et in lumine huius unitatis, unicam tuam existentiam .agnoscamus

Sincere cordium nostrorum unitorum et desiderio animarum nostrarum concordium, nos prosternimus coram Te, auxilium tuum, ducatum, et perpetuam conscientiam .praesentiae Tuae in animis nostris quaerentes

Ardat clare ignis aeternus amoris in cordibus nostris, et sentiamus propinquitatem tuam nobis nunc et in aeternum, !Domine noster, o dilecte noster

Summum desiderium et capsulae mentales

Magna est gloria Dei. Ille est essentia veritatis et in hac vita inveniri potest. In cordibus hominum multae sunt preces et supplicationes: pro pecunia, fama, valetudine — preces omnis generis. Sed precatio quae prima et potissima esse debet in omni corde est pro sensu praesentiae Dei. Dum semitas vitae in silentio et certitudine pergimus, intellegere debemus Deum esse finem ultimum qui nos satiare et

desideria nostra implere potest, quia in Deo latet responsum ad omnem desiderium cordis.

Cum desiderium per te ipsum explere non potes, ad Deum in oratione te convertis. Itaque omnis supplicatio quam proferis desiderium occultum intus revelat. Sed cum Deum inveneris, omnia desideria evanescunt et omnia vota implentur.

Cupiditates mundanae ex falsis opinionibus de proposito vitae oriuntur. Haec terra non est vera nostra domus. Scripturae nobis dicunt nos Deo pertinere, ad imaginem eius creatos esse, et voluntatem eius esse ut ad originem divinam revertamur. Quod genus humanum non intelligit est nisi ad fontem divinum revertatur, se cogi ad innumerabilia desideria implenda. Finge! Verum est homines non posse quin desideria habeant, et nihil mali esse in eis habendis. Attamen pleraque desideria humana impediunt impletionem ultimi desiderii ad Deum revertendi. Ergo, nocent felicitati humanae. Nisi genus humanum Deum desiderat et eum invenit, ardebit desiderio cuiuslibet rei quam sibi felicitatem allaturam putat. Sed statim impletio omnium desideriorum sponte ad eos venit qui Deum inveniunt.

Duae sunt cupiditatum genera: quae nos adiuvant Deum invenire, et quae nos impediunt quominus eum inveniamus. Exempli gratia, si quis te iniuriam fecerit, fortasse ultionis cupiditatem senties. Attamen, si hanc cupiditatem superaveris utens altiore et magis acceptabili vi amoris, ipso instrumento usus eris quod te adiuvabit Deum invenire. Omnia cupiditates nobili modo implendae sunt, nam cum per media mundana implentur, cupiditates multiplicantur, una cum doloribus et doloribus. Si discimus omnia nostra cupiditates Deo offerre, Ille operam dabit ut bona nostra cupiditates impleat et noxia et perniciosa

eradicet. Nulla maior protectio est quam pura conscientia, nullaque melior defensio contra vitae ictus quam habere cupiditates nobiles et sublimes.

Cum perfectam Dei imaginem in nobis habitare intellegimus, omnia desideria nostra implentur. In illa sacra conscientia, quae omnes thesauros et divitias terrenas superat, non commoveberis, etiamsi totus mundus tibi detur. Neque laus superbiam in te instillabit, neque vituperatio tibi nocebit, nam gaudium Dei in te ipso gustabis, et haec erit gravissima consideratio in vita tua.

Primum omnium, Dei gubernationem petere debemus in conatibus nostris ad legitima desideria assequenda, et haec est optima via ad responsa omnium precum nostrarum obtinenda. Sed supplicatio ex oratione removenda est. Vetus modus precandi mutandus est, et ad Deum nos convertimus cum plena fiducia et fide inconcussa, quod nos audit et petitionibus nostris satisfaciet. Deus non vult nos voluntatem nostram relinquere — etiam cum ad eum precamur — quia ea voluntas est donum pretiosissimum quod ex manu eius benigna accepimus, ius sacrum quod nobis ab ipso momento creationis nostrae destinavit.

Naturaliter distinguendum est inter preces et desideria rationabilia et irrationabilia. Memento desiderium esse potentiam; si adhaereas desiderio — sive bono sive malo, sive utili sive noxio — et in eo die ac nocte immorareris, tandem eveniet. Ergo cautus esse debet et vitare desideria noxia, nam implebuntur et secum afferent damnum ingens et miseriam invidiosam.

Tempore procedente, invenies te, quamvis desideria tua impleta sint, cor tuum vacuum manere, et rebellionem internam experieris. Finge systema

tuum digestivum debile esse, tamen cibos frixos desiderare. Scilicet, dolorem senties quotiescumque eos comedes, quamvis voluptate indulgendo experiaris. Itaque senties te errasse. Sapientia dictat discretionem adhibere ad discernendum inter desideria bona et mala, et hoc facto, illa desideria falsa non debent impleri. Homines vim internam discretionis habent et eam semper uti debent, vitam suam secundum dictata conscientiae dirigentes, quae est vox Dei.

Desideria inexpleta in corde haerent. Quid mali est ea ibi fovere? Ecce responsum:

Omnis desiderium ex viribus specificis constat: aut bonis aut malis, aut utroque. Cum quis moritur — misereatur ei Deus — hae vires non moriuntur, quamvis corpus decomponatur et putrescat. Immo animam comitantur quocumque it, in forma capsularum spiritualium concentratarum. Cum homo in nova incarnatione renascitur, hae capsulae vel tabulae psychicae ut inclinationes behaviorales secum fert, cum renascitur, et haec inclinatio perseverat donec desiderium alcoholis superet. Hoc etiam ad alia valet.

Etiam minimi pueri notas ex vitis praeteritis acquisitas exhibent. Quidam pueri iracundiis gravibus laborant. Alii iracundiae malae sunt. Scilicet, Deus eos non sic creavit. Desideria non impleta ex vitis praeteritis has inclinationes psychologicas formaverunt, et propter eas, anima quodammodo insolita apparet, quamvis ad puram Dei imaginem creata sit. Si imago Dei in homine in hac vita distorquetur, sive ira, sive metu, sive libidine, et hae notae nunc non superantur, tum cum illis renascentur (vel cum eis renascentur), onus harum miserabilium inclinationum portantes donec eas in hac vel futuris

incarnationibus superent. Non est fuga ab eis donec superentur.

Ergo, melius est omnia desideria nunc explere aut vincere.

Optima via se ab talibus cupiditatibus semel et pro omnibus liberandi est per experientiam summi gaudii divini. Alioquin haec cupiditates repressae et desideria inexpleta animam vexabunt et cruciabunt.

Homo, per discretionem et sapientiam, intellegere debet Deum solum posse puram et perpetuam felicitatem donare.

Plerumque desideria in inconscio latent. Fortasse putes ea evanuisse, sed non evanuerunt; hoc unum est e mysteriis vitae, quod ipsum magnum mysterium est.

Sed mysterium dissipatur cum vitam analizamus eiusque significationem contemplamur. Si cotidie paulisper tacite sederes et te ipsum examinares, invenires te multa desideria non impleta habere. Haec desideria sunt quasi germina mortifera quae homo secum portat quocumque ierit, et in hac vita et in altera.

Optima via progrediendi est discernere — sapienter eligendo — desideria noxia in hac vita et conatus tuos intendere ad implenda desideria bona. Si impulsum sentis ad mortem voluntariam committendam vel aliquid mali faciendum, impulsum illum nunc expellere debes. Te ipsum persuade, cogitatione et opere, scintillam divinitatis in anima tua habere, et memento te ad imaginem Omnipotentis creatum esse, et ideo potestatem habere naturam corporalem et habitus tuos transcendendi.

Minus adhaere luxuriis et magis a cupiditatibus seiunge, et proelium vitae vinces. Si dolore inextricabili laboras, quantum fieri potest conare te a

conscientia corporis seiungere. Per discretionem, sensus superare potes. Discernimentum sapiens est ignis qui cupiditates noxias et appetitus destructivos comburit, eos in cineres redigens.

Communis est hominibus res veteres, attritas, et superfluas in angulo domus reponere, et domum interdum ordinare et purgare. Similiter, in angulo mentis subconsciae tuae latent multae cupiditates cum damno latente, quae tibi aliquando magnas difficultates afferre possunt nisi eis recte tractes.

Sui ipsius analysis in via spirituali maximi momenti est. Fortasse odiosus, iracundus, aut irascibilis sis. Si ita est, hae proprietates in conscientia tua reconditae ex actionibus tuis praeteritis oriuntur. Ut mentem tuam ab hac supellectili confusa et detrita purges, actionibus positivis et constructivis incipere debes et affectionem erga alios colere. Quo magis homines amas, eo magis te amabunt, et amorem eorum senties. Sed si eos reprehendis, etiam tibi ipsi, illam reprehensionem sentient et tibi amplificatam reddent!

Finge inimicum antiquum mortuum esse, tamen adhuc erga eum indignationem et odium foves. Ob hanc amaritudinem patieris, cuius effectus noxii in corpore et mente tua manifestabuntur. Melius est ei ignoscere propter Deum, nam sic te liberabis a cupiditatibus malis ultionis, quae pacem animi tollunt et tranquillitatem tuam frangunt. Odium super odium accumulare, vel inimicitiae odio respondere, non solum inimicitiam inimici tui erga te auget, sed etiam corpus et affectiones tuas venenat. Ergo ignosce pulchra venia.

Interdum homo omnia relinquere debet ut solus secum sit, ut de vitae proposito cogitet. Plerique

homines in flumine traditionum et modorum errant. Re vera, numquam vere suas vitam, sed potius vitam mundi vixerunt. Quid adepti sunt, et quo pervenerunt?

Quapropter sapiens est hominem interdum se a cotidianis curis et "officiis" removere, ut animi tumultum sedare et essentiam eius intellegere conetur et finem quem assequi vult definire.

Memento maximum testimonium quod accipere potes esse conscientiae tuae: vocem animae tuae, indubitabilem et infallibilem. Quod conscientia tibi dicit, id est quis vere sis, sine ornatu aut dissimulatione.

Cogita de potentia Iesu Christi qui dixit: “Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid facere possint quae nesciunt.”

Et cogita de magno Propheta qui dixit: “Nonne tibi dicam quid gradum alicuius evehat?” Dixerunt: “Ita vero, o Nuntius Dei.” Dixit: “Patiens esto cum eo qui te ignorat, da ei qui te subtrahit, serva vincula cum eo qui tecum vincula rumpit, et ignosce ei qui te iniuste facit.”

Voci conscientiae tuae illuminatae auscultatio lumen in viam tuam et benedictionem in vitam tuam afferet. Cum magnum impulsum in corde sentis ad desiderium implendum, discretione utere et te ipsum interroga: "Estne bonum an malum desiderium quod implere volo?"

Multae res cupiditates humanas incitant. Cum quis novum exemplar currus videt, similem possidere vult. Cum domum novi stili vident, similem possidere volunt. Nova moda popularis fit, et homines illum stilum emere et gerere cupiunt!

Unde veniunt desideria? Horis hoc meditando consumpsi. Potesne omnia desideria tua in categorias

digerere? Omnia perlegere et sola bona retinere mihi contigit. Et cum divinam communionem consecutus sum, omnia bona desideria mea simul impleta esse comperi. Hodie aliquid desideras, et cras anima tua aliud desiderat. Mens tua, quae a Deo Omnipotente emanavit, bonis huius mundi satiari non potest, neque umquam erit, quia, care amice, pretiosissimum et pretiosissimum animae tuae thesaurum amisisti, eum qui solus potestatem habet desiderium tuum satiare et desideria tua implere. Ille thesaurus amissus est Deus.

Verum est esse quaedam bona vel necessaria desideria, et te ad ea implenda laborare debere. Sed dum minora desideria implere conaris, noli oblivisci primum maximum desiderium erga Deum implere. Persuasio minora desideria et officia primum implenda esse illusio et deceptio est. Adhuc memini initio itineris mei spiritualis me cunctorem fuisse nec regulariter meditari, quamquam mihi ipsi dicebam me tempus ad id daturum esse. Totus annus sic praeteriit antequam intellexi me non implevisse quod mihi promiseram. Statim mihi votum feci primum quod mane facturus essem me lavare et deinde de Deo meditari. Munera quotidiana eo tempore multa erant, et non facile erat ea vitare, etiam per breve tempus. Ergo, statui officia mea spiritualia primum exsequi. Et sic magnam lectionem didici: officium meum erga Deum primum est, et tum demum aliis officiis minus gravibus intersum.

Cur Deus portas aeternitatis hominibus aperiret, si humanitas alia officia et curas Deo anteponit? Deus alas spirituales in nobis posuit et exspectat ut in spiritibus regnis volemus. Hae alae sunt desideria nostra spiritualia, cogitationes nostrae sublimes, et sincera cupiditas nostrae ad fontem divinum.

Deum primum quaeramus. Imprudens est officiis terrenis summam tribuere, nam Azrael animam quovis momento evocare potest, et tum omnia officia, obligationes, curae, et obligationes semel et omnino cessabunt et finem habebunt. Cur igitur tam arcte vitae adhaerere?

Homo se securitate et tranquillitate animi frui putat, deinde subito carum aliquem, aut valetudinem aut officium perdit, et securitas et tranquillitas animi pereunt!

Quam magnus erat amor meus erga matrem meam! Putabam eam semper mecum futuram esse, sed subito comperi eam me reliquesse cum adhuc puer essem! Mortem non timere debemus, sed potius ad eam parati esse.

Vita non est quod videtur. Noli in ea fidem ponere, nam est inconstans, fallax, plena frustrationibus spesque fractae. Perfectio hic inveniri non potest. Nolo vobis imaginem vitae irrealem dare. Hic mundus non est paradisus. Est laboratorium divinum ubi Deus animas probat ut videat an cupiditates malas bonitate superent et eum—hoc est, Deum—maximum desiderium suum faciant, ut ad regnum eius redire possint.

Vita scatet omni genere tragoediarum et comoediae, calamitatum et gaudiorum. Vasta est, semper mutans et vibrans textura innumerabilium formarum. Nullae res sunt prorsus similes. Vita cuiusque hominis unica est. Unusquisque habet diversas lineamenta, diversam mentem, diversa desideria. Si eisdem tribulationibus cotidie subiiceremur, defessi et taedio afficeremur. Etiam Paradisus, si semper idem esset, attractionem suam amitteret. Varietatem et diversitatem amamus. Praevalens traditionalis conceptus Paradisi omnino

erronea est. Si vere taediosa esset, sancti et viri Dei precati essent ut in Terram redirent ad se oblectandos! Paradisus continuo renovatur modo iucundissimo, dum Terra saepe continuo renovatur, sed modo taedioso et iniucundo.

Quamquam vita est defatigans et ardua, plerique homines ad eam assuescunt, credentes nullam aliam vivendi rationem esse. Cum hanc vitam cum vita spirituali comparare non possint, magnitudinem doloris et lassitudinis intra plicis huius mundi latentem non intellegunt.

Re vera, vita non est realis, est tantum oblectamentum, nihil amplius. Sicut pelliculae antiquae iterum atque iterum eduntur, ita etiam eadem vetera eventa se variis formis repetunt. Et quamvis vita sine fine continuatur, eadem argumenta in pelliculis praeteritis exhibita unum post alterum repetuntur. Vere, historia se repetit, et homines sunt merae res artificiosae in museis temporis.

Ut vita suas res inopinatas liberet, eas cum gaudio, obiectivitate, et segregatione accipiat, affectibus non moti, quasi pelliculam spectans. Risus ex animo est remedium mirabile omnium malorum humanorum.

Vitam facile et commode aggredi debes. Haec a magistro meo didici. Initio disciplinae meae spiritualis in eremo eius, officia mea vultu tristi perfeci, numquam ridens. Quodam die magister meus hoc animadvertit et dixit: "Si Deus voluerit, omnia bene sunt! Adsine funere? Nescisne Deum invenire significare curas celare et omnes dolores sepelire? Noli vitam tam serio accipere."

Docuit me officium hominis esse mentem suam supra omnes terrenas distractiones et molestias elevare, ut in Deo plenam libertatem inveniat.

Aequilibrium in gaudiis et doloribus, lucro et damno, victoria et adversitate servandum est, ut vitae difficultates cum fortitudine et fiducia in se ipso superentur.

Pacem interiorem, omnibus eventibus obstantibus, conservare optima via est ad cupiditates fallaces superandas. Hoc didici a magnis qui vicissitudinibus temporum non affecti sunt, sed usque ad finem firmi et immutabiles manserunt. Etiam prophetae, cum tormentis afficiebantur, sacram conscientiam non amiserunt, nec ulli permiserunt ut amorem Dei a se furaretur. Ipsa gaudium spirituale est benedicta protectio et maxima omnium arx. Inter tribulationes et tribulationes, memento beneficiorum quae Deus tibi donavit. Anima tua est sacrum Dei templum. Non debes permittere ut tenebrae ignorantiae illum locum purum polluant. Quam mirabile est esse in statu conscientiae spiritualis, honoratum, dignum, tutum et in pace! Nihil time et neminem odisse. Da amorem tuum omnibus. Senti amorem Dei et vide praesentiam eius in omnibus hominibus, et sit desiderium tuum fortissima praesentia eius constans in corde tuo. Haec est via vivendi in pace et tranquillitate in hoc mundo. Sed difficile est hanc sui satisfactionem gustare, dummodo venti feroces desideriorum per oasis cordis flant et arbores eius violenter quatiunt.

Cupiditates ab ambitu hominis formantur. Ex perceptionibus sensuum nascuntur et limitibus harum perceptionum limitantur. Nundinas rurales frequentare desiderium alicuius excitationis implet, sed postquam exhibitionem insigniter visitavimus et omnes varias expositiones vidimus, parvae nundinae suum decorem et attractionem perdit. Ergo, primum gaudium communionis cum Deo experiri debemus ut

illud gaudium cum voluptatibus terrestribus minoribus comparare possimus. Deinde, desideria naturae altioris erunt. Cupiditas infinita est; vix unum desiderium impletur quam aliud eius locum occupat. Sed cum Deum inveneris, omnia tua desideria implentur. "Quaerite primum regnum Dei et iustitiam eius, et haec omnia dabuntur vobis. (Et quae sunt apud Deum meliora et permanentia)" Cur igitur non primum impletionem illius maximi desiderii quaerimus et ex manu Dei liberali optima et durabilia accipiamus?

Cum Deus precem quaerentis ut eum cognoscat exaudiverit, omnia alia desideria eius statim et in perpetuum implebuntur.

Quidam putant se nullas cupiditates habere. Bene!

Animadverti quid saepe accidat cum homines ad forum eunt. Fortasse non habent certam cupiditatem emendi, sed subito aliquid oculos eorum capit et cogitant, "O certe, emere debeo!"

Etiamsi non statim emerint, in cogitationibus eorum die ac nocte haeret, donec tandem emerint, etiamsi pecuniam mutuare necesse sit. Aliquamdiu eo fruuntur, sed paulatim eius illecebra evanescit et gaudium possessionis minuitur, ita aliquid aliud desiderant, et cetera.

Interdum occurrimus alicui qui dicit: "Ah, si modo haberem talem pecuniae summam (aut exemplar currus singularis aut piscinam aut aut)" et simulac illud desiderium impletum est, alia cupiditas oritur alicuius rei novae.

Desideria humana natura sua imperfecta sunt, et ideo plenam felicitatem dominis suis assequi non possunt.

Mundus te abducere conabitur ne memineris unicum vere dignum desiderium esse Deum invenire. Sed hoc tibi quotidie admonere debes. Cum quis statuit fumare desistere, nimium edere, mentiri, aut fallere, in decisione sua constanter se habere debet, non vacillare. Malus ambitus voluntatem exhaurit et debilitat, falsa desideria in homine creans. Optima ab eis aufert et pessima dat. Qui cum furibus vivunt credunt hanc solam vivendi rationem esse. Sed consociatio cum bonis hominibus mentem ad altiora dirigit, ita ut falsa desideria hominem amplius tentare non possint. Omnia in hac vita mutationibus et fluctuationibus obnoxia sunt. Sed pauca momenta profundae contemplationis vel studii et meditationis de puris rebus spiritualibus fons inspirationis erunt, serio quaerentem trans oceanum deceptionis et illusionis ad litora divina portantes, ubi "nulla lassitudo eos in eis tanget, nec inde expellentur".

(Maxima requies laborantibus praeparata est, et qui nullum laborem in veritate quaerenda pepercit, eam consecutus est.)

Vera felicitas in desiderio Dei et perpetua cogitatione de Eo consistit. Cum perseverantia, tempus advenit cum illa cogitatio tam stabilis et inconcussa fit ut nulla affectio corporis, mentis, vel animi conscientiam tuam a Deo avertere possit. Nonne mirabile est cum conscientia Dei vivere, de Eo cogitando et sentiendo Eum omni tempore, et manere in sanctuario praesentiae Eius inexpugnabilis, ubi neque mors neque aliud quidquam pacem tuam interiorem furari potest? (Qui credunt et quorum corda requiem inveniunt in memoria Dei. Vere, in memoria Dei corda requiem inveniunt.)

Cum omnibus cupiditatibus immunis fias, aeterna praesentia frueris.

Vita sane mira est, nam omnia mutationibus obnoxia sunt. Ergo, navem felicitatis in arenis mobilibus huius vitae non ancorare oportet. Tempus nostrum transibit, et quod nunc videmus aliquando evanescet. Mutatio acceptabilis est, dummodo eam tibi nocere non sinas. Et cum tibi nocet, perturbatio interior quam experiris tibi nuntius est ne cupiditatibus possidearis. Cum in divino spiritu securus es, omnibus frueris sine adhaesione aut dependentia. Ergo, Eum cognoscere conari summi momenti est iis qui curant; alioquin vita erit vastans frustratio, spem terribili modo frangens.

Cum anno MCMXXXV in Indiam rediissem, sperabam loca quae puer amabam visitaturum esse, sed ubi advenissem, animadverti omnia mutata esse. Vitae stadium alio modo compositum erat. Maxima autem frustratio et ictus accidit cum domum meam veterem Aykapuri visitavi, ubi ludere et aves observare solebam. Una sola arbor ex omnibus quae memineram remansit. Talis est vita! Res notae et carae ex oculis nostris una post alteram elabuntur. Paratus eram quidvis dare ut domum nostram viderem qualis erat in pueritia mea. Attamen Deus votum meum concessit, nam postea domum in visione vidi, ubi in piscina natavimus, deinde supra ascendi, in lecto me immersi, et manga comedi, sicut multis annis ante feceram.

Cupiditates nunc diligentissime examinandae et perscrutandae sunt, bene ordinandae, et solae bonae servandae, nec illae quidem bonae cupiditates summum Dei desiderium suffocare permittantur.

Illud desiderium vivum et ardens manere debet, neque evanescere aut extingui sinendum est. Homo magna illusione afficitur cum Deum rogat ut terrena desideria impleat, sed non rogat ut se sibi revelet.

Finge puerum qui perpetuo a parentibus postulat ut eius desideria satisfaciant, et aliter neque de eis quaerit neque de eis cogitat. Haec est ingratitudo et negatio benignitatis eorum, et in hoc est doctio iis qui cogitant.

Cum hic liber vitae adhibetur, sola scientia spirituali, quae per terrestre peregrinationem acquisita est, comitabitur. Ergo Deus semper praesens in mente manere debet, eum constanter invocans et numquam obliviscens, si quis vere de futuro spirituali sollicitus est. Cum in communione cum Deo sumus, omnia desideria quodam modo mysterioso impleri inveniemus. Sed Deum primum quaerere debemus: Ille est liberalis et omnia nobis dedit, sed eum tantum inveniemus cum donis eius non contenti erimus, sed ad ipsum datorem convertimur. Eum cognoscemus dummodo sinceri in studio nostro, studiosi in desiderio nostro ad eum accedendi et eius beatam praesentiam experiendi erimus.

Maximum impedimentum quod homo offendit est ipse. Cum conatur quiete sedere et res spirituales contemplari, subito cogitationes mundanae oriuntur, quae eum distrahunt et impediunt quominus metam suam consequantur. Se exercere debent ut cogitationes et corpora sua moderentur, et sic faciendo, paradisum portabilem intra animam suam portabunt: sive in vita sive in morte, sive in caelo sive in inferno, illa summa felicitas eos comitabitur.

Deum profunde precari debemus, magnum desiderium nostrum effundentes, eum lingua cordis, desiderio animae, susurris conscientiae rogantes, ut nos audiat et respondeat. Sed si quis tepide orat et simul de alia re cogitat — quam Deus scit non esse primam eius curam — non respondebit.

Deum primum habere debemus. Tempus nunc est. Non exspectandum est, nam illusiones nimis potentes sunt. Vita cito transit, et pudendum est hunc mundum relinquere sine cognitione propositi vitae. Meditari debemus quotiescumque momentum otii habemus. Etiamsi preces tuae initio non exaudiuntur, de Dei misericordia ne desperaveris, sed supplicare perge. Ora sincere et confide preces tuas exauditum iri.

In vita mea maximum testimonium Dei promptitudinis ad preces vidi. Sed talis responsio laborem requirit, nam nihil magni momenti sine conatu venit. Meditatio necessaria est ad mysteria vitae revelanda et regnum Dei intrandum.

Mores mali aliaeque distractiones conatus tuos impedire et propositum tuum debilitare conabuntur. Sed si beatus esse vis, mentes tuas ad Deum conversas habe, et eum prope te invenies.

Cupiditates voluptatum terrenarum attractionem magneticam creant quae hominem ad hanc terram, vitam post vitam, trahit. Reditus ad carnem superfluus fit iis qui desideria sua in Deo invenerunt. Quotiescumque aliquod desiderium explere volunt, de eo cogitant, et coram eis manifestatur. Mater mea mihi post mortem apparuit, et eam visa consolatus sum et Deo pro bonitate sua gratias egi. Vere, Ille est Generosissimus et Clementissimus. Desideria nostra implet, amorem suum et gratiam nobis demonstrans cum Ei primum locum in cordibus nostris damus.

Cum quis Deum attingit, vitae et fati dominus fit. Non quiescere debemus donec divina praesentia in vita nostra firmiter constituta sit. Ille nobis omnia quae desideramus dabit et nos probabit.

Multae et magnae sunt tribulationes et impedimenta in via spirituali, sed dum per has tribulationes transimus et obstacula superamus,

dicere debemus: "Domine, preces meas exaudisti et maxima desideria mea implesti, ita cor meum praesentia tua ditatum est et anima mea luce tua splendet."

Pax tibi sit.

Ex dictis magistri Paramhansa Yogananda

Homines de notione de quibusdam rebus in vita abdicandis queruntur, quamquam re vera multa pretiosa, non minima animi tranquillitate, abdicant, et interdum etiam se ipsos propter pecuniam immolant, quae damnum et iacturam obnoxia est.

Deo vos tradite et invenietis vitam vestram factam esse quasi pulchrae melodiae rhythmicae.

Animum tuum ab hoc mundo ad vastum regnum Dei quod intra te est introverte.

In nave tranquillitatis navigare potes ad illum mundum ultra somnia nostra ubi fons divinus sine intermissione ex profundo cordis et animae fluit.

Domine, adiuva me ut partem meam in ludo vitae agam modo qui tibi placeat, sive infirmus sive fortis, sive aeger sive sanus, sive clarus sive ignotus, sive dives sive pauper sim, sciens te me amare et numquam me deserurum esse.

Divitiae homini auferri possunt, vel is auferri potest, cum ex hoc mundo discedit, neque eas secum auferre potest. Verus earum valor est in eo ut eas in opera utilia expendas et in beatitudine sibi aliisque afferenda modo qui Deo et conscientiae suae placeat.

Qui de sua sola securitate et commoditate cogitant, aliorum necessitates obliviscentes vel neglegentes, re vera

paupertatem, quae aliquando eis erit, appetunt. Qui divitiis suis adhaerent potius quam eas ad bona opera adhibeant, sibi in vita post mortem prosperitatem non afferunt, sed pauperes nascuntur, cum desideriis et cupiditatibus divitum, qui autem abundantiam et prosperitatem cum aliis communicant, bonitatem et copiam quocumque eunt .attrahunt

Cum sponte merentibus das, invenies Deum semper tecum esse neque te umquam deserere, neque te quicquam indigere. Non oblivisci debemus vitas nostras directe a Deo sustentari, et cum intellegimus mentes nostras, voluntatem nostram, actiones nostras omnes a Deo pendere et ab Eo robur suum habere, tum ab Eo directam gubernationem accipiemus et intellegemus vitam nostram cum Eius vita .infinita unum esse

Meditatio Dei existentiam probat. Cum undae sensuum e stagno mentis remotae sunt, divina beatitudo ex anima prorumpit. Haec beatitudo iam in anima exstat, sed velata .est

O Domine Voluntate et intellectu utar ad parva primum .perficienda, deinde ad maiora progrediar

Etiamsi omnes ambitiones materiales assequantur, tamen felicitatem imperfectam tantum praebet — et Deum inveniendo fontes inexhaustos gaudii inveniam, et numquam fluere et currere desinit in hortis et pratis sempervirentibus .animae

Domus: Platea Victoriae

Si quis vitam suam in sectando una voluptate post alteram degit, numquam gustum verae felicitatis cognoscet. Simpliciter vivere et vitam facile aggredi oportet. Homini expedit tempus solum agere, interdum de suis actionibus cogitando, pacemque interiorem colendo, quae sanationem, .renovationem, et vires renovatas affert

Si distractiones perpetuo adsint et alia stimuli sensus obruant, nervi inde patientur, magna copia energiae vitalis dissipabitur, et anima tensa et angorem sentiet. Praeterea, non est necesse nimis sollicitus esse de corrigendis aliis; potius, se ipsum corrigere debet antequam alios corrigere conetur.

Sciatur domum esse maximum campum proelii. Qui in domo sua angelus est, ubicumque angelus erit.

Dulcedo vocis et pax a nobilibus moribus suggerita domi magis quam alibi necessariae sunt.

Sicut tenebrae manere non possunt ubi lux lucet, ita etiam tenebrae morborum evanescere debent cum lux Dei in cellulis corporis lucet, et pauci sunt qui hanc veritatem intellegunt.

Cum homines magnum desiderium sanandi sentiunt, aut cordibus turbatis preces faciunt, aut desperatione afficiuntur, existimantes Deum preces eorum non auditurum, aut preces faciunt sed non expectant, ut sciant utrum preces eorum ad Deum pervenerint necne.

Sicut quis musicam per aera emissam audire non potest receptore vitioso, ita etiam vibrationes sanitatis, roboris, et sapientiae a Deo emanantes percipere non potest apparatu psychico vitioso timoribus, sollicitudinibus, et omni genere anxietatis, dubitationibus, et incertitudinis.

Memores simus et gratias tibi agamus, Domine, in temporibus necessitatis et prosperitatis, in aegritudine et salute, in tenebris et luce, et in omnibus circumstantiis. Memores simus cum gratitudine dies prosperitatis quos nobis donavisti. Adiuva nos aperire oculos fidei ut videamus lucem tuam benedictam, quae omnes morbos et aegritudines sanat.

Ego sum gubernator navis meae bonarum cogitationum, bonae voluntatis meae, et actionis meae fructuosae ac beneficae. Navem vitae meae gubernabo, oculis semper fixis

in planetam fulgentem pacis in caelo profundae contemplationis meae.

Artem meam cogitandi ingeniosi adhibebo ad prosperitatem in omnibus quae ago consequendam. Deus me adiuvabit si etiam mihi ipsi auxiliari conabor.

Hodie hortum vitae renovato labore arabo et seminibus sapientiae, sanitatis, contenti contenti, et felicitatis seram in eo. Semina fide et fiducia in me ipso rigabo, et munificentiam Omnipotentis exspectabo ut mihi iustam messem concedat. Etiamsi exspectatam messem non metero, gratus manebo et agens pro tranquillitate animi quae ex conatu optima faciendi oritur.

Deo gratias agam quod pergere conari possum donec perveniam, Eius gratia, et Ei gratias agam cum summum cordis mei desiderium assecutus ero. Conabor facere tantum facta nobilia et digna, Dei benevolentiam quaerens.

Mundus tempestatibus naturalibus et humanis abundat, et Deus est scutum firmum et perfugium tutum a tempestatibus, procellis turbinibus, et malis huius mundi. Ubicumque Deus est, ibi nullus timor aut dolor est. Verus fidelis firmus et superbus stat in proelio vitae et certamine eventuum, certus Deum secum esse, eum a malo protegentem et numquam eum deserentem uno momento. Sic timor ex corde eius evanescit et certitudo incumbit, praesidium quod imponi non potest.

Non timere significat fidem habere in Deum et eius protectionem, et fidem habere in eius iustitiam, sapientiam, misericordiam, amorem et omnipraesentiam.

Timor hominem viribus psychologicis privat, mentem eius obscurat, et rhythmos naturales cordis impedit. Praeterea, timor perturbationes physicas et morbos psychologicos causare potest. Loco anxietati et clausurae psychologicae succumbendi, homo sibi persuadere debet se tutum esse sub protectione Dei, Omnividentis,

Omniaudientis, securum in arce Eius inexpugnabili, et misericordia ac cura eius circumdatum.

Sive in silva Africana, sive in acie, sive morbo sive paupertate laborans, quisque sibi persuadere debet manum Dei validiorem esse omni periculo et capacem protegendi eos qui ad Eum refugium quaerunt. Nullum enim efficacius praesidii modum exstat. Scilicet, ratione uti oportet in rebus gestis, simul plena fide in divinum auxilium habens. Fides numquam significat temeritatem aut imprudenter agere in adversis rebus. Immo, quidquid accidat, sibi ipsi affirmare debet Deum solum capacem esse adiuvandi in rebus difficilibus et difficilibus, si quis ad Eum toto corde, anima et sensibus se convertat.

Cum difficultates velut nivis avalanche delabuntur, non debemus sinere ut voluntatem nostram paralyzent aut visionem claram et sapientem ac logicam rationem obscurent. Potius, fidem in Deum et sensum innatum recti et falsi conservare debemus, et viam exitus invenire conari. Deo adiuvante, eam inveniemus. Tandem res meliores fient, quia potentia et mirabilia Dei post contradictiones vitae humanae latent. Qui inevitabilitatem rerum non accipiunt et potius ultra velum intellectu et fide penetrare conantur, ianuam sibi apertam invenient – ianuam quam omnis manus credens pulsat.

Vita tenebris obvolvitur, et interdum titubamus et dubitamus progredi. Lumen Dei nobis lucerna ductoria sit sinere debemus dum per obscuras vitae semitas ambulamus. Deus est luna plena in noctibus ignorantiae et tenebrarum, sol splendoris in horis expergiscendi, signum directionis, et stella ductoria iis qui maria terrenae et fugacis vitae pervagantur.

Difficultates in mundo perseverabunt, quo igitur quis ducem et directionem petere potest? Cogitationes, ab

habitu, praejudiciis, inclinationibus, fanatismo motae, nullius usus sunt, et influxus ambitus, familiae, patriae, vel mundi veram directionem praebere non possunt. Ergo, ad Deum converti debet et vocem tranquillam, serenam ex profundo animae emanantem, vocem cum veritate congruentem, .audire

Discrimen inter contemplationem mentalem et introspectionem spiritualem

Si quis se scientia theoretica programmat, fit similis tabulae ambulanti, proverbia et sententias altas repetens, quas alii doctos et peritos aestimant. Sed talis scientia non confirmatur perceptione directa veritatis, nec aequatur perfectione spirituali. Hoc genus intellectualizationis vel intellectualizationis "se" menti sensoriae vinctum tenet, quae ipsa sensibus physicis limitatur. Scientia theoretica divinam scientiam adipisci non potest, et expedit ne pretiosum tempus in theoriis perdas quae in re applicari non possunt, ne quis se in densa silva intellectuali perditum .inveniat, incapax transcendere fines theoriae

Hic processus ad veritatem cognoscendam non ducet, quia veritas ultra opiniones et theorias iacet, et multi qui hanc viam sequuntur suis ipsius conclusionibus subiectivis .obligantur

Si quis facultates suas mentales solum ad pecuniam et res materiales acquirendas utitur, conscientia eius in mundum materialem trahetur et in infinitis implicabitur. Quare sapientes dicunt hominem non debere omnes facultates mentales quas Deus ei donavit ad res fugaces persequendas dedicare, ne se in labyrintho materialismi perdat et sibi inutiles limitationes et coertiones creet. Potius, facultates mentales ad necessaria vitae obtinenda adhibere debet et conari facultates morales evolvere ut inter rectum et falsum, et inter noxium et utile discernat. Cum

perspicaciam spiritualem coluerit, Deum intra se sentire et veritates spirituales post densa velamina materialismi latentes cognoscere poterit. Hic status introspectio spiritualis .appellatur

Quaecumque curae nostrae sint, Deus semper in vita nostra praevalere debet. Unum ex elementis gravissimis incrementi spiritualis est constans et sincera coniunctio cum Deo, per quam ipse transformationem mirabilem et .positivam videbis quae te penitus commovebit

Cum quis spectaculum videre, vestes novas emere, currum novum emere cupit, nonne verum est mentem eius semper occupatam esse? De his rebus et quomodo eas assequi vel obtinere? Non quiescet donec desideria sua .impleverit, et indefesse laborabit ut ea consequatur

Ergo mens humana cogitatione de Deo occupata esse debet, et tum omnia desideria minora, minora, in magnum desiderium Deum sentiendi et cum Eo communicandi .transformabuntur

Cum mens Deo susurrat susurrum ex corde, fervidum ex profundo animae desiderantis emanans

Vocatio animae cor cosmicum tanget, et responsum .veniet, magnum gaudium secum ferens

Susurratio intellectualis voluntatem colit, donec satis .virium habeas ad metam optatam consequendam

Cum mens et voluntas hominis cum Deo congruunt, potentia infinita implentur, ita ut sola cogitatio de aliqua re sufficiat ad eam efficiendam, quia lex divina in favorem .eorum operatur qui cum summa voluntate congruunt

Omnia insignia vitae meae res gestae per vim mentis cum Deo concordis perfecta sunt. Cum divinus generator

currit, omnia quae desidero sine exceptione ad effectum perveniunt, primum formam invisibilem, aetheream designationem sumentes, deinde cum vi irresistibili in realitate manifestantes.

Secretum crescendi

Per omnem experientiam quam perferimus crescimus, dummodo intellegamus nos ex eis pretiosas lectiones discere posse. Nam omnis dolor et afflictio quam experimur significationem et propositum habet.

Quamvis asperae sint probationes, tamen similes sunt igni qui ferrum liquefacit, id transformans in chalybem pulchrum, robustum, et versatilem. Sapientia quam per ardentes experientiae flammas fabricamus vere mirabilis est. Vita nos purificat, naturas nostras humiles in elementa pretiosa transformans, permittens nobis vivere cum animis tam puris quam gemmae, tam fortibus quam chalybe, tamen flexibilibus et resilientibus, flectentibus sine fractura sub pressionibus adversitatis et difficultatis.

Cum vultus ira distortos, saevitia cicatricibus notatos videmus, eorum aspectus nos cupere facit ut foeditatem ex animis nostris pellere possimus – anima quae nihil nisi malis consiliis et profundis offensis, quae imaginem divinam beatam in nobis obscurant, sicut fuligo speculum maculat, immune est. Actiones dolorosae aliorum in nobis cupiditatem excitare debent ut mores nostros meliores reddamus et nos ipsos regeremus, ut domini simus passionum effrenatarum, non eis servi.

Verba benigna remedium mirabile sunt multis morbis, vim magneticam potentem, paene magicam, habentia, quae abundantes benedictiones et prosperitatem loquenti affert. Qui verbis lenibus et lenibus utuntur, subtilem cursum per se sine interruptione fluentem sentiunt, abundantia

tranquillitatis repleti. Hoc fit quia cursus ille cum fonte suo superiore coniunctus est, semper fluente et perpetuo animas cum eo in concordia attingente. Tum hunc fluxum felicitatis animis pacem desiderantibus transmittere poterunt.

Quotidie homo in speculo vultum suum inspicit, quia aliis optime apparere vult. Quanto igitur magis interest ei cotidie secum stare et in speculum internae analysis inspicere, ut sub fulgente superficie lateat inveniat! Nam omnia quae extrinsecus attrahunt ab interiore homine alliciunt. Nihil autem purum animae speculum tam laedit quam perturbationes psychologicae, ut ira, indignatio, invidia, odium. Quicumque se ab his rebus, a natura animi alienis, liberare conatur, lumen internae pulchritudinis ab intus radiare sinet.

Per analysin, invenimus problemata humana triplices esse: sunt problemata et perturbationes quae corpus humanum aggrediuntur, aliae quae mentem oppugnant, et tertia categoria quae vias animae obstruit.

Morbus, senectus et mors sunt difficultates et impedimenta quibus corpus obviam it. Morbi psychologici autem mentem invadunt per tristitiam, metum, iram, cupiditates repressas, indignationem, odium, obsessiones affectuum, agitationem nervosam febrilem, et cancrum psychologicum qui facultates mentales paralyzat. Morbus autem periculosissimus est morbus animae, qui in ignorantia manifestatur, ex quo omnes alii morbi oriuntur et diffunduntur.

Plus boni quam mali in mundo est

Cum dubitationes irrepunt, vitas magnorum hominum meminisse debemus. Verum est nos homines esse, sed Deus nos viribus extraordinariis donavit, quibus raro utimur. Cur igitur tremeremus timore senectutis, morbi, et doloris?

Facere debemus quod possumus ut corpora nostra curemus, sed non debemus timoribus succumbere aut nos sub acervis ignorantiae sepelire.

Corpus non est totus homo

Bonum malum in hoc mundo superat, quia Deus est summa potentia. Sed cum malum nos advenit, nullam potestatem habere putamus ad illud regendum aut eius potestatem effugiendum.

Procellae malorum destinatae sunt ad flandum, sed effectus eorum superare et eas superare possumus.

Vita nobis non data est ut ab ea deleamur, sed ut nobis conscientia aeternitatis instillaretur, et hanc veritatem meminisse debemus.

Sine libertate cogitandi, nemo se exprimere potest modo puro, spontaneo et naturali. Memento te fundamentaliter liberum esse. Vis voluntatis semper libera est.

Si recte voluntatem tuam adhibeas, bonum karma tibi creabit, sed plerique homines mutari nolunt nec conatum suscipere volunt, itaque difficultatibus corruunt nec provocationibus occurrere possunt.

Facere quidquid quis libet non est libertas, quia homines suis cupiditatibus obligantur, et ideo actiones eorum omnino libertas dici non possunt. Vera libertas significat omnia facere voluntate sapientia ducta. Homo consequentias actionum suarum praeteritarum, quae necessario eas sequentur, moderari potest, si voluntatem suam excitaverit et eam ad bona et utilia opera adhibeat. Si actiones tuas ratione et voluntate agis, vires priorum actionum tuarum malarum debilitabuntur et habitus ex bonis actionibus orti firmabuntur.

Constanter quae nobis desunt desideramus et rebus non necessariis adhaeremus. Cum aliquid nos possidet, liberum arbitrium ad tempus amittimus. Sicut Orientales antiquis moribus serviunt, ita etiam Occidentales modernis serviunt. .Nostrum fatum creamus et eo obligamur

Cur unus puer in familia improba nascitur, alter vero in bona? Uterque eorum libertate sua usus est ad certum modum vivendi in praeterito (in vita priore) atque ita eas sibi .res in hac vita intulit

Nulla vera libertas est sine Deo. De Eo constanter cogitare debemus. Quaecumque sint curae et cogitationes nostrae, Deus primum locum in cordibus nostris tenere debet, et cum vere cum Eo coniuncti sumus, facultas nobis dabitur perficiendi quae debemus, quovis tempore, auxilio .Eius divino

Consilium discipulo

Unus e discipulis magistrum Paramhansam rogavit ut sibi consilium de sui emendatione daret. Ille dixit: "Si amari ".vis, incipe amando alios qui amore tuo indigent

Et si ab aliis exspectas, esto eis fidelis et fidelis, ut tibi .fideles sint

Si vis prohibere alios ne malitiose et astute agant, ne sinas fraudem in cogitationes tuas penetrare, neque agas .modo qui aliis noceat

Si vis alios tecum compati, initium fac ostendendo misericordiam erga eos, praesertim erga eos qui te .circumstant

Si vis ut alii te revereantur, et iuvenibus et senibus .reverentiam ostendere debes

.Si pacem ab aliis vis, vitam concordiae vivere debes

Si vis homines religiosos esse, natura tua spiritualia esto, et aliis te bonum exemplum esse sentiendum permitte, .ut in te confidant et tibi confidant

Breviter, omnia quae ab aliis demonstrare vis. Una ex bonis qualitatibus est eam in vita tua primum demonstrare, .et invenies homines eodem modo ad te reacturos esse

Si in vita tua partes emendandas agnoscere potes sine animo deficiendi aut complexu inferioritatis evolvendi, et si constanter ad mores tuos emendandos laboras, tempus quod huic rei impendis multo uberius erit quam si optando ut alii se ipsos emendent perderes. Exemplum positivum et mores sani maiorem vim habent ad alios mutandos quam .vota, ira et verba sola

Domine, tu es fons omnis bonitatis et origo omnis potentiae, benedic nos ut benedictiones tuas in nobis reflectere possimus in salute nostra, aspirationibus intellectualibus, et expressionibus spiritualibus. Tu es splendor in stellis, energia in atomis, benignitas in cordibus, et pulchritudo in veritate. Adiuva nos ut nos impleamus suprema potentia tua, infinita sapientia tua, et infinita .authenticitate tua

Domine, agnoscamus te esse fontem sanitatis, oceanum vitae, et fontem omnis intellectus et scientiae. Libera nos ab ignorantia eiusque effectibus, a timoribus et curis, et flumen .sapientiae tuae auferat omnia rudera et ruinas e vita nostra

Revelle, Domine, velamina quae faciem tuam a nobis occultant. Te videamus tamquam lucem tam claram, velut innumerabiles soles in horizonte vitae nostrae. Te sentiamus tamquam vim semper renovantem quae cogitationes nostras inspirat, animas nutrit, corpora sustentat, et somnia nostra .implet

Amen

Plerique homines nesciunt cur, ex quo in hac terra exsistunt, vitae finem credunt esse desideriorum impletionem, necessaria vitae adipisci, voluptatem et amorem humanum quaerere, et tandem se ultimo vocanti dedere.

Homines vitam suam programmatores cum inclinationibus et desideriis specificis incipiunt, quae antea non impleta sunt, et conantur – cum parvo libero arbitrio quod illis restat – desideria et actiones aliorum imitando; si cum negotiatoribus consociantur, similes illis fieri volunt; et si cum artificibus consociantur, ars illis omnia fit.

Deus nos in hoc mundo practicos esse vult. Famem nobis dedit quae nos laborare cogit ut eam satiemus, sed cibum, tectum, pecuniam et possessiones tantum quaerere significat hominem fontem suae felicitatis oblivisci.

Verum est nos laborare debere ut necessitates nostras obtineamus et ad legitimas metas nostras assequendas contendere, sed primum omnium corda nostra Deo aperire debemus et eius gubernationem atque approbationem in omnibus quae facimus petere. Tum certe in schola vitae prosperabimur, nam directionem a Summo Moderatore et Provisore accipiemus, qui scit quid nobis opus sit et quid nobis optimum sit. Ergo, in Eo fiduciam ponere et sapientiae eius voluntati subicere debemus.

Ex lectionibus magistri Paramahansae

Cum interior animae felicitas crasso strato voluptatum fugacium obscuratur, aureus spiritus splendor obscuratur, et pellucidae animae facultates post materiae densitatem latent. Cum mens ad zelotypiam et invidiam trahitur, et nubibus timoris et sollicitudinis obducitur, quis miser, infelix

et victus fit. Cum autem eandem attentionem ad amorem, pacem et harmoniam dirigit, profundam felicitatem .experitur

Anima beatitudinem sentit cum a desideriis corporis, cum dolore et miseria mixtis, ad virtutes perspicuas spiritus, .deliciis sublimibus repletas, se convertit

Si anima in mundana voluptates rudibus penitus immergatur, fit indifferentis ad altiora gaudia persequenda et ad delicias spirituales experiendas incapax. Multi fortasse disputabunt abnegationem voluptatum materialium fere impossibile esse in hoc mundo vel dum inter homines vivit quorum cogitationes solum circa res materiales versantur. Attamen non requiritur ab homine mediocri ut mundum deserat et ad montes et silvas se recipiat ut tranquillitatem et pacem inveniat. Potius, in hoc mundo manere debet sine validis currentibus eum abripi, ne turbulentis undis huius .vitae obruatur

Homo erga circumstantias suas negative non esse debet, simulque non debet materialismum oculis eius excaecare, ne contactum cum natura sua spirituali amittat et gaudia beatitudinis gustare et lumina divina conspicere non .possit

Vita, cum essentia sua, partibus, et finibus, est aenigma difficile ad intelligendum, sed non impossibile ad solvendum, et cogitatione nostra progressiva, quotidie nonnulla eius .arcana solvimus

Instrumenta in principiis scientificis accuratis huius aetatis fundata certe admirationem afferunt, et inventiones quas scientia affert nobis visionem clariorem modorum quibus vita emendari potest praebent. Sed quamvis omnibus instrumentis, inventionibus, et consiliis quas habemus, adhuc quasi pupae in manibus fati videmur, et via adhuc .longa est antequam a naturae imperio liberemur

Certe, sub naturae potestate vivere non est libertas. Mentes nostrae alacres obruuntur et vinciuntur sensu impotentiae cum nos inundationum, procellarum turbinalium, aut terrae motuum victimas esse sentimus, aut cum res nobis – sine ratione logica – caros nostros, qui cordibus nostris proximi sunt, rapiunt. Tum intellegimus nos non multas victorias adepti esse, nec adversas res superare potuisse. Nam quamvis omnibus conatibus vitam nostram reddere conemur, semper in hoc terreno quaedam res apparebunt, et eventa a mente magna, de qua parum scimus, omnino independenter a nostris opinionibus et voluntate operante, diriguntur. Optimum quod facere possumus est laborare et aliquas emendationes facere.

Triticum colimus et farinam facimus, sed quis primum semen creavit? Panem ex farina factum edimus, sed quis corporibus nostris facultatem dedit illud digerendi? Et quomodo cibum in nutrimentum transformare?

In omni vitae angulo videtur esse manus divina necessaria. Sine ea res nostras administrare non possumus, et cum omnibus certitudinibus quas habemus, nescimus quando cor desinet fungi. Hinc necessitas audacter confidendi in suprema divina potentia et in nobis ipsis superioribus confidendi, emanantis ab omnipotentia illa, ad quam exemplum imitamur.

Fidem a superbia liberam habere debemus, et in semitis vitae confidenter ambulare.

Sine panico et tremore, et sine dolore et claustro

Tractatio allergiarum

Vincere sensum est ars delicata, et celeritatem reactionis moderari magni momenti est ad personalitatem aequilibratam et perfectam evolvendam.

Sensibilitas ex errore, complexu inferioritatis, superbia inflata, et ego exaggerato oritur.

Cum quis putat se laesos esse animos, ea cogitatio in mente eius radices agit, nervos excitans, qui deinde tensi et rebelles fiunt. Ira in corde propter affectus vulneratos accenditur. Attamen quidam homines facultatem habent affectus suos regendi, ita signa externa non apparent, quamvis vehemens ira intus sit. Alii iram suam exprimunt per reactiones immediatas, manifestas in musculis oculorum et vultus, et per acutas et codificatas responsa verbalia.

Nimia affectus animi graves consequentias habet; rem complicat et instabilitatem inutilem creat quae alios negative afficit.

Conatus adhibendi sunt ut sui temperantia et aequanimitas exerceantur, atmosphaeram intellegentiae et harmoniae fovendam quae pacem potius quam tensionem promoveat et fumos sollicitudinis dispellat. Qui hoc fecerint, domini sui ipsius fati erunt et ab iis qui circumstant gratia et reverentia remunerabuntur.

Nimia sensibilitas est proprietas quam plerique communem habent, et cum haec irrationalis affectio exardescit, perspicaciam excaecat et oculos sapientiae obscurat. Quod peius est, homo nimis sensibilis credit se perfecte cogitare, sentire et agere, cum re vera eius mores omnino erronei sint!

Multi credunt se sibi miserari debere cum reprehenduntur, et misericordiam sui eis aliquod solacium praebere; sed sicut pharmacopolae, quo plus sumunt, eo fortior eorum addictio fit.

Persona valde sensibilis saepe frustra patitur. Saepe nemo causam doloris sui aut naturam querelae suae

cognoscit, quod ad augendam angorem in isolatione sibi imposita ducit. Nihil effici potest per silentium in perceptis contumeliis vel criticis immorandum. Multo melius est causas profundas talis hypersensibilitatis per obiectivam analysin et sui moderationem aggredi.

Hoc genus allergiae insalubris graves consequentias habet; cor instar ignis consumit et tela pacis destruit. Ergo, sapienter, logice, et firma voluntate tractandum est.

***

Diligenter laboro ut omnibus serviam, sed cum in solitudinem meam ad meditationem me recipio, neminem sino contemplationem meam perturbare. Aliae res exspectare possunt, sed quotidiana mea cum Deo congressio non est neglegenda aut praetermittenda.

Antequam ullam actionem suscipias, subsiste et diligenter considera consequentias earumque effectum in mentem, corpus et animam tuam. Actiones a vi impulsae non sunt liberatio, cum actiones legibus harmoniae et progressus adversae individuum coercebunt. Contra, actiones discretione probatae et conscientiae congruentes virtuosae sunt et libertatem afferunt.

Cum statueris aliquid boni facere, vel a malo abstinere, et huic consilio adhaeres atque proinde agis, scito tuam partem libertatis copiosam esse.

Deus vult nos libertate eligendi nobis data uti ad eum quaerendum et inveniendum, sed non vult se nobis imponere.

Desiderium propius ad Deum accedendi eumque cognoscendi non sponte venit, sed excitandum et nutriendum est. Sine hoc desiderio, vita nullum valorem aut saporem habet.

Perspicacia tua spiritualis cogitationes tuas dirigat et .successus te quocumque ieris sequetur

Deo vocem meam, manus meas, pedes meos, cor meum, corpus meum, sensus meos, voluntatem meam et .omnia dedico

Amor est arma spiritualis quae omnia bella finit

Ultra hanc terram sunt mundi infiniti ubi iterum eos .conveniemus quos nos in perpetuum reliquisse putavimus

Haec vita mundana semper mutatur; dolor dolorem sequitur, illusiones super illusiones. Hoc miraculum quod in deserto conscientiae nostrae apparet, evanescere debet, et .nos veros esse sub densis materiae velis excitare debemus

Noli spem tuam in hac vita ponere. Ubi est tua fiducia? .Tutus es tantum cum in Dei cognitione confugis

Essentia animae similis est auro antiquo sub terra sepulto; terra ab auro remota et aqua contemplationis .abluta, denuo plena puritate et claritate relucet

Domine, videamus quid bonum sit, cogitemus sana, et cum bonis moribus consociare permitte. Adiuva nos ut de te cogitemus et te contemplemur, o qui es fons omnis iustitiae .et origo omnis bonitatis

Libertas ab infirmitate

Optima via ad infirmitatem superandam est desistere de ea cogitare; alioquin, notio infirmitatis conscientiam tuam obruet et interiorem te dominabitur. Cum lucem in nos .inferimus, tenebrae evanescent quasi numquam exstitissent

.Illa idea mihi mirabiles inspirationes affert

Cum lux in speluncam, quae per milia annorum tenebris obtecta est, introducitur, tenebrae statim evanescunt.

Similiter, infirmitates et errores evanescunt cum lumen Dei in conscientiam nostram ingredi sinimus, et tenebrae ignorantiae manere non possunt. Haec est philosophia qua .vivere debemus

Cunctatio inutilis est; rota vitae numquam volvi desinit, et dies vitae nostrae celeriter praetereunt. Omnis momentum quod clare cogitando et sapienter agendo impendimus, est prospera et utilis collocatio in felicitatem .nostram

Multi homines totam vitam de pecunia, venere, et fama cogitant, raroque in rebus essentialibus animum intendunt quae eis tranquillitatem animi afferunt et conscientiam ad .altiora elevant

Quamvis humile munus hominis sit, in oculis Dei prosperus habetur si scit tempus sapienter impendere et .cogitationes rectas dirigere

Cum lux Dei homini splendet, is nihil sibi opus esse sentit, quia gaudium quod eum obruit omnia eius somnia implet et eum intimo corde sentire facit se divitem divitum .et beatissimum beatorum in hac vita esse

Cuniculus Lucis

Qui conscientiam spiritualem cogitationibus illuminatis, bonis factis, affectibus benignis, et contemplatione profunda excitant, discessum suum e corpore per oculum spiritualem in ultimo discessus momento sentire possunt. Per iter terrenum, yogi cuniculum oculi spiritualis in limite inter materiam et spiritum videre exercent, et momento relinquendi Terram, hunc cuniculum luminosum intrare et ex hoc mundo ad infinitum Dei regnum lucis, gaudii, pacis, et .absolutae libertatis transire possunt

Lux super lucem

Lucerna corporis est oculus [spiritualis]

Si oculus tuus unicus est

Tum totum corpus tuum luce implebitur

Et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non} {cognoverunt

Altruismus est dolores aliorum sentire, eis appropinquare, cum eis communicare, eos in adversis suis sincere consolari, in gaudio eorum gaudere, et pro viribus conari ut timoris, necessitatis, et anxietatis spectrum ab eis .arceamus

Qui spiritu altruismi praeditus est, non secundum limitatas rationes et exspectationes agit, sed perspicacia et iudicio sano utitur, sibi aliisque auxilium ferens, Deo gratias agens pro successu adepto. Si semel aut pluries deficit, non animo deficiet, sed potius magis determinatus fit, conatus duplicans et conatum iterans, novas ideas et vias explorans, lumine rationis ductus, et auxilium Dei quaerens donec ad .metam perveniat et nobile propositum perveniat

Qui alios beatificare studet, a Deo beatus fit sensu interiori solacii psychologici. Et si quid perdit propter eos quibus auxiliari conatur, id non pro iactura putat, quia vicissim Dei benevolentiam et tranquillitatem animi adipiscitur. Vivit ut amet, operetur, det, et semina bonitatis .ac pacis in agris humanitatis serat

Quicumque mundum suum personalem cogitationibus et sensibus transcendit, conscientiam suam dilatat, empathiam auget, sentit mundum domum suam et humanitatem familiam suam. Intellegit finem suae existentiae in hac terra esse se ipsum reformare antequam alios reformare conetur, quia qui se ipsum reformat, aliis adiuvat ut se reforment

exemplo vitae suae. Actiones vim profundiorem et effectum .profundiorem in animis aliorum habent quam verba

Breves stationes

:Splendor sinceritatis

Quidam risu difficultates suas effugere conantur, sed huiusmodi fuga conscientiam puram requirit, ab hypocrisi et dolo liberam. Cum quis secum et alios honeste agit, et cum nobilitate et integritate agit, oculi eius clari fiunt, et singularis splendor ex eis emanat — splendor indubitatus .sinceritatis

:Honestas

Quidam multa nomine honestatis dicunt, sed non potes cum omnibus de omnibus loqui. Cum consilium et ductu praebes, quidam verba tua male intellegunt et nihil ex dictis tuis proficiunt; hoc est labor vanus et conatus non gratus. Silentium in talibus casibus aureum est, sed hoc nullo modo .significat silentium de maleficiis servare

:Harmonia sui ipsius

Harmonia sui vere mirabilis est. Plerique sciunt quam difficile sit cum aliis in concordia esse, sed umquamne cogitasti de concordia tecum ipso? Incredibiliter difficile est, attamen possibile. Si te ipsum analizas, invenies te perpetuo tecum ipso dissidere. Si te ipsum non amas, neminem alium amabis. Et si quis secum ipsum non in concordia est, ?quomodo cum aliis in concordia esse potest

Harmonia sui maximi momenti est ad harmoniam cum mundo. Ergo essentiale est te ipsum aestimare et amare, nam hunc amorem mereris. Se ipsum amare debes, quia Deus nos creavit et nobili potentia donavit. Amare hunc interiorem hominem, hanc essentiam virtutibus virtuosis

plenam, nobilem mores inspirat et mentem ab impuritatibus, .cor a malitia et indignatione purificat

:Calibratio pyxidis litterariae

Nemo conscientiam suam fallere, iniuriam iustificare, aut consequentias actionum erratarum vitare potest, etiam si quis ad alium planetam iter faceret. Eventus actionum suarum eum comitantur, et quisque cursum suum corrigere et pyxidem moralem ita temperare debet ut acus eius .semper in directionem rectam dirigat

Quidam in pessimis condicionibus vivunt, et tamen in magna concordia secum sunt, alii autem omnem occasionem et omnia necessaria habent, et tamen in perpetuo secum conflictu versantur. Ergo, non est exspectandum ut res mutentur. Te ipsum persuade te bene valere, quamvis in .ambitu sis, qui fortasse differat ab eo quod optas

Quicumque se rerum condicionibus committit, exspectat .ut res mutentur, et longa erit eius exspectatio

Dicitur virum quendam duodeviginti linguas perite loqui, tamen tam pauperem fuisse ut lucernam ad legendum sibi comparare non posset. Itaque ad angulum ibat et sub lucerna sedebat ut legeret. Vere, voluntas facultates creat, occasiones fingit, spem renovat, officia perficit, et vota .somniaque implet

Communicatio actualis cum iis qui Deum cognoscunt fieri potest per contactum personalem cum eis, lectionem meditatam scriptorum eorum, vel contemplationem profundam et amicabilem eorum. Punctum magni momenti est meminisse: Concordantia est cum conscientia eorum, .quae in harmonia est cum Deo

Cum conscientiam nostram cum magnis animis, qui Deum amant, coniungimus, haec harmonia paulatim vitas

nostras mirabili modo transformat. Haec harmonia voluntatem non in servitutem reddit, sed potius eius ambitum extendit et vim eius confirmat. Haec est differentia inter concordiam cum hominibus ego plenis et de iis quae possunt adipisci occupatis, et concordiam cum amatoribus Dei et humanitatis, quorum propositum est amorem divinum in animis eorum qui cum eis concordes sunt dare et excitare, esse. Magnetismus horum beatorum hominum nos in arctam .necessitudinem cum magnetismo divino adducit

Meminisse debemus, dum nostris necessitatibus satisfacere conamur, aliis quoque adiuvare debere ut ea quae egent obtineant et bona vitae quae nobis obveniunt cum minus fortunatis communicemus. Meminerimus nos partem integralem familiae globalis esse et sine hac magna .familia vivere non posse

Qualis esset vita sine fabris lignariis, inventoribus, agricolis, aliisque? Per dandum et accipiendum, per commutationem officiorum, Deus vult nos de aliis cogitare et cum eis compati. Grave est solum pro se ipso vivere, aliis non consideratis. Cum de nostra felicitate cogitamus, etiam de aliorum felicitate cogitare debemus. Non requiritur ut omnia quae habemus pro salute familiae universalis demus, quia id impossibile est. Potius, cum aliis compati debemus et facere quod possumus ut eos adiuvemus et onera eorum .levemus

Est nexus inter successum et inter animae satisfactionem, intra contextum ambitus in quo singulus .vivit

Verus successus est fructus actionis congruentis cum principiis iustitiae, et felicitatem ac salutem aliorum includit ut partem integralem satisfactionis personalis. Quicumque hoc principium ad vitam suam materialem, mentalem,

moralem et spiritualem applicat, hanc definitionem .successus completam et comprehensivam inveniet

Homines de successu variis modis cogitant, prout vitae proposita sua sunt. Interdum quidam id furto aequant, dicentes "Fur est felix!" Hoc demonstrat non omnem successum esse optandum; successum nostrum aliis nocere .non debere

Alia qualitas ad successum est concordiam et eventus positivos afferre, non solum nobis ipsis, sed etiam haec .commoda cum aliis communicare

Ad prosperitatem pecuniariam perveniendum non solum significat frui iis quae meremur; sed etiam significat habere officium morale aliis adiuvandi ut vitam meliorem sibi creent. Quisquis intelligentia praeditus pecuniam lucrari potest, sed si amorem in corde habet, eam pecuniam non poterit .egoistice uti; potius, quae possidet cum aliis communicabit

Pecunia fit maledictio in manibus avarorum et parcorum, sed est benedictio et donum iis qui manus .liberales et corda benigna habent

Animae bonae animas bonas attrahunt et ad eas attrahuntur

Discere debemus proximum nostrum sicut nos ipsos amare et meminisse nos hic in hac vita per breve tempus esse, post quod ad alium mundum migrabimus, cuius gradus a gradu cogitationis nostrae et qualitate actionum nostrarum .in hac terrena moratione pendet

Qui sunt veri nostri propinqui? Sapienti, quisque est propinquus, et quisque est "vicinus". Scilicet sapiens discretionis capax est et intellegit, quamquam sol lumen suum in carbonarium et adamantem effundat, adamantem, dissimilem carboni, singularem facultatem habere lucem

clare recipiendi et reflectendi. Eorum societatem quaerere oportet quorum cogitationes et sensus tam puri sunt quam adamantes, et tempus amicorum sincerorum inveniendis dedicare oportet. Qui vitam puram et honestam agunt, amicos munditia et honestate insignitos attrahent, dum qui secundum instinctus humiles sine discretione vivunt, amicos eiusdem generis attrahent.

Si alta idealia et principia excelsa tibi magni aestimantur, expedit vitare consociationem cum hominibus qui in illis idealibus et principiis non credunt et qui cogitationes perturbant atque animum perturbant, ne eorum vibrationes gradum tuum vibrationis demittant. Simul, neminem e circulo amoris tui excludas.

Praeterea homo non solum amorem dare debet, sed etiam pacem facere, ut ubicumque ierit, harmoniam et tranquillitatem creet, circumstantes praesentia sua benigna recreans. Nemo prope mephitem foetidam accedere vult — ignoscite dictionem — omnes eam vitant. Similiter, homo nervosus, impulsivus et contentiosus alios irritat et repellit. Nos similes rosae florentes esse volumus, quae suavem fragrantiam, quae cor delectat, exhalant. Conemur odorem pacis et auras bonitatis diffundere ubicumque imus et ubicumque habitemus.

Regnum Dei non est inter nubes aut in loco certo spatii. Est ultra tenebras quas videmus cum oculos claudimus, et cum meditamur et oramus, oculus spiritus in fronte situs in nobis aperitur, et lucem benedictam videmus et gaudium per omnem corporis cellulam permeare sentimus, et sentimus velum sublatum esse et ianuam secretam ad regnum Dei apertam esse.

Deus est gaudium semper renovans, gaudium quod omnia complectitur. Unum nos sentire debemus cum illo gaudio quod in nobis habitat et infinitatem circumdat.

Ultra fines vibrationales materiae densae iacet conscientia infinita, omnia complectens, ultra descriptionem in omni sua gloria, vastitate et infinitudine. Hoc est regnum caelorum, aeterna, infinita et sine fine beatitudo .conscientiae

Cum animae perceptiones dilatantur, eiusque praesentiam ubique sentit, tum cum divino spiritu .coniungitur

Gloria Infinito Absoluto, in horizonte sedenti, ubi caelum oceanum contingit, et gloria Infinito Supremo, in pace intra nos sedenti; si in Infinitum intra animum intendamus, eius .potentiam infinitam accipere possumus

Scientia ex studio librorum vel ab hominibus comparata est scientia limitata, dum scientia a Deo directe comparata vim sapientiae, splendorem certitudinis, tranquillitatem .cordis et pacem animae praebet

Domine, doce me orare profunda intentione et meditationem cum desideriis sinceris miscere, et cor meum .cotidie purificetur puro amore erga te

Liberatio a vinculis karmae

Actiones praeteritae, sive mentales sive physicae, sive consciae sive inconsciae, vim specificam in vita hominis habent. Actiones praeteritae non solum sunt illae quae ante dies, menses, vel annos gestae sunt, sed etiam actiones ex .vitis praeteritis

Mortuus eras, et ipse tibi vitam dedit; deinde te mori .faciet, deinde tibi vitam reddet; deinde ad eum revertemini

Effectus boni et mali actionum suarum: In vita praesenti, hae vestigia in inconscio vel subconscio reposita manent, et effectus quos homo portat (vel quos anima eius portat) ex

incarnationibus praecedentibus dormiunt velut semina in inconscio, circumstantias opportunas expectantes ut germinare et crescere in certo tempore karmico. Lex karmae, quae res aequat, actionem et reactionem, causam .et effectum, serendum et messem complectitur

Quisque suum fatum format per cogitationes et actiones, et vires quas emittunt, sive sapienter sive stulte, necessario ad eos tamquam ad initium redeunt, sicut circulus se perfecta praecisione complet. [Quaestio est] num quaerens volens — contra voluntatem suam — inevitabiles consequentias actionum suarum praeteritarum, an id quod praedestinatio appellatur, subire debet? Responsum est non: Deus est lex et amor, et quaerens qui ad eum cum sincero desiderio et perfecta fide se convertit, actiones suas cum lege divina accommodat, et amorem Dei sine conditione quaerit, sine dubio benedictionem divinam accipiet quae .onera gravia levat et res meliores reddit

Deus nos in hoc mundo illusionum pleno collocavit, et ipse novit dolores nostros et tribulationes atque tribulationes quas patimur. Homines tenebras interiores ignorantiae spiritualis profundiores faciunt cum se in peccato submergi et impotentes ad eius profundum effugiendum aestimant. Melius est eis se corrigere conari, auxilium et misericordiam ex corde divinae misericordiae quaerentes, veniam .sperantes a Deo amante, misericorde et ignoscente

Cum artam nostram cum Deo coniunctionem intellegimus, quod karma nos ligare potest? Ne quis te convincat dolorem et difficultates tuas ex karma tua oriri. Ut spiritus in essentia tua, nullum karma habes. Potius, hanc veritatem intellegere debes tibi affirmando te unum esse cum essentia vitae, lucis, et virium cosmicarum. Si hoc intellegis, nihil timendum est, et Deus multas tibi portas .aperiet et multas occasiones praebebit

Si vitae tuae cursus te perturbat, mentem tuam muta et sensus tuos energia positiva imple, et ipse differentiam .senties

Non opus est hominibus lamentari et dolere de iis quae amiserunt, aut infelices res suas erroribus in hac vita vel in praeterito remoto commissis tribuere, nam haec est forma neglegentiae spiritualis. Agere debent et eradicare herbas e horto vitae, et tum flores dulcissimi et florentissimi efflorescent et fructus delicatissimos et desiderabilissimos .ferent. Per gratiam Eius, Altissimus

Deo subicere non significat voluntatem nostram non adhibere ad res nostras emendandas et Deum exspectare ut res nostras sine ullo labore nostro componat, nam Deus eos .adiuvat qui sibi ipsis auxiliantur

Res est ut discamus quomodo ad Deum proficisci possimus, ut voluntatem nostram dirigat et conatus rectos benedicat atque confirmet. Cum impedimentum recusationis deditionis superamus, in Deo protectionem invenimus quam nemo in hoc mundo nobis dare potest, et etiam fortitudinem .invenimus quam nulla probatio superare potest

Quisque cum Deo necessitudinem specialem instituere potest, si scit quomodo cor suum Deo aperiat et praesentiam .eius divinam desideret, quae gaudium et certitudinem affert

Cum quis profundam Dei necessitatem sentit, sciens se sine Eo vivere non posse, inveniet Deum quodam modo respondere. Sed primum hunc validum sensum colere debet, .quia responsio non sponte veniet

Si Deo primum locum in vita nostra non tribuimus, status conscientiae nostrae anxietas et confusio erunt, nec .poterimus logice et recte cum infinitis vitae postulatis agere

Et qua via est ad hanc cupiditatem evolvendam? Quotiescumque infortunio aut difficultate obviam imus, et quotiescumque gravitatem in cordibus nostris sentimus, ad Deum nos convertimus et auxilium eius petere debemus, scientes quicumque Deum amat et id in mente et corde suo servat, eius condicionem meliorem fore. Eius condicio in .melius mutatur

Cum aetherem movemus et agitamus precibus nostris sinceris et implorationibus, essentiam divinae responsionis .extrahemus, quae cibum, sanationem et felicitatem continet

Eis qui spiritale alimonium desiderant, frustrationes et casus praeteriti nihil ad rem valent. Ex his lectiones discere licet, et iterum conari, ab initio conatum repetens. Successus, Deo adiuvante, omnibus qui casu non deficiunt, quorum constantia non tragediis debilitatur, et qui fide inconcussa credunt, Deum perseverare, eos qui in recta via sunt, et eos spe, robore, et optimismo praebere, donec ad .metam ultimam perveniant et ad finem vitae perveniant

Cogitatio est vis sicut electricitas, et status psychologici. .Ad cogitationem et modum cogitandi redit

Electricitas et utilis et noxia est; quicumque ea sapienter utitur, eam sibi in usum ponit, alioquin eum electrocutare potest. Ita quoque cogitatur: si rectis viis dirigitur, domino .felicitatem affert, alioquin ei difficultates affert

Cogitatio est similis equo feroci, tamen eam domare non est impossibile, et cogitatio positiva est una via ad .cogitationem regendam

Cogitatio sana amica propinqua est et mens aegra .inimica perpetuo est

Cogitatio sana pacem et salutem attrahit, dum cogitatio malsana sagittas mortiferas iacit quae in dominum suum

dupliciter repercutiuntur. Hinc dictum, "Praemium eiusdem generis est ac factum." Dummodo quis bonas intentiones emittit, cogitationes eius in faces vertentur, cellas animae illuminantes et cumulos tenebrarum pellentes, ita ut profundam solacium sentiat, et oculi eius risu laetitiae micent! Utinam risus in oculis tuis maneat. Et pax tibi sit.

Vita est similis molae quae semina probationum et experimentorum fecundorum molit, ut panem vitae faciat. Similis est viae tortuosae, cum floribus luxuriosis utrinque, papilionibus fulgentibus, et arboribus cum fructibus delicatis in ramis, tamen raro subsistimus. Fruamur aspectu eius et sapiemus dulcedinem; immo, saepe in angustiis sumus, ut ad loca latiora perveniamus, putamus prospectus iucundiores esse quam quos vidimus, sed dum paulatim progredimur per semitas floridas et fecundas, arbores invenimus quae magis obscurae quam recentes sunt, et tum flores evanescunt, et cum eis, papiliones et fructus quoque, solum ut nos tum in deserto sterili inveniamus.

Vita humana similis est aquis marium, quae purificantur et recentes fiunt. Tantum cum ad superiorem atmosphaeram ascendis. Similis est somnio matutino, aetate clariore crescente, quia res tum clariores et distinctiores videntur. Similis est itineri, eo quod scaena mutatur dum distantias percurrimus. Deinde eadem scaena mutatur cum propius ad eam accedimus, et sic porro.

Vita sapientes non fallit, nam perite eam tractant et fruuntur, sine ea ut eos dominetur et libertate privet. Exempli gratia, aqua fruuntur. Bibunt eam et in ea lavant, sed non sinunt se in ea submergi. Vestibus quas amant fruuntur, sine nimia adhaesione formalitatibus et formalitatibus quae superficiales habentur. Edendo fruuntur, sine gula eos consumere, quia nimia edendi ratio corpus debilitat et sensus devorat et illud penitus destruet. Itaque

homo vita frui debet, sed sine sensuum exhaustione per .immersionem

Cum aliis consentire Non significat cum eis in omnibus consentire, aut ideales propter eos sacrificare, quia hic conformitatis modus non est desiderabilis et cum veritate non congruit. Reformatores et viri magni non consentiebant cum tot hominibus circa eos, nihilominus ideali suo firmiter adhaeserunt, quia intellexerunt se id quod faciebant .rectissimum esse

Primum omnium, quisque cum Deo, deinde cum conscientia sua, tum cum hominibus concordiam habere .debet

Principium non debet in discrimen verti, neque ad ulteriores causas confugere ad finem quendam consequendum, quia hoc non decet homines in principiis .habentes

Quis potest vivere modo qui Deo placeat? Noli aliis nocere, nihil enim timendum est. Si haec ratio alios non satisfacit, sufficit homini intus bene se habere et sensum pacis interioris sentire qui eum a hominum approbatione .independentem reddit

Robur et desiderium animae in conversione ad Deum appellatur, magnetismus spiritualis, et hoc magnetismo anima ad se attrahit benedictiones et vibrationes subtiles, et omnes bonas experientias humanas, quae eam bonitatis et .iustitiae admonent

Magnetismus spiritualis est vis qua hominem ad se attrahit et trahit. Boni amici et res essentiales et magni momenti et intuitiva rerum comprehensio. Haec vis derivatur .a vi magnetica attractiva Dei

Candela Pacis

.Sume ollam mentalem, imple eam pace tua

Accipe lagenam sensuum meorum, imple eam
.misericordia tua

Accipe corbem animae meae vacuam, imple eam
.fructibus sapientiae tuae

Infunde aquas amoris tui in animam meam, effundam
.eas in pocula animae sitientis

.Muros ego dirue, in praesentia tua totali me immerge

Radius aurorae amoris

Ex oris cordis mei prospiciat

Solem amoris tui mihi in memoriam revocat

Per caelum vitae meae diffundens

Lux radians amoris tui effulsit

In me ipsum, et illuminatum est

Lux tua spatium meum spirituale implevit

Tu es vita quae corpus meum sustentat

Et mens quae cogitationes meas inspirat

Et sapientia quae ignorantiam meam dissipat

Accendo tenuem candelam amoris mei

Ad librum aureum legendum

Intra me ab temporibus antiquis servatum

Amor tuus erat et adhuc est

Candela invisibilis pacis

Quod tenebras dissipat et mihi nuntia tua ostendit

Blog in paginis cordium est

Revelatur gloria tua, Domine

Lux sapientiae tuae dispellat

Ignorantia, discordia, et invidia

Ab oris terrae in aeternum

Infirmitatem nostram in robur converte

Et in constantiam debilitati sumus

.Corpora nostra electricitate vitali imple

.Et mentem animamque lumine tuo salutari imple

Accipe manum nostram ne in aquis neglegentiae Tuae submergamur, et imple entitates nostras amore ac sapientia Tua. Sentiamus nos Tibi propinqui esse et solem .misericordiae Tuae nobis continuo lucere

Flores susurrantium, vibrantium cogitationum mearum pono

In structura quietis

Tacitum eius fragrans canit

Et de gloriis tuis canit

Et cum splendore sancti luminis tui

Pulchritudinem existentiae tuae video

Somnia mea laeta vera fiunt

Cum lux tua in anima mea micat

Vela igne sapientiae flagrant

Gloriam tuam video, et gaudium meum crescit

Deus te lumine suo illuminet

Et salutem ex anima tibi

Multae sunt postulata et requisita quae mundus nobis imponit et nos de summa earum gravitate et impossibilitate vivendi sine illis vel sine eis vivere convincit. Sed primaria condicio debet esse pacem Dei adipisci, cuius fontes numquam exarescunt et fons numquam exarescit, et quae omnibus in vita saporem et significationem dat.

Meminerimus Deum esse essentiam nostri esse, et amorem esse fenestram per quam vultum eius gloriosum intuemur. Quicumque praesentiam divinam sentire cupit et illud sublime desiderium cogitatione et opere fovet, Deus petitioni eius exaudiet et adiuvabit eum velamina quae eum prohibent quominus lumina benedicta conspiciant disrumpere.

Quicumque in via progredi statuit, nullo modo deterrebitur, nec ullum impedimentum eum impediet, donec ad metam pervenerit et desiderium cordis sui assequatur.

Margaritae et Gemmae Spirituales

Qui aliorum infirmitates revelant eisque confusionem atque indignationem afferunt, longe a sapientia et iudicio sano absunt. Peccatum contemnere debemus, non peccatorem, nam frater noster spiritu est, quamvis tenebris ignorantiae eum involvat et circumdet. Propositum damnationis sanare debet, non gloriari et vulnerare. Fratrem peccatorem tractare debemus sicut nos tractari vellemus si in eius loco et situ essemus.

Quicumque fratris sui vitia in hoc mundo celaverit, Deus vitia eius in futuro celabit.

Sicut alios iudicamus, lex spiritualis nos eodem gradu iudicat. Nimium ab aliis non exspectare debemus, nec

semper bonos eventus ab ullo exspectare debemus, etiamsi optimum conantur.

Homo cadere et titubare potest, sed tutus manebit quamdiu pro viribus conatur iterum scalam virtutis et iustitiae ascendere.

Quotidie animos aegroti, sive physice sive psychologice, sive spiritualiter in ambitu nostro elevare conari debemus, sicut nobis ipsis aut membris familiae nostrae auxilium ferimus.

Quicumque ab hodierno die secundum leges divinas vivere conatur – loco veteris vitae egoisticae quae difficultates et miseriam affert – inveniet, quamvis humile munus in vita suscipiat, munus grave manere, dummodo officium suum ad summum gradum exsequatur secundum directionem directoris fabulae cosmicae et domini omnium fatorum nostrorum: Dei Omnipotentis.

Cum cum aliis cum vera sinceritate, vero amore, et consideratione affectuum agimus, bonos amicos in vitam nostram inducemus sine ulla consideratione commodorum personalium aut rationum egoisticarum; alioquin veros amicos nostros agnoscere non poterimus.

Necesse est hypocrisin et simulationem abicere, et ita agere ut aliis non consulto noceatur.

Amici non sunt irascendi, contemnendi, aut inimiciti, nec eis ulla causa danda est cur erga nos animos inimicos foveant. Amici non sunt male tractandi, exploitandi, aut consilium non petitum dandi nisi petatur. Cum consilium petitur, sincere et benigne dandum est, sine metu consequentiarum. Amici inter se adiuvant per criticam constructivam et fraternam.

Difficiles vitae experientiae non veniunt ut voluntatem nostram torpent et nos vincant, sed potius ut constantiam nostram acuant et fidem in Deum atque fiduciam in nobis ipsis confirment. Quidam per errorem credunt has experientias et difficultates esse vires destructivas insuperabiles, itaque desistunt. Mens sana est necessaria ad vires nostras interiores excitandas ut vitam eiusque labores .efficaciter superemus

Si quis cum aliquo fortiore quam se non certat, fortis non fiet. Similiter, cum difficultates cum fortitudine et animi .fortitudine aggredimur, fortiores et resilientes fimus

Mentes nostrae pars integralis sunt conscientiae Dei omnia complectentis. Sub unda conscientiae nostrae iacet oceanus infinitae eius conscientiae. Cum unda obliviscitur se partem esse maioris oceani, se ab illa potentia oceanica separat . Quam ob rem, mentes hominum limitationibus materialibus debilitantur et non iam capaces sunt operi fructuoso et productioni copiosae. Cum mentes pulverem ignorantiae excutiunt et vincula quae vires eorum alligant frangunt, magis capaces fient creativitatis et positivae .interactionis cum vita

Cum ideae particulari firmiter adhaeres et eam voluntate valida imbuis, ea idea in vim dynamicam transformatur, et cum cogitatio dynamica fit, aptum ambitum ad successum creare potest, secundum mappam .invisibilem in mente delineatam

Homines deficiunt quia asperis vitae condicionibus cedunt sine resistendo, potius quam eis resistere sine .cedendo

Necesse est voluntatem exercere et excitare

Qui sanctuarium tranquillitatis ingrediuntur, cum aliis animis Deum amantibus spiritualiter communicare possunt, et linguam rosarum et omnium viventium intellegere possunt.

Domine, esto solus Rex qui super amorem meum et desiderium sedes

Qui meditantur, profundam pacem sentiunt, et haec tranquillitas interior etiam in societate aliorum conservanda est. Quod quis in meditatione discit, in actionibus cotidianis et interactionibus cum aliis exercenda est, neminem permittendo pacem aut tranquillitatem suam perturbare.

Cum bonum habitum creare vel malum habitum eliminare vis, in cellulas cerebri, ubi mechanismi variorum habituum sitae sunt, animum intende.

Ad bonam consuetudinem constituendam, primum quiete sede et meditare, divinum auxilium petens. Animum in centrum voluntatis, in fronte inter supercilia situm, intende, et firmiter habitum quem in cerebro tuo instillare vis affirma. Cum malas consuetudines eliminare vis, etiam attentionem tuam in hoc centro voluntatis intende et firmiter affirma omnes sulcos ubi hae consuetudines inhaerent deleri potes. Concentratione et voluntate, etiam profundissimos sulcos vetustarum et alte radicatarum delere potes. Te ipsum iterum iterumque confirma. Satis voluntatis tibi est ad consuetudines insalubres e regione cerebri eradicandas.

Tempus aptissimum tali affirmationi est mane primo, cum voluntas et attentio vigilant.

Perge tibi affirmare te ab omnibus praeceptis liberum esse et aliquando invenies te - Deo adiuvante - iam te liberavisse ab habitu quem abolere voluisti.

Quicquid times, cogitationes tuas ab eo pelle et Deo committe. Fidem tuam in Deo confirma et crede eum te adiuvare posse.

Multum doloris ex cura et anxietate oritur. Cur patiaris cum id quod times nondum acciderit? Finge te undique circumdantem Dei lumen protectivum, et senties eius mirabilem protectionem.

Cum pleraeque anxietates nostrae ex metu oriantur, si timorem e vita nostra removemus, liberi nos sentiemus et sanatio statim erit. Quaque nocte, paulo antequam dormiamus, tibi ipsi affirma Deum tecum esse, te protegens et custodiens.

In hoc dramate cosmico, homines omnium gentium fabulam vitae in scaena temporis agunt. Significationem vitae intellegere debemus sine nimia occupatione vel obsessione munerum nostrorum fugacium.

Perceptio nostra vitae saepe distorta et devians est, quia oculis egoismi et horizontis limitati intuemur. Si oculis animae intueremur, res ex prospectu omnino diverso videremus.

Cum oculum sapientiae aperimus, lucem Dei omnia comprehendentem videmus, et in illa luce naturam nostram spiritualem percipimus, quae est reflexio naturae conscientiae universalis quae omnes particulas et partes universi permeat.

Veritates spirituales nos circumdant, pulsantes fores oculorum nostrorum clausorum, nos hortantes ut lucem videamus potius quam tenebras, ut sapientia agamus potius quam ignorantia, ut corda nostra amore impleamus potius quam odio, et ut cooperemur ad pacem constituendam et abundantiam ac securitatem in mundum nostrum

afferendam. Cum hoc fecerimus, ignorantia evanescet, differentiae rerum evanescent, unitatem in censu videbimus, .et magis congruentes cum voluntate divina fiemus

Nostra relatio cum Deo non est frigida aut sine amore, sicut inter dominum et operarium. Nos familia eius sumus, cura eius de nobis constans est, et nos semper audit. Nos pars integralis essentiae eius sumus, et nostra relatio cum .eo viva et vibrans est

Creator noster nos divitiis inexhaustis amoris, intellectus, perspicaciae, benevolentiae, et roboris spiritualis donavit, tamen plerique nostrum has divitias in nihilum dissipavimus. Deus vult nos in securitate, pace, et cooperatione amica vivere, sicut familiam nobilem et amantem decet, sed avaritia et rationes avaritiae in cordibus .nostris radices fixerunt et discordiam inter nos seminarunt

Deus nos dominos esse vult, sed nos servos esse .elegimus

Homo longe a caelesti domo aberravit et paradisum interiorem, quo se Deo et Deo sibi propinquum sentiebat, amisit, neque hunc paradisum sine proprio labore recuperare .poterit

Deus nos ad imaginem suam creavit, sed haec veritas mentes nostras effugit. Illusioni succubuimus, quasi fatum nostrum sit aerumna et fatum nostrum sit exitium. Velum illusionis pugione sapientiae divellere debemus, ut veritatem .radiantem post id videamus

?Quines sumus et quae est vera nostra natura

Homines manifestas differentias habent, sive in constitutione psychologica sive affectiva, sive in muneribus quos in vita agunt, sive in opere et actionibus quas persequuntur, sive in desideriis quae sentiunt. Sed sub his

omnibus differentiis duae res latent quas omnis homo sine exceptione desiderat et eget: una est libertas ab omni dolore et desiderio; altera est perfecta et perpetua felicitas – perfecta contentatio, ubi pax, amor, sapientia et gaudium .resident

Re vera, quod homines consequi student est Deus, sive hoc nomine utantur sive non. Sapientes dicunt Deum esse essentiam beatitudinis et spiritum felicitatis, et nemo plenam contentationem experietur nisi directe ex fonte cosmico hauriat. Hoc est punctum cardinale ad condicionem .humanam intellegendam

?Sed ubi homines quaerunt quod quaerunt

Id quaerunt tantum in rebus mundanis: in possessionibus, condicionibus externis, et necessitudinibus cum aliis hominibus. Sed impossibile est id invenire in ullo, quoquam, aut ulla circumstantia in hoc mundo, data ipsa .creationis natura

Creatio in principio dualitatis fundatur. Impossibile est imaginem uno tantum colore habere, cum nulla via sit sine contrario eius. Similiter, impossibile est ullam partem existentiae segregatam a dualitate exstare. Attamen, cum cupiditates quae homines movent examinamus, invenimus unumquemque nostrum tantum bona, iucunda, pulchra et positiva desiderare, sine ullo desiderio tractandi aliquid .iniucundum vel non gratum. Sed hoc impossibile est

In hoc mundo dualistico, nulla voluptas est sine dolore, nulla lux sine tenebris, nullum bonum sine malo, nulla vita sine morte. Duae facies nummi inseparabiles sunt. Hoc significat quod intimo nostro desideramus ex hoc mundo .obtineri non posse

Homines quaerunt — immo, totis viribus quaerunt — sed invenire non possunt quod quaerunt, quod desperationem et desperationem gignit. Hoc non solum ad desperationem sed etiam ad magnum odium et iram acrem, et consequenter ad violentias, ducit. Haec omnia fiunt quia non quaerunt quod quaerunt in loco recto, et proinde non inveniunt quod corda .eorum desiderant

Homines nostri temporis de sensu et proposito vitae parum sciunt, atque ideo confusione et perturbatione .laborant

Homines natura sua sunt entia proposito moti. Si propositum in vita carent, et si mentes, vires, voluntas, et affectiones eorum non modo positivo et constructivo diriguntur, ad vias destructivas, ut abusum alcoholis et medicamentorum, ad violentiam confugere, et cetera, se vertent. Finis ultimus vitae est Deum cognoscere, et hominibus incumbit ut munera sua et actiones externas per actiones rectas, perspectivas sanas, habitus positivos, et .beneficam emotionum directionem harmonizent

Hae duae naturae nostrae partes — aspectus internus sive spiritualis et aspectus externus — non inter se repugnant si recte intelleguntur. Immo, se invicem sustinent et nos adiuvant ut facultates et potentias nostras physicas, psychologicas, emotionales et spirituales evolvamus et .augeamus

Homines in magno inane vivunt, carentes stimulatione intellectuali vel psychologica. Taedio afficiuntur propter inopiam propositi et absentiam cuiuslibet rei quae vitae eorum valorem et significationem addere possit. Homo mediocris fortasse fungi et gerere potest quasi psychologice ?et mente sanus esset, sed num felices sunt

Primum vitae propositum est cognoscere qui simus et qualis sit vera nostra natura. Si profundioribus vitae aspectibus attentionem quam merentur dabimus, inevitabiliter felicitatem sentiemus, quia felicitas humana cum coniunctione cum nostro ipso spirituali coniungitur, sine qua nulla existentia aut esse quis habet.

Timor deficiendi aut morbi continua cogitatione de eo nutritur, donec notio deficiendi ex mente conscia in subconscium influit et tandem ad conscientiam superiorem pervenit. Deinde timor, in subconscio et conscientia superiore infixus, multiplicari et crescere incipit, donec mentem consciam herbis timoris implet, quae non tam facile eradicantur quam cogitatio initialis cum germinat. Hae herbae noxiae tandem fructus venenatos et mortiferos ferunt. Feliciter, radices eius ab intus eradicari possunt per fortiter in animo intendendum et conscientiam fidei absolutae in Deum instillandam, et eum posse adiuvare eos qui sibi ipsis auxiliari et se a noxa protegere volunt.

Olim, parva bulla in superficie maris natabat, tempestates et fulmina metuens, cum vocem sibi susurrantem audivit: "Parva bulla vitae, quid tibi est?"

Nescisne te partem oceani vitae esse? Bulla parva circumspiciens hoc intellexit.

Conscientia humana instar bullae parvae in superficie maris conscientiae cosmicae fluitat, eam bullam esse temporariam reputans, metu morbi, paupertatis et mortis tremens. O bulla, oceanumne times? Circumspice et diligenter observa. Perspectivam tuam ab ambitu proximo ad infinitum Dei regnum transfer. Altius investiga, intellectum dilata, ut scias et certus sis. Te cum vasto eius mari unum esse, et Deum tecum esse. Te protegit, te sustentat, nunc et in aeternum.

Vitando insidias et laqueos

Quotiescumque magnum desiderium in corde sentis quod te ad id implendum urget, discretione utere et te ipsum interroga: "Estne hoc bonum desiderium quod impleri potest, an malum quod honorari non debet?" Cupiditates materiales insalubres malas consuetudines nostras incitant, nobis falsas spes et illusoria felicitatem dando. In talibus casibus, vis discretionis ad veritatem revelandam adhibenda est. Malae consuetudines tandem ad infelicitatem ducunt. Cum vera earum natura revelatur, impotentes fiunt ad hominem in .laqueos doloris et miseriae insidiandum

Reflexiones et fabulae

In vita et in morte, in doloribus et calamitatibus, fides .mea in te, Domine, manet firma et inconcussa

Omnis halitus desiderii mei et supplicationis portas et fenestras in anima mea aperit, per quas ad beatitudinem Dei .transeo

Sicut sol in locis frequentissimis lucet, ita radios amoris divini in omnibus vitae meae partibus et actionibus .quotidianis videbo

Benedic me, Domine, ut animam meam cum aurora expergefacere possim et ad limen tuum benedictum .perducat

Fabula cervi moschati

Moschus est substantia pretiosa fragrantia forti, in umbilico cervi moschati qui in altis Himalayas habitat .reperitur

Postquam cervus ad certam aetatem pervenit, muscus captivans clam ex umbilico eius manare incipit, et cervus,

hac fragrantia iucunda commotus, saltare et fontem illius odoris iucundi quaerere incipit.

Huc illuc movetur, inter saxa et sub arboribus olfaciens, ubique fontem illius odoris iucundi quaerens.

Tandem iratus et magis agitatus et anxius fit, cum verba ei deficiunt neque id quod cum desiderio et ardore quaerit invenire possunt.

Conatu extremo ad fontem musci perveniendi, ex rupibus saxosis altis in vallem profundam prosiluit, ut fato suo occurrat et morti occurrat, quo in loco venatores eum capere et sacculum musci sive glandulam ex eo extrahere possunt.

Qua de re, unus e poetis illuminatis aliquid huiusmodi recitavit:

O cerve moschata, stulte!

Cur doles? Cur insomnis habes?

Hoc muscum praesto est

Cum pera ventris tui, stulte!

Etiam si naso tetigisses

A te venit odor secretus

Quod speraveras vicisses

Et sine impensis vixisti

Nonne putatis, amici mei, plerosque homines cervos moschatos instar gerere? Semper et in perpetuum felicitatem ubique extra se quaerunt.

Ita, felicitatem in ludo quaerunt, et se usque ad defatigationem in desideriis ac cupiditatibus indulgentes, per

lubricos divitiarum tramites ascendunt, donec tandem de praecipitiis magnarum spei ad saxa frustrationis et defectus saliunt, cum veram felicitatem in profundissimis animarum .suarum recessibus conditam invenire non possint

Si cogitationes nostras introvertamus et profunde perpenderemus, in tranquillitate animae fontem verae et .perpetuae felicitatis, quam quaerimus, inveniemus

Non debemus esse similes cervo moschato, pereuntis in quaerenda felicitate in locis falsis. Potius, vigilantes esse debemus et felicitatem intra nos ipsos, non extra nos, .invenire conari

Fabula de Bulla

Olim vir ad me venit et dixit se morbo cordis chronico :laborare, et addidit

Multa temptavi, sed dolorem cordis liberare non" ".possum

Postquam placide cogitavi, rogavi eum ut mihi forfices :afferret. Ille me tremens aspexit et dixit

"?Domine, cor meum resecare visne"

Risi et respondi, "Non sum medicus. Audisti umquam de "!?homine forfice utente ad chirurgiam faciendam

Tandem, invitus forficem attulit, itaque unum e fibulis in tunica eius abscidi et ei dixi ne alium fibulum in eius loco consueret, neque manum suam in loco ubi fibula deerat poneret. Item ei dixi ut post duas hebdomades ad me .rediret, et sperabam eum interea convaluturum esse

Vir ridens dixit, "Faciam quod rogasti, quia tibi confido, sed puto hoc esse medicamentum insolissimum quod mihi "!umquam praescriptum est

Post duas hebdomades ad me accurrit et, attonitus, :dixit

Medii mihi affirmaverunt me a morbo cordis sanatum" esse. Quid igitur, pro deorum immortalium, fecisti? Genium e "?fibula extraxisti

Respondi cum risu: "Ita vero! Manus tua cum globulo ".perpetuo ludebat, et globulus cum corde congruebat

Ille globulus erat genius qui dolorem cordi tuo faciebat. Itaque globulum abscidi et tibi dixi ne eum reponeres neque manum tuam cordi poneres. Hoc modo cor tuum a pressione !levatum est et te dolere desiit

Omnia celeriter progrediuntur, et homines multis rebus occupati sunt. Naturaliter melius est mundi ubertatem metere quam tempus perdere, tempus anni praetereundo et manibus inanibus finire. Sed quod quisque metere debet est vitae messis uberrima: propius ad Deum accedere et eum cognoscere. Sola via ad veram felicitatem consequendam est aliquid in hoc mundo perficere et etiam prosperitatem .spiritualem consequi

Qui Deum cognoscunt, officia sua quotidiana non incipiunt antequam primum de Deo meditati sint et mentes .corporaque sua benedicta energia divina impleant

Multae mundi postulata eos qui metas spirituales quaerunt deterrere et a via electa avertere possunt. Sed ii qui firma constantia praediti sunt, nihil eos a via recta depellere sinunt; perseverant cum determinatione, .quibuscumque rebus difficilibus vel adversis

Quicquid mundus nobis det, desiderium cordium nostrorum non satiabit, quae aliquid stabilius, maioris momenti, et pretiosius quam omnia quae thesauri et divitiae .mundi continent desiderant

Cum quis moritur — diu vivas — nulla potestas in terra quicquam pro eo facere potest. Quis nobis auxilium ferre potest postquam hunc mundum reliquimus? Deus. Quare semper meminisse debemus hunc mundum tantum stationem temporariam esse in itinere nostro ad domum caelestem, ubi in praesentia Misericordissimi vivemus.

Nimiae divitiae valetudinem, pacem, et efficaciam non spondent, sed pacem et efficaciam adipiscendo, aequilibratum successum et in spirituali et in materiali gradu ducet.

Plerique homines efficaciam mentalem solum ad prosperitatem materialem consequendam excolunt. Sed cum quis sui ipsius dominus fit et vires suas psychologicas moderatur et secundum divinum consilium agit, vita eius benedicta erit, et spiritus nectar gustabit dum in hac terra est. Non amplius captivus consuetudinum et desideriorum erit, sed conscientia eius in cor divinae praesentiae transformabitur, et ibi habitabit, renovatis voluptatibus fruens, quae descriptionem strenuam afferunt.

Corpus est maxima pharmacopola

Investigatores medici invenerunt corpus, cum gaudium immensum sentimus, medicamenta antidepressiva aliasque substantias ad animum minuendum producere, quae aeque potentes et efficaces sunt quam ea quae medici praescribunt. Corpus est optima pharmacopola in Terra, capax rectum tempus opportunum producendi, cum in concordia sumus cum aequilibrio spirituali quod Deus in nobis posuit.

Non omnis sollicitudo nocet; sollicitudo energiam vitalem per corpora nostra fluentem excitat et actionem motumque stimulat. Studia demonstraverunt satis magnam sollicitudinis quantitatem prodesse.

Sed problema oritur cum sollicitudo gradum sanum excedit.

Unusquisque nostrum limitem proprium ad sollicitudinem habet, et cum hic limes exceditur, magis sollicitamur quam deberemus, neque id conscii sumus donec problemata in corpore, affectibus, et mente apparere incipiant.

Vita cum Deo gaudium et felicitas est, sine Deo autem anxietas, tumultus, difficultates, et etiam calamitates sunt. Quomodo igitur pacem et tranquillitatem in vita calamitatibus et tragediis dominata invenire et aliquam beatitudinem huic terrae afferre possumus?

Primum requisitum est ut vitae pressionibus conscii simus cum sub earum influentia sumus.

Deus est Sapientissimus et Omnisciens, et corpora nostra signis donavit ut solacium, molestiam, tranquillitatem, et anxietatem, et his signis attendere debemus. Divina intelligentia intra corpora nostra est quae nobis aliquid dicere conatur, et his nuntiis auscultare debemus temporibus sollicitudinis vel quietis. Cum sollicitus es, mentem tuam in partem corporis quae sollicitudinem experitur intende, deinde spiritum altum ducas et simul illam partem leniter tende donec vibret. Tum relaxa et tensionem dimitte. Hoc adiuvabit ad aequilibrium energeticum et vitale in corpore conservandum et illud ab effectibus noxiis sollicitudinis protegendum.

Possumus etiam tensionem animi per respirationem moderari. Cum metum aut aliam affectionem noxiam sentis, inspira et expira lente, profunde, et rhythmice pluries, permittens corpori tuo relaxari cum singulis expiriis. Hoc adiuvabit ad palpitationem cordis acceleratam tardandam, circulationem sanguinis normalem restituendam, fluxum

energiae vitalis per nervos facilitandum, et adiuvabit ad .mentem tranquillam et cogitationes serenandas

Vita non est casus extremus; est pulchra divina expressio, qua frui debemus. Mementote risum vim esse; .nisi eo utamur, vitae partem magni momenti amittimus

Homines sunt animae cum affectibus et sensibus, et corpus habent quod gerunt velut vestimentum vel tunicam exteriorem. Sed quamdiu solum in corpore et affectibus vivimus, sub negativam vim sollicitudinis et tensionis .cademus

Cum natura nostra essentiali, quae est spiritus, concordiam habemus, gaudium spiritus in cor influit et in amorem transformatur. Hunc amorem sentire, cum pace et tranquillitate animae coniunctum, et sub eius harmonica influentia agere et interagere, est aptissima via ad naturaliter vivendum in mundo tensionibus et contradictionibus pleno. Concordia cum hoc gaudio est .solutio problematum vitae

Nota: De affirmatione: "Corpus antidepressivum aliasque substantias, quae accentus et tensionem minuunt, non minus potentes et efficaces quam ea quae a medicis praescribuntur, producit," hoc non est consilium ad consilia et praescriptiones medicas omittendas, unde necessitas .clarificationis

Aequationes magneticae

Persona praesentia forti et malis inclinationibus + homo animo bono sed voluntate imbecilla = magnetismus malus .benignitatem superat

Imbellis voluntatis cum malis inclinationibus + fortis voluntatis cum bonis inclinationibus = boni magnetismi .malum vincit

Magnetismus spiritualis debilis + biomagnestismus malus = magnetismus malus fortis

Robur morale forte + robore morale debili = robore morale maiore

Iratus et violentus + lenis et benignus = magnetismus irae lenitatem superat.

Temperamentum forte, aequilibratum, et placidum + temperamentum quod interdum ad malcontentum vergit = magnetismus tranquillitatis praevalet

Defectus infixus chronicus + defectus minus infixus = magnetismus defectus fortis

Successus positivus fortis + successus positivus minus = successus auctus

Vibratio defectus fortis + vibratio successus fortis = vel magnetismus defectus fortis vel magnetismus successus fortis, pro ambitu et condicionibus.

Mens fortis et sana + ignorantia completa = aut astutia et peritia aut ignorantia et stultitia

Vis spiritualis eximia + vis practica eximia = Magnetismus spiritualis - vis practica vere eximia

Si homines multitudinem entium planetarum in aethere circumdante videre possent, fortasse nonnulli caros suos defunctos invenire conarentur. Deus oculos meos spirituales aperuit, et multas animarum video quae mundum terrenum reliquerunt. Intento oculo spirituali (centro frontis) profundo intendendo, quis visione interna mundum radiantem, in quo habitant omnes animae bonae quae ad planum aethericum ad praesentiam Misericordissimi ascenderunt, videre potest.

In hominibus, cor fungitur quasi receptor sine filo, oculus autem spiritualis quasi transmissor. Etiamsi caros tuos defunctos videre non potes, si tamen placide affectus tuos in corde dirigis, praesentiam eorum tibi carorum sentire potes, qui nunc in corporibus aethereis vivunt, pace et securitate Dei fruentes et libertate a corporis vinculis gaudentes, ita ut solacium in eorum pace invenias et cor tuum de eis securum .sit

Cum nomen Dei pronuntio, totum meum esse in summum gaudium liquefacitur. Sed hic status mihi solum post magnum laborem venit. Primo, non eram desiderabilis, nam mens mea tum vagabatur. Nunc autem, simulac cogitationes meas et conscientiam in centrum spirituale—spatium inter supercilia—dirigo, omnes cogitationes evanescunt, respiratio sua sponte cessat, cor palpitare desinit, perturbatio mentis sedatur, et status essentiales animam invadunt, ita ut extasim spiritualem experiar et .divina beatitudine involvar

Dicta aurea

Felicitas ius meum, hereditas mea, et thesaurus meus divinus absconditus est. Duc me ut in me ipso thesauros .inveniam qui somnia regum superant

* * *

Vita est motus intelligens cum rhythmo regulari. Se in rebus inanimatis format, vel formam vivam et mobilem .assumit. Vita est omnia complectitur et omnia permeat

* * *

O Amator Maxime, tu vita es, tu meta mea et .desiderium meum es

* * *

Fac me rosam florentem in horto tuo caelesti, aut globulum scintillantem in monili tuo radianti amoris, aut da .mihi maximum honorem: minimum locum in corde tuo

* * *

Ubicumque alii labores meos in benefaciendo probant, .ibi maximum officium praebere possum

* * *

Texamus aureum somniorum tapete filis sericis dulcium .memoriarum et cogitationum exquisitarum

* * *

Amor similis est chartae abrasivae quae mentem polit et .asperitatem a moribus tollit

* * *

Pandemiae, calamitates, et mutationes violentae naturae quae vastationem, destructionem, et damnum late diffusum afferunt non sunt "decreta divina." Hae calamitates ex cogitationibus et actionibus humanis oriuntur. Ubicumque delicata aequilibrium boni et mali mundi perturbatur accumulatione undarum et vibrationum noxiarum quae a malis intentionibus et maleficiis humanis causantur, chaos .regnat et destructio late diffusa sequitur

* * *

Optima ex omni populo accipiam, et bona omnium nationum qualitates aestimabo, vitiis earum non .intendentibus

* * *

Sicut de valore nutrimentali cibi nostri quotidiani curamus, ita etiam nutrimenta psychologica quae mentibus .nostris quotidie praebemus attendere debemus

* * *

Verba benigna remedium mirabile sunt multis morbis, vim magneticam potentem, paene magicam, habentia, quae abundantes benedictiones et prosperitatem loquenti affert. Qui verbis lenibus et lenibus utuntur, subtilem cursum per se sine interruptione fluentem sentiunt, profunda tranquillitatis sensu repleti. Hoc fit quia hic cursus cum fonte suo superiore coniunctus est, fluxus continuus qui animas cum illo fonte

concordes attingit, eas adiuvans ut felicitatem iis qui pacem .desiderant transmittant

* * *

Quot verba benigna ex corde multas maerores dispulerunt et quot voces sapientes obscuras vias !lampadibus gaudii et tranquillitatis illustraverunt

* * *

Per omnem experientiam quam perferimus crescimus, dummodo intellegamus nos ex eis pretiosas lectiones discere posse. Nam omnis dolor et afflictio quam experimur .significationem et propositum habet

* * *

Quamvis experimentorum asperitas sit, similis est igne qui ferrum liquefacit ut in chalybem pulchrum, durabilem et .versatilem convertatur

* * *

Omnia insignia vitae meae res gestae per vim mentis cum Deo concordis perfecta sunt. Cum divinus generator currit, omnia quae desidero sine exceptione ad effectum perveniunt, primum formam invisibilem, aetheream designationem sumentes, deinde cum vi irresistibili in .realitate manifestantes

* * *

Cum mens ex profundo animae desiderantis Deo susurrum sincerum, fervidum, dirigit, clamor spiritus cor universale tanget, et responsum veniet, secum immensam laetitiam afferens. Hic susurrus intellectualis voluntatem fovet donec vires necessarias ad finem optatum .consequendum habeat

* * *

Cum mens et voluntas hominis cum Deo congruunt, potentia infinita implentur, ita ut sola cogitatio de aliqua re sufficiat ad eam assequendam, quia lex divina in favorem .eorum operatur qui cum summa voluntate congruunt

* * *

Non oportet hominem omnes facultates intellectuales, quas Deus ei donavit, rebus fugacibus persequendis dedicare, ne in labyrintho materialismi se perdat et sibi ipsi limitationes atque coertiones inutiles creet. Potius, viribus intellectualibus utatur ad necessaria vitae acquirenda et conetur facultates morales evolvere, ut inter rectum et falsum, et inter noxium et utile discernatur.

* * *

Veritas ultra opiniones et theorias iacet, et multi qui hanc rationem amplectuntur suis ipsius conclusionibus subiectivis obligantur.

* * *

Aperi, Domine, portas tranquillitatis et custodi sanctuarium cogitationum mearum spiritualium ab incursionibus susurrorum malorum, et rosae desideriorum meorum floreant in horto cordis mei, dum exspecto auroram adventus tui.

* * *

Scientia theoretica divinam scientiam adipisci non potest, et expedit ne quis pretiosum tempus suum in theoriis consumat quae in re vera adhiberi non possunt, alioquin se in mediis densis silvis intellectualibus inveniet et incapax erit fines theoriarum transcendere.

* * *

Felicitas est fructus victoriae psychologicae super volatiles vitae circumstantias

* * *

Quem Deus agnoscit, mundo fortasse ignotus est.

* * *

Si quis se scientia theoretica [sine vera probatione] programmat, similis fiet instrumento portatili ad notandum quod proverbia iterat et sententias altas resonat, et alii eum eruditum habebunt, sed talis scientia non confirmatur directa perceptione veritatis, nec aequatur profectu spirituali.

* * *

Difficultates in mundo perseverabunt, quo igitur quis ducem et directionem petere potest? Cogitationes, ab habitu, praejudiciis, inclinationibus, fanatismo motae, nullius usus sunt, et influxus ambitus, familiae, patriae, vel mundi veram directionem praebere non possunt. Ergo, ad Deum converti debet et vocem tranquillam, serenam ex profundo animae emanantem, vocem cum veritate congruentem, audire.

* * *

Aperite corda vestra effusioni divinae ut per vos fluat et vitas vestras benedictionibus ac bonitate spirituali impleat.

* * *

Quicquid opus facias et quaecumque res gestae perficere possis, semper memento Deum esse fontem qui tibi omnem vim praebet quam ad laborandum et ad res perficiendas opus est.

* * *

Meminerim tui, Domine, in paupertate et in prosperitate, in morbo et in salute, in ignorantia et in sapientia, et videam lucem tuam benedictam, quae salutem et sanationem in momento praebet.

* * *

In solitudine cogitationum mearum, vocem tuam benedictam audire desidero. A me asperas voces terrestres, in plicis memoriae meae latentes, pelle. Vocem tuam serenam, melodiosam, in aeternum in tranquillitate animae meae audire volo.

* * *

Vita tenebris obvolvitur, et interdum titubamus et dubitamus progredi. Lumen Dei nobis lucerna ductoria sit sinere debemus dum per obscuras vitae semitas ambulamus. Ille est luna plena in noctibus ignorantiae et tenebrarum, sol splendoris in horis expergiscendi, signum

directionis, et stella ductor iis qui maria terrenae et fugacis vitae pervagantur.

Tempus est homini ut conscientiam suam ex somno oblivionis ad expergefactionem spiritus expergiscatur .

* * *

Rogamus te, Domine, ut conscientiam nostram ex profundo ignorantiae et angustae ac limitatae cogitationum ad horizontes pacis, lucis, amoris et universalis humanae compassionis eleves.

* * *

Res tandem meliores fient, quia Dei virtutes et miracula post contradictiones vitae humanae latent, et quicumque de inevitabilitate rei non persuasus est et mente et fide penetrare conatur ad ea quae trans velum sunt, ianua ei aperta erit quae [ab omni manu credenti pulsatur].

* * *

Fides numquam significat temeritatem aut non sapienter res tractandas. Immo, quidquid accidat, homo sibi persuadere debet Deum solum eum in rebus difficilibus et anxiis sustinere posse, si ad eum toto corde, anima et sensu se convertat.

* * *

Si sensus nostri totam veritatem nobis traderent, Terram tamquam flumina electronum videremus, et quamque particulam pulveris tamquam massam lucis volubilem videremus.

* * *

Qui perspicacia sua a materia ad spiritum penetrant, naturam illusionis intellegunt et essentiam veritatis cognoscunt.

* * *

Sive quis in silvis Africae versatur, sive in campo proelii, sive morbo sive paupertate laborat, sibi persuadere debet

manum Dei periculo validiorem esse et capacem protegendi .eos qui ad Eum refugium quaerunt

Nulla via efficacior est ad se protegendum. Scilicet, logica uti oportet in rebus agendis et simul fidem plenam in .auxilio divino habere

* * *

Amor qui in cordibus omnium creaturarum habitat — amor omnium matrum, patrum, amicorum et carorum — ex .amore divino derivatur

* * *

Distinctio inter officia maiora et minora facienda est, praeferendo maximis momenti prae iis quae tantummodo gravia sunt. Praeterea, nullum officium alteri repugnare debet. Scripturae nobis dicunt, cum unum officium cum .altero discrepat, indicium esse illud non esse verum officium

* * *

Dum radii vitales solis diffunduntur, radios spei in corda pauperum et derelictorum [eorum quos societas deseruit] diffundam, et novam determinationem in corda eorum qui se .putant esse deceptores instillabo

* * *

Magister Paramahansa uni ex discipulis suis dixit: "Neminem ex circulo amoris tui excludas. Omnes in corde ".tuo habe, et illi te in suo servabunt

* * *

Domine, adiuva me ut semper voluntatem meam ad .opera bona et utilia perficienda utar

Adiuva me ut voluntati Tuae conformem, ut omnes cogitationes meae propositis Tuis respondeant et cum .voluntate Tua congruant

Adiuvit me excitare vim occultam et benedictam intra .me, ut omnes difficultates et probationes superare possem

* * *

Expergiscere ad illam audacem et humilem personam spiritualem – quae leonum robur cum columbarum mansuetudine coniungit.

* * *

Non vexarem amara falsaque critica, nec laude profusa nec adulatione. Unicum meum desiderium est facere voluntatem tuam, Domine, et favorem tuum consequi.

* * *

Non potes imaginari immensam laetitiam quae te implebit cum praesentiam divinam senties. Anima tua tum amore Dei infinito inebrietur. Est amor qui quemvis amorem humanum millies superat – amor qui omnia desideria tua implet et cor tuum gaudio atque contento implet.

* * *

Per attentionem internam, beatitudinem spiritualem intra te ipsum et circa te directe experiri potes. Si hanc conscientiam colas, personalitas tua harmonice crescet, et magnetismum attractivum erga homines et alia entia acquires.

* * *

O Magne Protector, non curo si omnia amittam propter fatum meum, quod a me ipso factum est, sed te rogo, unicum meum refugium, ut candelam amoris mei erga te a ventis incuriae et oblivionis protegas.

* * *

Aquas puras et refrigerantes pacis, quae ex fontibus rerum prosperarum manant, ad satietatem bibamus, auctae firma proposito positive cogitandi et optimistice prospicendi.

* * *

Conscientia est sensus intuitivus qui veram naturam et motiva hominis revelat. Cum conscientia tua pura est, et scis te recte agere, nihil timendum est. Conscientia pura testimonium est bonae actionis a Deo. Absolutus esse in iudicio conscientiae significat felicitatem habere et benedictiones Dei accipere.

* * *

Conare audacia et gaudia facere quae plerique non faciunt, et amorem pacemque eis praebe quos alii .negleguntur

* * *

:Magister Paramahansa uni ex discipulis suis dixit "Nisi tempus mentem colere impendas, nulla copia prosperitatis materialis te satiabit. Haec cultura non est cruciatus, sed potius exercitatio conscientiae ad cogitationes ".et actiones nutriendas quae ad felicitatem ducunt

Felicitas tua est successus tuus, ergo neminem eam tibi eripere patiaris. Te ab iis qui te vexare conantur protege. Cum puer eram, patientiam meam amittere solebam cum quidam falsos rumores de me disseminabant. Postea intellexi tranquillitatem animi meam maiorem esse quam .hominum approbationem vel admirationem

* * *

Utinam scires fabulam amoris divini quam quidam devoti cum Deo experiuntur! Nulla alia experientia in vita comparari potest illi gaudio. Novi sanctum qui perpetuo amore Dei absorptus erat, et facies eius sanctum amorem radiabat. Oculi Dei semper in eos qui eum amant sunt, .neque eos umquam deserit ne momento quidem

* * *

Pauci sunt qui vires mentales et spirituales suas .excolere student

* * *

Noli te in imum procrastinationis descendere. Ex somno taediosae quotidianae realitatis surge et ad horizontem vitae .exquisitae te confer, ubi res gestae, gaudium et pax sunt

* * *

Intra te latet ingens potentialis impendium exspectans, .et tu solus es qui id excitare et ex eo prodesse possit

* * *

Libertas a praescriptis malorum habituum et passionum insalubrium multo maiorem felicitatem affert quam prosperitas materialis.

Successus litterarius felicitatem psychologicam affert quam circumstantiae externae tibi eripere non possunt.

* * *

Omne tempus pecuniam accumulando consumere potes, sed pecunia illa pacem perpetuam et securitatem quam quaeris non dabit. Immo vero maiorem infelicitatem tibi afferet, quia felicitas et pax in mente, non in rebus ipsis, resident.

* * *

Ne sinas infirmitatem mentem tuam penetrare, et cave cum hominibus qui cogitationes negativas et pessimisticam habent consociaris, ne cogitationes eorum imbecilles in mentem tuam influant, nisi mens tua ad gradum roboris pervenerit ut cogitationes aliorum eam debilitare non possint, sed potius, contra, cogitationes aliorum firmare et eorum fiduciam in se augere possit.

* * *

Deus primum locum tenet, et neque diem nostrum incipere neque finire debemus sine Eo cogitando. Meminisse debemus sine robore et energia quam a Deo accipimus, nullum nostrum officium perficere posse. Hoc est maximum nostrum erga Eum officium.

* * *

Est via ad mores et traditiones aestimandas et iudicandas. Initio, omnis traditio iustificationem habebat. Si iustificationem adhuc veram esse invenimus, traditio et significationem et utilitatem habet. Attamen, traditiones temere sequi non prudens est. Scire debemus quid rectum sit et id sequi, discernendo quid nobis felicitatem afferre possit, deinde id applicando.

* * *

Cum tot homines felicitate aut successu carentes videas, ne existimes id esse fatum eorum. Te ipsum facere potes quidquid vis esse. Interior successus est qui te vere felicem facit.

* * *

Si nihil intus habes, non eris beatus. Sed si nihil circa te habes et intus felix es, sine dubio felix es. Ergo homines secundum condiciones externas iudicare impossibile est.

* * *

Inter turbas ingentes, fortasse invenietur aliquis qui ad statum elevationis spiritualis pervenit et pace interiore et summa felicitate spirituali fruitur.

* * *

Certo scio omnia quae mihi opus sunt mihi venient, ideoque non sollicitus sum de futuris rebus. Haec non est gloriatio neque simulatio, nam operationem et efficaciam huius benedictae potentiae saepe in vita mea expertus sum.

* * *

Sive in superficie vitae fluito sive in profundo maris submergor, scio me cum Deo esse et Eum mecum esse, et nihil mihi nocere posse. Haec scientia mihi felicitatem ineffabilem et profundam dedit.

* * *

Nullum dubium est quin nova res emere iucunda sit. Sed post tempus, illa laetitia paulatim evanescit, et fortasse omnino de eo carebis, eam oblitus et aliud desiderans. Attamen, summa pro illa re non obliviscetur, praesertim si eam per vices solvendo emisti!

* * *

Homo vitam suam regere debet eamque quam maxime simplificare. Pecuniam aliquam rebus necessariis et casibus extremis servare, parsimoniam prae sumptibus luxuriosis ponere, aliisque pro viribus auxiliari. Cum aliis auxilium fers,

auxilium tibi uno modo vel altero veniet, et nihil tibi deerit .neque ullo modo privatus eris

* * *

In gaudio omnium cordium, beatitudinis tuae, Domine, resonationem audio, et in amicitia omnium fidelium, amorem tuum sentio. Gaudeo et cor meum laetitia et prosperitate amicorum meorum exhilarat, sicut de mea salute et otio gaudeo. Dum sapientiam aliis inspiro, thesauros sapientiae meae multiplico, et in omnium felicitate, meam propriam .invenio

* * *

Maximus inimicus felicitatis est pecuniam mutuare ad res luxuriosas emendas. Homines falso credunt se beatos esse non posse nisi aliquid specificum acquirerint. Sed etiam postquam rem illam acquirerint, veram beatitudinem non experientur, quamvis gaudio temporario quam afferat. Quid prodest persequi phantasiam beatitudinis terrenae quae solum frangi pollicetur? Homines simpliciter vivere debent, sine multis possessionibus quae constantem attentionem .requirunt

* * *

Paradisus meus intra me est. Dum benedictionibus Dei fruor, Ei gratias ago, et gaudium meum interius crescit. Sine hoc interiori contentamento, etiam voluptates et gaudia terrena infernum fiunt. Intellexi sine hoc interiori gaudio, onus officiorum mihi impositum me pace spoliatum et .felicitate privatum fuisse

* * *

Si divitiae cum morbis et difficultatibus coniunguntur, consequentiae innumerabiles erunt. Hygiena et cura valetudinis inter vires Occidentis sunt. Insecta noxia et germina mortifera in terris progressis efficaciter reprimuntur, cum in aliis abundant. Sed harum pesterum eliminatio non est summum successum, quia alia genera afflictionum in terris progressis exstant, ut rationes difficiles ad solvendum

et crises pecuniariae suffocantes propter systemata emptionis per vices — afflictiones quae somnum perturbant .et tranquillitatem animi subruunt

* * *

Pars integralis sumus eiusdem conscientiae ex qua hoc .magnum universum emersit

* * *

Numquamne gregem ovium vidisti? Si una ex eis salit, reliquus grex eum sine dubitatione imitatur. Plerique tales sunt. Alicui fortasse ideam in mentem venit aut novum modum introducit, alii statim currum insiliunt et id imitantur. Hoc exemplum per generationes perstitit. Omnis natio suas consuetudines et traditiones habet, nec omnes rectas aut validas esse affirmare possumus. Sed quis scit? Fortasse quaedam ex his consuetudinibus et traditionibus vanae et .inutiles sunt

* * *

Cum turbulenta cogitationum tempestas consedit, .regnum pacis ingredimur et divinam praesentiam tangimus

* * *

Cogita de Deo, aut de pulchro prospectu qui pacem inspirat, aut de experientia laeta et iucunda. Actio mentis .positiva et tranquilla est recreans et recreans

* * *

In mundo chaotico et turbulento vivimus. Fortasse putes pecuniam felicitatem significare, sed cum eam adipisceris, te adhuc infelicem invenis. Fortasse divitias adipiscere potes et —quod absit—valetudinem amittere. Aut fortasse bonam valetudinem habeas et pecuniam amittas. Aut fortasse et divitias et valetudinem habeas, sed multa problemata cum aliis patiaris, benignitatem offerens, sed vicissim cum indignatione et odio excipias. Sine Deo, nihil in hac vita te .vere satiare potest

* * *

Terra fit cella tormentorum iis qui in ignorantia consilii divini vivunt. Sed cum experientias vitae tamquam magistras tuas consideras et ab eis veram naturam huius mundi et munus tibi assignatum in dramate cosmico discis, hae experientiae fiunt illuminationes pretiosae in via ad perpetuam contentationem et felicitatem.

* * *

Ibi, ultra caliginem non obscuram, silentium silentium, et nihil increatum, latet essentia aeterna, quae est origo existentiae et fons omnium potentiarum et entium, visibilium et invisibilium.

* * *

Deus hanc terram non creavit ut solum edamus, dormiamus et moriamur, sed ut voluntatem eius cognosceremus et finem existentiae nostrae intellegeremus. Pauci sapientes significationem consilii cosmici intellexerunt, sed plerique homines caeci sunt et huius finis nescii.

* * *

Pecunia numquam finis vitae meae fuit; finis meus erat fratribus et sororibus meis in humanitate servire. Quare Deus multas portas opportunitatis mihi aperuit ut me sustentarem et munus meum implerem.

* * *

Deus hoc universum creavit ut secundum legem fixam et immutabilem operetur. Si quamlibet ex his legibus universalibus violamus, nos ipsos punimus. Qui de tecto aedificii alti saliit, ossa eius franget. Ergo, legem gravitatis ignorare non possumus quin consequentias patiamur.

* * *

Cum civilizationes mundi penitus inspicimus et arcana antiquarum civilizationum exploramus, imago ampla emergit, cum lineis intertextis, capitibus variis, et subtilitatibus accuratis, et invenimus hominem simul et singularem et socialem natura esse.

* * *

Si Deus nos in sola conscientia materiali vivere vellet, rebus materialibus omnino contenti essemus et viis mundanis contenti.

* * *

Radii puritatis, pacis, et felicitatis ultra somnia in profundis nostris essentialibus micant et saltant.

* * *

Cum unaquaque experientia quae in caelo vitae nostrae apparet per hoc iter nostrum terrestre, discere debemus quomodo conscientiam nostram amplificare et quomodo magis intellegere possimus circumstantias quae nos circumdant vel per quas transimus, et tum poterimus in meliore concordia vivere et aequius et tutius cum hominibus et vita agere.

* * *

Plerique alios imitantur. Homo originalis et creativus esse debet, et omnia quae facit perite perfici.

In Oriente, cura primaria in colenda felicitate spirituali posita est, dum aspectus materiales vitae saepe neglecti sunt. In Occidente, quaedam commoda materialia, sed parva felicitas psychologica, adsunt. Quod opus est, aequilibrium inter haec duo est, quia intentio in uno tantum aspectu vitae ad inaequalitatem et incapacitatem rationaliter tractandi necessitates vitae ducit.

* * *

Maxima felicitas — post divinam felicitatem — est hominem pacem habere cum proximis propinquis, quibuscum omni anni die vivere debet.

* * *

Homines multum temporis terunt festinando et impetu agentes sine multa perficienda. Pauci subsistunt ut considerent et conentur intellegere quid vita offerat.

* * *

Laborare debemus ut aedificia sapientiae interna construamus in hortis pacis, qui florent et splendent innumeris floribus mirabilium virtutum spiritualium.

* * *

Harmonia interna fons dives roboris est et energiam renovabilem generat.

* * *

Vitam contemplans, quisque invenit successum non facilem esse. Vita saepe est dura et implacabilis, et laborandum est ut victum quaeramus. Cogita de labore requisito ad corpus tuum sustentandum et sanum et liberum a morbis conservandum! Etiam si hoc succedas, successus ille est temporalis. Corpus — diu vivas — tandem quiescet. Necessitas dictat pugnare cum multis viribus, et internis et externis, ad optatum successum consequendum. Hae vires indefesse laborant ut te omnibus rebus vere magni momenti eripiant.

* * *

Conare manere tranquillus in omnibus circumstantiis, et sinas ut semen pacis tuae floreat cum laetitia et risu contenti.

* * *

Ne sancti quidem maximi salutem plenam consequuntur nisi successum suum, id est, experientias spirituales et scientiam altiorem, cum aliis communicent, eos adiuvando ut ad sacram cognitionem perveniant.

* * *

Quapropter, qui ad illos gradus perveniunt et ad illos status perveniunt, libenter intellegentiam eis praebent qui ea indigent. Si verum successum consequi vis, non solum tuam felicitatem personalem, sed etiam aliorum felicitatem curabis.

* * *

Quisquis intelligentia praeditus pecuniam facere potest, sed si amorem in corde habet, numquam pecuniam illam ad

usus sibi placentes utetur; potius eam cum aliis communicabit. Pecunia est maledictio et infortunium in manibus egoistarum et avarorum, et benedictio et donum in .manibus eorum qui bonam animis et generosam habent

* * *

Aliquis fortasse diutius tacere mallet, recusans cum suis familiaribus loqui per id tempus. Quamquam hic homo pacem interiorem inde consequi potest, eius mores egoistici sunt et felicitati familiae suae nocent. Nisi cari quoque ex eorum successu fructum capiant, is vere felix haberi non .potest

* * *

Similiter, prosperitatem materialem consequi non solum ius nostrum est ad prosperitatem per nos ipsos fruendam, sed etiam officium morale nostrum erga alios, ut eos .adiuvemus ad condiciones materiales et vitae emendandas

* * *

Post muros conscientiae purae protegor; obscura .praeterita combussi et solum hodierno die sollicitor

* * *

Hodie intellego me unum esse cum lumine summi boni et me esse signum iis qui contra fluctus maris dolorum .luctantur

* * *

Homines varias opiniones et theorias de successu habent, pro ambitionibus vitae. Non insolitum est audire quosdam successum furto aequare, dicentes talia ut "Fur felix erat!" Hoc confirmat successum, in omnibus formis et varietatibus suis, optandum et quaesitum esse. Attamen .successus noster aliis nocere non debet

* * *

Est etiam aliud criterium successus: cum concordes et utiles eventus nobis ipsis afferre possumus, alios quoque in successu nostro includere et fructus eius cum eis .communicare debemus

* * *

Successus significat contentationem et satisfactionem hominis in suo ambitu. Verus successus est effectus actionum in principiis iustitiae fundatarum, et felicitatem ac salutem aliorum tamquam partem integralem propriae felicitatis complectitur. Si hoc principium ad vitam nostram materialem, intellectualem, moralem et spiritualem applicamus, definitionem perfectam et comprehensivam .successus habebimus

* * *

Hic in hoc mundo limitato, longitudinem, latitudinem, et densitatem percipimus, sed est alius gradus ubi dimensiones non existunt; omnia sunt clara et perspicua — omnia sunt conscientia et perceptio. Gustus perceptio est, sicut olfactus. Nostrae affectiones, cogitationes, et corpora sunt status conscientiae. Sicut in somniis videre, audire, olfacere, gustare et tangere possumus, ita etiam, in illo altiore gradu, .omnes has sensationes per puram conscientiam experimur

* * *

Domine, fac nos felices sentiendo propinquitatem tuam, libera nos a vinculis desideriorum, et da nobis gaudium interius quod non afficiatur experientiis vitae eiusque .eventibus mutabilibus

* * *

Cum mentes nostrae cum perceptionibus altioribus congruunt, conscientia spiritualis intra nos expergiscitur et .mirabilia divinae sapientiae et amoris miracula experimur

* * *

Si Deum penitus amamus et ad eum totis cogitationibus et cordibus convertimur, ei propinqui erimus et eum .maximum vitae securitatis portum esse inveniemus

* * *

In spatio quasi vacuo et vacuo, nexus cosmicus et vita aeterna nos cum omnibus rebus viventibus et inanimatis in

universo coniungit; unda magnae vitae per omnia quae exstant fluit.

* * *

Aeternitas est vera nostra domus et permanens sedes, et nostra existentia in his corporibus est existentia temporaria, velut brevis requies pro caravana per desertum iter facienti.

* * *

Cum nos cum viribus creantibus spiritus coniungimus, cum mente universali et infinita, quae nos ducere et problemata nostra solvere potest, coniungemur. Vis creatrix ex maximo fonte essentiae nostrae sine interruptione ad nos fluet, nobis permittens ut successum creativum in quolibet campo actionis nostrae consequamur.

* * *

Amor crescit et floret in ambitu fiduciae, tolerantiae, et mutui respectus.

* * *

Benedic nos, Domine, lumine purarum cogitationum et bonorum morum, ut si tenebrae malorum morum et cogitationum deviarum ad nos appropinquent, statim dispellantur, et adiuva nos te amare amore tanto ut neque illusiones materiales neque mundanae illecebrae nos capiant aut mentes cordaque nostra capiant.

* * *

Res facile acquiruntur raro pretiosae sunt. Hoc scimus ex vita magnorum virorum ac mulierum investiganda, et quomodo magni facti sunt per ingenia excolenda, officia implenda, valores morales excolendos, studia profunda incumbendo, et avaritiam vitando. Sed fructus quos adepti sunt et res gestae quas attigerunt immensopere maiores fuerunt quam labor quem impenderunt.

* * *

Vera libertas in libertate eligendi consistit, sapientia ducta et intellectu, rectitudine, et firma voluntate sustentata.

* * *

Cum voluntatem, propositum, et discretionem consciam excitaveris, vires invisibiles ex conscientia superiore — per animae perspicaciam — emittuntur ut te adiuvent et vias ad solacium psychologicum et felicitatem ducentes, Dei auxilio, illuminent.

* * *

Homo per proprium laborem animae meatus aperire debet. Nemo libenter dolorem et miseriam prae pace et felicitate eligit. Ignorantia radix doloris est et impedimentum quod removendum et eliminandum est. Ignorantia est herba noxia, alte radicata, quae in horto humanitatis crescit et plantas bonas et utiles expellit.

* * *

Ignorantia vincenda est voluntate inconcussa et constanti pertinacia. Solum mentis colendum est attentione intenta [in positivo], et bona semina irriganda sunt aqua fidei. Cum radii vitales et calidi amoris micant, semen bonitatis crescet et herbas herbasque parasiticas superabit, nam tenebrae in praesentia lucis esse non possunt.

* * *

Voluptates rerum materialium evanescunt et evanescunt, sed gaudium divinum numquam obscuratur. Divina est felicitas quae infinita est et ineffabilis.

* * *

Numquam methodis falsis uti debemus ad felicitatem assequendam, nec pacem et divitias spirituales quas intra nos habemus deserere debemus, solacia illusoria et vitam fulgentem quae nobis fortasse imminet per actiones et mores infernales cum effectibus destructivis.

* * *

Serenitas optima camera est ad divinam praesentiam capiendam. Per lentem purae et accurate focalis tranquillitatis, imago benedicta perfecta claritate apparebit.

* * *

Re vera, omnis sapientia intra te ipsum est, et nihil tibi opus est nisi ut eius conscie conscius fias.

* * *

Vera contentatio in sui emendatione consistit, ut alii te potius quam tu eos quaeras. Amor et amicitia libere danda sunt, sine expectatione aut postulatione. Exspectatio tantum miseriam et infelicitatem gignit. Etiam cum ad sui emendationem conaris, quisque solus, securus et pacis stare debet intra arcem virtutum suarum et dignitatis sui.

* * *

Cataractae gaudii et spei semper ex corde meo fluant, et earum aspersio refrigerans omnes quos convenio tangat.

* * *

Gaudium spirituale in anima desiderium generat aliis omni modo adiuvandi, et facultatem evolvit ad voluptates morales exquisitas, quae ad felicitatem ducunt, aestimandas, ita inclinationem ad voluptates rudes minuens.

* * *

Quamvis parva sit pars tua, tamen aeque momenti manet ac maximae partes, quod ad prosperitatem ludi cosmici, quem animae in scaena vitae agunt, confert.

* * *

Conscientia totalis est conscientia absoluta, infinita, se perpetuo renovans, cuius creativitas numquam deficit, et per te conatur exprimere unicum sui aspectum.

* * *

Si semel vel divinum amorem gustaveris, numquam eum deseris, quia nihil simile in toto universo est.

* * *

Qui Deum cognoscunt, ad gradus spirituales valde provecti pervenerunt, ut non contenti sint peccatoribus

tantummodo monitis spiritualibus offerendis, sed – gratia et auxilio Dei – eos potentia spirituali onerare possint, quae eos .a consecutionibus peccatorum suorum liberat

* * *

Omnia facta bona et mala in cellulis cerebri latent et apparent ut habitus vel inclinationes boni vel mali in .cogitatione

* * *

Qui, propter cellulas cerebri vi horum habituum onustas, a moribus insalubribus laborat, se liberare potest per voluntatem, meditationem, preces sinceras, et continuam affirmationem positivam, donec omnes habitus inutilis in habitus bonos pacis et tranquillitatis transformentur. Hoc fit cum vis vitalis recte directa operatur ad naturam abnormalem cellularum cerebri mutandam, ut hae cellulae .omnibus bonis, virtuosis, et pulchris impleantur

* * *

Intellectus est oculus interior, visio animae, et telescopium cordis. Est aequilibrium inter mentis .tranquillitatem et conscientiae puritatem

* * *

Quotidie varias scenas videmus, et quotidie novam lectionem discendam affert. Expectatur ut homo lectionem discat intendendo in ultimum finem existentiae suae: .agnoscere fontem sui esse et fundamentum vitae suae

* * *

Oblivisci laboremus dolores praeteritorum et statuamus ne in eis immoremur. Constans propositum et activa voluntate, vitam renovemus, successus augeamus, et in .nobis bonis moribus et nobilibus qualitatibus foveamus

* * *

Quicumque aliorum infirmitatem patefacit eisque pudorem atque indignationem affert, longe abest a sapientia .et iudicio sano

* * *

Dicta pro omnibus temporibus et locis

Qui cum Deo concordes sunt, pulchritudinem mirabilem vident et dulcedinem summam gustant, quae nullo alio modo experiri potest.

Cum anima mea ad te clamaret, nubes silentii tui, Deus, eruperunt, et pluvia misericordiae tuae torrentibus effusa est, donec in inundantem gratiae tuae flumen fieret. Benedictus flumen tuum ripas essentiae meae obruit, et anima mea in aquas aeternitatis se immersit, et bulla parvae vitae meae in oceano existentiae tuae omnia complectentis dissoluta est.

Mentor meus me docuit quomodo scalpro sapientiae uterer ad templum mihi faciendum dignum divinae praesentiae.

Si vis finem nobilem consequi, incipe creando exemplar mentale eius. Nunc firmiter quamlibet directionem in conscientia tua stabilire potes si fortem ideam in mente tua seris; tum totum tuum esse illi ideae conformabitur, et actiones tuae cum ea congruent.

Cum cor divinum tetigeris, dolores evanescent, amor cor tuum implebit, et experientiae spirituales mirabiles velut fontes puri in hortis mentis tuae saltabunt.

Multae nubes te celare et a me celare conantur, sed per rorem lacrimarum desiderii, nomen tuum benedictum mihi apparet, litteris aureis claris coruscans post omnia vela et cortinas.

Puritas conscientiae significat veritatem perspicue tractare.

Sunt necessitates essentiales et quas nonnulli "necessarias" aestimant, quae revera superfluae et inutilia sunt. Vita simplificanda est per attentionem ad necessitates fundamentales et eliminationem luxuriarum superfluarum.

Quam excelsa es, o amicitia, et quam fertilis et sacra est terra tua! Amor est tibi alimentum, fides autem potus.

Cum duo homines, quamvis differentiis inter se, in concordia et consensu ambulant, uno fine coniunguntur: pacem et tranquillitatem animae in amore puro et mutua fidelitate invenire, et ubi amans voluptatem non quaerit sumptibus dilecti, tum in horto altruismi flores fragrantes amicitiae efflorescunt et suavem odorem diffundunt.

Mundus mentes nostras alio modo erudit, nos tot rebus assuefaciens ut sine illis felicitatem non posse existimare incipiamus. Sed vita, et praesertim vitae puerorum, simplificandae sunt; alioquin vita eos per acerbas frustrationes docebit.

Veritas est accuratior et verisimilius quam mera cogitatio vel imaginatio, sed quae cogitamus vel imaginamur interdum vera fieri possunt.

Imaginatio elementum magni momenti est in processu cogitandi creativi. Attamen imaginatio maturescere et in firmam convictionem transformari debet, quod sine valida voluntate fieri non potest.

Si rem totis viribus voluntatis visualizaveris, imaginatio tua in convictionem personalem transformabitur, et cum eam convictionem conservare poteris.

Omnibus opinionibus adversis, tua sententia in re vera evadet.

Discere debet quis per se stare, propriis virtutibus et dignitate sustentatus.

Gaudium spirituale est gaudium renovatum et magis magisque apparet in iis qui de Deo profunde cogitant. Est gaudium quod adiuvat ad recte decernendum et ad recte agendum, et cum invenitur, desideria et cupiditates insalubriae evanescunt quia attractionem suam amittunt comparatae gaudio spirituali.

Creator noster Omnipotens vitam, robur, et sapientiam nobis dedit, et officium nostrum est Ei attentionem nostram

dare et corda nostra ad Eum in amore, gratitudine, et recognitione favoris ac benignitatis Eius attollere.

Adiuva me, Deus, ne ignem irae accendat, ne flammis indignationis virides pacis oasis intra me et alios comburam. Adiuva me ut ignem furoris pluvia amoris mei perpetuo fluentis extinguam.

Lacus lenitatis meae et pacis meae tranquillus et quietus maneat, imperturbatus procellis malcontentiae quae nihil nisi miseriam afferunt.

Actus officio moti peragere, vel desideria personalia in servitio et amore alterius sacrificare, multo melius est quam id metu agere.

Etiam cum quis desinit leges divinas transgredi, id facere debet ex amore Dei, non ex metu poenae eius.

Quicquid times, ab eo cogitationes tuas averte. Deo id relinque et fiduciam in eo confirma.

Timor semper cum homine est, et eum removere potest cogitando de Deo et sentiendo eius praesentiam.

Difficile fortasse erit initio semitas virtutis ambulare, sed hae sunt semitae benedictae quae ad animi tranquillitatem et veram felicitatem ducunt.

Gloria Dei luceat in omni angulo vitae nostrae, amor eius habitet in cordibus nostris, et lux eius impleat conscientiam nostram.

O dilecte mea divina, flores florent et tempora mutantur, et omnia de te loquuntur; luna plena vultum risus tui revelat, et sol lucernam tuam caelestem portat. Ego in mari lacrimarum nato, desiderio tui redundans. In foliis arborum et venis generis humani vita et vigor tuus fluit, et pulsum cordis tui cosmici intra meum sentio palpitare.

Cum praesentiam tuam sentio, quasi in alio mundo expergiscar mihi videtur, et interdum de hac terra et hoc parvo corpore — meo proprio — somnio. In beatitudine infinita vigilo, et somnium meum vitae terrenae laetis memoriis momentorum meorum vigilantium tecum

perfunditur. Herbas somniorum meorum eradicavi ex horto somniorum meorum et loco earum rosas inspirationis meae plantavi, ubi fragrantia desiderii mei te attrahet, et tu venies .ut me tecum ad horizontes beatitudinis aeternae ducas

Deus, fac me perspicuum puritate et munditia ut lucem .tuam sanatricem intra me proferre possim

Serena speculum tremulum mentis meae ut vultum .tuum infinitum reflectat

Fenestras fidei late aperi ut fragrantiam pacis tuae respirem

O Tu Qui in Te Splendes, O Maiestas Quae Descriptionem Superat, oculis meis Te Desiderantibus .Respice, ut nihil in existentia nisi Te videam

Post omnia phaenomena et apparitiones vitae latet silens vox Dei, qui nos perpetuo vocat per flores, libros sacros, conscientias nostras, et omnia pulchra quae vitam .dignam faciunt

Omnis conatus a quaerente ad cacumina spiritualia attingenda susceptus a Deo ei aestimatur et bene .remuneratur

Rogamus te, Domine, ut mentes nostras veritatis tuae lumine illuminemus, corda nostra amore tuo palpitare facias, et animas nostras gaudio tuo et gratiae tuae abundantia .impleas

Ex illo horizonte perspicuo, quem mens penetrare non potest, Deus aeternam lucem suam effundit, et ex mente cosmica sublimes inspirationes et benedictae vires oriuntur, .et activitas creativa in mentes apertas et harmonicas fluit

Cum inveneris animam tuam, cor tuum, omnem scintillam inspirationis, caelum caeruleum, stellas fulgentes, montes, terram, aves, floresque omnia filo uno rhythmi cosmici, gaudii spiritualis, et unitatis universalis inter se conexa esse, tum intelleges omnia esse undas in pectore .oceani divini, qui litus non habet

Si Creatorem nostrum obliviscimur, dolorem meremur.
Intellegendum est Deum nobis dilectum esse et nos amare,
.et haec scientia nos a difficultatibus et dolore liberabit

Verus amator Dei numquam cessat Eum quaerere,
etiamsi eum post multa conata invenire non potest. Sicut
unda post tempestatem sedatam ad cor oceani redire debet,
ita etiam studiosus quaerens; tacitam fidem possidet
obstacula corruere et se necessario cum oceano cosmico
citius aut serius coniuncturum esse – illo oceano infinito
.unde venit et ad quem redit

Cum mens de dilecto divino perpetuo cogitat, cor
.carmina gaudii et felicitatis canit

Emanatio spiritualis est egressio hominis ab eo quod
.nunc est ad id quod in futuro erit

Homo veram naturam suam ab aliis celare non potest;
vibrationes cogitationum eius quodammodo in moribus eius
.reflectentur et per actiones apparebunt

Multi sunt qui de libertate falsam opinionem habent;
libertatem enim aestimant esse facere quidquid quis facere
.velit, et hanc libertatem "libertatem arbitrii" appello

Propter falsam interpretationem verae naturae
libertatis, quidam parentes liberos suos traditioni subiiciunt,
statim eorum desideria implendo. Tum puer crescit credens
se, dummodo desideria eius expleantur, beatum esse, et
finem vitae esse omne desiderium implere. Attamen postea
detegunt se errasse , cum mundus exterior omnino differat a
vita domestica, et discunt omne desiderium implere non
facile esse! Alii eos fortasse repellunt et neglegunt, sua
desideria persequentes. Propterea puer, propter impetum
nimiam sua desideria implendi, duraturus et emotionaliter
torpidus fit. Ergo parentes liberis suis auxilium ferre debent
ut voluntatem et discretionem suam evolvant, ut in mundo
.vivere possint sine laqueis et foveis eius incidant

Mater dicit, "Doce eum cum amore." Scilicet, liberos
cum amore tractare plerumque bonum est, sed nimia

dulcedo dentes corrumpit, et similiter, nimia indulgentia liberos corrumpit. Quidam firmitas et constantia necessaria sunt, sed si puer propter errorem aspere tractatur et punitur, graves erunt consequentiae. Aequilibrium esse debet in modo quo liberi tractantur et agunt ; omnis pater temperare debet temperare temperamentum suum amore et teneritudine, et omnis mater amorem suum sapientia et .ratione condire debet

Homo stabilem statum psychologicum amoris et desiderii Dei conservare debet. Multa officia tentavi, sed quacumque natura operis mei, cogitationes meae semper .apud Deum manent

Hac creatione frui debemus, sed sine ea nos in servitutem redigere. Et experientia me docuit gaudium .inveniendi Deum esse incomparabile

Antequam quis magna negotia suscipiat, quiete sedere, sensus cogitationesque sedare, profunde meditari, et auxilium divinum petere debet ut ductu spirituali et recta .directione consequatur

Fac me intellegere risum in facie aurorae, in labiis florum, et in faciebus nobilium virorum ac feminarum esse .tuum risum

Non afficiar me imaginibus successivis infortuniorum, fortunae adversae, morborum, aut quorumlibet impedimentorum inopinatorum, quia intellego conscientiam disciplinatam, quae cum conscientia cosmica arcte .coniungitur, non implicite pati a defectibus et molestiis

Libertas significat facultatem agendi secundum sapientiam, non secundum dictata passionum, consuetudinum, et arbitriorum. Oboedientia ego ad servitutem ducit, dum cedendo impulsibus animi ad .liberationem a vinculis

Nihil mihi interest utrum in palatio luxurioso an in casa .humili habitem, dummodo Deus mecum sit

Pecuniam meam honeste quaesitam ad vitam simpliciter .vivendam utar, vita luxuriosa relicta

Per fidem in Deum et usum voluntatis, homo morbum, defectum, et ignorantiam superare potest, dummodo vibrationes voluntatis validiores sint quam vibrationes morborum physicorum vel psychologicorum. Quo chronior morbus, eo fortior et determinatior voluntas, et eo profundior et stabilior fides esse debet, ut exitum optatum .assequatur

Inspira me, Domine, ut in te solo fiduciam meam collocem, non in humanis protectionis mediis. Ne permittam ut timor et anxietas immensas vires meas ad omnes vitae tribulationes superandas paralyzent. Ne sinam casus, calamitates et infortunia cogitare, ne per cogitationem et imaginationem actualiter manifestentur. Et fac me intellegere, Domine, sive vigil sive dormiam, sive in somniis immersus sim, sive vivus sive moribundus, tuam praesentiam protectricem me adhuc circumdare et .custodire

Sapientes dicunt: Fructus bonorum operum, amore Dei et virtute motorum, est harmonia et puritas. Fructus operum, cupiditatibus et ambitionibus egoisticis motorum, est dolor et passio. Fructus malorum operum est ignorantia et .stultitia

Bona opera felicitatem afferunt, dum actiones mundanae, amore sui impulsae, ad dolorem et miseriam ducunt. Continua autem opera mala facultatem hominis .discernendi et intelligendi destruunt

Si in pace et concordia vivere vis, intentiones tuae bonae esse debent, et cogitationes benignitatis atque sensus amoris disseminare debes. Si vitam virtuosam agis, exemplo .tuo et bonis moribus aliis prodes

Quo momento anxietatem et mentem confusam sentio, ad quietem et contemplationem me recipiam donec

aequanimitatem recuperem, et singulos dies incipiam de .Deo cogitando eiusque auxilium atque ducatum petendo

Statue ne permittas ut suffocantes odii herbae crescant et in hortum vitae tuae, hortum virtutibus nobilis animi redundantem, infiltrent. Et quo magis has fragrantes, rosae similes qualitates coles, eo magis Deus tibi maximum .existentiae secretum intra te revelabit

Finis vitae est pacem, contentatem, immortalitatem, salutem, et veritatis cognitionem adipisci, et in corde horum desideriorum quae in nobis moventur latet divina essentia .penitus intra nos

In Te, Domine, libertatem meam inveniam et intellegam veram domum meam esse totam tuam existentiam meque .partem integralem conscientiae tuae cosmicae esse

O mare vastissimum divinum, flumina desideriorum meorum, per deserta obstaculorum et impedimentorum .fluentia, tandem in magnis tuis profunditatibus misceantur

In sola arce divina protectionem et securitatem invenimus, et nullum est refugium tutius quam Deum .propinquum sentire et eius praesentiam tangere

Cum homines moribus regantur qui eorum inclinationes, inclinationes, mores et cupiditates formant, si hi mores mali sunt, mores noxii fiunt et actiones malae. Ergo, expedit bonis moribus praeferre, cum deinde actiones et cogitationes nostras ad proposita nobilia dirigant et nobis .salutem atque felicitatem afferunt

Ubicumque animae tristes et dolentes sunt, solacium meum invenio in eis serviendo et consolando. Summam operam dabo ut aliis gaudium afferam et cum eorum .sensibus, quasi meis ipsis, compatiar

Facultates mentales in hominibus exstant, sed in plerisque hominibus subevolutae manent, et hae facultates non colere ad graves consequentias ducit. Sicut corpus, mens, pro salute et vitalitate, propria nutritio et exercitatio .eget

Adamas lucem accipit et reflectit, et similiter animae purae, pellucidae, quae Deum cognoscunt et praesentia eius fulgent.

Domine, tu es verae vitae divitiae, et te primum inveniendo in te omnia quae mihi opus sunt inveniam.

Homines plerumque cibo, aere et sole soli operam dant ut bonam valetudinem conservent, sed tempus advenire potest cum valetudo deterior fiat, quamvis hae externae vitae fontes abundant. Tum demum necessitas oritur ut copiae energiae corporis ab intus recreentur.

Si navis mentis meae ad scopulos avaritiarum cupiditatum, quae pericula et iactus implicant, appropinquaverit, tempestatibus saevientibus ignorantiae impulsa, esto tunc, Deus meus, signum meum et semper me ad litora iustitiae et bonitatis tuae dirige.

Cogitatio est similis flammae cuius vis concentrata adhibenda est ad obstacula quae ad effectum perficiendum impediunt comburenda.

Deus inveniri potest per constantem divinum amorem.

Cum Deum plus quam dona eius amamus, ad nos veniet. Liberum arbitrium et potestatem eligendi nobis dedit, ut discernere possimus inter dona mundi fugacia et insignificantia et donum propinquitatis ad eum et gaudium praesentiae eius benedictae.

Memoria nobis data est ut bona meminisse exerceremur, donec tandem summi boni, Dei, meminisse possemus.

Aura amoris tui per me fluit, Domine! Et folia vitae meae gaudio saltant ad adventum tuum. Suavis susurrus eorum per aera fertur, fessos invitans ad quietem in umbra pacis meae spiritualis.

Difficultates vitae non nobis nocere destinantur; potius, problemata et morbi nobis praecepta offerunt. Experientiae nostrae dolorosae non nos perdere, sed nos purificare et reditum nostrum ad fontem purum—Deum—accelerare

debent, qui omni modo operatur ut nos adiuvet et ad .domum caelestem reducat

Infinitas vera nostra domus est, et iter nostrum ad hanc terram et in his corporibus physicis simile est itineri visae .brevis temporis

Domine, scio laudem me non extollere, nec vituperationem minuere. Sum qualis sum coram conscientia mea et coram Te, hac via pergam, omnibus pro viribus serviendi et favorem Tuum mereri conans – in hoc est mea .felicitas

Creatura unica es et essentia tua mirabilis est, ergo te .ipsum verum cognosce

Cum aurora adventus tui, gemmae desiderii mei in .flores fragrantes et vibrantes efflorescent

Domine, festina adventum illius diei cum torquem ex illis .floribus roscidis nectam et in limine tuo benedicto ponam

Pro eo ut perpetuo sibi soli placere studeat, etiam aliis felicitatem afferre conetur. Cum aliis auxilium spirituale, intellectuale vel materiale offerre conatur, inveniet suas necessitates impleri et poculum vitae suae gaudio .redundare

Qui victoriam insignem de tenebris terrestribus reportaverint, lucem gloriae pro portione habebunt et pace .interiore atque felicitate fruentur

Domine, semina benedictionum tuarum in solo cordis mei, supplicatione arato, continuo sparge, ut in arbores umbrosas crescant, quarum rami fructus suavissimos et .dulcissimos cognitionis sui ferant

Saepe in dolore manemus sine conatu mutandi, et ideo pacem perpetuam et contentationem non invenimus. Si perseveraremus et conatum daremus, certe omnes difficultates superare possemus. Conari debemus ut a miseria ad felicitatem, a desperatione ad fortitudinem .progrediamur

O Amor Divine, amorem meum cum amore Tuo coniunge, vitam meam cum gaudio Tuo, mentem meam cum conscientia Tua cosmica misce, et sitim meam ex fonte gaudii Tui aeterni exstingue.

Cor sinceri quaerentis semper susurrat: "Deus meus et dilecte meus, nolo in tumultu huius mundi fallacis immergi, et totum quod volo est amorem tuum in cordibus hominum excitare. Cor meum, anima mea, corpus meum, mens mea, et omnia quae possideo tua sunt, Domine." Ille quaerens Deum attingit et eum cognoscit.

Domine, da nobis novam veramque fraternitatis intelligentiam. Bella relinquamus et vulnera gentium sanemus balsamo amoris et perpetuo solacio misericordis intellectus.

Benedic nos ut liberemur ab influentia avaritiae, dominio deceptionis, et imperio illusionum, et adiuva nos aedificare mundum novum in quo morbi, ignorantia, et fames nihil sint nisi somnia praeteriti tristis et tetri.

Non logica silvae, sed intellectu, veritate, et fide inconcussa in te et iustitiam tuam divinam, omnes difficultates solvamus.

Vita nos hic ad tempus coniunxit, post quod vias nostras separatas ingrediemur. Sed si amor Dei in nobis habitat, nihil refert quo eamus, quia quantumvis longe aberremus, intra circulum amoris divini manebimus et numquam vere separabimur.

Domine, fac me aquilam progressionis spiritualis, alte super angiportus angustiae mentis et extremismi volantem.

Voca me ad horizons altiores altioresque, ultra tremores terrae intensos et nubes quae lucem solis obstruunt.

Sine me alas aequilibrii tollere ut recte vivam, et me ad caelum excelsum supra omnes tempestates et huracanes volare sinite, ubi sunt horizontes lati et perceptiones sublimes.

Pax venit cum corda nostra amori et benignitati aperimus. Qui amantes corde sunt et in bonis operibus activi sunt, pacem experiuntur quia in eis habitat. Pax est sanctuarium caeli et fundamentum vitae beatae.

Semper de divina pulchritudine post flores, de cosmica luce post solem, et de magna vita quae in omni oculo micat cogitare debemus.

Cum quis vere benignus est et erga alios reverentiam ostendit, et laudes similiter reddit, semper cum gratia et reverentia tractabitur.

Amorem meum aliis diffundam ut ianuam aperiam quo amor Dei ad me veniat et in corde meo habitet.

Domine, fac me signum esse iis qui in profundo doloris submerguntur. Adiuva me ut aliis gaudium afferam, gratias agens pro gaudio spirituali quod mihi tribuisti.

Odium in igne amoris mei liquefaciam, et aliis ignoscam et amorem omnibus sitientibus cordibus dabo.

Verus amor est amor qui gaudet solacio dilecti

Lux tua nobis luceat, Domine, et amor tuus corda nostra in aeternum impleat.

Habere spiritum initiativum significat habere vim imaginationis creatricis quae hominem sinit aliquid invenire quod nemo antea fecit. Omnis homo cum hoc dono a Deo sibi collato nascitur.

Maximus amor est divinus amor, qui vitam ultra verba pulchram reddit. Cum Deum tecum sentis, ad te venientem ubicumque sis et gressus tuos ducens, divinus amor coepit.

Vis veritatis contra ventum it

Domine, cum difficultates temporales experior, fac ut recorder abundantes benedictiones tuas mihi in praeterito datas, sciens auxilium tuum me numquam deserere et curam tuam semper mecum esse. Tibi gratias ago ex toto corde pro omni benedictione quae mihi ex manu tua liberali venit.

Guttae amoris in animis bonis fulgent, et Deus in mari amoris tantum inveniri potest.

Intellectus est lucerna quae viam hominis illuminat et ei successum affert

Vere, Deus naturam rosis floribusque pulcherrimis ornat, vestibus exquisitis et coloribus claris praeditus.

Pax est primus praeco adventum ad Divinam Praesentiam nuntians; postea, pax in lumina clariora quam gaudium infinitum transformatur.

Cum in mare meditationis penitus immergor, beatum trepidationem intra me sentio et vocem susurrantem audio dicentem, "Prope sum."

Ad introrsum converti oportet, ubi anima se exprimit. Ex profundo animae oriuntur omnes experientiae vitae interioris.

Cum anima se ipsam divina conscientia percipit, magnum gaudium et expansionem in spatium infinitum sentit.

Si omnibus mediis externis et opibus tibi praesto, praeter facultates naturales, uteris ad omnia obstacula quae tibi obstare possint superanda, vires a Deo datas excoles: eas vires infinitas quae ex intima essentiae tuae profunditate oriuntur.

Amor viam auream quae ad Deum ducit percurrit

Solem bonorum votorum et bonarum intentionum diffundam ubicumque tenebrae errores irrepserunt.

Cum difficultates te aggrediuntur, sed tamen conari et niti desistere recusas, omnibus obstaculis et impedimentis neglectis, tum Deus tibi respondebit et conatus tuos successu coronabit.

Domine, florem desiderii ex horto cordis mei carpam et eum, quasi oblationem amoris, in limine tuo sancto ponam.

Cum cogitationes et verba nostra semina sint quae nobis messem futuram afferent, hodie incipiam conscientiam meam bonis, positivis cogitationibus implere.

Volo et aestuo in plano conscientiae meae sursum deorsumque, septentrionem et dexteram, intus et foris et ubique, ut inveniam me in omni angulo spatii fuisse et adhuc esse in praesentia Dei.

Vive unumquodque momentum in conscientia necessitudinis tuae cum infinito Absoluto. Nullus est finis conscientiae tuae, et omnia micant et splendent sicut stellae in caelo essentiae tuae.

Dissociatio, sive non-sociatio, est via sapiens quam quaerens ingreditur, libenter supra res triviales propter maiores se elevans. Non se ad voluptates sensuum fugaces obligat, renovatam laetitiam interiorem quaerens. Dissociatio non est finis in se, sed viam sternit ad emergentiam virtutum animae et potentiarum spiritualium.

Victor spiritualis audacibus passibus in semitis vitae progreditur

Homo vita praesenti quam maxime uti debet, fenestrasque cordis aperire et vires animae latentes excitare et revivificare.

Post personas mutationis transformationisque latet divina praesentia. Et quicumque speculum mentis suae stabilire et a tremore impedire potest, in illo claro speculo faciem dilecti cosmici videbit.

Amor fortior est quam mors et temporis vastationes

Sui ipsius analysis est clavis ad successum, et reflexio est speculum per quod angulos interiores videmus qui aliter ab oculis nostris occulti manerent. Defectus nostros diagnosticare, inter inclinationes positivas et negativas distinguere, et impedimenta progressui et successui identificare debemus.

Quam mirabilis es, o amicitia! Quae ex aquis sincerae et amicae curae hauris, cuiusque folia rore dulcedinis internae et externae, ex profundo sincerorum et fidelium cordium emanante, humectantur.

Olim vidi formicam parvam acervum arenae scandere conantem, et mihi cogitavi: formica putat se montes Himalayas scandere! Acervus arenae formicae fortasse ingens visus est, sed oculis meis non. Similiter, milliones annorum solarium nostrorum in mente Dei minus quam .minutum esse possunt

Nos ipsos exercere debemus ut de magnis rebus, velut .aeternitate et infinitate, cogitemus

Per mundum infinitum vagatus sum et nebulam lucentem in terra lucis conspexi, et in illo vivido splendore significationes secretorum in paginis temporis scriptorum .legi

Cum dormis, cogitationes et sensus passive sedas. Cum autem cogitationes et sensus conscie per meditationem sedas, primum quod experiris est status pacis, et musculi faciales tui naturaliter risum formant qui pacem interiorem reflectit. Sed ultra hunc statum pacis prospicere debes ut puritatem animae tuae percipias – puritatem intactam stimulis sensoriis vel reactionibus automaticis ad cogitationes cum sensibus coniunctas. Status quem deinde .experiris est perpetuae, semper renovantis beatitudinis

Si crateram aquae sub luce lunae ponas et deinde moveas, imaginem lunae distortam creabis. Cum aqua in cratera quiescit, reflexio clara fit. Momenta, cum aqua in cratera quieta est et faciem lunae perfecta claritate reflectit, comparari possunt cum statu pacis contemplativae et statu profundae quietis. In pace contemplationis, omnes fluctus sensationum et cogitationum ex mente fluere desinunt. Et in hoc altiore statu pacis, contemplativus, in illa tranquillitate, plenam lunam divinae praesentiae in lacu animae reflexam .videt

Quattuor status sunt quibus homo mediocris notus est: felicitas cum desiderium impletur, infelicitas cum id negatur, taedium cum neque laetus neque tristis est, et pax cum has

affectiones vel status psychologicos voluptatis, doloris et taedii superantur.

Pax est status summe desiderabilis, ortus ex absentia et doloris et voluptatis, et absentia taedii. Hi status perpetuo mutantur et in superficie animae undant. Postquam turbulentas undas doloris et voluptatis equitavimus, inter quas crebras immersiones in profunda lassitudinis, gaudium est in tranquillo mari pacis fluitando. Sed maior pace est extasis spiritualis — beatitudo animae — felicitas summa. Est gaudium perpetuum quod numquam evanescit, sed cum anima in aeternum manet. Hoc summum gaudium solum per conscientiam divinae praesentiae obtineri potest.

Verus risus est risus laetitiae spiritualis ex contemplatione et cogitatione de Deo et sensu praesentiae Eius adeptus.

Risus meus ex profunda laetitia intra me oritur— gaudium omnibus accessibile. Similis est fragrantiae quae ex corde rosae florentis emanat. Haec magna laetitia alios invitat ut se in sacris aquis beatitudinis immergant.

In luce benedictae veniae, tenebrae odii per multos annos accumulatae evanescunt

Deus celeriter omnem necessitatem cultorum suorum implet, quia se liberaverunt a motivis egoisticis quae conatus impediunt et spes frustrantur.

Quem Deus protegit, nihil perdere potest

Non soli in hoc mundo sumus, nam Deus nobiscum est, et sunt diuturnae, intimae et amicae necessitudines ex quibus auxilium et gaudium haurimus.

O stella fulgens ducatus in caelis sapientiae, fulgur tuum clarum me invitat ad explorandos beatos horizontes tuos, et avis mea desiderabilis magna celeritate ruit, densam et obscuram atmosphaeram penetrans, desiderio tui impulsa et ad perfundendum in sacratissimo tuo splendore.

Personalitas alicuius evolvere et florere incipit cum quis sentire potest – per internam, intuitivam sensationem – non

corpus physicum solidum sed aeternum fluxum spiritualem intra corpus fluere.

Cum cor discipuli amore Dei redundaverit, vultus eius pacis sapientiaeque risu fulgebit, et strata ignorantiae quae animam eius involvunt corruent et omnino evanescent.

Cum florem aut arborem inspicis, scis has pulchras formas vitae non sponte exstitisse. Deus est qui eas formavit et fragrantia atque exquisita pulchritudine donavit.

Officia tua, parva et magna, semper cum profunda attentione perage, memores Deum gressus tuos dirigere et conatus tuos ad nobiles aspirationes assequendas confirmare.

Cum quis cum essentia sua spirituali coniungitur, aetates praeteritae et diu oblitae et vires immortales animae ad conscientiam eius redeunt. In meditatione, quis meminit se animam immortalem esse, non corpus mortale.

Ubique invenimus homines, bonos malosque, felicitatem suo modo quaerentes. Nemo sibi nocere vult. Cur igitur quidam homines modis agunt qui eis necessario dolorem et tristitiam afferunt? Quia hae actiones ignorantia et fallacia impelluntur.

Rogamus te, Domine, ut nos sapientiae tuae lumine illustres et a nobis ignorantiae et deceptionis tenebras removeas.

Homo conscius cautus potius quam timidus esse debet, et audaciam sine temeritate et temeritate in se colere debet, ne se circumstantiis exponat quae metum et anxietatem excitare possint.

Sapientia non influxu informationis externae pendet, sed vi acceptationis internae, quae quantitatem verae cognitionis quae acquiri potest et celeritatem qua ea cognitio adipisci potest determinat.

Hic mundus nihil aliud est quam scaena in qua partes nostras sub directione Divini Directoris peragimus. Bene agere debemus, quacumque natura partes nobis assignatae

sint, semper memores naturam nostram essentialem esse perpetuam beatitudinem.

Sapientissimus sapientum est qui Deum cognoscere quaerit, et felicissimus prosperorum est qui Deum invenit.

O Domine Dilecte, primum locum in vita nostra teneas, amor tuus sanans corda nostra impleat, et lux tua benedicta tenebras curarum ex animis nostris dispellat.

Libertas significat agere secundum conscientiam, non secundum habitum et cupiditatem dictata. Oboedire ego eiusque capriciis coertiones pariit, dum obsequio sapientiae incitamentis liberationem ab illis coercitionibus praebet.

Pax animi inveniri potest per consciam et deliberatam bonarum qualitatum progressionem, quae, cum plene excultae sunt, a domino suo auferri non possunt, nisi is eas sua sponte relinquere eligat.

Plerique homines felicitatem quaerunt modis falsis utentes. Quidam credunt se felicitatem suam duplicare posse per mores falsos et actiones insalubres amplectendo, quae promissa fulgentia immensae et perpetuae felicitatis offerre videntur, et his falsis promissis decipiuntur, cum gustus verae felicitatis in inferno falsarum illusionum et actionum iniustarum degustari non possit.

Quodque minutum aeternitas est, quia aeternitas intra illud minutum experiri potest. Dies, minuta, horae sunt fenestrae per quas aeternitatem conspicere possumus. Vita brevis est, tamen simul infinita et infinita. Anima immortalis est, et per hoc breve vitae humanae capitulum, omni potentia et occasione praesto quam maxime uti debemus.

Verba spiritualia sunt similia seminibus quae terram fertilem requirunt ut germinent, crescant, floreant et fructum ferant.

Incrementum spirituale requirit introspectionem, prioritates vitae mutandas, habitus noxios cognoscendos et eliminandos, et regulas ac leges sanitatis observandas

secundum evolutionem intellectus spiritualis et crescentem fortitudinem mentis.

Cum discipulus gaudium divinum gustaverit, inveniet Deum sibi magis realem factum esse quam omnia alia, et intelleget tangere praesentiam divinam esse beatitudinem quam nulla voluptas sensuum aequare potest.

Deus operatur ut conscientiam spiritualem hominis excitet et voluntatem eius in rectam partem dirigat per pulchritudinem virtutis, magnitudinem tolerantiae, maiestatem sapientiae, et splendorem felicitatis spiritualis.

Alios non habebo extraneos, quia sentio omnes fratrem aut sororem meam esse. Vitam meam prosperam et impletam faciam, ut aliis adiuvare possim ut prosperentur et perficiant. Cum aliis compatiar et eis misericordiam praestabo, dum mihi ipsi ostendo. Deum amabo sicut prophetae et sancti eum amaverunt, et egoismum in puteum amoris mei erga alios proiciam.

Ultra hanc vitam fugacem, terrenam, morti obnoxiam, latet vita aeterna, immutabilis. Corpus ex elementis chemicis constat quae putrescent et pereunt, sed ultra hanc existentiam transitoriam latet vita aeterna, caelestis in praesentia Dei. Ergo non debemus omnem attentionem nostram ad hoc corpus impermanens continere, et qui illud desiderant, eius tribulationes tolerare et eius domini fieri debent.

Hodie conabor egentibus auxilium ferre et quod possum esurientibus dare.

Tutus et securus sum sub Dei protectione, et post muros conscientiae meae purae unum sum cum lumine bonitatis quod naves animarum, fluctibus doloris in mari confusionis et anxietatis iactatarum, dirigit.

Hodie Deum sentio in palpitatione pacis quae tremit intra me et chordas cordis mei movet.

Omnia quae possum faciam ut alios beatos reddam, sicut me ipsum beatum facere conor, et per beatitudinem

meam spiritualem omnibus in domo amoris divini serviam, et nihil nisi me ipsum timebo si conscientiam meam fallere conabor.

Ex hortis animae

Alicubi ire cogitas, et te ipsum festinas ut eo celeriter pervenias. Cum adveneris, locum te non frui animadvertis propter alacritatem, anxietatem, fortasse etiam perturbationem quam sentis. Potius, conare esse tranquillior, compositior, et aequabilior. Si cogitationes tuae ad sollicitudinem et agitationem vergunt, eas vehementer reprimis donec ad quietem redeant.

Excitatio negative aequilibrium systematis nervosi afficit, quia magnam copiam energiae ad quasdam corporis partes mittit, alias autem naturali parte sua privat. Haec inaequalitas in distributione energiae causa est nervositatis. Corpus tranquillum et relaxatum nervos lenit et salutem psychologicam promovet.

In concordia cum Deo, visio interior paulatim se explicari incipit. Fidem plenam habere oportet Deum omnem precem ex animo auditum iri. Quicumque ad Eum se convertit, illuminationem quaerens, visio eius aperietur, mens eiusque cor illuminabitur.

Cum perspicacia aperitur, se manifestat ut sensus qui ex corde emanare videtur, sensus profundae claritatis et praecisionis. Per hunc sensum, quaerens convictionem inconcussam et firmam gubernationem ad rectam viam sequendam acquirit, et paulatim hunc sensum agnoscere et ei confidere pervenit.

Hoc non significat cogitationem omnino deserere; cogitatio tranquilla et sine praejudicio etiam ad perspicaciam ducit. Cogitatio affectiva, vanitate et dignitate propria impulsa, ad errores et conclusiones erroneas ducit.

Dubitationem destructivam et falsas opiniones toto corde reiice, et cor animamque tuam ad regnum fidei et

plenae fiduciae in Deum verte. In quiete contemplationis, conscientia tua in veritatem et rectam intelligentiam intendere poterit. In hac experientia, fides floret et explicatur, et per perspicaciam, experieris quod oculus non .vidit, auris non audivit, et mens humana non concepit

Omnis halitus desiderii mei et supplicationis portas et fenestras in anima mea aperit, per quas ad beatitudinem Dei .transeo

Sicut sol in viis frequentissimis lucet, ita ego radios amoris divini in omnibus locis frequentissimis actionum .mearum quotidianarum videbo

Benedic me, Domine, ut animam meam cum aurora expergefacere possim et ad limen tuum benedictum .perducat

Domine, da mihi spiritum generosum ut cum aliis communicem quae habeo, et adiuva me ut in tranquillo lacu mentis meae imaginem lunae animae meae, praesentiae .tuae lucentem, videam

Hodie in mare contemplationis et reflexionis de Deo profunde me immergam, donec margaritas sapientiae et .gaudii divini inveniam

Amabo te, Domine, plus quam omnia alia, quia sine te .neminem hominem aut quicquam aliud amare possum

In profundo montium et caelo tranquillo, et in profundo animae meae et spelunca silentii, praesentiam Dei sentio et gaudium eius perpetuum sentio, et ex fontibus eius puris .bibo, qui numquam desinunt neque exarescunt in aeternum

Amo et adoro te, Domine, cuius amor supremus regnat .in omni corde benigno et amanti

Aliquis magistrum Paramahansam rogavit ut ei viam ostenderet ad personalitatem magneticam et attractivam evolvendam, et ille dixit: Mente praesens esse debes cum aliis agis, quia oblivioni animi magis nocet quam quicquam aliud. Scilicet, non de oblivione magnorum hominum loquor,

quorum cogitationes plerumque in rebus profundis absorbentur.

Semper vigilans et conscius esto, et magnes attractivus fies.

Nemo ignorari vult. Omnes volumus ut nostrae affectiones considerentur et in rationem ducantur, et similiter, aliorum affectiones considerare et eis considerationem ostendere debemus ut concordiam et intellegentiam consequamur. Ad hoc faciendum, omnibus circa te attentus, perspicuus, et attentus esse debes.

Mortuis non est potestas iniuriae; qui autem eis non attendit, potest.

Cum in comitatu aliorum es, cum eis attente, alacriter, et cum studio loquere, sed de te ipso loqui vita.

Omnes de se loqui volunt, sed haec ratio imbecilla est. Sine aliis, si volunt, de se loqui; audi quae dicunt. Sine eis de suis difficultatibus, rebus gestis, impressionibus loquantur, sed sine magnetismo tuo pro te loqui. Lux lucernae pro se clare loquitur; sine vibrationibus tuis silentibus pari claritate pro te loquentur.

Deus mihi in visione ostendit eos qui in proelio moriuntur somnium horribile de morte habere, sed simul ac boni e corpore resurgunt, quasi ex incubo perturbante expergiscuntur et gaudent quod ab eo liberi sunt.

Omnes nostrae vitae experientiae partem somnii cosmici constituunt. Humanitas incubum belli creavit, sed postquam victimae huius incubi corpora sua relinquunt, intellegunt somnium terribile fuisse, ex quo expergefactae sunt, et intellegunt se non mortuas esse. Haec est profunda veritas metaphysica.

Si quis sciret se somniare, non a perturbantibus somniis pateretur. Sed si intra somnium sui ipsius realizationem assequitur et aliquis ictum fatalem infert, mors illa somnii similis est vera et terrifica probatione, donec expergiscatur et intellegat eam non veram fuisse.

Hoc etiam ad statum post mortem pertinet. Simul ac corpora nostra relinquimus, intellegimus conscientiam nostram non mortuam esse, sed potius nos a corpore eiusque materialibus vinculis ac finibus liberatos esse, et in hac liberatione magna libertas latet.

Numquam mortem petere debemus, sed potius conscientiam nostram praeparare per concordiam cum Deo existentes et de Eo meditantes, ut cum mors suo tempore advenerit, eam nihil plus quam somnium considerare possimus.

Naturam somniosam vitae et mortis videre possum quandocumque volo. Quapropter huic corpori non multum tribuo.

Physiologia spiritualis systemati nervoso subest, quae hominibus singulariter permittit ut ad summos gradus progressionis conscientiae perveniant.

Cerebrum humanum, maius quam cerebra plerorumque animalium praeter balaenas et elephantos, est complexius et maiorem facultatem cogitandi possidet. Hoc facit cerebrum humanum instrumentum idoneum hominibus, qui conscientiam provectiorem quam aliae creaturae possident. Circumvolutiones intricatae et multiplex cerebri homines permittunt alte et profunde cogitare. Ergo, solus genus humanum capax est ad gradus discernendi provectos attingendos, et consequenter, ad Creatorem suum cognoscendum. Sapiens est qui facultates suas intellectuales in servitium et commodum generis humani in gradu materiali, intellectuali et spirituali adhibet.

Hiems advenit in frigido, albo, lilii simili pallio

Desideria mea gaudiorum aestivorum evanuerunt

Iussum est mihi ut calorem cordis tui benigni quaererem

Et ver adveniente, saltante, ornata omnibus generibus florum

Fragrantia agrorum et montium, mihi dictum est ut te amarem, Deus meus.

Et aestas venit, canens virides suas melodias in teneris
foliis, susurrum populi et susurrum pinorum
Institit ut tibi recitarem
Etiam mollis, tenera terra pedes meos festinatos
leniebat
Et rogavit eos ut ad sanctuarium tuum omniexistens
accederent
Lenis fragrantia me monuit ut viam eius sequerer
Ad templum tuum sanctum in corde rosarum et basilici
oscillantium
Et aves mihi dixerunt ut tibi cantarem sicut ipsae
Et aura undulans super flumina et rivos
Bullas amoris mei erga te excitavi, quae super magnum
pectus tuum ludere coeperunt
Et cum curvis fibris graminis, didici quomodo flectere
Ad te me inclino, Domine
Et thus etiam mihi de mirabili fragrantia unguenti tui
narravit
Et quomodo cor meum sacra fragrantia tua repletum
?ante infinitum thronum tuum servare debeam
Et parvi, taciti, patientes lapides mihi dixerunt ut te
.viderem etiam in iis qui felicitatem meam furari conantur
Anni obliti me rogaverunt ut ad vicinos meos nuntium
amoris et affectionis, omni minuto et secundo incluso,
.mitterem
Et omnis cogitatio me monebat ut te in corde eius
quaererem
Amor meus me inspiravit ut omnia quae per te existunt
amarem
Et amor meus mihi susurravit, "Ama me omnibus viribus
".quas habeo, Deus meus
Olim in lecto graminis et florum iacebam et somniavi
omnia quae exstabant pulchra et laeta esse

Caput meum in altis, viridibus, densisque graminibus quiescebat, quae me aurae fragrantiam suavem ferentes ventilabant.

Tum ad manum meam corpusque meum tangendum impulsus sum, et magnitudine Creatoris sui obstupui. Ita vero obstupui quod ego, qui de corporis mei realitate certus sum, aliquando illud in terra quiescere relinquam, hoc corpus quod tempore mortis frigidum, pallidum et immobile fiet, cum nunc vita vibrare videatur et centenas sensationum, milliones cogitationum et billiones phantasmatum ac perceptionum contineat.

Hoc corpus est scaena in qua vitae capita explicantur, ubi gemmae risuum florent, quas mors inevitabilis sequitur. Hic, inter carnem, ossa et sanguinem, et post pulchram cutis personam, latent lupi morborum et bestiae cupiditatis. Et hic quoque, sub carne, latet transitus secretus ad regnum lucis. Hoc corpus arescet et evanescet cum dominus eius — anima — illud irrevocabiliter relinquet. Cur non? Nam cum dominus illuminatus sedis physicae defessus est vivere in luto et ruinosa casa materiae, vinctus funibus nervorum qui curam constantem requirunt, solacium invenit in alia domo in aliquo angulo terrae Dei — in alio regno totius existentiae ubi fragrantia gaudii ubique et sine intermissione permeat.

Anima immortalis vitae mortisque partes cum perpetuo risu agit, deinde ad aeternam domum suam discedit.

Num spectatores cinematographici obligantur in cinematographeo in perpetuum post finem spectaculi manere? Minime. Homines domum redire debent. Similiter, animae huc veniunt ut spectaculum cinematicum vitae fruantur, deinde abeunt et iterum redeunt. Amant pelliculas et fabulas spectare, et cum spectaculis quas somniaverunt defessi sunt, et lectiones quas Deus eos discere vult didicerunt, semel et pro omnibus ad sedem aeternae beatitudinis redeunt.

Cum valores in iustitia non fundantur, rimae aperiuntur per quas miseria et dolor manant. Si valores in egoismo, conflictu mortifero et acri certamine fundantur, eventus contaminati erunt quia motiva impura sunt, et pecunia in tali casu non benedicetur.

Conscientiam suam homo ab egoismo purificare debet neque se ditare conari sumptibus aliorum. Vera contentatio spiritualis est, non materialis, et verum vitae lucrum est possidere thesauros sapientiae, scientiae, et amoris Dei.

Simpliciter vivere debemus et semper aliis auxiliari et eorum res, quantum fieri potest, emendare conari. Sed hoc nobile propositum cum egoismo et avaritia, sine respectu erga alios, non congruit.

Qui mundani sunt, inaequales sunt, ideoque non habentur prosperi. Vita simplex et aequilibrata est ars mirabilis et signum successus. Qui quorum unicum propositum est pecuniam adipisci, gratiam apud Deum non invenient.

Verum est Deum nobis sensum famis instillasse ut laboremus et corporibus nostris provideremus, sed corpori providere non est solus vitae finis; finis enim longe maior est quam quaevis consideratio materialis vel temporalis, quamvis mirabilis, gloriosa et fulgens videatur.

Unus e discipulis Magistrum Paramahansam rogavit quomodo divinam praesentiam experiri posset. Ille respondit: "Quaque nocte, antequam somno te dedas, meditare donec sentias conscientiam tuam mundum cogitationum penetrasse et aliam dimensionem ingressam esse. Sed haec non sunt omnia. Postquam mentem introrsum convertis, desiderium erumpere debet, et desideria velut diluvium ad Deum ruere debent. Cum discipulus se Deo penitus tradit, subito sentit se eius benedictam praesentiam tetigisse et eum agnovisse. Magnam lucem summae claritatis videbit, et angelos et animas benevolas videbit, aut inebriantem caelestem

fragrantiam olfacere potest, et tum sciet Deum sibi exaudisse, et eius perspicacia aperietur, et Deus ei vitae secreta revelabit. Aut magna pace in meditatione involvi potest. Si meditationem pergit et Deus magnum amorem suum ei largietur, divinam laetitiam supra descriptionem ".sentiet. Beatus est cui haec beata experientia conceditur

Divinus amor portam caeli aperit, per quam quaerens in praesentiam Dei intrat

Si quis a Deo, benigno et sapiente, panem vitae aeternae petierit, non dabit ei lapidem ignorantiae materialis. Si cultor sapientiae cibum quaerit, Deus serpentem fraudis non offeret ei. Si cultor a Deo essentiam divinae beatitudinis, quae omnem sitim exstinguit, non dabit ei scorpionem anxietatis et perturbationis psychologicae. Si homines decepti sciunt bona dona liberis suis dare, quanto magis Dominus, fons omnis bonitatis et gaudii, scientiam !spiritualem et illuminationem iis qui eum amant dabit

Deus sapientiam summam et scientiam maximam largitur iis qui eas quaerunt, et se ipsum largitur studioso quaerenti qui nullam substitutionem accipit. Qui Deum toto corde et anima quaerit, sapientissimus est sapientum et carissimus hominum Deo. Et cum desiderium adorantis augetur, responsionem raram et dilectam a Deo accipit et singularem amoris extasim experitur, quam experiuntur ii .qui Amatum amant

Sapiens qui partes suas in hoc somnio cosmico cum conscientia spirituali et crescente desiderio divino agit, Deo propinquus est et Ei carus. Amorem purum possidet et Deum amat sine ullis causis egoisticis et sine ullis condicionibus praeviis, ut puta dicendi, "Domine, te adorabo ea condicione ".ut mihi salutem, pecuniam et vitam commodam concedas

Inter sapientes et Deum amor profundus et mutuus viget, infinitus et infinitus. Si quis a Deo aliquid specificum petit, Deus plene scit hominem donis eius magis quam ipso .interesse

Non est malum homini precari ut necessitates suas impleantur, sed cum supplicat ut Deum cognoscat et lumen vultus eius gloriosi conspiciat, nullum lucrum personale inde desiderare debet, nec cogitationes eius ad ipsa dona limitari debent, sed potius ad ipsum Datorem. Cum petens hoc sincere facere potest, omnia alia dona ex fonte liberalitatis .et oceano munificentiae sponte accipiet

Unus e discipulis magistrum Paramahansam consilium petiit quomodo in certis condicionibus se gereret et cum aliis :ageret, et ille dixit

Veritatem sequere et ab ea noli discedere, et vitanda sunt verba quae tibi aliisve nocere possint, etiam si vera sint , dummodo a spiritu veritatis non aberres. Simul, non debes ad extremum contrarium progredi et ad mendacia confugere .ne veritates dolorosas enunties

Sis sincerus tecum aliisque, sine haesitatione in superfluis. Veritatem dic et vitanda sunt verba quae quemquam laedunt aut nocent. Noli omnia tua arcana nomine honestatis et perspicuitatis revelare, quia si vitia tua patefacies, conabuntur te laedere aut ludibrio facere, quotiescumque libet. Cur eis telum das quo contra te uti ?possint

Loquere et age modo qui tibi aliisque felicitatem et .pacem afferat

Necesse est discernimentum spirituale evolvere ut discrimen cognoscatur inter veritatem quae bonum affert et narrationem factorum sine consideratione consequentiarum quae ex eis oriri possint, nam res ex finibus iudicantur. Non expedit omnia quae scis dicere, nec expedit esse fuggens et secretum de rebus quas alii scire debent propter suum .commodum

Cum plenam discretionem non habeas, optimum est in sermone tacere, donec veritatem directe intellegas cum .iustis omnibus eventibus

De Deo cogita perge et auxilium eius ac ducatum pete, et perspicacia tua aperietur ut res clare videas et tum melius distinguere possis.

Cellulas corporis iuvenili vitalitate implens

Energia cosmica in corpus continuo et sine interruptione influit, sed plerique homines huius abundantis vitalitatis nesciunt. Qui eam sentiunt, impetum energiae in cellulis suis et cursum recreantem experiuntur qui eis renovatam vim praebet.

Omnis natura Domino Universi reverentia se inclinat, eiusque potentia per humanitatem fluit. Problema in eo positum est quod firmum nexum inter humanitatem et fontem omnis potentiae colere non possumus. Vivimus directe ex divina potentia, et omnes aliae vires inutiles sunt sine Dei potentia sustentante.

Cibus, oxygenium, et lux solis — haec elementa nobis aliquem gradum sanitatis praebere possunt, sed intellegere debemus quomodo perfectam salutem ex Fonte Infinito adipiscamur. Fontes materiales similes sunt parvis accumulatoribus quae tandem deficiunt, dum Fons Infinitus est generator potens cuius vis numquam minuitur, animam continuo vitalitate, felicitate et robore supplens. Ergo, maximi momenti est in Fonte Infinito quam maxime confidere.

Qui desiderat, discere debet rectam viam ad fructum capiendum ex illa vitali copia directe ex fonte suo, et intellegere debet cogitationem esse realitatem, nam omnia phaenomena naturalia sunt quasi formam cogitationis divinae, quia Deus de hac terra cogitavit antequam eam creavit.

Multi credunt cogitationem esse productum corporis, sed accurata corporis formatio, et mirabilis inter partes eius et organa coordinatio, clare indicant corpus esse creationem mentis cosmicae summe sublimis.

Mens est elementum principale quod corpus regit, et magni momenti est homini ut suggestiones mentales defectuum humanorum, ut morbi, infirmitatis, senectutis, frustrationis, vitet, et sibi persuadeat actionem inexhaustam per se fluere, et hanc actionem intelligentia praeditam esse et cellulas corporis valetudine et vitalitate iuventutis implere posse.

Cogitatio est cerebrum, affectiones, et sensus cuiusque cellulae viventis; vim habet corpus vel activum et vigilans vel languidum et pigrum servandi. Cogitatio est domina, et cellulae corporis sunt subiectae eius, oboedientes mandatis et prohibitionibus supremi domini sui: cogitatio.

Magnam attentionem ad qualitatem cibi quem cotidie edimus damus, similiterque qualitatem cibi intellectualis et psychologici quem mentibus nostris quotidie praebemus attendere debemus.

Metaphysicus scientificus dicit corpus non esse undam electromagneticam sed undam conscientiae in mari conscientiae divinae fluctuantem.

Quotidie vires corporis augere, vires mentis augere, et nos ipsos veros cognoscere debemus per meditationem, cogitationem sanam, et laborem positivum, fructuosum quod corpori, menti, et spiritui simul prodest.

Deus me felicitate per hos longos annos vitae meae beavit. Sive homines risum laetitiae in facie mea videant sive non, gaudium divinum semper mecum est nec me umquam deserit. Magnum flumen beatitudinis sub arenis conscientiae meae continenter fluit et velut fontes benedicti erumpit qui hortos vitae meae rigant.

Neque repentinae vitae perturbationes pacem meam perturbare possunt, neque umbra mortis laetitiam spiritualem quam sentio auferre potest.

Difficile erat statum illum permanere et immutabilem reddere, sed fructus spiritus, quos nunc fruor et cum aliis communico, omnem laborem quem in eo posui digni fuerunt.

Cogito et ago spiritu divino ductus. Pecunia numquam finis meus in vita fuit, sed potius fratribus et sororibus meis in humanitate servire. Quare Deus mihi multas portas bonitatis aperuit ut me sustineam et munus meum impleam. .Et quotiescumque auxilio egeo, Deus statim id praebet Unicum meum desiderium est tibi servire, et ideo hic .sum

Virtus Dei in vita vestra quoque operatur. Hanc veritatem vobis ipsis experiemini cum fides vestra firmata erit et intellegetis veras divitias non ex rebus materialibus .sed ab Omnipotente venire

Quamvis vita incerta, capriciosa et arcana videatur, dubiis et omni genere difficultatum ac perturbationum plena, sub perpetua Dei protectione manemus. Neque res exaggerare neque in rebus gestis tranquillitatem amittere debemus, quia si nos terrori opprimi sinimus, malo potestatem damus et eius radices profundamus, quae in solo .timoris et anxietatis crescunt et florent

Non debemus sperare nos in vitae tribulationibus beatitudinem et pacem perpetuam invenire; potius, eas intra nos ipsos quaerere et invenire debemus. Deinde, quascumque experientias patiamur, eas eodem modo tractabimus quo experientias aliorum in pellicula spectamus, .sive iucundas sive molestas

Homo omnes suas experientias in dolores et infelices tribulationes convertere potest, si menti suae hoc facere permittit. Fortasse bona valetudine frui potest, eius tamen pretium non aestimat. Sed si aegrotat, se tum humiliabit et beneficium prosperitatis probabit. Dei favorem agnoscere et ei gratias agere debemus pro beneficiis quae nobis largitur, sine exspectatione circumstantiarum adversarum quae nos .gratos reddant et gratiam eius agnoscant

Vita debet esse mixtura reflexionis et actionis. Cum quis aequilibrium psychologicum amittit, vulnerabilis fit impetui curarum, nubibus doloris, et doloris. Et si leges salutis,

prosperitatis, et sapientiae violare conatur, necessario morbo, paupertate, et ignorantia laborabit.

Puras intentiones, mundas motivationes servare debemus, et ita agere ut nobis tranquillitatem animi afferat, neque permittere ut vitae circumstantiae pacem nostram perturbent et felicitatem nostram destruant.

quoque nostrum roboramus et onus imbecillitatis intellectualis et moralis, annis et generationibus hereditatis, reiiciamus. Hae impuritates in ignibus renovatae constantiae et actionis fructuosae comburendae sunt. Hoc modo constructivo, homo vere dedicatus ad horizons liberationis et libertatis pervenire potest.

Leges aeternae felicitatis

Dicebatur aetate aurea unius ex iustis rectoribus Indiae nullum casum, mortem immaturam, aut calamitates naturales accidisse quae pacem et perfectam harmoniam regni eius turbarent.

Cum familiae sodales cum maiori integritate vivunt, omnis domus plus harmoniae, salutis et affectionis experientur. Sed cum sodales familiae inter se cum foeda egoismo tractant, domus sponte discordia et odio implebitur. Hoc etiam ad nationes pertinet. Cum homines cum honestate et integritate vivunt, Regnum Dei in terra testificabuntur.

Tempus breve est. Hodie hic sumus, cras discedemus. Dei inquisitio summum humani generis privilegium est. Libertate quam Deus nobis in hac vita dedit quam maxime uti et sapienter uti debemus, ut veritates spirituales aeternas personaliter experiri possimus.

Peccatum est omne quod homini dolorem et aegritudinem affert. Virtus est quae eum in perpetuum beatum facit. Si quis non habet harmoniam spiritualem in cogitationibus suis et pacem intra se, nova domus, novus currus, vel quidquid aliud novum, non poterit beatitudinem et tranquillitatem animae eius afferre; immo, cruciatus

interior manebit etiam cum acquisitione illarum rerum novarum et plurium.

Vera felicitas in facultate circumstantiis resistendi et omnibus externis probationibus tolerandi consistit. Invenitur cum dolorem acerbum et asperas difficultates, quae a praejudicio et malitiis conatibus aliorum te laedendi et illaqueandi causantur, tolerare potes, et eorum transgressionibus amore et venia respondes. Cum pacem animi conservare poteris, quamvis doloribus externarum circumstantiarum aculeis, tum felicitatem gustabis.

Sacrae Scripturae affirmant eos qui divina praecepta neglegunt et stultas cupiditates ac capricios sequuntur neque felicitatem inventuros neque finem ultimum assecuturos. Veritatis quaerentem hortantur ut Sacras Scripturas lumen sibi ducat et iudicet in statuendo quid agendum sit et quid vitandum, et ut res discernat et secundum sapientiam agat.

Qui sibi confidunt, ii sunt qui cum integritate agunt. Felicitas solum ex puris cogitationibus et rectis actionibus oritur. Si nunc beatus es, in futuro beatus eris, et hic et in proximo mundo.

Fructus sapientiae colligendo, dum sol opportunitatum lucet, fortunae bonae messem accumulare debemus. Aliis verbis, occasiones capere debemus antequam nimis sero sit. (Occasionem arripe, nam nisi occasionem arriperes, paenitentiae causa erit.)

Deus nobis leges spirituales dedit, quae mandata appellantur. Sed haec mandata quotidie et ubique negleguntur et violantur. Nisi homines significationem eorum spiritualem intellexerint, semper de illis querentur et ab eis avertent. Haec mandata sunt leges aeternae, ab omnibus religionibus Abrahamicis probatae. Attamen, textus saepe non explicant rationes psychologicas horum mandatorum et utilitates cum eis observandis coniunctas. Homines haec mandata in locis cultus accipiunt, sed extra ea non

sequuntur, hoc iustificantes affirmantes has regulas esse impracticas, illogicas et tempori discrepantes. Attamen, violatio horum mandatorum est causa principalis omnis .miseriae in mundo

Sed quod est utilitas horum mandatorum et ubi eorum ?commoda iacent

Libri sacri hominem monent ut Deum contempletur, mentem suam in Eo immergat, omnia Ei committat, et Eum sincera veneratione, sine hypocrisi mixta et sine simulatione, .colat

Scire Deum finem ultimum vitae esse debet. Officia mundana sine potestate a Deo hominibus data expleri non possunt. Officia quotidiana exsequi, Deo oblivisci, error et .peccatum est

Peccatum ignorantiam significat: agere modo qui .summo bono hominis adversatur

Cur homines tristitiam et paenitentiam sentiunt? Quia non recte egerunt, quia Deus non primus erat in cordibus .eorum

Nihil in vita hominis Deo maioris momenti haberi debet.

Si quis vere Deum curat et officium spirituale erga eum implet, res eius omni modo meliores fient, et se tutum ac securus sentiet, omnibus circumstantibus rebus non .obstantibus

Simul ac quis res, pecuniam, famam, vel aliud quidvis praeter Deum colere incipit, infelicitas sors eius fit. Qui omnem attentionem in his rebus intendunt, re vera eas colunt, et ideo ad Deum propius non accedunt, sed potius ab eo recedunt. Qui autem Deum contemplantur, de eo meditantur, et cum eo in cordibus communicant, ad eum appropinquant et gaudium internum in silenti cum eo .communione experiuntur

Solus Deus potest implere somnia humana et spes perpetuae felicitatis. Ergo nihil locum Dei in corde occupare .debet

Sunt symbola sacra quae quaerentem adiuvare possunt Deum meminisse et propius ad eum accedere. Attamen, si quis haec symbola colere incipit, damnum eius utilitatem superabit. Cultus ad Deum tantum dirigendus est, quia nihil aliud cultu dignum est.

Quicumque sit cultus ritualis, Deo acceptus est, dummodo cultor eum cum conscientia spirituali et desiderio Eius perficiat. Multi tamen essentiam cultus non comprehendunt, et cogitationes eorum et corda a Deo ad ritus avertuntur, ita non multum ex cultu suo proficiunt.

Veri adoratores non permittunt conscientiam suam ulli imagini vel formae circumscribi, sed altissimo amore et plena attentione in spiritum divinum post omnes imagines et formas intendunt.

Deus est absolutus et infinitus, et nulla imago aut statua eum continere potest.

Dici potest Deum se manifestare in omnibus qui eum sincere amant et cum eo concorditer congruunt, quia ubique praesens est et ideo in omnibus praesens. Attamen non omnes facultatem habent praesentiam divinam manifestandi. Sol aequaliter in carbonem et in adamantem lucet, sed adamas lucem solis accipit et reflectit, carbo autem non potest. Similiter, omnes homines in luce Dei immersi sunt, sed pauci tantum possunt illam lucem recipere et in cogitationibus et actionibus reflectere. Ut hoc faciant, se per meditationem et per doctrinas et mandata divina sequenda purificare debent.

Cum nomen Dei pronuntiamus, profunde et sincere conscii esse debemus eorum quae dicimus. Si in cogitationes hominum, dum precantur, perspicere posses, invenires plerosque de omnibus praeter Deum cogitare, quamquam nomen eius proferunt! Talis precatio infructuosa et inutilis est.

Cum oramus, totam mentem nostram in Deum intendere conari debemus, potius quam nomen eius

benedictum tantum repetere, dum cogitationes nostras vagari sinimus. Quaedam ex amitabus meis preces suas in margaritis recitare solebat, quae raro ex manu eius excipiebantur. Sed mihi quodam die confessa est, quamquam hanc precandi consuetudinem quadraginta annos exercuisset, Deum preces eius non exaudisse. Non .mirum! "Preces" eius nihil plus erant quam habitus nervosus

Cum oramus, nihil nisi de Deo cogitare debemus. In cultu nostro sinceri et in supplicationibus devoti esse conamur. Margaritas precationis uti et nomen Dei constanter invocare omnino acceptum est cum haec praxis ex corde oritur et sinceritate atque mente intenta sustinetur. Attamen .haec praxis tempore procedente automataria fieri potest

Nomen Dei in cordibus nostris susurrare debemus, in rosario desiderii et amoris divini; haec est vera adoratio quae cor Dei tangit. Nomen Dei frigide et mente vaga pronuntiare blasphemia et irreverentia est. Cum quis precatur, cor et mens eius amore Dei implenda sunt. Concentratio mentalis per exercitia yogica altiora nos adiuvat ut propius ad Deum, supremam gloriam et splendorem fontem, accedamus, et etiam nos adiuvat ut .cum Eo contemplemur et communionem habeamus

Necesse est unum diem in hebdomada dedicare recessui spirituali (si fieri potest) ad contemplationem Dei et ad experiendam tranquillitatem, pacem, et pacem interiorem. Tempus hoc modo actum erit lenimen pro sollicitudinibus et curis quas per reliquam hebdomadem .offendes

Omnibus opus est unum diem singulis hebdomadibus in seclusione vel "recessu spirituali" degere ad vulnera et dolores animi sanandos. Cum dies ille pacis, gaudii et contenti fiet, eum avidissime exspectabis hebdomada post .hebdomadam

Solitudo est pretium magnitudinis. Miraberis miris effectibus quae mente, corpore et anima tua per hoc

recessum spirituale et coniunctionem cum spiritu tuo et cum Deo consequentur. Si ad veram felicitatem aspiras, te in oceano divinae pacis immergere debes mane expergiscens, .et etiam noctu antequam dormias

Sapientes Indiae non unum tantum diem seclusionis suadent, sed etiam necessitatem meditationis quietae per quattuor certas horas cotidie exprimunt. Prima luce, antequam surgas et quemquam videas, tranquillitate et sensu pacis frui oportet. Meridie, ante prandium mentem tranquillam reddere oportet, et iterum tempore pacis ante cenam frui. Denique, antequam noctu cubitum eas, iterum in .statum pacis ingredi oportet

Qui silentium diligenter in solitudine et per haec quattuor diurna tempora observant, se cum Deo in concordia sentire debent. Qui autem haec omnia tempora observare non possunt, saltem horas matutinas et vespertinas eis dedicare debent. Hoc faciendo, vitae eorum in melius transformabuntur et felicitatem experientur; experientia est .optima probatio

Si schedulae scribendae et signandae pergis sine pecunia sufficiente ad rationem argentariam tuam implendam, pecunia tibi deerit. Idem valet de vita tua. Sine pacis depositione regulari in ratione vitae tuae, energia tua exhaurietur, tranquillitas tua evanescet, et felicitas tua evanescet. Breviter, tandem ruinam emotionalem, mentalem, physicam et spiritualem patieris. Sed profunda quotidiana meditatio de Deo defectus in anima tua .compensabit

Devotus quaerens cotidie meditatur, cum Deo communicans omni amore et desiderio cordis sui, eum implorans ut se revelet. Si amator Dei es et praesentiam eius experiri cupis, mentem et corpus tuum in pace eius immergere debes, et vita tibi arridebit, et res tuae multis modis meliores erunt. Homo tranquillus raro errat et succedit .ubi milia deficiunt

Qui de Deo non cogitant aut de eo non curant, tristes et miseri fiunt, iracundi fiunt et in machinas ambulantes transformantur.

Sol sapientiae et pacis in caelo tranquillitatis orietur et radiis suis salutaribus entitates tuas involvet, dummodo conatum spiritualem impleas et primum locum Deo in corde tuo tribuas.

Dies meditationis etiam dies quietis mentis et corporis et colendae pacis interioris esse debet. Quaevis actio quae sapientiam et pacem affert, benedicta actio est illo die.

Quod ad parentes honorandos attinet, libri sacri eos bene tractandos commendaverunt: "Honora patrem tuum et matrem tuam" et "Esto benignus erga parentes."

Patres matresque humani honorandi sunt ut Dei legati, qui eos dono humanitatem creandi donavit. Mater est Dei amoris puri incarnatio, nam mater amans ignoscit ubi nemo alius ignoscet. Pater est Dei sapientiae et protectionis erga liberos suos manifestatio.

Nemo patrem et matrem sine Deo, sed ut amoris illius expressionem, amare debet. Protector et sapiens summus spiritus divinus pater et mater fit ad puerum adiuvandum, ergo in parentibus honorandus est.

Scripturae etiam nos monent ne occideremur causa necis, nam tunc quis homicida fit. Homo non debet alterius vitam tollere momento vehementis commotionis. Attamen, si cari minantur, quisque pugnare debet ut eos quos Deus eis commisit protegat, nam sacrum officium est familiam et patriam defendere.

De prohibitione adulterii, finis idealis coniunctionis sexualis debet esse procreatio liberorum ad imaginem Dei creatorum et expressio amoris puri a coniugibus qui Deum in invicem vident. Qui solum in plano corporali vivunt, sine ullo respectu veri amoris aut finis superioris propter quem libido creata est, secundum hoc praeceptum adulterium

committunt. Hoc in casu, non differunt ab animalibus quae .desideria sexualia expleunt et deinde viam suam pergunt

Deus hanc vim creatricem in viris et mulieribus creavit ad amorem verum mutuum procreandum et exprimendum in vita coniugali, et aliter non male adhibenda est, sed potius in .actionem sacram et scientiam transformanda

Si vim sexualem intra ens tuum regere et distribuere potes, magnas facultates mentales ad scribendum, delineandum, vel ad talenta latentia innumerabilibus aliis .modis revelanda evolvere poteris

Et cum tandem actionem creatricem regere et spiritualiter transformare poteris, magnam pacem, magnum .amorem, et crescentem gaudium spirituale experieris

Sancti et duces spirituales qui actionem sexualem suam spiritualiter transformaverunt, gigantes sunt capaces ad res mirabiles et stupendas in mundo et in investigatione .esoterica veritatis perficiendas

Ergo, usus summus libidinis est eius potentiam elevare, id est, eius energiam ad finem altiorem dirigere, ut sapientiam, ideas excelsas et ideales spirituales manifestet. Non oportet quis voluptatem capere ex cogitationibus sexualibus nec desiderare quod vetitum est. Cum hoc genus temperantiae assecutum erit, quisque sanam perspectivam .habebit de coitu sexuali et eius fine altiori

Servitutem rerum sexualium adiungere significat amittere valetudinem, temperantiam, pacem intellectualem, et breviter, omnia elementa felicitatis quae homini .necessaria sunt

Libri sacri etiam nos hortantur ne furemur. Si coetus mille hominum inter se furaretur, quisque 999 inimicos haberet. Ergo, nemo iura aliorum violare debet, nec terram eorum, pacem, amorem, dignitatem, aut ullas possessiones materiales aut spirituales occupare. Si non cupis auferre quod non est tuum, quod tibi opus est aut desideras, tibi veniet. Furtum primum in mente oritur cum homo aliis

invidere incipit. Semina cupiditatum malitiosarum ex mente eradicanda sunt. Altruismus spiritualis via est. Tum homo naturaliter abundantiam attrahet, et benedictiones ei fluent ex fontibus quos novit et ex fontibus quos ignoravit. Lex divina infallibilis est. Fures autem et avari, vitam suam rebus materialibus venantibus agunt, oculis semper in iis quae alii .habent, etiam si arca sua auro redundat

Nisi egoismus materialis derelinquatur, mundus .felicitatem cognoscere non potest

Felicitas solum per cooperationem spiritualem venit. Evenit cum quis necessitates aliorum quasi suas sentit et pro .aliis laborat sicut pro se laborat

Aliud mandatum grave est vitare falsum testimonium. Laedere aliquem veritate distorquendo est alia via ad concordiam socialem minuendam. Si quis bene tractari vult, .alios proinde tractare debet

Veritas semper dicenda est, sed distinctio facienda est inter veritatem dicere et tantum facta dicere. Aliquem claudum vel caecum appellare nocet et inutile est; quisque aliorum sensibus consideratus est et eos pudeat vitare. Similiter, veritatem revelare quae aliquem sine nobili proposito prodere posset etiam iniustum est. Ex altera parte, non mentiendum est ne veritas dicatur; potius, tacere potest .quis in quibusdam casibus ne alios pudeat vel laedat

Cavendum est invidia, morbus perniciosus qui pacem animae rodit. Quo magis quis res alienas cupit, eo maior fit infelicitas et miseria. Invidus vitam turbulentam vivit, numquam tranquillitatis gustum expertus. Multo melius est sibi ipsis revereri, sibi ipsis confidere, et interiores divitias .spirituales quaerere

Dignitas hominis et intrinsecus valor multo maiores sunt quam quidquid quod desiderare aut possidere possit. Deus in omni homine manifestatur modo qui in nullo alio homine manifestatur. Facies eorum dissimilis est vultui ullius alterius hominis, et anima eorum dissimilis est animae ullius alterius

hominis, nam in eis latet maximum thesaurum omnis creationis – et hic maximus thesaurus est Deus.

Non praeteritis vinculis vincti sumus

Cum quis rectam fidem habet et proinde agit, beatior est quam ii qui fide carent et officia sua in vitae certamine non exsequuntur.

Fides sana et actio recta (nobilibus propositis bonisque intentionibus suffulta) semper adsunt ubicumque felicitas existit, et amittuntur ubicumque felicitas abest. Ex hoc concludere possumus eas duas esse condiciones essentiales felicitatis, quae sine eis adipisci non possunt. Qui felicitatem desiderant, tantum haec duo elementa fundamentalia, quae sunt eius lapides angulares et columnae, habere debent.

Homines infinitas universi partes — pro arbitrio — regere non possunt, nec eas modificare aut delere. Hae partes cum textura vitae humanae arcte intertextae sunt, et homines ab eis separatim fungi non possunt. Attamen mentes suas regere possunt ut his partibus se accommodent.

Noli ei nocere

Maiores nostri nobis feliciores erant non quod plura rerum mundanarum et voluptatum possiderent quam nos nunc, aut quod minus vitae difficultatibus obnoxii essent, sed quod aequilibrium psychologicum possidebant quod eis solacium, pacem, contentum, et denique felicitatem praebebat.

Non ab externis condicionibus pro felicitate sua nitebantur, neque condicionibus externis succubuerunt quae ea eos privarent. Sensus eorum solacii, pacis, felicitatis, et contentamenti erant naturales, normales, salubris, et diuturni. Nos quoque hos sensus colere debemus si felicitatem habere volumus. Quis autem nostrum non habet?

Fatum est effectus usus praeteriti liberi arbitrii sive libertatis electionis. Per praeteritas nostras exercitia liberi arbitrii, fatum et destinatum nobis ipsis intulimus et

intulimus. Attamen non praeteritis vincimur, nec in perpetuum consequentiis actionum nostrarum cohibemur. Quae seminavimus, rescindere et quae scripsimus delere possumus, si ita volumus et cursum nostrum corrigere et qualitatem messis nostrae augere conamur. Si semina actionum cum dolorosis consequentiis eradicaverimus et in eorum loco semina naturae animae aptiora seruerimus, certe fructus felicitatis ex illis bonis seminibus in terra animae satis metemus. Liberum arbitrium nunc, nunc, non cras, exercere debemus, si maiorem felicitatem adipisci vel .dolorem et afflictionem minuere volumus

Ergo, condiciones felicitatis in homine iacent, et nihil ei agendum est nisi serio cum illa aequatione quae non errat agere, et eventus in eius favorem erunt si optimam aestimationem fecerit et cum ea ageret. Sed qui fortem .voluntatem habet, cum Deo concordia est

Energia mentis concentrata

Cum lucem solis intendis, lente amplificante in punctum exiguum dirigendo, calorem producit, quo calor lignum, chartam, et cetera inflammare potest. Similiter, cum mentem intente intendis, energia eius concentrata est ad mala et radices dubitationis, causam omnis defectus, comburendas, et ad lucem sapientiae splendore et splendore .relucendum

Cum cogitatio cum Deo, fonte omnis bonitatis et origine omnium potentiarum benedictarum, congruat, praesentiae divinae percipit et omnia elementa successus possidet. Haec elementa arcte cum immensa Dei potentia coniunguntur, quae novas causas successus in quolibet campo creare .potest

Deus bona opera et benevolentia conata successu .coronet

Difficultates et molestiae ex ignorantia actionum praeteritarum, tempore et loco quodam commissarum,

oriuntur. Dolores eorum praesentes ex cogitationibus et factis quas protulerunt oriuntur, quae in solo conscientiae radices egerunt, in plantam germinantes et fructus ferentes qui ipsas earum cogitationum et actionum proprietates .reflectunt

Cum solem in spatio millionibus milium passuum distantem spectas, stella illa ingens multo minor quam Terra nostra apparet. Attamen diameter Terrae est circiter 7900 milia passuum, dum diameter Solis centuplo maior est. Si planetam nostram Terram directe ante solem ponere posses, punctum minimum comparatus ei appareret. Finge vastam solis expansionem expandentem donec immensa massa totum caelum caeruleum absorbeat. Caelum quod videmus non est nisi fragmentum minimum, mica mera, spatii infiniti quod universum permeat. Etiamsi sol expansionem suam in infinitum pergeret, infinitum tamen amplecti non posset. Haec cosmica illusio parvitatis et finitudinis facultatem mentis ad comprehendendam vastitatem universi, origines .eius et fines eius limitat

Qui dimensionibus et mensuris non subiacet, qui nullum limitem nullamque originem habet, Deus est, qui omnipraesens est et in ultimis spatiis existit. In stellis remotis, remotis est, sicut intra te et intra me est , et conscie omnium spatiorum quae occupat, quamvis parvum vel ."magnum sit. Ex libro "Finis Ultimus Hominis

Supplicationes

O Domine
Duc manum meam a tenebris ad lucem
O quies cosmica
Vocem tuam audio in murmure fluminum et cantu lusciniarum
In ululatu venti, fremitu undarum, et tonitu vibrationum
O Domine carissime
Non verbis te adoro, sed desiderio cordis ardentis .desiderio tui

Sine me videre vastum tuum spatium
Praesentia tua constans post omnia
Forsitan intellegam me partem esse immutabilis tui esse
.in aeternum
O oceanus redundans
Utinam flumina tortuosa desideriorum meorum per
deserta obstaculorum et impedimentorum fluere possent
Tandem, maxima tua perturbatio miscuit
Adiuva me vocem tuam audire, Domine
Sonus cosmicus ex quo vibratio universi emanavit
Fac ut praesentiam tuam per sonum benedictum (Om -
.Amen) percipiam
Melodia sancta omnibus vocibus benedictis
Conscientiam meam expande dum symphoniam
existentiae audio
Sine me sentire quasi oceanus cosmicus
Et motus corporis undulantes in pectore eius saltantes
Vox sacratissima intra me resonet
Conscientiam meam a corpore ad universum expandens
Sentiam perpetuam, omnia complectentem
beatitudinem
Ex mari lucis redundantis explodens
O infinita potentia
O aeterna sapientia
Imple animam meam vibratione tua spirituali
O vox benedicti verbi cosmici
Errores meos corrige
Mihi opus est
Duc manum meam a tenebris ad lucem
Quotiescumque de te cogito, Domine, ardens desiderii
flumen intra me nascitur, sensus meos quatiens et a corde
meo in omnem cellulam corporis mei fluens, eam divino
.amore implens
Votum meum maximum est ad ipsum intimam essentiae
.tuae pervenire et in praesentia tua gaudere

Et subito ianua animae aperitur, et gaudio opprimor ad conspectum lucis tuae fulgentis!

Praeteritum plerisque hominibus ignotum est, exceptis paucis electis et illuminatis. Attamen ignorantia praeteritorum etiam nobis prodest. Nam si omnia quae in hac vita et in prioribus egimus sciremus, immensa actionum nostrarum multitudine opprimeremur et penitus perturbaremur. Immo, voluntas nostra fortasse etiam ob hoc impetum paralyzaretur, nos ad persequenda studia incapaces reddens et desperationi obnoxios relinquens. Etiam in hac vita terrena, oblivio est benedictio Dei, quae impedit ne memoriae praeteritorum, praesertim acerbae et dolorosae, cogitationes et sensus nostros obruant.

Sed gratia dis, scintilla divina intra nos semper spe lucet et desiderio vitae iter infinitum persequendi. Deo gratias agere debemus pro his duobus beneficiis: oblivisci praeteritorum et sperare in futurum.

Non debemus concludere fatum impedimenta libero arbitrio imponere. Attamen, omni ope niti debemus ut influentiis negativis, quas plerique fato et destino tribuunt, resistamus, et libertatem eligendi secundum interiores nostras persuasiones exerceamus, dummodo hae persuasiones fide firma nitantur et legibus divinis firmiter innitantur, sine quibus homo veram felicitatem gustare non potest.

Cum negotium aggredimur, non debemus rebus adversis terreri, sed potius summo gradu optimistici esse, absoluta fide nihil impedire posse voluntati nostrae exercendae et libertati electionis nostrae exercendae.

Si ad metam pervenire non possumus, licet tacite agnoscere obstacula a nobis ipsis effecta fuisse quae nos ab eo perveniendo prohibuerunt. Perseverandum est et conatus nostros ad metam nostram consequendam duplicandos. Nobis quoque confirmandum est, quantumvis magna et formidabilia obstacula et difficultates sint, nos tamen satis

virium habere ad ea removenda et superanda. Etiam si, omnibus conatibus nostris, deficiamus, non opus est desperatione et frustratione, dummodo intellegamus voluntatem humanam validiorem esse fato, quod a nobis ipsis factum est. Ergo, non desistendum est conari, quantumvis saepe deficiamus, quia semper portae apertae sunt. Solum necesse est pergere niti et conatum iterare donec successus nobis concessus sit. Deus nobis auxilium praebebit dummodo in Eo confidimus et conatum nostrum adhibeamus. Qui viam sequitur, ad metam perveniet, et qui .in Deo confidit, non confundetur

Cum quis aliquid desiderat, et illud desiderium vehemens et urgens est, numquam illud desiderium conscientiam eius relinquit, quocumque eat et quocumque se convertat, et qualescumque sint eorum curae et sollicitudines. Per constantem et perseverantem actionem, illud desiderium immensam determinationem et energiam possidet. Hic susurrus intellectualis validior et efficacior est quam supplicatio mechanica, quae ultra motum labiorum non progreditur. Hoc faciunt amatores Dei; amorem suum erga Deum sine intermissione susurrant, et susurri eorum sunt sinceri et inaudibiles, per omnes actiones cotidianas. Hic susurrus sincerus eos non distrahit, nec cum aliis officiis discrepat. Crescente desiderio Dei, amor eorum erga Eum roboratur et profundior fit, donec praesentiam Eius tangant et lucem Eius oculis animae videant, gustantes immensam .gaudium et sentientes pacem supra descriptionem

Deus nobis lectiones mittit quas in vita requirimus ut ex eis proficiamus et intellectum atque experientiam adipiscamur. Quicumque has lectiones vitat, eas discere .cogetur, quantumvis diu requirat

Omnis experimentum amicus est si ex eo discimus, et tyrannus tyrannus si occasionem perdimus et abutimur per .querelas, indignationem, et iudicium malum

Cum sana intellegentia et recta vitae mente habemus, pulchra fit. Et liber a complicationibus

casus psychologici

Non potest homo in aeternum in unda gaudii ferri, aut sub turbulentis aquis doloris mersus, aut in profundis taedii submersus manere. In hoc mundo dualitatibus inter se conflictantibus insignito, homo mediocris ascensionibus et descensibus obnoxius est; in unda gaudii ascendit, in profunda indifferentiae se immergit, a furiosis undis tristitiae iactatur, et raro alium conscientiae statum cognoscit. Circumstantias hoc modo cogitationem iactare permittere .significat voluntatem suam fato capricioso et volatili tradere

Quod homini opus est ad vitam prosperam et impletam .vivendum est aequilibrium mentis

Hoc solum per mentem intendendam et facultates .psychologicas regendas fieri potest

Etiam gravissimi dolores tempore sanantur, ergo nihil prodest in dolore immorari omni die vitae nostrae. Luctus diuturnus ob dilectum defunctum neque ei neque nobis prodest, neque quicquam in re mutat. Complexum inferioritatis vel poenam sui evolvere; errores vel clades praeteritas commorari inutile est; vitam tantum miseram .reddit et facultates mentales suffocat

Non debemus in foveam taediosae consuetudinis incidere, quia is status psychologicus longe a commoditate abest, cum mentem angat et facultates latentes in camino .apathiae comburat

Defectus a radicibus eradicandus est, et agri vitae diligentia ac perseverantia arandi et seminibus bonitatis .conseri debent, ut messis uber cum auxilio Dei colligatur

Ferrum in Iubilaeo Argenteo

Olim ad celebrationem iubilaei argentei invitatus sum pro coniugibus qui inter felicissima coniugia videbantur, sed momento quo domum eorum ingressus sum, sensi aliquid mali esse. Duos ex discipulis meis rogavi ut observarent

quomodo se invicem per vesperam tractarent, et postea mihi narraverunt. Maritus et uxor coram aliis sibi arrident et se verbis dulcissimis alloquuntur, ut "Ita, cara mea" et "Sane, amor meus," et aliis eiusmodi phrasibus amicis. Sed simulac se solos esse putant, rixantur et verba noxia inter se convertunt.

Cum eis locutus sum et dixi: Me ad convivium vestrum invitavistis, sed atmosphaera est tensa et sentio magnam discordiam in hac domo esse, et mihi videtur multum ferri in hoc iubilaeo argenteo inesse.

Primo offendi sunt, sed postea admiserunt me recte egisse et veniam petierunt. Pergebat dicens: "Quid lucramini ex disputationibus et litigandis omni tempore?"

Videtur vobis una vivere ut famam vestram perfecti coniugis servetis, sed ita inter vos esse debetis et in pace et concordia vivere propter vestram felicitatem et tranquillitatem animi.

Cibus magneticus

Cum homines de cibo vel nutritione loquuntur, plerumque cibum corporalem ad corpus sustentandum consumptum intellegunt. Sunt tamen alia genera nutrimenti quae non minus quam cibus corporalis magni momenti sunt, et saepe etiam maioris momenti, ut nutrimentum intellectuale vel spirituale, actio mentalis sive concentratio mentis, sapientia et discretio spiritualis.

Cibus corporis cellulas sustentat, dum cibus intellectualis mentem ideis salubribus implet, et cibus sapientiae animam recreat eiusque facultates evolvit.

Nutrimentum intellectuale plerumque constat ex ideis quas homo cogitat et iis quas ab aliis per contactum et interactionem cum eis accipit.

Homines animis tranquillis et ingenio nobili praediti cogitationes nostras magneticas et sanas reddere adiuvant.

Non difficile est discernere utrum quis victum intellectualem ex ambitu tranquillo an perturbato haurit.

Anxietas, angoris, et confusio omnes ex consuetudine cum hominibus improbis oriuntur, sive amicis sive propinquis. Hoc cogitationes anxiosas et animum malum efficit.

Corpus energiam et vitalitatem ex cibis corporalibus haurit, dum cibi magnetici et corpori et menti energiam facilius digeri possunt quam cibi solidi et liquidi, qui facile in energiam vivam converti non possunt.

Cum ignorantiam in sapientiam, infirmitatem et fragilitatem in salutem et vitalitatem transformare possis, et confidenter audacterque – etiam solus – in viis vitae ambulare, et gaudium internum experiri in conscientia viva et vigilanti possidenda, et fide inconcussa in iustitiam Dei et triumpho recti super iniuriam et veritatis super illusionem.

Et cum cotidie coneris cogitationes tuas ad altiora et subtiliora gradus emittere, et cor amantem gratumque, necnon bonas erga alios intentiones habeas, alimentum tuum intellectuale magneticum erit, et tum ad te attrahes omnia quae pulchra et utilia sunt, ex rebus, hominibus, et circumstantiis, quae necessaria sunt ad iter ad oras securitatis et salutis continuandum.

Cum operam dabis ad ea quae tibi necessaria sunt obtinenda et contentus eris iis quae a Deo praebentur, ditior eris animo et satiatior quam ii qui rebus mundanis obsessi sunt et voluptatibus earum fugacibus cupidi sunt.

Cum quis Deum quaerit, qui est unicus verus amicus, prae omnibus amicis, fieri potest ut vera amicitia in omnibus humanis necessitudinibus constituatur: familiaribus, fraternis, matrimonialibus, spiritualibus.

Amicitia elementum vitale est in necessitudinibus matrimonialibus, et prioritatem habendam est propinquitati intellectuali et affectivae, sensui attractionis moralis, et amori amicitiaeque genuino.

Qui inter verum amorem et sensuum attractionem distinguere non possunt, iterum atque iterum decipiuntur.

Cum matrimonium altis idealibus et mutua reverentia fundatur, fit felix et prospera coniunctio inter duas animas amantes, quae cooperantur ut onera vitae inter se levant et curas vivendi dispellant per compassionem et mutuam, amicam intelligentiam.

Nemo me regere aut voluntatem meam eripere potest, nisi cogitationes et actiones aliorum me afficere sinam.

Domine, intellego me infinitam occasionem ante me habere ut facultates meas explorem et potentiam meam spiritualem detegam; nexus materiales altioribus aspirationibus substituam. Et intellegam spiritum fidelem semper mecum esse.

Hodie cogitationes meas optimismo implebo, me ab rebus iniucundis separabo, et ea quae corpus, mentem, et spiritum nutriant, modo aequabili et constanti, exercebo.

Saltatio vitae et mortis semper adest, sed me ipsum in perpetuum liberabo identitatem meam spiritualem custodiendo, et cum tempestates tribulationum et tribulationum me oppugnabunt, in navi animae meae navigabo, trans mare vitae ad litora tuta et divina.

Cum laboro et creo, meminerim Deum per me operari; eum esse Dominum universi et me cum eo coniungere possum per profundam meditationem de eo.

Deus mi care, intellego cogitationes meas mihi aut ad cladem aut ad successum afferre, prout cogitatio in vita mea potentissima sit. Quare conabor meminisse te mihi manum adiutricem porrigere, quod me ad causas successus praeparat.

Cum calamitates et adversitates me acciderunt, animos exaltabo et propositum meum ad ea superanda firmabo. Sinceritatem et probitatem in agendis et colloquiis meis cum omnibus adhibebo, et cogitationes amoris et bonorum votorum effundam. Tum Deus me potentia et sapientia sua adiuvabit.

Domine, voluntate et intellectu utar ad parva primum perficienda, deinde ad maiora progrediendum.

Etiamsi omnes ambitiones materiales impleantur, tamen imperfectam tantum felicitatem afferunt, et Deum invenire sola vera felicitas est. Inveniam inexhaustas gaudii fontes, quae numquam desinit fluere et currere in hortis animae et pratis sempervirentibus.

Dicta aurea

Beatitudo est ius meum, hereditas mea, et thesaurus meus divinus absconditus. Duc me, Domine, ut in me inveniam thesauros qui somnia regum superant.

* * *

Divinus cordium incola in discipulis suis — ex misericordia et compassione sua — lucernas sapientiae lucentes illuminat, quae tenebras ignorantiae dissipant.

* * *

Vita est motus intelligens cum rhythmo regulari. Se in rebus inanimatis format, vel formam vivam et mobilem assumit. Vita est omnia complectitur et omnia permeat.

* * *

O Amator Maxime, tu es vita ipsa, tu es meta mea et aspiratio. Fac me rosam florentem in horto tuo caelesti, aut globulum scintillantem in monili amoris tui radiantis, aut da mihi maximum honorem: minimum locum in corde tuo.

* * *

Ubicumque alii labores meos in benefaciendo probant, ibi maximum officium praebere possum.

* * *

Texamus aureum somniorum tapete filis sericis dulcium memoriarum et cogitationum exquisitarum.

* * *

Mens vacua [cogitationibus positivis, constructivis carens] est officina sollicitudinis, anxietatis, desperationis, et desperationis.

***

Si amor universalis in corde tuo consederit, tibi perpetuam et renovatam felicitatem afferet, quam nihil aliud .tibi dare potest

***

Flores vitae in horto vitae terrenae florentes, pulchritudine exquisita et aspectu iucundi sunt. Sed etiam magnificentior et splendidior est fons pulchritudinis et sapientiae qui alicubi exstat, unde venimus et ad quem .redibimus et iterum commiscebimur

***

Cum discipulus mane expergiscitur, sibi affirmat: "Non sum corpus, sed spiritus invisibilis... Gaudium sum... Lux sum... Sapientia sum... Amor sum. Et quamvis in hoc corpore habitem, spiritus meus immortalis est et a corruptione ".intactus

***

Sicut guttae roris flores florere et crescere adiuvant, ita .benignitas amicitiam nutrit et eius incrementum promovet

* * *

Sunt undae quae in superficie oceani apparent et undae quae in eius profunditates evanescunt; utroque in casu, intra oceanum sunt et unum cum eo. Similiter, homines qui "vita" in superficie oceani cosmici fluitant vel qui intra eum "morte" .evanescunt, aeque intra oceanum aeternitatis sunt

* * *

Reflexio lunae in aqua turbulenta clare non conspicitur, sed ubi aquae superficies quiescit, reflexio lunae perfecte clara fit. Idem valet de mente: cum tranquilla est, faciem .animae tuae cum plena claritate et praecisione videre potes

***

Mitte, Domine, radios solis sapientiae tuae ut me dirigant in diebus laetis rerum gestarum, et lumen lunae plenae misericordiae tuae cum per noctes obscuras doloris .ambulo

***

Meditatio est via qua cum mente universali coniungeris, et cum cum illa infinita conscientia concordes fueris, omnia creationis arcana cognoscere poteris.

***

Desiderium propius ad Deum accedendi eumque cognoscendi non sponte venit, sed colendum est, et vita sine hoc desiderio nullum valorem habet.

***

Vita terrestris est statio temporaria, et officium primarium humanitatis est intellegere propositum et finem huius itineris. Hic propositum est Deum cognoscere, et nihil aliud esse potest.

***

Pax tua thesaurus tibi pretiosus est, ne quisquam ergo te illum thesaurum auferat.

* * *

Disce solum stare, tutum et securus in arce virtutum tuarum et dignitatis tuae.

* * *

Omnia existunt quia Deus existit, et quia Ille existit, tu quoque existis. Gratias eius existentiae, commodis et gaudiis vitae frueris. Ergo, gratia tua Deo profunda esse debet.

***

Libri boni amici silentes, comites, et reverentes esse possunt. Noli hos libros in momentis difficilibus deserere, nam numquam te deserent, dissimiles amicis physicis qui te fortasse deserunt.

***

Quicumque bona valetudine, vita commoda, magnaque mentis facultate fruitur, tamen felicitate caret, nondum in vita successit. Cum vere dicere potes, "Felicem sum, et nemo felicitatem meam eripere potest," imaginem Dei intra te invenisti.

***

Tranquillitatem et pacem extolle, et si in pace et concordia vivere vis, tantum cogitationes amantes et bona consilia mitte. Vitam in iustitia et pietate fundatam vive, et omnes quorum vita cum tua coniuncta est ex sola praesentia .tecum proderunt

***

Si nullos amicos habes, aut si amici tempus tuum terunt, aut si cum eis non bene convenis, libri [et materiae] sapientiam continentes amici tui sint, cum per paginas eorum in mundum idearum mirabilium et excitantium .transire possis

***

Deum invenire significat omnia quae cor desiderat adipisci, et spiritualem esse significat portas ad salutem, .felicitatem et successum aperire

***

Intra nos latet scintilla divinae potentiae quae omnem .vitam creat et sustentat et accendi exspectat

***

Lectio est activitas mentis valde utilis; mentem exercet et flexibilem servat. Hora una vel duae legendi quotidie cuivis intra paucos annos variam scientiam praestabunt, dummodo libros utiles eligat. Noli tempus perdere aut facultates mentis tuae laedere legendo fabulas viles aut libros triviales qui nullum propositum aut significationem .habent

***

Qui ad res sociales inclinati sunt, in libris pretiosis novam vim invenient ad humanitatem adiuvandam per doctrinas in libris a viris et mulieribus nobilibus et ingeniosis .scriptis contentas

* * *

Lectio est activitas mentis valde utilis; mentem exercet et flexibilem servat. Hora una vel duae legendi quotidie cuivis intra paucos annos variam scientiam praestabunt,

dummodo libros utiles eligat. Noli tempus perdere aut facultates mentis tuae laedere legendo fabulas viles aut libros triviales qui nullum propositum aut significationem .habent

* * *

Egoismus et superbia eliminanda sunt, quia maxima .impedimenta cognitionis spiritualis sunt

* * *

Sine sensu Dei, hic mundus conflictu, violentia, et amaris frustrationibus plenus videtur. Felicitas in sensu .propinquitatis Dei consistit

* * *

Qui Deum cognoscunt, gaudium et laetitiam perpetuam in cordibus suis habent. Quia beatam securitatem et tranquillitatem sentiunt, neque tempestates irae eos labefactare possunt, neque timor corda eorum intrare .potest

* * *

Libri boni amici tui optimi sunt; per eos, magnas mentes audire potes tibi leniter loquentes, te consolantes et optima consilia offerentes. Si veram cupiditatem legendi libros .bonos non colas, hereditatem generationum perdere potes

* * *

Sine auxilio divino, homines ad defectum destinati sunt, nam robur et sapientia ad victoriam in proelio vitae necessaria ex fonte infinito veniunt. Cum quis Deum ignorat, vitalem funem abscindit qui ei auxilium et firmamentum ad .victoriam necessarium praebet

Quaerentes qui ianuam occasionum spiritualium pulsant, invenient ianuam sibi apertam esse, quia Deus .adiuvat eos qui sibi ipsis auxiliantur

.Cum Deo concordes es, tota natura tecum concordet

* * *

Amor similis est chartae abrasivae quae mentem polit et .asperitatem a moribus tollit

* * *

Cum subito Deum ubique invenias, et cum ad te venit, .te inspirat et te ducit, fabula amoris divini incipit

* * *

Amor in cordibus radiat et radios salutares ad alios .mittat

* * *

Deum cognoscere quaere dum iuvenis et fortis es, nam in senectute et morbo eum quaerere non iam poteris. Aetate qua homines verum vitae sensum intellegere incipiunt, corpus infirmatur, et reliquam vitam suam fragilibus corporis .viribus curando agunt potius quam veritatem quaerere

* * *

Optima ex omni populo accipiam, et bona omnium nationum qualitates aestimabo, vitiis earum non .intendentibus

* * *

Sicut de valore nutrimentali cibi nostri quotidiani curamus, ita etiam nutrimenta psychologica quae mentibus .nostris quotidie praebemus attendere debemus

* * *

Verba benigna remedium mirabile sunt multis morbis, vim magneticam potentem, paene magicam, habentia, quae abundantes benedictiones et prosperitatem loquenti affert. Qui verbis lenibus et lenibus utuntur, subtilem cursum per se sine interruptione fluentem sentiunt, profunda tranquillitatis sensu repleti. Hoc fit quia hic cursus cum fonte suo superiore coniunctus est, fluxus continuus qui animas cum illo fonte concordes attingit, eas adiuvans ut felicitatem iis qui pacem .desiderant transmittant

* * *

Quot verba benigna ex corde multas maerores dispulerunt et quot voces sapientes obscuras vias !lampadibus gaudii et tranquillitatis illustraverunt

* * *

Per omnem experientiam quam perferimus crescimus, dummodo intellegamus nos ex eis pretiosas lectiones discere posse. Omnis dolor et afflictio quam experimur significationem et propositum habet. Quamvis hae experientiae sint asperae, similes sunt igni qui ferrum liquefacit, eum in chalybem pulchrum, fortem et versatilem transformans.

* * *

Omnia insignia vitae meae res gestae per vim mentis cum Deo concordis perfecta sunt. Cum divinus generator currit, omnia quae desidero sine exceptione ad effectum perveniunt, primum formam invisibilem, aetheream designationem sumentes, deinde cum vi irresistibili in realitate manifestantes.

* * *

Cum mens ex profundo animae desiderantis Deo susurrum sincerum, fervidum, dirigit, clamor spiritus cor universale tanget, et responsum veniet, secum immensam laetitiam afferens. Hic susurrus intellectualis voluntatem fovet donec vires necessarias ad finem optatum consequendum habeat.

* * *

Cum mens et voluntas hominis cum Deo congruunt, potentia infinita implentur, ita ut sola cogitatio de aliqua re sufficiat ad eam assequendam, quia lex divina in favorem eorum operatur qui cum summa voluntate congruunt.

* * *

Quaecumque curae nostrae sint, Deus primum locum in vita nostra tenere debet. Unum ex elementis gravissimis incrementi spiritualis est continua ex corde ad Deum susurratio, ubi personaliter mutationem positivam mirabilem experieris quae te vehementer commovebit.

* * *

Homo non debet omnes vires mentales, quas Deus ei dedit, ad res fugaces investigandas impendere, alioquin se in

labyrinthis materialismi perdet et sibi restrictiones ac limitationes creabit, quibus non eget. Potius, vires mentales ad necessaria vitae obtinenda uti debet et conari facultates spirituales evolvere ad discernendum inter rectum et falsum, .et inter noxium et utile

* * *

Veritas ultra opiniones et theorias iacet, et multi qui hanc rationem amplectuntur suis ipsius conclusionibus .subiectivis obligantur

* * *

Aperi, Domine, portas tranquillitatis et custodi sanctuarium cogitationum mearum spiritualium ab incursionibus susurrorum malorum, et rosae desideriorum meorum floreant in horto cordis mei, dum exspecto auroram .adventus tui

* * *

Scientia theoretica divinam cognitionem acquirere non * potest, et expedit ne pretiosum tempus in theoriis perdas quae in re vera adhiberi non possunt, alioquin se in mediis densis silvis intellectualibus invenies et fines theoriarum .transcendere non poteris

* * *

Felicitas est fructus victoriae psychologicae super volatiles vitae circumstantias

* * *

.Quem Deus agnoscit, mundo fortasse ignotus est

* * *

Si quis se scientia theoretica [sine vera probatione] programmat, similis fiet instrumento portatili ad notandum quod proverbia iterat et sententias altas resonat, et alii eum eruditum habebunt, sed talis scientia non confirmatur directa perceptione veritatis, nec aequatur profectu .spirituali

* * *

Difficultates in mundo perseverabunt, quo igitur quis ducem et directionem petere potest? Cogitationes, ab habitu, praejudiciis, inclinationibus, fanatismo motae, nullius usus sunt, et influxus ambitus, familiae, patriae, vel mundi veram directionem praebere non possunt. Ergo, ad Deum converti debet et vocem tranquillam, serenam ex profundo animae emanantem, vocem cum veritate congruentem, audire.

* * *

Aperite corda vestra effusioni divinae ut per vos fluat et vitas vestras benedictionibus ac bonitate spirituali impleat.

* * *

Quicquid opus facias et quaecumque res gestae perficere possis, semper memento Deum esse fontem qui tibi omnem vim praebet quam ad laborandum et ad res perficiendas opus est.

* * *

Meminerim tui, Domine, in paupertate et in * prosperitate, in morbo et in salute, in ignorantia et in sapientia, et videam lucem tuam benedictam quae salutem et sanationem in momento praebet.

* * *

In solitudine cogitationum mearum, vocem tuam benedictam audire desidero. A me asperas voces terrestres, in plicis memoriae meae latentes, pelle. Vocem tuam tranquillam, melodiosam, in aeternum in tranquillitate animae meae audire volo.

* * *

Vita tenebris involuta est, et lumen Dei nobis lucerna ductor sit dum per eius semitas tenebrosas ambulamus. Ille est luna plena in noctibus ignorantiae et tenebrarum, sol illuminationis in horis expergiscendi, signum directionis, et stella polaris iis qui maria terrenae et fugacis vitae pervagantur.

* * *

Tempus est ut humanitas ex somno oblivionis ad expergefactionem spiritualem expergiscatur. Rogamus te, Domine, ut conscientiam nostram ex profundo neglegentiae et cogitationis angustae ac limitatae ad horizontes pacis, .lucis, amoris et universalis humanae compassionis eleves

* * *

Res tandem meliores fient, quia Dei virtutes et miracula post contradictiones vitae humanae latent, et quicumque de inevitabilitate rei non persuasus est et mente et fide penetrare conatur ad ea quae trans velum sunt, ianua ei .aperta erit

* * *

Fides numquam significat temeritatem aut non sapienter cum rebus agendum. Immo, quidquid accidat, homo sibi persuadere debet Deum solum eum in rebus difficilibus et anxiis sustinere posse, si ad eum toto corde, .anima et sensu se convertat

* * *

Si sensus nostri totam veritatem nobis tradere possent, terram tamquam flumina electronum, et omnem pulveris particulam tamquam volubilem lucis massam videremus. Qui per materialia ad spiritualia penetrant, naturam illusionis .intellegunt et essentiam veritatis cognoscunt

* * *

Sive in silva Africana, sive in acie, sive morbo sive paupertate laborans, quisque sibi persuadere debet manum Dei omni periculo validiorem esse et capacem protegendi eos qui ad Eum refugium quaerunt. Nulla sane efficacior protectio est. Scilicet, ratione uti oportet in rebus agendis, .simul plena fiducia in divinum auxilium collocata

* * *

Amor qui in cordibus omnium creaturarum habitat — amor omnium matrum, patrum, amicorum et carorum — ex .amore divino derivatur

* * *

Distinctio inter officia maiora et minora facienda est, praeferendo maximis momenti prae iis quae tantummodo gravia sunt. Praeterea, nullum officium alteri repugnare debet. Scripturae nobis dicunt, cum unum officium cum altero discrepat, indicium esse illud non esse verum officium.

* * *

Dum radii vitales solis diffunduntur, radios spei in corda pauperum et derelictorum [eorum quos societas deseruit] diffundam, et novam determinationem in corda eorum qui se putant esse deceptores instillabo.

* * *

Magister Paramahansa uni ex discipulis suis dixit: "Neminem ex circulo amoris tui excludas. Omnes in corde tuo serva, et illi te in suo servabunt".

* * *

Domine, adiuva me ut semper voluntatem meam ad opera bona et utilia perficienda utar.

Adiuva me ut voluntati Tuae conformem, ut omnes cogitationes meae propositis Tuis respondeant et cum voluntate Tua congruant.

Adiuvit me excitare vim occultam et benedictam intra me, ut omnes difficultates et probationes superare possem.

* * *

Expergiscere ad illam audacem et humilem personam spiritualem – quae leonum robur cum columbarum mansuetudine coniungit.

* * *

Non curabo de acerba falsaque reprehensione, nec de profusa laude et adulatione. Unicum meum desiderium est facere voluntatem tuam, Domine, et favorem tuum adipisci.

* * *

Non potes imaginari immensam laetitiam quae te implebit cum praesentiam divinam senties. Anima tua tum amore Dei infinito inebrietur. Est amor innumerabilis vicibus

maior quam ullus amor humanus – amor qui omnia desideria .tua implet et cor tuum gaudio et contento implet

* * *

Per attentionem internam, beatitudinem spiritualem intra te ipsum et circa te directe experiri potes. Si hanc conscientiam colas, personalitas tua harmonice crescet, et magnetismum attractivum erga homines et alia entia .acquires

* * *

O Magne Protector, non curo si omnia amittam propter fatum meum, quod a me ipso factum est, sed te rogo, unicum meum refugium, ut candelam amoris mei erga te a .ventis incuriae et oblivionis protegas

* * *

Aquas puras et refrigerantes pacis, quae ex fontibus rerum prosperarum manant, ad satietatem bibamus, auctae .firma proposito positive cogitandi et optimistice prospicendi

* * *

Conscientia est sensus intuitivus qui veram naturam et motiva hominis revelat. Cum conscientia tua pura est, et scis te recte agere, nihil timendum est. Conscientia pura testimonium est bonae actionis a Deo. Absolutus esse in iudicio conscientiae significat felicitatem habere et .benedictiones Dei accipere

* * *

Conare audacia et gaudia facere quae plerique non faciunt, et amorem pacemque eis praebe quos alii .negleguntur

* * *

:Magister Paramahansa uni ex discipulis suis dixit

"Nisi tempus mentem colere impendas, nulla copia prosperitatis materialis te satiabit. Haec cultura non est cruciatus, sed potius exercitatio conscientiae ad cogitationes ".et actiones nutriendas quae ad felicitatem ducunt

***

Felicitas tua est successus tuus, ergo neminem eam tibi eripere patiaris. Te ab iis qui te vexare conantur protege. Cum puer eram, patientiam meam amittere solebam cum quidam falsos rumores de me disseminabant. Postea intellexi tranquillitatem animi meam maiorem esse quam .hominum approbationem vel admirationem

* * *

Utinam scires fabulam amoris divini quam quidam devoti cum Deo experiuntur! Nulla alia experientia in vita comparari potest illi gaudio. Novi sanctum qui perpetuo amore Dei absorptus erat, et facies eius sanctum amorem radiabat. Oculi Dei semper in eos qui eum amant sunt, .neque eos umquam deserit ne momento quidem

* * *

Pauci sunt qui vires mentales et spirituales suas .excolere student

* * *

Noli te in imum procrastinationis descendere. Ex somno taediosae quotidianae realitatis surge et ad horizontem vitae .exquisitae te confer, ubi res gestae, gaudium et pax sunt

* * *

Intra te latet ingens potentialis impendium exspectans, .et tu solus es qui id excitare et ex eo prodesse possit

* * *

Liberatio a praeceptis malorum habituum et cupiditatum insalubrium multo maiorem felicitatem affert quam successus materialis. In successu intellectuali latet prosperitas animi quam circumstantiae externae eripere non possunt. Omne tempus tuum in accumulandis divitiis impendere potes, sed hae divitiae tibi pacem perpetuam et securitatem quam quaeris non dabunt. Immo, maiorem infelicitatem tibi afferent, quia vera felicitas et pax in mente, .non in possessionibus materialibus, resident

Cum firmiter in vero te ipso constitutus eris, omne negotium perficis et omnibus bonis rebus cum divina laetitia .frueris

* * *

Ne sinas infirmitatem mentem tuam penetrare, et cave cum hominibus qui cogitationes negativas et pessimisticam habent consociaris, ne cogitationes eorum imbecilles in mentem tuam influant, nisi mens tua ad gradum roboris pervenerit ut cogitationes aliorum eam debilitare non possint, sed potius, contra, cogitationes aliorum firmare et .eorum fiduciam in se augere possit

* * *

Deus primum locum tenet, et neque diem nostrum incipere neque finire debemus sine Eius cogitatione. Meminisse debemus sine robore et energia quam a Deo accipimus, nihil perficere posse. Ergo maximum nostrum .officium erga Eum est

* * *

Est via ad mores et traditiones aestimandas et iudicandas. Initio, omnis traditio iustificationem habebat. Si iustificationem adhuc exstare invenimus, traditio et significationem et utilitatem habet. Attamen, traditiones temere sequi non prudens est. Veritatem scire et eam sequi debemus, discernendo quid nobis felicitatem afferre possit, .deinde eam applicando

* * *

Cum tot homines felicitate aut successu carentes videas, ne existimes id esse fatum eorum. Te ipsum facere potes quidquid vis esse. Interior successus est qui te vere .felicem facit

* * *

Si nihil intus habes, non eris beatus. Sed si nihil circa te habes et intus felix es, sine dubio felix es. Ergo homines .secundum condiciones externas iudicare impossibile est

* * *

Inter turbas ingentes, fortasse invenietur aliquis qui ad statum elevationis spiritualis pervenit et pace interiore et summa felicitate spirituali fruitur.

* * *

Certo scio omnia quae mihi opus sunt mihi venient, ideoque non sollicitus sum de futuris rebus. Haec non est gloriatio neque simulatio, nam operationem et efficaciam huius benedictae potentiae saepe in vita mea expertus sum.

* * *

Sive in superficie vitae fluito sive in profundo maris submergor, scio me cum Deo esse et Eum mecum esse, et nihil mihi nocere posse. Haec scientia mihi felicitatem ineffabilem et profundam dedit.

* * *

Nullum dubium est quin nova res emere iucunda sit. Sed post tempus, illa laetitia paulatim evanescit, et fortasse omnino de eo carebis, eam oblitus et aliud desiderans. Attamen, summa pro illa re non obliviscetur, praesertim si eam per vices solvendo emisti!

* * *

Homo vitam suam regere debet eamque quam maxime simplificare. Pecuniam aliquam rebus necessariis et casibus extremis servare, parsimoniam prae sumptibus luxuriosis ponere, aliisque pro viribus auxiliari. Cum aliis auxilium fers, auxilium tibi uno modo vel altero veniet, et nihil tibi deerit neque ullo modo privatus eris.

* * *

In gaudio omnium cordium, beatitudinis tuae, Domine, resonationem audio, et in amicitia omnium fidelium, amorem tuum sentio. Gaudeo et cor meum laetitia et prosperitate amicorum meorum exhilarat, sicut de mea salute et otio gaudeo. Dum sapientiam aliis inspiro, thesauros sapientiae meae multiplico, et in omnium felicitate, meam propriam invenio.

* * *

Maximus inimicus felicitatis est pecuniam mutuare ad res luxuriosas emendas. Homines falso credunt se beatos esse non posse nisi aliquid specificum acquirerint. Sed etiam postquam rem illam acquirerint, veram beatitudinem non experientur, quamvis gaudio temporario quam afferat. Quid prodest persequi phantasiam beatitudinis terrenae quae solum frangi pollicetur? Homines simpliciter vivere debent, sine multis possessionibus quae constantem attentionem .requirunt

* * *

Paradisus meus intra me est. Dum benedictionibus Dei fruor, Ei gratias ago, et gaudium meum interius crescit. Sine hoc interiori contentamento, etiam voluptates et deliciae terrenae infernum fiunt. Intellexi sine hoc interiori gaudio, onus officiorum mihi impositum me pace spoliatum et .felicitate privatum fuisse

* * *

Si divitiae cum morbis et difficultatibus coniunguntur, consequentiae innumerabiles erunt. Hygiena et cura valetudinis inter vires Occidentis sunt. Insecta noxia et germina mortifera in terris progressis efficaciter reprimuntur, cum in aliis abundant. Sed harum pesterum eliminatio non est summum successum, quia alia genera afflictionum in terris progressis exstant, ut rationes difficiles ad solvendum et crises pecuniariae suffocantes propter systemata emptionis per vices — afflictiones quae somnum perturbant .et tranquillitatem animi subruunt

* * *

Pars integralis sumus eiusdem conscientiae ex qua hoc .magnum universum emersit

* * *

Numquamne gregem ovium vidisti? Si una ex eis salit, reliquus grex eum sine dubitatione imitatur. Plerique tales sunt. Alicui fortasse ideam in mentem venit aut novum modum introducit, alii statim currum insiliunt et id imitantur.

Hoc exemplum per generationes perstitit. Omnis natio suas consuetudines et traditiones habet, nec omnes rectas aut validas esse affirmare possumus. Sed quis scit? Fortasse quaedam ex his consuetudinibus et traditionibus vanae et inutiles sunt.

* * *

Cum turbulenta cogitationum tempestas consedit, regnum pacis ingredimur et divinam praesentiam tangimus.

* * *

Cogita de Deo, aut de pulchro prospectu qui pacem inspirat, aut de experientia laeta et iucunda. Actio mentis positiva et tranquilla est recreans et recreans.

* * *

In mundo chaotico et turbulento vivimus. Fortasse putes pecuniam felicitatem significare, sed cum eam adipisceris, te adhuc infelicem invenis. Fortasse divitias adipisci potes et valetudinem amitteres (quod absit). Aut fortasse bonam valetudinem habeas et pecuniam amittas. Aut fortasse et divitias et valetudinem habeas, sed multa problemata cum aliis experiaris, benignitatem offerens, sed cum odio et indignatione vicissim excipias. Sine Deo, nihil in hac vita te vere satiare potest.

* * *

Terra fit cella tormentorum iis qui in ignorantia consilii divini vivunt. Sed cum experientias vitae tamquam magistras tuas consideras et ab eis veram naturam huius mundi et munus tibi assignatum in dramate cosmico discis, hae experientiae fiunt illuminationes pretiosae in via ad perpetuam contentationem et felicitatem.

* * *

Ibi, ultra caliginem non obscuram, silentium silentium, et nihil increatum, latet essentia aeterna, quae est origo existentiae et fons omnium potentiarum et entium, visibilium et invisibilium.

* * *

Deus hanc terram non creavit ut solum edamus, dormiamus et moriamur, sed ut voluntatem eius cognosceremus et finem existentiae nostrae intellegeremus. Pauci sapientes significationem consilii cosmici intellexerunt, .sed plerique homines caeci sunt et huius finis nescii

* * *

Pecunia numquam finis vitae meae fuit; finis meus erat fratribus et sororibus meis in humanitate servire. Quare Deus multas portas opportunitatis mihi aperuit ut me .sustentarem et munus meum implerem

* * *

Deus hoc universum creavit ut secundum legem fixam et immutabilem operetur. Si quamlibet ex his legibus universalibus violamus, nos ipsos punimus. Qui de tecto aedificii alti saliit, ossa eius franget. Ergo, legem gravitatis .ignorare non possumus quin consequentias patiamur

* * *

Cum civilizationes mundi penitus inspicimus et arcana antiquarum civilizationum exploramus, imago ampla emergit, cum lineis intertextis, capitibus variis, et subtilitatibus accuratis, et invenimus hominem simul et .singularem et socialem natura esse

* * *

Si Deus nos in sola conscientia materiali vivere vellet, rebus materialibus omnino contenti essemus et viis .mundanis contenti

* * *

Radii puritatis, pacis, et felicitatis ultra somnia in .profundis nostris essentialibus micant et saltant

* * *

Cum unaquaque experientia quae in caelo vitae nostrae apparet per hoc iter nostrum terrestre, discere debemus quomodo conscientiam nostram amplificare et quomodo magis intellegere possimus circumstantias quae nos circumdant vel per quas transimus, et tum poterimus in

meliore concordia vivere et cum hominibus et vita lenius agere.

* * *

Plerique alios imitantur. Homo originalis et creativus esse debet, et omnia quae facit perite perfici.

In Oriente, cura primaria in colenda felicitate spirituali posita est, dum aspectus materiales vitae saepe neglecti sunt. In Occidente, quaedam commoda materialia, sed parva felicitas psychologica, adsunt. Quod opus est, aequilibrium inter haec duo est, quia intentio in uno tantum aspectu vitae ad inaequalitatem et incapacitatem rationaliter tractandi necessitates vitae ducit.

* * *

Maxima felicitas — post divinam felicitatem — est hominem pacem habere cum proximis propinquis, quibuscum omni anni die vivere debet.

Homines multum temporis terunt festinando et impetu agentes sine multa perficienda. Pauci subsistunt ut considerent et conentur intellegere quid vita offerat.

* * *

Laborare debemus ut aedificia sapientiae interna construamus in hortis pacis, qui florent et splendent innumeris floribus mirabilium virtutum spiritualium.

* * *

Harmonia interna fons dives roboris est et energiam renovabilem generat.

* * *

Vitam contemplans, quisque invenit successum non facilem esse. Vita saepe est dura et implacabilis, et laborandum est ut victum quaeramus. Cogita de labore requisito ad corpus tuum sustentandum et sanum et liberum a morbis conservandum! Etiam si hoc succedas, successus ille est temporalis. Corpus — diu vivas — tandem quiescet. Necessitas dictat pugnare cum multis viribus, et internis et externis, ad optatum successum consequendum. Hae vires

indefesse laborant ut te omnibus rebus vere magni momenti eripiant.

* * *

Conare manere tranquillus in omnibus circumstantiis, et sinas ut semen pacis tuae floreat cum laetitia et risu contenti.

* * *

Ne sancti quidem maximi salutem plenam assequuntur nisi successum suum — experientias spirituales et scientiam altiorem — cum aliis communicent, adiuvando eos ad intelligentiam spiritualem pervenire. Quapropter ii qui tales gradus attigerunt et tales status adepti sunt, avidi sunt intelligentiam iis qui ea indigent impertire. Si verum successum cupis, non solum tuam felicitatem, sed etiam aliorum, tibi comparabis.

* * *

Quisquis intelligentia praeditus pecuniam facere potest, sed si amorem in corde habet, numquam pecuniam illam ad usus sibi placentes utetur; potius eam cum aliis communicabit. Pecunia est maledictio et infortunium in manibus egoistarum et avarorum, et benedictio et donum in manibus eorum qui bonam animis et generosam habent.

* * *

Aliquis fortasse diutius tacere malit, recusans cum familia sua loqui. Quamquam hic homo quendam gradum pacis interioris assequi potest, eius mores egoistici sunt et felicitati familiae suae nocent. Is vere felix haberi non potest nisi cari quoque ex eorum rebus gestis fruantur. Similiter, prosperitatem materialem adipisci non solum de iure nostro prosperitate sola fruendi est; etiam officium morale erga alios implicat ut eos adiuvemus ad condiciones suas pecuniarias et vitae emendandas.

* * *

Post muros conscientiae purae protegor; obscura praeterita combussi et solum hodierno die sollicitor.

* * *

Hodie intellego me unum esse cum lumine summi boni et me esse signum iis qui contra fluctus maris dolorum luctantur.

* * *

Homines varias opiniones et theorias de successu habent, pro ambitionibus vitae. Non insolitum est audire quosdam successum furto aequare, dicentes talia ut "Fur felix erat!" Hoc confirmat successum, in omnibus formis et varietatibus suis, optandum et quaesitum esse. Attamen successus noster aliis nocere non debet.

Est etiam aliud criterium successus: cum concordes et utiles eventus nobis ipsis afferre possumus, alios quoque in successu nostro includere et fructus eius cum eis communicare debemus.

Successus significat contentationem et satisfactionem hominis in suo ambitu. Verus successus est effectus actionum in principiis iustitiae fundatarum, et felicitatem ac salutem aliorum tamquam partem integralem propriae felicitatis complectitur. Si hoc principium ad vitam nostram materialem, intellectualem, moralem et spiritualem applicamus, definitionem perfectam et comprehensivam successus habebimus.

* * *

Hic in hoc mundo limitato, longitudinem, latitudinem, et densitatem percipimus, sed est alius gradus ubi dimensiones non existunt; omnia sunt clara et perspicua — omnia sunt conscientia et perceptio. Gustus perceptio est, sicut olfactus. Nostrae affectiones, cogitationes, et corpora sunt status conscientiae. Sicut in somniis videre, audire, olfacere, gustare et tangere possumus, ita etiam, in illo altiore gradu, omnes has sensationes per puram conscientiam experimur.

* * *

Domine, fac nos felices sentiendo propinquitatem tuam, libera nos a vinculis desideriorum, et da nobis gaudium

interius quod non afficiatur experientiis vitae eiusque .eventibus mutabilibus

* * *

Cum mentes nostrae cum perceptionibus altioribus congruunt, conscientia spiritualis intra nos expergiscitur et .mirabilia divinae sapientiae et amoris miracula experimur

* * *

Si Deum penitus amamus et ad eum totis cogitationibus et cordibus convertimur, ei propinqui erimus et eum .maximum vitae securitatis portum esse inveniemus

* * *

In vasto spatio quasi vacuo, nexus cosmicus et vita aeterna nos cum omnibus rebus viventibus et inanimatis in universo coniungit – unda vitae supremae per omnem existentiam fluens. Aeternitas est vera nostra domus et permanens sedes, et nostra existentia in his corporibus est temporaria, velut brevis requies pro caravana per desertum .iter faciente

* * *

Cum nos cum viribus creantibus spiritus coniungimus, cum mente universali et infinita, quae nos ducere et problemata nostra solvere potest, coniungemur. Vis creatrix ex maximo fonte essentiae nostrae sine interruptione ad nos fluet, nobis permittens ut successum creativum in quolibet .campo actionis nostrae consequamur

* * *

Amor crescit et floret in ambitu fiduciae, tolerantiae, et .mutui respectus

* * *

Benedic nos, Domine, lumine purarum cogitationum et bonorum morum, ut si tenebrae malorum morum et cogitationum deviarum ad nos appropinquent, statim dispellantur, et adiuva nos te amare amore tanto ut neque illusiones materiales neque mundanae illecebrae nos capiant .aut mentes cordaque nostra capiant

* * *

Res facile acquiruntur raro pretiosae sunt. Hoc scimus ex vita magnorum virorum ac mulierum investiganda, et quomodo magni facti sunt per ingenia excolenda, officia implenda, valores morales excolendos, studia profunda, et vitandam sui ipsius cupiditatem. Eventus quos adepti sunt et res gestae quas adepti sunt immensopere maiores fuerunt quam conatus quos impenderunt.

* * *

Vera libertas in libertate eligendi consistit, sapientia ducta et intellectu, rectitudine, et firma voluntate sustentata.

* * *

Cum voluntatem, propositum, et discretionem consciam excitaveris, vires invisibiles ex conscientia superiore — per animae perspicaciam — emittuntur ut te adiuvent et vias ad solacium psychologicum et felicitatem ducentes, Dei auxilio, illuminent.

* * *

Homo per suum laborem animae meatus aperire debet. Nemo libenter dolorem et miseriam paci et felicitati praefert. Ignorantia radix doloris est et impedimentum quod removendum et eliminandum est. Ignorantia est herba noxia, alte radicata, quae in horto humanitatis crescit, plantas bonas et utiles expellens. Ignorantia voluntate inconcussa et constanti proposito superanda est. Solum mentis accurata attentione mentali [in positivo] arandum est et bona semina aqua fidei riganda sunt. Cum radii vitales et calidi amoris micant, semen bonitatis crescet et herbas et gramina parasitica superabit, nam tenebrae in praesentia lucis esse non possunt.

* * *

Voluptates rerum materialium evanescunt et evanescunt, sed gaudium divinum numquam obscuratur. Divina est felicitas quae infinita est et ineffabilis.

* * *

Numquam methodis falsis uti debemus ad felicitatem assequendam, nec pacem et divitias spirituales quas intra nos habemus deserere debemus, solacia illusoria et vitam fulgentem quae nobis fortasse imminet per actiones et mores infernales cum effectibus destructivis.

* * *

Serenitas optima camera est ad divinam praesentiam capiendam. Per lentem purae et accurate focalis tranquillitatis, imago benedicta perfecta claritate apparebit.

* * *

Re vera, omnis sapientia intra te ipsum est, et nihil tibi opus est nisi ut eius conscie conscius fias.

* * *

Contentum in sui emendatione consistit, ut alii te potius quam tu eos quaeras. Amor et amicitia sine exspectatione aut postulatione vicissim danda sunt, nam exspectatio gignit indignationem et amaritudinem. Etiam cum ad sui emendationem contenditur, quisque solus, securus et pacis in arce virtutum suarum et dignitatis stare debet.

* * *

Cataractae gaudii et spei semper ex corde meo fluant, et earum aspersio refrigerans omnes quos convenio tangat.

* * *

Gaudium spirituale in anima desiderium generat aliis omni modo adiuvandi, et facultatem evolvit ad voluptates morales exquisitas, quae ad felicitatem ducunt, aestimandas, ita inclinationem ad voluptates rudes minuens.

* * *

Quamvis parva sit pars tua, tamen aeque momenti manet ac maximae partes, quod ad prosperitatem ludi cosmici, quem animae in scaena vitae agunt, confert.

* * *

Conscientia universalis est conscientia absoluta, infinita, se perpetuo renovans et inexhausta in sua creativitate, et per te conatur exprimere unicum sui aspectum.

* * *

Si semel vel divinum amorem gustaveris, numquam .eum deseris, quia nihil simile in toto universo est

* * *

Qui Deum cognoscunt, ad gradus spirituales valde provecti pervenerunt, ut non contenti sint peccatoribus tantummodo monitis spiritualibus offerendis, sed – gratia et auxilio Dei – eos potentia spirituali onerare possint, quae eos .a consecutionibus peccatorum suorum liberat

* * *

Omnes actiones bonae malaeque intra cellulas cerebri resident et se manifestant ut habitus vel inclinationes virtuosae vel malae in cogitatione. Qui habitus insalubres patitur, quia cellulae cerebri earum viribus onustae sunt, se liberare potest per voluntatem, meditationem, preces sinceras, et continuam affirmationem positivam, donec omnes habitus ingratos in habitus virtuosos pacis et tranquillitatis transformentur. Hoc fit cum vis vitalis recte directa operatur ad naturam abnormalem cellularum cerebri mutandam, ita ut hae cellulae impleantur omnibus quae .bona, virtuosa, et pulchra sunt

* * *

Intellectus est oculus interior, visio animae, et telescopium cordis. Est aequilibrium inter mentis .tranquillitatem et conscientiae puritatem

* * *

Quotidie varias scenas videmus, et quotidie novam lectionem discendam affert. Expectatur ut homo lectionem discat intendendo in ultimum finem existentiae suae: .agnoscere fontem sui esse et fundamentum vitae suae

Oblivisci laboremus dolores praeteritorum et statuamus ne in eis immoremur. Constans propositum et activa voluntate, vitam renovemus, successus augeamus, et in .nobis bonis moribus et nobilibus qualitatibus foveamus

.Deus est mea fortitudo et nullam aliam vim credo

Pugna vitae et persevera usque ad finem, numquam desistens. Numquam dicas, "Viam invenire non possum, ergo conari desinam." Si errores fecisti, consilium pete, sed numquam conari desinas. Multi cladem accipiunt cum obstaculis obviam eunt. Qui deficiunt, cum hominibus prosperis, non cum cladibus, consociari debent. Esto .determinatus ad successum; ea sit tua philosophia in vita

Quotidie vires corporis augere, vires mentis augere, et nos ipsos veros cognoscere debemus per meditationem, cogitationem sanam, et laborem positivum, fructuosum quod .corpori, menti, et spiritui simul prodest

Cum vis bonum habitum stabilire vel malum frangere, in cellulas cerebri, ubi mechanismi variorum habituum resident, intende. Ut bonum habitum constituas, primum .quiete sede et meditare, divinam directionem petens

Animum in centrum voluntatis in fronte, inter supercilia, intende, et firmiter affirma habitum quem in cerebro tuo instillare vis. Cum malos habitus eliminare vis, etiam attentionem tuam in centrum voluntatis intende et firmiter .affirma omnes sulcos ubi illi habitus institerunt deleri

Concentratione et voluntate, etiam sulcos profundos .inveteratarum veterum consuetudinum delere potes

Tibi iterum atque iterum affirma te voluntatem habere ad habitus insalubres e cerebro tuo eradicandos. Optimum tempus ad hanc affirmationem est mane primo, cum voluntas et attentio tua ad summum perveniunt. Perge tibi affirmare te ab omnibus praeceptis liberum esse, et aliquando invenies — Deo auxilio — te revera ab habitu .quem frangere vis liberatum esse

Quicquid times, ex cogitationibus tuis expelle et Deo committe. Fidem tuam in Deum confirma et crede eum te adiuvare posse, et scito multum doloris ex cura et anxietate .oriri

Cur nunc patiaris cum res quam times nondum accideriti? Cum pleraeque perturbationes nostrae ex metu oriantur, si timorem e vita nostra removeamus, liberi nos sentiemus et sanatio statim erit.

Quaque nocte, paulo antequam dormias, tibi ipsi affirma Deum tecum esse, te protegentem et custodientem. Visualiza lucem eius protectricem te undique circumdantem, et mirabilem eius protectionem senties.

In hoc ludo cosmico, homines omnium gentium drama vitae in scaena temporis agunt.

Significationem vitae intellegere debemus, sine nimia occupatione vel nimia cura muneribus nostris temporalibus. Saepe vitae nostrae perceptio distorta et erronea est, quia eam oculis egoismi et perspectivae limitatae inspicimus; si oculis spiritus inspiceremus, res ex prorsus alia perspectiva videremus.

Cum oculum sapientiae aperimus, lucem Dei omnia comprehendentem videmus, et in illa luce naturam nostram spiritualem percipimus, quae est reflexio naturae conscientiae universalis quae omnes particulas et partes universi permeat.

Veritates spirituales nos circumdant, pulsantes fores oculorum nostrorum clausorum, nos hortantes ut lucem videamus potius quam tenebras, ut sapientia agamus potius quam ignorantia, ut corda nostra amore impleamus potius quam odio, et ut cooperemur ad pacem constituendam et abundantiam ac securitatem in mundum nostrum afferendam. Cum hoc fecerimus, ignorantia evanescet, differentiae mundanae evanescent, unitatem in diversitate videbimus, et magis congruentes cum voluntate divina fiemus.

Nostra relatio cum Deo non est frigida aut sine amore, qualis inter dominum et operarium. Nos filii eius sumus, et

cura eius de nobis constans est; semper nos audit. Nos pars integralis essentiae eius sumus, et nostra relatio cum eo viva et florens est. Nobis inexhaustas divitias amoris, intellectus, perspicaciae, benevolentiae, et roboris spiritualis donavit, .sed plerique nostrum has divitias in vanum dissipavimus

Deus vult nos vivere in securitate, pace, et cooperatione amica, sicut decet membra familiae nobilis et amantis, sed avaritia et rationes avaritiae germinaverunt et radices in animis hominum posuerunt et divisionem inter familias .effecerunt

Deus nos dominos esse vult, sed nos servos esse elegimus. Humanitas longe a caelesti domo aberravit et paradisum interiorem, quo Deo et Deo nobis propinqui sentiemus, amisit, et hunc paradisum sine proprio labore recuperare non poterit. Deus nos ad imaginem suam creavit, .sed haec veritas mentes nostras effugit

Illusioni nos dedimus, quasi fatum nostrum sit labor et fatum nostrum sit exitium, et velum illusionis cum sapientiae siculo scindere debemus ut veritatem claram post velum .videamus

Deus me felicitate per hos longos annos vitae meae beavit. Sive homines risum laetitiae in facie mea videant sive non, gaudium divinum semper mecum est nec me umquam deserit. Magnum flumen beatitudinis sub arenis conscientiae meae continenter fluit et velut fontes benedicti .erumpit qui hortos vitae meae rigant

Neque repentinae vitae perturbationes pacem meam perturbare possunt, neque umbra mortis laetitiam .spiritualem quam sentio auferre potest

Difficile erat statum illum permanere et immutabilem reddere, sed fructus spiritus, quos nunc fruor et cum aliis .communico, omnem laborem quem in eo posui digni fuerunt

Cogito et ago spiritu divino ductus. Pecunia numquam finis meus in vita fuit, sed potius fratribus et sororibus meis in humanitate servire. Quare Deus mihi multas portas

bonitatis aperuit ut me sustineam et munus meum impleam. .Et quotiescumque auxilio egeo, Deus statim id praebet

Unicum meum desiderium est tibi servire, et ideo hic .sum

Virtus Dei in vita vestra quoque operatur. Hanc veritatem vobis ipsis experiemini cum fides vestra firmata erit et intellegetis veras divitias non ex rebus materialibus .sed ab Omnipotente venire

Omnis momentum quod cum Deo transegis ad summum tuum commodum erit, et omnia quae ex amore et ad Deum .placandum perficis in actis aeternitatis tibi scribentur

Recede in solitudinem cogitationum profundarum et .fruere pace ex fonte silentii fluente

Si bona opera serimus, gaudium et benedictiones metimur, si autem mala opera serimus, varia genera et .gradus crisium et difficultatum metimur

Omne bonum factum simile est dolabri qua in terram .conscientiae fodimus ut fontem divinae gaudii detegamus

Disce te in mare introspectionis et explorationis immergere, sive ad bonos libros, sive ad opiniones, sive ad problemata, sive ad philosophiam, sive ad gaudium interiorem pertineat, agnoscens solitudo ordinaria .[contemplativa] pretium verae felicitatis esse

Quamvis vita incerta, capriciosa et arcana videatur, dubiis et omni genere difficultatum ac perturbationum plena, sub perpetua Dei protectione manemus. Neque res exaggerare neque in rebus gestis tranquillitatem amittere debemus, quia si nos terrori opprimi sinimus, malo potestatem damus et eius radices profundamus, quae in solo .timoris et anxietatis crescunt et florent

Interroga te ipsum singulis noctibus: Quantum temporis cum Deo egisti, quantum meditatus es, quanta perfecisti, quanta pro aliis fecisti, et quantum cupiditates tuas ?moderatus es

Non debemus sperare nos in vitae tribulationibus beatitudinem et pacem perpetuam invenire; potius, eas intra nos ipsos quaerere et invenire debemus. Deinde, quascumque experientias patiamur, eas eodem modo tractabimus quo experientias aliorum in pellicula spectamus, .sive iucundas sive molestas

Homo omnes suas experientias in acerbas et miseras probationes convertere potest, si menti suae hoc facere permittit. Fortasse bona valetudine frui potest, eius tamen pretium non aestimat. Sed si aegrotat, se tum humiliabit et beneficium prosperitatis probabit. Dei favorem agnoscere et ei gratias agere debemus pro beneficiis quae nobis largitur, sine exspectatione circumstantiarum adversarum quae nos .gratos reddant et gratiam eius agnoscant

Vita debet esse mixtura reflexionis et actionis. Cum quis aequilibrium psychologicum amittit, vulnerabilis fit impetui curarum, nubibus doloris, et doloris. Et si leges salutis, prosperitatis, et sapientiae violare conatur, necessario .morbo, paupertate, et ignorantia laborabit

Puras intentiones, mundas motivationes servare debemus, et ita agere ut nobis tranquillitatem animi afferat, neque permittere ut vitae circumstantiae pacem nostram .perturbent et felicitatem nostram destruant

Tristia corda et fractae cogitationes me attrahunt, .quamvis procul sint

Expande fines regni tui amoris fulgentis ut paulatim familiam tuam, vicinos tuos, communitatem tuam, patriam .tuam, et omnes terras et creaturas conscias includas

Intellectum quoque nostrum roborare debemus et onus infirmitatis intellectualis et moralis, per annos et generationes hereditatae, reicere. Hae impuritates in ignibus renovatae constantiae et actionis fructuosae comburendae

sunt. Hoc modo constructivo, homo vere dedicatus ad horizons liberationis et libertatis pervenire potest.

Vim infinitam intra te excita ut munus tuum praeclarum in scaena vitae agere possis.

Simul ac quis res, pecuniam, famam, vel aliud quidvis praeter Deum colere incipit, infelicitas sors eius fit. Qui omnem attentionem in his rebus intendunt, re vera eas colunt, et ideo ad Deum propius non accedunt, sed potius ab eo recedunt. Qui autem Deum contemplantur, de eo meditantur, et cum eo in cordibus communicant, ad eum appropinquant et gaudium internum in silenti cum eo communione experiuntur.

Solus Deus potest implere somnia humana et spes perpetuae felicitatis. Ergo nihil locum Dei in corde occupare debet.

Sunt symbola sacra quae quaerentem adiuvare possunt Deum meminisse et propius ad eum accedere. Attamen, si quis haec symbola colere incipit, damnum eius utilitatem superabit. Cultus ad Deum tantum dirigendus est, quia nihil aliud cultu dignum est.

Quicumque sit cultus ritualis, Deo acceptus est, dummodo cultor eum cum conscientia spirituali et desiderio Eius perficiat. Multi tamen essentiam cultus non comprehendunt, et cogitationes eorum et corda a Deo ad ritus avertuntur, ita non multum ex cultu suo proficiunt.

Veri adoratores non permittunt conscientiam suam ulli imagini vel formae circumscribi, sed altissimo amore et plena attentione in spiritum divinum post omnes imagines et formas intendunt.

Deus est absolutus et infinitus, et nulla imago aut statua eum continere potest.

Dici potest Deum se manifestare in omnibus qui eum sincere amant et cum eo concorditer congruunt, quia ubique praesens est et ideo praesens in omnibus. Attamen non omnes facultatem habent praesentiam divinam

manifestandi. Sol aequaliter in carbonem et in adamantem lucet, sed adamas lucem solis accipit et reflectit, dum carbo .non potest

Similiter, omnes homines in luce Dei immerguntur, sed pauci tantum illam lucem recipere et in cogitationibus actionibusque reflectere possunt. Ad hoc faciendum, se ipsos meditatione et doctrinas ac mandata divina sequendo .purificare debent

Cum nomen Dei pronuntiamus, profunde et sincere conscii esse debemus eorum quae dicimus. Si in cogitationes hominum, dum precantur, perspicere posses, invenires plerosque de omnibus praeter Deum cogitare, quamquam nomen eius proferunt! Talis precatio infructuosa et inutilis .est

Cum oramus, totam mentem nostram in Deum intendere conari debemus, potius quam nomen eius benedictum tantum repetere, dum cogitationes nostras vagari sinimus. Quaedam ex amitabus meis preces suas in margaritis recitare solebat, quae raro ex manu eius excipiebantur. Sed mihi quodam die confessa est, quamquam hanc precandi consuetudinem quadraginta annos exercuisset, Deum preces eius non exaudisse. Non .mirum! "Preces" eius nihil plus erant quam habitus nervosus

Cum oramus, nihil nisi de Deo cogitare debemus. In cultu nostro sinceri et in supplicationibus devoti esse conamur. Margaritas precationis uti et nomen Dei constanter invocare omnino acceptum est cum haec praxis ex corde oritur et sinceritate atque mente intenta sustinetur. Attamen .haec praxis tempore procedente automataria fieri potest

Nomen Dei in cordibus nostris cum desiderio et amore divino susurrare debemus; haec est vera adoratio quae cor Dei tangit. Nomen Dei cum frigiditate et mente vaga pronuntiare blasphemia et irreverentia est. Cum quis .precatur, cor et mens eius amore Dei implenda sunt

Domine, tu es divina stella polaris, qua cogitationes meae errantes in turbulento mari tribulationum et tribulationum diriguntur.

Concentratio mentis per exercitia yogica altiora exercenda adiuvat ad Deum propius accedendum, supremam gloriam et splendorem fontem, sicut adiuvat ad de Deo cogitandum et cum Eo communicandum.

Necesse est unum diem in hebdomada dedicare recessui spirituali (si fieri potest) ad contemplationem Dei et ad experiendam tranquillitatem, pacem, et pacem interiorem. Tempus hoc modo actum erit lenimen pro sollicitudinibus et curis quas per reliquam hebdomadem offendes.

Omnibus opus est unum diem singulis hebdomadibus in seclusione vel "recessu spirituali" degere ad vulnera et dolores animi sanandos. Cum dies ille pacis, gaudii et contenti fiet, eum avidissime exspectabis hebdomada post hebdomadam.

Solitudo est pretium magnitudinis. Miraberis miris effectibus quae mente, corpore et anima tua per hoc recessum spirituale et coniunctionem cum spiritu tuo et cum Deo consequentur. Si ad veram felicitatem aspiras, te in oceano divinae pacis immergere debes mane expergiscens, et etiam noctu antequam dormias.

Sapientes Indiae non unum tantum diem seclusionis suadent, sed etiam necessitatem meditationis quietae per quattuor certas horas cotidie exprimunt. Prima luce, antequam surgas et quemquam videas, tranquillitate et sensu pacis frui oportet. Meridie, ante prandium mentem tranquillam reddere oportet, et iterum tempore pacis ante cenam frui. Denique, antequam noctu cubitum eas, iterum in statum pacis ingredi oportet.

Qui silentium diligenter in solitudine et per haec quattuor diaria tempora servant, ad concordiam cum Deo experiendum destinantur. Qui autem haec omnia tempora

observare non possunt, saltem horas matutinas et vespertinas huic rei dedicare debent. Hoc faciendo, vitae eorum in melius transformabuntur et veram felicitatem .experientur; experientia est optima probatio

Si schedulae scribendae et signandae pergis sine pecunia sufficiente ad rationem argentariam tuam implendam, pecunia tua deficiet. Idem valet de vita tua. Sine pacis depositione regulari in ratione vitae tuae, energia tua exhaurietur, tranquillitas tua evanescet, et felicitas tua evanescet. Breviter, tandem ruinam emotionalem, mentalem, physicam et spiritualem patieris. Sed profunda quotidiana meditatio de Deo rationem tuam emotionalem .replebit

Devotus quaerens cotidie meditatur, cum Deo communicans omni amore et desiderio cordis sui, eum implorans ut se revelet. Si Dei amator es et praesentiam eius experiri cupis, mentem et corpus tuum in pace eius immergere debes, et vita tibi arridebit, et res tuae multis .modis meliores fient

Homo tranquillus raro errat, et succedit ubi milia aliorum .deficiunt

Qui de Deo non cogitant aut de eo non curant, tristes et miseri fiunt, iracundi fiunt et in machinas ambulantes .transformantur

Sol sapientiae et pacis in caelo tranquillitatis orietur et entitates tuas radiis suis salutaribus perfundet, dummodo conatum spiritualem impleas et primum locum Deo in corde .tuo tribuas

Luna una omnibus stellis simul fulget clarius. Sol, qui parvus apparet, tenebras ex area millies maiore quam ipse dispellat. Similiter, homo bonus, sola exsistentia in mundo, vibrationes emittit quae multas vibrationes a malis .hominibus emissas contraponunt et neutralizant

Dies meditationis etiam dies quietis mentis et corporis et colendae pacis interioris esse debet. Quaevis actio quae sapientiam et pacem affert, benedicta actio est illo die.

Quod ad parentes honorandos attinet, libri sacri eos bene tractandos commendaverunt: "Honora patrem tuum et matrem tuam" et "Esto benignus erga parentes."

Parentes humani tamquam Dei legati, qui eos dono humanitatem creandi donavit, honorandi sunt. Mater est Dei puri amoris incarnatio, nam mater amans ignoscit ubi nemo alius ignoscet. Pater est Dei sapientiae manifestatio et filiorum protector.

Patrem et matrem non sine Deo amare oportet, sed ut expressionem amoris eius protegentis et sapientis. Summus spiritus divinus et pater et mater fit ad auxilium infantis; ergo in parentibus honorari debet.

Scripturae etiam nos monent ne occideremur causa necis, nam tunc quis homicida fit. Homo non debet alterius vitam tollere momento vehementis commotionis. Attamen, si cari minantur, quisque pugnare debet ut eos quos Deus eis commisit protegat, nam sacrum officium est familiam et patriam defendere.

De prohibitione adulterii, finis idealis coniunctionis sexualis debet esse procreatio liberorum ad imaginem Dei creatorum et expressio amoris puri a coniugibus qui Deum in invicem vident. Qui solum in plano corporali vivunt, sine ullo respectu veri amoris aut finis superioris propter quem libido creata est, secundum hoc praeceptum adulterium committunt. Hoc in casu, non differunt ab animalibus quae desideria sexualia expleunt et deinde viam suam pergunt.

Deus hanc vim creatricem in viris et mulieribus creavit ad amorem verum mutuum procreandum et exprimendum in vita coniugali, et aliter non male adhibenda est, sed potius in actionem sacram et scientiam transformanda.

Si vim sexualem intra ens tuum regere et distribuere potes, magnas facultates mentales ad scribendum,

delineandum, vel ad talenta latentia innumerabilibus aliis modis revelanda evolvere poteris.

Et cum tandem actionem creatricem regere et spiritualiter transformare poteris, magnam pacem, magnum amorem, et crescentem gaudium spirituale experieris.

Sancti et duces spirituales qui actionem sexualem suam spiritualiter transformaverunt, gigantes sunt capaces ad res mirabiles et stupendas in mundo et in investigatione esoterica veritatis perficiendas.

Ergo, usus summus libidinis est eius potentiam elevare, id est, eius energiam ad finem altiorem dirigere, ut sapientiam, ideales excelsos, et principia spiritualia manifestet. Non oportet quis voluptatem ex cogitationibus sexualibus capere, nec concupiscere quae vetita sunt. Cum hoc genus temperantiae assecutum erit, quisque sanam perspectivam de coitu sexuali et eius fine altiori habebit.

Servitutem rerum sexualium adiungere significat amittere valetudinem, temperantiam, pacem intellectualem, et breviter, omnia elementa felicitatis quae homini necessaria sunt.

Libri sacri etiam nos hortantur ne furemur. Si coetus mille hominum inter se furaretur, quisque 9999 inimicos haberet. Ergo, nemo iura aliorum violare debet, nec terram eorum, pacem, amorem, dignitatem, aut ullas possessiones materiales aut spirituales occupare. Si non cupis auferre quod non est tuum, quod tibi opus est aut desideras, ad te veniet. Furtum primum in mente oritur cum homo aliis invidere incipit. Semina cupiditatum malitiosarum ex mente eradicanda sunt. Altruismus spiritualis via est. Tum homo naturaliter abundantiam attrahet, et benedictiones ei fluent ex fontibus quos novit et ex fontibus quos ignoravit. Haec est lex divina infallibilis. Fures autem et avari, vitam suam rebus materialibus venantibus agunt, oculis semper in iis quae alii habent, etiam si arca sua auro redundat.

Nisi egoismus materialis derelinquatur, mundus felicitatem cognoscere non potest.

Felicitas solum per cooperationem spiritualem venit.

Evenit cum quis necessitates aliorum quasi suas sentit et pro aliis laborat sicut pro se laborat.

Aliud mandatum grave est vitare falsum testimonium.

Laedere aliquem veritate distorquendo est alia via ad concordiam socialem minuendam. Si quis bene tractari vult, alios proinde tractare debet. Veritas semper dicenda est, sed distinctio facienda est inter veritatem dicere et tantum facta dicere. Aliquem claudum vel caecum appellare nocet et nocet; affectus aliorum memores esse debent et eos confundere vitare. Similiter, veritatem revelare quae aliquem sine nobili proposito proderet etiam iniustum est. Ex altera parte, non mentiendum est ne veritas dicatur; potius, tacere potest quis in quibusdam casibus ne alios confundat vel laedat.

Cavendum est invidia, morbus perniciosus qui pacem animae rodit. Quo magis quis res alienas cupit, eo maior fit infelicitas et miseria. Invidus vitam turbulentam vivit, numquam tranquillitatis gustum expertus. Multo melius est sibi ipsis revereri, sibi ipsis confidere, et interiores divitias spirituales quaerere.

Dignitas hominis et intrinsecus valor multo maiores sunt quam quidquid quod desiderare aut possidere possit cupere. Deus in omni homine manifestatur modo qui in nullo alio homine manifestatur. Facies eorum non similis est vultui cuiusquam alterius, et anima eorum non similis est animae cuiusquam alterius, nam in eis latet maximum thesaurum omnis creationis – et hic maximus thesaurus est Deus.

Vitas nostras bonis actibus fulgere et florere, gaudio et laetitia fragrare, et in memoria eorum qui nos aestimant in aeternum vivere volumus.

Cum quis rectam fidem habet et proinde agit, beatior est quam ii qui fide carent et officia sua in vitae certamine non exsequuntur.

Fides sana et actio recta (nobilibus propositis bonisque intentionibus suffulta) semper adsunt ubicumque felicitas existit, et amittuntur ubicumque felicitas abest. Ex hoc concludere possumus eas duas esse condiciones essentiales felicitatis, quae sine eis adipisci non possunt. Qui felicitatem desiderant, tantum haec duo elementa fundamentalia, quae sunt eius lapides angulares et columnae, habere debent.

Homines infinitas universi partes pro arbitrio moderari, mutare, aut delere non possunt. Hae partes cum textura vitae humanae intricate intertextae sunt, et homines ab eis separatim fungi non possunt. Attamen homines mentes suas moderari possunt ut his partibus se accommodent et ab eis noceant.

Maiores nostri nobis feliciores erant non quod plura rerum mundanarum et voluptatum possiderent quam nos nunc, aut quod minus vitae difficultatibus obnoxii essent, sed quod aequilibrium psychologicum possidebant quod eis solacium, pacem, contentum, et denique felicitatem praebebat.

Non ab externis condicionibus pro felicitate sua nitebantur, neque condicionibus externis succubuerunt quae ea eos privarent. Sensus eorum solacii, pacis, felicitatis, et contentamenti erant naturales, normales, salubris, et diuturni. Nos quoque hos sensus colere debemus si felicitatem habere volumus? Quis autem nostrum non habet

Fatum est effectus usus praeteriti liberi arbitrii vel libertatis electionis. Per praeteritas nostras exercitia liberi arbitrii, fatum et destinatum nobis ipsis attulimus et attulimus. Attamen non praeteritis vincimur, nec in

perpetuum consequentiis actionum nostrarum coarctamur. Quod seminavimus, rescindere et quod scripsimus delere possumus, si ita volumus et cursum nostrum corrigere et .qualitatem messis nostrae emendare conamur

Si semina actionum cum doloribus consequentiis eradicaverimus et in eorum loco semina naturae animae aptiora seruerimus, certe fructus felicitatis ex illis bonis seminibus in terra animae satis colligemus. Libero arbitrio nunc, non cras, exercere debemus, si maiorem felicitatem .adipisci vel dolorem et cruciatum minuere volumus

Ergo, condiciones felicitatis in homine iacent, et nihil ei agendum est nisi serio cum illa aequatione quae non errat agere, et eventus in eius favorem erunt si optimam .aestimationem fecerit et cum ea ageret

Domine, repleatur essentia mea vitalitate tua, cor meum praesentia tua consolatoria et misericors, mens mea sapientia tua, et anima mea impleatur divina conscientia .tua

In solo cordium vestrorum, semina amoris crescunt. Rigate haec semina aquis amoris universalis et compassionis .universalis

Vis mentis infinita est, et proinde, si satis profunde de quavis re cogitaveris, responsum ad quamlibet quaestionem .de illa re invenies

Si quis omne opus et actiones suas aliis serviendo dedicat et ea animo laeto perficit, tum vere considerationem .et gratiam meretur

Non debemus unilateraliter esse. Potius, actiones nostras aequare et opera ac officia secundum momentum .cuiusque disponere debemus

Officium est actio quam homo cum gaudio, non propter lucrum materiale, perficit, et officium spirituale et morale in .vita primum locum tenere debet

Omnis homo potentiam intactam habet. Omnes vires necessarias possidet. Mens ipsa est vis suprema, et ab habitus notionibusque obsoletis et restrictivis liberanda est.

Influentia planetarum et stellarum in vitam humanam causatur viribus interpositis attractionis et repulsionis inter planetas et corpora humana.

Cogitationes malae hominem ad ambitum noxium ducunt ubi se secundum desideria sua exprimere possunt. Attamen homo cogitationes et conscientiam suam per voluntatem, et consequenter ambitum suum, mutare potest. Si quis diu in ambitu noxio manet, is ambitus eum subconscie afficere incipit. Paulatim, libertatem suam eligendi ambitum sanum et integrum omnino amittunt et subiiciuntur influentiis negativis illius ambitus noxii. Qui autem voluntatem validam habent, contra, cum Deo concordes sunt.

Energia mentis concentrata

Cum lucem solis per vitrum magnificatorium in punctum minutum dirigis, calorem producit, et hic calor lignum, telam, chartam, et alia inflammare potest. Similiter, cum mentem accurate dirigis, energia eius concentrata radices dubitationis post omnem errorem comburere et lumen sapientiae clare lucere permittere potest.

Cum mens cum Deo, fonte omnis bonitatis et origine omnis potentiae benedictae, congruit, praesentiae divinae percipit et omnia elementa successus possidet. Haec elementa arcte cum immensa Dei potentia coniunguntur, quae novas opportunitates successus in quolibet campo creare potest.

Difficultates et molestiae ex ignorantia actionum praeteritarum, tempore et loco quodam commissarum, oriuntur. Dolores eorum praesentes ex cogitationibus et

factis quas protulerunt oriuntur, quae in solo conscientiae radices egerunt, in plantam germinantes et fructus ferentes qui ipsas earum cogitationum et actionum proprietates reflectunt.

Tribulationes et tribulationes non veniunt ut hominem frangant aut voluntatem eius debilitent, sed potius ut magnitudinem Dei aestiment et leges eius revereantur, per quas veram felicitatem adipisci possunt. Deus has duras tribulationes non mittit quia imprimis humanae sunt. Omne quod ab humanitate requiritur est ut conscientiam suam e somno incuriae excitet et e tenebris ignorantiae in lucem scientiae emergat.

Plerumque sensus nostri voluptates fugaces nobis promittunt, sed tandem dolorem et cruciatum diuturnum afferunt. Vera autem virtus et felicitas parum promittunt, sed tandem gaudium purum et perennem nobis praebent. Quapropter felicitatem interiorem et perennem veram laetitiam, voluptates sensuum temporarias meras voluptates esse puto.

Cum solem e spatio millionibus milium passuum distantem spectes, illa stella ingens multo minor quam Terra nostra apparet.

Diameter autem Telluris est circiter 7900 milia passuum, cum diameter Solis centum vicibus maior sit quam diameter Telluris. Si planetam nostram Tellurem directe ante Solem ponere posses, quasi punctum minutum comparatus cum Sole appareret.

Fingamus magnissimum campum solarem expandere et dilatare donec ingens massa eius totum caelum caeruleum absorbeat. Caelum quod videmus est tantum parva pars, immo minutissima particula, spatii quod universum infinitum permeat.

Etiam si sol in infinitum expandere et in spatium extendi pergeret, tamen infinitum amplecti non posset.
Cosmica parvitatis et finitudinis illusio mentem limitat et impedit quominus illam cosmicam vastitatem percipiat.
Unde hoc absolutum inane ortum est, et ubi sunt eius limites?
Qui dimensionibus aut mensuris non subiacet, qui nullum limitem aut originem habet, Deus est, qui omnipraesens est et in ultimis spatiorum finibus existit. In stellis longinquis, remotis est. Sicut in te et in me existit, conscie omnis spatii quod occupat, quamvis parvum vel magnum sit, perspicuum est.

Praeteritum plerisque hominibus ignotum est, exceptis paucis electis et illuminatis. Attamen nostra ignorantia praeteritorum etiam nobis prodest. Nam si omnia quae in hac vita et in prioribus egimus sciremus, immensa actionum nostrarum multitudine opprimeremur et penitus perturbaremur. Voluntas nostra fortasse etiam ob stupor paralyzaretur, nos incapaces reddens ad persequenda studia nostra et desperationi obnoxios relinquens. Etiam in hac vita terrestri, oblivio est benedictio Dei, quae cogitationes et sensus nostros impedit ne memoriae praeteritorum, praesertim amaris et dolorosis, consumantur. Feliciter, scintilla divina intra nos constanter lucet spe et desiderio perpetuo vitae iter persequendi. Deo gratias agere debemus pro his duobus beneficiis: facultate obliviscendi praeterita et spe in futurum.

Non debemus concludere fatum impedimenta libero arbitrio imponere. Attamen, omni ope niti debemus ut influentiis negativis, quas plerique fato et destino tribuunt, resistamus, et libertatem eligendi secundum interiores

nostras persuasiones exerceamus, dummodo hae persuasiones fide firma nitantur et legibus divinis firmiter innitantur, sine quibus homo veram felicitatem gustare non .potest

Cum actionem aggredimur, non debemus a rebus adversis terreri, sed potius summo gradu optimistici esse, absoluta fide cum nihil impedire posse voluntati exercendae .et libertati eligendi

Homines saepe similes sunt folio in superficie fluminis fluitante, et se extrahere debent ex flumine habituum automaticorum qui eos ad cataractas illusionis et destructionis fert. Plerique indifferentes videntur et se a .flumine abripi sinunt

Si metam nostram attingere non possumus, licet tacite agnoscere obstacula a nobis ipsis effecta fuisse quae nos ab eo perveniendo prohibuerunt. Perseverandum est et conatus nostros duplicare ut ad optatum exitum perveniamus. Nobis quoque persuadere debemus, quantumvis magna et formidabilia obstacula et difficultates sint, nos tamen vim habere ad ea superanda. Etiam si deficiamus, omnibus conatibus nostris non obstantibus, non opus est desperatione aut frustratione, dummodo intellegamus voluntatem humanam validiorem esse fato, quod a nobis ipsis factum est. Ergo, non desistere debemus conari, quantumvis saepe deficiamus, quia semper portae apertae sunt. Solum necesse est pergere niti et conatum iterare donec successus nobis concessus sit. Deus nobis auxilium praebebit dummodo in Eo confidimus et conatum necessarium adhibeamus. [Qui viam ingreditur, ad metam perveniet, et qui in Deo confidit, non confundetur.]

Cum quis aliquid intense et perseveranter desiderat, illud desiderium numquam conscientiam eius relinquit, quocumque ierit et quaecumque sint eius curae. Per constantem et indefessam actionem, illud desiderium immensam determinationem et energiam possidet. Hic susurrus internus potentior et efficacior est quam supplicatio mechanica, quae tantum labia movet. Hoc modo agunt qui Deum amant. Amorem suum erga Eum sine intermissione susurrant, susurris eorum ex corde per totam cotidianam actionem inauditis manentibus. Hic susurrus ex corde eos non distrahit nec cum aliis officiis pugnat. Crescente desiderio Dei, amor eorum erga Eum profundior et intensior fit, donec praesentiam Eius experiantur et lucem Eius oculis animae conspiciant. Gustant immensam gaudium et sentiunt .pacem supra omnem descriptionem

Deus nobis mittit praecepta quae in vita necessaria sunt, ut ex eis proficiamus et intellectum atque experientiam adipiscamur. Quicumque has praecepta vitat, eas discere .cogetur, quantumvis diu requirat

Omnis experimentum amicus est si ex eo discimus, et tyrannus tyrannus si occasionem perdimus et abutimur cum .murmuratione, indignatione et iudicio malo

Cum sana intellegentia et recta vitae mente .adhaeremus, pulchra fit et a difficultatibus libera

Homo non potest in perpetuum fluctibus gaudii ferri, turbulentis doloris aquis mersus, aut taedii profundis submergi. In hoc mundo dualitateum inter se pugnantium, homo mediocris vicissitudinibus obnoxius est — fluctibus felicitatis assurgens, in abyssum apathiae mergens, et furentibus tristitiae fluctibus huc illuc iactatus — raro alium conscientiae statum experitur.

Permittere circumstantiis ut cogitationes nostrae hoc modo flectantur est voluntatem propriam fato capricioso et semper mutanti tradere. Quod homini opus est ad vitam prosperam et impletam vivendum est aequilibrium mentis, quod solum per cogitationem intentam et potestatem facultatum emotionalium obtineri potest.

Etiam gravissimi dolores tempore sanantur, itaque nihil prodest cotidie in dolore immorari. Perpetuo lugere propter iacturam cari neque illis neque nobis prodest, et nihil mutat. Similiter, colere complexum inferioritatis vel se ipsum punire propter errores vel lapsus praeteritos contra effectum est; vitam tantum miseram reddit et facultates mentis suffocat.

Non debemus in foveam taediosae consuetudinis incidere, quia ea est condicio psychologica longe a commoditate abest, cum mentem perturbat et facultates latentes in camino apathiae comburit.

Defectus a radicibus eradicandus est, et agri vitae diligentia ac perseverantia arandi et seminibus bonitatis .conseri debent, ut messis uber, Deo adiuvante, colligatur Fac aliquid quod nemo antea fecit — aliquid quod mundum stupefaciat. Demonstra Dei vim creatricem per te .operari

Homines animis tranquillis et nobilibus praediti cogitationes nostras magneticas et sanas reddere adiuvant. Non difficile est discernere utrum quis nutrimentum intellectuale ex ambitu tranquillo an perturbante trahat. Anxietas, angores, et confusio omnes ex consuetudine cum hominibus improbis, sive amicis sive propinquis, oriuntur, .quae ad cogitationes anxias et animum perturbatum ducunt

Corpus energiam et actionem ex cibis physicis haurit, dum cibi magnetici et corpori et menti energiam facilius digeri possunt quam cibi solidi et liquidi, qui facile in .energiam vivam converti non possunt

Cum ignorantiam in sapientiam, infirmitatem et fragilitatem in salutem et vitalitatem transformare poteris, et confidenter audacterque — etiam solus — per vias vitae ambulare, et gaudium internum invenire in conscientia viva et vigilanti, et fide inconcussa in iustitiam Dei et triumpho recti super iniustum et veritatis super illusionem, et cum quotidie conaris cogitationes tuas ad altiora et subtiliora elevare, et cor amantem et gratum et bonas intentiones erga alios habere, nutrimentum tuum intellectuale magneticum fiet, et ad te attrahes omnia pulchra et utilia — res, homines, et circumstantias — quae necessaria sunt ad iter tuum versus oras securitatis et salutis continuandum. Denique, cum operam dabis ad ea quae tibi necessaria sunt

acquirenda et contentus eris iis quae Deus praebet, spiritu ditior et satiatior eris quam ii qui cupiditatibus mundanis .consumuntur et voluptatibus earum fugacibus avidi sunt

Misericordia est pons qui quamque animam cum aliis .animis coniungit. Misericordia est ianua ad omne cor

Cum quis Deum quaerit, qui unicus verus amicus prae omnibus aliis est, fit possibile ut vera amicitia in omnibus humanis necessitudinibus — familiaribus, fraternis, matrimonialibus et spiritualibus — constituatur. Amicitia elementum vitale est in necessitudinibus matrimonialibus, et propinquitas intellectualis et emotionalis, sensus attractionis spiritualis, et verus amor prioritatem habere debent. Qui inter verum amorem et attractionem physicam distinguere .non possunt, iterum atque iterum decipiuntur

Cum matrimonium in altis idealibus et mutua reverentia fundatur, fit felix et prospera coniunctio inter duas animas amantes et cooperantes, quae onera vitae alter alterius allevant et curas vivendi cum mutua empathia et amica .intellegentia dissipant

Nemo me regere aut voluntatem meam eripere potest .nisi cogitationes et actiones aliorum me afficere sinam Si cogitationem tuam ad materiam restringeris, omnia ex prospectu materiali videbis. Sed cum conscientiam tuam ad statum conscientiae spiritualis elevaveris, fluxum pervasivum lucis Dei ultra omnem materiam fluentem .videbis, et omnia ex prospectu spirituali videbis

Domine, intellego me infinitam occasionem habere ad facultates meas explorandas et potentiam meam spiritualem inveniendam. Hodie cogitationes meas optimismo implebo et me ab rebus iniucundis separabo. Exercebo ea quae corpus, mentem et spiritum meum modo aequilibrato et harmonico .nutrient

.Materialia vincula altioribus aspirationibus substituam .Et intellegam spiritum fidelem semper mecum esse

Saltatio vitae et mortis semper adest, sed me ipsum in perpetuum liberabo servando identitatem meam spiritualem. Et cum tempestates tribulationum et tribulationum experiar, in navi mea spirituali trans mare vitae ad litora tuta et divina .navigabo

Cum laboro et creo, meminerim Deum per me operari; eum esse Dominum universi, et me cum Eo coniungere .possum per profundam Eius contemplationem

Deus mi carissime, intellego cogitationes meas mihi aut adversitatem aut ad victoriam allaturas esse, prout quae sententia in vita mea potentissima sit, et conabor meminisse te manum tuam adiutricem porrigere et viam ad victoriam .meam parare

Cum calamitates et adversitates me accidant, vires meas convocabo et propositum meum ad eas superandas firmabo. In agendo cum omnibus sincerus et honestus ero, et cogitationes amoris et bonorum votorum disseminabo. .Tum Deus me potentia et sapientia sua adiuvabit

Morbi spirituales et eorum curatio

Magister Paramhansa Yogananda

Conare imaginari gregem figurarum humanarum quae sint disproportionatae et discordantes:
Unus capite parvo ciceris magnitudine et corpore magno cameli magnitudine!
Alius manum potentem similem Samsoni aut Herculi et corpus simile corpori nani habet!
Tertius autem caput elephanti ingentis et corpus muris macri habet!
Nonne illa scena tibi miranda et stupenda, aut tristis et paenitens esset, si subito turbam illarum creaturarum compositione mira et discordante videres?
Nunc finge alium gregem hominum qui forma et specie normales sunt, sed mente inaequales et psychologice deformati.
Sicut vestes vulnera, ulcera, aliasque deformitates corporis occultant, ita etiam corpus validum et sanum et facies pulchra et radians multas graves aegritudines mentis et vitia natalia occultant.
Si magnam turbam hominum vulgarium, qui et elegantia specie et bona valetudine praestant, convenires, et si eorum corpora mentis visione tua spirituali penetrare posses, admiratio mirabilis esset, et fortasse magna tristitia te perfunderet ob ea quae invenires.
Corpora eorum mentalia sic observare potes:
Mens capite, sensus et affectus trunco, voluntas autem manibus pedibusque repraesentatur, quae omnia abnormalia, aegrota et deformata sunt.
Invenies quosdam caput parvum, sapientia imperfecta praeditum, corpore flaccido, ambitionibus egoisticis et cupiditatibus tumido, impositum.

Invenies etiam quosdam corpus habere sensu et vitalitate carens, quamquam bracchium valde evolutum et functionale habeant.

Alii magnum et creativum cerebrum fortasse possident, sed eorum empathia et facultas emotionalis impeditae et atrophiatae sunt. Et est alia categoria hominum qui constitutionem corporis et mentis normalem habent, sed quorum voluntas et temperantia vel debiles vel paralyticae sunt.

Et index observationum pergit, et utinam diu vivas!

Innumerabiles distortiones psychologicae in corporibus mentalibus, quae quibusdam aspectibus subevolutae, aliis autem nimis evolutae sunt, revera praesentes sunt – quamquam occultae – in hominibus. Eis dolorem psychologicum afferunt et impediunt quominus talenta et facultates suas, ut demonstrari debent, ostendant.

Hic quibusdam morbis psychologicis occurrere fortasse iuvare potest ad causas subiacentes omnium problematum humanorum cognoscendas, ut saltem omnibus qui eis laborant, etiam subconscie, notae fiant, ut naturam illorum vitiorum, symptomata eorum, et tacitam eorum penetrationem in psychen intellegere possint, quo repentem eorum destructionem pacis et felicitatis repellere possint.

melancholia spiritualis

Hic morbus late diffusus est inter eos qui intellectualiter et physice inertes sunt, praetextu rebus spiritualibus profunde immersorum. Hi affecti, sub specie serviendi Deo, maiora et minora officia vitae materialis negligunt, ita se Satanae aperientes, qui eis grave damnum inferre potest. Pessimismo et defectu aestimationis cuiuslibet rei utilis vel pulchrae circa se laborant. Hic morbus contagiosus est, et omnes qui aspirationes spirituales habent, ab eo cavere et se liberare debent, vitalitatem suam constanter servando et immunitatem firmam per cogitationem positivam, prospectum optimisticum, et laborem sanum et fructuosum.

indigestio spiritualis

Hoc fit ex fortuita (ingurgitatione), id est, rapida ingestione magnarum quantitatum medicamentorum psychotropicorum praeparatorum, sub nominibus fulgentibus relatorum, et in forma falsorum librorum spiritualium et lectionum a "medicis spiritualibus" in arte charlataniae et magiae peritis praesentatorum.

Hic morbus non solum famem spiritualem veritatem cognoscendi extinguit, sed etiam facultatem discernendi inter bonum et malum, utile et noxium destruit.

Qui perpetuo ideas theologicas devorat et omnibus quae in manus eius incidunt vescitur, non solum nimium edet, sed etiam notiones venenatas una cum utilibus consumet, sibi indigestionem intellectualem et sic mortem spiritualem lentae afferens.

Studium immodicum et continuum variarum notionum spiritualium et philosophicarum, sine discretione aut conatu eas digerendi et examinandi per experientiam personalem ad earum validitatem confirmandam, tandem dubitationem, apathiam, et diffidentiam in omnibus principiis et legibus spiritualibus generat.

Passio et obsessio

Qui hoc morbo affecti sunt, vitam frustratam et inanem vivunt, quia nimium pecuniae et temporis habent, et quia propositum et recta vitae intellegentia carent.

Hi homines cupiditatibus suis ducuntur; quidquid in mentem venit et eis placet, faciunt. Vitas suas fabulis vilibus et trivialibus, pelliculis sensationalibus, et oblectamentis superficialibus et inutilibus implent. Non intellegunt se hoc periculoso morbo affici donec gravem ictum aut perturbationem nervorum patiantur—id est, postquam damnum factum est.

frigus mentis

Huic condicioni aliud nomen est: desperatio. Homo numquam scit quando advenerit et symptomata eius

molesta, ut desperationem, intolerantiam, anxietatem et impatientiam, passurus sit. Peius adhuc, saepe diuturna est, et victimae eius saepe facile recidunt, etiamsi credant se celeriter convaluisse.

Catarrhus psychologicus

Hic morbus ex diuturnis curis mundanis oritur. Qui eo laborant, plerumque neglegunt arma voluntatis suae uti, atque ita passive et submissa voluntati constanti se submittunt, potius quam eos fortiter oppugnare et in infantia eliminare.

nexus psychologicus abnormalis

Victimae huius morbi in sua felicitatis studio unilateraliter fiunt. Credentes felicitatem in divitiarum accumulatione, fama adipiscenda, vel salute vel potentia possidenda consistere, omnia – valetudinem, bonam famam, tranquillitatem animi, honorem, dignitatem – in ara ardentis ambitionis suae sacrificant. Nimis sero intellegunt solam vitam aequilibratam, quae leges naturae et praecepta Dei observet, atque actionem cum tranquillitate concordet, veram felicitatem afferre et propositum vitae nobilis implere posse.

Qui perturbationibus nexus insalubribus laborant, cogitationibus effrenatae cupiditatis consumuntur, quae ad distortam et perversam vitae visionem ducunt. Exempli gratia, negotiator magnum successum consecutus est et fortunam accumulavit, sed antequam divitiis suis frui posset, propter curas et metum immensos nervorum perturbatione affectus est, et animo fracto mortuus est.

Alii omnia licita esse credunt ad finem consequendum. Ob hanc confusionem, verum propositum amittunt nec minimam quidem satisfactionem consequi possunt, etiamsi ea quae desideraverunt possideant, quia natura humana vasta et multiplex est et aequilibratum progressum in omnibus gradibus requirit.

Caeca adhaesio spiritualis

Hic aberrans fanaticismus erga certas opiniones ex adhaesione ad certas opiniones et notiones sine eas interrogatione vel examinatione oritur, ita in iis qui hoc morbo affecti sunt iram et hostilitatem erga quamlibet sanam ideam spiritualem vel cogitationem apertam et liberatam creat. Haec isolatio ad rebellionem contra leges Dei ducit, quae manifestantur in efficacia intellectuali, bono rerum, salute mentis et corporis, et amore ac reverentia erga homines omnis generis.

Principia spiritualia instillando

Quia morbi corporis sunt tangibiles, dolentes, et iniucundi, nos impellunt ut active eis resistamus, nos adducens ut eos superare conemur per varias methodos therapeuticas, ab exercitatione et sana nutritione ad varia medicamenta et medicamenta. Attamen morbi psychologici, quamvis sint causa principalis omnis doloris et timoris humani, non satis urgente praeveniuntur aut curantur, et permittuntur ut vastationem et destructionem in vitas nostras inferant.

Educatores, magistri educationis physicae, concionatores, reformatores, medici, et legislatores progressum promovere poterunt cum primum, a se ipsis incipientes, didicerint, deinde alios docerint vias rectas colendi naturam humanam modo aequilibrato et harmonico, secundum leges vitae et principia vitae salubris. Haec est educatio vere efficax et cultura humana comprehensiva quam homines ubique terrarum indigent.

Institutiones educationis fundamenta spiritualia in scholis publicis docere impossibile aestimant propter confusionem inter haec principia et varias doctrinas religiosas quae videtur. Attamen, si hae institutiones in principiis universalibus pacis, amoris, servitii, fidei, mentis apertae, et acceptationis aliorum — quae sunt constantes

spirituales firmiter stabilitae — intenderent et methodos practicas ad haec principia in fertili solo mentium et animarum puerorum instillanda excogitarent, solutio rationabilis et acceptabilis huic difficultati suppositae et fictae inveniri posset. Grave error est hanc rem ignorare .propter difficultates apparentes cum ea coniunctas

Plerique ex universitatibus egrediuntur capitibus tam gravibus et tumentibus ob libros contentos, ut vix semitas vitae ingredi possint, nam voluntas et temperantia eorum neglegentia et desuetudine fere paralyzatae sunt. Itaque eos vides temere agere et deteriores fieri, in abyssum inaequalium matrimoniorum praecipites ruere, sexualitate sua abuti, pecuniam sequi, et in cursu honorum deficere, quia non didicerunt recte acutum cultrum intellectus sui academici acuti tractare. Propterea se vulnerant et sibi ipsis .nocent

Mirum est, multi iuvenes gaudere videntur actionibus quae tandem eis damnum et dolorem afferunt. Quidam ad furta aliaque delicta, etiam ad scelera, sine ullo freno aut deterrendo confugiunt. Qui propagationem vitiorum in societate prohibere nequiunt, mores aliquorum erraticos incitant. Omnis homo conscientiae et verae fidei bonum exemplum aliis esse debet in integritate, honestate, dignitate et sui reverentia. Scholae, collegia, universitates et institutiones sociales non sufficientes methodos scientificas praebent ad scelera minuenda per causas eorum profundas .tractandas, quae imprimis in mente reperiuntur

Scholae speciales etiam constitui debent ad artem vitae beatae et prosperae docendam, ad potentiam propriam .excolendam et ad facultates proprias amplificandas

Tales scholae erunt similes hortis et parcis ubi iuvenes mentes crescunt et florent. Educatores diligenter eligendi sunt et curandi ut parentum et communitatis cooperatio habeantur. Hae scholae adiuvabunt ut homines efficacius forment. Meminerimus oportet nutrimentum spirituale

hominis in primis gradibus valetudinem eius et facultatem crescendi postea determinare.

Methodi exercitationis mentis et corporis in scholis hodiernis adhibitae sine dubio utiles sunt, sed fundamento spirituali carent. Sine progressu ingenii virtuosi, incrementum imperfectum erit.

Scientiae progressionis corporis, mentis, et spiritus iuvenibus docendae sunt, quorum mentes adhuc tenerae et flexibiles sunt, quorumque vires nondum certis modis directae sunt.

Post plenam institutionem, discipuli harum scholarum examina continua reflexiva subire debent, et testimonia adipiscenda erunt bona valetudo, bona fama, efficacia, divitiae materiales et spirituales, felicitas, successus, et fiducia sui.

Eventus examinis finalis in fine huius itineris terreni determinabuntur secundum summam omnium rerum intellectualium et spiritualium progressuum necnon diplomatum per sub-examinationes per totam vitam adeptorum.

Qui in hac ultima, maxima probatione excellunt, sacrum testimonium sui ipsius sufficientiae et conscientiam liberam, puram, laetamque accipient.

Et benedictiones in pagina animae in perpetuum inscriptae

Hoc praemium rarum a tineis non violabitur

Et manus furum non ad id pervenient

Aut tempus delebit id

Passportui munere fungetur.

Pro sodalitate honoraria in Grege Iustorum

Ubi beatitudo iacet?

Deus, in sua misericordia absoluta, nobis gaudium suum et inspirationem largitur.

Et nobis vitam veram praebet

Vera sapientia

Et vera felicitas

Vera intellegentia per omnes varias vitae nostrae experientias venit.

Sed gloria Dei revelatur tantum in pace spirituali quam anima experitur et in mentis studioso conatu ad harmoniam cum Eo. Ibi, coram veritate stamus. Foris, illusiones incredibiliter potentes sunt, et perpauci effugere possunt influxum ambitus externi. Mundus pergit cum suis infinitis complexitatibus et innumeris probationibus. Vox Dei latet post species vitae, nos perpetuo vocat et nobis loquitur ex floribus, scripturis, conscientiis nostris, et per omnia pulchra quae vitam dignam faciunt.

Quo magis rebus externis intenti sumus, eo minus gloriam interiorem experiri possumus; et quo magis ad intros convertimus, eo pauciores difficultates externas obviam imus. Aequatio constans est. Sed plerique homines hanc veritatem non intellegunt propter vim sodalitatum mundanarum, societatis in qua vivunt, et consuetudinum insalubrium. Societas hominem rebus superficialibus immersum et occupatum tenet, eum prohibens quominus veritates altiores contemplemur.

Etiam loca spiritualia a quibusdam frequentantur sine vero desiderio fruendi ex eorum atmosphaera benedicta, itaque nihil memorabile ex illis visitationibus consequuntur.

Quicumque Deum videre cupit, eum ubique inveniet. Mores humani sunt destructivi, rapaces et avidi; destruunt, corrumpunt et exstingunt. Tempus est ut humanitas discat quomodo beata et contenta sit iis quae habet. Nihil plus desiderare debemus quam quod nobis venit. Deus est liberalis; scit quid

nobis opus sit et tempore suo praebet. Hoc non significat nos Deo sine ullo labore confidere debere. Minime. Significat nos nostram partem pro viribus nostris agere debere et reliqua Deo relinquere, qui numquam nos privabit iis quae nobis opus sunt et meremur.

Optima via ad aeternam beatitudinem est Dei praesentiam sentire. Summum nostrum desiderium debet esse Deum cognoscere et cum Eo esse statuere. Deus primum ac potissimum in cogitationibus et sensibus nostris esse debet, et Eum columnam firmissimam et firmissimam in vita nostra considerare debemus.

(Itaque funem Dei firmiter tene, refugium in Eo quaerens)

Nam ipse est columna si omnes aliae columnae te deficiant.

Intellexi unicum vitae finem esse Deum cognoscere. Sunt qui fortasse non persuasi sint Deum invenire esse ultimum vitae finem. Sed nemo negare potest finem vitae esse felicitatem invenire. Et ego plena fiducia et certitudine dico Deum esse summam felicitatem. Ille est summa beatitudo. Ille est amor absolutus et universalis. Ille est gaudium aeternum quod numquam animas eorum qui cum Eo concordes sunt deserit. Cur igitur non contendimus ad illam perfectam felicitatem consequendam? Nemo alius eam nobis dare potest. Eam intra nos ipsos constanter colere et nutrire debemus. Vires naturae indefesse student hominibus voluptates mundanas concedere, sed tales voluptates fugaces tandem ad paenitentiam, amaritudinem et paenitentiam ducunt. Etiam fortunatissimus, qui omnia habere videtur, fortasse non erit vere beatus. Non diu rebus terrenis

contentus erit, quia hae res veram sitim non extinguunt nec famem spiritualem satiant.

Possessiones materiales tantum falsam pacis sensum et fugacem satisfactionis offerunt. Mundus totus in confusione et chao haeret, a cupiditatibus egoisticis et avaris bellum parientibus incitatus. Nihil aliud bellum creat.

Verus heros in proelio vitae est qui se ipsum vincit et cupiditates suas superat. Pecunia, fama, libido, et omnia quae huic principio adversantur, paci et felicitati nostrae nocent. Si homines semper secundum vera vitae virtutes cogitare discerent, felicitatem quam quaerunt inventuri essent, sed a proposito suo aberrant et a flumine cupiditatum terrenarum rapiuntur. Comperi nullam temptationem me a via quam mihi elegi et secutus sum avertere posse.

Millia delectare possem potentia a Deo mihi data, sed ea via mihi detrimentosa esset. Quomodocumque, millia delectare et mentes eorum captare nolo, tantum discipulos sinceros in Deo constantes videre desidero. Qui Deum amant, has notiones gustabunt, et qui zelus perseverat, benedictiones et praesentiam Dei per has doctrinas sentient.

Deum homini fallere impossibile est, nam Ille semper praesens est, sciens quid in mente eorum sit et quid desiderent. Cum mundum abnegant et harmoniam spiritualem desiderent, Deus ad eos veniet. Cum illud desiderium in corde eius qui id quaerit radices agat, Deus ad illud cor venit et bonitate et benedictione implet. Sola res digna vita est cum Deo concordia esse et eius favorem adipisci. Illa harmonia debet esse foedus aeternum et pactum inviolabile (eis qui foedus Dei servant nec illud violant).

Omnes plus divitiarum quam alii desiderant. Etiam cum eas acquirunt, insatisfacti manent, invenientes aliquem alium ditiorem esse. Homines in limo miseriae sibi illatae vivunt, cupiditatibus suis incitati. Contenti esse debemus iis quae habemus. Possessiones materiales felicitatem non afferunt; potius, saepe anxietates, curas et metum amplificant.

Via ad Deum simplicissima et facillima est, tamen pauci eam pergunt, quamvis multae sint caerimoniae et formae religiosae. Melius est corda nostra ad Deum convertere et ab eo rogare quod optimum et diuturnum nobis est. Re vera, Deus nos exspectat quia nos a malo et periculo arcere vult. Secum nos in cordibus et mentibus nostris vult, quia vilia bona huius mundi desiderium humanum explere aut vacuum spirituale, quod intus sentimus, implere non possunt. Deus semper nobiscum loquitur, sed pauci vocem eius audiunt. Illa vox quieta saepe clamore cogitationum strepentiarum et cupiditatum manifestarum obruitur. Sed cum cogitationes subsidunt et desideria tranquilla sunt, vocem Dei clare audimus, quamvis silens et debilis sit. Vere, Deus omnia facit ad humanitatem adiuvandam, portas aperiens et semitas illuminans ut videamus quo ingredi debeamus, ne offendamus aut labamur. Sed plerique homines hanc veritatem non intellegunt.

Nolo homines existimare se scientiam adipisci posse simpliciter aliorum audiendo aut libros legendo. Quae legunt et audiunt, applicare debent. Ad loca sacra adire melius est quam domi manere et sermones inanes audire. Sed etiam in locis sacris, praesentiam Dei in corde sentire oportet et scire quomodo eam experiri. Eruptiones affectuum et analyses rationales nobis scientiam quam animae nostrae adipisci desiderant dare non possunt.

Cum nos Deo dedimus et cupiditatibus egoisticis valedicimus, et cum certi sumus Deum semper nobiscum esse, in animis nostris habitantem nosque bonis nobilibusque cogitationibus ac sensibus inspirantem, beatitudinem libertatemque habebimus, et ortum sapientiae in horizonte animae videbimus.

Finge! Post decennia, ipsa nostra existentia somnium erit, et omnia quae nunc agimus pars illius somnii fient. Etiam maximae personae humanitatis merae figmenta conscientiae humanae fient. Sed hae magnae personae finem ultimum attigerunt quia summum gradum attigerunt et spiritu vivi manent, plene conscii et conscii omnium quae geruntur, nam in divina conscientia uniti sunt. Quicumque cum eis per cogitationes et doctrinas eorum concorditer convenire conatur, necessario eorum praesentiam sentiet, eorum benedictiones accipiet, et intimo corde sciet se vere in communione cum illis esse.

Vita est somnium magnum. Attamen, cum corpus tuum nunc inspicis et vita vibrans vides, de realitate huius somnii plene persuasus es. Putas te hoc illudve acquirere debere ut beatus sis. Sed quantumvis multa desideria impleas, per ea felicitatem non invenies. Quo plura quis acquirit, eo plura desiderat. Desideria filtranda sunt, et vita simplificanda si quis in solatio, tranquillitate, et contentamento interiore vivere vult.

Scripturae dicunt hominem, cuius desideria semper introrsum (versus animam) fluunt, esse hominem magnae pacis interioris. In hoc, similes sunt mari, quod numquam mutatur aut minuitur, sed aqua quae in illud sine intermissione fluit plenum manet. Sed qui foramina desiderii in receptaculo pacis suae creat et aquas vitales emanare et dissipari permittit, nihil de pace spirituali et felicitate interiori scit.

Eorum qui Deum cognoscunt, qui cum Eo communicare et praesentiam Eius conscie sentire possunt, duce nobis opus est. Prophetae nos rogaverunt ut Deum in pace interiore, in solitudine animae ubi spiritus fidelis et summum gaudium spirituale resident, quaeramus. Magistri illuminati Indiae etiam has notiones probant et momentum meditationis profundae ad Divinum Ipsum in profundo animae percipiendum extollunt.

Omnia quae exstant sunt vibratio undae similis, a mente Dei directa. Haec vibratio intelligens est Spiritus Sanctus, sive Spiritus fidelis, cum quo quis per orationem et meditationem communicare potest.

In quiete animae tuae et luco mentis intentae, amor cum Absoluto et Infinito infinitus est. Sed difficile est Deum invenire si primum pecuniam sequimur. Deum partem integralem vitae nostrae facere debemus, et tum omnia quae in hac vita necessaria sunt habebimus. Quicumque Deum locum permanentem in corde suo facit, Deus ei abundantem partem benedictionum terrae et caeli dabit, et ante eos vasti horizontes aperiet ubi soles sapientiae lucent, vias eorum illuminantes et tenebras circa eos dissipantes. Deus est amator aeternus, et nulla felicitas est hominibus nisi cum Deum amant sicut amant — saltem — carissimos suos, nam sine Deo essentiam amoris non cognosceremus, nec dulcedinem eius gustaremus.

Discere debemus voluntatem nostram uti et mentes nostras ad Deum toto corde quaerendum intendere. Actiones humanae a cupiditatibus dictantur, et hae consuetudines nos perpetuo impellunt ad faciendum quod nolumus facere. Vere homo sibi ipsi inimicus est, id nesciens. Nesciit quiescere, nec tempus Deo dedicare, tamen

felicitatem et ingressum in Paradisum certum sine mora desiderat. Sacra experientia non potest adipisci solum per lectiones librorum, conciones audiendas, aut bona opera facienda. Haec omnia sine dubio prosunt, sed non sufficiunt. Deum attingere requirit diligentem attentionem et profundam contemplationem.

Primum Dei favorem quaerere debemus. Omnibus placere non possumus, nam id impossibile est. Neminem offendere conor. Quod possum facio, et id solum possum facere. Unicum meum propositum est Deo placere. Manibus meis humiliter coram Eo precor, pedibus meis Eum ubique quaero, mente mea de Eo cogito et mirabilia Eius contemplor. Deus primum locum in cordibus nostris tenere debet ut Eum ut pacem, amorem, intelligentiam, benignitatem, compassionem et sapientiam experiri possimus. Hoc, et nihil aliud, est quod testimonium perhibere et vobiscum loqui veni.

Praeter meditationem, bonam societatem frequentare oportet. Non homines sequi debemus, sed Deum. Si in his cogitationibus utilitatem inveneris, ea pro benedictione Dei habeto, nam omnis laus Illi est. Communica ea cum aliis ut in eis inveniant quod tu inveneris. (Et quod ad favorem Domini tui attinet, de ea loquere.) Et ne obliviscaris alicui quotidie pro viribus tuis auxilium ferre. Dum pecuniam in marsupio habeo, dare non desinam, quia fons meus inexhaustus et semper fluens est Deus.

Denique, Deum cognoscere debemus sicut magni cognoscerunt. Hoc per contemplationem et laborem personalem fieri potest.

Olim, extra eremitorium ambulabam, de magno meo magistro, Sri Yuktiswar, cogitans, qui paucis annis antea mortuus erat. Immensum eius desiderium

sentiebam et dolebam quod mecum non erat ut pulchritudinem et atmosphaeram eremitorii fruerer. Subito, e caelo mihi apparuit et dixit, "Putasne te solum hoc loco pulchro frui? Ego quoque eo fruor sicut tu!"

Qui unionem cum Deo desiderat, per cotidianam meditationis exercitationem et Eum amandi contendere debet, et hunc amorem ad omnes extendere. Haec sola via est ad conflictum avertendum. Cooperatio spiritualis necessaria est. Sine vera spiritualitate, nulla felicitas individualis vel universalis est. Sacra harmonia sola solutio est omnium problematum physicorum, pecuniariorum, matrimonialium, moralium et spiritualium.

Felicitas ex sensu propinquitatis Dei oritur. Humanitas se post cancellos ignorantiae inclusa est, et tempus est ut ex hoc carcere ignominioso liberetur. Mens semper ad Deum converti debet, quibuscumque circumstantiis, et tum magnam pacem et gaudium experieris.

Qui Deum desiderant et ei se dedicant, se invicem hortantur et illuminant, Deumque semper meminerunt, illi sunt beati in hoc mundo et victores beatitudinis post mortem.

Pax tibi sit.

Aulaeum surget et discedit

Unusquisque nostrum ad imaginem Dei creatus est. Ex Spiritu eius divino emanavimus, cuius essentia intra nos habitat in omni puritate, gloria, et beatitudine superante. Haec sacra hereditas est arx inexpugnabilis. Ut quis se peccatorem damnat, in viis peccati vagans, unum est ex maximis peccatis. Nam sic faciendo, se ad impotentiam,

desperationem, et incapacitatem ascendere damnat. Verum est hominem actus contra leges naturales et divinas committere posse, sed statim cursum mutare et ad rectam viam se convertere debet. In pura natura sua, homo est .templum sacrum, et Spiritus divinus intra eum habitat

Semper meminisse debemus Deum nos pure et sine conditione amare. Sed cum nobis absolutam optionem dederit ut ad se accedamus an ab eo avertamur, exspectat nos desiderium amoris sui exprimentes antequam ad nos .veniat

Olim vocem eius in meditatione susurrantem audivi: "Dicis me non esse tecum, sed non introspicisti. Numquam te relinquo uno momento. Templum animae intra et me videbis. Nam semper hic sum, ut te recipiam et salutatione ".divini amoris salutem

Profunda sinceritas in via spirituali necessaria est; in .puritate et veritate, animae aurora erumpit

Sapientia humana nostra nihil est Deo comparata. Sola via qua propius ad eum accedere possumus est ei eundem .amorem purum praebendo quem nobis largitur

Omnes tandem salutem invenient, sed qui in via titubant in abyssum apathiae cadunt. Indifferentia nos impedit quominus intellegamus quanti momenti sit Deum invenire nunc, hoc ipso momento. Magnus noster planeta Telluris, in spatio volitans, et nostra identitas humana, non nobis data est ut aliquot annos hic degamus et deinde in nihilum evanescamus. Potius, destinati sumus ut profunde cogitemus et mysterium existentiae intelligamus. Vivere sine intellectu propositi vitae stultum, ineptum et temporis perditum est. Mysteria vitae nos undique circumdant, et Deus nos intelligentia donavit ut eorum solutiones .inveniamus

Inquisitione amoris perennis, intellexi Deum me omni modo imaginabili amare. Amavit me ut matrem, patrem, et amicum.

,Amicum aeternum illum prae omnibus amicis quaesivi Et de illo magno amante, quem nunc in omni vultu benigno et amanti fulgere video. Ille amicus divinus me numquam fefellit, neque umquam deiecit.

Deus est post omnia quae exstant. Parentes nostros benigne honorare et tractare debemus, sed Deum toto corde et animo amare debemus. Momentum vitalis nexus cum Eo agnoscere debemus, sine ullo amplius tempore perdendo.

Cum dormimus, nescimus utrum expergiscemur necne. Hunc mundum singuli relinquimus. Sed haec cogitatio anxietatem non afferre debet. Cum morimur, ad renascendum in terra vocamur, novam vitam incipientes unde in hac desivimus.

Vitam video ut formationem et dissolutionem undarum in superficie oceani. Unda humana a superficie oceani divini orta ascendit, et moriendo in corde Dei quiescit. Hanc veritatem comprehendi et scio me numquam vere mori, quamvis corpore mortuo. Sive enim in oceano spiritus divini quiesco, sive in corpore physico vigilo, unum sum cum oceano cosmico. Illa summa felicitas in mundo inveniri non potest. Simul, non opus est nobis in silvam fugere ad propositum quaerendum. Deum invenire possumus in hac silva vitae quotidianae — in profundo speluncae silentii.

Homines fortasse multa errant, sed ad imaginem spiritus divini formantur. Deus hunc mundum illusorium voluptatum terrenarum uno tantum consilio creavit: ut humanitas intellegat id esse tantum drama cosmicum, illusiones relinquat, et Deum solum amet. Haec est veritas, et aliter esse non potest. Cur Deus nos creavit ut familiares nostros amemus, tantum ut eos singillatim a nobis discedentes videamus? Haec eventa fiunt ut intellegamus Deum esse qui vere nos amaret, ultra omnes quos amamus.

Vita est series imaginum moventium, sed haec veritas difficilis est comprehendere, quia illusiones reales videntur et realitates illusionibus. Mundus e conscientia nostra evanescit singulis noctibus dum dormimus, fortasse ut intellegamus universum physicum non esse reale.

Haec somni lectio non venit ut nos terreat, sed ut veritatem Dei desideremus. Nihil animam satiare potest nisi Deus et amor Eius. Spiritus Dei est veritas incomparabilis. Nihil est tale quod irreale est, et quod reale est non potest esse irreale. Sapientes hanc veritatem radiantem intellegunt.

Multi anni vitae nostrae praeterierunt, et tantum anni, hebdomades, dies et horae supersunt. Cur tempus in rebus inutilibus terere? Cum Deo die ac nocte coniungi desiderare debemus, et in hoc desiderio omnino sinceri esse antequam tempus vitae assignatum exhauriatur et hanc terram sine ullo memorabili effectu relinquamus.

Eo ipso momento, magnam Dei lucem totam creationem involventem vidi. Quanta gaudium! Quam mirabilis lux!

Deus meus, tibi gratias ago et te inclino pro his abundantibus beneficiis praesentiae tuae sentiendae.

Benedictiones omnibus eodem modo, ut intellegamus te esse ultimam veritatem in universo et te esse finem nostrum ultimum, ultra quem nullus alius finis est.

Eum amare et cum Eo loqui debemus omni vitae nostrae momento — et in opere et in quiete, et in motu et in quiete — cum profunda supplicatione et ardenti desiderio. Tum videbimus velum illusionis surgere et dissipari. Deus nobiscum est in omni vitae nostrae momento. Qui Eum contemplantur et cum Eo consentiunt, Eum vident in pulchritudine florum, nobilitate animarum benignarum, sublimis et nobilibus affectibus, et pulchris somniis. Tandem, post densa vela emerget ut omni sincero quaerenti dicat:

"Diu separati sumus, quia volui ut mihi amorem tuum sponte dares. Te ad imaginem meam creavi, et exspectavi

donec libertate tua usus esses et mihi amorem tuum sponte ".tua dederis

Deum rogare debemus ut nobis aeternum et perennem donum divini amoris sui concedat. Sed quis hunc Deum amantem sine labore invenire potest? Si viginti quinque centesimas conatus impendas, reliquum Deo et duci tuo spirituali pendet. Nihil mihi peto, nam omnis laus Deo, fonti omnis bonitatis et gratiae, pertinet. Gratia eius te comitetur, conscientia eius tecum sit, et abundantiam praesentiae eius .intra te et circum te percipias

Deus nobis non statim respondet, quia dubitamus demonstrare quantum eum desideremus. Non debemus timere ad eum accedere, sed potius eum nostrum, dilectum nostrum considerare, et eum sine intermissione cogitationibus, actionibus, cordibus et mentibus quaerere, et in eo maximum refugium securitatis et pacis in hac vita .inveniemus

Domine, hunc fasciculum animarum bonarum tibi offero, ut templum praesentiae tuae ornent. Comitare has animas, quae familia tua et dilectissimae tuae sunt. Nomen tuum benedictum canimus. Tenebras ignorantiae lumine tuo sancto dispelle. Caliginem e mentibus nostris expelle lumine radioso et infinito essentiae tuae. Tui sumus, quaecumque in rebus nostris simus. Te nobis revela, Domine Maiestatis et Munificentiae. Benedic unumquemque nostrum. Accipe susurris cogitationum nostrarum desiderantium et pulsus desiderantes cordium nostrorum. Tibi offerimus omnem amorem, honorem et desiderium, quia tu es dilectus noster .et omnia quae in hoc universo possidemus

Benedic nos gratia tua. Muros desiderii qui nos a te separant, destrue. Esto Rex divinus super omnes aspirationes nostras inthronizatus. Lux gloriae tuae per totum orbem terrarum diffundatur. Omnes benedic nos. Fragrantia praesentiae tuae nos imple. Et semper magis

intellegamus te semper nobiscum fuisse, nunc nobiscum .esse, et in aeternum nobiscum futurum esse

Gratias tibi agimus pro gratia et amore quem devotis sectatoribus tuis, qui propinquitatem tuam desiderant et praesentiam tuam avidissime exspectant, contulisti. Speramus ut circulus discipulorum tuorum crescat, ut praesentiam tuam beatam celebremus et propinquitate tua .gaudeamus

Benedic nos ut corda nostra inter nos aperiamus et intentiones nostras purificemus, ut digni simus protectione et cura tua. Te ipsum revela, intus et exterius. Nos omnes uni, et in lumine huius unitatis, unicam tuam existentiam .agnoscamus

Sincere cordium nostrorum unitorum et desiderio animarum nostrarum concordium, nos prosternimus coram Te, auxilium tuum, ducatum, et perpetuam conscientiam .praesentiae Tuae in animis nostris quaerentes

Ardat clare ignis aeternus amoris in cordibus nostris, et sentiamus propinquitatem tuam nobis nunc et in aeternum, !Domine noster, o dilecte noster

Summum desiderium et capsulae mentales

Magna est gloria Dei. Ille est essentia veritatis et in hac vita inveniri potest. In cordibus hominum multae sunt preces et supplicationes: pro pecunia, fama, valetudine — preces omnis generis. Sed precatio quae prima et potissima esse debet in omni corde est pro sensu praesentiae Dei. Dum semitas vitae in silentio et certitudine pergimus, intellegere debemus Deum esse finem ultimum qui nos satiare et desideria nostra implere potest, quia in Deo latet responsum ad omnem desiderium cordis.

Cum desiderium per te ipsum explere non potes, ad Deum in oratione te convertis. Itaque omnis supplicatio quam proferis desiderium occultum intus

revelat. Sed cum Deum inveneris, omnia desideria evanescunt et omnia vota implentur.

Cupiditates mundanae ex falsis opinionibus de proposito vitae oriuntur. Haec terra non est vera nostra domus. Scripturae nobis dicunt nos Deo pertinere, ad imaginem eius creatos esse, et voluntatem eius esse ut ad originem divinam revertamur. Quod genus humanum non intelligit est nisi ad fontem divinum revertatur, se cogi ad innumerabilia desideria implenda. Finge! Verum est homines non posse quin desideria habeant, et nihil mali esse in eis habendis. Attamen pleraque desideria humana impediunt impletionem ultimi desiderii ad Deum revertendi. Ergo, nocent felicitati humanae. Nisi genus humanum Deum desiderat et eum invenit, ardebit desiderio cuiuslibet rei quam sibi felicitatem allaturam putat. Sed statim impletio omnium desideriorum sponte ad eos venit qui Deum inveniunt.

Duae sunt cupiditatum genera: quae nos adiuvant Deum invenire, et quae nos impediunt quominus eum inveniamus. Exempli gratia, si quis te iniuriam fecerit, fortasse ultionis cupiditatem senties. Attamen, si hanc cupiditatem superaveris utens altiore et magis acceptabili vi amoris, ipso instrumento usus eris quod te adiuvabit Deum invenire. Omnia cupiditates nobili modo implendae sunt, nam cum per media mundana implentur, cupiditates multiplicantur, una cum doloribus et doloribus. Si discimus omnia nostra cupiditates Deo offerre, Ille operam dabit ut bona nostra cupiditates impleat et noxia et perniciosa eradicet. Nulla maior protectio est quam pura conscientia, nullaque melior defensio contra vitae ictus quam habere cupiditates nobiles et sublimes.

Cum perfectam Dei imaginem in nobis habitare intellegimus, omnia desideria nostra implentur. In illa

sacra conscientia, quae omnes thesauros et divitias terrenas superat, non commoveberis, etiamsi totus mundus tibi detur. Neque laus superbiam in te instillabit, neque vituperatio tibi nocebit, nam gaudium Dei in te ipso gustabis, et haec erit gravissima consideratio in vita tua.

Primum omnium, Dei gubernationem petere debemus in conatibus nostris ad legitima desideria assequenda, et haec est optima via ad responsa omnium precum nostrarum obtinenda. Sed supplicatio ex oratione removenda est. Vetus modus precandi mutandus est, et ad Deum nos convertimus cum plena fiducia et fide inconcussa, quod nos audit et petitionibus nostris satisfaciet. Deus non vult nos voluntatem nostram relinquere — etiam cum ad eum precamur — quia ea voluntas est donum pretiosissimum quod ex manu eius benigna accepimus, ius sacrum quod nobis ab ipso momento creationis nostrae destinavit.

Naturaliter distinguendum est inter preces et desideria rationabilia et irrationabilia. Memento desiderium esse potentiam; si adhaereas desiderio — sive bono sive malo, sive utili sive noxio — et in eo die ac nocte immorareris, tandem eveniet. Ergo cautus esse debet et vitare desideria noxia, nam implebuntur et secum afferent damnum ingens et miseriam invidiosam.

Tempore procedente, invenies te, quamvis desideria tua impleta sint, cor tuum vacuum manere, et rebellionem internam experieris. Finge systema tuum digestivum debile esse, tamen cibos frixos desiderare. Scilicet, dolorem senties quotiescumque eos comedes, quamvis voluptate indulgendo experiaris. Itaque senties te errasse. Sapientia dictat discretionem adhibere ad discernendum inter

desideria bona et mala, et hoc facto, illa desideria falsa non debent impleri. Homines vim internam discretionis habent et eam semper uti debent, vitam suam secundum dictata conscientiae dirigentes, quae est vox Dei.

Desideria inexpleta in corde haerent. Quid mali est ea ibi fovere? Ecce responsum:

Omnis desiderium ex viribus specificis constat: aut bonis aut malis, aut utroque. Cum quis moritur — misereatur ei Deus — hae vires non moriuntur, quamvis corpus decomponatur et putrescat. Immo animam comitantur quocumque it, in forma capsularum spiritualium concentratarum. Cum homo in nova incarnatione renascitur, hae capsulae vel tabulae psychicae ut inclinationes behaviorales secum fert, cum renascitur, et haec inclinatio perseverat donec desiderium alcoholis superet. Hoc etiam ad alia valet.

Etiam minimi pueri notas ex vitis praeteritis acquisitas exhibent. Quidam pueri iracundiis gravibus laborant. Alii iracundiae malae sunt. Scilicet, Deus eos non sic creavit. Desideria non impleta ex vitis praeteritis has inclinationes psychologicas formaverunt, et propter eas, anima quodammodo insolita apparet, quamvis ad puram Dei imaginem creata sit. Si imago Dei in homine in hac vita distorquetur, sive ira, sive metu, sive libidine, et hae notae nunc non superantur, tum cum illis renascentur (vel cum eis renascentur), onus harum miserabilium inclinationum portantes donec eas in hac vel futuris incarnationibus superent. Non est fuga ab eis donec superentur.

Ergo, melius est omnia desideria nunc explere aut vincere.

Optima via se ab talibus cupiditatibus semel et pro omnibus liberandi est per experientiam summi gaudii divini. Alioquin haec cupiditates repressae et desideria inexpleta animam vexabunt et cruciabunt.

Homo, per discretionem et sapientiam, intellegere debet Deum solum posse puram et perpetuam felicitatem donare.

Plerumque desideria in inconscio latent. Fortasse putes ea evanuisse, sed non evanuerunt; hoc unum est e mysteriis vitae, quod ipsum magnum mysterium est.

Sed mysterium dissipatur cum vitam analizamus eiusque significationem contemplamur. Si cotidie paulisper tacite sederes et te ipsum examinares, invenires te multa desideria non impleta habere. Haec desideria sunt quasi germina mortifera quae homo secum portat quocumque ierit, et in hac vita et in altera.

Optima via progrediendi est discernere — sapienter eligendo — desideria noxia in hac vita et conatus tuos intendere ad implenda desideria bona. Si impulsum sentis ad mortem voluntariam committendam vel aliquid mali faciendum, impulsum illum nunc expellere debes. Te ipsum persuade, cogitatione et opere, scintillam divinitatis in anima tua habere, et memento te ad imaginem Omnipotentis creatum esse, et ideo potestatem habere naturam corporalem et habitus tuos transcendendi.

Minus adhaere luxuriis et magis a cupiditatibus seiunge, et proelium vitae vinces. Si dolore inextricabili laboras, quantum fieri potest conare te a conscientia corporis seiungere. Per discretionem, sensus superare potes. Discernimentum sapiens est ignis qui cupiditates noxias et appetitus destructivos comburit, eos in cineres redigens.

Communis est hominibus res veteres, attritas, et superfluas in angulo domus reponere, et domum interdum ordinare et purgare. Similiter, in angulo mentis subconsciae tuae latent multae cupiditates cum damno latente, quae tibi aliquando magnas difficultates afferre possunt nisi eis recte tractes.

Sui ipsius analysis in via spirituali maximi momenti est. Fortasse odiosus, iracundus, aut irascibilis sis. Si ita est, hae proprietates in conscientia tua reconditae ex actionibus tuis praeteritis oriuntur. Ut mentem tuam ab hac supellectili confusa et detrita purges, actionibus positivis et constructivis incipere debes et affectionem erga alios colere. Quo magis homines amas, eo magis te amabunt, et amorem eorum senties. Sed si eos reprehendis, etiam tibi ipsi, illam reprehensionem sentient et tibi amplificatam reddent!

Finge inimicum antiquum mortuum esse, tamen adhuc erga eum indignationem et odium foves. Ob hanc amaritudinem patieris, cuius effectus noxii in corpore et mente tua manifestabuntur. Melius est ei ignoscere propter Deum, nam sic te liberabis a cupiditatibus malis ultionis, quae pacem animi tollunt et tranquillitatem tuam frangunt. Odium super odium accumulare, vel inimicitiae odio respondere, non solum inimicitiam inimici tui erga te auget, sed etiam corpus et affectiones tuas venenat. Ergo ignosce pulchra venia.

Interdum homo omnia relinquere debet ut solus secum sit, ut de vitae proposito cogitet. Plerique homines in flumine traditionum et modorum errant. Re vera, numquam vere suas vitam, sed potius vitam mundi vixerunt. Quid adepti sunt, et quo pervenerunt?

Quapropter sapiens est hominem interdum se a cotidianis curis et "officiis" removere, ut animi tumultum sedare et essentiam eius intellegere conetur et finem quem assequi vult definire.

Memento maximum testimonium quod accipere potes esse conscientiae tuae: vocem animae tuae, indubitabilem et infallibilem. Quod conscientia tibi dicit, id est quis vere sis, sine ornatu aut dissimulatione.

Cogita de potentia Iesu Christi qui dixit: “Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid facere possint quae nesciunt.”

Et cogita de magno Propheta qui dixit: “Nonne tibi dicam quid gradum alicuius evehat?” Dixerunt: “Ita vero, o Nuntius Dei.” Dixit: “Patiens esto cum eo qui te ignorat, da ei qui te subtrahit, serva vincula cum eo qui tecum vincula rumpit, et ignosce ei qui te iniuste facit.”

Voci conscientiae tuae illuminatae auscultatio lumen in viam tuam et benedictionem in vitam tuam afferet. Cum magnum impulsum in corde sentis ad desiderium implendum, discretione utere et te ipsum interroga: "Estne bonum an malum desiderium quod implere volo?"

Multae res cupiditates humanas incitant. Cum quis novum exemplar currus videt, similem possidere vult. Cum domum novi stili vident, similem possidere volunt. Nova moda popularis fit, et homines illum stilum emere et gerere cupiunt!

Unde veniunt desideria? Horis hoc meditando consumpsi. Potesne omnia desideria tua in categorias digerere? Omnia perlegere et sola bona retinere mihi contigit. Et cum divinam communionem consecutus sum, omnia bona desideria mea simul impleta esse comperi. Hodie aliquid desideras, et cras anima tua

aliud desiderat. Mens tua, quae a Deo Omnipotente emanavit, bonis huius mundi satiari non potest, neque umquam erit, quia, care amice, pretiosissimum et pretiosissimum animae tuae thesaurum amisisti, eum qui solus potestatem habet desiderium tuum satiare et desideria tua implere. Ille thesaurus amissus est Deus.

Verum est esse quaedam bona vel necessaria desideria, et te ad ea implenda laborare debere. Sed dum minora desideria implere conaris, noli oblivisci primum maximum desiderium erga Deum implere. Persuasio minora desideria et officia primum implenda esse illusio et deceptio est. Adhuc memini initio itineris mei spiritualis me cunctorem fuisse nec regulariter meditari, quamquam mihi ipsi dicebam me tempus ad id daturum esse. Totus annus sic praeteriit antequam intellexi me non implevisse quod mihi promiseram. Statim mihi votum feci primum quod mane facturus essem me lavare et deinde de Deo meditari. Munera quotidiana eo tempore multa erant, et non facile erat ea vitare, etiam per breve tempus. Ergo, statui officia mea spiritualia primum exsequi. Et sic magnam lectionem didici: officium meum erga Deum primum est, et tum demum aliis officiis minus gravibus intersum.

Cur Deus portas aeternitatis hominibus aperiret, si humanitas alia officia et curas Deo anteponit? Deus alas spirituales in nobis posuit et exspectat ut in spiritibus regnis volemus. Hae alae sunt desideria nostra spiritualia, cogitationes nostrae sublimes, et sincera cupiditas nostrae ad fontem divinum.

Deum primum quaeramus. Imprudens est officiis terrenis summam tribuere, nam Azrael animam quovis momento evocare potest, et tum omnia officia, obligationes, curae, et obligationes semel et omnino

cessabunt et finem habebunt. Cur igitur tam arcte vitae adhaerere?

Homo se securitate et tranquillitate animi frui putat, deinde subito carum aliquem, aut valetudinem aut officium perdit, et securitas et tranquillitas animi pereunt!

Quam magnus erat amor meus erga matrem meam! Putabam eam semper mecum futuram esse, sed subito comperi eam me reliquesse cum adhuc puer essem! Mortem non timere debemus, sed potius ad eam parati esse.

Vita non est quod videtur. Noli in ea fidem ponere, nam est inconstans, fallax, plena frustrationibus spesque fractae. Perfectio hic inveniri non potest. Nolo vobis imaginem vitae irrealem dare. Hic mundus non est paradisus. Est laboratorium divinum ubi Deus animas probat ut videat an cupiditates malas bonitate superent et eum—hoc est, Deum—maximum desiderium suum faciant, ut ad regnum eius redire possint.

Vita scatet omni genere tragoediarum et comoediae, calamitatum et gaudiorum. Vasta est, semper mutans et vibrans textura innumerabilium formarum. Nullae res sunt prorsus similes. Vita cuiusque hominis unica est. Unusquisque habet diversas lineamenta, diversam mentem, diversa desideria. Si eisdem tribulationibus cotidie subiiceremur, defessi et taedio afficeremur. Etiam Paradisus, si semper idem esset, attractionem suam amitteret. Varietatem et diversitatem amamus. Praevalens traditionalis conceptus Paradisi omnino erronea est. Si vere taediosa esset, sancti et viri Dei precati essent ut in Terram redirent ad se oblectandos! Paradisus continuo renovatur modo

iucundissimo, dum Terra saepe continuo renovatur, sed modo taedioso et iniucundo.

Quamquam vita est defatigans et ardua, plerique homines ad eam assuescunt, credentes nullam aliam vivendi rationem esse. Cum hanc vitam cum vita spirituali comparare non possint, magnitudinem doloris et lassitudinis intra plicis huius mundi latentem non intellegunt.

Re vera, vita non est realis, est tantum oblectamentum, nihil amplius. Sicut pelliculae antiquae iterum atque iterum eduntur, ita etiam eadem vetera eventa se variis formis repetunt. Et quamvis vita sine fine continuatur, eadem argumenta in pelliculis praeteritis exhibita unum post alterum repetuntur. Vere, historia se repetit, et homines sunt merae res artificiosae in museis temporis.

Ut vita suas res inopinatas liberet, eas cum gaudio, obiectivitate, et segregatione accipiat, affectibus non moti, quasi pelliculam spectans. Risus ex animo est remedium mirabile omnium malorum humanorum.

Vitam facile et commode aggredi debes. Haec a magistro meo didici. Initio disciplinae meae spiritualis in eremo eius, officia mea vultu tristi perfeci, numquam ridens. Quodam die magister meus hoc animadvertit et dixit: "Si Deus voluerit, omnia bene sunt! Adsine funere? Nescisne Deum invenire significare curas celare et omnes dolores sepelire? Noli vitam tam serio accipere."

Docuit me officium hominis esse mentem suam supra omnes terrenas distractiones et molestias elevare, ut in Deo plenam libertatem inveniat.

Aequilibrium in gaudiis et doloribus, lucro et damno, victoria et adversitate servandum est, ut

vitae difficultates cum fortitudine et fiducia in se ipso superentur.

Pacem interiorem, omnibus eventibus obstantibus, conservare optima via est ad cupiditates fallaces superandas. Hoc didici a magnis qui vicissitudinibus temporum non affecti sunt, sed usque ad finem firmi et immutabiles manserunt. Etiam prophetae, cum tormentis afficiebantur, sacram conscientiam non amiserunt, nec ulli permiserunt ut amorem Dei a se furaretur. Ipsa gaudium spirituale est benedicta protectio et maxima omnium arx. Inter tribulationes et tribulationes, memento beneficiorum quae Deus tibi donavit. Anima tua est sacrum Dei templum. Non debes permittere ut tenebrae ignorantiae illum locum purum polluant. Quam mirabile est esse in statu conscientiae spiritualis, honoratum, dignum, tutum et in pace! Nihil time et neminem odisse. Da amorem tuum omnibus. Senti amorem Dei et vide praesentiam eius in omnibus hominibus, et sit desiderium tuum fortissima praesentia eius constans in corde tuo. Haec est via vivendi in pace et tranquillitate in hoc mundo. Sed difficile est hanc sui satisfactionem gustare, dummodo venti feroces desideriorum per oasis cordis flant et arbores eius violenter quatiunt.

Cupiditates ab ambitu hominis formantur. Ex perceptionibus sensuum nascuntur et limitibus harum perceptionum limitantur. Nundinas rurales frequentare desiderium alicuius excitationis implet, sed postquam exhibitionem insigniter visitavimus et omnes varias expositiones vidimus, parvae nundinae suum decorem et attractionem perdit. Ergo, primum gaudium communionis cum Deo experiri debemus ut illud gaudium cum voluptatibus terrestribus minoribus comparare possimus. Deinde, desideria

naturae altioris erunt. Cupiditas infinita est; vix unum desiderium impletur quam aliud eius locum occupat. Sed cum Deum inveneris, omnia tua desideria implentur. "Quaerite primum regnum Dei et iustitiam eius, et haec omnia dabuntur vobis. (Et quae sunt apud Deum meliora et permanentia)" Cur igitur non primum impletionem illius maximi desiderii quaerimus et ex manu Dei liberali optima et durabilia accipiamus?

Cum Deus precem quaerentis ut eum cognoscat exaudiverit, omnia alia desideria eius statim et in perpetuum implebuntur.

Quidam putant se nullas cupiditates habere. Bene!

Animadverti quid saepe accidat cum homines ad forum eunt. Fortasse non habent certam cupiditatem emendi, sed subito aliquid oculos eorum capit et cogitant, "O certe, emere debeo!"

Etiamsi non statim emerint, in cogitationibus eorum die ac nocte haeret, donec tandem emerint, etiamsi pecuniam mutuare necesse sit. Aliquamdiu eo fruuntur, sed paulatim eius illecebra evanescit et gaudium possessionis minuitur, ita aliquid aliud desiderant, et cetera.

Interdum occurrimus alicui qui dicit: "Ah, si modo haberem talem pecuniae summam (aut exemplar currus singularis aut piscinam aut aut)" et simulac illud desiderium impletum est, alia cupiditas oritur alicuius rei novae.

Desideria humana natura sua imperfecta sunt, et ideo plenam felicitatem dominis suis assequi non possunt.

Mundus te abducere conabitur ne memineris unicum vere dignum desiderium esse Deum invenire. Sed hoc tibi quotidie admonere debes. Cum quis

statuit fumare desistere, nimium edere, mentiri, aut fallere, in decisione sua constanter se habere debet, non vacillare. Malus ambitus voluntatem exhaurit et debilitat, falsa desideria in homine creans. Optima ab eis aufert et pessima dat. Qui cum furibus vivunt credunt hanc solam vivendi rationem esse. Sed consociatio cum bonis hominibus mentem ad altiora dirigit, ita ut falsa desideria hominem amplius tentare non possint. Omnia in hac vita mutationibus et fluctuationibus obnoxia sunt. Sed pauca momenta profundae contemplationis vel studii et meditationis de puris rebus spiritualibus fons inspirationis erunt, serio quaerentem trans oceanum deceptionis et illusionis ad litora divina portantes, ubi "nulla lassitudo eos in eis tanget, nec inde expellentur".

(Maxima requies laborantibus praeparata est, et qui nullum laborem in veritate quaerenda pepercit, eam consecutus est.)

Vera felicitas in desiderio Dei et perpetua cogitatione de Eo consistit. Cum perseverantia, tempus advenit cum illa cogitatio tam stabilis et inconcussa fit ut nulla affectio corporis, mentis, vel animi conscientiam tuam a Deo avertere possit. Nonne mirabile est cum conscientia Dei vivere, de Eo cogitando et sentiendo Eum omni tempore, et manere in sanctuario praesentiae Eius inexpugnabilis, ubi neque mors neque aliud quidquam pacem tuam interiorem furari potest? (Qui credunt et quorum corda requiem inveniunt in memoria Dei. Vere, in memoria Dei corda requiem inveniunt.)

Cum omnibus cupiditatibus immunis fias, aeterna praesentia frueris.

Vita sane mira est, nam omnia mutationibus obnoxia sunt. Ergo, navem felicitatis in arenis mobilibus huius vitae non ancorare oportet. Tempus

nostrum transibit, et quod nunc videmus aliquando evanescet. Mutatio acceptabilis est, dummodo eam tibi nocere non sinas. Et cum tibi nocet, perturbatio interior quam experiris tibi nuntius est ne cupiditatibus possidearis. Cum in divino spiritu securus es, omnibus frueris sine adhaesione aut dependentia. Ergo, Eum cognoscere conari summi momenti est iis qui curant; alioquin vita erit vastans frustratio, spem terribili modo frangens.

Cum anno MCMXXXV in Indiam rediissem, sperabam loca quae puer amabam visitaturum esse, sed ubi advenissem, animadverti omnia mutata esse. Vitae stadium alio modo compositum erat. Maxima autem frustratio et ictus accidit cum domum meam veterem Aykapuri visitavi, ubi ludere et aves observare solebam. Una sola arbor ex omnibus quae memineram remansit. Talis est vita! Res notae et carae ex oculis nostris una post alteram elabuntur. Paratus eram quidvis dare ut domum nostram viderem qualis erat in pueritia mea. Attamen Deus votum meum concessit, nam postea domum in visione vidi, ubi in piscina natavimus, deinde supra ascendi, in lecto me immersi, et manga comedi, sicut multis annis ante feceram.

Cupiditates nunc diligentissime examinandae et perscrutandae sunt, bene ordinandae, et solae bonae servandae, nec illae quidem bonae cupiditates summum Dei desiderium suffocare permittantur.

Illud desiderium vivum et ardens manere debet, neque evanescere aut extingui sinendum est. Homo magna illusione afficitur cum Deum rogat ut terrena desideria impleat, sed non rogat ut se sibi revelet. Finge puerum qui perpetuo a parentibus postulat ut eius desideria satisfaciant, et aliter neque de eis quaerit neque de eis cogitat. Haec est ingratitudo et

negatio benignitatis eorum, et in hoc est doctio iis qui cogitant.

Cum hic liber vitae adhibetur, sola scientia spirituali, quae per terrestre peregrinationem acquisita est, comitabitur. Ergo Deus semper praesens in mente manere debet, eum constanter invocans et numquam obliviscens, si quis vere de futuro spirituali sollicitus est. Cum in communione cum Deo sumus, omnia desideria quodam modo mysterioso impleri inveniemus. Sed Deum primum quaerere debemus: Ille est liberalis et omnia nobis dedit, sed eum tantum inveniemus cum donis eius non contenti erimus, sed ad ipsum datorem convertimur. Eum cognoscemus dummodo sinceri in studio nostro, studiosi in desiderio nostro ad eum accedendi et eius beatam praesentiam experiendi erimus.

Maximum impedimentum quod homo offendit est ipse. Cum conatur quiete sedere et res spirituales contemplari, subito cogitationes mundanae oriuntur, quae eum distrahunt et impediunt quominus metam suam consequantur. Se exercere debent ut cogitationes et corpora sua moderentur, et sic faciendo, paradisum portabilem intra animam suam portabunt: sive in vita sive in morte, sive in caelo sive in inferno, illa summa felicitas eos comitabitur.

Deum profunde precari debemus, magnum desiderium nostrum effundentes, eum lingua cordis, desiderio animae, susurris conscientiae rogantes, ut nos audiat et respondeat. Sed si quis tepide orat et simul de alia re cogitat — quam Deus scit non esse primam eius curam — non respondebit.

Deum primum habere debemus. Tempus nunc est. Non exspectandum est, nam illusiones nimis potentes sunt. Vita cito transit, et pudendum est hunc mundum

relinquere sine cognitione propositi vitae. Meditari debemus quotiescumque momentum otii habemus. Etiamsi preces tuae initio non exaudiuntur, de Dei misericordia ne desperaveris, sed supplicare perge. Ora sincere et confide preces tuas exauditum iri.

In vita mea maximum testimonium Dei promptitudinis ad preces vidi. Sed talis responsio laborem requirit, nam nihil magni momenti sine conatu venit. Meditatio necessaria est ad mysteria vitae revelanda et regnum Dei intrandum.

Mores mali aliaeque distractiones conatus tuos impedire et propositum tuum debilitare conabuntur. Sed si beatus esse vis, mentes tuas ad Deum conversas habe, et eum prope te invenies.

Cupiditates voluptatum terrenarum attractionem magneticam creant quae hominem ad hanc terram, vitam post vitam, trahit. Reditus ad carnem superfluus fit iis qui desideria sua in Deo invenerunt. Quotiescumque aliquod desiderium explere volunt, de eo cogitant, et coram eis manifestatur. Mater mea mihi post mortem apparuit, et eam visa consolatus sum et Deo pro bonitate sua gratias egi. Vere, Ille est Generosissimus et Clementissimus. Desideria nostra implet, amorem suum et gratiam nobis demonstrans cum Ei primum locum in cordibus nostris damus.

Cum quis Deum attingit, vitae et fati dominus fit. Non quiescere debemus donec divina praesentia in vita nostra firmiter constituta sit. Ille nobis omnia quae desideramus dabit et nos probabit.

Multae et magnae sunt tribulationes et impedimenta in via spirituali, sed dum per has tribulationes transimus et obstacula superamus, dicere debemus: "Domine, preces meas exaudisti et maxima desideria mea implesti, ita cor meum

praesentia tua ditatum est et anima mea luce tua splendet." Pax tibi sit.

Altruismus conscientiam amplificat

Cum bona consilia aliis communicas, conscientia tua dilatatur. Cum de proximo cogitas, pars essentiae tuae cum illa cogitatione liberatur. Sed sola cogitatio non sufficit; parati esse debemus ad cogitationem in praxim deducendam.

Matrimonium est lectio altruismi. Duo homines vitam inter se communicare conantur. Deinde liberi veniunt, et

parentes quae habent cum eis communicant. Sed cogitare solum de familia proxima et nullo alio (e.g., me et te vel nos solos) est forma egoismi.

Tempus veniet cum cari nostri nos relinquent; haec est via vivendi. Hoc nos admonet finem ultimum humanitatis esse fines conscientiae nostrae expandere, pro aliis laborando et beneficia vitae cum eis communicando.

Altruismus possessori suo multa beneficia et magnam felicitatem affert, nam per altruismum quisque suam felicitatem conservat. Meum propositum est alios beatos facere, nam mea felicitas ex eorum felicitate derivatur.

Vere saporem rerum gestarum gustare non possumus nisi felicitatem nostram cum aliis communicamus; non solum de familiaribus loquor, sed de omnibus.

De aliis cogitare et eis, pro viribus nostris, auxilium ferre debemus. Hoc non significat nos ipsos pauperiores facere, sed potius veram et amicabilem curam erga alios ostendere et voluntatem communicandi.

Principia veritatis primum ad nos ipsos applicare debemus. Altruismum aliis docere non possumus nisi ipsi altruisti sumus. Si a nobis ipsis incipimus, bonum exemplum aliis erimus.

Vitam meam aliis serviendo et prodesse dedicavi. Late iter feci et coram magnis auditoribus praelectiones habui. Sed scio me aliis optime servire per scripta et doctrinas meas.

Turbae veniunt ad lectiones audiendas, non necessario ex vero amore. Homines veniunt ad inspirationem et solacium spirituale. Sed ego volo animas quae veritatem quaerunt, quae Deum amant. Ideo in necessitate meditandi de Deo animum intendi, et adhuc intendo.

Omnes qui seri et perseverantes in studio spirituali suo quaerunt, successu coronabuntur, si cum desiderio et diligentia pergant procedere.

Deum toto corde, tota mente, tota anima et tota vi diligere debemus, et proximum nostrum sicut nos ipsos .diligere

Quid sibi vult Deum toto corde, tota mente, tota anima ?et tota vi diligere

Cor sensum significat, mens concentrationem, anima profundam harmoniam spiritualem in meditatione, robur autem omnem nostram energiam ad Deum dirigere .significat

Hoc significat Deum amare totis sensibus, tota attentione in meditatione, energiam sive vim vitae a materia ad spiritum dirigendo, et attentionem a corpore ad Deum .transferendo

Deum sine contemplatione amare non potest, quia per contemplationem solam naturam nostram spiritualem, ut animam aeternaliter et in perpetuum Deo coniunctam, qui .eam ad imaginem suam creavit, experiri possumus

Thronum sublimis Dei amori intra nos aedificare debemus. Nihil in vita maioris momenti est. Nulla ambitio altior quam Eum amare, de Eo loqui, et alios illuminare ut .Eum cognoscant. Nihil aliud ab hominibus desidero

Iucundum est experientiam meam spiritualem cum iis qui eam sincere quaerunt communicare. Nihil mihi maiorem gaudium affert quam cum eis de Deo loqui et eos adiuvare .ut praesentiam eius experiantur

Mirabile est Deum amare et servos eius amare. Cum eum invenimus, amorem eius in omnibus sentimus. Nulla vis .maior est quam vis amoris in universo

Dominum altissimum in caelis et mariis sedentem video, et in throno conscientiae meae praesentem intra me et in animis omnium video, et eum in omnibus formis et .manifestationibus eius infinitis in creatione amplector

.Nisi egoismus esset, mundus paradisus esset

Si mundus malum egoismum suum abiceret, paradisum .in hac terra videremus

Semina belli in corde malevolae avaritiae iacent. Primi homines primum clavas lapideas, quae postea in arcus et sagittas evolutae sunt, ad proprium avaritiae amorem ab aliorum avaritia defendendum utebantur. Postea, sclopeta et pistolae, deinde tormenta automatica, et deinde bombae et venenum gasicum inventa sunt — omnia ad avaritiae unius coetus hominum ab avaritia alterius defendendam.

Potentia destructiva humanitatis plus crevit et evoluta est quam potentia constructiva. Haec fervor maligna — fervor egoismi malevoli — tandem rumpetur. Sed heu, multae vitae peribunt antequam humanitas expergiscatur et intellegat egoismum nationalisticum non minus noxium esse quam egoismum personalem. Natio fundamentaliter ex parvis coetibus constat, et hi coetus ex individuis constant; a se ipso quisque incipere debet.

Propter hoc odiosum egoismum, bella erumpunt, aequilibrium oeconomicum perturbatur, et recessio ac deinde tristitia invalescunt.

Fines inter terras non fixi sunt, et gubernationes orbis terrarum mutationibus continuis obnoxiae sunt.

Egoismus qui felicitatem quaerit sine respectu iurium et felicitatis aliorum, vel qui iura et commoda aliorum propter suos usus conculcat, paupertatem, infelicitatem et miseriam generat.

Se ditare sumptibus aliorum est grave error.

Communismus, qui extrinsecus multitudini abundantiam et prosperitatem pollicetur, non proficiet et aliquando corruet quia in coactione et suppressione libertatum personalium fundatur. (Nota: Haec oratio a Magistro Paramhansa anno 1937 habita est, et haec conclusio revera evenit!)

Magni homines altruismum commendant, sincero desiderio spirituali donandi innixum.

Si quis manibus pedibusque tantum intendit et caput neglegit, cerebrum non fungetur ad artes motorias dirigendas. Omnes functiones corporis coordinandae sunt.

Similiter, mentes (qui decisiones capiunt) in nationibus et societatibus cum manibus pedibusque (qui opifices exercent) coordinate laborare debent, quia si commoda inter se confligunt, ordo corrumpetur, chaos praevalebit, et dolor .sequetur

Duo sunt magistri in mundo: qui Deum ducem et praeceptorem accipit, nihil timendum est. Qui Satanam .ducem et ducem accipit, graviter patietur

Verbum clavis plerisque hominibus in hac vita est "ego".

Qui ingenio et inclinatione spirituali praediti sunt, de aliis tam cogitant quam de se ipsis. Qui de se solis cogitant, sibi inimicitiam et indignationem eorum qui circa se sunt adducunt. Sed qui aliorum sensus et studia considerant, .inveniunt alios de se cogitare et eorum sensus considerare

Si centum homines in oppido sunt, et singuli ab aliis capere conantur, tum singuli nonaginta novem inimicos habebunt. Sed si singuli aliis auxilium ferre conantur, tum .singuli nonaginta novem amicos habebunt

Ita vixi et nihil amisi dando aliis. Immo, omnia quae dedi mihi reddiderunt multiplicata gratia Dei. Nunc nihil desidero, quia quod in intimo meo possideo maius et pretiosius est quam quidquid mundus offerre posset. Quod homo vere quaerit est felicitas, et semel felicitate adquisita, necessitas .circumstantiarum quae ad eam ducunt evanescit

Rationem argentariam non habeo, quia sola mea pignus in hoc mundo est bonum affectum quem homines erga me habent. Nullum aliud pignus terrenum credo. Verae divitiae .in cordibus fratrum et amicorum habitando consistunt

Cum altruisti sumus, felices evadimus, et si hanc rationem sequimur, alii circa nos a moribus nostris afficientur et nos imitari conabuntur. Egoismum, qui radix est omnium malorum singularium et nationalium, eliminare .debemus

Sanctus in aera elevatus
Ex libro "Philosophia Indiae in Vita Yogi"

"Hesterna nocte Yogiam aliquot pedes in aere pendentem vidi."

Hac locutione iucunda, amicus meus Upendra Mohan Chaudhry orationem suam incepit.

Illa cum studio subrisit et dixit, "Fortasse nomen eius divinasti: nonne Bhaduri Mahasaya dicis, qui in via superiore circulari habitat?"

Upendra annuit, quamquam paulum doluit quod nuntius per eum mihi non pervenerat. Amici mei sciebant quam curiosus de sanctis essem, et semper libenter mihi novum introducebant.

Perrexi dicens, "Domus yogi proxima est domui nostrae, et eum regulariter visito."

Verba mea magnum Upendram cupiditatem excitaverunt, nam haec cupiditas in vultu eius apparebat, et addidi:

"Mirabilia eum facientem vidi. Octo respirationis rationes [1] antiquae yogae, ut a sapiente Patanjali relata est, peritus erat . [2] Olim, Bhaduri Mahasaya Bhastrika Pranayama coram me tanta vi perfecit, ut mihi videretur quasi tempestas valida per cubiculum revera translata esset! Postea, hunc halitum procellosum sedavit et immobilis mansit in statu sublimi conscientiae. [3] Atmosphaera pacis quae hanc tempestatem secuta est tam clara et memorabilis erat."

Vox Upendrae incredulitate tincta erat cum dixit, "Audivi sanctum numquam domo sua exire, verumne est?"

Respondi: "Ita vero! Viginti annos domi suae clausus mansit. Sed restrictiones legis huius severae, quam sibi ipsi per ferias sacras imposuit, relaxat, et ad semitam lateralem, ubi mendici congregantur, ambulat, quia Sanctus Bahaduri propter benignitatem cordis notus est."

Dixit: "Sed quomodo sanctus in aere suspensus manet, legem gravitatis spernens?"

Respondi: "Corpus yogi densitatem amittit per certas exercitationes respirationis pranayama, et tum volare vel salire potest sicut rana. Etiam sancti qui yoga traditionale non exercent in aere fluitant dum status sublimes aucti desiderii Dei ingrediuntur."

Curiositas in oculis Upendrae coruscuit, et dixit, "Plura de hoc sapiente viro scire velim. Frequentasne eius conventus vespertinos?"

Dixi, "Ita vero, saepe eum visito, et ingenio eius celeritate et sapientia mirabili valde permoveor. Interdum risus meus sollemnitatem conventus corrumpit. Quamquam sanctus hac re non perturbatur, discipuli eius me iratos aspiciunt!"

Post meridiem e schola domum rediens, ad domum Bhaduri Mahasayae accessi et eum visitare constitui. Yogi in secreto habitabat, a discipulo in imo solo custoditus. Hic discipulus de advenis valde sollicitus erat et me rogavit num cum magistro suo colloquium haberem. Sed magister statim apparuit, oculis micantibus, ita me a momento ejectionis servans. Discipulo dixit:

"Mukanda veniat quandocumque volet. Regula seclusionis non est ad meam sed ad aliorum solacium. Homines mundani nostra honestate non contenti sunt, quae eorum superbiam frangit. Sancti non solum rari sunt, sed etiam perplexi. Etiam in Sacris Scripturis, interdum eos invenimus aliis ignominiam afferentes."

Bhaduri Mahasaya ad simplicem eius domum in superiore tabulato secutus sum, quam raro relinquebat. Magistri splendorem et venustatem mundi plerumque neglegunt se e conspectu publico subtrahendo. Mundus raro eis attendit, donec firmiter

in annalibus temporum constituti sint, nam contemporanei sapientis non solum eos continentur qui in angustiis praesentis temporis finibus vivunt.

Dixi, "Magne sapiente, tu es primus yogi quem novi qui semper intra domum suam manet."

Respondit, "Interdum Deus sanctos suos in solo inopinato plantat, ut non putemus nos eos regulae certae subicere posse."

Sanctus in contemplatione cruribus impositis sedebat, corpore vibrante in positione loti quiescente. Quamquam plus septuaginta annos natus erat, corpus eius nullum signum senescendi aut flacciditatis ex diuturna sedendo praebebat. Fortis et procerus, omni modo perfectus erat. Facies eius lineamenta sapientis in Scripturis descripti gerebat, ut nobili capite, barba plena, semper erectus sedens, oculis serenis in Divinam Praesentiam fixis.

Cum sancto meditando sedi, et post horam vox eius lenis me excitavit:

"Saepe in statum quietis ingredieris, sed num ad statum verae conscientiae Dei pervenisti?"

Sanctus me admonere voluit ut Deum magis amarem quam meditarim, et addidit: "Noli media cum fine confundere, neque media propositum tuum facere."

Mihi manga obtulit, et cum acumine suo, quod mihi, quamvis natura gravis, iucundum visum est, dixit:

"Cupiditas hominum cibo coniungendi multo maior est quam desiderium cum Deo coniungendi"

Hoc lusus verborum risum magnum ex me elicuit, et eius vultus affectione mitigatus est dum dixit, "Quale risus!" Vultus eius serius erat attamen risum beatum praebebat. Magni oculi eius, loto similes, sacrum, internum risum celabant.

Sanctus ad crassa involucra in mensa digito monstravit, dicens: "Hae epistulae ex longinqua America ad me venerunt. Cum pluribus societatibus, quarum sodales yogae studium ostendunt, litteras mitto. Indiam iterum detegunt meliore intellectu quam Columbus! Libenter eis auxilium fero, nam yogae scientia gratuita est, sicut lux solis, omnibus qui eam quaerunt."

"Quod sapientes ad salutem generis humani necessarium iudicaverunt, propter Occidentem non laxandum est. Oriens et Occidens, quamvis externa experientia inter se differant, spiritu similes sunt, nec spem progressionis et prosperitatis habent nisi una ex viis spiritualibus yogae exerceatur."

Sanctus me sereno vultu tenuit, nec tum intellexi verba eius esse prophetiam velatam. Etiam nunc, dum haec scribo, nondum plenam significationem eorum quae innocua videntur adnuntiationes, me aliquando doctrinas Indiae in Occidentem allaturum esse, comprehendi.

Dixi, "O magne sapiente, quam mirabile esset si librum de yoga ad utilitatem generis humani scriberes!"

Respondit, "Discipulos erudio qui, una cum discipulis suis, libri vivi erunt qui corruptionem, mutationes naturales temporis, et interpretationes innaturales criticorum resistunt."

Soli cum yogi mansimus, donec discipuli eius vesperi advenerunt, cum unam ex suis incomparabilibus orationibus habuit. Velut lenis diluvium, ruinas psychologicas et rudera auditorum suorum abstulit et ad Deum duxit. Parabolae eius mirabiles lingua Bengalica perfecta prolatae sunt.

Vesperi illo, Bhaduri varias rationes philosophicas vitae principissae Rajput medii aevi, Mirabai nomine,

exploravit, quae vitam opulentam palatii repudiavit sanctitatem petens. Initio, asceta insignis, Sanatna Goswami, eam discipulam accipere recusavit quia mulier erat, sed responsum eius eum in genua adduxit cum dixit:

"Dic magistro/magistrae me nullum marem in universo agnoscere praeter Deum. Nonne omnes feminae sumus coram Eo?"

(Est sacra sententia Deum unicum principium positivum et creativum in universo esse, eiusque creationem nihil nisi illusionem negativam esse.)

Mirabai poeta erat, et multa carmina gaudio spirituali plena composuit, quae adhuc inter thesauros litterarios Indiae habentur. Unum ex his hic in Anglicam linguam verto (in versus Arabicos a Mahmoud Abbas Masoud translatum est):

Si corpus semper lavatur, cognoscetur
Leo in mediis maribus factus essem
Si plantam comederit, certe intelleget
Superbe formam caprae assumerem
Si numerus rosariorum numeraretur, videretur
Deum magnis margaritis laudabam
Utinam idola se prosternerent
Montes et saxa adoravissem
Si modo lac sorberi posset
Vitulis et pullis ad gustandum
Si uxoris derelictio efficit
Milia statim ex arbitrio castrarentur
Haec omnia ad id revelandum non sufficiunt
Minime, et numquam velum tollere poterit.
Deus una condicione apparebit:
Amor cordis et desiderium velut ignis

Quidam discipuli rupias in calceum Bhaduri posuerunt, qui iuxta eum iacebat dum in positione yogae sedebat. Haec oblatio consueta in India est expressio reverentiae et gratiarum actionis, significans discipulum res suas materiales ad pedes magistri sui ponere. Amici benigni sunt manifestatio curae Dei et protectionis eorum quos amat.

Unus e discipulis venerabilem magistrum avide aspexit, dum ille ab eo discedebat, dicens: "Vere mirabilis es, Magister! Divitias et commoda privata reliquisti ut Deum quaereres et sapientiam nobis impertires." (Nam bene notum erat Bhaduri Mahasya ingens fortunam familiarem iuventute reliquerat cum firmum consilium cepisset viam yogae sequi.)

Sanctus respondit, "Sed contrarium agis!" Vultus magistri lenem increpationem significabat, et perrexit, "Paucas rupias et voluptates fugaces, leves propter amorem regni universalis, cuius beatitudo infinita et infinita est, abdicavi. Quomodo ergo dicere potes me me aliquo privasse? Myopes huius mundi homines vere abdicant! Regnum sanctum, quod parem non habet, deserunt, exiles voluptates terrenas, quae neque nutriunt neque famem satiant, cupientes!"

Risi mihi haec contraria opinio de ascetica et asceticis: dum una pauperem sanctum ditiorem et clariorem quam Croesum reddit, altera maximos orbis terrarum millionarios in pauperes egenos convertit, qui nesciunt quid ex paupertatis ignominia patiantur.

Magister orationem suam conclusit fidem inconcussam hortando, dicens: "Systema divinum res nostras administrat et futura nostra ordinat sapientia quae sapientiam societatum assecurationis superat. Mundus plenus est anxiis qui fiduciam suam in externis praesidiis ponunt. Cogitationes eorum

dolorosae sicut cicatrices in frontibus sunt. Unus et Unigenitus, qui nobis a nativitate aërem et lac dedit, scit quomodo cultoribus suis quotidie omnia necessaria in vita praebere."

Post finem studiorum visitationes ad sanctum continuavi, et cum tacito quodam studio qui me divinam praesentiam intellegere adiuvit. Quodam die sanctus ad Viam Ram Mohan Roy migravit, procul a domo nostra in Via Gurbar, dum discipuli eius amantes novum eremitagium, Tajendramath (4) appellatum, ei aedificabant.

Quamquam quae mox narrabo in his commentariis praematura sunt, hic verba ultima, quae Bhaduri Mahasya mihi dixit, commemorabo. Paulo ante discessum meum ad Occidentem, ei valedicendum ivi et humiliter ante eum me inclinavi, benedictionem eius valedictoriam petens. Dixit:

"Fili mi, cum Dei benedictione procede, et gloriam antiquae Indiae tamquam scutum tutelae accipe. Victoria in fronte tua scripta est, et nobiles longinqui te bene excipient."

Fons: Autobiographia Yogi (Philosophia Indica in Vita Yogi)

Adnotationes

(1) Haec ars respirationis pranayama appellatur, quae est moderatio vis vitalis vel activitatis (prana) per moderationem processus respirationis. Pranayama bhastrika ("campana":) mentem sedandam operatur.

(2) Patanjali est maximus ex antiquis commentatoribus de yoga.

(3) In oratione anno 1928 habita, Professor Iulius Bois Universitatis Sorbonensis affirmavit scientificos Gallicos experimenta de conscientia superiore egisse eiusque existentiam agnovisse. Descripsit eam quasi "correspondentem mentis inconsciae in conceptu Freudiano.

Haec conscientia superior talenta et qualitates complectitur quae hominem vere humanum faciunt, non solum animal evolutum." Eruditus Gallicus declaravit expergefactionem conscientiae superioris "a suggestione vel hypnosi distinguendam esse. Existentia conscientiae superioris philosophice agnoscitur, et essentia est ego superior ab Emerson descriptus, quem scientia nuperrime agnovit." Emerson in commentario suo (Anima Superior) dixit: "Homo est facies templi in quo omnis sapientia et bonitas iacet, et plerumque quod hominem vocamus: homo edendi, bibendi, plantandi et calculandi falsam imaginem essentiae suae realitatis dat. Sed anima cuius instrumentum et expressio est, si per cogitationes et actiones eius apparere liceret, cogeremur nos ad procumbendum, quia tunc coram natura spirituali et coram omnibus attributis divinis staremus."

(4) Nomen eius plenum erat Tajnaramath Bhaduri, et "math" lingua Hindica locum cultus significat, saepe ad eremitam vel monasterium referens. Inter sanctos qui "in spatio natabant" erat Sanctus Iosephus Cupertini, sanctus saeculi XVII, cuius experientiae extraordinariae a testibus documentatae sunt. Sanctus Iosephus statum reverentiae et admirationis erga mundum ostendit, qui re vera erat memoria Dei et profunda cum Eo coniunctio. Fratres eius in monasterio non permittebant ei ad mensam communem ministrare ne cum fictilibus avolaret. Sane sanctus officia mundana perficere non poterat propter incapacitatem non satis diu in terra manere! Interdum, sola visio statuae benedictae sufficiebat ad eum in volatum verticalem propellendum, quo facto duos sanctos - virum et lapidem - per caelos volantes videbat.

Sancta Teresia Avilesa, sancta eminentiae spiritualis, etiam elevationem corporis perturbantem invenit. Multis officiis administrativis onusta, frustra conata est probationes volandi impedire, hac de re scribens: "Inutilia sunt mensurae si Deus aliter vult." Corpus Sanctae Teresiae, in ecclesia Albae Hispaniae sepultum, per quattuor saecula incorruptum mansit, fragrantia rosarum similis, et innumerabilia miracula ei tributa sunt.

(Haec miracula etiam nos admonent eorum quae in Sacro Alcorano et nobilibus traditionibus Propheticis memorantur,

ut fabula de Populo Speluncae et petitione ad Mariam, pax ei sit, ut truncum palmae aridum agitaret ut dactyli maturi extra tempus exciderent, et etiam quomodo Deus Mariae providerit, secundum quod in Surat Al Imran memoratur (Quotiescumque Zacharias ad eam in sanctuarium intravit, cum eius commeatu invenit. Dixit, "O Maria, unde tibi hoc est?" Illa respondit, "A Deo est") necnon fabula de Jurayj adoratore et puero qui in cunabulis locutus est, et tribus qui speluncam intraverunt et petra ab eis recessit et aliis miraculis.)

Voluntas et influxus ambitus

Difficultates et molestiae ex ignorantia actionum praeteritarum, tempore et loco quodam commissarum, oriuntur. Dolores eorum praesentes ex cogitationibus et factis quas protulerunt oriuntur, quae in solo conscientiae radices posuerunt, germinantes et fructus eiusdem generis .ac illae cogitationes et actiones ferentes

Deo solo vivo et laboro. Nullae terrenae illusiones aut illecebrae me alliciunt. Oculo sapientiae et perspicaciae inspexi et velamina deceptionis et illusionis perfodi. Tu quoque intellegere debes visitationem tuam in hac terra esse temporariam. Uno proposito hic es: ut necessaria discas .et omnibus qui viam tuam in vita occurrunt adiuves

Quotidie mane Deum rogo ut mihi dicat quid facere velit, deinde Eum per manus meas et mentem meam operantem video et omnia secundum voluntatem Eius .procedunt

Tribulationes et tribulationes non veniunt ut hominem frangant aut voluntatem eius debilitent, sed potius ut magnitudinem Dei aestiment et leges eius revereantur, per quas veram felicitatem adipisci possunt. Deus has duras tribulationes non mittit quia imprimis humanae sunt. Omne

quod ab humanitate requiritur est ut conscientiam suam e somno incuriae excitet et e tenebris ignorantiae in lucem scientiae emergat.

Te ipsum exerce ut pacem sentias, quia quo magis id facias, eo magis illam vim in vita tua senties.

Est vis superior quae viam tuam illuminabit et tibi salutem, felicitatem, pacem, et successum dabit, si ad illam lucem divinam te convertas.

Plerumque sensus nostri voluptates fugaces nobis promittunt, sed tandem dolorem et cruciatum diuturnum afferunt. Vera autem virtus et felicitas parum promittunt, sed tandem gaudium purum et perennem nobis praebent. Quapropter felicitatem interiorem et perennem veram laetitiam, voluptates sensuum temporarias meras voluptates esse puto.

Si quis malam consuetudinem habet quae eum vexat et noctu vigilat, eam removere potest vitando quidquid eam incitare vel incitare possit, sine eo intendendo animum ad eam reprimendam. Haec via indirecta est eam oppugnandi. Sed est etiam via directa, positiva: cogitationes ad bonam consuetudinem dirigendo et operando ut eam colamus donec pars vitae suae fiat cui confidere et in qua niti possit.

Homines boni mores habentes plerumque beatissimi sunt. Neminem culpant ob molestias et difficultates quas offendunt; potius, sibi eas tribuunt et se personaliter responsables aestimant. Plane conscii sunt neminem potestatem habere eos beatos vel perturbandos nisi actiones, verba et cogitationes aliorum eos afficere sinant, sive positive sive negative.

Homines rigidi infelices sunt. Sentimento omnino carent, sicut lapides. Homo cum omnibus suis cogitationibus, sensibus, et perspicacia vivere debet, et ad omnia quae circa se geruntur attentus et attentus esse, sicut photographus peritus qui optimas occasiones exspectat ad imagines pulcherrimas pulcherrimorum scaenarum capiendas.

Vera humana felicitas in perpetua hominis promptitudine ad discendum et agendum modo recto et reverenti consistit. Quo magis quis se ipsum emendat, eo magis ad progressum et felicitatem eorum qui circa se sunt confert.

Pauci sunt qui condicionem suam examinant et decernunt utrum progrediantur an retrocedant. Ut homines perceptione, sapientia, intellectuque praediti, maximum nostrum officium est sapientiam et perceptiones recte uti, ut sciamus utrum progrediamur an retrogrediamur. Et si nos iterum atque iterum adversatur clades, non debemus desperare aut spem amittere.

Defectus quasi impetus, non impedimentum, ad incrementum nostrum corporis et spiritus esse debet.

Defectus est tempus optimum et aptissimum ad semina successus serenda.

Non oportet in iactura et clade immorari, sed potius iterum atque iterum tentare, quamvis innumerabiles et acerbi priores conatus fuerint. Omnis novus conatus post cladem bene cogitatus et intellectualiter stimulans esse debet. Praeterea, aequilibrium inter aspirationes materiales et desideria spiritualia inveniendum est, ne unum alterum obscuret.

Nemo vere spiritualis sine rebus materialibus vivere potest, neque cuiusquam curae materiales tam graves sunt ut eum impediant quominus de Deo cogitet et tempus necessarium contemplationi, servitio, et officiis spiritualibus det.

Defectus chronicus nondum vitae lectiones didicit et spiritualista egoista se ipsum punit aequilibrio mentis amittendo propter neglegentiam vitae materialis.

Si quis omne opus et actiones suas aliis serviendo dedicat et ea animo laeto perficit, tum vere considerationem et gratiam meretur.

Non debemus unilateraliter esse; potius, actiones nostras librare debemus et officia ac munera secundum eorum momentum disponere. Officium est quod homo cum gaudio perficit, non propter lucrum materiale. Officium .spirituale et morale in vita primum locum tenere debet

Omnis homo potentiam intactam habet. Omnes vires necessarias possidet. Mens ipsa est vis suprema, et ab .habitus notionibusque obsoletis et restrictivis liberanda est

Cogitationes malae hominem ad ambitum noxium ducere possunt, ubi se pro arbitrio exprimere potest. Attamen homo cogitationes et conscientiam suam per voluntatem, et consequenter ambitum suum, mutare potest. Si quis in ambitu noxio diutius manet, ille ambitus eum subconscie afficere incipit. Paulatim, libertatem eligendi ambitum sanum et integrum amittunt et influentiis negativis .illius ambitus noxii subiciuntur

Influentia planetarum et stellarum in vitam humanam ex ludo attractionis et repulsionis inter planetas et corpora humana oritur. Qui fortem voluntatem habent, cum Deo coniuncti sunt nec exspectant planetas et stellas ut beneficia sua eis conferant. Immo, iter suum persequuntur velut meteor penetrans, non afficiuntur nisi a stella ductore Dei, .qui est Sol solium et Dominus Legis et animarum

Epistulae ad magistrum Paramahansam a discipulis eius

"In volumine XIV periodici " Inner Culture

Epistulae ab auctoribus suis ex variis terris missae, ex :quibus haec extrahimus

Te certiorem facere velim, per diligentem meam doctrinarum tuarum lectionem

Illuminationem spiritualem accepi

Quem semper quaesivi

.Doctrinae tuae mihi portas felicitatis aperuerunt

* * *

.Affirmationes tuas spirituales cotidie exerceo

Invenio cogitationes negativas paulatim minui

Timores evanuerunt

Omni momento vitae meae fruor

.Gratias tibi ago pro auxilio tuo

* * *

Multas benedictiones accipio

Ex doctrinis tuis spiritualibus

Cogitationes tuas legere avidissime exspecto

.Pro viribus meis id ad vitam meam applicare conor

Doctrinae tuae pulchrae et utiles sunt

* * *

In philosophia tua mirabili invenio

Quod admirationem et inspirationem inspirat

Summam meam gratiam pro omnibus quae mihi dedisti

Ab auxilio et solacio psychologico

* * *

Sensum vehementem habeo me id hebdomadaliter
.accipere

De nova lectione ex doctrinis tuis

In omni lectione gaudium et illuminationem invenio

* * *

.Gratias tibi ago ex imo corde meo

Ut mihi adiuvet intellegere interiorem meum ego

Et ut mihi conscius fiat de viribus latentibus intra me

Et lumen Dei perspicaciae meae ostendere

Per doctrinas a te acceptas

* * *

Visitationem meam ad te adhuc memini

.Illa in cogitationibus meis quattuor annos habitat

Fidem tuam perfectam in Deum adhuc memini

Et amor tuus erga humanitatem

.Mihi auxilium tulit ut me ipsum cognoscerem

Cum solum me esse putarem

Nullos amicos habeo et neminem qui mecum compatitur.

.Fiduciam mihi in me dedit et animum meum auxit

Me incitavit ut fortis essem in vitae circumstantiis occurrendis.

* * *

Quadraginta annis

Varias scientiarum et cognitionis partes studui

.Sed nihil ex toto illo studio accepi

De re comparabili ei quae ex doctrinis tuis didici

* * *

.Magnopere proficio ex lectione doctrinarum tuarum

Si maior numerus hominum

Cogitationes tuas student et exsequuntur

Mundus in quo vivimus esset

Melius quam est

* * *

.Ex imo corde tibi gratias agere velim

Pro beneficiis quae in vitam meam venerunt

Ex quo doctrinas tuas cum attentione et studio legere coepi

Gratias tibi ago, et Deus conatus tuos mirabiles .benedicat

Et opus tuum humanitati serviendo dedicatum

* * *

Cum te rogavi ut pro successu meo orares

Conditio mea insigniter emendata est

Summam meam gratiam et spem meam ut orare .pergas

* * *

Cum ultimum nuntium tuum accepi

Adhuc in obscura dubitationis silva errabam

.Et semitam ex silva illa videre non poterat

Sed gratias Deo, et precibus vestris specialibus

Semita clarior facta est et fides mea in Deum corroboravit

Res mea omni modo melior facta est

Et quaeso semper memento mei in precibus vestris exauditis

* * *

.Doctrinae tuae mihi multum profuerunt

Et immensa commoda inde consecutus sum

.Et mihi probatum est certis probationibus

Efficacia affirmationum tuarum spiritualium et cogitationis positivae

Gratia obruor

Propter salutem, gaudium, et pacem quam sentio

.Sentio me cotidie in meditatione progressum facere

* * *

Nisi propter tua mirabilia, inspirantia doctrina

Vita mea in hoc terreno gradu valde limitata fuisset

.Gratias tibi ago pro tua singulari attentione

Quod mihi per tres annos praeteritos dedit

* * *

.Gratias tibi ago pro periodico Culturae Spiritualis

In quo benedictionem et nutrimentum animae quotidie invenio

.Deo gratias ago qui me tibi et doctrinis tuis introduxit

* * *

.Gratias tibi ago pro litteris tuis menstruis

.Ultimum nuntium inspiratione plenum inveni

Ut discipulis meis in classe litterarum illud legam

.Ad contentum eius positive responderunt

Occasio laeta nobis omnibus erat

Valde commotus sum sententiis quas in epistula .inclusisti

.Adeo ut cum discipulis meis communicare vellem

Hoc nuntium statum profundae cogitationis induxit

Et introspectio in arcana animae

Sentio me adiuturum esse ad problemata solvenda

Et sapienter et positive cum vitae eventibus agere

* * *

Doctrinae tuae pretiosae sunt

.Nullam ex lectionibus tuis omittere volo